

குடி அரசு

1936 – 1

பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்

தொகுதி 22

பெரியார் திராவிடர் கழகம்

29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளூர் நகர் – திருவான்மியூர்
சென்னை – 600 041

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	: குடி அரசு 1936 -1
பொருள்	: பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பாளர்	: கொளத்தூர் தா.செ. மணி
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு, 2008
உரிமை	: பதிப்பாளருக்கு
தாள் வகை	: நேச்சரல் ஷேட்
நூல் அமைப்பு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்து அளவு	: 11 புள்ளி
பக்கங்கள்	: 528
அட்டை வடிவமைப்பு	: ட்ராட்ஸ்கி மருது, செம்பட்டி இராசா
கணினியாக்கம்	: ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.
விலை	: உரு. 200/-
வெளியீடு	: பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூர் நகர் - திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041

‘எனக்கு வீரசொர்க்கத்தில் நம்பிக்கை கிடையாது’

110க்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளில் பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும் இடம் பெற்றுள்ள தொகுதி இது. ஜஸ்டிஸ் கட்சி சட்டசபை தேர்தலிலும் சில உள்ளாட்சி தேர்தல்களிலும் தோல்வியைத் தழுவியதால், சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் சிலர் காங்கிரசில் சேர துடித்த காலத்தில், ஒருவன் “வெற்றி பெற்ற” காங்கிரஸ் என்பதில் இருக்கும் அவமானத்தைவிட “தோற்றுப்போன” ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்பதில் இருப்பது அவமானமாகாது பெரியார் இடித்துரைக்கிறார். இத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ள ‘ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதை இயக்கமும்’ என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பெரியாரின் சொற்பொழிவில், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மீது சில ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் முன் வைத்த குற்றச்சாட்டு களுக்கு பெரியார் தெளிவாக பதில் அளிக்கிறார். “ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பட்ட துன்பம் கொஞ்சமல்ல. இந்த மாகாணத்திலே எனக்கு மாத்திரம் தான் சி.அய்.டி. தொல்லை. கடிதங்களை உடைத்துப் பார்ப்பது, பத்திரிகையை ஒழிக்க நினைத்து அடிக்கடி ஜாமீன் கேட்பது முதலிய காரியங்கள் நடக்கின்றன. இவைகள் அக்கட்சியை குறைகூறக் காரணங்களாகாது. அக்கட்சித் தலைவர்கள், பிரமுகர்கள் ஆகியவர்களின் கையாலாகாதத்தனமாகும்” என்று பெரியார் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளை உறுதியாக ஆதரிக்கும் பெரியார், அதே நேரத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களின் சுயநலம் - சந்தர்ப்பவாதங்களை வெளிப்படையாக விமர்சிக்கத் தயங்கவில்லை என்பதை அவரது எழுத்து - பேச்சுகளில் காண முடிகிறது. புகழ் மாலைகளை சூட்டுவதே ஆதரவு காட்டுவதற்கான அணுகுமுறை என்பதிலிருந்து பெரியார் முற்றிலும் மாறுபட்டு நிற்கிறார்.

‘காங்கிரசும் வாலிபர்களும்’ என்ற தலையங்கம் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் நடந்த பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போராட்ட வரலாறுகளை சித்தரிக்கிறது.

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ‘தமிழ்த் திருநாள்’ கூட்டத்தில் பெரியார் நிகழ்த்திய தமிழ்மொழி பற்றிய மிகச் சிறப்பான சொற்பொழிவு இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. “நான் தமிழ் பேசுவதும் எழுதுவதும் தமிழைக் கொலை புரியும் மாதிரியானாலும் நான் பல பத்திரிகைகள்

நடத்துவதும், சுமார் 50, 60 புத்தகங்கள் வெளியிட்டதும் தலைவர் கல்யாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் தமிழ் பாஷையில் ‘தேச பக்தன்’, ‘நவசக்தி’ முதலிய பத்திரிகைகளின் தொண்டேயாகும்’’ என்று குறிப்பிடும் பெரியார், “‘தமிழையும் மதத்தையும் பிரித்துவிட வேண்டும்; தமிழுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தையும் கொஞ்சமாவது தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். கடைசியாக தோழர்களே! தமிழ் முன்னேறும் என்பது பற்றி எனக்கு அறிகுறிகள் தென்பட்டுவிட்டன. அதென்னவென்றால், என்னை இங்கு உள்ளேவிட உங்களுக்கு தைரியம் ஏற்பட்டுவிட்டது ஒன்றே போதுமான ஆதாரமாகும்’’ என்று குறிப்பிட்டு சொற்பொழிவை முடிக்கிறார்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் ‘தஞ்சை ஜில்லா சுயமரியாதை மாநாட்டில்’ பெரியார் நிகழ்த்திய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சொற்பொழிவும் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. சுயமரியாதை இயக்கம் - பொதுவுடைமை கொள்கையை கைவிட்டு விட்டது என்று குற்றம்சாட்டி, தோழர்கள் ஜீவா, சிங்காரவேலு போன்றோர் இயக்கத்தை விட்டு வெளியேறியதற்கு பெரியார் இந்த சொற்பொழிவில் பதிலளித்துள்ளார். சுயமரியாதை இயக்கம் சந்தித்த அரசின் பல்வேறு அடக்குமுறைகளை பட்டியலிடும் பெரியார், சுயமரியாதைக் கொள்கையிலேயே சமதர்மமும் பொதுவுடைமையும் அடங்கியுள்ளது என்று விளக்குகிறார். “இந்த இயக்கம் எந்த தனிப்பட்ட மனிதனும் வீரனாவதற்கும், வீர சொர்க்கம் போய்ச் சேரவும் ஏற்பட்டதல்ல. எனக்கு வீர சொர்க்கத்தில் நம்பிக்கை கிடையாது’’ என்று கூறுவதோடு “புகழ் பெறுவதற்கு எவ்வளவு அயோக்கியத்தனம் செய்ய வேண்டுமென்பது நான் நன்றாய் அறிவேன். அத்துறையில் இருந்து பார்த்துவிட்டுத்தான் இந்த ‘இழிவு’ பெறும் வேலைக்கு மனப்பூர்த்தியாகவே வந்தேன்’’ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தீண்டாமை ஒழிவதற்கு வழி வகுக்கக்கூடிய ஒரே மதம் இஸ்லாம் மதம் மட்டுமே என்று பெரியார் வலியுறுத்துகிறார். எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாத ஒருவர் இஸ்லாம் மதத்தை ஆதரிக்கலாமா என்று கூட்டம் ஒன்றில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு, “நான் இஸ்லாம் மதத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதை ஆதரிப்பது முஸ்லீம் கடவுள் இந்துக் கடவுள்களைவிட மேலான கடவுள் என்றோ, முஸ்லீம் மோட்சம் இந்து மோட்சத்தைவிட மேலானதென்றோ கருதியில்லை. அவற்றைப் பற்றி எனக்கு நம்பிக்கையுமில்லை; கவலையுமில்லை’’ என்று பதிலளிக் கிறார். தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு மட்டுமல்லாது, தேச விடுதலைக்கும்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முஸ்லீம்களாக வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் பெரியார் அதற்கான காரணங்களையும் விளக்குகிறார்.

“ஈ.வெ.ரா. விளக்கம்’’ எனும் தலைப்பில் பெரியார் தன்னைப் பற்றி எழுதி வெளிவந்துள்ள மற்றொரு தலையங்கம் இவ்வாறு கூறுகிறது.

(பெரியார்) காரிய வீரரே தவிர, கொள்கை வீரரல்ல. கொள்கை சொல்பவர்கள் வண்டி வண்டியாக இருக்கிறார்கள். கொள்கைகளைக் கொண்ட புத்தகங்களும் ஏராளமாய் இருக்கின்றன. சிறிது காரியமா வது செய்ய சௌகரியமா யிருந்தால், செய்து விட்டுப் போவதுதான் மேலே ஒழிய, கொள்கைகளை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு ஜெயிலுக்குப் போவது மேலானது ஆகிவிடாது என்ற கருத்தும் கொண்டவர். ஆகவே காரியத்தில் சாத்தியமானதையே எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்கும் தொல்லைக்கும் இடையில் செய்ய முயற்சிக்கிறார். இதற்குப் பெயர் கோழை என்றாலும் துரோகம் என்றாலும் அவருக்கு கவலை இல்லை. கோழை என்பது செய்வதற்குச் சவுகரியமுள்ள காரியங்களை விட்டு ஓடுவதேயாகும்; துரோகம் என்பது மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து விட்டுச் சுயநலத்துக்காகப் பின்வாங்குவதாகும்’’ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ‘மே’ தினத்தைக் கொண்டாடுமாறு பெரியார் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை நீங்கள் ஏன் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று தளவாய்புரத்தில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில், பெரியாரிடம் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அதற்கு பெரியார் “ஜஸ்டிஸ் கட்சியை நான் ஒரு அரசியல் கட்சியாக மதிக்கவில்லை. அது ஒரு சமுதாய சீர்திருத்தக் கட்சியாகும். ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது சமூக சுதந்திரத்திற்காகவே ஆட்சி இன்னவிதமாய் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறதே ஒழிய, இன்னார்தான் ஆட்சி புரிய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை’’ என்று பதிலளிக்கிறார்.

பார்ப்பானும் இருக்கக்கூடாது; தீண்டப்படாதவர்களும் இருக்கக் கூடாது என்று கூறும் பெரியார், பார்ப்பனர்களையும், தீண்டப்படாதவர் என்ற பிரிவையும் ஒழித்து விட்டால், சூத்திரர்கள் தானாக ஒழிந்து விடுவார்கள் என்று கூறுகிறார். “அதுதான் எங்கள் சுயராஜ்யம்; அதுதான் எங்கள் அரசியல்; அதுதான் எங்கள் மூச்சு என்பதை உணருங்கள்’’ என்று இளைஞர்களுக்கு அழைப்பு விடுகிறார்.

1924 இல் வைக்கத்தில் பெரியார் நடத்திய தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராட்டம் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து திருவாங்கூர் தேவஸ்தானத்தில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. ஈழவ சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் முதன்முதலாக நீதிபதியானார். ‘தேவதாசி முறை’ ஒழிந்தது. கடல்தாண்டி பயணம் செய்த சாதி இந்துக்கள் கோயில்களில் நுழைய விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை நீங்கியது. அரசின் ராணுவத்தில் நாயர்கள் மட்டுமே சேர முடியும் என்ற தடை நீங்கியது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் அனைத்து சாலைகளிலும், சத்திரங்களிலும், பள்ளிக்கூடங் களிலும் சாதி, மத வேறுபாடு இன்றி அனைவரும் செல்ல முடியும் என்ற உத்தரவை திருவிதாங்கூர் மகாராசா பிறப்பித்தார்.

இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முடிவு செய்த ஈழவர்கள் அதற்காக கொச்சியில் கூட்டிய மாநாட்டில் பெரியாரின் ‘பிரசங்கம்’ இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. “சுயமரியாதை சமூகமாக, மதம் இல்லாமல், ஜாதி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். தலைவர் அய்யப்பன் (ஈழவர் சமூகத் தலைவர்) அபிப்பிராயமும் அதுவேயாகும். அது சாத்தியமானால் எனக்கும் அதுவே சம்மதம். அது சாத்தியமில்லை என்று காணப்படுவதானால் அதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்” என்று கூறும் பெரியார், “ஒரு மத வேஷம் பூண்டால்தான் தீண்டாமையும் தெருவில் நடக்காமையும் ஒழிகிறது... அடியோடு தீண்டாமை ஒழிய இஸ்லாம் மத வேஷம் போட்டுக் கொள்வது மேல்” என்று கூறுகிறார்.

குற்றாலத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சுயமரியாதை திருமணத்தில் பெரியாரோடு ராஜகோபாலாச்சாரியும் பங்கேற்று மணமக்களைப் பாராட்டிப் பேசிய செய்தி இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. “இத் திருமண முறையை ஆச்சாரியார் ஆதரித்துவிட்டதால், எனக்கு எவ்வளவோ தைரியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இத் திருமண முறைக்கு ஒரு பொது ஆமோதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது” என்கிறார் பெரியார்.

அதே குற்றாலத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை பெரியாரும் ராஜகோபாலாச்சாரியும் சந்தித்துப் பேசிய செய்தி பத்திரிகைகளில் பரபரப்பாக வெளி வந்ததைத் தொடர்ந்து சந்திப்பில் என்ன நடந்தது என்பதை விளக்கி பெரியார் எழுதியுள்ள தலையங்கமும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் ஆச்சாரியாருக்கும் தனக்கும் உள்ள ஆழமான நட்பை மனம் திறந்து பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“காங்கிரஸாரின் சீர்திருத்த எதிர்ப்பு” என்று பல்வேறு தலையங்கங்களில் பெரியார் குறிப்பிடும் சீர்திருத்தம் என்பது, 1935 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷார் கொண்டு வந்த புதிய சீர்திருத்த சட்டத்தையே ஆகும். சக்லத்வாலா மறைவிற்கு ‘குடி அரசு’ இரங்கல் தலையங்கம் தீட்டியுள்ளது.

சக்லத்வாலா குஜராத்திலிருந்து லண்டனில் குடியேறியவர்; சீரிய பொதுவுடைமையாளர்; இங்கிலாந்தில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்; பெரியாரின் இங்கிலாந்துப் பயணத்தின்போது, பெருந் துணை புரிந்தவர்.

- பதிப்பாளர்

பொருளடக்கம்

1. சுயமரியாதைத் தோழர்களும் காங்கிரசும்	15
2. ஆரியர்களின் யோக்கியதை	19
3. புகையிலை வரி	22
4. அரசாங்கமும் மந்திரியும் கவனிப்பார்களா?	26
5. தீண்டப்படாதாருக்கு தனித்தொகுதி	27
6. தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம்	28
7. முஸ்லீம்கள் தேசத் துரோகிகளா?	32
8. திருவிதாங்கூர் ஹைக்கோர்ட்டு	35
9. பொப்பிலி பெருந்தன்மை	36
10. உலகில் முஸ்லீம்கள் ஜனத்தொகை விபரம்	38
11. பொன்விழாப் புரட்டு	40
12. இந்தியாவில் வகுப்புத் தொல்லை ஒழிய வேண்டும்	48
13. முனிசிபல் நிர்வாகம்	55
14. சென்னை சுயமரியாதை இளைஞர் மன்றத்தின் மூன்றாவது ஆண்டுவிழா	58
15. தோல்விக்குப் பயந்து எதிரியைத் தஞ்சமடைவதா?	77
16. ஜில்லா போர்டும் பொப்பிலியும் சென்னை அரசாங்கமும்	84
17. தமிழ்த் திருநாள்	87
18. மன்னர் முடிவெய்தினார்	94
19. சக்லத்வாலா சாய்ந்தார்	96
20. பார்ப்பனரல்லாத சமூக அபிமானிகளுக்கு விண்ணப்பம்	98
21. சத்தியமூர்த்தியாரும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும்	101
22. சத்தியமூர்த்தியின் திருடுதத்தம்	106
23. சோதிடத்தின் வண்டவாளம்	107

24. பிரார்த்தனை	108
25. அப்போதே வாக்குக் கொடுத்திட்டேன்	112
26. பாண்டியன், இராமசாமி அறிக்கை	116
27. ரயில் பிரயாணமும் மோட்டார் பிரயாணமும்	121
28. காரைக்குடி பிரதிநிதிகளை ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஏமாற்றினாராம்	127
29. அரசாங்கத்தை காங்கிரசுக்காரர்கள் ஏமாற்றிவிட்டார்களாம்	129
30. தியாகராய நகரில் சு.ம. பொதுக் கூட்டம்	131
31. காங்கிரசும் வாலிபர்களும்	137
32. சீர்திருத்தமும் கட்சிகளும்	146
33. தொழிலாளருக்கு காங்கிரஸ்காரர் துரோகம்	150
34. ஈரோட்டில் சுயமரியாதை திருமணம்	154
35. இப்போதாவது பாமர மக்களுக்குப் புத்தி வருமா?	158
36. உரிமை பெரிதா? காசு பெரிதா?	163
37. திரு.வி.க. முதலியார் புறப்பட்டு விட்டார்	165
38. சீதை கற்பாயிருந்திருக்க முடியுமா?	166
39. பணக்காரத்தன்மை ஒரு மூடநம்பிக்கையே	172
40. திருச்செங்கோடு தாலுகா ஆதிதிராவிடர் 5-வது மகாநாடு	177
41. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள்	184
42. ஏமாந்தது யார்? சர்க்காரா? தேசாயா?	189
43. குதிரை திருட்டுப் போன பின்பு லாயம் பூட்டப்பட்டது	194
44. மந்திரத்தால் மாங்காய் விழுமா?	200
45. தமிழ்ப் பெரியார் மறைந்தார்	202
46. ஜவஹர்லால்	203
47. பிராணனை விட்டது	206
48. திருந்துரைப்பூண்டி - தஞ்சை ஜில்லா 5 வது சுயமரியாதை மகாநாடு	208
49. ஈ.வெ.ரா. விளக்கம்	217
50. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு வெற்றி	223
51. மாம்ச ஆகாரமும் பார்ப்பனர்களும்	228

52. சுயமரியாதைக்காரரும் மதமும்	235
53. பட்டுக்கோட்டை பொதுக்கூட்டம்	240
54. வலங்கைமான் தேசியம்	251
55. காங்கிரஸ் புளுகு	253
56. எப்படி மறக்கமுடியும்?	254
57. ஆரியர் - திராவிடர் என்கின்ற பிரிவை எப்படி மறக்க முடியும்?	259
58. காங்கிரஸ் தலைவர் யோக்கியதை	263
59. முத்தைய முதலியாருக்கு பாராட்டு	264
60. இனாம் மசோதாவும் வைஸ்ராயும்	265
61. லக்னோவில் ஏமாற்றுந் திருவிழா அல்லது காங்கிரசின் கபட நாடகம்	267
62. காங்கிரஸ்காரர் யோக்கியதை	274
63. பகுத்தறிவும் கடவுள் வாக்கும்	275
64. காங்கிரஸ் கபட நாடக முடிவு	281
65. மே தினக் கொண்டாட்டம்	288
66. மனிதன்	289
67. கொச்சி சமஸ்தானத்தில் பிரசங்கம்	295
68. பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கை	306
69. தோழர் டி.வி. பிரிவு	312
70. கிராமப் புணருத்தாரணப் புரட்டு	313
71. மனித சமூக உறவு முறை	314
72. தர்மம் அல்லது பிச்சை	318
73. இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கும் இந்து மார்க்கத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமை அற்ற தன்மை	323
74. கடவுள்	328
75. அசம்பளியில் வெண்ணெய் வெட்டிகள்	335
76. வேலூர் ஜில்லா போர்டுக்கு ஜே! அப்துல் ஹக்கீம்கு ஜே!!	340
77. ஜின்னாவின் உபதேசம்	343
78. காங்கிரசுக்காரர்கள் பிரதிநிதிகளாவார்களா?	344
79. நம்மவர் கோழைத்தனம்	346
80. பார்ப்பனக் கிளர்ச்சி	349

81. உஷார்! உஷார்!! உஷார்!!!	352
82. பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கைக் கூட்டம்	353
83. பொய்! பொய்!! வெறுக்கத்தக்க இழிவான பொய்!!!	359
84. காஞ்சீபுரம் தமிழர் மகாநாட்டுக்கு ஈ.வெ.ரா. வேண்டுகோள்	360
85. ராஜினாமா சூழ்ச்சி காங்கிரஸ் “கண்டிப்பு” நாடகம்	362
86. இழி தொழில்	365
87. ஆனந்தக் கூத்து	367
88. திருச்சி கூட்டம் - I	371
89. சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு	373
90. நத்தானியல் தம்பதிகள் பிரலாபம்	379
91. தற்கால அரசியல்	382
92. சேலம் காலித்தனம்	389
93. சேலத்தில் சத்தியமூர்த்தியார் சவடால்	394
94. தலைவர்களுக்கு புத்தி வருமா?	396
95. டாக்டர் அன்சாரி மரணம்	398
96. ஈரோடு வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் சங்கம்	399
97. வெற்றி! வெற்றி!!	405
98. கொச்சி மதம் மகாநாடு	406
99. சத்தியமூர்த்தியும் சமதர்மமும்	414
100. ஜவஹர்லாலும் சமதர்மமும்	416
101. பரிதாபம்	417
102. சுயமரியாதை இயக்கம்	418
103. கடவுள் கதை	421
104. இராமனுக்கு சீதை தங்கை இராவணனுக்கு சீதை மகள் இராமனுக்கு நான்கு பெண்டாட்டிகள்	427
105. கிராமப் புனருத்தாரணப் புரட்டு	431
106. பாண்டியன் - ராமசாமி சுற்றுப்பிரயாணம் திருநெல்வேலிக் கூட்டம்	456
107. குற்றாலத்தில் சு.ம. திருமணம்	463
108. கோவை கேசம் பார்ப்பனீயமும்	466
109. அரசியல் நிலைமை	472

110. பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரக்கமிட்டியின் சுற்றுப்பிரயாண திட்டம்	481
111. “மெயி”லும் பார்ப்பனரும்	484
112. பாண்டியன், ராமசாமி பிரசாரக்கமிட்டி சுற்றுப்பிரயாண ஏற்பாடு	488
113. நடந்த விஷயம் என்ன?	489
114. காங்கிரசும் ஜவஹர்லாலும் பொது உடமையும்	493
115. தேச மக்களே உஷார்!	502
116. வேதம் அல்லது பைபிள் விதிகள்	506
117. ஆண் பெண் சமத்துவம்	512
118. கடவுள் செயல்	519
119. அருஞ்சொல் பொருள்	526

R. No. M. 2041

"KUDI-ARASU"

கந்தாடுவருட சத்தா ரு. 5-0-4.
மெய்தாடு " ரு. 5-0-0
தனிப்பெதி வினை ஒரு ஆணை

குடிஅரசு

1924-ல் தொடங்கப்பட்டது.

எப்பொழுதும் லாப் லாப் லாம்ப்கெட்டிலும்
அப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்
மெய்ப்பொழுதும் லாம்ப்கெட்டிலும்

மாணவ 11.	மேரோடு, தாது-இலி. ஆணி-ரீ 22-ம். (5-7-1985)	மாண 47.
----------	--	---------

இனிக்கண்ணி.

(இந்தியாக்கல்பாணயம் நேரடி அட்டவாண்மைப்படி)

1. இத்தகை லாபென்மென்
மெய்தமெய்க்கை லாப
தத்தெய் மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
தத்தெய் மெய்தமெய்க்கை	மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
2. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த	3. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
4. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த	5. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
6. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த	7. மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை. மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த
மெய்தமெய்க்கை—மெய்த

சுயமரியாதைத் தோழர்களும் காங்கிரசும்

சுயமரியாதைத் தோழர்கள் சிலர், ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது இரண்டொரு சட்டசபைத் தேர்தலிலும், சில ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தலிலும் தோல்வி அடைந்து விட்டது என்றும் பாமர மக்களிடம் ஆதரவை இழந்துவிட்டது என்றும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளில் காணும் சேதிகளை நம்பி காங்கிரசினிடத்தில் மோகம் ஏற்பட்டு காங்கிரசைத் தழுவ மேல் விழுந்து போகிறார்கள். ஆனால் அதற்காகத் தாங்களாகவே நேரே போய்ச் சேருவதற்குப் போதிய தைரியமில்லாமல் “சுயமரியாதை இயக்கம் இப்படிக் கெட்டுப் போய் விட்டது” “அப்படிக் கெட்டுப் போய்விட்டது”, “மந்திரிகள் பின்னால் வால் பிடித்துத் திரிகிறது” “பணக்காரர்களை ஆதரிக்கிறது” என்கின்றது போன்ற பாட்டிப் பேச்சுக்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போவதன் மூலம், தங்களை வீரர்கள் என்று கருதுவார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள்.

சுயமரியாதை இயக்கம் மந்திரிகளைக் கவிழ்த்துப் பார்ப்பனர்கள் வசம் ஒப்படைக்கவோ, பணத்தை “வெறுத்து” கண்டவர்களிடம் பல்லைக் கெஞ்சி வாழவோ ஒரு நாளும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, ஒரு நாளும் ஒப்புக் கொள்ளப் போவதுமில்லை.

ஆதலால் பணக்காரர்கள் “அல்லாதவர்களும்”, மந்திரிகள் “ஆகாதவர் களுமாய்” இருக்கிற காங்கிரசுக்கே இத் தோழர்கள் போய்ச் சேருவதில் நமக்கு ஆசேடிபணையில்லை.

இக்கூட்டத்தாரால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒரு நாளும் வெற்றி பெற்றுவிட வில்லை. அவைகள் வெற்றிபெற்று நல்ல உச்சஸ்தானத்தில் இருக்கும்போது அதன் நிழலில் வாழ்ந்தவர்கள்தான் இன்று சுயமரியாதை இயக்கம் கெட்டுப் போய்விட்டது என்றும், அதற்கு மந்திரி மயக்கமும், பணக்காரர் பழக்கமும் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறவர்களாய் இருக்கிறார்களே ஒழிய வேறில்லை.

ஆதலால் இதே தோழர்கள் காங்கிரசில் இவர்களுக்கு ஏற்படும் மரியாதையை உணர்ந்தும், ஜஸ்டிஸ் கட்சி வெற்றி பெற்ற உடனும், அதற்கு செல்வாக்கும் சாய்காலும் ஏற்பட்ட உடனும் பலர் தாங்களாகவே மறுபடியும் வந்து சேர்ந்து மேலும் மேலும் உதவிபுரிவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. ஆதலால் மனப்பூர்வமாகவே வழியனுப்பி உபசாரம் சொல்லுகிறோம்.

இந்த தோழர்கள் மாத்திரமல்லாமல் இவர்கள் போல் இனியும் பதினாயிரக்கணக்கான பேர்கள் காங்கிரசில் போய்ச் சேர்ந்த போதிலும் காங்கிரசில்

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்யவோ, வருணாச்சிரம தர்மத்தை கைவிடச் செய்யவோ ஒரு நாளும் முடியாது என்பதை மாத்திரம் கல்லில் எழுதி வைப்போம்.

எப்போதாவது அந்தப்படி முடியும்படியான ஒருகாலம் ஏற்பட்டு, காங்கிரஸ் வர்ணாச்சிரமத்தை கைவிடவும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக் கொள்ளவும் ஏற்பட்டு விடுமானால் நாமும் காங்கிரஸ் நிழலில் நின்று சத்தியமூர்த்திக்கு ஜே என்று கூட சொல்லிக்கொண்டு கொடி பிடித்து திரிய சிறிதும் வெட்கப்படமாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வேறு சில தோழர்கள் அதாவது சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பற்றி குற்றம் சொல்லாமலும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி விஷமப் பிரசாரம் செய்யாமலும் இருக்கிறவர்கள் சிலர் “தாங்கள் பெரும் எண்ணிக்கையாக காங்கிரசுக்குப் போய் காங்கிரசை பார்ப்பனரல்லாதார் ஆதிக்கத்திற்கு கொண்டு வந்து விடலாம்” என்பதாக சொல்லிக் கொண்டுபோக உத்தேசித்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உண்மையானவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ஏற்கனவே இதை பலதடவை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து ஆய்விட்டது. இந்த எண்ணங்கள் எல்லாம் “நாம் தோல்வி அடைந்துவிட்டோம்” என்று உண்மையில் கருதுவதாலும் நமக்கு செல்வாக்கு போய்விடுமே என்று பயப்படுவதினாலும் ஏற்படும் அறிகுறிகளே என்பதுதான் நமதபிப்பிராயம்.

எலக்ஷன்களில் தோற்றுவிடுவோம் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம், மந்திரிகள் பதவிகளும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரிடம் இருந்தே போய்விட்டதாகவே வைத்துக் கொள்ளலாம், இதனாலேயே இந்நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் செல்வாக்குடன் வாழமுடியாமல் போய்விடும் என்று யாராவது பயப்படக் கூடுமானால் அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்கு காங்கிரசே நல்ல பாதுகாப்பான ஸ்தாபனம் என்பதை நாமும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் நாம் மாத்திரம் காங்கிரசுக்கு சினேகிதர்களாகவோ கொடி தூக்கிக்கொண்டு சத்தியமூர்த்தியார் பின் திரியும் விபீஷணர்களாகவோ இல்லாமல் காங்கிரசின் ஜனமத் துவேஷியாயும், சத்தியமூர்த்திகளின் வீரமுள்ள பிறவி எதிரிகளாகவும் இருக்கிறவர்களாய் இருந்தால் நாம் “காங்கிரஸ் மந்திரிகளைக்கூட குரங்குபோல் ஆட்டி வைக்கலாம்” என்கின்ற தைரியம் நமக்கு உண்டு. அந்தப்படி ஆட்டிவைக்காவிட்டாலும் அம்மந்திரிகளால் எவ்வித தொல்லையும் ஏற்படாமலாவது காத்துக் கொள்ளலாம் என்கின்ற தைரியம் உண்டு. ஆனால் நாமும் காங்கிரசுக்காரர்களாகவோ, காங்கிரஸ் நண்பர்களாகவோ ஆகிவிட்டால் அடியோடு நமது சுயமரியாதையை இழக்க நேரிடும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

ஒரு காலத்தில் தோழர்கள் ஈ.வெ.ராமசாமி, டாக்டர் பி. வரதராஜலு, திரு. வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் முதலியவர்கள் காங்கிரசில் ஆதிக்கம் வைத்து இருந்தவர்கள் என்பதையும், மற்றொரு காலத்தில் காங்கிரசைக் கைப்பற்ற பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசில் ஏராளமாய்ப் போய்ச் சேர

வேண்டு மென்று இம்மூவரும் இருந்தே பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு தோழர்கள் எ. ராமசாமி முதலியார், சர். ஷண்முகம் போன்றவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் மெம்பர்களானார்கள் என்பதையும், இவர்களாலும், இந்தத் தீர்மானங்களாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போனதோடு எவ்வளவோ பேர் முயன்றும் தோழர் எ. ராமசாமி முதலியாரை ஒரு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பராகக்கூட ஆக்க முடியாமல் போய்விட்டதோடு தோழர் வரதராஜலு நாயுடு 1000 ரூபாய் செலவு செய்து சேலம் காங்கிரஸ் கமிட்டியைக் கைப்பற்றியும்கூட அது செல்லுபடி அற்றதாக ஆக்கப்பட்டு விட்டதென்பதையும் ஞாபகப்படுத்துகிறோம்.

ஆகவே இன்று உண்மையான பார்ப்பனரல்லாதார்கள் என்பவர்களுக்கு நாம் சொல்லுவதெல்லாம் ஒருவன் “வெற்றி பெற்ற” காங்கிரஸ் என்பதில் இருக்கும் அவமானத்தைவிட “தோற்றுப்போன” ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்பதில் இருப்பது அவமானமாகாது என்பதேயாகும்.

எப்படி இருந்த போதிலும் காங்கிரசை பார்ப்பனரல்லாத ஆதிக்கத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்காக என்று கருதிக்கொண்டு காங்கிரசில் போய்ச் சேர ஆசைப்படுகிற தோழர்களையும் இனியும் ஒரு தடவை பரீட்சித்துப் பார்க்கட்டும் என்கிற ஆசை மீதே மனப்பூர்வமாக ஆசி கூறி வழியனுப்பு உபகாரத்தோடு அனுப்பிக் கொடுக்கிறோம்.

மற்றொரு கூட்டத்தார் காங்கிரஸ் தேசிய சபை என்றும் அதில் அங்கம் வகிக்காமல் இருப்பது தேசத் துரோகமென்றும் கருதுகிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் தோழர் ஈ.வெ.ரா. போன்றவர்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் இருந்து தேசபக்த சிகாமணிகளாயும், தேசாபிமானச் சிங்கங்களாயும், தேசிய வீரர்களாகவும் இருந்து தேசத்துக்கோ சமூகத்துக்கோ ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதைப் பார்த்துவிட்டு வெளி வந்தவர்கள்தான்.

இதெல்லாம் பாட்டி கதை ஆதலால் அதற்குச் சமாதானம் சொல்லும் முறையிலும் நாம் காலத்தை கழிக்க விரும்பவில்லை.

மற்றொரு கூட்டத்தார் அதாவது இன்று காங்கிரசில் தாங்கள் செல்வாக்கோடு இருப்பதாய் கருதிக்கொண்டிருக்கும் பார்ப்பனரல்லாத கூட்டத்தார் உண்மையிலேயே நம்மீது அபிமானம் வைத்து கூப்பிடுகிறார்கள். என்ன சொல்லி என்றால் இன்று காங்கிரசில் பார்ப்பனரல்லாதார் தொண்டர்களின் ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்றும் இந்தச் சமயம் எப்படிப்பட்ட தீர்மானமும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்றும் இந்த தொண்டர்களின் நம்பிக்கைக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமான ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் தலைவர் இன்று அதில் இல்லை என்றும் ஆதலால் யாராவது வந்தால் அவருக்கு பட்டாபிஷேகம் சூட்டக் கூடும் என்றும் மனப்பூர்த்தியான ஆசையுடனும் அபிமானத்துடனும் அழைக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது ஹிருதய பூர்வமான நன்றி உரியதாகுக.

அவ்வளவுதான் சொல்லக்கூடுமே ஒழிய மற்றப்படி அவர்களின் நினைவு கனவாகக்கூட இருக்க முடியாது என்பதோடு அவ்விஷயத்தை முடித்து விடுகிறோம். ஏனெனில் அந்தப்படி யாராவது சுதந்திர எண்ணமும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் உள்ள ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசுக்கு வருவார்களேயானால் சென்னை மாகாண காங்கிரசானது உடனே இந்திய காங்கிரஸ் வேலைக் கமிட்டியாரால் நிர்வகிக்கும்படியான நிலைமை அடைந்துவிடும், இந்தப்படி பலதடவை ஆகியும் இருக்கிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார்களில் பார்ப்பனரல்லாதார் தலைவர்களில் சுயநலக்காரர்கள், வஞ்சகர்கள், மோசக்காரர்கள், ஒழுக்கமில்லாதவர்கள் இருக்கலாம்.

ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியார் முதல் பூநீதிவாச சாஸ்திரியார் வரையில் போன்ற உலகமறிந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பொதுநல சேவைக்காரர்கள் என்பவர்களைவிட மோசமானவர்களும் நமது சமூகத்துக்கு கேட்டை விளைவிக்கக் கூடியவர்களும்ல்ல என்றும் மலை உச்சியில் இருந்து கூறுவோம்.

மனித சுபாவத்தையும், தனி உடைமை தத்துவத்தையும் உணர்ந்தால் இவை நமக்கு ஒரு பெருங் குற்றமாகத் தோன்றாது.

முடிவாக நாம் சொல்லுவதென்ன வென்றால் சென்னை மாகாணத்தைப் பொருத்தவரையிலாவது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற இரண்டு பிரச்சினையை விட வேறு ஒன்றுமே இன்று இருக்க முடியாது. என்ன விலை கொடுத்தானாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை எந்த துரையிலும் எந்த தலைப்பிலும் ஒழிப்பதே நமது பொது உடமை - நமது சமதர்மம் - நமது தேசியம் - நமது முக்தி என்பதுதான் நமது அபிப்பிராயம்.

இதை ஏற்றுக்கொள்ளுபவர்கள் நம்முடன் ஒத்துழைக்கவும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கவும் பூரண உரிமை உடையவர்கள்.

இதுவே நமது புது வருஷ செய்தி.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 05.01.1936

ஆரியர்களின் யோக்கியதை

ஜர்மனியர்கள் தங்களை ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். நம் நாட்டுப் பார்ப்பனர்களும் தங்களை ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்து மத ஆதாரங்களும் ஆரிய மதம், ஆரிய வேதம், ஆரியக்கடவுள்கள், ஆரிய மன்னர்களின் கதைகள் என்பதாகத்தான் இருந்து வருகின்றன.

புராண ஆராய்ச்சிக்காரர்களும், பண்டிதர்களும், சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்களும், பாரதம், ராமாயணம் மற்ற புராதனக் கதைகள் ஆகியவைகளில் வரும் சுரர், அசுரர் என்கின்ற பெயர்களையும், ராக்ஷசர்கள் தேவர்கள் என்கின்ற பெயர்களையும், ராமன் அனுமான் என்கின்ற பெயர்களையும், ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவையே பிரதானமாய்க் கொண்டவை என்பதாகவும் தீர்மானித்து புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். மேல்நாட்டுச் சரித்திரக்காரர்களும், சிறப்பாக அரசாங்கத்தார்களும் மேல்கண்ட ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவை ஒப்புக்கொண்டு அந்தப்படியே ஆதாரங்கள் ஏற்படுத்தி பள்ளிப் பாடமாகவும் வைத்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அரசியல்காரர்களில் தீவிர கொள்கை கொண்ட தேசியவாதிகள், சமதர்மக்காரர்கள், பொதுவுடமைக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற தோழர் ஜவகர்லால் நேரு போன்றவர்களும் தங்களது ஆராய்ச்சிகளில் ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவுகளை ஒப்புக்கொண்டும் சரித்திரங்களில் இருந்துவரும் ஆரியர் திராவிடர் பிரிவுகளை ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஆரியர்களின் தத்துவம் எப்படி இருக்கிறதென்றால் இந்தியா அவர்களுடைய பூர்வீக நாடு என்று சொல்லுவதற்கில்லாமல் இருப்பதோடு இந்தியாவில் ஆரியர்களுக்கு உள்ள சம்மந்தம் கேவலம் ஐரோப்பாவிலும், ஆப்கானிஸ்தானத்திலும், அரேபியாவிலும், பர்சியாவிலும் இருந்து வந்து குடியேறின ஐரோப்பியர், முகமதியர்கள், பார்சியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு இருந்து வரும் பொறுப்பும், உரிமையும், மனிதாபிமானமும் கூட இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லும்படியான நிலையில்தான் இருந்து வருகிறார்கள்.

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் ஜர்மனியர்கள் தங்களை ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஜர்மனி தேசத்திலுள்ள யூதர்களுக்கு

ஜர்மனியில் இருக்க உரிமையில்லை என்று சொல்லி விரட்டியடிக்கும் தன்மை போலத்தான் இந்தியாவில் உள்ள மக்கள் ஆரியர்களை விரட்டியடிக்கப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

ஜர்மனியர்கள் யூதர்களை விரட்டியடிப்பதற்குச் சொல்லும் காரணங்கள் இந்தியர் ஆரியர்களை விரட்டியடிக்கலாம் என்பதற்கு பொருத்தமானதாகவே இருக்கின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

அதாவது ஜர்மனியர்கள் யூதர்களை விரட்டியடிப்பதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

அவைகளில் ஒன்று, யூதர்கள் தங்களுக்கு என்று தேசமில்லாதவர்கள் என்றும், தேசமில்லாத (அதாவது ஜிப்ஸி-மலை சாதியார்-லம்பாடிகள்-கூடாரத்தோடு திரிகிறவர்கள் போன்றவர்கள்) என்றும் அப்படிப்பட்டவர்களை ஒரு நாட்டில் வாழவிட்டால் அவர்கள் அந்த நாட்டின் வளப்பத்தையும் முற்போக்கையும் காட்டிக்கொடுத்து ஜீவிக்கிறவர்களாகிவிடுவார்கள் என்பது.

இரண்டாவது, யூதர்கள் சரீரத்தில் பாடுபடமாட்டாதவர்கள்.

சரீரத்தினால் பாடுபடாதவர்கள் ஊரார் உழைப்பைக் கொள்ளை கொண்டு வாழுவவர்களாவார்கள் என்றும், ஊரார் உழைப்பால் வாழுகின்றவர்கள் மனித சமூகத்துக்கு கூடியரோகம் போன்ற வியாதிக்கு சமமானவர்கள் என்பதோடு தங்கள் சோம்பேறி வாழ்க்கைக்கு ஆக நாட்டையும் மனித சமூகத்தையும் பிரிவினையிலும் கலகத்திலும் தொல்லையிலும் இழுத்து விட்டுக்கொண்டு சமாதான பங்கத்தை விளைவித்து மிக்க குறைந்த விலைக்கும் எதையும் காட்டிக்கொடுப்பார்கள் என்பதாகும்.

இந்த இரண்டு காரணங்களும் இன்று நம்நாட்டில் ஆரியர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர்களாகியோரிடம் இருந்துவருகின்றன.

முதலாவது ஆரியர்களுக்கு இன்னதேசம் என்பதாகவே ஒன்று இல்லை என்பதோடு, ஆரியர்கள் என்பவர்கள் சரீரத்தினால் பாடுபடாமல் மதம், புரோகிதம் ஜாதி உயர்வு, அரசியல் உத்தியோகம், தேசியத் தலைமை என்கின்றதான சூக்சித் தொழில்களால் சிறிதும் சரீரப்பாடுபடாமல் மற்ற ஆரியரல்லாத மக்கள் உழைப்பினாலேயே வஞ்சகஜீவியம் நடத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தங்கள் வாழ்க்கை தங்கள் ஆதிக்கம் என்பதல்லாமல் மற்றபடி எந்த தேசத்தைப்பற்றியோ எவ்வித ஒழுக்கத்தைப் பற்றியோ எந்த சமூகத்தைப்பற்றியோ சிறிதும் கவலை இல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் காரணத்தாலேயே நமது பழைய ஆதாரங்கள், அகராதிகள் ஆகியவற்றில் ஆரியர்கள் என்றால் மிலேச்சர்கள் என்றும், ஒருவிதக் களைக்கூத்தர்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்கேற்பவே ஆரியர்கள் இந்த நாட்டில் என்று காலடி வைத்தார்களோ அன்று முதல் இன்று வரை பலவித வஞ்சகங்களாலும், சூழ்ச்சிகளாலும்

ஏமாற்றி அவர்களை சின்னாபின்னமாகப் பிரித்து ஆபாசக் கற்பனைகளையும் நடத்தைகளையும் வேதமாகவும் மோகூப சாதனமாகவும் ஆக்கி இந்நாட்டு மக்களுக்கு அவர்களே ஆதிக்கக்காரர்களாகவும் “இகம்” “பரம்” இரண்டிற்கும் தர்மகர்த்தாக்களாகவும், சமுதாயம் அரசியல் இரண்டிற்கும் தலைவர்களாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும், **எஜமானர்களாகவும்கூட** தங்களை ஆக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இவர்களது தர்மகர்த்தாத் தன்மையிலும், எஜமானத் தன்மையிலும், வழிகாட்டித் தன்மையிலும் இந்நாட்டுக்கு எந்தத் துறையிலாவது ஏதாவது கடுகளவு முற்போக்கோ, நன்மையோ ஏற்பட்டிருக்கின்றனவென்று யாராவது சொல்லமுடியுமா என்றுபார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்தியாவுக்கோ, இந்திய நாட்டு பழம் பெரும் குடி மக்களுக்கோ ஏதாவது ஒரு நன்மை சிறிதளவாவது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் படுமானால், அவற்றில் சிறிது முஸ்லீம் அரசர்களாலும், பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய ஆக்கியிலும் ஏற்பட்டதென்றே சொல்லலாம்.

அதுவும் ஆரியர்களின் முட்டுக்கட்டையையும், தொல்லையையும் சமாளித்து ஏற்பட்டவைகள் என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே ஒழிய மற்றப்படி ஆரியர்கள் முயற்சியோ, உதவியோ ஒரு சிறிதாவது கொண்டு ஏற்பட்ட தென்று எதையும் சொல்லமுடியாது.

மேலும் இன்று அரசியல், சமூக இயல், பொருளியல், அறிவியல் ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் இந்நாட்டு மக்கள் அடைந்திருக்கும் ஈன நிலைக்கு இந்த ஆரியர்களே காரணமென்று சொன்னால் அதுவும் மிகையாகாது.

ஆகையால் தேசமில்லாதவர்களும், தேச உழைப்பு இல்லாதவர்களுமான சமூகம் எந்த நாட்டிற்கும் கேடு விளைவிக்கக்கூடியது என்பதோடு முக்கியமாக இந்தியாவுக்கு அது ஒரு பெருங்கேட்டையே விளைவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவே இருந்து வருகிறது.

இதை நமது பாமர மக்கள் உணராமல் ஏமாந்து போய் தங்களுக்குத் தாங்களே கேட்டை விளைவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது ஒரு புறமிருக்க, இந்நாட்டு ஆரியரல்லாத மக்களில் படித்தவர்களாயும், விஷயமறிந்தவர்களாயுமுள்ள ஒரு கூட்ட மக்கள் இவ்வாரியர்களுக்கு உள் ஆளாயிருந்து சமூகத்தையே அடியோடு காட்டிக்கொடுத்தும் - கெடுத்தும் தாங்கள் வாழ முயற்சிக்கும் இழிநிலையை உணரும்போது ஆரிய சுபாவம் இவர்களது ரத்தத்தில் எப்படி ஊறியது என்று ஆச்சரியப்படவேண்டி இருப்பதை வெளிப்படுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.01.1936

புகையிலை வரி

அரசாங்கத்தார் இவ்வருஷத்தில் புகையிலைக்கு வரி போட வேண்டுமென்பதாக உத்தேசித்து அதற்காக ஒரு மசோதா தயாரித்து இருக்கிறார்கள்.

இவ்வரியானது புகையிலைக்காக வரி போடவேண்டுமென்பதாக இல்லாமல் 1936 வருஷத்து அரசியல் வரவு செலவு திட்டத்தைச் சரிசெய்வதற்காகப் போட்டுத் தீரவேண்டியதாய் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

காரணம் என்னவெனில் நிலவரியில் 100க்கு 12½ விகிதம் குறைக்கப்பட்டதில் சர்க்காருக்குக் குறைந்து போன வரி வருவாய்க்கு வேறு ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டியதாக ஏற்பட்டு விட்டதாம்.

நில வரி குறைத்ததில் நிலம் உடையவர்களுக்கு லாபம். அதற்கு பதிலாக என்று புகையிலை வரி போடுவதில் விவசாயிகளுக்கும், சிறிய வியாபாரிகளுக்கும் புகையிலை உபயோகிக்கும் ஏழைமக்களுக்கும் நஷ்டம்.

ஆகையால் நிலவரியை பழையபடி உயர்த்தியாவது புகையிலைவரி போடாமல் விட்டுவிடுவதே நியாயம் என்றால் அது தவறாகாது. அரசாங்கத்தார் ஏதாவது ஒரு வரியைக் குறைத்தால் குறைத்தவுடன் அந்தக் கணக்குச் சரிக்கட்டும்படி செலவையும் குறைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் ஆழம் தெரியாமல் காலை விட்டுக்கொண்டால் இரண்டு கிளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுத்தவர்களாகிவிடுகிறார்கள்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் செய்கின்ற சூட்சுனாலும், அரசாங்க உத்தியோகத்தில் பெரிதும் பார்ப்பனர்களே இருப்பதாலும் பார்ப்பன உத்தியோகஸ்தர்கள் அரசாங்கத்துக்குத் துரோகம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமே என்கின்ற பயபக்தியினால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் கொள்ளை சம்பளத்தில் கையை வைக்க பயப்படுகிறார்கள்.

முனிசிப்புகளுக்கும், ஜட்ஜிகளுக்கும் மற்றும் சர்க்கார் காரியாலயத்தில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளங்கள் ரூபாய்களை புளியங்கொட்டை மாதிரியே கருதி அள்ளிக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

பார்ப்பனர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்துக்கு ஒரு உதாரணமும் யோக்கியதாம்சமும் வேண்டுமானால் ஒருசிறு உதாரணம் காட்டுகிறோம்.

ஒரு காலத்தில் இரண்டு பார்ப்பன வாலிபர்கள் மைசூர் சிவில் சர்வீஸ் பரீட்சைக்குப் போனார்கள். அதில் ஒருவர் பாசானார். ஒருவர் பெயிலானார். பாசானவர் மைசூர் அரசாங்கத்தில் ஆயிரத்துச் சில்லறை ரூபாய் வாங்குகிறார். (fail) பெயிலானவர் மதராஸ் அரசாங்கத்தில் இன்று 3000த்துச் சில்வானம் ரூபாய் வாங்குகிறார்.

இதுபோலவே தான் பார்ப்பனர்களின் உத்தியோக வேட்டையும், பார்ப்பன ஆதிக்கமும் காங்கிரஸ் தொல்லையும் நம்நாட்டு மக்களின் வரிப்பணங்களை உரிஞ்சிவிடுகிறதோடு எப்படியாவது வருஷம் ஒரு புது வரி போட்டுத் தீரவேண்டிய நிலையிலேயே சர்க்காரைக் கொண்டு வந்து விட்டு விடுகிறது.

நம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் இவ்வளவு தொல்லையைக்கொடுத்த பார்ப்பனியத்துக்கு காங்கிரசுக்கு பொன்விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது.

நமது விபீஷணர்களும், மடையர்களும், மூடர்களும், அசடுகளும் அதற்குப் பணம் கொடுத்து பாரதமாதாவுக்கு ஜே போடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஜனங்களுக்கு புகையிலை வரி மாத்திரமல்லாமல் முட்டாள்வரி என்பதாக ஒரு வரி கூட புதிதாய் திமிர் வரி போல் போட்டாலும் ஆகேஷிக்க ஆள் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது.

யாராவது ஆகேஷிக்க தொடங்கினாலும் இவ்வளவு தொல்லைகளையும் விளைவித்த பார்ப்பனர்கள், பாமர மக்களுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் காட்டிவிட்டு உசப்படுத்திவிடவும் அவர்கள் உசப்புக்கு மயங்கி வாலை ஆட்டிக்கொண்டு ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைப்பார்த்து குரைப்பதில் தான் முடிகிறது. மற்றப்படி உண்மையை கண்டுபிடிக்க மிராசுதாரர்களுக்கும் சக்தி இல்லை, விவசாயிகளுக்கும் சக்தி இல்லை, தொழிலாளிகளுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் சக்தி இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

இதை அறிந்த சர்க்கார் இப்போது புகையிலை வரி விஷயத்தில் எப்படி மக்களை ஏமாற்றலாம் என்று பல வழிகள் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

அவற்றுள் ஒன்று புகையிலை வரிக்குப் பதிலாக பழையபடி டோல் கேட்டு சுங்கத்தை ஏற்படுத்தலாமா என்று பார்க்கிறார்களாம்.

அல்லது ஜனங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி ஏதாவது வரிகள் கண்டுபிடிக்கலாமா என்றும் பார்க்கிறார்களாம்.

இதற்கு ஆக வேண்டி காங்கிரசுக்காரரை கைவசப்படுத்திக் கொண்டால் தான் எந்த வரி போட்டாலும் கிளர்ச்சி ஏற்படாது என்று உத்தியோகப் பார்ப்பனர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லுகிறார்களாம்.

ஆதியில் தஞ்சை மிராசுதாரர்கள் நிலவரி குறைக்கவேண்டும் என்று கூப்பாடு போட்டபோதே நாம் “எதற்கு ஆக குறைக்கவேண்டும்? யார்

தலையில் கையை வைக்க குறைக்கவேண்டும்” என்று கேட்டோம். அப்போது அனேக பார்ப்பனரல்லாத முண்டங்கள் நம்மை தேசத்துரோக லிஸ்டில் சேர்த்தன.

இப்போது புகையிலை வரி போடப்போகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது இந்த மிராசுதாரர்கள் கூட்டம் எங்கே என்று பாருங்கள். ஏதாவது பேச்சு மூச்சு காட்டுகின்றனவா?

“வேறு யார் தலையிலாகிலும் கையை வைத்து எங்கள் (மிராசுதாரர்கள்) வரியைக் குறைத்தால் போதும்” என்றுதானே சொல்லுகின்றார்கள்.

வரி குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் சர்க்கார் நிர்வாக வரவு செலவை சரிக்கட்ட வகை இல்லாமலும் வரவு செலவு சரியாய் போகும்படி சர்க்காரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமலும் வெறும் கூப்பாடு போடுவதன் மூலம் வரியை மாத்திரம் குறைத்துக்கொண்டால் அந்த குறைந்த வரி “ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி” என்பதுபோல் ஏழை விவசாயிகள் தலையிலும் கூலிக்கார தொழிலாளிகள் தலையிலும் தான் எப்படியாவது விடிந்து தீரும்.

நமது “பொருளாதார நிபுணர்கள்” “தேசாபிமானச் சிங்கங்கள்” இந்த உண்மைகளை மறைத்து, ஏழைகளை ஏமாற்றி பணக்கார மிராசுதாரர்களுக்கு உதவி செய்துவிட்டு வரவு செலவை சரிக்கட்ட சர்க்காரார் புது வரி போட்டால் முட்டாள்களிடமும், கூலிகளிடமும் கொடியைக் கொடுத்து காந்திக்கு ஜே சொல்லச் சொல்லி ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வையச் சொல்லுவதோடு பரிகாரம் செய்து விடுகிறார்கள்.

இந்தத் தந்திரம் பார்ப்பனர்களுக்கிருப்பதாலேயே வெள்ளைக்காரர்கள் சர்க்காரும் பயந்து பார்ப்பனர்களுக்கு சில சமயங்களில் உள் உளவாய் இருந்து வெளியில் மாத்திரம் காங்கிரசுக்கு விரோதிகள் போல் காட்டிக் கொண்டு நம் துடையில் கயிறு திரித்து விடுகிறார்கள்.

சமீப காலமாகப் பார்ப்பன அதிகாரிகள் ஜட்ஜி முனிசிப்பு முதல் டிப்டி கலைக்டர் தாசில் முதல் போலீசு சூபரண்டு எட் கான்ஸ்டேபில் வரை பலர் காங்கிரசை ஆதரித்தும் காங்கிரஸ் சடங்குகளுக்கு உதவி செய்தும்கூட புது வருஷப் பட்டங்களில் 100க்கு 90 பார்ப்பனர்களுக்கும் பிரமோஷன்களில் 100க்கு 95 பார்ப்பனர்களுக்கும் கொடுப்பதோடு மெயில் பத்திரிகை உள்பட பார்ப்பனரல்லாதாரின் இயக்கத்தையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வேலைகளையும் குறைகூறி பார்ப்பனர்களை தட்டிக்கொடுத்த வண்ணமாகவே இருந்து வருகின்றன.

சாதாரணமாக வரவு செலவுகளை சரிக்கட்ட வேண்டுமானால் ஆட்டுக்கு கழுத்தில் தொங்குகின்ற இரண்டு மாம்சத் துண்டு போல ஒரு பயனும் இல்லாமல் இருக்கும்படியான டிப்டி கலைக்டர், டிப்டி சூபரண்ட் போன்ற சில தபாலாபீஸ் மாதிரி காகிதங்களுக்கு முத்திரை போட்டு

சுருக்குக் கையெழுத்திட்டு கட்டி அனுப்பும் வேலையைத் தவிர வேறு ஒரு பொறுப்புமில்லாத சில டிப்டி உத்தியோகங்களையும் ரிவினியூ போர்ட் முதலியவைகளையும் எடுத்துவிட்டால் அரசாங்கத்துக்கு எவ்வளவோ 10 லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மிச்சப்பட்டு விடும்.

மற்றும் முனிசிப்பு முதலியவர்களுக்கு முன் போலவே 200 ரூபாயில் இருந்து ஆரம்பிப்பதும் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களுக்கு முன் போலவே 70 ரூபாயில் இருந்தும் சப் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களுக்கு 35 ரூபாயிலிருந்தும் ஆரம்பிப்பதுமான காரியங்கள் செய்யப்படுமானால் நீதி நிர்வாகம் ஆகிய இந்த இரண்டு இலாக்காக்களில் மாத்திரம் மேலும் சர்க்காருக்கு எத்தனை 10 லட்சம் ரூ. மீதியாக்கி மற்றும் எவ்வளவோ வரியை குறைக்கவும் கூடும் என்பதும் யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது. இவ்வுத்தியோகங்களுக்கு தகுதி உள்ளவர்கள் கிடைக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா என்று பார்த்தால், பி.எ., பி.எல். பாஸ் செய்தவர்கள் மீ 40 ரூ. சம்பளத்துக்கு திண்டாடுகிறார்கள். பி.எ., எம்.எ. பாஸ் செய்தவர்கள் மீ 20, 25 ரூ. சம்பளத்துக்கு திண்டாடுகிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் அயோக்கியர்களுக்கு பிறந்தவர்கள் என்றும், 400, 500, 1000, 2000 ரூ. சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள்தான் யோக்கியர்களுக்கு பிறந்தவர்கள் என்றும் சொல்லிவிட முடியுமா?

தேசத்தில் வேலை இல்லாத சாதாரண ஜனங்கள் எவ்வளவு மதிப்புள்ள மானத்தையும் எவ்வளவு சின்ன விலைக்கும் விற்றுவிட்டு கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு காந்திக்கு ஜே, சத்தியமூர்த்திக்கு ஜே, ருக்மணி அம்மாளுக்கு ஜே, கோதை நாயகி அம்மாளுக்கு ஜே என்று தெருவில் மான ஈனமில்லாமல் திரிகிறார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்தால் இந்த நாட்டின் ஈன நிலை நன்றாய் விளங்கும்.

எனவே பொது மக்கள் கோடிக்கணக்காய் இப்படி பரதவிக்க ஒரு சிலருக்கு 400, 500, 1000, 2000, 4000, 5000 என்று அள்ளிக்கொடுப்பது என்றால் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் பொது ஜன நன்மைக்கு என்று செய்வதா அல்லது வேறு காரியத்துக்கு ஆகச் செய்வதா என்பது பெரிய விடுகதையாக நிற்கிறது.

ஆகையால் சர்க்கார் பார்ப்பனத் தொல்லைக்கும் பாமர மக்கள் முட்டாள் தனத்துக்கும் பயப்படாமல் தங்களுக்கு உண்டான உறுதியுடன் நின்று பெரும் சம்பளங்களைக் குறைத்து வரவு செலவுகளை சரிக்கட்டுவதன் மூலம் புதிய வரி போடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை சர்க்கார் நன்மைக்காகவே தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.01.1936

அரசாங்கமும் மந்திரியும் கவனிப்பார்களா?

முனிசிபல் நிர்வாகம்

முனிசிபல் நிர்வாகங்களில் இருந்துவந்த சகிக்க முடியாத ஊழல் களையும், மோசடிகளையும் நன்றாய் அறிந்த பிறகே முனிசிபாலிட்டிக்கு கமிஷனர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். கமிஷனர்கள் ஏற்பட்டும் அனேக முனிசிபாலிட்டிகளின் பணங்கள் கொள்ளை போகின்றன பாழாகின்றன. பல முனிசிபாலிட்டிகளின் கமிஷனர்கள் சேர்மென் எச்சை துப்புவதற்கு எச்சைக் கிண்ணம் ஏந்தி நிற்பதை நேரில் பார்க்கிறோம்.

இன்னும் மற்ற விஷயங்கள் வெளியிட பரிதாபகரமாய் இருக்கிறது. இதைப் போல ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் ஒரு மோச நாடகம் வேறு இல்லை. ஆதலால் முனிசிபல் நிர்வாகத்தை உத்தேசித்தும் முனிசிபல் வரி கொடுப்போர் பணம் நல்ல வழியில் பயன்பட உத்தேசித்தும் கமிஷனர்கள் சுயமரியாதையோடு இருக்கவேண்டும் என்பதைக் கருதியும் முனிசிபல் சட்டத்தில் தக்கதொரு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.01.1936

தீண்டப்படாதாருக்கு தனித்தொகுதி

காங்கிரசுக்காரர்கள் தீண்டப்படாத மக்களை ஏமாற்றவும், அவர்களுக்குள் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தவுமான காரியங்களில் லஞ்சம் கொடுப்பது போன்ற முறைகளால் வெற்றிபெற்று வருவதால் அரசாங்கத்தார் எப்படியாவது தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்களுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தனித் தொகுதி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் முதல் மந்திரியார் இதை கவனித்து ஸ்தல ஸ்தாபன சட்டங்களில் இம்முறைகளை புகுத்த புதிய திருத்த மசோதா கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 05.01.1936

தென்னிந்திய நலவாரிமைச் சங்கம்

இலங்கை மந்திரிக்கு உபசாரம்

மந்திரி பதில்

தலைவர் அவர்களே! கொழும்பு மந்திரியார் கனம் தோழர் பெரி சுந்திரம் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதில் நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இலங்கை நமக்கு ஒரு நல்ல படிப்பினையான நாடாகும்.

நாம் இன்று எதற்கு ஆகப் பாடுபடுகின்றோமோ அதே காரியத்துக்கு ஆக பழங் காலத்திலிருந்தே பெரியதொரு முயற்சி நடத்திருப்பதாக இலங்கை சம்மந்தமான புராணம் (ராமாயணம்) கூறுகிறது.

அப் புராணம் எவ்வளவுதான் கற்பனையாக இருந்தாலும் பார்ப்பனர் தொல்லையையும் அதோடு தமிழ் மக்கள் போர் செய்ததையும், அதில் பார்ப்பனர்கள் கையாண்ட சூழ்ச்சியையும் நன்றாய் விளக்குகிறது.

இலங்கை “சரித்திரம்” தமிழ் மக்களின் பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் உதாரணமாகத் திகழும் கதையென்றே சொல்லவேண்டும்.

தமிழ் மக்களில் இராவணன் போன்ற சுத்த சுயமரியாதை வீரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும், விபீஷணன் போன்ற துரோகிகள் இருந்து சகோதரத் துரோகம் செய்து பயனடைந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இக்கதையை நாம் வெறுத்துவிட முடியாது. ஏனெனில் நம் தமிழ் மக்கள் இன்றும் அதுபோலவேதான் பல வீரர்களையும், சில விபூஷணர்களையும் கொண்ட சமூகமாய் இருக்கிறது.

மற்றும் ராமாயணத்தில் தமிழ் மக்களை வானரங்களாகக் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது ஒருபுறமிருந்தாலும் இன்றும் தமிழ் மக்களில் அனேகர் புராண வானரங்கள் போலவே எதிரிக்கு மூட்டை சுமக்கும் ஈன தன்மையிலும் இழி தன்மையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறதை பார்க்கிறோம்.

அதில் ஆரியர் வெற்றிக்கு அவர்கள் செய்த சூழ்ச்சிகளும், விஷமங்களும், அக்கிரமங்களும் இன்றும் ஆரியர்கள் என்னும் பார்ப்பனர்களுக்கு

ஒரு வழிகாட்டியாகவே இருந்து வருகிறது. அம்முறையையேதான் பார்ப்பனர்கள் இன்றும் கையாளுகிறார்கள். தமிழ் மக்களின் நிலையும் ராமாயணக் கதைபோல் தான் இருந்து வருகின்றது.

இன்றும் நம் தமிழ் மக்களில் பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சிகளையும், தொல்லைகளையும் அறிந்து அதிலிருந்து விடுபட பாடுபடும் மக்களிலேயே அனேகம்பேர் ராமாயணக் கதையை புண்ணிய காலகேசுபமாகவும், மோகூடி சாம்ராஜ்யத்துக்கு வழிகாட்டியாகவும் கருதி மதிக்கிறவர்களும், பூஜிக்கிறவர்களும் உண்டு.

நம் தமிழ்மக்கள் உத்தியோகம் பெறுவதற்கு ஆக மாத்திரம் பார்ப்பனர்களை வெறுப்பார்கள்; இழிவாய் கருதி வைவார்கள்.

ஆனால் மோகூடிப் பெறுவதற்கு என்றாலோ பார்ப்பனர்களை குல குருவாய், பூதேவர்களாய் மதித்து அவர்கள் காலலம்பின தண்ணீரை புண்ணியத் தீர்த்தமாய் அருந்துவார்கள். இப்படிப்பட்ட சமூகத்தை பார்ப்பனர்கள் வஞ்சிப்பதிலோ ஆதிக்கம் செலுத்துவதிலோ அதிசயம் இருக்க முடியுமா?

ஆகவே நமக்கும் நம்மெதிரிகளுக்கும் பயன்படக்க நல்ல ஒரு படிப்பினைக்கு இலங்கை நகரம் மிகவும் பயன்படத்தக்கது என்பதே எனதபிப்பிராயம்.

மற்றபடி தோழர் பெரி சுந்திரம் அவர்களை சுமார் 15, 16 வருஷமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். 1919-ம் வருஷத்தில் சென்னை மாகாண சங்க மகாநாட்டில் டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களும், தோழர் விஜயராகவ ஆச்சாரியார் அவர்களும், நானும் இந்திய தொழிலாளர் நிலைமையை அறிந்து அவர்களுக்கு வேண்டியது செய்வதற்கு ஆக என்று நியமிக்கப் பட்டபோதும் கனம் பெரி சுந்திரம் அவர்களுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தினதும், அவர் லங்கைக்கு வந்தால் வேண்டிய உதவி செய்வதாக தெரிவித்திருந்ததும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது. ஆனால் அவருக்கு ஞாபக மிருக்குமோ என்பது சந்தேகம். (பெரி சுந்திரம் நன்றாய் ஞாபகமிருக்கிறது என்றார்) மற்றும் நான் ரஷியாவில் இருந்து திரும்புகையில் கொளம்பில் வந்தவுடன் கொழும்பு பிரமுகர்கள் நடத்திய பாராட்டு விருந்தொன்றுக்கு மந்திரி பெரி சுந்திரம் அவர்கள் தலைமை வகித்து நமது கொள்கைகள் முழுவதையும் ஆதரித்துப் பேசி கவுரவித்திருக்கிறார். மற்றும் இந்தியாவில் இருந்து கொளம்புக்குச் செல்லும் பிரமுகர்களுக்கு அங்கு வேண்டிய உதவி செய்து வருவதோடு சிறப்பாக இந்திய தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் வெகுகாலமாகவே பாடுபட்டு வருகிறார்.

தொழிலாளர் சார்பாகவே லங்கை சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சிலோன் அரசாங்கத்தில் தொழிலாளர்கள் மந்திரியாக வீற்றிருக்கிறார்.

தோழர் பெரி சுந்திரம் அவர்கள் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மந்திரியாகி தொழிலாளர்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் உழைக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட வேண்டும் என்றும், அவர் முழு ஆயுளும் சுகஜீவியாய் மகிழ்ச்சியுடனும் திருப்தியுடனும் இருக்க வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பு: 26.12.1935 ஆம் நாள் கொழும்பு அமைச்சர் தோழர் பெரி சுந்திரம் அவர்களுக்கு சென்னை தென் இந்திய நலஉரிமைச் சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெற்ற வரவேற்பு கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 05.01.1936

20

குடி அரசு

சா.த.இ. 1936

பகுத்தறிவு

இரண்டாம் ஆண்டு பிறந்து விட்டது.

வருட சந்தா ரூ. 1-0-0

உடனே சந்தாதாரராகச் சேருங்கள்.

பின்னால் சேர்த்தால் முத்திய இதழ்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாகிவிடும்.

“குடி அரசு” ஏஜன்டுகளிடமும், ஹெக்கிங்க்பாதம் புக்ஸ்டால்களிலும் கிடைக்கும்.

குடி அரசும், பகுத்தறிவும் சேர்த்து ரூ. 3-8-0

மானேஜர், “பகுத்தறிவு” ஆபீஸ், ஈரோடு.

இராமாயண ஆராய்ச்சி 4-காண்டங்கள் சேர்த்து ஒன்றாய் தருவிப்பவர்களுக்கு விலை ரூ. 1-0-0

“கர்ப்ப ஆட்சி” என்னும் புத்தகம் வெளிவந்து விட்டது!!!

விலை அணா 0-8-0 தபாற் செலவு அணா 0-2-0.

எட்டணா கட்டாய அனுப்பினால் தகுபக்தரம் புத்தகமும் அனுப்பப்படும்.

(அலுவலினக்கம்) புராணங்கள். (தலை ஆராய்ச்சி.)

இதன் விலை அணா 8, 10 அணா கட்டாய அனுப்பினால் புத்தகமும் அனுப்பப்படும்

(சமீபவரின் குயற்றி) புதுராஷ்யா. (சமீபவரின்செல்வநை)

ஐத்தாண்டுத் திட்டத்தின் கதை.

இதன் விலை அணா 8, 10 அணா கட்டாய அனுப்பினால் புத்தகமும் அனுப்பப்படும்

மேல்கண்ட மூன்றாம் சேர்த்து ஒன்றாய் வாங்குபவர்களுக்கு ரூ. 1-0-0 தபாற் செலவு வேத.

விலாசம்:— குடி அரசு புத்தகாலயம், ஈரோடு.

Edited Printed and Published by E. V. Krishnasamy at the Unnai Vilakam Press, Erode.

முஸ்லீம்கள் தேசத் துரோகிகளா?

தனித்தொகுதி வேண்டும், வகுப்புவாரிப்பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று கூறுபவர்களுக்கு தேசத்துரோகப் பட்டம் சூட்டுவது ஒரு கூட்டத்தாரின் வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அந்தக்கூட்டத்தார் யார்? பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பன சோதியில் கலந்த ஒரு சில பார்ப்பனரல்லாதாருமே. ஜனநாயகக் கொள்கைக்கு தனித்தொகுதியும் வகுப்புவாரிப்பிரதிநிதித்துவமும் முரண்பட்ட தென்று சொல்லப்பட்டாலும் இந்தியாவின் விசேஷ நிலைமைக்கு அவை இன்றியமையாதனவாகும். இந்திய நிலைமைக்கு சமதர்மக் கொள்கை பொருந்தாதென்று கூறும் காந்தியாரும் காங்கிரஸ் வாலாக்களும் அந்தந்த தேச நிலைமைக்குத் தக்கபடி கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை மறைமுகமாக ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள்.

நூற்றுக்கணக்கான ஜாதிகளும் பாஷைகளும் உடைய இந்தியாவிலே தேசிய உணர்ச்சி என்பது குதிரைக்கொம்பாகவே இருக்கிறது; அப்படித்தான் இருக்கவும் முடியும். ஊன்றிப்பார்த்தால் இந்திய நிலைமைக்கு ஜனநாயக ஆட்சி பொருத்தமானதே அல்ல. ஜனநாயக ஆட்சியை விட ஹிட்லர் ஆட்சியே இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமானதென்றும் கூடச் சொல்லி விடலாம். இருந்தாலும் “ஜனநாயகமுறையில்” உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அரசியல்திட்டம் இந்தியர்களுக்கு வரப்போவதால் அந்தத் திட்டத்தினால் எந்த வகுப்பாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாத முறையில் தேவையான பாதுகாப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். பிரிட்டிஷ் முதல் மந்திரியின் வகுப்புத் தீர்ப்பு எந்த சமூகத்துக்கும் பூரண திருப்தி யளிக்கவே இல்லையாம். ஹிந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களும் அதைக் கண்டித்தே வருகிறார்களாம். அப்படியானால் வகுப்புத் தொல்லை உள்ள நாட்டில் எல்லா வகுப்பாருக்கும் திருப்தியளிக்கக் கூடிய ஒரு சமரசத்திட்டம் காண்பது எப்போதுமே யாராலுமே முடியாத காரியமே. எனவே வரப்போகும் சீர்திருத்தம் வெற்றிகரமாக நடந்து தீரவேண்டுமானால் தனித் தொகுதியையும், வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தையும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அந்தப்படி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் எவ்வளவு சீர்திருத்தம் வந்தாலும் உளக்கலகம் ஒருநாளும் ஒழியாது.

இதற்கு கல்கத்தாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் முட்டுக்கட்டையே போதிய அத்தாட்சியாகும். வங்காளத்தில் முஸ்லீம்கள் இந்துக்களைப்போலவே சரிசமமான ஜனத்தொகை கொண்டவர்கள். அப்படி இருந்தும் கல்கத்தா

கார்ப்பரேஷனில் சகல உத்தியோகங்களிலும் முஸ்லீம்களுக்கு நூற்றுக்கு 20 ஸ்தானங்கள் வழங்கவேண்டும் என்று கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் முஸ்லீம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள். ஹிந்து கௌன்சிலர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். அதன் பயனாய் கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் முஸ்லீம் அங்கத்தினர்களில் ஒருவர் நீங்கலாக மற்ற யாவரும் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டார்கள். தமது சகாக்களைப் பின்பற்றி முஸ்லீம் மேயரும் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டார். முஸ்லீம் மெம்பர்கள் தீர்மானத்தை கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் அங்கீகரிக்கும் வரையில் கல்கத்தா முஸ்லீம்கள் திருப்தியடையமாட்டார்கள் என்றும், கல்கத்தா கார்ப்பரேஷனின் தற்போதைய தொகுதி முறையை எடுத்துவிட்டு முஸ்லீம்களுக்குத் தனித்தொகுதி ஏற்படுத்தி ஸ்தானங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் கல்கத்தா கிலாபத் மகாநாட்டில் தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனால் முஸ்லீம்கள் எல்லாம் தேசத்துரோகிகள் என்று சொல்லி விடமுடியுமா? வகுப்புவாதிகள் என்று சொல்லி அவர்கள் கஷ்டியை ஒழித்து விட முடியுமா? தத்தமக்கு இருக்கவேண்டிய நியாயமான உரிமைகளைக் காப்பாற்ற முயல்வது எங்ஙனம் தேசத்துரோகமாகும்? மேலும் தேசமே பிரதானம் என்று கூச்சல்போடும் காங்கிரஸ் தியாகிகள் சட்டசபை ஸ்தானங்களிலும் உத்தியோகங்களிலும் ஏன் கவலை செலுத்த வேண்டும்.

முஸ்லீம்களோ, ஒடுக்கப்பட்டவர்களோ சில சட்டசபை ஸ்தானங்களை யோ, சில உத்தியோகங்களையோ அதிகப்படியாகப் பெற்றுவிட்டால் என்ன குடிகேடு வந்துவிடப்போகிறது? முஸ்லீம்களுக்கோ ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கோ தேச நிருவாகம் நடத்த ஆற்றலில்லை யென்று எந்த ஆண் மகனாவது கூற முன் வருவானா? தேச பக்தர்கள் என்று கூறிக்கொள்வோரின் உண்மையான லட்சியம் தேச சூஷமமானால், தேச நிர்வாகம் நடத்துவோரின் ஜாதியையோ, மதத்தையோ, வகுப்பையோ ஆராய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எனவே “வகுப்புவாதம் ஒழிய வேண்டும், பொதுத் தொகுதிதான் வேண்டும், தனித்தொகுதி கூடவே கூடாது” என்று கூறுவது பக்கா மோசடியாய் வல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

வங்காளத்திலே முஸ்லீம்கள் மெஜாரிட்டி சமூகத்தார். அப்படியிருந்தும் நகரசபை உத்தியோகங்களில் 100-க்கு 20வீகிதமே வேண்டுமென்கிறார்கள். இந்தவிதமான கோரிக்கையையும் இந்துக்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாரில்லை யானால் முஸ்லீம்கள் தனித் தொகுதி வேண்டுவது எங்ஙனம் தப்பாகும்.

மேலும் இந்தியா ஹிந்துக்களுக்கே என்று கர்ஜிக்கிறார் ஹிந்து மகா சபை வீரர் பாய்பரமாநந்தர். பண்டித மாளவியாவும் அதை ஆதரிக்கிறார்.

பண்டித மாளவியா காங்கிரசைத் தாங்கும் பெரிய கர்றுண்களில் ஒருவர். எந்த காங்கிரஸ்வாதியும் பாய்பரமாநந்தர் அபிப்பிராயத்தை மறுக்க இந் நிமிஷம் வரை முன்வரவில்லை.

மௌனம் உடன்பாட்டுக்கு அறிகுறி என்பது மெய்யானால், ஏனைய காங்கிரஸ் வீரர்களும் பாய் பரமாநந்தரை ஆதரிப்பதாகவே நம்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது.

பரமாநந்தர் அபிப்பிராயப்படி இந்தியா ஹிந்துக்களுக்கே சொந்தமானால், முஸ்லீம்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும், பார்ஸிகளுக்கும், சீக்கியர்களுக்கும், கூர்க்கர்களுக்கும், ஆங்கிலோ இந்தியர்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இடமெங்கே? அவர்கள் வங்காளகுடாக்கடலில் வீழ்ந்து தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டுமா? அல்லது யூதர்களைப்போல் தேசாந்திரிகளாய் அலையவேண்டுமா? ஹிந்து மகாசபையார் ஆணவமும், காங்கிரஸ்காரர் பித்தலாட்டமும் அழியாதிருக்கும் வரை சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் அரசியல் உணர்ச்சி பெறாத வேறு சில மெஜாரட்டி சமூகங்களுக்கும் தனித்தொகுதியும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும் இன்றியமையாததே.

எனவே பார்ப்பனப் பூச்சாண்டிக்கு அஞ்சாமல் அவ் விரண்டையும் பெற அவ்விரண்டினாலும் நலம் பெறவேண்டிய சமூகங்கள் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டதான் இருக்கவேண்டும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 12.01.1936

திருவிதாங்கூர் ஹைக்கோர்ட்டு

முதல் ஈழவ நீதிபதி

வைக்கம் சத்தியாக்கிரக பலன்

திருவனந்தபுரம் ஜனவரி 9

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தின் பயனாக திருவாங்கூரில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் நிலை முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. இப்பொழுது ஈழவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த தோழர் என். குமாரன் திருவிதாங்கூர் ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 12.01.1936

பொப்பிலி பெருந்தன்மை

பொதுப்பணத்தை பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்துக்குச் செலவு செய்யக்கூடாதென்றும் ஸ்தல ஸ்தாபனக் கட்டிடங்களில் காங்கிரஸ் கொடி ஏற்றக்கூடாதென்றும் சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்ததினால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரெல்லாம் துரோகிகள் என்று காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் கூறுகிறார்கள். இதற்காக, அடுத்த தேர்தலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருக்கு தேச மக்கள் ஒரு நல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு பார்ப்பன வக்கீல் “ஹிந்து” பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் இதர மாகாண நிலைமையை கவனித்தால் சென்னை சர்க்கார் மிக்க கௌரவமாக நடந்திருப்பதாகவே தோன்றுகிறது; பொதுப்பணச்செலவில் பொன்விழாக் கொண்டாடக்கூடாதென்று சென்னை சர்க்கார் தடுத்தார்களேயன்றி கொண்டாடியவர்களை தண்டிக்க எண்ணவில்லை. பாஞ்சாலத்தைச் சேர்ந்த ஷெக்புராவிலோ, பொன்விழாக் கொண்டாடிய நகரசபை மெம்பர்களைத் தண்டிக்கப் போவதாக டெபுடி கமிஷனர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்.

டிசம்பர் 23-ந்தேதியன்று கமிட்டிக் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் பொன்விழாவையொட்டி முனிசிபல் கட்டிடத்தில் தேசியக் கொடியை உயர்த்துவதென்றும் தீபாலங்காரம் செய்வதென்றும் அதற்காக 100 ரூபாய் செலவிடுவதென்றும் தீர்மானம் செய்து தலைவர் உட்பட எட்டுப் பேர் முடிவு செய்து பொன்விழாக் கொண்டாடினார்களாம். இது முனிசிபல் சட்டத்துக்கும், ராஜவிசுவாசப் பிரமாணத்துக்கும் விரோதமானதென்றும் அவர்களை முனிசிபல் சட்டத்தின்படி மெம்பர் பதவியிலிருந்து நீக்காதிருக்க ஏதாவது காரணங்களுண்டானால் காட்ட வேண்டுமென்றும் டெபுடி கமிஷனர் அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறாராம். காங்கிரஸ் சர்க்காருக்குப் போட்டி ஸ்தாபனம் என்பது உலகப்பிரசித்தம். ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்து நகர சபைகளிலும் சட்டசபைகளிலும் அங்கத்தினர்களாயிருப்பவர்கள் சர்க்கார் விதிகளுக்கும், உத்தரவுகளுக்கும் கட்டுப்பட்டுத்தான் நடக்கவேண்டும். ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்கிறவர்கள் சட்டசபைகளில் சர்க்காருக்கு விரோதமாக எதுவும் செய்யக்கூடாதென்று சட்ட மறுப்பு பிரம்மாவான காந்தியாரே கட்டளையிட்டிருக்கிறார். இந்நிலையில் ஷெக்புரா டெபுடி கமிஷனரையோ சென்னை சர்க்காரையோ குறைகூற

முடியாது. வாஸ்தவத்தில், கண்ணியமாக நடந்து கொண்ட சென்னை சர்க்காருக்கு காங்கிரஸ்காரர் நன்றி காட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்க்காரோடு போட்டி போடும் காங்கிரஸின் பொன் விழாக் கொண்டாட வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றிய ஸ்தல ஸ்தாபன அங்கத்தினர்களை தண்டிக்க சென்னை சர்க்கார் எண்ணாதது பெரிய காரியமென்றுதானே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும், மந்திரிகளையும் காங்கிரஸ்காரர் தூற்றுவது அயோக்கியத்தனமாகும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 12.01.1936

உலகில் முஸ்லீம்கள் ஜனத்தொகை விபரம்

- ஒரு உண்மை சுதந்திர வாதி

	கோடி
ஆப்பிரிக்காவில்	41
ஜாவா போர்னியோ,	
மலேயா ஆகிய நாடுகளில்	10
இந்தியாவில்	9
சைனாவில்	3
ரஷ்யா கிழக்கு ஐரோப்பாவில்	2
மத்திய கிழக்கு ஆசியாவில்	3
ஆக	68

இந்திய ஆதிதிராவிடர்களும் முஸ்லீம்கள் ஆகிவிட்டால் 75 கோடி ஆகிவிடும்.

இந்துக்கள் வகுப்புக்குள் வகுப்பு உற்பத்தி செய்து “அவன் பார்ப்பானுக்கும் சூத்திரர்ச்சிக்கும் பிறந்தவன்” இவன் சூத்திரனுக்கும் பார்ப்பாத்திக்கும் பிறந்தவன்.

இவன் நாடாராய் இருந்து அய்யங்கார் ஆனவன்.

அவன் அம்பட்டனாய் இருந்து அய்யங்கார் ஆனவன்.

இவன் வைசியச்சிக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவன்.

அவன் சூத்திரனுக்கும் கூடித்திரியச்சிக்கும் பிறந்தவன்.

அவனோடு போனால் இவ்வளவு பாவம். இவனோடு போனால் அவ்வளவு பாவம். பார்ப்பனத்தியுடன் சூத்திரன் போனால் அவன் ஆண் குறியை அறுத்து வாயில் வைக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்ச்சியுடன் பார்ப்பான் போனால் அவன் ஆண் குறிக்கு தங்கத்தில் உறைபோட வேண்டும்.

என்றெல்லாம் சாஸ்திரம் எழுதி கூடுமானவரை அமுலில் கொண்டு வருவதும் அதற்காகவே காந்தி வாழ்வதும்,

அதற்காகவே காந்தி மூச்சுவிடவும் வேண்டும்.

அதற்காகவே சுயராஜ்ஜியம் பெறவேண்டு மென்பதும்.

ஆகியவையை எல்லாம் இந்து மகாத்மாக்களும் தேசபக்தர்களும் தேசியத் தலைவர்களும் பேசிக்கொண்டு இருக்கவேண்டியதுதான்.

காரியத்தில் என்னமோ முஸ்லீம்களே இரட்டைப்பங்கு அனுபவிக்க வேண்டியது தான். ஒரு சில பார்ப்பனர்கள் அனுபவிக்கும் கொள்ளை போக போக்கியத்தோடு இந்திய தேசியம் வெற்றி பெறவேண்டியதுதான். ஆகவே தீண்டப்படாத மக்களே! தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே! நீங்கள் உங்கள் தீண்டாமை ஒழிவதற்கு என்று இல்லாவிட்டாலும், இந்திய மக்கள் அரசியல் சமூக சுயமரியாதைக்கு என்றாவது உடனே எல்லோரும் முஸ்லீம் ஆகுங்கள். இந்தியாவின் 16 கோடி முஸ்லீம்கள் இந்தியாவின் 48 கோடி இந்துக்களுக்குச் சமமானவர்கள், 16 கோடி முஸ்லீம்கள் ஆகிவிட்டால் இந்தியாவில் 8 நாளில் சமதர்ம ஆட்சியை ஏற்படுத்தி விடக்கூடும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 12.01.1936

பொன்விழாப் புரட்டு

இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் என்கின்ற ஸ்தாபனத்துக்கு 50 வருஷம் ஆயுள் ஆய்விட்டதற்காக என்று பொன்விழா என்பதாக ஒரு கொண்டாட்டம் பாமர மக்கள் இடையில் நடத்தப்பட்டது.

இது மேல்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களில் பட்டதென்றாலும் நம்நாட்டிலும் 50 வருஷத்துக்கு பதிலாக 60 வருஷம் வாய்தா வைத்து மனித வாழ்க்கைக்கு 60 ம் கல்யாணம் என்பதாக ஒரு சடங்கு செய்வதுண்டு.

இது பெரிதும் 60 வருஷகாலம் தாங்கள் பிழைத்து இருந்ததைப் பற்றி மகிழ்ச்சி எய்தி இச்சடங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் அச்சடங்கின் செலவு முழுவதும் 60 வருஷம் வாழ்ந்தவனைப் பொறுத்தும் அதை அடைவது முழுதும் இந்த 60 வருஷம் வாழ்ந்த வாழ்வுக்கு ஒரு சிறுபயனும் உதவியும் அளிக்காமல் பல காரியங்களின் பேரால் சதா ஏமாற்றிப் பிடுங்கி வயிறு வளர்த்தி வந்தவனுக்கே போய்ச் சேரும்படியாகத்தான் முடியும்.

அன்றியும் இந்த 60 ம் கல்யாண விழாக் கொண்டாடுவதற்குத் தகுந்த அளவாக இந்த 60 வருஷம் வாழ்ந்தவனால் பொது ஜனங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா என்பதைப்பற்றியும் யாரும் கவனிக்கமாட்டார்கள்.

அதுபோலவே காங்கிரஸ் இந்தியாவில் ஏற்பட்டு 50 வருஷமாயிற்று என்றால்,

அது எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது?

அதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்?

அதனால் பொது ஜனங்கள் அடைந்த பயன் என்ன?

என்பனவாகியவைகளை யோசித்துப்பார்த்தால் இந்தக் காங்கிரஸின் 50 வருஷ பொன்விழாவுக்கும், தனிப்பட்ட மனிதனின் 60 வருஷ அறுபதாங் கல்யாணத்திற்கும் ஒரு வித்தியாசமும் இருக்காது.

காங்கிரஸ் ஏற்பட்ட நோக்கம்

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டதானது இந்தியாவின் ஆட்சியில் இந்தியர்களுக்குப் பெரிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கும், அவ்வுத்தியோகங்களுக்கு வெள்ளைக்காரர்களுக்கு உள்ள சலுகை அவ்வளவும் இந்தியர்களுக்கும் காட்டவேண்டும் என்பதற்குமாகவே

ஒழிய, மற்றபடி பொதுஜனங்களுக்கு இன்னது செய்ய வேண்டுமென்பதற்கோ, அரசாங்க முறைகளில் பொது ஜனங்களுக்கு இன்ன மாதிரியான சௌகரியம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ ஏற்பட்டதல்ல.

இதன் பயனாய் இந்திய தேசியக் காங்கிரசானது இந்திய மக்களின் உழைப்பையும், அவர்களுடைய அறிவையும், சுயமரியாதையையும் சாப்பிட்டே காலம் கழித்துக்கொண்டு இந்த 50 வருஷமாய் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது.

இது ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து காங்கிரசில் கலந்து வந்தவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

காங்கிரஸ் இல்லாதிருந்தால்

இந்த காங்கிரசானது இந்தியாவில் இந்தக் கருத்தோடு ஆரம்பிக்கப் பட்டு இப்படிப்பட்ட வஞ்சகமும் மோசமுமான காரியம் செய்து கொண்டு வந்திருக்காமல் இருந்திருந்தால் இந்திய மக்களின் நிலை இன்று வேறு விதமாய் இருந்திருக்கும். அதாவது உலகத்தில் உள்ள மற்ற எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் சரி சமமான முறையில் கல்வி, செல்வம், மானம், அறிவு, முற்போக்கு ஆகியவைகளில் முன்னணியில் நிற்கக்கூடியதாய் இருந்திருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல் இவ்வளவு கேவல நிலையில் இருப்பதற்கும், இனி என்றும் முன்னேற்றத்துக்கு மார்க்கமில்லை என்று அவநம்பிக்கை கொள்ளு வதற்கும் இந்த காங்கிரசே முக்கிய சாதனமாய் இருந்து வருகிறது.

உதாரணம் வேண்டுமானால் உலகத்தில் எப்படிப் பட்டவர்களால் ஆளப்பட்ட எவ்வளவு மோசமான நாடும் இந்தியாவைப் போல் இவ்வளவு கேவலமாக பிற்போக்கடைந்திருக்கவே இல்லை.

கல்வி

காங்கிரசால் விளைந்த தீமையை விவரித்து சொல்லுவோமேயானால் கல்வியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

50 வருஷத்துக்கு முன் இந்திய மக்கள் கல்வியில் என்ன நிலையில் இருந்தார்களோ அதே நிலையில்தான் இன்றும் இந்திய மக்கள் இருக்கிறார்களே ஒழிய மற்ற நாடுகள் போல் முன்னேற்றவில்லை. அதாவது 100-க்கு 10 பேர்களுக்குள்ளாகத்தான் இன்றும் கையெழுத்துப்போடத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

செல்வம்

செல்வத்தில் பார்த்தாலோ இந்த ஐம்பது வருஷத்துக்கு முன் சராசரி ஒரு இந்திய மனிதனுக்கு என்ன வரும்படி இருந்ததோ அதே வரும்படிதான் இன்றும் இருந்து வருகிறதே ஒழிய மற்ற ஆளப்படும் தேசங்கள் மாதிரி சிறிதும் மேன்மையடையவில்லை.

அதாவது சராசரி ஆள் ஒன்றுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு 2 அணாவுக்கு உட்பட்ட வரும்படிதான் வந்துகொண்டு இருக்கிறது.

ஆனால் காங்கிரசின் பேரால் முன்னணியில் இருந்து மக்களை ஏமாற்றி வந்த பார்ப்பனர்கள் மாத்திரம் 100 க்கு 100 பேர் படித்து சராசரி ஆள் ஒன்றுக்கு தினம் 1க்கு 3 ரூபாய் வரும்படிக்கு குறையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

மானம்

இந்தியர்களின் மானம், பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை ஆகிய விஷயங்களிலும் இந்த ஐம்பது வருஷத்துக்கு முன் இந்திய மக்கள் நிலை எப்படி இருந்ததோ அதேபோல்தான் அதைவிட மோசமாகவுந்தான் இன்றும் இருந்து வருகின்றது.

உதாரணமாக இந்தியாவில் 7 கோடி பேர்கள் பறையர், சக்கிலியர், புலையர், நாயாடிகள் என்று சொல்லும்படியான மக்கள் படிப்பின்றி சுகாதாரமின்றி, நல்வாழ்க்கை இன்றி மனித சமூகத்தை விட தாழ்ந்த மிருக சமூக உரிமையுமின்றி நாய், கழுதை, பன்றிகள் போல் மலத்திலும் கேடாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். மற்றும், அடிமையிலும் கேவலமாய் அதாவது அடிமைக்கு ஒரு பாதுகாப்பு உண்டு. என்னவென்றால் அடிமையின் உண்டி, உடை, படுக்கை, இடம் ஆகியவைகளுக்கு அவனது எஜமான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த தீண்டப்படாத மக்களைப்பற்றியோ அந்த பொறுப்பும் யாருக்கும் கிடையாது. ஆனால் அவர்களிடம் வேலை வாங்க மாத்திரம் எவருக்கும் பாத்தியமுண்டு என்கின்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். மற்ற 30 கோடிக்கு மேற்பட்ட பார்ப்பனரல்லாத மக்களும் இழிகுலமாய் சூத்திரர்களாய்த்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரசின் பயனாய் பார்ப்பனர்களோ மேல் ஜாதியாய் சுவாமி என்று அழைக்கும்படியானவர்களாய் இன்னமும் இருந்து வருகிறார்கள்.

சுயமரியாதை

இந்திய மக்கள் சுயமரியாதை விஷயத்திலோ கடுகளவும் அவர்கள் முற்போக்கு அடையவில்லை என்றே சொல்லலாம். உதாரணமாக பார்ப்பான் என்பவன் பிச்சை எடுப்பவன், மானம், ஈனம், முறை என்பவை இன்றி எவ்வித இழிதொழிலும் செய்துவருபவன், மனித சமூகத்தின் சித்திரவதைக் கொப்பான கொடுமைகளுக்கும் மனமிரங்காமல் தன் நலத்துக்கே உதவி அளித்துக் கொள்ளுபவனாய் இருக்கிறான் என்று ஒருவனை மக்கள் உணர்ந்திருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவனை இன்றும் இந்திய மக்கள் பிறவி காரணமாகவே ராஜாதி ராஜன் முதல் சகலரும் சுவாமி என்றும், மகராஜ் என்றும் பஹுவசனத்தில் மரியாதை வைத்து அழைத்து மேல்நிலையில் இருந்தி பூஜிக்கிறார்கள்.

பகுத்தறிவு

இவர்களது பகுத்தறிவுக்கு மத சம்பந்தமான மற்ற விஷயங்களைப் பார்த்தாலேபோதும். ஆகவே, இந்தியா காங்கிரசினால் இந்த ஐம்பது வருஷ

காலமாக எந்த துறையில் பொது ஜனங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட நன்மை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் காங்கிரசின் போலித்தனமும், மோசமும் விளங்காமல் போகாது.

அரசியலில்

பொதுவாக அரசியல் தன்மையிலாவது ஏதாவது மக்களுக்கு பயன் உண்டாயிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதிலும் எவ்வளவு கொடுமைகள் ஏற்பட்டு பொதுமக்கள் திண்டாடி மானங்கெட்டு தெருவில் நிற்கவும் சில சோம்பேறிகளும், அயோக்கியர்களும், வஞ்சகர்களும் கொள்ளை கொள்ளவுமான நிலையையே அரசியல் கிளர்ச்சி உற்பத்தி செய்திருக்கிறது.

வரி

முதல் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால்,

அரசியல் நிர்வாக வரியின் அளவு மக்களுக்கு ஒன்று பத்தாய் பெருகி இருக்கிறது. அதாவது காங்கிரசுக்கு முன் இந்தியாவானது சுமார் 30, 40 கோடி ரூ.வரி வருமானத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்குமானால் இன்று 300, 400 கோடி ரூபாய் வரி வருவால் நிர்வாகம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் ரிவினியூவரி, ஸ்தலஸ்தாபனவரி, கோர்ட்டு, பதிவு இலாக்காவரி முதலியவைகளைச் சேர்த்துப் பார்த்தோமேயானால் வருஷம் ஒன்றுக்கு இந்தியர்கள் செலுத்துவது 300, 400 கோடி ரூபாய் வரி என்பது குறைவாகவே தோன்றும்.

நிர்வாக செலவு

உதாரணமாக சென்னை மாகாண நிர்வாகமானது ஒரு கவர்னர் இரண்டு மந்திரிகள் ஆக மூன்று பேர்களால் ஆட்சி நடத்தப்பட்டு வந்ததானது காங்கிரசின் பயனாய் இன்று ஒரு கவர்னர் ஏழு மந்திரிகள் ஆகியவர்களால் இந்த அதிக எண்ணிக்கை விகிதாசாரத்துக்கு ஏற்ற அதிகச் செலவுடன் நிர்வாகம் நடந்து வருகின்றது. இதர உத்தியோகங்களும் 100க்கு 300, 400 வீதம் பெருகியிருப்பதோடு அவர்களது சம்பள விகிதங்களும் 100க்கு 1000 வீதம் மொத்தத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது.

நீதி இலாக்கா செலவு

நிர்வாக இலாக்காதான் இப்படி என்றால் நீதி இலாக்காவும் அப்படியே பெருகி அதாவது 5 ஹைக்கோர்டு ஜட்ஜிகள் உள்ள உயர்தர நீதிமன்றம் இன்று 14 ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜிகளையும், அதுபோலவே கீழ்தர நீதிமன்றங்களுக்கும் 100க்கு 300, 400 வீதம் முன்சீபு ஜட்ஜிகள் குமாஸ்தாக்கள் ஆகிய உத்தியோகங்கள் பெருகி சம்பளங்களும் 100க்கு 100 வீதம் வரையிலும் கூடப் பெருகி அந்த இலாக்காவும் மொத்தத்தில் 100க்கு 500, 1000 வீதம் செலவு அதிகரித்திருக்கின்றது.

ஸ்தல ஸ்தாபன சுய ஆட்சி

ஸ்தல ஸ்தாபன சுயாட்சித் தன்மைகள் சிரிப்பாய் சிரிக்கும்படியாக மக்கள் வரிப்பணங்கள் பாழாவதோடு உலகிலுள்ள இழி குணங்களுக்கும், மோசடிகளுக்கும் தாயகமாக விளங்கி வருகின்றது.

சுதந்திரம் என்பதிலோ அரசாங்கத்தாரால் பரீக்ஷார்த்தமாய்க் கொடுத்துப் பார்க்கப்பட்ட சுதந்திரங்கள்கூட திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்துக்குக் காங்கிரஸ்கொண்டு வந்துவிட்டுவிட்டது.

மக்கள் ஒற்றுமை

மற்றபடி மக்களின் ஒற்றுமை, நேசம், அன்பு ஆகிவைகளில் எங்கும் ஜாதித் தொல்லை, வகுப்புத் தொல்லை, மதத்தொல்லை என்பவைகளே பெருகி தலைசிறந்து தாண்டவமாடுகின்றதை எவரும் மறுக்க முடியாது என்பதோடு எவரும் வெட்கப்படாமல் இருக்க முடியாது என்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது.

பாம்புக்கு பால் வார்ப்பது போல்

இந்த விதமாக இந்த 50 வருஷத்தில் “முன்னேற்றம்” அடைய உதவியாயிருந்த காங்கிரசுக்குப் பொன்விழா கொண்டாடுவது இந்தியர்கள் மதத்தில் நாகப்பாம்பை வணங்கி அதற்கு பால் வார்த்து ஆடு, கோழி வெட்டிப் பொங்கலிட்டுப் பூசை போடும் முட்டாள் தனத்துக்கு சிறிதும் இளைத்ததல்ல என்றே சொல்லலாம்.

காங்கிரசால் பார்ப்பனர் நிலைமை

ஆனால் இந்த 50 வருஷ காங்கிரசின் பயனாய் மனித சமூகத்துக்கே பிறவி எதிரிகளானவர்களும் நல்வாழ்க்கைக் கொள்கைகளுக்கும் நற்குணம் நற்செய்கைகளுக்கும் நாசகாலர்களானவர்களுமானப் பார்ப்பனர்களுடைய நிலை எப்படி மாற்றமடைந்தது? எவ்வளவு முற்போக்கடைந்தது? என்று பார்ப்போமானால் பார்ப்பனர்கள் ஏன் காங்கிரசை விளம்பரம் செய்கிறார்கள்? ஏன் காங்கிரசுக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள் என்பவைகள் விளங்கும்.

50 வருஷத்துக்கு முன்பு பார்ப்பனர்களுக்குப் புரோகிதம், கூட்டிக் கொடுத்தல், பிச்சையேற்றல், கோவில், பூசை ஆகிய காரியங்களே அவர்களது வருணத் தொழிலாகவும், பிரத்தியட்ச அனுபவத் தொழிலாகவும் இருந்து வந்ததோடு இத்தொழில்களின் பயனாய் ஏதோ ஆயிரத்தொருவர் உயர்நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களாய் இருந்தார்கள்.

ஆனால் இந்த 50 வருஷ காங்கிரசின் பயனாய் பார்ப்பனர்கள் அடையாத உயர் ஸ்தானமில்லை, அனுபவியாத போக போக்கியமில்லை.

காங்கிரசால் மக்கள் உழைப்பெல்லாம் பார்ப்பனர்களுக்கே

மக்களின் உழைப்பெல்லாம் பார்ப்பன கும்பலுக்கே போய்ச் சேரும் படியான வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டு அது நேராய் நிரந்தரமாய் தங்கு தடையின்றி பார்ப்பனர் குண்டிக்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

எப்படியெனில் முதலாவது பார்ப்பனர்கள் 100-க்கு நூறு பேர்களுக்கு படிப்பு ஏற்படும்படி காங்கிரஸ் செய்து கொண்டது.

அரசியல் பெரு உத்தியோகங்களில் 100-க்கு 90 அவர்களுக்கே கிடைக்கும்படி செய்துகொண்டது. அவர்களது ஜாதிமத ஆதிக்கம் நிலையாய் இருக்கும்படி சட்டங்கள் செய்து கொண்டது. இனியும் அவர்களே படிக்கும் படியும் அவர்களுக்கே உத்தியோகங்கள் கிடைக்கும்படிக்கும் மார்க்கங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது, நாட்டில் செல்வாக்கும், மக்கள் செல்வாக்கைப் பெறும்படியானதுமானதும் ஏராள வருவாய் உள்ளதுமான தொழில்கள் உத்தியோகம் வக்கீல், வைத்தியம், நாடகம், சங்கீதம், குலகுருத்தனம் முதலிய காரியங்கள் 100-க்கு 90-க்கு மேலாகவே பார்ப்பனர்கள் கையில் எப்போதும் இருக்கும்படி காங்கிரஸ் செய்துவிட்டது.

குடியானவர்கள் நிலை

ஆனால் குடியானவர்களுக்கோ விடிந்தெழுந்தால் எழவு சங்கதி கேட்பதுபோல் புதுப்புதுவரி சங்கதிகள் கேள்விப்படவும், தேடிவைத்த பொருள் ஏதாவது மீதி இருந்தால் அரசியல் காரணமாகவோ, மத இயல் காரணமாகவோ, மோட்ச இயல் காரணமாகவோ, விவகார வில்லங்க இயல் காரணமாகவோ எல்லாம் பார்ப்பானுக்கே போய் சேரும்படியாகவும் தான் ஏற்பட்டதே தவிர, அவனவன் வாழ்க்கை நலத்தையோ, பிள்ளை குட்டிகளின் கல்வி அறிவு, சுயமரியாதை நலத்தையோ கவனிக்க முடியாத - நேரமில்லாத நிலையை காங்கிரஸ் உண்டாக்கி இருக்கிறது.

இவைகளைத் தவிரவும் மற்றும் இவை போன்றவைகளைத் தவிரவும் காங்கிரஸ் இந்த ஐம்பது வருஷத்தில் மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு உண்மையான நன்மை செய்திருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

பெரும் உத்தியோகம் கிடைத்தால் பயன்?

பெரும் பெரும் உத்தியோகங்கள் இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்தது என்று சொல்லலாம்.

லார்ட் சின்னா, சர். மகமது உஸ்மான் கவர்னர் வேலை பார்த்தார்கள்.

சர். சங்கர் நாயர், சி.பி. ராமசாமி அய்யர் வைசிராய் பிரபு நிர்வாகசபை மெம்பர் வேலை பார்த்தார்கள்.

வி.கிருஷ்ணசாமி அய்யர், சர். சிவசாமி அய்யர், கே. சீனிவாசயங்கார், கிருஷ்ணன் நாயர், சர். கே.வி. ரெட்டி, பன்னீர் செல்வம் ஆகியவர்கள் கவர்னர் நிர்வாக சபை மெம்பர்கள் வேலை பார்த்தார்கள் பார்ச்சிதார்கள் பார்ச்சிதார்கள்.

இவர்கள் எல்லாம் ஆட்டுக் கழுத்தில் தொங்கும் தோல் துண்டுகள் போல் இருந்து கொண்டு பொது ஜனங்கள் வரிப்பணத்தை கொள்ளைபோல் அனுபவித்தார்கள் என்பதல்லாமல், இந்த உத்தியோகங்களின் மூலம் இந்திய மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்யக்கூடிய சக்தி, சவுகரியம், புத்தி ஆகியவைகள் இந்த அதிக எண்ணிக்கை இல்லாத காலத்தில் வெள்ளைக் காரர்கள் பார்த்த காலத்தில் இல்லாததை விட அதிகமாய் இருந்தது என்றோ வெள்ளைக்காரர்கள் செய்ததைவிட நன்மையில் அதிகமாகவோ, தீமையில் குறைவாகவோ செய்தார்கள் என்றோ சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

பெரிய உத்தியோகம் கேட்டதின் பயன்

வெள்ளைக்காரர்கள் பார்க்கும் உத்தியோகங்களைப் பார்ப்பனர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று கூச்சல்போட்டது காங்கிரஸ். ஆனால் வெள்ளைக்காரர்கள் தந்திரமாய் தங்கள் உத்தியோகங்களையும் சம்பளங்களையும் குறைக்காமல் இவர்களுக்கு ஆக பல புது உத்தியோகங்களை அதிகப்படுத்தி அதிகச் சம்பளங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

பிறகு இவர்களைப் பார்த்துப் பார்ப்பனர் அல்லாதார்கள் கூப்பாடு போட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஆகவும் வெள்ளைக்காரர்கள் தந்திரமாய் தங்கள் உத்தியோகங்களும் பார்ப்பன உத்தியோகங்களும் குறையாமல் மேலும் உத்தியோகங்களை அதிகப்படுத்தி பார்ப்பனர் அல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்தார்கள்.

பிறகு முஸ்லீம்கள் கூப்பாடு போட்டார்கள், அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்தார்கள்.

பிறகு தீண்டப்படாதவர்கள் என்பவர்கள் சத்தம் போட்டார்கள், இவர்களுக்கும் அப்படியே செய்யப்போகிறார்கள்.

கூப்பாடுகளின் பயன்

ஒவ்வொரு கூப்பாடுகளும் உத்தியோகங்களையும் சம்பளங்களையும் பெருக்கிக்கொண்டுபோய் அதற்கு ஏற்ற அளவு வரிகளும் உயர்த்திக் கொண்டு போய் இவை எல்லாம் ஏழைக் குடியானவன், தொழிலாளி, சின்ன ஜாதி மக்கள் என்பவர்கள் தலையில் கையை வைத்து அவர்களது நிலைமை நாளுக்கு நாள் கேவலமாகிக்கொண்டு வருவதல்லாமல் மற்றபடி காங்கிரஸ் செய்த நன்மை என்ன என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா?

காங்கிரசால்

காங்கிரசினால் காந்தி மகாத்மா ஆனார்.

ராஜகோபாலாச்சாரி ராஜாஜி ஆனார், வல்லபபாய் சர்தார் ஆனார், திலகர் லோகமான்யிரானார், பெசன்ட் லோகமாதா ஆனார், சத்தியமூர்த்தி பாரதமாதாவின் அருமைப் புதல்வரானார், லக்ஷ்மிபதி அம்மாள் தியாக சொருபி ஆனார்.

இந்தப்படி ஒரு சில ஆட்கள் சர்., கே.சி. ஐ., திவான் பகதூர்கள் ஆவது போல் ஆனார்கள்.

புரட்டிலும், பித்தலாட்டத்திலும் தேர்ச்சி உள்ள வக்கீல்கள் அட்வோகேட் ஜனரல் ஐகோர்ட் ஜட்ஜிகள் ஆவதுபோல் அயோக்கியத் தனங்களிலும், ஈனத்தனங்களிலும் தேர்ச்சி உள்ள பார்ப்பனர்களும் அவர்களது கூலிகளும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், தேசாபிமானிகளாகின்றார்கள். முன் சொன்னவர்களும் வக்கீல் கோஷ்டியில் இருந்து சர்க்காரால் பொறுக்கப்படுகிறார்கள், இவர்களும் வக்கீல் கோஷ்டியிலிருந்தே முட்டாள் மக்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்தமாதிரியான காரியங்கள் அல்லாமல் காங்கிரசினால் இந்த 50 வருஷ காலமாய் இந்தியாவுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதாகவோ, ஏழை விவசாயிகள் கூலிகள் ஆகியவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்ததாகவோ சொல்ல முடியுமா?

காங்கிரசே காரணம்

அல்லது இந்திய வரிக் கொடுமைகள் எதற்காவது காங்கிரஸ் காரணமில்லை என்பதாகவோ இந்திய மக்களின் கல்வி, செல்வம், அறிவு, சுயமரியாதை, சுதந்திரம் ஆகியவைகளுக்குக் காங்கிரஸ் முட்டுக்கட்டையா யில்லை என்பதாகவோ, சர்க்கார் அடக்குமுறை, சீர்திருத்தப் பாதுகாப்பு ஆகியவைகளுக்கு காங்கிரஸ் காரணமாக இருக்கவில்லை என்பதாகவோ யாராவது எந்த அறிவாளியாவது சொல்லக்கூடுமா என்றும் கேட்கின்றோம்.

இப்படிப்பட்ட பொன்விழா

இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமையையும் கஷ்டத்தையும் முன்னேற்றத் தடையையும் அடிமைத்தனத்தையும் விளைவித்த காங்கிரசுக்கு பொன்விழாக் கொண்டாடியதானது, ஒரு சூத்திரன் தவம் செய்தான் என்பதற்காக அவனது தலையை வெட்டிய கொடியோனும் அயோக்கியனுமாகிய ராமனுக்கு சூத்திரர்கள் என்கின்ற கலத்தின் கீழ்வரும் மக்களே ஸ்ரீராம நவமி கொண்டாடுவது எவ்வளவு யோக்கியப் பொறுப்பும் பகுத்தறிவும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் உடையதோ அதே போன்றது தான் இன்றைய காங்கிரசின் பொன்விழாப் புரட்டு கொண்டாட்டம் என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 12.01.1936

இந்தியாவில் வகுப்புத் தொல்லை ஒழிய வேண்டும்

உண்மைச் சுதந்திரத்துக்கு மார்க்கம் முஸ்லீம் சமூகம்

16 கோடி ஆவதே

இன்று இந்தியாவில் வகுப்புத் தொல்லையானது அளவிட்டுக் கூறும்படியான நிலையில் இல்லை. இவற்றுள் இந்து முஸ்லீம் வகுப்புத் தொல்லையானது எல்லாவற்றையும்விட தலை சிறந்து விளங்குவதாகும், இது இந்தியா முழுமையையும் பொறுத்ததாக இருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல் தீண்டப்படாதவர்கள் மேல்ஜாதிக்காரர்கள் என்கின்ற தொல்லையாகும். இதுவும் ஏறக்குறைய இந்தியா பூராவையும் பொறுத்ததானாலும் தீண்டப்படாத மக்கள் கல்வியிலும், செல்வத்திலும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியிலும் மிகவும் பிற்பட்டவர்களாய் இருப்பதாலும் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லாததாலும் தனித்தனியே மக்கள் சுயநலம் கோருவதாலும் அத்தொல்லை சம்பந்தமான கிளர்ச்சிக்கு எவ்வித ஜீவ உணர்ச்சியும் இல்லாமல் போனதோடு அதை பலர் உபயோகித்துப் பயன் பெறும்படியாக இருந்து வருகிறது.

அடுத்தாற்போல் சொல்ல வேண்டியது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்புத்தொல்லை என்று சொல்லலாம். இது தென்னிந்தியாவில் மாத்திரமே விசேஷ கிளர்ச்சியில் இருந்தாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் மத விஷயத்தில் சுயமரியாதை அற்று பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருப்பதாலும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு உள்ள மதப்படிப்பினையானது தங்கள் சமூகத்தையும் சகோதரர்களையும் காட்டிக்கொடுத்தாவது முத்தி பெறலாம் என்பதாக கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் அதையே பல வைதீக மக்களும் கீழ்ப்படியிலுள்ள மக்களும் பின்பற்றுவதில் சிறிதும் மான அவமானத்தை கவனிப்பதற்கு இல்லாமல் போய்விட்டதாலும் அக்கிளர்ச்சிக்கும் தகுந்த பலனில்லாமல் போய்விட்டது. என்றாலும் அக்கிளர்ச்சித் தொல்லையில் உண்மையான பொது நன்மைகள் பெரிதும் பாதிக்காமல் இருப்பதில்லை.

அடுத்தாற்போல் பல தொல்லைகள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடந்து வருகின்றது என்றாலும் அவை மற்றவைகளைக் கவனிக்கும்போது மிகச் சிறியவை என்றே சொல்லலாம்.

எப்படி இருந்தாலும் இந்தியாவானது உலகத்தின் கண்முன் ஒரு காட்டு மிராண்டி தேசமாகவும், இந்திய மக்கள் ஒரு இழிகுல மக்களாகவும் காணப்படுவதற்கு இந்த வகுப்புப் பிரிவுகளும், வகுப்புத் தொல்லைகளும் காரணம் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அதுமாத்திரமல்லாமல் பெரும்பான்மையான மக்கள் இந்துக்கள் என்பவர்களிலேயே 100-க்கு 90- பேர்களாய் உள்ளவர்கள் கல்வியிலும் சுயமரியாதையிலும் கீழ் நிலையில் இருப்பதற்கும் பொருளாதாரத்தில் மிக மிக கேவல நிலையில் இருப்பதற்கும் இந்த பிரிவினைகளும் அதனால் ஏற்பட்ட தொல்லைகளும் தான் காரணம் என்பதையும் எவரும் மறுக்கமுடியாது.

ஆனால் அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் இந்த வகுப்புத்தொல்லைகளை மறைத்தும் அதை அலக்ஷியப்படுத்திக் கூறியும் விட்டு அதனால் ஏற்பட்ட கெடுதிகளுக்கெல்லாம் அரசாங்கத்தார் மீது பழிபோட்டுப் பேசலாம்.

அரசாங்கத்தைப்பற்றி பேசுவதானால் இன்றைய அரசாங்கம் இதற்கு முன் இருந்த எந்த அரசாங்கத்தையும் விட மோசமானதாய் இருந்ததாக சரித்திரங்கள் காணப்படவில்லை. சட்டம், ஒழுங்கு, பாதுகாப்பு, மக்களைச் சமமாய்க் காணல் என்கின்ற துறைகளில் இதற்கு முன் இருந்த ஆட்சிகளில் இது ஒரு துறையிலும் குறைந்ததாகவும் காணப்படவில்லை.

இந்த உண்மைகள் பழைய சரித்திரங்களில் காணப்படுவது மாத்திர மல்லாமல் 1920ம் வருஷம்வரை இந்திய அரசியல்வாதிகளும் தேசியவாதி களும் இன்றைய அரசாங்கத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டி “தெய்வீக” ஆட்சியாகவும் தர்மராஜ்ஜிய ஆட்சியாகவும் வர்ணித்து எழுதிய சாசனங்களும் பேசிய பேச்சுக்களும் இன்றும் கல் எழுத்துப்போல் இருந்து வருகின்றன.

இவைகளையெல்லாம் பற்றி இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இருக்கலா மானாலும், தர்க்கத்திற்கு இடமிருக்கிறது என்றாலும் உலகமே விழிப்படைந்த இந்த சுயமரியாதை வேகமுள்ள இக்காலத்தில் மற்ற நாடுகள் எல்லாம் பொருளாதாரத்திலும் விஞ்ஞானத்திலும் சுதந்திரத்திலும் முற்போக்கடைந்து கொண்டிருக்கும்போது இந்தியா மாத்திரம் ஏன் இன்னும் சராசரி கல்வியில் 100-க்கு 92 பேர்கள் தற்குறிகளாகவும், பொருளாதாரத்தில் சராசரி ஒரு மனிதனுக்குரிய தின வரும்படி 2 - அணாவை விட குறைவாகவும் இருக்கும் படியான நிலை, குறிப்பு கண்டுபிடிக்க முடியாத காலத்திலிருந்து இன்றுவரை ஏன் நிலைத்துவருகிறது? இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆட்சி ஏன் திருத்தமடையாமல் இருக்கிறது? என்பதற்கு இந்திய அரசியல்வாதிகளும், தேசியவாதிகளும் என்ன பதில் சொல்லக்கூடும்?

இந்திய ஜனத்தொகை லக்ஷம் இரண்டு லக்ஷமல்ல, ஒரு கோடி இரண்டு கோடி மாத்திரம் அல்ல. ஜன கணிதப்படி முப்பத்திஐந்து கோடியாகும். ஆளும் சமூகத்தை பிரித்து பார்ப்போமானால் மிக மிக சொல்படியாகும்.

ஆளுகின்றவர்கள் “தெய்வ பல” மில்லாமலோ, மந்திர தந்திர சக்தியினாலோ ஆளுகிறார்கள் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. எல்லோருக்கும் தெரிந்த பலத்தைக்கொண்டும் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய மார்க்கங்களை கொண்டும் தான் ஆளுகிறார்கள். ஆளும் ஜாதியாரைப் பிரித்துப்பார்த்தால் அவர்கள் இந்தியாவில் சில லக்ஷ கணக்கில் தான் இருக்கும். அப்படி இருக்க அவர்களுடைய ஆட்சி ஒழுங்காயில்லையானால் இந்த முப்பத்தி ஐந்து கோடி மக்களும் ஏன் அவர்களைத் திருத்தி நல்ல ஆட்சியாக அரசு புரியும்படி செய்து இருக்கக்கூடாது? ஜனங்களுக்கு புத்தி இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அல்லது இந்திய மக்கள் பயங்காளிகள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அல்லது ஆட்சிபுரிகின்றவர்களாவது மனிததன்மை அற்ற - மிருக சுவாவ - அநாகரீக ஜாதியார் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அப்படியிருந்தால் உலகில் தலை சிறந்த மக்களாகவும் உலகத்துக்கு ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் போதிக்கும் மக்களாகவும் அவர்கள் இன்று இருக்க முடியுமா என்பவைகளையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் நமக்குள் ஏதோ ஒரு தவறுதல் இருப்பதாகத்தான் உணரமுடியும்.

அது எது என்று பார்த்தால் இந்த வகுப்புத்தொல்லைகள் என்பவைதான்.

இந்தியா இன்று உள்ள நிலையில் எந்தக் காரணத்தைமுன்னிட்டும் வகுப்புத்தொல்லைகளை ஒழித்துக் கொள்ளக் கூடியதாய் இல்லை. ஏதாவது ஒரு வகுப்பு ஆதிக்கம் பெற்று மற்ற வகுப்புகளை அடக்கி ஆளும் நிலைமை பெற்றால் தான் வகுப்புத் தொல்லைகள் நீங்க முடியுமே ஒழிய வேறு வழியில் ஒருநாளும் ஒழியக்கூடியதாய் இல்லை.

நம் தேசிய வாதிகளும் அரசியல் வாதிகளும் ஜெயிலிலும் தங்கள் வகுப்பு உரிமை இருந்தாகவேண்டும் என்று தான் பாடுபடுகிறார்களே ஒழிய நாம் எல்லோரும் ஒரே வகுப்பு என்று வேஷத்தில் கூட இருக்க சம்மதிப்பதில்லை.

இதற்கு மார்க்கம்

இப்படிப்பட்ட இந்த இந்திய நாடு இன்று வகுப்புத் தொல்லை ஒழிந்து ஒரு குறிப்பிட்ட லட்சியத்துக்கு எல்லா மக்களுக்கும் ஒருவரை ஒருவர் நம்பி ஒற்றுமையுடன் பாடுபடவேண்டுமானால் எல்லோரும் ஒரு வகுப்பு ஆவதற்கு முயற்சிப்பதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது என்பதுதான் நமது முடிவு.

அப்படிப் பார்ப்போமேயானால் அதிகமான ஜனத்தொகை கொண்ட வகுப்பு எதோ அதில் மற்ற வகுப்புக்காரர்கள் கலந்துகொள்வதுதான் புத்திசாலித்தனமாகும்.

உதாரணமாக நமது காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) இந்தியா பூராவும் ஒரு பாஷை ஆவதற்கு இந்தி பாஷை தான் தகுந்தது என்று

சொல்லி அதையே இந்தியர்கள் எல்லோரும் கற்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். இந்தியாவின் மெஜாரட்டி ஜனங்கள் இந்தி பேசுகிறார்களா என்பது ஒரு புறம் விவகாரத்துக்கு இடமாய் இருந்தாலும் இருக்கின்ற பாஷைகளில் அதிகமான ஜனங்கள் பேசும் பாஷை இந்தி என்று சொல்லி அதைக் கற்க அரசாங்கத்தின் மூலமும் முயற்சி செய்கிறார்கள் அல்லவா?

அதுபோல் இன்று இந்தியாவில் உள்ள வகுப்புகளில் அதிகமான ஜனங்களைக் கொண்ட எந்த வகுப்பார் ஒற்றுமையோடு ஒரேவிதமான வகுப்புணர்ச்சியோடு இருக்கிறார்களோ அந்த வகுப்பைக் கைப்பற்றி விடுவதுதான் இந்தியா ஒரு வகுப்பு என்று சொல்லுவதற்கு தகுதி உடையதாகும்.

அப்படி பார்த்தால் இன்று இந்தியாவில் முஸ்லீம் வகுப்புதான் ஒற்றுமையுடன் தங்கள் மக்களுடன் பிறவிக்காரணங்களை லக்ஷியம் செய்யாமல் உண்ணல், பொருந்துதல், சமுதாய வாழ்வில் சமமாக பணித்தல் முதலிய காரியங்களில் எல்லா வகுப்புகளையும் விட முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களது எண்ணிக்கை இன்று இந்தியாவில் மாத்திரம் 9 கோடிக்கு மேல்பட்ட ஜனசங்கையாகும்.

அவ்வளவு ஜனசங்கை உள்ளவர்கள் இந்தியாவில் வேறு எந்த வகுப்பிலும் இல்லை.

இந்துக்கள் என்பவர்கள் சுமார் 24 கோடி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடுமானால் இவர்களில் சீக்கியர், பாரசீகர், ஜெயினர், பெளத்தர், கிருஸ்தவர் முதலிய இந்துக்கள் அல்லாத வகுப்புகளைப் பிரித்துவிட்டால் 20 கோடிக்குத்தான் வரும். அதிலிருந்தும் தொடுவதற்கும் கிட்ட நெருங்கு வதற்கும் “தகுதி இல்லாத” 7 கோடி தீண்டப்படாத மக்களைப் பிரித்து விட்டால் 13 கோடியே யாகும். இதிலிருந்தும் ஒருவருக்கொருவர் தொட்டுக் கொள்ள முடியாத, ஒருவர் வீட்டில் ஒருவர் சாப்பிட முடியாத, சம்மந்தம் செய்ய முடியாத, பார்ப்பனர், கோமுட்டிகள், ஆசாரிகள், செட்டிகள், சைவர்கள் போன்ற பல உள்வகுப்புக்காரர்களையும் பிரித்து விடுவோமேயானால் இன்னும் எவ்வளவு சிறிய தொகைக் கொண்ட வகுப்பாகும் என்று பார்த்தால், சமத்துவமாய் ஒற்றுமையாய் புழங்கிக்கொள்ளும் மக்களுள் முஸ்லீம்களே அதிக எண்ணிக்கை கொண்டவர்கள் என்பதில் யாரும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாது. அப்படி யாராவது ஆக்ஷேபப்படுவதாயிருந்தாலும், ஒற்றுமையிலும் சமத்துவ பாவத்திலும் பலம் பொருந்திய வகுப்பார் முஸ்லீம்கள் தான் என்பதை எவரும் சுலபத்தில் ஆக்ஷேபிக்க முடியாது.

அவர்களோடு அதாவது இந்த முஸ்லீம்களோடு டாக்டர் அம்பத்கார் அவர்கள் யோசனைப்படி 7 கோடி தீண்டப்படாத மக்களும் சேர்ந்து முஸ்லீம்கள் எண்ணிக்கையை $9+7 = 16$ கோடியாக ஆக்கிக் கொள்வார்களேயானால் பிறகு அவர்களை அவர்களது இஷ்டத்திற்கு விரோதமாய் அடக்கி ஆளும் மக்கள் உலகத்தில் இல்லை என்றும், இருக்கவும் முடியாது என்றும் வலியுறுத்திக் கூறலாம்.

இந்தியாவுக்கு உண்மையாகவே ஒரு சுதந்திர ஆட்சி வேண்டுமானால், ஐரோப்பியா ஆட்சியானது இன்று இந்தியர்களுடைய இஷ்டத்துக்கு விரோதமாக ஆளப்பட்டு வருகின்றது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுவது அவர்கள் மனப்பூர்வமாய் சொல்லப்படுவதனால் இவைகளுக்கு பரிசுதரம் முஸ்லீம் சமூகத்தை 16 கோடியாக ஆக்கிவிடுவதேயாகும்.

அப்படிக்கு இல்லாமல் இந்துக்கள் ஆட்சி வேண்டும், கிறிஸ்தவர்கள் ஆட்சி வேண்டும், முஸ்லீம்கள் ஆட்சி வேண்டும், பார்ப்பனர்கள் ஆட்சி வேண்டும், பார்ப்பனரல்லாதார் ஆட்சி வேண்டும், தீண்டப்படாதார் ஆட்சி வேண்டும் என்பன போன்ற முயற்சிகளும் சூழ்ச்சிகளும் ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் செய்வது என்பது, பொதுக் கிணற்றில் மலம் விழுந்ததற்கு ஒப்பான பலனைத்தான் கொடுக்குமே அல்லாமல் வேறு எவ்வித பயனையும் கொடுக்க முடியாது.

மற்றும் இன்று இந்தியா ஒரு தேசம் என்றோ, ஒரு சமூகம் என்றோ சொல்லிக்கொள்ளுவது ஒரு நாளும் புத்திசாலித்தனமான பேச்சாகவோ, யோக்கியமான பேச்சாகவோ இருக்க முடியாது என்பதும் நமது வெகு நாளைய அபிப்பிராயமாகும்.

ஆதலால் இந்தியாவின் சுயமரியாதையும், விடுதலையும் நெருங்கி இருக்கிறது என்பதோடு இந்தியா ஒரு சமூகம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை எய்துவதற்கும் அறிகுறியேதான் இன்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் “தீண்டப்படாதவர்கள் இந்துமதத்தை விட்டு சமுதாய வாழ்வில் சமத்துவம் அளிக்கக்கூடிய வேறுமதத்துக்கு போய்விட வேண்டும்” என்று கண்டு பிடித்த அபிப்பிராயமாகும். முஸ்லீம் சமூகத்தில் உள்ள செல்வவான்கள், சுதந்திரவாதிகள், சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஆகியவர்கள் இது சமயம் பல கோடி ரூபாய்களைப் பண்டாக சேர்த்து ஏழை மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பண உதவி புரிந்தாவது வேறு பல சவுகரியங்கள் செய்து கொடுத்தாவது முஸ்லீம்களாக ஆக்குவார்களானால் அவர்கள் முஸ்லீம் மதத்தை பெருக்குகிறார்கள் என்பதாக கருதுவதை விட இந்தியாவின் விடுதலைக்கு, சுயமரியாதைக்கு அருகதை உடையவர்களாக்குகிறவர்களாவார்கள் என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாததாக ஆக்கினவர்களாவார்கள்.

முஸ்லீம் சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்பவர்களில் பலரை வயிற்றுப் பசி பிராணனை வாங்குவதால் அவர்களிடம் உள்ள 10-ம் பறந்து போகா விட்டாலும் 10-ல் 6-க்கு குறையாமலாவது பறந்து போய் விடுகின்றன.

அதுபோலவே தேசிய முஸ்லீம் என்பவர்களிலும் பலர் பசி கொடுமையால் 10ல் 8ஐ விற்றுப் பிழைக்கிறார்கள்.

ஆகையால் சீர்திருத்த முஸ்லீம்கள் தேசாபிமான முஸ்லீம் என்பவர்களை விட்டுவிட்டு அவர்களை இவ்விஷயத்தில் லக்ஷியம் செய்யாமல் சுயமரியாதை முஸ்லீம் வாலிபர்கள் ஒன்றுகூடி ஆங்காங்குள்ள

செல்வவான்களைப் பிடித்து முதலில் நிதியைத் திரட்டிவிட்டால் நிதியின் தொகை இவ்வளவு என்று வெளிப்படுத்தி விட்டால் பஞ்சாமிரத்தத்திற்கு ஈக்கள் வந்து விழுவதுபோல் ஏராளமான மக்கள் முஸ்லீம்களாவதாகச் சொல்லிக் கொள்ள முன் வருவார்கள். ஏனெனில் இன்றைய மத தத்துவமும், மதம் மாறும் தத்துவமும் 100-க்கு 75 பாகத்துக்கு மேல் பொருளாதாரத்தையும், அரசியல் ஆதிக்கத்தையுமே பொறுத்திருக்கிறது.

அன்றியும் உண்மையிலேயே ஒரு மனிதன் தனக்கு ஏதாவது ஒரு மதம் வேண்டும் என்று சொல்லுவானேயானால் அவனுக்கும் “இந்து மதத்தை விட, கிறிஸ்தவ மதத்தை விட, முஸ்லீம் மதமே சிறந்தது” என்று இதற்குமுன் பலதடவை நாம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம்.

அம்மதமே இன்று உலகில் மற்ற பாகங்களில் எவ்வித வேகமான சீர்திருத்தத்தையும் வரவேற்று வருகின்றதைப் பார்க்கின்றோம்.

துருக்கியையும், ரஷ்யாவையும், ஈஜிப்டையும், தார்த்தார் ரிப்பப்ளிக்கையும் நேரில் பார்த்தவர்களுக்கு பெண்கள் விஷயத்திலோ, தொழுகை விஷயத்திலோ, மற்ற வைதீக விஷயத்திலோ, வேஷம் விஷயத்திலோ, மற்ற சமூகத்தாருடன் கலந்து வாழும் விஷயத்திலோ முஸ்லீம்கள் எவ்வளவு துணிந்து மாறுதலடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாய் விளங்கும்.

இந்தியாவில் உள்ள முஸ்லீம் மத சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் முஸ்லீம் மார்க்கத்தின் அரிவரி ஏ,பி,சி,டி யேயாகும். தண்டவாளத்தின் மீது போகும் ரயில்வண்டி போன்றதேயாகும்.

உலக முஸ்லீம்களின் மொத்த ஜனத்தொகை இன்று 682870000 அறுபத்தி எட்டேகால் கோடி ஆகும். இன்று இந்தியாவில் உள்ள முஸ்லீம் மார்க்க சம்பிரதாயம் அரிவரி என்று மேலே சொன்னோம். ஆனாலும் அது பெரிதும் இந்துக்களில் தொல்லைகளை சமாளிக்கவோ இந்துக்களோடு தொல்லை கொடுக்கவோ நடத்தப்பட்டு வருவதாகும். இதை சாதாரண முஸ்லீம்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் ராஜதந்திர முஸ்லீம்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். உதாரணமாக சாதாரண முஸ்லீம்கள் காந்தியாரை மகாத்மா என்று கூட சொல்லமாட்டார்கள்; ஏனென்றால் மகமது நபி ஒருவரைத் தவிர மற்றவர்களை மகாத்மா என்று அழைப்பது முஸ்லீம் மார்க்கத்துக்கு ஏற்றதல்ல என்கிறார்கள். என்றாலும் பல காரணங்களால் முஸ்லீம்கள் காந்தியாரையும் அறிந்தும் அறியாமலும் மகாத்மா என்று பிறரையும் சொல்லுவது சகஜமாக இருக்கிறது.

அது போல இன்னும் அனேக விஷயங்கள் மார்க்க விஷயமாக நடைபெற்று வருகின்றது என்றாலும் முஸ்லீம் சமூகம் பலப்படுமானால் அவை இந்துக்களைப்போல் தனித் தனி பிரிவார் சுயநலம் என்று இல்லாமலும் தனிப்பட்ட மனிதன் சுய நலம் என்று இல்லாமலும் அது உயர்ந்த முன்னேற்ற மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

ஆதலால் வகுப்புத் தொல்லை ஒழியவும், இந்தியா விடுதலையும் சுயமரியாதையும் அடையவும், தீண்டாமை என்பதே இந்தியாவை விட்டு மறையவும், இதைத்தவிர வேறுமார்க்கமில்லை என்பது தான் இவ் வியாசத்தின் கருத்து.

கிருஸ்தவ மார்க்கத்தைப்பற்றியோ என்றால் அவர்களில் ஒரு பெரும் பகுதியாரை நினைத்தால் நமது வருணாச்சிரமப் பார்ப்பனர்கள் 1000 பங்கு மேலானவர்கள் என்று சொல்லலாம்.

பொதுவுடைமை வாதிகள், நாஸ்திகர்கள் ஆகியவர்களில் சிலர் இந்த அபிப்பிராயத்தில் மாறுபடலாம். இப்போது நாம் இந்த அபிப்பிராயம் கூறுவது நாஸ்திகர்களுக்கும் பொதுவுடைமை வாதிகளுக்கும் வைதீக முஸ்லீம்களுக்கும் அல்ல.

ஆஸ்திகர்களாய் ஏதாவது ஒரு மதக்காரர்களாய் தீண்டிக்கொள்ளப் படக்கூடியவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றவர்களுக்கும், இந்தியாவை ஒரு வகுப்பாக்கி (நேஷனாக்கி) அதன் மூலம் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று கருதுபவர்களுக்கும் சொல்லும் யோசனையாகும். ஆகவே முஸ்லீம் சுயமரியாதை வாலிபர்கள் இதை சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 12.01.1936

முனிசிபல் நிர்வாகம்

நம் வீட்டுக் காரியங்களை நாமே நமது இஷ்டப்படி நடத்த உரிமை இருக்கவேண்டும். வீட்டுக் காரியங்களில் பிறர் தலையிடுவதை ஒருவரும் ஆதரிக்கமாட்டார்கள். இது பொதுவிதி. ஆனால் வீட்டுக் காரியங்களை நடத்த நமக்கு சக்தியில்லாமல் குடும்பம் பாழானால் அதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டியது அறிவாளிகள் கடமையல்லவா? வீட்டையோ, குடும்பத்தையோ பாழாக்க, வீட்டு முதலாளிக்கோ குடும்பத் தலைவருக்கோ உரிமையு மில்லை; அதிகாரமுமில்லை. குடும்ப நிர்வாகம் நடத்த ஆற்றலில்லாத தலைவர்களைத் தலைவர் பதவியிலிருந்து நீக்கி ஏனைய குடும்பத்தினர் குடும்ப நிர்வாகம் நடத்துவதையும் நாம் கண் கூடாகக் காண்கிறோம்.

இந்தியர்களை சுய ஆட்சியில் பழக்கும் நல்ல நோக்கத்துடன் 1856-ல் இந்தியாவில் முனிசிபல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1930-ல் அது திருத்தப்பட்டது. ஜனங்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான விஷயங்களை ஜனப் பிரதிநிதிகளே கவனித்து நடத்தினால் பொதுஜன கேஷமம் விருத்தியடையும் என்பது முனிசிபல் சட்டம் நிறைவேற்றி யவர்களின் கருத்து. ஆனால் தற்காலம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நிலைமை என்ன? கட்சிப் பிணக்கும் சூழ்ச்சிகளும் இல்லாத ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தென்னாட்டில் உண்டா?

சேர்மன் கட்சி, வைஸ் சேர்மன் கட்சி, மாஜி சேர்மன் கட்சி, மாஜி வைஸ் சேர்மன் கட்சி எனப் பல கட்சிகள் தோன்றி கட்சிச் சண்டை தாண்டவமாடாத ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தென்னாட்டில் எத்தனை? தலைவர் தேர்தல் காலங்களில் கட்சி பலம் தேடும் பொருட்டு கையாளப்படும் அயோக்கியத்தனமான சூழ்ச்சிகளை யார்தான் அறியார்கள்.

மேலும் இதுகாறும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் எந்த அரசியல் கட்சியாரும் தலையிடவில்லை. இப்பொழுது புது நாணயமாக காங்கிரஸ்காரர் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். ஜலம், ரஸ்தா, பள்ளிக் கூடம், ஆஸ்பத்திரி, வெளிச்சம், காற்று இவற்றை கவனித்து பொதுஜன கேஷமத்தை விருத்தி செய்யவேண்டிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு வேலையில்லையானாலும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்ற காங்கிரஸ் “பெரியார்கள்” முடிவு செய்து விட்டார்கள். சில

ஜில்லாபோர்டு சபைகளிலும் அவர்கள் ஆதிக்கம் பெற்றும் இருக்கிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் காங்கிரஸ்காரர் பிரவேசிப்பது சரியல்ல வென்று காங்கிரஸ் பக்தர் வலங்கைமான் சாஸ்திரியாரும் கூறுகிறார். யார் என்ன கூறினால் என்ன? காங்கிரஸ் கும்பல் செவி சாய்க்குமா? அரசியல் காரணங்களை முன்னிட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றவில்லையென காங்கிரஸ் வாலாக்கள் கூறிக் கொண்டாலும் அவர்களது அந்தரங்க நோக்கம் அரசியல் காரணமே என்பதை அவர்களுடைய பேச்சுகளே உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபனக் கட்டிடங்களில் தேசீயக் கொடியைப் பறக்க விடுதல், தேசீயத் தலைவர்களுக்கு உபசாரப் பத்திரமளித்தல், கதருக்கு ஆதரவு தேடுதல், ஹிந்திப் பிரசாரம் செய்தல், பாரதியார் பாடலைப் பள்ளிப் பையன்கள் பயிலும்படி செய்தல் முதலியனவே காங்கிரஸ்காரர் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றுவதின் நோக்கம் என காங்கிரஸ்காரரே பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார்கள். சமீபத்தில் கூடிய திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு கூட்டத்தில் இந்நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய தீர்மானங்கள் சில கொண்டுவரப்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டும் இருக்கின்றன.

ஆகவே ஸ்தல ஸ்தாபன நிருவாகம் குட்டிச்சுவராகும் காலம் உதயமாகிவிட்டது. அதற்குப் பரிகாரம் தேட முயலாவிட்டால் பொதுஜன கேஷமம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்பது நிச்சயம்.

எனவே ஆபத்தான இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், திருப்பதியில் கூடிய முனிசிபல் ஊழியர் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்களுள் ஒரு தீர்மானம் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதாவது முனிசிபல் நிர்வாகம் மாகாண சர்க்கார் நிருவாகத்துக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த வெங்கடகிரி குமாரராஜா இதை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார். மகா நாட்டைத் திறந்து வைத்த காங்கிரஸ் பக்தர் தோழர் ஸி. ஆர். ரெட்டியாரும் அதை எதிர்க்கவில்லை. எனவே அவருக்கும் அந்தத் தீர்மானம் உடன்பாடென்றே தோன்றுகிறது.

நாமும் ஏறக்குறைய 10-ஆண்டுகளாகவே விடாமல் அடிக்கடி இதையே கூறிவந்திருக்கிறோம். என்றாலும் இத்தனை நாள் பொறுத்தாவது அது ஒரு மகாநாட்டில் காங்கிரஸ் கஷி பிரதான புருஷர் தலைமையிலும் ஜஸ்டிஸ் கஷி பிரதான புருஷர் தலைமையிலும் வரவேற்புத் தலைவரால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதும் இவர்கள் ஆதரித்ததும் பெரிதும் மகிழ்ச்சியேயாகும்.

தென்னாட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் தற்கால நிலைமையை உணர்ந்தவர்கள் எல்லாம் அதை ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள். ஏனெனில் ஸ்தல ஸ்தாபன நிருவாகம் அவ்வளவுக்கு ஊழலாகி விட்டது. வரிப்பணத்தில் பகுதிப்பணம் கொள்ளை போகவும் பாழாகவும் பயன்படுகின்றது.

மேலும் பலவித பொதுநிதிகள் திரட்டி, சரியாக நிர்வாகம் செய்யாமலும், துஷ்பிரயோகம் செய்தும் அவப்பேர் சம்பாதித்திருக்கும் ஒரு கூட்டம், மெம்பர்களாயிருந்தே கண்ட்ராக்ட் எடுத்து அனுபவிக்கும் ஒரு கூட்டம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் புகுந்திருக்கும்போது நாம் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆகவே திருப்பதி மகாநாட்டுத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் அநுதாபத்துடன் கவனித்து முனிசிபாலிட்டி களின் நிருவாகத்தை ஏற்று மக்களுக்கு வேண்டுவன செய்ய சீக்கிரம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலைவங்கம் - 12.01.1936

சென்னை சுயமரியாதை இளைஞர் மன்றத்தின்

மூன்றாவது ஆண்டுவிழா

வாலிபர்களும் பொதுசேவையும்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஏன் ஆதரிக்கிறோம்

ஆதி திராவிடர்கள் இஸ்லாம் மதத்தில் ஏன் சேரவேண்டும்?

தோழர்களே! இந்த சுயமரியாதை வாலிப சங்க ஆண்டு விழாவுக்கு நானே தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று விரும்பியழைத்த எனது வாலிப தோழருக்கு முதல் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

இப்போது என்னை இங்கு தலைமை வகிக்க பிரேரேபித்த தோழர் C.D. நாயகம் அவர்கள் என்னைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

அப்புக்குச்சி சகிக்கமுடியாததும் எனக்கு வெட்கத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாகவுமே இருந்தது.

நான் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படும் காரியங்களில் எதிலும் தோழர் நாயகம் பின்னடைந்தவரல்ல. அவர்களது ஆசை, ஊக்கம், உணர்ச்சி ஆகியவை எதுவும் எவ்வகையாலும் குறைந்ததல்ல. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட பெரியார் என்னைப் புகழ்வது என்றால் அது அதிகம் என்று சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அன்றியும் நாங்கள் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் புகழ்வது என்பதும் பரிசாசத்துக்கு இடமானதேயாகும். ஆனாலும் அவர்களுடைய அன்புக்கு நான் பாத்திரனாக ஆக்கிக் கொள்ளப்பட்டேனே என்கின்ற முறையில் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

வாலிபர்கள் பெருமை

தோழர்களே இன்று இங்கு கூடியுள்ள சுயமரியாதை வாலிபசங்க ஆண்டுவிழா சம்பந்தமாய் தலைவர் என்கின்ற முறையில் நான் முன்னுரையாகவோ, முடிவுரையாகவோ ஏதாவது பேசியாக வேண்டு

மென்பதும் அப்படிப் பேசுவதாய் இருந்தால், முதலில் வாலிபர்களைப் பற்றி பொதுவாக சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டுமென்பது அவசியமாகும் என்று கருதுகிறேன்.

வாலிபர்களாகிய இளைஞர்களிடத்தில் எனக்கு எப்பவும் நம்பிக்கையுண்டு.

இளைஞர்களுடைய சாகவாசமே எனக்கு எப்போதும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கத்தக்கது. ஆதலால் நான் அதையே அதிகம் விரும்புகிறேன். எனக்கு 60 வயது போல் ஆகியும் இளைஞர் சாகவாசத்தாலேயே எனது உணர்ச்சி முதுமையை அடையவில்லை. ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்யாமலிருக்க எப்பொழுதும் மனம் வருவதில்லை. ஓய்வு சலிப்பு என்பவற்றை தற்கொலை என்றே கருதுகிறேன்.

இளைஞர் கூட்டுறவும், அவர்களிடம் எனக்குள்ள நம்பிக்கையும் எனது தொண்டிற்கோ கொள்கைக்கோ எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு ஏற்பட்டாலும், எப்படிப்பட்டவர்கள் எதிர்த்தாலும் யார் பிரிந்துபோனாலும் சிறிதும் மனமுறிவோ சலிப்போ இல்லாமல் எவ்வித எதிர்ப்புகளும் அடிக்கும் பந்து உயர்வதுபோல் எனது வுணர்ச்சிகளையும் ஊக்கத்தையும் தட்டி எழுப்பக் கூடியதாகவே முடிகிறது.

ஆதலால் இளைஞர்களைப் போற்றுகிறேன். விசுவாசிக்கிறேன் அவர்களுடன் இடையறாப் பற்றுதல் இருக்கவேண்டுமென்றே ஆசிக்கிறேன்.

மற்றும் உலகசரித்திரத்திலும் இளைஞர்களுக்கு நல்ல இடம் இருந்து வருகிறது. இளைஞர்கள் வீரமுள்ளவர்கள் காரியத்தை சாதிப்பதில் பிடிவாதக் குணம் காட்டக்கூடியவர்கள். காரிய சாதிப்புக்காக எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்ய தயங்காத துணிவுள்ளவர்கள். இளைஞர்களுக்கு இளைஞர்களாக இருப்பதாலேயே அதாவது அவர்களுக்கு எவ்வித கவலைக்கும் இடமில்லாமல் அவர்களது பருவம் இருப்பதினாலேயே அப்பேர்ப்பட்ட அருங் குணங்களுக்குத் தகுதியுமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தியாகத்துக்கு ஆதாரமே பற்றற்ற தன்மையும் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைத்தவிர வேறு ஒன்றிலும் லட்சியமற்ற தன்மையுமே யாகும். இதே இளைஞர்கள் பெரியவர்களென்பவர்களாகிவிட்டால் அவர்களால் ஆகக்கூடிய காரியம் மிகமிகச் சுருக்கமேயாகும்.

பெரியவர் என்றால் என்ன அருத்தம்? பெண்டு, பிள்ளை, வீடு, வாசல் சொத்து, சுகம் இவைகள் சம்மந்தமான தொடர்பும் கவலையும் உள்ளவர்கள்தான் பெரியவர்களே ஒழிய வெறும் வயதே பிரதானமல்ல.

வாலிபத்தன்மையின் அபாயம்

வாலிபர்கள் என்பதற்கும் மேற்கண்டவைகள் என்பவற்றைப் பற்றிய கவலை அற்ற தன்மையே ஒழிய சிறு வயது மாத்திரமே காரணமல்ல.

ஆதலால் தான் வாலிபர்கள் ஒவ்வொரு தேச சரித்திரத்திலும் நல்லிடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட இளைஞர்கள் சுலபத்தில் பற்றிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு அபாயகரமான வஸ்து என்பதற்கு உவமையாகச் சொல்லக்கூடியவர்கள் என்பதையும் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஏன் என்றால், இளைஞர்கள் குழந்தைகளுக்குச் சமானமானவர்கள். சமீபத்தில் உள்ளதைப் பற்றுகிறவர்கள். பின் விளைவை அனுபவித்து அறியாதவர்கள். கண்ணோட்டம் விழுந்தால் பற்றிவிடுபவர்கள். எழுச்சி என்பது எங்கெங்கு காணப்படுகின்றதோ, கூட்டம் குதுகலம் என்பவை எங்கெங்கு காணப்படுகின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் பற்றுவதும், அவை மறைந்தால் கைவிட்டு விடுவதுமான குணமுடையவர்கள்.

உதாரணமாக குழந்தைகளை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். அல்லா சாமிப் பண்டிகை வந்து அக்கொண்டாட்டம் முடிந்த பிறகு சுமார் 5 நாள் அல்லது ஒரு மாதம் வரை குழந்தைகள் புலி வேஷம் ஆடிக் கொண்டு விளையாடுவதைப் பார்க்கலாம்.

அதுபோலவே மாரியம்மன் பண்டிகைக் கொண்டாட்டம் வந்தால் அது முடிந்த 15 நாள் 1 மாதம்வரை கரகம் எடுத்தாடுவதும், கம்பம் எடுத்தாடுவதும், நெருப்பு சட்டி எடுத்தாடுவதுமாய் விளையாடுவதைப் பார்க்கலாம்.

அதுபோலவே, புரட்டாசி, மார்கழி மாதம் பஜனை கொண்டாட்டங்கள் வந்து போனால் 5 நாள் வரையிலாவது ராம் ராம் ஜெய சீதாராம் என்றும், கோவிந்தம் பஜரே கோபாலம் பஜரே என்றும் கைதட்டி ஆடும் கூத்துக் களையும் குழந்தைகளிடம் பார்க்கலாம். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் கொண்டாட்டங்களையும், குதுகலங்களையும் கண்டு அவைகளால் இவர்கள் மயங்கி இழுக்கப்பட்டு விடுவதேயாகும்.

சுலபத்தில் வழக்கி விழக்கூடும்

அதுபோல் தான் வாலிபர்கள் ஒரு செல்வாக்கையோ ஒரு பிரசாரத்தையோ காதலையோ கண்டு விட்டால் சுலபத்தில் வழக்கி விழக்கூடும். செல்வாக்கற்ற காரியத்தில் பற்றாய் இருப்பது மிகச் சங்கடமாகத் தோன்றும். பொது ஜன ஆதரவு, புகழ், உற்சாகம் ஆன காரியங்களில் இருக்கும் அவா, ஒரு தேக்கமான காரியத்தில் உற்சாகம் காட்ட இடம் தராது.

ஆதலால் வெறும்செல்வாக்கும் புகழுமான காரியங்களில் காட்டக் கூடிய உற்சாகம், ஊக்கம், துணிவு, தியாகம் ஆகியவை சிற்சில சமயங்களில் நன்மையை விட தீமையை அதிகமாக உண்டாக்கி விடுகின்றது. ஆதலால் வாலிபர்களுக்கு வெறும் உற்சாகமும், துணிவும், தியாகபுத்தியும் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. நன்மை தீமையை அறியும் குணமும், சாத்தியம் அசாத்தியம் அறியும் குணமும், காலதேச வர்த்தமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் குணமும், ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்க்கும் தன்மையும் ஆகியவைகள் இருந்தால் தான் வாலிபர்கள் பொதுவில் பயன்படக் கூடியவர்கள்

ஆவார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சுயநல சூழ்ச்சிக்கு இரையாகிவிடுவார்கள். இதை நான் அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கின்றேன். எனது வாலிப பருவமும் எனக்கு இன்று இந்த புத்தி கற்பிக்கக் கூடியதாய்த் தான் இருந்து வந்தது.

புகழுக்கு அடிமைப்படக் கூடாது

ஆதலால் அவர்களை நான் வேண்டிக் கொள்வது உற்சாகத்துக்கும், புகழுக்கும் அடிமை ஆகாதீர்கள் என்பதேயாகும். இதை ஏன் இவ்வளவு அழுத்திச் சொல்லுகிறேனென்றால், பாமர மக்களிடம் இன்று இருந்து வரும் தேசியம், தேசபக்தி என்பவைகள் சம்பந்தமான செல்வாக்குக்கு நமது எண்ணரிய வாலிபர்கள் அடிமையாகி மனித சமூகத்துக்குச் செய்யவேண்டிய உண்மைத் தொண்டை மறந்து அவர்களது துணியையும், ஊக்கத்தையும், தன்நல மறுப்பையும் பாழாக்கி வருவதைப் பார்த்தே சகிக்காமல் இவ்வாறு கூறுகிறேன்.

எப்படி இருந்தபோதிலும் நான் ஆற்றிவரும் இச்சுயமரியாதைத் தொண்டிற்கு இளைஞர்களின் ஆதரவே இன்று வரை உள்ள இவ்வளவு வெற்றியையும் அளித்திருக்கிறது.

இதிலும் எவ்வளவோ விஷமங்களும், சூழ்ச்சிகளும் இயக்கத்திலீடு பட்டவர்கள் என்பவர்களாலேயே நடந்தும், பல வாலிபர்கள் தங்கள் உறுதிகளை கெடுத்துக்கொள்ளாமல் துணிந்து இருந்ததானது எனது ஊக்கத்தை தட்டி எழுப்பி வருகிறது.

நமது நிலை

இன்று முதலில் பேசிய தோழர் முருகப்பா அவர்கள் நமக்குள்ள கஷ்ட நிலைமையையும், எதிர்ப்புகளையும் நன்றாய் விளக்கிக் காட்டினார்.

நாம் பொருளாதாரத்தில் மிக்க கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறோம். நாம் யாருக்காகப் பாடுபடுகின்றோமோ அவர்களை நம் எதிரிகளுக்கு பொருளைக் கொடுத்து நம்மை எதிர்க்கச் செய்தவர்களாகிறார்கள். நம் மக்களில் செல்வமும் செல்வாக்கும் உடையவர்கள் பலருக்கு அறிவும் இல்லை; சுயமரியாதையும் இல்லை. நாம் ஜாதிவித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் ஜாதி முறையில் நான்காம் ஜாதியாய் கீழ்ஜாதியாய் இழிவான ஜாதியாய் இருப்பவனே ஜாதிவித்தியாசம் வளர்க்கப் பொருள்கொடுத்து உதவுகிறான். நம் இயக்கத்துக்கு உதவ அஞ்சுகிறான்; ஏன்? மறுக்கவும் செய்கிறான். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தத்துவம் உணர்ந்தவர்கள் யார்?

பொருளாதாரம்

இந்த சென்னையில் உள்ள இந்த இளைஞர் மன்றம் இந்த வருஷ மெல்லாம் 40 ரூபாயில் வேலை செய்து இன்று இவ்வளவு விமரிசையாக ஆண்டுவிழா கொண்டாடுகிறது.

மற்ற பிற்போக்கான இயக்கங்களுக்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் வசூலாகின்றன. அவற்றால் ஜாதி வித்தியாசங்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. உதாரணமாக இந்நாட்டில் உள்ள ராமகிருஷ்ண சங்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சென்ற விடங்களில் எல்லாம் 1000, 10000 கணக்காக பொருள் பறித்துவிடுகிறது.

ராஜாக்கள், ஜமீன்தாரர்கள், லேவாதேவிக்காரர்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு அள்ளிக்கொடுத்து முட்டாள்களாகி தங்கள் ஜாதி இழிவைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அச்சங்கத்தின் கொள்கை என்ன? அங்கு நடப்பதென்ன? என்பன வாதிகள் யாவருக்காவது தெரியுமா? அங்கு போய் பாருங்கள். ஜாதி வித்தியாசமும் ஜாதிபாகுபாடும் எவ்வளவு தாண்டவமாடுகின்றன? எப்படி பாதுகாக்கப்படுகின்றன? என்பதை பாருங்கள்.

தமிழ் மக்களுக்கு ஞானமோ சுயமரியாதை உணர்ச்சியோ இருந்தால் நமது பிறவி எதிரிகள் நன்மைக்கு ஆகவும், நமது இழிவை காப்பாற்றுவதற்கு ஆகவும் நடக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கு அள்ளி அள்ளிக்கொடுப்பார்களா?

சேரமாதேவி குருகுலத்தை தோழர் வரதராஜலு போர்த்தொடுத்து அழித்த மாதிரியல்லவா அழித்திருப்பார்கள். விவேகானந்தரின் பெயரைப் பயன்படுத்தி வாழுகிறார்கள். விவேகானந்தரின் உபதேசமோ கொள்கையோ அங்கு காணப்படுகிறதா?

ஆகவே நமக்கு பொருளாதாரத்துக்கு எப்பொழுதும் வசதி ஏற்படாது. நாமாக நம் பொருளைச் செலவு செய்துதான் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நாம் வெற்றி அடைந்தவர்கள்

நாம் பொதுஜனங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தில் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதென்னவென்றால் பொதுஜனங்கள் நம்மை இதுவரை கொல்லாமல் உயிருடன் இருக்கவிட்டு வைத்திருப்பதேயாகும்.

ஏனெனில், நமது கொள்கைகள் அப்படிப்பட்டவைகள்.

இன்று இந்நாட்டில் மாத்திரமல்லாமல் உலகில் செல்வாக்குடனும் பக்தியுடனும் போற்றுவதலுடனும் இருந்துவரும் கொள்கைகளையும், அமைப்புகளையும், ஸ்தாபனங்களையும் எல்லாம் எதிர்க்கின்றோம்; பழிக்கின்றோம்; பலவற்றை தலைகீழாக மாற்ற வேண்டும் என்கிறோம்; பலவற்றை அழித்து ஒழிக்க வேண்டும் என்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நாம் இன்று இங்கு இந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இல்லாதிருந்தால் என்ன கதி அடைந்திருப்போம் என்பதை இந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இல்லாத காலத்தில் நம்

போன்றவர்கள் பட்ட பாட்டையும், அவர்களுக்கு ஆக எழுதி வைத்திருக்கும் தண்டனை கண்டன முறைகளையும் சரித்திரங்களில், புராணங்களில், சாஸ்திரங்களில் வாசித்துப் பாருங்கள்.

ஆகவே நாம் பொருளையோ செல்வாக்கையோ எதிர்பார்த்தால் நசிந்தே போய்விடுவோம். என்றாலும் நாம் வெற்றியே அடைந்துள்ளோம்.

மனிதன் சுயேச்சைக்கு உரியவன்

மனிதன் சுயேச்சைக்கு உரிமையுள்ளவன். காரணம் அவனுக்கு சௌகரியம் இருக்கிறது என்பது மாத்திரமல்லாமல் மனிதனுக்கு அதற்கு ஏற்ற அறிவு சக்தி இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் அப்படிப்பட்ட சௌகரியத்தையும், அறிவு சக்தியையும் அடிமைத்தன்மைக்கும் இழிவுக்குமே பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறான். அதனாலேயே மனித வர்க்க வாழ்வில் ஒரு பெரும் புரட்சியை உண்டாக்க ஆசைப்படுகிறோம். இது நமது விளையாட்டுக்கு ஆக அல்ல; நேரம் போக்குக்காக அல்ல; கண்டு கண்டு சகிக்க முடியாத பரிதாபத்தினாலேயே இக்காரியத்தைச் செய்யத் துணிகின்றோம். பகுத்தறிவு காரணமாகவே மனிதன் மிருகத்திலும் இழிவான ஜீவனிலும் கேடாக வாழ்கிறான். இது தானா நாம் பகுத்தறிவுக்குச் செய்யும் மரியாதை?

ஜாதி வித்தியாசம்

ஜாதி வித்தியாசத்துக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தமுண்டா?

பொருள் வித்தியாசத்துக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தமுண்டா?

இவ் வித்தியாசங்கள் பகுத்தறிவினாலா? அல்லது மிருக சுபாவத்தாலா? அயோக்கியத்தனத்தாலா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இவைகள் கடவுள்கள் முதல் தீர்க்கதரிசிகள், மகாத்மாக்கள், கடவுள் அவதாரங்கள் முதல் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவே. ஆகவே இவர்கள் இத்தனை பேர்களும் (இருந்திருந்தால்) பகுத்தறிவாளர்கள் என்றோ மனிதத்தன்மை உடையவர்கள் என்றோ சொல்ல முடியுமா? எந்த தர்ம ராஜ்ஜியமும் நீதிராஜ்ஜியமும் மக்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட பிறவி இழிவையும் தொல்லையையும் ஏற்படுத்துவதை - இருந்து வருவதை ஒழிக்க முடியவில்லையே. எப்படிப்பட்ட மதமும் மத தர்மமும் இவைகளை ஒழிக்கவில்லையே. ஆகவே நாம் இவைகளை எதிர்ப்பதால் என்ன கெடுதி என்று கேட்கின்றேன்.

சுயமரியாதை இயக்கம் ஜாதியிலும், மதத்திலும், கடவுளிலும் பிரவேசித்த தாலேயே அதன் யோக்கியதையை கெடுத்துக்கொண்டது என்கிறார்கள்.

ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம்

மனிதனுக்கு இழிவு ஜாதியால்தானே உண்டாகி வருகிறது. ஜாதியோ மதத்தினால்தானே உண்டாகி வருகின்றது. மதமோ கடவுளால் தானே

உண்டாகி வருகின்றது. இவற்றுள் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றை அழிக்க முடியுமா? ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு கட்டுப்பாடும் பந்தமும் உடையதாக இருக்கின்றன என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஜாதியை அழித்துவிட்டால் இந்துமதம் நிலைக்குமா? அல்லது இந்துமதத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜாதியை அழிக்க முடியுமா?

ஜாதியையும் மதத்தையும் அழித்துவிட்டுக் கடவுளை வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

ஜாதியும் மதமும் அழிந்தால் கடவுள் இருக்க முடியுமா?

உதாரணம்

ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். தயவு செய்து கேளுங்கள்.

நான்கு ஜாதியை இந்து மத தர்ம சாஸ்திரமாகிய மனுதர்ம சாஸ்திரங்கள் முதலியவை ஒப்புக் கொள்ளுகின்றன. நான்கு ஜாதிமுறை களை கீதை முதலிய கடவுள் வாக்குகள் ஒப்புக்கொள்கின்றன.

“நான்கு ஜாதிகளையும் நானே சிருஷ்டி செய்தேன். அந்தந்த ஜாதிகளுக்கு ஏற்ற தர்மங்களை (தொழில்களையும்) நானே சிருஷ்டி செய்தேன், அத்தருமங்கள் தவறி எவனாவது நடந்தால் அவனை மீளா நரகத்தில் அழுத்தி இம்சிப்பேன்” என்று இந்துக்களின் ஒப்பற்ற உயர் தத்துவமுள்ள கடவுளான கிருஷ்ண பகவான் என்பவர் கூறி இருக்கிறார்.

இதிலிருந்து ஜாதிக் கொடுமை, ஜாதி இழிவு, ஜாதி பேதம், ஜாதிப்பிரிவு ஆகியவைகளையோ, இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றையோ ஒழிக்க வேண்டுமானால் மதங்களையும் கடவுள்களையும் சாஸ்திரங்களையும் ஒழிக்காமல் முடியுமா? அல்லது இவைகளுக்கு பதில் ஏற்படுத்தாமலாவது முடியுமா? என்று யோசித்துப்பாருங்கள். வீணாய் சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஜாதியை மதத்தை கடவுளை எதிர்க்கிறார்கள், ஒழிக்க வேண்டுமென்கிறார்கள் என்பதில் ஏதாவது அர்த்தமோ அறிவோ இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

நாம் மாத்திரமா எதிர்க்கிறோம்?

கடவுளை, மதத்தை, சாஸ்திரங்களை நாங்கள் தானா எதிர்க்கிறோம். மற்றவர்கள் வாழ்த்துகிறார்களா? என்று பாருங்கள். எந்த இந்து ஒருவன் ஜாதிபேதமும், ஜாதிப்பிரிவும், ஜாதி தர்மமும் ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறானோ, யார் யார் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று கூட சொல்லுகிறானோ, அவர்கள் எல்லோரும் மதத்தையும், கடவுளையும் ஒழித்தவர்கள் அல்லவா? அல்லது மதத்தையும் கடவுளையும் எதிர்த்தவர்கள் அல்லவா? மீறினவர்கள் அல்லவா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

கிருஷ்ணன் கடவுளென்றும், கீதை அவன் உபதேசமென்றும் கருதுபவர்கள் ஜாதியையும் ஜாதி தர்மத்தை (தொழிலையும்) ஒழிக்க

முடியுமா ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லவாவது முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன். இந்த காரணத்தால் தானே காந்தியார் வெகு ஜாக்கிரதையாக நான்கு ஜாதிகளையும் அவைகளினது தர்மங்களையும் (வர்ணாசிரம தர்மத்தை) காக்கவே நான் உயிர் வைத்திருக்கிறேன். அதற்காகவே சுயராஜ்யம் கேட்கிறேன். அதற்காகவே தீண்டாதவர்களுக்கு தனிப்பிரதிநிதித்துவம் செத்தாலும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறேன் என்கிறார்.

காந்தி அவதார புருஷரானதேன்

அதனால் தானே அவர் பழய தர்மங்களைக் கெடாமல் காப்பாற்ற அவதாரமெடுத்த அவதார புருஷர் என்றும், மகாத்மா என்றும் பார்ப்பனர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே அவர் ஒழிந்த மற்றவர்கள் அதாவது ஜாதி வித்தியாசமும், ஜாதி தர்மமும் ஒழிக்க வேண்டுமென்கின்றவர்கள் எல்லோரும் ஒரு அளவுக்காவது சுயமரியாதைக்காரர் அல்லவா என்று பாருங்கள். கராச்சி தீர்மானத்தின் முக்கிய தத்துவமே பழைய சாஸ்திரங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் தொழில் முறை முதலியவைகள் கூட காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டதும், அந்தப்படி தீர்மானங்கள் இன்றும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதும், ஆஸ்திகத்தைக் காப்பாற்றவும் கிருஷ்ணனையும் கீதையையும் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தையும் வருணாசிரம தர்மத்தையும் காப்பாற்றவுமே ஒழிய வேறு என்ன?

நாஸ்திகர்களாகாமல் முடியாது

ஆகவே நாம் உண்மையில் ஜாதி பேதத்தையும், ஜாதி இழிவையும் வருணாச்சிரம தர்மத்தையும் சூத்திரத் தன்மையும் ஒழிக்க வேண்டுமானால் எப்படியாவது ஒரு வழியில் நாஸ்திகர்களாகாமல் முடியாது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாம் மாத்திரமல்லாமல் மற்றபடி வேறு யார் ஜாதியை ஒழிப்பதானாலும் நாஸ்திகர்களாகித்தான் தீரவேண்டும்.

நாம் மாத்திரம் துணிவுடன் முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்காமல் இந்த விஷயங்களில் உறுதியாய் இருப்போமானால் ஜாதி பேதத்தால் ஜாதிக் கிரமத்தால் கஷ்டப்படும் மக்கள் எல்லோரும் நம்முடன் சேர்ந்துதான் தீருவார்கள்.

பார்ப்பனர்கள் மாத்திரம் எந்தக்காலத்திலும் நம்முடன் சேரமாட்டார்கள். ஏனெனில் இந்த நமது இந்துமதமும், சாஸ்திரமும், கடவுள்களும் அவர்களுக்காக பயன்படும்படியான முறையிலேயே கற்பிக்கப்பட்டு அவர்களே அவற்றால் பயனடைந்து உலகில் உள்ள மனித சமூகத்திலேயே உயர்நிலையை அடைந்து வாழ்ந்து வருவதால் இன்று பார்ப்பனர் ஒழிவதா ஜாதி ஒழிவதா என்கின்ற நிலையில் நம்முயற்சி இருந்து வருகிறது.

பார்ப்பனர் ஒழிந்தால் ஜாதியும் மதமும் கடவுளும் ஒழிந்ததென்றே சொல்லலாம்; ஜாதியும் மதமும் கடவுளும் ஒழிந்தால் பார்ப்பனர்கள்

ஒழிந்தார்கள் என்றே சொல்லலாம்; இவ்வளவு ஏன்? ஜாதி ஒழிந்தாலே பார்ப்பனர்கள் ஒழிந்தார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனால் தான் சு.ம. இயக்கமும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் பார்ப்பனர்களுக்கே இவ்வளவு பயங்கரமான எதிரிகளாய் காணப்படுகின்றன.

ஜாதி ஒழிப்புக்குக் காங்கிரஸ் எதிரி

ஜாதி ஒழிப்புக்கு விரோதமாய் பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சி எப்படிப் பட்டது என்பதை நமது மக்கள் உணரவில்லை.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு காந்தியார் பாடுபடுகிறார். ஆனால் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் செருப்பு தைக்கவேண்டும். தோல் பதனிடவேண்டும் என்பதை மாத்திரம் அவர் மாற்றிக்கொள்ள மாட்டார்.

நமது காங்கிரஸ் அபிமானிகள் தீண்டாமை வேலை மேற்கொண்டார்கள். பணம் வசூலித்தார்கள். அதைப் பயன்படுத்தி தோழர் சகஜானந்தத்தைப் பிடித்து இந்துமதமும் இந்து மத தர்மமும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்து பத்திரிகை நடத்தவும் உதவி செய்தார்கள்.

தோழர் M.C. ராஜாவைப் பிடித்து இந்து மதத்தின் புனிதத்தன்மையை பிரசாரம் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்கள் இருந்தன்மையில் இருப்பதை கண்டே டாக்டர் அம்பேத்கார் இந்துமதத்தை அழிக்க தன்னால் முடியாதென்று கருதியும், இந்துமதத்தில் இருந்துகொண்டு தீண்டாமையை ஒழித்துக்கொள்ள முடியாதென்று கருதியும் இந்துமதத்தை விட்டுத் தாம் விலகிக் கொள்வதாக முடிவு செய்துகொண்டார்.

தீண்டாமை விலக்குப் பண்டிலிருந்து கொடுக்கப்படும் சம்பளம் பார்ப்பனருக்குத்தான் பயன்படுகின்றன.

தீண்டாமை விலக்குப் பண்டு போன யோக்கியதையை இன்று யாராவது தெரியவேண்டுமானால் திலகர்நிதி மோசடியே மேலென்று கருதலாம். நடத்தையைப் பார்த்தாலும் காங்கிரஸ்காரர் தோழர்கள் ராமசாமி வரதராஜுலு முதலியவர்களை நடத்திய மாதிரியே மேலென்று தோன்றலாம். தோழர் சன்யாசியை நடத்திய மாதிரியை யோசித்துப்பாருங்கள்.

காங்கிரசிலும் ஜாதியுணர்ச்சி

எந்தக் காங்கிரஸ் கூட்டத்திலாவது பிராமணர்கள் வேறு மற்றவர்கள் வேறு என்கின்ற பிரிவு இல்லாமல் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டிருக்கிறார்களா? சமீபத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் கூட பார்ப்பனரல்லாதவர்களை வெளியில் வைத்து சாப்பாடு போடவில்லையா?

காங்கிரஸ் கான்பரன்ஸ் முதலிய எந்தக் கூட்டங்களிலும் பார்ப்பனர் களைக் கொண்டுதான் சமையல் செய்திருக்கிறார்களே ஒழிய மற்ற ஜாதிக்காரர்களை சமையல் வீட்டில் நுழைவிட்டிருக்கிறார்களா?

சுயமரியாதை மகாநாடுகளையோ, கூட்டங்களையோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாடார், நாயுடு, முஸ்லீம், தீண்டப்படாதார் என்கின்றவர்கள் எல்லோரும் கலந்து சமையல் செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருமே கலந்து பரிமாறுகிறார்கள். சைவர் முதல் எல்லாப் “பெரிய” ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களும் ஒன்றாய் உட்கார்ந்து தான் சாப்பிடுகிறார்கள்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களின் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சூட்சியை நீங்கள் இதிலிருந்தாவது தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

சுயமரியாதைக்காரர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும் தீண்டாமை இல்லை என்கின்ற காரணத்துக்காகவே சில மதங்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். தீண்டாதவர்களுக்கும் சம உரிமை கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காகவே சில அரசியல் இயக்கங்களையும் ஆதரிக்கிறார்கள். மனித உரிமையை அளிக்க மறுக்கும் எதையும் ஒழித்துத் தீரவேண்டியது மனிதத் தன்மையின் குணம் என்பதை சுயமரியாதை இயக்கம் பறையடிக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதை இயக்கமும்

நிற்க, தோழர்களே,

சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மக்களிடையே சில அபிப்பிராய பேதமிருந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அவ்வவிப்பிராயபேதங்களுள் ஒன்று, நாம் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாருடன் சம்மந்தப்பட்டு அதை ஆதரிப்பதாக கூறப்படுகிறது.

இதைப்பற்றி நான் சிறிதும் கவலைகொள்ளவில்லை. அது அவரவர்கள் அபிப்பிராயம். சுயமரியாதை இயக்கம் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியை விட்டு பிரிந்து ஒருநாளும் இருக்கவில்லை. ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி சுயமரியாதை இயக்கத்தை விட்டுப்பிரிந்து இருக்கலாம். அது மாத்திரமல்லாமல் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியார் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு பல தொல்லைகள் விளைவித்து இருக்கலாம் என்றும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

ஆனால் அவற்றிற்கு ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி காரணமல்ல. அவ்வியக்கத்தில் ஈடுபட்டு அவ்வியக்கத்தை கைப்பற்றிய சுயநலக்காரர்களின் செய்கை என்றுதான் கருதவேண்டும். ஜஸ்டிஸ் இயக்கத்தின் கொள்கை நம்மை ஒரு கெடுதியும் செய்துவிடவில்லை.

ஜஸ்டிஸ்கக்ஷியானது ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் நன்மையையும் உண்மையாய் கவனித்து அவற்றிற்கு உரிய உரிமைகளையும், சந்தர்ப்பங்களையும் கொடுப்பது, ஏற்படுத்துவதே முக்கியக் கொள்கை என்பதை அக்கக்ஷி தங்கள் கொள்கையாக வைத்திருக்கும் வரை அதன் தலைவர்களால் அதைக் கைப்பற்றி இருப்பவர்களால் நமக்கு எவ்வித கெடுதி ஏற்படுவதாயினும் அதை வெறுக்க நம்மால் முடியாது.

கடமையை மறக்கலாமா?

அதற்கு பார்ப்பனர்களால் கஷ்டம் உண்டாக்கப்பட்ட காலங்களில் எல்லாம் சுயமரியாதை இயக்கம் இந்தப் பத்து வருஷகாலமாய் ஆதரவளித்து வந்திருக்கிறது. அதை அக்கட்சி உணராமல் இருக்கலாம். காரணம் அதில் சில பதவிகளும் பெரும்பணம் வருவாய்களும் இருப்பதால் சிலர் நாணயமாய் யோக்கியமாய் நடந்துகொள்ள முடியாமல் போகிறது. இது மனித இயற்கை என்பதோடு இதற்காகவே நாம் நமது கடமையில் இருந்து தவறிவிட முடியாது. நமக்கு வேண்டிய கொள்கைகளில் சிலதாவது அங்கு இருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி பார்ப்பனர்களும், அதனால் பயன் எதிர்பார்த்து ஏமாந்தவர்களும் செய்து வந்த விஷமப் பிரசாரத்தினால் அக் கட்சி பாமர மக்களிடையே போதிய செல்வாக்கற்றுப் போனதால் நமது இளைஞர்கள் பலருக்கு எழுச்சி குன்றிவிட்டதென்பது தவிர, மற்றபடி ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்கின்ற தோழர்களிடம் வேறு தக்க காரணங்களை நான் காணமுடியவில்லை. ஆதலால் நான் அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுக்கு செவிசாய்க்க முடியாதவனாயிருக்கின்றேன். ஆனபோதிலும் இவற்றால் எல்லாம் எதிரிகளுக்கேற்பட்ட செல்வாக்கினாலும் இனியும் ஏற்படப்போகிற செல்வாக்கினாலும் அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்களென்பதைப் பார்க்கவே நான் காத்திருக்கிறேன்.

ஆதலால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்ன செய்தது என்கின்ற கேள்விக்கு ஆக யாரும் பதில் சொல்ல கவலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்த வேலை

ஜஸ்டிஸ் கட்சி மனித சமூக உரிமையை சூதுவாதில்லாமல் பாரபக்சியில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அதிகாரத்தில் அது அதற்கானவற்றை செய்திருக்கிறது. அது எந்த நிலையிலும் மக்களை ஏமாற்றி வஞ்சிக்கவில்லை. அதன் தொண்டாகிய ஜனப் பிரதிநிதித்துவத்தை சகல வகுப்புக்கும் அது அளித்திருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்கள் பின்பற்றும்படியாக அனேக உயர்ந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. இந்தியாவுக்கு வந்த எந்த அரசாங்கமும் செய்துமுடிக்காத காரியங்களை செய்திருக்கிறது. மனிதனை பொதுவாழ்வில் சமமாக பாவிக்காவிட்டால் தண்டனையென்று பின்ன கோர்ட்டில் சட்டமியற்றியிருக்கிறது.

பாமர மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கு நன்மைகள் செய்த காரணத்தாலேயே ஏக போக உரிமைக்காரர்கள், பார்ப்பனர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். நாமும் அதற்கு ஆதரவாளிகளாயிருப்பதா?

காங்கிரஸ் என்ன செய்தது?

இவ்வளவு குறைகூறும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த 50 வருடமாய் இந்திய மக்களுக்குச் செய்த நன்மையென்னவென்று கேட்கின்றேன்.

சென்றவாரத்தில், காங்கிரசுக்காக 50 வருஷ பொன் விழா கொண்டாடினார்கள். இது மக்களை ஏய்க்கவல்லாமல் இதனால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன? காங்கிரசினிடம் ஒரு பற்றுதலும் மாய்கையும் ஏற்பட்டு காங்கிரஸ் பூசாரிகளுக்கு மதிப்பும் வயிறு வளர்ப்பும் ஏற்படவேண்டும் என்பதல்லால் வேறு ஏதாவதுண்டா?

வெள்ளி விழா கொண்டாடினார்களா? காங்கிரசுக்கு 25 வயதானதுக்கு வெள்ளிவிழா கொண்டாடியிருந்தால் இப்போது 50 வயதுக்கு பொன்விழா கொண்டாடுவது முறையாகும் என்று சொல்லலாம். அதில்லாமல் இப்போது திடீரென்று 50 ன்று பொன்விழா கொண்டாடினார்கள். காங்கிரசு செய்த ஒரு நன்மையாவது அவ்விழாவில் எடுத்து சொல்லப்பட்டதா? சொல்ல முடிந்ததா? சொல்ல ஏதாவது இருக்கிறதா?

எவ்வளவு புரட்டு பாருங்கள்! சாமிகள் என்பவற்றிற்கு செய்யும் உற்சவங்கள் போல் காந்திப்படம் காந்தி உருவம் ஆகியவைகளுக்கு உளர் கோலம் முதலியவைகள், மேளவாத்தியங்கள் தேங்காய் பழ நைவேத்தியம், கற்பூர ஆலத்தி முதலிய காரியங்கள் நடந்தன. இவையெல்லாம் இந்தியரின் காட்டுமிராண்டித் தனத்தை, மிருகப் பிராயத்தை, மடமையைக் குறிக்கின்றனவே அல்லாமல் வேறு ஏதாவது அறிவுடமையை விளக்குகிறதா நாணையத்தை விளக்குகிறதா? இதற்குத் துணை புரிந்த பாதகர்கள் இந்திய மக்களை என்ன செய்யத்தான் பயப்படுவார்கள்? இந்தக் கூட்டத்தார்கள் தானே இன்று தேசபக்தர்கள் தேசாபிமானச் சிங்கங்கள், மகாத்மாக்கள், மகா மகாத்மாக்களாக மூட மக்கள் முன் விளங்குகிறார்கள். இதைப் பற்றி எந்த சர்க்காராவது, எந்த அறிவாளியாவது கவனித்தார்களா?

10 நிமிஷம் கொடுக்கிறேன்

இங்கு இப்போது 10 நிமிஷ நேரம் சாவகாசம் கொடுக்கிறேன். ஒருவராவது காங்கிரஸ் இந்திய மக்களுக்கு இன்ன நன்மை செய்தது என்று ஒரு விரலை விட்டும் பார்க்கிறேன்.

சமுதாயத் துறையில் நடந்ததையும் கெடுத்து, நடப்பதையும் கெடுத்தது என்பதை யார் மறுக்கிறீர்கள்? அதுவிஷமாய் ஏதாவது ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்களா? அல்லது கொண்டு வந்த எந்த சட்டத்தை யாவது எதிர்க்காமல் ஆதரித்தார்களா?

பொருளாதார விஷயத்தில் ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படும்படி என்ன செய்தார்கள்? பெரும் பெரும் சம்பளங்களை அரசாங்கத்தில் ஏற்படுத்தி நாட்டில் யோக்கியர்களே ஒருவர் கூட இருக்க முடியாமற்படி செய்தார்கள்.

விவசாயத் துறையில் என்ன செய்தார்கள்? பல உத்தியோகங்கள் ஏற்படுத்தி அவைகளை மனித சமூகத்துக்கு துரோகம் செய்தாவது கைப் பற்றும்படி செய்தார்கள்.

அரசியலில் என்ன சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தினார்கள்?

ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் 10, 15, வருஷமாய்த் தான் மந்திரி ஆனார்கள். அதற்கு முன் 35, 40 வருஷம் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் அரசாங்கத்தார் ஆதரவு பெற்றதாகவே இருந்து வந்ததல்லவா? ராஜபக்தி ராஜவிஸ்வாசத்தோடே நடைபெற்று வந்ததல்லவா? தோழர் டி. ரங்காச்சாரியாரும் டி. விஜய ரங்காச்சாரியாரும் அரசர்கள் விஷ்ணு அம்சம் என்று ஐரோப்பாவில் போய் சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள் அல்லவா? காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எழுந்து நின்று ராஜ விஸ்வாசம் கூறிவந்தார்களல்லவா? அந்தக்காலம் முதல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரியாய் வந்தவரை என்ன நன்மை செய்ய முடிந்தது?

சொல்லட்டுமே ஒரு ஆண்மையுள்ள காங்கிரஸ் பக்தன் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

காங்கிரஸின் நாணயம்

காங்கிரசுக்காரர்கள் நாணயத்துக்கு உங்களுக்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் சரித்திரத்தையும், அதில் தோன்றின தலைவர்களின் யோக்கியதைகளையும், அவர்கள் உபதேசங்களையும், காங்கிரஸ் கொள்கைகளையும், அவற்றின் திட்டங்களையும் அவற்றைப் பின் பற்றின யோக்கியதைகளையும் அவற்றிற்கு ஆக கோடிக்கணக்கான பணங்கள் செலவு செய்து வினியோகித்த நாணயங்களையும் அப்பணம் வசூலிக்கவும் எலக்ஷனில் வெற்றிபெறவும் மக்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் கவனித்துப் பாருங்கள். சுயமரியாதைக்காரர்கள் ராமாயணத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறமாதிரி கூட ஆராய்ச்சி செய்யாதீர்கள். ஒரு காங்கிரஸ் பக்தனாய் இருந்தே யோக்கியமாய் பகுத்தறிவோடு ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள். நீங்கள் வெட்கப்படாமலிருக்கமாட்டீர்கள் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

ஆதலால் காங்கிரஸ் பயித்தியம் என்பது மனிதனின் பலவீனம், அறிவற்ற தன்மை அல்லது சுயநலம் என்பதல்லாமல் வேறு இல்லை.

ஆகவே தோழர்களே போகிறவர்கள் போகட்டும். இருக்கிறவர்கள் இருக்கட்டும். சுயமரியாதை இளைஞர்கள் தாங்கள் சரி என்று பட்டதற்கு ஆக தைரியமாய் உழையுங்கள். இச்சென்னையில் 16-சுயமரியாதைச் சங்கங்கள் இருப்பதாய் அறிகிறேன். அவைகளில் இரண்டொன்று உள்ளுக்குள் இருந்தே தொல்லை விளைவிக்கும் முறையைக்கொண்டிருப்பதாய் சேதி எட்டுகிறது. அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அவர்களே நம்மை ஏமாற்றி விட்ட பெருமை அடையட்டும். ஆனால் நீங்கள் மாத்திரம் தைரியத்தை விடாமல் உழையுங்கள்.

கேள்விகள்

திலகர் நிதி

முதல் கேள்வி :

திலகர் சுயராஜ்ஜிய நிதியைப்பற்றி தோழர் ஈ.வெ.ரா. மீது தினமணி எழுதியிருந்த குறையைப் பற்றியதாகும். அதாவது வைக்கம் சத்தியாக்கிரக சம்மந்தமாய் 1000 ரூபாய்க்கு கணக்கு கொடுக்கவில்லை என்பது தொக்கி இருந்தது.

இந்தப் புகாரானது திலகர் நிதியைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது ஏற்பட்ட புகார்களுக்கு ஒரு பத்திரிகை ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்களில் ஒருவரான ஈ.வெ.ராமசாமியே கணக்கு கொடுக்கவில்லை என்று சமாதானங் கூறிற்று. இது மிகவும் வேடிக்கையான சமாதானம். ஏனெனில் ஈ.வெ.ராமசாமி ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கணக்கு கொடுக்கவில்லையானால் அதற்கு ஆகவே இந்தியன் பின்ஸ் கோட்டில் திருட்டு செக்ஷனையே எடுத்து விடவேண்டுமா என்று கேட்கின்றேன். நான் இந்த ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கணக்கு கொடுத்ததையும் மற்றும் விவரத்தையும் எடுத்துக் கூறிய பின்பே கருவாடு திருட்டுக் கொடுத்த பார்ப்பனர் போல் அது சம்மந்தமாக மறுபடியும் பேச முடியாமல் இந்த மாகாணத்து பார்ப்பனர்கள் வாயும் அவர்களது பத்திரிக்கைகளின் விஷமங்களும் அடங்கின. ஆயிர ரூபாய் விஷயமாய் நான் கணக்கு அப்போதே கொடுத்து இருக்கிறேன் என்பதோடு அதைத்தெரிய வேண்டியவர்கள் ஈரோட்டுக்கு வந்தால் இன்னும் விவரமாக காட்டத்தயாராய் இருக்கிறேன். அன்றியும் திலகர் நிதியைப்பற்றி ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி மாத்திரம் குறை கூறினதாய் எழுதி தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்த்தார்கள்.

இந்தியாவில் எல்லா மாகாணத்தில் உள்ள பத்திரிகைகளும், ஜெயகர் போன்ற பெரியார்களும், பல காங்கிரஸ்காரர்களும் குறை கூறினார்கள். இன்றும் பந்தயம் கூறுகிறார்கள். நடுநிலைமை கொண்ட ஒரு கமிட்டியாரின் பரிசீலனைக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே திலகர்நிதி ஒழுங்காகவும் நேர்மையாகவும் நாணயமாகவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் கூறுவதோடு என்னால் கணக்குக் கொடுபடாத தொகை பாக்கி இருந்தால் எப்பவும் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மறுஜன்மம்

மதுராவில் ஒருபெண் போன ஜன்மத்தைப்பற்றி பேசுவதாகவும் ஆகவே மறுஜன்மத்தைப்பற்றி அபிப்பிராயம் என்ன என்பது ஒரு சீட்டு.

மறுஜன்மம் என்பது மதசம்மந்தமான ஒரு விவகாரத்திற்கு உரிய விஷயமே தவிர விஞ்ஞான சம்மந்தமானதல்ல. இதைப்பற்றி பல

இடங்களில் பேசி யிருக்கிறேன். நான் ஆத்மாவை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அப்படி இருக்க ஆத்மாவுக்கு மறுஜன்மம் உண்டா என்பது பற்றி என் அபிப்பிராயம் தெரிய வேண்டுமா?

அது எப்படியோ போகட்டும். மதுராவில் பெண் போன ஜன்ம சங்கதி பேசுகிறார் என்பது கற்பனையேயாகும். பத்திரிகைகளில் வருவதெல்லாம் நிஜம் என்றால் எதையும் விசாரிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்கா தல்லவா? இந்தப்படியான கற்பனைகள் அறியாமையால் கற்பித்துக் கொள்பவைகள் வெகுகாலமாகவே இருந்து வருகின்றன.

இன்றும் பழனிக்கு காவடி கொண்டு போனால் கொன்ற பாம்பு, அறுத்துச் சமைத்த கோழி, மீன், ஆகியவை உயிர் பெற்று விடுகின்றன என்று இன்னும் அனேகர்கள் நம்புகிறார்கள். அனேகர்கள் காவடி கொண்டும் போகிறார்கள்.

ஒரு சமயத்தில் நானும் முன் ஒருதடவை முதன் மந்திரியாய் இருந்த முனிசாமி நாயுடு அவர்களும் எனது நண்பர் சி.எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களும் பழனிக்குப் போனோம். அப்போது நான் அடிவாரத்தில் இருந்து கொண்டேன். அவர்கள் மலை ஏறிவிட்டு இறங்கி வந்தார்கள்.

இந்த சமயத்தில் அடிவாரத்தில் ஒரு விபூதிக்கடைக்காரன் 2 சாவல்களை தன் கடைமுன் கட்டி அதன் மீது மஞ்சள் குங்குமம் தெளித்து வெத்திலை பாக்கை முன்னால் வைத்து ஒரு உண்டியல் பெட்டியும் வைத்து இருந்தான். இங்கு ஜனங்கள் கூட்டமாக நின்று சாவல்களைக் கும்பிட்டு உண்டியல் கலயத்தில் காச போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நான் இதை என்ன என்று கேட்டேன். அதற்கு அந்த கடைக்காரன் என்னையும் ஒரு பக்தன் என்றும் மந்திரி என்றும் நினைத்துக் கொண்டு பயபக்தியுடன் எழுந்து நின்று “இந்த சாவல்கள் நேற்று வந்த சோதனைக் காவடியின் அருள்” என்று சொன்னான். அதாவது அறுத்து சமைத்து காவடி கட்டி கொண்டுவந்த சாவல்கள் கடவுள் சன்னதியில் உயிர்பெற்று விட்டது என்று விளக்கினான்.

இதை நான் இரு நண்பர்களுக்கும் காட்டி விளக்கினேன். அவர்கள் சிரித்துவிட்டு “இப்படிப்பட்ட ஆள்கள் தான் உங்கள் பிரசாரத்துக்கு அனு கூலம் செய்துவிடுகிறார்கள்” என்றும், நாங்கள் இதையெல்லாம் நம்பமாட்டோம் என்றும் சொல்லிச் சிரித்தார்கள்.

ஆகவே இப்படிப் பலபேர் மக்களின் முட்டாள்தனத்தால் பிழைக்க வேண்டியவர்கள் கற்பனை செய்வதுண்டு.

நம் நாட்டில் கூட அனேக பத்திராதிபர்கள் வேண்டுமென்றே தங்களுக்கு பொய் என்று பட்டவிஷயத்தைக் கூட ஜனங்கள் ஏமாறத்தக்க விஷயமாய் பிரசுரிக்கிறார்கள். மதமும் தேசியமும் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் மக்களை மூடர்களாக ஆக்கிவைப்பதினால் தான் முடியும்.

ஆதலால் இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் அநேகவற்றிற்கு நான் எத்தனையோ தடவை பதில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

இம்மாதிரி கேள்விகளுக்கு ஒருவர் இருவருக்குச் சமாதானம் சொல்லி விடுவதாலும் அடங்கிவிடாது ஒன்று கூறுகிறேன். நல்ல நீதிபதிகள் போல் நான்கு பேரை நியமிக்கலாம். அதற்கு ஆகும் செலவை நான் பொதுக்கட்டி விடுகிறேன். அதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் பொதுக் கட்டட்டும். விசாரித்து அறிந்த பிறகு அது உண்மையானால் நான் கட்டிய தொகையை செலவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அது பொய்யானால் அவர்கள் கட்டிய தொகையை எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அப்படிக்கில்லாமல் எவ்விதப் பொறுப்பும் இல்லாதவர்கள் இப்படி கண்டபடி கண்டவர்கள் சொல்லுவதை நம்பி உளறிக் கொண்டே இருந்தால் இதற்கு எத்தனை சமாதானம் சொல்ல முடியும்? இவை சில சமயங்களில் வேண்டுமென்றே கற்பிக்கப்படுவது எனக்குத் தெரியும்.

ஜோசியம்

ஜோசியம் பொய்யா மெய்யா என்று அடுத்த கேள்விச் சீட்டில் இருந்தது.

சோதிட ஆராய்ச்சி என்று ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறேன். அது பற்றி அநேக வியாசங்கள் குடி அரசிலும் பகுத்தறிவிலும் எழுதி இருக்கிறேன். அப்புத்தக விளம்பரத்துக்கு இம்மாதிரி சொல்லவில்லை. அதன் விலை 4 அணாத்தான்.

இப்பிரச்சினைக்கு முழு சமாதானம் சொல்ல காலம் போதாது. இப்பொழுதே நான் பேச ஆரம்பித்து இரண்டுமணி ஆகிவிட்டது.

பொதுவாக, ஜோசியம் பெரிதும் மனிதன் பிறந்த நேரத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கிறது. அந்த நேரத்துக்கும், அப்பொழுது இருந்த நட்சத்திர நிலைக்கும் மனிதனுடைய வாழ்க்கை நடத்தைகளுக்கும் சம்பவங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஒரே குறிப்பிட்ட நேரங்களில் 100க் கணக்கான குழந்தைகளுக்குக் குறையாமல் ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. பலன் எல்லாம் ஒன்றாய் இருக்க முடியாது. அப்படி இருக்குமானால் அபிசீனியா - இதாலி சண்டை நடக்க இடமே இருக்காது. இந்தியாவில் உள்ள காந்தி ஜோசியர்களை ஏன் விலை கொடுத்தாவது கொண்டுபோய் விஷயம் தெரிந்து ஒருவரிடம் ஒருவர் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து சுகமே இருப்பார்கள். நம்மைவிட எந்தக் காரியத்திலும் (முட்டாள்தனத்தைத் தவிர) ஐரோப்பியர்கள் இளைத்தவர்கள் அல்ல. ஆதலால் ஜோசியம் என்பது சொல்லுகிறவர்கள் தந்திரமும் கேட்கிறவர்கள் முட்டாள்தனமும் அல்லாமல் வேறில்லை.

அம்பேத்கார்

அடுத்தது எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாத நீர் அம்பேத்கார் வேறு மதத்துக்குப் போவதை ஏன் ஆதரிக்கிறீர். இல்லாம் மதத்தைத்

தழுவும்படி ஏன் கூறுகிறீர்? என்பதாக எழுதப்பட்ட ஒரு சீட்டு கொடுக்கப் பட்டது. தீண்டாதவர்கள் முஸ்லீம் மதத்தில் சேர்ந்து விட்டால் தீண்டாமை ஒழிந்து விடும் என்று 1926ல் வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கிறேன். 28, 29 முதல் குடிஅரசுப் பத்திரிகையில் எழுதி வந்திருக்கிறேன். இதை முதல் முதல் சொன்னவன் நான் தான். அந்தக்காலத்தில் பல சுயமரியாதைத் தோழர்கள் துருக்கி தொப்பி வாங்கிப் போட்டு அழகு பார்த்ததும், லுங்கி கட்டி அழகு பார்த்ததும் எனக்குத் தெரியும். நான் இஸ்லாம் மதத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் சேர்ந்து கொள்ளுவதை ஆதரிப்பது முஸ்லீம் கடவுள் இந்துக் கடவுள்களை விட மேலான கடவுள் என்றோ, முஸ்லீம் மோட்சம் இந்து மோட்சத்தைவிட மேலானதென்றோ கருதி அல்ல. அவற்றைப் பற்றி எனக்கு நம்பிக்கையுமில்லை கவலையுமில்லை.

முஸ்லீம் மார்க்கத்தில் தீண்டாமைக்கு இடமில்லை; முஸ்லீம் களுக்குள் தீண்டாமை அனுபவத்திலும் இல்லை. ஆதலால் தீண்டாமையை ஒழித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் முஸ்லீம்களாகிவிடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்றும் ஆலோசனை சொல்லுகின்றேன் என்றும் சொல்லுகிறேன். எனக்கு மாறுபாடாகப் பேசுகிறவர்கள் முஸ்லீம் மார்க்கத்திலும் தீண்டாமை இருக்கிறது என்று மெய்ப்பித்தால் அந்த அபிப்பிராயத்தை விட்டு விடத் தயாராய் இருக்கிறேன். தீண்டாமை இல்லாத சமயங்கள் பல இருப்பதாக சொல்லிக் கொள்ளலாம். பிரம்ம சமாஜத்தில் சேர்ந்தால் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டு விடவில்லை. பவுத்த மதத்திலும் ஜெயின மதத்திலும் சேர்ந்தால் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டுவிடவில்லை.

ஆரிய சமாஜத்தில் சேர்ந்தாலும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டு விடவில்லை. கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தாலும் தீண்டாமை ஒழிக்கப் பட்டுவிடவில்லை.

இந்து மதத்திலும் தீண்டாமைக்கு இடமில்லை என்று தான் சிலரால் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பலனில் பிரத்தியட்சத்தில் அவரவர்களுக்குள்ளாகவே தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் நாஸ்திகர்களுக்குள்ளாகவும், பகுத்தறிவுவாதிகளுக்குள்ளாகவும் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

இஸ்லாம் மதத்தில் தீண்டாமை இல்லை

ஆனால் முஸ்லீம்களுக்குள் மனிதப் பிறவியின் காரணமாய் தீண்டாமை அனுஷ்டிப்பதில்லை.

நான் ஆஸ்திக தீண்டாமைக்காரர்களையே முஸ்லீம்களாகி விடுங்கள் என்று சொல்லுவதோடு நாஸ்திக தீண்டாதவர்களுக்கும் கூட தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமானால் வேறு மார்க்கத்தைக் காணோம் என்றும் கூறுகிறேன்.

தவிர இப்போது வர வர இந்திய மனித சமூக ஒற்றுமைக்கும் சுதந்திர சித்திக்கும் கூட இந்திய மக்கள் முஸ்லீம்களாக ஆகிவிட்டால் பயன்படும் என்றும் நினைக்கிறேன்.

இந்தியர்களில் இந்துக்களுக்கு சமூக அபிமானம் கிடையாது. ஒற்றுமையும் கிடையாது. இரண்டுமில்லாத மக்களுக்கு சுயமரியாதை வெற்றி ஏற்படுவது கடினம். இந்துக்கள் 20 கோடிபேர் இருந்தும் சமுதாய துறையில் முஸ்லீம்கள் பெற்ற வெற்றி இந்துக்கள் பெறமுடியவில்லை.

ஒரு பொதுவீதியில் சிறு மஜீது கட்டிக்கொண்டு இங்கு மேளவாத்தியம் கூடாது என்று உத்திரவு போட்டால் பொப்பிலி ராஜா ஊர் கோலமோ காந்தியார் ஊர்கோலமோ கூட செல்ல முடியாது. ஏன்? இந்துக்கள் கடவுள்கள் ஊர்வலம் கூட செல்லமுடியாது. இரண்டு நாளைக்கு சத்தம் போட்டு விட்டு பிறகு நமக்கு ஏனிந்தத் தொல்லை என்று சொல்லிவிடுவான். சுதந்திரப்போர் என்பதிலும் முஸ்லீம்களுக்கு உள்ள வீரமும் பிடிவாத குணமும் உறுதியும் இந்துக்களுக்கு இல்லை.

முஸ்லீம்கள் வலிமை

அவர்கள் பிடித்ததை எல்லாம் சாதித்தவர்கள். இந்துக்கள் இதுவரை ஒன்றிலும் வெற்றிபெறவில்லை.

34 கோடி பேர்களுக்கு “பொது ஸ்தாபனமாகிய” காங்கிரசுக்கு உள்ள மதிப்பையும் முஸ்லீம்களுக்குள்ள மதிப்பையும் நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

இன்றைய 9 கோடி முஸ்லீம் மக்களுடன் 7 கோடி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சேர்ந்தால் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியல்ல வேறு எந்த ஆட்சியும் முஸ்லீம்களின் சர்வாதிகாரத்தன்மையின் கீழ்தான் நடந்தாக வேண்டும்.

இந்தியாவின் செல்வம் ஒரு காசு வெளியில் போய்விட முடியாது.

ஜயிலில் கூட நான் பார்த்தேன். இந்தியக் கைதிக்கு தொடைக்குமேல் ஒரு துணி கொடுக்கிறார்கள். முஸ்லீம் கைதிக்கு வீதி கூட்டும்படி கால் அளவு கால் செராய் கொடுக்கிறார்கள்.

முஸ்லீம்களை வேறு சமூகத்தார் எந்தக்காரணம் கொண்டும் அடக்கி விட முடியாது.

தேச விடுதலைக்கும் இஸ்லாமே சிறந்தது

ஆதலால் தீண்டாமை ஒழிவது மாத்திரமல்லாமல் தேச விடுதலைக்கும் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முஸ்லீம்களாகிவிடுவது ஆட்சேபிக்க முடியாததாகும்.

நான் சாவதானமாய் நடுநிலையில் இருந்து யோசித்துப் பார்த்தே பேசுகின்றேன்.

நம்மவர்களுக்கு மதப்பிடிவாதம் எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இந்து மதத்தால் ஏற்பட்ட நன்மையைச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

முஸ்லீம் ஆட்சி நம் நாட்டில் இதுவரை இருந்து இருக்குமானால் அன்னிய ஆட்சி என்கிறீர்களே அது இந்த நாட்டில் இருந்திருக்க முடியுமா?

நம் தெய்வங்களும் சடங்குகளும் நம்பிறவி எதிரிகளான பார்ப்பனர் களும் இவ்வளவு பணம் கொள்ளைகொண்டு நம் மக்களை இவ்வளவு மூடர்களாகவும் சுயமரியாதை அற்றவர்களாகவும் வைத்திருக்குமா என்பதை சரித்திரங்கள் கொண்டுபாருங்கள். அன்றியும் உலக சமாதானத்துக்கும் ஓய்வுக்கும் மக்கள் முதலில் ஒரு சமூகமாக ஆகித் தீர வேண்டும். அந்த முறையிலும் இந்து சமூகம் ஒழிவதும், முஸ்லீம் சமூகம் பெருகுவதும் அனுகூலமேயாகும். கடைசியில் உலகில் இரண்டு சமூகம்தான் நிலைக்கும். அவை கிறிஸ்து முஸ்லீம் சமூகமே ஆகும்.

உலகம் நாஸ்திக அதாவது பகுத்தறிவான சமூகம் ஆக வேண்டுமானால் கிறிஸ்தவ சமூகத்தைவிட முஸ்லீம் சமூகம் தாராளமாய் இடம் கொடுக்கக் கூடியதாகும்.

இந்துக்கள் இதுவரை சமூக ஒற்றுமைக்கு யாதொரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. அதைப்பற்றி லட்சியமும் இல்லை.

அம்பத்கார் முஸ்லீம் ஆவதாகச் சொன்னதற்கு யார் என்ன சமாதானம் சொன்னார்கள். வேண்டாம் வேண்டாம் என்கிறார்களே தவிர, வேண்டாம் உனக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கிறோம் என்று யார் சொன்னார்கள்.

இந்துக்கள் ஏமாற்றுவித்தை

இந்துக்களுக்கோ இந்துத் தலைவர்களுக்கோ இவ்விஷயத்தில் ஆகேஷபணை இருக்குமானால் இதற்குள் தீண்டாதவர்களுக்கு சமூகக் கொடுமையும் இழிவையும் நீக்க ஏதாவது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டார்களா? ஒரு சில வருணாச்சிரமக்காரர்களை மதிக்கிறார்களே ஒழிய, 7-கோடி தீண்டாதவர்களை காங்கிரஸ்காரர் மதிக்கிறார்களா? இந்துக்களாவது கவலைப்படுகிறார்களா? வீண் வேஷத்துக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அரசியல் பங்கை அபகரிப்பதற்கும் தான் இந்துக்கள் தீண்டாதவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களே ஒழிய வேறில்லை. ஆகையால் அதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படாதீர்கள்.

முஸ்லீம் சமூகத்தைப் பெருக்கித் தீண்டாமையை ஒழிப்பதோடு இந்தியாவை விடுதலையடையும்படி செய்யுங்கள்.

குறிப்பு: 12.01.1936 ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி பெரிய மண்டபத்தில் சென்னை சுயமரியாதை இளைஞர் மன்றத்தின் 3-வது ஆண்டுவிழாவில் ஆற்றிய தலைமையுரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 19.01.1936

தோல்விக்குப் பயந்து எதிரியைத் தஞ்சமடைவதா?

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்டது என்பதினாலேயே அக்கட்சிக்குத் தலைவர்களாக இருந்து பெருமை பெற்றவர்களும், அனுதாபிகளாக இருந்து பயன் அடைந்தவர்களும் ஒரே அடியாக மனதை விட்டு விட்டார்கள்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் எதிரிகளைத் தஞ்சமடைய தந்திரம் செய்கிறார்கள்.

ஆனால் கட்சியின் பேரால் யாதொரு பயனும் அடையாமல் ஏதோ தங்களாலான அளவுக்கு உழைத்து வந்தவர்கள் பலர் மெய்மறந்து பொறுப்பற்று உறங்கிக் கொண்டிருந்த தலைவர்களுக்கு உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் ஊட்ட “இத்தோல்விகள்” தக்கதொரு சாதனமாகுமென்று கருதி சிறிதும் உறுதியையும் தைரியத்தையும் விடாமல் நம்பிக்கையுடனேதான் இருந்து வருகிறார்கள்.

தோல்வி ஏற்பட ஏற்பட தலைவர்களாக இருந்து வருபவர்களுக்கு தோல்விக்குப் பரிகாரம் காங்கிரசில் சேருவதுதான் என்கின்ற எண்ணம் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் தோன்றி இப்போது காங்கிரசில் சேர ஆளுக்காள் முந்துகிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் காங்கிரசில் சேருவதை ஜஸ்டிஸ் கொள்கையோ வேலைத்திட்டமோ எதுவும் குறுக்கே நிற்கவில்லை.

கோயமுத்தூரில் 1927ம் வருஷம் திவான் பகதூர் குமாரசாமி ரெட்டியார் தலைமையில் நடந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஸ்பெஷல் மகாநாட்டில் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் காங்கிரசில் சேரலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தீர்மானம் அதற்குப்பின் நடந்த எந்த மகாநாட்டிலும் மாற்றப்படவில்லை.

அப்பொழுது அத்தீர்மானம் செய்யக் காரணம் என்னவென்பது பொது ஜனங்கள் அறிந்ததே.

அத்தீர்மானமாவது:-

“பலவித அபிப்பிராய பேதமுள்ள பிராமணரல்லாதார் எல்லாருள்ளும் ஒற்றுமையை அதிகப்படுத்த வேண்டுவது மிக்க அவசியமாதலாலும்,

துரிதத்தில் சுயராஜ்யமடைவதற்காக இந்தியாவிலுள்ள பலவித ராஜ்யக் கட்சிகளுக்கும் ஒற்றுமையை அதிகப்படுத்துவதற்கான முறைகளைக் கையாள வேண்டியிருப்பதாலும், காங்கிரஸை ஒரு தனி வகுப்பார் ஆதிக்கத்துக்குள் கொண்டு வந்துவிட்ட சில சுயநலப்பிரியர்கள் பிராமணரல்லாதாரியக்கத்தின் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் திரித்து மாற்றிப் பொய்பிரசாரம் செய்து வருவதினாலும், அப்படிப்பட்ட பொய்ப்புரட்டுகளையும் விஷமப் பிரசாரத்தையும் மறுக்க வேண்டியது அவசியமாயிருப்பதினாலும், அதுவுமன்றி பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தின் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் சரியாய் விவரித்துக்கூறி ஜனங்களுக்குள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டியிருப்பதினாலும், இந்த மகாநாடு பிராமணரல்லாதார் எல்லாரும் தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தில் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொள்வதுடன், காங்கிரசிலும் அது போன்ற சங்கங்களிலும் சேரப் பிரியமுள்ள தென்னிந்திய நல உரிமைச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர் அந்தப்படிச் சேரலாமென்றும் அனுமதிக்கொடுக்கிறது.

தென் இந்திய நலவுரிமைச் சங்கம் தனிச்சங்கமாய் நின்று தன்னுருக்குலையாமல் வேலை செய்யவேண்டுமென்றும் இந்த மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது.”

(10-7-27 தேதி குடி அரசு)

ஆனால் அத் தீர்மானத்தின்படி ஜஸ்டிஸ்காரர் பலர் காங்கிரசில் சேர்ந்தும் அவர்களது உத்தேசம் சிறிதும் நிறைவேறவில்லை. இந்த முடிவை நாம் கோயமுத்தூர் கான்பரன்சில் எடுத்துக் கூறினோம்.

தோழர்கள் பனகால் அரசர், பி. வரதராஜலு நாயுடு, திரு. வி. கல்யாண சுந்திர முதலியார் ஆகியவர்களுடைய ஆசைக்கு நாம் அடிமையாகி அதை எதிர்க்காமல் இருந்துவிட்டோம்.

இன்று அதுபோல ஒரு உணர்ச்சி ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் அனேகருக்குத் தோன்றிவிட்டது.

காங்கிரசில் சேரவும் போகிறார்கள். பயனைப் பொறுத்தவரையில் முன் போலவேதான் முடிவு ஏற்படப் போகின்றது என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

காங்கிரசுக்கு உள்ளே போய்ச் சேர்ந்து காங்கிரசுக்காரர்களின் யோக்கியதையை வெளியாக்கவோ, அல்லது நமது கொள்கைகளை அதிலிருந்து பிரசாரம் செய்யவோ முடியும் என்று நினைப்பது வீண் கனவேயாகும்.

பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசை தேசாபிமானத்துக்கு ஆவது, தேச மக்களின் பொது பிரதிநிதித்துவத்துக்கு ஆவது வைத்திருந்தால் இந்த கொக்கு பிடிக்கிற வித்தைபெல்லாம் வெற்றிபெறலாம்.

ஆனால் பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசை தங்கள் சமூக நன்மைக்காகவே வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்றபடியே அவர்கள் அதை பந்தோபஸ்த்து செய்து மற்றவர்கள் உள்ளே நுழையாதபடிக்கு வேட்டை நாய்களை வாசல்படியில் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது பல அசாத்தியமானதும் மனச்சாட்சியும், பகுத்தறிவும் உள்ளவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாததுமான திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

இவ்வளவையும் கடந்து உள்ளே சென்றாலும் காரைக்குடி மகாநாட்டுத் தலைமை விஷயத்தில் தோழர் அவினாசிலிங்கத்துக்கும், தோழர் ருக்குமணி லட்சுமிபதிக்கும் நடந்த கதைகள் நடக்காமல் போகாது.

அவினாசிலிங்கத்துக்கும் அவர் போன்றாருக்கும் பார்ப்பனர்கள் கொடுக்கும் விளம்பரமும் பெருமையும் மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது அறிவீனமேயாகும்.

காங்கிரசு பார்ப்பன ஸ்தாபனம் என்பதற்கு மற்றும் வேறு ஏதாவது உதாரணம் வேண்டுமானால் மிதவாதிகள் என்னும் பார்ப்பனர்களுக்கும் பூரண சுயேச்சைக்காரர்கள் என்னும் பார்ப்பனருக்கும் கொள்கையில் எவ்வளவு எவ்வளவு வித்தியாசமிருந்தாலும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் காங்கிரசில் உள்ள சலுகையும் அபிமானமும் எப்படிப்பட்டது என்று பாருங்கள்.

தோழர் மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரி என்பவர் காந்தியாரை அராஜகர் என்று சொல்லி சர்க்காரிடம் கூலி பெற்றவர்.

காந்திக்கு அரசியல் ஞானம் இல்லை என்று சொல்லி வெள்ளையர் களிடம் நற்சாட்சிப்பத்திரம் பெற்றவர். இன்று காந்தியாரை மகா வலிமை பெற்ற ஆத்ம சக்தியுடையவர் என்று அவர் சொல்லுவதோடு “காங்கிரசை தோல்வியுற விட்டுவிடலாமா?” “ஜஸ்டிஸ் கட்சி வெற்றிபெறுவதை பார்த்துக் கொண்டு உயிருடன் இருக்கலாமா” என்பதோடு காங்கிரசில் தாங்களுக்கு இடம்கொடுக்க வேண்டும் என்று கெஞ்சுகிறார். தோழர்கள் சர். சிவசாமி அய்யர் என்கிறவரும் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார் என்பவரும் காங்கிரசின் “மகிமையையும் பெருமையையும்” வானமளாவப் புகழ்ந்து பேசி மிதவாதிகள் காங்கிரசை ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

தோழர் சீனிவாசயங்கார் அவர்களைப்பற்றி பேசவேண்டியதே இல்லை. அவர் காந்தியாரை முட்டாள் என்று சொன்னதோடு “காந்தி கோஷ்டியார் எவரும் என் வாசல்படியை மிதிக்கக் கூடாது” என்று கட்டளை போட்டவர். தோழர் ஜம்னாலால் பஜாஜ் அவர்கள் சீனிவாசயங்கார் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்து பார்க்கிறேன் என்று சொன்னதற்குக் கூட பார்க்க முடியாது என்று சொன்னவர். மற்றும் அவர் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் காணுவதே பாவம் என்று கருதுபவர். இப்படிப்பட்டவர் இன்று காங்கிரஸ் தலைவர்களில் முதல் ஸ்தானம் பெற வருகிறார். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் தலைமை ஸ்தானம் அளிப்பதாக உறுதி கூறி அழைக்கிறார்கள்.

இன்று இந் நாட்டில் எந்தப் பார்ப்பனர்களுடைய முகத்திலும் “லக்ஷ்மி களை” தாண்டவமாடுகிறது.

காங்கிரசில் இல்லாத பார்ப்பனர்கள் இன்னார் என்று பூதக்கண்ணாடி வைத்துக்கூட காண முடியாது.

சர்க்கார் உத்தியோகத்திலுள்ள பார்ப்பனர்களும் காங்கிரஸ் வெற்றியை காலகோஷமமாகச் செய்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஆண் பெண் குழந்தை குட்டிகள், கிழடு கிண்டுகள் சகிதம் காங்கிரஸ் தாங்கள் சொந்தப் பெரியவர்கள் தேடிவைத்த முதல் போல் கருதி ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறார்கள்.

காந்தியார் ஒரு கோடி ரூபாய் தண்டுகிற காலத்தில் ஜனங்களுக்கு அதோ தெரிகிறது சுயராஜ்ஜியம், இதோ தெரிகிறது சுயராஜ்ஜியம் என்று சொன்னதை மக்கள் எப்படி நம்பி பணம் காசு கொடுத்து ஜெயிலுக்கும் போனார்களோ அதுபோன்ற நம்பிக்கையே இப்போது பார்ப்பனர்கள் எல்லோருக்கும் இருந்து வருகிறது.

அதாவது அதோ வந்துவிட்டது பார்ப்பன ராஜ்ஜியம், இதோ வந்துவிட்டது பார்ப்பன ராஜ்ஜியம் என்கின்ற உண்மையான நம்பிக்கையே எல்லோருடைய முன்னிலையிலும் தாண்டவமாடுகின்றது. ஜஸ்டிஸ் ஆட்சியின் பயனாய் தங்கள் பிள்ளைகுட்டிகளுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்காது என்று கருதி வேறு தொழிலுக்கு தயார் செய்த குழந்தைகளைக்கூட அவற்றை விட்டுவிடச் செய்து இப்போது பள்ளியில் படிக்க வைக்க நெருப்புப்பிடித்த வீட்டுக்காரர் தன் சாமான்களை எடுக்க ஆத்திரப்பட்டு அலைவதுபோல் தோசை மாவு ஆட்டும் கிழவி முதல் அலைகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பார்ப்பனக் குடும்பச் சொத்தில் பங்கு கிடைக்கும் என்று கருதி ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் அதில் போய்ச் சேருவதென்றால் அது எப்படிப்பட்ட புத்திசாலித்தனமாய் இருக்கும் என்று நம்மால் விளக்கக்கூடவில்லை.

இவ்வளவும் ஒருபுறம் இருக்க, புழுத்ததின் மேல் சாணியைப் போட்டதுபோல் நமது நன்றி விசுவாசமுள்ள சர்க்காரின் காற்றும் பார்ப்பனர்களின் யாகத்துக்கு அனுகூலமாகவே அடித்து வருகின்றது.

வெள்ளைக்காரர்களுடைய “கடாசு”மும் பார்ப்பனர்கள் மீதே இறங்கி வருகிறது. வில்லிங்டன் துரை மகனார் கூட, சாகும் போது சிவ என்று சொல்லிவிட்டால் சகல பாபமும் தீர்ந்துபோகும் என்று நம்மவர்கள் கருதுவது போல், “காங்கிரஸ் குஷாலாக வந்து சர்க்காரை ஏற்று நடத்தட்டும் யாரும் அதற்குத் தடைசெய்யாதீர்கள்” என்று தனது கணங்களுக்கு அசரீரி அருளிவிட்டு வந்த இடத்துக்கு பயணமாகிறார்.

மாகாண கவர்னர்களும் அந்த அசரீரியை வெகு பக்தி சிரத்தையுடன் பாராயணம் செய்கிறார்கள்.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரமுகர்கள், வைசியர் அண்டாவில் பால் ஊற்றினது போல் ஆளுக்காள் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் ஒருவர் காங்கிரசுக்கு பயந்ததும், காங்கிரஸ்காரர்களிடம் திருட்டு நேசம் வைத்ததும், கோபம் வந்த போதெல்லாம் அதிருப்தி ஏற்பட்ட போதெல்லாம் காங்கிரசில் சேர்ந்திடுவேன் காங்கிரசில் சேர்ந்திடுவேன் என்று பிசுவ காட்டினதுமான காரியங்களே காங்கிரசை இவ்வளவு பூச்சாண்டி ஆக்கிவிட்டது.

இவற்றை யெல்லாம்விட ஒரு பெரிய அனுகூலம் காங்கிரசுக்கு எதனால் ஏற்பட்டது என்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் பிரசாரம் செய்ய பத்திரிகை மூலமானாலும் சரி, பிரசங்கத்தின் மூலமானாலும் சரி சிறிதும் லட்சிய மில்லாமல் தங்கள் மார்பைப் பார்த்துப் பார்த்து உடல் பூரிக்கச் செய்து கொண்டேயாகும்.

“மற்றும் காங்கிரஸ் என்பது கழுதையோ குதிரையோ அதை அடையாளம் பார்க்காதீர்கள். பார்க்கவும் விடமாட்டோம். சொல்வதை நம்புங்கள். நம்ப மாட்டேன் என்று சொல்லவும் உங்களால் முடியாது” என்று சொல்லி சண்டப்பிரசண்டமாய் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்துவந்த பிரசாரமுமேயாகும்.

இவைகள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றதென்றால் தலைவர்கள், பிரதானப்பட்ட புருஷர்கள் என்பவர்கள் பயந்து போயும் வேறுசில காரணத் தாலும் பாமர மக்களை சிறிதும் மதியாமல் கை விட்டு விட்டதேயாகும்.

ஆன போதிலும்கூட நாம் சிறிதும் அஞ்சவில்லை; அதைரியப்படவு மில்லை. நமது தோழர்கள் யாரும் மனமுடைந்து போகவேண்டியது மில்லை. நமது கொள்கையில், திட்டத்தில் ஏதாவது குறைகள் குதுகள் இருந்தால் மாத்திரம்தான் நாம் பயப்படவேண்டும்.

நம் கொள்கை மந்திரி பதவியே அல்ல, நம் கொள்கை அதிகாரமும் சம்பளமுமேயல்ல, நமது திட்டம் நம் சமூகத்தைப் பொறுத்தது மாத்திரமல்ல, அரசாங்கத்தை நெருக்கி மனித சமூகம் ஒட்டுக்கும் சம உரிமை வழங்கச் செய்ய வேண்டியதாகும்.

ஆதலால் மந்திரி பதவி நம் கையை விட்டுப் போகுமானால் சகல சீர்திருத்தமும் உடைந்து எல்லா இலாக்காவும் அரசாங்கமே ஏற்று ஒழுங்காய் நடத்திக் கொடுக்கும்படியான நிர்வாகத்தை உண்டாக்க நமக்குத் தெரியும். நம்மால் முடியும். நாம் கிளர்ச்சிசெய்ய ஆரம்பித்தால் பார்ப்பனர் கிளர்ச்சிபோல “நான் ஓயாமல் அழுகிறேன் நீ நோகாமல் அடி” என்கின்ற ஒப்பந்தக் கிளர்ச்சியாக இருக்க முடியாது என்பதோடு “தவளை கடிக்குமா பார்ப்பனப் படை வெல்லுமா” என்கின்ற பழமொழிப்படியல்ல என்பது உலகமறிந்து விடும். ஆதலால் இம்மாதிரி தோல்வியைப்பற்றி ஏன் மானமும் துணிவு முள்ளவன் கவலைப்பட வேண்டும்?

நம்மை பார்ப்பனர்கள் உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்று சொன்னதையும், நாம் (பார்ப்பனரல்லாத கட்சியார்) ஜெயிலுக்குப் போக பயந்தவர்கள் என்று சொன்னதையும் எப்பொழுது தான் பொய்ப்பித்துக் காட்டுவது? அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா? என்று ஒவ்வொரு பார்ப்பனரல்லாத மக்களும் சந்தர்ப்பம் தேடிக் கொண்டு திரியும் இக் காலத்தில் ஒரு சில ஜஸ்டிஸ் தலைவர்களும் பதவியாளர்களும் எதிரியின் காலுக்குள் நுழைவது ஒருநாளும் இத்தோல்விக்கு மருந்து என்று எண்ணக்கூடா தென்பது தான் நமது அபிப்பிராயம்.

நமக்கு தோல்வி இதுவரையிலும் இன்று இந்நிமிஷ வரையிலும் ஏற்படவில்லை என்பது நமது உறுதி. இனியுமாவது ஏற்பட்டு விடுமா என்றும் நாம் கருதவில்லை. சர்க்காரும் பார்ப்பனர்களும் அவமானப்படும் படியான தோல்விதான் நமக்கு ஒரு சமயம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாமே ஒழிய, நாம் கவலைப்பட தக்க தோல்வி ஏற்படாது என்பது சரியான தீர்க்க தரிசனம் என்று சொல்லுவோம்.

ஆதலால் காங்கிரசுக்கு போகின்றவர்கள் போகட்டும், அதனால் சட்ட விரோதமோ கொள்கை விரோதமோ திட்ட விரோதமோ ஏற்பட்டு விடாது. நியாய விரோதம் இருக்கலாம். நியாயத்துக்கும் சட்டத்துக்கும் கொள்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் மூன்று மந்திரிகளும், அவர்களது மூன்று காரிய தரிசிகளும், அவர்களது எடுபிடி ஆள்களும் கூட குஷாலாக காங்கிரசுக்குப் போகட்டும். நமக்கு அது விஷயத்தில் சிறிதும் கவலையில்லை. பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சிக்கும் அதனால் சிறிதும் கெடுதி ஏற்பட்டு விடாது. ஆதலால் அந்த பிரச்சினையை விட்டு விட்டு மற்றதைக் கவனிப்போம்.

அதாவது என்னவென்றால் நம்மில் ஒரு கூட்டத்தார் பயந்து விட்டார்கள். இனி எந்தக் காரணம் கொண்டும் அவர்களது பயத்தை இப்போது தெளிவிப்பது லேசான காரியமல்ல.

மற்றொரு கூட்டத்தார் சுவரின் மேல் பூனை போல் இருக்கிறார்கள்; அவர்களை இனி சிறிது கூட நம்புவது புத்திசாலித்தனமாகாது.

மற்றொரு கூட்டத்தார் தோல்வி ஏற்பட்டால் வெட்கமே என்று ஒதுங்கி நிற்பவர்களாக காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களை சிறிது காலத்துக்கு மறந்து இருப்பதே நல்லது.

மற்றொரு கூட்டத்தார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒரு வேலையும் செய்வ தில்லை, இவர்களோடு இருந்து கொண்டு என்னதான் செய்கின்றது என்கிறார்கள். இவர்களை அணாமத்தில் வைத்திருப்போம்.

ஆகவே இவர்கள் நீங்கிய ஒரு கூட்டம் “நாங்கள் எந்த தேர்தலுக்கும் எந்த பதவிக்கும் நிற்பதுமில்லை ஆசைப்படுவது மில்லை” என்கின்ற உறுதி உள்ளவர்கள் ஒன்று சேரவேண்டும்.

அவர்கள் இப்போதே எந்தப்பதவியில் இருந்தாலும் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

அப்படி ராஜினாமா செய்தவர்களே தலைமைவகித்து நடத்தத்தக்க வண்ணம் ஒரு சாரணர் படை திரட்ட வேண்டும்.

அதற்கு அதிகநிதி ஒன்றும் தேவையில்லாத மாதிரி பிரசாரம் வகுக்க வேண்டும்.

இவ்வளவுதான் நாம் இப்போது செய்ய வேண்டிய வேலையாகும்.

“உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டு” என்று சொல்லுவது பொருளற்ற பழஞ்சொல் - உலகம் பிரசாரத்திற்குடிகுமை என்பதுதான் உண்மையான சொல்.

இதற்கு ஆவன செய்யவும் இதைப்பற்றி பல தோழர்களது அபிப்பிராயம் அறியவும் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டவோ அல்லது சிலர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவோ அவசியமென்று கருதுகிறோம். பல வழிகளிலும் தலைவர்கள் என்பவர்களால் தக்கபடியான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றுகருதி ஏமாற்ற மடையும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு வருவதால் இம்மாதிரியான ஒருகாரியம் அவசியம் என்று படுகின்றது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 19.01.1936

ஜில்லா போர்டும் பொப்பிலியும் சென்னை அரசாங்கமும்

சில ஜில்லா போர்டுகளை ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி இரண்டாகப் பிரித்ததாலும், மற்றும் சிலவற்றை இரண்டாகப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்து வருவதாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் 2, 3 ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களில் தங்களுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது என்கின்ற பெருமை எங்கு வீணாய் போய் விடுமோ என்கின்ற பயத்தால் பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் எல்லாமுமே பொப்பிலி ராஜா மீது வீண் பழி கூறி பெரியதொரு கூப்பாடுகள் போட்டு மாய அழுகை அழுதன.

ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் மீது எவ்விதக்குற்றம் கண்டு பிடிக்கலாம் என்று காத்திருந்த வெள்ளைக்காரர்களும் அவர்களது மெயில் பத்திரிகையுங்கூட இக்கூப்பாடுகளுக்கும் அழுகைக்கும் ஒத்து ஊதினார்கள்.

பொது ஜனங்களும் இந்த விஷமப் பிரசாரத்தைக் கண்டு உண்மை உணரமுடியாமல் திண்டாட வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள்.

தாலாகா போர்டுகள் கலைக்கப்பட்ட காலத்திலேயே ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருப்பதும், சென்ற வருஷத்திலேயே இரண்டொரு ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்கப்பட்டதும் யாரும் அறியாததல்ல. அந்த அவசியத்தையும், முறையையும் கருதியே இனியும் சில ஜில்லா போர்டுகளை பிரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

இதில் பொப்பிலிராஜா மீது என்ன குற்றம் என்பது விளங்கவில்லை.

பார்ப்பனர்கள் சொல்லும் குற்றம் என்னவென்றால் தன் கட்சிக்கு அனுகூலமாக ஜில்லா போர்டுகளை மந்திரி பிரிக்கிறார் என்பதேயாகும். அப்படியே இருந்தாலும் தன் கட்சி என்பது என்ன? பொப்பிலி ராஜாவின் ஜமீனின் நன்மையைக் கொண்ட கட்சியா? அல்லது பொப்பிலியின் தனது சுயநலத்தைக் கொண்ட கட்சியா? என்பதை முதலில் அறிஞர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பொப்பிலி ராஜா ஒரு பொது ஜனக் கட்சித்தலைவர். அக்கட்சிக்கு பொதுஜன நன்மைக்கு அனுகூலமானவை என்று அக்கட்சியாரால் கருதப்பட்ட கொள்கைகள் சில உண்டு. அக்கொள்கைகளை நிறைவேற்றவும், பாதுகாக்கவும் வாக்குக் கொடுத்து ஓட்டுப்பெற்று அந்த இலாக்கா

நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றி நிர்வாகம் செலுத்துகிறார். இந்நிலையில் அவர் அக்கட்சியின் நன்மையைக் கருதாமல் இருக்கவேண்டும் என்று எந்த மூடன்தான் மதிக்க முடியும்.

சர். சி.பி. ராமசாமி அய்யர் போலீஸ் மெம்பரானார், லா மெம்பரானார். அவர் கட்சிக்கொள்கை இல்லாத அதிகாரத்தில் இருந்தவர். போலீசில் 100-க்கு 90-க்கு மேல் பார்ப்பன ஆதிக்கமாக்கினார். சட்ட இலாக்காவில் 100-க்கு 99-க்கு மேல் அக்கிரகாரமாகவே ஆக்கினார். அதைப்பற்றி யாரும் பேசுவாரில்லை. கடைசியாக அவரது ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கா விட்டால் ராஜினாமா கொடுத்து விடுவேன் என்று பனகால் ராஜா சென்னை சர்க்காருக்கும், இந்திய சர்க்காருக்கும் இறுதிக் கடிதம் கொடுத்தார்.

சென்னை கவர்மெண்டு தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். பிறகு சென்னை அரசாங்கம் ஒரு அளவு வழிக்கு வந்தது. பார்ப்பனர்கள் கூப்பாடுகளை கொஞ்ச நாள் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு வந்தது.

இப்போதும் பொப்பிலி ராஜா அதுபோலவே துணிவாரானால் பார்ப்பனர் கூப்பாடுகளின் பயன்கள் குப்பைத்தொட்டிக்குப் போகும்படி செய்யலாம். அப்படிப்பட்ட தைரியம் நமக்கு இல்லை என்று தெரிந்தால் பார்ப்பனர் மாத்திரமல்ல சர்க்கார் மாத்திரமல்ல, தெருவில் பிச்சை யெடுக்கும் கண்ணற்ற கிழவி கூட நம்மை மிரட்டத்தான் செய்வாள்.

இந்தச் சிறிய கூப்பாட்டை சட்டை செய்து சென்னை அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டதானது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு அவமானகரமான காரியம் என்றே சொல்லுவோம். அதில் எவ்வளவு தான் நியாயமிருக்கிறதாகச் சொன்னாலும் பார்ப்பனர் கூப்பாட்டை மதித்து சர்க்கார் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டதாகவாவது அவ்வறிக்கையால் ஏற்பட்டுவிட்டது.

அரசாங்கத்தார் எதற்கு ஆக இவ் வறிக்கையை வெளியிட்டார்கள் என்பது ஒரு சூத்திரமாகத்தான் இருக்கிறது.

இதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் ராஜினாமா செய்து காட்டவேண்டிய ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இழந்துவிடப்பட்டது என்றுதான் கருதுகிறோம்.

அரசாங்கத்தாரின் காற்று காங்கிரஸ் பக்கம் அடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்று தெரிந்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகள் உடனே ராஜினாமா செய்துவிட வேண்டியதுதான் சுயமரியாதையாகும். ஏனெனில் அபிப்பிராய பேதங்களை நாம் மதிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். எதிரிகளுக்கு இடம் கொடுக்கத்தக்க அவசியம் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதென்றால் நமக்கு அங்கு என்ன வேலை? இதனால் மற்றவர்கள் நிலை எப்படி ஆனாலும் பொப்பிலி ராஜாவைப் பொருத்தவரை மீக்கு 5000 அல்லது 6000 ரூ மீதியாகும் என்பது நமது அபிப்பிராயம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது எதிரிகளின் எவ்வளவு விஷமப் பிரசாரத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு பாமர மக்களின் முட்டாள்

தனத்தால் ஏற்பட்ட எவ்வளவு தொல்லைகளை சகித்துக் கொண்டு இந்த சென்னை அரசாங்கத்துக்கு உதவி செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை ஒருவன் யோசித்துப் பார்த்தால் அதற்கு ஆக என்றென்றும் மறவாத நன்றி காட்டித்தான் தீரவேண்டும் என்று யாரும் சொல்லுவார்கள்.

அப்படிக்கில்லாமல் குதிரை கீழே தள்ளினதோடு நில்லாமல் குழியையும் பறித்ததாம் என்று சொல்லும்படி நடந்து கொள்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியம் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இதற்கு முன்னும் ஒருதடவை அதாவது தோழர்கள் சுப்பராயன், முத்தையா முதலியார் ஆகியவர்கள் மந்திரிகளாய் இருந்த காலத்திலும் கடைசி காலத்தில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாயில்லாமல் இதுபோலவே காரியங்கள் செய்து பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்தில் மந்திரிகளுக்கு செல்வாக்கில்லை என்று நினைக்கும்படி செய்தது யாருக்கும் ஞாபகமிருக்கும். கடைசியாக டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் முத்தையா முதலியார் அவர்களும் அரசாங்கத்தை சிறிது மிரட்டியவுடன் அப்படி ஒன்றுமில்லை என்று ஒரு அறிக்கை விடா விட்டாலும் அரசாங்கத் தலைவர் கடித மூலமாக எழுதிக் கொடுத்து இதை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் காட்டிக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதித்தார். அதுபோலவே இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் அரசாங்கம் காங்கிரசை ஆதரிக்கிறது ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அலக்ஷியப் படுத்துகிறது என்ற பேச்சே பெரும் பேச்சாய் இருக்கிறது.

ஆதலால் மந்திரிகள் இதை கவனித்து இதற்கு தக்கது செய்து கொண்டு மறுவேலை பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 19.01.1936

தமிழ்த் திருநாள்

கடவுள் வணக்கம் இல்லை

மதத்தில் இருந்து தமிழ் விலகினாலொழிய தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் சுயமரியாதை உண்டாகாது

புராணங்களில் இருந்து தமிழுக்கு இலக்கியம் எடுப்பது மலத்திலிருந்து அரிசி பொறுக்கும் மாதிரி

திரு.வி.கல்யாணசுந்தர முதலியாரும் கா.நமச்சிவாய முதலியாரும் தென்னாட்டின் இன்றைய தமிழ்ப் பெருமைக்குக் காரணஸ்தராவார்கள்

அன்புள்ள தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே! நீங்கள் இவ்வளவு பெரிய கரகோஷமும் ஆரவாரமும் செய்து என்னை இப்பொழுது வரவேற்ற மாதிரி எனது உபன்யாச முடிவில் எனக்கு மகிழ்ச்சியான வழியனுப்பு செய்ய மாட்டீர்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில் தமிழ் பாஷைக்கு வாழ்த்துக்களும் வேலை இலேசானதல்ல. அதிலும் என்போன்ற அதாவது தமிழ் பாஷைக்கு வல்லின இடையின எழுத்து பேதமும், பிரயோகமும் பாஷையின் இலக்கண இலக்கியமும் அறியாதவனும், தமிழ் பாஷையையே கெடுத்து கொலை செய்து வருபவன் என்கின்ற பழியைப் பெற்றவனுமான நான் தமிழ் வாழ்த்துக்கு தகுதி உடையவனாவேனா என்று பாருங்கள்.

அன்றியும் தமிழைப்பற்றி அபிப்பிராயங்களிலும் பண்டிதர்களுக்கும் எனக்கும் எவ்வளவோ துறையில் நேர்மாறான கருத்துக்கள் இருந்து வருவதும் எவரும் அறியாததல்ல.

இவைகள் எல்லாம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் வாழ்த்துதல் என்பதையும் நான் இவ்வளவு சாதாரணமாய்க் கருதுபவனுமல்ல. வாழ்த்துதல் என்றால் பார்ப்பனர்கள் ஏதோ மஞ்சளையும் அரிசியையும் கலந்து பொறுப்பும் பொருளும் இல்லாத ஒன்றின் பெயரைச் சொல்லி வாழ்த்தி (ஆசீர்வாதம் செய்து) விட்டு ஏதோ பெற்று வயிறு வளர்ப்பது மாதிரி வாழ்த்தை அவ்வளவு ஏமாற்றமாக நினைப்பவன் அல்ல. ஆனால் வாழ்த்துதலின் அவசியத்தையும், அதன் பெருமையையும் நான் உணர்ந்தவனேயாவேன். தகுதியும் பொறுப்பும் உடையவர்களே வாழ்த்த வேண்டும். வாழ்த்துபவர்கள் தங்களுக்கு பொருப்பு இருப்பதை உணர்ந்தவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

தமிழை வாழ்த்தி விட்டு தமிழுக்கு இடுக்கண் ஏற்படும்போது கவலை அற்றவரும் எவ்வித உதவியும், ஆதரவும் அளிக்கத் தகுதி அற்றவர்களும் வாழ்த்திப் பயன் என்ன? ஆகையால் இங்கு வாழ்த்துதலுக்கு தகுதியைக் கருதாமல் மூப்பையும் நரையையும் கருதியே கட்டளை இடப்பட்டு விட்டேன் என்பதாகக் கருதுகிறேன்.

தமிழில் எந்த அளவும் பள்ளியில் பயின்றவனல்ல. தமிழைப்பற்றி தமிழ் மக்கள் நலம், தமிழ் மக்கள் தன் மதிப்பு என்பதல்லாமல் வெறும் பாஷையைப் பற்றியே நான் எவ்வித பிடிவாதம் கொண்டவனுமல்ல. தமிழுக்கு ஆக என்று எவ்வித தொண்டு புரிந்தவனுமல்ல.

தமிழுக்கு வாழ்த்துக்கூற தலைவரும், எனது நண்பருமான தோழர் திரு.வி.கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்களும், தமிழ்ச்சங்க அமைச்சர் தோழர் கா. நமச்சிவாய முதலியாரும் மற்றும் அவர்கள் போன்ற பெரியார்களே உண்மையில் தகுதி உள்ளவர்கள்.

தலைவர் கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டை நானே நன்றாய் அறிந்தவன். அவரது தமிழ்த்தொண்டுக்கு எடுத்துக்காட்டு வேண்டுமானால் நானேயாவேன். நான் தமிழ் பேசுவதும் எழுதுவதும் தமிழைக்கொலை புரியும் மாதிரியானாலும் நான் பல பத்திரிகைகள் நடத்துவதும், சுமார் 50, 60 புத்தகங்கள் வெளியிட்டதும் தலைவர் கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் தமிழ் பாஷையில் தேசபக்தன், நவசக்தி முதலிய பத்திரிகைகளின் தொண்டேயாகும். திரு.வி.க. முதலியார் அவர்களது தேசபக்தன் பத்திரிகைக்குப் பிறகே தமிழ் அரசியல் மேடைகளைக் கைப்பற்றிற்று என்று சொல்லுவேன். அரசியல் தலைவர்களையும் தமிழ் அடிமை கொண்டதற்குக் காரணமும் அவர்களது பத்திரிக்கைகளேயாகும்.

அப்பத்திரிகைகள் என்னைவிட மோசமானவர்களையும், தமிழ் பாஷையில் அரசியலை உணரவும், தமிழ்பேசவும் செய்துவிட்டதால் தமிழ் பாஷையைக் காதில் கேட்டால் தோஷம் எனக்கருதும் ஜாதியாரும் தமிழில் கலந்து கொள்ளவும், தமிழை வேஷத்துக்காவது மதிக்கவும் செய்துவிட்டது.

பெரியார் நமச்சிவாய முதலியார் அவர்களது உழைப்பும் தமிழுக்கு மிகப்பெரியதொன்றும் தமிழர் மறக்க முடியாததுமான தொண்டாகும். பெரியார் நமச்சிவாய முதலியார் அவர்களின் துணிந்த முயற்சி இல்லா திருக்குமானால் இன்று தமிழ்ப்பாட புத்தகங்கள் பெரிதும் ஆரியமத உபாக்கியானங்களாகவும், ஆரியமும் தமிழும் விபசாரித்தனம் செய்து பெற்ற பிள்ளைகள் போலவும் காணப்படும். ஆதலால் தான் தமிழுக்கு வாழ்த்துக்கூற, அப் பெரியார்களும் அவர்கள் போன்றார்களுமே தக்கார் என்று உரைத்தேன்.

தோழர்களே! எனக்கிட்ட கட்டளையில் ஏதேனும் ஒரு சிறு பாகமாவது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் தமிழைப்பற்றிய எனது உள்ளக்

கிடக்கையை உண்மையாய் எடுத்துரைத்தாக வேண்டும். ஆதலால் ஏதோ நான் சொல்வது பற்றி நீங்கள் தவறாகக் கருதாமல் என் கபடமற்ற தன்மையை அங்கீகரித்து உங்களுக்கு சரி என்று பட்டதை மாத்திரம் ஏற்று மற்றதை தள்ளி விடுங்கள். அதற்கு ஆக என் மீது கோபமுறாதீர்கள்.

தமிழும் மதமும்

முதலாவதாக தமிழ் முன்னேற்றமடைந்து உலக பாஷை வரிசையில் அதுவும் ஒரு பாஷையாக இருக்கவேண்டுமானால் தமிழையும், மதத்தையும் பிரித்துவிடவேண்டும். தமிழுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள சம்மந்தத்தையும் கொஞ்சமாவது தள்ளிவைக்கவேண்டும்.

மதசம்மந்தமற்ற ஒருவனுக்கு தமிழில் இலக்கியம் காண்பது மிகமிக அரிதாகவே இருக்கிறது. தமிழ் இலக்கணம்கூட மதத்தோடு பொருத்தப் பட்டே இருக்கிறது.

மதமும் இலக்கணமும்

உதாரணமாக “மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை” என்றால் என்ன? நரகர்கள் யார்? தேவர்கள் யார்? இலக்கணத்திலேயே மதத்தைப் போதிக்கும் சூழ்ச்சிதானே இது?

இனி பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புத்தகங்கள் எவை? கம்ப ராமாயணம், பாரதம், பாகவதம், பெரிய புராணம், தேவாரம், திருவாய் மொழி போன்ற மத தத்துவங்களையும், ஆரிய மத தத்துவம் என்னும் ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பின் உயர்வைப் போதித்து மக்களை மானமற்றவர்களாக்கும் ஆபாசக் களஞ்சியங்களும் அல்லாமல் வேறு இலக்கியங்கள் மிதந்து காணப்படுகின்றனவா? இன்றையப் பண்டிதர்களுக்கு உலக ஞானத்தைவிடப் புராண ஞானங்கள் தானே அதிகமாயிருக்கின்றன?

மேல்நாட்டு இலக்கியம்

மேல்நாட்டுப் புலவர்கள் மேல்நாட்டு இலக்கியங்கள் ஆகியவைகளுக்கு இருக்கும் பெருமையும், அறிவும் நம் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்று சொல்ல முடியுமா? ஷேக்ஸ்பியர் வேண்டுமா? இங்கிலாந்து வேண்டுமா? என்றால் இங்கிலீஷ் மகனே ஷேக்ஸ்பியர் வேண்டும் என்பானாம். நாம் எதைக் கேட்பது?

இந்தியா வேண்டுமா? கம்ப ராமாயணம் வேண்டுமா என்றால் உண்மைத்தமிழ் மகன் என்ன சொல்லுவான்? இரண்டு சனியனும் வேண்டாம் என்று தானே சொல்லுவான்.

மேல் நாட்டில்தான் அறிவாளிகள் உண்டு என்றும், கீழ்நாட்டில் அறிவாளிகள் இல்லை என்றும் நான் சொல்ல வரவில்லை.

மேல்நாட்டு அறிவாளிகள் தாங்கள் செய்த இலக்கியங்களை மத சம்மந்தமன்னியில் கடவுள் சம்மந்தமன்னியில் பெரிதும் செய்து வைத்தார்கள். அதனால் நூற்றுக்கணக்காக மேல்நாட்டு இலக்கியங்களும் பண்டிதர்களும் போற்றப்படுகிறார்கள்.

கீழ் நாட்டில் குறிப்பாக இந்தியாவில் எத்தனை இலக்கியம் உலகத்தால் மதிக்கப்படுகின்றன? எத்தனை பண்டிதர்கள் உலகத்தால் போற்றப்படுகிறார்கள்? டாக்டர் அவர்கள் கவிக்கு ஆக போற்றப்படலாம். ஆகவே மதம் கடவுள் சம்பந்தமற்ற இலக்கியம், யாவருக்கும் பொதுவான இயற்கை ஞானத்தைப் பற்றிய இலக்கியம், யாவரும் மறுக்க முடியாத விஞ்ஞானத்தைப்பற்றிய இலக்கியம் ஆகியவைகள் மூலம் தான் ஒரு பாஷையும் அதன் இலக்கியங்களும் மேன்மையும் முடியும் என்பது மாத்திரமல்லாமல் அதைக் கையாளும் மக்களும் ஞானமுடையவர்களாவார்கள்.

மலத்தில் அரிசி பொறுக்கலாமா?

கம்ப ராமாயணம் அரிய இலக்கியமாய் இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இருந்து என்ன பயன். ஒருவன் எவ்வளவுதான் பட்டினி கிடந்தாலும் மலத்தில் இருந்து அரிசி பொறுக்குவானா? அதுபோல் தானே கம்பராமாயண இலக்கியம் இருக்கிறது. அது தமிழ் மக்களை எவ்வளவு இழிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழரின் சரித்திர கால எதிரிகளை எவ்வளவு மேன்மையாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சுயமரியாதையை விரும்புகிறவன் எப்படி கம்ப ராமாயண இலக்கியத்தை படிப்பான். இன்று கம்ப ராமாயணத்தால் தமிழ் மக்களுக்கு இலக்கியம் பரவிற்றா இழிவு பரவிற்றா என்று நடு நிலையில் இருந்து யோசித்துப் பாருங்கள்.

கடவுளால் பாஷை உயராதது

தமிழ் பாஷையின் பெருமை பரமசிவனுடைய டமாரத்தில் இருந்து வந்ததென்றோ, பரமசிவன் பார்வதியிடம் பேசிய பாஷை என்றோ, சொல்லி விடுவதாலும் தொண்டர் நாதனை தூதிடை விடுத்ததாலும், முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததாலும், எலும்பை பெண்ணாக்கினதாலும், மறைக்கதவைத் திறந்ததாலும் தமிழ் மேன்மையுற்றதாகி விடாது. இந்த ஆபாசக் கதைகள் தமிழ் வளர்ச்சியையும் மேன்மையையும் குறைக்கத்தான் பயன்படும்.

பரமசிவனுக்குகந்த பாஷை தமிழ் என்றால் வைணவனும் துருக்கனும் தமிழைப் படிப்பதே பாவமல்லவா? அன்றியும் அந்தப்படியிருந்தால் பார்ப்பான் தமிழ் மொழியை சூத்திர பாஷை என்றும், அதைக் காதில் கேட்பதே பாவம் என்றும் சொல்லுவானா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்திப் புரட்டு

இன்று, தமிழ்நாட்டில் வந்து தமிழ் கற்று வயிறு வளர்ப்பவர்களாகிய பார்ப்பனர்களே இந்தி பாஷை இந்திய பாஷை ஆக வேண்டு மென்று

முயற்சித்து வெற்றி பெற்று வருகிறார்கள். கோர்ட் பாஷை, அரசாங்க பாஷை ஆகியவை எல்லாம் இந்தி மயமாக வேண்டும் என்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால் இந்தி பாஷையில் துளசிதாஸ் ராமாயணம் நன்றாய் விளங்குமென்கிறார்கள்.

தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு இதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலை இருந்தது என்று சொல்ல முடியவில்லை; தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் இந்த அரசியல்வாதிகளின் கூச்சலுக்கும் பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கத்துக்கும் பயந்து கொண்டு வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

செத்த பாம்பு

பார்ப்பனர்கள் செத்த பாம்பான சமஸ்கிருதத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள். பொதுப்பணம் சமஸ்கிருதத்தின் பேரால் எவ்வளவு செலவாகின்றது? பொது ஜனங்களின் வரிப்பணம் சமஸ்கிருதத்துக்கு ஆக ஏன் ஒரு பைசாவாவது செலவாக வேண்டும். தமிழ் மக்கள் யாரும் இதைப் பற்றி கவனிப்பதில்லை. தமிழ் என்று எங்கோ ஒரு மூலையில் இரண்டு பண்டிதர்கள் தான் சத்தம் போடுகிறார்கள். ஆனால் சமஸ்கிருதத்துக்கும் இந்திக்கும் கேப்பென்ட் மெம்பர்கள் ஐகோர்ட் ஜட்ஜிகள் முதல் எல்லா பார்ப்பன அதிகாரிகளும் பாடுபடுகிறார்கள். நம்ம பெரிய அதிகாரிகளுக்கோ, பெரிய செல்வாக்கும் செல்வமும் உள்ளவர்களுக்கோ தமிழைப் பற்றி கவலையும் இல்லை; தமிழைப் பற்றி அதிகம் பேருக்கு ஒன்றும் தெரியவும் தெரியாது.

தமிழ்பிமானம் தேசத்துரோகம்

தமிழினிடத்தில் ஒருவன் அபிமானியாக இருந்தாலே அவன் தேசத்துரோகி, வகுப்புவாதி, பிராமணத்துவேஷி என்றெல்லாம் ஆய்விடுகிறான். ஆதலால் மீட்டிங்கிக்கு வரக்கூட நமது மந்திரிகள் பயப்படுகிறார்கள்.

தமிழின் பரிதாப நிலைக்கு இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும். தமிழ்பாஷையில், எழுத்தில் ஒரு சிறு மாற்றமோ முற்போக்கோ செய்யக்கூட ஒரு தமிழ் அபிமானியும் முயற்சிப்பதில்லை. யாராவது முயற்சித்தாலும் ஆதரவளிப்பதுமில்லை. தற்கால நிலைக்கு தமிழ் போதியதாகவும், சௌகரியமுள்ளதாகவும் ஆக்க யார் முயற்சித்தார்கள்.

மாறுதல் அவசியம்

மேல்நாட்டு பாஷைகள் எவ்வளவு மாற்றமடைந்து வருகின்றன. எழுத்துக்களில் எவ்வளவு மாறுதல் செய்து வருகிறார்கள். ரஷ்யாவில் சில பழைய எழுத்துக்களை எடுத்து விட்டார்கள். புதிய எழுத்துக்கள் சேர்த்தார்கள். அமெரிக்காவில் எழுத்து கூட்டுவதாகிய இஸ்பெல்லிங் (Spelling) முறையை மாற்றி விட்டார்கள். துருக்கியில் துருக்கி பாஷைக்கு உண்டான எழுத்துக்களையே அடியோடு எடுத்துவிட்டு ஆங்கில எழுத்துக்களை

யேற்படுத்திக் கொண்டார்கள். தமிழர்கள் தமிழுக்கு ஆக நமக்கு விவரம் தெரிந்த காலமாய் என்ன காரியம் செய்தார்கள். காலத்துக்கு ஏற்ற மாறுதலுக்கு ஒத்துவராதவன் வெற்றிகரமாய் வாழமுடியாது; மாறுதலுக்கு மனிதன் ஆயத்தமாய் இருக்கவேண்டும். முன்னேற்றம் என்பதே மாறுதல் என்பதை உணர்ந்த மனிதனே உலகப்போட்டிக்கு தகுதியுடையவனாவான்.

தமிழ் எழுத்துக்களில் ஒரு சில மாற்றம் செய்தேன். அநேக பண்டிதர்கள் எனக்கு நன்றி செலுத்தி என்னைப் பாராட்டினார்களேயல்லாமல் ஒருவராவது அம்முயற்சிக்கு ஆதரவளித்தவர்கள் அல்ல.

இவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் செய்ய நான் தகுதியற்றவன் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் தகுதி உள்ளவர்கள் எவரும் வெளிவராவிட்டால் நான் என் செய்வது? என்னைக்குறைகூறவோதிருத்தவோ முயற்சிப்பதின் மூலமாகவாவது இதற்கு ஒரு வழி பிறக்காதா என்றுதான் துணிந்தேன். இதுவரை யாரும் அதை லக்ஷியம் செய்யவில்லை.

ஆனாலும் நான் அம்முறையிலேயே இரண்டு மூன்று பத்திரிக்கைகள் நடத்துகிறேன். அம்முறையிலேயே 10, 20 புத்தகங்களும் வெளியிட்டிருக்கிறேன். இன்னம் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டி இருக்கிறது.

பார்ப்பன ஆதிக்கம்

இவைகளையெல்லாம் பார்ப்பனர்களே செய்வதாகப் பாசாங்கு செய்து பார்ப்பனர்கள் தமிழின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப் பார்த்தார்கள். அநேக பண்டிதர்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவும் அளித்தார்கள். கடைசியில் டாக்டர் மாசிலாமணி முதலியார் போன்றவர்களே அம்முயற்சியைப் பாழாக்கி அதைக் காப்பாற்றினார்கள்.

தலைவர் திரு.வி.க. அவர்களும் சிறிது நமக்கு உதவி செய்தார்கள் என்றாலும் வெளியில் வந்து செய்திருந்தால் அதில் நாம் ஆதிக்கம்பெற்று இருக்கலாம்.

எங்கும் திருநாள்

எப்படி ஆனாலும் தமிழ் பாஷை உணர்ச்சி தமிழ் மக்களுக்கு இன்றியமையாதது. அதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் ஒன்று சேர வசதி உண்டு. தலைவர் திரு.வி.க. அவர்களும் அமைச்சர் கா. நமச்சிவாய முதலியார் அவர்களும், இத்திருநாளை இம்மாதிரி ஒழிந்த நேரத் திருநாளாக இல்லாமல் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு புது எழுச்சியையும், ஊக்கத்தையும், உண்டாக்கும் திருநாளாகச் செய்ய வேண்டும். வருஷம் ஒவ்வொரு ஊரில் தலைமைத் திருநாள் நடைபெறச் செய்ய வேண்டும். தீபாவளி போன்ற மூடநம்பிக்கையும், சுயமரியாதை அற்றதும், ஆபாசமானதுமான பண்டிகைகள்

கொண்டாடுவதைவிட இப்படி தமிழ்த் திருநாள் என்று தமிழ் மக்கள் கூட்டுறவுக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும், கொண்டாட்டத்துக்கும் அனுகூலமாகத் திருநாள்களை பரப்பவேண்டும். நமது பெண்களுக்குப் பகுத்தறிவும், சுயமரியாதையும் இருந்தாலும் ஒரு திருநாள் வேண்டி இருக்கிறதால் தீபாவளியையும், மாரி பண்டிகையையும் கொண்டாட ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆதலால் தக்கது செய்ய வேண்டுகிறேன்.

கடைசியாக தோழர்களே தமிழ் முன்னேறும் என்பது பற்றி எனக்கு அறிகுறிகள் தென்பட்டுவிட்டன அதென்ன வென்றால் என்னை இங்கு உள்ளே விட உங்களுக்கு தைரியம் ஏற்பட்டுவிட்டது ஒன்றே போதுமான ஆதாரமாகும்.

அன்றியும் இந்தப்பெருமை என்னையும் ஒருபடி உயர்த்திவிட்டது. என்னவென்றால் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் படியான பெருமை ஏற்பட்டுவிட்டதல்லவா? நான் எவ்வளவு தமிழ் அறியாதவனாய் இருந்தாலும் தமிழில் எனக்கு உள்ள ஆசை உங்கள் யாரையும்விட குறைந்ததல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்த ஆசையின் மயக்கத்தால் நான் பேசியவற்றுள் ஏதும் குற்றம் குறைகள் இருப்பின் அவற்றை மன்னித்துக் களைந்துவிட்டு சரி என்று பட்டவையை மாத்திரம் ஏற்று அதற்காவன செய்ய வேண்டிக்கொண்டு விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பு: 13-01-1936 ஆம் நாள் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி பெரிய மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்த்திருநாள் விழாவில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 26.01.1936

1910ம் வருஷம் மே மாதம் 6ந் தேதி பட்டம் ஏற்றார். 1936ம் வருஷம் ஜனவரி மீ 21 ந் தேதி முடிவெய்தினார். இவர் பிறப்பு, வாழ்வு, சாவு ஆகிய முறையும் பெருமையாகவே அனுபவித்த பெரியார் என்றுதான் சொல்லிப் பாராட்ட வேண்டும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 26.01.1936

மன்னர் முடிவெய்தினார்

இந்திய சக்கரவர்த்தி ஜார்ஜ் மன்னர் தமது 71 வது வயதில் முடிவெய்தினார். எட்வர்ட் மன்னர் முடி புனைந்தார்.

“முடி சார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவிலொரு, பிடி சாம்பலாவது” என்பது இயற்கையே யாகும். இதில் எவ்வித அதிசயமோ தனி விஷயமோ என்பது சிறிதும் கிடையாது.

மனிதனாகப் பிறந்தால் மாத்திரம் அல்ல, கல்லாகவோ வைரக் குன்றமாகவோ பிறந்தாலும்கூட கால பேதத்தில் இந்த முடிவையேதான் அடைந்து தீர வேண்டும். தோன்றின அழியும், அழிந்தன தோன்றும் என்பதே உலக இயற்கை. ஆதலால் விசனப்படுவது பயன்தரக் கூடியதன்று.

நமது சக்கரவர்த்தியார் என்னப்பட்ட ஜார்ஜ் அரசர் இந்தியாவின் நல்ல ஆட்சிக்கோ தீமை ஆட்சிக்கோ சம்மந்தப்பட்டவரன்று.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அரசருக்கு கொடுத்துள்ள ஏதோ இரண்டொரு பாதுகாப்பு அதிகாரம் போக, பாக்கி அதிகாரங்கள் அவ்வளவும் ஜனப்பிரதிநிதி சபை என்று சொல்லப்படும் பார்லிமெண்டு சபையின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாகும்.

ஆதலால் ஆட்சி சம்பந்தமான குற்றங்குறைகளை அரசருக்குப் பொருத்தி அவரது குண குணங்களைப்பற்றி நாம் பேச நமக்கு நியாயம் இல்லை.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் என்பது இன்று உலகில் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்ஜியமாகும். அதில் அரசர் பதவியும், சக்கிரவர்த்தி பதவியும் வகிப்பது என்பது ஒரு பெறுதற்கரிய பேறு என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்காது. அரசர் தனது சொந்த வாழ்வில் எவ்வித குறைக்கும், குற்றத்துக்கும் இடமில்லாமல் வாழ்ந்தது மனிதத்தன்மைக்கு பெருமை தரத்தக்கதேயாகும். மற்றும் ஜார்ஜ் அரசர் சராசரி இங்கிலாந்து மனித ஆயுளுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்றரையாகவும் வாழ்ந்திருப்பதும், அவ்வாழ்வில் இன்றைய முறையில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுடனும், சுகத்துடனும், போக போக்கியத்துடனும் இருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதேயாகும்.

அவர் 1865 ம் வருஷம் ஜூன் மீ 3 ந் தேதி பிறந்தார்.

சக்லத்வாலா சாய்ந்தார்

சக்லத்வாலா சாய்ந்தார் என்பதைக் கேட்ட ஏழைமக்கள் பரிதவிக்காமலிருக்க மாட்டார்கள். அவர் எப்படியும் ஒரு நாளைக்காவது செத்துச் சாய்ந்து தான் தீரவேண்டும். அதை தடுக்க யாராலும் முடியாது. அன்றியும் சக்லத்வாலா இந்திய மக்கள் சராசரி வாழ்வுக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு காலம் வாழ்ந்து விட்டார் என்றாலும், அவரது தொண்டு ஏழை மக்களுக்குக் கென்றே பாடுபட்டு உழைத்துப் பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கென்றே இருந்து வந்த படியால் அம்மக்களின் பரிதாபகரமான வாழ்வுக்கு முடிவு ஏற்படும் வரை சக்லத்வாலாவின் வாழ்க்கையை தங்கள் தங்கள் ஜீவவாழ்க்கையைவிடப் பெரிதாக மதித்திருப்பார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை.

சக்லத்வாலா ஒரு சிம்மம் போன்றவர். அவர் பேச்சு எதிரிலிருக்கும் எவரையும் லட்சியம் செய்து பேசக்கூடியதாய் இருக்காது. அவர் கொண்ட கொள்கையொன்றையே லக்ஷியம் செய்ததாக இருக்கும்.

அவர் பேசும் கூட்டத்தில் அவரது கொள்கைக்கு எதிரிகள் வீற்றிருக்கிறார்கள் என்று கண்ட மாத்திரத்தில் அவருடைய உபன்யாசங்கள் கொள்கைகளின் உருவங்களாகவே நிற்கும். அப்பொழுது தான் சக்லத்வாலாவின் உண்மையான சக்தி வெளியாகும். அவரது கூட்டங்களில் எப்படிப்பட்டவனாலும் விஷமங்கள் செய்ய முடியாது. விஷமங்கள் செய்யப்பட்ட கூட்டங்களே மிகவும் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்ட கூட்டங்களாக முடியும்.

60 வதுக்கு மேற்பட்ட வயதானாலும் சாதாரணமாக 2 மணி 3 மணி நேரம் பேசுவார்.

கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லுவதில் தான் அவரது தெளிவும், உறுதியும், உற்சாகமும் விளங்கும்.

அவருடைய உறுதியான கொள்கைகள் பொது உடமைக் கொள்கைகளே.

இந்தியர்கள் சிலரால் மகாத்மா என்று கூறப்படும் காந்தியாரிடத்தில் அவருக்கு மகா வெறுப்பு உண்டு. லண்டனில் அவர் பேசும் எந்தப் பொதுக் கூட்டங்களிலும் காந்தியாரை சின்னா பின்னமாகக் கிழித்துத் தள்ளிவிடுவார். காந்தியார் மனித சமூக விரோதி என்றும், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்கு ஒற்றர் என்றும், பாடுபட்டு உழைக்கும் மக்களை மேல்ஜாதிக்காரருக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் இரை ஆக்கிக் கொடுப்பவரென்றும் சிறிதும் கூசாது ஆதாரங்களோடு புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துக் கூறுவார்.

பாதிரிமார்களைக் கண்டால் அவருக்கு உடல் சிலுத்துக் கொள்ளும். தலை மயிர் உடல் மயிர் எல்லாம் நிமிர்ந்து கொள்ளும்.

இங்கிலாந்து தொழிற் கட்சியும், இந்திய காங்கிரசும் ஏழை மக்களை ஏமாற்றும் சாதனம் என்று அடிக்கடி ஒப்பிடுவார்.

இங்கிலாந்திலுள்ள சகல பிற்போக்கான கட்சிகளையும் விட தொழிற்கட்சி மோசமானதும் வேஷமானதுமான கட்சி என்பார்.

அவருடைய அபிப்பிராயங்களை எப்பேர்ப்பட்டவர்களாலும் மாற்றமுடியாது.

சக்லத்வாலா தானே தனித்த முறையில் ஒரு கட்சியாயிருப்பவர்.

அவர் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கினவர்கள்தான் அக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்றவர்கள் யாராயிருந்தாலும் வேறு கட்சி என்றுதான் சொல்லி விடுவாரே ஒழிய அபிப்பிராய பேதத்தோடு அவர் கட்சியில் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளவே முடியாது. அவ்வளவு பிடிவாத முள்ளவர். அவரது குரல் 20000 ஆயிரம் ஜனங்களுக்கும் கேட்கும். தினம் 3 கூட்டங்களில் பேசினாலும் குரலில் மாறுபாடு உண்டாகாது.

இவர் 3 வது வகுப்பில் பிரயாணம் செய்வார். வெகு சாதாரண உணவையே உண்பார். தனக்கென்று ஒரு செளகரியமும் செய்து கொள்ள மாட்டார். வெகு சாதாரண வாழ்க்கையே வாழ்வார்.

பிரசாரம் ஒன்றே தமது வாழ்வின் லட்சியமாய் இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசையுள்ளவர்.

தன்னைப்பற்றி பிறர் என்ன சொல்லுவார்கள், என்ன நினைப்பார்கள் என்கின்ற இரண்டு விஷயங்களையும் சிறிதும் லட்சியம் செய்யமாட்டார்.

சிற்சில சமயங்களில் முதலாளிகளும் பாதிரிகளும் கூட அவரை அழைத்து அவர்களது கூட்டங்களில் பேச விரும்புவார்கள்.

இப்படிப்பட்ட குணங்கள் மிதந்துள்ள தோழர் சக்லத்வாலா அவர்கள் 1874 மார்ச்சு மாதம் 28ம் தேதி பிறந்தார்.

1936 ஜனவரி மாதம் 16ம் தேதி மாலை சாய்ந்தார். அவருக்குப் பதிலாகவோ, அவரைப் போலவோ சொல்லுவதற்கு மற்றொருவர் இனித்தான் பிறக்க வேண்டும்.

லண்டனில் ஏழை மக்கள், பாட்டாளிகள், தீவிர உணர்ச்சி வாலிபர்கள் ஆகியவர்கள் உள்ளத்தை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்த அப்பேர்ப்பட்ட பொதுவுடமைப் பெரியார் வாழ்வு முற்றுப் பெற்றதானது பரிகரிக்க முடியாத ஒரு பெரும் நட்டமேயாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 26.01.1936

பார்ப்பனரல்லாத சமூக அபிமானிகளுக்கு விண்ணப்பம்

அன்புள்ள தோழர்களே!

பார்ப்பனரல்லாதார் கஷிக்கும் அதன் கொள்கைக்கும் நாட்டில் நல்ல ஆதரவும் செல்வாக்கும் இருப்பது தாங்கள் அறியாததல்ல.

ஆனால் அதற்கு கவலையும், நாணயமும், திறமையும் கொண்ட தலைவர்கள் இல்லை என்று சொன்னால் அதை அடியோடு நீங்கள் ஆக்ஷேபிக்க மாட்டீர்கள். இன்று அக்கஷிக்கு தலைவர்களும், பாதுகாப் பாளர்களும் மந்திரிமார்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்றே கருதும்படி ஆகி விட்டது.

அக்கஷியின் பேரில் இன்று சொல்லப்படும் தவறுதல்களுக்கும், பழிகளுக்கும் காரணம் போதிய பிரசாரமின்மையும் அதன் தலைவர்கள் என்போர்களுக்குள் இருந்து வரும் அசிரத்தையின் பயனுமேயாகும்.

மற்றும் அக்கஷிக்குத் தேர்தல்களில் தோல்வி ஏற்பட்டு வருவதாய் கருதவேண்டி இருப்பதும், சொல்லப்பட்டு வருவதும், தலைவர்களாய் இருப்பவர்கள் என்பவர்களுள் இருக்கும் கட்டுப்பாடற்ற தன்மையும், ஒற்றுமை இன்மையும், அவநம்பிக்கையும், கவலையற்ற தன்மையும், சுயநல உணர்ச்சியும் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதே தவிர மற்றபடி பொது ஜன ஆதரவில்லாததால் தோல்வி ஏற்பட்டது என்று சொல்லிவிடும்படியாக இல்லை.

என்றாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தில் உண்மையான பற்றுதலும் கவலையும் கொண்டு உழைத்துவந்த முக்கியஸ்தர்கள் பலர் ஒவ்வொருவராய் இக்கட்சியில் இருந்து விலகி நிற்பதும், எதிர்க்கட்சியாகிய காங்கிரசில் சேர்ந்து கொள்ளுவதுமாய் இருந்து வருகிறார்கள்.

இன்னும் பலர் ஒவ்வொருவராய் காங்கிரசில் சேர ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இவ்வியக்கத்துக்காக உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தத்தம் செய்தும் செய்யத் துணிந்தும் உழைத்து வந்த ஆங்காங்குள்ள வாலிப தோழர்களின் மனம் உடைந்து சலிப்பும் வெறுப்பும் ஏற்பட்டு அவர்களது ஆதரவுகளும் குறைந்து வருகின்றன.

இந்தநிலை இப்படியே இருந்துவரும்படி அனுமதிப்பது அறிவுடமை ஆகாது.

ஆதலால் இதுவிஷயத்தில் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் அதாவது அக்கஷியில் உண்மையான பற்றுதலும், அபிமானமும், தீவிர கவலையும் உள்ளவர்கள் ஒன்றுகூடி இதற்கு ஏதாவது ஒருவகை செய்து தக்கமுறையில் திருத்தி அமைத்துக் கட்டுப்பாடுடன் தீவிரமான பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகின்றோம்.

எனவே இவ்விஷயங்களைப்பற்றி அக்கரையுள்ள எல்லா தோழர்களும் திருச்சியிலோ அல்லது வேறு இடத்திலோ ஒரு கூட்டம் கூடி யோசித்து ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வந்து பயன்தரத்தக்க மார்க்கம் கண்டு வேண்டுவன செய்ய வேண்டும் என்று கருதி இவ்வேண்டுகோளை தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

அதாவது:- கஷியையே பிரதானமாய் கருதிய மக்களில் “நாங்கள் எந்த தேர்தலுக்கும் எந்த பதவிக்கும் நிற்பதுமில்லை” ஆசைப்படுவது மில்லை என்கின்ற உறுதியுள்ளவர்கள் ஒன்று சேர வேண்டும்.

அவர்கள் இப்போதே எந்தப் பதவியில் இருந்தாலும் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

அப்படி ராஜினாமா செய்தவர்களும் வேறு பதவி எதுவும் வகிக்க இஷ்டப்படாதவர்களானவர்களே தலைமை வகித்து நடத்தத்தக்க வண்ணம் ஒரு சாரணர் படை திரட்டவேண்டும்.

ஓரளவு நிதி திரட்டி பிரசாரம் வகுக்க வேண்டும்.

இவ்வளவுதான் நாம் இப்போது செய்ய வேண்டிய வேலையாகும்.

“உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டு” என்று சொல்லுவது பொருளற்ற பழஞ்சொல். உலகம் பிரசாரத்திற்குடிமை என்பதுதான் உண்மையான சொல்.

இதற்கு ஆவன செய்யவும் இதைப்பற்றி பல தோழர்களது அபிப்பிராயம் அறியவும் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டவோ அல்லது சிலர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவோ அவசியமென்று கருதுகிறோம்.

ஏனெனில் பல வழிகளிலும் தலைவர்கள் என்பவர்களால் தக்கபடியான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கருதி ஏமாற்றமடையும் படியான நிலைமையே ஏற்பட்டு வருவதால் இம்மாதிரியான ஒரு காரியம் அவசியம் என்று படுகின்றது.

தங்கள் ஆதரவான பதில் கிடைத்த பின் இடம் காலம்
முதலியவைகளை தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

தயவு செய்து உடனே 30-ந் தேதிக்குள்ளாகவே தங்கள் பதிலை
அனுப்பக் கோருகிறோம்.

தங்களன்புள்ள:-
W.P.A. செளந்திரபாண்டியன்,
ஈ.வெ. ராமசாமி.

ஈரோடு

25.1.36

குடி அரசு - அறிக்கை - 26.01.1936

சத்தியமூர்த்தியாரும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும்

பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியாரின் முக்கிய கொள்கையானது, இந்தியாவில் மக்கள் பல்வேறு மதக்காரர்களாய் மாத்திரமல்லாமல், பல்வேறு ஜாதிகளாய் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு சமூக வாழ்வில் பிறவியின் காரணமாகவே உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து அந்தப்படியே வெகு காலமாய் நடத்தப்பட்டு வந்ததால் மேல் நிலையில் இருப்பவன் எப்போதும் மேல் நிலையிலேயே இருக்கவும், கீழ்நிலையில் இருப்பவன் எப்போதும் கீழ் நிலையிலே இருக்கவுமான சமூக வாழ்க்கை அவர்களைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டது என்பதை அறிந்து, அவற்றை அடியோடு ஒழித்து சமூக வாழ்விலும் மற்றும் கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றிலும் சகல மக்களுக்கும் சமசந்தர்ப்பம் ஏற்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதேயாகும்.

இக்கட்சியை இந்த முக்கிய கொள்கையோடு 1916ல் ஆரம்பித்து இன்று 1936ம் வருஷம்வரை சிறிதும் பின்னடையாமல் எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்கும் தொல்லைக்கும் இடையில் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து வந்ததின் பயனாய் கொள்கை ஒரு அளவு வெற்றி பெற்று இருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் வெற்றி பெற வேண்டிய அளவு எவ்வளவோ இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் சமூக வாழ்வில் பிற்பட்டு கல்வியிலும், அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும் கீழ் நிலையில் வெகுகாலமாய் இருந்துவந்த மக்கள் போதிய பகுத்தறிவும், ஞானமும் பெற்றிருக்க முடியாது ஆதலால் அப்படிப்பட்டவர்களில் சிலர் தங்கள் தனிப்பட்ட அற்ப சுயநலத்தையே பிரதானமாக்க் கருதி தங்களது வகுப்பு சுயமரியாதை முயற்சியைப் பறிகொடுத்து விட்டு, இம்முயற்சிக்கு எதிரிகளாயிருந்து தொல்லை கொடுத்துவரும் பார்ப்பனர்களுக்கு தாசர்களாக இருந்துகொண்டு முட்டுக்கட்டை போட்டு வருவதில் அதிசயம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

ஏனெனில் இந்நாட்டில் “மிகவும் முக்கியமானதும், சாஸ்வதமானதும் மனிதன் அடைந்து தீரவேண்டியதுமானது” என்று சொல்லப்பட்ட மோக்ஷ சாம்ராஜ்யமென்னும் “பரலோக சித்திக்கே” பார்ப்பனர்களைக் குருவாய்க்

கொண்டு அவர்களுக்குத் தாசர்களாகி அவர்களது கால்களைக் கழுவிய தண்ணீரை தீர்த்தமாய் அருந்துவதை கொள்கையாய்க் கொண்டு பின்பற்றி வரும் மக்கள் “மாய்கையானதும், நிலையற்றதும், அற்பவாழ்வானதும், இதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லாததும் ஆனது” என்று சொல்லும் படியான இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு பார்ப்பனர்களை குருவாய்க் கொள்ளுவதோ, அவர்களுக்கு தாசர்களாய் இருப்பதோ எப்படி ஆச்சரியமானதாக இருக்க முடியும்?

ஆதலால் பார்ப்பனர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு பார்ப்பனரல்லாதார் சிலர் தாங்கள் உள்பட சகலவகுப்புக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதை எதிர்ப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

அப்படியெல்லாம் இருந்தும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் ஆகியவை இந்த 10, 20 வருஷகாலமாய் செய்துவந்த வேலையின் பயனாய் அதன் முயற்சி சிறிது கைகூடி அமுலில் வந்திருக்கிறது என்பதோடு மட்டுமில்லாமல், பார்ப்பனர்களே இன்று வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் இந்தியாவுக்கு அவசியம்தான் என்று சொல்லும்படியாகவும் செய்து விட்டதுடன், சில வகுப்புகளுக்கு இருந்து வரும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஆட்சேபிப்பதில்லை என்றும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

அதாவது எந்தெந்த வகுப்பில் பலமான கட்டுப்பாடு இருந்து ஒரே பிடிவாதமாக தங்களுக்கு தனிப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டதோ அந்த வகுப்புகள் விஷயத்தில் பார்ப்பனர்கள் திருடனைத் தேள் கொட்டியதுபோல் இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாமல் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். எந்தெந்த வகுப்பில் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் எதிரிக்கு அடிமைகளாகத்தக்க மக்கள் இருந்தார்களோ அந்த வகுப்புப் பிரதிநிதித் துவத்தைப் பற்றி மாத்திரம் தொல்லை கொடுத்து வந்தார்கள்; வருகிறார்கள்.

அப்படி இருந்தும் கூட பார்ப்பனத் தலைவர் - காங்கிரஸ் தலைவர் - சட்டப்படி இவ்விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச உரிமை உள்ளவர் என்று சொல்லும்படியான தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களே இன்று வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அவசியம்தான் என்று சொல்லித்தீர் வேண்டியதாய்விட்டது.

அதாவது அரசியல் உத்தியோகங்கள் முதலியவைகளை எல்லா வகுப்பாரும் அடையவேண்டியதுதான் என்றும், எல்லா வகுப்பாருக்கும் கிடைக்கும்படியாக செய்ய வேண்டியதுதான் என்றும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சம்மதித்து இருக்கிறார்.

ஆனால் அதற்கு சட்டம் மாத்திரம் கூடாது என்கிறார்கள்.

அதாவது எதுபோலென்றால் “தீண்டாமை ஒழிய வேண்டியது தான், தீண்டாதார் கோவில், குளம், தெருவு, பள்ளிக்கூடம் ஆகியவைகளில்

அனுமதிக்கப்பட வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கு சட்டம் செய்யக் கூடாது” என்று எப்படி சத்தியமூர்த்தி, சீனிவாச சாஸ்திரி, ராஜகோபாலாச்சாரி, டாக்டர் டி.எஸ்.எல். ராஜன் உள்பட வர்ணாச்சிரம பார்ப்பனர்களும், சீர்திருத்த பார்ப்பனர்களும் சொல்லுகிறார்களோ அதுபோலவே “எல்லா வகுப்பாரும் உத்தியோகம் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவை பெறவேண்டியது தான், ஆனால் அதற்கு எவ்வித விதியும் இருக்கக் கூடாது” என்கிறார்கள். அதோடு மாத்திரமல்லாமல் கீழ் உத்தியோகத்தில் மாத்திரம் தான் எல்லா வகுப்பாருக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்கலாமே ஒழிய, மேல் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படும் போதும் எல்லா வகுப்பாரையும் மனதில் நினையாமல் திறமையை மாத்திரமே நினைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்.

நாமும் திறமையும், யோக்கியதையும் இல்லாதவருக்கு எந்த உத்தியோகமும் கேட்கவில்லை.

ஆனால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் திறமையை ஒரு வகுப்பாருக்கே சொந்தமென்று கருதுவாரானால் மாத்திரம் அவர் இந்தப்படி பேச அருகதையுடையவர்தான். அப்படிக்கில்லாமல் எல்லா வகுப்பாரிடையும் யோக்கியதை பெற்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களிடையும் மேல் வேலைக்குப் போகத்தகுந்த திறமையுடையவர்கள் விகிதாச்சாரம் இல்லாவிட்டாலும் அவசியமான அளவுக்குக்கூட கிடைக்கமாட்டார்கள் என்று சத்தியமூர்த்தியாரோ அவரது கோஷ்டியார்களோ கருதுவார்களேயானால் அதற்காக வேண்டியே அக் கோஷ்டியாரை அடியோடு அழித்தாக வேண்டியது அவசியம் என்போம்.

சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை பொது ஜனங்களில் மொத்த ஜனத்தொகை 45000000, 4½ கோடி என்றால் அதில் இருந்து பார்ப்பனர் மொத்த ஜனத்தொகை 15 லக்ஷம் பேர் போய் விட்டால் மீதியில் பதினாயிரத்துக்கு ஒருவராவது சர்க்கார் வேலை பார்க்கத் திறமை யுடையவர்கள் இருந்தாலும் 4500 பேர்கள் திறமையுடையவர்கள் கிடைப்பார்களல்லவா?

அல்லது திறமைக்கு ஒரு அளவு கருவியாவது வைத்துத் திறமையாளர்களைப் பரிசோதித்து இன்னார் திறமையுள்ளவர்கள், இன்னார் திறமை இல்லாதவர்கள் என்றாவது, அல்லது இன்ன வகுப்பில் இத்தனை வீதாச்சாரம் திறமையுள்ளவர்கள், இன்ன வகுப்பில் இத்தனை வீதாச்சாரம் திறமையுள்ளவர்கள் என்று கண்டு பிடித்தாவது உத்தியோகத்துக்கு வேண்டிய வீதாச்சாரம் இன்னார் கிடைக்காவிட்டால் அதற்கடுத்த இன்னாரில் எடுத்துக் கொள்வது, அல்லது இன்ன இன்ன வகுப்பில் இருந்து விகிதாச்சாரம் எடுத்துக் கொள்வது என்று பார்த்தால் அப்போதாவது கிடைக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள சம்மதிக்கிறாரா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்தியாவில் ஆட்சிபுரியாத மதமோ, வகுப்போ இன்று ஒன்றும் இல்லை. எல்லா வகுப்பாரும் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு காலத்தில் அரசர்களாய் இருந்து நாடு ஆண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் அப்படிப்பட்ட இந்தியாவில் கேவலம் சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்க்கத்தகுந்த திறமையுடையவர்கள் அப்படிப்பட்ட வகுப்புகளில் கிடைக்கமாட்டார்கள் என்றால் இப்படிப்பட்ட ஜன சமூகம் உள்ள நாட்டுக்கு “சுயராஜ்ஜியம் கொடுங்கள் பூரண சுயேச்சை கொடுங்கள்” என்று கேட்பது “திறமையுள்ளவர்”களான சத்தியமூர்த்தியார் வகுப்பு மாத்திரம் ஆட்சி புரியவா என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஆனால் சத்தியமூர்த்தி வகுப்பார்களைவிட பிரிட்டிஷ்காரர் எத்தனையோ விதத்தில் மேலானவர்கள், ஜாதி ஆணவமும் கெடுதல் புத்தியும் இல்லாதவர்கள் என்பதை யார் ஆகேபிக்க முடியும்?

ராஜகோபாலாச்சாரியாரும், பிரகாசமும் “ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் - பார்ப்பனரல்லாதார் ஆட்சியைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல்” என்று பேசினார்கள்.

ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் ஆட்சியில் அந்தப்படி மக்களை இழிவு படுத்தும்படியான கொள்கை எதுவும் இல்லை. சத்தியமூர்த்தியார், ராஜ கோபாலாச்சாரியார், பிரகாசம் ஆகியவர்கள் ஆட்சியில் மற்றவர்களுக்கு இழிவுள்ள கொள்கை இல்லையென்று யார் சொல்லிவிட முடியும்?

அப்படி இல்லையானால் வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம் மேல் உத்தியோகங் களுக்கு கூடாது என்று சொல்ல அவருக்கு தைரியம் வந்திருக்குமா என்று கேட்கின்றோம்.

இவை ஒருபுறம் நிற்க, தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு விதி வேண்டாம் என்று சொன்னவர் அது யோக்கியமாய் நடைபெற வேறு ஏதாவது ஒரு மார்க்கம் சொன்னாரா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. தீண்டாமை விலக்குக்கு 16 வருஷமாய் பல லக்ஷ ரூபாய் செலவுடன் வேலை செய்கிறார்கள். என்ன ஆயிற்று? பால்ய விவாகம் கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கும்போதே “என் மகளுக்கு குழந்தையில் விவாகம் செய்து ஜெயிலுக்குப் போவேன்” என்று சத்தியமூர்த்தியாரே சொன்னார் என்றால் சட்டம் இல்லாமல் செய்வார் என்று இக்கூட்டத்தாரை யார் நம்புவார்கள்?

ஆகவே ஏதோ சமயம் போல் பேசி மக்களை ஏய்ப்பது என்பதில்லாமல் மற்றபடி நாணயமான காரியம் எதுவும் அக்கூட்டத்தாரிடம் இருப்பதாக நாம் கூற முடியாது.

ஆதலால் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் முதலில் எப்படியாவது பாடுபட்டு பிரதிநிதித்துவமும், உத்தியோக விகிதாச்சாரமும் பார்ப்பன பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள், பார்ப்பனரல்லாதார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், கிறிஸ்தவர், மகமதியர் என்பவர்களுக்கு ஆகவாவது ஏதாவது விகிதாச்சாரம் கொடுப்பதாய் ஒப்புக் கொள்ளும்படி பார்ப்பனர்களை செய்துவிட்டால் பிறகு இந்தியாவை எவ்வித சுயராஜ்ஜிய ஆட்சியோ, சுதந்திர ஆட்சியோ, சமதர்ம ஆட்சியோ நடை பெறும்படி செய்வது இப்போதைய நிலையைவிட எவ்வளவோ பங்கு சுருவான நிலையான காரியமாகிவிடும் என்று கூறுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 26.01.1936

சத்தியமூர்த்தியின் திருடுதத்தம்

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கர்ப்பத்தடையைப்பற்றி ஆட்சேபித்துப் பேசுகையில் விளைபொருள்கள் எல்லா மக்களுக்கும் சரி சமமாகப் பங்கிட்டுப் பிரித்துக் கொடுப்பதானால் ஜனங்களுக்கு உணவுப்பஞ்சம் இருக்காதென்றும், ஆதலால் கர்ப்பத்தடையோ, கர்ப்ப ஆட்சியோ கூடாதென்றும் எடுத்துச்சொன்னார்.

அடுத்த ஓர் இடத்தில் பேசும்போது செல்வங்களை மக்களுக்கு சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்பதை தாம் ஒரு நாளும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது என்று சொன்னார்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையில் கர்ப்பத்தடையோ, கர்ப்ப ஆட்சியோ அவசியமா இல்லையா? என்று தான் நாம் கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - செய்திக் குறிப்பு - 26.01.1936

சோதிடத்தின் வண்டவாளம்

தோழர் லெய்லா என்னும் பெயருடையவரும், மேனாட்டுப் பிரபல சோதிட பண்டிதையுமான ஓர் அம்மையார் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து “தமிழ்நாடு” நிருபரிடம் பலவகையான எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி தீர்க்கதரிசனம் கூறியிருக்கிறாரென்றும், அவர் சில நாளைக்குமுன் கூறிய எதிர்கால நிகழ்ச்சிகள் யாவும் தவறாது நடந்திருக்கின்றனவென்றும் தமிழ்நாடு முதலிய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

அச்சோதிட பண்டிதை இப்பொழுது சென்னையிற் கூறிய எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளில் ஜார்ஜ் மன்னர்பிரான் உடல் நிலையைப்பற்றியது ஒரு செய்தியாகும். அவர், ஜார்ஜ் மன்னர் நோய் நீங்கி உடல் நலம் பெறுவாரென்றும், இன்னும் சில வருடங்கள் உயிர்வாழ்வாரென்றும் கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு அவர் கூறி இரண்டு தினங்கள் ஆவதற்குள் மன்னர்பிரான் மரணமடைந்துவிட்டார். இதிலிருந்து சோதிடத்தின் உண்மையை நாம் நன்றாக அறிந்து கொள்ளலாம். ‘காக்கையேறப் பனம்பழம் விழுந்தது’ என்னும் (காகதாளி) நியாயம்போல் ஒருவர் கூறினபடியே தற்செயலாய் ஏதோ சில சமயங்களில் வாய்ந்து விடுவதுண்டு. இதனைக்கொண்டே அவ்வாறு கூறியவர்களை தீர்க்கதரிசிகளெனவும், சோதிடவல்லவரெனவும் கூறிப் பெருமைப்படுத்துகின்ற நம்மக்களின் பேதமைத் தன்மையை என்னென்பது? இந்தச் சோதிட விஷயத்தை சில பத்திரிகைகள் மிகப் பிரமாதமாக விளம்பரப்படுத்தியதுடன், அம்மையாரின் படத்தையும் போட்டு விளம்பரப் படுத்தினார்கள். சோதிட எதிர்கால நிகழ்ச்சியின் தத்துவத்தை இவ்வரலாறு எல்லாருக்கும் மிக நன்றாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. எனவே இனியாவது மக்களுக்குச் சோதிடப் பைத்தியம் விலகும் என்று நம்புகிறேன்.

குடி அரசு - செய்தி விமர்சனம் - 26.01.1936

பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனை என்பது இன்று உலகில் மக்கள் சமூகம் எல்லோரிடத்திலும் அதாவது கடவுளால் மக்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று நம்பும் எல்லோரிடத்திலும் இருந்து வருகிறது. இது எல்லா நாட்டிலும் எல்லா மதக்காரர்களிடத்திலும் இருந்து வருகிறது.

பிரார்த்தனை என்பதற்கு ஜபம், தபம், வணக்கம், பூசனை, தொழுகை, முதலிய காரியங்களும் பெயர்களும் சொல்லுவதுண்டு.

இவையெல்லாம் கடவுளை வணங்கி தங்களுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுவதேயாகும்.

தனக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் அதாவது இம்மையில் இவ்வுலகில் யுக்தி, செல்வம், சுகம், இன்பம், ஆயுள், கீர்த்தி முதலியவைகளும், மறுமையில் மேல்லோகத்தில் பாவமன்னிப்பு, மோகும், நல்ல ஜன்மம் முதலியவைகளும் கிடைக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசையே பிரார்த்தனையின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.

இந்த பிரார்த்தனையின் அஸ்திவாரம் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்துவரும் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதும், அவர் சர்வ வல்லமையும் சர்வ வியாபகமும் சர்வமும் அறியும் ஞானமும் உடையவர் என்பதும், அப்படிப்பட்ட அக்கடவுளை வணங்குவதால் ஒருவனுக்கு வேண்டிய சுகல காரியத்திலும் சித்தி பெறலாம் என்பதுமானவைகள் தான் பிரார்த்தனைக் காரர்களின் கருத்தாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைக்கு அக்கடவுளை வணங்குவது, தோத்திரம் செய்வது, புகழ்வது, பஜனை செய்வது முதலிய காரியங்கள் ஒருபுறமிருக்க பொருள்களைக் கொண்டும் கடவுளைத் திருப்தி செய்து அவற்றால் பயன்பெறலாம் என்பதும் இந்த பிரார்த்தனையில் சேர்ந்ததாகும்.

அதாவது கடவுளுக்கு இன்ன இன்னது செய்வதாக நேர்ந்து கொள்ளுவது, ஜீவ பலிகொடுப்பது, கோயில் கட்டுவது, உற்சவம் செய்வது முதலிய காரியங்கள் செய்யப்படுவனவாகும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனை என்பதற்கு வேறு வார்த்தையில் ஒரு மாறுபெயர் சொல்லவேண்டுமானால் பேராசை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பேராசை என்றால் தகுதிக்கு மேல் விரும்புவது, வேலை செய்யாமல் கூலி பெறுவது.

படித்துப் பாஸ் செய்யவேண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பாஸ் செய்வது என்றால், பணம் வேண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்றால், “மோகூத்துக்கு” போகவேண்டும் என்கின்றவன் பிரார்த்தனையில் மோகூத்துக்கு போக வேண்டும் என்றால், இவைகளுக்கெல்லாம் பேராசை என்று சொல்லுவதோடு வேலை செய்யாமல் கூலிகேட்கும் பெரும் சோம்பேறித் தனமும் மோசடியும் என்றும் சொல்வதுதான் மிகப் பொருத்தமாகும்.

பேராசையும் சோம்பேறித்தனமும் ஏமாற்றும் தன்மையும் இல்லா விட்டால், பிரார்த்தனைக்கு இடமே இல்லை.

மற்றும் முன் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு ஆக பிரார்த்தனை செய்வதும் பிரார்த்தனையில் அவைகளை அடையப் பார்ப்பதும் முன் குறிப்பிட்ட சர்வ வல்லமை சர்வ வியாபகம் உள்ள கடவுளை சுத்த முட்டாள் என்று கருதி அதை ஏமாற்றச் செய்யும் சூக்சி என்று கூட சொல்லி ஆகவேண்டி இருக்கிறது.

எந்த மனிதனும் தகுதியானால் எதையும் அடையலாம்.

அதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்து தகுதியாக்கிக்கொண்டு பலனையடைய எதிர் பாராமல் காரியத்தை செய்யாது பிரார்த்தனையில் பலன் அனுபவிக்கவேண்டும் என்று கருதினால் கடவுள் வேலை செய்யாமல் கூலி கொடுக்கும் ஒரு ‘அறிவாளி’ என்றும் தன்னைப் புகழ்வதாலேயே வேண்டியதைக் கொடுக்கும் ஒரு தற்புகழ்ச்சிக் காரனென்றும் தானே சொல்லவேண்டும்.

தவிர இந்த பிரார்த்தனையின் தத்துவமானது மனிதனை சோம்பேறி யாக்குவதோடு சகலவித அயோக்கியத்தனமான காரியங்களுக்கும் லைசென்சு, அனுமதிச் சீட்டுக் கொடுப்பது போலாகிறது. விதை நட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சாமல் அறுப்பு அறுக்க கத்தி எடுத்துக்கொண்டு போகிறவனுக்கும் யோக்கியமான காரியங்களைச் செய்யாமல் கடவுள் கருணையை எதிர்பார்ப்பவனுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பது விளங்கவில்லை.

கடவுள் சகலத்தையுமுணர்ந்து அதற்கு தகுந்தபடி பலன் கொடுக்கக் கூடிய சர்வஞ்ஞத்துவம் உள்ளவர் என்று ஒருவன் கருதி இருப்பானேயானால் அவன் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்யும் வேலையில் ஈடுபடவோ அதற்காக நேரத்தை செலவு செய்யவோ ஒரு பொழுதும் துணியமாட்டான்.

ஏனென்றால் சகல காரியமும் கடவுளால் தான் ஆகும் என்று நினைத்துக்கொண்டு கடவுள் யாருடைய முயற்சியும் கோரிக்கையும் இல்லாமல் அவனைவன் செய்கைக்கும் எண்ணத்துக்கும் தகுதிக்கும் தகுந்தபடி பலன் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடும் செய்து விட்டார் என்றும் (அதாவது விதியின்படி தான் முடியும் என்றும்) தெரிந்து இருந்த ஒருவன் அந்த தெளிவில் நம்பிக்கை இருந்தால் பிரார்த்தனை செய்வானா என்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

சாதாரணமாக மக்களில் 100க்கு 90 பேர்களிடம் பிரார்த்தனை வெகு கேவலமான - அறிவற்ற வியாபாரத் தனமான முறையில் இருந்து வருகிறது.

அதாவது எனக்கு இன்ன பலன் ஏற்பட்டால் உனக்கு இன்ன காரியம் செய்கிறேன். அல்லது உனக்கு நான் இன்ன காரியம் செய்கிறேன். அதற்கு பதிலாக நீ இன்ன காரியம் எனக்குச் செய் என்கின்ற முறையிலேயே பிரார்த்தனை இருந்து வருகின்றது.

இவர்கள் எல்லோரும் அதாவது இந்தப் பிரார்த்தனைக்காரர்கள் எல்லோரும் கடவுளை புத்திசாலி என்றோ சர்வ சக்தி உள்ளவன் என்றோ பெரிய மனிதத்தன்மை உடையவன் என்றோ கருதவில்லை என்றுதான் சொல்லி ஆகவேண்டும்.

சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மனிதன் பாபி, அவன் பாப கர்மத்தைச் செய்துதான் தீருவான். ஆதலால் மன்னிப்பு கேட்டுதான் தீரவேண்டும் என்கிறார்கள்.

நான் பாபம் செய்துதான் தீருவேன். நீ மன்னித்துதான் ஆகவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதை கடவுள் ஏற்றுக்கொள்வதானால் மனிதன் எந்தப் பாவத்தை செய்வதற்கும் ஏன் பயப்படவேண்டும் என்பது நமக்கு புலப்பட வில்லை. பாபத்துக்கு எல்லாம் மன்னிப்பு இருக்குமானால் புண்ணியம் என்பதற்கு அருத்தம் தான் என்ன?

ஆகவே கடவுள் கற்பனையை விட இந்த பிரார்த்தனை கற்பனையானது மிக மிக மோசமானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பிரார்த்தனைக் கற்பனை இல்லாவிட்டால் கடவுள் கற்பனை ஒரு பிரயோஜனத்தையும் கொடுக்காமல் போய்விடும்.

மனிதன் பூஜையும் பிரார்த்தனையும் செய்வதற்கு தான் கடவுள் ஏற்படுத்தப்பட்டதே ஒழிய கடவுளுக்கு ஆக பூஜையும் பிரார்த்தனையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

குரு - (பாதிரி) புரோகிதன் (பார்ப்பனர்) ஆகியவர்கள் பிழைப்புக்கு ஆகவே பிரார்த்தனையும் கடவுள் மன்னிப்பும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதாய் விட்டது.

இந்த இரண்டு காரியமும் இல்லாவிட்டால் பாதிரிக்கோ முல்லாவுக்கோ, புரோகிதனுக்கோ ஏதாவது வேலை உண்டா என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள். ஆஸ்திரிக்கர்கள் கொள்கைப்படி மனிதனுடைய செய்கையும் எண்ணமும் “சித்திரபுத்திரனுக்கோ கடவுளுக்கோ தெரியாமல் இருக்கவே முடியாது” இதற்கு ஆக பலன் கொடுக்க தீர்ப்பு நாளும் எமதர்ம ராஜாவும் இருந்தே இருக்கிறான்.

மத்தியில் பிரார்த்தனை பூசனை என்பது மேல்கண்ட இரண்டையும் ஏமாற்றவா அல்லது குருவும் புரோகிதனும், பிழைக்கவா என்பது யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது.

பிரார்த்தனையில் செலவாகும் நேரத்தைப்போல் மனிதன் வீணாய்க்கழிக்கும் நேரம் வேறு இல்லை என்றே சொல்லுவோம். சில சோம்பேறிகள் பிழைப்பதற்காக மக்கள் புத்தி எவ்வளவு கெடுகிறது? மக்களுக்கு அயோக்கியத்தனம் செய்ய எவ்வளவு தைரியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது? பொருள்கள் எவ்வளவு நாசமாகிறது? என்பவைகளை யெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் பிரார்த்தனை என்பது ஒரு புரட்டான காரியம் என்றோ பயனற்ற காரியம் என்றோ அறிவீனமான காரியம் என்றோ விளங்காமல் போகாது.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - ஜனவரி 1936

அப்போதே வாக்குக் கொடுத்திட்டேன்

- சித்திரபுத்திரன்

தாய்:- ஏண்டி சேஷு குட்டி அவன் சாயபு ஆச்சுதேடி அவன்கிட்டே என்னடி ரகசியம் பேசுறே.

மகள்:- இல்லே அம்மா நான் சின்னக் குழந்தையா இருக்கச்சே வீதியிலே விளையாண்டிருந்தப்போ மணலிலே ஒரு வீடு கட்டினேன். அதை வந்து இந்த அடுத்த ஆத்து சக்கூர் இடிக்க வந்தான். நான் இடிக்காதடா என்று சொன்னேன், அப்படியானால் என்னைக் கட்டிக்கிறாயா என்று கேட்டான், நானு வீடு இடிந்துபோமேன்னு ஆகட்டுமென்று சொல்லிட்டேன். அதை இத்தனை நாள் மனசிலே வெச்சிண்டிருந்து இப்ப வந்து கேக்கராண்டி.

தாய்:- நீ என்னடி சொன்னாய்.

மகள்:- நான் என்னம்மா சொல்லட்டும், ஆகட்டுமென்னுதான் சொல்லித் தொலைச்சேன்.

தாய்:- அடிஅடி நாசமாப்போன முண்டே! துலுக்கனையா கட்டிக்கிரேன்னு சொன்னே, நீ பேதியிலே போக, நீ பிளேக்கிலே போக, உனக்கு ஒரு உளமாந்தை வர.

மகள்:- கோவிச்சுக்காதே அம்மா! அப்ப நான் ஆகட்டும் என்னு சொல்லியிருந்தேன் அல்லவா, அதை வச்சிண்டு வந்து கேட்டான். பின்னே நான் என்ன சொல்றது.

அப்ப நான் அப்படி சொல்லாதே இருந்தா வீட்டை இடிச்சிருப்பானம்மா?

தாய்:- உன் தலையிலே நெருப்பைக் கொட்ட, நான் 2, 3 வருஷத்திற்கு முன்னையே உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணனும் என்னு உங்கப்பாஓடே சொன்னபோது, உங்கப்பா சாரதா சட்டமோ லக்ஷிமி சட்டமோ என்னமோ பேரெழுவு சட்டம் குறுக்கிடறதடி என்று சொன்னார் அந்தப் பிராமணன். இப்போ நீ மண்ணுக் கொளிச்சிண்டு விளையாடற போதே அவனுக்கு வாக்குக்கொடுத்துட்டேன் என்கின்றாயே, இன்னம் கொஞ்ச நாள் போனா பறையனுக்கும் சக்கிலிக்கும் பால் குடிக்கிறபோதே வாக்குக்கொடுத்துட்டே னென்றல்லவாடி சொல்லுவாய். என் வயிறு பத்தி எறியரதேடி, நீ அந்த சக்கூரோடு கொஞ்சினதைப் பார்த்து.

மகள்:- இல்லே அம்மா உன்னெதிரிலே நான் கொஞ்சவேனா அம்மா? 2, 3, வருஷத்திற்கு முன்னே கல்யாணம் ஆயிருந்தால் கூட அப்பவும் நான் வாக்குத் தவறமாட்டேனம்மா. இதுக்கு நீதான் ஒரு வழி சொல்லேன். இப்ப அவன் வந்து நீ சொன்ன வார்த்தை என்னடி சேஷு குட்டி என்றானே, அப்பவும் இப்படித்தானே கேட்பான்.

தாய்:- அடிசண்டாளி சொன்ன வார்த்தையாவது மண்ணாங்கட்டியாவது அவன் இனிமே இங்கே வந்தா உன் மயிரை அறுத்துடுவேன் தெரியுமா?

சின்னக் குழந்தையாய் இருக்கும்போது என்னமோ சொன்னாளாம் அவன் வந்து இப்போ கேக்கறானாம் என்னடி அனியாயம் இது?

மகள்:- நீ மயிரை அறுக்கவாண்டாம் அம்மா சக்கூரே என் மயிரைக் கத்தரிச்சுடறேன் என்று சொல்லி இருக்கான். யாரோ சரோஜனி குட்டிகளாம் அதுகள் மயிரைக் கத்திரிச்சிண்டிருக்காம். அதுமாதிரி என்னையும் கத்தரிச்ச விட்டேன்னு சொன்னான்.

தாய்:- அய்யய்யோ கெட்டுப்போச்சடி காரியம். நம்ம குடும்பத்தையே ஜாதியையே பாழாக்கீட்டாயே நான் காவேரியில் போய் வீழ்ந்துடறேண்டி உன்னாலே.

மகள்:- அம்மாம்மா, வேண்டாம்மா பின்னே நான் என்னாம்மா சொல்லட்டும் சக்கூருக்கு?

தாய்:- என்னடி சொல்லறது. நான் அப்போ கொழந்தையா இருக்கச்சே வேடிக்கையா சொன்னா இப்ப என்னமாடா வந்து இத்தனை தைரியமாக கேக்கறாய் என்று அதட்டிச் சொல்லடி.

மகள்:- இப்பவும் நான் கொழந்தை தாம்மா.

இப்ப யாரையாவது கட்டிண்டா கட்டின ஆம்படையானை இன்னும் 10 நாள் பொறுத்து நான் கொழந்தையா இருக்கும்போது கல்யாணம் செய்துரண்டேன் நீ வாண்டாம் போண்ணு சொன்னா போய்டுவானா? அப்படிதாம்மா சக்கூரும் கேட்பான். ஒரு தடவை வாக்குத் தவறினால் என்ன? இரண்டு தடவை வாக்குத் தவறினால் என்ன? அப்புறம் தினம் தினம் வாக்குத் தவறினால் தான் என்னம்மா?

நான் சக்கூர் கிட்ட சொல்லிட்டேன். கட்டினா அவனைக் கட்டிக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் கன்னியா மடத்தில் சேர்ந்துக்கிறேன். எனக்குப் புருஷனே வாண்டாம், சக்கூர் முகத்தில் மறுபடியும் நான் எப்படி விழிப்பேன்.

தாய்:- உங்கப்பா வரட்டுமடி, நாளை காலையில் வரப்போராள். இதெல்லாம் அவரிடம் சொல்லி உன்னை இந்த வாரத்துக்குள்ளாகவே எவன் தலையிலாவது கட்டித்தொலைத்து விட்டேன்.

மகள்:- அப்படியா என்னமோ செய்துக்கோ நான் என்னமோ சக்கூருக்கு வார்த்தை கொடுத்திட்டேன்.

தாய்:- உம், உம் கொடுப்பேடி ஆள் எளப்பாளியாய் இருந்தால் (என்று சொல்லி விட்டு பேச்சை முடித்து விட்டாள்.)

(இரவு 1 மணிக்கு சுக்கூரும் சேஷுக் குட்டியும் டப்பிள். தகப்பனார் வந்தார்.)

தாய்:- ஏம் பேசலே கேட்டீளா சேஷு குட்டி அடுத்தாத்து சுக்கூருடன் ராத்திரி ஓடிட்டா.

தகப்பன்:- அவனோடு தான் போனாள் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்.

தாய்:- நேற்று அவனோடு சிரிச்சிண்டு பேசிகிண்டிருந்தா. நான் கண்டிச்சேன். அவள் ஒரு தைரியம் சின்ன கொழந்தையாய் மண்ணுக் கொளிச்சிண்டு விளையாடும்போது அவனைக் கட்டிக்கிறேண்ணு வாக்குக் கொடுத்துட்டாளாம். அதுக்காக அவனை கட்டிக்கணுமாம். அப்படின்னு என்னிடம் சொல்றா, வஸ்சேன் அப்பா வந்த சொல்ரேண்ணே. பயந்துண்டு ஓடிட்டா முண்டை.

தகப்பன்:- சனியன் தொலைந்தது போ. அவன் மேலே அவளுக்கு ஆசை வந்துட்டுது என்னமோ சொல்லிண்டு ஓடிட்டா. நல்லகாரியம் இந்த நம்ம அயோக்கிய ஜாதியிலேயே அவளுக்கு தகுந்த மாப்பிள்ளை வேணுமுண்ணா 5000 ரூ வரதகடினை - கல்யாணச் செலவு 2000 ரூ ஆக 7000 - ரூபாயிக்கு எங்கே போரது யாரை விக்கிறது.

போகட்டும் போ அவனும் S.S.L.C. பாசுபண்ணி இருக்கான். நல்ல அசல் சாயபு. பிராமணனாட்டமா செக்கச்செவேரெண்ணு இருக்கான். பிராமணன் M.A. படிக்கிறதும் சரி சாயபு S.S.L.C. படிக்கிறதும் சரி, சீக்கிரத்திலே ஏதோ வேலைக்கு வந்துடுவன், நம்மை விட்டது சனியன்.

தாய்:- ஐயய்யோ அசட்டு பிராமணா அப்படிதான் இருந்தாலும் ஒரு முதலி நாயக்கன் இல்லையா சாயப்போடவா ஓடரது.

தகப்பன்:- என்னமோ அவ கண்ணுக்கு பிடிச்சவனோடு போய்ட்டா. நம்ம ஜாதியில் இல்லாவிட்டால் வேறு யாரோடு போனால்தான் என்ன? முதலிக்கும் சாயபுக்கும் என்னடி வித்தியாசம் மொட்டை ஒன்றுதானே, உனக்கு என்னத்துக்கடி இத்தனை ஆத்திரம்.

தாய்:- சுக்கூர் அவாத்திலே பொண்ணை மூடி போட்டல்லவா வெச்சுடுவா. இனி அவளைப் பார்க்க முடியுமா.

தகப்பன்:- நீ வேணுமன்னா அவாத்துக்கு போய் தினம் பாத்துட்டு வாடி யாரு வாண்டாமென்றா.

தாய்:- சரி சரி அவாத்துக்கு போனா நாலுபேரு என்ன சொல்லுவா.

தகப்பன்:- என்னமோ சொல்லுவா நான் சம்மதிச்சா அப்பரம் யார்ஃ கேக்ரெவா - இனி அப்படித்தாண்டி எல்லாம். ராஜகோபாலாச்சாரியார் சேட்டுக்கு பெண் கொடுக்கலையா?

சூரியராவ் நாயுடு ஒரு சாயபுக்கு பெண் கொடுக்கலையா? நீலகண்ட சாஸ்திரி வெள்ளைக்காரனுக்கு பெண் கொடுக்கலையா? சடோபாத்தியாயா நாயுடுக்கு பெண் கொடுக்கவில்லையா? நாம்தானா கெட்டுப்போயிட்டோம். அதுவும் நாமா கல்யாணம் செய்து கொடுத்தமா அவளே ஓடிட்டா.

நமக்கு என்னடி பயம் ரூ 7000 மிச்ச மாச்சடி சுக்கூர் அவப்பா சிபார்சிலே நம்ம மணிக்கி கூட ஒரு உத்தியோகம் வந்துடும். நீ ஒண்ணும் சத்தம் போடாதே. யாராவது கேட்டால் காங்கிரஸ்காரர் கேட்டா இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை என்று சொல்லடி. ஜஸ்டிஸ்காரர் கேட்டா சுயமரியாதையில் சேர்ந்துட்டோம் என்று சொல்லடி, அப்பரம் யார் நம்மண்டை வருவா பார்ப்போம்.

தாய்:- சரி பகவானே காலம் இப்படியா கெட்டுப்போகணும்?

தகப்பன்:- என்னடி கெட்டுப்போச்சி? நாளவருஷத்துக்குப் பார்ஃ சேஷுகுட்டி தங்க விக்கிரகமாட்டமா பிள்ளை பெத்துடப்போரா எங்கயோ அவா செளக்கியமாய் இருந்தால் சரி, போய் வேலையைப் பார்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - உரையாடல் - ஜனவரி 1936

பாண்டியன், இராமசாமி அறிக்கை

சென்ற வாரம் குடி அரசில் வெளியிடப்பட்ட “பாண்டியன், ராமசாமி” அறிக்கையைப்பற்றி இதுவரை சுமார் 100 தோழர்களிடம் இருந்து ஆதரவுக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இன்னமும் பல இடங்களில் இருந்து ஆமோதித்து ஆதரவளிப்பதாகக் கடிதங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆகவே பிப்ரவரி மத்தியில் அல்லது பிற்பகுதி வாரங்களில் ஒரு நாள் குறிப்பிட்டு திருச்சியிலேயே கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறோம்.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத் தலைவர்களில் மிகுந்த தியாக புத்தியுடன் உழைத்து வரும் தோழர் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் இவ்வியக்கத்துக்கு ஆக தனது சம்பளம் 4500 ரூ. தவிர மேல்கொண்டு மீ 1-க்கு 4000, 5000 ரூபாய் வீதம் செலவு செய்கிறார் என்பதையும், சிற்சில சமயங்களில் அவர் சென்னையில் இருந்துகொண்டே இரண்டு நாள் மூன்று நாள் கூட தனது மனைவியாரையும், குழந்தைகளையும் பார்க்கக்கூட சௌகரியமில்லாமல் இயக்கத்துக்கு ஆக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதையும் நேரிலேயே அறிவோம்.

இவை இயக்கத்தில் அவருக்குள்ள ஊக்கத்தைக் காட்டுகின்றன என்று மாத்திரம் சொல்லலாமே தவிர இவற்றால் இயக்கத்துக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏதாவது ஒரு பயனாவது ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாமைக்கு வருந்துகிறோம். இதற்கு மற்ற யார் காரணஸ்தர் களாக இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்துக்கு வரவர மதிப்பு குறைகின்றது என்பதை நம்மால் மறுக்க முடியவில்லை.

நாம் இதற்கு முன் பல தடவை எழுதி இருப்பது போல் நம் எதிரிகளாகிய பார்ப்பனர்கள் தங்கள் சமூக நலன் என்பது ஒன்றில் மாத்திரம் எந்தக் காலத்திலும் அலட்சியமில்லாமலும் நாணையக் குறைவில்லாமலும், இருந்தாலும் மற்ற எல்லாக் காரியங்களிலும் சிறிதுகூட நாணைய மில்லாமலும் எவ்வித கொள்கை இல்லாமலும் சூழ்ச்சிமேல் சூழ்ச்சி செய்த வண்ணமாய் நடந்துகொண்டு இருந்தும் அவர்களது முயற்சியானது சுமார் 7,8 தினசரி பத்திரிகைகளும் 20, 30 வார பத்திரிகைகளிலும் தங்கள்

ஆதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஜில்லாக்கள் தோறும் வெறும் காலித்தன முள்ளவர்களாகப் பார்த்து 20 பேர் 30 பேர் வீதம் பிரசாரர்களாகவும், தொண்டர்களாகவும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதோடு ௨௫ 1-க்கு எப்படியாவது லட்ச ரூபாய்க்கு குறையாமல் பாமர ஜனங்களிடமிருந்து பல வழிகளிலும் பொருள் பறித்து வேலையில்லாத தங்கள் இன வாலிபர்களுக்கும், இந்த பத்திரிகைக்காரர்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும் உதவி வருவதுடன் பொதுஜனங்களின் அபிப்பிராயம் என்பதை ஒரு ஆளே உற்பத்தி செய்து அதைத் தன் இஷ்டப்படி நடத்தத் தகுந்த செல்வாக்கையும் பெற்று வருகிறார்கள்.

நமது தலைவர்களுக்கோ, மக்களுக்கோ இவ்வித கவலையோ, சக்தியோ ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தவிர வேறு என்ன பதில் கிடைக்கும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ், திராவிடன் என்ற பேப்பர்கள் அவை ஆரம்பமான காலம் முதல் கொண்டு இதுவரை சுமார் 5, 6 லட்ச ரூபாய் சாப்பிட்டிருக்கும் என்று சொன்னால் எவரும் தைரியமாய் மறுக்க முடியாது. மற்றும்

எழவுக்கு போனவள் தாலி அறுத்தாள் என்கின்ற பழமொழிப்படி திராவிடனை ஆதரிக்கப் போன பாவத்துக்கு ஆக கையிலிருந்து 10000, 20000 என்பதாக ரூபாய்கள் இழந்து மானங்கெட்டு வெளியில் வந்தவர்களும் உண்டு. இப்படியெல்லாம் இருந்தும் இன்று கட்சிக்கு என்று சொல்லும் படியான அளவிலாவது வெளியாகும் தமிழ் தினசரி பத்திரிக்கை இல்லை என்பது மாத்திரமல்லாமல் தலைவர்கள் பேரில் வெறுப்பில்லாமல் பிரசாரம் செய்யும் ஒரு தொண்டராவது பிரசாரகராவது தமிழ் நாடெங்கிலும் கிடையாது என்றும் சொல்லவேண்டி இருக்கிறதற்கு வருந்துகிறோம்.

ஆனால் அக்கட்சியின்பேரால் 3 மந்திரிகள் மீ 13500 ரூபாயும் 3 செக்கரட்டிகள் மீ 1500 ரூபாயும் பிரசிடெண்ட் டிட்டி பிரசிடெண்டுகள் மீ 3000 ரூபாயும் பெறுகின்றார்கள். பொப்பிலி ராஜா ஒருவர் தவிர மற்றவர்கள் வாங்கும் பணத்துக்கு கணக்கு கேட்க எவருக்கும் உரிமை இல்லை. அவர்கள் கட்சிக்காக செய்யும் காரியம் என்ன என்பதையும் தெரிவதற்கு எவருக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்பதோடு அல்லாமல் தெரியும்படியாகவும் இல்லை.

இதைத்தவிர கட்சி செல்வாக்கால் கவர்னர் வேலை சட்டமெம்பர் வேலை ஹோம் மெம்பர் வேலை ஆகிய மீ 10000 ரூ. 5000 ரூ. சம்பளமுள்ள வேலைகள் பெற்றவர்கள் தாங்கள் ஆகாயத்தில் பறக்கிறோமா பூமியில் நடக்கிறோமா என்பது கூட உணரமுடியாத உச்ச நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்றபடி கட்சியின் பேரால் பதவி, பட்டம், பெரு உத்தியோகம் பெற்றவர்களிலும் 100-க்கு 90 பேர்கள் ஜஸ்டிஸ், விடுதலை ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கு 1 மீ சந்தாவாவது செலுத்தி இருப்பார்களா? அல்லது படித்தாவது வருகிறார்களா? என்பதும் தைரியமாய்ச் சொல்ல முடியாததாய் இருக்கிறது.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைகள்தான் நமது கட்சியை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டது என்று சொல்லலாமே தவிர எதிரிகள் பலத்தாலோ, நமது கொள்கைகளின் மேன்மை இல்லை என்றோ, இன்று நாம் பழி கூறப்படுகின்றோம் என்றோ, தேர்தல்களில் வெற்றி பெறாமல் போகின்றோம் என்றோ சிறிதும் கூறமுடியாது.

இப்படிப்பட்ட தலைவர்களையும், கட்சி பிரமுகர்களையும், பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஜனங்களும், சமூகமோ ஒரு வகுப்போ கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான் என்பதில் எவருக்கும் ஆட்சேபணைபட செய்ய இட மில்லை என்பதோடு இப்படிப்பட்ட கட்சி ஒரு தடவை அழிந்து புனருத்தாரணம் ஆகவேண்டும் என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே ஒழிய இதை ரிப்பேர் செய்ய முடியும் என்பது மிக கஷ்டமான காரியமாய் இருக்கிறது.

ஏனெனில் அசெம்பிளி எலக்ஷனில் எதிரிகளின் சூழ்ச்சிகளையும், அவர்கள் பணம் சம்பாதித்த முறைகளையும் பிரசாரத் தன்மைகளையும், நமக்குள்ளாகவே நடந்த மோசங்களையும் பத்திரிக்கைகளின் வேகங்களையும் விஷமங்களையும் நேரில் பார்த்தும் அதன் பயனாய் நமது பிரமுகர்கள் தோழர்கள் சர். ஷண்முகம், ஏ. ராமசாமி முதலியார், பி. வரத ராஜலு நாயுடு முதலியவர்களே வெற்றிபெற முடியாமல் போனதையும் பார்த்த பிறகும் கூட நமக்கு சிறிதும் சொரணை ஏற்படாமலும், புதிதாக எவ்வித முயற்சியும் செய்யாமலும் இருந்தால் நம் தலைவர்களுக்கோ பிரமுகர்களுக்கோ, கட்சியின் பேரால் பலன்கள் அனுபவித்த, அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கோ, கவலையோ உண்மையான முயற்சியோ இருப்பதாக எப்படி சொல்லக்கூடும்?

ரூ 5000, 6000 செலவு செய்து நடத்தும் பத்திரிகையாகிய ஜஸ்டிஸ்க்கு சென்னை மாகாண 4½ கோடி மக்களில் ஒரு 1000 பேர்கள் கூட கவலையுடன் படிப்பவர்கள் இல்லை என்றால், எதிரிகள் கையில் 5, 6 தமிழ் தினசரி இருக்கும்போது நமக்கு ஒரு தமிழ் தினசரி கூட இல்லை என்றால், அதுவும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கெஞ்சி கெஞ்சி தீர்மானங்கள் ரூபமாகக் கேட்டும் மதிக்கப்படவில்லை என்றால், எப்படித்தான் இந்தத் தலைவர்கள் நிர்வாகத் திறமை உடையவர்கள் என்றோ உண்மையான கவலை உடையவர்கள் என்றோ சொல்லிக் கொள்ள முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

இவை எல்லாம் மிக சாதாரண காரணங்களாகும். இனி முக்கியமான காரணங்கள் எவ்வளவு உண்டு என்பது சென்னை தலைவர்களோ, மந்திரிமார்களோ, அவர்களது காரியதரிசிகளோ தங்களுக்குத் தாங்களே அறியாததல்ல.

பிரசாரத்தில் லட்சியமில்லாத தலைவர்களின் ஊக்கத்தின் நாணையத்தைப் பற்றி சந்தேகிக்காமல் இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

நாம் எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதனுடைய பெருமையைப் பிரசாரம் செய்ய ஆசைப்படவில்லை. நம் கட்சிக்கொள்கை இன்னது, அது செய்தது இன்னது, செய்ய வேண்டியது இன்னது, நமது எதிரிகளின் யோக்கியதை சூழ்ச்சிகள் இன்னது, அவர்கள் செய்தது இன்னது, அவர்கள் செய்யப் போவது இன்னது என்பனவாகிய இந்தக் காரியங்களைப் பிரசாரம் செய்ய நமக்கு இஷ்டமில்லையானால், அல்லது நம்மால் செய்ய முடியவில்லை யானால் நமது கட்சி வேறு எதற்காக தான் உயிர் வாழவேண்டும்? அல்லது வேறு என்னதான் சாதித்துவிட முடியும்? என்பவைகளைப்பற்றி நம் போன்றவர்களுக்கு அதுவும் பார்ப்பனரல்லாதார் மக்களுக்காகவே உழைத்து பல கஷ்டம் நஷ்டம் ஆகியவைகளையே அடைந்து கொண்டும் இக் கட்சியின் பயனாய் சொந்தத்துக்கு ஒரு காதொடிந்த ஊசி பெறும்படியான பயனும் அடையாமல் தங்களது சொந்த செல்வாக்கையும் இழந்து வருபவர்களுக்கு உரிமை இல்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகையால் எதிரிகளின் சூழ்ச்சிகளிலிருந்தும், தொல்லைகளிலிருந்தும், நம் பாமர மக்களை விடுவித்து அவர்களை சுதந்திரமுடையவர்களாகவும், சுயமரியாதையுடையவர்களாகவும் ஆக்க வேண்டுமானால் இந்த மந்திரிகளையும், ஆங்காங்கு உள்ள இப்போதிய தலைவர்களையும் நம்பிக்கொண்டு இருந்தால் வெற்றிபெற முடியுமா என்கின்ற சந்தேகம் நமக்கு நாளுக்கு நாள் பலப்பட்டு வருகிறது. இப்படித் தோன்றுவது ஒரு சமயம் நம்முடைய பலக்குறைவாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம். என்றாலும் நமக்குத் தோன்றுகிற உண்மையை கூறுகிறோம் என்ற விஷயத்தில் யாரும் சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

கட்சியின் தலைவர் என்கிற முறையில் முதல் மந்திரி பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் மீது குற்றமோ, குறையோ கூறுவதாக யாரும் கருதிவிட வேண்டியதில்லை.

ஏனெனில் அவரைப் பொறுத்தவரையிலும் தாராளமாக பணம் செலவு செய்கிறார்.

கட்சிக்குத் தலைவர் என்கின்ற முறையில் கட்சி நன்மைக்கு சட்டப்படி ஒருவர் எவ்வளவு செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவும் செய்து வருகிறார் என்றும் சொல்லலாம்.

ஆனால் தமிழ் நாடு, கேரள நாடு, கர்நாடக நாடு ஆகியவற்றின் உண்மை நிலையை தெரிந்து கொள்ளவோ ஆங்காங்குள்ள யோக்கியர் யார், அயோக்கியர் யார் என்பதையும், கட்சிக்கொள்கைக்கு பாடுபடுபவர்கள் யார் தங்கள் சுயநலத்துக்காகப் பாடுபடுபவர்கள் யார் என்பதையும் அவரால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதோடு தெரிந்து கொள்ளத்தகுந்த சரியான சாதனமும் அவரிடம் ஏதும் இல்லை என்பதோடு, தமிழ் நாட்டில் ஆங்காங்குள்ள உண்மையான பிரமுகர்களை சரியானபடி அனுசரிக்க வில்லை என்பதும் நமது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

தவிரவும், சர்க்கார் நம் கட்சி விஷயமாய் நடந்துகொண்ட சில சந்தர்ப்பங்களையும் சம்பவங்களையும் உத்தேசித்து கொஞ்சநாளானக்கு முன்பு பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் ராஜிநாமா கொடுத்து இருக்கவேண்டும் என்பதும் நமது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இதைப்பற்றி ஏன் இவ்வளவு சொல்லுகிறோம் என்றால் இன்றைய நிலையில் பார்ப்பனரல்லாத சமூக மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தாராள மனப்பான்மையுடையவரும் தன்னலத்தையே பிரதானமாய்க் கருதாத வருமான தலைவர் கிடைப்பது அருமை என்கின்ற காரணத்தாலேயே அல்லாமல் மற்றொன்றும் அல்ல.

ஆதலால் இப்போதைய நிலைமையில் தோழர்கள் பாண்டியன், ராமசாமி ஆகியவர்களால் அனுப்பப்பட்ட சுற்று அறிக்கை விண்ணப்பமும் அதை ஆதரித்து சுமார் 100 தோழர்கள் எழுதிய கடிதங்களும், அவற்றில் காணும் பெரும்பான்மை யோசனைகளும் தமிழ் நாட்டின் சார்பாய் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம் என்பதோடு அவற்றில் கண்டபடி இம் மாதத்திலேயே ஒரு கூட்டம் கூடி நிர்தாசுண்யமாய் அவரவர்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கூசாது மனம் விட்டுப் பேசி ஏதாவதொரு முடிவுக்கு வந்து தக்கது செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசரமும், அவசியமுமான காரியமாகும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 02.02.1936

ரயில் பிரயாணமும் மோட்டார் பிரயாணமும்

மோட்டார் பஸ்கள் எங்கும் தாராளமாய் ஏற்பட்டுவிட்டதின் பயனாக ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும் மக்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. இதனால் தென்னிந்திய ரயில்வேக் கம்பெனியாருக்கு வரும்படி நாளுக்கு நாள் குறைந்தும் போகிறது.

இதற்காக வேண்டி மோட்டார் பஸ் நடத்துகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லையும், நஷ்டமும் ஏற்படுத்தலாமோ, அவ்வளவு தொல்லையும், நஷ்டமும் பலவித தந்திரங்களினாலும் யார் யாரோ செய்து பார்த்தும் மோட்டார் பஸ் பெருக்கத்தை தடைப்படுத்த முடியவில்லை.

பஸ்காரர் போலீஸ் இலாக்காவினால் அடையும் தொல்லைகளை அளவிடவே முடியாது. ஜில்லா போர்டார் தொல்லையோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. சர்க்கார் சட்டப்படி ஜில்லா போர்டுக்கும், கவர்ன்மெண்டுக்கும் செலுத்தும் வரிக்கு சமமான அளவு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், பிரசிடெண்டுகளுக்கும், கான்ஸ்டேபிள்களுக்கும் பலவழிகளிலும் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

இது தவிர போலீஸ் அதிகாரிகளையும், கான்ஸ்டேபிள்களையும் இவர்களது சொந்தக்காரர்களையும் வாடகை இல்லாமல் பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டநஷ்டம் அனுபவித்தாலும் கூட சில சமயங்களில் அடிக்கடி போலீசாரால் சார்ஜ் செய்யப்பட்டு அபராதம் வகையரா தண்டனை அடையவேண்டி இருக்கிறது.

இந்தமாதிரி தொல்லைகள் எதுவும் ரயில்வே கம்பெனியாருக்குக் கிடையாது. இப்படி எல்லாம் இருந்தும் மோட்டார் பஸ்சில் பிரயாணம் செய்கின்ற ஜனங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்கின்ற பிரயாணிகள் குறைந்துகொண்டும் வருவது மிகுதியும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ரயில் பிரயாணத்தில் மக்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சிக்காமல் கம்பெனியார் வெறும் பிரசாரகர்களை நியமித்து விடுவதாலேயே பிரயாணிகள் அதிகப்பட்டு விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது வீண் கனவாகத்தான் முடியும்.

ரயிலில் ஒரு கம்பார்ட்மெண்டில் ஏற்றும் பிரயாணிகளுக்குக் கணக்குக் கிடையாது. ரயில்வே சட்ட புத்தகத்தில் ஒரு அறைக்கு 8 பேருக்கு மேல் ஏற்றக்கூடாது என்று கணக்கு இருந்தாலும், இத்தனை பிரயாணிகள் ஏறலாம் என்று பலகையில் எழுதி இருந்தாலும், 16 பேர் ஏற்றப்படுவதையோ, ஏறுவதையோ தடுப்பதற்கு எவ்வித சாதனமும் கிடையாது. எந்த ரயில்வே அதிகாரியும் அதைக் கவனிப்பதும் கிடையாது.

ரயிலில் பிரயாணிகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் இடைஞ்சலைப் பற்றிக் கேட்பதற்கும் திக்கில்லை. போக்கிரியாகவோ, சுயநலக்காரனாகவோ இருக்கும் ஒருவன் எவ்வளவு இடம் அபகரித்துக் கொண்டாலும், மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு அசௌகரியம் செய்தாலும் பரிகாரத்துக்கு மார்க்கமே கிடைப்பதில்லை.

வண்டியில் சுருட்டுக் குடிப்பது, வண்டிகளை அசிங்கம் செய்வது, கலகம் செய்துகொண்டு அடிதடி நிகழ்வது, துரப்பாலைஷ்ப் பிரயோகம் செய்வது முதலிய காரியங்கள் வெகு சகஜமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

பிரயாணிகள் பாலங்களின் மேல் ஏறி இறங்கவேண்டி இருக்கிறது.

போர்ட்டர்களுடைய தொல்லைகளோ சகிக்க முடியாததாகும். வண்டிகளில் பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லையும், சாமான் விற்பவர்கள் தொல்லையும் சகிக்கக்கூடியதென்று சொல்லிவிட முடியாது.

இந்த லக்ஷணத்தில் கொஞ்சம் ஏமாந்தால் மூட்டைகள் திருட்டுப் போய் விடுகின்றன.

ரயில்வே சிப்பந்திகள், டிராவலிங் டிக்கெட் கலக்டர்கள் மக்களை வெகு இழிவாய்க் கருதி ஆடு மாடுகள் போல் நடத்துவதைச் சிறிது சுயமரியாதை உள்ளவர்களும் சகிக்கக்கூடியதல்ல.

சார்ஜ் சத்தம்

இந்தப் பிரகாரமாக மக்கள் நடத்தப்படுவது ஒருபுறமிருக்க, இனி ரயில் பிரயாணத்தால் மக்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தைக் கவனிப்போம்.

ரயில் பிரயாணத்தில் சார்ஜ்ஜு சத்தம் பஸ் சத்தத்திற்கு ஒன்றுக்கு ஒன்றரையாக இருக்கிறது. உதாரணமாக ஈரோட்டிற்கும் கோயமுத்தூருக்கும் 60 மைல் இருக்கின்றன. ஒருவன் மெயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமானால் ரூ.1-5-6 அணா சார்ஜ் கொடுத்து டிக்கட்டு வாங்க வேண்டும். ஈரோட்டிலிருந்து ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப்போக இரண்டணா வாவது கொடுக்க வேண்டும். இறங்கும் ஊராகிய கோயமுத்தூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வீட்டுக்குப் போக 3 அணா அல்லது 2 அணாவாவது கொடுக்க வேண்டும். இரண்டிடத்திலும் பாசஞ்சர் வண்டிகளானால்

போத்தனூர் உள்பட மூன்று இடத்திலும் போட்டருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். மூட்டைகளைத் தொட்டு பார்த்து எக்சஸ் செய்வதாக மிரட்டும் சிப்பந்திகளுக்கு ஏதாவது தொலைக்க வேண்டும். ஊருக்கும் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களுக்கும் 1 மைல் சில இடங்களில் 2 மைலுக்கு மேலும் உண்டு.

இந்தத் தொல்லைகள் மோட்டார் பஸ்ஸில் செல்லும் பிரயாணிகளுக்கு இருக்க நியாயமில்லை.

ஈரோட்டிலிருந்து கோயமுத்தூருக்குப் பஸ் சார்ஜ் 12 அணாத்தான். போட்டர் தொல்லை அடியோடு இல்லை. வீட்டுக்குப் போக வண்டித் தொல்லையும் இல்லை. இருந்தாலும் பகுதிச் செலவுடன் முடிந்து விடுகின்றது. சிப்பந்திகள் தொல்லையும், புக்கிங் ஆபீசில் நெருக்கமடையும் தொல்லையும், அவசரத்தில் சில்லறை நழுவும் தொல்லையும், புக்கிங் ஆபீசர் சில்லறை கொடுக்க நேரம் செய்தால் வண்டி போய் விடுமே என்று பயந்து பாக்கிக் காசுகளை விட்டுவிட்டு ஓடும் தொல்லையும் அடியோடு கிடையவே கிடையாது.

ஆகவே செலவில் சரிபகுதி மீதி ஆகின்றதா இல்லையா? என்பதோடு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் மீதியாகின்றன என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

பிரிவினைகள்

இவை தவிர மற்றும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்வதால் ஏற்படும் அதிகச் செலவைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

ஊருக்குள் நல்ல காப்பி ஒரு டம்ளர் ஒரு அணா என்றால், ரயில்வே பிளாட்பாரத்தில் கழிநீர் தண்ணீர் போன்ற காப்பி 0-1-3 அணா. அதுவும் முக்கால் டம்ளர். இட்லி பெரிய இட்லி ஊருக்குள் 0-0-3 பை என்றால் ரயிலில் சின்ன இட்லி அதில் பகுதியில் பாதி 0-0-3 பை. இன்னும் வெற்றிலை பாக்கு புகையிலை முதலியவை ஊர் விலைக்கு மூன்று பங்கு அதிகமாகிறது. பழ வர்க்கங்கள், பதார்த்தங்கள் ஊருக்குள் விற்காத மோசமானவைகளை ஒன்றுக்கு இரண்டாக மூன்றாக விலை சொல்லி விற்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் வண்டியில் இருப்பதைப் பார்த்தால் விளையாட்டு சாமான் விற்கிறவன் அங்கேயே இருந்து கூப்பாடுபோட்டு வாங்கச் செய்துவிடுகிறான். விலையோ பி.ஆர். அன் சன்ஸ் கம்பனி விலையை மிக மிக சரசமாக்கி விடுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் விற்கிறவர்கள் இந்த லாபங்களை அடைகிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. எல்லா லாபமும் ரயில்வே கம்பனிக்கே போய் சேர்ந்து விடுகின்றது. மீதி இருந்தால் ரயில்வே சிப்பந்திகளுக்கே போய் சேர்ந்து விடுகின்றது.

எப்படி என்றால் ஒவ்வொன்றையும் கண்ணாட்டில் விட்டுவிடுகிறார்கள். மீ 300 ரூ. 400 ரூ. வாடகை வாங்கிவிடுகிறார்கள். மீக்கு தட்டத்துக்கு

இவ்வளவு ரூபாய் என்று வாங்கிவிடுகிறார்கள். சிப்பந்திகளும் இந்த கண்ட்ராக்டர்களை பிடித்து பிடுங்கி சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் பிரயாணிகள் தலையில் டிக்கட் பணம் தவிர அதிகச் செலவாக ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

இந்த லக்ஷணத்தில் மக்களை நடத்துவதும் வெகு இழிவாகவே நடத்துகிறார்கள்.

அதென்னவென்றால் ரயில்வேக்களில் உள்ள ஓட்டல்களில் பிராமணர்களுக்கு வேறு ஒரு தனி இடம், பஞ்சமர்கள், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், இந்து பார்ப்பனரல்லாதார்கள் என்பவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே ஒரு தனி இடமுமாக இரண்டு பிரிவாக பிரித்திருக்கிறார்கள். ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் பார்ப்பனர்கள் இறங்கினால், அவர்கள் எவ்வளவு கேவலமானவர்களாக இருந்தாலும் எல்லோரும் சமையலறைக்குள் சென்று நன்றாக புதிதாகச் சூடுடன் உடனே சாப்பிட்டு விட்டு சீக்கிரம் வண்டிக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாதார் நிலைமையோ எவ்வளவு மேன்மையாக இருந்தாலும் அவன் வெளி மண்டபத்தில் பலகாரத் தட்டத்துக்கு எதிரில் கூட்டமாக நிற்குகொண்டு சாமி! சாமி!! என்று காட்டுமிராண்டி ஜனங்கள் திருவிழாக் காலங்களில் கோவிலில் விபூதிக்கு அலைவதுபோல், ஆளுக்காள் நெருக்கிக்கொண்டு அவதிப்பட்டு ஆறிப்போன கழிபட்ட பதார்த்தங்களை அரைகுறையாய் வாங்கி அவசர அவசரமாய்த் தின்றது பாதி தின்னாதது பாதியுமாய் விட்டுவிட்டு ஓட வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ரயில்வே ஓட்டல்களில் சாப்பாடு போடுவதும் நீட்டிக்கொண்டே இருந்து விட்டு வண்டி புறப்படும் சமயம் இலை போடுவதும் சாப்பிட வரும் ஆட்கள் அவதி அவதியாய் அரை வயிறு கூட நிறைய சாப்பிட முடியாமல் பணம் கொடுத்து விட்டு ஓடுவதுமாய் இருக்கிறது. ஊருக்குள் 3 அணா ஆனால் ரயிலில் 4 அணா வீதம் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது.

இதைப்பற்றி ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும் சிறிதும் செவி சாய்க்கவே இல்லை.

ரயில்வே கம்பனியாருக்கு ஒரு அகம்பாவம் இருந்துவருகிறது.

அதென்னவெனில் நம்மைத் தவிர இவர்களுக்கு (பிரயாணிகளுக்கு) வேறு கதி என்ன? என்கின்ற ஆணவம் ஒன்று.

பத்திரிக்கைக்காரர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பது என்கின்ற எலும்புகளைப் போட்டுவிட்டால், அதன் பேரால் அவர்களுக்கு கப்பம் கட்டிவிட்டால் நாம் எப்படி நடந்தாலும் வெளிக்கு வராது என்கின்ற தைரியம் இரண்டு.

மற்றும் அரசாங்கம் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இரண்டும் ஒரே ஜாதி என்பது மாத்திரமல்லாமல் பார்லிமெண்டு மெம்பர்கள் முதல் ரயில்வே கம்பெனிக்கு பங்குக்காரர்கள் தானே என்கின்ற சலுகை முதலிய காரியங்களோடு ஒரு தனிப்பட்ட பிரயாணி தனது கஷ்டத்துக்கு எப்படி சமாதானம் தேடிக் கொள்ள முடியும் என்கின்ற கவலையற்ற தன்மை, ஆகியவைகள் சேர்ந்து ரயில்வே கம்பெனியாரை இக்கஷ்டங்களைக் கவனிக்கச் செய்யாமல் செய்து வருகிறது.

மற்றொரு நாடகம் என்னவென்றால் ரயில்வே பிரயாணிகள் சங்கம் என்று ஒரு போலிச் சங்கம்; அதற்கொரு தலைவர்; அவருக்கொரு கவுரவ உத்தியோகம்; அவர்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு ரயிலில் சம்பள உத்தியோகம்; வேறுபல சலுகை. இவை எல்லாம் சேர்ந்து கம்பெனியாருக்கு ஒரு நற்சாட்சிப் பத்திரம்.

இவ்வளவையும் சகித்துக்கொண்டு ரயில் பிரயாணம் செய்து ரயிலுக்கு பணம் கொடுப்பவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார். ஆனால் ரயிலில் 50, 100, 200 ரூ. சம்பளமுள்ள பெரிய உத்தியோகங்கள் கொடுப்பது 100க்கு 99 பார்ப்பனர்களுக்கே. 20 ரூ. 30 ரூ. உத்தியோகங்கள் கூட எல்லோரையும் விட 100-க்கு 90 பார்ப்பனர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன.

எனவே இப்படி எல்லாம் ஆகிவிட்டால் ரயில்வே பிரயாணத்தில் மக்களுக்கு எவ்வளவு ஆசையும் சவுக்கியமும் இருக்க முடியும்? என்று யோசித்துப் பார்த்தால் விளங்காமல் போகாது. மற்றும் வெளியில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்க முடியாத அனேக விஷயங்கள் உண்டு என்பதோடு அப்படிப்பட்ட அனேக காரியங்கள் இன்று பிரத்தியட்ச அனுபவத்தில் நடந்தும் வருவதை ரயில்வேகாரர்களே மறுக்க முடியாது.

ஆதலால் பொதுமக்களின் நல்ல காலமாக பஸ் ஒன்று ஏற்பட்டு மக்களுக்கு ரயில் பிரயாணத்தில் இருந்துவரும் கஷ்டமும், நஷ்டமும், தொல்லையும், இழிவும் ஒரு அளவுக்காவது ஒழியத்தக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கும் காலத்தில் மறுபடியும் பொது மக்களை ஏமாற்றவும், தொல்லைப்படுத்தவும், ரயில்வே பிரயாண பிரசாரம் என்பதாக சில உத்தியோகங்களை ஏற்படுத்தி அவ்வுத்தியோகங்களை பார்ப்பனர்களுக்கே கொடுத்து ரயிலுக்கு ஆள்பிடிப்பது ஒரு வேடிக்கை என்றே சொல்லுவோம்.

ரயில் வண்டியில் மக்கள் பிரயாணம் செய்யவேண்டுமானால் மேல்கண்ட நஷ்டமும், தொல்லையும், இழிவும் மக்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கும்படி செய்தால்தான் முடியுமே ஒழிய, மற்றபடி இந்த மந்திரத்தில் மாங்காய் விழாது என்று ரயில்வே கம்பெனியாருக்கு யோசனை கூறுகிறோம்.

மற்றும் ரயில்வே கம்பெனியார்கள் தாங்கள் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டி புராண ஆபாசக் கதைகளை விளம்பரம் செய்து உற்சவம் முதலியவைகளைப்பற்றியும், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், மோக்ஷம், புண்ணியம், சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் முதலியவைகளைப் பற்றியும் விளம்பரம் செய்து மக்களை மூட நம்பிக்கை உடையவர்களாகவும், முட்டாள்களாகவும் செய்து, அவர்களது பணத்தையும், நேரத்தையும் பாழாக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி புள்ளி விவரங்களோடு மற்றொரு சமயம் எழுதுவோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 02.02.1936

காரைக்குடி பிரதிநிதிகளை ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஏமாற்றினாராம்

காரைக்குடி மகாநாட்டுக்கு வழக்கத்துக்கு மாறாக சில பிரதிநிதிகள் அதிகமாகவே வந்தார்களாம். காரணம் என்னவென்றால் சத்தியமூர்த்தியார் சகாப்தத்தை ஒருவிதத்தில் ஒழித்துவிட வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி, காங்கிரசிலுள்ள சில சுயமரியாதை உணர்ச்சி உள்ள வாலிபர்களுக்கும், பார்ப்பனரல்லாதார் சூடு ரத்த ஓட்டமுள்ள சில வாலிபர்களுக்கும் இருந்த ஆசையேயாகும். அதனாலேயே அவர்கள் தோழர்கள் முத்துரங்கமவர்களையாவது அவினாசிலிங்கமவர்களையாவது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவராக ஆக்கிவிடலாம் என்கின்ற ஆசைமீது வந்தார்கள்.

இந்த ஜபம் ராஜகோபாலாச்சாரி அல்லது ராஜாஜி என்பவரிடம் நடக்குமா? முத்துரங்க முதலியார் தலைவராய் வந்துவிட்டால் அந்த தலைமை ஸ்தானம் (His Master Voice) ஹிஸ் மாஸ்டர் வாய்ஸ் மாதிரி, சீனிவாசயங்கார் வாய்ஸாக மாறிவிடும். அப்புறம் அது ராஜகோபாலாச்சாரியாரைப் பூதக் கண்ணாடி வைத்துத் தேட வேண்டிய நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டு விடும்.

அவினாசிலிங்கனார் தலைவரானால் அவர் தோழர் டி.ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியாருக்குத் தம்பியானதால் ஏதாவது பல்டி அடிக்க வேண்டி வந்தாலும் வந்து விடும். அதனாலே தான் உட்காரு என்றால் படுக்கிறமாதிரியான ஆட்களைப் பிடித்து தலைவர் ஸ்தானத்துக்கு வைத்து மந்திரி நியமனம் செய்யும் யோக்கியதை (வரப்போவதில்லை) வரும்போது, தான் முந்திரிக் கொட்டையாக இருந்து வேலை செய்யலாம் என்கின்ற யோசனை வந்து காரைக்குடிக்கு வந்து ஓட்டர்களை ஏமாற்றினார். என்ன சொல்லி ஏமாற்றினார் என்றால் ஓட்டர்களை **காந்தி வேண்டுமா? முத்துரங்க முதலியார் வேண்டுமா?** என்று கேட்டு ஏமாற்றினார். சத்தியமூர்த்தியையே தலைவராக்கும்படி காந்தியார் எழுதியிருப்பதாயும், சத்தியமூர்த்தியைத் தலைவராக்கா விட்டால் காந்தியார் விலகி விடுவார் என்றும், அப்புறம் காங்கிரசுக்கு மந்திரி பதவி வருவது குதிரைக் கொம்பு என்றும் சொன்னாராம்.

இந்த டோஸானது அனேக வாலிபர்கள் - அதாவது மந்திரிகளுக்கு வாலாக இருக்கக்கூடிய பாக்கியம் கிடைக்க வேண்டும் என்று காத்திருந்தவர்களுக்கு மயக்க மருந்தாய்ப் போய் விட்டதாம். ஆகவே ஆச்சாரியார் வெற்றி பெற்றார்.

ஆச்சாரியார் கைவசம் இருக்கும் காந்தி டோஸானது இன்று சர்வரோக நிவாரணமாகிய மின்சார ரசம், அமிர்தாஞ்சனம் ஆகிய சஞ்சீவிகள் போல் விளங்குகிறது.

உண்மையிலேயே “சர்வ வல்லமை” உள்ள சக்கரவர்த்திகளே ஒழிந்து வருகிறார்கள் என்றால், கேவலம் இந்த பொக்கி டோசுக்குத்தானா ஒரு காலம் வருவது கஷ்டமாகிவிடும்? ஜனங்களுக்குப் புத்தி வந்தால் இவையெல்லாம் மாயமாய்ப் பறந்து விடும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 09.02.1936

அரசாங்கத்தை காங்கிரசுக்காரர்கள் ஏமாற்றி விட்டார்களாம்

அரசாங்கத்தார் காங்கிரசுக்காரர்கள் திலகர் நிதி விஷயமாகவும், பீகார் பூகம்ப நிதி விஷயமாகவும் நடந்து கொண்ட நாணயத்தைப்பற்றி ரகசிய விசாரணை செய்து சம்பாதித்து வைத்து இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை அசம்பிளி கூட்டத்தில் ஏதாவது சந்தர்ப்பம் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர்கள் பேச்சுக்கு பதில் சொல்லு முறையில் வெளியாக்கி விடுவதாக ஏற்பாடு செய்து வைத்து இருந்தார்கள். இதைக்கண்டு நடுங்கிப்போய் “காங்கிரஸ் காரர்களாகிய நாங்கள் உங்களுக்கு அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் தானே அரசாங்கத்தாராகிய நீங்கள் எங்கள் வண்டவாளங்களை வெளியிடுவீர்கள்” என்று சொல்லி அரசாங்கம் கோபித்து பதில் சொல்லும் படியான சந்தர்ப்பமே இல்லாமல் செய்துவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள் என்று சொல்லி அந்தப்படி தாங்கள் கொண்டுவர இருந்த தீர்மானங்களையும், பேச இருந்த பேச்சுக்களையும் நிறுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி விட்டார்கள்.

இதற்குப் பெயர் தான், நிலைமையை சமாளித்துக் கொள்ளப்பட்டதாம். காங்கிரசின் நாணயமும் அரசாங்கத்தின் நாணயமும் எப்படி இருந்த போதிலும் திலகர் சுயராஜ்ய நிதி மோசடியும், பீகார் பூகம்ப நிதி வண்டவாளமும் மறைபட்டுப் போய்விட்டதாக யாரும் கருதிவிட முடியாது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் நாணயத்தையும், அவர்களது யோக்கியதையையும், பொறுப்பற்ற தன்மையும் 10, 15 வருஷ காலமாக சர்க்கார் அறிந்திருந்தும் பொது ஜனங்களிடமிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் பணம் வசூலிக்க அனுமதித்து வந்ததானது அரசாங்கத்தாரின் மீது சுமத்தித் தீர வேண்டிய குற்றமாகும்.

திலகர் நிதி மோசத்துக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் தண்டிக்கப்படும்படியான ஒரு நீதியான ஆட்சி இருக்குமானால், அந்த ஆட்சியில் முதலில் இதை அனுமதித்துக் கொண்டு இருந்த அரசியல் நிர்வாகஸ்தர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களாவார்கள்.

கடவுள், மோட்சம் என்பவற்றின் பேரால் பார்ப்பனர்களும், தாசர்களும், ஆண்டிகளும் மூடமக்களை மோசம் செய்து கொள்ளை அடித்து எப்படி

ஒழுக்க ஈனமாக வாழ்ந்து வருகிறார்களோ அது போலவே காங்கிரஸ், தேசம், சுயராஜ்ஜியம் என்பவற்றின் பேரால் தேசாபிமானி, தேச பக்தர்கள், தேசீயவாதி என்ற பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பனர்களும், சூழ்ச்சிக்காரர்களும், காலிகளும் பொதுஜனங்களை ஏமாற்றி பணம் வசூலித்து நாட்டைப் பாழாக்குகிறார்கள்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 09.02.1936

தியாகராய நகரில் சு.ம. பொதுக் கூட்டம்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சு.ம. இயக்கமும்

அடிப்படையான கொள்கையில் இரண்டும் ஒன்று

எனவே சுயமரியாதைக்காரர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை

ஆதரிக்கவேண்டும்

சுயநலக்காரர்களுக்கு இனி ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடமில்லை

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

எங்கள் அறிக்கையைப்பற்றிப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் தங்களுக்கு அனுகூலமாக விஷமப் பிரசாரம் செய்து வருகிறபடியால் அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச வேண்டுமென்று தலைவர் கட்டளையிட்டதால் எனது காயலாவையும் கவனிக்காமல் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து அனுமதி பெற்று வந்து நான் பேசவேண்டியதாயிற்று.

எங்கள் அறிக்கையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை குறைகூறியோ அல்லது வேறு கட்சி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றோ ஒரு வார்த்தையாவது இருக்கிறதா?

அறிக்கையின் கருத்து

அவ்வறிக்கையின் உத்தேசமெல்லாம் கட்சியின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு முன்னுக்கு வந்தவர்களும், கட்சியின் பிரதான புருஷர்களாய் இருக்கின்றவர்களும் கட்சியினால் மீ 1000, 10000 வீதம் சம்பளமுள்ள பதவி பெற்றவர்களும், பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் தங்கள் சுயநலத்தையே பிரதானமாகக் கருதிக்கொண்டு கட்சியை மோசம் செய்துவிட்டார்கள் என்றும், சிலர் கவலையில்லாமல் இருந்து வருகிறார்கள் என்றும் நாங்கள் கருதி அக்கட்சியை மெத்த செல்வாக்கும், மேன்மையும் உள்ளதாக ஆக்கி, அதனால் பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான நன்மை ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும் என்பதேயாகும்.

சுயமரியாதையும் ஜஸ்டிஸும்

சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்கின்ற முறையில் எங்களுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியினிடம் இருக்கும் கவலையும், பற்றுதலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்கள் விஷயத்தில் கவலையுள்ளதும்

முற்போக்கேற்படுத்தக்கூடியதுமான கொள்கைகளைக் கொண்டு இருப்பதினாலும் அதற்கு ஆக அக்கட்சி வேலை செய்து இருப்பதும் செய்து வருவதுமாய் இருப்பதால் தானே ஒழிய மற்றபடி எங்கள் சுயநலத்தை உத்தேசித்தல்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் எங்களுக்கு (சுயமரியாதைக்காரருக்கு) ஏற்ற கொள்கை இல்லை என்று இருந்தால் நாங்கள் அதைக் கட்டிக் கொண்டு அழ வேண்டிய அவசியமில்லை. அக்கட்சியால் நாங்கள் சொந்தத்திலோ சுயமரியாதைக்கட்சி மொத்தத்திலோ ஒன்றும் வழித்துக் கொட்டிக்கொள்ளவில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பட்ட துன்பம்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பட்ட துன்பம் கொஞ்சமல்ல; இந்த மாகாணத்திலேயே எனக்கு மாத்திரம் தான் சி.ஐ.டி. தொல்லை, கடிதங்கள் உடைத்துப் பார்ப்பது, பத்திரிகையை ஒழிக்க நினைத்து அடிக்கடி ஜாமீன் கேட்பது முதலிய காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் அக்கட்சியைக் குறை கூறக் கூடிய காரணங்களாகாது. அக்கட்சித் தலைவர்கள் பிரமுகர்கள் ஆகியவர்களின் கையாலாகாததனமாகும். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை.

ஜஸ்டிஸ் கொள்கை

எதுவரையில் அக்கட்சி ஜாதிபேதங்களை ஒழிப்பதும், வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவதும் ஆகிய இரண்டு கொள்கையையும் முக்கியமாய்க் கொண்டிருக்கிறதோ அதுவரை அக்கட்சியை நாம் ஆதரித்துத்தான் தீர வேண்டும். அவர்கள் நம்மை எவ்வளவு கேவலமாகவோ அலட்சியமாகவோ கருதினாலும் நமக்கு கவலை இல்லை.

நாஸ்திகம் பொது உடமை

அக்கட்சியில் சிலர், ஏன்? சில முக்கியஸ்தர்களே, சுயமரியாதைக் கட்சி நாஸ்திகக் கட்சி என்றும், பொது உடமைக் கட்சி என்றும் சொல்லுகிறார்களாம். அதனாலேயே நம்முடன்கூட சாவகாசம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்கிறார்களாம். அதைப்பற்றியும் நமக்கு கவலை இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் வீட்டில் நாங்களும் பெண் கட்டவோ கொடுக்கவோ செய்து சம்மந்தம் வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படவில்லை.

அன்றியும் சுயமரியாதை இயக்கம் நாஸ்திக இயக்கமா பொது உடமை இயக்கமா என்பதுபற்றியும் விவகாரம் செய்ய முன்வரவில்லை. அது எப்படியோ போகட்டும் அதன் பலபலனை நாங்கள் அடைந்து கொள்ளுகிறோம். அதற்கு ஆக ஜஸ்டிஸ் தலைவர்களின் சிபார்சு கோரவில்லை.

ஆனால்

ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களை நான் ஒன்று கேட்கின்றேன். அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சி நாஸ்திகமும், பொதுஉடமையும் கொண்ட கொள்கை உடையது தானா அல்லவா என்பதேயாகும். எப்படி எனில் ஜாதிகளை ஒழிப்பது நாஸ்திகமா அல்லவா?

ஜாதிகள் ‘‘கடவுளா’’ல் உண்டாக்கப்படாமல் எப்படி உண்டாயிற்று என்று எந்த ஆஸ்திகர்களாவது ஆதாரத்துடன் பதில் சொல்லட்டும். கீதை, ராமாயணம், மனுதர்ம சாஸ்திரம், பராசரஸ்மிருதி, வேதம் ஆகியவைகளை நெருப்பில் பொசுக்கத் துணிவது தான் ஜாதியை ஒழிப்புநெருப்பில் பொசுக்கா விட்டாலும் குப்பைபெட்டியிலாவது போடத் துணிந்தவன் தான் ஜாதியை ஒழிக்க முன் வர முடியும். ஆகவே ஜாதியை ஒழிப்பவர்கள் தங்களை அறியாமலே நாஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள். கடவுள் பக்தி விஷயத்திலும் ஜஸ்டிஸ் தலைவர்கள் யோக்கியதை எனக்கு நன்றாய் தெரியும். ஆதலால் அவர்களை இல்லாவிட்டாலும் அவர்களது கொள்கைகளை நாஸ்திகக் கொள்கை என்று தான் கருதி இருக்கிறேன்.

பொதுஉடமை விஷயத்திலும் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் பொதுஉடமைக் கொள்கைக்காரர்களே. எப்படி எனில் அரசியல் விஷயமான சகல பிரதிநிதித் துவமும் பணம் வரும்படியுள்ள சகல உத்தியோகமும் சகல வகுப்புக்கும் சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள்.

பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் என்ன? பண வரும்படியுள்ள உத்தியோகங்களை பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் என்ன? தனித் தனி மனிதனுக்குக் கொடுக்கும் பிரிவினையின் தன்மையும், தனித் தனி வகுப்புக்கு கொடுக்கும் பிரிவினையின் தன்மையும் கொள்கையில் ஒன்றுதான்.

ஆதலால் சுயமரியாதைக்காரர்களிடம் இருப்பதாய்ச் சொல்லும் குணங்கள் ஜஸ்டிஸ்காரரிடமும் இருந்து வருகிறது என்றுதான் கருதுகிறேன்.

சுயமரியாதைக்காரர்களும் சர்க்காரை எதிர்க்கவோ, சட்டம் மீறவோ, பலாத்காரம் செய்யவோ இன்றுவரை அவர்கள் தீர்மானித்திருக்கவில்லை. அதுபோல் தான் ஜஸ்டிஸ்காரர்களும்.

ஆதலால் சு.ம. காரர்கள் ஜஸ்டிஸ்காரருடன் அனுதாபம் காட்டுவதோ ஜஸ்டிஸ்காரர் சு.ம. காரரின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதோ எவ்விதத்திலும் தப்பில்லை.

சு.ம. கொள்கை

ஆதலால் சு.ம. காரர்களுடைய லட்சியமும் கொள்கையும் எவ்வளவு உன்னதமாய் இருந்தாலும் சரி, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஜாதி பேதத்தை ஒழித்து பார்ப்பனியத்தை அடியோடு அழிக்காவிடில் உண்மையான சுயமரியாதைக்கு சிறிதுகூட இடமில்லை.

இந்தியாவில் அனேக சீர்திருத்தங்கள் செய்தாய்விட்டது. அநேக தீவிரவாதிகள் பிறந்து பிறந்து இறந்தாய் விட்டது. ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

உலகமெல்லாம் எவ்வளவோ மாறுபாடடைந்து விட்டது. இந்தியா மாத்திரம் இன்னமும் காட்டுமிராண்டி நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கு ஜாதி தான் காரணம்.

ஜாதியும் பொது உடமையும்

ஜாதிப் பிரிவு இருக்குமிடத்தில் எந்த அரசியலும் பொருளியலும் எப்படி பங்கிட்டுக்கொடுத்தாலும் ஒரே வருஷத்தில் பழையபடி ஆகிவிடும். ஜாதியை கவனிக்காமல் ஜாதியை ஒழிக்காமல் பொதுவுடமை பேசுவது அரிவரி படிக்காமல் B.A. வகுப்பைப்பற்றி பேசுவதாகும். ஆதலால் இன்று முதல் வேலை ஜாதி ஒழிபட வேண்டும்.

ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியும் ஜாதியும்

ஆகவே ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியானது ஜாதி ஒழிப்புக்காக இன்டியன் பின்னல் கோட்டில் செக்ஷன் போட்டிருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி

மற்றும் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி ஆட்களைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவோ பல்படி அடித்தார்கள் என்றாலும் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை எவ்வித பல்படியும் அடிக்கவில்லை என்பதைப் பொதுஜனங்கள் மனதில் வைக்க வேண்டும்.

ஆகையால் அது தோற்றுப்போனாலும் கூட நாம் பயப்பட வேண்டிய தில்லை. அப்படித் தோற்றுப்போவதானது அக்கட்சியில் உள்ள அழுக்கு மூட்டைகளையும், சுயநலப் பிண்டங்களையும், நன்றி கெட்ட மக்களையும் ஒழித்து அக்கட்சியைப் பரிசுத்தமாக்க அத்தோல்வி பயன்படும். பொப்பிலி ராஜாவுக்கு மந்திரி பதவி போய்விட்டதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் உடனே ராஜா வேலை வந்து விடும். அதுபோலவே மற்றவர்களும் மந்திரி இல்லாததால் வாழ முடியாதவர்களாகிவிட மாட்டார்கள்.

ஆனால் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை மாத்திரம் வாழ்ந்து விடும் என்று கருதாதீர்கள். அதை வாழவும் விடாமல் செய்ய நமக்குத் தெரியும்.

சி.ரா. – பிரகாசம்

ஒரு காலத்தில் தோழர்கள் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும், பிரகாசமும் சொன்னதுபோல் அதாவது - “ஜஸ்டிஸ் கட்சி அரசாளுவதைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல்” என்று சொன்னது போல் நாமும் பார்ப்பனர் கட்சி அரசாளுவதை விட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல் என்கின்ற தத்துவத்தில் முனைந்து பார்ப்பனக்கட்சி ஆட்சியை அரைநொடியில் அழித்துவிட முடியும். அதற்காகவேதான் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியை பலப்படுத்த வேண்டும் என்கிறோம்.

நான் மந்திரியா?

இல்லாவிட்டால் நான் மந்திரியாக ஆசைப்படுகிறேனா? எனக்கு யோக்கியதை உண்டா? அல்லது மந்திரிகள் தயவு ஏதாவது எனக்குத் தேவையா? எனக்கு ஏதாவது பிள்ளைகுட்டி சுற்றத்தார் என்கின்ற தொல்லை

யாவது இருக்கிறதா? அல்லது மந்திரிகள் தயவால் வாழவேண்டிய அவசியமாவது உண்டா? தலைவர் பாண்டியன் அவர்களுக்காவது மந்திரிகள் தயவோ மந்திரிகளை லட்சியம் செய்ய வேண்டிய அவசியமோ ஏதாவது இருக்கிறதா? பாருங்கள்.

மற்றும்

எனக்கு ஏதாவது சொந்தத்தில் பெருமை வேண்டுமென்றால் நான் காங்கிரசில் இருந்தால் எனக்குக் கிடைக்காதா?

இன்று கூட 4 அணா கொடுத்து காங்கிரசில் நான் சேர்ந்துவிட்டால் தோழர் ராஜாஜீ என் குற்றங்களை எல்லாம் மன்னித்து சத்தியமூர்த்திக்குச் சூட்டிய முடியை எடுத்து எனக்குச் சூட்டி விடுவார்.

அப்படியிருக்க நான் ஏன் இந்தப்படி அவஸ்தைப்படுகிறேன். கெட்டபேர் அடைகிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி சாய்ந்தால் பார்ப்பனரல்லாதார் நிலை மோசமாகிவிடும். பார்ப்பனரல்லாதார் மாத்திரம் தங்கள் சுயமரியாதையை யுணர்ந்து நடந்து கொண்டார்களானால் தேர்தலில் யார் ஜெயித்தாலும் நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

1926 தேர்தல்

1926ல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வியுற்றது. என்ன முழுக்கிப் போய்விட்டது? தலைவர்கள் யோக்கியமாய் நடந்து கொண்டதால் மற்றும் பலமடைந்தார்கள்.

காங்கிரஸ் மந்திரி

காங்கிரஸ் பிடித்து வைத்த மந்திரிகள் ஒரு வருஷத்தில் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் மாத்திரமல்ல - சுயமரியாதை மந்திரிகளானார்கள். முதல் மந்திரியாய் இருந்த டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் “நான் சுயமரியாதைக்காரன் தான்” என்று சொல்லவில்லையா?

காங்கிரஸ் மந்திரிகள் யாராயிருந்தாலும் தமிழ் நாட்டிற்குள் தலையை நீட்டிவிட முடியுமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஒரு கேள்வி

இச்சமயத்தில் ஒரு பார்ப்பன வாலிபர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். அதாவது காங்கிரஸ் தலைவர் ராஜேந்திரபிரசாத் அவர்களுக்கு சென்னை கார்ப்பரேஷனில் 15 மெம்பர்கள் வரவேற்பளிக்கவில்லை என்று சொல்லி தடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் ரயிலில் லட்சம் பேர்கள் வந்து வரவேற்றார்கள். டிராம், பஸ் எல்லாம் 2 நிமிஷம் நின்றுவிட்டன. ஆதலால் நீங்கள் வரவேற்காவிட்டால் கூட்டம் வராதா? என்று கேட்டார்.

இதற்கு ஈ.வெ.ரா. பதில்

ரயிலுக்கு வந்த கூட்டத்தைப் பார்த்து மதிப்பதாய் இருந்தால் வருஷா வருஷம் பெரியபாளையத்து மாரியம்மன் திருவிழாவுக்கு பத்து லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் போகிறார்கள், மிதிபட்டுச் சாகிறார்கள். எதற்காக? அங்கு ஆணும் பெண்ணும் அரை நிர்வாணமாய் ஆடும் காட்சியைப் பார்க்கத்தானே? இதனால் அக்கூட்டம் அந்நிர்வாணக் காட்சிக்கு வரவேற்பாக கூடியது என்று பொருளா?

ஒரு டொம்பன் வீதியில் டமாரமடித்தால் உடனே போக்குவரத்து தடைபடும்படி கூட்டம் கூடிவிடுகிறது. நாடகக்காரர்கள் போல் ஒரு மாதமாய் விளம்பரம் செய்து தெருவெல்லாம் நோட்டீஸ் ஒட்டி டாம் டாம் போட்டு யாரைக்கூட்டிவந்தாலும் கூட்டம் கூடித்தான் தீரும். இதனால் யோக்கியதை அதிகம் என்று அறிவாளிகள் கருதிவிட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்.

பிறகு தொடர்ந்து பேசியதாவது:- ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொள்கை ஒரு நாளும் தோற்றுவிடாது. தோற்கவும் விடமாட்டோம். ஆனால் இனி ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பேரால் சில சோணகிரிகளும் ஏமாற்றுகாரர்களும் மீ 5000, 10000 வாங்கிக்கொண்டு குஷாலாக குலாவவும், கூத்தாடவும் இவர்களைக் காப்பாற்ற சில சுயநலக்காரர்களும், போக்கிரிகளும் கைதூக்கிக் கொண்டு கொள்ளை அடிக்கும் படியும் இருக்கும்படியான நிலைமையை இனி வளர விடமாட்டோம். அப்படிப்பட்டவர்களாலேயே இயக்கம் பாழாயிற்று. யோக்கியர்கள் எல்லாம் கட்சியை விட்டு போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள் ஆகையால் உண்மையும் தியாக புத்தி கொண்டவர்களுமே அக்கட்சியை இனிமேல் நடத்த வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை. அதற்காகத்தான் நாங்கள் அறிக்கை விட்டோமே ஒழிய அக்கட்சியை ஒழிக்கவல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு என்வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வரும்போது பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவது இல்லை என்று டாக்டர் குருசாமி முதலியாரிடம் சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் வந்த பிறகு பேசும்படி ஆகிவிட்டது என்றாலும் அதனாலேயே கடைசிவரை பேச முடியாமல் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டியதாயிற்று.

குறிப்பு: சென்னை சுயமரியாதை இளைஞர் மன்றத்தின் ஆதரவில் 09.02.1936 இல் தியாகராய நகர் பனகல் பாரக் முன்பாக உள்ள திடலில் தோழர் ஊ.பு.அ. சவுந்திரபாண்டியன், எம்.எல்.சி. தலைமையில் நடைபெற்றப் பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 16.02.1936

காங்கிரசும் வாலிபர்களும்

இன்று, காங்கிரசு ஸ்தாபனம் தேசாபிமானச் சங்கமென்றும், ஜஸ்டிஸ் ஸ்தாபனம் வகுப்புவாத ஸ்தாபனமென்றும் பொதுமக்களுக்கு கற்பிக்கப் பட்டு வருகிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் விரிந்த நோக்கமுடைய தியாகிகள் என்றும், ஜஸ்டிசில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் குறுகிய நோக்கமுள்ள சுயநலக்காரர்கள் என்றும் பிரசாரம் செய்யப்படுவதுடன் பொது நோக்குடைய அனேக வாலிபர்கள் உள்ளத்திலும் அம்மாதிரியான ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த இரண்டுவித அபிப்பிராயங்களின் மீதுதான் இன்று சென்னை மாகாணத்தில், சிறப்பாக தமிழ்நாட்டில் அரசியல், சமூக இயல் போர் நடந்து வருகிறது.

நமது நிலை

ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரை நாம் இந்த 10, 12 வருஷகாலமாகவே காங்கிரசானது பார்ப்பனர்களுடைய நன்மைக்கு ஆக பயன்படுத்தப் படுகின்ற ஸ்தாபனம் என்றும், ஜஸ்டிசானது பார்ப்பனரல்லாதாருடைய நன்மைக்கு ஆக ஏற்படுத்தப்பட்டு பயன்பட்டு வருகிற ஸ்தாபனம் என்றும் சொல்லி வருவதை யாவரும் உணர்ந்திருக்கலாம். இப்படிச் சொல்லி வருவதாலேயே காங்கிரசில் அனுபோகமில்லாமலோ, காங்கிரசினிடம் ஏதாவது எதிர்பார்த்து ஏமாந்து போய்விட்டதினாலோ சொல்லி வருவதாக யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. ஏனெனில் காங்கிரசில் சகல அனுபவமும் பெற்றே இதைச் சொல்லுகிறோம். காங்கிரசு ஆரம்பித்த காலம் முதல் கொண்டு நாளிது பரியந்தம் அதன் ஆதிக்கம் எப்படி இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பதை கவனித்தவர்களுக்கு நமது அபிப்பிராயம் சரியா தப்பா என்பது ஒரு விதத்தில் புரியலாமானாலும், இப்போதுள்ள வாலிபர்களுக்கு புரிவதற்காக 1919 னு முதல் அதிக விளம்பரம் ஆகி வரும் காங்கிரசைப் பற்றியே கவனிப்போம்.

பழைய கதை

1919-ம் வருஷத்தில் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி தனது முனிசிபல் சேர்மென், ஜில்லா போர்ட் மெம்பர், தாலுக்கா போர்ட் மெம்பர் முதலிய

பதவிகளை ஒரே காகிதத்தில் ராஜீநாமா கொடுத்துவிட்டு தோழர்கள் வரதராஜலு நாயுடு, ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகியவர்களைப் பின்பற்றி காங்கிரசில் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டவர். அது சமயம் அவர் முதலில் சென்ற மகாநாடு திருச்சி மாகாண மகாநாடாகும். அதற்கு சமார் 100 பிரதிநிதிகளுடன் ஈரோட்டிலிருந்து திருச்சிக்கு சென்ற போது அங்கு தோழர்கள் வரதராஜலு, ஜோசப், சோமசுந்திர பாரதியார், கல்யாணசுந்திர முதலியார், சிதம்பரம் பிள்ளை (இருவரும் இருந்ததாக ஞாபகம்) முதலியவர்கள் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டதையும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவதையும், ராமநாதபுரம் ராஜா தலைமை வகித்ததையும் இவர்களை யெல்லாம் ராஜகோபாலாச்சாரியார், விஜயராகவாச்சாரியார் ஆகியவர்கள் நடத்தினதையும் பார்த்து தோழர் ஈ.வெ.ரா. அதில் இரண்டறக் கலந்துவிட வேண்டும் என்கின்ற ஆசையின் பேரில் ஒரே ஒரு சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள ஆசைப்பட்டார்.

முதல் சந்தேகம்

அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைப்பற்றிக் குறை கூறுவது எல்லாம் சரி, ஆனால் அவர்கள் கேட்கும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் நியாயமானது தானே என்று கேட்டார். அதற்கு தோழர் வரதராஜலு நாயுடு உள்பட வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைப்பற்றி யாருக்கும் ஆக்ஷேபணை இல்லை என்றும், அதற்காகவே சென்னை மாகாணச் சங்கம் என்பதாக ஒரு சங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதற்கு தோழர் பி. கேசவபிள்ளை தலைவர் என்றும், தோழர் பி. வரதராஜலு காரியதரிசி என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஈரோட்டு மகாநாடு

அந்த சமயம் தோழர் ஈ.வெ.ரா. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்டதானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அவசியமில்லை என்று சொன்னதின் பேரில் உடனே அங்கேயே பார்ப்பனரல்லாத பல பிரமுகர்கள் ஒன்று கூடி சென்னை மாகாணச் சங்கம் என்பதின் 2 வது மகாநாட்டை ஈரோட்டிலேயே வேண்டுமானாலும் கூட்டி வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தலாம் என்றும், அதைக் கூட்ட சம்மதிக்கிறீர்களா என்றும், தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமியை தோழர்கள் வரதராஜலு, கல்யாணசுந்திரம் முதலியவர்கள் கேட்க, ஒரே மாதத்தில் ஈரோட்டில் சென்னை மாகாண மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. தோழர் கோவிந்ததாஸ் தலைமை வகித்தார். ஈ.வெ.ரா. வரவேற்பு தலைவராய் இருந்தார்.

தோழர்கள் கல்யாணசுந்தர முதலியார், வரதராஜலு நாயுடு, விஜயராகவாச்சாரியார் முதலியவர்கள் வந்து நடத்திக் கொடுத்து வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு போனார்கள். இதன்பிறகு பார்ப்பனரல்லாதார்களில் ஏதோ பணக்காரர்களாய் இருந்தவர்கள்

போக, மற்றபடி உற்சாகமுள்ள வாலிபர் எல்லோரும் இவர்களைப் பார்த்து காங்கிரசில் சேர்ந்தார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசில் தேசியவாதிகள் (நேஷனலிஸ்ட் அசோசியேஷன்) சங்கம் என்பதாக ஒரு சங்கத்தையும் புதிதாக உண்டாக்கினார்கள். அதிலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக் கொண்டு அச் சங்கத்துக்கு தோழர் சி. விஜயராகவாச்சாரியார் தலைவராகவும் தோழர் ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் பொதுக் காரியதரிசியாகவும், தோழர் பிரகாசம் ஆந்திர நிர்மாண காரியதரிசியாகவும், தோழர் ஈ.வெ.ரா. தமிழ்நாட்டு நிர்மாணக் காரியதரிசியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

ராஜாஜி சூழ்ச்சி

ஆனால் அதற்கு உபதலைவராயிருக்க தோழர் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் பெயரை பிரேரேபித்ததில், அது தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு பிடிக்காததால் அதற்கு பதிலாக வேறு ஒரு பார்ப்பனர் எஸ். கஸ்தூரி ரங்கயங்கார் பெயர் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அது சமயம் தோழர் ஈ.வெ.ரா., ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு கடமைப்பட்டவராக இருந்தும், தோழர் வரதராஜலு முதலியவர்கள் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளைதான் உபதலைவராய் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னதால், ஈ.வெ. ராவும் அதை ஆதரிக்க, அந்த விஷயம் உடனே பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சியைக் கிளப்பி விட்டது.

பிறகு, உடனே இந்த விஷயம் ஒத்திப்போடப்பட்டு விட்டு பிற்பகல் மகாநாட்டில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தலைவர் சொல்லிவிட்டார்.

ஆனால் கூட்டம் முழுவதும் பார்ப்பன மயமாய் இருந்ததால் பிற்பகல் மகாநாட்டுக்கு தொழிலாளிகளில் 50 பேருக்குமேல் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் டெலிகேட்டு பணம் கொடுத்து 50 தொழிலாளி பிரதிநிதிகளை டாக்டர் வரதராஜலுவும், ஈ.வெ.ராவும், திரு.வி. கல்யாணசுந்தரமும் கூட்டி வந்து உட்காரவைத்தவுடன் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். அது என்னவென்றால் உபதலைவர் ஒருவர் என்று இருந்ததை 5, உப தலைவர்களாக்கி அதில் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களையும் ஒருவராகச் சேர்த்து அதற்கு மதிப்பில்லாமல் ஆக்கினார். இதையும் தோழர் ஈ.வெ.ரா., வரதராஜலு, கல்யாணசுந்தரம் ஆகியவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாததால் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் உபதலைவராகத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டியதாயிற்று. நிர்வாகக்கமிட்டி மெம்பர்களிலும் பகுதிக்கு மேல் பார்ப்பனரல்லாதார்களை போட வேண்டுமென்று ஈ.வெ.ரா. வாதாடியதால் அந்தப்படியே போட வேண்டியதாயிற்று. இதைப் பார்த்த தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அன்றையதினமே தனது வாயால் “**உங்களை விட ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரே 100 மடங்கு தேவலாம்**” என்று சொல்லி மனம் புழுங்கி விட்டார். இதைப்பற்றி உண்மை அறிய வேண்டியவர்கள் இன்றும் தோழர்கள் முதலியாரையும் நாயுடுகாரையும் நேரில் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

செத்தது

இந்தக் காரணங்களால் அடுத்த நாளே சென்னை மாகாணச் சங்கமும், தேசியவாதிகள் சங்கமும் உடனே **செத்துப் போய்விட்டன.**

பிறகு அதைப்பற்றிய பேச்சே கிடையாது. அது முதல் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு முதலியாரிடமும், நாயுடுகாரிடமும், அந்தரங்கத்தில் நம்பிக்கை அற்றுப்போய் விட்டது. பின்னரும் அவர்களிடம் எப்போதுமே நம்பிக்கை இல்லாமலும் போய் விட்டது. ஆனால் ஈ.வெ.ரா.விடம் ஆச்சாரியாருக்கு நம்பிக்கை இருந்து வந்தது என்னலாம். ஈ.வெ.ராவும் ஆச்சாரியாரிடம் நம்பிக்கைத் தவறுதலாக நடக்க இஷ்டப்படவே இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொன்றையும் நேரில் சொல்லிவிட்டு செய்து வந்ததால் நம்பிக்கை இருந்தது.

அடுத்தாப்போல் திருநெல்வேலியில் மாகாண மகாநாடு கூட்டப் பட்டது. தோழர் சீனிவாசயங்கார் தலைமை வகித்தார். அங்கும் தோழர் ஈ.வெ.ராவும் தோழர் சிதம்பரம் பிள்ளையும் வகுப்புவாரித் தீர்மானம் கொண்டுவந்து விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றினார்கள். பொது மகாநாட்டில் தலைவர் தனக்குள்ள விசேஷ அதிகாரத்தைக் கொண்டு அதை நிராகரித்துவிட்டார்.

தஞ்சை மகாநாடு

பிறகு தஞ்சையில் மாகாணக் கான்பரன்சு கூடிற்று. அங்கும் தோழர் ஈ.வெ.ரா. தனது (கோயமுத்தூர் பிரதிநிதிகள்) ஜாகையில் ஒரு பார்ப்பனரல்லாத பிரதிநிதிகள் கூட்டம் கூட்டி, வகுப்புவாரித் தீர்மானம் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதை சென்னை பார்ப்பனரல்லாத பிரதிநிதிகள் தடுத்தும், காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களில் 100க்கு 50 ஸ்தானங்களுக்குக் குறையாமல் பார்ப்பனரல்லாதார் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்வதாகச் சொல்லி ஈ.வெ.ராவுக்கே அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.

பிறகு திருப்பூர் மாகாண மகாநாட்டுக்கு டாக்டர் வரதராஜுலு தலைமை வகிக்க மாகாணமெங்கும் ஆதரவு இருந்தும் மித்திரன் கூட்டம் முதலிய பார்ப்பனர்கள் அவரைப் போடக்கூடாது என்று சூழ்ச்சி செய்து, கடைசியாக வாசுதேவராவ் என்கின்ற ஒரு அநாமதேயப் பார்ப்பனரைத் தலைவராகப் போட்டுக் கொண்டார்கள்.

அங்கும் பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயம் பொது மகாநாட்டிலேயே வந்து, ஒருவருக்கொருவர் கை கலக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதில் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிப்பது, கோயில் பிரவேசம் ஆகிய தீர்மானங்கள் பார்ப்பனர்களால் பலமாக எதிர்க்கப்பட்டு கை நழுவு விடப்பட்டன. அங்குதான் தோழர் ஈ.வெ.ரா. ராமாயணத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்று சொன்னது.

திருச்சி மகாநாடு

பிறகு திருச்சியில் கூடிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிர்வாகக் கூட்டத்தில் தோழர் சீனிவாசயங்காருக்கும், தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரிக்கும் இருந்த போட்டியால், தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க தேர்ந்தது என்றாலும் தலைவர் தேர்தல் நடந்து ஓட்டுகள் எண்ணிப்பார்த்து ஈ.வெ.ராமசாமி தலைவரானார் என்று சொன்னவுடனே, சென்னை பார்ப்பனர்கள் அவர்மீது நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அதை அப்போது பார்ப்பனரல்லாதாரிடம் மிக மிக செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வ.வெ.சு. அய்யரைக் கொண்டு பிரேரேபிக்கச் செய்து அவரையே ஓட்டுச் சேகரிக்கச் செய்தார்கள்.

அது சமயம் தோழர் திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் எழுந்து இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமானது பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற வகுப்புத் துவேஷத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதென்றும் இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால் பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரஸ் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் பிரேரேபிக்க வேண்டியவரும் என்றும் சொன்னதின் மீது, வ.வெ.சு. அய்யர் எவ்வளவு பாடுபட்டும் அத்தீர்மானம் தோல்வி அடைந்து விட்டது. அவருடைய குருகுலத்தின் வண்டவாளம் வெளியாகவும் அத்தீர்மானமே ஒரு காரணமாய் இருந்தது.

திருவண்ணாமலை மகாநாடு

திருவண்ணாமலை மாகாண மகாநாட்டில் தோழர் ஈ.வெ.ராவே தலைமை வகித்து அங்கு பார்ப்பனர், அல்லாதார் விஷயம் தலைமை உரையில் பலமாகப் பேசி விவாதிக்கப்பட்டு குறிப்பாகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்டது சரி என்றும், மற்ற கட்சிகளைக் காங்கிரசுடன் சேர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்கும் போது ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மாத்திரம் ஏன் தேசத்துரோகக் கட்சி என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டு தலைவர் பிரசங்கிக்கையில், தலைவருடனேயே சில பார்ப்பனர்கள் வாதாடுகையில், அதை ஒரு பார்ப்பனரல்லாத பிரதிநிதி கடினமாகத் தாக்கிப் பேசியபின், பார்ப்பனர்கள் மேலால் பிரசிங்கிக்க விட்டார்கள்.

சு.ம. இயக்கத் தோற்றம்

அடுத்த, காஞ்சிபுரம் மகாநாட்டிலும் தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியாரை தலைவராக தமிழ்நாடு பூராவும் ஆதரித்தும் சுதேசமித்திரன் கூட்டம் அவர் கூடாது என்று எவ்வளவோ சூழ்ச்சி செய்து கடைசியாக ஈ.வெ.ரா. முயற்சியால் ஓட்டு அதிகத்தில் முதலியார் தலைமைப் பதவிக்கு வந்து காஞ்சிபுரத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ தீர்மானத்தை விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் நிராகரித்து, பொது மகாநாட்டிலும்

எதேச்சாதிகாரமாய் நிராகரிக்கப்பட்டு, அதற்கு பின்பே தோழர் ஈ.வெ.ரா. சுயமரியாதை இயக்கம் ஏற்படவும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்கவும் வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

எனவே பார்ப்பனர்கள் எந்த சமயத்திலாவது ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசில் முன்னுக்கு வரவோ, தலைமைப்பதவி பெறவோ விட்டு இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் இயக்கமா அல்லவா என்பது நன்றாய் விளங்கும்.

பார்ப்பனர் தந்திரம்

இவையெல்லாம் பழங்கதையானாலும் இன்றும் பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயத்தில் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை கவனித்தால் உண்மை விளங்காமல் போகாது.

அவர்களுக்கு நிலைமை கஷ்டமாக இருக்கும் போது குப்புசாமி போன்றவர்களை தலைவர்களாகவும், காரியதரிசி ஆகவும், சர்வாதிகாரி யாகவும் ஆக்கி விடுகிறார்கள். நிலைமை சற்று சவுகரியமாய் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் சத்தியமூர்த்தி போன்றவர்களை தலைவராக்கிக் கொண்டு முத்துரங்க முதலியார் போன்றவர்களையே அழுத்தி விடுகிறார்கள்.

உண்மையாகப் பேசப் போனால் இன்றும் தோழர் சத்திய மூர்த்தியாருக்கு சாப்பாட்டுக்கு யோக்கியமான வழி என்ன என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லுவாரா?

சத்தியமூர்த்தி ஜாதகம்

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அறிய, தோழர் மூர்த்தியார் வாடகை வீட்டில் இருந்து கொண்டு டிராம் காரிலும் கால்நடையிலும் சீனிவாசியங்காரிடம் சென்று மான்யம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தது யாரும் அறிந்ததுதானே?

இப்போது அவருக்கு இரண்டு இரட்டை மாடிகளே எப்படி ஏற்பட்டது? மோட்டார் கார் ஏது? சாப்பாட்டுக்கு எப்படி வருகிறது? எந்தத் தொழிலில் சம்பாதித்தார்? இன்கம்டாக்ஸ் எவ்வளவு? தொழில் வரி உண்டா?

மற்றும் அவர் சிவிக் போர்ட் நாமினேஷன்களில் பணத்துக்காக அல்லாமல் எதில் நாணயக் குறைவில்லாமல் நடந்து கொண்டார் என்று சொல்லக்கூடும்?

மேயில் பேப்பர், மூர்த்தியாரை ஆதரிக்கும் இரகசியம், பாஷ்யம் அவர்கள் பட்டப்பகலில் தப்பட்டை அடிப்பதுபோல் எடுத்துச் சொன்னது ஆச்சாரியாருக்குத் தெரியாதா? மூர்த்திக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் உள்ள சம்மந்தம் ஆச்சாரியாருக்குத் தெரியாதா?

மற்றும் அவருடைய சொந்தப் பழக்க வழக்கம், ஒழுக்கம் ஆகியவை களைப்பற்றி ஆச்சாரியாரே பலமுறை மற்ற ஜனங்களிடம் சொல்லி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டது யாருக்கும் தெரியாதா?

இன்னும் எவ்வளவோ மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத இரகசியங்கள் அவரைப்பற்றி ஆச்சாரியாருக்குத் தெரிந்திருந்தும் இவ்வளவையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் அதுவும் முத்துரங்க முதலியாருக்கு விரோதமாக மூர்த்தியாருக்கு தமிழ்நாட்டுத் தலைமைப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார் என்றால் மூர்த்தியாரின் குணங்கள் எல்லாம் ஆச்சாரியார் மீது பிரகாசிப்பதாகத்தானே அர்த்தம்.

ஜாதிப் பற்று

அல்லது ஆச்சாரியாரின் மூக்குக்கு நல்ல வாசனை கெட்ட வாசனை அறிய சக்தி இல்லை என்றாவது சொல்லித் தானே ஆகவேண்டும். எவ்வளவு அயோக்கியரானாலும் சத்தியமூர்த்தியார் பார்ப்பனர், எவ்வளவு யோக்கியரானாலும் முத்துரங்க முதலியார் பார்ப்பனரல்லாதார் என்பதில்லாமல் இதில் வேறு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் ஸ்தாபனம், அல்லது பார்ப்பனர் நன்மைக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஸ்தாபனம் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி நமது வாலிபர்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு கேள்வி

பார்ப்பனர்கள் தின்று எச்சிலையில் மீதி விழுவதை பொறுக்கவும், நக்கவும் ஆசைப்பட்டு காங்கிரசிலிருப்பவர்கள் இருந்து தொலையட்டும், அவர்கள் கால்குழுவிய “தீர்த்தம்” சாப்பிடுவதின் மூலம் மந்திரிகளாகட்டும், ஸ்தல ஸ்தாபன அங்கத்தினர்கள் தலைவர்கள் ஆகட்டும், அதைப்பற்றிப் பின்னால் பேசிக்கொள்ளுவோம். அப்படிப்பட்ட எண்ணமில்லாமல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத்துரோகக் கட்சி என்றும், காங்கிரஸ் தேசாபிமானக் கட்சி என்றும், ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் சுயநலக்காரர்கள் நாணயமற்றவர்கள் என்றும், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சுயநலமற்றவர்கள் நாணயமுள்ளவர்கள் என்றும் கருதிக் கொண்டிருக்கிற, தன்காலில் நிற்கக்கூடிய வாலிபர்களாய் இருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட இயக்கத்துக்கும், இப்படிப்பட்ட தலைவர் களுக்கும் வால் பிடித்துத் திரிவது ஆண்மையும், சுயமரியாதையும் கொண்ட காரியமா என்று கேட்கிறோம்.

எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் தேசாபிமானம் என்னும் பெயரால் இம்மாதிரி முட்டாள்தனமானதும் சுயமரியாதை அற்றதுமான காரியத்தைச் செய்து கொண்டு உயிர்வாழ்வது என்கின்ற உணர்ச்சி உண்மையான, சுத்த ரத்த ஓட்டமுள்ள வாலிபர்களுக்கு வரவேண்டாமா? என்று கேட்கின்றோம்.

அரசியல் விபசாரத்துக்கு முடிவில்லையா?

‘கடவுள்’ பேரால் நடந்த விபசாரத்துக்குக்கூட முடிவுகாலம் வந்து, பெண்களுக்கும் சுயமரியாதை உணர்ச்சி வந்து விட்டபோது இந்த தேசாபிமானத்தின் பேரால் நடக்கும், விபசாரித்தனத்தைவிட மோசமான, அயோக்கியத்தனத்துக்கும் இழிவுக்கும் முடிவுகாலம் வந்து நமது வாலிபர்களுக்கு எப்போதுதான் பகுத்தறிவும், சுயமரியாதையும் ஏற்படப்போகின்றதோ தெரியவில்லை. சுயமரியாதையில் அபிமானமற்றவர்கள் தேசத்தின் மீது அபிமானங்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால் இதை யார்தான் நம்புவார்கள்? ஆகவே மனித வாழ்க்கையில் எந்த தத்துவத்தில் தோழர் மூர்த்தியாரிடம் சுயமரியாதை அல்லது ஒழுக்கம் காணக்கிடக்கின்றது என்று பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ் வாலிபர்களை வணக்கமாய் கேட்கின்றோம்.

(சோற்றுக்கு வேறு வழியில்லையே என்பவர்களிடத்தில் நாம் கேட்க வில்லை. அவர்கள் அப்படியே இருக்கட்டும்)

எவ்வளவுதான் பார்ப்பனர்களை நாம் வெறுத்தாலும் பார்ப்பனர் களிடமிருந்து நமது வாலிபர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சில காரியங் களும் உண்டு. ஆனால் அவற்றை கற்றுக் கொள்ளாமல் அவர்களிடம் இருக்கும் குணங்களில் வெறுத்துத் தள்ளவேண்டியவைகள் எவையோ அவைகளை பல பரிசுத்தமுள்ள வாலிபர்கள் கற்றுக்கொண்டது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும்.

தேசாபிமானமா சுயநலமா?

கடைசியாக, இன்று காங்கிரசுக்கு வந்து சேரும் பார்ப்பனரல்லாத பெரிய ஆட்கள் என்பவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து பயன் அடைந்து விட்டு இன்று அங்கு தங்கள் சுயநலத்துக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று கருதி வந்து சேருகிறார்களா? அல்லது தேசாபிமானத்தாலா என்று பாருங்கள். ஆகவே சுயநலக்காரர்களுக்கு - நாணயமில்லாதவர்களுக்குப் புகல் இடமாய் இருப்பதும் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஆதாரமாய் இருப்பதும் காங்கிரசா அல்லவா என்பதையும், செல்வாக்கில்லாத சமயத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து அதன் கொள்கைக்காகப் பாடுபடுவதும் அதற்காக அதில் வந்து சேர்வதும் சுயநலமற்றதும், நாணயமுடையதுமான காரியமா அல்லவா என்பதையும் பொதுஜனங்கள் உணர ஆசைப்படுகிறோம்.

ஈ.வெ.ரா. சமய சஞ்சீவியா?

தவிர, தோழர் ஈ.வெ.ரா. தனது சொந்த வாழ்வைவிட்டு பொதுநல வாழ்வு என்பதற்கு வந்த நாள் முதல் இதுவரை தனது லக்ஷ்யத்தில் - கொள்கையில் ஏதாவது மாற்றங்கள் கொண்டு தன்னலத்துக்கு சமயத்துக்கு

தகுந்தபடி நடந்து வருகிறாரா? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட லக்ஷியத்துக்கு கொள்கைக்கு ஆகவே ஆதி முதல் உழைத்து வருகிறாரா என்பதையும் பொது மக்கள் உணர ஆசைப்படுகிறோம்.

ஏனெனில் சில வாலுறுந்த வாலிகள் ஈ.வெ.ரா. கடைசி காலத்தில் மந்திரிகளின் பின் திரிகிறாரே என்று விஷமப் பிரசாரம் செய்ததாகவும், தேசாபிமானத்தை விட்டு குறுகலான வழியில் நடக்கிறார் என்று சொல்லிப் பழித்ததாகவும், இதை சில வாலிபர்கள் நம்பி மோசம் போனதாகவும் தெரிந்ததால் இவற்றை எழுதுகிறோம். அன்றியும் பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களுக்கு ஏதாவது உணர்ச்சி தோன்றாதா என்ற ஆசையாலேயே இதை லக்ஷ்யம் செய்து எழுதப் புகுந்தோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 16.02.1936

சீர்திருத்தமும் கட்சிகளும்

புதிய சீர்திருத்தம் என்றால் பதவிகளும், உத்தியோகங்களும் மல்லாமல் மற்றப்படி அதனால் ஏழைப் பொது மக்களுக்கு இன்றைய நிலைமையை விட கடுகளவு நன்மைகூட கிடையாது என்பது அறிவுள்ள மக்கள் எல்லாம் அறிந்ததும், நாணயமுள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியதுமாகும்.

புதிய பதவிகளுக்கும், உத்தியோகங்களுக்கும் தகுந்தபடி புதிய புதிய செலவுகளும் உண்டு என்பதையும் அறிஞர்கள் அறியாமலிருக்க மாட்டார்கள். இந்தச் செலவுகள் ஏழைமக்கள் தலையில்தான் விடப்படும் போகின்றனவே ஒழிய புதிய செலவுக்கு ஈடுகொடுக்க பழைய செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள புதிய சீர்திருத்தத்தினால் ஒரு நாளும் முடியப் போவதில்லை.

ஆகவே ஏழைப் பாமர மக்களுக்கு அதாவது விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளி மக்களுக்கும் மேலும் மேலும் தொல்லைகளும், ஏழ்மைத் தன்மைகளும் பெருகுவது தான் சீர்திருத்தம் என்றாலும் அதைப்பற்றி படித்த மக்களும் பிரபுக்களும் சிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாமல் இன்னும் அதிகச் செலவில் புதிய புதிய “சீர்திருத்தங்களை” வரவேற்ற வண்ணமாயிருந்து வருகிறார்கள். இந்தப்படி வரவேற்பதில் புதிய சீர்திருத்தத்தினால் ஏற்படும் பதவிகளையும், உத்தியோகங்களையும் முழுவதையுமே காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்களே) அடையவேண்டும் என்கின்ற ஆசையால் மற்றொருபுறம் ஆகாயத்துக்கும் பூமிக்குமாகப் பாடுபடுகிறார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாத மக்களோ முன்போல் “சுவாமிகள் சொன்னால் சரி” “அய்யர்வாள் சொன்னால் சரி” என்கின்ற மாதிரியாக இல்லாமல் கிட்டத்தட்ட பார்ப்பனர்களுக்குச் சமமாகவே எல்லாத் துறையிலும் இப்போது சரிபோட்டி போடுகிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் பார்ப்பனரல்லாதார் போட்டியை அவ்வளவு லேசான போட்டி என்று சொல்லிவிட முடியாது.

உதாரணமாக இன்றைய நிலையில் சீர்திருத்தப் பதவிகளையும் உத்தியோகங்களையும் பெற பார்ப்பனரல்லாதார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பேரால் சிலரும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடமும் நம்பிக்கையும் இல்லாதார் காங்கிரஸ் கட்சியின் பேரால் சிலரும் இரண்டிலும் நம்பிக்கையும், இடமும் இல்லாதவர்கள் வெளவால் கட்சியாக இருந்து கொண்டு சமயம் போல்

நடந்து கொள்வதில் சிலருமாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பது மாத்திர மல்லாமல் வேறு பேரால் ஏதாவது புதிய கட்சிகளை ஆரம்பிக்கலாமா என்று சிலரும் யோசனை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு பேர்களையும் ஏமாற்றிவிட்டு எல்லாப் பதவிகளையும், உத்தியோகங்களையும் பார்ப்பனர்களே அடித்துக் கொண்டு போய்விடுவது என்பது இனி சலபத்தில் நடந்து விடக்கூடிய காரியமல்ல. பார்ப்பனர்களின் தொல்லைகளாலும், வீணான கலாட்டாவினாலும் “காங்கிரஸ்காரர்களும் வெற்றி பெற்றார்கள்” என்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஒரு சமயம் ஏற்பட்டாலும் பழையபடி பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக ஆதிக்கம் என்பது மாத்திரம் இனி கனவு கூட காணமுடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

புதிய சீர்திருத்தத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு ஏதாவது ஆதிக்கம் வருவது என்பது சர்க்காரார் ஏதாவது உள்ளுக்குள் அவர்களுக்கு அனுகூலமாயிருந்து உதவி செய்தால் மாத்திரமே தான் அதுவும் சிறிது சாத்தியப்படலாமே ஒழிய மற்றபடி சர்க்கார் நடு நிலைமை வகித்தால் பார்ப்பன ஆதிக்கம் சிறிதுகூட ஏற்பட்டு விடாது என்று தைரியமாய்ச் சொல்லிவிடலாம்.

ஆனால் தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் சத்திய மூர்த்தியாரும் அடிக்கடி கவர்னரை பார்த்து “நாங்கள் இனிமேல் நல்ல பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுகிறோம்” என்று வாக்குறுதி கொடுத்து கெஞ்சுவதாலும் சர்க்காருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியலை நடத்திக் கொடுப்பதானால் தங்களுக்கு சிறிதுகூட தொல்லை ஏற்படுவதற்கு இடமில்லாமல் போவதோடு பாமர மக்களிடையிலும் தங்களுக்கு நல்ல பேர் இருக்கும்படி அவர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) பிரசாரம் செய்வார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கையும் ஏற்படக் கூடுமாதலாலும் சர்க்காரார் பார்ப்பனர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

யார் எப்படிப் பாடுபட்டாலும் சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியலில் காங்கிரஸ் (பார்ப்பன) ஆதிக்கம் ஏற்படுவது முடியாத காரியமே என்று மறுபடியும் கூறுவோம். காரணம் என்னவென்றால் முதலாவது - பார்ப்பனர்களில் இன்று யோக்கியமான தலைவர் கிடையாது. தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சாமர்த்தியமுள்ள தலைவர் என்றாலும் இன்றைய நிலைமையில் மற்ற மக்களுடைய அதாவது காங்கிரசிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர் என்று சொல்லி விடுவதற்கில்லை.

காங்கிரசில் வந்து சேரும் பார்ப்பனரல்லாதார் எவரும் சத்தியமூர்த்தி என்றால் அவரை எப்படியோ சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆச்சாரியார் என்றால் பயப்படுகிறார்கள். பச்சையாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால் வெறுக்கவும் செய்கிறார்கள். அதோடு மாத்திர மல்லாமல் காங்கிரசில் ஆச்சாரியார் காரணமாகவே பார்ப்பனரல்லாதார் பார்ப்பனர் என்கின்ற உணர்ச்சி இப்போது வலுத்து வருகிறது.

இரண்டாவது - ஆங்காங்குள்ள பெரிய மிராசுதாரர்கள், செல்வந்தர்கள், பெரிய செல்வாக்குள்ளவர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தார் காங்கிரசை ஆதரிக்கவில்லை என்று தெரிந்தால் உடனே காங்கிரசை விட்டு விலகி விடுவார்கள் என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் - அவர்கள் பார்ப்பன ரல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சியை மறந்து விடுவார்கள் என்று சலபத்தில் நம்பிவிட முடியாது. ஆகவே எண்ணெய்ச் செலவே ஒழிய பிள்ளை பிழைக்கப் போவதில்லை என்பதை ஆச்சாரியாருக்கு இப்போதே ஜோசியம் சொல்லி விடுகிறோம்.

வீணாக இந்த நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் நன்மைக்கும் உணர்ச்சிக்கும் விரோதமாக தேசியத்தின் பேரால் இப்படி ஒரு போராட்டம் செய்து கொண்டிருப்பதில் பலன் என்ன என்பதை எடுத்து காட்டவே இவற்றை எழுதுகிறோமே ஒழிய மற்றபடி ஜோசியத்தில் பெயர் வாங்க அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆச்சாரியாருக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் கொள்கையில் வெளிப்படையாய் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறோம். யோக்கியமாய் பேசினால் இருவரும் புதிய சீர்திருத்தத்தை ஏற்று அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொடுக்கின்றவர்களேயாவார்கள். வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் மாத்திரமே குறுக்கே இருக்கிறது. அதை ஆச்சாரியாரல்ல இனியும் வேறு யார் தடுத்தாலும், தடுக்கத் தடுக்க அடிக்கும் பந்து எழும்புவது போல் வளர்ந்து கொண்டும் பலப்பட்டுக் கொண்டும்தான் போகும் ஒழிய இனி அந்த உணர்ச்சி அடங்கிவிடப் போவதில்லை. அன்றியும் முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர், தீண்டப்படாதவர் என்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்கெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் இவ்வளவு என்று காங்கிரசே ஒப்புக்கொண்டாய் விட்டது. அந்தப்படியே தொகுதி பிரித்து வெகுசாலமாய் நடந்தும் வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு மாத்திரம் தடைப்படுத்துவதால் அது எப்படி நின்று விடும்? அல்லது அப்படித் தடை செய்வது எந்த விதத்தில் நியாயமானதாகிவிடும்?

ஆகவே இனியும் அதைத் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதில் தனித் தொகுதி தேர்தல் முறைக்கு வழி காட்டுவதாகத்தான் முடியுமே ஒழிய அதை அடக்கிவிட முயற்சித்ததாக ஆகப்போவதில்லை.

ஆதலால் “வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம்” என்று அதுவும் “சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை” என்று காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொள்ளுமானால் பெரியதொரு அளவுக்கு நாட்டில் அரசியலில் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்ப்பும், சமூகத் துறையில் ஒருவருக்கொருவர் துவேஷமும் வளர்வதானது குறைவதோடு உண்மையாக மக்கள் நலத்துக்கு பாடுபடும் தியாக குணமுள்ளவர்கள் அரசியலைக் கைப்பற்றி மக்களுக்கு சிறிதாவது நன்மை செய்ய முடியும்.

அப்படிக்கில்லாமல் வீண் வம்பில் வாழ்நாளெல்லாம் காலம் கழித்து விட்டு துவேஷத்துக்கும் வெறுப்புக்கும் ஆகி கூறி விட்டு மாள்வதில் யாருக்குத்தான் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பது விளங்கவில்லை.

இதை ஏன் இவ்வளவு தூரம் எழுதுகிறோம் என்றால் இவ்வளவும் போதாமல் இனியும் வெறும் செல்வவாக்களாகவே வெற்றி பெறும்படியான மாதிரியில் தேர்தல் தொகுதி இனியும் திருத்தப்படப்போகின்றதென்று தெரிய வருவதாலேயே இதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

தோழர்களான டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு, திரு.வி.கல்யாணசுந்திர முதலியார், ஜார்ஜ் ஜோசப், வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை முதலியவர்களை காங்கிரசைவிட்டு விரட்டி அடித்த பார்ப்பனர்கள் இப்போது பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற முறையில் கெஞ்சிக் கெஞ்சி யெப்படிப்பட்டவர்களை காங்கிரசில் சேர்க்கப் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் காங்கிரசின் நிலைமையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) நடந்து கொண்டதின் அறியாமையும் நன்றாய் விளங்கும். ஆகவே காங்கிரசானது தனது தந்திரங்களின் பயனாய் “விலங்கைத் தறித்துவிட்டு குட்டையில் மாட்டிக் கொண்டது” போல் ஆகப்போகிறது என்பது நிச்சயம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 23.02.1936

தொழிலாளருக்கு காங்கிரஸ்காரர் துரோகம்

இந்திய சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தொழிலாளர் சம்பளப் பட்டுவாடா மசோதாவில், முதலாளிகள் பிரதிநிதி தோழர் மோடி கொண்டு வந்த திருத்த விஷயமாகக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் நடந்து கொண்ட தோரணையினால் இந்தியத் தொழிலாளர் பிறப்புரிமை பறிமுதலாகியிருக்கும் உண்மையைத் தொழிலாளர் உணர்ந்து கொண்டு விட்டது பாராட்டத்தக்கதே. சென்னையிலும், கோவையிலும் நடைபெற்ற கண்டனக் கூட்டங்களினால் இவ்விஷயத்தில் தொழிலாளர் கொண்டிருக்கும் மனக்கொதிப்பு நன்கு வெளியாகிறது. தோழர்கள் சாமி வெங்கடாசலம் செட்டியாரும், தாசும் நடு நிலைமை வகித்ததினாலேயே, தோழர் மோடி திருத்தம் நிறைவேறிய தென்றும், மற்ற காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் எல்லாம் தோழர் மோடி திருத்தத்துக்கு விரோதமாகவே வோட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்றும், சாமி வெங்கடாசலம் செட்டியாரும், தாசும் வியாபாரத் தொகுதியின் பிரதிநிதி களாதலால் அத்தொகுதி வாக்காளர்கள் விருப்பத்தின்படி நடக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், கோவை டவுன் ஹால் மைதானக் கூட்டத்தில், ஒரு காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் ஒரு நொண்டிச் சமாதானம் கூறி, காங்கிரஸ்காரர் செய்த துரோகத்தின் கொடுமையை மறைக்க முயன்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தோழர் மோடி திருத்தத்துக்குச் சாதக பாதகமாக வோட்டுக் கொடுத்தவர்களின் பெயர் விபரம் பத்திரிகைகளில் வெளிவராதிருக்கையில் அப்பார்ப்பனர் கூற்றுக்கு ஆதாரம் என்ன என்பதுதான் நமக்கு விளங்க வில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் மோடி திருத்தத்துக்கு எதிரிடையாக வோட்டுக் கொடுத்திருந்தால், தங்கள் பெயர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும்படி செய்து பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்க மாட்டார்களா? காங்கிரஸ் மெம்பர்களின் புரட்டை மறைப்பதற்கு ஆகவே சாதக பாதகமாக வோட்டுக் கொடுத்தவர்கள் பெயர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படவில்லை.

மற்றும் ஒரு விஷயம் முக்கியமாக கவனிக்கத்தக்கது என்னவென்றால் வர்த்தகத் தொகுதி வாக்காளர் விருப்பப்படி நடக்க தோழர்கள் சாமி வெங்கடாசலமும் தாசும் கடமைப்பட்டிருப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியானால் தொழிலாளர் விருப்பப்படி நடக்கத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளான தோழர்கள் ஜோஷியும், கிரியும் கடமைப்பட்டே இருக்கிறார்கள்.

அக்கடமையைச் செய்ய அவர்கள் முயன்றும் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் சொந்தக் கட்சி பலமில்லாததினால் அவர்களது முயற்சி பயன்பெறவில்லை. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இதர கட்சிகளின் உதவியினாலேயே அவர்களது கோரிக்கை நிறைவேற வேண்டியதாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியே இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் மெஜாரிட்டி கட்சியாக இருப்பதினால், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்க வேண்டியது அவர்கள் கடமையல்லவா? தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுக்கு ஆதரவளிக்க காங்கிரஸ் சமதர்மவாதியான தோழர் ரெங்கா ஒருவரே முன்வந்திருக்கிறார். ஏனைய காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. இந்த ஒரு உதாரணத்தினால் முதலாளி தொழிலாளி தகராறுகள் ஏற்பட்டால் காங்கிரஸ்காரர் தொழிலாளர்களை ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகவில்லையா? தொழிலாளர்களின் உண்மைப் பிரதிநிதிகள் நாங்களே என்று காங்கிரஸ்காரர் சொல்லிக் கொள்வதற்குப் பொருளே இல்லையென்பது தெளிவாக வில்லையா? இனி, தொழிலாளர் பிரதிநிதி என்று பெருமையடித்துக் கொள்ள காங்கிரஸ் காரருக்கு உரிமை யுண்டா?

மேலும், தோழர் மோடி திருத்தத்தை காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் மறைமுகமாக ஆதரித்தார்கள் என்பதற்கு மறுக்க முடியாத அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. தோழர் மோடி கொண்டு வந்த திருத்த பிரேரணையை சரியான முறையில் தவறில்லாமல் எழுதிக் கொடுக்கும்படி சட்ட மந்திரி சர். என்.என். சர்க்காரை, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் புலாபாய் தேசாய் கேட்டதாகவும், அதன்படி தாம் எழுதிக் கொடுத்ததாகவும் சட்ட மந்திரி சர். என்.என். சர்க்காரே இந்திய சட்ட சபையில் பகிரங்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். இதனால் தோழர் மோடி திருத்தத்துக்கு தோழர் புலாபாய் தேசாய் ஆரம்பத்திலேயே ரகசியத்தில் ஆதரவு அளித்துவிட்டார் என்பது விளங்க வில்லையா? தோழர் தேசாய், பம்பாய்வாசி யானதினாலும், முதலாளிகள் நண்பன் ஆகையினாலும் தோழர் தேசாயும் முதலாளிகள் பிரதிநிதி மோடியும் கலந்தே இந்தத் திருத்தப் பிரேரணை கொண்டு வரப்பட்டது என்று யூகிப்பது தவறாகாது. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திருத்தத்தை ஆதரித்தனாலேயே காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் திருத்தத்தை எதிர்த்துப் பேசவே இல்லை. தோழர்கள் ரெங்காவும் கிரியும் திருத்தத்தை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கையில் வாயாடி மெம்பர்களான தேசாய், சத்தியமூர்த்தி போன்றவர்கள் மௌனமாக இருக்கக் காரணம் என்ன?

ராஜன், அவினாசிலிங்கம், முத்துரங்கம், ராஜா, ஆரான் போன்ற தென்னாட்டு “வீரர்கள்” ஏன் வாய் திறக்கவில்லை? காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் கட்டுப்பாடாக எதிர்த்திருந்தால் தோழர் மோடி திருத்தம் நிறைவேறியிருக்குமா?

“ஒரு குழுச்சி முறையால் சர்க்கார், புலாபாய் தேசாய் போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றுவிட்டது” என்று தோழர் ரெங்கா

பகிரங்கமாக இந்தியச் சட்ட சபையில் கூறியிருக்கிறாரே! இதனால் மோடி திருத்தத்தை தேசாய் கம்பெனியார் பரிபூரணமாக ஆதரித்தார்கள் என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி விளங்கவில்லையா?

அன்றியும் தொழிலாளர் சம்பளத்தை 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை கொடுக்க வேண்டுமென்று தோழர் ஜோஷி கொண்டு வந்த திருத்தத்தை தோழர்கள் கிரியும், ரெங்காவும் ஆதரித்துப் பேசியிருக்க ஏனைய காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் மௌனமாக இருந்ததேன்? மேற்கூறிய விஷயங்களினால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தொழிலாளர் நண்பர்கள் அல்லவென்பது விளங்க வில்லையா? “தொழிலாளருடன் எல்லா விஷயங்களிலும் காங்கிரஸ் ஒன்றுபட்டுழைக்க முடியாது” என்று காங்கிரஸ் தலைவர் ராஜேந்திர பிரசாத் முன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியதின் உட்பொருளை இப்பொழுதாவது தொழிலாளர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்களா? காங்கிரஸ் முதலாளிகள் நண்பனாக இருந்து வருவதினால் “இன்றைய காங்கிரஸின் போக்கு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்று தோழர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் கூறியிருப்பதைத் தொழிலாளர்கள் கவனிப்பார்களா? தேர்தல்களில் வெற்றிபெற தொழிலாளர்கள் வோட்டு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அவசியந்தான். ஆனால் வோட்டைவிட அதிக முக்கியமானது பணம். காங்கிரஸ் வேலைகளுக்கும் காங்கிரஸ் வாலாக்கள் பிரயாணச் செலவுக்கும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் முதலாளிகளே பொருளுதவி செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக இருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

கோவைத் தொழிலாளர் யூனியன் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கும் மூன்று தீர்மானங்களையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு சம்பளப் பட்டுவாடா மசோதா திருத்தப்பட்டால்தான் தொழிலாளர்கள் குறைகள் நீங்கும். அதற்காக தொழிலாளர்கள் தீவிரமாகக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

கடைசியாக, கோவை டவுன்ஹால் மைதானக் கூட்டத்தில் கூறிய ஒரு பார்ப்பனரின் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டியது நமது கடமையென எண்ணுகிறோம்.

“சர்க்கார் தங்கள் விசேஷ அதிகாரத்தைக் கொண்டு எதையும் சட்டமாக்கும் சக்தி பெற்றிருக்கும் வரையில் தீர்மானங்கள் தோற்றாலும் வெற்றியுற்றாலும் ஒன்றேதான்” என்று கூறினாராம்.

ஆம். வாஸ்தவமே. இந்திய சட்டசபை பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதல்ல. அதனாலேயே சர்க்காரை எதிர்த்துத் தற்காலம் எதையும் சாதிக்க முடியாதென்றும் ஏனைய கட்சியாரைவிட காங்கிரஸ்காரருக்கு எதையும் அதிகமாகச் செய்துவிட முடியாதென்றும் நாம் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம்.

அதை இப்போது ஒப்புக்கொள்ளும் இந்தக் கூட்டத்தாருக்கு அப்பொழுது இந்தப் புத்தி எங்கு போயிற்று? “காங்கிரஸுக்கு வெற்றி, வெற்றி மேல் வெற்றி” என்று காங்கிரஸ் வாலாக்களும் பத்திரிகைகளும் கூச்சல் போட்டனவே. அவைகளுக்கு என்ன அருத்தம்?

“நாங்கள் சட்டசபைக்குப் போனால் சர்க்காரை ஆட்டி விடுவோம்” என்று சொன்னதின் கருத்து என்ன?

காங்கிரஸ்காரர் சட்டசபைக்கு போனபிறகு சர்க்காருக்கு எத்தனையோ தோல்விகள் ஏற்பட்டிருந்தும் சர்க்கார் அதன் போக்கில் இயங்கிக் கொண்டதானிருக்கிறது.

எனினும் தாம் ஏதோதோ சாதிக்கப் போகிறதாக காங்கிரஸ்காரர் மேலும் மேலும் தீர்மானங்களும் ஒத்திவைப்பு அவசர பிரேரணைகளும், மசோதாக்களும் கொண்டுவந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவைகளால் பயன் விளையாது என்று தெரிந்திருந்தும் பொது மக்களை ஏய்ப்பதற்காக வீண் ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்து கொண்டு இருக்கும் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் பின்னால் விளையக்கூடிய பலாபலன்களை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் மற்ற தீர்மானங்களின் மேல் நடந்து கொண்ட மாதிரியாகவே மோடி திருத்தத்தையும் எதிர்த்து ஏன் தோற்கடித்திருக்கக்கூடாது. தோற்கடித்த திருத்தத்துக்கு தன் விசேஷ அதிகாரத்தினால் சர்க்கார் ஆதரவளித்தால் அந்தப் பழியை சர்க்கார் மீது போட்டு விடலாமல்லவா?

கண்ணைத் திறந்து கொண்டு பட்டப் பகலிலே வெட்ட வெளிச்சத்திலே இந்தியச் சட்டசபையில் கண்ணாம் பூச்சி விளையாடும் காங்கிரஸ் வாலாக்கள், தோழர் மோடி திருத்த விஷயத்தில் மட்டும் பெரிய காரியக் காரணைப்போல் மீன மேஷம் பார்த்தார்கள் என்றால் கிழவிகளும் கூட சிரிக்க மாட்டார்களா! சிரித்தால்தான் என்ன? காங்கிரஸ் வாலாக்களுக்கு வேண்டியது பணம் தானே! பணம் முதலாளிகளிடம் தானே இருக்கிறது! அப்படி இருக்க காங்கிரஸ்காரர் ஏழைத் தொழிலாளிகளை எப்படி கவனிக்க முடியும்? தேர்தல்களின் போது தொழிலாளர் “தலைவர்களுக்கு” பணம் கொடுத்தால் தொழிலாளர்கள் இடையில் காங்கிரஸ் பிரசாரம் நடந்துவிடும் என்கின்ற தைரியம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உண்டு.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 23.02.1936

ஈரோட்டில் சுயமரியாதை திருமணம்

தோழர்களே!

இன்று இங்கு நடந்த சுயமரியாதைத் திருமணம் பற்றி எனது தோழர்கள் ஈஸ்வரன், ரத்தினசபாபதி, அன்னபூரணியம்மாள் ஆகியவர்கள் பேசினார்கள். சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது ஒரு சீர்திருத்த முறை கொண்ட திருமணமேயாகும். சீர்திருத்தம் என்பது இன்று உலகில் திருமணம் என்கின்ற துறைமாத் திரம் அல்லாமல் மற்றும் உலகில் உள்ள எல்லாத் துறையிலும் யாருடைய முயற்சியுமில்லாமல் தானாகவே ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறது.

தொழில் முறையில் கையினால் செய்யப்பட்ட வேலைகள் யந்திரத்தினால் செய்வது என்பது எப்படி தானாகவே ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் புகுந்து அது நாளுக்கு நாள் செல்வாக்குப் பெருகிறதோ அதுபோலவேதான் இத்திருமண விஷயமும் நாளுக்கு நாள் மாறுதலடைந்து அந்த முறை ஒரு யந்திரம் போல் ஆகி வருகிறது.

யந்திரத்தின் தன்மை என்ன? என்று பார்த்தால் சுருக்கமான நேரத்தில் சுருக்கமான செலவில் குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு தான் யந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கையாளப்பட்டு வருகிறது. அது போலவே இந்த சு.ம. திருமணமும் குறைந்த நேரத்தில் குறைந்த செலவில் குறிப்பிட்ட காரியமான திருமணம் நடத்தப்படுகிற முறை கைக்கொள்ளப் படுகிறது. இதற்குமுன் இத்திருமணங்கள் 3 நாள் 5 நாள் 1000, 2000 ரூ செலவுகளில் நடந்து வந்ததானது 50, 60க்குள் சில திருமணம் 5 ரூ. 6 ரூ க்குள் 2 மணி, 4 மணிக்குள் நடந்து விடுகிறது.

இப்படி நடப்பது என்பது சுயமரியாதை இயக்கத்தாலே என்று தோழர்கள் சொன்னார்கள். நான் இது மனிதன் அறிவு பெற்றுவருவதால்தானே ஒழிய வெறும் இயக்கமே எதுவும் செய்துவிட முடியாது என்று சொல்லுகிறேன். திருமணம் விஷயத்தில் திருத்தத்தை இப்போது இந்த 10 வருஷ காலத்திற்குள் யாரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். இத் திருமண முறை ஏழைமக்களுக்கே மேன்மையானது என்றாலும் பணத்திமிரும் ஜாதித்திமிரும் கொண்ட முதலாளித்தன்மைக் கூட்டத்தார்களும் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

ஆதலால் இனி திருமண முறையைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

ஆனால் அத் திருமணத்திற்கு முக்கியமாய் தம்பதிகள் ஜோடி சேர்த்தல், தம்பதிகள் உரிமை முதலிய விஷயங்களில் அனேக சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன.

அதாவது இப்போது இங்கு பெண்ணுக்கு தாலி கட்டப்பட்டது. இதற்கு என்னதான் தத்துவார்த்தம் சொல்லப்பட்டாலும் இந்த தாலி கட்டுவதானது “இந்தப் பெண் இந்த மாப்பிள்ளையினுடைய சொத்து” என்கின்ற அறிகுறிக்கு ஆகத்தான். இந்த தத்துவம் சுலபத்தில் மாறிவிடும் என்று நான் கருத முடியவில்லை. தாலிகட்டாத கல்யாணம் நடந்த போதிலும் மணப்பெண் மணமகனுடைய சொத்து என்பது மாறிவிடும் என்று நான் நினைக்க முடியவில்லை.

ஏனெனில் இத் திருமணத்துக்கு சம்மந்தப்பட்டாத கற்பு என்பது ஒன்று பெண்கள் மீது மாத்திரம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. கற்பு என்பதை சுகாதாரத்தையும், சார்த் தத்துவத்தையும், பொது ஒழுக்கத்தையும் பொறுத்து நான் ஆதரிக்கிறேன் என்றாலும் இன்று அந்த முறையில் கற்பு கையாளப்படுவதில்லை. உதாரணம் என்னவென்றால் கற்பு ஆண்களுக்கு வலியுறுத்தப்படுவதில்லை என்பதிலிருந்தே உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால் இந்து கடவுள்கள் என்பவற்றிற்கும் கூட ஆண் கடவுள்களுக்கு கற்பு வலியுறுத்தப்படுவதில்லை. ஆதலால் அந்த அதாவது ஒரு பிறவிக்கு ஒரு நீதி என்கின்ற கற்பு முறை அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த தனி உடமை தேசத்தில் இது ஒழிக்கப்படுவது என்பது சுலபத்தில் ஏற்படக்கூடிய காரியமா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் பெண்களுக்குத்தான் கற்பு. ஆண்களுக்கு வலியுறுத்தக்கூடாது என்கின்ற தத்துவமே தனி உடமைத் தத்துவத்தைப் பொறுத்தது.

ஏன் என்றால் பெண் ஆணுடைய சொத்து என்பதுதான் இன்றைய மனைவி என்பவர்களின் நிலைமை.

எப்படி எனில் “புருஷன் சம்பாதிக்கிறவன், சம்பாதித்த பொருளுக்கு அவனே சொந்தக்காரன், மனைவிக்குச் சோறு போட்டு சேலை கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறவன், மனைவி பெற்ற குழந்தைக்குத் தன் சொத்துக்களைக் கொடுக்கிறவன். குடும்பபாரமும், குடும்ப பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன், ஆகவே அவனுக்கு - அவனால் - காப்பாற்றப்படுகிற - அவன் மீது பொறுப்பு விழுந்த மனைவியை அடக்கி ஆள அவனுக்கு உரிமை உண்டு” என்பது இன்றைய சமுதாய முறைச் சட்டமாய் இருக்கிறது. இதை எப்படி ஒருவன் மறுக்க முடியும்.

சம்பாதனை, குடும்பப் பொறுப்பு, குழந்தைகள் பெற்றால் அதைக் காப்பாற்றும் திறமை ஆகியவைகள் ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்பட்டு இத்திறமைகள் இல்லாத ஒரு புருஷனைக் கட்டிக்கொள்வதாய் இருந்தால் மாத்திரம் ஆண்களை பெண்கள் அடக்கியாள முடியும். முடியா விட்டாலும்

சம சுதந்திரமாகவாவது இருக்க முடியும். இதில்லாமல் எவ்வளவு சுயமரியாதையும், சம சுதந்திரமும் போதித்தாலும் பெண்களுக்கு சம சுதந்திரமும் சம கற்பு என்பதும் ஒரு நாளும் முடியக்கூடிய காரியமல்ல என்பதே எனது அபிப்பிராயம். அன்றியும் அப்படிப்பட்ட திறமை அற்றவர்களுக்கு சம சுதந்திரம் அளிப்பதும் ஆபத்தான காரியம்தான்.

ஆதலால் பெண்கள் சுதந்திரம் இந்த மாதிரி கல்யாண காலங்களில் பேசி விடுவதாலோ, “சுத்த” சுயமரியாதை முறையில் திருமணம் செய்து விடுவதாலோ ஏற்பட்டு விடாது.

தனி உரிமை உலகில் பெண்கள் சுதந்திரம் வேண்டு மென்பவர்கள் பெண்களை நன்றாய் படிக்கவைக்க வேண்டும். தங்கள் ஆண் பிள்ளைகளை லக்ஷியம் செய்யாமல் பெண்களுக்கே செலவு செய்து படிக்க வைக்க வேண்டும். ஜீவனத்துக்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

தாய் தகப்பன்மார் பார்த்து ஒருவனுக்கு பிடித்துக் கொடுப்பது என்று இல்லாமல் அதுவாக (பெண்ணாகவே பார்த்து) தகுந்த வயதும், தொழிலும் ஏற்பட்ட பிறகு ஒருவனை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் கன்னிகாதானம், கல்யாணம், தாரா முகூர்த்தம் என்கின்ற வார்த்தைகளே மறைந்து அகராதியில்கூட இல்லாமல் ஒழிய வேண்டும். அன்றுதான் பெண்கள் சுதந்திரம் அனுபவிக்க லாயக்குள்ளவர்களாவார்கள்.

1, 2, 3 கூட எண்ணத் தெரியாத நிலையில் உள்ள பெண்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுப்பது என்றால் எப்படி முடியும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

கையில் கொடுக்கும் பணத்தை எண்ணத்தெரிய வேண்டாமா? 5 அணா கொடுப்பவனுக்கு 8 அணா எண்ணிக் கொடுத்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் அக்குடும்பத்தை என்ன கதிக்கு ஆளாக்கும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

இதை நான் இங்குள்ள தாய்மார்களுக்காகவே சொல்லுகிறேன். உங்கள் பெண்களை நன்றாய் படிக்க வையுங்கள்; தொழில் சொல்லிக் கொடுங்கள்; 20 வயது வரை கல்யாணம் செய்யாதீர்கள். அப்பொழுது தான் பெண்களுக்கு சுதந்திர உணர்ச்சி உண்டாகும்.

வெறும் நகையும், அலங்காரத் துணியும், சிங்காரிப்பும் அடிமைத் தனத்துக்கு வித்து என்பதை உணருங்கள்.

ஆண்கள் தங்களை சிங்காரித்துக் கொள்ளாமலும், நகை போட்டுக் கொள்ளாமலும் இருக்கும் போது பெண்கள் மாத்திரம் ஏன் தங்களை அலங்கரித்துக் காட்ட வேண்டும். இது ஒன்றே பெண்கள் மட்டமானவர்கள் என்பதற்கும், பெண்களுக்குச் சுயமரியாதை இல்லை என்பதற்கும் ஆதாரமல்லவா என்று கேட்கின்றேன்.

அன்றியும் பெண்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கொடுக்க வயதான மாமியார் பருவப் பெண்கள் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் தங்கள் இளம் பிராயங்களில் மாமியாரிடம் பட்ட அடிக்கும், இடிக்கும் வட்டி வாங்க தங்கள் மருமகள்மாரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு பெண்கள் சுதந்திரம் என்பது ஒரு பெரிய “குச்சுக்காரத்தனத்துக்கு” ஒப்பாக காணப்படும். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைகள் அவர்கள் மாமி வீட்டுக்குச் சென்று சுதந்திரமாய் இருக்கும் என்பதை நினைத்து திருப்தியடைய வேண்டும்.

ஆகையால் நான் கடைசியாக கேட்டுக்கொள்வது பெண்களை சுதந்திரத்துக்கு அருகதை உடையவர்களாக ஆக்குங்கள் என்பதுதான். அதைவிட்டு விட்டு பெண்கள் வீட்டு வேலை செய்வது, கோலம் போடுவது, சாணி தட்டுவது, பாத்திரம் கழுவுவது, கும்மியடிப்பது, கோலாட்டமடிப்பது என்பது போன்ற அடிமை வேலைக்குத் தயார் செய்யாதீர்கள். பெண்களை வெறும் பிள்ளை பெறும் யந்திரமாக்காதீர்கள். அதுவும் அந்தப் பெண்ணுக்கு இஷ்டமில்லாவிட்டாலும் பெற்றுத் தீரவேண்டிய அடிமை யந்திரமாக ஆக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்த அளவுக்காவது தோழர் காத்தான் அவர்கள் இத் திருமணத்தை நடத்த முன் வந்ததற்கு அவரையும், மணமக்களையும், சுற்றத்தாரையும் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பு: ஈரோட்டில் 28.02.1936 ஆம் நாள் ஈ.வெ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் கட்டடத்தில் நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 01.03.1936

இப்போதாவது பாமர மக்களுக்குப் புத்தி வருமா?

பார்ப்பனர்கள் ஏழை மக்களுக்கு அதாவது ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கும் ஜன்ம விரோதிகள் என்பதற்கு இன்னம் ஏதாவது ருஜுவேண்டுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஏழைக் குடியானவர்கள் மசோதாவாகிய இனாம்தார் மசோதா என்பதை கொலை செய்தவர்கள் யார் - தொழிலாளிகள் மசோதாவில் சம்பளப் பிடித்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து தொழிலாளர் உரிமையைக் கொலை செய்தவர்கள் யார் என்பதை ஆலோசித்துப் பார்த்து காங்கிரசும் பார்ப்பனீயமும் ஏழை மக்களுக்கு அனுகூலமானதா துரோகமானதா என்பதை உணர வேண்டுகிறோம்.

இனாம்தார் மசோதா என்பதின் தத்துவம் எவன் பூமியை நேரில் கஷ்டப்பட்டு உழுது பயிர் செய்கிறானோ அவனுக்கே பூமி சொந்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற தத்துவத்தைக் கொண்டது. இந்த மசோதா ஒரு வழியில் சமதர்ம ஆட்சிக்கு அடிப்படையென்று கூட சொல்லலாம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது உண்மையிலேயே ஒரு சமதர்ம தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏற்படுத்தப் பட்டது என்று நாம் பலதடவை சொல்லி வந்திருக்கிறோம்.

அது முக்கியமாய் முதலாவதாக பிறவியிலேயே ஏழையாகவும் அடிமையாகவும் கற்பிக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக் கென்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது பார்ப்பனர்களின் கொடுமைக்கும், சூழ்ச்சிக்கும் தலை கொடுக்க வேண்டியிருந்தபடியால் அதற்குத் தகுந்த நபர்களைக் கொண்டு அக்கட்சி நடைபெற வேண்டியிருந்ததினிமித்தம் பார்ப்பனரல்லாத பணக்காரர்கள், ஜமீன்தாரர்கள் ஆகியவர்கள் உதவியை நாட வேண்டியதாயிற்று. இன்றும் நிலைமை அதுபோலவே இருப்பதால் பணக்காரர்கள், ஜமீன்தாரர்கள் உதவி இல்லாமல் அக்கட்சி நடைபெற முடியாததாய் இருக்கிறது.

என்றாலும், அக்கட்சியானது அது ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட கொள்கைக்கு விரோதமில்லாமல் இன்றும் நடந்து வருகிறது என்பதை அதன் எதிரிகளும் இன்றும் மறுக்க முடியாது. அக்கட்சி கொள்கைப்படி

பொது மக்களுள் இருந்து வரும் ஜாதி இழிவு, ஜாதி வித்தியாசம் ஆகியவைகளை ஒழிப்பதற்கும் அரசியல் சமூக இயல் ஆகிய நிர்வாகங்களில் எல்லா மக்களுக்கும் அதாவது “பார்ப்பான் முதல் பறையன் வரை” சம பிரதிநிதித்துவமும், சம சந்தர்ப்பமும் இருக்கவும் பாடுபட்டு அதை ஒரு அளவுக்கு அமுலில் கொண்டு வந்து விட்டது. அதன் பிறகே மற்ற சமதர்மக் கொள்கைகளையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர முயற்சித்திருக்கிறது. இந்த முறையில் தான் சமூகச் சீர்திருத்தத் துறையிலும் தீண்டாமை ஒழிப்பு முதல் தேவதாசிகள் ஒழிப்பு மசோதா, விபசாரிகள் ஒழிப்பு மசோதா, தேவஸ்தானப் பணம் பொது நலமான காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தும் மசோதா, லேவாதேவிக்காரர்கள் மசோதா, இனாம் குடிகள் மசோதா என்பவைகளான பலவற்றை அடுக்கடுக்காகக் கொண்டு வந்து சட்டங்களாக ஆக்கிக்கொண்டு வரப்படுகிறது.

இந்த மசோதாக்களில் எதையாவது ஒன்றை காங்கிரசோ, பார்ப்பனர் களோ ஆதரித்தார்கள் என்றாவது எதிர்க்காமலாவது இருந்தார்கள் என்றாவது இன்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்பதோடு அவைகள் எவ்வளவோ நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் தொல்லைகளுக்கும் இடையில் நிறைவேற்றி சட்டமாக்கிய பிறகாவது அதை உண்டாக்கியவர்களின் உத்தேசப்படி அமுல் நடத்தவாவது விட்டார்களா என்பதை யோசித்தால் பார்ப்பனர்கள் யோக்கியதையும், காங்கிரசின் யோக்கியதையும் மூடனுக்கும் நன்றாய் விளங்கிவிடும். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதிக்கத்தினாலேயே டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரி சபையானது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் சர்க்கார் நாமினேஷன் என்பதை அடியோடு ஒழித்தது. அந்தப்படியான ஒரு ஜனநாயகத்திற்கு இந்தியா பூராவுக்குமே வழிகாட்டிய அவ்வளவு முற்போக்கான வேலையைச் செய்த மந்திரிகளை ஒழிக்க பார்ப்பனர்களும் காங்கிரசும் பட்டபாடு எவ்வளவு என்பது ஒரு புறமிருக்க அந்தத் தன்மையை காங்கிரசுக்காரர்கள் எவ்வளவு தூரம் துஷ்பிரயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதை நோக்கும் போது இவர்கள் அரசியல் முற்போக்குக்கு சிறிதாவது அருகர்களா என்பதும் விளங்காமல் போகாது.

ஆகவே காங்கிரசும், பார்ப்பனீயமும் இந்திய மக்களின் உண்மையான சுக வாழ்வுக்கானாலும், உண்மையான சமதர்ம வாழ்வுக்கானாலும் பிறவி எதிரிகளாய் இருக்கின்றனவே ஒழிய சிறிதும் அனுகூலமானவர்கள் அல்ல என்பதோடு இவைகளின் காலத்தில் மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்பட முடியாது என்றும் சொல்லிவிடலாம்.

இனாம்தார் மசோதா என்றால் என்ன? முற்கூறியதுபோல பூமியை எவன் கஷ்டப்பட்டு உழுகிறானோ அவனே அந்த விளைவின் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்கிற, அதாவது எல்லா மக்களும் உண்மையாக பாடுபட்டு எல்லோரும் பலனை விகிதாச்சாரம் அடைய வேண்டும் என்னும் தத்துவம் அதில் இருக்கிறது. இப்போதைய முறையானது பூமிக்கு

சொந்தக்காரன் ஒருவனாகவும் பூமியை கஷ்டப்பட்டு உழுது பயிர் செய்கிறவன் ஒருவனாகவும், பாடுபட்டு உழுது பயிர் செய்பவன் அரைப் பட்டினியாய் கிடக்கவேண்டியது, பாடுபடாமல் நிமித்திய மாத்திரமாய் சொந்தக்காரராய் இருக்கும் சோம்பேறிகள் வெள்ளாமைகளையெல்லாம் கொண்டுபோய் தன் குதிருக்குள் கொட்டிக்கொண்டு தினம் 3-வேளை குளித்து நாலு வேளை சாப்பிட்டு விட்டு தொப்பையைத் தடவிக்கொண்டு திண்ணையில் தூங்க வேண்டியது என்கின்ற முறையே இருந்து வருகிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்கள் இதை மாற்ற வேண்டும் என்கின்ற ஆசையின் மீதே முதல்படியாக எவன் எந்தக் குடியானவன் காலாகாலமாய் உழுது கொண்டு வருகிறானோ அவனே ஒரு குறிப்பிட்ட உரிமையுள்ள பூமிக்கு அதாவது ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைச் செய்வதற்கு என்று பொது மக்களால் குறிப்பிட்ட நபருக்கு மான்யம் விட்டு அந்த மான்யதாரன் அந்த பூமியை உழுது பயிர் செய்யாமல் வேறு குடியானவனுக்கு விட்டுவிட்டு அவனிடம் இருந்து பயன்பெற்று வருவதாய் இருந்தால் அந்தப் பயனைப் பற்றிய அளவுக்கு செய்யப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடாகும்.

இந்தக்காரியத்தால் யாருக்கு என்ன நஷ்டம்? இப்படிப்பட்ட மான்ய பூமி அனேகம் ஏற்கனவே விறறாய்விட்டது. அடமானம் போக்கியம் முதலியவை செய்தும் ஆகிவிட்டது. அனேகம் வேறு பல வழிகளில் கைமாரியும் விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் யாருக்கும் உண்மையில் பெருவாரியான நஷ்டம் எதுவும் ஏற்பட்டுப் போய்விடுவதற்கு இடமில்லை. அப்படி இருந்தும் பார்ப்பனர்கள் கட்டுப்பாடாக காங்கிரஸ், தேசீயம், வருணாச்சிரமம் எல்லாமுமே கூப்பாடு போட்டு அச்சட்டத்தை கொலை செய்து விட்டார்கள்.

இதிலிருந்து ஏழை மக்களுக்கு ஏழைக்குடியானவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்களா காங்கிரஸ் கட்சி பார்ப்பனர்களா என்பதை உணர வேண்டுகிறோம்.

இன்றுள்ள விவசாய குடியானவர்கள் நிலைமை உண்மையிலேயே சகிக்கக் கூடியதாயில்லை.

அனேக குடியானவர்கள் குத்தகைக்கும் கூலிக்கும் உழுகிறவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஏறக்குறைய ஒருவேளைப் பட்டினிக் காரர்களாகவே இருப்பதுடன் அவர்களது பெண்டு பிள்ளைகளும் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டி இருக்கிறதே ஒழிய அவர்களுக்கு படிப்போ, சுகாதாரமோ, வைத்தியமோ எல்லாம் பூஜ்ஜியமாகவே இருந்து வருகின்றன.

இதுவும் ஒரு வருணாச்சிரம தர்மம் போலவே மிராசுதார்கள் மக்கள் மிராசுதார்களாகவும், கூலி விவசாயி மகன் கூலி விவசாயியாகவும்

பாரம்பரியமாய் இருந்து வரும்படியாக இருந்து வருகிறது. மிராசுதார்களின் கல் நெஞ்சமானது குடியானவனை அடுத்த தலைமுறைக்குக்கூட அவன் பிள்ளை குட்டிகள் இருக்க முடியாமல் பட்டினியினாலேயே சாகும்படி செய்து விடுவதில் சிறிதுகூட தயங்காது. ஆனாலும் மறுபடியும் அடுத்த வருஷத்துக்கு தங்கள் பூமியை உழ ஆள் வேண்டுமே என்கின்ற சுயநலத்துக் காகவே அரை கஞ்சிக்காவது கொடுத்து அவனை உயிருடன் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்துக்கு ஆளாகிவிட்டது.

இந்தக் காரியங்களுக்கு ஏதாவது யந்திரங்கள் வந்து அது தானாகவே உழுது பயிர்செய்து வெள்ளாமையை வீட்டிற்கு கொண்டுவந்து குதிரில் கொட்டிவிடுமேயானால் கண்டிப்பாய் இந்தக் குடியான ஜனங்கள் கோடிக் கணக்காய் பிளேக்கிலும் பேதியிலும் பூதம்பத்திலும் ஒரே நாளில் போய் விடுகிற மாதிரி ஒழிந்து போய்விட வேண்டியதுதான்.

இதை, இன்று எந்த மகாத்மாவும் கவனிப்பதில்லை. எந்த தேசாபி மானியும் கவனிப்பதில்லை. மகாத்மாக்களின் யோக்கியதை ஆட்டுப்பாலும், ஆரஞ்சிப்பழ ரசமும், பஞ்சணை மெத்தையும், உபசாரத்துக்கு பற்பல தாதிகளுடன் முடிந்து விடுகின்றது.

தேசப்பக்தர்கள் கடமையோ முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்ட், சட்ட சபை ஆகியவைகளின் ஸ்தானங்களும் ஆதிக்கங்களும் மந்திரி பதவிகளும் பார்ப்பனீய ஆட்சிகளும் என்பவையோடு முடிந்து விடுகின்றன.

கொஞ்ச நஞ்சம் ஏதாவது நன்மை செய்யக்கூடிய ஜஸ்டிஸ் கட்சி போன்ற ஸ்தாபனங்களும், நபர்களும் பார்ப்பனக் கூலிகளால் தேசத் துரோகிகள் என்று கற்பிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

குடியானவர்கள் சம்பந்தமான யோக்கியதைகள் இந்த லக்ஷணம் என்றால் தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இது போலவே துரோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதுவும் வெகு துணிவாகவே இவ்விதத் துரோகங்கள் செய்து முதலாளிமார்களிடம் பரிசு பெற்று மெத்தை மேடை வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவற்றை கொஞ்சமும் பயமில்லாமலும் வெட்ட வெளிச்சமாகவே செய்கிறார்கள்.

என்றாலும் இதை நமது மூட மக்கள் உணருவதற்கில்லாமல் தேசியமும் தேசபத்தியும் செய்து வருகின்றன.

சாமிக்காக என்று சுவாமியின் பொண்டாட்டி ஆய்விட்டதாக பொட்டுக் கட்டிக்கொண்டு குச்சுக்காரத்தனம் செய்வதில் எப்படி வெட்கத்திற்கும் இழிவுக்கும் இடமில்லாமல் போய்விட்டதோ, அதுபோலவே தேசத்துக்காக என்று தேசபக்தன் என்கின்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு குச்சுக்காரத் தனத்தைவிட இழிவானதான சமூகத்துரோகம் செய்து வயிறு வளர்த்தாலும் அது இன்றைய சமூக முறையில் வெட்கத்திற்கும் இழிவுக்கும் இடமில்லாமல் போய்விட்டது.

சமுதாயம் இன்று உள்ள முறையில் இம்மாதிரி ஈன வயிறுவளர்க்கும் ஜனங்கள் இருப்பதும், இப்படி ஏழை மக்களைத் தொழிலாளி மக்களை ஒரு கூட்டம் ஏமாற்றி சுயநலமடைந்து சோம்பேறியாய் வாழ்வதும், இவற்றையெல்லாம் அனுமதித்துக்கொண்டு ஒரு அரசாங்கம் இருப்பதும் சிறிதும் அதிசயமில்லை என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. எது எப்படி இருந்தாலும் இப்போதாவது பாமர மக்களுக்கு அதாவது காங்கிரஸ் காங்கிரஸ் என்று கூலிகளின் பேச்சைக் கேட்டு பார்ப்பனர்களுக்கு ஓட்டு போட்டு விட்டு தலையில் ஓட்டைக் கவிழ்த்துக்கொள்ளும் பாமர மக்களுக்கு புத்தி வந்து உண்மையாக மக்கள் கூட்டத்துக்கு பாடுபடுகிறவர்கள் யார் என்பதை உணர்ந்து தங்கள் ஓட்டுகளை யோக்கியமான வழியில் பயன்படுத்தப்பட மாட்டார்களா என்றுதான் எதிர்பார்க்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 01.03.1936

உரிமை பெரிதா? காசு பெரிதா?

திடீரென்று தொழிலாளர் செய்யும் வேலை நிறுத்தங்களுக்கு தண்டனையாக 13 நாள் சம்பளத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று தோழர் மோடி இந்தியச் சட்டசபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றிய திருத்தம், இப்பொழுது 8 நாள் சம்பளத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று ராஜாங்க சபையில் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த தோழர் பி.என். சாப்ருவின் யோசனையை சர்.பிராங்கு நாய்ஸ் ஒப்புக் கொண்டதுடன் இவ்விஷயத்தில் அக்கரைகொண்ட அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் அதை ஆதரிப்பதாயும் சொன்னாராம். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளான தோழர்கள் ஜோஷியும், கிரியும் தீராப் பொறியாக இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும், தொழிலாளர் உரிமை பறிபோவதை நம்மால் ஆதரிக்க முடியாது. 13 நாள் சம்பளத்துக்கு பதிலாக 8 நாள் சம்பளம் பிடிப்பதினால் தொழிலாளருக்கு 5 நாள் சம்பளம் இலாபம் ஏற்படலாம். ஆனால் காசை விட உரிமையே முக்கியம். தமது உரிமைகளையும், மானத்தையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு திடீர் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் தொழிலாளருக்கு உண்டாகக் கூடும். ஆகவே திடீர் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமை தொழிலாளருக்கு இருந்துதான் தீர்வேண்டும். தோழர் சாப்ரு திருத்தத்தினால் தொழிலாளர் திருப்தியடையவே கூடாது. கட்டுப்பாடாகக் கிளர்ச்சி செய்தால் இந்தத் திருத்தத்தையும் ரத்து செய்ய முடியும். சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தார் விழிப்படைந்து இவ்விஷயமாகச் சிறிது சுறுசுறுப்புடன் வேலை செய்வது பாராட்டத்தக்கதே. அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் வெளியீடுகள் தொழிலாளர் நிலைமையை பொதுஜனங்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட மிக்க உதவி புரியக்கூடும். எனினும் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்கள் பலர் இப்பொழுதும் காங்கிரசில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது பெரிய அதிசயமாகவே இருக்கிறது. அசம்பிளி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் முதலாளிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்திருப்பது பகிரங்கமான பிறகும் அவர்கள் காங்கிரசை நம்புவது பைத்தியகாரத் தனமல்லவா?

(1) “ தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதை காங்கிரஸ் தனது வேலைத்திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய அமிசமாகச்

சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சியினர், பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து வெளியான மசோதாவைத் தீர்ப் பரிசீலனை செய்து திருத்தப் பிரேரணைகள் விஷயத்தில் எவ்விதம் நடந்து கொள்வ தென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். எனினும் அவர்கள் அந்தக் கடமையை அலக்ஷ்யம் செய்து விட்டனர். (2) தோழர் ஜோஷியின் திருத்தப் பிரேரணைகள் பலவற்றின் மீது ஓட்டெடுத்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒரு சாரார் பிரேரணைகளுக்குச் சாதகமாக ஓட்டுச் செய்வதும் மற்றொரு சாரார் நடுநிலைமை வகித்திருப்பதுமான துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டது. (3) தோழர் மோடி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகேனும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எச்சரிக்கை அடைந்திருக்க வேண்டும். (4) முக்கியமாக காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்தத் திருத்தத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கு கட்டுப்பாடான வழியில் முயற்சி செய்யாமலிருந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்”

என்றெல்லாம் காங்கிரசை எப்பொழுதும் ஆதரிக்கும் சுதேசமித்திரன் குற்றம் சாட்டுமானால் காங்கிரஸ்காரர் செய்த துரோகம் எவ்வளவு பயங்கரமான தென்று நாம் கூறவும் வேண்டுமா? ஆகவே தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர் தலைவர்களும் காங்கிரசை நம்புவதினால் பலனேற்படாதென்பதே நமது கண்டிப்பான அபிப்பிராயம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 01.03.1936

திரு. வி.க. முதலியார் புறப்பட்டு விட்டார்

காங்கிரசுக்காரர்களின் அயோக்கியத்தனங்களைக் கண்டு சகிக்காமல் தோழர் திரு. வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் முதலியவர்கள் துணிந்து காங்கிரஸ் சிவிக் போர்டார் என்பவர்களால் நிறுத்தப்பட்ட நபர்களுக்கு விரோதமாயும், உண்மையில் தகுதி உடையவர்களுக்கு அநுகூலமாயும் பிரசாரம் செய்யப் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

காங்கிரஸ் சிவிக் போர்டாரால் தெரிந்தெடுக்கப்படும் மெம்பர்கள் என்பவர்களில் பலர், தெரிந்தெடுப்பு அதிகாரம் பெற்றவர்கள் என்பவர் களுக்குச் சொந்தத்தில் பணம் கொடுத்துத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளப்படு கிறார்கள் என்கின்ற புகார் திருநெல்வேலி, திருச்சி, திருவண்ணாமலை முதலிய இடங்களில் ஏற்பட்டது யாரும் அறியாததல்ல. இம்மாதிரி சூழ்ச்சியும், அயோக்கியத்தனமும் ஒழிய வேண்டும் என்பதே தோழர் முதலியார் போன்றவர்களின் முக்கிய கவலையாக இருந்திருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

எப்படி இருந்தாலும் இப்போதாவது இவர்கள் உண்மையை உணர்ந்து கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 01.03.1936

சீதை கற்பாயிருந்திருக்க முடியுமா?

ஒரு நெருக்கடியான ஆராய்ச்சி

- சித்திரபுத்திரன்

சுயமரியாதைக்காரர்கள் கற்பை ஒரு மோகக் சாம்ராஜ்யமான சங்கதி என்று எண்ணுவதில்லையானாலும் புருஷனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் எந்த விஷயத்திலும் நம்பிக்கை துரோகம் செய்யக் கூடாது என்பதிலும், இருவர்கள் உரிமையிலும் ஒருவருக்கொருவர் அதிகம் கூடுதல் குறைவு பாராட்டக்கூடாது என்பதிலும் மிகவும் கண்டிப்பானவர்கள்.

இந்நிலையில் இன்று ஆரியர்கள் கற்பு, தமிழர் கற்பு என்கின்ற விஷயத்தில் நடக்கும் விவகார விஷயத்தில் சுயமரியாதைக்காரர்களுக்கு வெட்கமாகத்தான் இருக்கும். என்றாலும் இன்றைய முறையில் கற்புக்கு ஒருவித மரியாதை கற்பிக்கப்பட்டு அது இல்லாததற்கு ஒருவித இழிவு கற்பிக்கப்பட்டு அவை அமுலில் இருக்கும் காலத்தில் அதைப்பற்றி பேசுதல் தமிழர்களுக்கு கற்பு ஆரியர்கள் வந்துதான் கற்றுக் கொடுத்தார்கள், அதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை என்று சொன்னால் அது வகுப்பு உணர்ச்சியின் பயனாக எந்தத் தமிழனுக்கும் அவன் சுயமரியாதைக்காரனாய் இருந்தால் இன்னும் அதிகமாகக் கூட வருத்தம் வரத்தான் செய்யும். ஏனெனில் ஒரு வகுப்பை இழிவுபடுத்தி மற்றொரு வகுப்பை உயர்வுபடுத்த வேண்டும் என்கின்ற முறையில் அப்படிச் சொன்னதாகக் கருதும்போது இதற்குப் பயன்படுத்தப்படாத சுயமரியாதை உணர்ச்சியானது வேறு எதற்குத்தான் பயன்படும் என்பதனால்தான்.

ஆகவே அந்த கற்பைப் பற்றிய விவகாரத்தை விட்டு விட்டு இந்துக்கள் அல்லது ஆரியர்கள் சம்மந்தமான புராண ஆசிரியர்கள் தங்கள் வகுப்பு நலத்துக்கு என்று எழுதி வைத்திருக்கும் புண்ணிய சரித்திரங்கள், தெய்வீக சம்மந்தமான காவியங்கள் என்பவைகளில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கிய பாத்திரங்களுக்கு உயர்வுகளைக் கற்பிப்பதில் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? முட்டாள்தனமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? என்று பார்த்தால் சுத்த முட்டாள்தனமாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே கருத வேண்டியிருக்கிறது.

ராமாயணம்

ஏனெனில் உதாரணமாக ராமாயணம் என்னும் காவியத்தைப் பற்றி அதில் வரும் முக்கிய பெண்பாத்திரமாகிய சீதையைப் பற்றியே யோசித்துப் பார்த்தால் இது விளங்காமல் போகாது.

முதலாவது சீதை எப்படிப் பிறந்தாள் என்பதற்கு ஆதாரமே காணோம்.

ஆனாலும் சீதையைப்பற்றிய முன் ஜன்மக் கதை ஒன்று கூர்ம புராணத்தில் உள்ளது.

அது என்னவென்றால் சீதையானவள் குசத்துவசன் என்பவனுடைய வாயில் தோன்றினாளாம். தம்பன் என்னும் அரக்கன் சீதையை இச்சித்து கேட்க குசத்துவசன் மறுக்க குசத்துவசனை அந்த அரக்கன் கொன்று விட்டானாம். பிறகு சீதை விஷ்ணுவை மணக்க ஆசைப்பட்டுத் தவம் செய்கையில் அவ்வழி வந்த ராவணன் சீதையைக் கண்டு பலாத்காரம் செய்து விட்டானாம். பிறகு சீதை ராவணன் தொட்டுவிட்டதால் அந்த தோஷம் நீங்க நெருப்பில் இறங்கிவிட்டாளாம். நெருப்பில் இறங்கும் போது அடுத்த ஜன்மத்தில் லங்கையில் பிறந்து ராவணனை அழித்து விடுவதாகச் சபதம் கூறி இறந்தாளாம்.

அந்தப்படியே சீதை லங்கையில் ஒரு தாமரைப் பொய்கையில் கிடந்தாளாம். (எப்படி வந்து கிடந்தாளோ தெரியாது) அப்போது ராவணன் கண்டு எடுத்துப் போய் தன் வீட்டில் மகள் போல் வளர்த்தானாம். ஜோசியர்கள் இச்சீதை லங்கையில் இருந்தால் லங்கைக்கு ஆபத்து என்றார்களாம். அதை நம்பி ராவணன் சீதையை ஒரு பெட்டியில் இட்டுக் கடலில் விட்டு விட்டானாம். அது கரைக்கு வந்து பூமியில் புதைபட்டு விட்டதாம். பிறகு அது ஜனகன் கைக்குக் கிடைத்து அவன் எடுத்து வளர்த்து ராமனுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தானாம்.

(சீதை போல இந்தக்காலத்தில் ஒரு குழந்தை கிடைத்தால் அதைப் பற்றிப் பொது ஜனங்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? என்பது ஒரு பக்க மிருக்கட்டும்.)

எல்லாவற்றையும் சைன்சுக்கு (விஞ்ஞானத்துக்கு) விரோதமாகவே “தெய்வீக”மாக வைத்துப்பார்ப்போம்.

ராமாயணக் காவியப்படியே வால்மீகி வாக்குப்படி சீதை ராமனுடைய மனைவி, ராமன் மகாவிஷ்ணு என்னும் ஒரு வைணவக் கடவுளின் அவதாரம். சீதை மஹாலக்ஷ்மி; அதாவது மேற்படி வைணவக் கடவுளாகிய மகாவிஷ்ணுவின் மனைவியான மஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரம். இங்கு வேறு சங்கையும் ஏற்படலாம். அதாவது விஷ்ணுவுக்கு இரண்டு பெண்ஜாதிகள் உண்டு. அவர்களுக்கு சீதேவி, பூதேவி என்றுகூடச் சொல்லுவார்கள். மற்றும் வேறுபல பெயர்களும் சொல்லுவார்கள். அப்படியிருக்க விஷ்ணு ராமாவதாரத்தில்

ஒரு பெண்ணாதிபை மாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு மற்ற பெண்ணாதிபை ஏன் விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டானோ விளங்கவில்லை. அல்லது ராமனுக்கு வேறு பல பெண்ணாதிபைகளும் உண்டு என்பதாக வால்மீகி கூறுகிறபடி மற்ற பெண்ணாதிபையும் அழைத்து வந்தானோ என்பதும் தெரியவில்லை.

எப்படி இருந்தாலும் பூதேவியும் ராமாயணக்கதையில் வருகின்றாள். ஆனால் பூதேவி ராமனுக்குப் பெண்ணாதிபைய் வரவில்லை. மற்றெப்படி வருகின்றாள் என்றால் மாமியாராய் வருகிறாள். அதாவது ராமன் சீதையை விபசாரி என்று சந்தேகப்பட்டு நெருப்பில் இறங்கிவரும்படி சொன்னபோது முதல் தடவை நெருப்பில் குதித்து வந்தது போதாமல் மறுபடியும் சந்தேகப்பட்டு குதித்துவரும்படி சொன்னதில் பூமாதேவி வந்து கோபித்து தன் மகளை (சீதையை) கூட்டிக் கொண்டு போய்விடுகிறாள்.

ஆகவே விஷ்ணுவாய் இருக்கும்போது சீதேவி பூதேவி என்பவர்கள் பெண்ணாதிபைகளாகவும் ராமனாய் வரும்போது பூதேவி, சீதேவி என்பவர்கள் முறையே மாமியாராயும், மனைவியாயும் வருகிறார்கள். இதுவும் இப்போதும் சில இடங்களில் நடப்பதுண்டு. அதாவது கன்றும் தாயுமாகப் பார்த்து மாடு வாங்குவது போல் தாயும் மகளும் பயன்படும்படி சிலர் கல்யாணம் செய்து கொள்வதுண்டு. சில இடங்களில் முதலில் தாயார் பயன்பட்டு பிறகு மகளும் பயன்படுவதுண்டு.

இந்தக் கதையில் ராமனுக்கு என்றாலும் சரி, விஷ்ணுவுக்கு என்றாலும் சரி, தாயும் மகளும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

ஏனெனில் சீதை ராமாயணக் கதையில் தான் வருகிறாளே ஒழிய அதற்கு முன்பு வந்ததாக நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே ராமாயணக் கதைக்கு பின்புதான் விஷ்ணு பெண்ணாதி சீதை என்று ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமே ஒழிய அதற்குமுன் ஏற்பட்டிருக்க நியாயம் தென்படவில்லை. ஆதலால் விஷ்ணுவின் மனைவிமார் தாயாரும் மகளும் என்று சொன்னால் எப்படி மறுக்க முடியும்?

(இந்த முறைகள் ஒரு புறமிருக்கட்டும். இதனால் ஒன்றும் முழுக்கிப் போகவில்லை.) எப்படியிருந்தாலும் விஷ்ணு என்றாலும் சரி, ராமன் என்றாலும் சரி, அவன் ஆண் ஆனதால் அவர்களைப் பற்றிக் கேட்க யாருக்கும் அதிகாரமில்லை. எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தைக் கவனிப்போம்.

அதாவது சீதை கற்புடையவளாயிருந்திருக்க முடியுமா என்பதேயாகும்.

ராமாயணக் கதைக்கு ஒரு ஆதாரக்கதை - அவசியக்கதை - அதன் பூர்வோத்திரக்கதை என்பது ஒன்று வால்மீகியாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அது என்னவென்றால் விஷ்ணு ராமனாய் பிறக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? லக்ஷ்மி சீதையாய் பிறக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? சீதை என்னும்

லக்ஷ்மியை மற்றொருவன் தூக்கிக் கொண்டுபோகவேண்டிய காரணம் என்ன? என்பவைகளுக்கு எல்லாம் அதில் நியாயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதென்னவென்றால் விஷ்ணுவானவன் ஜலந்தராசுரன் என்கின்ற ஒரு ராக்கதனுடைய மனைவி பிருந்தையைத் திருட்டுத் தனமாக மாறு வேஷம் பூண்டு புணர்ந்துவிட்டான்.

எப்படியென்றால் ஜலந்தராசுரன் மனைவி மகா பதிவிரதையாம். அவள் புருஷனை சிவன் கொன்று விட்டானாம். (மகாபதிவிரதையின் புருஷனை சிவன் எப்படி கொன்றானோ கொலை பாதகன் அதிருக்கட்டும்) இந்த சங்கதி அவளுக்குத் தெரியாதாம். (ஏனென்றால் அவள் பதி விரதையல்லவா? எப்படித் தெரியும் பாவம்) அப்படி இறந்துவிட்ட சமயத்தில் விஷ்ணுவானவன் அந்த ஜலந்தராசுரன் போல் உருமாறி அந்தம்மாளைப் புணர்ந்து கொண்டிருந்ததாகவும் விஷ்ணுவின் புணர்ச்சி வேறுபட்டிருந்ததிலிருந்து அந்தம்மாள் இந்த உருமாறின விஷ்ணு தன் புருஷனால் என்பதாகத் தெரிந்து விஷ்ணுவுக்குச் சாபம் கொடுத்ததாகவும், அந்தச் சாபத்தில் “நீ என்னைகற்பை அழித்தது போல் உன் பெண்ணாதிபினுடைய கற்பை ஒரு அசுரன் அழிக்கவேண்டும்” என்றும் சபித்ததாகவும் அந்தச் சாபம் நிறைவேறவே மகாவிஷ்ணுவும் அவன் மனைவி மகாலக்ஷ்மியும் முறையே ராமனாகவும், சீதையாகவும் வந்ததாகவும் அந்த சாபம் நிறைவேறவே ராவணன் என்கின்ற அசுரன் தோன்றிச் சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, பதிவிரதையான பிருந்தையின் சாபம் நிறைவேறுவதற்கு ஆகவே இவ்வளவு காரியமும் ஏற்பட்டிருக்கும் போது அந்த கற்பு கெடுவது என்கின்ற பாகம் மாத்திரம் நிறைவேறப்படாமல் எப்படி பாக்கியிருக்க முடியும்? என்பது ஒரு சாதாரண கேள்வியாக ஆகிவிடமுடியுமா என்பது யோசிக்கத்தக்கதாகும்.

விஷ்ணுவானவன் ஜலந்தராசுரன் மனைவியின் கற்பைக் கெடுக்காமல் இருந்திருந்தால்தான் சீதையின் கற்பு கெடாமல் இருந்திருக்க முடியுமே ஒழிய, ஜலந்தராசுரன் மனைவியின் கற்பு கெடப்பட்ட பிறகு சீதையின் கற்பு மாத்திரம் கெடாமல் இருந்திருக்கும் என்றால் ராமாயணக் கதையாவது பொய்யாயிருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது அதற்கு ஆதாரமான முன் கதையாவது பொய்யாயிருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவே விஷ்ணு ஜலந்தராசுரன் மனைவியை என்ன என்ன செய்தானோ அதையெல்லாம் ராவணேசுரன் என்பவன் சீதையை செய்துதான் இருக்கவேண்டும் என்பது மாத்திரமல்லாமல் கதைப்படி பார்த்தால் செய்து தான் தீரவேண்டும் என்றே சொல்லுவேன்.

ஏனெனில் ஒரு அசுரன் என்பவன் மனைவியை ஒரு ஆரியன் என்பவன் இப்படி அனுபவித்தான் அப்படி அனுபவித்தான் என்று

ஆனந்தமாகப் பச்சையாக எழுதிவிட்டு ஆரியன் என்பவன் மனைவியை அசுரன் என்பவன் அனுபவித்தான் என்கின்ற விஷயத்தில் மாத்திரம் ஜாதி அபிமானம் காரணமாக ஜாடை மாதையாய் எழுதியிருந்தாலும் விவகாரத்துக்கு வரும்போது - தாஷண்யமில்லாமல் பார்க்கும் போது உண்மை வெளியாகித்தானே தீரவேண்டும்.

அன்றியும் சீதையை ராவணனிடமிருந்து மீட்கப்பட்ட பின்பு ராமன் அந்த மீட்பை அரசியல் காரியத்தை உத்தேசித்து சீதையை மீட்டதாகவும் ராவணன் அனுபவித்ததை தான் அனுபவிக்க முடியாதென்றும் சொல்லி அவளை தனது மனைவியாக ஏற்க மறுத்த சமயத்தில் சீதை தைரியமாக விளக்கமாக தன்னை ராவணன் அனுபவிக்கவில்லை என்று சொல்லவே இல்லை.

மற்றபடி என்ன சொன்னாள் என்றால் “நான் ஒரு பெண், அபலை, ராவணன் மகா பலசாலி அவனிடம் எனது சரீரம் சுவாதீனமாய் விட்டது. நான் என்ன செய்ய முடியும்? சரீரம் அவனுக்கு சுவாதீனமாய் இருந்தாலும் என் மனம் உன்னிடத்திலேயே தான் இருந்தது” என்று தான் சொன்னாளே ஒழிய மற்றபடி சந்தேகப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லவே இல்லை. (இது வால்மீகி ராமாயணத்தில் உள்ளது.)

ஆகவே அந்த முறையில் பார்த்தால் சீதை கற்புடையவளாய் இருந்திருக்க முடியுமா என்பது தான் இந்த வியாசத்தின் கேள்வியாகும்.

சில தமிழர்கள் ராவணனுக்கு ஜாதி அபிமானம் காரணமாய் மேன்மையை கற்பிப்பதற்கு ஆக ராவணன் சீதையை அசோகவனத்தில் வைத்து ராஜகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த (தன் தம்பி மகளை) பெண்ணை தோழியாக நியமித்து பத்திரமாக வைத்திருந்தான் என்று பெருமை பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்தப் பெருமையைப் பற்றியும் கதையில் வால்மீகி ஜாடை மாதையாய் காட்டி இருப்பதுபற்றியும் நமக்கு இப்போது தகறார் இல்லை. ஆனால் கதையின் தத்துவப்படி - மூலகாரணப்படி சீதை கற்புடையவளாக இருந்திருக்க முடியுமா என்பதுதான் கேள்வியாகும்.

ஆரியர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் என்கின்ற விஷயத்தில் யோக்கியமாய் நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் ஏன் துரோபதை சீதை அகலியை தாரை என்கின்ற முதலிய பஞ்சகன்னிகைகள், மகாபதிவிரதைகள் கோஷ்டியில் இந்த ஜலந்தராசுரன் மனைவியின் பெயரையும் சேர்த்து இருக்கக்கூடாது? என்று கேட்கின்றேன். இந்த நான்கு “உத்தம பத்தினிகளின்” யோக்கியதைகளை விட பிருந்தையின் யோக்கியதை என்ன கெட்டுவிட்டது? அந்தம்மாள் பதிவிரதா தன்மைக்கு ஆதாரம் மகா விஷ்ணுவுக்கே (கடவுளுக்கே) சாபம் கொடுத்தது. அந்த சாபம் நிறைவேறிற்று என்றால் இதற்குமேல் உரைகல் வேறு என்ன என்று கேட்கின்றேன். ஆகவே ஆரியர்கள் சகல வழிகளிலும் சகல துறைகளிலும் தங்களை மேன்மைப்படுத்திக் கொள்வதும் ஆரியர்கள்

அல்லாதவர்களை இழிவு - கீழ்மைப்படுத்துவதுமான காரியத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள், இருந்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த மாதிரியான காரியத்துக்காக அவர்கள் எந்தக் காரியத்தை வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள், செய்கிறார்கள் என்பதிலும் நாம் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. உதாரணமாக சென்னையில் அசம்பளி தேர்தலின் போது ராமசாமி முதலியாரை தோற்கடிப்பதற்காக எந்த வகையிலும் யாதொரு சம்பந்தமில்லாத ஒரு பெரும் பழியை அதாவது ராமசாமி முதலியார் ஒரு பெண்ணின் தாலியை அறுத்துவிட்டார் என்று பிரசாரம் செய்து அவரை தோற்கடித்தார்கள் என்றால் இவர்கள் இனி என்னதான் செய்யமாட்டார்கள்? இதற்குமுன் என்னதான் செய்திருக்க மாட்டார்கள் என்பது விளங்கும். ஆதலால் கண்மூடித்தனமாக எல்லா புராணங்களையும் நம்பாமலும், மேம்புல்லை மேயாமலும் நன்றாய் ஊன்றிப் பார்த்தால் அவைகளின் யோக்கியதை அத்தனையும் ஆபாசமாகத்தான் இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஆகவே இதை எழுதுகிறேன்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 08.03.1936

பணக்காரத்தன்மை ஒரு மூடநம்பிக்கையே

மனிதனைப் பிடித்து வாட்டும் மூடநம்பிக்கைகளில் பணக்காரத் தன்மையும் ஒரு மூடநம்பிக்கையேயாகும். இந்தப் பணக்காரத் தன்மை மூடநம்பிக்கையானது மத சம்பந்தமான மூடநம்பிக்கைகளைவிட மிக முக்கியமானதும் மோசமானதுமாகும்.

பணம் இல்லாவிட்டால் கடவுளுக்குக் கூட வேலை இல்லை என்று முடிவு கட்டிவிடலாம். பணமே கடவுளுணர்ச்சிக்கும் முக்கியமாய் மத உணர்ச்சிக்கும் மற்றும் பல மூடநம்பிக்கை உணர்ச்சிக்கும் மூல காரணமாய் இருக்கிறது. பணம் என்று சொல்லுவது செல்வம் என்பதின் கீழ் வரும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்தது. அச்செல்வத்தன்மைக்கு அடிப்படையானது புகழ் ஆசை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அப்புகழ் ஆசை என்பதும் வெறும் சுயநலத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டதே தவிர மற்றப்படி செல்வ சம்பந்தமான புகழில் ஆசையில் வேறு எவ்வித பகுத்தறிவும் காண முடியவில்லை.

சமூகத்தில் தான் பெரியவனாய் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி எல்லா மக்களுக்கும் உள்ளது என்று ஒரு சாரார் வாதிக்கக் கூடுமானாலும் அப்புகழுக்கும், தான் பெரியவனாய் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற தன்மைக்கும் பணம் சேர்ப்பது என்பதை சாதனமாகக் கொண்டதானது மூடநம்பிக்கையில் பட்டதேயாகும்.

மனிதனுக்கு சுயநலமும் புகழ் ஆசையும் இல்லாமல் இருக்காது என்பது ஒரு அளவுக்கு உண்மைதான். ஆனால் அதற்கு சாதனம் செல்வம் சேர்ப்பது என்பது இயற்கையாய் ஏற்பட்டதல்ல என்போம். ஒரு மனிதன் மேல் லோகத்தில் போய் சுகமாய் (மோட்சத்தில்) இருக்க இந்த லோகத்தில் கடவுள் தயவும் புண்ணியமும் சம்பாதிக்கலாம் என்று சில காரியங்கள் செய்ய எப்படி கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ, அது போலவே தான் சுயநலத்துக்கும், புகழுக்கும் பணம் சம்பாதிப்பதை சாதனமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இவனுக்கு முன் பிறந்த மற்ற எல்லோரும் செய்வதைப் பார்த்து இவனும் செய்கிறான். அதனால் அச்செல்வம் தேடி செல்வழிப்பதால் ஏதோ சில செளகரியங்கள் ஏற்படுவதாக கருதிக் கொள்ளுகிறான். மற்றவனும் இவனை பெரியவனாக மதிக்கிறான் என்றாலும் இச்செல்வத்தால் உண்மையில் எவ்வித பலனும் அடைவதில்லை. தன்னைப் பார்த்து பிறர் செல்வவான் என்று

சொல்லுவதை ஒரு புகழாகவும் தனக்கு இவ்வளவு செல்வம் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொள்வதை தான் ஏதோ ஒரு பெரிய பலன் அனுபவிப்பதாகவும் கருதிக்கொள்ளுகிறான்.

மேலும் ஒருவன் செல்வவானாய் இருப்பதற்காக அவனுக்கு சில கடமைகள் இருக்கிறது. அக்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதையும், தான் ஏதோ ஒரு பெரும் பயன் அனுபவிப்பதாகக் கருதிக் கொள்கிறான். ஒருவன் போலீசு அதிகாரியாய் இருப்பதற்காக அவனுக்குள்ள கடமைகளைச் செய்யும் போது அவன் எப்படி தன்னை ஒரு பெரிய தலைவனாக நினைத்து எப்படி மகிழ்கிறானோ அவனைப் பார்த்து பிறர் அவனை அதிகாரி என்று எப்படி நினைக்கிறார்களோ அவ்வளவுதான் செல்வவான் தான் செலுத்த வேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்தும் போது தன்னை நினைத்து மகிழ்வதும் இவனைப் பார்த்து மற்றவர்கள் நினைப்பதும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

செல்வவான் என்று நினைத்துக் கொள்வதும் பிறர் இவனை செல்வவான் என்று சொல்லுவதும் தவிர செல்வவானுக்கு வேறு என்ன நலம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் அதிலுள்ள மூடநம்பிக்கை நன்றாய் விளங்கும். செல்வவான் அல்லாத சாதாரண மனிதன் அதாவது வரவுக்கும் செலவுக்கும் சரிக்கட்டும்படியான ஒரு சம நிலையுள்ள மனிதன் இன்னமும் தெளிவாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால், தன்னுடைய தேவைகளுக்காக தன் வருமானமல்லாமல் மற்றொருவனைப் போய் கெஞ்ச வேண்டிய அவசிய மில்லாத மனிதனின் நிலைமையை விட செல்வவான் என்கின்றவன் நிலைமை எந்த விதத்தில் மேலானது - நன்மையானது என்பதை யோசிப்போம்.

செல்வம் (பணம்) தேடவேண்டும் என்று கருதி அதில் இறங்கியவனுடைய வேலை அவனது வாழ்நாள் முழுவதையும் கொள்ளை கொண்டு விடுகின்றது. பணம் சம்பாதிப்பதில் போட்டி, பணக்காரன் என்று காட்டிக் கொள்வதில் போட்டி, அதற்கேற்ற புகழ் சம்பாதிப்பதில் போட்டிகள் இத்தயாதி போட்டிகள் இவனது ஊக்கத்தையெல்லாம் கொள்ளை கொண்டு விடுகிறது.

இவ்வளவோடல்லாமல் சம்பாதித்த பணத்தை காப்பாற்றுவதில் உள்ள சிரமம், இவற்றால் ஏற்படும் எதிரிகள், பொறாமைக்காரர்கள் ஆகியவர்களின் தொல்லைக்கு ஈடுகொடுப்பது ஆகியவை பெருங்கவலைக்கு இடமாய் விடுகிறது. பிறகு செல்வவானாய் இருப்பதற்கு ஆக செய்ய வேண்டிய கடமைகள் இடையறாமல் அதாவது அறுபது நாழிகையும் ஓடும் யந்திரம்போல் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது.

இவ்வளவோடு இந்தக் காரியம் முடிந்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. செல்வம் படைத்ததின் பலன் தனக்குப் பிறகு இந்தச் செல்வம் என்ன கதி ஆவது என்கின்ற கவலையானது மற்றொரு பெரும் பாகமான கவலைக்கு இடமானது. எதிர்பாராத வாய்க்கால்கள் ஆண் பிள்ளையோ பெண்பிள்ளையோ அல்லது இரண்டு மில்லாமல் எவனுக்கோ பிறந்த

தத்துப்பிள்ளையோ என்பதொருபக்கமிருக்க ஆண் பிள்ளையானால் எத்தனை பேர்கள்? பெண் பிள்ளையானால் எத்தனை பேர்கள்? அவர்களுக்கு வரும் பெண்ஜாதி புருஷன்மார் யார்? அவர்கள் இச் செல்வத்தை எப்படி அனுபவிப்பார்கள்? எத்தனை நாளைக்கு வைத்து இருப்பார்கள்? தான் எத்தனை நாள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு எந்தளந்த வழியில் தேடிய செல்வத்தை எத்தனை நாளில் எந்த எந்த வழியில் பாழாக்கி விடுவார்கள்? என்கின்ற கவலை லேசானதல்ல என்பது மாத்திரமல்லாமல் அந்தச் செல்வங்கள் 100-க்கு 75 விகிதம் ஒரு செல்வவான் முன்பாகவே மற்ற செல்வவான் செல்வம் அவன் பிள்ளைகளால் பாழாக்கப்படுவதையும் பார்க்கக்கூடியதாகவே இருக்கிறது.

அன்றியும் கஷ்டப்பட்டு தேடிய செல்வவான், தேடிவைப்பதிலேயே கவலையாய் இருந்து சாக அவன் பின்வார்க ஒருபாடும் படாமல் அதை அல்லது அதன் அனுபவத்தை தான் ஒரு செல்வவான் என்கின்ற உணர்ச்சியிலேயே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதையும் பார்த்து வருகிறான். தத்துக்கு வருகிறவன் புதையல் எடுத்தது போல் அனுபவிக்கிறான்.

ஆகவே செல்வமானது செல்வவானுக்குப் பின்னால் இந்தப்படியெல்லாம் ஆவதில் செல்வவானுக்கு ஏற்படும் பயன் என்ன? எவ்வளவோ கஷ்டம் - கவலை - தொல்லை ஆகியவைகள் அனுபவித்துப் பொருள் தேடியதற்கு இதுதான் பயன் என்றால் சொத்து சேர்ப்பது என்பது ஒரு மூடநம்பிக்கை அல்லது குருட்டு பழக்க வழக்கத்தில் பட்டது என்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கின்றது என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு தாசி ஓடி ஓடி ஒரு இரவுக்கு 10 புருஷர்கள் வீதம் கூடி 10 ஆயிர ரூபாய் நகையும், 2 வீடும், 5, 6 ஏக்கர் நஞ்சை பூமியும் எல்லாம் 30, 40 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பதிக்கிறான். கிழப்பருவம் வந்த உடன் மகளைத் தயார் செய்கிறான். மகள் தயாரானதும் மகளிடம் செல்வத்தை ஒப்புவித்து விட்டு செத்துப் போகிறான். தாய் செத்த பிறகு மகள் தனக்கு இச்சையான ஒரு நாயகனை ஆசை நாயகனாக வைத்துக் கொண்டு அவன் இஷ்டப்படி சல்லாபமாய் விளையாடி 2, 3 வருஷத்தில் சொத்துக்களை எல்லாம் தொலைத்துவிட்டு ஓட்டாண்டியாகி இருவரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எத்தனையோ கேசுகள் நாம் பார்க்கின்றோம். இதுபோலவே வியாபாரியோ, வக்கீலோ, மிராசுதாரனோ, லேவாதேவிக்காரனோ, உத்தியோகஸ்தனோ எவனாய் இருந்தாலும் பணம் சம்பாதிப்பதில் அவனவன் படும் கஷ்டமும் அவன் பிள்ளை வந்து அதைத் தொலைப்பதில் நடந்து கொள்ளும் மாதிரியும் நாம் அறியாததல்ல.

ஏதோஜாதியானது பிறவியால் வருவதுபோல் செல்வமும் பிறவியினால் வரும்படியாக ஜமீன் - அரசு - முதலிய முறைகளில் சட்டத்தின் மூலம் காப்பாற்றப்பட்டு வருணாச்சிரமதர்மம் போல் சொத்துக்கள் அழிக்க வசதி இல்லாமல் இஷ்டப்படி அனுபவிக்க வசதி இருக்கிற பதினாயிரத்துக்கு ஒரு

குடும்பம் அதுவும் மூத்த பிள்ளை மாத்திரம் என்பது தவிர மற்ற குடும்பங்கள் எவ்வளவு செல்வமுள்ளதானாலும் 2, 3 தலைமுறைகளில் ஏதாவது ஒரு மாற்றத்தை அடைந்து செல்வவான் என்கின்ற தன்மைபோய் மாஜி செல்வவான் குடும்பம் என்று சொல்லத்தக்க நிலையில் எத்தனை குடும்பங்களை நேரில் பார்க்கிறோம்.

புதிய செல்வவான்கள் என்கின்ற முறையில் கவர்ன்மெண்ட் ஷாப்புக்கள் போலவும், பாங்கி காஷியர்கள் போலவும் வரவு செலவு செய்து சம்பாதித்து சம்பாதித்து பின் வார்க்கு கணக்கு ஒப்புவித்து விட்டுப் போகிறவர் எத்தனை பேரைப் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே செல்வவான் என்பதில் இருக்கும் புகழும் சுயநல அனுபவமும் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் முன் குறிப்பிட்டதுபோல் பணக்காரத் தன்மை என்பது மூடநம்பிக்கையும், குருட்டு பழக்க வழக்கமுமாய் இருப்பதும் அதற்கு அனுகூலமாக அரசாங்கமும் சமூக கட்டுப்பாடும் இருப்பதும் நன்றாய் விளங்கும்.

நிற்க “சுயநலம் பேணுவதும் புகழ் விரும்புவதும் மனித இயற்கை என்பதை மேலே ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அதற்கு சாதனமான காரியங்களை செய்வது என்பதில் மனிதன் பணம் சேர்க்காமலும் பணக்காரன் என்கின்ற புகழ் விரும்பாமலும் இருக்க எப்படி முடியும்? ஆகவே இது இயற்கையே ஒழிய மூடநம்பிக்கையோ குருட்டு பழக்க வழக்கமோ அல்ல” என்று சொல்ல வரலாம்.

இதற்கு மேலேயே சமாதானம் சொல்லப்பட்டது. அதாவது மோஷத்தை விரும்புவது எப்படி மூடநம்பிக்கையோ அதுபோல் தான் செல்வத்தையும் அதனால் ஏற்படும் புகழையும் விரும்புவதாகும் என்று சொன்னோம். ஆனால் அது நடைபெறுவதற்கு காரணம் அரசாங்கமும் சமூகக் கட்டுப்பாடும் என்றும் காட்டினோம். அரசாங்கமும் சமூகக் கட்டுப்பாடும் தனி உடமை தத்துவமான முறையில் இருக்கிறபடியால் அவை நடக்க முடிகின்றது.

வேதாந்த முறை என்பது போன்ற பொதுஉடைமை தத்துவ முறையுள்ள அரசாங்க ஆட்சியும் சமூக கட்டுப்பாடும் உள்ள இடத்தில் சுயநலத்துக்கும் புகழுக்கும் செல்வம் சேர்த்து பணக்காரன் ஆகிறது என்கின்ற தத்துவம் சாதனமாய் இருக்க முடியவே முடியாது. அங்கு எப்படி மதவாதிகள் நாஸ்திகர்களை வெறுத்து குற்றவாளியாக ஆக்குகிறார்களோ அதுபோல் பணக்காரத் தன்மையை வெறுத்து குற்றவாளியாக்கி தண்டிக்கச் செய்கிறார்கள்.

அப்படி இருப்பதாலேயே அங்குள்ள மக்களுக்கு சுயநலம் இல்லை என்றாவது புகழில் விருப்பமில்லை யென்றாவது சொல்விட முடியுமா? என்று பார்த்தால் ஒரு நாளும் முடியாது.

இங்குள்ள பணக்காரனுக்கு இருக்கும் சுயநலம் என்பது அவன் பணந்தேடி மீதி வைத்து, தான் எதிர்பாராத பின் வார்க்கு தன்னால் அடக்கி ஆள முடியாதபடி அனுபவிக்க விட்டுவிட்டுப் போவதும் தன்னை மாத்திரமோ தன் குடும்பத்தை மாத்திரமோ பணக்கார பிரபுக் குடும்பம் என்று சொல்லும் படியானதையும் சாதனமாய் கருதுகிறான்.

அங்குள்ளவன் சுயநலமும் புகழாசையும் தானும் தனது தோழனும் கூடுமான அளவு பாடுபட்டு தேடி தேவையான அளவு விகிதாச்சாரம் வரும்படி அனுபவித்து மீதி உள்ளதை தானும் தன் தோழர்களும் இன்னமும் கொஞ்சம் முற்போக்கான முறையில் பெருக்கி தேவையான அளவு சரிசமமாய் அனுபவித்து பொதுவில் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதை சாதனமாய் கருதுகிறார்கள்.

இதிலிருந்து அடிப்படையான இயற்கை என்னும் சுயநலமும் புகழாசையும் மாறாமலேயே சாதனங்கள் மாத்திரம் மாறி இருக்கிறதை உணரலாம்.

ஆகவே பணக்காரத் தன்மை மூட நம்பிக்கையிலும் குருட்டுப் பழக்க வழக்கத்திலும் பட்டது என்பதும், பணக்காரன் என்று இல்லாமல் எல்லோரும் சரிசமம் என்னும் தன்மை புகுத்தறிவில் பட்டது என்பதும் விளங்கும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 08.03.1936

திருச்செங்காடு தாலுகா ஆதிதிராவிடர் 5 - வது மகாநாடு

தோழர்களே!

இந்த உங்கள் மகாநாட்டில் உங்களுக்கு உள்ள உற்சாகத்தைப் பார்த்து மிகுதியும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனது உடல் அசௌக்கியத்தால் நான் வருவதற்குப் பயந்தேன். நான் புறப்படுமுன் பல தோழர்கள் இந்நிலையில் போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் ஏமாற்றமடைந்து விடுவீர்கள் என்று சமாதானம் சொல்லிவிட்டு புறப்பட்டு விட்டேன்.

இப்போது இங்கு வந்தபின் உங்கள் உற்சாகத்தைப் பார்த்ததில் இங்கு நான் வராதிருந்தால் நான்தான் ஏமாற்றமடைய வேண்டியவனாவேன்.

இவ்வளவு தூரம் இந்த கிராமங்களில் போதிய தண்ணீர் வசதியும் வழி நடைபாதை வசதியும் இல்லாத நடுக்காடுகளில் இப்படிப்பட்ட மகாநாடு கூட்டுவதும், உற்சவம் போல ஆண் பெண்கள் கூடுவதுமான காரியம் உங்கள் விடுதலை விஷயத்தில் உங்களுக்கு உள்ள ஆர்வமே காரணம் என்பதும், உங்கள் பூரண விடுதலைக்கு நீங்கள் உரியவர்களாகி விட்டீர்கள் என்பதும் எனது அபிப்பிராயம்.

இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சியும் முயற்சியும் உங்களுக்கு ஏற்படும் படியாகச் செய்தது இந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் பார்ப்பனரல்லாதார் கிளர்ச்சியுமே என்பதை நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள்.

உங்களில் சில பார்ப்பனக் கூலிகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் கிளர்ச்சி உங்களுக்கு ஒரு நன்மையும் செய்யவில்லை என்றும் கூறி, பார்ப்பனர்களிடம் கூலி பெற்று வாழுவார்கள். அந்தக் கூட்டம் உங்களில் மாத்திரமல்ல எங்களிலும் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் ஒரு அளவுக்கு அப்படிப்பட்டவர்கள் வாழ்க்கைக்கு இடம் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்த நாட்டிற்கு வந்து 200 வருஷங்கள் ஆகியும் இந்த 15, 20 வருஷத்தில் உங்கள் சமூகத்துக்கு ஏற்பட்ட முற்போக்கானது முந்தின 50 - 100 வருஷ காலத்தில் கூட ஏற்படவில்லை என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் இந்த 15, 20 வருஷகாலம் வரை பார்ப்பனரும் அரசாங்கமும் கூட்டு வியாபாரம் போல் ஆகி நடத்தினார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே

பார்ப்பனரிடம் செய்து கொண்ட கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் மீதே இந்த நாட்டில் பலம் பெற ஆரம்பித்தது என்று சொல்லலாம். எப்படியெனில் இந்தியாவில் பார்ப்பனர்கள் மதத்தின் பேரால் செய்துவரும் அட்டுழியங்களும் ஆபாசங்களும் இழிவான காரியங்களும் அனேகருடைய ஆராய்ச்சி மூலமும், சரித்திர மூலமும் பிரிட்டிஷாருக்குத் தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் மத விஷயத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை என்று பார்ப்பனர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்தும், அதற்கு பதிலாக பார்ப்பனர்கள் நாங்கள் எந்தக் காலத்துக்கு ராஜ விஸ்வாசமற்றவர்களாக இருப்பதில்லை என்று வாக்குக் கொடுத்தும் ஆகிய இரண்டு காரியங்களே இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் யாதொரு நல்ல பயனும் ஏற்படுவதற்கில்லாமல் பார்ப்பனர்கள் பிரிட்டிஷ ஆட்சியின் பயன் முழுதுமே அடையும்படியாகவும் ஏற்பட்டு வந்தது.

உங்களுடைய நற்காலத்துக்கே இந்த நாட்டில் பார்ப்பனர் பார்ப்பன ரல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சி ஏற்படவும், அதில் சர்க்கார் பார்ப்பனர்களுக்கு முன்போல அனுகூலமாயில்லாமல் அவர்கள் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் ஆகிய இரு சமூகத்தையும் ஆதரிக்க ஆரம்பித்ததும், அதன் பயனாக பார்ப்பனர்கள் தங்கள் பழைய முறைப்படி அரசாங்கத்தின் மீது விஷமப் பிரசாரம் செய்யத்தொடங்கினதும் இதற்குத் தாக்குப்பிடிப்பதற்காக அரசாங்கத்தாரும் பார்ப்பனரல்லாதாரும் உங்கள் உங்கள் உதவியை நாடவும் இதில் பார்ப்பனர்களும் போட்டி போடவும் இத்தியாதி காரணங்களால் உங்களுடைய நிலை உங்களது முயற்சி இல்லாமலே உயர்ந்து வருகிறது. ஆகவே இன்றைய பார்ப்பனர், பார்ப்பனர் அல்லாதார் சண்டையும், சர்க்கார் பார்ப்பனர் சண்டையும் உங்களுக்கு நல்ல பலனைக் கொடுத்து வருகிறது.

இந்தச் சண்டை இல்லாவிட்டால் உங்கள் நிலை மிகவும் மோசமாகவே இருந்திருக்கும். பார்ப்பனர்களின் பேராசையினுடையவும் சூழ்ச்சியினுடையவும் பலன் தான் இன்று இந்த நாட்டுக்கு பல நன்மைகள் ஏற்பட்டு வருகிறது.

என்றையதினம் பார்ப்பனர்களின் யோக்கியதை பொதுமக்கள் உணரும்படியாக ஆயிற்றோ அன்றே அவர்களது மத சம்மந்தமான சூழ்ச்சியும், கடவுள் பேரால் அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றி வந்த பித்தலாட்டமும் மக்களுக்கு தாராளமாய் விளங்கும்படியாக ஆகி விட்டது.

இந்த இரண்டு சூழ்ச்சிகளும் இனிப் பலிக்காது என்று அவர்கள் உணர்ந்து கொண்ட பின்பேதான் இப்போது சுயராஜ்ஜியம் என்றும் அரசியல் புரட்டுகளை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் அவர்களது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள முயற்சித்து தங்களுடைய முழு பலத்தையும் காட்டி வருகிறார்கள். இது தான் அவர்களுக்கு கடைசி ஆயுதம். இந்த ஆயுதமும் சீக்கிரத்தில் பயனற்றுப் போகும் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை.

ஆனால் அவர்களது இப்படிப்பட்ட புரட்டுகளுக்கு நீங்கள் சம்மந்தப் படக் கூடாது என்பதுதான் எனது ஆசை.

உங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பார்ப்பனர்கள் பாழாக்கிவிட்டார்கள். உங்கள் நலத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களை அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் மூலம் நீங்களே செய்துகொள்ளும்படியான ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பம் உங்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் அளிக்கப்பட்டது. அது என்னவென்றால் சட்டசபைகளிலும் மற்ற சபைகளிலும் உங்களுக்கு உங்கள் சமூகத்தாராலேயே தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளும்படியான பிரதிநிதித்துவ உரிமையாகும்.

இந்த உரிமை கிடைத்ததற்குக் காரணம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கிளர்ச்சியேயாகும். எப்படி எனில் உங்களுடைய குறைகள் இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டுக்குத் தெரியக்கூடாது என்பதற்காகவே பார்ப்பனர்கள் சைமன் கமிஷனை பஹிஷ்கரிக்க சூழ்ச்சி செய்தார்கள். அது சுயமரியாதைக் காரர்கள் இடம் பலிக்கவில்லை. அவர்கள் உங்கள் சமூகத்தை கிளப்பிவிட்டு உங்கள் குறைகளை தெரியும்படி செய்ததுடன் உங்களுக்கு தனித்தொகுதி கொடுத்தால் போதும் மற்ற சுயராஜ்ஜியத்தை பற்றிக் கவலை இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

ஏனென்றால் சுயராஜ்யம் என்று பார்ப்பனர்கள் கூச்சல் போடுவது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தார் தலையிலும் பார்ப்பனர் அல்லாதார் தலையிலும் கையை வைத்து அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கி தாங்கள் ஆளவேண்டும் என்பது தான். இனி அதற்கு இடமில்லாமல் போகும் காலம் வந்துவிட்டது. நீங்கள் மாத்திரம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் அரசாங்கத்தாரோடு பிணக்குதல் வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள். அரசாங்க தயவு இருந்தால் ஒழிய உங்களுக்கு ஒரு காரியமும் நடக்காது. காங்கிரஸ்காரர்கள் உங்கள் பெயர்களைச் சொல்லி ஊர் ஐனங்களிடம் கொள்ளையடித்து ஏதோ ஒரு நாளைக்கு கருமதிக்கு எண்ணெய் சீயக்காய் கொடுப்பதுபோல் ஒரு ஸ்பூன் எண்ணெயும், ஒரு சிட்டிகை சீயக்காய் தூளும் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியெல்லாம் ஹரிஜன சேவை என்னும் பேரால் பார்ப்பனர்கள் வயிற்றில் கொட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இதனால் உங்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டது? உங்களை ஏமாற்றுவ தல்லாமல் இதில் வேறு எவ்வித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை.

முன்னமேயே பெருத்த ஏமாற்றம் ஒன்று நடந்தாய் விட்டது. அதுதான் முன் சொன்ன உங்களுக்கு கிடைத்த தனித்தொகுதியை ஏமாற்றின காரியமாகும். காந்தியார் நீலித்தனம் செய்து பட்டினிப் புரட்டால் தலையில் கல்லைப் போட்டுவிட்டார். எவ்வளவோ தைரியமும் உறுதியும் உள்ள உங்கள் தலைவர் அம்பத்கார் அது விஷயத்தில் ஏமாந்துவிட்டார். அரசாங்கத்தின் மீது பழி சொல்ல இனி உங்களுக்கு யோக்கியதை கிடையாது. உங்கள் கஷ்டத்துக்கு ஆக யார் மீதாவது குற்றம் கூறவேண்டுமானால் அது காந்தியார் புரட்டின் மீதும், அம்பத்காரின் ஏமாந்ததனத்தின் மீதும் தான் குறை கூறவேண்டும். ஆனபோதிலும் ஒன்றும் முழுகிப்போய் விடவில்லை என்று தைரியம் செய்துகொண்டு இனியாவது விழித்திருந்தால் நலமடையலாம்.

ஐஸ்டிஸ் கக்ஷி தலைவர் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் உங்களுக்கு தனித் தொகுதிக்கு வழிகாட்டி விட்டார். அதாவது சென்னை நகர முனிசிபல் சட்டத்தில் உங்களுக்கு தனித் தொகுதி ஏற்படுத்தி விட்டார். இது ஒரு பெரிய காரியம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் உங்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைத்தார். தோழர் முத்தய்ய முதலியார் அவர்கள் உங்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் ஸ்தானம் ஒதுக்கி வைத்தார். பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் உங்களுக்கு தனித் தொகுதி உண்டாக்கி வைத்தார். ஆனால் மற்ற ஸ்தாபனங்களிலும் தனித் தொகுதி ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இவற்றின் பயனாக உங்கள் சமூகம் அடைந்து வரும் நன்மையை எந்த மூடனும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இவையெல்லாம் ஏற்பட சுயமரியாதைக்காரர்கள் எவ்வளவு தூரம் உழைத்தார்கள் என்பதும், அவர்களது ஆதரவு இல்லாமலிருந்தால் காங்கிரசுக்காரர்கள் எவ்வளவு சூழ்ச்சிகளும் முட்டுக்கட்டையும் போட்டு வெற்றிபெற்று இருப்பார்கள் என்பதும் நீங்களே யோசித்துப் பார்த்தால் விளங்கிவிடும்.

இப்போதும் உங்களை ஏமாற்ற பார்ப்பனர்கள் மறுபடியும் சூழ்ச்சி செய்து தான் வருகிறார்கள். அதாவது உங்கள் தலைவர்கள் என்று வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் சில சுயநலமிகளைப் பிடித்து அவர்களுக்கு 1000, 2000 கொடுத்து உங்கள் நலத்துக்கு விரோதமாய் அதாவது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனித்தொகுதி வேண்டாம் என்று சொல்லும்படி செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள், பக்கத்தில் படுத்திருப்பவனை கழுத்தறுக்க பயப்படமாட்டார்கள். தனித்தொகுதியோ, தனியே ஸ்தானம் ஒதுக்குவதோ இல்லாமல் இருந்தால் இந்தமாதிரியான சமூகத் துரோகிகளுக்கு இன்று எந்த ஸ்தாபனத்திலாவது இடம் கிடைத்து இருக்குமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். சர்க்காரிடமும் ஐஸ்டிஸ் கட்சியாரிடமும் பணம் பெற்று நாமினேஷன் பெற்று பிச்சை வாங்கிக் கொண்டு இவ்வளவும் அனுபவித்தவர்கள் அதை மறந்து பார்ப்பனர்களிடம் கூலிவாங்கிக்கொண்டு குலைப்பதென்றால் இப்படிப்பட்டவர்களை தலைவர்களாகக் கொண்ட சமூகம் முன்னேறுமா என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

உங்களுடைய கடமையெல்லாம் போலிகளையும் கூலிகளையும் சுயநலக்காரர்களையும் கண்டுபிடித்து அவர்கள் வண்டவாளங்களை வெளியாக்குங்கள். அது செய்தாலே போதுமான காரியம் என்று கருதுகிறேன்.

உங்களுக்கு ஆக நாங்கள் செய்யும் காரியங்களை பார்ப்பனர்களைவிட உங்கள் சமூக துரோகிகளே அதிகமாய் கெடுத்து வருகிறார்கள்.

நீங்கள் மற்றொரு விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். உங்களை நீங்கள் இந்துக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வரையில் உங்கள் ஜாதி இழிவு என்பதும் பறப்பட்டமும் தீண்டக்கூடாது என்கின்ற தன்மையும் நீங்கவே நீங்காது. ஏனெனில் நீங்கள் இந்துக்களாய் இருப்பதினால் தான்

தீண்டாதவர்களாகவும் பறையர் சக்கிலிகளாகவும் இருக்கிறீர்களே ஒழிய மற்றபடி உங்களைத் தொட்டால் நாற்றமடிக்குமென்றோ நெருப்புப் பிடிக்கு மென்றோ விஷமேறும் என்றோ நீங்கள் தீண்டாதவர்களாக ஆக்கப்படவில்லை.

உங்களை ஏய்ப்பதற்கு ஆக ஏற்பாடு செய்த பொய்க்கதையாகிய நந்தனும் எவ்வளவு விபூதி பூசியும், எவ்வளவு உத்திராட்சக் கொட்டை கட்டியும் எவ்வளவு “தெய்வீக” காரியம் அதாவது கழனி எல்லாம் ஒரு இரவில் உழுது விதைத்து நாற்று நடடும் பறையன் பறையனாகவே இருந்து நெருப்பில் பொசுக்கப்பட்டான் என்று தான் முடித்தார்களே ஒழிய வேறு என்ன?

இன்று உங்களில் யார்தான் மனிதனாகக் கருதப்படுகிறார்கள்? எந்த கோவிலில் விடப்பட்டார்கள்? சர்க்கார் உத்திரவும் சட்டமும் இல்லாமல் எந்த குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்?

ஆதலால் நீங்கள் இந்துக்களாக இருப்பதைவிட உங்களுக்கு சுயமரியாதை அற்ற தன்மை வேறு ஒன்று இல்லை என்றே சொல்லுவேன். 2000-3000 வருஷக் கிளர்ச்சியில் ஆகாத காரியங்கள் இந்து மதத்தை விட்டு விலகிவிட்டால் நொடிப்பொழுதில் ஆகிவிடுகின்றதை நான் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்க்கிறேன். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாக ஆகி விடுவதில் தீண்டாமை ஒழிவதில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்தவ மதம் அரசியல் லக்ஷியத்தில் நமது நாட்டில் இருக்கிறது. அதற்கு சுயமரியாதையில் லக்ஷியமில்லை. இந்த நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களில் 100-க்கு 50 பேருக்கு மேலாகவே கிறிஸ்தவப் பறையர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதை விட வேறு இழிவும் கெட்டபேரும் அந்த மதத்துக்கு வேண்டியதில்லை.

பார்ப்பன மதம் எப்படி ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்கு ஆகவே இருக்கிறதோ, அதே போல் நமது நாட்டில் கிறிஸ்தவ மதம் ஜனங்களை ஏமாற்றவே இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்தில் அநேகம் பேர் ஆண் பெண் கிறிஸ்தவ ஆதி திராவிடர்களாக இருப்பதாக தெரிகிறது.

நீங்கள் மதம் மாறி என்ன பயன்? இந்த இரண்டு மூன்று மாதமாய் ஈரோட்டில் கிறிஸ்தவ ஆதிதிராவிடர்களை அவர்கள் கிறிஸ்தவ மேல்ஜாதிக் காரர்கள் தொழும் இடத்தில் வந்து தொழுததற்காக மேல் ஜாதிக்காரர் செருப்பாலடித்து விட்டதாகவும், கிறிஸ்தவ ஆதிதிராவிடர் மேல்ஜாதிக்காரர் களை செருப்பாலடித்து விட்டதாகவும் கோர்ட்டில் பிராது நடக்கின்றது. இது எவ்வளவு மானக்கேடு பாருங்கள். சாமியார்கள் மேல்ஜாதிக்காரர்களுக்கு சலுகைகாட்டுகின்றார்கள் என்றும், அவர்களே மேல் ஜாதிக்காரர்கள் பிராது செலவுக்கு பணம் கொடுத்தார்கள் என்றும் கோர்ட்டிலேயே புகார் சொல்லப் பட்டது. இந்த மாதிரி மதத்துக்கு போவதால் என்ன பயன்? ஏதாவது ஒரு மதம் வேண்டுமென்றால் எந்த மதக்காரர்களுடைய சலுகையாவது பெற்று இந்துக்களின் கொடுமையில் இருந்து தப்ப வேண்டுமானால் உங்களுக்கு இஸ்லாம் மதமே மேல் என்று சொல்லுவேன். கிறிஸ்தவமதம் என்பது

ஆள்சேர்த்து கணக்கு காட்டி கிறிஸ்தவ ஆட்சிக்கு பலம் தேடுவதற்குத்தான் பயன்படுகிறதாய் இருக்கிறது. இஸ்லாம் மதமானது ஒரு இஸ்லாமியனை மற்றொருவன் “இவன் தீண்டாதவன்” “இஸ்லாம் பறையன்” என்று சொல்லுவதை ஒரு வினாடிகூட பொறுத்துக்கொண்டு இருக்காது. ஒரு இஸ்லாமியனைப் பார்த்து ஒரு இந்து இவன் பற முஸ்லீம் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே அவன் சொல்லி வாய் மூடுமுன் பல்லைக் கழட்டி கையில் கொடுத்து விடுவான்.

ஆனால் கிறிஸ்தவனோ தானே தன்னை கிறிஸ்தவப் பறையன் என்றும் கிறிஸ்தவ ஆதிதிராவிடன் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். இதைவிட வேறு சுயமரியாதை அற்ற தன்மை இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றேன்.

இந்துமதத்துக்கும் சுயமரியாதை இல்லை என்று சொல்வேன். ஒவ்வொரு இந்துவும் ஜாதி முறை கொண்டாடுகிறான். பார்ப்பானை மேல் ஜாதி என்று ஒப்புக்கொள்கிறான். மற்றவனுக்கு தான் மேல் ஜாதிக்காரர் என்று கருதிக் கொள்கிறான். ஆகையால் சமூக சமத்துவத்தில் மக்களை இஸ்லாம் மதம் சமமாக பாவிக்கிறது.

ஆதலால் நீங்கள் அம்பத்தார் கூறுகிறபடி இந்துமதத்தை விட்டு விடவேண்டியது நியாயமே ஆகும். உங்கள் பொட்டும் பூச்சும் வேஷத்துக்கு பயன்படுகிறதே தவிர சுயமரியாதைக்குப் பயன்படுகிறதா? நீங்கள் எவ்வளவு பத்தியுடையவராக வேஷம் போட்டாலும் உங்களை பறைச்சாமியார் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். வெட்கமில்லாமல் உங்களுக்கு என்று வேறு கோயில் கட்டிக்கொள்கிறீர்கள். இதனால் நீங்கள் கீழ்ஜாதி என்பதை ஒப்புக் கொண்டவர்களா இல்லையா? அந்த சாமி உள்ளவரை அதாவது அந்த “பறையர் கோவில்” உள்ளவரை உங்கள் பறைத் தன்மையை நிலை நிறுத்தினவர்களாகிறீர்களா இல்லையா? இதற்கு ஆகவே மேல்ஜாதிகாரர்கள் உங்களுக்கு பணம் கொடுத்து உங்கள் பறைத்தன்மையை நிலை நிறுத்த கோவில் கட்டச் செய்கிறார்கள்.

உங்களில் பலர் முட்டாள் தனத்தாலும், அதிலிருந்து சிறிது பொருள் கொள்ளை கொள்ளலாம் என்றும் அந்த வேலையை ஜீவனோபாயமாகக் கொள்கிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் நீங்கள் ஏமாறக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

பார்ப்பனரல்லாதார் ஆட்சியில் இன்னமும் உங்களுக்கு அநேக நன்மை ஏற்படப்போகின்றது. உங்கள் சமூகத்துக்கு கட்டாயக் கல்வியும் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடும் ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அமுலுக்கு வரலாம். உங்கள் விஷயமாய் சுயமரியாதைக்காரர்கள் போட்ட தீர்மானங்கள் எல்லாம் அமுலுக்கு வரும் காலம் வந்து விட்டது. ஆனால் நீங்கள் மாத்திரம் பார்ப்பனர்களுடன் சேர்ந்து விடாதீர்கள். உங்களில் பார்ப்பனக் கூலிகளை நம்பி ஆதரித்து விடாதீர்கள்.

சர்க்காருக்கு விரோதமான கஷ்டிகளிலோ கொள்கைகளிலோ கலந்து கொள்ளாதீர்கள். மற்றவர்களைப் போல் நீங்கள் முன்னுக்கு வருகிற வரை சர்க்கார் ஆதரவு உங்களுக்கு அவசியமானது. ஏனெனில் இன்று உங்களை ஒவ்வொருவரும் அரசியல் காரியங்களுக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளத் தான் உங்களை நாடுகிறார்களே ஒழிய உண்மையான உங்கள் குறைகளை நீக்க அல்ல. முக்கியமாக பார்ப்பனர்கள் உங்களை மோசம் செய்யவே - உங்களை ஏய்க்கவே உங்களை நாடுவார்கள். அவர்களை நம்பாதீர்கள். அரசாங்கத்துக்கும் எனக்கும் எவ்வளவு மாறுபாடான அபிப்பிராயம் இருந்தாலும், அதனிடம் எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தாலும் நீங்கள் அரசாங்கத்துடன் பிணக்குச் செய்யாமல் அதை எதிர்க்காமல் இருந்து உங்கள் சமூக நன்மையை பெறவேண்டும் என்று கூறுவேன்.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை ஒழித்து பூரண சுயராஜ்யம் பெறுகிறதாகச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி கோடிகோடியாக வசூலித்து மோசம் செய்த காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களும், ஜெயில்களை இடித்து நிரவி விடுவதாக சொன்ன பார்ப்பனர்களும், காந்தியாரும் இன்று புத்திவந்துவிட்டது என்று சொல்லி அரசாங்கப் பதவிக்கும் உத்தியோகத்துக்கும் மண்டி போட்டு சலாம் செய்வதற்கும் முந்தும்போது உங்களுக்கு இதனால் ஒன்றும் முழுக்கிப் போகாது என்று சொல்லுவேன்.

கடைசியாக உங்கள் மகாநாட்டுக்கு வந்ததற்கு ஆகவும் இங்கு தலைமை வகித்ததற்கு ஆகவும் நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு உங்களுக்கு மனமார நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்,

குறிப்பு: 07.03.1936 ஆம் நாள் திருச்செங்கோடு தாலூகா சமுத்திரத்தில் நடைபெற்ற திருச்செங்கோடு தாலூக்கா 5-வது ஆதிதிராவிடர் மாநாட்டில் தலைமை வகித்து ஆற்றிய முகவுரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 15.03.1936

ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஓட்டுரிமையும் கட்சிகளும்

இந்திய நாட்டிற்கு பிரிட்டிஷார் அளித்துள்ள ஓட்டுரிமையானது இயற்கைக்கு விரோதமானதும், இந்தியாவின் தகுதிக்கு எத்தனையோ பங்கு அதிகமானதுமான ஓட்டுரிமையாகும்.

ஆனால் இதை அவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு அளித்தார்களா அல்லது மற்ற எண்ணத்தோடு அளித்தார்களா என்பது வேறு விஷயம் என்றாலும் இந்த மாதிரியான ஓட்டுரிமையினால் நாட்டுக்கோ ஏழை மக்களுக்கோ ஏதாவது பயன் ஏற்பட்டதா என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் நமது நாட்டு மக்களில் 100-க்கு 8 பேர்களே படித்தவர்கள் என்பதும், அந்த 8 பேர்களிலும் பார்ப்பன சமூகம் 100-க்கு 100 பேராய் படித்திருப்பதும், மற்ற ஏழை மக்களில் 100-க்கு 2 பேர் 3 பேர்களே படித்திருப்பதும், பெண்களில் முக்கியமாக பார்ப்பனரல்லாத பெண்களில் 100-க்கு ½ பேர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் 100-க்கு ¼ பேர்களுமே படித்திருப்பதுமான நிலையில் இந்தக் கூட்டத்தார்களைக் கொண்ட இந்திய சமூகம் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஓட்டுரிமைகளை சரியான முறையில் பயன்படுத்துவார்கள் என்று யார்தான் சொல்ல முடியும்.

ஆகவே மக்கள் சாதாரண அறிவு விஷயத்திலேயே இப்படி இருக்கும்போது இந்த ஜனங்களிடம் அரசியல் சூழ்ச்சிகளையும் அயோக்கியத் தனங்களையும் உபயோகித்து போதாக்குறைக்கு கள்ளையும், சாராயத்தையும், காதையும் உபயோகிக்கத் துணிந்து விட்டால் இப்படிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் கழுத்தறுப்பாய் வந்து சேருமே அல்லாமல் கடுகளவாவது யோக்கியமான முறையில் பயன்படுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் சென்னை மாகாணத்தில் தலைசிறந்து விளங்கும் சென்னை நகரமானது இந்தியாவிற்கே அறிவிற் சிறந்த நகரம் என்பதோடு மிகுதியும் நாகரீகம் பெற்ற நகரம் என்றும் சொல்லக் கூடியதாகும்.

அப்படிப்பட்ட நகரத்தில் ஒரு சாதாரண பார்ப்பனர், ஒழுக்கத்தில் எந்தத் துறையிலும் திருப்திகரமாய் இல்லாதவர், ஜீவனத்துக்கும் யோக்கியமான மார்க்கமில்லாதவர், நாணயத்திலும் அது போலவே கூறக்கூடியவர் தேர்தலுக்கு நின்றகாலத்தில் எதிர் அபேக்ஷகரின்

சுயநடத்தை நாணயத்தைப் பற்றியோ கொள்கை நாணயத்தைப்பற்றியோ ஒரு குறையும் கூறக்கூடாத நிலையில் உள்ள ஒருவர் விஷயத்தில் எதிரிகள் சில காலிகளையும் சில கூலிப்பெண்களையும் விட்டு யாரோ ஒரு பெண்ணின் தாலி அறுத்து விட்டார் என்று வெங்காய ரசத்தை கண்ணில் தடவிக்கொண்டு அழச்செய்ததற்கு ஏமாந்து பின்னவருக்கு வோட்டுச் செய்யாமல் முன்னவருக்கு வோட்டுச்செய்துவிட்டார்கள் என்றால் மற்ற பட்டிக்காட்டுப் பாமரஜனங்கள் என்பவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதில் ஏதாவது அதிசயமிருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இதுதான் ஒரு சமயம் சாதாரண பாமரமக்கள் ஓட்டு உடையவராயிருந்ததால் ஏற்பட்ட பிசகு என்று சொல்லப்படுமானாலும் வருஷத்தில் 10000 ரூ. முதல் லட்ச ரூபாய்க்கும் மேலாகக் கூட வருமானமுடைய மக்கள், வியாபாரிகள், பாங்கர்கள் ஆகிய கூட்டத்தார்களே ஓட்டர்களாய் உள்ள வியாபாரத் தொகுதியில் ஓட்டராயிருப்பதற்கே லாயக்கில்லாதவரும், தவறுதலாய் ஓட்டர் லிஸ்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டவரும், அரசியலிலும், பொருளியலிலும் கூட போதிய நாணயமில்லாதவருமான ஒருவர் அபேட்சகராய் இருந்த காலத்தில் எதிர் அபேட்சகர் விஷயத்தில் அந்த வியாபாரத் தொகுதிக்காரர்களால் எவ்வித குறைபாடும் குற்றமும் சொல்லக் கூடாதவராய் இருந்தும், பெரிய வியாபாரியும், வியாபார நிபுணராயும், உண்மையான செல்வந்தராயும், தகுந்த கீர்த்தியும் செல்வாக்கும் உடையவராய் மிருந்தவரைப் பற்றி ஜனங்களுக்கு அதாவது ஒரு ஓட்டருக்காவது புரியாத குறைகளைச் சொல்லி வேறு சிலரின் சுயநலங்களுக்காக துரோகம் செய்ய வசதியும் அவசியமும் அளித்து ஏமாற்றினார்கள் என்றால் பாமர மக்களுக்கு புத்தி இல்லை, ஓட்டுகளை தக்கபடி உபயோகிக்கத் தகுந்த அறிவில்லை என்பதோடு பெரிய பணக்கார வியாபாரிகளுக்கும்கூட பெரிதும் புத்தியில்லை, ஓட்டுகளைத் தகுந்தபடி உபயோகிக்கப் புத்தியில்லை என்று சொல்லுவதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

அன்றியும் இந்த மேற்படி எலக்ஷன்கள் நடந்து ஒரு வருஷம் முடிவதற்குள்ளாக வெற்றிபெற்ற கனவான்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யோக்கியதை உலகம் அறியும்படி வெளியாகியும் அதாவது பாமரமக்களை ஏய்த்தவர் தான் ஓட்டர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்தது போல் நடக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்தும், மற்றொருவர் அதாவது பெரிய வியாபாரிகளையும் பாங்கர்களையும் பிரபுக்களையும் ஏய்த்தவர் உத்தியோகத் தோரணையில் கண்டிபாட்டு பெற்று ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் பணத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றும், ஏழைத் தொழிலாளி மக்களுக்கு மோசமும் துரோகமும் செய்து தான் சுயநலத்தை தேடிக்கொண்டார் என்றும், பட்டாங்கமாய் தெரிந்த பின்பும் பாமர மக்களுக்கோ, பணக்காரர்களுக்கோ புத்தி வரவில்லை என்றால் இந்த ஓட்டு உரிமைகள் சர்க்காரால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டது அறிவுடைமையா என்று கேட்கின்றோம்.

ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களிலும் சாதாரணமாக 3 வருஷத்துக்கு முன்னால் ஒன்பது ஓட்டு பத்து ஓட்டுகளில் தெரிந்தெடுக்கும்படியாய் இருந்த ஒரு ஜில்லா போர்டு மெம்பர் ஸ்தானத்துக்கு இன்று ஒன்பது ஆயிரம் பத்து ஆயிரம் ஓட்டுகளால் தெரிந்தெடுக்கும்படியான ஓட்டுரிமை நமக்கு வந்ததில் பொய்யும் புளூகும் மாத்திரமல்லாமல் கள்ளும், சாராயமும் செலவழித்து ஓட்டுப் பெற வேண்டியதாயிற்றே ஒழிய மற்றப்படி பிரதிநிதித்துவத்துக்கு எவ்வித யோக்கியதையும் இல்லாமல் அசம்பளி வர்த்தகத் தொகுதிக்கு வெற்றி பெற்றவர் ஏழை மக்களை துரோகம் செய்துவிட்டு கண்தாக்கினால் பிழைக்கும்படியான சௌகரியம் பெற்றது போல் இந்த கள்ளு, சாராயம், பொய், பித்தலாட்டம் ஆகிய இழி காரியங்களால் வெற்றி பெற்றவரும் ஏழை மக்களை துரோகம் செய்துவிட்டு கண்டிதாக்கில் பிழைக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

இதையும் நேரில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் கூட மறுபடி மறுபடி அதேமாதிரி நடந்துவருகிறார்கள் என்றால், அரசாங்கத்தார் அளித்த ஓட்டுரிமை மக்களுக்கு எவ்வளவு ஆபத்தை உண்டாக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது என்பது வாசகர்கள் உணர ஆசைப்படுகிறோம்.

குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இது சமயம் ஜில்லா போர்டு தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றதை ஒரு நடுநிலைக்காரன் பார்த்தால் நமது ஜனங்கள் அடிமைகளாக கூலிகளாக இருக்கத்தான் யோக்கியதை உடையவர்களே தவிர சுதந்திரத்துக்கோ விடுதலைக்கோ சிறிதும் அருகதை இல்லை என்றே சொல்லுவான்.

அபேக்ஷகர்களைப் பற்றி சொல்லாமலும், அபேக்ஷகரை வெளியில் காட்டாமலும் கிராமங்களுக்குப் போய் காந்திக்கு ஓட்டு போடுங்கள் என்று கேட்பதோடு எதிர் அபேக்ஷகர்களைப்பற்றி மிக்க இழிவான முறையில் பச்சையாக குறை கூறி ஏமாற்றப்படுகிறது.

இவைகள் எல்லாம் கையில் வலுத்தவன் காரியம்தான் என்று சொல்லுவதானாலும் கையில் வலுத்தவன் காரியமாவதற்கு அனுகூலமான சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டு வருவது அக்கிரமம் என்றும், தலைப்பில் காட்டிய ஓட்டுரிமை என்பதும் இம்மாதிரி கையில் வலுத்தவன் காரியத்துக்கு அனுகூலமாயிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டவே இதை எழுதுகிறோம்.

அன்றியும் இன்றைய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களினுடைய யோக்கியதை களும் ஏதாவது ஒரு ஸ்தலஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராகவோ தலைவராகவோ வெற்றி பெற்று விட்டால் அந்த வெற்றியானது வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு ஒரு வியாபாரம் போலவும், சிலருக்கு புதையல் போலவும் லாபமடையத் தக்க மாதிரி பயனளிக்கக் கூடியதாய் இருப்பதால் வியாபாரத்தில் வக்கீல் தொழிலில் திருட்டுத் தொழில் செய்யப்படவேண்டிய புரட்டு, வஞ்சகம்,

துரோகம், கொலை பாதகத் தொழில் ஆகிய காரியங்களை சிறிதும் தங்குதடையில்லாமல் செய்யக் கூடியதாகவும் செய்யவேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

சாதாரணமாக எவ்வளவு சின்ன ஜில்லாபோர்டாக இருந்தாலும் இன்றைய நிலையில் ஜில்லாபோர்டு சட்டம் இருக்கிற நிலைக்கும், மந்திரி சபை இருக்கும் யோக்கியதைக்கும், அரசாங்கத்தின் தன்மைக்கும் பொருந்திப் பார்த்தால் ஒருவன் எப்படியாவது ஒரு ஜில்லாபோர்டு தலைவனாக ஆகி விட்டால் அவன் எவ்வளவு முட்டாளாகவும் யோக்கியனாகவும் இருந்தாலும் 3-வருஷ காலாவதிக்குள் ஒரு லக்ஷ ரூபாய்க்கு குறையாமலும் சில ஜில்லாபோர்டுகளில் 3-லக்ஷ ரூபாய் போலவும் சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய சௌகரியம் இருப்பதை நேரிலும் அனுபவத்திலும் பார்த்து வருகின்றோம்.

அதுபோலவே முனிசிபாலிட்டியிலும் ஒரு காலாவதியில் 20000-ரூ முதல் 100000-ரூபாய் வரை சம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடியதாய் இருப்பதுடன் அங்கத்தினர்களுக்கு இதற்குத் தகுந்த விகிதாசாரம் அடையும்படியாகவே இருந்து வருகிறது என்பது மாத்திரமல்லாமல் இம்மாதிரியான காரியத்திற்கு சமூகத்தில் எவ்வித இழிவும் இல்லாமல் மிக்க செல்வாக்கும் பெற்று சர்வசாதாரணமாய் பழக்கத்தில் அனுபவத்தில் நடக்கும்படியாகவும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே பட்டம், பரிவட்டம், கவுரவம் முதலியவை முதலில் கிடைக்கும்படியாகவும் ஆகிவிடுகிறது.

சில உத்தமர்கள் இருக்கலாம் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு தனிமரியாதை இல்லாமலும் போய்விடுகின்றன.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் நமது நாட்டில் அரசியல் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டதும் சிறப்பாக காங்கிரசு என்றும் தேசாபிமானம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு பார்ப்பனர்கள் இதில் பிரவேசித்து இதன் மூலம் தங்கள் வாழ்வையும் ஆதிக்கத்தையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயற்சித்து அதற்கு ஏற்ற சூழ்ச்சிகள் செய்து கட்சி, பிரதி கட்சி, உள் கலகம் முதலியவைகள் செய்ததே ஒழிய மற்றபடி தமிழ் மக்களிடத்தில் இவ்வித குணம் அருமையாகவே இருந்தது.

இப்பொழுதும் பொதுமக்களிடம் நாணயம் யோக்கியம் ஆகிய காரியங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது இன்றைய நிலையில் இருக்கும் மாதிரி அடியோடு ஒழியவேண்டும். விளக்கமாக சொல்லவேண்டுமானால் காந்தி சகாப்தம் என்பது அழிந்து ஒழிந்து ஆயிரம் கஜ ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்ட அன்றே மக்கள் யோக்கியதை காதலாவது கேட்க முடியும் என்பதே நமது கருத்து. முனிசிபாலிட்டிகளும் ஜில்லாபோர்டுகளும் யோக்கியமாக நடைபெற வேண்டுமானால் மற்றொரு காரியம் நடைபெற்றாக வேண்டும்.

அதாவது இவைகளுக்கு போடும் கமிஷனர்கள் கூடுமானவரை சுயமரியாதையுடன் நடந்து கொள்ளக்கூடிய சௌகரியம் இருக்கும்படி சட்டங்களை திருத்தி தக்க கவுரவமுள்ள அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும்.

இரண்டாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தலைமை வகிப்பவர்கள் சட்டசபையில் இருக்கவோ எட்டிப் பார்க்கவோ இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

ஜில்லாப் போர்டிலும் முனிசிபாலிட்டியிலும் பகல் கொள்ளை அடிக்கிறவன் சட்டசபையில் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி கூட சரி சமமாய் உட்கார இடம் கொடுத்தால் எவனுக்கு தான் திருட மனம் வராது என்று கேட்கின்றோம்.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் கொள்ளைக்காரர்கள் கூட்டத்தாருக்கு சரணாகதிபோல் கை வசப்பட்டதற்குக் காரணமும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குச் சென்ற யோக்கியர்கள் எல்லாம் அயோக்கியர்கள் ஆனதற்குக் காரணமும் ஸ்தல ஸ்தாபன தலைவர்கள் சட்டசபை மெம்பர்களானதுதான் என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

இன்று அரசாங்கம் இந்தியாவுக்குச் செய்த ஒரு பெருங்கேடு என்று ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லவேண்டுமனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை காலிகளும், கன்னெஞ்சக் கூட்டத்தார்களும் கொள்ளையடிக்கும்படி திறந்துவிட்டார்களே என்பதைத்தான் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

அதுவும் இந்தியர்களுக்குக் கொடுத்த சுய ஆட்சி என்கின்ற பெயரால் கொடுக்கப்பட்டது? என்பதை நினைக்கும்போது இதில் அவர்களுடைய எண்ணத்தைக்கூட சந்தேகிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஆகவே எப்படியாவது அரசாங்கத்தார் பொதுஜனங்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் நேரடியான சம்மந்தமும் அவசியமும் இருக்கிற இந்த முனிசிபாலிட்டி ஜில்லா போர்டு ஆகியவைகளை தங்கள் முழு சுவாநீனம் செய்துகொண்டு தங்களது நேரடியான ஆதிக்கத்தில் இருந்து நிர்வாகம் நடக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்றுதான் நாம் ஆசைப்படுகிறோம்.

காந்தீயம் ஒழிந்த பிறகு வேண்டுமானால் மறுபடியும் பொதுஜனங்கள் வசம் ஒப்புவிக்கலாமா என்பதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பணம் நாசமாவதையும் கொள்ளை போவதையும் பார்த்தும் உலகிலுள்ள அயோக்கியத்தனங்களுக்கெல்லாம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தாயகமாய் இருப்பதைப் பார்த்தும் வயிறு எரிந்துதான் இதை எழுதுகிறோமே ஒழிய அவற்றில் உள்ள எந்த தலைவர்களையோ அங்கத்தினர்களையோ மனதில் வைத்து நாம் எழுதவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 15.03.1936

ஏமாந்தது யார்? சர்க்காரா? தேசாயா?

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஸ்திர புத்தியோ, சுய புத்தியோ, உறுதியான வேலைத் திட்டமோ கிடையாதென்பதற்கு புதுப்புது ருசுக்கள் பிரதி தினமும் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

1933-34 - வது வருஷத்திய “இந்தியா” என்ற சர்க்கார் அறிக்கையில், “திடீர் திடீர் என்று ஹரிஜன இயக்கத்துக்குப் பணம் கேட்கப்பட்டதினால் பொதுஜனங்களிடையே வெறுப்புத் தோன்றியதென்றும், இவ்வியக்கம் கேவலம் சமூகக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதான சீரிய நோக்கம் மாத்திரம் கொண்ட இயக்கம் என்ற விஷயத்தில் சிலர் சந்தேகித்தது நியாயமாகும் என்றும், பீகார் பூகம்ப நிவாரண நிதிக்குச் சரியான கணக்கு வெளியிடப் படவில்லை யென்றும், நிவாரண விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கவில்லையென்றும், அரசியல் நோக்கத்துடனேயே நிவாரண வேலைகள் நடத்தப்பட்டன என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது காந்தியாரையும் அவரது இயக்கத்தையும் காங்கிரஸ் தலைவர் பாபு ராஜேந்திர பிரசாதையும் அவமதிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறதென்று காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் பெருங்கூச்சல் போட்டதைத் தோழர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

எனவே, சர்க்கார் அறிக்கையைக் கண்டித்து காங்கிரஸ்காரர்களின் மானத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இந்திய சட்ட சபையில் ஒரு ஒத்திவைப்பு அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வரப் போவதாக “அவசரப் பிரேரணை நிபுணரான” தோழர் சத்தியமூர்த்தி சர்க்காருக்கு நோட்டீசம் கொடுத்தார். ஆனால் அந்த நோட்டீசைப் பார்த்து சர்க்கார் கலங்கவில்லை. சர்க்கார் அறிக்கையில் கூறியுள்ள அபிப்பிராயங்கள் சரியென ருசுப்படுத்த சர்க்காரிடம் போதுமான தஸ்தாவேஜுகள் இருந்ததினால் அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வரும் போது ஒரு கை பார்த்துவிடலாமென்று சர்க்காரும் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு தயாராயிருந்தார்கள். கடைசியில் அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வரும் சமயம் வந்தபோது, தோழர் சத்தியமூர்த்தி காரணம் கூறாமலே பிரேரணையை வாபீஸ் வாங்கிக்கொண்டார். அதைப் பார்த்து அசம்பிளி மெம்பர்கள் திகைப்படைந்தார்களாம். அசம்பிளி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள்கூட ஆச்சரியப்பட்டார்களாம். நியாயபுத்தியுடைய பத்திரிகைகளும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியைக் கண்டித்தன. உடனே நமது வீரர் சத்தியமூர்த்தி

ஒரு நொண்டிச் சமாதானம் வெளியிட்டார். “இரண்டொரு காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் கூட்டத்துக்கு வரவில்லை. இப்பொழுது நிலைமை தீர்மானத்துக்கு சாதகமாக இல்லை. வரவு செலவு திட்ட மானிய விவாத காலத்தில், சாதகமான நிலைமையை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு, ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை மூலம் இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் கிளப்புவேம். “ நான் என் அவசரப் பிரேரணையை வாப்பீஸ் வாங்கிக் கொண்டதினால் குடி முழுகிப் போக வில்லை” என்று சமாதானம் கூறி தோழர் சத்தியமூர்த்தி மழுப்பினார். அந்த மழுப்பல் சமாதானத்தைப் பலர் நம்பவில்லையாயினும் வரவு செலவு மான்ய விவாதத்தில் வெட்டுப் பிரேரணை மூலம் காங்கிரஸ்காரர் சாதிக்கப் போவதைப் பார்த்துவிடலாமென்று பொறுமையோடு காத்திருந்தனர். இம்மாதம் 9-ம் தேதி அசம்பிளி காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் புலாபாய் தேசாய் 1933-34-வது வருஷ “இந்தியா” என்ற சர்க்கார் அறிக்கையைக் கண்டிக்கு முகத்தான ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அவ்வறிக்கையில் அவருக்கு ஆட்சேபகரமாகத் தோன்றிய விஷயங்களையும் விளக்கிக் கூறினார். தீர்மானத்துக்குச் சாதகபாதகமாகவும் பலர் பேசினார்கள்.

கடைசியாக உள்நாட்டு மந்திரி ஸர் ஹென்றி கிரேய்க்கு விவாதத்துக்கு பதிலளிக்கையில் கூறியதாவது:-

“சர்க்கார் அறிக்கையிலுள்ள விஷயங்களுக்கு தற்போதைய விளம்பர டைரக்டரோ அவருக்கு முந்திய டைரக்டர்களோ பொறுப்பாளிகளல்ல. நானே அதற்குப் பொறுப்பாளி. தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தவிர வேறு அபிப்பிராயமே இருக்கக் கூடாதென்று காங்கிரஸ் கட்சியார் கருதுவது விசித்திரமாக இருக்கிறது. ஒரே விஷயத்தைப் பற்றிப் பல பேர் பல விதமாய்த்தான் அபிப்பிராயப்படுவார்கள். சர்க்கார் அறிக்கையில் எவ்வித வர்ணனையும் கிடையாது; சப்பென்றிருக்கும்படியே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரசை ஆதரிக்கும் அநேகம் பத்திரிகைகள் இவ்வறிக்கையைப் பாராட்டி யிருக்கின்றன. ஜனவரி 24-ந் தேதி வெளியான “டிரிப்பூன்” பத்திரிகையைப் படித்தபோது எனக்கே வெட்கம் உண்டாயிற்று. காங்கிரஸ்காரர் எவர் எழுதியிருந்தாலும் இவ்வளவு பூர்த்தியாகவும், வன்மையுடனும் எழுதியிருக்க முடியாதென்று அப்பத்திரிகை இவ்வறிக்கையைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறது. முன்போலவன்றி, இவ்வருஷ அறிக்கையில் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயங்களை நிறைய மேற்கோள் காட்டியிருப்ப தாகவும் அப்பத்திரிகை பாராட்டியிருக்கிறது.

பல அங்கத்தினர்கள் டில்லிக்கு வந்த பிறகு சர்க்காரைக் கண்டிக்க என்ன விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்று தேடியிருக்கிறார்கள். அதன்மேல் இந்த அறிக்கை அகப்பட்டுக் கொண்டது. அதுவரை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்த யோசனை தோன்றவில்லை. ஆதி இந்து இயக்கம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அறிக்கையிலுள்ள வாசகத்தைத் தவறாக மேற்கோள் காட்டி சில பத்திரிகைகள் ஜனங்களுக்கு ஆத்திரமுண்டாக்கியிருக்கின்றன.

ஆதி இந்து இயக்கம் ஜீவகாருண்ய நோக்கங்களை யன்றி இதர நோக்கங்களையும் கொண்டதாகச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்றே சர்க்கார் அறிக்கை கூறியிருக்கிறது. சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் காந்தியின் இயக்கத்தில் சர்க்காருக்குத் துளிகூட சந்தேகம் கிடையாது. ஆனால் அறிக்கையில் சிலர் அபிப்பிராயமென்று குறிப்பிட்டதற்கு, போதிய ஆதாரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. பத்துப் பன்னிரண்டு பத்திரிகை களிலிருந்து நறுக்கி எடுத்த அபிப்பிராயங்கள் என்னிடமிருக்கின்றன. பிறர் இப்படி அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்கள் என்று சர்க்கார் கூறியதற்காக சர்க்காரைக் கண்டிக்கலாகாது.

பீகார் பூகம்ப கஷ்ட நிவாரண நிதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஸ்தல உத்தியோகஸ்தர்களைப் பண்டித ஜவஹர்லால் குறை கூறினார். அதை மேற்படி மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சர். கல்த்தான் அகமது, தோழர் சச்சிதானந்த சின்ஹா முதலிய பிரமுகர்கள் மறுத்து, ஸ்தல அதிகாரிகளை பாராட்டி ஒரு பகிரங்க அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். பூகம்பம் ஏற்பட்டவுடனே ஆரம்ப காலத்தில் சர்க்காரும் காங்கிரஸ்காரரும் ஒத்துழைத்தார்கள். பின்னர் வீடு கட்டுவது, மண்ணை அகற்றுவது ஆகிய முக்கிய இனங்களுக்குக் காங்கிரஸ் நிதியைச் செலவழிக்க முடியாதென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். ஆயினும் சர்க்காரின் வீடு கட்டும் திட்டத்துக்கு தங்கள் நிதியிலிருந்து 10 லக்ஷம் ரூபாய் அளிக்கலாமென்று பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் கூறினார். ஆனால் காங்கிரஸ் பூகம்பக் கமிட்டி அவரது யோசனையை நிராகரித்து விட்டது.

எனவே காங்கிரசும், சர்க்காரும் ஒத்துழைக்கவில்லை, அவ்வருஷத்தில் செலவழியாமலே காங்கிரஸ் நிதியில் பாதி மீதியிருந்தது பத்திரிகைகள், முக்கியமான பீகார் பத்திரிகைகள், காங்கிரஸ் நிதியைப்பற்றித் தகவல் கிடைக்காததைப் பற்றிக் கண்டித்து எழுதி யிருக்கின்றன. சர்க்கார் அறிக்கையைத் தயார் செய்தவர் கூறியது நியாயம் என்பதற்கு மேற்படி பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயங்களை நான் மேற்கோள்களாகக் காட்ட முடியும். காங்கிரஸ் அறிக்கை மிகத் தாமதித்தே வெளிவந்தது. எனவே சர்க்கார் அறிக்கையில் எவ்வித கெட்ட எண்ணத்தோடும் காங்கிரஸ் பீகார் பூகம்ப நிதியைப்பற்றி அபிப்பிராயம் எழுதவில்லை. நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு தமக்குத் தோன்றிய அபிப்பிராயங்களையே சர்க்கார் அறிக்கையைத் தயாரித்தவர் எழுதியிருக்கிறார்”.

தோழர் புலாபாய் தேசாய்க்கு மேற்கூறியவாறு பதிலளித்த உள்நாட்டு மந்திரி ஹென்றி கிரேய்க்கு தயக்கமின்றியும் அச்சமின்றியும் பேசியிருப்பதைத் தோழர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் தவறு என்று கூறவே யில்லை. அவை சரியென்று ருசப்படுத்தத் தம்மிடம் ஆதாரங்கள் இருப்பதாயும், மார்தட்டிக் கூறியிருக்கிறார். அதே மூச்சில் காந்தியார்

இயக்கத்தால் சர்க்காருக்கு துளிகூட சந்தேகமில்லை யென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரருக்குச் சாதகமாகவுள்ளது அந்த ஒரு வாக்கியமே. அது மரியாதைக் குறியான ஒரு சம்பிரதாயப் பேச்சேயன்றி வேறல்ல. காந்தியாரை மிகக் கடுமையாகக் கண்டிப்பவர்களுங்கூட அவரது அந்தரங்க சத்தியைப்பற்றி சந்தேகப்படுவதில்லை. எனவே காந்தியியக்கத்தைப் பற்றி சர்க்காருக்கு சந்தேகமில்லை யென்று கூறியதினால் சர். ஹென்றி கிரேய்க்கு பணிந்து விட்டாரென்று கூறமுடியாது. சர்க்கார் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் தப்பு என்று அவர் ஒப்புக்கொண்டாரா என்பதே முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். தப்பு என்று ஒப்புக் கொள்வதற்கு பதிலாக அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டுக்கும் தம்மிடம் தக்க ஆதாரங்கள் இருப்பதாகவும் அவர் சவால் விடுத்தமாதிரி கூறியிருக்கிறார்.

ஸர். ஹென்றி கிரேய்க்கின் இந்த ஆண்மையான பேச்சுக்குத் தோழர் தேசாய் பதிலளித்திருப்பதையும் தமது கண்டனத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாததையும் கடைசியில் அது தோற்கடிக்கப்பட்டதையும் பார்க்கும் போது காங்கிரஸ்காரரின் பேடித்தன்மையே நன்கு விளங்குகிறது.

“தாங்கள் அறியாமலே சர்க்கார் அநீதி புரிந்திருக்கலாமென்றும் யாரோ சிலர் அபிப்பிராயம் வேறு விதமாயிருந்ததென்று குறிப்பிடுவதே அறிக்கையைத் தயாரித்தவர் நோக்கமென்றும் உள்நாட்டு மந்திரி உணர்ந்திருப்பதை அவர் பேச்சின் தொனியால் காண்கிறேன். காந்தியாரைப் பற்றி உள்நாட்டு மந்திரி நல்ல அபிப்பிராயம் தெரிவித்து விட்டதால் எனது கண்டனப் பிரேரணையை வற்புறுத்துவது அவ்வளவு அவசியமில்லையென நான் கருதுகிறேன்” என்று தேசாய் பல்படியடித்துவிட்டது மிகவும் நாணயமற்ற செயல் என்றும் கூறவும் வேண்டுமா? தோழர் தேசாய் என்ன மழுப்பினாலும் சரி, அவரது பேச்சு அவருடைய பலவீனத்தையே காட்டுகிறது. அவருடைய சமாதானம் ஒரு காங்கிரஸ் அரையணா தினசரிக்குக்கூடப் பிடிக்கவில்லை. உண்மையில் தோழர் தேசாய் பல்படியடிக்க தக்க காரணம் இல்லாமலுமில்லை. சர்க்கார் அறிக்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டும் உண்மை என ருசப்படுத்தும் தஸ்தாவேஜிகளை அசம்பிளியில் படித்துக்காட்டி காங்கிரஸ்காரர்களின் வாயை அடைக்கத் தேவையான முஸ்தீபுகளுடன் உள்நாட்டு மந்திரி ஸர். ஹென்றி கிரேய்க்கு அசம்பிளிக்கு வந்தார். காங்கிரஸ்காரர் மானங்கெடப் போவது அந்தப் புண்ணியவான் ஜின்னாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கொஞ்சம் சாந்தமாக, காந்தியைப்பற்றி சர்க்காருக்கு சந்தேகம் இல்லையென்று கூறி சமாளித்துவிட வேண்டுமென்று தோழர் ஜின்னா உள்நாட்டு மந்திரியைக் கேட்டுக் கொண்டாராம். தோழர் ஜின்னா சுயேச்சைக்கட்சித் தலைவர். அசம்பிளி வெற்றியும் தோல்வியும் அவரது கட்சி ஆதரவையே பொறுத்திருக்கிறது. அவரது உதவியை நாட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் சர்க்காருக்கு அடிக்கடி உண்டாகும். அரசியல்

ஒரு மாதிரி சொக்கட்டானாட்டந்தானே. எனவே உள்நாட்டு மந்திரியும், மசியவேண்டியதாயிற்று. தோழர் தேசாய்க்கு பதிலளிக்கையில் முக்கியமான விஷயங்களை மறைக்கவில்லையாயினும் பேச்சின் காரத்தைச் சொற்பம் குறைத்துக்கொண்டார். தமது பேச்சுக்கு ஆதாரமான தஸ்தாவேஜிகளையும் அசம்பிளியில் பகிரங்கமாகப் படித்துக்காட்டவில்லை. எனவே சாது தேசாய் மூக்கறுபடாமல் தப்பித்துக்கொண்டார். தமது கண்டனத் தீர்மானத்தைத் தோழர் தேசாய் வற்புறுத்தாததற்கு இதுவே காரணம். தம் கட்சி நியாயமானதாயிருந்தால் தோழர் தேசாய் சும்மா இருந்திருப்பாரா? கையால் ஆகாததனாலேயே வெகு யோக்கியர் போல் நடந்து கொண்டார். கடைசியில் சர்க்காரை ஆட்டிவைக்கப் புறப்பட்ட தேசாய் தலையைத் தொங்கப்போட வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி வாய்திறக்காமல் இருந்தது முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது. இவ்விஷயத்தில் தோழர் தேசாய் நடந்து கொண்ட முறை காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளுக்கே பிடிக்கவில்லை யென்றால் காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவமானத்தை நாம் விளக்கிக் கூறவேண்டுமா?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 15.03.1936

குதிரை திருட்டுப் போன பின்பு லாயம் பூட்டப்பட்டது

குதிரை திருட்டுப் போன பின்பு லாயம் பூட்டப்பட்டது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது குதிரை லாயத்தை, குதிரை உள்ளே இருக்கும்போது சரியானபடி பூட்டாமலும், கவனிக்காமலும் விட்டுவிட்டு, குதிரை திருட்டுப்போன பின்பு கவனித்து லாயத்தை பூட்டி வைப்பது பைத்தியகாரத்தனம் என்று சொல்லுவார்கள்.

அதுபோலவே நமது ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்கள் காலா காலத்தில் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் எதையும் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டு, அக்கட்சிக்கு ஏற்படவேண்டிய கெடுதியும், குறைவும் எவ்வளவு ஏற்படவேண்டுமோ, அவ்வளவும் ஏற்பட்டபிறகு இப்போது கவலை கொண்டவர்கள் போல் காட்டிக்கொண்டு தாங்கள் யோக்கியமாய் நடந்து கொண்டதாக அன்னியருக்கு மெய்ப்பிப்பதற்கு முயற்சிப்பதில் என்ன நன்மை ஏற்படும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

கட்சித் தலைவர் பொப்பிலிராஜா அவர்கள் தன்னால் கூடியதைத் துணிந்து செய்தார் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு எவ்வித ஒத்துழைப்பும் இல்லாமல் போனதாலும், மற்ற உபதலைவர்களுக்குள் பரஸ்பர நம்பிக்கையில்லாமல் போனதாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரது நிலை அவருக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்து விட்டதாலும் அவரது முயற்சி பலனற்றதாகப் போய் விடும்படி ஆகிவிட்டதுடன் அவரது மனமும் தளர்ந்துவிட்டது.

மற்ற பல தலைவர்கள் என்பவர்களில் இன்னார் தான் இன்ன வேலை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லாமல் போய்விட்டது.

அசம்பளி எலக்ஷன் நடந்து ஒரு வருஷகாலத்துக்கு மேலாகின்றது. அவற்றில் இரண்டொரு தேர்தல்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லப்பட்டாலும் மற்ற தேர்தல் முடிவுகள் அநேகமாய் பாமர மக்களிடம் பிரசாரமில்லாமையாலும், ஆங்காங்குள்ள பிரபலஸ்தர்கள் - தலைவர்கள் என்பவர்களின் கவலை ஈனத்தாலும் அபிப்பிராய பேதத்தாலும் ஏற்பட்டவை என்பது நன்றாய் விளங்கக்கூடிய காரியங்களாகும்.

இந்தக் காரியங்களால் அசம்பளி தேர்தல் மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் அடுத்து வந்த இரண்டொரு தேர்தல்களும் நமக்கு விரோதமாகவே முடிந்தன. இந்த முடிவின் பயனாய் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்களுக்கும் பிரமுகர்களுக்கும் கடுகளவு படிப்பினை கூட ஏற்பட முடியாமல் போனதோடு பயமும் அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டுபோய் எப்படியாவது தன் தன் காரியமே பிரதானம் என்று கருதி அதையே முக்கியமாய் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியதான உணர்ச்சியைக் கொடுத்ததே அல்லாமல் கட்சியின் பொது நன்மையைப் பற்றியோ, லட்சியத்தைப் பற்றியோ எல்லோரும் மறந்துவிட வேண்டியதாய் விட்டது.

காலாகாலத்தில் செய்யப்படாத சிகிச்சையினால் வியாதி எப்படி முற்றிவிடக்கூடுமோ அதுபோல் அலட்சியத்திற்குத் தகுந்த அளவு பரிகாரம் சிரமமாய் போய்விட்டதுடன் அடியோடு நம்பிக்கை இழக்கவேண்டிய அளவுக்கு கொண்டு வந்து விட்டுவிடும் போல் இருக்கிறது.

அசம்பளி தேர்தல் முடிவைக் கண்டவுடன் ஜஸ்டிஸ் தலைவர்கள் ஊர் ஊனங்களை திருப்திப்படுத்த ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி ஜில்லாக்கள் தோறும் மகாநாடு நடத்துவதாகவும், கிராமங்கள் தோறும் பிரசாரம் செய்வதாகவும் திட்டங்கள் போட்டார்கள்.

ஆனால் ஜில்லாத் தலைவர்கள் சிலர் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு பயந்தும், சிலர் மகாநாடு கூட்டினால் வேறு யாருக்காவது செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்றும், தங்களது வண்டவாளங்கள் வெளிப்பட்டுவிடுமோ என்றும் பயந்து தாங்களாக எவ்வித முயற்சியும் செய்யாமல் இருந்ததோடு செய்ய முயற்சித்த மற்றவர்களுடைய முயற்சிகளையும் அடக்கி ஒடுக்கி பாழ்படுத்தி விட்டார்கள். சிலர் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும், தொண்டர் களுக்கும் கைக்கூலி கொடுத்து காரியம் சாதித்துக்கொள்ள பார்க்கிறார்கள்.

பிரசாரம் என்றாலே ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தலைவர்களுக்கு வேப்பங்காயாக இருக்கின்றதே ஒழிய ஒருவருக்காவது அதில் நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவே இல்லை. இதன் காரணம் பிரசாரத்தின் மூலம் வேறு யாராவது பெரிய மனிதர்களாகிவிட்டால் நம்ம கதி என்னாவது என்கின்ற குறுகிய நோக்கம் சிலருக்கு இருப்பதே ஒழிய வேறில்லை.

அன்றியும் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷித் தலைவர்கள் என்பவர்களில் சென்னைத் தலைவர்கள் சிலருக்கும், வெளி ஜில்லாத் தலைவர்கள் பலருக்கும் எவ்வித பதவியும், எந்த தேர்தல் போட்டியும் தனக்கு ஆவதாய் இருந்தால் ஆகட்டும் இல்லாவிட்டால் வேறு யாருக்காவதானாலும் தனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை என்கின்ற மனப்பான்மையே பெரிதும் இருந்து வருகிறது என்பதோடு தனக்கு ஆவதில்லை என்பது உறுதி. ஆனால் எதிரிகளுக்கு உதவி செய்யும் இழி தொழிலையும் கடைப்பிடித்து விடுகிறார்கள். இந்தத் தலைவர்களுடைய ரத்தத்தை எல்லாம் எடுத்து விட்டு புதிய சுத்த ரத்தத்தை

இவர்கள் சரீரத்தில் பாய்ச்சினால் ஒழிய இப்போதைய பிரமுகர்களாலும், தலைவர்களாலும் கசுக்கிப் பயன் உண்டாகும் என்று சொல்லுவதற்கு மிகவும் பயப்பட வேண்டியதாகவே இருக்கிறது. இவற்றை நாம் நமது அனுபவத்தில் இருந்து எழுதுகிறோமே ஒழிய மற்றபடி கோபத்தினாலோ, ஆத்திரத்தினாலோ எழுதவில்லை.

நிற்க, 15-3-36-ந் தேதி ஜஸ்டிஸ் சட்டசபை கட்சி பிரமுகர்கள் ஒன்றுகூடி ஒரு புதிய பஞ்சாயத்துக் கமிட்டியும், பிரசாரக் கமிட்டியும், பிரசார ஆபீசும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாய்ப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். இந்தக் கமிட்டிகளுக்கு இனி வேலை இருக்கிறதா என்பதும், வேலை இருந்தாலும் இக்கமிட்டி ஏதாவது வேலை செய்யுமா என்பதும் மிக மிக சந்தேகப்படக் கூடியதாகவே இருக்கிறது.

ஏனெனில் இதற்கு முன் இந்த மாதிரி ஏற்பாடு செய்த கமிட்டிகள் எதுவும் சரியானபடி வேலை செய்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதோடு இவ்விஷயங்களில் எந்த தலைவருக்கு அல்லது எந்த மெம்பருக்கு உண்மையான அக்கரை இருக்கிறது என்பதும் விளங்கவில்லை.

இக்கமிட்டிகள் போட்டதாக விளம்பரம் செய்வதெல்லாம் பொது ஜனங்களுக்கு “நாங்களும் எங்களால் கூடியதைச் செய்தோம்” என்று சமாதானம் சொல்ல ஒரு சாக்குக்காக செய்யப்பட்டதாக இருக்கிறதே ஒழிய உண்மையில் இந்தக் கமிட்டிகளால் காரியம் என்ன நடைபெறக்கூடும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம். ஆனால் நல்ல எண்ணத்தின் மீதும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் உள்ள எந்த அங்கத்தினர்களையும் விட அக்கட்சியின் நன்மையிலும், அச்சமுகத்தின் முற்போக்கிலும் சிறிதுகூட குறைந்தவரல்லாத நிலையிலும் இருந்துகொண்டே கேட்கின்றோம்.

1930-ம் ஞா முதல் 1936-ம் ஞா வரை இந்த ஆறு வருஷ காலமாய் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பொருட்டு பாமரமக்களிடம் ஏதாவது பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றும், இந்த மாகாணத்தில் ஆங்கிலம் தெரியாத 4 கோடி மக்களுக்கு அரசியல் விஷயமும், கட்சி விஷயமும் புரியும்படி ஏதாவது மகாநாடோ, பத்திரிக்கைகளோ நடத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் கேட்கின்றோம்.

அசம்பளி தேர்தலில் கட்சியின் பேரால் ஒரு ஸ்தானம் கூட வெற்றி பெற முடியாமல் போனபிறகும் கூட தேச பாஷை தினசரி பத்திரிகை ஆரம்பிக்காமலும், மகாநாடுகள் கூட்டப்படாமலும் ஒழுங்கான பிரசாரங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யாமலும் இருந்தால் அக்கட்சி உயிர் வாழமுடியும் என்று யார் தான் எதிர்பார்க்க முடியும்.

சென்ற வருஷத்திலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி சர்க்கார் தங்களுடைய வருஷாந்திர ரிபோர்ட்டில் ஜஸ்டிஸ்கட்சி ஒரு கட்டுப்பாடில்லாத -

சீர்குலைந்து போன கட்சி என்று எழுதினது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். அதற்கு பதில் சொல்லும் முறையிலாவது யாரும் எந்தவித முயற்சியும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இப்பொழுது இந்த 3,4 மாத காலங்களில் திருநெல்வேலி, திருச்சிணாப்பள்ளி, திருப்பாப்பிலியூர் (கடலூர்) ஆகிய ஜில்லாபோர்டுகளில் பார்ப்பன ஆட்சியே வெற்றி பெற்று வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

இனி திருவண்ணாமலை, வேலூர் ஆகிய ஜில்லாக்களின் கதி எவ்வாறாகும் என்பதுபற்றி சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமிருப்பதாய் தெரியவில்லை.

இதுபோலவே இனியும் பிரிக்கப்படப் போகின்ற ஜில்லா போர்டு தேர்தல்கள் விஷயமும் எப்படி ஆகும் என்று யோசிக்கவேண்டிய அவசியமிருக்காது என்றே கருதுகிறோம்.

இதன் காரணங்கள் கசுக்கித் தலைவர்கள் சரியானபடி கவலை எடுத்து வேலை செய்யவில்லை என்பதல்லாமல் கசுக்கி கொள்கையினை குறையென்றோ, அவர்கள் தலைமை வைத்து நடத்தின நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட குற்றத்தாலென்றோ யாராவது சொல்ல முடியுமா? ஒருக்காலும் முடியாது என்பதோடு சென்னை ஜஸ்டிஸ் கசுக்கி மந்திரிகளின் நிர்வாகமும், சென்னை ஜஸ்டிஸ் கசுக்கி சட்டசபை நிர்வாகமும் இந்தியாவிலேயே வேறெந்த மாகாணத்திலும் நடந்திராத, நடத்த முடியாத அளவு அவ்வளவு திறமையாயும், முற்போக்காயும் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இந்த நிலை ஏற்பட்டதானது பாமர மக்கள் ஆதரவில்லை என்றால் பிரசாரக் குறைவும், பாமர மக்களை லக்ஷியம் செய்யாக் குறைவும் அல்லாமல் வேறு என்ன இருக்க முடியும்.

இப்பொழுது 15-3-36-ந் தேதியில் போட்ட பஞ்சாயத்துக் கமிட்டியும், பிரசாரக் கமிட்டியும் 15-3-35-ம் வருஷத்தில் போட்டு அதற்கு ஒரு 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து ரூ 500 ரூ செலவில் ஒரு தமிழ் தினசரி ஆரம்பித்திருந்தால் இன்றைய நிலைமை நேர்மாறாக இருந்திருக்கும். அப்படிக்கு இல்லாமல் இப்போது கமிட்டி போட்டதில் தக்க பயன் இருக்குமென்று நம்புவதற்கில்லை.

பஞ்சாயத்து கமிட்டிக்கு இனிமேல் எந்த ஜில்லாவில் போய் என்ன பஞ்சாயத்தோ சமாதானமோ செய்ய வேலை இருக்கிறது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

திருநெல்வேலி ஜில்லா போட்டில் “காங்கிரஸ் சார்பாய்” தலைவர் வந்ததானது காங்கிரஸின் கொள்கையாலா அல்லது ஜஸ்டிஸ் கசுக்கி தலைவர்கள் என்பவர்களுக்குள் இருந்த சண்டையாலா என்பது யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது.

தோழர் தளவாய் முதலியார் அவர்கள் ராஜிக்குக் கட்டுப்பட்டார். அதாவது “எனக்கும் பிரசிடெண்ட் பதவி வேண்டாம். தோழர் ஈஸ்வரன் பிள்ளைக்கும் பிரசிடெண்ட் பதவி வேண்டாம். யாராவது மூன்றாவர் ஒருவர் இருக்கட்டும்” என்றார்.

மற்ற கட்சியார் இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. “கிடைத்தால் ஈஸ்வரன் பிள்ளைக்கு கிடைக்கட்டும், இல்லாவிட்டால் எப்படியேனும் போகட்டும்” என்று சொல்லி பைசல் நடைபெறாமல் பாழாக்கினார்கள். இதில் மந்திரிகள் ஆளுக்கொரு கட்சியை சார்ந்தவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

இதுபோலவே திருச்சி விஷயமும். தோழர் தேவர் அவர்களுக்கும், தோழர் நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களுக்கும் இருந்த அபிப்பிராய பேதமும் இதில் மந்திரிகள் ஆளுக்கொரு கட்சியை ஆதரித்த காரணமும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி சார்பாய் தலைவர் வரமுடியாமல் போய்விட்டது. இது போலவே திருவண்ணாமலை, திருப்பாப்புவியூர் முதலிய இடங்களிலும் ஏற்பட்டன. இந்நிலையில் இனி பஞ்சாயத்து போர்டாருக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது என்பது விளங்கவில்லை.

பிரசார விஷயத்திலும் காங்கிரசுக்காரர்கள் ½ அணா வீதம் 3 தினசரியும், ¼ அணா வீதம் 2 தினசரியும் போட்டு வெளுக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு பத்திரிகை எங்கே இருக்கிறது? பத்திரிகை இல்லாத வெறும் பிரசாரம் என்ன பலனை அளிக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்தால் நாம் வெற்றி பெறாததற்கு உள்ள காரணம் வெளியாகிவிடும்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரசாரத்தைப் பற்றி எழுதிய செய்திகளை ஒரு தினசரி பத்திரிகை கூட பிரசுரிக்க வில்லையாம். அதற்கு மாறாக தப்பு செய்திகளை பிரசுரித்தனவாம். இதைப்பற்றி யார் கவனிக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் அறிந்தே ஒரு கால் அணா தினசரி பிரசுரிக்க நாம் எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து கொண்டு அரசாங்கத்தை டிக்ளரேஷன் கேட்ட காலத்தில் பெருவாரியான ஜாமீன் தொகை கட்ட வேண்டுமென்று உத்திரவு செய்துவிட்டார்கள்.

இதை கவனித்து ஒரு ஏற்பாடு செய்ய கட்சியில் நாதி இல்லாமல் போய்விட்டது. குடி அரசுக்கும் 2000 ரூ ஜாமீன் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் திருப்பிக் கொடுக்க அரசாங்கத்தார் மறுத்து விட்டார்கள். இதைப்பற்றி கேட்பதற்கும் நாதி இல்லாமல் போய் விட்டது.

மாகாணத்தலைவர்கள் நிலை இப்படி என்றால் ஜில்லாத் தலைவர்கள் நிலை சொல்லவே வேண்டியதில்லாத நிலையில் இருக்கிறது.

எந்த ஜில்லா தலைவர்களும் தனக்கு ஏதாவது சொந்தத்தில் கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்களே ஒழிய கட்சியின் பேரால் வெற்றி

என்பதை வேப்பங்காய் போலவே கருதுகிறார்கள். “தனக்கில்லாவிட்டால் அது எப்படியேனும் போகட்டும் என்கிறார்கள்”. இம்மாதிரி கவலையுள்ள தலைவர்களைக் கொண்ட கட்சி வெற்றி பெறாதது அதிசயமாகுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த 3 வருஷகாலமாக நாம் சொந்த கைப்பொறுப்பு செலவுடனும் சிறைவாசம், அபராதம், பறிமுதல், ஜாமீன் கட்டுதல் முதலிய சர்க்கார் தொல்லைகளுடனும் செய்து வந்த பிரசாரத்தின் பலன்களும் கூட தலைவர்களின் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளால் சிறிது கூட பயன்படாமல் போய் விட்டதை நினைக்கும் போது ஆத்திரம் வராமல் இருக்க முடியவில்லை.

என்றாலும் இனியாவது எந்தத் தீர்மானமும் காகிதத் தீர்மானங்களாய் இல்லாமல் காரியதீர்மானமாக இருக்கும்படி ஆங்காங்குள்ள முக்கியஸ்தர்களின் பிணக்குகளை சமாதானம் செய்தல், பிரசாரம் செய்தல், பத்திரிகைகள் நடத்துதல் ஆகிய மூன்றுக்கும் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கட்சித் தலைவர்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 22.03.1936

மந்திரத்தினால் மாங்காய் விழுமா?

வைதீகப்பழமான பண்டித மதன்மோகன மாளவியாவும் ஒரு சீர்திருத்தக்காரராம். அவருடைய சீர்திருத்தப்போக்கு மகா விநோதமானது. தீண்டாதார் தீக்ஷை பெற்றுவிட்டால் ஏனைய இந்துக்களைப் போல அவர்களும் ஆலயங்களுக்குள் போகலாம்; சுவாமி தரிசனம் செய்யலாம் என்பது அவருடைய கருத்து. ஆனால் தீண்டாமையைப்பற்றி ஸநாதனிகளுக்குள்ளேயே அபிப்பிராய பேதமிருந்து வருகிறது. பண்டித மாளவியா கோஷ்டியார் வேத சாஸ்திரங்களில் தீண்டாமைக்கு ஆதரவில்லை யென்கிறார்கள். ஏனைய மாறுதல் வேண்டாத ஸநாதனிகள் உண்டு என்கிறார்கள். மாறுதல் வேண்டாத ஸநாதனிகளும் அவர்களை ஆதரிப்பவர்களுமே அதிகமாயிருக்கிறார்கள். எனவே தீண்டாதார் துயரம் அவ்வளவு சுருவாக நீங்குமென்று நம்புவதற் கில்லை. தீண்டாமையை ஒழிக்க எத்தனையோ பேர் இதற்குமுன் முயன்று பார்த்தும் பயன் ஏற்படாததினாலேயே மத மாறியாவது சுயமதிப்பைப் பெறுங்கள் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் தம் இனத்தாருக்கு யோசனை கூறுகிறார். அவர் யோசனைப்படி பலவிடங்களில் பலர் மத மாறியும் வருகிறார்கள். எனவே ஹிந்து அரசியல்வாதிகளுக்கு கிலி பிடித்திருக்கிறது. தீண்டாதார் மதம் மாறி விட்டால் ஹிந்துக்களின் அரசியல் பலம் குறைந்துவிடும். எனவே தீண்டாதாரை மேலும் ஹிந்து மதத்துக்குள்ளேயே வைத்திருக்க பண்டித மாளவியா போன்ற அரசியல் ஸநாதனிகள் பெருமுயற்சி செய்து வருகிறார்கள். சென்ற மஹாசிவராத்திரி காலத்து கங்கைக்கரையிலே அநேக தீண்டாதாருக்கு பண்டித மாளவியா தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்து “சுத்தி”ப்படுத்தியதை நண்பர்கள் அறிந்திருக்கலாம். சென்ற 17ந் தேதியும் நாகிக்கில் அநேக தீண்டாதாருக்கு பண்டித மாளவியா தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்தாராம்.

நாசிக் ராமசாமி ஆலயத்தில் தரிசனம் செய்ய நாசிக் தீண்டாதார் வெகுகாலமாக முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். சத்தியாக்கிரகமும் செய்து பார்த்தார்கள். பலிக்கவில்லை. எனவே தீக்ஷா மந்திரம் மூலம் அவர்களை சுத்திப்படுத்தி ஆலயத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல பண்டித மாளவியா முயன்று பார்க்கிறதாகத் தெரிகிறது. நாசிக் ஸநாதனிகளும் மாளவியா கோஷ்டியாரும் தீண்டாமை விஷயமாக விவாதம் நடத்திப் பார்த்தார்கள். பலம் பூச்சியம்தான். “ஐயோ அந்த வம்பர்களிடம் வாதம் செய்து ஜெயிக்க முடியாது” என்று சாது மாளவியாவே வாய்விட்டுக்

கூறிவிட்டாராம். “என்னாலான மட்டும் முயன்று பார்த்தேன். திருப்தியான பலன் கிடைக்கவில்லை” என்றும் ஒப்புக்கொண்டாராம். தீண்டாமையை ஒழித்து, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை முன்னேற்ற பண்டித மாளவியா உண்மை யாகவே ஆசைப்படலாம். அவரது அந்தரங்க சுத்தியைப்பற்றி நமக்குச் சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் தீண்டாமையை ஒழிக்க அவர் கையாளும் முறை பலனளிக்கக் கூடியதுதானா என்பதே கேள்வி. முதலில் ஒடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்யத் தேவையென்ன? ஹிந்துக்கள் அல்லாதவர்களை ஹிந்து மதத்தில் சேர்க்க தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்தால் அதற்குப் பொருளுண்டு. ஒடுக்கப்பட்டவர்களும் ஹிந்துக்களே என்று பண்டித மாளவியா ஒப்புக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுக்கு தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்வது அவர்களை அவமதிப்பதே யாகும். சுயமரியாதையுடைய ஆதி இந்துக்கள் அதைப் பொறுத்துக் கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள். தீக்ஷா மந்திரம் உபதேசம் செய்வதினால் ஆதி இந்துக்களிடம் பிறவியிலேயே ஏதோ குறை இருப்பதாகக் கருதப்படு கிறது. உண்மையில் அத்தகைய குறைகள் எதுவுமில்லை. ஆதி இந்துக்களும் இந்துக்களானால் அவர்களும் ஏனைய இந்துக்களுக்கு ஒப்பானவர்களே. எனவே பண்டித மாளவியாவின் சீர்திருத்த முயற்சிக்கு அர்த்தமே இல்லை. இம்மட்டோ? அவருடைய முயற்சி ஆதி இந்துக்களை அவமதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

பண்டித மாளவியாவின் மந்திரோபதேசத்தினால் தீண்டாமை யொழியவும் செய்யாது. பண்டிதரிடம் தீக்ஷா மந்திரோபதேசம் பெற்றவர்கள், தீக்ஷை பெற்ற தீண்டாதவரா யிருப்பார்களேயன்றி இந்துக்கள் ஆகிவிட மாட்டார்கள். தீண்டாமைக்கு அடிப்படையாயுள்ளது ஜாதி. ஜாதி ஒழியாமல் தீண்டாமை ஒழியவே செய்யாது. ஆகவே பண்டித மாளவியாவின் முயற்சி வீண் முயற்சியாகும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.03.1936

தமிழ்ப் பெரியார் மறைந்தார்

பண்டிதர் தோழர் கா. நமச்சிவாய முதலியார் பிரிவினால் தமிழகத்தாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கத்தில் நாமும் மனமாரப் பங்கு கொள்ளுகிறோம். பிறந்தாரெல்லாம் இறப்பது இயற்கையாயினும் நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் நலம் செய்வோர் பிரிவு நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தைப் பெரிதும் துக்கத்தில் ஆழ்த்தச் செய்யும். தற்காலத்துத் தமிழர் முன்னேற்றத்துக்காக உழைப்பவர் மிகச் சிலரே. எனவே, கண்மூடும் வரை தமிழர் நலத்துக்காக அல்லும் பகலும் உழைத்துள்ள ஒரு பெரியார் பிரிவை யார்தான் தாங்கவல்லார்? தமிழ் மொழிக்கு தோழர் முதலியார் செய்த தொண்டு மலையினும் பெரியது; கடலினும் அகன்றது. தமிழ் உரைநடைக்கு முதன் முதல் அடிகோலிய ஆறுமுக நாவலருக்குப் பிறகு நூற்றுக்கணக்கான வசன நூல்கள் இயற்றி தமிழ் செம்மையுறச் செய்த பெருமை காலஞ்சென்ற முதலியாருக்கே சொந்தம். வட மொழிச் சொற்களை அறவே வெறுக்கும் தமிழ்பிரமாமனியல்ல அவர். இன்றியமையாவிடத்து வடமொழிகளை ஆளுவதே அவரது போக்காயிருந்தது. அவரது நடை எளிதாயும், இனிதாயும், தெளிவாயும் விளங்குகிறது. அவர் எழுதிய நூல்கள் தமிழிலக்கியத்துக்கு அழகு செய்யும் அணிகலன் என்பதற்கும் சந்தேகமே இல்லை. தமிழ் மொழிக்கு இவ்வண்ணம் அரிய சேவை செய்த தோழர் முதலியார் பெயர் அழியாதிருக்கும்படி ஏதேனும் ஒரு ஞாபகச் சின்னம் நிறுவ தமிழகத்தார் முன்வரவேண்டுவது தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஞாபகக் குறிப்பிடுவதாகும். முதலியார் பிரிவால் வாடும் மக்களுக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் நமது ஆழ்ந்த அநுதாபம் உரியதாகுக!

குடி அரசு - இரங்கற் செய்தி - 22.03.1936

ஜவஹர்லால்

ஜவஹர்லால் ஒரு பெரிய வீரர் என்பதும், சமதர்மவாதி என்பதும் பலருடைய அபிப்பிராயம்.

ஜவஹர்லால் எந்த முறையில் வீரர் என்பதும் எந்த முறையில் சமதர்மவாதி என்பதும் தெரிய வேண்டுமானால் பார்ப்பனர்கள் அவரை வீரரென்றும், சமதர்மவாதி என்றும் செய்யும் பிரசாரத்தைத் தவிர வேறு எவ்வித உதாரணமும் காண முடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

சமதர்ம சம்பந்தமாய் இதற்கு முன் பேசிய பலருடைய அபிப்பிராயத்தை சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் கிளிப்பிள்ளை போல் பேசி விட்டது ஒன்றைத் தவிர வேறு ஒரு காரியத்திலும் அவர் சமதர்மவாதி என்று சொல்லும்படி இதுவரை நடந்து கொண்டவரல்ல.

அவருடைய சமதர்மம் நடவடிக்கை, சர்க்காரிடம் காந்தியார் தான் இனி சட்டம் மீறுவதில்லை என்றும், சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை என்றும் வாக்குக் கொடுத்து விடுதலையாகி வந்த “ராஜியை” ஒப்புக் கொண்ட போதே நன்றாய் விளங்கிற்று.

அதை மறுக்க அவர் ஒரு இடத்தில் அது ராஜி அல்லவென்றும், மறுதலவை சண்டைக்கு தயாராவதற்கு ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுவது என்றும் சொல்லி அதன் பேரில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க இருந்ததை மறுபடியும் காந்தியார் தலையிட்டு அந்த வாக்குமூலத்தை மாற்றி வைக்க வேண்டி வந்தது. பிறகு அவருடைய ஞானத்தைப் பற்றியும் நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. தகப்பனார் எலும்பையும் மனைவியார் எலும்பையும் அவர்கள் “ஆத்மா மோக்ஷ”மடைய கங்கையில் கரைத்து கிரியை செய்தது ஒன்றே போதுமானது.

இந்தக் காரணங்களாலேயே மேல்நாட்டு சமதர்மவாதிகள் கூட்டத்திலிருந்து அவர் விலக்கப்பட்டார். இந்த வீரர் தகப்பன் பணக்காரராய் இருந்தார் என்பதற்காகவும், காந்தியாருக்கு வேண்டிய குடும்பஸ்தர் என்பதற்காகவும் இந்தியத் தேயிலையை விட அதிகமாக விளம்பரம் செய்யப்படுகிறார்.

தமிழ்நாட்டு இளைஞர் பலருக்கு வேறு போக்கிடம் இல்லாமல் போய்விட்டதாலும், காங்கிரசுக்கு அறிவாளிகளிடத்தில் இழிவு ஏற்பட்டு விட்டதாலும், சுயமரியாதைக் கட்சி பார்ப்பனர்களுக்கு எமனாய் போய்

விட்டதாலும் இளைஞர்கள் பலர் ஜவஹர்லாலுக்கு ஜே போட்டு தேச பக்தர்களாக வேண்டியதாய் விட்டது. பார்ப்பனர்களும் அவரைக் காட்டி ஏமாற்ற வேண்டியதாய் விட்டது.

தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் போலவே ஜவஹர்லால் அவர்களும் வாயில் எவ்வளவு சமதர்மமும் பொது உடமையும் பேசினாலும் காரியத்தில் பார்ப்பனியத்தை விட்டுக் கொடுப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பது பயித்தியகாரத் தனமேயாகும்.

காங்கிரசை கஷ்ட நிலைமையில் இருந்து காப்பாற்றவே இது சமயம் ஜவஹர்லாலுக்கு காங்கிரஸ் வேஷம் போட்டு மேடையில் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்களே ஒழிய ஜவஹர்லாலுக்கும், அவர் வாயில் பேசும் கொள்கைக்கும், காங்கிரசுக்கும் கடுகளகாவது சம்பந்தம் இருக்கும் என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தின் பலனாக தேசத்தில் பத்திரிக்கைகள் தாராளமாகப் பெருகிவிட்டன.

அனேகர் பத்திரிகையின் பேரிலேயே தங்கள் ஜீவனத்தையும், வாழ்க்கையும் நிர்மாணித்துக் கொண்டார்கள். இந்தக் கூட்டத்தாருக்கு மதம் தேசம் என்கின்ற இரண்டைத் தவிர வேறு வழியில் வாழ்வோ, பத்திரிக்கையை நடத்தவோ யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதோடு, இந்த இரண்டுக்கும் பார்ப்பனர்களே வழிகாட்டிகளாக ஆகிவிட்டதால், அவர்கள் போட்ட தண்டவாளத்தின் மீதே மற்றவர்கள் பத்திரிகை அபிப்பிராயம் என்னும் ரயில் போக வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்குப் பின் ஜவஹர்லால் இருந்துகொண்டு கோவிந்தாப் போடுவதைத் தவிர மற்றப்படி பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு வேலையும் யோக்கியதையும் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆதலாலேயே ஜவஹர்லாலும் வீரராக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்.

ஆனால் இவர் காங்கிரசுத் தலைமை வகிக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் காங்கிரசிலுள்ள அபேதவாதிகளுக்கு காங்கிரசினிடம் சுத்தமாக நம்பிக்கை அற்றுப்போகும்படியான காலம் வந்து அவர்கள் காங்கிரசை விட்டே விலகும்படியான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

வடநாட்டு சமதர்ம வாதிகள் காங்கிரசிலிருந்து விலகுகின்ற காலத்தில் தென்னாட்டு சமதர்ம வாதிகள் காங்கிரசில் அதிக நம்பிக்கை வைக்க ஆரம்பிப்பது; சமதர்மத்தின் தன்மையை தென்னாட்டு வாலிபர்கள் உணர்ந்த யோக்கியதையை விளக்குவதாகின்றதே ஒழிய மற்றப்படி வேறில்லை.

எது எப்படி இருந்தபோதிலும் தோழர் ஜவஹர்லால் காங்கிரசில் தலைமை வகிப்பதினால் காங்கிரஸ் சற்று அதிகமான விளம்பரத்துக்கு பயன்படுமே ஒழிய யோக்கியமான காரியம் எதுவும் நடக்கப் போவதில்லை என்பதோடு

புரட்டும், பித்தலாட்டமும், சூழ்ச்சியும், அயோக்கியத்தனங்களும் இப்போதிருப் பதைவிட 1க்கு 1. ஆக பெருகும் என்பது மாத்திரம் நிச்சயமான காரியமாகும்.

உத்தியோகம் பதவி முதலியவைகளை பார்ப்பனர்கள் எப்படியாவது அடையவேண்டும் - மற்ற சமூகத்தாரை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும் என்பதே ஜவஹர்லால் தலைமையில் நடக்கப்போகும் காங்கிரசின் முடிவு என்பதை இப்போதே ஜோசியம் கூறிவிடுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 22.03.1936

பிராணனை விட்டது

மதம் மாறுவதற்கா?

இந்து மதத்தில் இருப்பதற்கா?

நாசிக்கில் விச்சிராம் யாதவன் என்ற ஆதிதிராவிட சிறுவன் ஒருவன் தான் தோட்டியாய் இருப்பதில் அவமானமும், வெறுப்பும் அடைந்து தற்கொலை செய்து கொண்டான். இதை பார்ப்பனர்கள் “அச்சிறுவன் மதம் மாறுவதற்கு இஷ்டப்படாமல் தற்கொலை செய்து கொண்டான்” என்று எழுதி திரித்துக் கூறி இப்போது இந்து மதத்திலிருந்து மதம் மாறவேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குள் ஏற்பட்டிருப்பதை அடக்க அதை ஒரு சூழ்ச்சியாய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அவர்களின் அயோக்கியத்தனத்தைக் காட்ட மற்றொரு உதாரணமேயாகும்.

விச்சிராம் யாதவன் என்கின்ற தோட்டிக்கு வயது 18. அச்சிறு வயதிலேயே அவனுக்கு தோட்டி வேலை பிடிக்கவில்லை என்பது இயற்கையேயாகும். அதற்காக அவனுக்கு வேறு மார்க்கமும் இல்லை. ஜாதி இழிவும், ஜாதி தொழில் கொடுமையும் நீங்குவதற்காக அச்சமூகத் தலைவர்கள் செய்த முயற்சிகள் எல்லாம் வீணாயின. அது சம்மதமாய் இந்துத் தலைவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் பொய்யாயின.

கடைசியாக அவர்கள் (இந்துத் தலைவர்கள்) தீண்டாதவர்கள் பேரால் பணம் வசூலித்து வயிறு வளர்க்க ஆரம்பித்ததையும், இனியும் பலர் அதை ஒரு ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டு இருப்பதையும் பார்த்த பின்பு இனி இந்து மதத்தில் இருப்பது கூடாது என்று முடிவு செய்து கொண்டான்.

மதம் மாறுவதால் பயன் ஏற்படாது என்று இந்து மத விஷமக் காரர்களும், அயோக்கியர்களும் செய்த பிரசாரத்தையும் நம்பிவிட்டான்.

ஆகவே இந்த இழிவிலிருந்து நீங்க வேண்டுமானால் செத்துப் போனால்தான் முடியும் என்று கருதி உயிர் விட்டு விட்டான்.

மதம் மாறுவது குற்றம் என்று அச்சிறுவன் கருதி இருப்பானேயானால் அவன் உயிர்விட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவன் குஷாலாக இந்து தோட்டியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கலாமல்லவா? அவனை மதமாறும்படி யாரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை என்பதோடு எந்த மதத்தாரும் அவனை அழைக்கவுமில்லை.

இந்து மதத்தில் தீண்டாதவனாய் இருப்பதும், தோட்டியாயிருப்பதும் மதம் மாறுவதைவிட மேலான காரியம் என்று அவன் கருதி இருப்பானே யானால் ஒருக்காலும் செத்து இருக்கமாட்டான், மற்றவர்களுக்கு மதம் மாற வேண்டாம் என்று எடுத்துச் சொல்லி பெரிய சாமியாராயிருப்பான். அப்படிக்கில்லாமல் மதம் மாறுவதை விட பிராணனை விடுவது மேல் என்று கருதினான் என்பது உண்மையானால் இப்போது அவனைப்போல் அனேகர் தற்கொலை செய்துகொண்டிருப்பார்கள்.

தீண்டப்படாதவர்களாய் தோட்டிகளாய் இருப்பதை விட உயிர் விடுவது மேல் என்று பலர் கருதுவதாலேயே அனேகர் பல கோடிப் பேர்கள் இந்த ஆயிரம் வருஷமாக வேறு மதம் மாறி சமூகத்தில் சுதந்திரமும் சுயமரியாதையும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மற்றும் பலர் இப்போது மதம் மாறவேண்டும் என்று தீர்மானித்து வருகிறார்கள்; மதம் மாறியும் வருகிறார்கள்.

கொச்சி, திருவாங்கூர் ராஜ்ஜியங்களில் தீயர், ஈழவர் சமூகத்தார் நேற்றுக்கூட மகாநாடு கூடி இந்து மதத்தில் இருந்து விலகுவது என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். நாசிக்கிலும் அனேக ஆதிதிராவிட சாமியார்கள் சாதுக்கள் ஆகியவர்கள் மகாநாடு கூடி மதம் மாறுவதாக தீர்மானித்து இருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கல் மனப் பார்ப்பனர்கள் இவற்றிற்கு போக்கிரித்தனமாகவும், விஷமத்தனமாகவும் வியாக்கியானம் செய்வதன் மூலம் மக்களை ஏய்க்கப் பார்க்கிறார்களே ஒழிய இக்கொடுமைக்கு எவ்வித பரிகாரமும் செய்ய முன் வந்தவர்கள் அல்லர்.

ஆகவே தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமானால் சுயமரியாதை உள்ளவர்கள் விச்சிராம் யாதவனைப் போல் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும், தற்கொலை செய்துகொள்ள இஷ்டமில்லையானால் இந்துமதத்தை விட்டு தீண்டாமை இல்லாத மதம் புகவேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் தீண்டாதவனாய் பறையனாய், சக்கிலியாய், தோட்டியாய் இருந்து உயிர் வாழ்வது சுயமரியாதை அற்றதன்மை என்பதோடு பார்ப்பனர்களிடம் கூலி பெற்று மதம் மாறவேண்டாம் என்று தன் சமூகத்தாருக்கு சொல்லுவது தோட்டி வேலை செய்து ஜீவிப்பதைவிட இழிவான காரியம் என்று கூறுவோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.03.1936

திருத்துரைப்பூண்டி – தஞ்சை ஜில்லா

5 வது சுயமரியாதை மகாநாடு

ஆம் – ஆம் பொது உடமைப் பிரசாரம் நிறுத்திக்கொண்டேன்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்துத் தீருவேன்

தோழர்களே!

சுயமரியாதை இயக்கம் மிக நெருக்கடியில் இருப்பதாகவும், சீக்கிரத்தில் செத்துப் போகும் என்றும் இங்கு சொல்லப்பட்டது.

இயக்கம் ஒன்றும் நெருக்கடியில் இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். சிலருக்கு அவர்களின் சொந்த விருப்பு வெறுப்பை உத்தேசித்து அப்படித் தோன்றலாம். அதற்கு நான் காது கொடுக்க முடியாது. இந்த இயக்கம் ஆரம்பித்த காலம் முதற்கொண்டு அனேகர் தங்கள் சுயநலத்துக்கு சௌகரியமில்லாதது கண்டு இது போலவேதான் இயக்கம் நெருக்கடியில் இருக்கிறது, செத்துப்போய் விட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டே போய்விட்டவர்களும், வெளியில் போய்விட்ட பின்பும் அவர்களால் கூடுமானவரை தொல்லைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தவர்களும் இருக்கிறவர்களும் திரும்பி வந்தவர்களும் பலர் உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்களையும் அவர்களது விஷமங்களையும் பற்றி நான் சிறிதும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. அந்தப்படி நான் அலக்ஷியமாய் இருந்துவிட்டதால் இதுவரை இயக்கத்துக்கோ, எனக்கோ யாதொரு கெடுதியும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. இயக்கம் போய்விட்டது என்று இன்னமும் சொல்லிக் கொண்டுதான் திரிகிறார்கள்.

இயக்கம் எங்கு போய் விட்டது. அவர்களை விட்டு விட்டுப் போய் விட்டது. அவ்வளவுதான்.

இப்போதும் சொல்லுகிறேன் இயக்கத்தின் மூலம் சுயநலம் அனுபவிக்கக் கருதியிருக்கும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இயக்கத்தில் இடம் கிடைக்காது. அவர்கள் யாரானாலும் சரி, இயக்க வளர்ச்சியைவிட இயக்கத்தில் சுயநலம் கருதுபவர்களை கவனிப்பதே என் வேலை. அதனால் ஏற்படும் எதிர்ப்புகளை சமாளிக்கத் தயாராய் இருந்து கொண்டுதான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன்.

எந்த இயக்கமும் அதிதீவிர கொள்கையில்லாததால் கெட்டுவிடாது. இயக்கத்தைத் தனிப்பட்ட மக்கள் சுயநலத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதாலேயே கெட்டுப் போகும். இதுவரை அநேக இயக்கம் அதனாலேயே மறைந்து போய் இருக்கிறது. மற்றபடி யாருடைய எதிர்ப்பும், யாருடைய தொல்லையும் இருந்தாலும் இயக்கம் அதன் வேலையைச் செய்துதான் தீரும். இயக்கம் நெருக்கடியில் இருப்பதாய் இங்கு வருத்தப்பட்டவர்கள் எப்படி நெருக்கடியில் இருக்கிறது, இதனால் என்ன கெட்டுப் போய் விட்டது என்று எடுத்துக் காட்டியிருந்தால் எனக்கு அவர்கள் வார்த்தையில் உள்ள உண்மை புலப்பட்டு இருக்கும்.

தோழர்கள் தண்டபாணி, கண்ணப்பர், அய்யாமுத்து, ராமநாதன், தாவுஷா முதலான பலர் சுயமரியாதை இயக்கம் செத்துப் போய் விட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டுதான் சிலர் வெளியேறியும், சிலர் தாங்கள் இன்னமும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு தொல்லை கொடுத்து வந்தார்கள்; சிலர் வருகிறார்கள். இதனால் எந்தக்கொள்கை கெட்டுவிட்டது? என்ன நடவடிக்கை நின்று விட்டது?

இந்த மகாநாடு கூட்டியது பைத்தியக்காரத்தனம் என்று மகாநாடு கூட்டிய பிரமுகர்களுக்குத் தோன்றும்படி இன்று காலை முதல் இங்கு நடவடிக்கை நடக்கிறது. இது எனக்கு முன்னமேயே தெரியும். அதனாலேயே நான் இதற்கு வரவேண்டாம் என்று கருதி கடிதம்கூட எழுதிவிட்டேன். வந்தே தீரவேண்டுமென்று தந்தியும் கடிதங்களும் வந்தன. வந்த பிறகு ஏன் வந்தேன் என்றுதான் தோன்றுகின்றது. எங்கள் பெயர்களை விளம்பரம் செய்து ஆட்களைக் கூட்டி இம்மாதிரி இயக்கம் செத்துவிட்டது என்று மாய அழகை அழுவதே மகாநாட்டின் வேலை என்றால் இனி மகாநாடுகள் கூட்டமால் இருப்பதுகூட நலமென்றே கருதுகிறேன்.

ஏன் மாகாண மகாநாடு கூட்டவில்லை

இந்த லக்ஷணத்தில் மாகாண மகாநாடு ஏன் கூட்டவில்லை என்று என்மீது குறை கூறப்பட்டது. மகாநாடு இந்த லக்ஷணத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படி கூட்டமுடியும்? கூட்டுவதால் பிரயோஜனம் தான் என்ன? கூட்டாததால் என்ன கெட்டுவிடும்?

இதற்குமுன் கூட்டின 3 மகாநாடுகளும் பணக்காரர்களாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரமுகர்களாலும் தான் கூட்டப்பட்டது. இந்த மகாநாடும் ஒரு பணக்காரரின் பெரிய பொருளுதவியின் மீதும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களின் ஆதரவின் மீதும் தான் கூட்டப்பட்டது என்று காரியதரிசி சொன்னார். அப்படியிருக்க பணக்காரர்கள் தயவில் மகாநாடுகளைக் கூட்டி அவர்கள் நிழலில் இருந்துகொண்டு அவர்கள் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு அவர்களையே - அக்கட்சியையே வைது கொண்டிருப்பதனால் மகாநாடு எப்படிக்கூட்ட முடியும்?

நாகையில் மாகாண மகாநாட்டைக் கூட்ட தோழர் காயாரோகணம் பிள்ளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார். வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்தார். முன் பணமும் கொடுத்தார். அப்படியிருக்க சில தோழர்கள் மகாநாட்டு நிர்வாகத்தில் சம்மந்தப்பட்டவர்களே அவரைக் கேட்காமல் மகாநாட்டுப் பந்தலில் சமதர்ம மகாநாடு கூடும் என்று பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்து விட்டார்கள். பிறகு பலர் அவரைக் கேட்க ஆரம்பித்த உடன் அவர் அம் முயற்சியை விட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது.

மற்றும் நாளையும் மகாநாடு கூட்டவேண்டுமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் உதவியும் சில பணக்காரர்கள் உதவியும் வேண்டித்தான் இருக்கும். அப்படி இருக்க அவர்களை வைவதன் மூலம் வீரராகக் கருதி இருக்கிறவர் களின் வசவுக்குக் கட்டுப்பட்டு யார் தான் மகாநாடு கூட்டுவார்கள்? வைகின்றவர்களுக்கு யார் தான் ரயில் சார்ஜ் கொடுப்பார்கள்? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். என்மீது குற்றம் சொல்லுவது யாருக்கும் எளிதுதான். ஆனால் இயக்கத்தில் வேறு எந்தத் தோழர் செய்கின்ற காரியத்தைவிட என் காரியம் என்ன குறைந்து போய் விட்டது என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இயக்கம் என்றால் எவனோ ரயில் சார்ஜ் கொடுத்து, எவனோ விளம்பரம் செய்து, எவனோ கூட்டம் கூட்டி விட்டால் அதில் வந்து நின்று கொண்டு எல்லோரையும் பயங்காளி என்றும், கோழை என்றும், மந்திரிகள் மாய்கையில் மறைந்து விட்டவன் என்றும், சர்வாதிகாரி என்றும் ஒருவர் மற்றவரை வைதுவிட்டுப் போய் விடுவது அல்ல என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். என்ன குறைந்தாலும் மாதம் 200, 300 ரூபாய் இயக்கத்துக்காகச் சொந்தப் பொருப்பில் செலவு செய்கிறேன். பல தடவை 1000, 2000 மொத்தமாக செலவு செய்துவருகிறேன். மாதம் 10 பிரசங்கங்களுக்குக் குறையாமல் பெரிதும் என் சொந்தச் செலவிலேயே பல தோழர்களை அழைத்துக் கொண்டு ஊர் ஊராய் கிராமம் கிராமமாகத் திரிந்து நோயுடனும், காயலாவுடனும், டாக்டர்கள் அபிப்பிராயங்களை லக்ஷியம் செய்யாமலும் பிரசாரம் செய்கிறேன். இதற்குமேல் மற்றவர்கள் சாதிப்பதோ மற்றவர்களுக்கு உள்ள பொறுப்போ இன்னது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.

இந்த இயக்கம் எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதனும் வீரனாவதற்கும், வீரசொர்க்கம் போய்ச் சேரவும் ஏற்பட்டதல்ல. எனக்கு வீர சொர்க்கத்தில் நம்பிக்கை கிடையாது. வீரனாவதிலும் பயன் உண்டு என்று நம்பிக்கை கிடையாது. காந்திக்கு மேல் ஒருவன் வீரனாகவோ, மகாத்மாவாகவோ விளம்பரம் பெற முடியாது. ஆனால் அவரால் மனித சமூகத்துக்கு ஒரு காதொடிந்த ஊசி அளவு பயனும் ஏற்படவில்லை. ஏற்படப் போவதுமில்லை. வேண்டுமானால் அவருக்கும் அவர் சந்ததிக்கும் பெரிய மதிப்பு ஏற்பட்டு விடும். கோவிலும் ஏற்படும். ஆனால் நான் அப்படிப்பட்ட புகழை விரும்பவில்லை. எனக்குப் புகழ் வேண்டியதுமில்லை. புகழ் பெறுவதற்கு எவ்வளவு அயோக்கியத்தனம் செய்ய வேண்டுமென்பது நான் நன்றாய்

அறிவேன். அத்துறையிலும் நான் இருந்து பார்த்துவிட்டுத் தான் இந்த “இழிவு” பெறும் வேலைக்கு மனப்பூர்த்தியாகவே வந்தேன். ஆதலால் நான் புகழ் பெறும் மார்க்கமோ, வீரப்பட்டம் பெறும் மார்க்கமோ அறியாதவனல்ல.

காங்கிரசில் உழைத்தபோது எனக்கும், என் குடும்பத்துக்கும் தகுதிக்கு மேற்பட்ட புகழ் கிடைத்தது.

அப்போது சில பதினாயிரக்கணக்கான ரூபாயில் புகழ் சம்பாதித்தேன். இப்போது பல பதினாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவும் நஷ்டமும் அடைந்து இகழ்ச்சி அடைகிறேன்.

என்னவென்றால் 1922 வருஷத்திய சகல கட்சி மகாநாட்டில் காந்தியாரின் ஒத்துழையாமையைப்பற்றிக் கவலை கொண்டு லார்ட் ஆர்டிஞ்சு காந்தியாருக்கு என்னவேண்டும் என்று கேட்கும்படி ஒரு சர்வ கட்சி மகாநாட்டை பம்பாயில் கூட்டி கேட்டு வரும்படி செய்தார். அதில் சங்கரன் நாயர் தலைமை வகித்து காந்தியாரை “உமக்கு என்ன வேண்டும்” என்று கேட்டார். அப்போது காந்தியார் எனக்கு என்னவேண்டும் என்பதை ஈரோட்டில் உள்ள இரண்டு பெண்மணிகளைக் கேட்டுப் பதில் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார். அந்த இரண்டு பெண்மணிகள் யார், என் மனைவியும், என் தங்கையும்தான். இது 1922ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 19ந் தேதியிலோ 20ந் தேதியிலோ ஹிந்து பத்திரிகையில் இருந்தது. இதை திருச்சி டாக்டர் ராஜன் கத்தரித்து எனக்கு அனுப்பினார். இதற்கு மேல் எனக்கு இன்னும் என்னவேண்டும்? அதனால் பயனில்லை என்று உணர்ந்தேதான் தேசத்துரோகி, மதத்துரோகி, நாஸ்திகள், கோழை, சர்க்கார் தாசன் என்கின்ற பட்டம் கிடைப்பதானாலும் நாம் செய்யும் வேலையில் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்று கருதி சில திட்டங்களைக்கொண்டு சுயமரியாதை இயக்கத்தை தோற்றுவித்து அதில் என் இஷ்டப்படி உழைத்து வருகிறேன்.

இனியும் சாகும்வரை அந்தப்படியே உழைத்து வரத்தான் செய்வேன்.

நான் பயந்துவிட்டது

நான் இப்போது சர்க்காருக்கு பயந்துவிட்டேன் என்றும், பொதுவுடைமைப் பிரசாரத்தை விட்டு விட்டேன் என்றும் குறைகூறப்பட்டது. இதைப்பற்றி விஷமப் பிரசாரமும் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இந்தச் சமயத்தில் எனது கருத்தை தைரியமாகவும், விளக்கமாகவும் வெளியிடுகிறேன். தயவு செய்து கவனித்துக் கேட்கவேண்டுமாய்க் கோருகிறேன்.

நான் ரஷ்யாவுக்குப் போவதற்கு முன்பே பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை சுயமரியாதை இயக்கத்துடன் கலந்து பேசி வந்தது உண்மைதான். ரஷ்யாவில் இருந்து வந்தவுடனும் அதை இன்னும் தீவிரமாய்ப் பிரசாரம்

செய்ததும் உண்மைதான். அதோடு மாத்திரமல்லாமல் தமிழ் நாட்டில் சுமார் 150 சங்கங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்படும்படி செய்து அவைகள் ஒரு அளவுக்கு வேலை செய்து வரும்படி செய்ததும், அவைகளுக்கு நான் சில உதவிகள் செய்து வந்ததும் உண்மைதான். ஒன்றையும் மறைக்கவில்லை. ஆனால் சர்க்காரார் பொதுவுடைமை கொள்கைகள் சட்ட விரோதமானது என்று தீர்மானித்து நமது சுயமரியாதை இயக்கத்தையே அடக்கி ஒடுக்கி ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று கருதி இருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்த பிறகும், அதனால் பல கஷ்ட நஷ்டம், தொல்லை ஆகியவை ஏற்பட்ட பிறகும், காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்கார் அடக்குமுறைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் அவர்கள் பின்னடைந்து விட்டதைப் பார்த்தும், நம்முடைய தோழர்கள் சிலர் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்துவிட்டதாலும், பலர் வெறும் வேஷ விளம்பரத்துக்கு அடிமைப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்ததாலும் எனக்கு புத்திசாலித்தனமாக சில காரியம் செய்யவேண்டியதாக ஏற்பட்டு விட்டது. அதுதான் பொதுவுடைமைப் பிரசாரத்தை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியது என்பதாக ஆகிவிட்டது.

அப்படி இல்லாமல் இருந்தால் சுயமரியாதை இயக்கம்கூட மறைந்து போயிருக்கும். இந்தப் பிரசாரம்கூட செய்ய முடியாமல் போயிருக்கும். எனக்கு இந்த 2, 3 வருஷத்தில் எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டது? தோழர் ஜீவானந்தம் எழுதிய வியாசத்தைப் பத்திரிகையில் போட்டதற்காக 2000 ரூபாய் ஜாமீன் கொடுத்தேன். கல்வியைப்பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரைக்காக நானும் என் தங்கையும் சிறைப்பட்டோம். அபராதமும் கோர்ட் செலவுமாக ரூபாய் 2000க்கு மேல் செலவாகி விட்டது. தோழர் ஜீவானந்தம் அவர்களின் மற்றொரு மொழி பெயர்ப்புக்காக என் தமையனாரும் சிறைப்பட்டார். அதற்கும் ரூ.1000 வரை செலவு ஏற்பட்டது. பல புத்தகங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. சுயமரியாதை இயக்கப்பத்திரிகை மற்றொன்றுக்கும் ஜாமீன் கேட்கப்பட்டு நின்றதுவிட்டது. இதைப்பார்த்த பல தோழர்கள் ஓடி விட்டதுடன் துரோகம் செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள்.

இப்பொழுதும் நான் ஒரு தினசரி நடத்த சகல ஏற்பாடுகளும் செய்து கொண்டு சர்க்காரை அனுமதி கேட்டதில் பெருவாரியான தொகை ஜாமீன் கட்ட வேண்டுமென்று உத்திரவு வந்து விட்டது. இந்த நிலையில் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஒழித்து விட்டு நான் மாத்திரம் வீரனாக ஆவதற்கு ஜெயிலில் போய் உட்கார்ந்து கொள்ளுவதா? அல்லது பொதுவுடைமைப் பிரசாரத்தை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு இயக்கத்தின் மற்ற திட்டங்களை நடத்துவதா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். இதுதான் எனது உண்மை.

ஜெயிலில் எனக்கு என்ன கஷ்டம்? எ. கிளாசில் போட்டார்கள். இனியும் போடுவார்கள். 6 மாதமாவது ஜெயிலுக்குப் போனால்தான் என் உடம்பு இனியும் 2 வருஷத்திற்கு உழைக்க சௌகரியம் கொடுக்கும். நிற்க,

இயக்கத்திற்காக ஆரம்பமுதல் இந்த நிமிடம்வரை யாரிடத்திலாவது கால் அணா வசூல் செய்திருக்கிறேனா? அல்லது இயக்கத் தொண்டர்களுக்கு என் சக்தியனுசாரம் அவ்வப்போது உதவாமல் இருந்திருக்கிறேனா? என் குடும்பநிலை எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டத்திற்கும், கேட்டிற்கும் ஆளாகிவிட்டது உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஆனாலும் எனது எஸ்டேட்டும் வருவாய்களும் எப்படி நாசமானாலும் அவற்றை லக்ஷியம் செய்யாமல் இயக்கத்திற்கு என்னால் கூடியதைச் செய்யாமல் இருந்ததே இல்லை. பார்ப்பனர் தொல்லையால், அரசாங்க தொல்லையால் எனது குடும்ப வருவாய் 100-க்கு 25 வீதமாய் விட்டது. இப்படி எல்லாம் ஆனது ஒருபுறமிக்க,

யாரை நம்புவது?

இன்று எந்தத் தோழர்களை நம்பி நான் துணிந்து ஜெயிலுக்குப் போக முடியும்? ஒரு வருஷம் ஐரோப்பா கண்டத்திற்குப் போய் இருந்தேன். இயக்க நிர்வாக சபை அழிந்துவிட்டது. சென்ற வருஷம் 6 மாதம் ஜெயிலுக்குப் போனேன். மகாநாடு கூட்ட வேண்டியதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு பிரசாரம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. பொதுவுடைமை என்று சொன்னவுடன் பணக்காரர்கள் பறந்துவிட்டார்கள்.

இந்த நிலையில் புத்திசாலித்தனமாய் காரியம் நடத்தாவிட்டால் இயக்கம் நடக்குமா? கடவுள் மதம் ஜாதி ஆகியவைகளால் மக்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமையும் இழிவும் ஒழியவேண்டாமா? ஏதோ இரண்டொரு ஆட்கள் அதுவும் சுயநல விஷயமாய் அபிப்பிராயபேதம் கொண்ட ஆட்களின் விஷமப் பிரசாரத்துக்கு பயந்து கொண்டு நான் வீரனாய் விட்டால் இயக்கம் போகும் கதி என்ன? எப்படியோ போகட்டும் நம் கடமையை செய்வோம் என்பதை எல்லா சமயத்திலும் முட்டாள் தனமாய் நான் பின்பற்றுவவனல்ல ஆகின்ற அளவுக்கு காரியம் ஆகவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இது சிலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அவர்கள் இஷ்டப்படி நடக்க வழியில்லாமல் இல்லை.

இப்போதும் நம் கொள்கைகளில் சமதர்மமோ, பொதுவுடைமைத் தத்துவமோ இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சமதர்மத்துக்கும் பொதுவுடைமைக்கும் தோழர் ஜீவானந்தமும் அவர்களது தோழர்களும் தான் பாஷ்யக்காரர்கள் என்பதை நான் ஒருநாளும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

ரஷ்யப் பொதுவுடைமை எனக்கு நேரிலும் தெரியும். அப்படிப் பட்டவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்துடனும், பணக்கார ஆட்சியுடனும் ராஜி செய்து கொண்டு கூடுமான அளவுதான் சமதர்மம் நடத்துகிறார்களே தவிர யாரோ ஒருவர் கோழை என்று சொல்வாரே என்று பயந்து கொள்ளவில்லை.

இவைகளையெல்லாம் உத்தேசித்தே சுயமரியாதை இயக்கத் திட்டம் இவ்வளவுதான் என்பதாக ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு (10-3-35ல்) வெளிப் படுத்திவிட்டேன். அதன் பிறகே தாராளமாய் வேலை செய்ய முடிகிறது.

இதையும் தடுத்தால்

நம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் இப்போதைய வேலையைக்கூட அரசாங்கத்தார் சட்டவிரோதம் என்று சொன்னால் அப்போது என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு நான் தாமதமில்லாமலும் வெட்கமில்லாமலும் உடனே பதில் சொல்லுகிறேன். என்ன பதில் என்றால் உடனே இயக்கத்தை நிறுத்திவிட்டு பிறகு மேல்கொண்டு என்ன செய்வது என்று நம்பிக்கையுள்ள தோழர்களுடனும் பொறுப்புள்ள தோழர்களுடனும் கலந்து யோசிப்பேன். ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் போனால் அப்போது ஜெயிலுக்குப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு சுகமனுபவிப்பேன், வீரப்பட்டமும் பெறுவேன். சிறிது வேலை செய்ய இடமிருந்தாலும் “புகழை”யும் “வீரப்”பட்டத்தையும் தியாகம் செய்து விட்டு பயங்காளி, கோழை, அடிமை என்கின்ற பட்டங்களை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று தலையில் சுமந்து கொண்டாவது வேலை செய்வேனே ஒழிய வீண் வீம்புக்கும் போலி விளம்பரத்துக்கும் இரையாக மாட்டேன். அறிவுள்ளவர்கள் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கத்தை "I will mend or end" என்று சொன்ன காந்தியார் கூற்று என்ன ஆயிற்று?

“நாங்கள் 35 கோடி பேர்களும் நாய்களோ, ஈனப் பன்றிகளோ” என்று சொன்ன தேசாபிமானிகள், தேசிய வீரர்கள் கதி என்ன ஆயிற்று?

ஆட்டிடையன் ஆடுகளை பட்டிக்குள் விரட்டுவது போல் இன்று காந்தியாரே “தேசிய வீரர்களை” சட்டசபைக்குள் போய் ராஜ பக்தியாயும், ராஜ விஸ்வாசமாயும், ராஜ சந்ததிகளுக்கும் ராஜாங்க சட்டங்களுக்கும் பக்தி விஸ்வாசமாய் இருப்பதாயும் சத்தியம் செய்து “மானங்கெட்டு, மரியாதை கெட்டு” திரியும்படி இப்போது விரட்டி அடிக்கவில்லையா?

அவ்வளவு கேவல நிலைக்கு நாம் இன்னும் போகவில்லை.

நமக்கு பார்ப்பான், பணக்காரன், அரசாங்கம் ஆகிய 3 எதிரிகள் உண்டு. மூன்று பேரையும் ஒரே காலத்தில் ஒழிக்கச் சட்டம் குறுக்கிடுமானால் முறையாக ஒவ்வொன்றாக ஒழிப்போம். இதற்காக நம்முடைய சுயநல வீரப்பிரதாபத்தில் கடுகளவாவது தியாகம் செய்ய வேண்டாமா? இதை உத்தேசித்தே என் தமையனாரை அரசாங்கத்தினிடம் ராஜத்துவேஷம் பரப்புவதில்லை என்று சொல்லி வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடுதலை அடையும்படி சொன்னேன். சர்க்காரின் நிலைமையையும் அவர்களது நடத்தையையும் சக்தியையும் யோசித்து ஒரு காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். சர்க்கார் சக்தி லேசானதல்ல. உலகத்திலேயே சக்தியும், தந்திரமும் பொருந்திய சர்க்கார் பிரிட்டிஷ் சர்க்காராகும். மேடையில் கூப்பாடு போட நம்மை அனுமதித்து விட்டதாலேயே நாம் பெரியவர்கள்

சர்க்கார் சின்னவர் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. எதிரியின் பலம் அறியாமல் வீரம் பேசுவது பொறுப்பை உணராததாகும். எப்பொழுது எதற்காக சர்க்காரோடு போராடுவோம் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் தொல்லையின் மீது சர்க்கார் கண்ணோட்டம் இருந்தபோது நம்முடைய பொதுவுடமைப் பிரசாரத்தை அவர்கள் அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் தங்களுடைய சட்டமறுப்பையும், மறியலையும், எதிர்ப்பையும் விட்டுவிட்டு ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாண சரணாகதிக்கு வந்த பின்பு நம்மீது கண் வைத்தார்கள்.

2, 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பல லக்ஷம் பேரை ஜெயிலுக்கு அனுப்பி புத்தி பெற்ற காந்தியாரையும் காங்கிரசையும் பார்த்தாவது நாம் புத்திசாலித்தனமாய் 4, 5 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலும், நாங்கள் எங்கள் குடும்பம் மாத்திரம் கெட்டு ஜெயிலுக்குப் போனதிலும் திருத்திக்கொள்ள முடியாவிட்டால் நாம் பைத்தியக்காரராகி விட மாட்டோமா? நம் தோழர்களின் யோக்கியதை யாருடையது எனக்குத் தெரியாது?

இயக்கத்தால் மனிதரானவர்களே தான் இன்று இயக்கத்தை செத்துப் போய் விட்டது என்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிப்பதால் நமது யோக்கியதை போய்விட்டது என்பவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாதிருந்தால் அவர்களது யோக்கியதை எப்படியிருந்திருக்கும்? அவர்களுக்கு மேடை ஏது? என்று யோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாதிருந்தால் நம் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க இன்று இந்த மேடை கிடைத்திருக்குமா?

பார்ப்பான் பின்னால் கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தே மாதர கோஷமும், காந்திக்கு ஜே கோஷமும் போட்டால் ஒழிய பலருக்கு சாப்பாட்டிற்கு ஆவது வழி கிடைத்திருக்குமா? நம்மிடம் வீரம் பேசிக் கொண்டு நம்மைக் கோழைகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போனவர்களின் வாழ்க்கை இன்று எப்படி நடக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் யாரிடம் பணம் வாங்கினார்கள்? யாரை ஜெயிலுக்கு அனுப்பினார்கள்? யார் நிழலில் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள்? எந்த கொள்கையை விட்டுக்கொடுத்தார்கள்? அவரவர்கள் பணம் செலவு செய்து எலக்ஷனில் ஜெயிக்கிறார்கள், உத்தியோகம் அனுபவிக்கிறார்கள். மற்றப்படி அக்கட்சியின் கொள்கைகளை ஆட்சேபிக்கும் வீரர்கள் என் எதிரில் வரட்டும் பதில் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாமல் இருந்தால் சு.ம. இயக்கம் இவ்வளவு சீக்கிரம் இவ்வளவு வேலை செய்ய முடிந்திருக்காது. அதை ஒழித்து

விட்டாலும் சுயமரியாதை இயக்கம் வேலை செய்ய இவ்வளவு வசதியும் இருக்காது. அதன் தலைவர்களைப் பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை.

அன்றியும் அத்தலைவர்களில் யாரும் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் சர்வாதிகாரத் தலைவர் முதல் மற்ற எந்தத் தலைவர்கள் யோக்கியதைக்கும் இளைத்தவர்கள் அல்ல.

ஒரு அளவுக்கு அவர்கள் சமதர்ம வேலை செய்துவருகிறார்கள். நமது திட்டங்கள் சிலவற்றை ஒப்புக்கொண்டார்கள். மாமிசம் சாப்பிடுவதானால் எலும்பைக் கழுத்தில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமா? என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். அதுபோல் நமது சமதர்மமும், பொதுவுடமையும் போலி புலி வேஷம்போல் விளம்பரத்தில் காட்டுவதில் பயனில்லை. காரியத்தில் முறையாக நடந்து வருகிறது.

சர்க்கார் உத்திரவு மீறுவதே சமதர்மமாகி விடாது. உத்திரவு மீறினவர்களின் கதியை நாம் பார்த்துவிட்டோம்.

ஆரம்பத்தில் மேல் ஜாதி, கீழ் ஜாதி கூடாதென்று சு.ம. இயக்கம் ஆரம்பித்தோம். அதற்கு அநுகூலமாகவே ஏழை பணக்காரத்தன்மை கூடாதென்றோம். அதைத்தான் நாம் சமதர்மம், பொதுவுடமை என்றோம். சர்க்கார் பொதுவுடமை கூடாதென்றால் விட்டு விட்டு மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதி கூடாதென்கின்ற வேலை செய்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது.

மற்றும் மூடப்பழக்க வழக்கம் ஒழித்தல், மதத் தொல்லை ஒழித்தல் முதலிய காரியம் செய்வதற்கு மார்க்கமில்லாமல் போகவில்லை.

ஆதலால் எனது நிலை இன்னது என்பதை ஒருவாறு விளக்கி விட்டேன் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பு: திருத்துறைப்பூண்டியில் 21, 22.03.1936 ஆகிய நாட்களில் நடைபெற்ற தஞ்சை மாவட்ட 5 - ஆவது சுயமரியாதை மாநாட்டில் 21.03.1936 இல் ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 29.03.1936

ஈ.வெ.ரா. விளக்கம்

தோழர் ஈ.வெ.ரா. திருத்துறைப்பூண்டியில் தனது நிலைமையை விளக்கிக்காட்டச் செய்த உபன்யாசம் மற்றொரு புறம் பிரசுரித்திருக்கிறோம். இவ்வுபன்யாசம் சு.ம. தொண்டர்களில் சிலர் செய்துவரும் விஷமப் பிரசாரத்துக்கு தக்க சமாதானமாகுமென்று நம்புகிறோம்.

தோழர் ஈ.வெ.ரா. மீது சு.ம. தோழர்கள் சிலர் செய்து வரும் விஷமப் பிரசாரமெல்லாம் ஈ.வெ.ராமசாமி பொது உடமைப் பிரசாரத்தை நிறுத்திக் கொண்டார் என்பதும், ஈ.வெ.ராமசாமி மந்திரிகளுடன் குலாவுவதுடன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்கிறார் என்பதுமே யாகும்.

பொது உடமைப் பிரசாரத்தை நிறுத்திக்கொண்டதற்கு காரணம் முன்னமேயே கூறியிருக்கிறார்.

அதாவது அரசாங்கத்தார் பொதுவுடமைப் பிரசாரத்தை சட்ட விரோதமானதென்று தீர்மானித்துவிட்டதாலும், சு.ம. இயக்கம் தனது கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு பிரசாரம் செய்து நிறைவேற்றிக் கொள்வதாக இருப்பதாலும் இப்போது சட்டத்தை மீறி பொதுவுடமைப் பிரசாரம் செய்வதற்கில்லை என்று வெளிப்படையாய்த் தெரிவித்து இருக்கிறார். அதோடு கூடவே சுயமரியாதை இயக்கத்தின் வேலைத் திட்டம் இன்னது என்பதுபற்றி 10.3.35ந்தேதி குடிஅரசில் விளக்கியும் இருக்கிறார். இதையே திருச்சி ஜில்லா சு.ம. மகாநாட்டிலும் விளக்கமாக எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்.

பொதுவுடமைப் பிரசார சம்பந்தமாக இதற்கு மேலும் சமாதானம் கூற முடியாது.

அப்படி இருக்க ஒவ்வொரு மகாநாட்டிலும் ஒரு கூட்டம் இதையே திருப்பி கூச்சல் போட்டு கலகம் விளைவிக்க முயற்சிப்பது ஒரு காலமும் நல்ல எண்ணத்தின் மீது செய்யப்படும் காரியம் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

அடுத்தபடியாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகளுடன் குலாவுவது என்பதைப் பற்றிய புகார் வெறும் அறியாமையால் ஏற்பட்ட கற்பனையின் மீது உண்டான அசுரையே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

மந்திரிகளைப்பற்றிய ஈ.வெ.ராவின் அபிப்பிராயம் குடிஅரசு படிப்பவர்களுக்கு விளங்காமல் போகாது. மற்ற பத்திரிகைகளிலும் அவ்வப்போது வந்திருக்கின்றன. மந்திரிகள் சு.ம. இயக்கத்துக்கு செய்த

தீமைகள் பல ஒரு புறமிருக்க அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையே எதிரிகள் முயற்சி இல்லாமலேயே ஒழிக்கும்படியான வேலைசெய்து வருவதைப் பற்றியும் அவ்வப்போது குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்.

ஆனால் மந்திரிகள் மீது சுமத்தப்படும் அரசியல் கொள்கைகள், வேலைகள் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் எதிரிகள் கூற்றைக் கண்டித்தும் பல சமயம் மந்திரிகள் கூற்றை ஈ.வெ.ரா. ஆதரித்தும் வருகிறார் என்றால் இது பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக நலனை உத்தேசித்தே ஒழிய வேறில்லை.

மற்றப்படி ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிப்பது என்பது மாத்திரம் முழுதும் உண்மை. இதை அவர் எப்போதும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்க வேண்டியது தமது கடமை என உணருவதாக சுமார் 15 வருஷமாகவே கூறி வருகிறார். அன்றியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏழை மக்கள், தீண்டப்படாத மக்கள், சமூக வாழ்வில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகியவர்களின் கட்சி என்பதாக உணர்கிறார். அந்த உணர்ச்சி மாறுபடும் வரையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அவர் ஆதரித்துத்தான் தீர வேண்டியிருக்கும்.

சு.ம. இயக்கம் ஏற்பட்டதும், அது பல கொள்கைகளைக் கொண்டு இருப்பதும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொள்கைக்கு உதவி செய்வதற்காகவும் தானே ஒழிய வேறில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பலர் சரியானபடி ஆதரிக்காததாலேயும், அக்கட்சி எந்த மக்களுக்காக பாடுபடுகின்றதோ அந்த மக்களிடம் போதிய நன்றி விஸ்வாசம் இல்லாததினாலேயும் அக்கட்சி இந்த மாதிரியாக தாழ்ந்த நிலையில் பேசவேண்டியதாக ஆகிவிட்டது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்றால் மந்திரிகளும், பல பணக்காரர்களும் தான் சில மக்கள் ஞாபகத்துக்கு வருகிறதே தவிர அதன் கொள்கைகள், அதுசெய்த வேலைகள் ஆகியவை அனேகருடைய ஞாபகத்துக்கு வருவதில்லை.

இதன் காரணம் பாமர மக்களின் அறியாமை ஒரு புறமிருந்தாலும் மற்றும் பலருக்கு உத்தியோக ஆசையும், பணத்தாசையும், ஏமாற்றத்தால் ஏற்பட்ட பொறாமையும் தவிர வேறில்லை என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

மந்திரிகள் பெரிய உத்தியோகக்காரர்களா யிருக்கிறார்கள். அதன் பிரமுகங்கள் பலர் பெரும் பணக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். போதாக்குறைக்கு இந்த இரு கூட்டத்தார்களும் கட்சி விஷயத்தில் யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளாமல் தாங்கள் சுயநலத்துக்கும், அதற்கு வேண்டிய சூழ்ச்சிக்குமே கட்சியின் பெரும்பாகத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வதால் பலருக்குத் தானாகவே அக்கட்சியின் மீது துவேஷம் ஏற்படும்படி செய்து விடுகின்றது.

ஆனால் இவ்விரு கூட்டமும் அதாவது மந்திரி உத்தியோகமும், பணக்காரர்கள் ஆதிக்கமும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு இன்றியமையாதது என்பதாக பலமுறை தோழர் ஈ.வெ.ரா. எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார். காரணம் பணக்காரர்கள்

இல்லாவிட்டால் எலக்ஷனில் ஜெயிக்க முடியாது. ஜெயிக்காவிட்டால் அரசியல் நிர்வாகத்தை கைப்பற்ற முடியாது. ஆதலால் இந்த இரு கூட்டமும் அவசியமானதாகிறது.

இவர்கள் நாணயமாக நடக்கவில்லை என்பதை நாமும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனாலும் தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தியும் கல்யாண ராமய்யரும் போன்றவர்கள் எலக்ஷனில் வெற்றி பெற்று அரசாங்க நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிவதை விட நாணயக் குறைவான மந்திரிகளும், சுயநலப் பணக்காரர்களும் அதிகமான கெடுதிக்காரர்களாக இருந்துவிட முடியாது என்போம்.

வெறும் பொறாமை ஒரு நன்மையையும் உண்டாக்கி விடாது. பணக் காரர்களின் இயற்கை குணம் இன்னது என்பது யாரும் அறியாததல்ல. யார் பணக்காரர்களானாலும் இப்படித்தான் இருப்பார்களே தவிர இதற்கு மேல் யோக்கியர்களாக இருந்துவிட முடியாது. இன்று காங்கிரசிலும் முழு சமதர்மத்திலும் இந்த யோக்கியதை உடன் தான் பல பணக்காரர்கள் இருந்து வருகிறார்கள்.

ஆனால் மந்திரிகளுடைய யோக்கியதை யார் பார்த்தாலும் இப்படித்தான் இருக்க முடியுமென்று சொல்லிவிட முடியாது. தோழர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், எஸ்.முத்தைய முதலியார் ஆகியோர்கள் மந்திரி பதவிகளானது கட்சிக்கு நன்றி விசுவாசமுள்ளதாக இருந்தது என்பதை நாம் மறைக்கவில்லை.

பெரிய அரசியல் பிரச்சினை, போட்டி, உள் கலகம், எதிரிகள் தொல்லை, அரசாங்கத்தின் ராஜதந்திரம், தங்கள் சுயநிலை ஆகியவைகளின் மத்தியில் மந்திரிகள் அரசியல் நிர்வாகம் செய்வது என்பது சுலபமான காரியம் என்று யாரும் நினைத்துவிட முடியாது. அன்றியும் மந்திரி பதவிகளுக்கு எவ்வித யோக்கியப் பொறுப்பான நிபந்தனையுமில்லாமல் லாட்டரிச் சீட்டு விழுவதுபோல் இருப்பதால் மந்திரிகளால் நாம் அடிக்கடி ஏமாற்ற மடைய வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டு விடுவதில் அதிசயமில்லை.

எப்படி இருந்த போதிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அனாதரவு செய்யவோ, மந்திரிகளை கவிழ்க்கவோ சுயமரியாதை இயக்கம் ஒருப்பட முடியாது என்பதுடன் அவற்றை ஆதரிக்க வேண்டியதும் முக்கிய கடமையாகும் என்பதில் நமக்கு சிறிதுகூட தயக்கமில்லை.

மந்திரிகளுடன் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி குலாவுகிறார் என்பவர்களில் பலருக்கு உள்ள முக்கியமானதும் சிலருக்கு ஒன்றே யானதுமான காரணம் “மந்திரிகள் ஈ.வெ.ராவுக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள்” என்று கருதி இருப்பது என்பதாக நாம் உணருகிறோம். இதுவும் மனிதனுடைய பேராசையில் ஏற்பட்ட கற்பனையின் பொறாமையேயாகும். தோழர் ஈ.வெ.ரா. இந்த 12 வருஷ காலமாக ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்து பிரசாரம் முதலியவை செய்து வருவதில் ஒரு ஒத்தை ரூபாயாவது எந்த மந்திரியிடமாவதிருந்து கட்சி வேலைக்கு என்றோ, பிரசாரத்துக்கு என்றோ, மற்ற எந்தக் காரியத்துக்கு

ஆவது என்றோ கேட்கவோ வாங்கவோ வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்ந்ததே கிடையாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

அக்கட்சியினிடம் காட்டும் அபிமானமும், மந்திரிகளுக்கு பரிந்து பேசும் தன்மையும் சாதாரண மக்களுக்கு இந்த மாதிரி பணம் வாங்காமல் பேச முடியுமா அல்லது மந்திரிகள் பண உதவி இல்லாமல் ஈ.வெ.ரா.வுக்கு இவ்வளவு பிரசாரம் செய்ய முடியுமா என்றெல்லாம் தோன்றலாம். சிலருக்கு தாங்கள் வேண்டும் போதெல்லாம் ஈ.வெ.ரா. பணம் கொடுக்காததால் கோபித்துக் கொள்ளும் காரணமும், கொடுத்தது போதாமல் அயோக்கியத்தனமாய் விஷம்பிபிரசாரம் செய்வதற்கு காரணமும் தோழர் ஈ.வெ.ரா. மந்திரிகளிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு தங்களுக்கு பங்கு சரியாகக் கொடுக்கவில்லையே என்கின்ற குறைபாடே என்பதுகூட நமக்கு நன்றாய் விளங்குகிறது.

தோழர் ஈ.வெ.ரா. ஒரு சமயத்தில் வெளியிட்ட ஸ்டேட்மெண்டையே இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். அதாவது “இயக்கத்திற்கு என்றோ வேறு என்ன காரியத்துக்கு என்றோ நாளதுவரையில் எந்த மந்திரிகளிடமிருந்தும் மற்றும் இயக்கத் தலைவர்கள் என்பவர்களிடமிருந்தும் ஒரு காசும் வசூலித்ததில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்.

திராவிடன் பத்திரிகை நடத்தும்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் பத்திரிகை நஷ்டத்திற்கு மாதம் மாதம் கொடுப்பதாக வாக்குக்கொடுத்த ரூபாயில் ஒரு காசு கூட கொடுக்கவேயில்லை. அதனால் சுமார் 20 - 30 ஆயிரத்துக்கு மேல் வெளியாரும், ஈ.வெ.ராவும் கை நஷ்டப்பட வேண்டிவந்தது. அதற்காக ஆதியில் பெரும் தொகை வாக்குக் கொடுத்த சில தோழர்கள் அக்காலத்தில் திராவிடனுக்கு சுமார் 3, 4 ஆயிரம் ரூபாய் மாத்திரமே கொடுத்தார்கள். இதைத் தவிர ஒருவரும் கொடுக்கவும் இல்லை. யாரையும் அவர் கேட்கவும் இல்லை.

டிசம்பர் மாதத்தில் 10 பிரசாரகர்களை தயார் செய்வதற்கும், அவர்களுக்கு ஒருமாத சாப்பாட்டிற்கும் போக்கு வரவு ரயில் சார்ஜுக்குமாக விருதுநகர் தொண்டர் மகாநாட்டுத் தீர்மானப்படி தோழர் வி.வி. ராமசாமி அவர்கள் வேண்டுகோளின் மீது பொப்பிலி ராஜா 300 ரூ அனுப்பினார்கள். 10, 13 தொண்டர்களின் 1 மீ போதனைக்கும், சாப்பாடு ரயில் சார்ஜ் செலவுக்கும் இரண்டொரு இடங்களுக்கு பிரசாரத்துக்கு அனுப்புவதற்கும் செலவு செய்யப்பட்டது. அடுத்த மாதத்துக்கு அனுப்பும் விஷயத்தில் தோழர் ஈ.வெ.ரா. அவர்களே போதனா முறை பெற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாய் இருந்தால் தான் மேல்கொண்டு ஒரு பேட்சுக்கு போதனா முறை யளிக்கலாம், இல்லாதவரை போதனாமுறையில் பிரயோஜனமில்லை என்று எழுதி நிறுத்தி விட்டார்.

மற்றப்படி கிரமமாய் கணக்குப் பார்த்தால் மந்திரிகளிடமிருந்து 100, 200 என்கின்ற கணக்கிலாவது ஈ.வெ.ராவுக்கு பணம் வரவேண்டியிருப்பதாயும் மந்திரித்தனத்தை பாதுகாக்க பல நூறு ரூபாய் ஈ.வெ.ராவுக்கு செலவாகியும் அவர்கள் சொன்ன இடத்துக்குப் போகவும் அவர்கள்

கூப்பிட்டபோது செல்லவும் மற்றும் பல நூறு ரூபாய்கள் செலவாகியும் இருக்குமே ஒழிய ஒரு மந்திரியிடமும் பணம் வாங்கவுமில்லை எதிர் பார்க்கவும் இல்லை. உண்மையிலேயே சில தோழர் தவறுதலாய் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவே இதை எழுதுகிறோம்.

யாரிடமும் பணம் வாங்காமலும், சுயநலத்துக்கு ஒரு காரியமும் செய்து கொள்ளாமலும் இருக்கிற ஒருவன் எப்போதும் எதற்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்பதோடு அவனுக்கு எவ்வித குறைவும் வராது என்பது தோழர் ஈ.வெ.ராவின் முடிந்த முடிவாகும்.

இந்தக் காரணத்தாலேயே அவர் யாரையும் “நான் சொல்லுகிறபடி கேட்டால் கேள் இல்லாவிட்டால் போ” என்றும் “நான் அப்படித்தான் செய்வேன்” என்று சொல்லவும் தனது கொள்கையையும் இஷ்டத்தையும் யாருக்கும் அடிமைப்படுத்தாமல் இருக்கவும் முடிந்து வருகின்றது.

இந்த இயக்கம் தோழர் ஈ.வெ.ரா. வுக்கு ஒரு ஜீவன மார்க்கமோ, சுயநல லாபமோ, புகழுக்கோ என்று இல்லாமல் வெறும் பொதுநல காரியத்துக்காகவே அவர் நடத்துகிறார்.

அதுவும் அவரது ஜீவன் உள்ள வரை ஒரு நேர்மையும், பொதுநலப் பயனும் உள்ள ஏதாவது ஒரு வேலை செய்ய வேண்டுமே என்பதற்காகவே செய்கிறாரே ஒழிய மற்றப்படி இன்ன காரியத்தை சாதிப்பதற்காக கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர் என்பதற்கோ அல்லது அதைச் செய்துதான் முடிக்க வேண்டும் என்கின்ற அவதாரத் தன்மைக்கோ, வீரத் தன்மைக்கோ அவர் அவ்வேலைகளைச் செய்யவில்லை.

அன்றியும் அவர் காரிய “வீரரே” தவிர கொள்கை வீரரல்ல. கொள்கை சொல்பவர்கள் வண்டி வண்டியாக இருக்கிறார்கள். கொள்கை களைக் கொண்ட புத்தகங்களும் ஏராளமாய் இருக்கின்றன. சிறிது காரியமாவது செய்ய சௌகரியமாயிருந்தால் செய்துவிட்டுப் போவதுதான் மேலே ஒழிய கொள்கைகளை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு ஜயிலுக்குப் போவது மேலானதாக ஆகிவிடாது என்கின்ற கருத்தும் கொண்டவர்.

ஆகையால்தான் காரியத்தில் சாத்தியமானதையே எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்கும், தொல்லைக்கும் இடையில் செய்ய முயற்சிக்கிறார். இதற்கு பெயர் கோழை யென்றாலும், துரோகம் என்றாலும் அவருக்குக் கவலை இல்லை.

கோழை என்பது செய்வதற்கு சவுகரியமுள்ள காரியங்களை விட்டு விட்டு ஓடுவதேயாகும்.

துரோகம் என்பது மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து விட்டு சுயநலத் துக்காகப் பின் வாங்குவதாகும்.

இன்று அவருக்கு செய்வதற்கு சவுகரியமுள்ள காரியம் எதையும் விட்டு விட்டு அவர் ஓடவில்லை.

இரண்டாவதாக யாரிடத்திலும் எவ்வித வாக்குறுதி கொடுத்தோ கடுகளவாவது தன் சுயநலத்துக்கு பிரதி பிரயோஜனமடைந்தோ வேறு எந்தவித சுயநல காரியத்துக்கோ ஆசைப்பட்டு பின் வாங்கி விடவில்லை.

ஆகையால் பாமர மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றோ, பண்டித மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றோ, கூட்டுத் தோழர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றோ பயந்து கஷ்டப்படுவது துணிவுடமையாகாது. கருத்தொரு மித்தவர்களுடன் கலந்து தொண்டாற்றுவதே துணிவுடமையும் அறிவுடமையுமாகும். கருத்தொருமித்தவர்களே அவரது உயிர்த்தோழர்கள். கருத்து வேறுபாடுடையவர்கள் மற்றவர்களே யாவார்கள் என்பதை கூறி இதை முடிக்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 29.03.1936

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு வெற்றி

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் என்ன நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும் சரி அதை எதிர்ப்பதே பார்ப்பனர்களுடையவும், காங்கிரஸ்காரர்களுடையவும், தேசியப் பத்திரிகைகளுடையவும் வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியாராலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஆதரவு பெற்ற இதரர்களாலும் சென்னைச் சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா, விபசாரத் தடை மசோதா, பொட்டுக்கட்டுத் தடை மசோதா, இனாம் குடிகள் மசோதா போன்ற நல்ல மசோதாக்களையெல்லாம் பார்ப்பனர்களும் காங்கிரஸ் வாலாக்களும் தேசியப் பத்திரிகைகளும் கட்டுப்பாடாக எதிர்த்து வந்திருப்பதை நேயர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். சென்னைச் சட்டசபையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்யும் காரியங்களினால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டா இல்லையா என்பதை பார்ப்பனரும், காங்கிரஸ் கும்பல்களும் தேசியப் பத்திரிகைகளும் கவனிப்பதே இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்யும் வேலைகளுக்கெல்லாம் குற்றம் கற்பித்து வகுப்புவாதிகள், தேசத்துரோகிகள், பிற்போக்காளர் என வசைமாரி பொழிவதே ஷெ கூட்டத்தாரின் முக்கிய நோக்கம். இதை விளக்க சமீப காலத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவம் போதுமானது.

சட்டசபைத் தேர்தல் தொகுதிகளையும், பிரதிநிதிகளை நிறுத்தும் முறைகளையும், வாக்களிக்கும் மாதிரியையும் நிர்ணயம் செய்ய பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நியமனம் செய்திருந்த ஹாமண்டு கமிட்டியார் சென்னை, பம்பாய், ஆமதாபாத் நீங்கலாக சென்னை பம்பாய் மாகாணங்களில் பல அங்கத்தினர் தொகுதிகளையும் குவியல் ஒட்டுமுறையையும் சிபார்சு செய்தார்கள். இது சென்னைச் சட்டசபை முடிவுக்கும், சென்னைச் சர்க்கார் யோசனைக்கும் முரணானது. சென்னை சர்க்காரும், சென்னைச் சட்ட சபையாரும், ஒரு அங்கத்தினர் தொகுதியையும் மாற்ற முடியாத ஒற்றை ஒட்டு முறையையுமே சிபார்சு செய்தார்கள். உண்மையான ஜனநாயக முறைக்கும், ஏழை அபேக்ஷகர்கள் நலத்துக்கும் ஒரு அங்கத்தினர் தொகுதியே பொருத்தமானது. மேலே கூறிய ஹாமண்டு கமிட்டி சிபார்சை உண்மையான ஜனநாயகவாதிகள் எல்லாம் கண்டித்தார்கள்.

கடைசியில் ஹாமண்டு கமிட்டி அறிக்கை சென்னை சட்டசபையில் பரிசீலனைக்கு வந்தபோது “பல மெம்பர்கள் தொகுதியின்றி ஒரு மெம்பர் தொகுதிகளே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், குவியல் ஒட்டு முறையின்றி

மாற்றக் கூடாத ஒற்றை ஓட்டுமுறையே இருக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தி ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரதம கொடாவான திவான்பகதூர் அப்பாத்துரைப் பிள்ளை ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்.

தாமே இந்தியாவின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் என்று பெருமையடித்துக்கொள்ளும் காங்கிரஸ்கட்சியாரும், காங்கிரஸ்காரர்களின் வாலைப்பிடித்து அடுத்த தேர்தலில் வெற்றி பெறலாம் எனப் பகற்கனவு காணும் டாக்டர் சுப்பராயன் போன்றாரும் தோழர் அப்பாத்துரைப்பிள்ளை தீர்மானத்தை வன்மையாகக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். கடைசியில் தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விட்டபோது பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளால் நிறைவேறியது.

அவ்வளவுதான், உடனே தேசியப் பத்திரிகைகள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மீது வசை புராணம் பாடத் தொடங்கின. “ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததல்ல. அது பொதுஜன ஆதரவை இழந்துவிட்டது. சர்க்கார் தயவினால் ஜஸ்டிஸ் மந்திரி சபை உயிரோடு இருந்து வருகிறது. எனவே சென்னைச் சட்டசபையில் அபிப்பிராயம் பொதுஜன அபிப்பிராயமாகாது” என்றெல்லாம் தேசியப் பத்திரிகைகள் கூறத் தொடங்கின. தேசியத் தலைவர்கள் என்போரும் தேசியப் பத்திரிகைகளுக்குப் பக்கப் பாட்டுப் பாடினர். “சென்னைச் சட்டசபை அபிப்பிராயம் பொதுஜன அபிப்பிராயமல்ல. பல மெம்பர் தொகுதியையும் குவியல் ஓட்டு முறையையுமே சென்னை மாகாணத்தார் ஆதரிக்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் சுப்பராயனும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் ஸி.ஆர். ரெட்டியாரும் இந்தியா மந்திரிக்குத் தந்தியனுப்பினார்கள் லிபரல்களின் சார்பாக, மூன்றே முக்கால் நாழிகை சட்ட மந்திரியாகவிருந்த தோழர் டி.ஆர். வெங்கட்ராம சாஸ்திரியாரும் அம்மாதிரி ஒரு தந்தியனுப்பினாராம். அவர்களை ஆதரித்து தேசியப் பத்திரிகைகளும் வெகு நீளமான தலையங்கங்களும் எழுதின.

ஆனால் திவான்பகதூர் அப்பாத்துரைப் பிள்ளை நிறைவேற்றிய தீர்மானம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஆதரவை மட்டும் பெற்றதல்ல. டாக்டர் சுப்பராயனின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி என்னும் அவியல் கட்சியில் ஒரு பிரபலஸ்தராயிருப்பவரும், கொஞ்ச காலம் டாக்டர் சுப்பராயனின் தோழ மந்திரியாகவிருந்து சைமன் கமிஷன் ஒத்துழைப்பை முன்னிட்டு ஏற்பட்ட அபிப்பிராய பேதத்தினால் தமது மந்திரி பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து காங்கிரஸ்காரர்களுடையவும், தேசியப் பத்திரிகைகளுடையவும், மதிப்பைப் பெற்றவருமான தோழர் எ. ரங்கநாத முதலியாரும், தோழர் அப்பாத்துரைப் பிள்ளை தீர்மானத்தை ஆதரித்திருக்கிறார். மற்றொரு ஐக்கிய தேசியக் கட்சிப் பிரபலஸ்தரான தோழர் ஸி. பார்த்தசாரதி ஐயங்காரும் அதை ஆதரித்திருக்கிறார். இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியும், ஒரு மெம்பர்

தொகுதியும் ஒற்றை ஓட்டு முறையுமே சிலாக்கியமானதென்று கூறியிருக்கிறார். உண்மை இவ்வாறானாலும் தேசியப் பத்திரிகைகள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைத் திட்டிக்கொண்டே இருந்தன.

ஆனால் ஹாமண்டு கமிட்டி அறிக்கை இந்தியச் சட்டசபையில் விவாதத்துக்கு வந்தபோது தேசியப் பத்திரிகைகளும், காங்கிரஸ்காரரும் டாக்டர் சுப்பராயனும் தலையைத் தொங்கப்போடும்படி நேர்ந்தது. ஹாமண்டு கமிட்டி அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு கூற இந்திய சட்ட சபையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதில் மெம்பர்களாயிருந்தவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் அல்ல. “பிற்போக்காளரான” ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மணமே இப்பொழுது இந்தியச் சட்டசபையில் இல்லையல்லவா, எனவே இந்திய சட்டசபை காங்கிரஸ் கட்சி உபதலைவர் பண்டித கோவிந்த வல்லப பந்த், காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டு தலைவரும் அசெம்பளி காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருமான தோழர் புலாபாய் தேசாய், தோழர் சத்தியமூர்த்தி ராவ்பகதூர் எம்.ஸி. ராஜா, தொழிலாளர் தலைவர் என்.எம். ஜோஷி, தோழர்கள் நீலகண்டதாஸ், அசப் அலி, ஜின்னா, சர். கவாஸ்ஜி, ஜிஹாங்கீர் முதலியவர்களே அந்தக் கமிட்டியில் மெம்பர்களாயிருந்தார்கள்.

அவர்கள் ஹாமண்டு கமிட்டி சிபார்சுகளை பரிசீலனை செய்து

“சென்னை, பம்பாய், ஆமதாபாத் நகரங்கள் நீங்கலாக சென்னை, பம்பாய் மாகாணங்களில் பல மெம்பர்கள் தொகுதிகளை ஹாமண்டு கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது”

என்று அபிப்பிராயப்பட்டு தேசியப் பத்திரிகைகள் சென்னை காங்கிரஸ் தலைவர்கள், டாக்டர் சுப்பராயன், வெங்கட்ராம சாஸ்திரியார் போன்றவர்கள் வாய்க்கு இரும்புப் பூட்டு போட்டுப் பூட்டி விட்டனர். அம்மட்டோ? தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தியும், எம். ஸி. ராஜாவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைத் தாக்குவோருக்கு சவுக்கடி கொடுக்கிற மாதிரி அந்த அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பும் எழுதி வைத்து விட்டார்கள்.

அதாவது, “ஒரு மெம்பர் தொகுதிகள் வேண்டுமென்ற கொள்கையை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், ஏழை அபேட்சகர்களுக்கு அவை அனுகூலமாக இருக்கும், வோட்டர்களுடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளவும் அது உதவி புரியும். அதனால், தெளிவான ராஜ்யக் கொள்கைகளையுடைய கட்சிகள் வேலை செய்ய சௌகரியம் ஏற்படும்” என்று தோழர்கள் சத்திய மூர்த்தியும், எம்.ஸி. ராஜாவும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிக் கூறிவிட்டார்கள். இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் சர்க்காரரும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தீர்மானத்தின் முக்கியமான பகுதியை ஒப்புக் கொண்டு விட்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

ஹாமண்டு கமிட்டியார் சிபார்சுகளைப் பற்றி பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கும் மூன்று கவுன்சில் உத்தரவுகளின்

நகல்கள் இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின்படி சென்னை மாகாணத்தில் பிரதேச தொகுதிகள் எல்லாம் அநேகமாம் ஒரு மெம்பர் தொகுதியாகவே இருக்கும்.

ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு புனா ஒப்பந்தப்படி பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதற்காக 6 விசேஷ இடங்களில் மட்டும் இரு அங்கத்தினர் தொகுதிகள் இருக்கும்.

கூட்டுத் தொகுதிகள் குவியல் ஒட்டு முறையே கையாளப்படும்.

எந்த எந்த தொழிற் சங்கங்கள் ஒட்டுச் செய்யலாம் என்பதை அறிவிக்க கவர்னருக்கு பிரத்தியேக அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் இரண்டு வருஷங்களாவது வேலை செய்துள்ள தொழிற் சங்கங்கள் தான் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு லாயக்கானவை. அத்தகைய சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பட்டம் பெற்று 7 வருஷங்களான கலாசாலைப் பட்டதாரிகளும் செனட் அங்கத்தினர்களும் சர்வ கலாசாலைத் தொகுதிகளில் ஒட்டர்களாயிருப்பார்கள்.

ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் முக்கியமான சிபார்சு பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. பார்லிமெண்டும் ஒப்புக்கொள்வது நிச்சயம். இந்த வெற்றிக்காக ஜஸ்டிஸ் கடைசியாரை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறோம்.

சென்னை சர்க்கார் வகுத்திருக்கும் திட்டப்படி சென்னை மாகாணத்தில் 76 ஒரு மெம்பர் தொகுதிகளும், 35 இரு மெம்பர் தொகுதிகளும் இருக்கும்.

ஒரு மெம்பர்கள் ஒற்றை ஒட்டு முறை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. இரு மெம்பர் தொகுதிகளில் குவியல் ஒட்டு முறையே இருந்து வருமென்று தெரிகிறது. இரு மெம்பர் தொகுதிகளிலே ஒடுக்கப்பட்டவர் களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதினால் ஒடுக்கப் பட்டவர்களின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது வெகு கஷ்டமே. இதற்கு, புனா ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம் செய்த ஒடுக்கப்பட்டவர் களின் தலைவர்களைத்தான் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் குறைகூற வேண்டும்.

பொதுவாக பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்திருக்கும் சிபார்சு திருப்திகரமானதென்றே சொல்லவேண்டும்.

இந்த நிலைமையிலாவது தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கும், தேசியத் தலைவர்களுக்கும் நற்புத்தி உதயமாகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை யென்றே தெரிகிறது. சென்னை சர்க்காரும், சென்னைச் சட்டசபையும், இந்தியச் சட்டசபையும், இந்திய சர்க்காரும், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் ஒரு மெம்பர் தொகுதியையும் ஒற்றை ஒட்டு முறையையும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டதினால், அவைகளை எதிர்த்தவர்கள் யோக்கியப் பொறுப்புடையார்

களாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் தாம் செய்த தவறை உணர்ந்து கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டு பச்சாதாப்பட வேண்டியதே நியாயம். ஆனால் தேசியப் பத்திரிகைகளோ இப்பொழுதும் ஊளையிட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. டாக்டர் சுப்பராயன் கூட “என்ன செய்வது? என்னாலானவரைப் போராடினேன். வெற்றி கிடைக்கவில்லை. எனினும் இப்பொழுதும் நான் பல மெம்பர்கள் தொகுதியையும் குவியல் ஒட்டு முறையையுமே நான் ஆதரிக்கிறேன்” என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கிறாராம். வாதத்துக்கு மருந்துண்டு; பிடிவாதத்துக்கு மருந்தேது? எனவே டாக்டர் சுப்பராயனையும் அவரது சகாக்களையும் அவர்கள் போக்கில் விட வேண்டியதுதான்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 29.03.1936

மாம்ச ஆகாரமும் பார்ப்பணர்களும்

இந்து மதத்தில் பசு மிகவும் மேன்மையாகப் பாவிக்கப்படுகிறதென்றும், முக்கியமான தெய்வமென்றும், அதை வதை செய்வதால் இந்து மதத்திற்கு பெரும் பங்கமேற்படுகிற தென்றும், இந்துக்கள் பெரும் தடை செய்கின்றார்கள். பூர்வீக காலத்திலிருந்த இந்து மதத்திலேயே பசுவதை செய்வதை ஹலாலாக்கி வைத்திருந்தது மட்டுமல்லாமல் முஸ்லீம்கள் அவ்விறைச்சியை எவ்வாறு புசிப்பது அவர்கள் மார்க்கத்தில் கூடுமானதாயிருக்கின்றதோ அதே போல் இந்துக்களும் அம்மாமிசத்தை புசித்து வந்தனர் என்ற விஷயம் இந்து மத ஆராய்ச்சி நிபுணர்களின் ஆராய்ச்சியில் மறைந்திருப்பதன்று. இவ்வாறு இந்து மதத்தில் பசு வதை செய்வது சரியென்றும், பலி செய்யப் பட்ட பசுவின் மாமிசத்தை புசிக்கலாம் என்றும், இந்து வல்லாத மத ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் எத்தனையோ வியாசங்களைப் பிரசுரித்திருக்கின்றார்களே யாயினும் இன்றைக்கு வங்காள பிரபல பூர்வீக மத ஆராய்ச்சியில் இந்து நிபுணரான ராஜா ராஜேந்திரலால் மத்ரா எல்.எல்.டி., சி.ஐ.இ., அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஓர் புத்தகத்தில் “இந்து ஆரியன்” என்ற மகுடம் சூட்டப்பட்ட 6-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தை நாம் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்:-

அப்புத்தகத்தில் இந்துமதக் கோட்பாடுகள் எவ்வாறு போதிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறதென்பதை இதைப் படிக்கும் நண்பர்களுக்கு நன்கு புலனாகிவிடும். ஆனால் அவர் புத்தமதத்தைச் சார்ந்தவரோவென நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். ராஜாசாகிப் அவர்கள் வங்காள வைஷ்ணவர். அவர் தம்முடைய மேலே கூறப்பட்ட புத்தகத்தில் பூர்வீக இந்துக்களின் மதக் கோட்பாடுகளை மிகவும் ஆராய்ச்சியுடன் வரைந்துள்ளார்.

அவர் கூறுவதாவது:-

“இப்பிரச்சினையின் மகுடமே என் தேச நண்பர்களில் பெரும் பாண்மையோர்களின் மனதில் பெரும் வெறுப்பை யுண்டு பண்ணும். இமாலய பர்வதத்தைக் கடந்து வரும் ஆரியர்களின் மதக் கோட்பாடுகளை ஆராய்ச்சி செய்வதில் நமக்குக் கிடைக்கும் அத்தாட்சிகளே இவ்விஷயத்தில் விவாதிப்பதற்கு போதிய அத்தாட்சியாகும்.

பசு மாமிசத்தை உணவாக புசிக்கலாம் என்று நினைத்த வுடனேயே இந்துக்களின் மனம் புண்பட்டு விடுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்கள்

தானென்ன? லட்சக்கணக்கான இந்துமதப் பற்றுடைய இந்துமத நிபுணர்களும் கூட பசு மாமிசம் என்ற பெயரையுங் கூட வாயால் சொல்ல அருவறுக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் பசு வதை செய்யும் விஷயத்தில் பெருங்கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு காலத்தில் உயிர்ப் பிராணிகளை அறுப்பதால் சில ஆத்மாக்கள் அமைதியாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல், அவ்வாறு அறுக்கப்படுவது விருந்தினர்களுக்கெனக் கருதப்படும் வந்தது. மேலும், இறந்து போன இந்துவுடன் ஓர் பசுவையும் சேர்த்து மயானக் கரையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டு வந்தது. இவ்வந்தரங்கமான விஷயத்தை வெளியிடுவதன் நிமித்தம் இந்துக்களின் தற்போதைய கிளர்ச்சிகளை யுணர்ந்த இந்தியர்களுள் பெரும் ஆச்சரியத்தையும் கிளர்ச்சியையும் உண்டுபண்ணும். இவ்விஷயங்களை நான் எந்த கிதாப் (புத்தகம்) பிலிருந்து எடுத்திருக்கின்றேனோ அக்கிரந்தங்களில் எத்தகைய சந்தேகமும் அதிருப்தியும் கொள்ள முடியாது.

புரோபசர் வில்சனின் ஆராய்ச்சி

என் தேச நண்பர்களில் யார் தக்க கல்வி கற்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் வேதங்களில் ‘கோமேதம்’ ‘அஸ்வமேதம்’ என்று பசுவையும் குதிரையையும் பலி கொடுக்கும் யாகங்கள் இருப்பதை நன்கு அறிவார்கள். அவ்யாகத்தின் தாத்திரியம் கால்நடை மிருகங்களை பலி செய்வதே. அவ்வாறு தக்க கல்வி கற்றவர்கள், பலி செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதை உதாரணமாக வரையப் பட்டிருக்கிறதெனக் கருதுகின்றார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு மேற்பார்வையாகப் பார்த்து உதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக் கருதி விடுவதால் அதன் அந்தரங்கங்கள் மறைவாக இருந்து விடுகிறது. ஆதலின் அத்தகைய பலி அமுலில் கொண்டுவரப்பட்டதன்று என ஜனங்கள் கருதிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதே போல் புரோபசர் வில்சன் அவர்கள் இவ்விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக நாடி முதன் முதலாக ஆராய்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்து செய்தபோது அவருக்கும் இதன் அந்தரங்கங்கள் சரிவர விளங்காமல் அவரின் யோசனைக்கும் எட்ட வில்லையாயினும் அத்தகைய கல்வி நிபுணர்கள் போன்றவர்களின் பார்வைக்கும் அந்தரங்கங்கள் மறைந்திருப்பது முடியாத காரியமாகையால் அவர் மேகாவத் மொழி பெயர்ப்பின் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுவதாவது:-

கோமேதம், அஸ்வமேதம் எனப்படும் யாகங்களில் பசு குதிரை இவைகளை பூர்வீக காலத்தில் இந்துக்கள் பொதுவாக பலி செய்து வந்தனர். இந்தப் பலியானது உண்மையான பலியல்லவென்றும், பலியின் பாவனையாகச் செய்யப்பட்டதென்றும் கூறப்படுகிறது. அதாவது:-

பலியாக குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு பசுவின் மீது ஏதாவது ஓர் அடையாளத்தைப் போட்டு அதை உயிரோடு விடப்பட்டு வந்தது. ஆனால் வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் வாசகங்களும் இந்துக்கள் செய்யும்

வேலைக்கு உதவியாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், பசுவின் இரத்தம் கடலைப் போல ஆகவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருப்பதன் உண்மையான வியாக்கியானம் பசுவின் இரத்தத்தையே வெள்ளமாக ஓட்ட வேண்டுமென்பதேயன்றி பசு பலி யென்று வாயால் சொல்லி ஒரு குறியைப்போட்டு அப்பிராணிகளை வெளியில் ஓட்டி விடுவது பலியாகமாட்டாது. பசு பலி செய்ய வேண்டுமென எந்தப் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அப்புத்தகத்திலிருக்கும் வாக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:-

மாம்ச ஆகாரமும் பார்ப்பணர்களும்

“பசு சந்ததிகளின் இரத்தம் ஆறாகக் கிளம்பி ஓடிற்று.”

புரோபசர் அவர்கள் எவ்விஷயத்தில் அத்தாட்சிகள் காட்டுகின்றாரோ அவ்விஷயத்தில் ஜனங்கள் முன்னமே விவாதம் செய்திருக்கின்றார்களாயினும் பலி செய்ய வேண்டுமென வேதத்தில் கண்ட வாக்கியத்திற்கு இரத்தத்தை ஓட்டவேண்டுமென்றே புதிய கூறி இருக்கின்றார்கள். சிலர் அவ்வாக்கியத்திற்கு நேரான வியாக்கியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ரிஷிகள் விருந்தில் பசு மாமிசம்

வஸிஷ்ட ரிஷியானவர் விஸ்வாமித்திரர், ஜனகர், சத்தியானந்தர், ஜமதக்கினி முதலிய ரிஷிகள், சிநேகிதர் ஆகியவர்களுக்கு விருந்தளித்தார். அவ்விருந்திற்காக ஓர் கொழுத்த பெண் பசுக்கன்றை அறுத்தார். ஜமதக்கினிக்கு விருந்துக்குச் சொல்ல போயிருந்த வசிஷ்ட ரிஷி சாப்பாட்டின் இன்பத்தையும் அதன் திவ்ய வாசனைகளையும் கூறுகையில் அவர் கூறியதாவது:-

பசுக்கன்று அறுப்பேன், நெய் சாதம் சமைக்கப்படுகிறது. நீங்கள் ஓர் படித்த கல்விமான்; நானும் ஓர் படித்தவன்; ஆதலின் நீங்கள் என் விருந்துக்கு வந்து நாங்கள் சமைத்து வைத்திருக்கும் பசு மாமிசம், நெய் சாதம் இவைகளைச் சாப்பிட்டு எங்களுக்கு ஆசி கூறும்படியாக வேண்டுகிறேன்.

இவ்விஷயங்கள் பூராவும் ஓர் சரிதையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதில் எத்தகைய சந்தேகமும் கிடையாதாயினும், இத்தகைய விஷயங்களை ஓர் நிமிஷத்திற்காவது இட்டுக்கட்ட முடியாது என்பதும் திண்ணம். ஏனெனில் இவ்விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ள சரிதையின் ஆசிரியருக்கு இதை படிக்கும் பொது ஜனங்களின் மனம் கொதிப்படையு மென்பது தெரிந்திருப்பதுடன், இல்லாததை இட்டுக்கட்டி இத்தகைய விஷயங்களை எழுதத் துணிய மாட்டார்.

விருந்தாளிக்கு மரியாதை

கோல்புருக் என்ற ஒருவர் ஹிந்து மதக் கோட்பாடுகளை மட்டும் ஓர் புத்தகமாக எழுதியிருக்கிறார். அவர் அப்புத்தகத்தில் கூறுவதாவது:-

பூர்வீக காலத்திலிருந்த ஹிந்துக்கள் தங்கள் வீட்டிற்கு யாராவதொரு விருந்தாளி வந்தால் அவருக்காக ஓர் பசுவை அறுப்பது பொதுவான வழக்கமாக இருந்தது. ஆதலின் அவருக்குப் பசுவை அறுப்பவர் என்று கூறப்படுகிறது.

இந்துக்களின் விவாக காலத்தில் பசுவை அறுப்பதற்காகச் சொல்லப் படும் மந்திர சம்பந்தமான விஷயங்களை கூறுகையில் அவர் கூறுவதாவது:-

நான் இவ்விஷயங்களை எந்தப் புத்தகத்திலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்தேனோ அப்புத்தகத்தில் கூறுவதாவது, வரவேற்கத்தக்க விருந்தினர்களான கூர்த், புரோஹக், சன்யாசி, ராஜா, மாப்பிள்ளை, சினேகிதர், மற்றும் கௌரவிக்கத் தக்க விருந்தினர்கள் இவர்களுக்காக வேண்டி ஒரு பசுவைக் குறிபார்க்கப்பட்டு அறுப்பதற்காக வேண்டி கட்டிவிடுகின்றார்கள். ஆதலின் இவர்களுக்கு பசுவைக் கொல்லுகிறவர்களென்று கூறுகின்றார்கள்.

மனுஸ்மிருதியில் பசு மாமிசம்

எக்காலத்திலுமே பசு மாமிசம் சாப்பிடலாமென மனுஸ்மிருதி அனுமதிக்கிறது. ஆனால் அதைச் சாப்பிடுவதற்கு முன் ஒரு துண்டைத் தேவதைகளுக்குக் கென்றாவது, பெரியோர்களின் ஆத்மாக்களுக்கென்றாவது, விருந்தாளிக்கென்றாவது மனதில் ஞாபகம் செய்து கூப்பிட வேண்டும். மேலும் மனுஸ்மிருதியில் வரையப்பட்டிருப்பதாவது:- யாதொரு மனிதன் கிரயத்திற்காவது, இலவசமாகவாவது பசுமாமிசத்தை வாங்கி தேவர் களுக்காவது அல்லது ஆத்மாக்களுக்காவது ஸ்தோத்திரம் செய்த பிறகு அம் மாமிசத்தைச் சாப்பிடுவதில் எத்தகைய பிணியும் கிடையாது. (மனு 23-5)

ஆனால் மனுஸ்மிருதி பசு மாமிசத்தை ஓர் உணவாகக் கூறவில்லை யாயினும், மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய உயிர்ப் பிராணிகளின் நாமங்களைக் கூறப்பட்டிருக்கும் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது:-

முள்ளெலி, பெருச்சாளி, ஆமை, முயல் ஆகியவைகளை இந்து மத நிபுணர்கள் உண்ணலாமென வைத்திருக்கின்றார்கள். நான்கு கால் மிருகங்களில் ஒட்டகம் ஒன்று மட்டும் நீங்கலாக ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் பல்லிருக்கக் கூடிய மிருகங்கள் ஏதானாலும் சாப்பிடலாம். (மனு 18-5)

மேலே கூறப்பட்ட நிபந்தனைப்படி பசுவும் அதில் சேர்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில் பசுவுக்கு ஒரே பக்கத்தில்தான் பற்களுண்டு என்பது மனு ஸ்மிருதியில் மறைவானதன்று, மனு பசுவைச் சாப்பிடக் கூடாதென்று விலக்கியிருந்தால் ஒட்டகத்தோடு சேர்த்துப் பசுவையும் கண்டிப்பாகச் சாப்பிடக் கூடாதென விலக்கியிருப்பார்கள். ஆனால் முன்பின் வாசகங்களைக் கவனிப்பது கொண்டு பசுவைச் சாப்பிடக் கூடாதென விலக்கவில்லை யென்று நாம் அர்த்தம் செய்து கொள்வது சரியான அத்தாட்சியாகமாட்டாது. ஆதலின் பிரமச்சாரியானவர் தம் வீட்டிற்கு திரும்பி வருவதற்காக குருவுக்கு சில காணிக்கைகள் கொடுக்கின்றார்கள். இவ் விஷயம் மனு ஸ்மிருதியில் தக்க ஆதாரமாக இருக்கிறது. அதில் எழுதியிருப்பதாவது:-

பிரமச்சாரிகள் விவாகத்திற்கு முன் வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் காணிக்கைகளைச் சேகரித்து புஷ்பங்களைக் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தில் உட்கார்ந்து மார்க்கக் கோட்பாட்டின் படி குருவுக்கு ஒரு பசுவை வெகுமதியாக கொடுக்கவேண்டும். (மனு 6 - 3) அதன் பின்வரும் ஒரு வாசகத்தில் காணப்படுவது:- இராஜாக்கள் பிரபல விருந்தினர்களுக்காக இன்பமான சாதமும் பசு மாமிசமும் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

அஸ்வ மஹாபாரதம், ராமாயணம்

அஸ்வத் தமது அரச கட்டளையில் துவர்க்கமாகக் கூறுவதாவது:-

ஆதி காலத்தில் அவனுடைய பொங்குமடத்தில் லக்ஷக்கணக்கான உயிர்ப் பிராணிகள் உணவுக்காக அறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் இன்னின்ன பிராணிகளென விவரமாகக் கூறப்படவில்லை. அவைகளின் விவரங்கள் தெரியாவிடினும் அவ்வாறு மாமிசம் சாப்பிடும் காலத்தில் அவர் ஆடுகளை மட்டும் போதுமென வைத்திருக்க மாட்டாரென நாம் ஊகித்துக் கொள்ள முடியும்.

மஹாபாரதம், ராமாயணம் இவைகளிலும் கோமேத யாகத்தைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. கோமேத யாகமென்பது உயிர்ப் பிராணிகளை (குர்பானி) கொலை செய்வது. ஆனால் அதில் விஷயங்கள் விரிவாகக் கூறப்படவில்லை. பசுவின் மாமிசத்தை உணவைப் போல் சாப்பிட்டு வந்ததா இல்லையாவென்ற விவரமும் கூறப்படவில்லை.

வைதீகத்தில் பசு மாமிசம்

ஈஸவி 500, 600 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட சர்க் சந்தவென்ற வைதீகப் புத்தகத்தின் ஓர் அத்தியாயத்தில் இவ்விஷயத்தை விரிவுரையாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஓர் அத்தியாயத்தில் உணவு விஷயமாக விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஓர் இடத்தில் காணப்படுவதாவது:- பசு, எருமை, பன்றி இவைகளின் மாமிசங்களை பிரதி தினந்தோறும் புசிக்கக் கூடாதென வரையப் பட்டிருக்கிறது.

மேலே கூறப்பட்ட விஷயங்களை நன்கு கவனிப்பது கொண்டு தெரிய வருவதாவது:-

அக்காலத்தில் ஹிந்துக்கள் பசு மாமிசம் சாப்பிட்டு வந்தார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பசு மாமிசம் தக்க பலமுடைய வஸ்துவானதால் பிரதி நாட்கள் தோறும் சாப்பிடலாமென அனுமதிக்கப்படவில்லை. மற்றுமோர் இடத்தில் அக்கிரந்த கர்த்தாவானவர் கூறுவதாவது:- கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களுக்குப் பசு மாமிசம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அது பிரசவ காலத்திற்கு வேண்டிய பலத்தைக் கொடுக்கிறதென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மற்றும் சில வைதீகப் புத்தகங்களில் பல முறைகள் கூறப்பட்டிருக்கிறதாயினும் பசு மாமிசம் அறவே சாப்பிடக் கூடாதென எந்த வைதீகப் புத்தகத்திலும் காணப்படவில்லை. அஸ்மணா விஷ்பாவுடைய சில வைதீகப் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது:- ஓர் மனிதன் போதையாக இருந்து தெளிவு பெற்றபின் அவன் பசு இறைச்சி சாப்பிடுவதால் பெரும் அனுகூலங்களிருப்பதாக வரையப்பட்டிருக்கிறது.

பசு மாமிச உப்புக்கண்டம்

குர்வீயா சூத்திரத்தில் பசு குர்பானியின் முறை ஓர் விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சுடப்பட்ட பசு மாமிசம் உப்புக் கண்டம் எனக் கூறப்படுகிறது. அதற்காக வேண்டி பசுக்களில் நல்ல பசுவாகவும், கொழுத்ததாகவும் இருப்பதுடன் பாதரம் நிறமாகவும் இருக்கக் கூடாது. இவ்வாறு இந்தப் பசுவுக்கு பல நிபந்தனைகளுண்டு. அவ்வாறு குர்பானி செய்யப்படும் பசுவிற்கு எத்தனை நிபந்தனைகளிட்டிருக்கின்றார்களோ அத்தனை நிபந்தனைகளும் பொருந்திய ஓர் பசுங்கன்று கிடைத்தால் வெந்நீர் கொண்டு குளிப்பாட்டி அதை ரூரா (சுவாமி)வுக்கு வேண்டுதலைசெய்து கட்டிவைத்து வளர்த்து வருகின்றார்கள். அந்தக் கன்றுக்குப் பற்கள் பூராவும் முளைத்து குறிப்பிட்ட தவணை வந்தவுடன் குர்பானியின் மந்திரம் கிரிவுக்கள் தெரிந்த புர்ஹத் பிராமணனை அழைத்து அவர் படிக்க வேண்டிய மந்திரங்களைப் படித்து நெருப்பில் போட வேண்டிய வஸ்துக்களைப் போட்டு செய்ய வேண்டிய கிரியைகள் பூராவையும் செய்து முடித்துவிட்டு புது நூதனமாக தயார் செய்யப்பட்ட ஓர் இடத்திற்கு அந்தப் பசுவைக் கொண்டுபோய் பொதுவான சட்டப்படி அறுத்து அதன் ஈரலை எடுத்து ஓர் தட்டில் வைத்து 12 தேவதைகளின் நாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே அந்தத் தட்டை நெருப்பில் வைத்து விடுகிறார்! அதன் பிறகு வைக்கோல் புற்களை விரித்து கொஞ்சம் அரிசிப் பொத்தலையும் பசு மாமிசத்தையும் வைத்து ரூரோவுக்கு பூஜை செய்கின்றார்கள். பூர்வீக காலத்தில் அவ்வாறு குர்பானி செய்யப்பட்ட பசுவின் எலும்பு, ஜவ்வு, தோல் இவைகளை நெருப்பில் போட்டு எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டு வந்தது. அதற்குப் பிறகு வந்த சம்பீதா ரிஷியானவர் அவ்வாறு நெருப்பில் போடப்படும் வஸ்துக்களில் பொது ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனம் தரக்கூடியதான தோலை நெருப்பில் போடுவதற்கு பதிலாக செருப்பாக தைத்து உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமென பொதுவாக உத்தரவு செய்து விட்டார். அவ்வாறு ரூரோவுக்கு பூஜை செய்ததன் பிறகு பிராமண பூசாரியானவர் இடது பக்கம் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு நேராக எழுந்து நின்று ஏதோ சில மந்திரங்களைப் படித்துக்கொண்டே அறுக்கப்பட்ட பசுவின் இரத்தத்தை அவ்விடங்களிலிருக்கும் சாப்பங்களுக்கு சேர்க்கை செய்து விடுகிறார். இவ்வெல்லாக் கிரியைகளும் செய்து முடித்த பிறகு கடைசியாக (சுவிஸ்த்தாக்கிர்த்) என்ற ஒரு பூஜையும் செய்யப்படுகிறது. பிறகு அப்பசுவுடைய நெஞ்சு மாமிசத்தினின்றும் சுடுவதற்காகக் கொஞ்சம் மாமிசத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

அதன் பிறகு மீதியாயிருக்கும் அப்பசுவின் மாமிசத்தைப் பொதுவாக எல்லோரும் சாப்பிடலாமென்று சில சூத்திரங்கள் கூறுகின்றன. சில சூத்திரங்கள் அப்பசுவை குர்பானி செய்தவர்கள் மட்டும் சாப்பிடலாமெனக் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு ஒரு மனிதன் குர்பானி செய்து விட்டால் அவனுக்கு வயது அதிகமாகிறதென்றும், செல்வந்தனாவானென்றும், நல்ல நிலைமையிலே இருப்பானென்றும், தன் மதத்தில் கௌரவமுடையவனாக இருப்பானென்றும், சந்ததிகள் அதிகமாகுமென்றும், கால் நடை மிருகங்கள் அவனுக்கு அதிகமாகுமென்றும், அவ் வேதத்தில் ஆசை காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகல தனவந்தர் களும் அவர்கள் வயதில் ஓர் விடுத்தமாவது இவ்வாறு குர்பானி செய்ய வேண்டியது முக்கியமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு குர்பானி செய்யப்பட்ட பசு மாமிசம் எவ்வாறு சமைக்கப்பட்டதென்ற விஷயம் விரிவாகக் கூறப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே. சமைக்கப்படும் முறை விவரமாக கூறப்படாவிடினும் அறுக்கப்பட்ட பசுவின் நெஞ்சு மாமிசத்திலிருந்து சுடுவதற்காக மாமிசம் எடுப்பதே அவர்கள் சமைக்கும் முறையை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - மார்ச்சு 1936

சுயமரியாதைக்காரரும் மதமும்

மதம் என்பது கடவுளாலும் கடவுள்களால் அனுப்பப்பட்டவர்களாலும் கடவுளை அடைவதற்கும், கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள சம்மந்தத்தை விளக்குவதற்கும் ஏற்பட்டவைகள் என்பது ஒரு சாராரின் அபிப்பிராயம்.

மனிதன் நடந்து கொள்ள வேண்டியதற்கு ஆக ஏற்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகள் - விதிகள் - திட்டங்கள் என்பதுதான் மதம் என்பது மற்றொரு சாராரின் அபிப்பிராயம்.

எப்படி இருந்தாலும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் மதம் என்பதைப்பற்றி கொண்டுள்ள அதப்பிராயம் பலர் அறிந்ததேயாகும். நிர்ப்பந்தமான அல்லது மூடநம்பிக்கையானதும் பிரத்தியட்ச அனுபவத்திற்கும் சாத்தியத்துக்கும், மாறானதும் பகுத்தறிவிற்கும் ஆராய்ச்சி அல்லது விஞ்ஞானத்திற்கும் எதிரானதுமான காரியங்களையோ கருத்துக்களையோ ஆதாரங்களையோ ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதே மதம் என்றும், அது எதுவானாலும் அப்படிப்பட்ட மதங்களையே சுயமரியாதைக்காரர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்பதோடு அம்மதங்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

சாதாரணமாக இன்று இந்தியாவில் பெரும்பான்மையான அதாவது 100-க்கு 95 பேர்களுக்கு மேலாகவே உள்ள மக்களை ஆவாகனம் செய்து கொண்டிருக்கும் மதங்களாகிய இந்து மதமும் மற்றும் சீர்திருத்த மதங்கள் என்பவையாகிய இஸ்லாம், கிறிஸ்து, ஆரிய சமாஜம், பிரம்சமாஜம், முதலிய பல மதங்களும் நிர்ப்பந்தமான நம்பிக்கை (அதாவது நம்பித்தான் தீரவேண்டும் என்பது) அல்லது மூடநம்பிக்கை அல்லது கொள்ள முடியாததும் ஆதார மில்லாததுமான விஷயங்களில் நம்பிக்கை வைத்தல் ஆகியவைகளையோ அல்லது இவற்றில் சிலவற்றையோ கொண்டதாகத் தான் காணப்படுகின்றன.

சரீரம் வேறு, ஆத்மா வேறு என்றும், கடவுள் வேறு ஆத்மாவேறு என்றும், அது மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் தொடர்புடையது என்றும் மனிதனையும் கடவுளையும் ஒன்று சேர்ப்பது என்றும், சரீரத்தின் கூட்டுறவால், அதன் தூண்டுதலால் ஆத்மா செய்த குற்றத்துக்கு கடவுளுடைய தண்டனைகள் ஆத்மாவுக்கு மாத்திரம் தான் கிடைக்கும் என்றும், இறந்த பிறகு அதாவது சரீரத்தை விட்டு ஆத்மா பிரிந்த பிறகு தீர்ப்பு நாளில் மறுபடியும் ஒரு சரீரத்தைப் பெற்று சித்திர புத்திரன் கணக்குப்படி தண்டனைகள் கண்டனைகள் அடையும் என்றும், செத்தவர்கள் மறுபடியும் பிறப்பார்கள் என்றும்,

ஒரு ஆத்மாவுக்கு பல ஜன்மங்கள் உண்டு என்றும், அந்த ஜன்மங்கள் எல்லாம் ஆத்மாவும், சரீரமும் கலந்து இருந்த காலத்தில் செய்த காரியத்துக்கு ஏற்ற விதமாகக் கிடைக்கும் என்றும், இப்படி இன்னும் எவ்வளவோ விஷயங்களைக் கொண்டவைகளே இன்று செல்வாக்குள்ளதும் இந்நாட்டில் 100க்கு 95 பேர்களுடையதுமான மதங்களாய் இருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட மதங்களைத் தான் சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. ஒப்புக் கொள்ளவும் முடியாது என்பதோடு இந்த மதங்களிலிருந்து மக்கள் விடுபட்டு அறிவுச் சுதந்திரவாதிகளாக - பகுத்தறிவுவாதிகளாக ஆக வேண்டும் என்பது சுயமரியாதைக்காரர்களின் முக்கிய லக்ஷ்யமாகும்.

அது போலவே உலக நடப்புக்கு ஏற்படும் நன்மை தீமைகளுக்கும், இன்ப துன்பங்களுக்கும் காரணகர்த்தாவாக கடவுள் என்கின்ற ஒரு வஸ்து இருக்கிறது என்பதையும், அது மக்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் ஆவதற்கும், மக்களை மேல் ஜாதிக்காரர்கள், முதலாளிகள், அரசர்கள் என்பவர்கள் கொடுமைப்படுத்துவதற்கும் காரணமாயும் மனிதனுக்கு ஆக உலகில் உள்ள ஜீவராசிகள் ஆடு, மாடு, பன்றி, கோழி, பசுடிகள், மச்சங்கள் முதலாகியவைகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதற்கும் காரண கர்த்தாவாயும் இருக்கிறது என்பதையும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை என்பதோடு அப்படிப்பட்ட கடவுள் உணர்ச்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மற்றும், அக்கடவுளே எரிமலை, பூகம்பம், புயல்காற்று, வெள்ளக் கொடுமை ஆகியவைகளுக்கு கர்த்தாவாகவும் விஷஜூரம், தொத்து நோய், கொள்ளை நோய், குறை நோய், உளைமாந்தை ஆகிய வியாதிகளுக்கும், தேள், பாம்பு முதலிய விஷக்கிருமிகளுக்கும் புலி, சிங்கம், ஓநாய், நரி முதலிய துஷ்ட ஜெந்துக்களுக்கும், சிருஷ்டி கர்த்தாவாகவும் எலியைப் பூனை தின்பதற்கும், ஆட்டைப் புலி தின்பதற்கும், புழுப்பூச்சிகளை பட்சிகள் தின்பதற்கும், பட்சிகளை வேடர்கள் வேட்டையாடுவதற்கும் காரணகர்த்தாவாயும் இருக்கிற கடவுளையும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை என்பதோடு அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மேலும் வேறு எப்படிப்பட்ட கடவுளானாலும் அதை வணங்கினால், அதற்கு ஆகாரம், நகை, துணி, பெண்ஜாதி, வைப்பாட்டி முதலியவை வைத்து பூஜைசெய்தால், உயிர்பலிகொடுத்தால், இன்ன இன்ன மாதிரி தொழுதால், ஸ்தோத்திரித்தால் ஜபித்தால் மனிதன் செய்த எல்லா கெட்ட காரியங்களின் பாபங்களையும் மன்னித்துவிடுவார் என்கின்ற கடவுளையும் ஒப்புக் கொள்ளாததோடு அப்படிப்பட்ட கடவுளுணர்ச்சியையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

கடவுளைப்பற்றிய மற்ற விஷயத்தை மற்றொரு சமயம் விவரிப்போம்.

மதம் என்னும் விஷயத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட தன்மைகளைக் கொண்ட மதங்கள் இருக்கக்கூடாது என்பது தான் சுயமரியாதைக்காரர்களின் மத சம்பந்தமான அபிப்பிராயமாகும்.

ஏன் இதை முதலில் குறிப்பிடுகிறோம் என்றால் விவகாரங்களுக்கு வரும்போது ஒவ்வொரு மதக்காரரும் தங்கள் தங்கள் மதங்களுக்கு வெவ்வேறு தத்துவம் இருப்பதாகவும், சகலவிதமான பகுத்தறிவு பரீகைகளுக்கும் தங்கள் மதம் நிற்கும் என்றும் சொல்லி வாதாடும் போது சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி பேசுவதால் நிலைமை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறது. ஆகையால் மதங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் பல மதங்களுக்கும் உள்ள பொதுக் கொள்கைகளையே குறிப்பிட்டோம்.

மற்றும் மதம் என்னும் வார்த்தைக்கு பலவித அருத்தங்களும், கருத்துக்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

உதாரணமாக ஒருவர் “என்னுடைய மதம் யார் மனதையும் புண்படுத்தாமலும் யாருக்கும் என்னால் கூடிய நன்மை செய்வது தான்” என்று சொல்லுகிறார்.

மற்றொருவர் “என்னுடைய மதம் கடவுளைப்பற்றி கவலைப்படாத நாஸ்திக மதம் தான்” என்கின்றார்.

மற்றொருவர் “என்னுடைய மதம் கடவுள் இல்லை; ஆத்மா இல்லை. ஆனால் கர்மத்துக்குத் தகுந்த பலன் உண்டு” என்பது தான் என்கிறார்.

மற்றொருவர் “நான் கருதியிருக்கும் மதம் திமிர் அல்லது கொழுப்பு” என்கிறார்.

மற்றொருவர் “மதம் என்னும் வார்த்தைக்கு கொள்கை அல்லது கடமை” என்பது தான் அர்த்தம் என்கிறார்.

மற்றொருவர் “என்னுடைய மதம் விஞ்ஞானம்” என்கிறார்.

மற்றொருவர் “என்னுடைய மதம் மனித ஜீவ அபிமானம்தான்” என்கிறார். மற்றொருவர் “என்னுடைய மதம் பொதுவுடமை கொள்கை” என்கிறார். இப்படியே இன்னும் பலவிதமாய் மதம் என்னும் வார்த்தைக்கு தனித்தனி கருத்துக்கள் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் விவரிக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறோம்.

ஆனால் முகப்பில் கூறிய இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் முதலிய மதங்களின் அஸ்திவாரம் ஒன்றுபோலவே இருந்தாலும் அதன் மேல் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களில் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்.

ஒருவன் உண்மையாகவே மதம் இல்லாமல் இருப்பது நாஸ்திகம் என்று கருதிக்கொண்டு ஏதாவது ஒரு மதத்தின் பேரால் உயிர் வாழ வேண்டியவனாய் இருக்கிறான்; ஆதலால் எப்படியாவது தான் நாஸ்திகன் என்று சொல்லப்படாமல் இருக்க வேண்டும். மற்றப்படி மதக்கொள்கைகள் எது எப்படி இருந்தாலும் தான் லக்ஷியம் செய்வதில்லை என்கின்ற கருத்தின் மீதே தனக்குள் எவ்விதக் கொள்கையும் இல்லாமல் ஒரு மதத்தின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏதோ ஒரு மத வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறான்.

மற்றும் பலரும் அதுபோலவே மதங்களுக்கு உள்ள செல்வாக்குக்கு பயந்து கொண்டு மத வேஷக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். பரத்தில் மேன்மை அடைவதற்கு என்று சிலர் மதவாதிகளாய் இருப்பது போலவே இகத்தில் மேன்மை அடைவதற்கு என்று சிலர் மதவாதிகளாய் இருக்கிறார்கள்.

விளக்கமாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால் பணத்துக்கு ஆகவும், பெண்ணுக்கு ஆகவும், வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆகவும், உத்தியோகத்துக் காகவும் எத்தனையோ பேர் மதவாதிகளாகவும், மதமாற்றக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக பார்க்கப்போனால் கடவுள் ஏற்பட்ட வெகு காலத்துக்கு பிறகுதான் மதம் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டுமே ஒழிய கடவுளும் மதமும் இரட்டைப்பிள்ளைகள் போல் பிறந்தவைகள் அல்ல.

எப்படி இருந்தாலும் மதங்களானவை இன்று சடங்காகவும் வேஷமாகவும் இருக்கின்றனவே ஒழிய கொள்கையாகக் கூட எந்த மதமும் அனுபவத்தில் இருக்கவில்லை. புத்தகங்களில் பல கொள்கைகள் இருந்திருக்கலாம்; இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கலாம். காரியத்தில் அக் கொள்கைகள் பெரிதும் அமுலில் இல்லை.

ஆகவே அமுலில் இல்லாத கொள்கைகளைக் கொண்ட மதங்களில் எந்த மதம் மேலானது என்றோ, எந்த மதக் கொள்கை மேலானது என்றோ வாதிப்பதானது ஆகாயத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் கோட்டைகளில் எது பலமான கட்டடம் என்றும், எது வசிப்பதற்கு சவுகரியமானது என்றும் கேட்பதுபோல் தான் ஆகும்.

முதலாவதாக ஒரு மதத்துக்கு கொள்கைகள் எப்படிப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு கொள்கை நல்ல கொள்கை என்றால் அதற்கு இரண்டு சக்தி இருக்க வேண்டும்.

அது எல்லா மக்களுக்கும் ஒன்று போல் அனுபோகத்தில் சமமாக நடத்தக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதோடு கூடவே அக்கொள்கைகள் எல்லா மக்களாலும் எவ்வித நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் தானாகவே பின்பற்றித் தீரவேண்டியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட தத்துவங்களைக் கொண்ட கொள்கையை இதுவரை எந்த பெரியவரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. எந்த மதமும் கொண்டிருக்கவும் இல்லை.

அது செய்தால் பாவம் இது செய்தால் மோகஷம் என்றும், அது செய்தால் லாபம் இது செய்தால் நஷ்டம் என்றும், அது செய்தால் தண்டனை இது செய்தால் தூக்கு என்றும், இப்படியாக பல நிர்ப்பந்தங்கள், பயம், தண்டனை கண்டனை ஆகியவைகளின் பாதுகாப்பால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளாகவும் அமுலில் கொண்டுவர எப்போதுமே முடியாததாகவும் அமுலில் கொண்டுவர மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியதாகவும் மனிதனால் சாதாரணமாக செய்யக்கூடியதும் செய்வதற்கு ஆசையுண்டாக்கக் கூடியதும் அல்லாததாகவும் இருக்கக்கூடிய கொள்கைகளையேதான் எந்த மதமும் கொண்டிருக்கிறது.

எந்தக் கொள்கையாவது கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது கடவுளுக்கு இஷ்டமானதாகவோ இருந்திருக்குமானால் அது மக்களுக்கு மிகவும் இஷ்டமானதாகவும், செய்வதற்கு மிகவும் ஆசையுடையதாகவும், சுலபத்தில் செய்து முடிக்கக்கூடியதாகவும் இருந்திருக்க வேண்டாமா? கடவுளுக்கு இஷ்டமான கொள்கை மனிதனுக்கு கசப்பானதாகவும், பெரும்பான்மையோருக்கு செய்வதற்கு முடியாததாகவும் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

ஆகவே கடவுளின் பேரால் மதத்தின் மூலம் மத கர்த்தாக்களால் சொல்லப்பட்ட கொள்கைகள் என்பவை சொன்னவர்களுக்கு அவர்களது புத்தித்திறமையும், அக்காலத்துக்கு சரி என்று பட்ட கருத்துக்களையும் கொண்டவைகளே தவிர எந்தக் கொள்கையும் எந்தக் கடவுளாலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதல்லவென்றே சுயமரியாதைக்காரர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இன்றும் மதமானது மக்களின் கூட்டு வாழ்க்கையின் அவசியத்துக்கு ஏற்ற கொள்கைகளைக் கொண்டது என்பதுடன் அவை பகுத்தறிவுக்கு ஒத்ததாகவும், கால தேச வர்த்தமானத்துக்கு ஏற்ப திருத்திக் கொள்ளக் கூடியதாகவும், சகல மக்களுக்கும் பலன் ஒன்றுபோல் உண்டாகக்கூடியதாகவும் இருக்கத்தக்க கொள்கைகள் கொண்டது என்றால் அதை சுயமரியாதைக்காரர்கள் மறுப்பதற்கு முன்வரமாட்டார்கள்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - மார்ச்சு 1936

பட்டுக்கோட்டை பொதுக்கூட்டம்

காந்தியும் காங்கிரசும் சாதித்ததென்ன?

சு.ம. இயக்கம்

மிருகமும் பசுவும் மலமும் மூத்திரமும் கடவுளா?

தோழர்களே!

தோழர்கள் பொன்னம்பலம், அழகிரிசாமி ஆகியவர்கள் பேசுகையில் நீங்கள் சிரித்து ஆனந்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தீர்கள்.

நமது இழி நிலை

நமது கேவல நிலைமையையும், முட்டாள்தனத்தையும் நம்மைப் பார்ப்பனர்கள் எப்படி ஏமாற்றினார்கள் என்பதையும் விளக்கும்போது நமக்கு உண்மையான சுயமரியாதை உணர்ச்சி இருந்தால் சிரிப்பு வருமா? ஆத்திரமும், வெட்கமும் அல்லவா வரும்.

நமது இழிவானது நேற்று இன்று என்று இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இருந்து வருவதால் நமது ரத்தம் வெட்கப்படுவதற்கில்லாமல் இழிவிலேயே உறைந்து போய்விட்டது.

புரட்சி வேண்டும்

மனிதனுக்கு வெட்கமும், ரோஷமும் ஏற்படுவதற்கு ஆகவே சுயமரியாதை இயக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சுயமரியாதை இயக்கம் மனித சமூகத்தையே மாற்றி அமைக்க ஏற்பட்டதாகும். இந்தக் காரியம் ஒரு பெரும் சமூகப் புரட்சியால் ஏற்பட வேண்டியதே ஒழிய சிரிப்பு விளையாட்டில் ஏற்படக் கூடியதல்ல. இதற்காக அனேக தொல்லைகளை அனுபவிக்க வேண்டி வரும்.

அனேக காரியங்களில் மற்றவர்களால் நாம் துன்பமும், இழிவும் அடையாமல் நம்மாலேயே நாம் இழிவுக்கும், கீழ்நிலைமைக்கும் ஆளாகிவருகிறோம். நம்மை நாம் திருத்திக்கொள்ளாமல் நமக்குள் ஒரு பெரிய மனமாறுதல் ஏற்படாமல் நமது சமூகம் மாறுதலடைவதென்பது ஒருநாளும் முடியாத காரியமாகும்.

சமூகத்தில் மேல் ஜாதி, கீழ் ஜாதி, அடிமை ஜாதி என்பவைகள் இருப்பதோடு ஆண் பெண் தன்மைகளில் உயர்வு தாழ்வும் இருந்து வருகிறது. இவை தவிர ஏழை, பணக்காரன், முதலாளி, தொழிலாளி தன்மையும் இருந்து வருகிறது.

இவற்றுள் சில இயற்கையாக ஏற்பட்டதாகவும், சில முயற்சியால் செயற்கையாக ஏற்பட்டதாகவும், இவ்வளவுக்கும் காரணம் மனிதன் அல்ல வென்றும், சர்வ வல்லமையும் சர்வ வியாபகமும் பொருந்திய கடவுளால் ஏற்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றையே மேல் நிலையில் உள்ளவனும் கீழ்நிலையில் உள்ளவனும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறான்.

மூடநம்பிக்கை

இந்த மூடநம்பிக்கை தான் வெகுகாலமாக மனித சமூகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படுவதற்கில்லாமல் தடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

சாதாரணமாக மனிதப் பிறவியில் கீழ் ஜாதி, மேல் ஜாதி அடிமை (பறை) ஜாதி என்பவை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. இதற்கு ஆக நாளதுவரை யாரும் எவ்வித முயற்சியும் செய்யவில்லை.

ஏனெனில் செய்யமுடியாதபடி அவனவன் நம்பிக்கையைச் செய்து கொண்டான்.

ஜாதி வித்தியாசங்களுக்கும், ஜாதிக் கொடுமைக்கும் கடவுள் காரணம் என்று எண்ணிய பிறகு யாரால் தான் பரிகாரம் செய்ய முடியும்? எந்த மனிதனும் மற்ற ஜாதியைப்பற்றி சந்தேகப்பட்டாலும் தன் ஜாதியைப்பற்றி நம்பிக்கை யாகவும், மேன்மையாகவும் கற்பித்துக்கொண்டு மற்றவர்களைத் தாழ்த்தி பெருமையடைகிறான். சாஸ்திரங்களில் மதங்களில் அவற்றிற்கு ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கிறான். புராணங்கள் எழுதி வைத்துப் பெருமையடைகிறான்.

இந்தக் குணம் பார்ப்பான் இடமாத்திரமல்ல; எல்லா ஜாதியாரிடமும் இருந்து வருகிறது.

ஜாதி பேதம் ஒழிவதை இழிவாய்க் கருதுகிறான். ஜாதிக் கலப்பை விவசாரித்தனமாக எண்ணுகிறான். இந்த மனப்பான்மை ஜாதி ஒழிப்புக்கு எமனாய் இருக்கிறது.

அஸ்திவாரத்தில் கையை வைத்து ஜாதிகளை ஒழிப்பதற்கு இன்று இந்த நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் தவிர வேறு எந்த இயக்கமும் இல்லை என்பதை நன்றாய் ஞாபகத்தில் வைப்புகள்.

திருவள்ளுவர், கபிலர், ராமானுஜர் முதலிய புராணக்காரர்களும் பிரம்மசமாஜம், ஆரிய சமாஜம் முதலிய மத சம்மந்தமான சில புது முயற்சிகளும், மற்றும் எத்தனையோ சீர்திருத்த முயற்சிகளும் எல்லாம்

உண்மையறியாமலும், உலக மெப்புக்கும் தனிப்பட்ட சமூக சுயநலத்தை முன்னிட்டும் செய்யப்பட்ட காரியங்களே தவிர, மனித சமூகத்தில் பிறவியின் பேரால் உள்ள ஜாதிபேதம் அடியோடு ஒழியத்தக்க மாதிரிக்கோ, ஒழியும் படியாகவோ செய்த காரியங்கள் அல்ல.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். தயவு செய்து நடுநிலையுடன் கவனியுங்கள். ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிய வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டு வந்த முயற்சிகளால் இதுவரை ஜாதி வித்தியாசங்கள் குறைந்ததா அதிகப்பட்டு வந்ததா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். நாகரீகம் என்பதே புது புது ஜாதிகள் உற்பத்தி செய்வதாகத்தான் இருந்து வருகின்றது.

ஆதலால் ஜாதியை அடியோடு ஒழிக்க எவரும் முயற்சித்ததில்லை. மற்ற பலஜாதி மக்களின் முயற்சிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தாலோ அவர்களும் தாங்கள் எப்படியாவது மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்று மதிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற முயற்சிகளாகவே இருக்கின்றன. ஜாதி இல்லாதவர்களும் கலப்பு ஜாதிக்காரர்களும் தாங்கள் ஒரு கலப்பற்ற ஜாதியை சொல்லிக் கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டதே என்று வெட்கப்படுகிறார்களே ஒழிய, தங்களைப் பொறுத்தவரை ஜாதி ஒழிந்ததே என்று யாரும் திருப்தியடைவதில்லை. இந்த தொல்லைகள் அடியோடு ஒழிய வேண்டுமானால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில்தான் இடமிருக்கிறது; சுயமரியாதை இயக்கத்தால்தான் முடியும். மற்றபடி எப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தவாதியானாலும் காரியத்திற்கு உதவவே உதவான்.

உதாரணமாக ஆசார் சீர்திருத்தம் என்னும் பேரால் இந்தியாவில் சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே பல அறிஞர்கள், மகாராஜாக்கள், பெரும் பதவியாளர்கள் முதல் எத்தனையோ பேர்கள் பாடுபட்டார்கள். ஒருவராலும் ஒரு சிறு காரியமும் செய்யமுடியவில்லை.

முந்திரிக்கொட்டை காந்தியார்

எல்லாவற்றிற்கும் மேல் முந்திரிக்கொட்டை மாதிரி தோழர் காந்தியார் புறப்பட்டார். ஜாதியைப் பற்றி பேசாமல் [பேசினால் பார்ப்பனர் நிஷ்டூரம் வருமே என்று பயந்து] தீண்டாமையை ஒழிக்கிறேன் என்று புறப்பட்டார். 10, 15 வருஷம் விளம்பரம் பெற்றார். பல பல லக்ஷம் ரூபாய்கள் வசூல் செய்தார். இன்று வரையில் அவர் வாயில் ஜாதிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு வார்த்தைகூட சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக ஜாதிகளை (வர்ணாச்சிரம முறையை) காப்பாற்ற வேண்டியது தனது கடமை என்று சொல்லிவிட்டார்.

காரணம் என்ன? தனது மகாத்மா பட்டம் நிலைக்க வேண்டுமானால் அவர் “ஜாதிகளை காப்பாற்றுகிறேன்” என்று சொல்லித்தானாகவேண்டும் என்கிற நிலைக்கு வந்து விட்டதேயாகும்.

சுயமரியாதை இயக்கம் துணிந்து சகல ஜாதியும் ஒழிந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு காரணம் அது மனித சமூகத்தினிடமிருந்து எவ்வித பெருமையையும் மதிப்பையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஜாதி ஒழிப்புக்கு தடையாகக்கொண்டு வந்து போடப்படும் எந்த முட்டுக் கட்டையையும் லட்சியம் செய்வதில்லை.

மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களின் எவ்வித சூழ்ச்சித் தொல்லை யையும் சமாளிக்கத் தயங்குவதில்லை. இந்தக் காரணங்களாலேயே சுய மரியாதைக்காரர்களால் சிறிதளவாவது வேலை செய்ய சாத்தியமாகின்றது.

நாளதுவரை ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எதிரிகளால் ஏதாவது ஒரு யோக்கியமான காரணம் சொல்லப்பட்டதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஜாதி எப்படி உண்டாயிற்று

கடவுளால் ஜாதிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதும், மத சாஸ்திரங்களில் ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்பதும் தவிர வேறு ஏதாவது சொல்லப்பட்டதா என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

சமீபத்தில் சென்னையில் ஒரு பார்ப்பனர் சங்கராச்சாரி என்ற பட்டத்தை உடையவர் மாத்திரம் ஜாதிக்கு இயற்கையில் ஆதாரமிருக்கிற தென்றும், பார்ப்பானையும் பறையனையும் அவனது ரத்தத்தை பரிசோதித்துப் பார்த்து கண்டுபிடித்து விடலாம் என்றும் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

இதைத் தவிர வேறு யாரும் ஜாதி வித்தியாசத்துக்கு ஆதாரம் சொல்லவே இல்லை.

மற்றபடி அனேக ஜாதிகள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் ஜாதி சங்கிரகம் என்னும் நூலில் வருணாச்சிரம முறைப்படி ஏற்பட்ட நான்கு ஜாதிகள் ஒன்றோடொன்று கலந்தும், மாறியும், கலப்பு முறையிலும், விவசாரித்தனத் தாலும் ஏற்பட்டவைகள் என்று கூறி இன்ன இன்ன ஜாதி கலந்து புணர்ந்ததால் இன்ன ஜாதி உண்டாகி இருக்கிறது என்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இது சங்கராச்சாரி என்பவர் கூறிய அயோக்கியத்தனத்தை விட மோசமான அயோக்கியத்தனம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

ஏனெனில் இன்று உள்ள சகல உடஜாதியும் விவசாரித்தனத்தால் ஏற்பட்டது என்றால் இதை யார் தான் சரிக்க முடியும்?

அன்றியும் இந்த இரண்டு காரியமும் இன்று அமுலில் இல்லை. ஜாதி மாறிய புணர்ச்சிகள் தினமும் லட்சக்கணக்காக நடந்து கொண்டுவர இயக்கின்றன. அதன் மூலம் குழந்தைகள் பிறந்துகொண்டுவர இயக்கின்றன.

இவைகளால் எவ்வித ஜாதியும் புதிதாய் உண்டாவதில்லை.

ஆகவே இந்த தத்துவம் வருணாச்சிரம ஜாதியான நான்கு ஜாதியின் கீழ் வராதவர்களுக்கு பெரிய இழிவை உண்டாக்குவதற்கும் பயன்படக் கூடியதாய் இருக்கின்றதே தவிர மற்றபடி ஜாதி பிரிப்பதற்கோ, அதனால் ஏதாவது பயன் உண்டாவதற்கோ பயன்படுவதில்லை.

சங்கராச்சாரி

மற்றும் ரத்தத்தைக் கொண்டு ஜாதி கண்டுபிடித்து விடலாம் என்பதும் மற்ற மக்களின் சுயமரியாதை அற்ற தன்மையை ஆதாரமாகக் கொண்டு சொல்லப்படுவதே தவிர கேட்பவர்களுக்கு மானம், ஈனம், ரோஷம், அறிவு இருக்கும் என்று ஒருவன் கருதி இருந்தால் இவ்வளவு பெரிய அயோக்கியத் தனமான வார்த்தைகள் பேச இடமே இருந்திருக்காது. இந்தப்படி ஒரு சாதனம் இருக்குமானால் ரத்தத்தை பார்த்து பரீட்சிக்கக்கூடுமானால் அப்பரீக்ஷையின்படி அந்த சங்கராச்சாரியாரே “கீழ்” ஜாதியில் குறிக்கப்பட வேண்டியவராகி விடுவார் என்பதோடு இன்றைக்கு 100-க்கு 99 பார்ப்பனர்கள் கதியும் அப்படித்தான் ஆகவேண்டி வரும் என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம். ஏனெனில் உள் ஜாதிகள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கலப்புப் புணர்ச்சி என்று மற்றொரு சாஸ்திரம் சொல்லுவதேயாகும்.

ஏழ்மைக்கு பரிகாரமில்லை

இவை நிற்க, ஆண் பெண் உயர்வு தாழ்வு தன்மைகளும், முதலாளி கூலிக்காரன் தன்மைகளும் இதுபோலவே கடவுள் பெயரையும், மதத்தின் பெயரையும் சொல்லி ஏமாற்றுவதாலேயே ஏற்பட்டதே தவிர வேறில்லை.

பெண் மக்களின் நிலைமையும், கூலிக்கார ஏழை மக்களின் நிலைமையும் இன்று ஒரு மனிதனால் சகிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். கடவுளும் மதமும் இல்லாதிருந்தால் இவர்கள் நிலைமைக்கு வேறு ஏதாவது சமாதானம் சொல்ல முடிந்திருக்குமா?

எந்த மகானாலும், எந்த அவதார புருஷனாலும் ஏழ்மைத் தன்மைக்கும், அடிமைத் தன்மைக்கும் நமது நாட்டில் பரிகாரம் சொல்லப்படவே இல்லை. மேலும் மேலும் ஏழ்மைக்கும், அடிமைக்கும் சாதகமான சாதனங்களே ஏற்பட்டு வருகின்றன.

இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டில் கூட பழமையை எதாஸ்திதியைக் காப்பாற்ற பலமான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றதே ஒழிய அவற்றை மாற்றுவதற்கு எவ்வித முயற்சியும் இல்லை. ஆதலாலே தான் சுயமரியாதை இயக்கம் ஒன்றே தான் பழமைத் தொல்லைகளை ஒழித்து எதாஸ்திதித்து வத்தை அடியோடு அழிக்கவேண்டும் என்கின்றது.

காங்கிரசு

சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு விரோதம் எல்லாவற்றையும் விட காங்கிரசே யாகும். அது ஒரு மத பாதுகாப்பு ஸ்தாபனமே ஒழிய மற்றபடி

மனித சமூகத்துக்கு அதனால் கடுகளவு பிரயோஜனமும் ஏற்படப்போவ தில்லை என்பது உறுதி. இந்த நாட்டுக்கு இயற்கையாய் ஏற்பட வேண்டிய முற்போக்கைக்கூட காங்கிரஸ் தடுத்து தேசத்தை பின்னணிக்கு கொண்டு போய்விட்டது. மற்ற நாடுகளில் இந்த 20 வருஷத்தில் ஏற்பட்ட முற்போக்குகளில் 1000ல் ஒரு பங்குகூட நமது நாட்டில் ஏற்படவில்லை. ஒரு பணக்காரத்தன்மை கொண்ட ஆட்சியை மக்களுக்காக யாதொரு காரியமும் செய்யவிடாமல் இந்த நாட்டில் தடுத்து காப்பாற்றி வருவது நமது நாட்டு மத ஸ்தாபனமாகிய காங்கிரசேயாகும். காங்கிரசுக்கு ஜாதிமதச் சண்டை தவிர வேறு என்ன கொள்கை இருக்கிறது? வேறு என்ன வேலைதான் அது செய்து இருக்கிறது? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

காந்தியார் காங்கிரசுக்குள் அடி வைத்தது முதற்கொண்டு ஜாதி மதச் சண்டைகளும், ஜாதி மத பாதுகாப்புகளும், ஜாதி மத உணர்ச்சிகளும் அல்லாமல் வேறு ஏதாவது ஒரு சிறு நன்மையாவது மக்களுக்கு ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன்.

காந்தித் திட்டம்

தீண்டாமை விலக்கு

காந்தியார் 1920ல் மனித சமூக நன்மைக்கு என்று நான்கு திட்டங்கள் வகுத்தார். அதாவது தீண்டாமை விலக்கு, இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, மது விலக்கு, கதர் இந்த நான்கும் என்ன கதி அடைந்தது.

தீண்டாமை விலக்கு என்பது தீண்டாதவர்கள் என்பவர்கள் இந்து மதத்தை விட்டு விலகினால் ஒழிய தீண்டாமை விலகாது என்கின்ற நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. 1923ல் நான் இதை ஒரு காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் சொன்னபோது என்னை எல்லோரும் வெறுத்தார்கள். 1928, 29-ல் நான் சொல்லும்போது சிலர் பொறுமை காட்டினார்கள்; சிலர் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆனால் அது இன்று இந்தியாவின் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாய் முடிந்துவிட்டது. தீண்டாமை போக வேண்டுமானால் இந்து மதத்தில் இருந்துகொண்டு முடியாது; காங்கிரசிலும் முடியாது; காந்தியாராலும் முடியாது. இந்து மதத்தைவிட்டு வேறு மதத்திற்கு அதுவும் முஸ்லீம் மதத்துக்குப்போனால் தான் முடியும் என்கின்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இது சரியா தப்பா என்பது ஒரு புறமிருந்தாலும் காந்தியாரின் தீண்டாமை விலக்கு தத்துவம் இன்று இந்தியாவில் இந்த நிலையை உண்டாக்கிவிட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை

அதுபோலவே இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும் இந்தியாவில் இந்து ராஜ்ஜியம் ஏற்படுவதா? முஸ்லீம் ராஜ்யம் ஏற்படுவதா என்கின்ற நிலைமைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டது. 20 வருஷத்துக்கு முன் இந்துக்களுக்கும்

முஸ்லீம்களுக்கும் இருந்த ஒற்றுமை கூட இன்று அடியோடு ஒழிந்துபோய் இந்து ராஜ்யத்தை விட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல் என்று முஸ்லீம்களும், முஸ்லீம் ராஜ்யத்தை விட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேல் என்று இந்துக்களும் சொல்லும்படியான நிலைமை உண்டாகிவிட்டது.

தீண்டாமை ஒழிந்தாலொழிய சுயராஜ்யம் ஏற்படாதென்றும், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டாலொழிய சுயராஜ்யம் ஏற்படாதென்றும், தீண்டாமை ஒழியாமலும் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை இல்லாமலும் சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் நான் ஏற்கமாட்டேன் என்றும் சொன்ன காந்தியார் இன்று பெரியதொரு கரணம் போட்டு தலைகீழ் மாற்றமடைந்து “சுயராஜ்யம் வந்த பிறகுதான் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை தானாகவே ஏற்படும்” என்றும் “தீண்டாமையும் தானாகவே ஒழியும்” என்றும் சொல்லிவிட்டார்.

இந்த மாதிரி அவர் சொன்ன பிறகே முஸ்லீம்களும், தீண்டாதவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து “சுயராஜ்யம் கிடைத்தால் நம் இரு சமூகமும் இந்துக்களால் அழுத்தப்பட்டுவிடும்” என்று பயந்து “எங்களுக்கு உரிய பங்கைக் கொடுத்துவிட்டு சுயராஜ்யப் பேச்சைப் பேசங்கள்; இல்லாவிட்டால் சுயராஜ்யமே வேண்டாம்” என்று சொல்ல வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள்.

இதன் பயனே இன்று தீண்டாதவர்கள் இந்துமதத்தை விட்டு விலகுவதும் முஸ்லீம் மார்க்கத்தில் போய்ச்சேருவதுமாய் ஆகிவிட்டது. தினம் தினம் பலர் சேர்ந்தும் வருகிறார்கள்.

இந்த இரண்டோடு அல்லாமல் தென்னாட்டில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் பிரச்சினை முற்கூறிய இரண்டு பிரச்சினைக்கும் சிறிதும் இளைத்ததாக இல்லாமல் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது.

இவை எல்லாம் எந்தக் காலத்தில் வெடித்து இரத்தக் களரியை உண்டாக்குமோ என்று ஒவ்வொரு நிமிடமும் பயப்படவேண்டியதாய் இருக்கிறதே தவிர, ஏதாவது ஒரு வழியில் சிறிதாவது அடங்கிற்று என்று சொல்லும்படியான மாதிரியில் இல்லை.

ஆகவே காந்தியார் அரசியல் போர்வையை போர்த்திக்கொண்டு மத இயல் வேலையைச் செய்துவரும் ஒரு கபட சன்யாசி என்றே முஸ்லீம்களும், இந்துக்களில் பார்ப்பனரல்லாதாரும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் உறுதியாய் நம்பிவிட்டார்கள். இதற்கு ஆதாரம் பார்ப்பனர்களும், இந்து மத வெறியர்களும் காந்தியாரை ஆதரிப்பதும் அவரை மகாத்மாவாக்குவதும் ஆகிய ஒன்றே போதுமானது.

மதுவிலக்கு

மற்றப்படி காந்தியார் மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில்தான் ஆகட்டும் எந்த அளவுக்கு வெற்றிப்பெற்றார் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். மதுவிலக்கு மறியலுக்காக ஜெயிலுக்குப் போனோம். காந்தியார்

எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே ஜெயிலுக்குப் போனோம். எங்கள் குடும்பத்தில் மாத்திரம் சுமார் 1000க்கு மேற்பட்ட தென்னை மரங்கள் வெட்டி எறியப்பட்டன. குடும்ப சகிதம், மனைவி தங்கை சகிதம் மறியல் செய்தோம். மற்றும் பதினாயிரக்கணக்கான பேர்களை மறியல் செய்யும்படியும் செய்தேன். எல்லாம் ஏமாற்றமாய் முடிந்தது. அரசியல் காரியங்களுக்காக நம்மை ஏமாற்றிவிட்டதாக காந்தியாரே, அவரது பிரதம சிஷ்யர்களே பெருமை அடையும்படியாக ஆகிவிட்டது. மதுவிலக்குத் திட்டம் போடும் போது நமது நாட்டில் செலவான கள்ளு, சாராயத்தைவிட இப்போது அதிகமாகவே செலவாகின்றது.

கள்ளு, சாராயக் கடை வியாபாரிகள் வீட்டிலேயே காந்தியார் தங்கவும், அவர்களையே இன்று எலக்ஷன்களில் நிறுத்தி வெற்றியை உண்டாக்கிக் கொடுக்கவும் காங்கிரஸ் உழைக்கின்றது.

சர்க்காரால் செய்த மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தையும் காங்கிரஸ் பழிசூறி ஒழித்து விட்டது.

கடைசியாக காந்தியாரும் காங்கிரசும் இப்போதுதான் தான் இதுவரை செய்துவந்த காரியங்கள் மறியல்கள் இது விஷயமாய் சர்க்கார் உத்திரவு முதலியவைகளை மீறியவைகள் எல்லாம் முட்டாள் தனம் என்று கருதி எந்த இடத்தில் தவறு செய்ததோ அந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

காந்தியாரின் இன்றைய நிலை 1916-ம் வருஷத்தில் இந்தியா எந்த நிலையில் இருந்ததோ அந்த நிலைக்குப் போயிருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

இந்த 20 வருஷ ஊக்கம், உழைப்பு, உணர்ச்சி ஆகியவை எல்லாம் அடியோடு பாழாக்கப்பட்டது. காந்தியார் இனி புதிதாக திட்டம் போட வேண்டிய நிலைக்கு வந்து மயக்கத்தில் இருக்கிறார்.

1916-ம் வருஷத்தில் இருந்த அரசியல் சுதந்திரத்தை விட இன்று மோசமாகவும், மக்களுக்கு வரி அதிகமாகவும், செலவு அதிகமாகவும் இருக்கிறதே தவிர காந்தியாலோ காங்கிரசாலோ கடுகளவாவது முற்போக்கு ஏற்பட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை.

கதர்

கதர் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் தோழர் காந்தியாரின் திட்டம் அடியோடு தோல்வி அடைந்து விட்டது, அவனவனுக்கு வேண்டிய உடை அவனவன் நூற்று நெய்து அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதே கதர் திட்டத்தின் தத்துவமாகும். அந்தப்படியே நானும் பிரசாரம் செய்து நானும் நூற்றுப்பார்த்தேன். லக்ஷாதிபதி தாய்மாரையும், மனைவிகளையும், மக்கள்களையும் நூற்கச் செய்தேன். கடைசியாக அக்கொள்கை மக்களை காட்டுமிராண்டித் தனமான காலத்துக்குக் கொண்டு போவதற்குச் செய்யப்படும்

சூழ்ச்சியே தவிர பொருளாதாரத்துக்கும், வேறு தேச முன்னேற்றத்துக்கும் சிறிதும் சம்மந்தப்பட்டதல்ல என்பதை நன்றாய் உணர்ந்தேன். இன்று அதன் யோக்கியதையும் அப்படியே ஆகி விட்டது.

இன்று கதருக்குள்ள யோக்கியதை யெல்லாம் எலக்ஷனுக்கு ஒரு சூழ்ச்சியாகவும் சில தனிப்பட்ட ஆட்களுக்கு வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு மார்க்கமாகவும், பகுத்தறிவும் சுயமரியாதையும் உடைய மக்களை காங்கிரசில் சேர்க்காமல் இருப்பதற்காகவும், சில அடிமைகளை வளர்ப்பதற்காகவும் ஒரு சாதனமாய் இருந்துவருகிறதல்லாமல் வேறு என்ன காரியத்துக்கு பயன்படுகின்றது என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

கெஜம் 2½ அணாவுக்கு கிடைக்கும் மில் துணிக்கு பதிலாக கெஜம் 12 அணா 14 அணா போட்டு கதர் வாங்கினாலும் அதற்கு ஈடாக்க முடியாத நிலையில் இருந்து வருவதும், 18 வருஷ காலமாக கோடிக்கணக்கான ரூ. செலவு செய்து பிரசாரம் செய்தும் இந்தியா முழுதும் 1000-க்கு ஒருவர் வீதம்கூட பெண்களில் 10000-க்கு ஒருவர் வீதம்கூட மக்கள் வாங்கிக் கட்ட அமலுக்கு கொண்டுவரமுடியாமல் இருக்கிறதென்றால் 10000-க்கு ஒரு பெண்கூட வாங்கிக்கட்ட உதவாமலும் முடியாமலும் இருக்கிறதென்றால் கதர் திட்டம் வெற்றியடைந்ததா என்று பாருங்கள்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகம்

உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தின் யோக்கியதையும் உடம்பு வேண்டாம் கை விட்டால் போதும் என்கின்ற மாதிரியில் இர்வின் பிரபு இடம் மண்டி போட்டு இனிமேல் சத்தியாக்கிரகம் செய்வதில்லை என்று எழுதிக்கொடுத்து விட்டு ஜெயிலில் அடைபட்டுக்கிடந்தவர்களை மீட்டுக்கொண்டு வந்ததோடு முடிவடைந்தது.

ஆகவே காந்தியாரின் திட்டங்கள் எல்லாம் அடியோடு தோல்வி அடைந்தும் அவரது மகாத்மா பட்டம் மாத்திரம் இன்று கோவில்களுக்குள்ளும், தேர்கள் மீதும், திருவிழாக்களிலும் விளங்கும்படி பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறதில் குறைவில்லை.

இந்த நிலையில் வாலிபர்கள் பலருக்கு காங்கிரஸ் மயக்கமும், காந்தி பைத்தியமும் இன்னும் இருந்து வருவதை நான் பார்க்கிறேன்.

தேர்தல்களுக்கு காந்தி பெயரையும், காந்தியார் பேரால் வசூலித்த பணத்தையும் கொடுத்து வாலிபர்களை ஏற்படுத்தி மதப் பிரசார முறையில் வேலை செய்வதின் பயனே இந்த மயக்கத்துக்கும், பைத்தியத்துக்கும் காரணம் என்பதே எனதபிப்பிராயம்.

இப்படிப்பட்ட மூட ஜனங்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றி குறைகூறுவதிலும், பழி சுமத்துவதிலும் அதிசயம் காணமுடியாது.

இந்த 10, 12 வருஷ காலமாய் சுயமரியாதை இயக்கம் செய்துவந்த வேலைகளை மக்கள் சரியானபடி உணராமல் சுயமரியாதை இயக்கம் நாஸ்திக இயக்கம், மதமற்ற இயக்கம் என்று பார்ப்பனர்கள் செய்யும் விஷமப் பிரசாரத்தைத்தான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

கடவுளும் மதமும்

கடவுளும் மதமும் உலகில் ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன் இருந்ததைவிட எவ்வளவோ மறைந்தும் மாறுதலடைந்தும் சீர்திருத்தம் பெற்று இருக்கிறது. கடவுளால் மதத்தினால் பிழைக்கும்படி வாழ்க்கை ஏற்படுத்திக் கொண்ட கூட்டம் தவிர - சமூகம் தவிர மற்ற இடங்களில் கடவுளும், மதமும் எவ்வளவோ குறைவடைந்து வருகின்றன.

உருவமில்லாத பெயரில்லாத கடவுள்கள் தோன்றிவிட்டன. மத சின்னமில்லாத மதங்கள் தோன்றிவிட்டன. இரண்டையும்பற்றி கவலைப் படாமல் தங்கள் தங்கள் வேலையை கவனிக்கும்படியான உணர்ச்சிகளும் தோன்றி விட்டன.

தங்களுக்கு அதைப்பற்றிய கவலை யில்லாமல் மற்றவனை ஏய்க்கவும், கட்டுப்படுத்தவும், அடிமையாக்கவும் மாத்திரமே இன்று கடவுளும் மதமும் வெகு மக்களால் கையாளப் படுகின்றதே ஒழிய வேறில்லை.

சகல துறைகளிலும் உலகம் முற்போக்கடைவது போலவே கடவுளிலும் மதத்திலும் கூட உலகம் முற்போக்கடைந்து வருகிறது. சுயமரியாதை இயக்கம் இந்த கூணமே எல்லோரையுமே கடவுள் மத நம்பிக்கையை விட்டுவிடும்படி கட்டாயப்படுத்தவில்லை.

நமக்கு புரியாததும், நம்மால் அறிய முடியாததும் குணம், உருவம், சலனம் இல்லாததும் ஆன கடவுளைப்பற்றி சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கும் கவலையில்லை.

மற்றபடி கடவுளைப்பற்றி தெரிந்துவிட்டதாகச் சொல்லுவதும் அதற்கு உருவம், பெயர், குணம், சலனம் ஏற்படுத்துவதும் அதன் மீது பொறுப்பைச் சுமத்துவதும் மனிதன் மற்றவர்களால் அடையும் கொடுமைக்கும், இழிவுக்கும் பொறுப்பாக்குவதுமான கடவுள் உணர்ச்சியையே சுயமரியாதை இயக்கம் குறைகூறுகிறது. மற்றும் கண்டதெல்லாம், நினைத்த தெல்லாம் கடவுள் என்கின்ற உணர்ச்சியையும் ஆயிரக்கணக்கான கடவுள்கள் உணர்ச்சியையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்கின்றது.

இன்று ஒரு இந்துவால் எவை எவை எல்லாம் கடவுள் என்பதாக மதிக்கப்படுகின்றது என்றால் மரத்தில் ஒரு கூட்டம் கடவுளாக மதிக்கப்படுகிறது. புல் பூண்டுகளில் ஒரு கூட்டம் கடவுளாக மதிக்கப்படுகின்றது. மலத்தில் ஒரு கூட்டமும், பூச்சி புழுக்களில் ஒரு கூட்டமும், மிருகங்களில் பன்றி, நாய், கழுதை, மாடு முதலிய ஒரு கூட்ட மிருகமும், பசுவியில்

கருடன், காக்காய், கோழி முதலிய ஒரு கூட்டமும், கல்லுகளிலும், மண்களிலும் ஒரு கூட்டமும், காகிதங்களிலும் எழுத்துக்களிலும் ஒரு கூட்டமும், மனிதர்களில் ஒரு கூட்டமும் இன்று மனிதனால் கடவுளாகப் பாவிக்கப்பட்டு பூஜை, வணக்கம், பலி முதலியவை செய்து ஏராளமான பொருள்கள் நாசமாக்கப் பட்டு வரப்படுகின்றது. இந்த முட்டாள் தனங்களையும் மோசடி கருத்துக்களையும் முதலில் ஒழிக்க வேண்டுமென்று தான் சு.ம. இயக்கம் சொல்லுகிறது.

இதை தைரியமாய் எடுத்துச் சொல்ல இன்று இந் நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அது இந்த மாதிரியான கடவுள் உணர்ச்சிகளை ஒழித்துத் தீருவதென்றே கங்கனம் கட்டிக்கொண்டு உயிர் வாழுகின்றது.

நாஸ்திக இயக்கம் என்று சொல்வதாலேயே அது பயந்துகொள்ளப் போவதில்லை. கடைசிவரை அது உழைத்துத்தான் தீரும். மதவிஷயத்திலும் இப்படித்தான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே சுயமரியாதை இயக்கம் இன்னது என்றும் காங்கிரஸ் இயக்கம் இன்னது என்றும் உணர்ந்து உங்கள் பகுத்தறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்து பிறகு உங்கள் இஷ்டப்படி நடவடிக்கைகள். விஷமப் பிரசாரத்துக்கும் ஏமாற்றும் பிரசாரத்துக்கும் ஆளாகாதீர்கள்.

குறிப்பு: 23.03.1936 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை மாலை பட்டுக்கோட்டை போஸ்டாபீசுக்கு எதிரில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் 24.03.1936 இல் முத்துப் பேட்டைக்கு அடுத்த புத்தகபுரம் கிராமத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் விளக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 05.04.1936

வலங்கைமான் தேசீயம்

அண்ணாமலை சர்வகலா சங்க உப அத்யகூடி தோழர் வலங்கைமான் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியாரைத் தென்னாடு நன்கறியும். அரசியலில் மிதவாதியெனக் கூறிக்கொண்டு சாதாரண காலங்களில் காங்கிரசைத் தாக்குவதும் தேர்தல் காலங்களில் காங்கிரஸ்காரரை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்வதும் அவரது பிறவிக்குணம். மிதவாதியான அவர் காங்கிரசை ஆதரிக்கக் காரணம் என்ன? காங்கிரஸ் ஆதிக்கம் பார்ப்பனர் முன்னேற்றத்துக்கு உதவிபுரியக்கூடியதாயிருப்பதினாலேயே அவர் காங்கிரசை ஆதரித்து வருகிறார். மேலும் ஜஸ்டிஸ்கட்சி யென்றால் அவருக்குப் பெரிய வெறுப்பு. ஜஸ்டிஸ் கட்சி வகுப்புவாதக் கட்சியாம். எனவே ஜஸ்டிஸ்கட்சி ஒழிய வேண்டுமாம். இவ்வாறு கூறும் தேசீயப் புலியான வலங்கைமான் சாஸ்திரியார் அண்ணாமலை சர்வகலா சங்கத்தில் நடத்துந் திருவிளையாடல், அவரது வகுப்புவாதத்தை நன்கு விளக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. அண்ணாமலை சர்வகலா சங்கத்தை பார்ப்பன மயமாக்குவதே அவரது நோக்கமாயிருந்து வருவது போல் தோற்றுகிறது. அதற்கு சமீபத்தில் அங்கு நடைபெற்ற நியமனங்களே அத்தாட்சி. மஹாமஹோபாத்தியாய குப்புசாமி சாஸ்திரியார் கௌரவ சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாராம். ஆனால் அவர் செய்யும் “கௌரவ” வேலைக்காக அவருக்குப் பிரதிபலன் வழங்கப்படுமா? வழங்கப்பட்டால் எவ்வளவு என்பனபோன்ற தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்பால் டாக்டர் அசுவத நாராயணராவ் கெமிஸ்ட்ரி புரோபஸராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாராம். இந்த இரண்டு உத்தியோகங்களிலும் இதற்கு முன்னிருந்தவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதாரே! இப்பொழுது பார்ப்பனர்களைத் தேடிப்பிடித்து நியமிக்கக் காரணம் என்ன? பார்ப்பனரல்லாதார் கிடையாமல் போய்விட்டார்களா?

மூன்றாவது சாஸ்திரியாரின் அந்தரங்கக் காரியதரிசியான வி.ஆர். வீரமணி அய்யர் சரித்திரப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாராம். மேலும் அந்த உத்தியோகம் வீரமணி அய்யருக்காகவே நூதனமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. நான்காவதாக தோழர் ராமாநுஜாச்சாரியார் தத்துவ சாஸ்திரப் பேராசிரியராகவும், தோழர் பார்த்தசாரதி கெமிஸ்ட்ரி டெமான்ஸ்ட்ரேட்டராகவும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்களாம்.

வகுப்புவாதத்தை வெறுக்கும் தோழர் ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரியார் தமது இனத்தாரையே அண்ணாமலை சர்வகலா சங்கத்தில் குவிப்பது பொருத்தமா யிருக்குமா? மேலும் சாஸ்திரியார் உப அத்யக்ஷரான பிறகு ஏற்பட்ட காலி ஸ்தானங்களுக்கும் புது ஸ்தானங்களுக்கும் பார்ப்பனர்களே கட்டுப்பாடாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களாம்.

ஆங்கிலப் பகுதியில் வேலை செய்யும் 8 ஆசிரியர்களில் 6 பேர் பார்ப்பனர்களாம். நூல் நிலையம் ஹாஸ்டல் குமாஸ்தாக்கள் வேலைகளும் கூட பார்ப்பனர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேஸ்திரி உத்தியோகங் களிலும் பார்ப்பனர்களே அதிகமாக இருந்து வருகிறார்கள். தமிழ் ஆராய்ச்சி இலாகாவில் வேலைசெய்யும் மூவரும் பார்ப்பனர்களாம். தொல்காப்பியப் பொருளாராய்ச்சி மூலம் பார்ப்பனர் மனப்பான்மை எத்தகையது என்பதை தமிழுலகம் அறிந்துகொண்டுவிட்டது. எனவே இந்தப் பார்ப்பனர்கள் நடத்தும் தமிழராய்ச்சியினால் தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் ஏதாவது நன்மை உண்டாகுமா? ஒரு பார்ப்பனரல்லாத கோடசுரர் வழங்கிய 40 லக்ஷ ரூபாய் நன்கொடையினால் உருப்பெற்ற ஒரு சர்வகலா சங்கம் இவ் வண்ணம் பார்ப்பன அக்கிரகாரமாக மாறி வருவதைத் தடுக்க வழியில்லையா? திருநெல்வேலி ஹிந்துக் கல்லூரிக்கு ஒரு லக்ஷம் ரூபாய் நன் கொடையளித்த தோழர் திரவியம் விதி யேற்படுத்தியதுபோல், ஒரு பார்ப்பனரல்லாத கோடசுரர் கொடையால் தோன்றிய அண்ணாமலை சர்வகலா சங்கத்தில் பார்ப்பனரல்லாத ஆசிரியர்களையே நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு விதி ஏற்படுத்தினாற்றான் அண்ணாமலை சர்வகலா சங்கம் விருத்தியடையும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 05.04.1936

காங்கிரஸ் புளுகு

பாமரமக்கள் காங்கிரசை அதிகமாக ஆதரிக்கும் பொருட்டு, காங்கிரஸ் மனப்பான்மையுடைய பத்திரிகை நிருபர்கள் தத்தம் மனோதர்மப்படி அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் கயிறு திரிப்பதுண்டு. வெள்ளை அறிக்கை வெளிவந்த காலத்து, காந்தியாரை இந்தியா மந்திரி லண்டனுக்கு அழைக்கப் போவதாகவும், அவருடன் கலந்து, வரப்போகும் அரசியல் திட்டத்தை வகுக்கப்போவதாகவும் ஒரு கதை கட்டிவிடப்பட்டது. அப்பால், வைஸ்ராய் காந்தியை பேட்டி காணப் போகிறார், காந்தி சிம்லாவுக்குச் செல்லப் போகிறார் என்றெல்லாம் பல வெங்காய வெடிகள் கிளம்பின. இரண்டு வாரங்களுக்கு முன், எட்வர்டு மன்னர் பண்டித ஜவஹர்லாலைப் பேட்டி காண விரும்பியதாகவும் பண்டிதர் மறுத்து விட்டார் என்றும் ஒரு டெல்லிப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது. அதைப்பற்றிப் பலருக்கு சந்தேகம் ஏற்படவே அந்தச் செய்தி உண்மைதானென்று அந்த டெல்லிப் பத்திரிகை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்தது. ஆனால் பண்டித ஜவஹர்லால் அந்தச் செய்தியை இதுவரை ஆதரிக்கவோ மறுக்கவோ முன்வரவில்லை. சென்ற வாரத்தில் காந்தியாரும் புதிய வைஸ்ராய் லார்டு லின்லித்கோவும் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு லார்டு ஹாலிபாக்ஸ் (பழைய லார்டு இர்வின்) ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் இது சம்பந்தமாகக் கடிதப்போக்குவரத்துகள் நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது. அந்தச் செய்தியை காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொட்டை எழுத்துகளில் வெளியிட்டுப் பிரமாதப்படுத்தின. இப்பொழுது லார்டு ஹாலிபாக்ஸிடமிருந்து தமக்கு ஒரு விதமான கடிதமும் வரவில்லை யென்றும் அந்தச் செய்தி பூராவும் கட்டுக்கதை என்றும் காந்தியாரே மறுத்துக் கண்ணீர் வடிக்கிறார். இம் மாதிரிப் பொய்ச் செய்திகளினால் காங்கிரஸ் மதிப்பு எவ்வளவு காலத்துக்குக் காப்பாற்றப்படுகிறதோ தெரியவில்லை. கிராம தேவதைகளின் மீது ஆணை வைத்து ஓட்டுக் கொடுக்கும் அறிவாளிகள் இந்தியாவில் இருக்கும் வரை இம்மாதிரி அரசியல் பித்தலாட்டங்கள் நடந்து கொண்டொருநாளுக்குமே.

குடி அரசு - கட்டுரை - 05.04.1936

எப்படி மறக்கமுடியும்?

இந்நாட்டில் ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவும், இப்பிரிவினருள் ஒருவருக்கொருவர் காட்டும் வேற்றுமையுணர்ச்சியும், துவேஷத்தன்மையும் நாளுக்கு நாள் வலுத்துக்கொண்டே வருகின்றன.

இது எவ்வளவுதான் இன்று ஒருசுயநலக்கூட்டத்தினரின் பிரசாரங்களால் மறைக்கப்பட்டாலும் எவ்வளவுதான் இப்பிரிவினை கூடாது என்று “இதோபதேசம்” செய்யப்பட்டாலும் இந்தப் பிரிவு மற்றெல்லாப் பிரிவுகளைவிட சரித்திர சம்மந்தமானதாகவும், முன் பின் பழிவாங்கித் தீரவேண்டிய உணர்ச்சியுடையதாகவும், இருந்து வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

இப்பிரிவைப்பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்று மனிதசமூகத்தில் உள்ள சகலவித பிரிவிலும் இந்த ஆரியர் (தமிழர் அல்லது) திராவிடர் என்கின்ற பிரிவே மிகக் கொடுமையுள்ளதாகவும், இவ்விரு பிரிவினரும் எந்தக் காலத்திலும் ஒன்றுபடுவதற்கில்லாத வேற்றுமையுடையதாகவும் இருந்து வருகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

ஏனெனில் பல்வேறு மதங்களின் பேரால் இந்திய மனித சமூகம் பிரிக்கப்பட்டோ பிரிவினைப்பட்டோ இருந்தாலும் அவைகளையெல்லாம்விட இந்து மதத்தினர் என்பவர்களுக்குள்ளாகவே இருந்து வரும் இந்த ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவானது எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் ஒன்று படுத்தப்பட முடியாத மாதிரியாய் அமைந்தும் இருந்தும் வருவதேயாகும்.

உதாரணமாக இந்து சமூகம், முஸ்லீம் சமூகம், கிருஸ்தவ சமூகம் என்பவைகளுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று இருந்துவரும் பிரிவுகள் எவ்வளவு பிரதானமாகவும், பெரியதாகவும் காணப்பட்டாலும் கூட அவை ஒரு சிறு மனமாறுதலால் அடியோடு மறைந்து ஒழிந்து போகும்படியானதாக இருக்கின்றன. ஆனால் இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள்ளாகவே ஆரியர் திராவிடர் என்றோ-பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்றோ இருந்துவரும் சமூகங்களுக்குள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரிவினை எப்படிப்பட்ட மனமாற்றத்தாலும் மாறுவதற்கோ மறைவதற்கோ வழியில்லாமல் பிறவி முதல் சாவுவரை இருந்தே தீரும்படியானதாக இருந்து வருகிறது. காரணம் என்னவென்றால் மற்ற மதப்பிரிவு மதபேதம் ஆகியவைகளுக்கு மனிதனுடைய உணர்ச்சிகள் அல்லது எண்ணங்கள் மாத்திரமே ஆதாரமாய் இருப்பதும்

ஆரியர் திராவிடர் அல்லது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்ற பிரிவுக்குப் பிறவியே காரணமாய் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதும் தான் முக்கிய காரணமாகும்.

மற்றும் மேல்கண்ட மத சம்மந்தமான பிரிவுகளுக்கு மக்களின் வேஷத்தில் ஏதோ சில வித்தியாசங்கள் மாத்திரம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே அல்லாமல் ஒரு மதத்துக்கும் மற்றொரு மதத்துக்கும் புழங்கிக் கொள்வதில் எவ்வித வித்தியாசமும் ஆக்ஷேபணையும் இருப்பதில்லை. ஆனால் இந்து மதத்தில் உள்ள ஜாதி சம்மந்தமான பிரிவுகளில் பார்ப்பானுக்கும் பார்ப்பான் அல்லாதவனுக்கும் குறிப்பாக பார்ப்பானுக்கும் தீண்டப்படாதவன் என்பவனுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் - இருந்துவரும் பேதங்கள் அறிவும் ரோஷமும் உள்ள எந்த மனிதனும் சரிக்க முடியாத தன்மையில் இருந்து வருகின்றன என்பதுடன் அதை மாற்றுவது அல்லது தணிப்பது என்பது கூட மகா பாதகமான காரியமாய் கருதப்படுவது மாத்திரமல்லாமல் இப் பேதங்களுக்கும் நடப்புகளுக்கும் “கடவுள்” வாக்குகளாகவே ஆதாரங்களும் இருப்பதாகவும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எனவே, ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவானது மாற முடியாததும் மாற்ற முடியாததுமாக இருந்து வருகையில் அதை எப்படி ஒருவன் மறக்கவோ, மறைக்கவோ முடியும் என்று கேட்கிறோம். இதை நன்றாய் உணர்ந்து இந்த பிரிவின் பயனாய் பலனை அனுபவிக்கும் கூட்டத்தாராகிய ஆரியர்களே இந்தப் பிரிவினைக்காகத் துக்கப்படுவதாகவும், இந்தப் பிரிவினையைப்பற்றி யாரும் இனி பேசக்கூடாதென்றும், அதைப்பற்றி பேசுவது தேச நன்மைக்கும் மனித சமூக நன்மைக்கும் கேடு என்றும் மாய அழகை அழுது மக்களை ஏய்க்கிறார்கள்.

உண்மையாகவே பார்ப்போமானால் இன்று இந்த ஆரியர் திராவிடர் அல்லது பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற பிரிவினை கூடாதென்றும், அது ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மனப்பூர்வமாக பாடுபடுபவர்கள் திராவிட மக்கள் என்னும் பார்ப்பனரல்லாதாரேயாகும்.

இந்தப் பிரிவினை இருந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று பாடுபடுபவர்கள் ஆரியர் என்னும் பார்ப்பனர்களேயாகும்.

உதாரணம் வேண்டுமானால் சுலபத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதாவது வருஷந்தோறும் பார்ப்பனர்கள் பிராமண மகாநாடு, சநாதன மகாநாடு, வர்ணாச்சிரம தர்ம மகாநாடு, ஆரியர் தர்ம பரிபாலன மகாநாடு என்பதாகப் பல மகாநாடுகளை ஆங்காங்கு கூட்டுவித்து வேதங்களையும், மனுதர்மம் முதலிய சாஸ்திரங்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும், மனுதர்ம சாஸ்திரப்படி நடக்கவேண்டும் என்றும், வருணாச்சிரமங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்கள் செய்து வருவதுடன் மடாதிபதிகள் சங்கராச்சாரிகள் குருமார்கள் முதலியவர்களைக் கொண்டு பிரசாரங்களும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இவை மாத்திரமல்லாமல் இந்த பிரிவினைகளை அதாவது பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவினையை காட்டுவதற்கு ஆகவும், காப்பாற்றுவதற்காகவும் கோவில், குளம், சத்திரம், காப்பிக்கடை, ஓட்டல் முதலிய ஜனங்கள் அவசியமாயும் அடிக்கடியும் கூடும்படியாயும் உள்ள இடங்களில் பார்ப்பனர்களுக்கு என்று வேறு இடமும் பார்ப்பனரல்லாதார்க்கு என்று வேறு இடமும் ஒதுக்கப்பட்டு விளம்பர பலகை போட்டு பாதுகாத்து வரப்படுகிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார்களோ இதற்கு நேர்விரோதமாக பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவு இருக்கக்கூடாதென்றும், அம்மாதிரி வித்தியாசமும் பிரிவும் இருப்பது நாட்டுக்கு மாத்திரம் கெடுதியல்லாமல் மனித சமூகத்தின் சுயமரியாதைக்கே கேடானது என்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். பார்ப்பனரல்லாதார் கிளர்ச்சியும், அவர்களது கூட்டத் தீர்மானங்களும் இதை அனுசரித்தே வருகின்றன. இந்தப்படி பார்ப்பனரல்லாதார் செய்து வருவதில் இந்தப் பிரிவு அடியோடு ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் குறிப்பாக எந்த எந்த காரியம் எந்த எந்த பழக்க வழக்கம் ஒழியவேண்டும் என்று சொல்லி அவைகளை எடுத்துக் காட்டி வருவதையே நமது பார்ப்பனர்கள் ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரிவினை எது எதில் இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டுவதே கூடாது என்றும், அப்படிக்காட்டுவதையே ஆரியர் திராவிடர் என்று பிரிக்கிறதாக ஆகின்றதென்று அதற்கு பெயர் கொடுத்து அதை ஒரு பழியாகச் சொல்லி விஷமப் பிரசாரம் செய்தும் அம் முயற்சியையே அடக்கி ஒழிக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

இன்று இத்தென்னாட்டில் ஆரியர் திராவிடர் என்கின்ற பிரச்சினையால் தென்னாட்டு மக்கள் இரண்டு துறையில் துன்பம் அனுபவிப்பதாகக் கருதி அத்துன்பத்தில் இருந்து விடுபடவே ஆரியர்-திராவிடர் அல்லது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒன்று சமுதாய வாழ்க்கையில் மதம் என்பதை ஆதாரமாய் வைத்து பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்களை இழிவும் கீழ்மையும் படுத்துதல்.

இரண்டு அரசியல் வாழ்க்கையில் தேசியம் என்பதை ஆதரவாய் வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாத மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆதிக்கம் செலுத்துதல்.

இந்த இரண்டு துறையிலும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டு இழிவடைந்திருப்பது மாற்றப்பட்டால் ஒழிய இந்த நாட்டில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவு உணர்ச்சியோ அல்லது ஆரியர், திராவிடர் என்கின்ற பிரிவு உணர்ச்சியோ ஒரு நாளும் மாறாது. மாறுவதற்கு அனுமதிப்பதும் ஒரு நாளும் நியாயமாகாது. ஏனெனில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவை ஆதியில் உண்டாக்கிக் கொண்டதின் பயனாய் பார்ப்பனர்கள் (ஜன சமூகத்தில் 100-க்கு 3 பேர்களாய் உள்ளவர்கள்)

தங்கள் “கடவுளுக்கு” சமமாய் மதிக்கப்படும் படியாய் செய்துகொண்டு உலக வழக்கிலும் சுவாமி என்று தங்களை மற்றவர்கள் அழைக்கும்படியும் செய்து கொண்டு பொருளாதாரத் துறையில் எல்லோருக்கும் மேலாகவே சுகபோகமாயும் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். மற்ற 100-க்கு 97 மக்களாய் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் என்பவர்களோ பெரும்பாலும் 100-க்கு 75 பேர்களுக்கு மேலாகவே சமூக வாழ்வில் இழிவான மிருகத்திலும் கடையாயும், பொருளாதாரத் துறையில் சரீரப் பிரயாசைப்படும்படியாகவும் பெரும்பான்மை மக்கள் பட்டினியினால் வாடி உலக சுக போகத்தை நினைக்கவும் அருகதை அற்றவர்களாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கும் போது இந்த கொடுமையும் இழிவும் ஒழிக்கப்படாமல் பேத உணர்ச்சியை மாத்திரம் மறந்திருக்கும்படி எப்படித்தான் அனுமதிக்க முடியும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

ஆரியர் திராவிடர் பிரிவு வேண்டாம் என்றும், பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பேத உணர்ச்சி வேண்டாம் என்றும் இந்த 10, 20 வருஷகாலமாக பார்ப்பனர்கள் அதாவது சமூக இயலில் பிரதானப்பட்ட பார்ப்பனரும், அரசியலில் புகழும் தலைமையும் பெற்ற பார்ப்பனரும் கூப்பாடு போட்டும் குறைகூறியும் வந்திருக்கிறார்களே ஒழிய ஒரு பார்ப்பனராவது அப்பேத உணர்ச்சிக்கு ஆதாரமான காரியங்களில் ஒரு கடுகளவையாவது ஒழிக்கவோ மறைந்து போகும்படி செய்யவோ முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனரல்லாதார் கிளர்ச்சியின் பயனாய் - அதுவும் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவில் கஷ்டமும் இழிவும் அடைந்து வருவதை விளக்கி விளக்கிக்காட்டி கூப்பாடுபோட்டு வந்ததின் பயனாய் ஏதாவது ஒரு சிறிதாவது அப்பேதக்கொடுமையில் இருந்து மீள வகை கண்டிருக்கக்கூடுமே ஒழிய மற்றப்படி எந்த விதத்திலும் வழியில்லாமலே கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இன்னமும், இன்றும் பொது ஸ்தாபனங்களில் அதாவது ரயில்வே, கோவில், சத்திரம், குளம் முதலிய இடங்களில் கூட பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் பிரிவு பார்ப்பனர்களாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டு பார்ப்பனராலேயே காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. இன்னமும் - நாளையும் பார்ப்பனர்கள் என்பவர்கள் ஆணும் பெண்ணும் பார்ப்பனரல்லாதார்களில் இருந்து பிரித்துக்காட்டும் படியான வேஷத்தையும் வேஷச் சின்னத்தையும் அணிந்து தங்களை பிரித்துக்காட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு இருக்கும் பார்ப்பனர்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்து அதுவும் கஷ்டமும் இழிவும் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து பேத உணர்ச்சியை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னால் அதில் நாணயமோ யோக்கியமோ இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

சமீப காலத்தில் பார்ப்பனர்களால் கூட்டப்பட்ட பல பிராமண மகாநாடுகளிலும், வருணாச்சிரம தர்ம பாதுகாப்பு மகாநாடுகளிலும் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களில் முக்கிய தீர்மானங்கள் என்னவென்று பார்ப்போமானால் முன் குறிப்பிட்டது போல் “சனாதன தர்மத்தை காப்பாற்ற வேண்டும்” என்றும் “வருணாச்சிரம தர்மத்தை காப்பாற்ற வேண்டும்” என்றும் “மனுதர்ம சாஸ்திர திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படி ஒவ்வொரு பார்ப்பனரும் நடந்து கொள்ள வேண்டு”மென்றுமே தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சனாதன தர்மம், வருணாச்சிரம தர்மம், மனுதர்மம் என்றால் என்ன என்பது தெரியாதா என்று கேட்கின்றோம். மனுதர்மம் என்பதை கீழே உபதலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இந்த மாதிரி நிலையில் பார்ப்பனர்கள் இருந்துகொண்டு “மத உணர்ச்சி வேண்டாம்” என்று நமக்கு புத்தி சொல்ல வருவதென்றால் இது “நான் அப்படித்தான் அடிப்பேன் நீ அழுகக்கூடாது உடலைக்கூட அசைக்கக் கூடாது” என்பது போன்ற நீதியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே வரப்போகும் அரசியல் போட்டிகளில் பார்ப்பனரல்லாதார் ஒரு சமயம் தோல்வியடைந்து விட்டாலும்கூட இந்த மேல் கண்ட பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரிவினையை சகல துறைகளிலும் அழிந்து ஒழிந்து போகும்படி செய்ய வேண்டிய வேலைகளையாவது தக்கபடி கவனித்து வந்தால் அரசியல் துறை போட்டியில் வெற்றி ஏற்படுவதின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மையைவிட கூடுதலான நன்மை கிடைக்கும் என்றே கருதுகிறோம்.

ஆகையால் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பார்ப்பனரின் நீலிக் கண்ணீருக்கும், சூழ்ச்சி போதனைக்கும் ஆளாகாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 05.04.1936

ஆரியர் - திராவிடர் என்கின்ற பிரிவை எப்படி மறக்க முடியும்?

“மனுதர்ம சாஸ்திரம்” என்பது நமது மதத்திற்கே ஆதாரமாக கையாண்டு வருவதும், நடைமுறையில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருவதும், அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற சிவில் கிரிமினல் சட்ட திட்டங்களால் அநுசரிக்கப்பட்டதுமாகும். அதில் உள்ள நீதிகளும், விதிகளும், எந்த விதமான ஒழுங்கு முறையில் முன்னோர்களால் சூழ்ச்சி செய்யப்பட்டு மக்கள் அடிமைப்படுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் உணர்ந்து கொள்ளுவது அவசியமாகும். ஆதிதிராவிட சமூகம் முதல், சகல அடிமைப்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தார்கள் வரை இந்த மனுதர்மத்தை நீதியாகக் கொண்ட இப்படிப்பட்ட கொடுமையான இந்து மதத்தில் இருப்பதைவிட பிறமதத்தில் சேர்ந்து தங்களுக்கு விடுதலையைத் தேடிக்கொள்வது சரியா? பிசகா? என்பதையும், அல்லது இம்மாதிரியான அநீதியான சட்ட திட்டங்கள் அமைந்துள்ள “இந்து” மதத்திலேயே அடிமைப் பட்டாகிலும் வாழ வேண்டுமா என்பதையும் கீழ்வரும் மனுதர்ம விதிகளைப் படித்து முடிவு செய்து கொள்ளும்படி கோருகிறோம்.

1. “பிராமண குலத்தில் பிறந்தவன் ஆசாரமில்லாதவனாயினும், அவன் நீதி செலுத்தலாம் - சூத்திரன் ஒரு போதும் நீதி செலுத்தலாகாது”. அத்தியாயம் 8, சுலோகம் 20.
2. “சூத்திரர் நிறைந்த தேசம் எப்பொழுதும் வறுமையுடையதாயிருக்கும்”. அ.8. சு.22.
3. “சூத்திரனாகவும், மிலேச்சனாகவும், பன்றியாகவும் பிறப்பது தமோகுணத்தின் கதி”. அ.8. சு.22.
4. “ஸ்திரீகள் புணர்ச்சி விஷயத்திலும், பிராமணரைக் காப்பாற்றும் விஷயத்திலும் பொய் சொன்னால் குற்றமில்லை”. அ.8 சு.112.
5. “நீதி ஸ்தலங்களில் பிரமாணம் செய்யவேண்டிய பிராமணனை சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லச் செய்ய வேண்டும்; பிரமாணம் செய்ய வேண்டிய சூத்திரனைப் பழக்கக் காய்ச்சின மழுவை எடுக்கச் சொல்ல வேண்டும்; அல்லது தண்ணீரில் அமிழ்த்த

வேண்டும். சூத்திரனுக்கு கை வேகாமலும், தண்ணீரில் அமிழ்த்தியதால் உயிர் போகாமலும் இருந்தால் அவன் சொன்னது சத்தியம் என உணரவேண்டும்”. அ.8. சு.113 - 115.

6. “சூத்திரன் பிராமணனைத் திட்டினால் அவனது நாக்கையறுக்க வேண்டும்”. அ.3. சு.270.
7. “சூத்திரன் பிராமணர்களின் பெயர், ஜாதி இவைகளைச் சொல்லித் திட்டினால், 10 அங்குல நீளமுள்ள இரும்புத் தடியைக் காய்ச்சி எரிய எரிய அவன் வாயில் வைக்க வேண்டும்”. அ.8. சு. 271.
8. “பிராமணனைப் பார்த்து ‘நீ இதைச் செய்ய வேண்டும்’ என்று சொல்லுகிற சூத்திரன் வாயிலும் காதிலும் எண்ணெயைக் காய்ச்சி ஊற்ற வேண்டும்”. அ.8. சு.272.
9. “சூத்திரன் பிராமணனுடன் ஒரே ஆசனத்திலுட்கார்ந்தால் அவனது இடுப்பில் சூடு போட்டாவது அல்லது ஆசனப் பக்கத்தைச் சிறிது அறுத்தாவது ஊரை விட்டுத் துரத்த வேண்டும்.” அ.8. சு.281.
10. “பிராமணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பிராமணரல்லாதாரைக் கொன்றவனுக்கு பாவமில்லை.” அ.8. சு.143.
11. “சூத்திரன் பிராமணப் பெண்ணைப் புணர்ந்தால் அவனது உயிர் போகும் வரையும் தண்டிக்க வேண்டும்”.
- “பிராமணன் கொலைக் குற்றம் செய்தாலும் அவனைக் கொல்லாமலும் எத்தகைய தண்டனைக்கும் ஆளாக்காமலும் பொருளைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட வேண்டும்.” அ.8. சு.380.
12. “அரசன், சூத்திரனை பிராமணர் முதலிய உயர்ந்த சாதிக்கு பணிவிடை செய்யும்படி கட்டளையிடவேண்டும். சூத்திரன் மறுத்தால் அவனைத் தண்டிக்க வேண்டும்”. அ.8. சு.410.
13. “பிராமணன் கூலி கொடாமலேயே சூத்திரனிடம் வேலை வாங்கலாம்; ஏனென்றால் பிராமணனுக்குத் தொண்டு செய்யவே கடவுளால் சூத்திரன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான்”. அ.8. சு.413.
14. “பிராமணன் சந்தேகமின்றி சூத்திரன் தேடிய பொருளைக் கைப்பற்றலாம். ஏனென்றால் அடிமையாகிய சூத்திரன் எவ்விதப் பொருளுக்கும் உடையவனாகமாட்டான்”. அ.8. சு.417.
15. “சூத்திரன் பொருள் சம்பாதித்தால், அது அவனுடைய எஜமானனாகிய பிராமணனுக்குச் சேரவேண்டுமேயன்றி சம்பாதித்தவனுக்குச் சேராது”. அ.9. சு.416.
16. “பிராமணனால் சூத்திர ஸ்திரீக்கு பிள்ளை பிறந்தால் அப்பிள்ளைக்கு தந்தை சொத்தில் பங்கில்லை”. அ.8. சு.155.

17. “பிராமணன் பொருளை அபகரித்த சூத்திரனை சித்திரவதை செய்து கொல்ல வேண்டும். ஆனால் சூத்திரனுடைய பொருளை பிராமணன் தன் இஷ்டப்படி கொள்ளையிடலாம்”. அ. 9. சு. 248.
18. “பிராமணன் மூடனானாலும் அவனே மேலான தெய்வம்”. அ.9. சு.317.
19. “பிராமணர்கள் இழி தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள்”. அ.9. சு.313.
20. “பிராமணனிடமிருந்து கூடித்திரியன் உண்டானவனாதலால் அவன் பிராமணனுக்குத் துன்பஞ்செய்தால், அவனை சூன்னியம் செய்து ஒழிக்க வேண்டும்”. அ.9. சு. 319, 320.
21. “சூத்திரனுக்கு பிராமணப் பணிவிடை ஒன்றே பயன் தருவதாகும். அவன் பிராமணனில்லாத விடத்தில் கூடித்திரியனுக்கும், கூடித்திரியனில்லா விடத்தில் வைசியனுக்கும் தொண்டு செய்யவேண்டும். அதிகமான செல்வமும், பசுக்களும் வைத்திருக்கிறவன் பிராமணன் கேட்டுக் கொடுக்காவிட்டால் களவு செய்தாவது, பலாத்காரம் செய்தாவது அவற்றை பிராமணன் எடுத்துக்கொள்ள உரிமையுண்டு”. அ. 11. சு.12.
22. “சூத்திரன் வீட்டிலிருந்து கேளாமலும் யோசிக்காமலும் தேவையான பொருளைப் பிராமணன் பலாத்காரத்தினால் கொள்ளையிடலாம்”. அ.11. சு.13.
23. “யோக்கியமான அரசன் இவ்விதம் திருடிய பிராமணனைத் தண்டிக்கக் கூடாது” அ.11. சு.20.
24. “பெண்களையும், சூத்திரரையும் கொல்லுவது மிகவும் குறைந்த பாவமாகும்”. அ. 11. சு.66.
25. “ஒரு பிராமணன் தவளையைக் கொன்றால் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தம் ஏதோ, அதைத்தான் சூத்திரனைக் கொன்றாலும் செய்ய வேண்டும்”. அ. 11. சு.131.
25. (அ) “அதுவும் முடியாவிடில் வருண மந்திரத்தை 3 நாள் ஜெபித்தால் போதுமானது”. அ. 11. சு. 132.
26. “கூடித்திரியன் இந்நூலில் (மநுதர்ம சாஸ்திரத்தில்) சொல்லப் பட்டபடி ராஜ்யபாரம் பண்ணுவதே தவமாகும். சூத்திரன் பிராமண பணி விடை செய்வதே தவமாகும்”. அ. 11. சு. 285.
27. “சூத்திரன் பிராமணனுடைய தொழிலைச் செய்தாலும் சூத்திரனே யாவான்; பிராமணன் சூத்திரனுடைய தொழிலைச் செய்யின் பிராமணனே யாவான். ஏனெனில் கடவுள் அப்படியே நிச்சயம் செய்துவிட்டார்”. அ.11. சு.75.

28. “பிராமணரல்லாதவன் உயர்குலத்தோருடைய தொழிலைச் செய்தால், அரசன் அவனது பொருள் முழுவதையும் பிடுங்கிக் கொண்டு அவனை நாட்டை விட்டுத் துரத்திவிட வேண்டும்”. அ.10. சு.96.
29. “சூத்திரன் இம்மைக்கும் மோட்சத்திற்கும் பிராமணனையே தொழ வேண்டும்”. அ. 10. சு.96.
30. “பிராமணன் உண்டு மிகுந்த எச்சில் ஆகாரமும், கெட்டுப்போன தானியமும், சூத்திரனுடைய ஜீவனத்துக்குக் கொடுக்கப்படும்”. அ.10. சு.125.
31. “சூத்திரன் எவ்வளவு திறமையுடையவனாகயிருந்தாலும் கண்டிப்பாய் பொருள் சேர்க்கக்கூடாது. சூத்திரனைப் பொருள் சேர்க்க விட்டால் அது பிராமணனுக்கு துன்பமாய் முடியும்”. அ. 10. சு.129.
32. “மனுவால் எந்த வருணத்தானுக்கு இந்த மனுதர்ம சாஸ்திரத்தால் என்ன தர்மம் விதிக்கப்பட்டதோ, அதுவே வேத சம்மதமாகும். ஏனென்றால், அவர் வேதங்களை நன்றாய் உணர்ந்தவர்”. அ. 2 சு.7.

இன்னும் இவை போன்ற ஆயிரக்கணக்கான அநீதியானதும், ஒரு சாராருக்கு நன்மையும் ஒரு சாராருக்குக் கொடுமையும் செய்வதுமான விதிகள் மனுதர்மத்தில் நிறைந்திருக்கின்றன. சுருங்கச் சொல்லுங்கால், “பிராமணன்” என்ற வகுப்பாரைத் தவிர, வேறு எந்த வகுப்பாருக்கும் அதில் யாதொரு நன்மையும் இல்லை என்றே கூறலாம். ஆகையால் தோழர்களே! இந்நூலை “மனுதர்மம்” என்று கூறுவதா அல்லது “மனு அதர்மம்” என்று கூறுவதா? சற்று யோசித்து முடிவு செய்யுங்கள்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.04.1936

காங்கிரஸ் தலைவர் யோக்கியதை

தோழர் சி. ஆர். ரெட்டி ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் விளம்பரம் பெற்றவர்; அதில் தனக்கு உத்தியோகமோ பதவியோ கிடைக்கவில்லை என்று அக் கட்சிக்கு தொல்லை கொடுத்தவர். பிறகு ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒரு (ஆந்திரா யூனியர்ஸிட்டி வைஸ் சேன்ஸ்லர்) உத்தியோகம் கொடுத்தவுடன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்தவர். அந்த உத்தியோகத்துக்கு காலாவதி ஆகப்போவதை அறிந்து, மறுபடியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் உத்தியோகம் கிடைக்காது என்கின்ற சந்தேகத்தின் மீது அதை தேசாபிமானம் காரணமாக ராஜினாமா கொடுத்து விட்டதாக விளம்பரம் செய்து கொண்டவர்.

காங்கிரஸ் உத்தியோகம் ஏற்கப்போகின்றது என்பதையும், காங்கிரசு எலக்ஷனில் வெற்றி பெறக்கூடும் என்பதையும் உணர்ந்த பிறகு காங்கிரசில் சேர்ந்துகொண்டதாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டவர். பிறகு உத்தியோகம் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வந்த உடன் முன் தேசாபிமானத்தின் காரணமாக ராஜினாமாச் செய்து உதறித்தள்ளி விட்டு விட்டுப்போன உத்தியோகத்தை இப்போது மறுபடியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி உதவியினாலேயே பெற்றுக்கொண்டு காங்கிரசைவிட்டு விட்டவர்.

ஆகவே காங்கிரஸ் பக்தியும் உத்தியோகங்களை ராஜினாமா செய்யும் தேசபத்தியும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்தே உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இப்படிப்பட்ட தேச பக்தியையும் காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் மதிக்கவில்லை என்றால் அது அரசாங்கத்தின் ஆணவமா அல்லது தேசாபிமானத்தின் அயோக்கியத்தனமா என்பதை வாசகர்களே யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - செய்தி விளக்கம் - 05.04.1936

முத்தைய முதலியாருக்கு பாராட்டு

சென்னை மாகாண தொகுதி நிர்ணயக்கமிட்டித் தலைவராயிருந்த மாஜி மந்திரி தோழர் எஸ்.முத்தைய முதலியாரவர்களுக்கு சென்னை முதலியார் சங்கத்தார் சென்ற மார்ச்சு 29ந் தேதி ஒரு உபசார விருந்து நடத்தினார்கள். அப்பொழுது தோழர் செய்துள்ள தேசத்தொண்டுகளைப் பாராட்டிப் பேசப்பட்டன. முதலியார் மாகாணத் தொகுதி நிர்ணயக்கமிட்டித் தலைவராய் இருந்து செய்த சேவைகளை தென்னாட்டார் நன்கறிவர். ஒரு பிரதிநிதி தொகுதியை மாகாணக்கமிட்டியார் சிபார்சு செய்தனராயினும் ஹாமண்டு கமிட்டியார் பல மெம்பர் தொகுதிகளையே ஆதரித்தனர். எனினும் சென்னைச் சட்டசபை அபிப்பிராயத்தைத் தழுவி ஒரு பிரதிநிதி தொகுதியை பார்லிமெண்டு ஆதரித்து விட்டது. தமிழர் கேடிமத்துக்காக தோழர் முதலியார் பல நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார். அவர் மந்திரியாகவிருந்த போது தான் வகுப்புவாரி வீதாசார உத்தியோக உத்தரவு பிறந்தது. பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு அதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் நன்மைகளை நாம் விளக்கிக் கூறத் தேவையில்லை.

குடி அரசு - செய்தி விளக்கம் - 05.04.1936

இனாம் மசோதாவும் வைஸ்ராயும்

நிராகரித்த காரணம் என்ன?

‘உரிமையைப் பறிமுதல்’ செய்கிறது என்பது ஒன்றே

- உண்மை விளம்பி

திருத்துறைப் பூண்டியில் நடந்த தஞ்சை ஜில்லா சுயமரியாதை மகாநாட்டில் தோழர் கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம் தன்னுடைய சொற்பொழிவில், ஜஸ்டிஸ் கட்சி நிறைவேற்றிய மசோதாவை வைஸ்ராய் அவர்கள் அங்கீகரிக்க மறுத்து நிராகரிக்கக் காரணம், வைஸ்ராய் இம்மசோதாவானது இனாம் தாரர்களின் உரிமைகளை (குடிவார உரிமை) பறிமுதல் செய்து இனாம் குடிகளுக்கு வழங்கும் தன்மையது என்று அபிப்பிராயப்பட்டதேயாகும் என்று கூறினார். இதை எதற்காக எடுத்துரைத்தார் எனின், ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் கூடிய அளவு ஏழை மக்களுக்கு, Expro-priation (பறிமுதல்) என்ற முறையை சட்டபூர்வமாகக் கையாண்டு பிழைப்புவழி செய்து வந்துள்ளது என்பதை விளக்கவே. இது பலருக்குப் போதுமான அளவு பொதுவுடமை தத்துவத்தை புரட்சி மூலம் செய்யாத உப்புச்சப்பில்லாச் சட்டமாய்த் தோன்றலாம். ஆனால் இது Expropriatory Character (பறிமுதல் தன்மையை) கொண்டிருக்கிறது என்று கூறுவது தவறாகும். இதைவிடத் தவறு, வைஸ்ராய் இந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளவில்லை என்று கூறுவது.

அப்படியிருந்தும், அந்த மகாநாட்டில் சட்டம் பயின்ற தோழர் முத்துசாமி வல்லத்தரசு, வைஸ்ராய் தன் அங்கீகாரத்தை மறுத்ததற்குக் காரணம் பறிமுதல் தன்மையை இனாம் மசோதா கொண்டுள்ளது என்பது அல்ல என்று திருப்பித் திருப்பி வாதாடினார். இது விஷயத்தைச் சந்தேகமறத் தெரிய விரும்பும் தோழர்கள் 22-2-36 சனிக்கிழமை வெளிவந்த ‘இந்து’, ‘ஜஸ்டிஸ்’, ‘மதராஸ் மெயில்’, ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிக்கைகளைப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். அதில் வைஸ்ராய் அவர்களின் கடிதம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கீழ்க்கண்ட வாக்கியம் இருப்பதை அனைவரும் காணலாம்.

“your Excellency I hereby signify to you that my reason for withholding my assent from the Madras Estates Land Act, is that ... I have reached the conclusion that the Act is **Expropriatory** in that it involves loss of Kudivaram of land etc ..”

“நான் இந்த இனாம் மசோதாவிற்கு என் சம்மதியைக் கொடுக்க மறுப்பதற்குக் காரணம், இனாம்தாரர்களின் குடிவார உரிமையை இது பறிமுதல் செய்யும் தன்மையது என்ற முடிவிற்கு நான் வந்ததேயாகும்.”

உண்மை இப்படியிருக்க, தோழர் வல்லத்தரசு எந்தப் பத்திரிகையைப் படித்து இதை மறுத்தாரோ தெரியவில்லை. அபிப்பிராயம் தவறுதலாயினும் அடிப்படையான விஷயங்கள் தவறாகா.

குடி அரசு - கட்டுரை - 05.04.1936

லக்னோவில் ஏமாற்றுந் திருவிழா

அல்லது

காங்கிரசின் கபட நாடகம்

காங்கிரஸ் மகாநாடுகள் என்பவை ஏமாற்றும் திருவிழாக்கள் என்றும், கபட நாடக நடிப்பு என்றும் 10, 12 வருஷ காலமாகவே கூறி வருகின்றோம். அதற்கு ஏற்பவே இன்று லக்னோவில் அவ்வேமாற்றத் திருவிழாவானது நாடக முறையில் நடைபெறுகிறது.

அந் நாடகத்திற்கு மூவர் முக்கியமானவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

ஒன்று - சூத்திரதார் ஸ்தானத்தில் அமர்த்தப்பட்ட தோழர் காந்தியாராவார்.

இரண்டு - நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரம் ஆகிய தோழர் ஜவஹர்லால் ஆவார்.

மூன்று - அந்நாடகத்தின் கதாசிரியரும் உண்மையான சூத்திர தாருமான தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாராவார்.

கதாசிரியராய் இருக்கும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இந்திய மக்களின் முட்டாள் தனத்தையும், அவர்களது மூடபக்தியையும் சரியானபடி அளவெடுத்து அதற்கேற்றபடி மக்களை ஏமாற்றத்தக்க விதமாக கதை எழுத வல்லவர். அப்படிப்பட்டவரே உண்மை சூத்திரதாராக (டைரக்டராக) இருந்து நாடகம் நடத்தும்போது கதையின் நடிப்பு வெற்றிகரமாய் முடிவதில் யாருக்குத்தான் சந்தேகம் இருக்க முடியும்?

கதையின் முக்கிய நடிகரான தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் இன்று டாக்ஸீஸ் என்னும் சினிமாக்களுக்கும், சினிமா நடிகர்களுக்கும் இருக்கும் விளம்பரத்தை விட அதிக விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டு விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறவர். டம்மி சூத்திரதாரான காந்தியாரோ ராஸ்புடனையும் தோற்கடிக்கக்கூடிய திறமை பெற்றவர். இப்படிப்பட்டவர்கள் கூடி நடத்தும் கபட நாடகத்தில் யார் தான் ஏமாறாமல் இருக்க முடியும்?

ஆனாலும் இந்த மும்மூர்த்திகளுக்கும் காங்கிரசு என்பதற்கும் உள்ள அதாவது இருந்துவரும் சம்பந்தத்தை முதலில் விளக்குவோம்.

தோழர் காந்தியார் காங்கிரசின் நடத்தை தன்னால் சகிக்க முடியவில்லை என்றும், காங்கிரசிலுள்ளவர்களின் நடத்தை பெரிதும் தனக்கு பிடிக்க

வில்லை என்றும், காங்கிரசின் நன்மைக்கு ஆகவே காங்கிரசை விட்டு விலகி இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும், அந்தப்படி விலகி இருப்பது என்பதுகூட சாதாரணமாய் இல்லாமல் காங்கிரசில் ஒரு நாலு அணா மெம்பராகக்கூட இல்லாமல் விலகி இருக்கப் போவதாகவும் சொல்லிக் கொண்டு விலகிக் கொண்டவர்.

தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் உள்ள தொடர்பு எப்படிப்பட்டதென்றாலோ, அவர் இன்று தலைமை வகிக்கும் “இந்திய தேசிய காங்கிரசைப் பற்றியே” காங்கிரசு முதலாளிமார்களின் அடிமைக் கூட்ட மென்றும், ஏகாதிபத்தியங்களின் ஒற்றர்கள் கூட்டமென்றும் கூறும் வெளிநாட்டு அபேதவாத ஸ்தாபனங்களில் அங்கத்தினரும், ரஷ்ய தேசத்தின் சுதந்திரத்துக்கு டால்ஸ்டாய் எப்படி முட்டுக்கட்டையாய் இருந்தாரோ அது போல் இந்தியாவின் உண்மைச் சுதந்திரத்துக்கு “மலைபோல் ஒரு எருது படுத்திருக்கிறதே” என்று சொன்னமாதிரி பெரியதொரு தடையாயும் முட்டுக் கட்டையாயும் காந்தியார் இருந்து வருகிறார் என்று சொல்லும்படியான பொது உடமை ஸ்தாபனங்களின் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டுமிருப்பவர். மற்றும் இவர் காந்தியாருக்கு எழுதிய கடிதங்களிலும் நேரில் பேசியவைகளிலும், இருவருக்கும் பெரிய விளம்பரம் கிடைக்க சாதனமாய் இருந்த வார்த்தைகளைப் பற்றி எவரும் அறியாததல்ல.

அதாவது “காங்கிரஸ் இந்திய ஏழை மக்களுக்கும், பாட்டாளி மக்களுக்கும் இதுவரை யாதொரு நன்மையும் செய்யவில்லை.”

“காங்கிரஸ் ஏழை விவசாயிகளையும், ஏழைத்தொழிலாளர்களையும் வஞ்சித்து வந்திருக்கிறது.”

“காங்கிரஸ் பயனற்றதும் முற்போக்குக்குத் தடையானதுமான ஜாதி மதங்களுக்கு ஆக்கமும் பந்தோபஸ்தும் அளித்து வந்திருக்கிறது.”

“இவை மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசானது பூமியுடைய ஜமீன்தாரர்களுக்கும் பணமுடைய முதலாளிகளுக்கும் ஒரு காப்பு ஸ்தாபனமாக இருந்து ஊழியம் புரிந்து வந்திருக்கிறது” என்றெல்லாம் பட்டவர்த்தனமாய்ச் சொல்லி அதன் மூலமே ஒப்பற்ற வீரர் ஆனவர்.

மற்றப்படி தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களோ, யார் யாரோ “தடுத்தும் கெஞ்சிக் கேட்டும்” இணங்காமல் ஒரே கோபமாய் காங்கிரசிலிருந்து அதாவது காங்கிரஸ் வேலைகளில் இருந்து விலகி ஒய்வெடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னவர்.

இம்மூன்று முக்கியஸ்தர்கள் கதி இப்படி இருக்க,

மற்ற உப நடிகர்களில் முக்கியமானவரும் பல பார்ட்டில் சிறந்தவருமான தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. அப்படிச்

சொல்வதானாலும் எவ்வளவு குறைவாய்ச் சொல்லலாமோ அதுவே நன்மையாகும். அவருடைய தியாகமும் அவருடைய நாணயமும், அவருடைய ஒழுக்கமும், அவருடைய பேச்சும், அவருடைய உள்நடத்தையும், அவருடைய வெளி நடத்தையும் முதலாகியவைகளில் எதற்குத்தான் வருணனை வேண்டும் என்றோ அதிகப்படுத்திக் கூற இடமிருக்கிறதென்றோ சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்தான் இன்று இந்த காங்கிரஸ் கபட நாடகம் என்னும் ஏமாற்றுத் திருவிழாவுக்கு ஒரு இரசமான பாத்திரராய் விளங்குகிறார்.

இதுபோலவே மற்ற அநேக நடிகர்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டியது அவ்வளவு அவசியம் என்று தோன்றவில்லை.

இந்த நாடகம் பார்க்க வரும் நாடகப் பிரியர்களோ, அல்லது நாடக அபிமானிகளோ, அல்லது நாடக பக்தர்களோ ஆகிய தேசாபிமானிகள், தேசியவாதிகள், தேசபக்தர்கள் என்பவர்களின் மேன்மைகளைப் பற்றியும் ஞானங்களைப்பற்றியும் நாம் விவரிக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் நம் ஆழ்வராதிகள் நாயன்மார்கள் போன்ற அதாவது பக்தி ஒன்றே மோகக் சாதனம் என்றும், பக்திக்கு ஆக எதையும் செய்யலாம் என்றும் உறுதி கொண்டிருக்கிறவர்களாவார்கள் என்று சொல்லுவதே போதுமானதாகும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட முக்கிய நடிகர்கள் என்னும் தலைவர்களும், ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் போன்ற காங்கிரஸ் பக்தர்களும் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவில் அடிக்கடி இதுபோலவே கூடி செய்த காரியம் என்ன? செய்யப்போகும் காரியம் என்ன? என்பதுதான் நாம் இப்போது கவனிக்க வேண்டியது என்னும் ஆசையாலேயே இதை எழுதுகிறோம்.

இந்நிலையில் இவர்கள் எல்லாம் இதுவரையில் செய்ததைப் பற்றி விவரிக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறோம். ஏனெனில் அதைப்பற்றி காங்கிரஸ்காரர்களே தங்களால் தேசத்துக்கு இதுவரை எந்த நன்மையும் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுவதில்லை. ஏதாவது சொல்லுவதானால் ஏதோ “ஒரு உணர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டு இருக்கிறோம்” என்று மாத்திரமே சொல்லி விடுகிறார்களே ஒழிய காரியம் எதையும் எடுத்துக் காட்டுவ தில்லை. மற்றபடி வேறு எதைச் சொன்னாலும் அதாவது ஜெயிலுக்குப் போனோம், அடிபட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னால் உடனே அதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன? என்றும் அப்படியெல்லாம் செய்ததை இப்பொழுது தப்பிதம் என்று உணர்ந்து அவற்றைக் கைவிட்டு விட்டு ராஜபக்திக்கும், ராஜ சேவைக்கும் பிரமாணம் செய்துவிட்டு போட்டி போட வந்துவிட்டீர்களே என்றும் பொது மக்கள் கேள்வி கேட்பதால் அதைப்பற்றியும் அதாவது தங்கள் “தியாகத்தைப்” பற்றியும் பேசாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் காங்கிரசு என்ன செய்தது என்ற கேள்வியில் நாம் பிரவேசிக்கவில்லை.

ஆனால் இப்போது இனி என்ன செய்யப்போகின்றது என்பதை கவனிப்போம். இதை அறிய வேண்டுமானால் இதற்காக அதிகமாய்ச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்றே சொல்லுவோம்.

ஏனென்றால் காங்கிரஸின் லக்ஷயமாக இன்று மூன்றே மூன்று விஷயங்கள் தான் இருக்கின்றன.

அவையாவன:-

1. சீர்திருத்தத்தை என்ன செய்வது?
2. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையை என்ன செய்வது?
3. பதவிகளை என்ன செய்வது?

என்பவைகளேயாகும்.

இம்மூன்றைப் பற்றியும் காங்கிரஸ் அபிப்பிராயம் என்ன என்பது பற்றி யாரையும் ஜோசியம் கேட்க வேண்டியதில்லை.

சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்ற கொள்கை காங்கிரசுக்கு எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு ஒரு சாதகமாய் இருந்தது என்பது தவிர, மற்றபடி அதை அடியோடு கை விட்டாகி விட்டது எப்படி என்றால் எலக்ஷன் பிரசாரத்தின் போது “நாங்கள் சீர்திருத்தத்தை உடைத்து சுக்கலாக்கி அழித்து விடுகிறோம்; எங்களுக்கு ஒட்டுக்கொடுங்கள்; எங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் பெரியதொரு யுத்தம் நடக்கப்போகிறது; மற்றபடி உள்நாட்டு விவகாரத்தைப் பற்றி கவனிக்காதீர்கள்” என்றும் சொல்லி ஒட்டுப் பெற்றார்கள். எலக்ஷன் முடித்து வெற்றி ஏற்பட்ட பிறகு சீர்திருத்தத்தை என்ன செய்வது என்பது அடியோடு கைவிடப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் “ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்தி விடுவார்கள் ஆனதால் அவர்கள் அதிகாரம் கைப்பற்றாதபடி செய்ய நாம் சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுக்க வேண்டும்” என்கிறார்கள்.

அடுத்த இரண்டாவது விஷயமாகிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை அல்லது வகுப்பு தீர்ப்பு என்பது பற்றி காங்கிரஸ் நிலைமை தந்திரத்திலேயே தான் இருந்து வருகிறது.

எப்படி எனில் இப்போது இந்திய அரசியல் என்னும் சீட்டாட்டத்திற்கு முஸ்லீம்களே துருப்பு சீட்டாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காருடன் சேர்ந்தால் சர்க்காருக்கு வெற்றியும், காங்கிரசுடன் சேர்ந்தால் காங்கிரசுக்கு வெற்றியும் என்கின்ற நிலையில் சர்க்காரே அவர்களை ஆக்கி வைத்திருப்பதால் முஸ்லீம்களின் வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவ உரிமையில் காங்கிரசு மூச்சுவிட முடியாமல் போய்விட்டது.

அன்றியும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையானது சென்னை மாகாணத்தை பொருத்தவரைதான் பார்ப்பனர்களுக்கு ஆக்ஷேபகரமுடைய

தாகவும், பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை ஆட்டிவிடத்தக்கதாகவும் இருப்பதால் சென்னை மாகாண வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை மாத்திரமே “அது தேசியத்துக்கு விரோத” மென்றும் மற்ற மாகாண வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை “ஒற்றுமையை உத்தேசித்து அனுமதித்துத் தொலைக்க வேண்டிய” தென்றும், “அனுமதிக்காவிட்டாலும் ஆக்ஷேபிக்காமலாவது இருக்க வேண்டும்” என்றும் சொல்லப்பட்டு விட்டது. அதற்கு ஏற்பவே இந்திய சட்டசபையில் அதைப் பற்றிய பேச்சே இந்த ஒன்றரை வருஷ காலமாக எழவில்லை. ஆகையால் வகுப்புவாரி முறையை ஒழிப்பது என்பதும் கைவிடப்பட்ட காரியமேயாகும். அது மாத்திரமல்லாமல் அதை தடுக்க இனி சுலபத்தில் எவராலும் முடியாது என்பதும் உறுதியான விஷயமாய்விட்டது.

மூன்றாவதான - பதவி ஏற்பதா வேண்டாமா என்கின்ற பிரச்சினையில் காங்கிரசுக்காரர்களுக்குள் சந்தேகம் ஒன்றும் கிடையாது. ஏனெனில் பதவி ஏற்பது என்கின்ற விஷயத்தில் காங்கிரஸ் பதவி ஏற்காவிட்டால் பிற்போக்காளர்கள் (ஜஸ்டிஸ் கட்சியாளர்கள்) பதவி ஏற்று தீமை செய்து விடுவார்கள் என்று சாக்குச் சொல்லி பதவி ஏற்பதாகவே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முடிவு செய்து கொண்டார். அதற்கு காந்தியாரையும் சரிப்படுத்திக் கொண்டார். ஆனால் அதை பெயரளவுக்கு முடிவு செய்யாமல் மறைவாய் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமென்ன வென்றாலோ கிடைக்குமா கிடைக்காதா என்பது 100-க்கு 90 பாகம் சந்தேகப்பட வேண்டியதாகவே இருப்பதால்தான்.

ஆதலால் அதை மூடி வைத்து மக்களை ஏமாற்ற வேண்டியதாய் இருக்கிறது. தவிரவும் நம் நாட்டு மக்களின் முட்டாள் தனமானது ஒரு விஷயம் அசாத்தியமானது என்று தெரிந்தாலும் தீவிரமான, தியாகமான, கலகம், அடிதடி, கிளர்ச்சி ஆனதான காரியங்களைச் சொன்னால் தான் பாமர மக்கள் படியும்படியான நிலையில் இருப்பதால் ஒட்டுப் பெறும் வரையில் தீவிர கொள்கைகளைப் பேச வேண்டியது அவசியமாகிவிட்டது.

அதை உத்தேசித்தே மக்களை ஏமாற்ற இது சமயம் சிறிதாவது தீவிரமான கொள்கைகளைத் தேடிப் பிடித்து சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றாலும் அதையும் முடிவாய்ச் சொல்லி விட்டால் சென்னை மாகாணத்தில் கஷ்டம் ஏற்படுமாதலால் பதவி ஏற்பது என்பதைச் சென்னை மாகாண காங்கிரசு மகாநாடுகளில் அனுகூலமாக தீர்மானித்துக் கொண்டும் இந்திய காங்கிரசில் மாத்திரம் சந்தேகமாக வைத்துக்கொண்டும் மக்களை ஏமாற்ற வேண்டி இருக்கிறது. ஆகையால் பதவி ஏற்பு விஷயம் இப்போது முடிவு செய்ய வேண்டியதில்லை என்றுதான் காங்கிரசு முடிவு செய்யப்போகிறது.

இதற்காகவே அதிதீவிரவாதி என்று விளம்பரம் பெற்ற தோழர் ஜவகர்லாலை காங்கிரசுக்கு தலைவராக்கி உண்மையாகவே தங்களை அதி தீவிரவாதிகள் என்று நினைத்துக்கொண்டோ, அல்லது அதிதீவிர வாதிகள் என்று சொல்லப்படுவதில் வீரர் ஆகலாம் என்று கருதிக்கொண்டோ இருக்கிற

பைத்தியக்காரர்களையும், விளம்பரப் பிரியர்களையும் ஏய்ப்பதற்காகவே அவரை தலைவராக்கி வைத்து இருக்கிறார் நமது ஆச்சாரியார்.

பண்டிதருக்கு தான் புத்தகத்தில் படித்திருக்கும் சில கொள்கையைப் பேசத்தான் தெரியும் என்பதோடு காரியத்தில் காந்தியார் சொல்படி நடப்பதைவிட வேறு வழியும் தெரியாது; கதியும் இல்லை.

ஆகையால் வந்த காசுக்கு வட்டம் இல்லை என்கின்ற முறையில் எட்டின பதவியை பெற்று கிடைத்த விளம்பரத்தை அடைந்து விடுவதோடு அவர் காரியம் முடியப்போகிறது.

ஆகவே இந்தக் காரியங்களால் - இந்த ஏமாற்றும் திருவிழாக்களால் - கபட நாடகங்களால் இந்திய நாட்டுக்கோ, அல்லது இந்தியாவின் 100-க்கு 75 பாகமாகிய ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்கோ ஏற்படும் லாபம் என்ன என்பதுதான் யோசிக்கத்தக்கதாகும்.

அதிதீவிரக் கொள்கைகளைப்பற்றி பேசுவது நாகரீகமாய் போய்விட்டது. காரியத்தில் காங்கிரசில் உள்ள சமதர்மக்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள், அல்லது என்ன செய்கிறார்கள் என்றாவது எவரும் கவனிப்பதில்லை.

காங்கிரஸ் சமதர்மக்காரர்கள் இன்று காங்கிரசிலிருக்கும் கராச்சி தீர்மானத்தை அறியாதவர்கள் என்றாவது சொல்லிவிட முடியுமா என்று பார்த்தால் எல்லாம் தெரிந்தேதான் காங்கிரசின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு காங்கிரசின் நிழலில் இருக்கிறார்கள்.

காங்கிரசின் நிழலில் இருக்கும் இப்படிப்பட்ட சமதர்மக்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிப்பவர்களைப் பரிகாசம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களது சமதர்ம ஞானம் எவ்வளவு என்பதற்கு அது ஒன்றே அளவு கருவி என்னலாம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லையானாலும் சமூக வாழ்வில் சமதர்ம சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள். மத இயலிலும் கோவில் சட்டம், சீர்திருத்தச் சம்மந்தமான சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள். பொருளாதாரத் துறையிலும் ஒரு அளவுக்காவது பறிமுதல் சட்டம் இயற்றினார்கள். இவற்றால் பெரியதொரு லாபம் இல்லை என்றாலும் இக் கொள்கைகள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு ஆதரிக்கவும் படுகிறது என்பதாகவாவது ஆகிவிடவில்லையா என்பதே நமது பிரச்சினை. இவைகளை யெல்லாம் மதிக்காவிட்டாலும்கூட காங்கிரசை விட எந்த வகையில் ஜஸ்டிஸ்கட்சி மோசம் என்று சொல்லிவிட முடியும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்பதில்லையா? தேர்தலில் வெற்றிபெற்று விட்டால் மந்திரி பதவிகள் வகிக்க சம்மதிக்கமாட்டார்களா?

மந்திரி பதவி கிடைத்தால் சம்பளம் பெறமாட்டார்களா? அப் பதவிகளில் அதிகாரம் இருந்தால் தங்கள் வகுப்பாருக்கும் அல்லது கட்சியாருக்கும் உத்தியோகம் பங்கிட மாட்டார்களா என்பவைகளைக் கவனித்தால் இரு கட்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம் சொல்லக்கூடும் என்பது விளங்கவில்லை.

ஆகவே காங்கிரஸ் என்பதும் இன்று லக்னோவில் கூடும் கூட்டமும் ஏமாற்றுந் திருவிழா அல்லது கபட நாடகம் என்பதல்லாமல் வேறு இல்லை என்பதும் அதன் முக்கியஸ்தர்களான தோழர்கள் காந்தியார், ஆச்சாரியார், பண்டிதர் ஆகிய மூவர்களும் இந்த ஏமாற்றுந் திருவிழாவான நாடகத்துக்கு கதை ஆசிரியர் சூத்திரதார், முக்கிய பாத்திரம் ஆகியவை ஆனவர்களே தவிர வேறில்லை என்பதுமே நமதபிப்பிராயம்.

இதை ஆக்ஷேபிக்கிறவர்கள் “நீ மாத்திரம் யோக்கியமாய் வாழ்கின்றாயா?” என்று நம்மை கேள்வி கேட்டு விடுவதன் மூலம் திருப்தி அடையாமல் நாம் மேலே எழுதியவற்றில் எது பிசகு? எந்த வாக்கியம் ஆதாரம் இல்லாமல் எழுதப்பட்டது? என்பதை நடுநிலையில் இருந்து பார்த்து முடிவு செய்து கொள்ளும்படி வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 12.04.1936

காங்கிரஸ்காரர் யோக்கியதை

வரப்போகும் அரசியலை நிராகரிப்பதாகக் கூறிக்கொண்ட காங்கிரஸ்காரர்கள், சீர்திருத்த சம்பந்தமான எத்தகைய வேலையிலும் பங்கு கொள்வதில்லையென்று முடிவுசெய்திருந்தார்கள். மாகாண தொகுதி நிர்ணயக் கமிட்டிகளிலும் அவர்கள் ஸ்தானம் வகிக்கவில்லை. சென்னை மாகாணத் தொகுதி நிர்ணயக்கமிட்டியில் தோழர் ஸி.ஆர். ரெட்டியாருக்கு சென்னை சர்க்கார் வெகு கண்யமாக ஸ்தானம் வழங்கியபோது, சீர்திருத்த சம்பந்தமான வேலைகளில் பங்கு கொள்வதில்லையென்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்திருப்பதினால் மாகாணக் கமிட்டியில் ஸ்தானம் வகிக்க முடியா தென்று காரணம் கூறி, தமக்களித்த பதவியை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டார்.

இப்பொழுது ஹாமண்டு அறிக்கை விஷயமாக காங்கிரஸ்வாலாக்கள் சர்க்காரோடு ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். ஹாமண்டு அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்த கமிட்டியில் அசம்பிளி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் அங்கம் வகித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி அறிக்கையை அசம்பிளி ஆதரிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தவரும் காங்கிரஸ் மெம்பரான தோழர் பந்துவே. இம்மாதிரி முன்னுக்குபின் முரணாக நடந்துகொள்ளும் காங்கிரஸ்காரருக்கு எள்ளத்தனையாவது நாணயமோ யோக்கியப் பொறுப்போ இருக்க முடியுமா? என்று கேட்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 12.04.1936

பகுத்தறிவும் கடவுள் வாக்கும்

வினா:- மதம் என்றால் என்ன?

விடை:- உண்மையில் நம்பிக்கை.

வினா:- உண்மை என்றால் என்ன?

விடை:- ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய பரிபூரணமான ஞானமே உண்மை.

வினா:- உண்மையில் நம்பிக்கை என்றால் என்ன?

விடை:- அப்பேர்ப்பட்ட பூரண ஞானம் வாழ்க்கையின் உயரிய லக்ஷயத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் போதுமானது என்ற நம்பிக்கையே உண்மையில் நம்பிக்கை எனப்படும்.

வினா:- உண்மையில் உள்ள நம்பிக்கையை எப்படி நிரூபித்துக் காட்டுவது?

விடை:- தன் உயர்வான - தெளிந்த - அறிவுக்குப் பொருத்தமாக நடப்பதினால் நிரூபித்துக் காட்டலாம்.

வினா:- உண்மை அல்லது பரிபூரண ஞானத்தை எப்படி அடைவது?

விடை:- அநுபவத்தினாலும், பயிற்சியினாலும் அடையலாம்.

வினா:- வேறு வழியில்லையா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- மதத்தைப்பற்றி நீ கூறிய வியாக்கியானம் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வியாக்கியானம் தானா?

விடை:- தெய்வ நம்பிக்கையும் தெய்வ அருளைப் பெற்ற மதாசிரியர்கள் வகுத்த விதிகளில் நம்பிக்கையுமே பொதுவாக மதம் என மதிக்கப்படுகிறது.

வினா:- தெய்வீகம் என்றால் என்ன?

விடை:- தெளிவாய் அறியப்பட்ட இயற்கை விதிகளுக்குப் புறம் பானவைகளெல்லாம் தெய்வீகமானவைகளே.

வினா:- அத்தகைய விஷயங்களில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய நிலை என்ன?

விடை:- அவைகளை நாம் எதிர்க்கக்கூடாது. அவைகளைப் பற்றி தாராளமாக விவாதிக்க இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

வினா:- இதர வழிகளில் அறிந்துகொள்ள முடியாத பல விஷயங்களை கடவுள் வாக்கான வேதங்கள் நமக்கு விளக்கிக் கூறவில்லையா?

விடை:- எத்தனையோ வேதங்கள் இருக்கின்றன. எனவே எந்த வேதம் உண்மையான கடவுள் வாக்கு என்பதை நாம் முதலில் நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வினா:- வேதங்களில் சிலவற்றைக் கூறுக.

விடை:- ஜொராஸ்டிரிய வேதம், பிராம்மண வேதம், பௌத்த வேதம், யூத வேதம், கிறிஸ்தவ வேதம், முகமதிய வேதம், மார்மண் வேதம்.

வினா:- இந்த வேதங்கள் எல்லாம் தெய்வ வாக்கென உரிமை பாராட்டுகின்றனவா?

விடை:- ஆம்.

வினா:- அந்த வேதங்கள் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று கண்யம் செய்கின்றனவா?

விடை:- இல்லை. மாறாக ஒவ்வொன்றும் மற்றவை பொய்யென்று கண்டிக்கின்றன.

வினா:- அதை விளக்குக.

விடை:- “எனக்கு நிகராக உலகத்திலோ, சுவர்க்கத்திலோ யாருமில்லை. நானே பூரண ஞானம் பெற்ற புத்தன்” என்று புத்தர் கூறியிருக்கிறாராம்.

வினா:- வேறொரு உதாரணம் கூறுக?

விடை:- “நானே உண்மையான வழிகாட்டி; எனக்கு முன் வந்தவர்கள் எல்லாம் பொய்யர்கள், திருடர்கள், என்னையன்றி வேறு ஒருவருக்கும் என் பிதாவை அணுக முடியாது” என்று இயேசு கூறியிருக்கிறாராம்.

வினா:- இதை விட முக்கியமாக மதிக்கக்கூடிய ருசு வேறு ஏதாவதுண்டா?

விடை:- ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் பிற மதஸ்தரை தம் மதத்துக்கு இழுக்க முயல்கிறார்கள்.

வினா:- மதமாற்றம் என்றால் என்ன?

விடை:- நாம் நம்புவது போல் பிறரும் நம்பும்படி செய்வதே மதமாற்றம்.

வினா:- அதன் நோக்கம் என்ன?

விடை:- நோக்கம் பலவாக இருக்கலாம். எனினும் அவற்றுள் முக்கியமானது நம்மைப் போல் மற்றவர்கள் நம்பாவிட்டால் நரக தண்டனை பெறுவார்கள் என்பதே.

வினா:- மேலே கூறப்பட்ட வேதங்களில் எது உண்மையானது?

விடை:- ஒன்றாவது முழுதும் மெய்யானதோ பொய்யானதோ அல்ல.

வினா:- அவற்றுள் எது பொய், எது மெய் என்று எவ்வாறு அறிவது?

விடை:- பகுத்தறிவினால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வினா:- அப்படியானால் வேதங்களை விடப் பகுத்தறிவு மேலானது என்று ஏற்படாதா?

விடை:- ஆம். ஏற்படத் தான் செய்யும்.

வினா:- அவ்வளவு உயர்வான பகுத்தறிவு நம்மிடம் இருக்கையில், மேலும் நமக்கு மதங்களும் வேதங்களும் வேண்டுமா?

விடை:- நமக்கு வேண்டாம். பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான வேதங்களைத்தான் ஒப்புக்கொள்ள முடியும்.

வினா:- ஒரு புஸ்தகத்தில் கடவுள் வார்த்தை அடங்கியிருப்பதாக நீ நம்பினால் அது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமாக இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் நீ அதைப் பூரணமாக நம்ப வேண்டியது தானே?

விடை:- நம்பத் தேவை இல்லை.

வினா:- அது எப்படி?

விடை:- நான் குருட்டுத்தனமாக நம்பினால் அந்த நம்பிக்கைக்கு மதிப்பேயில்லை. கட்டாயத்தின் பேரில் நம்பினால் அது மனப்பூர்வமான நம்பிக்கையுமல்ல. பகுத்தறிவால் தூண்டப்பட்டு நான் நம்பினால் என் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானது என் பகுத்தறிவேயன்றி வேதமல்ல.

வினா:- இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுக.

விடை:- பூமி பரப்பானது என்று எந்த வேதம் கூறினாலும் நாம் நம்பமாட்டோம். ஏனெனில் நமது அநுபவத்திலும் ஆராய்சியிலும் பூமி பரப்பாக இருக்கவில்லை.

வினா:- பகுத்தறிவுப்படி தப்பானதையும் நம்ப வேண்டுமென்று வேதம் கட்டளையிட்டால் நீ கடவுள் வாக்கான வேதத்துக்குக் கீழ்ப்படிவாயா? பகுத்தறிவுக்குக் கீழ்ப்படிவாயா?

விடை:- பகுத்தறிவுக்கொத்தபடி நான் நடந்துகொள்ளாவிட்டால் நான் ஒழுக்கமுடையவன் ஆகமாட்டேன்.

வினா:- பகுத்தறிவு பொய் என்று கூறுவதை மெய் என்று நம்புவது சாத்தியமில்லையா?

விடை:- சாத்தியமே அல்ல. பகுத்தறிவே மேலான ஆதாரம்; அதிகாரி. மெய்யானதை மெய்யென்று நம்பும்படி பகுத்தறிவைக் கட்டாயப்படுத்த யாருக்குமே அதிகாரமில்லை.

வினா:- பகுத்தறிவுக்கு முரணான விஷயங்களை எந்த வேதமாவது போதனை செய்கிறது?

விடை:- ஆம். எல்லா வேதங்களும் போதனை செய்கின்றன.

வினா:- உதாரணம் கூறுக.

விடை:- படைப்புக் கதை.

வினா:- வேறொரு உதாரணம்.

விடை:- பிரளயக் கதை.

வினா:- மேலும் ஒரு உதாரணம்,

விடை:- மனிதன் சபிக்கப்பட்டு பாபியான கதை.

வினா:- அவைகளைப்பற்றி தற்காலத்திய அபிப்பிராயம் என்ன?

விடை:- வேதங்கள் கூறுகிறபடி மனிதன் சாபத்துக்கு உள்ளாக வில்லை; பிரளயம் உண்டாகவில்லை; கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்க வில்லை என இப்பொழுது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.

வினா:- வேதங்களில் உள்ள வேறு தப்புக்கள் எவை.

விடை:- சரித்திரப்படியும், விஞ்ஞான சாஸ்திரப்படியும் தப்பான பல விஷயங்கள் வேதங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. வேதங்களில் கூறப்பட்டவைகள் எல்லாம் பரஸ்பர முரணாக இருக்கின்றன. பாபகரமான பல விஷயங்களையும் வேதங்கள் போதனை செய்கின்றன.

வினா:- வேதங்களில் காணப்படும் இத்தகைய தப்புகளுக்குக் காரணம் என்ன?

விடை:- மனிதன் தப்புச் செய்யக்கூடியவன் தானே!

வினா:- அப்படியானால் வேதங்கள் எல்லாம் மனிதன் வகுத்தது தானா?

விடை:- வேதங்கள் மக்களின் அறிவும், அறியாமையும், நற்குணமும், துர்க்குணங்களும் அடங்கிய ஒரு நூலேயன்றி வேறல்ல.

வினா:- அப்படியானால் நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன?

விடை:- நம்மிடமுள்ள ஒளி வழிகாட்டுகிறபடி நடக்க வேண்டும்.

வினா:- அது என்ன ஒளி?

விடை:- அதுதான் பகுத்தறிவு.

வினா:- பகுத்தறிவு நம்மை தப்பு வழியில் செலுத்தாதா?

விடை:- ஆம். செலுத்தக்கூடும்.

வினா:- அப்படியானால் அதை ஏன் நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.

விடை:- ஏனெனில் அதைவிடச் சிறந்த வழிகாட்டி நமக்கு வேறில்லை.

வினா:- வேதங்களுக்கு ஜனங்கள் அதிக மதிப்புக் கொடுக்கக் காரணம் என்ன?

விடை:- வேதங்கள் இல்லையானால் ஒழுக்கங் கெட்டுவிடும் என்ற பயமே அதற்குக் காரணம்.

வினா:- அத்தகைய பயத்துக்கு ஏதாவது ஆதாரமுண்டா?

விடை:- இல்லவே இல்லை. வேதங்களின் பெயரால் எவ்வளவோ பயங்கர குற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மாறாக வேதங்களையே நம்பாத அநேகர் உத்தமர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

வினா:- எப்பொழுதாவது கடவுள் பிரத்தியட்சமாகி வேதத்தை அருளியதுண்டா?

விடை:- இல்லை. சுமார் 5000 வருஷங்களுக்கு முன் கடவுள் வேதத்தை அருளியதாகவே நம்பப்படுகிறது.

வினா:- அதற்கு முன் உலகத்தில் ஒழுக்கம் இருந்ததில்லையா?

விடை:- நிச்சயமாக ஒழுக்கம் இருந்தே வந்தது. அதற்குமுன் மக்களும் சமூகங்களும் தேசங்களும் இருந்தே வந்திருக்கின்றன.

வினா:- உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தேசத்தாருக்கும் கடவுள் தனித்தனி வேதம் அருளினானா?

விடை:- இல்லை. யூதர்களுக்கு மட்டும் கடவுள் வேதம் அருளியதாகவே பொதுவாக நம்பப்படுகிறது.

வினா:- அப்படியானால் உலக மக்களில் யூதர்கள் மட்டுந்தானா ஒழுக்கமுடையவர்கள்.

விடை:- இல்லவே இல்லை. கடவுள் மூலம் வேதம் பெறாத கிரேக்கர் பண்டுமிக்க நாகரீகம் உடையவர்களாக யிருந்திருக்கிறார்கள்.

வினா:- அதனால் விளங்குவது என்ன?

விடை:- வேதத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் எத்தகைய சம்பந்தமும் இல்லை யென்பது அதனால் விளங்குகிறது.

வினா:- வேதங்களில்லையானால் ஒழுக்கம் கெட்டுவிடும் என்று போதிப்பதினால் நன்மை ஏற்படுமா?

விடை:- ஏற்படாது. முதலில் வேதங்கள் இல்லையானால் ஒழுக்கம் கெடாது. இரண்டாவது வேதங்களில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமலாகி விட்டால் ஒழுக்கத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாமலாகிவிடும்.

வினா:- மெய்யான விஷயங்களில் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவது எப்படி?

விடை:- பிரதி பலனை எதிர்பாராமல் நன்மையானதைச் செய்வதினாலும், விரும்புவதினாலும் வலுப்படுத்தலாம்.

வினா:- நல்லொழுக்கத்திற்கு வேறு தூண்டுதல்கள் எவை?

விடை:- முக்கியமான தூண்டுதல் சுயமதிப்பில் விருப்பம்; இரண்டாவது பிறநல விருப்பம்; மூன்றாவது கடமை உணர்ச்சி.

வினா:- கடமையைச் சரிவரச் செய்வது எப்பொழுதும் இன்பகரமாக இருக்குமா?

விடை:- கடமை ஒரு சோதனை என்றும், உத்தமர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் நம்மையே நாம் தியாகம் செய்துவிட வேண்டும் என பழைய மதங்கள் போதனை செய்கின்றன.

வினா:- அத்தகைய மதபோதனையினால் விளையும் பயன் என்ன?

விடை:- அதனால் உத்தம வாழ்க்கை நடத்த ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். உத்தம வாழ்க்கையைப்பற்றி எண்ணும் போதும் பயமும் மனச் சோர்வுமே அவர்களுக்கு உண்டாகிறது.

வினா:- அவ்வளவுதானா?

விடை:- துஷ்டர்களுக்குத்தான் இந்த உலகத்தில் சந்தோஷமாக இருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் பாமர மக்களுக்கு உண்டாகிறது.

வினா:- கடமை என்பதற்கு சரியான பொருள் என்ன?

விடை:- கடமை என்பது ஒரு சோதனை அல்ல. தியாகமுமல்ல. கடமை என்பது ஒற்றுமை, அழகு, மகிழ்ச்சி, சரீர மானச விதிகளை நாம் மீறும் போதுதான் நாம் ஆத்ம தியாகம் செய்து சோதனைக்கு உள்ளாகிறோம்.

குடி அரசு - வினா விடை - 19.04.1936

காங்கிரஸ் கபட நாடக முடிவு

சென்ற வாரம் காங்கிரஸ் கூட்டம் என்பது ஏமாற்றுந் திருவிழா என்றும், அதன் நடவடிக்கைகள் கபட நாடகம் என்றும், அதற்கு முக்கிய பாத்திரங்கள் தோழர்கள் காந்தி, ராஜகோபாலாச்சாரி, ஜவஹர்லால் நேரு ஆகிய மூவர்கள் என்றும் விளக்கிவிட்டு அதன் பயன் இன்னதாகத்தான் இருக்கும் என்றும் எடுத்துக்காட்டியிருந்தோம்.

இப்பொழுது அவ்வேமாற்றுந் திருவிழா முடிவடைந்த பிறகு நாம் எழுதியது எவ்வளவு சரி என்பதும், கட்டுப்பாடாக பாமரமக்கள் எப்படி ஏய்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாய் விளங்கும்.

தோழர் காந்தியார் பெயரளவில் அங்கு வந்து இருந்து கொண்டு, காரிய அளவில் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இஷ்டப்படியே எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெற, ஆயுத அளவில் தோழர் ஜவஹர்லால் உதவியாயிருந்து காரியங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தக் காங்கிரசில் மூன்று விஷயங்கள் முக்கிய லக்ஷிய விஷயங்களாக பிரஸ்தாபிக்கப்படும் என்றும், அவை இன்ன கதிதான் அடையும் என்றும் சென்ற வாரமே பிரஸ்தாபித்திருந்தோம்.

அதாவது,

1. சீர்திருத்தத்தை என்ன செய்வது?
2. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை என்ன செய்வது?
3. மந்திரி பதவிகளை என்ன செய்வது?

மூன்று விஷயங்களிலும் தலைவர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் மிக்க வீரமாகவும் தீர்மாகவும் வாயில் மாத்திரம் பேசி இருக்கிறாரே ஒழிய காரியத்தில் அதற்கு நேர்மறாக நடப்பதற்கே துணைபுரிந்து அந்தப்படியே காரியம் நிறைவேறுவதற்கும் ஏற்றபடி காரியக் கமிட்டியை நியமித்துக் கொண்டார்.

இதிலுள்ள தந்திரம் என்னவென்றால் ஜவஹர்லால் நேரு ஒரு சமதர்ம வீரர் என்ற பெயருக்கு பாதகமில்லாமலும், காங்கிரஸ் பணக்காரர்களுடையவும் பார்ப்பனர்களுடையவும் கையாயுதம் என்பதற்கு விரோதமில்லாமலும் நடந்து கொண்டதேயாகும்.

வகுப்பு தீர்ப்பை காங்கிரஸ் வார்த்தை அளவில் வெறுத்துத் தள்ளி விட்டு அது ஒழிவதற்கு வேலை செய்வதா இல்லையா என்பதை வழ வழ வென்றே பேசி வழ வழப்பாகவே விடப்பட்டு விட்டது.

அதைப்பற்றி எவ்வித தீர்மானமும் செய்வதற்கு தைரியமில்லாமல் கோழைத்தனமாகவும், சூழ்ச்சித்தனமாகவும் விடப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆனால் அதைப்பற்றி தலைமை உரையில் பேசும்போது பண்டிதர் சில உண்மையை மறைக்க முடியாமல் பேசியிருப்பதற்கு பாராட்டுகிறோம். அதென்னவென்றால்,

“இப்போதைய நிலைமையில் நமது ராஜ்ய வாழ்வில் நடுத்தர வகுப்பினரின் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கும் வரையில் வகுப்பு வாதத்தை ஒழித்துவிட முடியாது” என்று பேசியிருக்கிறார். அதோடு

“வகுப்பு தீர்ப்பு ஒழிய வேண்டியதுதான்; ஆனால் இப்போது வகுப்புத் தீர்ப்பு ஒழிய வேண்டுமென்று பேசி அதை ஒழிக்க முயற்சிப்பவர்களால் வகுப்புத் தீர்ப்பு ஒரு நாளும் ஒழியாது. அதற்கு பதிலாக அவர்களது முயற்சிகள் வகுப்புத் தீர்ப்பை நிரந்தரமாக இருக்கும்படிதான் செய்யும்”

“இந்த வகுப்பு பிரச்சினை ஒழிய காங்கிரஸ் செய்து வந்த முயற்சிகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது”

“வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம் ஒழிய வேண்டுமானால் சம்மந்தப்பட்ட வகுப்புகளின் பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் ஒழிக்க வேண்டும். மெஜாரிட்டி வகுப்பாருக்கு தாராள புத்தி வேண்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார்.

ஆகவே வகுப்பு வாதத்துக்கு யார் காரணஸ்தர்கள் என்பதும், வகுப்புவாதம் ஒழியாமல் இருக்கும்படி யார் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள் என்பதும் இதிலிருந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்கும்.

மற்றும் அவர் மத்திய வகுப்பார் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நமது பார்ப்பன ஆதிக்கத்தையே குறிப்பிடுவதாகவும் இருந்து வருகிறது. அதாவது ராஜ்ய வாழ்வில் அதிக செல்வாக்கு பெற்று இருப்பவர்களையே நடுத்தர வகுப்பார் என்றும், இவர்கள் “பதவி உத்தியோகம் செல்வாக்கு ஆகியவற்றிற்காகவே உயிர் வாழ்பவர்கள்” என்றும் பேசியிருக்கிறார்.

ஆதலால் வகுப்பு வாதம் சுலபத்தில் அடங்கக்கூடியதல்ல என்பதோடு அதற்குக் காரணமும் காங்கிரசாகவே இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிவிட்டு அது ஒழிவதற்கு எந்த உபாயமும் சொல்லாமல் ஒரு இடத்தில் அவர்களோடு ஒத்து உழைக்க வேண்டுமென்றும், மற்றொரு இடத்தில் அவர்களோடு ஒத்து உழைக்கக்கூடா தென்றும் குழப்பத்துடனும், வழவழப்புடனும் பேசி இருக்கிறார்.

இவர் பேச்சுத்தான் இப்படி இருக்கிறது என்றாலும் அது சம்பந்தமான காங்கிரஸ் தீர்மானமும் ஏதும் இல்லாமலும் மூடு மந்திரமாக - சூழ்ச்சியாக விட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சூழ்ச்சியானது முஸ்லீம்களை ஏமாற்றி கைக்குள் போட்டுக் கொள்ளவும் பார்ப்பனரல்லாதாரை தோற்கடிக்கவுமே பயன்படுத்தப் போகிறது.

இனி அடுத்தப்படியாக அரசியல் சீர்திருத்தத்தை என்ன செய்வது என்பது. இது விஷயத்தில் தலைவர் பேச்சு மாத்திரம் வெகு வீர குரத்தனம் பொருந்தியது தான்.

அதாவது “சீர்திருத்தம் நமது சுயமரியாதைக்கு ஏற்றதல்ல, அது மிகவும் பிற்போக்கானது, அது அடிமை சாசனமாகும்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதோடு அரசியலை நிராகரிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மான அளவில் காரியம் செய்திருக்கிறார். ஆனால் காரிய அளவில் அது என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டியது முக்கிய கடமையாகும்.

காரியத்தில் இது என்ன கதி அடையும் என்பது சட்டசபையைப் பற்றியும், மந்திரி சபையைப்பற்றியும் செய்யும் தீர்மானத்தில் தான் அடங்கி இருக்கிறது.

சட்டசபை பிரவேசத்தை காங்கிரஸ் ஆதரித்துவிட்டது. ஜவஹர்லால் அவர்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார். சட்ட சபைகளை கைப்பற்ற வேண்டும் என்று காங்கிரஸில் தீர்மானமும் ஆகிவிட்டது.

ரயில் வண்டியில் உட்கார்ந்து கொண்டு ரயில்வண்டியை பணிஷ்கரிப்பது போல் சீர்திருத்த சட்டப்படி ஏற்பட்ட சட்டசபையில் உட்கார்ந்துகொண்டு சட்டத்தில் கண்டபடி நடப்பதாகவும், சட்டத்துக்கு பக்தி காட்டுவதாகவும் பிரமாணம் செய்துவிட்டு சீர்திருத்தத்தை உடைக்கிறது என்றால் இது “பௌர்ணமி அன்று அமாவாசை வரும்” என்பது போல் இருக்கிறதே ஒழிய வேறில்லை.

ஆகவே சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்பது வெளி வேஷமாகவும், பாமர மக்களை ஏய்ப்பதற்காகவும் செய்யப்பட்ட தீர்மானமே ஒழிய, காரியத்தில் அதை ஏற்று நடத்துவதே இரகசிய எண்ணமாப் இருக்கிறது. காரணம் காங்கிரஸின் பேச்சைக் கேட்க பொதுஜனங்கள் இஷ்டப்படவில்லை என்பதுதான்.

ஏனெனில் காங்கிரசானது இன்று நாட்டில் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் இருப்பது பற்றியும், காங்கிரசுக்கு நாட்டில் செல்வாக்கு இல்லை என்பது பற்றியும், நாட்டு மக்களிடம் செல்வாக்கு பெற காங்கிரஸ் ஒரு வேலையும் செய்யவில்லை என்பது பற்றியும் தலைவர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தின் முன் பகுதியில் வண்டி வண்டியாய் பேசி இருக்கிறார்.

அதாவது இன்று காங்கிரஸ் பலவீனமாய் இருப்பதற்கும் அது தோல்வி உற்று வருவதற்கும் காரணம் சொல்லிவரும் போது,

1. காங்கிரசை மத்திய வகுப்பார் (அதாவது பார்ப்பனர் ப-ர்.) தலைமை வைத்து நடத்துவது இருதலைக் கொள்ளியாகிவிடுகிறது.
2. மத்திய வகுப்பார் சீர்குலைந்ததால் பொதுஜனங்களிடம் இருந்து காங்கிரஸ் பிரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

3. பொது ஜனங்கள் தேவைகள் நமது லக்ஷியமாய் இல்லாமல் மத்திய வகுப்பார் காரியமாகவே காங்கிரஸ் நிர்வாகம் நடந்து வந்தது.
4. மத்திய வகுப்பார் தொல்லையாலேயே வகுப்புத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டது.
5. பொது மக்கள் உணர்ச்சியை மதிக்கும்படி நாம் காங்கிரசை திருத்திக் கொள்ளவில்லை.
6. பொதுமக்கள் தேவைகள் காங்கிரசில் உருவான காலத்தில் காங்கிரசிலுள்ள மத்திய வகுப்பாருக்கு அது பிடிக்காமல் போய்விட்டது.
7. பொது மக்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் சம்மந்தமில்லாத மாதிரியில் காங்கிரஸ் அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருந்திருக்கிறது.
8. காங்கிரசுக்கு பின்னால் இருந்து நடத்துகிறவர்கள் மத்திய தர வகுப்பார்கள்.
9. காங்கிரஸ் பொது ஜனங்களோடு கூடிப் பழகாமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பொது ஜனங்கள் நிலையும் மத்திய வகுப்பார் நிலையும் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமில்லாததாய் இருக்கிறது.
10. காங்கிரசின் பயனாய் ஏற்பட்ட காரியங்களும் இந்த மத்திய வகுப்பாரால் அடியோடு மக்கிப்போய் விட்டது. காங்கிரஸ் வேர் ஆட்டம் கொடுத்து விட்டது.
11. காங்கிரஸ் வெறும் கமிட்டிகளை அமைத்து ஆகாயகோட்டை கட்டி வந்தது.
12. காங்கிரசில் பழம் பெருக்காளிகள் வந்து புகுந்து தங்கள் சுயநலங்களை கவனித்துக் கொண்டார்கள்.
13. கட்சி பிரதிகட்சிகளும் மிக்க இழிவான காரியங்களும் நடந்து வந்தன.
14. சமய சஞ்சீவிகளுக்கு காங்கிரஸ் ஆயுதமாக ஆகிவிட்டது.
15. மானாண்மில்லாதவர்களுக்கு காங்கிரசில் ஆதிக்கம் பெற இடமேற்பட்டது.

தேசத்தின் தேவைக்கேற்ப காங்கிரஸ் அமைப்பு இல்லாததால் காங்கிரசுக்கும், பொது ஜனங்களுக்கும் சம்மந்தமில்லாமல் போனதோடு காங்கிரஸ் பொதுஜனங்களுடையதாக இல்லாமல் போய்விட்டது என்றும் கட்சியாக நன்றாய் விளங்கும்படி பேசியிருக்கிறார். (இந்த மத்திய வகுப்பார் என்பது பார்ப்பனர்கள் அல்லாமல் வேறு யார் என்பது இங்கு யோசிக்கத் தகுந்தது)

இந்த ரீமார்க்குகள் ராஜகோபாலாச்சாரி, சத்தியமூர்த்தி ஆகியவைகளை குறிவைத்தும் காந்தியாரின் முட்டாள்தனத்தை குறித்தும் வெளிப்படுத்தப் பட்டதாகும். இவற்றை நாம் மனமாற ஆதரிக்கிறோம்.

ஆகவே இந்தக் காரணங்களால் சட்டசபையை பஹிஷ்கரிக்கவோ பதவிகளை பஹிஷ்கரிக்கவோ சில ஆசாமிகளுக்கு மாத்திரம் முடியலாமே

ஒழிய பொதுஜனங்களால் முடியாது என்று நன்றாய் விளங்கி விட்டதால் பஹிஷ்காரப் பேச்சை விட்டு விட்டு மக்களை வேறு வழியில் ஏமாற்ற வேண்டியதாகிவிட்டது.

காங்கிரசைப்பற்றி நம்மாலும், சுயமரியாதைக்காரர்களாலும் இந்த 10 வருஷ காலமாய் என்ன சொல்லி வரப்பட்டதோ அதேதான் இன்று தோழர் ஜவஹர்லால் தனது தலைமை உரையில் பச்சையாக பேசி இருக்கிறார். (இவைகள் காங்கிரஸ் தேசியப் பத்திரிகைகளில் அதுவும் பார்ப்பனப் பத்திரிகையில் சிறப்பாக தினமணியில் இருந்து குறிப்பிடப்பட்டவைகளாகும்.)

என்றாலும் காங்கிரஸ் விஷயத்தில் மக்களை மதவெறி போல் தேசீய வெறியும் மானங்கெடுவது தெரியாமல் ஆடச் செய்கிறது.

மற்றும் காங்கிரஸ் சமுதாயத் துறையில் யாதொரு வேலையும் செய்யவில்லை என்றும் சமுதாயத் துறையில் தோழர் ஜவஹர்லால் தன் அபிப்பிராயம் வேறு காங்கிரஸ் அபிப்பிராயம் வேறு என்றும் குட்டாகப் பேசி விட்டுவிட்டார்.

இவ்வளவும் செய்து விட்டு பதவி ஏற்பு விஷயத்தில் ஏதாவதொரு முடிவுக்கு வரும்படி காங்கிரசை நிர்ப்பந்தப்படுத்த இஷ்டமில்லாதவராகவே தலைமைப் பதவியை நடத்தியிருக்கிறார்.

இதற்குக் காரணம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சூழ்ச்சியும் காந்தியார் நிர்ப்பந்தமுமே யாகும்.

பதவி ஏற்பை தள்ளிவைத்து பின்னால் முடிவு செய்யலாம் என்றால் என்ன அருத்தம் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. மக்களை ஏமாற்றுவதல்லாமல் வேறு என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

சட்டசபைக்குச் செல்லுவதற்கும் பதவி ஏற்பதற்கும் தோழர் ஜவஹர்லால் வித்தியாசம் கற்பிப்பது அவருடைய ராஜீய ஞானத்தையும், அபேதவாத ஞானத்தையும் இவ்வளவுதான் என்பதாக அளவு காட்டுகிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறதே தவிர வேறில்லை.

பகிஷ்கார்க்காரர்கள் சட்டசபையில் போய் என்ன செய்யமுடியும் என்பதை ஜவஹர்லால் அவர்களின் தகப்பனார் தோழர் மோதிலால் நேரு அனுபவ பூர்வமாய் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். அவரது மகன் இப்போது அதற்குமேல் வியாக்கியானம் செய்யப் புறப்பட்டது தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் உள்ள பேதமேயாகும். அதாவது தகப்பன் சாமி என்கின்ற தத்துவமேயாகும்.

வீணாக ஒரு காரியமுமில்லாமல் இந்த காங்கிரசானது திருவிழாப்போல் ஒரு கூட்டம் கூட்டி ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை தந்திரமும் சூழ்ச்சியுமே முக்கிய லக்ஷியமாகக் கொண்டு காரியங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதல்லாமல் ஒருவரிடத்திலாவது உண்மையோ, நல்ல எண்ணமோ, உண்மையான பொதுநல நோக்கமோ இருந்ததாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

கடசியில் விளம்பர விஷயம். அதாவது அபேதவாதமும் பேசப் பட்டுவிட்டது. ஆனால் தீர்மானங்களில் அந்த வாசனைக்கே இடமில்லாமல் போய்விட்டது.

இதனால் பாமர மக்கள் “காங்கிரசுக்கு ஜவஹர்லால் வந்து விட்டார். அபேதவாதம் பேசப்பட்டு விட்டது” என்கின்ற பைத்தியக்காரத்தனமான பிதற்றலோடு ஏமாந்து விடுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

அபேதவாதத்தைப்பற்றி பேசும்போதும்,

“இந்திய சுதந்திரத்துக்கு ஆக நான் பாடுபடுவதன் காரணம் அந்நியர் நம்மை அடக்கி ஆளுவதை நான் சகிக்க முடியாமலிருப்பதுதான்”

என்றும் சொல்லிவிட்டு “தேசத்தில் சமுதாய மாறுதலும் பொருளாதார மாற்றமும் ஏற்பட தேச சுதந்திரம் வேண்டும் என்றும், காங்கிரஸ் ஒரு அபேதவாத ஸ்தாபனம் ஆகவேண்டும்” என்றும் பேசி இருக்கிறார்.

இம் மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடானது என்பது ஆழ்ந்து சிந்திப்பவர்களுக்கு விளங்காமல் போகாது.

மற்றும் பேசும்போது “இத்தேசத்தில் அபேதவாத எண்ணம் வளர வேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன். ஆயினும் காங்கிரசில் அதை பலவந்தமாகத் திணிக்க நான் ஆசைப்படவில்லை” என்கிறார்.

“சுதந்திரப் போருக்கு இடையூறாக (அபேதவாதத்தை) திணிக்க விரும்பவில்லை” என்கிறார். ஆகவே அபேதவாதம் வேறு, சுதந்திரப் போர் வேறு என்பது அவர் கருத்தென்று விளங்குகின்றது.

கடசியாக அபேதவாதத்துக்காக இப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியா தென்றும், அந்த எண்ணத்தை மக்களுக்குள் புகட்டி வைத்தால் உலகப் புரட்சியின் போது பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்.

ஆகவே இந்தக் காங்கிரசினால் ஏதோ பெரியதொரு காரியம் ஏற்படப்போகிறது, காங்கிரசுக்கு புதிய ஜீவன் ஏற்படப் போகின்றது என்று நினைத்தவர்கள் இதற்கு மேல் ஏமாற்றமடைய முடியாது என்பதற்கு இணங்க **பொஸ்ஸ்ஸென்று** போய்விட்டது என்பதை நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை.

இனி தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் தனது வேலை நடப்பதற்கு காரியக் கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை நியமித்திருக்கும் பான்மையோ

“பயித்தியம் தெளிந்துவிட்டது உலக்கை எடுத்துக் கொடு கோவணம் கட்டிக் கொள்ளுகிறேன்” என்ற மாதிரி பழைய வருணாச்சிரம உருவாரங் களையே நியமித்துக் கொண்டார். இது தோழர் எஸ். சீனிவாசய்யங்கார் சொல்லுகிற மாதிரி காந்தி கூட்டத்தாரே ஆதிக்கம் வகிக்கும்படி ஆகிவிட்டது.

இது “ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டை தாப்பாள்” என்பது போல் காங்கிரசானது முன்னிருக்கும் மோசமான நிலைமையை விட மோசமாக ஆளாகிவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கு ஏற்றதானதோடு மற்றும் பாமர மக்களை ஏய்க்க அதிக சவுகரியம் பெற்றுவிட்டது என்பதல்லாமல் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

இந்த நாடகத்தால் நமது வாலிபர்கள் பலர் “நான் கெட்டுப்போகிறேன் பந்தயம் போடுகிறாயா?” என்கின்ற மாதிரியாக கெட்டு பயனற்றுப் போவதுடன் தங்கள் சமூகத்துக்கும் பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் துரோகிகளாகப் போகிறார்கள் என்பதையும் இப்போதே ஜோசியம் கூறுகிறோம்.

மற்ற விஷயம் பின்னால் விளக்குவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 19.04.1936

மே தினக் கொண்டாட்டம்

சர்வ தேசங்களிலுமுள்ள தொழிலாளர்கள் ஆண் பெண் அடங்கலும் மே மீ 1-ந் தேதியை தொழிலாளர் தினமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ரஷியாவில் தொழிலாளர் தங்களது ஓரளவு வெற்றியை நினைத்து வெற்றி தினமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

மற்ற தேசங்களில் தொழிலாளர் குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்தி உலக அரசியலிலும், சமூக இயலிலும் தொழிலாளர்கள் சமத்துவமும் ஆதிக்கமும்பெறவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு மேதினம் கொண்டாடுகிறார்கள்.

இந்தியர்களாகிய நாமும் சமூகத்துறையில் ஜாதி மத இழிவிலிருந்தும், பொருளாதாரக் கொடுமையில் இருந்தும் விடுதலை பெறவும், தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைத் திரட்டி பொதுக்கூட்டம் கூட்டி நமது இழிவையும், கொடுமையையும் எடுத்துச் சொல்லி சகல மக்களுக்கும் சம உரிமையும், சம சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கவேண்டுமென்று விளக்கிக் கொண்டாட வேணுமாய் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

- ஈ.வெ.ராமசாமி

குடி அரசு - அறிக்கை - 19.04.1936

மனிதன்

வினா:- மனிதன் என்றால் என்ன?

விடை:- பகுத்தறிவுள்ள ஒரு பிராணி.

வினா:- மனிதன் தோன்றி எவ்வளவு காலமாயிற்று?

விடை:- லட்சக்கணக்கான வருஷங்களாயிற்று.

வினா:- அவனுடைய பூர்வீகர் யார்?

விடை:- முலையுண்ணும் பிராணிகள்.

வினா:- அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?

விடை:- மக்கள் உறுப்புகளின் அமைப்பு, கலப்பு, வேலை முறை முதலியவைகளைக் கவனித்தால் மனிதனும் ஒரு பிராணிக்கு ஒப்பாகவே இருக்கிறான்.

வினா:- மனிதனுக்கும் பிராணிகளுக்கும் பொதுவாக இருக்கும் சில அம்சங்களை விளக்கிச் சொல்.

விடை:- மற்றப் பிராணிகளுக்கு இல்லாத தசை நாரோ, எலும்போ, உறுப்புகளோ மனிதனுக்கு இல்லவே இல்லை.

வினா:- இவ்வளவுதானா?

விடை:- மனித உடலும் மிருக உடலும் ஒரே மாதிரிப் பொருள் களாலேயே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு உடல்களிலும் ஒரே மாதிரியான அங்க அமைப்பே காணப்படுகின்றன. இரண்டு உடல்களும் ஒரே மாதிரியான ஜனன மரண விதிகளுக்கே கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன.

வினா:- இதர பிராணிகளுக்கும் மனிதனுக்கும் ஏதாவது வித்தியாச முண்டா?

விடை:- அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் மனிதன் மற்றப் பிராணிகளுக்கு மேலானவனாயிருக்கிறான்.

வினா:- வேறு வித்தியாசங்கள் உண்டா?

விடை:- பசிப்பிணியைத் தணிக்க மட்டுமே பிராணிகள் முயற்சி செய்கின்றன. மனிதன் தன் லட்சியங்களை அடைய முயல்கிறான்.

வினா:- வேறு ஏதாவதுண்டா?

விடை:- தன் சந்ததிகளுக்கும் எதிர்காலத்தில் பிறக்கப் போகிறவர்களுக்கும் கேடும்முண்டாகும்படி மனிதன் வாழ்ந்து உழைக்கிறான்; மிருகங்களுக்கு எதிர்காலத்தைப் பற்றிய உணர்ச்சியே இல்லை.

வினா:- மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கு முள்ள சம்பந்தம் என்ன?

விடை:- அவன் மிருக வர்க்கத்திலிருந்து தோன்றினான். அல்லது மிருக வர்க்கத்திலிருந்து அபிவிருத்தியடைந்தான்.

வினா:- மனிதன் மிருக வருக்கத்திலிருந்து தோன்றி அபிவிருத்தியடைந்தான் என்பதற்கு முக்கியமான ஆதாரமென்ன?

விடை:- மனிதக் கரு உயிர்பெறும் முன்பு பல நிலைமை அடைகின்றன. அப்பொழுது அதற்கு மீன்களுக்கு இருப்பது போன்ற மூச்சுக் கருவிகளும் வாலும், பெரிய கால் விரல்களும், உரோமம் அடர்ந்த உடலும், குரங்குக்கு உள்ளது போன்ற மூளையும் இருக்கின்றன.

வினா:- அதன் பொருள் என்ன?

விடை:- அந்த நிலைமையை எல்லாம் கடந்தே மனிதன் தற்கால உருவத்தை அடைந்தான் என்பதே பொருள்.

வினா:- தற்காலம் காணப்படும் மிருகங்களைப்போல் மனிதனும் ஒரு காலத்திலே மிருகமாயிருந்தான் என்று நீ கூறுகிறாயா?

விடை:- நெடுங்காலம் அவன் குரங்கைப் போலவும் கொரில்லாக் குரங்கைப் போலவும், பெரிய வாலில்லாக் குரங்கைப் போலவும் இருந்து வந்தான்.

வினா:- எந்தக் காலத்தில் அவன் அவ்வாறு இருந்தான்?

விடை:- திட்டமாகக் கூற முடியாது. ஒருகால் லகேஷாபிலகேஷம் வருஷங்களுக்கு முன் இருக்கலாம்.

வினா:- அப்படியானால் மனிதன் பிரத்தியேகமாக சிருஷ்டிக்கப் படவில்லையா?

விடை:- இல்லை. அவன் கீழ்த்தரப் பிராணியாக இருந்து நாளா வட்டத்தில் முன்னேறினான்.

வினா:- மிருகம் மனிதனாக மாறுவதை யாராவது எப்பொழுதாவது கண்ணார்க் கண்டதுண்டா?

விடை:- இல்லை. இயற்கை இரகசியமாக வேலை செய்கிறது. குறிப்பிட்டுணர முடியாத பல பருவங்களைக் கடந்து காலக்கிரமத்தில் சிறுகச் சிறுக மனிதன் கீழ்த்தரப் பிராணியிலிருந்து முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறான்.

வினா:- அவனது உடல் மட்டுந்தானா இவ்வாறு முன்னேற்றமடைந்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது?

விடை:- இல்லை. அவனது உடலைப்போலவே அவனது மனம் அல்லது பகுத்தறிவும் காலக்கிரமத்தில் சிறுகச் சிறுக முன்னேற்றமடைந்து வந்திருக்கிறது.

வினா:- எல்லாப் பிராணிகளும் முன்னேற்றமடைந்து ஏன் மனிதராக வில்லை?

விடை:- எந்தக் காரணத்தினால் காட்டாள ஜாதியாரெல்லாம் நாகரிக மக்களாகவில்லையோ அந்தக் காரணத்தினாலேயே மிருகங்கள் எல்லாம் மக்களாக முன்னேற்றமடையவில்லை.

வினா:- அந்தக் காரணம் எது?

விடை:- சாதகமான நிலை.

வினா:- அதை விளக்கிக் கூறு.

விடை:- தேவையே முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படை. சுகமாக வாழ முடியும்வரை மிருகங்களும் காட்டாளர்களும் அந்த நிலைமையிலேயே இருக்கின்றன. ஆபத்துகளினாலோ மரணத்தினாலோ பயமடையும் போதுதான் அவைகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளப் புது மார்க்கங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயல்கின்றன.

வினா:- இதைக் கொஞ்சங் கூட விளக்கிக்கூறு.

விடை:- சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது நிலைமையத் தழுவியே மனிதன் அல்லது மிருகத்தின் வாழ்க்கை உருப்பெறுகிறது. சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது நிலைமையில் மாற்றமேற்படும்போது மனிதன் அல்லது மிருகத்தின் நிலைமையிலும் மாற்றமேற்படுகிறது.

வினா:- மனித முன்னேற்றத்துக்கு முக்கியமாக உதவி புரிந்தது எது?

விடை:- ஜீவிதப் போராட்டமே மற்றவைகளை விட அதிகமாக உதவி புரிந்தது.

வினா:- மனித உற்பத்தியைப் பற்றி வேறு ஏதாவது அபிப்பிராய முண்டா?

விடை:- உண்டு. ஆறாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் கடவுள் மனிதனை நினைத்த மாத்திரத்தில் உத்தமனாக சிருஷ்டித்ததாக அந்தம் பேர் நம்பி வருகிறார்கள்.

வினா:- உத்தமனாக சிருஷ்டித்தான் என்பதின் பொருள் என்ன?

விடை:- கடவுளைப் போலவே மனிதன் தோற்றுவிக் கப்பட்டானாம்.

வினா:- மனிதன் ஒரு காலத்து கடவுளைப்போல உத்தமனாயிருந்தானென்று உரிமை பாராட்டப்படுகிறதா?

விடை:- உரிமை பாராட்டப்படுவதாகத் தோன்றவில்லை.

வினா:- அப்படியானால் கடவுளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் மனிதன் உத்தமன் அல்லவா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- அப்படியானால் மனிதன் உத்தமனாக படைக்கப்பட்டான் என்று அவர்கள் ஏன் கூறுகிறார்கள்?

விடை:- ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு உத்தமனாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு உத்தமனாக மனிதன் இருந்தான் என்றே அவர்கள் நம்புகிறார்கள் என நினைக்கிறேன்.

வினா:- இப்பொழுது அவன் ஏன் உத்தமனாக இருக்கவில்லை.

விடை:- கடவுள் கட்டளையை அவன் மீறியதனால் உத்தமத் தன்மையை இழந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

வினா:- உத்தமனான ஒருவன் எவ்வாறு குற்றம் செய்வான்?

விடை:- தன்னுடைய பெருமைக்காக அவன் குற்றம் செய்யும்படி சிருஷ்டி கர்த்தா அனுமதித்தாராம்.

வினா:- அப்படியானால் அவன் கடவுள் கட்டளையை மீறாமல் கட்டளைப்படியே தான் நடந்தானா?

விடை:- கடவுள் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு கடவுள் கட்டளைப்படியே அவன் நடந்தான்.

வினா:- மனிதன் வீழ்ச்சியடைந்ததினால் ஏற்பட்ட பலன்கள் எவை?

விடை:- எல்லா மக்களுக்கும் பாபம், துன்பம், மரணம் இவைகளே ஏற்பட்ட பலன்கள்.

வினா:- மனிதன் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன் உலகத்தில் தீமையே இருந்ததில்லையா?

விடை:- விஞ்ஞான சாஸ்திரப்படியும் பைபிலின்படியும் உலகத்தில் தீமை இருக்கத்தான் செய்திருக்கிறது. ஏனெனில் ஆதாம் பாவம் செய்யும்படி சாத்தான் தூண்டியதாக பைபிளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வினா:- சாத்தானைப் பற்றிய பொதுவான நம்பிக்கை என்ன?

விடை:- சாத்தான் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் பெரிய விரோதி என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது.

வினா:- வேறு என்ன?

விடை:- கடவுள் நன்மைக்கு அதிகாரியாக இருப்பதுபோல் சாத்தான் தீமைக்கு அதிகாரியாக இருக்கிறானாம்.

வினா:- பேய் எப்பொழுது முதல் இருந்துகொண்டு வருகிறது?

விடை:- கடவுள் தோன்றியபோதே பேயும் தோன்றியிருப்பதாக சாமானிய ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள்.

வினா:- மக்கள் பேயை நம்பக் காரணம் என்ன?

விடை:- மனித சமூகம் பாலிய தசையிலிருந்தபோது வெளிச்சத்துக்கும், இருளுக்கும், ஜீவனுக்கும், மரணத்துக்கும், அன்புக்கும், வெறுப்புக்கும் காரணம் கூறும் பொருட்டு நன்மை செய்ய ஒன்றும், தீமை செய்ய ஒன்றும் இருப்பதாகவும், அவை இரண்டுமே உலகத்தை அடக்கியாண்டு வருவதாகவும் நம்பிக்கொண்டது.

வினா:- பேய் கடவுளைப்போல் அவ்வளவு புத்திசாலியா?

விடை:- இல்லை. பெரிய தந்திரசாலியாம்.

வினா:- பேயின் ஜீவித நோக்கமென்ன?

விடை:- மக்களை கெட்ட வழியில் செலுத்திக் கெடுத்து கடவுள் வேலையை அழிப்பதே.

வினா:- பேய் இருந்துகொண்டு இருப்பதற்குப் பொறுப்பாளி யார்?

விடை:- பொதுவான நம்பிக்கை என்னவெனில் ஆதி மனிதனைப்போல் பேயும் உத்தமனாகவே இருந்ததாம். அது தானும் கடவுளாக வேண்டுமென்று எண்ணியதினால் அது சவர்க்கத்திலிருந்து ஓட்டப்பட்டதாம்.

வினா:- கடவுள் அந்தப் பேயை ஏன் அழிக்கவில்லை?

விடை:- மனிதன் வீழ்ச்சியடைய எக்காரணத்தினால் கடவுள் அனுமதியளித்தானோ அக்காரணத்தினாலேயே கடவுள் பேயை ஒழிக்காமல் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறான்.

வினா:- அதன் பொருள் விளங்கச் சொல்லு?

விடை:- தன் பெருமையை நிலைநாட்டும் பொருட்டே கடவுள் பேயை உயிரோடு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறான்.

வினா:- எப்பொழுதும் ஒரு நரகமும் பேயும் இருந்து கொண்டு தானிருக்குமா?

விடை:- இருந்துகொண்டு இருக்குமென்று அநேகர் சொல்லுகிறார்கள்.

வினா:- பேய்களைப் பற்றிய இம்மாதிரிக் கதைகளை மக்கள் ஏன் நம்புகிறார்கள்.

விடை:- அவர்கள் பெற்றோர் நம்பியதினால் அவர்களும் நம்புகிறார்கள்.

வினா:- அந்த நம்பிக்கையைப்பற்றி நீ என்ன எண்ணுகிறாய்?

விடை:- விஷயங்களை ஆராய்ந்து பாராதவர்கள் கூறும் அபிப்பிராயங்களுக்கும், கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் மதிப்பே இல்லை.

வினா:- பேய் நம்பிக்கையினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன?

விடை:- பேய் நம்பிக்கையினால் மக்கள் மூடபக்தியுடையவர்களாயும், சஞ்சலமுடையவர்களாயும், பயங்காளிகளாயும், குரூரர்களாயும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

வினா:- பேய் நம்பிக்கை எப்படி ஒழியும்?

விடை:- அறிவியல்கத்தினால் ஒழியும்

வினா:- உலகத்திலேயே மிகவும் பயங்கரமானது எது?

விடை:- பயந்தான்.

வினா:- ஏன்?

விடை:- பயம், ஹிருதயத்தையும் உடலையும் திமிராக்கி, தற்காப்புக்குள்ள சக்தியை அழித்துவிடுகிறது. தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள ஒருவனுக்கு சக்தியில்லாதாகும்போது அரசியல், சமயப் பூச்சாண்டிகளுக்கு அடிமைப்பட்டு விடுகிறான்.

குடி அரசு - வினா விடை - 26.04.1936

கொச்சி சமஸ்தானத்தில் பிரசங்கம்

வாலிபர்களே உலக முற்போக்குக்கும்
உலக பிற்போக்குக்கும் காரணஸ்தர்கள்

அன்புள்ள தோழர்களே! கொச்சி ராஜ்ஜிய தீயர் வாலிப சங்கச் சார்பாக உங்களைப் பல ஆயிரக்கணக்கில் சந்திக்க நேர்ந்ததற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உங்களுடைய அன்பும், உணர்ச்சியும் மிகுந்த ஆடம்பரமான வரவேற்புகளையும், புகழ் வார்த்தைகளையும் கண்டு நான் வெட்கமடைய வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன். அவைகள் உண்மையிலேயே எனது தகுதிக்கு மேற்பட்டவையாகும். என்றாலும் என்னிடம் உங்களுக்கு உள்ள விஸ்வாசத்துக்கு நான் பெருமை அடைவதோடு எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம்

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தீர்கள். இளம் ஆண்களும் பெண்களும் ஏராளமாய் நிறைந்த இந்த கூட்டத்தையும் குதுரகலத்தையும் பார்க்கும் போது வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் தானாகவே எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. வைக்கம் சத்தியாக்கிரகமே முதல் முதலாக உங்களையும் என்னையும் சந்திக்க வைத்தது என்பது மாத்திரமல்லாமல் அந்த சத்தியாக்கிரகமானது நம்மை ஒன்றாகக் கட்டி பிணைத்து விட்டது. அந்த வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் செய்த வேலைதான் இன்று இந்தியா பூராவுக்கும் சமுதாயத் துறையில் ஒரு புதிய உணர்ச்சியை கிளப்பிவிட்டு 100க்கணக்கான வருஷங்களில் கூட நடைபெற முடியாததும் எண்ணமுடியாததுமான காரியங்களையும், எண்ணங்களையும் உண்டாக்கி இருக்கிறது.

இன்றைய நம்முடைய செய்கைகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் கூட வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் ஒருபெரும் காரணமாகும். அது தீய சமுதாயத்தை மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் வேறு எத்தனையோ சமுதாயத்துக்கு வெளிச்சத்தையும் சுயமரியாதையையும் கொடுத்துவிட்டது.

வாலிபர்கள்

நிற்க, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வாலிபர்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேசிவிட்டு மேலால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். வாலிபர்களிடம் எனக்கு அதிக மதிப்பு உண்டு. வாலிபர்களிடம் எனக்கு உள்ள நம்பிக்கையே எனது தொண்டுக்கு ஆதாரமாய் இருந்து வருகிறது. வாலிபர்களிடம் நான் இடையறாமல் நெருங்கிப் பழகிவரும் பழக்கமே என்னை நான் இன்னமும் வாலிபனாக நினைத்துக்கொண்டு இருக்கச் செய்து வருகிறது. வாலிபர் நேசமும் அவர்களது கூட்டுறவும் எனக்கு இளமையை அளித்து வருகிறது என்கூட சொல்லுவேன்.

வாலிபர்களாலேயே உலகில் அபார காரியங்கள் ஆகிவருகின்றன. வாலிபர்கள் அனேகநன்மைக்கும் முற்போக்குக்கும் காரணமாய் இருக்கிறவர்கள்.

எனவே, வாலிபர்களுக்கு இவ்வளவு பெருமை இருந்தாலும் வாலிபர்களால் சில சமயங்களில் ஆபத்து நேர்ந்து வருவதுமுண்டு. ஏனென்றால் அவர்கள் சுலபத்தில் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளத்தக்க வஸ்துக்கள் போன்றவர்கள். வாலிபர்கள் நல்ல காரியத்தில் பிரவேசித்தால் எப்படி அதிக நன்மை உண்டாவது நிச்சயமோ, அதுபோல் வாலிபர்கள் தீய காரியங்களில் பிரவேசித்தால் தீய காரியங்களும் சுலபத்தில் ஏற்பட்டு விடக்கூடும். அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக கையாளப்பட வேண்டியவர்களாவார்கள் என்பதையும் நான் மூடி வைக்க இஷ்டப்படவில்லை. வாலிபர்கள் தாங்கள் பிரவேசிக்கும் காரியங்களை நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்த்து முடிவு செய்து கொண்டு பிறகு பிரவேசிக்க வேண்டும்.

சிறிது காலமாக வாலிபர்கள் சுயநலக்காரர்களுக்கும், பிற்போக்காளர்களுக்கும் சுலபமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறதை நான் பார்த்தே இப்படிப் பேசுகிறேன். வாலிப ஆண்கள் கதியே இப்படியானால் வாலிப பெண்களைப் பற்றி பேச வேண்டுமா?

பிரத்தியக்ஷ நிலை

தோழர்களே! மனித சமூகத்தின் பிரத்தியக்ஷ நிலைமையை நாம் நன்றாய்ப் பார்க்கிறோம். மனித சமூகம் செல்வமாய் இருந்தாலும், தரித்திரமாய் இருந்தாலும், அறிவுடமையாய் இருந்தாலும், மூடத்தன்மையாய் இருந்தாலும், மேன்மையாய் இருந்தாலும், கீழ்மையாய் இருந்தாலும், பொதுவில் துக்கமும், கவலையும், அதிருப்தியும், அலைச்சலும் கொண்டதாகவேதான் இருந்து வருகிறது. இது இந்த நாட்டில் மாத்திரமல்ல. உலக முழுவதும் எந்த தேசத்திலும் மனிதன் என்றாலே துக்கத்துக்கும், கவலைக்கும், அதிருப்திக்கும் ஆளானவன் என்பதாகத்தான் இருந்து வருகிறது.

மனித சமூக சமுதாயத்துக்கு என்று பாடுபடுகின்றவர்கள் எவரும் இதற்கு இதுவரையில், எவ்வித முயற்சியும் செய்ததில்லை. எத்தனையோ

பேர்கள் மனிதத் தன்மைக்கு மீறியவர்கள் என்பதாகப் பேர் பெற்றும், உலக மக்களால் வணங்கும்படியானவர்களாகியும் இதைப்பற்றி யாதொரு காரியமும் செய்தவர்களாகக் காணப்படவில்லை. இதைப்பற்றி சிந்தித்தவர்களாகக் கூடத் தெரியவில்லை. மற்றும் அதற்கு விரோதமாக மனித சமூகத்துக்கு துக்கமும், கவலையும், அதிருப்தியும், அலைச்சலும் இயற்கையென்றும் மனிதன் தனது முயற்சியால் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தீர்ப்புக் கூறிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

பெரும்பான்மையான மக்களால் கருதப்படும், மதிக்கப்படும், தெய்வம், தெய்வசக்தி, தெய்வசக்தி பொருந்தியவர்கள், தெய்வாம்சம் பெற்றவர்கள், தெய்வ அவதாரங்கள் என்பவைகளாகக் கருதப்பட்டவர்களாலும் கூட இவற்றிற்கு நாளது வரை எவ்வித பரிகாரமும் செய்யப்படவில்லை.

இந்தக் காரியங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகவே எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவே இல்லை.

பயனற்ற வேலை

பயனற்ற வேலையாகிய சமுத்திர அலையை எண்ணுவதில் போட்டி போடுவது போலவே பயனற்ற காரியங்களை உலக வாழ்க்கையாகக் கற்பித்துக் கொண்டு அவைகளில் போட்டி போடுவதையே மனித லக்ஷ்யமாய்க் கொண்டு சதா அதிலேயே ஈடுபட்டு மனிதன் சிறிதும் திருப்தியும் சாந்தியும் இல்லாமல் குறையினாலேயே மனம் நொந்து துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சிந்தியுங்கள். மனிதன் உலகிலுள்ள பிராணிகளையெல்லாம் விட விசேஷ அறிவு பெற்றவன். அப்படிப்பட்ட விசேஷ அறிவைப்பெற்ற காரணமாக இக்கஷ்டங்களையும் குறைகளையும் அனுபவிப்பது நியாயமாகுமா?

நாட்டுக்குறை என்ன?

நம் நாட்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் - இந்நாட்டுக்கு இயற்கை வளங்களில் என்ன குறைவு இருக்கிறது? நீர்வளம் நிலவளம் குறைவு என்றோ, கெடுதியானது என்றோ சொல்ல முடியுமா? மக்கள் அறிவுக்குத்தான் ஏதாவது குறை சொல்ல முடியுமா? அல்லது மனிதர்கள் மிருகப்பிராயத்தில் இருந்து இன்றுதான் மனிதப் பிராயத்துக்கு வந்தார்கள் என்று சொல்லி விட முடியுமா? ஒன்றும் இல்லையே. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏன் பலகோடி மக்கள் தீண்டக்கூடாத - கிட்ட நெருங்கக்கூடாத “இழிகுல” மக்களாகவும், பலகோடி மக்கள் ஜீவனத்துக்கும் மார்க்கமில்லாத - வேலை கிடைக்காத மக்களாகவும், பல கோடி மக்கள் இரவும் பகலும் உழைத்து உழைத்து வஞ்சகர்களுக்கும் சோம்பேறிகளுக்கும் அழுதுவிட்டு பிள்ளை குட்டிகளுடன்

அரைப்பட்டினி கிடக்கும் மக்களாகவும் இருக்கக் காரணமென்ன? யோசித்துப் பாருங்கள். இதற்கு எப்போதாவது எந்தப் பெரியோராவது மார்க்கமோ சமாதானமோ சொன்னதுண்டா? சமுதாய வேலையென்றோ, பொதுநல வேலையென்றோ அரசியல் வேலையென்றோ சொல்லப்படுவதானால் அது இக்குறைகளையும், கொடுமைகளையும், பேதங்களையும் சரிப்படுத்துவ தல்லாமல் வேறு எதைச் சொல்லுவது என்று கேட்கின்றேன்.

தெய்வ சங்கற்பமா?

இவ்வளவு கொடுமைக்கும் குறைகளுக்கும் தெய்வ சங்கற்பம் என்கின்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டால் போதுமானதாகிவிடுமா?

அப்படித்தான் சொல்வதானாலும் தெய்வ சங்கற்பம் தான் ஏன் இந்தப்படி இருக்கவேண்டும்? தெய்வ சங்கற்பம் என்று சொல்லுகின்றவர்கள் தாங்கள் சொல்லும் தெய்வத்தை முட்டாள் என்றோ, அயோக்கியன் என்றோ பலவீன - சக்தி அற்றவன் என்றோ சொல்லுவதனால் இந்தக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் இருக்கலாம். இன்று எவனும் தான் கற்பித்துக் கொண்டோ, அல்லது உணர்ந்து கொண்டோ இருக்கும் தெய்வத்தை மகா மேதாவி என்றும், மகா நீதீவான் என்றும், சர்வசக்தி உடையவன் என்றும் கருதிக் கொண்டு இக்கொடுமைகளையும் இழிவுகளையும் துன்பமயங்களையும் தெய்வ சங்கற்பம் என்று சொன்னால் அதை முட்டாள்தன மென்றோ, அயோக்கியத்தன மென்றோ, சோம்பேறித்தன மென்றோ சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்லுவது என்று கேட்கின்றேன். தெய்வத்தின் காரியத்தால் மனித சமூகம் ஒட்டும் ஏன் துக்க மயத்தில், அதிருப்தி மயத்தில் இருக்க வேண்டும்? ஏன் ஒருவனை ஒருவன் இழிவுபடுத்தி அடிமைப்படுத்தி துன்புறுத்த வேண்டும்? இவைகளைப்பற்றி மனிதன் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? இதை யோசித்து, இதற்கொரு காரணம் கண்டுபிடித்து அதை மாற்ற முயற்சிக்க வில்லையானால் மற்றபடி மனிதனுக்கு பகுத்தறிவு இருந்து என்ன பயன்? பெரியார்கள், அவதாரங்கள், தேவதூதர்கள் தோன்றி என்ன பயன்? பொதுநல சேவையோ, சமுதாய சேவையோ, பெரும் பெரும் தியாகமோ செய்து என்ன பயன்? இவையெல்லாம் குருடும் குருடும் சேர்ந்து குருட்டாட்டம் ஆடுவதுபோல் மூடனும் மூடனும் சேர்ந்து முட்டாள் ஆட்டம் ஆடுவது போலவே தானே முடிகிறது.

வாலிபர் கடமை

இவைகளைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியதுதான் இன்றைய வாலிபர்களின் கடமையாகும். இதை யோசிப்பவர்கள்தான் மனித சமூக விடுதலைக்குப் பாடுபடுபவர்களாகும். ஆனால் இன்றைய விடுதலைப் பேச்சில் இந்த பிரஸ்தாபமே கிடையாது. இதற்கும் மனித சமூக முயற்சிக்கும் சம்மந்தமில்லையென்று முடிவுகட்டிவிட்ட பெரியார்கள்தான் விடுதலைப்

பேச்சைப் பேசி விளம்பரம் பெறுகிறார்கள். மூடமக்களும் இப்படிப் பட்டவர்களைத்தான் மதிக்கிறார்கள். அறிவில்லாமல் வெறும் ஆவேசம் மாத்திரம் உள்ள வாலிபர்களும் இப்படிப்பட்ட “பெரியார்”களைத் தான் பின்பற்றி தங்கள் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிக் கொள்வதோடு உண்மையான விடுதலைக்கும் எமனாய் இருக்கிறார்கள்.

தெய்வம்

சோம்பேறிகளும், வஞ்சகர்களும் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகவே மனிதர்களுடைய பொது குறைகளுக்கு தெய்வத்தைக் கற்பித்துக் காரணம் காட்டி வருகிறார்கள். தெய்வம் என்கின்ற கற்பனை மக்களின் மூடத்தனத்தினால் ஏற்பட்டது என்பது ஒரு சாரார் முடிவு. ஆனால் கொஞ்சம் அளவுக்கு அப்படி இருக்கலாம். பெரும்பாகம் தெய்வ கற்பனைக்கு ஏமாற்றும் தன்மையே காரணமாய் இருக்கவேண்டுமென்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். இன்று இந்த நாட்டில் சிறப்பாக உங்கள் சமுதாயத்தின் முக்கிய லக்ஷ்யம் உங்கள் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழிவுக் கொடுமை அதாவது தீண்டாமை, நெருங்காமை என்பவைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதே என்று நான் கருதுகிறேன். அதை நானும் ஆமோதிக்கிறேன். மற்ற எந்தப் பிரச்சினையும் விட இதுவேதான் உங்களுடைய முக்கியமானதும் ஒன்றேயானதுமான பிரச்சினையாக இப்போது இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாத கொடுமைகள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எந்த பூமியை ஞான பூமி என்றும், புண்ணிய பூமி என்றும், தர்ம பூமி என்றும் சொல்லுகிறோமோ அந்த பூமியாகிய நமது இந்திய நாட்டில்தான் இந்த முட்டாள் தனமானதும் அயோக்கியதனமானதுமான கொடுமைகள் இருந்து வருகின்றன.

உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு இந்தியாவில் தான் ஏராளமான கடவுள்களும், கடவுள் அவதாரங்களும், ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும், மகாத்மாக்களும் தோன்றி இருக்கிறார்கள். இன்றும் அம்மாதிரி பலர் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் இத்தனை பேர்களாலும் இந்த முட்டாள்தனமான அயோக்கியத்தனமான கொடுமைக்கு அதாவது தீண்டாமை என்னும் இழிவுக்கு ஒரு பரிகாரமும் செய்ய முடியவில்லை. தீண்டாமை ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாய் இருந்து வருகின்றது.

எந்த தர்ம ராஜ்யமும் இதைப்பற்றி கவனித்து யாதொரு காரியமும் செய்யவில்லை. வேறு யாராவது இவ்விஷயத்தில் பிரவேசித்து ஏதாவது செய்ய முயற்சித்தால், அங்கு ஜாதியும் மதமும், தெய்வமும் வந்து குறுக்கே போடப்படுகிறது. தீண்டாமையைப்பற்றி மக்களை ஏமாற்றி அதை நிலை நிறுத்தத்தான் ஜாதி மத தெய்வ சம்மந்தமான தடைகள் ஏற்படுத்தப்படுகிறதே ஒழிய இவற்றின் பக்தி காரணமாக அல்லவே அல்ல. இதனாலேதான் நாம்

தீண்டாமை ஒழிவுக்கு ஜாதியும், மதமும், தெய்வமும் ஒழிந்தாக வேண்டும் என்கின்றோம். இம் மூன்றும் ஒழியாமல் தீண்டாமை ஒழியப்போவதில்லை. தெய்வம் உள்ளவரை மதம் இருந்துதான் தீரும். மதம் உள்ளவரை ஜாதி இருந்துதான் தீரும். ஜாதி உள்ளவரை தீண்டாமை இருந்துதான் தீரும்.

இன்று தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பாடுபடுவதாய்ச் சொல்லும் எவரும் ஜாதியையோ மதத்தையோ ஒழிக்க சம்மதிப்பதில்லை.

காந்தியார்

தீண்டாமை ஒழிந்தாலொழிய சுயராஜ்ஜியம் வராது என்று சொன்ன காந்தியாரின் தன்மையை சற்று பகுத்தறிவோடு ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

காந்தியார் தீண்டாமை போகவேண்டும் என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறாரே ஒழிய எங்காவது ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்று ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கிறாரா? அது மாத்திரமல்லாமல் அவர் எவ்வளவு துணிவாக “ஜாதியைக் காப்பற்றுவதே எனது சுயராஜ்ஜியத்தின் லக்ஷ்யம்” என்று சொல்லி வருகிறார் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். அதாவது :-

“வருணாச்சிரம தர்மமே தனது சுயராஜ்யம்” என்கிறார்.

“இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றவும், வருணாச்சிரம தர்மத்தை காப்பாற்றவும்தான் நான் உயிர் வாழ்கின்றேன்” என்கிறார்.

இப்படிப்பட்டவரால் தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று மூட மக்கள் நம்பிக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் இதன் தந்திரத்தை உணர்ந்து கொண்டார். அதனால்தான் காந்தியாரால் தீண்டாமை ஒழியாது என்று சொன்னதோ டல்லாமல் இந்து மதத்திலும் தனக்கு விஸ்வாசமில்லை என்று சொல்லி இந்து மதத்தை விட்டுவிடுவதாகவும் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் அவர் அரசியல்வாதியாகவும், அரசியலில் சில பதவிகள் எதிர்பார்க்கிறவராகவும் இருப்பதால் ஜாதி மத நம்பிக்கை இழந்துவிட்டதாகத் தெரிவித்தது போல் கடவுள் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டதாகச் சொல்ல அஞ்சுகிறார்.

தீய சமுதாயமாகிய நீங்கள் தைரியமாய் ஜாதியும் மதமும் தெய்வமும் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்றும், இவற்றில் உங்களுக்கு சுத்தப்படி நம்பிக்கை இல்லை என்றும் தைரியமாயும் தாராளமாயும் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு சமுதாயமாகச் சேர்ந்து மொத்தத்தில் ஜாதி மத தெய்வ நம்பிக்கை இல்லையென்று சொன்னவர்கள் நீங்களேயாகும். அந்தப் பெருமை உங்களுக்கே உண்டு.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு ஜாதியில் நம்பிக்கை இல்லாமலும் பதினாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு மதத்திலும், தெய்வத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாமலும் இருந்தாலும் ஒரு சமுதாயம்

பூராவும் ஜாதி மத தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லும் படியாக இல்லை. தமிழ்நாட்டில் நாடார் சமூகத்தாரில் அநேகருக்கு ஜாதி மத தெய்வ நம்பிக்கை கிடையாது.

ஆலயப் பிரவேசம், மதமாற்றம்

இப்போது உங்களில் சிலர் ஆலயப் பிரவேச உரிமைக்கு ஆசைப் படுவதாகவும், சிலர் இந்து மதம் விட்டு கிறிஸ்து மதத்திற்குப் போக ஆசைப்படுவதாகவும் இவ்விரண்டுக்கும் கிளர்ச்சி நடப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். பத்திரிகைகளிலும் பார்க்கிறேன். இது மிகவும் துக்கமும் பரிதாபகரமுமான விஷயமாகும்.

ஈழவர்களோ மற்றும் தாழ்ந்த ஜாதியார் என்பவர்களோ ஆலயப் பிரவேசத்துக்கு ஆசைப்படுவது சிறிதும் சுயமரியாதை அற்ற விஷயமேயாகும். ஆலயத்தில் என்ன இருக்கிறது? அங்கு சென்றால் என்ன பயன் ஏற்பட்டு விடும்? வீணாக உங்கள் பணமும் உங்கள் நேரமும் பாழாவதல்லாமல் ஆலயத்தால் என்ன நேரிடப் போகிறது?

தமிழ்நாட்டில் நாடார் சமூகத்துக்கு சில ஜில்லாக்களில் ஆலயப் பிரவேசம் இல்லாததால் இன்று அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் மற்ற சமூகத்தாரை விட முற்போக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தர்மங்கள் எல்லாம் கல்விக்கும் முற்போக்குக்குமாகவே செலவழிக்கப்பட்டு பல “மேல் ஜாதி” சமூகத்தைவிட மேல் அந்தஸ்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் பல பள்ளிக்கூடங்களும் ஆஸ்பத்திரிகளுமாக நடைபெறுகிறது. சம்பளமில்லாத ஹைஸ்கூல்கள் நடத்துகிறார்கள். ஆலயப்பிரவேசம் இருந்து இருந்தால் நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் கதிதான் அவர்களும் அடைந்திருப்பார்கள். அதாவது ஏழை மக்களை சுரண்டவும் உலகுக்கு பயன் இல்லாமல் வாழவும் ஆயிருப்பார்கள். உங்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் கிடைத்தால் நீங்களும் அந்த கதி அடைவதோடு என்றும் கீழ் ஜாதியாய் இருக்கப்போவது நிச்சயம். உங்களுக்கு பகுத்தறிவும் ஏற்படப்போவதில்லை. மனிதனுடைய முட்டாள் தனத்தை நிலை நிறுத்தவும் அயோக்கியர்களும் வஞ்சகர்களும் பிழைக்கவந்தான் ஆலயங்கள் இருந்துவருகின்றன. ஆகையால் அதை நீங்கள் வன்மையாய் எதிர்க்க வேண்டும். நீங்கள் மதத்தையும், தெய்வத்தையும் அலட்சியம் செய்யவும் ஒழிக்கவும் ஆரம்பித்த பிறகே ஆலய விஷயத்தில் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்கள் உங்களுக்கு அந்த உணர்ச்சியை ஊட்டி சிறிது இணங்கியும் வருகிறார்கள். அது உங்களை ஏய்க்கவே ஒழிய காப்பற்றவல்ல.

கிறிஸ்து மதம்

அதுபோலவே தீயர்கள் கிறிஸ்து மதம் மாறுவது என்பதையும் நான் பலமாய் ஆட்சேபிக்கிறேன். தீண்டாதவர்கள் கிறிஸ்து மதம் மாறுவது என்பது குளிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ளுவதேயாகும். கிறிஸ்து

மதத்தால் தீண்டாமை ஒழியாது. அம்மதத்தில் இன்றும் தீண்டாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். தீயர்கள் கிறிஸ்தவர்களானால் தீயர் என்கின்ற பெயர் சற்று நீளுமே ஒழிய அதாவது கிறிஸ்தவத் தீயர் என்றுதான் சொல்லப்படுமே யொழிய தீயர் என்கின்ற பெயர் போய்விடாது.

தனி சமுதாயமாய் இருப்பதன் மூலமும், மதத்தையும் தெய்வத்தையும் ஒழித்துவிடுவதன் மூலமும் தீண்டாமை ஒழியாது என்று கருதுகிறவர்கள் கிருஸ்து மதத்தில் சேருவதைவிட மகமதிய மதத்தில் சேருவது மேல் என்று சொல்லுவேன். அந்த மதத்தில் ஜாதி வித்தியாசமில்லை, அம்மதம் சிறிதாவது வீரமும் ஒற்றுமையும் உள்ள மதமாகும். சமூக வாழ்வில் உயர்வு தாழ்வு பேதம் கற்பிக்காத மதமாகும். உலகிலுள்ள மற்ற மதக்காரர்களை மிரட்டி நடுங்கச் செய்யும் மதமாகும்.

இந்து மதத்திலும் கிருஸ்துவமதத்திலும் உள்ள அளவு மூடநம்பிக்கையும், புரோகிதப்பிடுங்கல்களும் முஸ்லிம் மதத்தில் இல்லை. முஸ்லீம் சமூகம் பெருகினால் இந்து மத ஆதிக்கம் குறையும் - அரசியலிலும் சுதந்திரம் ஏற்படும். அரசாங்கமும் இந்துக்களும் முஸ்லீம்களைக் கண்டால் தான் பயந்து கொள்கிறது. முஸ்லீம்களுக்கு அரசியலில் இரட்டைப்பங்கு கிடைத்திருப்பதின் காரணம் இதுவே. இந்துக்கள் கிளர்ச்சியை அரசாங்கம் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. கிருஸ்தவர்களுக்கும் அரசாங்கம் பிச்சை கொடுப்பது போலவே உதவுகிறது. ஆனால் முஸ்லீம்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் நடுங்குகிறது. காரணம் அவர்களது ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடுமேயாகும். ஆதலால் இந்து மதம் விட்டு வேறு மதத்துக்கு போக வேண்டுமானால் முஸ்லீம் மதமே மேலானது.

சுயமரியாதை இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் எந்த மதத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை. அது தெய்வத்தையும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இந்த கொள்கைகள் இன்று இந்தியாவில் சுயமரியாதை இயக்கத்தினிடம்தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் தெய்வ நம்பிக்கையும் மத நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களை அது புறக்கணிப்பதுமில்லை. பகுத்தறிவை உபயோகிக்க பூரண உரிமை கொடுக்கிறது. மூட நம்பிக்கை, குருட்டு பழக்க வழக்கம் ஆகியவைகளை ஒழிக்கவே அது பெரிதும் பாடுபடுகின்றது. இந்நாட்டில் உள்ள ஜாதிமத தெய்வ விஸ்வாசமற்ற தீய சமுதாயமும் சுயமரியாதை இயக்கமும் ஒன்றாக வேண்டும் என்றே ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு ஆங்காங்கு சு.ம. இயக்க ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அரசியல்

தாழ்த்தப்பட்டும், கொடுமைப்படுத்தப்பட்டும் இருக்கும் சமூகம் அரசியல் கிளர்ச்சியில் தலையிடக்கூடாது என்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

எங்கள் நாட்டு அரசியல் செப்பிடு வித்தையேயாகும். ஒரு கூட்டத்தார் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கும் ஆதிக்கத்துமாகவே அங்கு அரசியல் நாடகம் நடத்தப்படுகிறது.

இந்திய அரசியல் சர்வாதிகாரி தோழர் காந்தியாராவார். இவர் ஜாதி காப்பற்றுகிறவர் - வருணாச்சிரமம் காப்பாற்றுகிறவர், இந்து மதம் காப்பாற்றுகிறவர், தெய்வ கட்டளைப்படி நடப்பவர், ராமராஜ்ஜியம் கொண்டுவருபவர். இதன் பயனாகவே மகாத்மாவானவர். இவர் சர்வாதிகாரத் தன்மைக்கு உள்பட்ட அரசியலில் தாழ்த்தப்பட்ட கீழ்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு கடுகளவு பயன் ஏற்படுமா? அவர் முயற்சியால் இதுவரை கடுகளவு பயனாவது ஏற்பட்டது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

இந்திய அரசியல் ஸ்தாபனத் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லாலை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவர் புஸ்தகப் பூச்சியேயாகும். புஸ்தகத்தில் படித்ததை ஒப்புவிப்பவர். காரியத்தில் அவருடைய ஞானம் தகப்பனாரையும் மனைவியாரையும் மோகஷத்துக்கு அனுப்ப அவர்களது எலும்புகளை கங்கையில் போட்டு சடங்கு செய்தவர். இவர்தான் சமதர்மவாதியாம்.

காந்தியார் ஜாதியைப் காப்பாற்றாவிட்டால் அவரது மகாத்மாப் பட்டம் பறந்துவிடும். பண்டித ஜவஹர்லால் எலும்பை கங்கையில் போடாவிட்டால் அவரது வீரப்பட்டம் பறந்துவிடும். பார்ப்பனர்கள் ஒருநாளில் இருவரையும் ஒழித்து சாதாரண ஆள்களாக ஆக்கிவிடுவார்கள்.

இந்த விளம்பர வேட்டை அரசியலில் நீங்கள் சிக்கினால் நசங்குண்டு போவீர்கள் - நீங்கள் பிறர் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தான் ஆளாவீர்கள்.

எதிரிகளோடு சேராதீர்கள்

அரசாங்கத்துக்கு எதிரியாய் இருப்பவர்களுடன் சேராதீர்கள். உங்களுக்கு வேண்டியது சமுதாய சுயமரியாதையேயாகும். அது அரசாங்கத்தாரால்தான் கொடுக்க முடியும். உங்களுக்கு உத்தியோகத்தில் பங்கும் வேண்டி இருக்கிறது. இந்த இரண்டிற்கும் அரசியல் ஸ்தாபனங்கள் காங்கிரசும் தேசீயமும் விரோதமானவை. ஆகவே அவை உங்கள் எதிரிகளாகும். அரசாங்கமோ இவ்விஷயங்களில் அனுகூலமாய் இருக்கிறது.

இன்றையதினம் தோழர் ஜவஹர்லால் அன்னிய அரசாங்கத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பேசுகிறார். அன்னிய அரசாங்கத்தை கூட்டி வந்தவர்கள் ஜவஹர்லால் ஜாதியார் என்பது அவர் அறியாததல்ல.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தினிடம் ஜாதி மத விஷயங்களில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று ஒப்பந்தம் வாங்கிக் கொண்டு சுதேச ராஜாக்களைக் காட்டிக் கொடுத்து துரோகம் செய்தவர்கள் ஜவஹர்லால் ஜாதியார்களேயாகும்.

இப்பொழுதும் இந்த அரசாங்கத்தை ஒழிக்க முயற்சிப்பதின் காரணம் இந்த அரசாங்கம் ஜாதி மத விஷயத்தில் பிரவேசித்து சீர்திருத்தம் செய்ய புறப்பட்டதேயாகும்.

வரப்போகின்ற (கனவு காண்கின்ற) அரசாட்சியிலும் ஜாதிமதத்தைக் காப்பாற்றுவதாக ஒப்பந்தம் செய்து பார்ப்பனர்கள் பந்தோபஸ்து செய்து கொண்டார்கள். அதுதான் கராச்சிக் காங்கிரஸ் ஜீவாதாரமான உரிமையின் முக்கியம்சமாகும். இதற்கு ஜவஹர்லால் மேலொப்பம் போட்டிருக்கிறார். இந்த மாதிரி புரட்டுகளுக்கு நீங்கள் ஆளாகாதீர்கள்.

எங்கள் நாட்டில் பல இழி மக்களுடைய நிலைமையும் கீழ்த்தர சயநல மக்களுடைய நிலைமையும் பார்ப்பனர்கள் காலைக் கழுவி தண்ணீரைச் சாப்பிட வேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகவும் குலாம்களாகவும், அவர்களது மக்களாகவும் இருக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு அந்த அவசியம் இல்லை. நீங்கள் ஜாதி, மதம், தெய்வம் ஆகியவைகளில் நம்பிக்கை அற்று உங்கள் சமுதாயத்துக்குள் அவர்களை தலைகாட்டாமல் அடிப்பதே உங்களுடைய உண்மையான சுதந்திரமாகும். அதுவே அரசியல் சுதந்திரமாகும். அதுவே முதல்தர சமதர்மமுமாகும்.

வாலிபர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதும், வாலிபர்களிடம் நான் எதிர்பார்ப்பதும் இதுதான். எந்தக் காரணம் கொண்டும் அரசியல் புரட்டிலும் காங்கிரஸ் செப்பிடு வித்தையிலும் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதே.

திவான்

உங்கள் ஊர் திவானைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. நான் அதைப் பற்றிப் பேச ஆசைப்படவில்லை. ஒரு காரியம் மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். திவான் சர். ஷண்முகம் அவர்கள் பெயரை நினைத்தாலே எங்கள் நாட்டுப் பார்ப்பனர் வயிற்றில் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது. அவர் ஒரு நாளைக்கு கவர்னர் ஆவார் என்பது பார்ப்பனர்களின் ஜோசியம். அதற்காக அவரை எப்படியாவது தட்டி விட வேண்டுமென்று கட்டுப்பாடாக பார்ப்பனர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். எங்கள் மாகாணத்தில் இரண்டு பேர் பார்ப்பனரல்லாதார் கவர்னராகி விட்டார்கள். ஒரு “சாயபும் ஒரு நாயுடுவும்” கவர்னராகிவிட்டார்கள். ஒரு “செட்டியாரும்” ஆகக்கூடும். இந்த ஸ்தானம் பார்ப்பனருக்கு கிடைக்கவில்லை, இனி கிடைப்பதும் லேசான காரியமல்ல. ஆதலால் அவர்கள் இந்த விஷயம் செய்து அவர் பெயரைக் கெடுக்க தமிழ்நாட்டிலிருந்து பார்ப்பன சக்தி இங்கு வந்து வேலை செய்கிறது. அவரது அரசியல் நிர்வாகம் எப்படியிருந்தாலும் அதைப் பற்றி நான் சிபார்சு பேசவில்லை. ஆனால் அவரது சமூக விஷயமான நிர்வாகம் உங்களுக்கு மிகவும் அனுகூலமானதாகவே இருக்கும். அதற்கு ஆகவே அவர் இங்கு அவர் தகுதிக்கு மிகவும் சிறியதான இந்த வேலையில் இருக்கிறார்.

ஆதலால் அது விஷயத்திலும் நீங்கள் பார்ப்பனர்களுடனோ மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களுடனோ சேர்ந்து உங்களந்தஸ்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். அவருக்கு இங்கு இருக்கப்பிரியமில்லை. அவர் தன் தகுதிக்கு ஏற்ற மேல் உத்தியோகத்தில் கண் வைத்து கொண்டிருக்கிறார். சீக்கிரம் போய் விடக்கூடும். அதற்குள் குறைகளை நீக்கிக் கொள்ள முயற்சியுங்கள்.

குறிப்பு:- கொச்சி சமஸ்தானத்தில் தீய வாலிபர் சமাজங்கள் சார்பாக 19.04.1936 ஆம் நாள் எர்ணா குளத்தில் நடைபெற்ற தீய வாலிப சங்க 4 ஆவது மாநாடு, 20.04.1936 ஆம் நாள் ஒச்சன் துருத்தியில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம், 21.04.1936 ஆம் நாள் சேத்தன்மங்கலத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம், 22.04.1936 ஆம் நாள் கிராங்கனூரிலும் திருச்சூரிலும் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் இவற்றில் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 26.04.1936

பாண்டியன் – ராமசாமி அறிக்கை

திருச்சியில் கூட்டம்

26-1-36ந் தேதி குடி அரசில் வெளியான பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கையின் படி கூட்டப்படவேண்டிய கூட்டம் மே மாதம் 3-ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை திருச்சியில் கூட ஏற்பாடு செய்திருக்கும் விஷயம் முன்னமேயே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அக்கூட்டம் 3-5-36ந் தேதி திருச்சியில் தோழர்கள் டி.பி. வேதாசலம், கே.எ.பி. விஸ்வநாதம் ஆகியவர்கள் முயற்சியில் தென்னூர் பழனிச்சாமி பிள்ளை பங்களாவில் கூட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கூட்டம் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு முக்கியமானதொரு கூட்டம் என்பதைப் பற்றி நாம் விவரிக்க வேண்டியதில்லை. பார்ப்பனரும் பார்ப்பனக் கூலிகளும் இதை பரிசுரிக்கக்கூடும். அது அவர்களது ஜாதிப்புத்தியும் இழி சுபாவமுமாகும்.

பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு என்றே ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு கட்சியானது இந்த 20 வருஷ காலமாக தென் இந்தியாவில் எவ்வளவோ வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. சமூகத் துறையில் இதுவரை எந்தக் கட்சியாரும் எந்த தனிப்பட்ட பெரியாரும் எந்த அரசாங்கமும் செய்திருக்காத - செய்ய நினைக்கவும் இல்லாத அளவு காரியங்களைச் செய்து ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கி இருக்கிறது.

அதாவது இந்த பார்ப்பனர் அல்லாதார் இயக்கத்தின் பயனாக பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் கல்வி, உத்தியோகம், அரசியல், சமூக இயல்களில் சம்மந்தம் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆதிக்கம் முதலாகியவைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதோடு பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் என்று ஒரு சமூகம் தென்னிந்தியாவில் அனாமதேயமாய், அடிமையாய், இழிஜாதியாய், மிருகங்களிலும் கேவலமாய், மிருகப் பிராயமாய் இருந்தது மாறி இன்று அவர்களும் ஒரு சக்தியுள்ள மக்களாய் சுயமரியாதையில் உணர்ச்சி உள்ளவர்களாய் இருந்து வருகிறார்கள் என்று இந்தியாவுக்கும் உலகத்துக்கும் எடுத்துக் காட்டும்படி செய்திருக்கிறது.

சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமானால் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் என்று ஒன்று ஏற்பட்டு இந்த 20 வருஷ காலமாய் இந்த நாட்டில் இவ்வளவு

வேலை செய்திருக்கவில்லையானால் இன்று அரசாங்கத்திலோ, காங்கிரசிலோ, ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலோ, சுயமரியாதை இயக்கத்திலோ, அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலோ மற்றும் வேறுபல காரியங்களிலோ விளம்பரம் பெற்றும், பிரபலம் பெற்றும், ஆதிக்கம் பெற்றும் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் இன்றுள்ள இந்த நிலைமையில் இருந்திருக்க முடியுமா என்பதைக் கவனித்தால் அக்கட்சியின் பெருமையும் அது செய்துள்ள வேலையும் விளங்கும். உண்மையாகவே இன்று பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் இல்லையானால் இன்று தேச பக்தர்களாய் சுயமரியாதை வீரர்களாய், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத் தலைவர்களாய், சமதர்ம அபிமானிகளாய், பார்ப்பனரல்லாத சமூக பிரமுகர்களாய் பல துறைகளில், மேதாவினர்களாய் இருந்து வரும் தோழர்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் (காந்தியார் இஷ்டப்படி அவரவர் வர்ணாச்சிரமத் தொழில் - பாரம்பரியமான தொழில் செய்ய வேண்டும் என்பது போல்) தாலுக்கா சேவகத்திலும் போலீசு கான்ஸ்டேபிளாயும், வாத்தியக்காரராயும், பறை அடிப்பவர்களாகவும், பாதரகை உற்பத்திக் காரராகவும் உப்பு மிளகாய் போரீச்சம்பழம் உருண்டை தட்டம் விற்பவராகவும், தூதுவர்களாகவும், கை வண்டி, ரிக்ஷா வண்டி சாரதிகளாகவும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட பல தொழில்காரர்களாகவும் இருந்து கொண்டு பார்ப்பானை பூஜித்து அவன் எச்சிலையை சாப்பிட்டுக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஒழிக்காமலும் சிறிதும் தளர்ச்சி இல்லாமலும் அழுத்தம் திருத்தமாய் எடுத்துரைப்போம்.

இதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று யாராவது கேட்பார்களேயானால் அதற்கு ஒரே ஒரு பதில்தான் சொல்லுவோம்.

அதாவது முதலிலே சொல்லப்பட்ட ஆட்கள் அல்லது இவர்களுக்கு (ஞாபகத்துக்கு வராத வரையில்) முன் உள்ள இவர்களது பல தலைமுறை முன்னோர்கள் என்ன காரணத்தால் என்ன தொழிலில் எப்படி வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள் என்பதேயாகும்.

அப்படிப்பட்ட நிலையும் நிர்ப்பந்தமும் உள்ள மக்களின் சமூகத்துக்கு என்று ஏற்பட்ட இயக்கம் இந்த 20 வருட காலமாய் தனது வேலையை கூடிய வரையில் தைரியமாக செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் முதலில் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அப்படிப்பட்ட இயக்கம் இன்று சிறிது தளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. சிறிது செல்வாக்கும் குறைந்து வருகிறது. பொது ஜனங்களிடத்தில் ஒரு அளவுக்கு அகுவையும் வெறுப்பையும் கூட பெற்று வருகிறது. இருந்தாலும் இவை யெல்லாம் எப்படிப்பட்ட இயக்கத்துக்கும் ஒவ்வொரு சமயங்களில் ஏற்படுவது இயற்கையேயாகும். அதிலும் ஒரு புரட்சிகரமான - மக்களின் சுயநலத்துக்கு ஏற்பட்ட கொள்கைகளுக்கு விரோதமான இயக்கத்துக்கு எதிர்ப்பும் தொல்லையும் தளர்ச்சியும் ஏற்படுவது ஒரு நாளும் அதிசயமாகாது.

ஏனெனில் எப்படிப்பட்ட இயக்கமும் மக்களால் தான் நடத்தப்பட வேண்டியதாகும், மக்கள் யோக்கியதை சராசரி - பெரும்பாலும் எப்படிப்பட்டது என்பது நாம் அறியாததல்ல.

தனி உடைமை உலகில் - தனிப்பட்ட மக்கள் தங்கள் சுயநலத்துக்கு தனிப்பட்ட உணர்ச்சியாலேயே போட்டியோடு வாழும் முறை கொண்ட உலகில் கொள்கை, ஒழுக்கம், நீதி, நன்றி ஆகிய காரியங்களை எதிர்பார்ப்பது நெருப்பு குளிர்ந்திருக்க வில்லையே என்று விசனப்படும் முட்டாள்தனத்துக்கே ஒப்பானதாகும்.

ஆகவே இதுவரையிலாவது இந்த இயக்கம் எப்படி இந்த 20 வருஷமாய் வாழ்ந்து வந்தது என்றுதான் ஆச்சரியப்பட வேண்டுமே யொழிய இந்த 20-வது வருஷத்தில் ஏன் இப்போது மாத்திரம் தளர்ச்சி அடைந்து விட்டது - செல்வாக்கு குறைய நேரிட்டு விட்டது என்று யாரும் ஆச்சர்யப்பட வேண்டியதில்லை.

ஆதலால் இப்போது அவ்வியக்கத்தில் பிரதான்யம் சம்பாதித்துக் கொண்ட சிலரின் துரோகத்தால் - அலட்சியத்தால் - நன்றி கெட்ட தனத்தால் அவ்வியக்கம் தளர்வுற்றதானால் மற்ற மக்கள் அதைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டு குறை கூறிக் கொண்டு இருப்பது என்றால் அது துரோகம் செய்த மக்களின் இழி செய்கையை விட மோசமான செய்கை - இழிவான செய்கை என்றே சொல்லுவோம்.

மேலே சொன்ன பிரமுகர்களான துரோகக்காரர்கள் துரோகம் செய்தாலும் அவ்வியக்கத்தில் இருந்து கொண்டே இருக்கிற அளவுக்காவது அவர்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வியக்கத்தினாலேயே மனிதன் என்று மற்ற மக்களின் ஞாபகத்துக்கு வரவேண்டியவனாகி பின்பு அவ்வியக்கத்துக்கும் தனக்கும் சம்மந்தமில்லை என்று சொல்லி வெளியில் இருந்து கொண்டு வையும் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் அதைவிட மோசமானவர்களாகவும் இழி பிறவிக்கார்களாகவும் தான் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்களாவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜனங்களில் அதாவது இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியை குறைகூறும் மக்களில் 100-க்கு 99 பேர்களுடைய தனிப்பட்ட யோக்கியதையும் நாணயமும் அவர்களது “ஜாதகமும்” “முன்பின் ஜன்மமும்” நாம் அறியாததல்ல.

ஆகையால் இப்படிப்பட்ட இரண்டு கூட்டத்தின் துரோகத்தையும், நன்றி கெட்ட தனத்தையும், தொல்லையையும் சமாளித்து அந்த அதாவது பார்ப்பனரல்லாத இயக்கத்தை தற்காலம் உள்ள நிலையிலிருந்து தப்புவிக்கச் செய்து - காப்பாற்றி அது முன் ஜனங்களுக்கு செய்து வந்த நன்மையை மறுபடியும் செய்யும்படியாகச் செய்வதற்கே மேற்குறிப்பிட்ட 3-5-36ந் தேதி கூட்டம் கூட்டப்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளவே இவற்றை எழுதுகிறோம்.

இந்த பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்துக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கும் உள்ள சம்மந்தத்தையும், சம்மந்தமும் தொடர்பும் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் இதற்கு முன் பல தடவை நாம் விளக்கி இருக்கிறோம். ஒன்றையொன்று நேசிக்காவிட்டாலும் ஒன்றில்லாமல் ஒன்று வாழ்வது கஷ்டம் என்றும், அதாவது அவற்றின் கொள்கைகள் நிறைவேறப் பெறுவது அசாத்தியம் என்றும் தெரிவித்து வந்திருக்கிறோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பலர் சுயமரியாதைக் கட்சியை வெறுக்கலாம், தூற்றலாம். ஆனால் இவர்களின் யோக்கியதை, நாணயம் அவர்களது பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி நன்றியறியும் தன்மை லட்சியம் முதலியவை நாமும் பொது ஜனங்களும் நன்றாய் அறியாததல்ல.

அதுபோலவே சுயமரியாதைக்காரர்களிலும் சிலர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வெறுக்கவும் சிலர் தூற்றவும் செய்யலாம். அதிலிருப்பது தங்களுடைய சுயமரியாதைக்கு கேடு என்கூட சொல்லலாம். அவர்களுடைய - அப்படிப்பட்டவர்களுடைய யோக்கியம், லக்ஷியம், நாணயம், வாழ்க்கையின் முன்பின் நிலை, பொறுப்பு, நன்றி அறியும் தன்மை, நடத்தையில் உள்ள கொள்கை முதலிய வெகு சங்கதிகளும் நமக்கும் பொது மக்களில் பலருக்கும் தெரியாததுமல்ல.

இந்த இரு கூட்டங்களின் வாழ்வுக்கு ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதை இயக்கமும் தோன்றவில்லை. இது இழிவு படுத்தப்பட்ட கொடுமைபடுத்தப்பட்ட கோடிக்கணக்கான மக்களின் நன்மைக்கு ஆகவே - அவர்களின் மனிதத் தன்மைக்காகவே தோன்றி இரவும் பகலும் அதற்காக உழைத்து வரும் மக்களாலும், இயக்கங்களின் பேரால் எவ்வித சுயநலமும் வாழ்க்கை மார்க்கமும் தேடாத மக்களாலும் துவக்கப்பட்டு அதற்கு ஆகவே உயிர் வாழ்ந்து அதற்கு ஆகவே ஜீவனையும் வாழ்க்கையையும் தத்தம் செய்யும் ஆட்களின் முயற்சியாலேயே வாழ்ந்து வருகிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் சுயமரியாதைக் கட்சியும் ஒன்று சேரக் கூடாது என்று சொல்லியும், அவற்றை தனித்தனியே குற்றம் கூறியும் பிரசாரம் செய்தும் வரும் மக்கள் இரண்டு கூட்டத்திலும் இருப்பதானாலும் பொதுவாக பார்ப்பனரல்லாத அதாவது சமூகத்திலும் அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நன்மைக்கு ஆக உழைக்க வேண்டும் என்கின்றவர்களும் - தங்கள் ஓய்வு நேரங்களிலாவது குஷாலுக்கு ஆக இந்த வார்த்தை பேச வேண்டும் என்று கருதுகிறவர்களும் மற்றும் தாங்கள் சுகபோகங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட இயக்கங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றாவது நினைக்கிறவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் இந்த சமயத்தில் சற்று கவலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் மிகவும் வணக்கமாய் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இயக்கத்தில் முக்கியமாய் உழைக்க வேண்டியவர்களும் அதன் பொறுப்பை வகிக்கவேண்டியவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப்

பற்றி 25-1-36ந் தேதி அறிக்கையில் தோழர்கள் பாண்டியனும் ராமசாமியும் விளக்கி இருக்கிறார்கள். ஆதலால் குறிப்பிட்ட மே மாதம் 3-ந் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமையன்றைக்கு தென்னாட்டில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்கிற - பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்திலும், சுயமரியாதை இயக்கத்திலும் அன்பும் கவலையும் கொண்ட மக்கள் பலர் திருச்சிக்கு வந்து நம் முன்னணி வேலையையும் பிரசார முறையையும் விளக்கி வகுத்து தொடர்ச்சியாய் காரியம் செய்ய உதவி அளிக்கவேண்டுமாய் வேண்டிக் கொள்கிறோம். கண்ணியமாய் அபிப்பிராய பேதமுள்ள தோழர்களை நாம் சிறிதும் குறைகூற முன்வரவில்லை என்றாலும் அவர்களுடைய கண்ணியமான தொல்லையில் இருந்து இவ்வியக்கங்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய முயற்சியை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாமல் இருக்க முடியாது என்பதை தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

கடசியாக நம் அதாவது பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களுக்கு நாம் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றோம். வாலிபப் பருவம் அபாயகரமான பருவம். சுலபத்தில் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளக்கூடிய வஸ்துப்போல் மிக பத்திரமாய் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய பருவம். அப் பருவத்தை பொறுப்பற்ற, பயனற்ற, சுயநல, நிலையற்ற, தற்கால விளம்பர காரியங்களுக்கு அடிமைப் படுத்தி விடாமலும் பின்னால் சலிப்பும் துக்கமும் படவேண்டிய காரியங்களுக்குப் பந்தகப்படுத்தி விடாமலும் நன்றாய் ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்த்து அவசியமானதும் நிலையானதும், காரியத்தில் செய்யவும் பயனளிக்கவும் கூடியதுமான காரியத்துக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுகிறோம்.

புதிய சீர்சிருத்தம் என்பது வெறும் உத்தியோகமயமும் பதவி மயமுமேயாகும். இந்நிலையில் பார்ப்பனரல்லாத ஏழை மக்கள் தொழிலாளி மக்கள் முதலியவர்களிடமிருந்து அரசியல் பேரால் கோடிக்கணக்காய் பொருள் பறித்து நாட்டுக்கு சமூகத்துக்கு யாதொரு பயனும் இல்லாத புல்லுருவி போலும் சமூகத்தை அழிக்கும் கூடியரோகக் கிருமி போலும் வாழ்ந்து வரும் பார்ப்பன சமூகமும் அவர்களது கால்களை அலம்பிக் குடித்து உயிர் வாழும் அவர்களது அடிமைகளும் அனுபவிக்கவும் வாழவும் விட்டு விட்டு அதைப் பார்த்துக் கொண்டு உயிர் வாழ்வது போன்ற இழி நிலையும் சுயமரியாதை அற்ற தன்மையும் உலகில் வேறு இல்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

பார்ப்பனரல்லாதாரின் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இன்று 2,3,4 பிள்ளைகள் படிக்கின்றன. வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக்கட்டி, வாழ்கையைச் சுருக்கி பிள்ளைகள் படிப்பிக்கப்படுகின்றன. எல்லாம் ஒரே ஒரு அதாவது அது சரியாய் இருந்தாலும் தப்பாய் இருந்தாலும் உத்தியோகம் என்னும் ஒரே ஒரு காரியத்தை உத்தேசித்தே (100க்கு 90 பிள்ளைகள்) படிப்பிக்கப்படுகின்றன.

இன்று இப்படிப்பட்ட குடும்பக்காரர்கள் தேசாபிமானம் - சமதர்ம வீரம் என்னும் பேர்களால் அவற்றின் போதையால் பார்ப்பனர்களே சீர்திருத்தத்தில் உள்ள உத்தியோகம் பதவி, அதிகாரம் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் ஆதிக்கம் செலுத்த இடம் கொடுத்து விட்டால் பிறகு இக்குழந்தைகள், இக் குடும்பங்கள் இவர்களது பின் சந்ததிகள் ஆகியவைகளின் யோக்கியதை என்ன ஆவது என்பதையும் இச் சமூகம் மறுபடியும் தலையெடுக்க எத்தனை காலம் ஆகும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

ஆகையால் ஒவ்வொரு முக்கிய பட்டணங்களில் ஸ்தலங்களில் உள்ள முக்கிய கவலை உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் திருச்சி கூட்டத்திற்கு வர வேண்டுமாய் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

இக் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு திருச்சி தோழர்கள் கே.ஏ.பி. விஸ்வநாதம் அவர்களும், டி.பி.வேதாசலம் அவர்களும் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அவற்றிற்கு ஆன உதவி செய்து வருவதை நாம் மனமாரப் பாராட்டுவதோடு நமது நன்றி அறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 26.04.1936

தோழர் டி.வி. பிரிவு

ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஊழியர்களில் தலை சிறந்தவரான தோழர் டி.வி. சுப்பிரமணியம் சென்ற 21ந் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை இரவு 9.20 மணிக்கு சென்னையில் காலமானதை யறிந்து வருந்துகிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பமான நாள் முதல் இறக்கும் வரை கட்சிக்கு இடையறாத தொண்டாற்றியவர்களுள் தோழர் டி.வி.யும் ஒருவர். கட்சிக்கும் தனக்கும் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் நேர்ந்த காலத்தும் அவர் கட்சியைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை; கட்சியை விட்டுப் பிரியவுமில்லை. வசைமாரியையும், கல்மாரியையும், மண்மாரியையும் பொருட்படுத்தாமல் மேடையேறி வீரமுழக்கம் செய்வதற்கு அவருக்கு இருந்தது போன்ற நெஞ்சுமுத்தம் அதிகப் பேருக்கு இருக்க முடியாது. கட்சிப்பிரசாரம் செய்ய தீரமும் திறமையும் உடைய ஊழியர்கள் ஏராளமாகத் தேவைப்படும் இக்காலத்தில் அவரது பிரிவு கட்சிக்கு நஷ்டமேயாகும்.

குடி அரசு - இரங்கற் செய்தி - 26.04.1936

கிராமப் புனருத்தாரணப் புரட்டு

இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்களும் சிறப்பாக காந்தியார், ஜவகர்லால் பண்டிதர் முதலியவர்களும் புதிய மார்க்கம் ஒன்று கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். தீண்டாமை, மதுவிலக்கு, இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, சுதர் ஆகிய காரியங்கள் சுயராஜ்ஜியத்துக்கு மார்க்கம் என்று சொன்னவைகள் இப்பொழுது மக்களின் பகுத்தறிவு என்னும் சண்டமாருதத்தில் சிக்கி சின்னா பின்னப்பட்டுப் போயிற்று. இனி இவைகளின் பேரால் மக்களை ஏய்க்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. புதிய வழி அதாவது தீண்டாதவர்கள் முன்னேற்றம் என்பதும் ஒரு 20, 30 லக்ஷம் ரூபாய் சம்பாதிக்க முடிந்ததே ஒழிய மற்றபடி அது தீண்டாதவர்கள் இந்து மதம் விட்டு வேறு மதம் புகவேண்டியதுதான் மார்க்கம் என்னும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இப்போது பார்ப்பனர்களுக்கு சமதர்ம வீரர் என்னும் பண்டித ஜவஹர்லால் நிழலில் வாழவேண்டியதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இல்லாமல் போய்விட்டது என்றாலும் புதிய முறையில் மக்களை ஏமாற்ற கிராமப் புனருத்தாரணம் என்கின்ற ஒரு புரட்டைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்புரட்டை வெளியாக்க எழுதிய ஒரு வியாசம் அளவுக்குமேல் பெரியதாக ஆகி விட்டதால் அதை மே மாத பகுத்தறிவில் சுமார் 40 பக்கமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆகவே மே மாத பகுத்தறிவை 10 பாரங்களாகப் பிரசுரித்திருக்கிறோம். ஆகையால் குடி அரசு சந்தாதாரர்கள் அபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் மே மாத பகுத்தறிவு பத்திரிகை ஒன்று வாங்கி வாசிக்க விரும்புகிறோம். அது ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சி வியாசமாகும்.

ஒவ்வொருவர் கையிலும் இருக்க வேண்டியதுமாகும்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 26.04.1936

மனித சமூக உறவு முறை

மக்கள் சமூகத்தில் சொந்தம் பாராட்டவும், சொத்துக்கள் அனுபவிக்கவும், கலவிகள் செய்யவும், உறவு முறை என்பதாக ஒரு நியதி ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

அந்நியதிக்கு எவ்வித கொள்கையும், ஆதாரமும் இல்லாமலும் உலகமெங்குமுள்ள மனித சமூகத்தில் ஒரே விதமான உறவு முறை அனுஷ்டிக்கப்படாமலும், தேசாச்சாரம், ஜாதியாச்சாரம், மதாச்சாரம், பழக்கம், வழக்கம் என்கின்ற பலவகையான மார்க்கத்தைப் பின் பற்றியே உறவு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன; யாதொரு நியாயமும் காரணமும் சொல்லப்படாமலே பின்பற்றப்படுகின்றன. அவ்வளவோடு மாத்திரமல்லாமல் இம்முறைகள் சிறிதும் தவறாமல் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் கையாளப்பட வேண்டும் என்கின்ற நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் ஆளாகியிருக்கின்றன.

ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால் உறவு முறைகள் என்பது அர்த்தமற்ற பழக்க வழக்கத்தில் கட்டுப்பட்டதாகவும், குருட்டு நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவுந்தான் காணப்படுகின்றனவே தவிர அவசியங்களை அறிந்து கொண்டதாகக் கருத முடியவில்லை.

உதாரணமாக, சகோதரர்கள் விஷயத்தில், ஆண் சகோதர உறவுக்கு ஒரு முறையும், பெண் சகோதர உறவுக்கு ஒரு முறையும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. ஆண் சகோதரன் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகளை தங்கள் தங்கள் குழந்தைகளாகவும், பெண் சகோதரி வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகளைத் தாங்கள் கலியாணம் செய்யத் தக்க பந்தத்துவம் உடையவர்களாகவும் இந்துக்களில் பெரும்பாலோர் கருதுகிறார்கள்.

முஸ்லீம் சமூகத்திலோ பெண் சகோதரி மகளை கலியாணம் செய்து கொள்ளுவது தகாது என்றும், சிறிய தகப்பனார், சிறிய தாயார் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்வது தகும் என்றும் கருதப்படுகிறது.

சில சமூகங்களில் ஒரு வித ரத்தக் கலப்பும், முன் சம்பந்தமும் இல்லாதிருந்தாலும் குலங்கள் பெயரையும், கோத்திரங்கள் பெயரையும் பார்த்துக் கொண்டு அதன் பேரிலேயே கலவிக்கு - கலியாணத்துக்கு முறைகள் வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கிருஸ்துவர்கள் சமூக உறவுமுறை என்பதும் எவ்விதக் கட்டுப் பாட்டுக்கும் உடன்படாமல் கண்மூடித்தனமாய் ஏதோ ஒரு முறையைப் பின்பற்றப்படுவதாய் இருக்கின்றது.

வேறு நாடுகளில் தன் கூடப் பிறந்த சகோதரிகளையே, அதாவது சயாம் தேசத்தில் ஆரிய மதத்தைப் பின் பற்றுகின்ற அரசர்கள் தன் கூடப்பிறந்த தங்கையையே மணந்து கொண்டு கலவி செய்கிறார்கள். பவுத்த ராமாயணத்தில், ராமனுக்குச் சீதை உடன் பிறந்த தங்கை என்றும், அக்காலத்தில் ஆரியர்களில் ஒரே தாய் தகப்பன் வயிற்றில் பிறந்த அண்ணன் தங்கைகள் கலியாணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் இருந்த தென்றும், அதை அனுசரித்தே தான் இப்போது சயாம் தேசத்தில் நடந்து வருகிறதென்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.

மலையாள தேசத்தில் சில பாகங்களிலும், திபேத்து தேசத்திலும் ஒரு பெண் பல புருஷருக்கு மனைவியாய் இருக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. நம்நாட்டில் ஒரு புருஷன் பல ஸ்திரீகளைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளுகிறான்.

சில ஜாதிகளில் ஒரு குடும்பத்தில் மகனுக்குக் கட்டப்பட்ட பெண் தகப்பனுக்கும், கலியாணம் செய்து கொண்டவனுடைய மற்ற சகோதரர் களுக்கும் கலவிக்குரிய ஸ்திரீயாகக் கருதப்படுகிறாள்.

நம் நாட்டில் தாசி ஜாதி என்பவர்களிலும், மலையாளத்தில் நாயர் ஜாதி என்பவர்களிலும் குடும்ப சொத்துக்குப் பெண்களே உரிமையாளவர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்ற சமூகங்களில் குடும்ப சொத்துக்குப் பாத்தியஸ்தர்கள் ஆண்பிள்ளைகள் மட்டுந்தான் என்று கருதப்படுகின்றது.

இஸ்லாம் சமூகத்தில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை அளிக்கப்பட்டு, பங்கில் வித்தியாசம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐரோப்பியர்களிலும் உறவு முறை, கலியாண முறை ஆகியவைகளில் இந்தியாவைவிட பல மாறுதல்களும் பல தலை கீழ் முறைகளும் இருக்கக் காண்கின்றோம். அதை மக்கள், சிற்றப்பன் மக்கள் ஆகியவர்களை ஒரே மாதிரியாக ('நெவ்யூ' - 'நெய்ஸ்')ப் பாவிக்கிறார்கள். அதுபோலவே சகோதரன் மக்களுக்கும், சகோதரி மக்களுக்கும் ஒரேவிதமான உறவு முறை கொண்டாடுகிறார்கள். அழைக்கும் முறையிலும் ஒரே முறை வைத்துத்தான் அழைக்கிறார்கள்.

சில தேசங்களில் பெண்கள் பாடுபட்டு சம்பாதித்து ஆண்களுக்குப் போடுகிறார்கள். அத்தேசங்களிலுள்ள ஆண்கள், இங்குள்ள பெண்களைப்போல, அலங்காரம் செய்துகொண்டு, பெண்களுடைய போகப் பொருளாய் வீட்டில் இருக்கிறார்கள்.

சில விடங்களில் விபசாரத்தனத்துக்காக பெண்களை நீக்கி வைக்கிறார்கள். வேறு சில விடங்களில் அதே போன்ற விபசாரத்தனத்துக்காக ஆண்களை நீக்கி வைக்கிறார்கள். சில விடங்களில் ஆண்கள் விபசாரத்தனத்தை குற்றமாகப் பாவிப்பதில்லை. இன்னுஞ் சில விடங்களில் பெண்கள் விபசாரத்தனமே குற்றமாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. மற்றுஞ் சிலவிடங்களில் விபசாரத்தனம்

எவ்வளவு இருந்தாலும் அதைப்பற்றிய பேச்சே யில்லாமல் இருந்து வருகிறது. சில வகுப்பார்கள் பெண்களைக் கலியாணமே செய்து கொள்வதில்லை.

சிலர் புருஷன் செத்தால் அதிகமாக அழுகிறார்கள்; ஆனால் பெண்சாதி செத்தால் அதிகமாகத் துக்கப்படுவதில்லை. வேறு சிலர் மனைவி செத்தால் அதிகமாக அழுகிறார்கள் புருஷன் செத்தால் அதிகமாகத் துக்கப்படுவதில்லை. அது போலவே சிலர் ஆண் குழந்தை செத்தால் அதிகமாக அழுகிறார்கள்; வெகு நாளைக்கு விசனப்படுகிறார்கள். ஆனால் அங்கு பெண் குழந்தைகள் மரணத்துக்கு அதிகம் கவலைப்படுவதில்லை. சில விடங்களில் பெண் குழந்தைகள் மரணத்துக்காக அடைகிற விசனமும் துக்கமும் ஆண் குழந்தைகள் சாவை முன்னிட்டு அவ்வளவாக அடைகிறதில்லை. பொதுவாய் சாவுக்காக துக்கப்படுவது என்பது பெரும்பாலும் வயது நிலைமை, இறந்தவர்களால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட - ஏற்படும் - பலாபலன் முதலியவைகளைப் பொருத்தே உண்டாவதாகயிருந்து வருகிறது.

ஆகவே கலவிக்கும், துக்கத்துக்கும், விபச்சாரத்துக்கும் சொத்துக்கும், கலியாணத்துக்கும் அகில உலக மனித சமூகம் முழுமைக்கும் பொருந்தும் படியான ஒரு முறையோ, வரையறையோ, காரண காரியங்களோ பொதுவாய் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பழைய சரித்திரம் ஒன்றில், ஒரு தேசத்து அரச முறையில் அந்த அரசனுடைய (ராணி) பெண்சாதி இறந்துவிட்டால் உடனே அந்த அரசனின் மகள் ராணி (மனைவி)யாக ஆகிவிடுகிறாள் என்றும், அரசன் இறந்து விட்டால் உடனே மகன் ராஜ (புருஷ)னாக ஆகி விடுகிறான் என்றும், உண்மையான புருஷன் மனைவியாக ஆகிவிடுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்த ஞாபகம் இருக்கிறது.

இவைகளையெல்லாம் யோசிக்கும்போது கலவி முறை என்பதும், சொத்து முறை என்பதும் பெரும்பாலும் தேசாச்சாரம், மதாச்சாரம் அல்லது ஜாதியாச்சாரம் பழக்க வழக்கம் முதலியவற்றைப் பொருத்திருக்கிறதே தவிர, வேறு நியாயமான - நிர்ப்பந்தமான - உலகமெங்கும் ஒரே வழி துறையான - காரண காரியமான முறை கிடையவே கிடையாது என்றுதான் யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் மற்ற ஜீவன்களின் இயற்கை சுபாவங்களும் எவ்வித வரையறைக்குக் கட்டுப்பட்டதாகவும் காண முடிவதில்லை.

நமது பழங்காலப் புராணங்களைப் பார்த்தால் தான் பெற்ற மகளையும், தன்னை ஈன்ற தாயையும் புணர்ந்த கதைகள் பல இருக்கின்றன. முறையற்ற விபசாரத்தன சம்பந்தமான கதைகள் எண்ணிறந்தவைகளிருக்கின்றன. குருவின் மனைவி, சகோதரன் மனைவி ஆகியவர்களை கலவி செய்வது குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. பிள்ளைப் பேறுக்காக வேறு புருஷருடன் செய்யுங் கலவி குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. சில விடங்களில் சிஷ்யைகள் குருமார்களுடன் கலவி செய்வது குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை.

சிலவிடங்களில் பிராமணர்களுடன் கலவி செய்வதைப் பிசகென்று கருதுவதில்லை. கடவுள்கள் பக்த பெண்களிடம் கலவி செய்த கதை அனந்தம்.

பத்துப் பணத்துக்கு மிஞ்சின பதிவிரதை இல்லை என்றும், ஆணும் இடமும் கிடைத்தால் எந்தப் பெண்ணும் பதிவிரதையாய் இருக்க முடியாது என்றும் “தாம் சாஸ்திரம்” கூறுகின்றன.

பெண் கதியே இப்படியானால் ஆண் கதியைப் பற்றி கூறவேண்டுமா?

ஆகவே இவ் விஷயங்களில் இன்னதுதான் சரி, இன்னது தான் தப்பு என்று குறிப்பிடுவதற்கில்லாமல் இருந்து வருகிறது. ஆனாலும் கலவிக்கான வைத்தியமுறைப்படியும், தேக தத்துவ முறைப்படியும் சில முறைகள் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதை குற்றமென்று சொல்ல இதுவரை எவரும் முற்படவில்லை. ஆதலால் இதைப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதன் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

என்றாலும் கலவியைப்பற்றிய காரியங்களுக்கு பாவம், புண்ணியம், கடவுள் தண்டனை, மானம் என்பவைகள் பொருத்தமாகும்படியாக எவ்வித குறிப்பிட்ட ஒரே மாதிரியான முறையும் கண்டுபிடிக்க முடியாமலிருந்து வருகின்றதென்பது மேற்கண்ட விஷயங்களால் கருதவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த உறவு முறை சம்பந்தம், கலவி சம்பந்த மாத்நிரமல்லாமல் மற்றும் மனித ஒழுக்க சம்பந்தமான பல காரியங்களிலும் பாவ புண்ணியம் நிர்ணயிக்கவோ, நன்மை தின்மை நிர்ணயிக்கவோ முடியாமல், இதுபோலவே தேசத்துக்கு ஒரு முறை, மதத்துக்கு ஒருதினசு, வகுப்புக்கு ஒரு மார்க்கம், ஜாதிக்கு ஒருவிதம் என்பதாகத்தான் இருந்து வருகிறது.

ஆகவே இவ்விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டி, மனிதன் எப்படி நடந்து கொள்ளுவதென்னும் கேள்விக்குப் பொது அறிவும் ஆராய்ச்சியுமுள்ள மனிதன் என்ன சொல்ல முடியும் என்று யோசிக்கும்போது ‘சமயோசிதம்’ என்பதைத் தவிர வேறு வழிகாட்டி இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை என்பதற்காகவே இவ்வுறவு முறை விஷயத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதாயிற்று.

(இக்கட்டுரை நகர தூதனுக்கு விசேஷ கட்டுரையாக எழுதப்பட்டதாகும்)

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - ஏப்ரல் 1936

தர்மம் அல்லது பிச்சை

தர்மம் அதாவது ஏழைகளுக்கு பிச்சை இடுதல் முதல் மற்றவர்களுக்கு பலவித உதவிகள் செய்வது என்பது வரை அனேக விஷயங்கள் தர்மத்தின் கீழ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மாதிரி தர்மத்தைப் பற்றி எல்லா மதங்களுமே முறையிடுகின்றன.

இந்து, முஸ்லீம், கிறிஸ்தவம் முதலிய மதங்களில் இந்த தர்மத்தை - பிச்சை கொடுத்தலை மிக நிர்ப்பந்தமாக கட்டாயப்படுத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எப்படி எனில் தர்மம் கொடுக்காதவன் பாவி என்றும் அவன் நரகத்துக்கு போவான் என்றும், கடவுள் அவனை தண்டிப்பார் என்றும் இப்படியெல்லாம் பயமுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவை கடவுள் வாக்கெனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து மதம் என்பதில் தர்மத்தை 32 விதமாக கற்பித்து 32 தர்மங்களையும் ஒருவன் செய்ய வேண்டும் என்றும், அந்தப்படி செய்தால் அவனுக்கு இன்ன இன்ன மாதிரி புண்ணியம் கிடைக்கும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது, அறம் 32. ஒரு மனிதன் சத்திரம், படிப்பவர்களுக்கு சாப்பாடு, பக்தர்களுக்கு உணவு, பசவுக்கு வாயுறை, கைதிகளுக்கு சாப்பாடு, இரப்பவர்களுக்கு பிச்சை, தின்பண்டம், அநாதிகளைக் காத்தல், பிள்ளைப்பேறுக்கு மருத்துவம் செய்தல், அனாதிப் பிள்ளைகளை வளர்த்தல், பிள்ளைகளுக்கு பால் வார்த்தல், அநாதிப் பிணம் சுடுதல், ஏழைகளுக்கு ஆடை கொடுத்தல், வழிப்போக்கர்களுக்கு சுண்ணாம்பு கொடுத்தல், வைத்தியம் செய்தல், வண்ணான் உதவல், நாவிதன் உதவல், கண்ணாடி காட்டுதல், காதோலை கொடுத்தல், கண்ணுக்கு மருந்து செய்தல், தலை முழுக்காட்ட எண்ணெய் தருதல், பெண்போகம் வேண்டுவோருக்கு போகப் பெண் உதவுதல், கஷ்டத்தில் சிக்குண்டவர்களுக்கு உதவி செய்து விடுவித்தல், தண்ணீர் பந்தல் வைத்தல், மடம் கட்டுதல், ரோட்டுப் போடுதல், சாலைமரம் வைத்தல், மாடு எருமை ஆகியவை தங்கள் தினவுகளை தீர்த்துக்கொள்ள சொறி கல் நடுதல், மிருகங்களைக் காத்தல், கக்கூசு கட்டல், விலை கொடுத்து உயிர் மீட்குதல், பெண்தானம் செய்தல்.

ஆகிய 32 தர்மங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமை என்று சொல்லப்படுகிறது.

அதுபோலவே இஸ்லாம் மதம் என்பதிலும் அன்னியனுக்கு பிச்சைகொடுத்தாக வேண்டும் என்றும், அது ஒருவனுடைய வருஷ வரும்படியில் அவனது சிலவு போக மீதி உள்ளதில் 40ல் ஒரு பாகம் வருஷந்தோறும் பிச்சையாக பணம், சாப்பாடு துணி முதலியவைகளாய் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப்படி செய்யா விட்டால் மதத்துரோகம் என்றும் இந்தப்படி செய்யாதவன் இஸ்லாம் ஆகமாட்டான் என்றும் கூட கூறப்படுகிறது.

அதுபோலவே கிறிஸ்தவ மதத்திலும் தர்மம் கொடுக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதென்றும், தர்மம் செய்யாதவனுக்கு மோட்சமில்லை என்றும், உதாரணமாக ஒரு ஊசியின் காதோட்டை வழியாக ஒரு ஒட்டகம் நுழைந்தாலும் நுழையுமே ஒழிய பிச்சை கொடுக்காத பணக்காரன் ஒரு காலமும் மோட்சத்துக்கு போக மாட்டான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தப்படிக்கு தர்மங்கள் செய்யவேண்டிய அவசியங்களை வற்புறுத்தி அந்த வற்புறுத்தல்களை பகவான் சொன்னான் ஆண்டவன் சொன்னான் என்று வேதங்கள் என்பவைகளிலும் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த தர்மங்கள் எல்லாம் இருக்கிறவர்கள் அதாவது செல்வவான்கள் இல்லாதவர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் இதன் தாத்தாரியமாகும்.

செல்வவான்களுக்கு செல்வம் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டதாகும். ஆகையால் கடவுள் கொடுத்ததை கடவுளின் சிருஷ்டியாகிய - கடவுளின் பிள்ளைகளாகிய ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும் என்பதே அந்த தாத்தாரியத்தின் உள்கருத்தாகும். செல்வவான்களுக்கு கடவுள் செல்வங்களைக் கொடுத்தார் என்றால் செல்வமில்லாத ஏழை தரித்திரவான்களுக்கு செல்வமில்லாமல் செய்தது கடவுள் தான் என்பதை எந்த மதவாதியும், ஆஸ்திகனும் மறுக்க மாட்டான் என்றும், மறுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுவேன்.

செல்வம் என்பது உலகத்தின் பொது சொத்து. அதை யார் உண்டாக்கி யிருந்தாலும் உலகத்தில் உள்ளவரை எந்த ஜீவனுக்கும் அது பொது சொத்தாகும். ஆனால் அந்த பொது சொத்தானது பலாத்காரத்தாலும், சூழ்ச்சியாலும், ஆட்சியாலும், கடவுள் பேராலும் ஒருவனுக்கு அதிகமாய்ப்போய் சேரவும் மற்றொருவனுக்கு சிறிது கூட இல்லாமல் தரித்திரம் பசி முதலியவை அனுபவிக்கவும் ஆன தன்மை உண்டாக்கப் படுகிறதே ஒழிய மற்ற எந்தக் காரணத்தாலும் எவனுக்கும் இல்லாமல் போக நியாயமே இல்லை.

ஆன போதிலும் கடவுளே ஒருவனை செல்வவானாக ஆக்கினார் என்றும், கடவுளே ஒருவனை ஏழையாக ஆக்கினார் என்றும் வைத்துக் கொள்வதானாலும் தர்மம் - பிச்சை கொடுக்கிற அதிகாரத்தை மாத்திரம் ஏன் பணக்காரனுக்கு கொடுத்து அவனுக்கு இஷ்டமிருந்தால் பிறத்தியானுக்கு

பிச்சைபோட்டு மோட்சத்துக்கு போகும்படியும் அவனுக்கு இஷ்டமில்லை யானால் பிச்சை கொடுக்காமல் இருந்து நரசுத்துக்கு போகும்படியும் எதற்காக கற்பிக்க வேண்டும் என்பது நமக்கு புலப்படவில்லை. அன்றியும் ஏதோ இரண்டொரு பணக்காரன் பிச்சை கொடுத்து தர்மம் செய்து மோட்சத்துக்கு போவதற்காகவும் பலர் பிச்சை கொடுக்காமல் இருந்து நரசுத்திற்குப் போவதற்காகவும் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பிச்சைக்காரர்களை ஏன் சிருஷ்டித்தார் என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை. செல்வம் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டதானால் ஏழையும் பணக்காரனும் கடவுளால் தானே உண்டாயிருக்க வேண்டும். இந்தப்படி ஒரு கடவுள் மூன்றையும் படைத்து ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் வாங்கும் கொடுக்கும் உத்தியோகம் கொடுத்து இதற்கு கணக்கு எழுதி வைத்து அவனவனுக்குத் தகுந்த மோட்ச நரசுத்துக்கு அனுப்பும் வேலையில் கடவுள் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்றால் கடவுள் பக்தர்கள் கடவுளை பரம முட்டாளாகவும் பரிசுத்த மடையனாகவும் சிருஷ்டிக்கிறார்களா அல்லது கடவுளை பரம கருணாநிதியாகவும் பார பட்சமற்ற தந்தையாகவும் சிருஷ்டிக்கிறார்களா என்று கேட்கின்றேன்.

ஏழையை சிருஷ்டிப்பானேன் பணக்காரனை சிருஷ்டிப்பானேன்? ஏழையை பணக்காரனிடம் போய் கெஞ்சும்படி செய்வானேன்? பணக்காரன் தனக்கு இஷ்டமிருந்தால் கொடுப்பதும் இஷ்டமில்லாவிட்டால் கொடுக்காமல் ஆளைவிட்டு கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளச் சொல்லுவதும் ஏன்? என்பவைகளை யோசித்துப்பார்த்தால் முதலில் இந்த தத்துவம் உண்மையாய் இருக்குமா என்பதே பெரிய சந்தேகமாய் இருப்பதோடு பரிசுத்த ஆஸ்திகத் தன்மையுடன் கடவுளை சிருஷ்டித்துப் பிரசாரம் செய்கின்ற மக்கள் எவ்வளவு முட்டாள் களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதும் வெள்ளிடைமலையாகும்.

கடவுள் பார்த்து ஒரு உத்திரவில் அல்லது ஒரு சங்கல்பத்தில் எல்லாம் பொருளும் எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாய் இருக்கத்தக்கது என்று செய்துவிட முடியாதா? என்று கேட்பதோடு எல்லா ஜீவன்களையும் தானே சிருஷ்டித்து தானே நடத்துகிறவனாய் இருக்கிறபடியால் ஒன்றை ஒன்று துன்புறுத்தவோ ஒன்றை ஒன்று கொன்று தின்னவோ கூடாது என்று நிர்ணயித்து விட முடியாதா என்று கேட்கின்றேன். உண்மையாகவே ஒரு யோக்கியமான கடவுள் இருந்தால் இதை செய்திருக்க மாட்டாரா என்றும் கேட்கின்றேன்.

இந்தப்படி செய்வது முடியாத காரியம் என்று யாராவது சொல்லுவார் களானால் ரஷ்யாவில் லெனின் என்ற ஒரு மனிதன் இந்தப்படி உத்திரவு போட்டு பணக்காரரும், பிச்சைக்காரரும் இல்லாமல் செய்து விட்டாரே, இவர் கடவுளுக்கும் பெரியவரா? என்று கேட்கிறேன்.

ஆதலால் தர்மம் - பிறத்தியானுக்கு பிச்சை கொடுப்பது, மற்றவர் களுக்கு உதவுவது என்கின்ற முறைகள் எல்லாம் பணக்காரத் தன்மைக்கு அனுகூலமானதே தவிர - பணக்காரத் தன்மையை காப்பாற்ற ஏற்படுத்தப் பட்டதே தவிர, அவை ஒரு நாளும் ஏழைகளுக்கும், பிச்சைக்காரர்களுக்கும் அனுகூலமானதல்ல.

ஏனெனில் பிச்சை கொடுப்பது, மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்கின்ற காரியங்களால்தான் இல்லாத ஏழை மக்களை - தரித்திரவாசிகளான மக்களைப் பிரித்தான முடியும். ஏழை மக்கள் பிரிந்திருந்தால்தான் பணக்காரர்கள் வாழ முடியும். அன்றியும் பணக்கார மக்கள் மீது ஏழை மக்களுக்கு குரோதமும் வெறுப்பும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற காரியத்திற்காகவே தர்மம் என்பதும், ஐக்காத் என்பதும், பிச்சை என்பதும் கற்பிக்கப்பட்டதே ஒழிய பிச்சைக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கோ அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கோ ஏற்பட்டதல்ல.

பிச்சைக்காரர் இருப்பதும், அவர்கள் பிச்சை எடுப்பதும் ஜனசமுதாயத்துக்கு ஒரு பெரும் தொல்லையும் இழிவுமாகும் என்பதோடு ஒரு கடவுள் இருந்தால் அக் கடவுளுக்கு மிகுந்த அவமானமும் அயோக்கியத்தனமான காரியமுமாகும்.

இந்தக் கருத்தை வைத்தே திருவள்ளுவரும் “பிச்சை எடுத்து வாழ வேண்டிய மனிதனை கடவுள் சிருஷ்டித்து இருப்பானேயானால் அக்கடவுள் இல்லை யென்றுதான் அருத்தம், அவன் இருந்தாலும் ஒழிய வேண்டியதே அவசியம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திருவள்ளுவர் நூலில் முன்னுக்குப்பின் முரண்கள் பல இருந்தாலும், அவர் ஒரு தனிஉடமைக்காரரேயானாலும் இந்த ஒரு விஷயத்தில் தைரியமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆனாலும் இதற்கு முரணாக மற்றொரு இடத்திலும் சொல்லி இருக்கிறார். அதாவது “தர்மம் செய்தவனையும் பாவியையும் பார்க்க வேண்டுமானால் பல்லக்கில் போகிறவனையும் பல்லக்கு சுமப்பவனையும் பார்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே இதிலிருந்து தர்மம் செய்ததி னாலேயே பல்லக்கில் போகும்படியான செல்வவானாகப் பிறந்தான் என்றும், தர்மம் செய்யாததினாலேயே பல்லக்குத் தூக்கும் தரித்திரனாகப் பிறந்தானென்றும் சொல்லுகிறார்.

அப்படியானால் ஏழை பணக்காரத்தன்மையை திருவள்ளுவர் ஆதரிக்கிறார் என்பதாக ஒரு புறத்தில் விளங்குகிறது. இந்த முரணும் மயக்கமும் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இவருக்கு கடவுள் தன்மையில் ஆத்மார்த்தத்தில் இருந்த நம்பிக்கையேயாகும். கடவுள் தன்மை அதாவது “மனிதத்தன்மைக்கு மீறிய ஒரு சக்தி இருக்கிறது. அதற்கும் உலக நடவடிக்கைகளுக்கும் சம்மந்தம் உண்டு” என்று எவன் கருதினாலும் அப்படிப்பட்டவன் முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும், தனி உடமைக்காரனாகவும், உயர்வு தாழ்வை ஆதரிக்கிறவ னாகவும் இருந்துதான் தீருவான்.

எது எப்படி இருந்த போதிலும் உலகத்தில் மனித சமுதாயம் தொல்லை இல்லாமல் வாழ வேண்டுமானால் பிச்சை கொடுப்பதும் பிச்சை எடுப்பதும் சட்டவிரோதமான காரியமாய்க் கருதப்பட வேண்டும். அப்படியானால்தான் மனிதன் சுயமரியாதையோடு வாழ முடியும். பிச்சை கொடுக்கும் வேலையை

சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு பணம் வேண்டுமானால் பணக்காரரிடம் இருந்து பிச்சை வரி என்று ஒரு வரியை கிருஸ்து சொன்ன கணக்குப்படியோ முகம்மது நபி சொன்ன கணக்குப்படியோ சர்க்கார் வசூலித்து அதற்கு ஒரு இலாக்கா வைத்து வினியோகிக்க வேண்டும். அந்தப் பிச்சையை சர்க்கார் தொழில்சாலைகள் வைத்து அதன் மூலம் பிச்சைக்காரர்களிடம் வேலை வாங்கிக்கொண்டு வினியோகிக்க வேண்டும். இந்தக் காரியத்துக்காக சர்க்கார் எந்த தொழில்சாலை வைக்கிறார்களோ அந்த மாதிரி தொழில்சாலையை மற்றவர்கள் வைக்காமல் தடுத்துவிட வேண்டும்.

இப்படிச் செய்தால் பணக்காரர்கள் ஏற்பட்டு நாசமாய்ப் போனாலும் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லையாவது இல்லாமல் போய்விடும். பணக்காரத் தன்மை ஆட்சியில்லாத தேசம் எதிலும் இந்தக் காரியம் சுலபமாய் நடத்தலாம்.

ஆகவே தர்மம் செய்வது அக்கிரமம் என்றும், ஐன சமூகத்துக்கு தொல்லை என்றும், பணக்காரர்களின் அயோக்கியத்தனங்களை மறைக்க ஒரு ஆட்சி என்றும் சொல்லுகிறேன்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - ஏப்ரல் 1936

இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கும் இந்து மதத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமை அற்ற தன்மை

இஸ்லாம் மத ஒழுக்கம்

1. மதுபானம் கூடாது.
2. சூதாடுதல் கூடாது.
3. விபசாரம் கூடாது.
4. வட்டி வாங்குதல் கூடாது.
5. போர் செய்தல் கூடாது.

இந்து மத ஒழுக்கம்

1. கடவுளுக்கு மது படைக்கவேண்டும். (ராமாயணம்)
2. அரசர்க்கு சூது உரியது. (பாரதம்)
3. கடவுள்களே விபசாரம் செய்திருக்கின்றன. (கிருஷ்ணன், முருகன்) விபசாரிகளை அனுமதிக்கின்றன. (தேவதாசிகள் முறை)
4. வட்டி வாங்குவது வருணாச்சிரம முறை. (வைசிய தர்மம்)
5. கடவுள்கள் யுத்தம் செய்திருக்கின்றன. யுத்தம் அரச நீதி, அரச தர்மம். (கந்தப்புராணம், பாரதம், ராமாயணம்)

மதக்கொள்கைகள், திட்டங்கள் ஆகியவைகளில் இந்து மதம், இஸ்லாம் மதம், கிருஸ்தவ மதம் ஆகிய மதங்கள் எல்லாம் ஒன்றே.

கடவுள்

இந்து மதத்தில் பல கடவுள்கள் உண்டு.

இஸ்லாம், கிறிஸ்து மதங்களில் ஒவ்வொரு கடவுள் தான் உண்டு.

கடவுள் சாயல்

இந்துமதம் கடவுளை மனிதனாகவே மனித ரூபகமாகவே பாவிக்கிறது. இஸ்லாம்மதம் கடவுளை மனிதனாகக் கூறுகிறது. அதாவது கடவுளை ஆண்டவன் அவன் இவன் என்று சொல்லுகிறது.

உலக சிருஷ்டி

இந்து மதம் கடவுளால் உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறது.

இஸ்லாம் மதமும் உலகம் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றே கூறுகிறது.

பாவ புண்ணியக் கணக்கு

இந்து மதத்தில் மனிதனுடைய செய்கையை குறித்து வைத்து பாவ புண்ணியம் கணக்கு வைக்கப்படும். சித்திரபுத்திரன் எழுதி வைப்பார்.

இஸ்லாம் மதத்தில் மனிதனுடைய செய்கைகளைக் குறித்து பாவ புண்ணியம் கணக்கு வைக்கப்படும். இரண்டு தூதர்கள் எழுதி வைப்பார்கள்.

சொர்க்க நரகம்

இந்து மதத்தில் மனிதனுடைய பாவத்துக்கு நரகமும் புண்ணியத்துக்கு சொர்க்கமும் உண்டு.

இஸ்லாம் மதத்தில் மனிதனுடைய செய்கைக்கு பாவத்துக்கு நரகம், புண்ணியத்துக்கு சுவர்க்கமும் உண்டு.

ஏழு நரகம்

இந்துக்களுக்கு 7 நரகம் உண்டு.

இஸ்லாம்களுக்கு 7 நரகம் உண்டு.

தூதர் பிசாசு

இந்துக்களுக்கு தேவ தூதர்களும் பிசாசும் உண்டு.

இஸ்லாம் மதத்துக்கும் தேவ தூதர்களும் பிசாசுகளும் உண்டு.

நான்கு வேதம்

இந்துக்கள் வேதங்களுக்கு ரிக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்கு பெயர்கள்.

இஸ்லாம் வேதத்துக்கு தைரத்து, ஐபுரு, இஞ்சிலு, குர்ஆன் என நான்கு பெயர்கள்.

அவதார புருஷர்

இந்துக்களுக்கு அவதார புருஷர்கள் தெய்வாம்ச புருஷர்கள் ஆகிய லக்ஷக்கணக்கான ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் உண்டு.

இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கும் லக்ஷக்கணக்கான தேவதூதர்கள், நபி மார்கள் ஆகியவர்கள் உண்டு.

புண்ணிய ஸ்தலங்கள்

இந்துக்கு புண்ணிய ஸ்தலங்கள் உண்டு.

இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கும் புண்ணிய ஸ்தலமுண்டு.

பண்டிகை

இந்துக்களுக்கும் பண்டிகை விரதாதிகள் உண்டு.

முஸ்லீம் மார்க்கத்துக்கும் பண்டிகை விரதங்கள் உண்டு.

தொழுகை

இந்துக்களுக்கும் தொழுகை, பிரார்த்தனை இவற்றிற்கு முறைகள், கணக்குகள் உண்டு.

இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கும் தொழுகை பிரார்த்தனை கணக்குகள் முறைகள் உண்டு.

தான தர்மம்

இந்துக்களுக்கும் தான தர்மங்கள் உண்டு.

இஸ்லாம் மார்க்கத்திலும் தான தர்மங்கள் உண்டு.

விசேஷ நாள்

இந்துக்களுக்கு விசேஷ நாள், ஓய்வு நாள் உண்டு.

இஸ்லாம் மார்க்கத்திலும் விசேஷ நாள் ஓய்வு நாள் உண்டு.

மற்றவர்கள் மட்டமானவர்கள்

இந்துக்கள், இந்து அல்லாதவர்களை மிலேச்சர்கள் என்கிறார்கள்.

இஸ்லாம் மதத்தில் இஸ்லாம் அல்லாதவர்களை காபர்கள் என்கிறார்கள்.

உள் பிரிவு

இந்து மதத்திலும் உள் பிரிவுகள் உண்டு.

இஸ்லாம் மதத்தில் உள் பிரிவினர்கள் உண்டு.

யுத்தம்

இந்து மதத்தில் மத யுத்தம் நடந்திருக்கிறது.

இஸ்லாம் மதத்திலும் மத யுத்தம் நடந்திருக்கிறது.

சடங்கு

இந்து மதத்திலும் சடங்குகளும் மந்திரங்களும் உண்டு.

இஸ்லாம் மதத்திலும் சடங்குகள் மந்திரங்கள் உண்டு.

செத்தவர் சரீரம்

இந்து மதத்திலும் செத்தவர்களுக்கு சரீரம் கொடுக்கப்பட்டு விசாரணை நடக்கும்.

இஸ்லாம் மதத்திலும் செத்தவர்கள் எழுப்பப்பட்டு விசாரணை நடக்கும்.

சமாதுக்கு கிரிகை

இந்து மதத்திலும் இறந்து போன பிணத்துக்கு கிரிகைகள், மந்திரங்கள், மரியாதைகள் உண்டு.

இஸ்லாம் மதத்துக்கும் இறந்து போன பிணத்துக்கு கிரிகைகள், மந்திரங்கள், மரியாதைகள் உண்டு.

சமாது வணக்கம்

இந்துக்களுக்கும் சமாது வணக்கம் உண்டு.

இஸ்லாம்களுக்கும் சமாது வணக்கம் உண்டு.

புனித ஸ்தலங்கள்

இந்துக்களுக்கும் சிலர் புதைக்கப்பட்டதற்கு (அடக்கமானதற்கு) ஆக விசேஷ ஸ்தலங்கள் உண்டு.

இஸ்லாம்களுக்கும் சிலர் புதைக்கப்பட்டதற்காக விசேஷ ஸ்தலங்கள் உண்டு.

மேல்கண்ட அனேக விஷயங்களில் கிறிஸ்தவ மதமும் இதை அனுசரித்தேதான் இருக்கின்றது.

ஆகவே பொதுவாக மதம் என்றால் கடவுள், நல்வினை, தீவினை, பாவம், புண்ணியம், சொர்க்கம், நரகம் இறந்த பிறகு இவைகளை அனுபவித்தல் சடங்கு மந்திரங்கள் என்பவை இல்லாமல் எந்த மதமும் இருக்க முடிவதில்லை.

ஒருமனிதன் கடவுள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு சொர்க்க நரகம், நல்வினை, தீவினை, பாவம் புண்ணியம் ஆகியவைகளை ஒப்புக்கொள்ளா விட்டால் நாஸ்திகனாய் விடுகிறான்.

நல்வினை தீவினை என்பவைகளோ மதத்துக்கு ஒரு விதமாய் இருக்கிறது. இந்துவுக்கு கள் குடிப்பது பாவமல்ல. முஸ்லீம்களுக்கு கள் குடிப்பது பாவம். முஸ்லீமுக்கு மாட்டைக் கொல்வது - தின்பது பாவமல்ல. இந்துவுக்கு மாட்டைக் கொல்வது - தின்பது பாவமாகும்.

இதுபோல் இன்னும் அனேக விஷயம் உண்டு. ஆதலால் மதம் என்பது எல்லோருக்கும் ஒன்று போலவே இருந்தாலும் மத சம்பிரதாயம் வேறு வேறாய் இருந்து வருகிறது.

மத சம்பிரதாயங்களைப் பார்க்கும் போது சொர்க்க நரக விஷயத்தில் எல்லா மதங்களும் ஒன்றுபோல்தான் என்றும், நல்வினை தீவினை என்பதும், பாவ புண்ணியம் என்பதும் எல்லா மதத்திலும் கட்டுப்பாடுகள் என்றும், ஆனால் அந்த அந்த மதக்காரர்களின் காலதேசத்துக்கு தக்கபடி சௌகரியத்துக்கு தக்கபடி ஏற்பாடு செய்து கொள்ளப்பட்டவைகள் என்றும் விளங்கும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 03.05.1936

கடவுள்

வினா:- கடவுளைப்பற்றிப் பொதுவாக ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை விளக்கிக் கூறு.

விடை:- கடவுள் வான மண்டலத்தையும், பூமியையும், அதிலுள்ள சகல சராசரங்களையும் படைத்தவன் என்று மக்களில் பெரும்பாலார் நம்புகிறார்கள்.

வினா:- அப்புறம்?

விடை:- கடவுள் சர்வஞானமுடையவனாம், யாவற்றையும் பார்க்கிறானாம். பிரபஞ்ச முழுதும் அவனது உடமையாம். சர்வ வியாபியாம்.

வினா:- கடவுள் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி ஜனங்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்.

விடை:- அவன் நீதிமானாம்; புனிதனாம்.

வினா:- வேறு என்ன?

விடை:- அவன் அன்பு மயமானவனாம்.

வினா:- கடவுள் அன்பு மயமானவனென்று ஜனங்கள் எப்பொழுதும் நம்புகிறார்களா?

விடை:- இல்லை. மக்கள் அறிவும் ஒழுக்கமும் உயர உயர கடவுள் யோக்கியதையும் விருத்தியடைந்து கொண்டே போகிறது.

வினா:- உன் கருத்தை நன்கு விளக்கிக் கூறு.

விடை:- காட்டாளன் கடவுள் ஒரு காட்டாளனாகவும், திருடனாகவும் இருந்தான். அராபித் தலைவன் கடவுளான ஜாப் ஒரு கீழ் நாட்டு யதேச்சாதிகாரியாக இருந்தான். யூதர்கள் கடவுள் போர் வெறியனாயும் பழிக்குப்பழி வாங்கும் குணமுடையவனாகவும் இருந்தான். கிறிஸ்தவர் கடவுளோ அற்பாயுளுடைய மக்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்கு நித்திய நரக தண்டனை வழங்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

வினா:- கடவுளைப்பற்றிய வேறு அபிப்பிராயங்கள் என்ன?

விடை:- மக்கள் மனோ வாக்குக் காயங்களினால் செய்யும் காரியங்களில் அவன் சிரத்தையுடையவனாக இருக்கிறானாம்.

வினா:- ஏன்?

விடை:- அவனுக்கு விருப்பமான காரியங்களை நாம் செய்தால் பரிசளிக்கவும் விருப்பமில்லாத காரியங்களைச் செய்தால் தண்டனையளிக்கவும்.

வினா:- கடவுளுக்கு என்ன என்ன பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன?

விடை:- ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் கடவுளை ஒவ்வொரு பெயரால் அழைக்கிறார்கள். கிரேக்கர்கள் ஜியூயஸ் என்றும், ரோமர்கள் ஜோவ் என்றும், பாரசிகன் ஆர்முஸ்ஜித் என்றும், ஹிந்துக்கள் பிரம்மம் என்றும், யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் ஜிஹோவா என்றும், முகமதியர் அல்லா என்றும் கடவுளை அழைக்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேறு பெயர்கள் எவை?

விடை:- பரம்பொருள், அனந்தன், மூலகாரணன், பரமாத்மா, நித்தியசக்தி, பிரபஞ்சம், இயற்கை, மனம், ஒழுங்கு முதலியன.

வினா:- ஆனால் ஜனங்கள் சொல்லும் கடவுள் ஒரே பொருளைத்தானா குறிக்கிறது?

விடை:- இல்லை. சிலர் கடவுளை ஒரு ஆளாக பாவனை செய்கிறார்கள். சிலர் ஒரு கருத்தெனக் கூறுகிறார்கள். வேறு சிலர் சட்டம் என்கிறார்கள். மற்றும் அறிய முடியாத ஒரு சக்தி என்கிறார்கள். ஒரு கூட்டத்தார் கடவுள் பூரணன் என்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் ஜடப் பொருளும் மனமும் ஐக்கியப்படும் நிலையே கடவுள் என நம்புகிறார்கள்.

வினா:- மக்கள் எப்பொழுதும் ஒரே கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்து வந்திருக்கிறார்களா?

விடை:- மக்களில் பெரும்பாலார் ஒரு கடவுள் அல்லது பல கடவுள்கள் இருப்பதாக நம்பியே வந்திருக்கிறார்கள்.

வினா:- ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடவுளுண்டா?

விடை:- பல கடவுள்கள் உண்டென்றே பொதுவாக நம்பப்படுகிறது.

வினா:- பல கடவுள்களை நம்புகிறவர்களுக்கு என்ன பெயர் அளிக்கப்படுகிறது?

விடை:- பல கடவுளை நம்புவோர் பல தெய்வவாதிகள், ஒரே கடவுளை நம்புவோர் ஏக தெய்வவாதிகள்.

வினா:- சில பலதெய்வாதிகளின் பெயர் சொல்லு.

விடை:- எகிப்தியர், ஹிந்துக்கள், கிரேக்கர், ரோமர்.

வினா:- ஏக தெய்வ வாதிகள் யார்?

விடை:- யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், முகமதியர்.

வினா:- இவர்கள் எல்லாம் எப்பொழுதுமே ஏக தெய்வவாதிகளாக இருந்தார்களா?

விடை:- இல்லை. ஆதியில் எல்லா ஜாதியாரும் பல தெய்வங்களையே வணங்கி வந்தார்கள்.

வினா:- பல தெய்வ வாதிகளின் கடவுள்கள் எவை?

விடை:- சூரியன், சந்திரன், ஆவிகள், நிழல்கள், பூதங்கள், பேய் பிசாசுகள், மிருகங்கள், மரங்கள், மலைகள், பாறைகள், நதிகள் முதலியன.

வினா:- இவைகள் எல்லாம் கடவுளாக நம்பப்பட்டதாய் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?

விடை:- எப்படியெனில் ஜனங்கள் அவைகளை வணங்குகிறார்கள்; அவைகளுக்கு ஆலயங்கள் கட்டினார்கள்; விக்கிரகங்கள் உண்டு பண்ணினார்கள்; அவைகளுக்கு பூஜைகள் நடத்தினார்கள்.

வினா:- இந்த தெய்வங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரி மகிமையுடையன வென்று ஜனங்கள் நம்பினார்களா?

விடை:- எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் மேலான ஒரு கடவுளுக்கு அவை அடிமைகள் அல்லது சின்னங்கள் என்று அறிவாளிகளான சொற்பப் பேர் நம்பினார்கள்.

வினா:- அறிவில்லாதவர்களோ?

விடை:- அவைகளில் சில அதிக சக்தியுடையவை என்றும், சில கருணையுடையவை என்றும், சில அழகானவை என்றும், சில அதிக புத்தியுடையவை என்றும் நம்பினார்கள்.

வினா:- கடவுள் உற்பத்திக்கு அவர்கள் என்ன காரணம் கூறுகிறார்கள்.

விடை:- கடவுள் உற்பத்திக்குப் பலவிதமான காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

வினா:- அவற்றுள் சிலவற்றை விளக்கு.

விடை:- முதற்காரணம், ஆதிகால மக்கள் அறிவில்லாதவர்களாக குழந்தைகளைப் போல் பயங்காளிகளாயும் இருந்தார்கள். எனவே தனக்கு அறியமுடியாதவைகள் மீது அவர்களுக்குப் பயமுண்டாயிற்று. கண்ணால் காணமுடியாத ஏதோ ஒன்றே பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறதென்று நம்பினார்கள்.

இரண்டாவது:- மக்கள் பலவீனராயும், உதவியற்றவராயுமிருப்பதினால் அவர்களுக்கு உதவியளிக்கக்கூடிய சர்வ சக்தியுடையவொன்று இருக்க வேண்டுமென்று நம்பினார்கள்.

மூன்றாவது:- மனிதன் இயல்பாக நேச மனப்பான்மையுடையவன், பிறருடன் கலந்து பழகவே அவன் எப்பொழுதும் விரும்புகிறான். எனவே தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அறிய முடியாத சக்திகளை அறியவும், அவற்றுடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளவும் விரும்புகிறான். இறுதியில் அறியமுடியாத சக்திகளைக் கடவுளாக உருவகப்படுத்திக்கொள்கிறான்.

நான்காவது:- தெய்வ நம்பிக்கைக்கு மரணமே முக்கிய காரணம்.

வினா:- அது எப்படி?

விடை:- நமக்கு உலகத்தில் சிரஞ்சீவியாக வாழமுடியுமானால் தெய்வங்களைப்பற்றியோ, தெய்வீக சக்திகளைப்பற்றியோ நினைக்கத் தேவையே உண்டாகாது. மரணம் உண்டு என்ற உணர்ச்சியினாலேயே மறு ஜென்மத்தைப்பற்றியும், பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் காரணமாக இருக்கும் ஒன்றைப்பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. பிராணிகளுக்கு மரணத்தைப்பற்றிய சிந்தனையே இல்லாததினால் கடவுளும் இல்லை.

வினா:- தெய்வங்களின் தொகை பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறதா?

விடை:- இல்லை. அது குறைந்துகொண்டே போகிறது.

வினா:- ஏன்?

விடை:- மக்களது அறிவும் சக்தியும் வளர வளர தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியுமென்ற நம்பிக்கை விருத்தியடைகிறது.

வினா:- அறிவில்லாதவர் கடவுள்களை விட அறிவுடையோர் கடவுள் குறைவா?

விடை:- ஆம். நாகரிகமில்லாதவர்களே பல தெய்வங்களை வணங்குகிறார்கள்.

வினா:- ஏக தெய்வவாதிகள் நிலைமை என்ன?

விடை:- இப்பொழுதும் பெரும்பாலார் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுள் நம்பிக்கையே இல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்களா?

விடை:- ஆம். அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள்.

வினா:- அவர்கள் ஏன் கடவுளை நம்பவில்லை?

விடை:- பொதுஜனங்கள் சங்கற்பப்படிபுள்ள கடவுள் நமது அறிவுக்கு அதீதமானதென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வினா:- கடவுள் உண்மையை நிரூபித்துக் காட்ட முடியாதா?

விடை:- சிலர் முடியும் என்கிறார்கள்; சிலர் முடியாது என்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுளுண்மைக்கு கூறப்படும் ஆதாரங்கள் எவை?

விடை:- முதல் ஆதாரம் காரண காரிய வாதம்.

வினா:- அதை விளக்கிக் கூறு.

விடை:- எதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். எனவே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டும். அந்த கர்த்தாவே கடவுள்.

வினா:- இது ஒரு பலமான வாதமல்லவா?

விடை:- பலமான வாதந்தான், ஆனால் முடிவானதல்ல.

வினா:- ஏன்?

விடை:- யாவற்றிற்கும் ஒரு காரணமிருக்க வேண்டுமானால் கடவுளுக்கும் ஒரு காரணமிருக்க வேண்டுமே.

வினா:- கடவுள் அனாதியாக இருக்கக் கூடாதா?

விடை:- காரணமில்லாமலே கடவுளுக்கு இயங்க முடியுமானால் காரணமில்லாமல் காரியமில்லை என்ற வாதமே அடியற்று வீழ்ந்து விடுகிறது.

வினா:- அப்புறம்?

விடை:- காரணமின்றி அனாதி காலமாக கடவுள் இயங்க முடியுமானால், பிரபஞ்சமும் எக்காரணமுமின்றி அனாதிகாலமாக இயங்க முடியும்?

வினா:- கடவுளுக்கும் ஒரு காரணமுண்டு என சம்மதித்தால் என்ன நஷ்டம் வந்து விடப்போகிறது?

விடை:- அப்படியானால் அந்தக்காரணத்துக்கு மூலகாரணமென்ன வென்று ஆராய வேண்டியதாக ஏற்படும். அவ்வாறு ஆராயத் தொடங்கினால் முடிவே ஏற்படாது.

வினா:- வேறு வாதமென்ன?

விடை:- பூரணத்துவ வாதம்.

வினா:- அது என்ன? விளக்கிக் கூறு?

விடை:- அதாவது நாம் அபூரணராக இருந்தாலும் (குறைபாடுடையவர்களா இருந்தாலும்) பூரணமான ஒரு பொருள் உண்டென்ற உணர்ச்சி நமக்கு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்த உணர்ச்சி அந்தப் பூரணப் பொருளின் சாயல் என்று நம்பப்படுகிறது.

வினா:- அதனால் நாம் ஊகிக்க வேண்டியதென்ன?

விடை:- அந்த உணர்ச்சி நமது உள்ளத்து இருந்துகொண்டு இருப்பதினால் அதற்கு ஆதாரமாக ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்றும், அதுவே கடவுள் என்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

வினா:- மேலும் கொஞ்சம் விளக்குக!

விடை:- ஒரு பூரண வஸ்துவின் பிரதிபிம்பம் நமது உள்ளத்துத் தோன்றவேண்டுமானால் அது உள்பொருளாக இருக்க வேண்டும். அது உள்பொருளாக இல்லையானால் பூரணமாக இருக்க முடியாது.

வினா:- அப்படியானால் முடிவு என்ன?

விடை:- கடவுளைப்பற்றிய உணர்ச்சி நமக்கு இருப்பதினால் கடவுள் ஒன்று இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒன்று இல்லையானால் நமக்கு அந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவே செய்யாது என்பதுதான் முடிவு.

வினா:- இந்த வாதம் சரியானதுதானா?

விடை:- முதல்வாதத்தைப்போல இது அவ்வளவு உறுதியானதல்ல.

வினா:- ஏன்?

விடை:- பூரணத்துவம் ஒரு குணம். உண்மை ஒரு நிலைமை. அவை இரண்டும் சம்மந்தமற்றவை. ஒரு பெரிய பட்டணம் கடலில் ஆழ்ந்து கிடப்பதாகவோ, மேக மண்டலத்தில் மிதந்துகொண்டிருப்பதாகவோ நமது உள்ளத்து ஒரு உணர்ச்சி ஏற்படலாம். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பட்டணம் இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. அதுபோல ஒரு பூரண வஸ்துவைப்பற்றிய உணர்ச்சி நமக்கு இருப்பதினால் ஒரு பூரண வஸ்து இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமுமில்லை.

வினா:- வேறொரு உதாரணத்தினால் விளக்கிக் காட்டு.

விடை:- பூமி பரந்திருப்பதாக வெகுகாலம் மக்கள் நம்பிவந்தார்கள். அந்த உணர்ச்சி உலகத்தின் பிரதிபிம்பமாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் பரப்பான பூமி இல்லவே இல்லை.

வினா:- அப்படியானால் பூரண வஸ்துக்களும் அபூரண வஸ்துக்களும் நமது மனோ கற்பிதம் தானா?

விடை:- ஆம்.

வினா:- அடுத்த வாதம் என்ன?

விடை:- அடுத்தது உருவக வாதம்.

வினா:- அதை விளக்கு.

விடை:- வினாடி, நிமிஷம், மணி காட்டும் முறையில் ஒரு கடிகாரம் உருப்படுத்தப்பட்டிருப்பதினால் அது ஒரு நோக்கத்துடன் உண்டு பண்ணப் பட்டிருக்கிறதென்றும், அதற்கு ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் அறிகிறோம். அதுபோல உலகமும் ஒரு நோக்கத்தோடு சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அதற்கு ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டும். அந்த கர்த்தாவே கடவுள்.

வினா:- இந்த வாதம் எப்பேர்ப்பட்டது?

விடை:- கடிகாரத்தை உலகத்துக்கு உவமையாகக் கூற முடியாது. கடிகாரம் எதற்காக உண்டு பண்ணப்பட்டதென்று கூறிவிடலாம். ஆனால் உலகம் எதற்காக உண்டுபண்ணப் பட்டதென்று கூறுவது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல.

வினா:- பிரபஞ்ச அமைப்பு கடிகார அமைப்புப்போல அவ்வளவு தெளிவான தல்லவா?

விடை:- தெளிவாக இருந்தால் இரகசியங்களுக்கு இடமே இல்லை.

வினா:- கடிகாரத்தைப்பற்றி நாம் பூரணமாக அறிந்திருப்பது போல பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி நாம் பூரணமாக அறியவில்லை யென்று நீ கூறுகிறாயா?

விடை:- ஆம். கடிகாரத்தின் அமைப்பை நமக்குத் தெளிவாக விளக்கிக் கூற முடியும். பிரபஞ்ச அமைப்பைத் தெளிவாக விளக்கிக்கூற முடியாது.

வினா:- இந்த வாதத்தைப்பற்றி வேறு ஏதாவது சொல்ல வேண்டிய துண்டா?

விடை:- கடிகாரத்தைப் பார்த்தவுடன் அதை உண்டு பண்ணியவன் ஒருவன் இருக்கவேண்டுமென்று அறியலாமேயன்றி கடிகார உற்பத்திக்குக் காரணமான பொருள்களை யுண்டுபண்ணியவன் ஒருவன் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லமுடியாது.

வினா:- வேறு என்ன?

விடை:- உலகத்தை உண்டு பண்ணியவன் ஒருவன் உண்டென்று ஒப்புக்கொண்டாலும் உலகத்தை சிருஷ்டித்தவன் ஒருவன் இருப்பதாக நமக்கு ரூபப்படுத்த முடியாது.

வினா:- இம்மாதிரியான சங்கடங்கள் பல இருப்பதினால் பிரஸ்தாப விஷயத்தில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய நிலை என்ன?

விடை:- நாம் அந்தரங்க சுத்தியோடு ஆராயவேண்டும். பிடிவாதமாக எதையும் நம்பக்கூடாது. திறந்த மனத்தோடு உண்மையை அறிய முயல வேண்டும்!

வினா:- கடவுள் என்ற பெயரை நாம் எந்தப் பொருளில் வழங்க வேண்டும்?

விடை:- ஜீவகோடிகளின் உயர்ந்த லக்ஷயத்தைக் குறிக்கும் பொருளாகவே நாம் வழங்கவேண்டும்.

வினா:- அப்படியானால் சிலரின் தெய்வங்கள் உத்தமமானவை என்றும், சிலரின் தெய்வங்கள் மோசமானவை யென்றும் ஏற்படாதா?

விடை:- ஆம். நிச்சயமாக ஏற்படும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனவன் லக்ஷயத்துக்கும் கடவுளுக்கும் அளவு கோலாக இருக்கிறான்.

வினா:- மேலும் கொஞ்சம் விளக்கு.

விடை:- நமது கண் பார்வை எட்டும் அளவுக்கே நமக்குப் பார்க்க முடியும். அதுபோல நமது மனோசக்திக்கு இயன்ற அளவிலே நமக்கு சிந்திக்கவும் விரும்பவும் முடியும்.

வினா:- அப்படியானால் கடவுளை சிருஷ்டித்தது யார்?

விடை:- ஒவ்வொருவனும் தன் கடவுளை சிருஷ்டித்துக் கொண்டான்.

குடி அரசு - வினா விடை - 03.05.1936

அசம்பளியில் வெண்ணெய் வெட்டிகள்

“அரசியல் என்பது யோக்கியமான வழியில் வாழ்க்கை நடத்தத் தகுதியற்றவர்களின் கடைசி வயிற்றுப்பிழைப்பு மார்க்கம்” என்பதாக மேல்நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறியிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே யாகும்.

அதை நமது நாட்டு பார்ப்பன தேசிய வாதிகள், தேசாபிமானத் தலைவர்கள் என்பவர்கள் மெய்ப்பித்துக்காட்டி விட்டார்கள். வக்கீல் வேலையிலும், வியாபாரத்திலும், தாசித்தொழிலிலும் பிரவேசிக்கின்றவர்களுக்கு எப்படி நாணயம், ஒழுக்கம், சத்தியம் முதலியவைகள் வேண்டியதில்லையோ - இருக்க முடியாதோ - இருக்கக்கூடாதோ அது போல் நமது தேச பக்த கூட்டங்களுக்கும், தேசியத் தலைவர்களுக்கும் நாணயமும், ஒழுக்கமும், சத்தியமும் சிறிதுகூட இல்லாமல் போய் விட்டன. இவர்களுக்கு வேண்டிய தெல்லாம் எப்படி பாமர மக்களை ஏய்ப்பது, எந்த இழிவான காரியம் செய்தாவது ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றுவது என்கின்ற இரண்டு காரியங்களேயாகும்.

ஆதலால் நம் தேசியத் தலைவர்கள் இந்த இரண்டு காரியங்களிலும் முதல் நெம்பர் கெட்டிக்காரர்களாகி இன்று அரசியலில் தலை சிறந்து விளங்குகிறார்கள். இந்தக்கூட்டத்தாரின் தேசாபிமானமும், தேசிய வெற்றியுமெல்லாம் பாமரமக்கள் சரியானபடி ஏய்க்கப்பட்டார்களா, அரசியல் பதவிகள் எல்லாம் தங்கள் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு பயன்படும்படி கைப்பற்றப்பட்டனவா என்பதை லக்ஷயமாய்க் கொண்டனவேயாகும்.

இதை நமது வாலியர்களும் ஏழைப் பாமர மக்களும் உணராமல் ஏமாந்து போய் இந்த ஒழுக்கங்கெட்ட, நாணயங் கெட்ட பித்தாலாட்டக் கூட்டத்தாருக்கு அடிமையாகி தங்கள் சமூக நலனைக் கெடுத்து நாசமடைந்து வருகிறார்கள்.

இம்மாதிரியான பித்தலாட்டக் கொடுமையில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதே முக்கிய விடுதலை என்றும், மனிதனின் சுயமரியாதை என்றும் கருதி 10, 15 வருஷ காலமாகவே நாம் முயற்சித்து வருகிறோம். அம்முயற்சியைப் பார்ப்பன தேசிய வீரர்களும், தேசியத் தலைவரும் தொடர்ந்து கட்டுப்பாடாய் குறைகூறி விஷமப் பிரசாரம் செய்து எதிர்த்து வருகிறார்கள். இவ்வெதிர்ப்புகளை அவர்களது அடிமையாய் இருந்தாலொழிய பிழைக்க முடியாது என்று கருதி இருக்கும் சில ஈனர்களும் ஆதரித்து வந்து பார்ப்பனரிடம் பாத தீர்த்தம் பெறுகிறார்கள்.

என்ன தான் குறைகூறி, எவ்வளவுதான் விஷமப் பிரசாரம் செய்து வந்தாலும் ஏதாவது ஒரு காலத்தில் உண்மை வெளிப்படாமல் போவதில்லை.

உதாரணமாக இந்திய சட்டசபை தேர்தலின் போது பார்ப்பனர்களும் அவர்களது அடிமைகளும் வெற்றிபெற பார்ப்பன தேச பக்தர்களும், பார்ப்பன தேசியத் தலைவர்களும் செய்த காரியங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல அரசியலைப் பற்றி மேனாட்டு அறிஞர் ஒருவர் சொன்னதற்கு மேலாகவே நடந்து காட்டினார்கள். அதனால் மக்கள் நன்றாய் ஏமாற்றப்பட்டார்கள்.

ஒட்டுப் போட்டு விட்டு வீடு திரும்புவதற்கு முன் வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் ஆகாயக் கப்பலில் ஓடிவிடும் என்றும், அரிசியும் பருப்பும் அன்றாடம் தபாலில் விலையில்லாமல் வீடு வந்து சேரும் என்றும் தங்கள் அனுபவிக்கும் பூமிகளுக்கு சர்க்கார் வரியே செலுத்த வேண்டியதில்லை என்றும் கருதினார்கள். ஆனால் எலக்ஷன் நடந்து இன்றைக்கு ஒன்றரை வருஷ காலமாச்சுது. என்ன பலன் ஏற்பட்டது? ஒரு வளைந்த குண்டுசிக்காவது பயன்பட்டதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை என்பதோடு அதை சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூட நம் பாமர மக்களுக்கு புத்தியில்லையே என்று விசனப்பட வேண்டி இருக்கிறது.

மக்களின் ஒழுக்கத்தையும் புத்தியையும் கெடுக்க தேவதாசிகளும் கள்ளுக்கடைகளும் எப்படி இருக்கின்றனவோ அதுபோலவே நமது நாட்டின் மக்களின் ஒழுக்கத்தையும், புத்தியையும் மற்றொரு விதத்தில் கெடுக்க காங்கிரசும் தேசிய பத்திரிகைகளும் இருந்து வருகின்றன என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கும் அவைகளை ஆதரிக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் அழிவு காலம் ஏற்பட்டு நாணயமாயும், யோக்கியமாயும் நடைபெறும்படியான ஸ்தாபனங்களும் பத்திரிகைகளும் ஏற்பட்டாலொழிய மனித சமூகம் ஒரு நாளும் உருப்படப் போவதில்லை என்பது உறுதியாகும்.

அசம்பளி தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற தோழர்கள் அசம்பளிக்கு சென்ற ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தங்களை விளம்பரஞ் செய்துகொண்டார்கள். அவற்றிற்கு பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் அளவுக்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்கள் கொடுத்தன.

1926, 27-ல் இக்கூட்டத்தார் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியின் பேரால் அசம்பளியில் இருந்து கொண்டு செய்த தட்புடலுக்கு சமமாக, ஆகத்தக்க அளவு செலவு செய்து பார்த்தார்கள். “சர்க்காருக்கு தோல்வி மேல் தோல்வி, காங்கிரசுக்கு வெற்றி மேல் வெற்றி” என்று பறை முழக்கினார்கள். “அரசாங்க மெம்பர்களின் வாய்கள் அடைக்கும்படியாக வீர கர்ஜனை செய்தார்கள்.” “3 நாள், 4 நாள் தொடர்ந்து பேசினார்கள்”, “அரசாங்க மெம்பர்கள் தலை குனிந்தார்கள்”, “சத்தியமூர்த்தியின் வீரகர்ஜனை, புலாபாயின் மேதாவித்தனம், அவினாசிலிங்கத்தின் ஆணித்தரமான கேள்விகள்” என்றெல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் போட்டார்கள். முடிவில் என்ன ஆயிற்று என்பதே அறிவாளிகள் யோசிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

நாடகத்தில் ராஜவேஷக்காரனும், மந்திரி வேஷக்காரனும், சேவுக வேஷக்காரனும் பேசும் சுவடால்கள் போலவே முடிந்ததே தவிர வேறு என்னவாவது ஆயிற்று என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்திய சட்டசபைக்கு இந்த வாய்ப்பேச்சு வீணர்கள் சென்றதின் பயனாக, நடந்திருக்க வேண்டிய காரியங்கள் பல நல்ல காரியங்கள் நடக்க முடியாமல் போயின. சமூகசீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்கள் ஏதும் கொண்டு வரவோ, செய்யவோ முடியாமல் போயிற்று. இது பார்ப்பனர்களுக்கும், காந்தியாருக்கும் ஒரு வெற்றி என்று அவர்கள் மகிழலாம்.

தேசத்தின் அருமையான நேரமும், ஏழை மக்களின் ரத்தம் சிந்தி சம்பாதித்த பணமும் வெறும் நாசமாயின. 150 மெம்பர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் என்றால் தினம் 3000 ரூபாய் தினப்படி ஆய்விட்டது. இவர்கள் ரயில் சார்ஜ் விஷயத்தில் 30 ஆயிரம் ரூபாய் போல் செலவு ஆகிவிட்டது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சம்பளமே இந்த 2, 3 மாதங்களுக்கும் லக்ஷக்கணக்கில் ஆகி இருக்கும். விளம்பரங்களுக்கு ஆகவும், கட்சி துவேஷத்துக்காகவும் விஷமத்தனத்துக்காகவும் கேட்கப்படும் அனாவசியமானதும், கிருத்துருவமானதுமான கேள்விகளுக்குப்பதில் சேகரிப்பதற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகும். இவ்வளவும் போதாமல் கட்சி பிரதி கட்சி காரணமாய் சர்க்காருக்கு ஆள் பிடிப்பதற்காக பல உத்தியோகங்கள் பதவிகள் உற்பத்தி செய்வதிலும், வேறு விதமான அனுகூலம் செய்வதிலும் எவ்வளவோ செலவுகளும், அசௌகரியங்களும், அனுபவிக்க வேண்டி வரும். இவ்வளவு செய்தும் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் புலாபாய் தேசாய் நல்ல கெட்டிக்கார வக்கீல் ஆனார், சத்திய மூர்த்தியார் பெயர் பெற்ற வாயாடி ஆனார், சில பச்சகானாக்கள் துப்பட்டிக்கு கொம்பு முளைத்ததுபோல் விளம்பரம் பெற்றார்கள்.

ஆனால் இவர்கள் அரசாங்க மெம்பர்களால் எவ்வளவு முட்டாள்கள் என்றும், தேசநலத்துக்கு விரோதமாய் வந்து விளம்பரத்துக்கு ஆக தேச நேரத்தையும் பணத்தையும் பாழாக்கினார்கள் என்றும் பட்ட வர்த்தனமாக வெளியாக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, முக்கியமாக இக்கூட்டத்தார் இந்திய சட்ட சபைக்குச்செல்ல ஒட்டு வாங்கும்போது பொது மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளில் எதையாவது நிறைவேற்றினார்களா? அல்லது அப்படி ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்ததையாவது ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தார்களா என்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம். வாக்குறுதிகளாவன:-

1. புதிய சீர்திருத்தத்தை உடைத்து உருவில்லாமல் ஆக்கி விடுகிறோம்.
2. ஒரு புதிய தேசிய சபையை கூட்டச்செய்து அதன்மூலம் இந்நாட்டு தேவைகளை நிர்ணயித்து அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது.
3. அடக்குமுறைச் சட்டங்களை ஒழித்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த காரியங்களில் எதையாவது செய்ய முடிந்ததா, செய்ய முயற்சித்தார்களா என்பதே முக்கிய கேள்வியாகும்.

முதலாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு போதிய பலமில்லாததால் வேறு இரண்டு மூன்று கூட்டத்தாருக்கு தாங்கள் நிபந்தனை இல்லாத அடிமைகள் ஆக வேண்டியவர்களானார்கள்.

அதாவது, வருணாச்சிரம மாளவியா கூட்டத்தாருக்கும் “வகுப்புவாத” ஜின்னா கூட்டத்தாருக்கும், முதலாளித்துவ மோடி கூட்டத்தாருக்கும் அடிமைகளாக வேண்டியவர்களானார்கள்.

இதனால் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கவோ, வேறு ஒரு பொது பிரதிநிதித்துவக் கூட்டம் கூட்டவோ யோக்கியம் இல்லாமல் போய் விட்டதுடன், அடக்குமுறைச்சட்டங்களை ஒழிக்க இவர்களுக்கு வாயளப்பைவிட வேறு காரியம் செய்ய முடியாது என்பதும் வெளிப்பட வேண்டியதாயிற்று.

ஆகவே ஒரு அளவு தந்திரத்தாலும், தங்கள் கொள்கைக்கு விரோதமாக சில விட்டுக்கொடுக்கும் இழி தொழிலாலும் தாங்கள் இருப்பதாய்க் காட்டிக்கொண்டதைத் தவிர வேறு ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

சென்னை சட்டசபையில் உள்ள ஜஸ்டிஸ் கட்சி மெம்பர்களையும், மந்திரிகளையும் என்னவெல்லாம் குறைகூறினார்களோ அக்குறைகளுக் கெல்லாம் இந்திய சட்டசபையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆளானதோடு, காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் ஜனப்பிரதிநிதிகள் அல்ல என்பதை கல்லின் மேல் எழுத்துப் போல் எழுதும்படியாக நடந்து கொண்டுவீட்டார்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

சுமார் 50, 60 தீர்மானங்கள் வரை காங்கிரஸ்காரர்களால் நிறைவேற்றப் பட்டவைகளில் ஒன்றாவது சர்க்காரால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல், அநேகமாய் எல்லாம் குப்பைத் தொட்டிகளில் போடப்பட்டன என்றால், காங்கிரசுக்காரர்கள் ஜனப்பிரதிநிதிகளாய் இருக்கத் தகுதி உடையவர்களா, அல்லது சுயமரியாதையுடையவர்களா என்று கேட்கின்றோம்.

சர். ஷண்முகத்தை “தோற்கடித்த வீரர்” தோழர் சாமி வெங்கடாசலம் செட்டியார் இன்று எங்கே இருக்கிறார்? அவரது மேல் விலாசம் என்ன? என்பது பூதக்கண்ணாடி வைத்துத் தேடவேண்டிய நிலைமையில் மறைந்து விட்டார். அவர் ஏழைப்பாட்டாளி மக்களுக்கு செய்த மகத்தான துரோகத்தைப் பற்றி ஒரு காங்கிரசுக்காரரோ, அல்லது ஒரு தேசியப் பத்திரிகையோ வாயைக் கூடத் திறக்காமல் சாமி வெங்கடாசலத்தினிடம் பங்கு பெற்றுக் கொண்டன என்றால் “தேசிய வாழ்க்கை என்பது யோக்கியமாய்ப் பிழைக்க முடியாத அயோக்கியர்களின் வயிற்றுப் பிழைப்பு வியாபாரம்” என்பதை பச்சையாக நுஜுப்படுத்தி விட்டார்கள் என்றுதானே கருத வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இந்த ஒன்றரை வருஷ இந்திய சட்டசபை வேலை பொது மக்களின் பல லக்ஷ ரூபாய் பாழாகி, தொழிலாள ஏழை மக்களுக்குத் துரோகம் செய்து சில போலிகளும் போக்கில்லாதவர்களும் விளம்பரம் பெற்றார்கள் என்பதோடு முடிவடைந்துவிட்டது.

இதற்குப் பெரும்பாலும் காந்தியாரே பொறுப்பாளியாவார், காந்தி பெயரையும், காந்தியார் கும்பிடையும் காட்டியே இப்போலிகள் ஓட்டு வாங்கினார்கள்.

காந்தியாரின் தோல், வரவர காண்டாமிருகத்தின் தோலுக்கு ஒப்பாய் விட்டதால் அவருக்கும் இதைப்பற்றி யெல்லாம் லட்சியம் இல்லாமல் மகாத்மா பட்டத்தை மாத்திரம் காப்பாற்ற வேண்டியவராய் விட்டார்.

ஆகவே இனியாவது பொதுமக்களுக்கும் ஏழைப்பாட்டாளி மக்களுக்கும் புத்தி வந்து தேர்தல் காலங்களில் வயிற்றுப் பிழைப்பு வியாபார தேசியத் தலைவர்களையும் - தேசிய பத்திரிகைகளையும் நம்பி மோசம் போகாமல் புத்தியாயும், மானமாயும் நடந்து கொள்ளமாட்டார்களா என்கின்ற ஆசையில் இதை எழுதுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 03.05.1936

வேலூர் ஜில்லா போர்டுக்கு ஜே! அப்துல் ஹக்கீம்கு ஜே!!

சௌகார் அப்துல் ஹக்கீம் சாயபு அவர்கள் வேலூர் ஜில்லா போர்டின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார். அவர் கோடல்வர செல்வவான், தாராளமாய் தர்மம் செய்யும் தயாளவான், கட்சி பிரதிகட்சி சார்பில்லாமல் தனக்கு தோன்றியபடி நடந்து கொள்ளுபவர் என்றாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவராயும் காங்கிரசுக்கு தாராளமாக கேட்டபோதெல்லாம் பணம் உதவிக் கொண்டும் இருந்து வந்தவர். ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பற்றில்லாதவராகவும் இருந்தவர்.

இப்படி இருந்தும் பாம்புக்கு பால் வார்த்த பயன்போல் பார்ப்பனர்கள் இவருக்கு தொந்திரவு கொடுக்க ஆரம்பித்து அவர் வேலூர் ஜில்லா போர்டுக்கு ஒரு மெம்பராகக்கூட வருவதற்கு இல்லாமல் செய்ய பலமாய் முயற்சித்து இவருக்கு போட்டியாக ஒரு முஸ்லீமை நிறுத்தி முஸ்லீம்களுக்குள் கட்சி உண்டாக்கினார்கள்.

தோழர் அப்துல் ஹக்கீம் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் லட்சியம் செய்யாமல் தன் இஷ்டப்படியே செய்ததுடன் “நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி சார்பாகவே நிற்கிறேன், என்னை யார் என்ன செய்யக்கூடும்” என்று வீரம் பேசினார். “பல கூட்டங்களில் யார் என்ன செய்தாலும் நான் பிரசிடெண்டாய் வரப்போவது நிச்சயம்” என்று பந்தயம் கட்டினார்.

காங்கிரசின் பேரால் நின்ற பலர் தங்கள் தேர்தல் செலவுகளுக்கு சாயபு அவர்களிடமே உதவி பெற்றார்கள். சிவிக்போர்ட் மெம்பர்களிலும் சிலர் வாய் பூசப்பட்டார்கள். இவ்வளவும் பெற்றுக்கொண்டு கடைசியில் சாயபை ஏமாற்றப்பார்த்தார்கள். கடைசியாக காங்கிரசுக்காரர்கள் என்பவர்களிலேயே 10 பேர்கள் சாயபு அவர்களை ஆதரிக்க ஒடிவிட்டார்கள். ஆகவே “எவ்வளவு அயோக்கியனாய் இருந்தாலும் 4 அணா கொடுத்து கையெழுத்து போட்டு விட்டால் யோக்கியர்களாகி விடுவார்கள்” என்று சொன்ன ஆச்சாரியாரின் வேதவாக்கு இன்று என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் எலக்ஷன்களில் செய்த இழி தொழில்களை நினைத்தால் நம் தேசத்திற்கு சுதந்திரம் வேண்டுமா, வருமா, இந்தியர் என்னும் பேரால் ஒரு சமூகம் இருக்க வேண்டுமா? என்று கூட எண்ண வேண்டியவரும்.

நிற்க, இதுவரை நடந்த ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களில் எந்த ஜில்லா போர்டிலாவது உண்மையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயித்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ்காரர்களின் இழி தொழில்கள், சூழ்ச்சிகள் ஆகியவைகள் வெளியாகப்பட்டதே யல்லாமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் யார் ஜெயித்தார்கள் என்று தான் கேட்கின்றோம்.

திருநெல்வேலி தளவாய் முதலியாரும், திருச்சி தேவரும், திருப்பாப் புலியூர் ரெட்டியாரும், திருவண்ணாமலை முதலியாரும் காங்கிரசுக்கு 4 அணா கொடுத்திருந்தாலும் கதர்வேஷம் போட்டிருந்தாலும் இவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள் என்று எந்த மூடனாவது சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

4 அணா கொடுத்ததும், கையெழுத்துப் போடுவதும், கதர் வேஷம் போடுவதும் தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அடையாளம் என்றால் இவர்களை யெல்லாம் காங்கிரசுக்காரர்கள் என்று நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அப்படிக்கில்லாமல் காங்கிரசுக்கு ஏதாவது கொள்கைகள் இருக்கிறது, மெம்பர்கள் ஆவதற்கு ஏதாவது சட்டதிட்டங்கள் இருக்கிறது, அதன்படி நடந்தவர்கள் - நடப்பவர்கள் தான் காங்கிரசுக்காரர்கள் என்றால் இப்போது தலைவர்களாய் இருப்பவர்கள் காங்கிரசின் விரோதிகள் என்றே சொல்லுவோம். காங்கிரசின் தோல்விக்கும், பரிதாப நிலைக்கும் இந்த பிரசிடெண்டுகள் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டுகளாய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது ஒரு பிரத்தியக்ஷ உதாரணம் என்று கூடச் சொல்லுவோம்.

ஏனெனில் நேற்று வரை காங்கிரசுக்கு வெளிப்படையான எதிரிகளாய் இருந்தவர்களை சரணாகதி அடைந்து அவர்கள் கால்களுக்குள் புகுந்து அவர்களைக் கூடா ஒழுக்கத்தால் அதாவது கோயில்களுக்கு ஆட்கள் வருவதற்கு தாசி, வேசி, சதுர்க் கச்சேரிகள் வைத்து ஆட்களைப் பிடிப்பது போன்ற காரியங்கள் செய்து சுவாதீனப் படுத்திக் கொண்டு அவர்களைக் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் என்றும், காங்கிரஸ் வெற்றி என்றும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் பிறகு காங்கிரசுக்கு என்னதான் யோக்கியதை இருக்கிறது என்பது விளங்கவில்லை என்பதோடு எப்படியாவது பாமர மக்கள் ஏமாந்தால் போதும் என்பதல்லாமல் வேறு கொள்கை இல்லை என்பதும் விளங்குகிறது.

ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்பது ஒரு “குருட்டுக் கோழுட்டிக் கடை”யாக ஆகிவிட்டது. இதற்குத் தலைமை வகிப்பவர்கள் கடன்காரர்களாயில்லாத வர்களும், பொருளாதார நெருக்கடி இல்லாதவர்களும், தாட்சண்யத்தாலும் கெஞ்சுதலாலும் ஓட்டுப் பெறுபவர்களாய் இல்லாமல் தன்னுடைய யோக்கியதையாலேயே ஓட்டுப் பெறுகிறவர்களாகவும், இதன் பேரால் பணம் சம்பாதிக்க இஷ்டமில்லாதவர்களாகவும் இருக்க முடியாமலே போய்விட்டது.

காங்கிரஸ் ஏற்பட்ட பிறகு, இந்த ஸ்தாபனங்கள் இத்துறைகளில் மிகமிக மோசமான நிலைமைக்கே போய் கொண்டிருந்தன என்றாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பயனாய் ஒரு அளவாவது கட்டுத்திட்டம் செய்ய முடிந்தது. இப்போது அடியோடு பாழாக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு போய்க் கொண்டிருப்பதை ஒரு அளவுக்காவது வேலூர் ஜில்லா போர்டைப் பொறுத்தவரையாவது தடுக்க தோழர் ஹக்கீம் சாயபு அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார் என்று சொல்லுவோம்.

அவர் பணக்காரர், கடனில்லாதவர், இந்த பதவியின் பேரால் ஜீவனம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவர். இதிலிருந்து சம்பாதித்து கடன் கட்ட வேண்டியதில்லை. மெம்பர்கள் தயவுக்கு பல்லைக் காட்டிக்கொண்டு ஒவ்வொரு மெம்பர்களுக்கு ஒவ்வொரு கண்டிறாக்ட் கொடுத்து கெஞ்சிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. தனக்கு ஆகவேண்டி தன் வேலைக்காரன் பேருக்கோ, சொந்தக்காரன் பேருக்கோ கண்டிறாக்ட் எடுத்துப் பணம் சேர்க்க வேண்டிய அவசியமுமில்லாதவர்.

கூடியவரையில் சௌகார் சாயபு தேர்தலானது இன்று இந்த 25 ஜில்லா போர்டுகளில் இருக்கும் பிரசிடெண்டுகளை விட நாணயமானதும், யோக்கியமானதுமான கனவான் தேர்தல் என்றே சொல்லுவோம்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் ஜில்லா போர்டில் இவருடைய காலாவதி ஆவதற்குள்ளாக அவருடைய சொந்தப் பணம் ஒரு லக்ஷ ரூபாயாவது செலவு செய்து நிர்வாகம் செய்வார் என்றும் சொல்லலாம்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நன்மையும் வெற்றியுமான காரியம் வேலூர் ஜில்லா போர்டுக்கு ஏற்பட்டதானது காங்கிரசின் தோல்வியினாலேயே என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டு வேலூர் ஜில்லா போர்டானது இப்படிப்பட்ட ஒரு நாணயஸ்தரைத் தலைவராக அடைந்ததற்காக அதைப் பாராட்டுகிறோம்.

[வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவப்படியும் ஒரு முஸ்லீம் வந்ததானது அதுவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி சார்பாய் வந்ததானது அக்கட்சியின் நியாய உணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.]

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 03.05.1936

ஜின்னாவின் உபதேசம்

சமூகமே முதலாவது

“முதலில் சமூக நன்மையை கவனிப்பவனாகவும், இரண்டாவதாக தேச நன்மையைக் கருதுபவனாகவும், மூன்றாவதாகவே சுயநன்மையைக் கருதுபவனாகவும் இருக்கிறவனையே தேர்தல்களில் தெரிந்தெடுங்கள்” என்று தோழர் ஜின்னா அவர்கள் டெல்லி முஸ்லீம்கள் கூட்டத்தில் உபதேசம் செய்திருக்கிறார். அதையே நாமும் சொல்லுகிறோம். மனித சமூகத்துக்குப் பிறகு தான் தேசமாகும். பித்தலாட்டக்காரர்களும், பிழைக்க வேறு வழியற்றவர்களும் தான் மனிதன் மனிதனால் நாயிலுங் கேடாக மதிக்கப்படுவதை மறந்து தேசத்தைப் பற்றி பேசுவான்.

இந்த நாட்டில் மனிதன் மற்றொரு மனிதனால் எவ்வளவு இழிவாய் கருதப்படுகிறான் என்பதை ஒரு மனிதன் உணருவானானால், அவனுக்கு கடுகளவு சுயமரியாதையாவது இருக்குமானால் அவன் மனித இழிவை போக்கத்தான் முதலில் பாடுபடுவான். முடியாவிட்டால் அந்த தேசத்தையே நெருப்பு வைத்து பொசுக்கவே பாடுபடுவானே ஒழிய கேவலம் தான் சொந்தப் பிழைப்புக்கு ஆக இவைகளை மறைத்துக் கொண்டு தேச பக்த வேஷம் போடமாட்டான். இதை உணர்ந்து தான் தோழர் ஜின்னா முதலாவது சமூகம் என்றார். இதை போலி தேச பக்தர்களும் கூலி தேசியவாதிகளும் கவனிப்பார்களா? ஒரு நாளும் கவனிக்க மாட்டார்கள்.

நாம் இதைச் சொன்னால் நம்மை சர்க்கார் தாசர்கள், தேசத்துரோகிகள் என்பார்கள். இதை ஜின்னா அவர்கள் சொன்னதால் வாயை மூடிக் கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள். ஏனெனில் முஸ்லீம்கள் தங்களை யாராவது குறை கூறினால் அவர்களுக்கு வாயில் புத்தி கற்பிக்க மாட்டார்கள். உடனே குனிந்து நிமிருவார்கள். ஆதலால் வாய் மூடிக் கொண்டிருக்க வேண்டி இருக்கிறதோடு அவர்களுக்குள் புகுந்து அவர் சமூக நலனுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து மற்றவர்களை ஒழிக்கப் பார்க்கிறார்கள். பார்ப்பனரல்லாத “இந்து”க்களுக்கு இது புரிவதில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 03.05.1936

காங்கிரசுக்காரர்கள் பிரதிநிதிகளாவார்களா?

ஜனப்பிரதிநிதிகள் என்பவர்கள் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களாகவும், ஜனங்களிடம் உண்மையைச் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் நமது காங்கிரஸ்காரர்கள் எலக்ஷனில் “வெற்றி” பெற்றார்கள் என்றாலும் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களா? ஜனங்களிடம் உண்மை பேசி ஓட்டுப் பெற்றவர்களா? என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் கொள்கை இன்னது என்று அநேக மக்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. உண்மையிலேயே காங்கிரசுக்கும் இன்னதுதான் எலக்ஷன் கொள்கை என்பதாக ஒன்று இல்லவே இல்லை.

1. காங்கிரசுக்காரர்கள் ஓட்டுக் கேட்பதை காந்திக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்பதாக கேட்பது.
2. ஜெயிலுக்கு (யாரோ) போனவர்கள் ஆதலால் (யாருக்கோ) ஓட்டுப் போடுங்கள் என்பது.
3. பொய்யையும் அன்னியர் மீது அநியாயப் பழிகளையும் கூறி ஓட்டுக் கேட்பது.
4. மூட நம்பிக்கையான மதப்பிரசாரம் செய்து அதை அரசியலுடன் பொருத்தி ஓட்டுக் கேட்பது.
5. பெண்களைத் தனிமையில் அனுப்பி முக்கியஸ்தர்களை வசப்படுத்துவது.
6. அபேக்ஷுக்கள் யார்? அவர்கள் யோக்கியதை என்ன? முன்பின் நடத்தை என்ன? என்பதை மூடிவைத்து ஓட்டு வாங்குவது.
7. தங்கள் அதிகாரத்திற்குச் சம்மந்தமில்லாத காரியங்களைச் செய்வதாகச் சொல்லி ஆசை காட்டி ஏமாற்றி ஓட்டு வாங்குவது.

இதுபோல் அனேகப் பித்தலாட்டங்களால் ஓட்டுப்பெற்றவர்கள் உண்மையான பிரதிநிதிகளாவார்களா? என்று கேட்பதோடு, யோக்கியமான அரசாங்கத்தார் இவர்களைப் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளலாமா? என்றும் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் நடந்துகொண்டதாகவும் பேசியதாகவும் நாம் சொல்லும் மேல்கண்ட 7, 8 காரியங்களுக்கும் நம் வார்த்தைகளையே நம்பும்படி நாம் சர்க்காரைக் கேட்கவில்லை. அவர்களுக்கு உண்மை தெரிய வேண்டுமானால் எலக்ஷன் பிரசாரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசியதையும் அவர்களது தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் போலீஸ் ரகசிய இலாகா குறிப்புகளையும் C.I.D. சுருக்கெழுத்துக்காரர் எடுத்த பிரசங்கங்களையும், அக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த மக்களின் யோக்கியதையும் காங்கிரஸ் மெம்பர்களைக் கமிட்டியில் வைத்தே அலசிப் பார்த்து உண்மை தெரிந்து கொள்ளும் படி வேண்டுகிறோம்.

ஆதலால் ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்னும் பேரால் உபயோகமற்றச் “சுதந்தரத்தை”க் கொடுத்துவிட்டு அதையும் யோக்கியதையும் பிரதிநிதித்துவமும் அற்ற ஆட்கள் வந்து நடத்தும்படி செய்துவிட்டு இந்திய மக்களை வேடிக்கை பார்ப்பதானது. மிகமிக அதர்மமான காரியம் என்று நம் அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏன் என்றால் ஏழைகள் வரிப்பணம் பதறப் பதற கொள்ளை போகின்றது, நாசமாகின்றது என்பதால் தான்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 03.05.1936

நம்மவர் கோழைத்தனம்

தோழர் சுபாஷ் சந்திரபோஸைக் கைது செய்து, விசாரணையின்றிச் சிறையிலடைத்து வைத்திருப்பதை அழுத்தமாய்க் கண்டிப்பதாக ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர அனுமதி வேண்டுமென்று சென்னை நகரசபை மெம்பர் தோழர் தாமோதரம் நாயுடு ஏப்ரல் 28-ந் தேதி மாலை சென்னை நகரசபைக் கூட்டத்தில் ஒரு பிரேரணை கொண்டுவந்தார். இம்மாதிரிப் பிரேரணைகளுக்கு, நகரசபையில் பிரசன்னமாயிருக்கும் மெம்பர்களில் முக்கால்வாசிப் பேர் ஆதரவளித்தால்தான் சட்டப்படி அநுமதி கொடுக்க முடியும். ஆகவே மேயர் பிரேரணையை ஒட்டுக்கு விட்டார். 18 பேர் சாதகமாகவும், 7 பேர் பாதகமாகவும் ஒட்டுக் கொடுக்க 6 பேர் நடுநிலைமை வகித்தனர். எனவே பிரேரணை தோற்றுப் போய்விட்டதாக மேயர் தெரிவித்தார். உடனே தோழர் சக்கரை செட்டியார் எழுந்து சபையில் பிரசன்னமாயிருந்த அங்கத்தினர் 25 பேரில் 18 பேர் பிரேரணைக்குச் சாதகமாக ஒட் செய்திருக்கின்றனரென்றும், 25-ல் முக்கால்வாசிப் பேர்கள் என்பது $18\frac{3}{4}$ பேர்கள் என்றும், ஒரு நபரில் $\frac{3}{4}$ மனிதன் என்பது கருதக்கூடாத விஷய மென்றும் ஆதலின் பிரேரணைக்கு சபை அநுமதி கொடுத்து விட்டதாகவே கருதப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஆனால் முக்கால்வாசிப் பேர் என்பது பாதிக்கு மேற்பட்டதென்றும், ஆதலின் அதை ஒன்றாகவே மதிக்க வேண்டுமென்றும், பிரேரணைக்கு சபை அநுமதி மறுத்து விட்டதென்றும் மேயர் அப்துல் ஹமீத்கான் கண்டிப்பாக முடிவு கூற பிரேரணை நிராகரிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இந்தச் சிறு விதிகூட மேயராய் வர ஆசைப்படும் சக்கரை செட்டியாருக்கு தெரியாமல் போனது ஆச்சர்யமே.

நிற்க, தோழர் சுபாஷ்சந்திரபோஸை சர்க்கார் சிறைப்படுத்தியதும் விசாரணையின்றி சிறையிலடைத்து வைத்திருப்பதும் தவறேயாகும். சட்ட மறுப்பையும், புரட்சி இயக்கத்தையும் அடக்கிவிட்டதாகப் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் சர்க்கார் அவைகளை ஒழிப்பதற்கு உதவி புரிந்த சாதனங்கள் எல்லாம் தமது கையில் இப்பொழுதும் இருந்து வருகையில் தோழர் சுபாஷ் சந்திரபோஸை கைது செய்யத் தேவையே இல்லை. அவர் இந்தியாவுக்கு வந்த பிறகு சட்ட விரோதமான செயல்களில் ஈடுபட்டதாக சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்தால் எந்த நிமிஷத்தில் அவரைக் கைது செய்யவும் சர்க்காருக்கு முடியும். மேலும் அவரை சர்க்கார் கைது செய்யாதிருந்தால் அவர் காங்கிரஸ் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பார். காங்கிரஸ்

தலைவர் அபேதவாதியாக விருந்தாலும், காங்கிரஸ் அவரைப் பின்பற்ற வில்லையென்பது லக்ஷ்மணபுரி முடிவுகளினால் தெளிவாகி விட்டது.

காங்கிரஸ்காரரில் பெரும்பாலார் பதவி மோகம் கொண்டிருப்பதினால் காங்கிரஸ் ராஜபக்தி ஸ்தாபனமாகவும், ஒத்துழைப்பு ஸ்தாபனமாகப் போவதும் உலகமறிந்த விஷயம். இந்நிலையில் காங்கிரஸ் காரியதரிசி ஆகவிருந்த சுபாஷ் பாபுவினால் கடுகளவு தொல்லையாவது விளைபுமென்று சந்தேகப்படத் தேவை இல்லை.

தோழர் சுபாஷ்போஸ் சிறைவாசத்தைக் கண்டிக்குமுகத்தான் அசம்பிளி மெம்பர்கள் எல்லாம் ராஜினாமாச் செய்து விட்டு வெளியேறியிருந்தால் சென்னைச் சட்டசபை ஜஸ்டிஸ் கட்சி மெம்பர்கள் எல்லாம் உடன் வெளியேற வேண்டுமென்று நாமும் சிபார்சு செய்திருப்போம். அன்றி சென்னைச் சட்டசபையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் வந்திருந்தால் அதை ஆதரிக்குமாறு நாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைக் கேட்டுமிருப்போம்.

ஆனால் சென்னை நகரசபைக்கும் கண்டனத் தீர்மானத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதுதான் நமது கேள்வி.

அரசியல் விஷயங்களுக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் எத்தகைய சம்பந்தமுமில்லை. இது ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் கொள்கை. பலாபலன்களை எதிர்பாராமல் அந்தக் கொள்கையைக் காப்பாற்ற வேண்டியதே ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் என்று சொல்லிக் கொள்வோரின் கடமை. அம்மாதிரி உறுதியான கட்சிப்பற்றுடையோர்களாற்றான் கட்சிக்கு வலிமையும் பெருமையும் உண்டாக முடியும். ஆனால் சென்னை நகரசபையில் நடந்திருப்பதென்ன? ஒரு 4 அணா காங்கிரஸ்வாதி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஒரு வெகுநாளைய காங்கிரஸ்வாதியான மேயரே ஸ்தல ஸ்தாபன விதிகளுக்கு முரணானது என்று தைரியமாக நிராகரித்திருக்கிறார்.

அடிக்கடி கரணம்போடும் தோழர் சக்கரை செட்டியாரின் மழுப்பலில் மயங்கி மேயர் தோழர் அப்துல் ஹமீத்கான் பிரேரணைக்கு அனுமதி யளித்திருக்கலாம். சாமானியர் அவ்வாறே செய்திருப்பார்கள். ஆனால் நெஞ்சமுத்தமுடைய அமீத்கான் ஸ்தல ஸ்தாபன விதிகளுக்கே மதிப்பு கொடுத்தார். கட்சிப்பற்றுக்கோ, மலிவான வேஷப் பாராட்டுக்கோ மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் தம் கட்சிக்கொள்கைப்படி அத்தீர்மானத்தை எதிர்க்கக் கடமைப் பட்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரோ பிரஸ்தாப விஷயத்தில் மிகவும் கோழைத்தனமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பேரைச் சொல்லிக்கொள்ளும் தோழர்கள் பாலசுந்தரம் நாயுடு, சி.பி. சுப்பிரமணியம், பார்த்தசாரதி நாயக்கர், வெங்கடசாமி நாயுடு, ஜானகி ராமசெட்டி, சிவசண்முகம் பிள்ளை, டாக்டர் நடேச முதலியார் ஆகிய 7 பேரும் நடுநிலைமை வகித்து கட்சிக் கொள்கையை அலட்சியம் செய்ததுடன் தமது கோழைத்தனத்தையும் காட்டிக்கொண்டது

வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கதாகும். நெருக்கடியான சமயங்களில் கட்சிக் கொள்கைகளைக் கொலை செய்பவர்களே கட்சிக்குப் பேராபத்து விளைவிக்கக் கூடியவர்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரமுகரும் சட்டசபை உதவித் தலைவருமான டாக்டர் நடேசமுதலியார் அவ்வாறு நடந்து கொண்டது ஒரு பொழுதும் ஆதரிக்கத்தக்கதே யல்ல. காங்கிரஸ்காரருக்கு பயந்து இவர்கள் நடுநிலைமை வகித்ததினால் இவர்களை தேச பக்தர்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர் கூறப் போவதில்லை. வரப்போகும் நகரசபைத் தேர்தல்களில் இவர்களுக்குப் போட்டியாக ஆட்களை நிறுத்தத்தான் போகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எல்லாம் தேசத்துரோகிகள், பிற்போக்காளர்கள் என்று பிரசாரம் செய்யத்தான் போகிறார்கள். தற்கால மிருப்பதுபோல் சென்னை ஜஸ்டிஸ்கட்சித் தலைவர்கள் மேலும் இருந்துகொண்டிருந்தால், அடுத்த நகரசபைத் தேர்தலில் இந்த ஏழு பேரும் தோல்வியுற்று மண் கௌவத்தான் போகிறார்கள்.

ஒருகால் தீர்மானம் நேர்மையானதென்று இந்த ஏழுபேருக்கும் தோன்றியிருந்தால் அவர்கள் அனைவரும் தீர்மானத்துக்கு ஆதரவாக தைரியமாக வோட்டளித்திருக்கலாம். அப்பொழுது தைரியசாலிகள் என்ற பெயராவது கிடைத்திருக்கும். நடுநிலைமை வகித்ததினால் கட்சிக்குத் துரோகம் செய்ததுடன் தமது பயங்காளித்தனத்தையும் காட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள். அரசியலில், நடுநிலைமை ஒண்ணாம் நம்பர் பயங்காளித்தன மாகவே மதிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி சமய சஞ்சீவித் தலைவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் நிறைந்திருப்பதினாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சி இன்று மேல் மூச்சு வாங்கிக்கொண்டு கிடக்கிறது. உறுதியான கட்சிப் பற்றில்லாதவர்கள் ஆயிரம் பேர் கட்சியிலிருப்பதைவிட அசைக்க முடியாத கட்சிப்பற்றுடையவர்கள் ஒரு சிலர் இருந்தாலும் கட்சிக்கு அவமானமாவது ஏற்படாமலிருக்கும்.

கடைசியாக ஒரு சிறு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். சென்ற மேயர் தேர்தலின்போது மூன்று முஸ்லீம் காங்கிரஸ்வாதிகள் மேயர் பதவிக்குப் போட்டிபோட முன்வந்தனர். அவர்களுள் தோழர் அப்துல் ஹமீத்கானையே ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கட்சித் தலைவர் பொப்பிலி ராஜா கட்டளையிட்டார். அதற்குக் காரணம் என்ன? தோழர் அப்துல் ஹமீத்கான் காங்கிரஸ்வாதியாக இருந்தாலும், நேர்மையும், மனவுறுதியும் உடையவர் என்று பொப்பிலி ராஜா நம்பியதே காரணம். பொப்பிலி ராஜா நம்பிக்கை நியாயமானதென்பதை தோழர் ஹமீத்கான் ஏப்ரல் 28ந் தேதி நடவடிக்கைகளினால் யோக்கியமாய் நடந்து சந்தேகமறக் காட்டி விட்டார். தோழர் ஹமீத்கானுக்குள்ள மனவுறுதி டாக்டர் நடேச முதலியாருக்கு இருந்திருந்தால் எவ்வளவோ அழகாக இருந்திருக்குமே!

குடி அரசு - கட்டுரை - 03.05.1936

பார்ப்பனக் கிளர்ச்சி

சென்னை மாகாணத்திலே வருஷந்தோறும் எத்தனையோ பேர் கொலைக் குற்றத்துக்கும், கொள்ளைக் குற்றத்துக்கும் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதற்காக எந்த சமூகமும் ஒன்றாகத் திரண்டு புரளி செய்தது கிடையாது. பெயர் பெற்ற கருங்குழிப் பிரதேசப் பார்சல் வழக்கில் தோழர் ராமநுஜயங்காருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோது தென்னாட்டுப் பார்ப்பன சமூகம் ஒன்றாகத் திரண்டெழுந்தது. சென்னையில் பிரபலம் பெற்ற பார்ப்பன லாயர்கள் எல்லாம் அந்தக் கேசில் கவனம் செலுத்தலாயினர். ஹைக்கோர்ட்டு செஷன்சில் அவ்வழக்கு விசாரணை நடந்தது. மேல் ஹைக்கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்ய விசேஷ அனுமதி வேண்டுமாம். பிரஸ்தாப வழக்கின் போக்குக்கு விசேஷ அனுமதியளிக்கவே இடமில்லையாம். எனினும் விசேஷ அனுமதியளிக்கும் அதிகாரமுடையவர் கிளர்ச்சி செய்யும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்ததினால் விசேஷ அனுமதியும் கிடைத்தது. ஹைக்கோர்ட்டு புல் பெஞ்சில் மீண்டும் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. ஹைக்கோர்ட்டு செஷன்ஸ் தீர்ப்பில் தலையிடத் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று புல் பெஞ்சு தீர்ப்பும் பிறந்தது. அப்பால் பிரிவி கௌன்சிலுக்கு அப்பீல் அனுமதி கோரப்பட்டது. அதற்கும் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டார் அனுமதியளிக்கவில்லை. உடனே, பிரிவி கௌன்சிலுக்கே நேரடியாக விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது. பிரிவி கௌன்சிலும் கிளர்ச்சிக்காரருக்கு அனுகூலமாக முடிவு கூறவில்லை. அப்பால் சென்னை சர்க்காருக்கு எதிரிக்கு கருணை காட்டும்படி மனுச் செய்யப்பட்டது. அம்முயற்சியும் பலிக்கவில்லை. கடைசியில் வைஸ்ராய்க்கு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டு மரண தண்டனை ஆயுட்காலச் சிறைத் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையில் எதிரிக்கு சிறைச் சாப்பாடு பிடிக்கவில்லையென்றும், பழ உணவு வழங்க வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டு சர்க்கார் அனுமதியின் பேரில் ராமானுஜயங்கார் பழ உணவு உண்டு வருவதாகவே நமது ஞாபகம். எதிரி பெரிய பணக்காரருமல்ல, ஜமீந்தாருமல்ல. லக்ஷக்கணக்காகச் செலவு செய்ய சக்தியுடையவர் களுக்குத்தான் விசேஷ அனுமதி பெறவும் ஹைக்கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யவும், பிரிவி கௌன்சிலில் விண்ணப்பம் செய்யவும், மாகாண கவர்னருக்கும் வைஸ்ராய்க்கும் கருணை மனு அனுப்பவும், வைஸ்ராயிடம் நேர்முகமாக வாதாட லாயர்களை அமர்த்தவும் முடியும். எனினும் எதிரி ஒரு பார்ப்பனராயிருந்ததினாலும் பார்ப்பன சமூகம் முழுதும் அவர்

விஷயத்தில் அநுதாபம் காட்டியதினாலும், லக்ஷக்கணக்காக பீஸ் வாங்கும் பார்ப்பன லாயர்கள் அவருக்காக இனாமாய்ப் பேசவும் முயற்சி செய்யவும் முன் வந்ததினாலும் எந்தக் கொலைக் கேசிலும் உண்டாயிராத கிளர்ச்சியும் பரபரப்பும் தோழர் ராமாநுஜம் கேசில் உண்டாயிற்று. வைஸ்ராயிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டது மூலம் தோழர் ராமாநுஜத்தின் மரணதண்டனை ஆயுட்காலச் சிறைத்தண்டனையாக மாறியபிறகுதான் மரணதண்டனையை ரத்து செய்ய மாகாண கவர்னருக்கும் வைஸ்ராய்க்கும் அதிகாரமுண்டென்ற உண்மையை சாமானிய மக்கள் அறியலானார்கள்.

பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் வக்கீல்களும் ஒன்று சேர்ந்து குய்யோ முறையோ என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு கிளர்ச்சி செய்ததினால் தோழர் ராமாநுஜம் வழக்கு அமிதமாக விளம்பரமுமாயிற்று. தோழர் ராமாநுஜம் விஷயமாக பார்ப்பனர் கிளர்ச்சி செய்ததையோ, அவரது மரண தண்டனை ஆயுட்கால தண்டனையாக மாறியதையோ இதர சமூகத்தார் ஆட்சேபிக்கவு மில்லை லக்ஷயம் செய்யவுமில்லை. ஆனால் தோழர் கோவை ரத்தினசபாபதி கவுண்டரின் சிறைவாச தண்டனையை வைஸ்ராய் ரத்து செய்ததைக் கண்டித்து பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும், பார்ப்பன லாயர்களும், பார்ப்பன மாஜி நீதிபதிகளும் கிளர்ச்சி செய்வது பெரிய ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. தோழர் ராமாநுஜய்யங்கார் மரண தண்டனையை ஆயுட்காலச் சிறைவாச தண்டனையாக மாற்றிய வைஸ்ராய்தான் தோழர் ரத்தினசபாபதி கவுண்டரின் சிறைத் தண்டனையை ரத்து செய்திருக்கிறார். ராமாநுஜத்துக்கு நியாயம் வழங்கிய வைஸ்ராய் கௌண்டர் விஷயத்தில் மட்டுமா நியாய ரஹிதமாக நடந்துகொள்வார்?

தோழர் கவுண்டர் தண்டனை ரத்து செய்யப்பட்டதினால் எந்தப் பார்ப்பானுக்கு அல்லது பார்ப்பனப் பத்திரிகைக்கு என்ன கேடு வந்துவிட்டது? தோழர் கௌண்டர் தண்டனை ரத்து செய்யப்பட்டதினால் இந்தியாவைக் கடல் கொண்டுவிடப்போகிறதா? பார்ப்பன லாயர்களுக்கும், பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்கும் இவ் விஷயத்தில் இவ்வளவு ஆத்திரமுண்டாகக் காரணம் என்ன? தமது கேசின் போக்கை விளக்கி தோழர் கௌவுண்டர் வைஸ்ராய்க்கு மனுச் செய்தார். மனுவைப் பரிசீலனை செய்து வைஸ்ராய் தண்டனையை ரத்து செய்தார். இவ்வளவுதான் சங்கதி. வைஸ்ராய் செய்யும் எத்தனையோ முடிபுகளில் இதுவும் ஒன்றென எண்ணி சும்மாயிராமல் பார்ப்பன லாயர்கள் பத்திரிகைகளில் பத்திபத்தியாய் எழுதுவதும், கிளர்ச்சி செய்வதும், வைஸ்ராய் மீது குற்றம் சாட்டுவதும் குறும்புத்தனமா யில்லையா? தோழர் கௌவுண்டர் தண்டனை ரத்தானது ரத்தானதுதான். ஆயிரம் பார்ப்பன லாயர்கள் கிளர்ச்சி செய்தாலும் வைஸ்ராய் தீர்ப்புக்கு மாற்றமேற்படப் போவதில்லை. இது மூலம் தென்னாட்டு மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சில படிப்பினைகள் இருக்கின்றன. பார்ப்பனர்களின் ஜாதிப்பற்று பிரஸ்தாப விஷயத்தினால் நன்கு விளங்குகிறது. தோழர் கௌவுண்டர் வைஸ்ராய்க்குச்

செய்து கொண்ட மனுவில் காங்கிரஸ்காரர் தூண்டுதலினால் ஒரு பார்ப்பன போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வழக்கு ஜோடித்ததாயும் பார்ப்பன ஜூரிகள் பிரமோஷனுக்கு அனுகூலமாக இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தாராம். வைஸ்ராய் தீர்ப்பினால் தோழர் கௌவுண்டர் கூறிய காரணங்களை வைஸ்ராய் ஒப்புக்கொண்டு விட்டதாக ஏற்படுவதினால் இனி பார்ப்பன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தியோகம் நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதாம். பாருங்கள் பார்ப்பனர்களின் ஜாதிப்பற்றை! ஒரு பார்ப்பன இன்ஸ்பெக்டருக்காக இவர்கள் ஏன் இவ்வளவு பரிந்து பேச வேண்டும்? கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்? கௌவுண்டர் கூறியவைகளையெல்லாம் வைஸ்ராய் நம்பினார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? தக்க காரணங்களில்லாமல் வைஸ்ராய் தண்டனையை ரத்து செய்வாரா? பருத்தி நூல்காரர் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய முறையிற்றான் வைஸ்ராய் தீர்ப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று ஏதாவது சட்டமோ சம்பிரதாயமோ இருக்கிறதா? உண்மையில் பார்ப்பனர் போடும் கூச்சல் வெகு வேடிக்கையாகவே இருக்கிறது. பார்ப்பனர் வால் பிடித்துத் திரியும் பார்ப்பனரல்லாதார் இது மூலமாவது பார்ப்பனர்களின் ஜாதிப்பற்றையும் குறும்பையும் அறிந்து கொள்வார்களா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 03.05.1936

உஷார்! உஷார்!! உஷார்!!!

மறுபடியும் தென்னாட்டிற்கு (காங்கிரஸ் தலைவர்களை) வடநாட்டு ஆசாமிகளைக் கூட்டி வந்து உங்களை ஏய்க்கப் போகிறார்கள். இதைத் தவிர தென்னாட்டு பார்ப்பனர்களுக்கு இப்போது தேச சேவை வேறு கிடையாது.

தோழர்களே! ஏமாந்து விடாதீர்கள் - ஏமாந்து விடாதீர்கள்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 03.05.1936

பாண்டியன் - ராமசாமி

அறிக்கைக் கூட்டம்

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

எங்களுடைய ஒரு சிறு சாதாரண பத்திரிகை விளம்பர அழைப்பை மதித்து இன்று இங்கு இந்த வெயில் காலத்தில் சென்னை முதல் திருநெல்வேலி ஈறாக வெகு தூரத்தில் இருந்து இவ்வளவு பேர்கள் அதாவது 300, 400 பேர்கள் விஜயம் செய்திருப்பதற்கு நான் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், இது எங்களுக்கு மிகவும் பெருமையும், நம்பிக்கையும் கொடுக்கக்கூடிய காரியமாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் கூட்டம் பார்ப்பனரல்லாதார் அதாவது தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்க (ஜஸ்டிஸ்) இயக்கத்தின் சம்மந்தமாய் அழைப்பு அனுப்பி, அவ்வியக்கத்தின் நன்மைக்கு ஏற்ற காரியங்களைச் செய்யவே கூட்டப்பட்ட கூட்டம் என்பதை அறிக்கையில் இருந்து நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்ததேயாகும்.

ஆனால் அவ்வியக்கத்திற்குச் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் அதாவது அவ்வியக்கத்தின் பேரால் பட்டம் பதவி பெற்று, ஆயிரக்கணக்கான சம்பளங்களும், லக்ஷக்கணக்கான பணங்களும், பட்டங்களும் அனுபவித்தவர்களும், அனுபவிப்பவர்களும், அதனாலேயே பிழைப்பவர்களும், பெரு வாழ்வு வாழ்பவர்களும் ஆன பெருமான்கள் யாராவது இன்று இங்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இந்த 400 பேர்களில் ஒரு 4, 5 பேர்களாவது வந்திருப்பார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

ஆகவே அக்கூட்டத்தார்களுக்கு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தினால் வரும் லாபத்தை அடைவதைத் தவிர, மற்றபடி அந்த இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கோ, அல்லது பொது ஜனங்களுக்கு பயன்படும்படிக்கு உழைப்பதற்கோ, அல்லது ஏதாவது உதவி செய்வதற்கோ எவ்வளவு கவலை இருக்கிறது என்பதை இதனால் நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கமானது இன்று பாமர ஜனங்களால் சரியாய் மதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், பல காரியங்களில் தோல்வியேற்படுவதற்கும் காரணம் என்ன என்பதும், அதற்குப் பொறுப்பாளிகள் யார் என்பதும் ஒருவாறு இப்போது உங்களுக்கு நன்றாய் விளங்குகின்றதல்லவா?

உண்மையாகவே 1930ம் வருஷம் முதல் அதாவது இப்போதைய மந்திரிசபை ஏற்பட்ட காலம் முதல் இயக்கத்துக்காக பாமர மக்களிடம் பிரசாரமே கிடையாது என்பதுடன் சரியான பத்திரிகையும் கிடையாது என்றும் சொல்லுவேன். ஆனால் அது மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதை நான் மறைக்கவில்லை. அதற்காக நன்றியும் செலுத்துகிறேன்.

எந்த இயக்கம் தான் ஆகட்டும், இயக்கத்தின் பேரால் சிலர் பணமும், பதவியும், பட்டமும் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருப்பதை மாத்திரம் பலர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கவும், ஒரு கூட்டத்தார் பொறாமைப்பட்டு விஷமப் பிரசாரம் செய்து கொண்டு இருக்கவும் அதற்கு எவ்வித சாமாதானமும் சொல்லி பாமர மக்களை திருப்திப் படுத்தாமலும், இயக்கத்தால் ஏற்பட்ட உண்மையான நன்மைகளை எடுத்துக் காட்டாமலும் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட இயக்கம் எவ்வளவு நல்ல காரியம் செய்திருந்த போதிலும் நாட்டில் வாழ முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். எவ்வளவு பொய்யான விவகாரமானாலும் எதிர் வியாஜ்யம் ஆடாவிட்டால் ஒரு தலைப்பகஷ்மாய் எக்ஸ்பார்டியாய்தானே தீர்மானமாகும். அது போலவே பிரசாரம் செய்யாத காரணமாகவே நமது இயக்கம் பொது ஜனங்களால் சரியானபடி மதிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தே 2 வருஷ காலமாய் நாம் பிரசாரம், பிரசாரம் என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டோம். அதைப் பதவியிலிருப்பவர்களும், பயனை அனுபவிப்பவர்களும், சிறிதும் லக்ஷியம் செய்தவர்களல்ல. இயக்கம் தங்களுடைய சொந்த சொத்தென்றும், மற்றவர்களுக்கு அதில் உரிமை இல்லை என்றும் கருதிக் கொண்டு நம்மையெல்லாம் ஒருதீண்டாதவர்கள் போலவே கருதி நடத்தினார்கள்.

இந்த இயக்கம் மந்திரிகளுக்கும் பதவி வேட்டைக்காரருக்கும் மாத்திரமே சொந்த மென்றும், அவர்களுக்காக மாத்திரமே இந்த இயக்கம் இருக்கிறது என்றும் நாங்கள் கருதி இருந்தால் இந்த இயக்கத்தை 10 வருஷத்திற்கு முன்பே சாகவிட்டு இருப்போம். இந்த இயக்கம் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை, தீண்டாத மக்களுக்கும் விடுதலை அளிக்கவே இருக்கிறது என்று நாங்கள் உண்மையாகவே கருதுகிறபடியால் பதவியாளர்களது கொடுமையையும், துரோகத்தையும், சூழ்ச்சியையும், அலக்ஷியத்தையும், அவமதிப்பையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் இயக்கத்துக்காக உழைக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

இயக்கப் பதவியாளர்கள் மற்றவர்களை பக்கத்தில் அணுகவிடாமலும், கீழே இறங்கி வந்து பாமர மக்களிடம் பிரசாரம் செய்யாமலும், சரியான பத்திரிகைகள் நடத்தாமலும் இருப்பதன் காரணம் இயக்கம் பரவி செல்வாக்குப் பெற்று விட்டால் வேறு யாராவது பங்குக்கு வந்துவிடுவார்களே என்கின்ற பயம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

எப்படி இருந்தபோதிலும் நமக்கு உள்ள பொறுப்புகளை மனதார அலட்சியம் செய்து எதிரிகளுக்கு இடம் கொடுக்க நம் மனது சம்மதிக்காத

தாலேயே நாமெல்லோரும் இன்று இங்கு கூடியிருக்கிறோம். இந்த 400 பேர்களிலும் தனியாக ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் 10 பேர் இருக்கலாம். (இந்த சமயத்தில் ஒருவர் 2 அல்லது 3 பேர் தான் என்றார். அவர் யாரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாரோ அவரும் நாங்களும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள்) ஆகவே இதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இக் கூட்டத்திற்கு வராவிட்டாலும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் எல்லோரும் (ஏதோ இரண்டொருவர் தவிர) பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தில் பற்றும் கவலையும் உள்ளவர்கள் என்பது நன்றாய் விளங்குகின்றது.

சரியானபடி பிரசாரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யாததாலும் இயக்கத்துக்கு உழைத்துவரும் தொண்டர்களுக்கு சரியான வேலை கொடுக்க முடியாததாலும் அனாவசியமான அபிப்பிராய பேதங்களும், உள் கலகங்களும் நடக்க இடமேற்படுகிறதே ஒழிய, மற்றபடி பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்துக்கு உழைக்க வேண்டியது சுயமரியாதைக்காரர்களுடைய வேலை அல்ல என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

நம் எதிரிகள் இப்போது நம்மைப் பற்றி அதிகமாகப் பழி கூறி மிக வேகமாக விஷமப் பிரசாரம் செய்யக் காரணம் சமீபத்தில் அதாவது ஒரு வருஷத்துக்குள் வரப்போகும் தேர்தல்களை உத்தேசித்தேயாகும். அதற்குள் நாம் கட்டுப்பாடாக எதிரிகள் விஷமங்களுக்கும், பொய்ப்புக்கும், பழிக்கும் சமாதானம் சொல்லாத பகஷம் தேர்தல்களில் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் தோல்வி அடைந்து விடுவார்கள் என்பது உறுதியான காரியமாகும்.

ஆகையால் எது எப்படி இருந்த போதிலும் யார் அலட்சியமாய் இருந்த போதிலும் நாம் ஒரு கட்டுப்பாடான, தொடர்ச்சியான பிரசாரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஆகவே இன்று இங்கு கூடி இருக்கிறோம். இன்று செய்யும் ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொருவரும் மதித்து அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பத்திரிகை வேண்டும், பணம் வேண்டும்; தொடர்ந்து வேலை செய்ய தொண்டர்கள் வேண்டும். இவைகளுக்கு வேண்டிய மார்க்கம் செய்வதே இன்றைய வேலையாகும்.

ஆதலால் தயவு செய்து நீங்கள் எல்லோரும் இதற்கு தக்க வழி செய்ய உதவ வேண்டும் என்றும், அனாவசியமான அபிப்பிராய பேதங்களை மறந்து ஒத்து உழைக்க வேண்டும் என்றும் உங்களை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர எங்களுடைய அறிக்கையில் இந்த பிரசாரத்தை நடத்துகிற ஸ்தாபனத்தில் அங்கம் பெறுகிறவர் எவ்வித உத்தியோகமும் பதவியும் உள்ளவர்களாகவும், ஆசைப்படுபவர்களாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று எழுதியிருந்தோம்.

பல முக்கியமானவர்களும் உண்மையானவர்களான தோழர்கள் அந்த அபிப்பிராயம் காரியத்துக்கு கெடுதியானதென்றும், அது அனுபவ சாத்தியமானதல்ல வென்றும், அதனால் எதிரிகளுக்கு இடம் கொடுத்ததாக ஆகிவிடும் என்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் சட்டமறுப்பாலோ, பஹிஷ்காரத்தாலோ காரியம் செய்வதல்ல வென்றும் சொல்வதால் நாங்கள் அதை ஒப்புக் கொண்டு எங்கள் அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்தாமல் விட்டு விடுகிறோம். மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை மனம் விட்டு சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு: 05.04.1936 ஆம் நாள் திருச்சியில் நடைபெற்ற பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கைக் கூட்டத்தில் கூட்டம் ஆரம்பிக்கும் போது ஆற்றிய உரை.

தோழர்களே!

இன்றையக் கூட்டம் எதிர்பாராத வெற்றியுடன் முடிவடைந்திருக்கிறது. இக்கூட்டத்திற்கு இவ்வளவு பேர்கள் வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

இக்கூட்டத்திற்கு வந்தவர்கள் எங்களுக்காகவோ, எங்கள் தாஷ்ஷணியத்துக்காகவோ வந்தவர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் சோர்வு நிலையை உணர்ந்து நம்மைப் போலவே சரி பங்கு கவலை கொண்டு இந்தச் சமயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் ஆனதைச் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சியின் மீதே வந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய கூட்ட நடவடிக்கையிலும், தீர்மானங்களிலும் எவ்வித கீச்சு மூச்சு சப்தம் கூட இல்லாமல் ஒரே அபிப்பிராயமாக சகல காரியமும் நடந்ததற்குக் காரணம், எங்கள் நடவடிக்கையும் தீர்மானங்களும் சிறிது கூட ஆக்ஷேபணைக்கு இடமில்லாமல் இருந்ததாலேயே என்று நான் நினைக்க வில்லை. இன்றைய நம் இயக்கத்தின் நிலைமையானது சண்டை போட யாருக்கும் ஆசை அளிக்கவில்லை. ஏனென்றால் இயக்கத்துக்கு செல்வாக்கு தளர்ந்திருக்கிறது, ஆதலால் எவ்வித அபிப்பிராய பேதத்தையும் காட்டாது எல்லோரும் ஒத்துழைத்து பழய நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்கின்ற கவலையும், பொறுப்பும், பெருந்தன்மையும் கொண்ட உணர்ச்சியே யாகும்.

மற்றும் இக்கூட்டம் எனக்கு மற்றொரு தைரியத்தையும் கொடுத்தது. அதாவது சுயமரியாதை இயக்கம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிப்பதால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தீவிரமாய் வேலை செய்த தோழர்கள் மனம் வேறுபட்டு விட்டார்கள் என்றும், அதனால் இயக்கத்தில் பிளவு ஏற்பட்டு விட்டதென்றும், இயக்கத் தோழர்களை லக்ஷியம் செய்யாமல் நான் என்னிஷ்டப்படி ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிப்பதால் தோழர்களுக்கு என்னிடம்

வெறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டதென்றும், இதனால் சு.ம. இயக்கம் ஆடிப்போய் விட்டதென்றும் சிலர் பேசிக்கொண்டதும் எதிரிகளின் பத்திரிகைகள் இதை ஆயுதமாகக் கொண்டு விஷமப் பிரசாரம் செய்ததும் என் தகவலுக்கு வந்தது. அதைப்பற்றி நான் சிறிது யோசனை செய்ததும் உண்டு. அதாவது நான் ஏதாவது தப்பான வழியில் செல்கிறேனோ என்று தயங்கினேன். இன்றைய கூட்டத்தையும், இங்குள்ளவர்களது ஒருமனப்பட்ட அபிப்பிராயத்தையும், அவர்களது பொறுப்பையும், கவலையையும் பார்க்கும் போது நாம் செய்தது சரியென்றும், தொடர்ந்து ஊக்கத்துடனும் உறுதியுடனும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றும் எனக்குப் படுகிறது.

ஏனெனில் இன்றைய கூட்டத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முக்கியமான தோழர்கள் எல்லோரும் வந்திருக்கிறார்கள். வந்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் எங்கள் அறிக்கையை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றே ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இனி நம் எதிரிகள் சுயமரியாதைக்காரர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்று விஷமப் பிரசாரம் செய்ய முடியாது.

கமிட்டியில் முக்கியமாக பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரமுகர்களையே நாம் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமென்றே நம்புகிறோம். கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் நமக்கு இருக்கிற பொறுப்பை நாம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் விட்டுவிட முடியாது.

ஒரு வாரத்துக்குள்ளாகவே நானும் தோழர்கள் பாண்டியனும், சி.டி.நாயகமும், வி.வி.ராமசாமியும் சுற்றுப் பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆங்காங்குள்ளவர்கள் கூடிய ஆதரவு காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பத்திரிக்கை

நமக்கு தமிழில் ஒரு தினசரி அவசியம். ஒரு வருஷத்துக்கு ஆவது நடத்தி ஆக வேண்டும். சர்க்காருக்கு மறுபடியும் எழுதினேன். கோயமுத்தூர் கலக்டர் இப்போது கடைசியாக 2000 ரூபாய் ஜாமீன் கேட்டிருக்கிறார். முன்னாலும் குடிஅரசுக்கு ஜாமீன் கட்டி இருக்கிறேன். கூடிய வரை பார்த்து விட்டுக் கட்டியாவது நடத்த வேண்டி இருக்கிறது.

40, 50 ஊர்களுக்கு 100-100 பத்திரிகை வீதம் 4, 5 ஆயிரம் பத்திரிகை அனுப்ப வசதி இருக்கிறது. ஆனால் பார்சல் செலவை ஏற்றுக் கொள்ள ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆட்கள் வேண்டும். வருஷத்துக்கு ஒரு ஊருக்கு 75 ரூபாய்க்கு மேலாகாது. இதற்கு ஆள் கிடைத்தால் மற்ற செலவுகள் வேறு வழிகளில் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகையால் பத்திரிகை விஷயம் எனக்கு ஞாபகத்தில் இல்லை என்றோ நான் முயற்சிக்காமலிருக்கிறேன் என்றோ யாரும் கருதக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பட்டுக்கோட்டையில் அடுத்த மாதம் தொண்டர்கள் மகாநாடு நடக்கப்போகிறது. தொண்டர்கள் யாவரும் அவசியம் அங்குவரவேண்டும். மற்ற வேலைகளை அங்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன்.

கடைசியாக நீங்கள் இன்று இத்தனை பேர்கள் வந்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர உதவியளித்ததற்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு: 05.04.1936 ஆம் நாள் திருச்சியில் நடைபெற்ற பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கைக் கூட்டத்தில் கூட்டம் முடிவடையும் போது ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 10.05.1936

பொய்!

பொய்!!

வெறுக்கத் தக்க இழிவான

பொய்!!!

டாக்டர் அம்பத்தார் இன்னம் 10 வருஷத்துக்கு இந்து மதத்தை விட்டு விடும்படி பிரசாரம் செய்வதில்லை என்று காந்தியாரிடம் பிரமாணம் செய்து கொடுத்ததாக தேசிய (பார்ப்பன) பத்திரிக்கைகளில் வந்த செய்தி பொய்! பொய்!! முழுப்பொய்!!! என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் தெரிவித்து விட்டார்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 10.05.1936

காஞ்சீபுரம் தமிழர் மகாநாட்டுக்கு

ஈ.வெ.ரா. வேண்டுகோள்

தோழர்களே! காஞ்சீபுரத்தில் ஜூன் மீ கடைசி வாரத்தில் 38-வது தமிழர் மகாநாடு கூடப்போவதாக அறிகிறேன். அது விஷயமாய் எனக்கு வந்த கடிதங்களையும் குறிப்பாக தோழர் வி. ஓ. சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தையும் பார்த்தேன்.

காஞ்சீபுரத்தில் 22-11-25-ந் தேதி கூட்டிய 31-வது மகாநாடுதான், அதுவும் எனது தோழர் திரு. வி. கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் கூடிய மகாநாடுதான் என்னை காங்கிரசை விட்டு விரட்டி சுயமரியாதை இயக்கத் தொண்டையும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத் தொண்டையும் செய்யும்படி செய்தது.

எதற்கு ஆக காஞ்சீபுரம் மகாநாட்டை விட்டு வெளியேறினேனோ அந்தக் காரியம் இப்பொழுது தமிழ் மக்களால் சரி என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது என்றாலும் முழுதும் அது கை கூடுவதில் மற்றும் அனேக கஷ்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. எதிரிகளின் எதிர்ப்பு முயற்சி ஓய்ந்தபாடில்லை. இதை அனேகர்கள் அதாவது காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார்களும் உணருகிறார்கள். ஆனால் பல காரணங்களால் அவர்களும் நானும் ஒத்து வேலை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது.

என்னைப் போலவே பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயத்தில் அக்கரை கொண்டு பட்டமோ, பதவியோ, வருவாயோ எதிர்பார்க்காமல் சுயநலமற்று உழைக்கும் பல தோழர்கள் காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மனப் பூர்வமாக உணர்ந்தும் முன் கூறியதுபோல் பல காரணங்களால் ஒத்துழைக்க முடியாமல் இருந்து வருவதை நான் உணர்கிறேன்.

ஆகவே இது விஷயமாய் எனக்குத் தோன்றுவதை நான் மகாநாடு கூட்டும் பிரமுகர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காஞ்சீபுரம் 38 - வது தமிழர் மகாநாடு கூடும் சமயத்தில் 31-வது மகாநாடு கூடிய சமயத்தில் செய்தது போலவே சகல கட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு என்பதாக ஒன்று கூட்டுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்வதேயாகும். அதற்கு தோழர் எஸ். முத்தைய முதலியாரையோ, சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி

முதலியாரையோ மற்றும் தங்களுக்கு பிடித்தவர்களையோ அல்லது அதற்கு ஆக ஏற்படுத்தும் வரவேற்புக் கமிட்டியார் இஷ்டப்படியோ ஒரு தலைவரை நியமித்து எல்லோருக்கும் அழைப்பு அனுப்புங்கள். அதில் கலந்து பேசி எல்லோருக்கும் திருப்திகரமான ஒரு முடிவை செய்து சகல கட்சிகளிலும் புகுத்தப்பாருங்கள். முடியாத பகையும் என்ன செய்வது என்பதையும் எப்படி நாம் எல்லாம் சேர்ந்து தொண்டாற்றுவது என்பதையும் யோசிப்போம். இது அங்கீகரிக்கப்படுமானால் மேலால் எனது அபிப்பிராயங் களை விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஈ.வெ.ராமசாமி

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 10.05.1936

ராஜினாமா சூழ்ச்சி காங்கிரஸ் “கண்டிப்பு” நாடகம்

வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோல்வி உற்றதை மறைத்து பொது மக்கள் கண்களில் மிளகாய் பொடியைத் தூவ காங்கிரஸ் கண்டிப்பு முறையைக் கையாளப் போவதாக ஒரு நாடகம் நடக்கப்படுகிறது.

காங்கிரசுக்கு எப்போதாவது ஒரு கண்டிப்போ, ஒழுங்கு முறையோ இருந்திருந்தால் இந்த கண்டிப்பு நாடகத்தைப் பார்க்க நாலு பேராவது வரக்கூடும். இன்று திடீரென்று ஏதோ தவறு ஏற்பட்டதாகவும், அதை அடியோடு அடக்கப்போவதாகவும் வேஷம் போடுவதானது தோழர் ஷண்முகம் தேர்தலில் ஏற்பட்ட துரோகத்துக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையைப் பார்த்து இது காப்பி அடிப்பதேயாகும். அதாவது மயிலைப் பார்த்து வான் கோழி ஆடுவது போலவேயாகும்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாபோர்டு எலக்ஷனில் காங்கிரஸ் எந்தக் கண்டிப்பு முறையை எந்த ஒழுக்கத்தைக் கையாடிற்று.

காங்கிரசின் பேரால் இன்று வெற்றி பெற்ற ஜில்லா போர்டு மெம்பருக்கு பிரசிடெண்டு வேலை செய்து வைத்ததா, ஒழுங்கைப் பற்றியோ, கண்டிப்பைப் பற்றியோ பேச காங்கிரசுக்கு வெட்கமில்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

1. தளவாய் முதலியார் காங்கிரஸ் ரூல்படி காங்கிரஸ் மெம்பரா? அல்லது காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிவிக் போர்ட் மெம்பர்கள் ஆகியவர்களை விலைக்கு வாங்கிய முறைப்படி காங்கிரஸ் மெம்பரா?
2. அந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் நியமித்த தலைவருக்கு ஓட்டுப் போடாத மெம்பர்களைப் பற்றி காங்கிரஸ் என்ன கண்டிப்பு முறையைக் கையாடிற்று?
3. வேலூர் ஜில்லா போர்டு எலக்ஷனுக்கு கள்ளுக்கடை கண்டிராக்டாரரை அபேட்சகராக காங்கிரஸ் நிறுத்த வில்லையா?
4. காங்கிரஸ் சிவிக் போர்ட் நியமனத்துக்கு விரோதமாக நின்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை காங்கிரஸ் என்ன செய்தது?
5. அந்தப்படி காங்கிரஸை மீறி நின்ற காங்கிரஸ்காரர்களை மறுபடியும் காங்கிரஸ் கெஞ்சி தங்கள் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லையா?

6. செளகார் அப்துல் அக்கீம் சாயுபு அவர்கள் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் இருந்தும், தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் வேலை செய்து இருந்தும், அவர் கதர் கட்டாதிருந்தும், அவர் காங்கிரசில் சேராதிருந்தும் இருக்க தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் “அப்துல் அக்கீம் சாயுபுக்கு விட்டுக் கொடுங்கள்” என்று சொன்னது எந்தக் கண்டிப்பையும் ஒழுக்கத்தையும் சேர்ந்தது?
7. திருவண்ணாமலை தோழர் ஷண்முக முதலியார் எந்த சட்டப்படி காங்கிரஸ் மெம்பர்? இப்படி இன்னம் எத்தனையோ கேள்விகள் கேட்கலாம்.

எனவே காங்கிரசு என்னும் பேரால் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போலெல்லாம் நடந்து கொண்டு அதை காங்கிரஸ் சட்டம் என்றும், கொள்கை என்றும் சொல்லிக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றுவதல்லாமல் இப்போது கண்டிப்பு பேச வந்து விட்டது “குச்சுக்காரி கிராக்கியில்லாததால் கற்பு பிரசாரத்துக்கு விண்ணப்பம் போடுகிற மாதிரி” இருக்கிறது.

இந்த தடவை வேலூர் ஜில்லா போர்டுக்கு தலைவராய் காங்கிரசால் நியமனம் செய்யப்பட்ட தோழர் டி.வி. கண்ணப்ப முதலியாரைப் பற்றி காங்கிரஸ் மெம்பர்களே வகுப்புவாதம் பேசி காங்கிரசின் பேரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களில் முதலியார் பட்டக்காரர்களே அதிகமாய் இருப்பதால் முதலியார் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும், இல்லாவிட்டால் முதலியார்கள் கட்டுப்பாடாய் செளகார் சாயபை ஆதரித்து விடுவார்கள் என்று பயந்தும் ஒரு டி.வி. கண்ணப்ப முதலியாரை தேர்ந்தெடுத்து நியமித்தார்களாம். இதுதான் வகுப்பு வாதமில்லாத காங்கிரசின் யோக்கியதை.

மற்றும் அக்கூட்டத்திலேயே ஒரு பார்ப்பனரும் முதலியாரல்லாத 2, 3 தோழர்களும் கண்ணப்ப முதலியாரை பிரசிடெண்டாக தெரிந்தெடுத்த பின் அவர் தலைமையின் கீழ் மெம்பராய் இருப்பது தாங்கள் சுயமரியாதைக்கு ஈனம் என்று பேசிக் கொண்டார்களாம்.

இது எப்படியோ இருக்கட்டும். ராஜினாமா பூச்சி காட்டுவது எதற்கு ஆக என்று கேட்கிறோம். ராஜினாமா பூச்சி காட்டுவது காங்கிரசின் வெகு நாளைய தந்திரம் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

சட்டசபைகளில் ராஜினாமா நாடகம், வெளியேறும் நாடகம் எல்லாம் இன்றைய நேரு அல்ல இவர்கள் அப்பன் நேரு காலத்திலேயே நடத்துக் காட்டி பொக்கணமாய் போன விஷயம். அதை மறுபடியும் ஜில்லா போர்டில் காட்டுவது முட்டாள்தனம் என்று உணரும் காலம் உடனே வரும் என்று உறுதி கூறுவோம்.

தோழர் T.R. வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார் சட்ட மெம்பர் வேலையை சர். சி.பி. ராமசாமி பேச்சைக் கேட்டு ராஜினாமா செய்தார். என்ன நடந்தது? அதில் இளைத்து நீண்டு போன அய்யர் இன்னம் உடல் தேறாமல் என்ன என்னமோ உளறிக் கொட்டுவதோடு அவர் வாழ்க்கை சரி என்ற நிலைக்கு வந்தது.

நிற்க, 26 பேர் ராஜினாமா செய்யாவிட்டால் காங்கிரஸ் அவர்களை என்ன செய்யக்கூடும்? தோழர் சேஷாசல செட்டியார் தனக்காகவும் தோழர் சீனிவாச ராவுக்காகவும் இந்த தேர்தலில் சுமார் 10 முதல் 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவு செய்தாராம். இவர்கள் ராஜினாமா செய்தால் ஓட்டருக்கும், பெட்ரோலுக்கும், கார்காரனுக்கும், கூலிகளுக்கும் இன்னம் ஒரு 10 ஆயிரம் ரூ அல்லது 15 ஆயிரம் ரூபாயாவது பிரேஸ் விழுகும். மற்றபடி ஜில்லா போர்ட் கட்டிடத்தில் ஓட்டிய ஒரு ஓட்டரைக் கூட்டைக் கூட அசைக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

ராஜினாமா செய்தபின் செய்யப் போகின்ற வேலை என்ன என்றும், அதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன என்றும் காங்கிரஸ் எடுத்துக் காட்டியிருந்தால் அது புத்திசாலித்தனமாயிருக்கும். அதில்லாமல் பூச்சாண்டி காட்டினால் வாய்த் தவிடும் போய் நெருப்பும் அணைந்தது என்கின்ற மாதிரியில்தான் தானாகத் தேடித் தின்பதும் கெட்டு வாழ்க்கைப்படுவதும் கெட்டு தெருவில் நிற்க வேண்டியதல்லாமல் வேறில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து மனிதர்களாகி பெருமை அடைந்த ஆள்கள் ஒரு நாள் கூத்துக்கு மீசையை சிரைத்துக் கொண்டதுபோல் எலக்ஷனுக்காக காங்கிரசில் சேருகிறார்கள் அவர்களை என்ன செய்வது?

காங்கிரசுக்கு சுயமரியாதையோ, நாணயமோ இருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட ஆள்களை வலிய அணைந்து பட்டம் கட்டுமா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம். ஆகவே ராஜினாமா பூச்சாண்டிக்கு யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்றும், காங்கிரசு யோக்கியமானதாகவும், நாணயமுள்ளதாகவும், ரோஷமுள்ளதாகவும் இருந்தால் 26 பேர்களையும் ராஜினாமா கொடுக்கச் செய்து பார்க்கட்டும் என்றும், அது முடியாவிட்டால் பார்ப்பன “மித்திரன்” சொல்வது போல் காங்கிரஸ் கமிட்டி சிவிக் போர்ட் எல்லாம் கலைக்கட்டும் என்றும், பிறகு நடப்பது என்ன என்பதை பார்க்கலாம் என்றும் காத்திருக்கிறோம். வேலூர் ஜில்லா போர்டு மெம்பர்கள் இந்தப் பூச்சாண்டிக்கு ஏமாந்து போகமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 10.05.1936

இழி தொழில்

காந்தி கூட்டத்தாரின் அயோக்கியப் பிரசாரம்

இந்தியாவில் உள்ள பத்திரிகைகள் பெரிதும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால் அவர்கள் தங்களுக்கு அனுகூலமாக எவ்வித சேதிகளையும், விஷமத்தனமான காரியங்களையும் அடியோடு பொய்யாக கற்பித்து விஷமப் பிரசாரம் செய்து விடுகிறார்கள். அது பரவி மக்களுக்குள் செய்ய வேண்டிய விஷமங்களைச் செய்த பின் ஒரு அலட்சிய விஷயம் போல் மறுப்பு எழுதி தெரியாத ஏதோ ஒரு கோடியில் பலர் கண்களுக்கு தெரியாமல் பிரசுரித்து விட்டு யோக்கியர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

இந்தப்படியான அயோக்கியப் பிரசாரத்தாலேயே காந்தியாரை மகாத்மாவாக்கியும், பண்டித மாளவியாவை தேச பக்தராக்கியும், பண்டித ஜவார்லாலை வீரராக்கியும், தமிழ் மக்களை ஏமாற்றியும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

காந்தியாரைப் பற்றியும், நேருக்களைப் பற்றியும் இப்பார்ப்பனர்கள் கட்டிவிட்ட புளுகு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அப்புளுகுகளைப் பிரசாரம் செய்ய காலிகளுக்கும், கூலிகளுக்கும் காசு கொடுத்து உசப்பிவிட்டதும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

காந்தியாரை ஜெயிலுக்குள் போட்டு பூட்டினால் வெளியில் வந்து விடுகிறார் என்றும், அதனாலேயே அவரை சர்க்கார் பூட்டுவதில்லையென்றும், அடிக்கடி விட்டு விடுகிறார்கள் என்றும் கட்டி விட்டார்கள். அவர் மூத்திரம் பன்னீர் வாடை அடிக்கின்ற தென்றும், சிலந்திப் பூச்சிகள் எல்லாம் காந்தியார் பெயரை இந்தியில் எழுதுகின்றன என்றும் காலிகளை விட்டு பேசச் செய்தார்கள்.

காந்தியாரை ராஜா கூப்பிட்டார், மந்திரி கூப்பிட்டார், வைசிராய் கூப்பிட்டார், வைஸ்ராய் வந்து காணப் போகிறார், முசோலினி கூப்பிடுகிறார் என்றெல்லாம் சிறிதும் மானம் வெட்கம் இல்லாத பொய்களை எழுதினார்கள். அசோசியேட் பிரஸ், யுனைட்டெட் பிரஸ் முதலியவற்றின் மூலம் வெளியாக்கினார்கள்.

ஜவஹர்லாலைப் பற்றியும் இதைவிட மோசமான இழிவான புளுகுகள் புளுகி புகழ்ந்தார்கள்.

கடைசியாக “அவைகளுக்கு ஆதாரம் இல்லை” என்று ஒரு வரியில் எழுதினார்கள். என்றாலும் காங்கிரசில் பார்ப்பனர்களின் எச்சில் இலையில் சிந்திக்கிடப்பதைப் பொறுக்கித்தின்று ஜீவனம் நடத்தும் இழி மக்கள் இனியும் அம்மாதிரியே பிரசாரம் செய்து மக்களை ஏமாற்றி வயிறு வளர்க்கின்றார்கள்.

நிற்க, இவ்வாரத்தில் “டாக்டர் அம்பேத்கார் இன்னம் பத்து வருஷத்துக்கு ஹரிஜனங்களை பிற மதத்துக்கு சேரும்படி பிரசாரம் செய்வதில்லை என்று காந்தியாரிடம் பிரமாணம் செய்து கொடுத்து விட்டார்” என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் 2, 3 கலம் தலைப்புக் கொடுத்து போட்டு விட்டு அதை மறுத்து அம்பேத்கார் கொடுத்த சேதியை அது போல் வெளியிடாமல் விஷமத்தனமாக இரண்டருத்தம் கொடுக்கும்படியான மாதிரியில் பிரசுரிப்பது எவ்வளவு ஈனத்தனமும், இழிமக்கள் செய்கையும் ஆகும் என்று கேட்கின்றோம்.

மானமுள்ள ஆயிரம் பேருடன் போராடலாம். மானமற்ற ஒருவனுடன் போராடுவது கஷ்டமான காரியம்.

அதுபோல் நம் பார்ப்பனர்களின் அயோக்கியத்தனத்துக்கும் மானமற்ற தன்மைக்கும் ஒரு அளவு இல்லாமல் போய்விட்டதால் அதோடு போராடுவது சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது.

எவ்வளவு பெரிய ஒரு காரியத்தில் இம்மாதிரியான அயோக்கியத் தனங்கள் சிறிதும் வெட்கமில்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டுகிறோம். இந்த சேதி வந்தவுடன் டாக்டர் அம்பத்காரைப் பற்றி மற்ற மக்கள் வெகு கேவலமாக நினைத்து விட்டார்கள். அம்பத்கார் சீர்திருத்த உலகில் செத்துவிட்டார் என்றே மக்கள் கருதி விட்டார்கள்.

அம்பத்காருக்கு இது மகத்தான அக்கிரமம் செய்ததாகும் என்பதில் என்ன சந்தேகம்?

இந்தக் கூட்டத்தார் அம்பத்கார் தூங்கும் போது கழுத்தறுக்க பயப்படுவார்களா என்பது யோசிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

காந்தி கூட்டத்தார் தங்கள் காரியத்துக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள், எவ்வளவு இழிவான காரியமும், துரோகமான காரியமும் செய்வார்கள் என்பதை இது ருஜுப்படுத்த வில்லையா?

ஆகவே இந்தியாவுக்கு மானமோ, சுயமரியாதையோ ஏற்பட வேண்டுமானால் இந்த மாதிரி காந்தி கூட்டத்தார் அழிந்து ஒழிந்தாக வேண்டும் என்கின்றதை தவிர வேறு விமோசனமில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 10.05.1936

ஆனந்தக் கூத்து

ஈழவ சமுதாயமும் இந்து மதமும்

திருவாங்கூர் கொச்சி சமஸ்தானத்திலும், பிரிட்டிஷ் மலபாரிலும் 23 லக்ஷம் ஜனங்கள் ஈழவர்கள் என்றும், தீயர்கள் என்றும் சொல்லப்படுவ தல்லாமல் அவர்கள் 5-வது ஜாதியாயும் பஞ்சமரில் பட்டவராயும் தீண்டத்தகாதவராயும் பாவித்து வரப்படுகிறது.

ஈழவ சமுதாயம் தீண்டத்தகாத வகுப்புபோல் கொடுமை செய்யப்பட்டு வந்தாலும் அச்சமுகம் இன்று சூத்திரர்கள் என்று தாங்களாகவே ஒப்புக் கொள்ளும் நாயர் சமுதாயத்துக்கும், பார்ப்பன சமுதாயத்துக்கும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் எள்ளளவும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்கின்ற நிலையில் இன்று இருந்து வருகிறார்கள். கல்வியிலும் நல்ல முற்போக்கடைந்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் திருவாங்கூர் ராஜ்ஜியத்தில் மகமதியருக்கு பள்ளிக் கூடத்தில் அரைச் சம்பளம் உண்டு. ஆனால் ஈழவருக்கு அரைச் சம்பளச் சகாயம் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் ஈழவர்கள் கல்வியில் பிற்பட்ட வகுப்பு அல்ல என்கின்ற காரணமே யாகும்.

அப்படிப்பட்ட ஈழவ சமுகம் வைக்கம் சத்தியாக் கிரகத்துக்குப் பிறகும், அவர்களது ஒப்பற்ற தலைவராகிய பூநீநாராயணகுருசாமியின் தீவிர சீர்திருத்த வேலைக்குப் பின்னும் இனி அரை நிமிஷம் தீண்டாத ஜாதியாகவோ, பஞ்சம ஜாதியாகவோ இருந்து உயிர் வாழக்கூடாது என்கின்ற உணர்ச்சி பெற்று பெரியதொரு கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். என்றாலும் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கும், கிளர்ச்சிக்கும் பார்ப்பனர்கள் எப்படி பெரியதொரு வியாதியாயும், கூற்றுவர்களாயும் இருக்கிறார்களோ அது போலவே திருவாங்கூரில் ஈழவர்களுக்கு நாயர்கள் முட்டுக்கட்டையாயும் எதிர்ப்பாயும் இருந்து வருகின்றார்களாம்.

தமிழ்நாட்டில் எப்படி தமிழ் மக்கள் பார்ப்பனர்கள் கொடுமை சகிக்கமாட்டாமல் இந்து மதத்தையும், ஜாதியையும் சிலர் கடவுள்களையும் கூட வெறுத்து விலகிவிட்டார்களோ அதுபோல் மலையாளத்தில் நாயர்கள் தொல்லையை சகிக்க மாட்டாமல் 23 லக்ஷ ஈழவர்களும் ஒரே அடியாய் மதத்தையும் கடவுளையும் விட்டு விலகிவிடத் தீர்மானித்து விட்டார்கள்.

இம்மாதம் 6, 7 - ந் தேதிகளில் திருவாங்கூர் சங்கனாச்சேரியில் கூடிய S.N.D.P. யோக மகாநாடுகளில் அதாவது 3 மகாநாடுகளிலும், வாலிப மகா

நாட்டிலும், மத மகாநாட்டிலும், பொது மகாநாட்டிலும் ஒரே அடியாக 10000 பேர்களுக்கு மேல் ஆண்களும், பெண்களுமாய் கூடியுள்ள பெரிய கூட்டத்தில் “இந்துமதம் மனித சமூக முன்னேற்றத்துக்கும், சுயமரியாதைக்கும் எதிராய் இருப்பதால் ஈழவ சமுதாயம் ஒட்டுக்கும் இந்து மதத்தை விட்டு விலகிவிட வேண்டும்”

என்று பெரிதொரு உற்சாகத்தோடு ஏகமனதாய் தீர்மானித்து விட்டார்கள். அவ்வளவோடு மாத்திரம் அல்லாமல்,

“ஈழவ சமுதாயத்தை ஏமாற்றி வஞ்சித்து அவர்களை பாமர மக்களாய் வைத்திருக்க, ஈழவருக்கு ஆலயப் பிரவேசம் கொடுக்க ஜாதி இந்துக்கள் என்பவர்கள் முன் வந்திருக்கிறபடியால் ஈழவர்கள் அதில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதோடு கோவில்களுக்கும் போகக்கூடாது” என்றும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் ஈழவர்களை விட இழிவாகவும் கேவலமாகவும் கருதப்பட்டு கல்வி இல்லாமலும், உரிமை இல்லாமலும், கொடுமைப் படுத்தப்படும் ஆதி திராவிட மக்களில் சிலர் தங்கள் சுயநலத்தை உத்தேசித்து சமூக நலத்தையும், சுயமரியாதையையும் பறிகொடுத்து விட்டு இந்து மதத்தையும், கோவில்களையும் கட்டி அழுவது மாத்திரமல்லாமல் இந்து மத பிரசாரமும், கோவில் பிரசாரமும் செய்வதென்றால், இந்த ஆதி திராவிட சமூகத்துக்கும் ஈழவ சமூகத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை.

இந்து மதத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்றும், இந்துமதம் மனித சுயமரியாதைக்கு எதிரானது என்பதோடு அயோக்கியர்களது சுயநலத்துக்கும், சோம்பேறிகளது வயிற்றுப் பாட்டிற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டதே தவிர அதில் யோக்கியமோ நாணயமோ இல்லை என்று வெகு காலமாகவே சொல்லி வருகிறோம்.

உதாரணமாக, தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் 1922ல் திருப்பூரில் கூடிய தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் இந்து மதத்தைக் குறை கூறி இராமாயணத்தையும், மனுதர்ம சாஸ்திரத்தையும் நெருப்பில் இட்டு பொசுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதும்,

மற்றொரு சமயத்தில் தோழர் ராமசாமி நான் இந்துவாய் இருந்து சாகமாட்டேன் என்று சொன்னதும் யாருக்கும் ஞாபகமிருக்கும். ஆகவே, இந்த இரண்டு வார்த்தைகளையும் தைரியமாக முதல் முதல் இந்த நாட்டில் வெளிப்படையாகச் சொன்னதோடு மாத்திரமல்லாமல் அது சந்து பொந்து மூலை முடுக்குகளில் பிரசாரம் செய்து வந்ததும் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமியாகும். அதை ஆதரித்து நாம் எழுதி வந்ததும், பிரசாரம் செய்து வந்ததும் அந்தக் காலம் முதல் இதுவரை அனேகம் பேருக்கு ஆத்திரமாகவும் வருத்தமாகவும் இருந்து வந்தாலும், அதற்கு எதிராக எத்தனையோ பேர் பிரசாரம் செய்து

வந்திருந்தாலும் இன்று அந்த அபிப்பிராயம் எல்லா எதிர்ப்புகளையும் விஷமங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும் சமாளித்து ஆண்மையோடும், சக்தியோடும் தலைதாக்கி இமயமலை முதல் கன்னியாகுமரி வரை மதத்தை ஒழி! கடவுளை ஒழி!! இந்து மதம் அயோக்கியர்களின் வயிற்றுப் பிழைப்பு மதம்!!! என்று 10000 பேர் 20000 பேர் உள்ள கூட்டத்தில் வீர கர்ஜனை செய்யப்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது.

காந்திகளும், மாளவியாக்களும், நேருக்களும் என்னதான் களிமண் உபதேசமும் , ஞானஸ்நான உபதேசமும் ஹரிஜன முன்னேற்ற வேஷமும் எலும்பை கங்கையில் போட்டு நபரை மோகஷத்துக்கு அனுப்பும் நாடகமும் செய்தாலும், நடத்தினாலும் இனி இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றுவது என்பது வெள்ளரிக்காய்க்குப் பூண் போடும் வேலையாகத்தான் முடியுமே ஒழிய காரியத்தில் ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை.

கிறிஸ்துமதம் மேல்நாடுகளில் ஆட்டம் கொடுத்துவிட்டது. ஏழ்மையின் காரணமாக இந்து மதத்தின் கொடுமையின் காரணமாக உத்தியோக ஆசை பரிகாரமாக இந்தியாவில் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அதுவும் ஏழைகளை வஞ்சித்து ஊரைக் கொள்ளையடித்த சில பணக்காரர்களின் பணங்களால் கிருஸ்துமதம் இருப்பதாக வாயால் சொல்லிக் கொள்ளப் படுவதல்லாமல் காரியத்தில் மதம் மேல் மூச்சு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஐரோப்பாவிலும் கூட கிழக்கு கோடி ரஷ்யாவிலும், மேற்கு கோடி ஸ்பெயினிலும் செத்தே விட்டது. மத்திய ஐரோப்பாவில் பரிகாசத்துக்கு இடமாய் விட்டது. இப்போது இருப்பதாய் சொல்லும் கிருஸ்து மதம் அரசர்களையும், பணக்காரர்களையும் காப்பாற்றவும் ஜனநாயகத்தையும் ஏழைகள் விடுதலையையும் தடுக்கவும், ஏமாற்றவுமே ஐரோப்பாவில் (மதம்) இருந்து வருகிறதே அல்லாமல் வலது கன்னத்தில் அடித்தால் இடது கன்னத்தைக் காட்டவோ, அயோக்கியர்களை, கொடுமைக்காரர்களை நரகத்துக்கு அனுப்பவோ இல்லை. ஆகையால் தமிழ் நாட்டில் எப்படிப் பார்ப்பன ஆதிக்கம் கூலிகளின் கூப்பாடுகளால் இருக்கிறதோ அதுபோல் மதமும் சோம்பேறி வயிற்றுப் பிழைப்பாளர்களின் பிரசாரத்தால் தான் இருக்கிறது தவிர வேறில்லை.

உலக மனித சமுதாயம் முன்னேற்றமடைவதற்கு இந்து மதமும் கிருஸ்து மதமும் முதலில் ஒழிந்தாக வேண்டும் என்பதை இப்போதாவது இந்திய மக்களும், ஐரோப்பிய மக்களும் உணர்ந்ததற்கு நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இதுவரை கிருஸ்தவ மத யோக்கியதைக்கு ஒரே ஒரு நற்சாஷிப் பத்திரமிருந்து வந்தது. அதாவது அமெரிக்காவில் கிறிஸ்தவ நீக்கிறோவர்களை கிறிஸ்தவ ஐரோப்பியர்கள் எப்படி நடத்துகிறார்கள்? இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ கோவில்களில் பற-பள்ள-சக்கிலியர் என்கின்ற கிருஸ்தவர்களை பாதினிகள் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதே.

இப்போது அபிசீனிய கிருஸ்தவர்களையும் அபிசீனிய கிருஸ்தவ நாடுகளையும், ஐரோப்பிய கிருஸ்தவர்களும் ஐரோப்பிய கிருஸ்தவ நாடுகளும் எப்படி நடத்திற்று என்கின்ற இரண்டாவது நற்சாஷிப் பத்திரம் ஏற்பட்டு விட்டது. அம்மதம் ஒழிய வேண்டும் என்பதற்கு இவைகளை விட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்.

அதுபோலவே இந்து மதத்துக்கும் இந்துக்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்தும் மற்றும் பார்ப்பனரல்லாத மக்களிடத்தும் பார்ப்பனர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதும், அவர்களை எப்படி கருதி எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதும், இந்துமத வேத சாஸ்திரங்களில் அம்மதத்தைச் சேர்ந்த 100க்கு 97 மக்களின் நிலை எப்படி இருந்து வருகிறது என்பதும் மானமுள்ள சுத்த ரத்த ஓட்டமுள்ள ஜாதி மக்களுக்கு ஒரு நல்ல அத்தாட்சியாகும். அதோடு இப்போது அரசியல் சீர்திருத்த சமயத்தில் காந்தியார் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் நடந்து கொண்டதும் பார்ப்பனர்கள் மற்ற ஜாதியார்களை வஞ்சிக்க எவ்வளவு சூழ்ச்சியான காரியம் செய்கிறார்கள் என்பதும் அடுத்த மாதத்தில் தமிழ் மக்களை ஏய்க்க தோழர்கள் மாளவியாவையும், காந்தியையும், நேருவையும் தமிழ்நாட்டுக்குக் கூட்டி வந்து எவ்வளவு மோசமும் துரோகமும் செய்ய உத்தேசித்து இருக்கிறார்கள் என்பதும் இரண்டாவது அத்தாட்சியாகும்.

ஆகவே மத விஷயமாக இந்த 10, 12 வருஷ காலத்திலேயே நாம் சொல்லி வந்ததெல்லாம் ருஜுவாகி பாமர மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இன்று இமயமலை முதல் கன்னியாகுமரி வரை இந்துமதம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற கூச்சல் ஆகாயத்தை பிளந்து நிற்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது நாம் ஆனந்தக் கூத்தாடாமல் இருப்பதற்கில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 10.05.1936

திருச்சி கூட்டம்

I

திருச்சியில் பாண்டியன் - ராமசாமி அறிக்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டம் 3-5-36ந் தேதி நடந்து விட்டது. கூட்டத்துக்கு 400 பேர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்றால் அவர்களது அறிக்கைக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருந்தது என்பது யாவருக்கும் விளங்கும். அக் கூட்டத்தில் பிரசாரத்தைப்பற்றி முக்கியமாய்ப் பேசி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஏற்பாடுகள் காரியத்தில் நடக்கவேண்டும். அதன் பிறகு தான் கூட்டத்தின் வெற்றியைப் பற்றி பேச யோக்கியதை உண்டு.

“ஆண்டிகள் மடம் கட்டுவது போல்” என்று ஒரு பழமொழி சொல்லு வார்கள். அதாவது வாயில் பேசிவிட்டு காரியத்தில் அலட்சியமாய் இருப்பது என்பதற்கு இப்பழமொழி சொல்லப்படுவது. அப்படிப்போல் இக்கூட்ட நடவடிக்கையும் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று பயப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஐஸ்டிஸ் கட்சியார் பிரசாரத்துக்கு பல கூட்டம் போட்டார்கள். சட்டசபை எலக்ஷன் தோல்வியும், ஜில்லா போர்டு எலக்ஷன் தோல்வியும் ஏற்பட்டும் கூட அவர்களது பிரசார முயற்சி எருமை மாட்டின் மீது மழை பெய்வது போலவே இருந்து வருகிறது. நெல்லூர் கூட்டம், குண்டூர் கூட்டம், விருதுநகர் கூட்டம், பிரண்ட் சன் பார்க்குக் கூட்டம் என பல கூட்டம் கூடி விட்டது. ஒரு காரியமும் நடக்கவில்லை. எனவே வருஷா வருஷம் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வரும்படி உள்ள மந்திரிகளும், ஆயிரக்கணக்கான வரும்படி உள்ள காரியதரிசிகளும் அவர்கள் பெரியவர்கள் வீட்டு வரும்படி போல் அனுபவிப்பவர்களாலேயே ஆகாத காரியம், இயக்கத்தால் யாதொரு பலனும் அடையாமல் நஷ்டமும், கஷ்டமும், கெட்ட பேரும் சம்பாதித்தவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்று ஒருவர் யோசித்தால் அது தப்பாகிவிடாது.

என்றாலும் பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்கள் இதில் தைரியமாய் முன் வந்து பிரமுகர்கள் என்பவர்களை நெருக்க வேண்டும். ஆங்காங்குள்ள பார்ப்பனரல்லாத அபிமானிகள் தங்கள் தங்களால் கூடிய கவலை எடுத்து ஏதாவது ஒரு தொண்டு செய்ய முன் வரவேண்டும். பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்க வேலை ஒரு எதிர் நீச்சல் வேலையைப் போல இருந்து வருகிறது.

பார்ப்பன ஆதிக்கம் அரசியலில் வலுத்து இருப்பதால் மந்திரிகள் தங்கள் காரியத்தைத் தவிர வேறு காரியம் பார்க்க முடியாமல் பார்ப்பனர்களால் செய்யப்பட்டு விட்டதால் உழைப்பவர்களுக்கு உதவி இல்லா விட்டாலும் கேடில்லாமலாவது இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள ஆளில்லாமல் போய் விட்டது.

என்றாலும் திருச்சி கூட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டித் தோழர்கள் தயவு செய்து சிறிதாவது திருச்சி தோழர்கள் முயற்சியை லட்சியம் செய்து தங்களால் கூடிய உதவி செய்து பிரசாரத்தை நடத்திக் கொடுக்க வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 10.05.1936

சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு

காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் பலர் காங்கிரசில் உள்ள பார்ப்பனர்களின் நடத்தையும், நாணயமும், எண்ணமும் பிடிக்காமல் அதாவது காங்கிரசை பார்ப்பனர்கள் தங்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை நலத்துக்கும் தங்கள் சொந்த பார்ப்பன சமூக நலத்துக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்றும், அக்காரிய சித்திக்கு ஆகவே மற்ற காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் பெயர்களையும், பணங்களையும், தொண்டர்களையும், உழைப்புகளையும், ஆயுதமாக உபயோகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றும், இந்த 20 வருஷ காலமாக எங்கும் கூப்பாடு எழுந்த வண்ணமாக இருந்து வருகிறது என்பது யாரும் அறியாததல்ல.

சுமார் 10, 12 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி இதை உணர்ந்து அடியோடு காங்கிரசையும் பார்ப்பனரையும் விட்டு விலகி வந்து தனித்த முறையில் தன்னாலான தொண்டை தான் சரி என்று பட்ட காரியத்திற்கு பயன்படுத்தி வருகிறார் என்பதும் யாரும் அறியாததல்ல.

இப்பொழுது சமீபகாலத்தில் அதுவும் காங்கிரசுக்கு எங்கும் வெற்றி என்று சொல்லப்படும் காலத்திலும் தோழர்கள் கல்யாணசுந்தர முதலியார், வி.ஓ.சிதம்பரம் பிள்ளை, ராய சொக்கலிங்கம், தண்டபாணிபிள்ளை, வேதாரண்யம் காங்கிரஸ் காரியதரிசி, தியாகராஜஞானியார், சாமி ஷண்முகாநந்தம் முதலிய பல காங்கிரஸ் பிரமுகர்களும் காங்கிரசுக்காவே தங்களை தியாகம் செய்துகொண்ட பல தொண்டர்களும் அதுபோலவே காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் நடத்தை முதலியவை பிடிக்காமல் கண்டித்தும், எதிர்த்தும், பேசியும், எழுதியும் வருவதோடு காங்கிரஸ் பார்ப்பனத் தலைவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் கண்டித்துப் பேசி காங்கிரஸ் ஊழலையும், பார்ப்பனர் சூழ்ச்சிகளையும் பல வழிகளில் வெளியிட்டும் வந்திருக்கிறார்கள்.

இதன் பயனாகவே தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியார் காங்கிரசை பரிசுத்தம் செய்வதற்காக காங்கிரஸ் பற்றுக் கொண்ட பார்ப்பனரல்லாதாரைக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தைக் காஞ்சீபுரத்தில் கூட்டுவதாக விளம்பரம் செய்ததோடு மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசினிடம் அபிப்பிராய பேதம் கொண்ட பார்ப்பனரல்லாதார்களும் அதில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் தனித்தனியாகப் பல பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களுக்கு எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டும் இருந்தார்.

இதை நம்பியே தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் அதே சமயத்தில் ஒரு சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு ஒன்று கூட்டினால் அதன் மூலம் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு தூரம் ஒன்று கூடி உழைக்க முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடித்து அந்த அளவுக்கு ஒற்றுமையாய் வேலை செய்வதின் பயனாய் தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸின் பேரால் இருந்துவரும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தையும் சூழ்ச்சியையும் ஒருவாறு குலைக்கப் பார்க்கலாம் என்கின்ற ஆசையின் மீதே ஒரு சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு கூட்டும்படி காஞ்சீபுரத்தில் காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்ட முயற்சித்த பிரமுகர்களையும் குறிப்பாக தோழர் திரு.வி.கல்யாணசுந்திர முதலியாரையும் கேட்டுக் கொண்டார். அதன்பயன் இப்போது காஞ்சீபுரத்தில் காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு கூட கூட்டப்படுவதில்லை என்கின்ற முடிவு ஏற்பட்டு விட்டதாகத் தோழர் திரு.வி.க. அவர்கள் மெயில் பத்திரிக்கைக்கு அனுப்பிய சேதியில் இருந்து தெரியவருகிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் இந்த காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களை நம்பி முன்னுக்கு வந்த பலருக்கும் அப்பிரமுகர்கள் மீது சிறப்பாகத் தோழர் கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் மீது மனக்கசப்பும அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது.

அப்பிரமுகர்களில் தோழர் முதலியாரவர்களின் சொந்த நாணயத்தை பாதிக்கும்படியாகக்கூட கண்டித்தெழுதப்பட்ட பல கடிதங்களும் பத்திரிக்கையில் பிரசுரிக்கும்படி சேதிகளும் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றை வெளியிட நாம் விரும்பவில்லை.

ஆனாலும் இம்மாதிரியாக தோழர் முதலியார் அவர்களால் அடிக்கடி சில அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடப்படுவதும் அவற்றை நம்பி பலர் கலந்து கொள்வதும் பிறகு யாதொரு யோக்கியமான காரணமும் இல்லாமல் முதலியார் அவர்கள் பின் வாங்கிக் கொள்வதும் இவர்களை நம்பின பேர்களை தெருவில் தியங்க விட்டுவிடுவதுமான காரியம் ஏன் செய்யப்பட வேண்டும்? என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

காங்கிரஸ் அனுபவமும் அங்குள்ள பார்ப்பனர்கள் யோக்கியதையும், அவர்களது சுயநல தந்திரமும் சூட்சியும், அடிக்கடி நம்மை ஏமாற்றி வருவதும் நாம் அறியாததல்ல. தோழர்கள் கல்யாணசுந்திர முதலியார் போன்ற காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களும் அறியாததல்ல.

இன்னும் விளக்கமாய்ச் சொல்லவேண்டுமானால் இவற்றை தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அறிவதற்கு முன்னதாகவே முதலியார் போன்ற மற்ற பிரமுகர்கள் அறிந்ததேயாகும் என்றும் உறுதியாய் கூறலாம். என்றாலும் தோழர் ராமசாமி அவர்கள் உணர்ந்த உடன் அவர்களை விட்டு வெளியேறியதால் ஏதோ ஒரு சிறு அளவாவது தன் காலால் நின்று கொண்டு தன்னால் கூடியதை தன்னிஷ்டப்படி செய்ய முடிந்தது. இதனால் தனக்கு ஏற்படும் நல்ல பெயரையோ கெட்ட பெயரையோ லட்சியம் செய்யாமலும் இருக்க முடிந்தது.

ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன காரணத்தாலோ அந்த தைரியம் கொள்ளாததால் பார்ப்பனர்களின் கூட்டுறவில் இருந்து விலகி இருப்பதாய் காட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருந்து வரவேண்டியதாய் ஏற்பட்டுவிட்டது.

இதற்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களில் ஒருவருக்கு மற்றவரிடம் நம்பிக்கை இன்மையும், துவேஷமும், போட்டியும், பொறாமைக் குணமும் தான் முக்கியமானது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே ஒழிய மற்றப்படி பொதுநல சேவையோ மக்கள் நலன் பற்றிய கொள்கைகளோ வேறு ஏதோ காரணமாக இருக்கலாம் என்று நம்மால் சொல்ல முடியவில்லை.

பார்ப்பன பிரமுகர்களுக்குள்ளும் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியும், பொறாமைமும், துவேஷமும், வெறுப்பும் இருந்தாலும் அவர்களுக்குள் ஒரு உத்தமமான குணம் இருந்து வருகிறது. அது என்னவென்றால் கொள்கையில் அபிப்பிராய பேதமே இருப்பதில்லை. இருந்தாலும் அது ஒற்றுமைக்கு இடையூறாய் இருப்பதுமில்லை. அதிலும் தங்கள் சமூக நலம் என்பதே முக்கியமான முதன்மையான லட்சியமாகவும் அதற்கு ஆக எத்தகைய தியாகமும் செய்ய தகுந்த உறுதியுமான உத்தம குணமும் இருந்து வருகிறது. நம்மிலோ பல பிரமுகர்கள் ஒருவேளை கூழுக்குப் போடும் உப்புக்கு நமது சமூக நலனை விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மையும் எதை விற்றானாலும் நம் சுயநலமே பெரிதெனக்கருதும் சாமானிய குணமும் இருந்து வருகிறது.

இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார்களை பார்ப்பனர்கள் எப்படி மதிக்கிறார்கள் அந்த மதிப்பை பார்ப்பனரல்லாதார்கள் எப்படி சகித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தாலே போதுமானது.

இது நிற்க மற்றொரு காரியத்தையும் உதாரணமாக கூறுவோம். தோழர் வரதராஜுலு நாயுடு அவர்கள் இந்திய சட்டசபை தேர்தலுக்கு ஒரு அபேக்ஷகராக நின்ற காலத்தில் 4 அணா கொடுத்து காங்கிரஸ் பாரத்தில் ஒரு கையெழுத்து போட்டிருந்தால் அவருக்கு ஒரு காச செலவு கூட இல்லாமல் அந்த பதவி கிடைத்து இருக்கும். தோழர் ராமசாமி கூட பதவி வேண்டுமானால் காங்கிரஸில் சேர்ந்து கொள்வதில் குற்றமில்லை என்றும் காங்கிரஸ் அபிப்பிராயத்துக்கும், தோழர் வரதராஜுலு அபிப்பிராயத்துக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை என்றும் கூட ஜாடை காட்டினார்.

ஆனால் தோழர் திரு.வி.கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் அதற்கு சம்மதிக்காதவராய் கண்டிப்பாய் வெளியில் இருந்தே அந்த பதவியை அடையலாம் என்றும் சொல்லி அதற்கு ஆக தானே கடைசிவரை கூட இருந்து உழைத்து வெற்றி தேடித்தர உதவுவதாயும் வாக்களித்தார். மற்றொரு பிரமுகரும் அப்படியே சொன்னார்.

இதைப் பலரும் நம்பினார்கள். நாயுடுவும் நம்பினார். ஆனால் கடைசியில் நடந்தது என்ன? அவரை நடு ஆற்றில் விட்டு விட்டு எல்லோரும் ஓடிப்போனார்கள். இதை அறிந்தும், தோழர் ராமசாமிக்கு தான் நிற்பதானால் காங்கிரசில் சேராவிட்டாலும் அந்த ஸ்தானம் போட்டி இல்லாமல் பெறலாம் என்கின்ற உறுதி எதிர்க்கட்சி தலைவரால் தோழர் ராமசாமிக்கு ஜாடை காட்டப்பட்டும் இவைகளை லக்ஷியம் செய்யாமல் கடைசியாக தோல்வியில் தனக்கும் பங்கு இருக்கட்டும் என்பதற்காகவே அவர் மாத்திரம் தோழர் வரதராஜுலுவுடன் கடைசிவரை இருந்து வந்தார்.

இப்படி இன்னும் பல உதாரணங்கள் காட்டலாம். ஆனால் பார்ப்பன சமூகத்தில் மாத்திரம் இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் தங்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவது என்பது எதிர்பார்க்க முடியாததாகும்.

இப்போதும் தோழர் திரு.வி.க. அவர்கள் காஞ்சீபுரத்தில் 38வது தமிழர் மகாநாடு கூட்டுவது என்கின்ற பிரச்சினைக்கு முக்கிய காரண கர்த்தராய் இல்லாத பகஷம் அவ்வுத்தேசம் அந்த முறையில் வெளிவந்திருக்காதென்றே கருதலாம்.

அதை தோழர் ஈ.வெ.ராவும் நம்பி ஒரு வேண்டுகோளும் விடுத்திருக்கமாட்டார்.

கடைசியில் பொஸ்ஸென்று போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் இன்னது என்று உள் எண்ணம் கற்பித்து முதலியார் அவர்களைத் தாக்கி பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவை எப்படியோ போகட்டும்.

இம்மாதிரி அடிக்கடி செய்வதால் பார்ப்பனரல்லாதார் பொதுநலத்துக்குக் கேடு எவ்வளவு ஏற்படக்கூடுமோ அதில் ஒரு அளவுக்காவது தோழர் முதலியார் அவர்களது நற்பெயரையும் பாதிக்காதா? என்றே பயப்படுகின்றோம்.

இது ஒருபுறமிருக்க தோழர் திரு.வி.க. அவர்களுக்கு பார்ப்பனர்கள் இடம் இருக்கும் துவேஷத்துக்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் எல்லையே கிடையாது என்பதை நாம் தைரியமாய் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அவர்களிடம் அவருக்கு பயமும் தாட்சண்யமும் அதுபோலவே எல்லையற்றதாகும்.

இந்தக் காரணத்தாலேயே துவேஷம் அதிகரித்திருக்கும் போது பார்ப்பனரை எதிர்க்க துணிவதும், நம் போன்றவர்களை உதவிக்கு அழைப்பதும் பயமும், தாட்சண்யமும் அதிகரிக்கும்போது ஒருவரையும் கலக்காமல் பின் வாங்கிக்கொள்வதுமாய் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது.

போனது போகட்டும், இப்பொழுதும் சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் கூட்டம் ஒன்று கூட்டப்படுமானால் அது எல்லோருக்கும் பயன்தரும் என்பதே நமதப்பிராயம்.

காங்கிரசை விட்டு விலகி வாழ முடியாத பார்ப்பனரல்லாதாருக்குக் கூட தங்களை சிறிதாவது சுயமரியாதையோடு வாழும்படி செய்வதற்கும்

பார்ப்பனரால் சுயமரியாதையுடன் நடத்தப்படுவதற்கும் இக்கூட்டம் பயன்படும் என்றே சொல்லுவோம். அன்றியும் அக்கூட்டத்தின் பயனாய் காங்கிரசு பார்ப்பனர்களுக்கும் காங்கிரசிலில்லாத உண்மையான பார்ப்பனரல்லாதார் நலம் கருது வோருக்கும் ஏதாவது ஒரு ராஜி ஏற்பட மார்க்கமேற்பட்டாலும் ஏற்படலாம்.

பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் வேற்றுமையாலும், தேசியம் - வகுப்புவாதம் என்னும் வேற்றுமையாலும் நாட்டில் இருதரப்பிலும் அயோக்கியர்களுக்கும் சமய சஞ்சீவிகளுக்கும் நாணயமற்றவர்களுக்கும் தான் யோகத்தின் மேல் யோகம் அடிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன பொது நன்மை ஏற்பட்டு வருகிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகையால் பார்ப்பனத் தலைவர்களும் இதை யோசித்துப் பார்த்தார்களானால் அவர்களிலும் யோக்கியமாய் இருப்பவர்கள் ஏதாவது ஒரு அளவுக்கு இரங்கி வந்து நல்ல முடிவுக்கு வரக்கூடும்.

இந்தக் காரணங்களால் தோழர் திரு.வி.கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் மறுபடியும் புனராலோசனை செய்து பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரஸ் கூட்டம் அதாவது 38 வது தமிழர் கூட்டம் கூட்டாவிட்டாலும் சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் கூட்டம் கூட்டவாவது முன்வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

தோழர்கள் வரதராஜுலு நாயுடு, வி.ஓ.சிதம்பரம்பிள்ளை, மாசிலாமணி முதலியார் முதலியவர்கள் தங்கள் சம்மதத்தை மனப்பூர்வமாய் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆதலால் முதலியாரவர்கள் பயப்படத் தேவையில்லை என்றே கருதுகிறோம்.

பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சிக்கு ஆக என்று உழைக்கும் உண்மையான பல தோழர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்கள் என்பவர்களிடம் எவ்வளவோ இழிவும் சுயமரியாதைக் குறைவுமான பல சங்கடங்களை அனுபவித்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். அதையும் நாம் மறைக்கவில்லை. பதவியும் லாபமும் பெற்றவர்கள் எல்லாம் - பெற்றுக் கொண்டு இருப்பவர்கள் எல்லாம் “ஜஸ்டிஸ் கட்சி இன்னமுமா இருக்கிறது செத்த பாம்பை எடுத்து எத்தனை நாளைக்கு ஆட்ட முடியும்” என்றெல்லாம் கேட்பதைக்கூட சகித்துக் கொண்டு மறுபடியும் அப்படிப்பட்டவர்கள் பதவியும், பட்டமும், செல்வமும் பெறுவதற்கு ஆகவே உழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலும் இருக்கிறார்கள். இம்மகாநாடு கூட்டப்படுவதால் அவ்வித இழிவிலும் நிர்ப்பந்தத்திலும் இருந்தாவது விலக நம் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படாதா என்பதற்காகவே சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு கூட்ட ஆசைப்படுகிறோமே ஒழிய மற்றபடி அதனால் சுயநலமோ, சுயநல பெரிய லாபம் பெறவோ, பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத் தலைவர்களின் மதிப்பைப் பெறவோ அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்தப்படி எழுதுவதினாலேயே பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் ஏதோ நெருக்கடியில் இருப்பதாக யாரும் கருதிவிடக்கூடாது என்பதையும் நாம் வலியுறுத்துகிறோம்.

தோழர் ஈ.வெ.ரா. சுற்றுப்பிரயாணம் வாரத்துக்கு ஒரு தரம் தவறாமல் இருந்து வருவது யாவரும் அறிந்திருக்கலாம். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் இருக்கும் உற்சாகமும், ஊக்கமும் ஆதரவும், ஆடம்பரங்களும், கூட்டங்களும், மற்ற காரியங்களும் பார்ப்பனர்களும் பத்திரிக்கைகளும் எவ்வளவு தான் மறைத்துத் திருத்திக்கூறினாலும் அவர்களை அறியாமலே அவர்களது பத்திரிகையில் வரும் சேதிகளாலும் மற்ற பத்திரிக்கைகளில் வரும் சேதிகளிலும் பார்த்து இருக்கலாம்.

ஆதலால் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்துக்கோ அக்கொள்கைகளுக்கோ ஒரு சிறு ஆதரவும் குறையவில்லை என்பதோடு ஊக்கமும் வேகமும் வளர்ந்து கொண்டுதான் போகின்றது என்றும் காங்கிரஸின் யோக்கியதை வெளுத்து வருகிறது என்றும் சொல்லுவோம். தலைவர்களின் - பயன் அடைந்தவர்களின் - பதவியும், பட்டமும், செல்வமும் பெற்றவர்களின் துரோகமும், சுயநல சூழ்ச்சியும் மக்களை ஒன்று சேரவிடாமல் செய்யும் காரியங்களும், பிரசாரமின்மையும், தினசரி பத்திரிக்கை இன்மையும், எல்லாம் சேர்ந்து இன்று உள்ள உணர்ச்சியும், ஊக்கமும் பயன் தருவதற்கு இல்லாமல் செய்து வருகிறது என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

ஆகவே காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்கள் யோசித்து சர்வகட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாட்டை கூட்ட யோசிப்பார்கள் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 17.05.1936

நத்தானியல் தம்பதிகள் பிரலாபம்

வேலூர் ஜில்லாபோர்டு உபதலைவர் டாக்டர் நத்தானியேலும் அவரது மனைவியாரும் ஜில்லாபோர்டு மெம்பருமான தோழர் ஜூலியா நத்தானியேல் அம்மாளும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவருக்கு அனுப்பிய ராஜிநாமாக் கடிதம் வேறிடத்து வெளிவருகிறது. அதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு டாக்டர் நத்தானியேல் தம்பதிகள் உள்ளம் எவ்வளவு தூரம் புண்பட்டிருக்கிறதென்பது விளங்காமல் போகாது. ஆரஅமர யோசியாமல் அவசரப்பட்டு காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டதைப் பற்றி டாக்டர் நத்தானியேல் வருந்துவதுடன் காங்கிரஸில் சேர்ந்த அந்தப் பொல்லாத காலம் முதல் தான் மன அமைதியுடன் வாழ்ந்ததில்லையென்றும் கூறுகிறார். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்போர் ஆசை வார்த்தை கூறி மயக்கித் தம்மை காங்கிரஸில் சேர்த்ததையும் பிறகு ஒரு உதவியும் செய்யாது கை விட்டதையும், சிரமத்தையும், செலவையும், தொழில் நஷ்டத்தையும், கஷ்டத்தையும் மதியாது ஒரு மாத காலம் சுயமாக வேலை செய்து தேர்தலில் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதையும் டாக்டர் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார்.

வேலூர் ஜில்லாபோர்டு தேர்தலில் துரோகம் செய்தவர்களைக்கண்டு பிடிப்பது அசாத்தியமென்றும், எனவே காங்கிரஸ் பேரால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் எல்லாம் ராஜிநாமாச் செய்துவிட வேண்டுமென்றும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியார் தீர்மானம் செய்திருந்தாலும், துரோகம் செய்தவர்கள் யாராயிருக்கக்கூடுமென்பதையும் டாக்டர் நத்தானியேல் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். ஜில்லாபோர்டு தலைவர் பதவிக்கு அபேக்ஷகரைத் தேர்ந்தெடுக்க கூடிய கூட்டத்தில் சென்னை மேயர் தோழர் அப்துல் ஹமீத்கான் பிரசன்னமாயிருந்து கூட்டத்தலைவர் கட்டளைப்படி தோழர் அப்துல் ஹக்கீம் ஸாஹிபுக்காகப் பரிந்து பேசியதையும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி அதை ஆதரித்ததையும், தாம் மட்டும் ஜில்லா போர்டு மெம்பராயிருந்தால் தோழர் அப்துல் ஹக்கீமுக்கே வோட்டுக் கொடுப்பேனெனக் கூறியதையும் டாக்டர் நத்தானியேல் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி அவ்வாறு கூறியதாக பலர் ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளை மறுக்க தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இதுவரை முன் வரவில்லை. அக்கூட்டத்தில் பிரசன்னமாயிருந்த டாக்டர் நத்தானியேல் இப்பொழுது அதைப் பகிரங்கப் படுத்திவிட்டார். எனவே காங்கிரஸ் “துரோகத்து”க்கு முதன் முதல் வித்துப் போட்டவர் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை.

அப்பால், தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சிபார்சையும் மதியாமல் அபேட்சகரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நாடகம் நடந்ததையும் தோழர் கண்ணப்ப முதலியாரும் வேறு ஒரு பார்ப்பனரும் போட்டி போட்டதையும் தோழர் முதலியாருக்கு 13-ம் அவரது எதிரிக்கு 12-ம் வோட்டுகள் கிடைக்க, ஒரு வோட்டு மிகுதியினால் தோழர் கண்ணப்ப முதலியார் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதையும் உடனே அதைப் பலர் பகிரங்கமாக ஆட்சேபித்ததையும், ஜில்லாபோர்டு தலைவர் பதவிக்குத் தேவையான யோக்கியதாம்சங்கள் அவருக்கில்லையென்று பலர் வெளிப்படையாகக் கூறியதையும் டாக்டர் நத்தானியேல் விசதமாக விளக்கியிருக்கிறார். இந்நிலையில், தோழர் அப்துல் ஹக்கீமை ஆதரித்த காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் தோழர் கண்ணப்ப முதலியாருக்கு எதிரிடையாக வோட்டுக் கொடுத்த அந்த 12 பேரில் தான் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை. பத்துப்பேர் செய்த துரோகத்துக்கு - அந்தப் பத்துப் பேரை நிர்ணயம் செய்யப் போதுமான தகவல்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியாரிடம் இருக்கும்போது - 26 பேரும் கும்பலாக ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவது பெரிய அக்கிரமமாகும்.

நத்தானியேல் தம்பதிகள் கூறுவனவற்றைப் பார்த்தால் அவர்கள் ராஜிநாமாச் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களுமல்ல. எனவே அவர்களை காங்கிரஸ்காரர் தூற்றுவதும் பழிப்பதும் கண்டிக்கத்தக்க செயல்களாகும். “இந்த துராத்தமாக்கள் உதவியின்றி காங்கிரசுக்கு உயிர்வாழ முடியுமா?” என்று தோழர் ஜூலியா நத்தேனியேல் அம்மையார் மனமுடைந்து கேட்கிறார். தோழர் ஜூலியா அம்மையார் எழுதிய ஆங்கில ராஜிநாமாக் கடிதத்தில் தம்மை ஹிம்சிக்கும் காங்கிரஸ்காரரை Miscreant என அம்மையார் அழைக்கிறார். Miscreant என்ற ஆங்கில பதத்துக்கு a Vile Wretch (இழிவான பாதகன்) a detestable scoundrel (வெறுக்கத்தக்க போக்கிரி) என சேம்பரின் இருபதாவது நூற்றாண்டு ஆங்கில அகராதி பொருள் கூறுகிறது. பொதுவாக மாதர்கள் சாந்தகுணமுடையவர்கள். சாந்தகுணமுடைய மாதுக்கே வேலூர் காங்கிரஸ்காரர் Miscreant எனத் தோன்றவேண்டுமானால், அவர்கள் எவ்வளவு கேவலமாக நடந்திருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் விளக்கத் தேவையில்லை. ராஜினாமாச் செய்தவர்களை, சென்னை அரை அணா, காலணா கந்தல் பத்திரிகைகள் பயமுறுத்துவதைப் பார்த்தால் இன்னும் என்ன என்ன கொடுமைகள் விளையுமோ தெரியவில்லை.

“காங்கிரஸ் உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக உறுதி மொழியில் கையெழுத்துப் போட்ட பின்பு, காங்கிரசை அலட்சியம் செய்வதென்றால் அதனால் ஏற்படும் பலன்களை அநுபவிக்காமல் தப்பிவிடமுடியாது. கடைசிவரையில் ஏமாற்றிவிடலாமென்று நினைப்பவர்களை காங்கிரஸ் சும்மாவிட்டுவிடாது. இதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளட்டும்” என ஒரு சென்னை அரையணாக் கந்தல் பூச்சாண்டி காட்டுகிறது.

நத்தானியேல் தம்பதிகள் ராஜிநாமாவைக் கண்டித்தெழுதும் ஒரு சென்னை காலணா கந்தல் “இந்த இருவர்கள் (நத்தானியேல் தம்பதிகள்) தொகுதியில் உள்ள வோட்டர்கள் இவ்விருவர்களையும் அஹிம்சா தர்ம முறையில் பகிஷ்காரம் செய்து பொது ஜன வாக்குக்குத் தலைவணங்கும்படி செய்ய வேண்டும்” எனப் பாமர மக்களைத் தூண்டுகிறது. ஆனால் இந்தக் கந்தல் பத்திரிகைகளின் பூச்சாண்டிக்கு பயப்படுவ தென்றால் தென்னாட்டில் ஒருவருக்குமே உயிர் வாழ முடியாது.

எனவே காங்கிரஸ் "Miscreant" மூலம் யோக்கியர்களுக்குத் துன்ப முண்டாகாமல் பார்த்துக் கொள்வது சர்க்காருடையவும் யோக்கியப் பொறுப்புடையவர்களுடையவும் நீங்காக் கடமையாகும். அஹிம்ஸா முறை பகிஷ்காரத்தினால் காங்கிரஸ் மானம் கொஞ்சம் கூட கெடுமேயன்றி காங்கிரஸ் மதிப்பு உயர்ந்து விடாதென்பதையும் காங்கிரஸ்வாலாக்கள் உணர்ந்திருப்பார்களாக!

நத்தானியேல் தம்பதிகளைக் கண்டிக்கும் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் அவர்களது ராஜிநாமாக் கடிதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஏன் பதிலளிக்கவில்லை? எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் கௌரவமளிக்காத பல விஷயங்கள் அந்த ராஜிநாமாக் கடிதங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகளை மறுக்க ஏன் இந்தப் பத்திரிகைகளும், தலைவர்களும் முன்வரவில்லை. நான் ஜில்லா போர்டு மெம்பராயிருந்தால் தோழர் அப்துல் ஹக்கீமுகே வோட்டுக் கொடுப்பேன் என்று கூறி காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்களைத் தப்பு வழியில் திருப்பிய தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரை இந்தப் பத்திரிகைகளும் தலைவர்களும் ஏன் கண்டிக்க வில்லை? இவ் விஷயத்தில் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் மௌனம் சாதிப்பதேன்? தேச மகா ஜனங்களே இதை நீங்கள் கவனியுங்கள்!

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 17.05.1936

தற்கால அரசியல்

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

இன்று தற்கால அரசியல் என்பது பற்றி நான் பேசுவேன் என்று நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தற்கால அரசியல் என்பது நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்ததேயாகும். அரசியல் என்கின்ற வார்த்தை புதிய வார்த்தை. நம் நாட்டில் முன் காலத்தில் அரசியல் என்கின்ற பிரஸ்தாபம் இருந்ததாக யாரும் சொல்ல முடியாது. அரசியல் என்று பேசுவதே தோஷமான காரியமாகும். ஏனென்றால் இந்துமத வேத ஆதாரப்படி அரசர்கள் கடவுள்களாவார்கள். அதாவது அரசன் விஷ்ணு அம்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ புராணங்களிலும் அரசர்களின் அநீதிக்காகப் பிரஜைகள் அரசியல் என்று பேர் வைத்து இயக்கம் உண்டாக்கி கிளர்ச்சி செய்ததாக ஒரு வார்த்தையும் காண முடியாது.

ஆதலால் அரசியல் என்கின்ற வார்த்தை மேல் நாட்டில் இருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்ததாகும். மேல்நாட்டுக்கார மேதாவி ஒருவரே அரசியல் என்பது வடிகட்டின அயோக்கியர்களின் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு கடைசி மார்க்கம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

அரசியல் என்கின்ற வார்த்தை எப்படி மேல்நாட்டில் இருந்து இறக்குமதி ஆயிற்றோ அதுபோலவே அரசியல் காரியங்களும் மேல் நாட்டிலிருந்தே இறக்குமதியாகி அந்த காரியங்களே நடந்து வருகின்றன. மற்ற நாட்டு அரசியல் லட்சியம் சுதந்திரம் என்று சொல்லப்பட்டால் நமது நாட்டு அரசியல் லட்சியம் சுயராஜ்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை அயோக்கியத்தனத்துக்கு மேல் அயோக்கியத்தனம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அரசியல் என்பதே அயோக்கியத்தனம் என்றால் சுயராஜ்யம் என்பது அதைவிட மோசமானது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

சுயராஜ்யம் என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தமே இல்லை. மோகஷம் என்ற வார்த்தை எப்படி அர்த்தமில்லாமல் வெறும் சூழ்ச்சியும், தந்திரமும் நிறைந்த வார்த்தையோ அதுபோல்தான் சுயராஜ்யம் என்கின்ற வார்த்தையும் இருந்து வருகிறது.

மோகஷம் என்கின்ற வார்த்தைக்கு சோம்பேறிகளும் அயோக்கியர்களும் ஆகிய புரோகிதர்கள் என்ன அருத்தம் சொல்லுகிறார்கள்? சுலபத்தில்

மக்கள் ஆசைப்படும்படியாகவும், சுலபத்தில் ஏமாறும்படியாகவும் பார்த்து அதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது மோகஷத்தில் எல்லாம் தங்கமயமாய் இருக்கும் என்றும் ஊர்வசி முதலிய நல்ல பெண்கள் கிடைப்பார்கள் என்றும், காமதேனுவால் நல்ல ஆகாரம் கிடைக்குமென்றும், கற்பக விருகஷத்தால் மற்றும் வேண்டிய போக போக்கிய பொருள்களும் கிடைக்குமென்றும் சொல்லி மக்களுக்கு ஆசையூட்டுகிறார்கள். இந்த ஆசை மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட பின்பு புரோகிதர்கள் வெகு சுலபத்தில் அதற்கு மார்க்கம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதாவது “எனக்கு 4 அணாதசுண்ணை கொடுத்து என் காலில் விழுந்து கால் கழுவின தண்ணீரை சாப்பிட்டால் மோகஷத்திற்கு டிக்கட்டு கிடைக்கும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். பேராசை பிடித்த முட்டாள்கள் அதுபோலவே நடந்து கொள்வதன் மூலம் புரோகிதர்களின் சோம்பேறிப் பிழைப்பையும் அயோக்கியத்தனத்தையும் ஆதரிக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே அரசியல் என்னும் பேரால் வயிறு வளர்க்கும் சோம்பேறி அயோக்கிய அரசியல் புரோகிதர்கள் மக்கள் சுலபத்தில் ஏமாறும்படி சுயராஜ்யத்துக்கு அருத்தம் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

அதாவது சுயராஜ்யம் ராமராஜ்யம் என்றும், அரிசிபருப்பு சும்மா கிடைக்குமென்றும், பூமிகளுக்கு வரி இருக்காதென்றும், வானத்தில் இருந்து மழை வேண்டும் போதெல்லாம் பெய்யும் என்றும், ரயிலுக்கு சார்ஜ் இருக்காதென்றும், தபால் தந்தி சும்மா அனுப்பலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கேட்கும் பேராசை பிடித்த மூட ஜனங்களும் மடையர்களும் நம்பிவிடுகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதை தெரிந்த அரசியல் புரோகிதர்கள் சுலபத்தில் சுயராஜ்யத்துக்கு மார்க்கம் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

அதாவது காங்கிரசுக்கு கால் ரூபாய் கொடுத்து கையெழுத்து போட்டுவிட்டால் போதும் என்றும், அதுவும் செய்ய சக்தி அற்றவர்கள் எங்களுக்கு ஓட்டு கொடுத்தால் போதும் என்றும், அதுவே சுயராஜ்யத்திற்கு போகும் டிக்கட் ஆகிவிடும் என்றும் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

இதனால்தான் அரசியல் என்பது வடிகட்டின அயோக்கியர்களின் கட்சி வயிற்று பிழைப்பு மார்க்கம் என்பது உறுதியாகிறது.

உதாரணமாக இந்தியாவில் அரசியலின் பேரால் காங்கிரசு என்கின்ற ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டு 50 வருஷங்கள் ஆயிற்று.

அதனால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். காங்கிரசின் பேரால் மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டார்கள், காங்கிரஸ் ஏற்பட்ட பின்பு மக்கள் உழைப்பில் இருந்து அதிக பாகம் வரியாக கொடுக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று.

அதன்பயனாய் சோம்பேறிகள் அயோக்கியர்கள், பிச்சையெடுத்து வயிறு வளர்த்த பார்ப்பனர்கள் ஆகியவர்கள் பெரும் பெரும் பதவியும் ஆயிரம் பத்தாயிரம் ரூபாய் மாத வருமானங்களும் அடைந்தார்கள் - அடைகிறார்கள் - இன்னும் அடைய முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதல்லாமல் 50 வருஷ காங்கிரசால் ஏற்பட்ட பலன் இன்னது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்.

இதுதான் அரசியலின் பலன் என்றால் அரசியல் என்பது வடிகட்டின அயோக்கியர்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பு என்பதில் என்ன தப்பு என்று கேட்கிறேன்.

நிற்க, சுயராஜ்யம் என்பதற்கு மற்றொரு வியாக்கியானம் சொல்லப் படுகிறது. அதாவது இந்தியா அன்னியனால் ஆளப்படுவதால் அது பர ராஜ்யமாய் இருக்கிறது என்று அன்னியராகிய வெள்ளைக்காரனை விரட்டி அடித்துவிட்டால் அதுவே சுயராஜ்யமாகிவிடும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படியானால் இந்தியா அன்னிய ராஜ்யமாய் இல்லாமல் இந்திய மக்களாலேயே ஆளப்பட்ட காலமாகிய ராமன், அரிச்சந்திரன் முதலியவர்களும் சேர, சோழ, பாண்டியன், நாயக்கன் ஆகியவர்களும் ஆண்ட காலத்தில் இல்லாத என்ன அக்கிரமம் கொடுமையும் கஷ்டமும் இழிவும் இந்த வெள்ளைக்கார ஆட்சியால் அதிகமாகி இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

ராமன் காலத்து ஏழைகளும் கூலிகளும், அரிச்சந்திரன் காலத்து பறையனும், பார்ப்பன அயோக்கியத்தனமும், சேர, சோழ, பாண்டியன், காலத்து மனுநீதி ஆட்சியும் தான் இன்று இருக்கிறதே தவிர அதைவிட கொடுமையாக இன்று என்ன இருக்கிறது என்று உங்களைக் கேட்கிறேன்.

இந்திய சுயராஜ்யத்தில் வேதத்தின் விதிப்படி, மனுதர்ம சாஸ்திர நியதிப்படி அவனவன் அவனவன் வருணத்துக்கும் ஜாதிக்கும் தகுந்த தொழிலைச் செய்தாக வேண்டும். ஆனால் வெள்ளைக்கார பர ராஜ்யத்தில் அந்த நிபந்தனை இல்லை. குறைந்து வருகிறது. இதுதான் சுயராஜ்யத்துக்கும், பர ராஜ்யத்துக்கும் வித்தியாசம் என்பதல்லாமல் மற்றபடி வேறு என்ன கெடுதி சொல்லமுடியும்.

பழங்கால சுயராஜ்யத்துக்கு ஒரு பழமொழி உண்டு. “நாட்டுக்கு நல்ல துரை வந்தாலும் தோட்டிக்கு புல் சுமக்கும் வேலை போகாது” என்பார்கள். இந்தப் பழமொழி பர ராஜ்யத்தில் பறந்தோடிவிட்டது. வெள்ளைக்கார ராஜ்யத்தில் தோழர் எம்.சி. ராஜா அவர்களும், என். சிவராஜு அவர்களும் இன்று வாத்தியார்களாய் மந்திரி சட்டசபை அங்கத்தினர்களாய் இருக்கிறார்கள். மற்றும் அனேக “தோட்டிகள்” சாமியார்களாகி விபூதி உத்திராக்ஷ தாரணர்களாகி விட்டார்கள்.

நாளைக்கு மந்திரிகளாய்க்கூட வரப்போகிறார்கள்.

இந்தக் காரியம் சுயராஜ்ய காலத்தில் இருந்ததா அல்லது சுயராஜ்ய காலத்தில் உண்டாகுமா என்று கேட்கிறேன்.

சுயராஜ்ய திட்டமாகிய கராச்சி பிரஜா உரிமை திட்டத்தில் “ஜாதி மத வருணங்களையும் சாஸ்திர புராணங்களையும் ஜாதி தொழில்களையும் காப்பாற்றப்படும்” என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய சுயராஜ்யத்தில் மனிதன் இழிவும் பட்டினியும் நீங்கி சுயமரியாதையுடன் எல்லாரும் வாழ முடியுமா? என்று கேட்கின்றேன்.

காந்தியார் சுயராஜ்யம் வருணாச்சிரம ராமராஜ்யமாகும்.

ஜவஹர்லால் சுயராஜ்யம் யார் மனதையும் புண்படுத்தாத கோமுட்டித் தந்திரமாகும்.

இனி சத்தியமூர்த்தி, ராஜகோபாலாச்சாரியார் சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி கேட்கவேண்டுமா?

ஆகவே சுயராஜ்யம் என்பது உள்ளபடியே அயோக்கியர்களும், தந்திரசாலிகளும், சோம்பேறிகளும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ராமராஜ்யமாகுமே யொழிய ஏழை மக்களுக்கும் இழிகுல மக்கள் என்பவர்களுக்கும் கடுகளவு லாபமும் இல்லை என்பதோடு இன்னமும் அதிக துன்பமும் தொல்லையும் உள்ள ராஜ்யமேயாகும்.

ஆகையால் இன்றைய அரசியலையோ சுயராஜ்யத்தையோ நாம் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது.

ஒரு கேள்வி

இந்த சமயத்தில் ஒருவர் “அப்படியானால் நீங்கள் ஏன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்கிறீர்கள்”? என்று கேட்டார்.

நான் இந்தக் கேள்வியை வரவேற்கிறேன். நானே இதன் காரணத்தை முடிவில் சொல்ல இருந்தேன். இப்போது கேட்டுவிட்டது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாகும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை நான் ஒரு அரசியல் கட்சியாக மதிக்கவில்லை. அது ஒரு சமுதாய சீர்திருத்தக் கட்சியாகும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது சமூக சுதந்திரத்திற்கு ஆகவே ஆட்சி இன்ன விதமாய் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறதே ஒழிய இன்னார்தான் ஆட்சி புரிய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

அன்றியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது அரசியல் நிர்வாகத்தில் எல்லா ஜாதியாரும் மதத்தாரும் வகுப்பாரும் விகிதாச்சாரம் ஸ்தானம் வகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது.

அது வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியாவை விட்டுப்போய் விடவேண்டும் என்றோ, அவர்களுக்கு அரசியலில் சம்மந்தமே கூடாது என்றோ, இந்துவே ஆளவேண்டும் என்றோ, மற்ற ஜாதி மதத்துக்கு விகிதாச்சாரம் பதவி கொடுக்க முடியாது என்றோ சொல்லுவதில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஆட்சியில் இன்ன இன்ன முறை இருக்க வேண்டும் என்கின்ற கொள்கைப் பிரச்சினையே ஒழிய இன்னார்தான் ஆளவேண்டும் என்கின்ற நபர் பிரச்சினை கிடையாது.

ஆகையால் நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒரு சீர்திருத்த இயக்கக்கட்சி என்று கருதுகிறேன். இந்த கொள்கைகளை காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதா? என்று கேள்வி கேட்டவர் சொல்லட்டும் என்று கேட்கிறேன்.

நிற்க, காங்கிரஸ் இதுவரை உத்தியோகப் பெருக்கத்துக்கும் பதவி அபகரிப்புக்கும் அல்லாமல் எந்தவித சமூக சீர்திருத்தத்திற்காகவாவது முயற்சி செய்கிறதா? அல்லது முயற்சி செய்தவர்களையாவது ஆதரித்து இருக்கிறதா? என்று கேட்கிறேன்.

சகலவித சீர்திருத்தத்திற்கும் காந்தி முதல் சத்தியமூர்த்தி வரை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் முட்டுக்கட்டை போட்டே வந்திருக்கிறார்கள்.

குழந்தைகளைக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டாம் என்றால் காங்கிரஸ் காரர்களே முட்டுக்கட்டை போடுவது விபசாரித்தனத்துக்கு என்று ஒரு ஜாதியும் அதை ஆதரிக்க ஒரு ஸ்தாபனமும் வேண்டாம் என்றால் அதற்கும் காங்கிரஸ்காரர்களே முட்டுக்கட்டை போடுவது.

கோவில்களை எல்லா ஜாதியாருக்கும் திறந்துவிட சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதற்கும் காங்கிரசுக்காரர்களே முட்டுக்கட்டை ஆகிய இடையூறுகள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளுக்கு அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இடம் இருக்கும்படி பிரிக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கும் காங்கிரசுக்காரர்களே முட்டுக்கட்டை.

இம்மாதிரி எவ்வித சமூக சீர்திருத்தத்திற்கும் காங்கிரஸ் முட்டுக் கட்டையாகவே இருந்து வருகிறது. இதன் காரணம் என்ன? பார்ப்பனர்களின் உயர்வும் ஏக போக ஆதிக்கமும் போய்விடும் என்கின்ற பயமே.

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் அப்படி இல்லை. இதுவரை சென்னை மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட சகலவித சமூக சீர்திருத்த சட்டங்களுக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியே காரணமாகவும் ஆதாரமாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவேன்.

இதுபோல் காங்கிரஸ் ஏதாவது ஒரு சமூக சீர்திருத்த சட்டத்துக்கு ஆதரவளித்தோ ஆதாரமாயிருந்தோ வந்திருக்கிறதா? என்று கேட்கிறேன்.

சமூக சீர்திருத்தமல்லாமல் சமூக சுதந்திரம் பேசப்படும் எவ்வித சுயராஜ்யமும், திருட்டு ராஜ்யம், அயோக்கியர்கள் ராஜ்யம் என்று சொல்லுவேன். அது காந்தியானாலும் ஜவஹர்லால் ஆனாலும் சத்தியமூர்த்தி ஆனாலும் ஒரே யோக்கியதை என்றுதான் சொல்லுவேன்.

இன்றைய அரசியல் நிர்வாகத்தில் இந்திய வைஸ்ராயாக லின்லித்தோ பிரபு போய் சத்தியமூர்த்தி வந்தால் என்ன? வில்லிங்டன் பிரபுபோய் காந்தியார் வந்தால் என்ன? இரவின் பிரபு போய் ஜவஹர்லால் வந்தால் என்ன?

யார் வந்தாலும் நமக்கென்ன கவலை. பிராமணன் என்கின்ற ஒரு சோம்பேறி ஜாதியும், பறையன் என்கின்ற ஒரு பாட்டாளி ஜாதியும் மறைந்து சமமான மனிதர்கள் என்கின்ற ஒரே மனித ஜாதி இருந்து வருமா?

இதற்கு காந்தியோ, சத்தியமூர்த்தியோ, ஜவஹர்லாலோ ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா என்று கேட்கின்றேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவேதான் காங்கிரசை அரசியல் பித்தலாட்டம் என்கிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சீர்திருத்தக் கட்சி என்கின்றேன்.

இதை ஆட்சேபிக்கிறவர்களை நான் அறைகூவி அழைக்கின்றேன்.

என்போல் உள்ளவர்கள் எங்கள் குடும்ப நிலையை பாழாக்கிக் கொண்டு சொந்தப்பணத்தை செலவு செய்து கொண்டு கட்சியின் பேரால் ஒரு காதொடிந்த ஊசியளவு பயனும் சொந்தத்துக்கு எதிர்பாராமல் ஏன் இந்த மாதிரி கிராமம் கிராமமாய் காயலாவோடு அலைகிறோம் என்பதை சுயநலமற்ற வாலிபர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். கூலிகளைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை.

மனித சமூக ஜீவாபிமானம் பிரதானமே ஒழிய பழமையைக் காப்பாற்ற உத்தியோகமும், பதவியும், அதிகாரமும் விரும்பும் அரசியலோ சுயராஜ்யமோ 2000 வருஷத்துக்கு முந்தின நிலைமைக்குப் போகும் தேசியமோ, தேசபக்தியோ பிரதானமல்ல. அவைகளை ஒழித்தாக வேண்டும்.

வாலிபர்களே! நீங்கள் ஏதாவது மனித சமூகத்துக்கு உழைக்க வேண்டுமானால் பார்ப்பனர்களையும், பறையர்களையும் அடியோடு ஒழியுங்கள். அதுவே உங்களுடைய முக்கியமானதும் முதன்மையானதுமான வேலை.

பார்ப்பனர்களும் பறையர்களும் ஒழிந்தால் சூத்திரர்கள் தானாக ஒழிந்து விடுவார்கள். ஒரு சிறு பார்ப்பன பூண்டு இருந்தாலும் பறையனும் சூத்திரனும் இருந்துதான் இருப்பான்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முதல் வேலை பார்ப்பான் என்று ஒருவனும், பறையன் என்று ஒருவனும் இருக்கக்கூடாது என்பதே. அதுதான் எங்கள் சுயராஜ்யம், அதுதான் எங்கள் அரசியல், அதுதான் எங்கள் மூச்சு என்பதை உணருங்கள். அது இல்லாத மற்றதெல்லாம் அயோக்கியர்கள், வஞ்சகர்கள், மனித சமூகத் துரோகிகள் வாழ்க்கை என்று கருதுங்கள். சுய மரியாதைக் காரருக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒரு நல்ல ஆயுதமாகும். அதை உபயோகித்துக் கொள்ள யெவரும் தவறிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் சுயராஜ்யத்தை விட சமூக சுயராஜ்யம் ஆயிரம் மடங்கு மேலானது. இதில் புரட்டு பித்தலாட்டமில்லை, இதில் சுயநலம் இல்லை. ஏழை மக்கள் நலமும், “இழி மக்கள்” விடுதலையுமேயாகும்.

குறிப்பு: 13.05.1936 ஆம் நாள் இராஜபாளையத்தை அடுத்த தளவாய்புரத்தில் நடைபெற்ற தளவாய்புரம் சீர்திருத்த வாலிப சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டு விழாவில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 24.05.1936

சேலம் காலித்தனம்

சேலத்தில் 18-5-36ந் தேதியில் நடந்த பொதுக்கூட்டமொன்றில் சில காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும், சுயமரியாதைக் கட்சியையும் ஈனத்தனமாய் வைது பிரசங்கம் செய்ததை சுயமரியாதைக்காரர்கள் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொண்டு நின்றிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு காரணம் அத்தொண்டர்கள் மீது குற்றமில்லை என்றும், அவர்களை கூலி கொடுத்து ஏலி விட்டவர்கள் காரணம் என்றும், இந்தியாவின் வறுமை நிலைமையானது இம்மாதிரி இழிவான தொழிலாவது செய்து வயிறு வளர்க்க வேண்டி இருப்பதால் அதைப் பொறுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்றும் கருதியிருந்ததேயாகும் என்று தெரிகிறது.

ஆனால் அதே மாதிரி தன்மையில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களும் பேசியதால் அவரை சில தோழர்கள் கேள்வி கேட்க வேண்டியவர்களானார்கள். காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும், அதன் தலைவர்கள் தேசத் துரோகிகள் என்றும் மற்றும் கேவலமாகவும் பேசியதேயாகும்.

இந்நிலைமையில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியோ அல்லது அவர்களது கூலிகளோ ஆண்மையும், சுயமரியாதையும், வீரமும் உடையவர்களானால் கேள்விகளுக்கு தக்க விடையளித்திருக்க வேண்டும். விடையளிக்காவிட்டால் அம்மாதிரியான பேச்சுக்களை பேசாமலாவதிருந்திருக்க வேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல் கூட்டத்தில் கேட்பவர்களுக்கு கொதிப்பு ஏற்படும்படியாக பேசிவிட்டு கேள்வி கேட்பவர்களை பலாத்காரத்தால் அடக்கிவிடுவது என்று நினைத்துக் கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் காரியம் நடத்துவார்களானால் இவர்களது சுயராஜ்யத்தில் உள்ள மோசடியும் துரோகமும் இன்னது என்று தெரிந்து கொள்ள வசதி ஏற்படுவதோடு, அந்த ஸ்தாபனமே அடியோடு மறைந்துபோகும்படி செய்ய ஒவ்வொருவனுக்கும் உரிமை உண்டு என்றே கருதுகிறோம்.

சேலத்தில் முன் இரண்டொருமுறை காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த கலவரத்துக்கு புத்தி கற்பிக்க ஏற்பட்ட சமயங்களில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் பஹிரங்கமாக மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டு தப்பித்துக் கொண்டது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இது போலவே மதுரை, வேலூர் முதலிய இடங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்களின் காலித்தனத்திற்கு புத்தி

கற்பிக்க ஏற்பட்ட சமயங்களில் எல்லாம் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டதும் யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இதே சத்திய மூர்த்தியாரும் ஒரு மன்னிப்பு அறிக்கை விட்டதும் யாவரும் அறிந்ததாகும்.

அப்படி இருக்க இப்போது மறுபடியும் அதே மாதிரி பேசுவதும், கேள்வி கேட்டவர்களைத் தாக்குவதும், காலித்தனம் செய்வது என்பதும் மகா கேவலமான கோழைத்தனமும் அயோக்கியத்தனமுமான காரியமுமாகும்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் முன்னைய காலித்தனங்களின் போது மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டிருக்கவில்லையானால் கேள்வி கேட்பவர்கள் ஜாக்கிரதை யுடனேயே வந்து கேள்வி கேட்டிருப்பார்கள்.

அப்படிக்கில்லாமல் இனி அப்படிச் செய்யமாட்டோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து செய்ததற்காக வருத்தமும் தெரிவித்துக்கொண்டதால் இவர்கள் யோக்கியர்கள், சொன்னபடி நடந்து கொள்வார்கள் என்று கருதி ஜாக்கிரதையில்லாமலே வந்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையை உணர்ந்த பேடிகள் கேள்விக்கு பதில் பலாத்காரம் தான் என்பதைக் காட்டிக் கொண்டார்கள். நாம் இதற்கு ஆக சிறிதும் வருத்தப்படவில்லை. கொள்கையில் நாணயத்தில் பலம் இல்லாமல் காலிகளின் உதவியால் அயோக்கிய பிரசாரம் எத்தனை நாளைக்கு நடக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும். பலாத்காரத்தால் வெற்றிபெற்றுவிடக்கூடுமானால் அது பார்ப்பனரல்லாதாருக்குத்தான் முடியும். பார்ப்பனரால் ஒருநாளும் முடியாது. கூலிகளுக்கு ஒரு நாள் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு நாளைக்குப் புத்தி வந்துவிடும் என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களின் யோக்கியதையை சுயமரியாதைக்காரர்கள் உணர்ந்து இருந்தும் அவர்களது மன்னிப்பு வேண்டுகோளையும் வாக்குத் தத்தத்தையும் நம்பினதுதான் பைத்தியக்காரத்தனமாக ஆகிவிட்டது என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது.

சுதேசமித்திரன்

சேலம் கூட்ட நடவடிக்கையைப்பற்றி மே மாதம் 20ந் தேதி சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் “நமது நிருபர்” பேரால் வெளியிடப் பட்டிருக்கும் சேதியில் அதாவது 16வது பக்கம் 4வது கலம் கடசி வாக்கியத்தில்,

“சீமான் சத்தியமூர்த்தி பேசி முடிந்ததும் அக்கிராசனர் பேச ஆரம்பித்ததும் பூர்மான் சித்தய்யன் என்ற சுயமரியாதைக்காரர் ஒருவர் சில கேள்விகள் கேட்க எழுந்தார். அச்சமயம் 9-45 மணி இருக்கும். இவ்வளவு நேரத்துக்கு பின் கேள்விகேட்டு கூட்டத்தை இன்னும் நீடிப்பதை ஜனங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. அச்சமயம் கூச்சல் ஏற்பட்டதைக்கண்டு அக்கிராசனர் கூட்டத்தை கலைத்துவிட்டார்.

கூட்டம் முடிந்ததும் சிலர் சீமான் சித்தையனையும் இன்னும் சிலரையும் தாக்கி அடித்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் வந்து இவர்களை வெளியேற்றி வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

வெளியேற்றிய போலீஸ்காரர்களுக்கும் சில இடங்களில் அடி விழுந்தது” என்று பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தினமணி

மற்றும் 20-5-36 தேதி தினமணி 2ம் பக்கம் 4வது கலம் மத்தியில் “சத்தியமூர்த்திக்குக் கேள்விகளடங்கிய கடிதம் கொடுக்கப்பட்டது. தலைவர் கேள்வி கேட்பவனை மேடைக்கு வரும்படி அழைத்தார். அவரை பலமாகத் தாக்கினார்கள்” என்று எழுதி இருக்கிறது.

இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறது என்பதை வாசகர்கள் அறிய வேண்டுகிறோம்.

அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும், சுயமரியாதைக் கட்சியையும் பற்றி பொய்யும் புளூகும் கூறி வசைபாடும் போதெல்லாம் பொறுமையாகவே கேட்டுக் கொண்டிருந்து யாதொரு கலவரமும் இல்லாமல் கூட்ட முடிவில் கேள்விகளை எழுதிக்கொடுத்து கேட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதும், அதற்கு பதில் சொல்லாமல் கூட்டத்தை அக்கிராசனர் முடிவுரை கூட கூறாமல் முடித்துவிட்டு பலாத்காரத்தில் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்பதும் நன்றாய் புலப்படுகிறதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம்.

ஆகவே தோழர் சித்தய்யனை வேண்டுமென்றே கெட்ட எண்ணத்தோடு மேடைக்கு அழைத்து அடித்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாய் விளங்குகிறது. இது ஆண்மையுள்ள மனிதர்கள் செய்யும் காரியமா? பேடி நாய்கள் செய்யும் காரியமா? என்பதை யோசிக்கும்படியும் இதை அனுமதித்த தலைவர் சத்தியமூர்த்தியார் எவ்வித தண்டனைக்கு யோக்கியதை உடையவராவார் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி விரும்புகிறோம்.

இதற்கு முன்னும் இப்படி நடந்த பல செய்கைகளை நாம் பார்த்த பிறகே “காலித்தனமும் பலாத்காரமும் காங்கிரஸ் கூலிகளுக்கு மாத்திரம் சொந்தமல்ல” என்று எழுதி இருந்தோம். அதன் பிறகே காங்கிரஸ் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டதும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி மேடையேறிப் பேச சவுகரியமும் ஏற்பட்டதுமாகும்.

ஆனால் அது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உடனே மறந்து போய்விட்டது. இனியொரு தரமும் காலித்தனமும் பலாத்காரமும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மாத்திரம் சொந்தமல்ல என்று காட்டினால் தான் அவர்களுக்கு புத்திவரும் என்கின்ற நிலையை சேலத்தில் சத்தியமூர்த்தியார் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டார்.

சேலம் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லாமலோ, அல்லது இனி சுயமரியாதைக் கட்சியையும், ஐஸ்டிஸ் கஷியையும் பற்றி பேசிக்கொண்டோ இருக்கும்படியாக தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரை அனுமதிக்கக்கூடாது என்றுதான் கருதவேண்டி இருக்கிறது.

பலாத்காரம் ஏற்பட்டாலும் அடிதடி நடந்தாலும் சத்தியமூர்த்தியாருக்கு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது என்றும், அவர் ஓடிவிடுவார் என்றும் அவர் மீது ஒரு அடி கூட படாது என்றும் நம்மவர்களே,..... பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களேதான் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டு சாகவேண்டிவரும் என்றும் நமக்குத் தெரியும்.

இம்மாதிரி கஷ்ட நிலையை பார்ப்பனர்கள் உண்டாக்கிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். இதனாலேயே பொதுமக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். நாம் ஆரம்ப முதல் பலாத்காரம் கூடாது என்றும், கூட்டங்களில் குழப்பம் கூடாது என்றும், நம் கட்சியைப்பற்றி பேசும் சமயங்களில் மாத்திரம் அதுவும் கூட்டம் முடிவில் கேள்வி கேட்கலாம் என்றும் எழுதி வருகிறோம்.

அந்தப்படியே சுயமரியாதைத் தோழர்கள் நடந்து வருகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் காங்கிரசுக்காரர்கள் பலாத்காரம் செய்தால் இனி நாம் என்ன செய்வது? பலாத்காரத்துக்கு அதுவும் பார்ப்பன கூலிகளின் பலாத்காரத்துக்கு வெற்றி ஏற்படும்படி விட்டுவிட்டு ஓடிப்போவதா? அல்லது இனி இப்படி நடவாதபடி அவர்களுக்குப் புத்தி கற்பிப்பதா? என்பதே முக்கிய பிரச்சினையாக ஆகிவிட்டது.

பொதுவாக சர்க்கார் இம்மாதிரி விஷயங்களில் தலையிட்டு இப்படிப் பட்டக் காரியங்கள் நடக்காதபடி தகுந்த எச்சரிக்கையான காரியங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றிப் பலதடவை எழுதியிருக்கிறோம்.

இது விஷயத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பற்றவர்களாய் போய்விட்டதால் புதுச்சேரி மாதிரி கையில் வலுத்தவன் காரியமாக ஆக இடம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். கையில் வலுத்தவன் காரியம் என்று ஆகுமானால் பார்ப்பனப் பூண்டு சித்திரத்தில் கூட இருப்பதற்கு அருகதையற்றதாகிவிடும் என்பதைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லுவோம்.

போலீஸ் நீதி முதலிய இலாக்காக்களில் பார்ப்பன ஆதிக்கம் தலை சிறந்து விளங்குவதாலும், பார்ப்பனரல்லாத அந்த இலாக்காத் தலைவர்கள் நாட்களையும், பணங்களையும் எண்ணுகிற வேலையிலேயே ஈடுபட்டு இருப்பதாலும் பதிலுக்கு பதில் செய்யும் கைபலம் பயன்படாமல் போனாலும் போகலாம் என்று சிலர் கருதலாம். ஆனாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் இதையே ஒரு பிரச்சினையாகக் கொண்டு விட்டால் கண்டிப்பாகப் பார்ப்பனப்பூண்டு மறைந்துவிடும் என்று பந்தயங் கூறுவோம்.

சகல மக்களுக்கும் சம நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கருதுகின்ற நாம் சுயநலத்திற்கும் தன்னல ஆதிக்கத்திற்கும் பங்கம் வரும் என்று கருதுகின்ற மக்களால் ஏமாற்றப்படும் தொல்லையை சமாளித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்றும், அவர்கள் தொல்லை கொடுப்பது இயற்கைதான் என்றும் நாம் கருதுவதாலேயே இவைகளை சகித்துக்கொண்டே வருகிறோம்.

தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி எந்தக் கூட்டத்திற்கு சென்றிருந்தபோதும் அவரைக் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் அளித்தே வந்திருக்கிறார். கேள்விகளை வரவேற்று பதில் சொல்லியே கூட்டங்கள் ஒழுங்காய் முடிவு பெற்றிருக்கின்றன.

“மடியில் கனமிருந்தாலொழிய வழியில் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை” என்பது போல் யோக்கியமாக உண்மை நிலையை பேசுகிறவர்கள் எந்தக் கேள்விக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. பாமர மக்களை ஏமாற்றக் கருதி கண்டபடி உளறுகிறவர்களும் பொறுப்பில்லாமல் முட்டாள் தனமாய் பேசுகிறவர்களுமேதான் கேள்விக்குப் பயந்து கோழைகளாய் பேடித்தனமாக கூட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு ஓடுவதும் பலாத்காரம் செய்வதுமான காரியத்தில் இறங்குவார்கள். எப்படி இருந்தாலும் இதன்பயனை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அனுபவித்துத்தான் தீருவார்கள்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 24.05.1936

சேலத்தில் சத்திய மூர்த்தியார் சவடால்

பதவி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தோழர் சத்திய மூர்த்தி சேலம் மகாநாட்டில் பேசிவருகையில் “பண்டித ஜவஹர்லால் சொல்லுவதை நான் ஆதாரமாய் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது” “காந்தி அபிப்பிராயம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது” “ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்கு ஆக சிறை செல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன்” “மந்திரி ஆகி மேட்டூர் தண்ணீரை சேலத்துக்கு கொண்டுவர வேண்டும்” என்று பேசி இருக்கிறார். இது 20-5-36ம் தமிழ்நாடுவில் இருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழிவதற்கு ஆக ஒரு பார்ப்பனர் சிறை செல்லுவதாய் இருந்தால் பார்ப்பனப்பூண்டு ஒழிவதற்கு ஆக எத்தனை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் சிறைச் செல்லத் தயாராய் இருப்பார்கள் என்பதை சத்தியமூர்த்தி காஸ்திரியார் அறியார் போலும்.

பார்ப்பன ஆதிக்கமானது மனித சமூகத்துக்கு சிறப்பாக பார்ப்பன ரல்லாத சமூகத்துக்கு செய்துவந்த கொடுமைக்கும் துரோகத்துக்கும் நிவர்த்திக்காக ஆயிரக்கணக்கான பார்ப்பன மக்கள் ஜெயிலுக்குப் போவது மாத்திரமல்லாமல் தூக்கு மேடைக்கு போனாலும் தகும் என்றும் தகுதியான காரியம் என்றும் சொல்லலாம்.

ஆனால் பார்ப்பனரல்லாத சமூகம் யோக்கியப் பொறுப்பும், பொறுமையும், சமத்துவ உணர்ச்சியும் கொண்டதாய் இருப்பதால் அதன் தலைவர்கள் மக்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உதிக்கவே முடியாமல் செய்து வருகிறார்கள். இதை அனுகூலமாகக் கொண்டு சில பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் பேடித்தனமான இயக்கம் என்று கருதிக் கொண்டு தங்கள் கொடுமையையும் சூழ்ச்சியையும் மேலும் மேலும் காட்டி வருகிறார்கள். பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையுண்டு.

இனிவரும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக வாலிபர்களுக்கு பலாத்காரத்தில் இறங்கவும் பார்ப்பனர்களை ஒழிப்பதற்காகத் தூக்குமேடை செல்லுவதை அவசியமாகக் கருதவும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரே எடுத்துக்காட்டி வழிகாட்டுகிறார் என்றே கருதவேண்டி இருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் சத்தியமூர்த்தியார் கொள்கைக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று ஒரு விரலையாவது சுட்டிக் காட்டுவாரா?

மேலே காட்டப்பட்டபடி ஜவஹர்லால் கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளாதவர், காந்தியாரின் கொள்கை இன்னதென்றே தெரியாதவர், ஜெயிலுக்குப் போவதும், ஒத்துழையாமையும் சட்டமறுப்பும் கூடாது என்பவர், மந்திரி ஆகி மேட்டூர் தண்ணீரை சேலத்துக்கு கொண்டு வரவேண்டும் அதற்கு ஆக மந்திரி பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறவர் ஆகியவர்க்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொள்கையில் எது விரோதம்? எதற்கு ஆக ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டும்? என்று கேட்கிறோம்.

ஆகவே சத்தியமூர்த்தியாருக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருக்கும் உள்ள வித்தியாசம் எல்லாம் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பேதம் தவிர பார்ப்பனர்கள் - பிராமணர்கள் கடவுள் முகத்தில் பிறந்தவர்கள், பார்ப்பனரல்லாதார் - சூத்திரர்கள் கடவுளின் பாதத்தில் பிறந்தவர்கள் தீண்டாதார் ஜாதியார்கள் சண்டாளர்கள் என்பதல்லாமல் வேறு என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்கின்றோம்.

சுயமரியாதை அற்ற பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களுக்கும் பார்ப்பனர்களுக்கு கூலியாய் இருந்து தங்களது சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து மானத்தை விட்டுக்கொடுக்கும் வாலிபர்களுக்கும் எதை விட்டுக்கொடுத்தாவது அதிகாரமும் பதவியும் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பவர்களுக்கும் வேண்டுமானால் சத்தியமூர்த்திக்கும், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் பெரிய வித்தியாசமிருப்பதாக தோன்றலாம். ஆனால் சுத்த ரத்த ஓட்டமுள்ள சுயமரியாதை வாலிபர்களை நாம் இன்னம் ஒருமுறை கேட்கின்றோம். சத்தியமூர்த்திக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்றும், எதற்காக ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்க சத்தியமூர்த்தியார் ஜெயிலுக்கு போகவேண்டுமென்றும் யோசித்து பார்க்கும்படியும் அதற்கு யோக்கியமான சுயமரியாதை உள்ள பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்கள் என்ன பதில் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்கிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்கு ஜெயிலுக்கு போவதென்றால் பலாத்காரம் செய்துவிட்டு ஜெயிலுக்குப் போவதாகத்தானே அருத்தம்.

தேர்தல் சமீபம் ஆக ஆக சத்தியமூர்த்திக்கு மூளைக் கொதிப்பு அதிகமாகின்றது. கூலிகளுக்கு அதிக உற்சாக மூட்டுகிறார். தலை, கால், கண் தெரியாமல் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். எப்படியானாலும் இதன் பயனையும் அனுபவிப்பார்கள் என்பதில் நமக்கு சந்தேகமில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 24.05.1936

தலைவர்களுக்கு புத்தி வருமா?

சென்னை கார்ப்பரேஷன் கௌன்சிலர் தோழர் எம். சுந்தரம் நாயுடு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை விட்டுப் பிரிந்து விட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. பிரிவதற்குள்ள காரணத்தை விளக்கி அவர் எழுதியுள்ள ஒரு கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:-

“ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பித்தது முதல் நான் அதில் அங்கத்தினராக இருந்து வந்திருக்கிறேன். கௌன்சில் வேலையைத் தவிர்த்து அதை (கட்சியை) ஒழுங்குபடுத்துவதற்கோ நல்ல தேசிய வழிகளில் அதைத் திருப்புவதற்கோ அதன் தலைவர்கள் கொஞ்சம் கூட இஷ்டப்படுவதாகத் தோன்றவில்லை. நகரத்தில் ஆதரிப்பவர்களோடோ அல்லது மற்ற இடங்களில் தங்களை ஆதரிப்பவர்களோடோ அவர்கள் சம்பந்தம் ஒன்றும் வைத்துக் கொள்வதில்லை. முக்கியமான தீர்மானங்களைச் செய்வதிலும் அவர்கள் கலப்பதில்லை. ஒரு அரசியல் கட்சி முறையில் யதார்த்தமாக வேலை செய்வதை அது நிறுத்திவிட்டது”.

தோழர் சுந்தரம் நாயுடு கூறியிருக்கும் மேல்காட்டிய அபிப்பிராயங்கள் முற்றிலும் சரியானவைகளாகும். ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தற்கால நிலைமையை படம் பிடித்ததுபோல் அவர் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். சென்ற அசம்பிளித் தேர்தல் காலத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காக அந்தரங்க சுத்தியாக வேலை செய்த இரண்டொருவரில் தோழர் சுந்தரம் நாயுடுவும் ஒருவர். அவருக்கே கட்சி மீது இப்பொழுது வெறுப்புத் தோன்றியிருக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஜவாப்தாரிகள் கட்சித் தலைவர்களேயாகும். சென்னை நகர சபைக்கு சமீபத்தில் தேர்தல் நடைபெறப்போகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியார் இப்பொழுதே வேலை செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களோ உண்பதும் உறங்குவதுமே போதுமென்று திருப்தி யடைந்திருக்கிறார்கள். கட்சியைப் பற்றிய சிந்தனையே அவர்களுக்கு இல்லை. சென்னை அசம்பிளிக்கு இப்பொழுது வாக்காளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். சென்னையிலும் வெளியூர்களிலும் வாக்காளர் பதிவு விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். சென்னையிலே காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் முயற்சியினால் பிரதிதினமும் நூற்றுக்கணக்கான வாக்காளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு வருகிறார்களாம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரோ ஒன்றும் செய்யவில்லை. மத்திய பிரசாரக் கமிட்டிக் காரியதரிசி தோழர் மதனகோபால் நாயுடு, ஜஸ்டிஸ், விடுதலை பத்திரிகைகளில்

வாக்காளர் பதிவு செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி இரண்டு அறிக்கைகள் வெளியிட்டு விட்டுச் சும்மா இருக்கிறார். நம்மவர்கள் பூரணமான அரசியல் உணர்ச்சி பெற்றவர்கள் அல்ல. பிறர் தூண்டினாற்றான் அவர்கள் தத்தம் பெயர்களைப் பதிவு செய்ய முன் வருவார்கள். காங்கிரஸ்காரர் வாக்காளர் களுக்குத் தேவையான உதவிகள் எல்லாம் செய்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களோ பட்டே ஆசாமிகள். பக்கத்து வீட்டுக்காரனிடம் பேசமாட்டார்கள். வீடு தேடிச் சென்றாலும் பேட்டி கொடுக்க மாட்டார்கள். இந்தக் காலத்திலே இப்பேர்ப்பட்ட ஆசாமிகளை வைத்துக் கொண்டு எந்தக்கட்சியையாவது நடத்த முடியுமா? இப்பேர்ப்பட்ட உணர்ச்சியற்ற தலைவர்களைக் கொண்ட கட்சியை யார்தான் கட்டி அழுவார்கள்? இப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சி பேரால் சென்னை நகரத்துக்கு மூன்று பிரதிநிதிகள் சென்னைச் சட்டசபையில் வீற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் இருவர் கௌன்சில் சிக்கரிட்டரிகள். மாதா மாதம் 500-ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஒருவர் கௌன்சில் டிட்டி பிரசிடெண்டு. மாதம் 500-ரூபாய் சம்பளம். கட்சியின் பெயரால் வாங்கும் காசுக்காகவாவது இந்த மும்மூர்த்திகளும் கட்சி முன்னேற்றத்துக்காக சிறிதளவாவது வேலை செய்ய வேண்டாமா? தற்காலமிருப்பது போல் மேலும் அவர்கள் இருந்துகொண்டிருந்திருந்தால் அடுத்த தேர்தலில் அவர்கள் முறியடிக்கப்படுவது திண்ணம், திண்ணம். வேலை செய்யவேண்டிய காலத்து சும்மா இருந்துவிட்டு கடைசி காலத்து கட்சிப்பிரசாரம் செய்வது வீண் பணச்செலவையாகும். சென்னை நிலைமை மிக மிக மோசமாகவே இருக்கிறது. சென்னையில் முனிசிபல் வார்டுகள் தோறும் ஒவ்வொரு கிளை ஸ்தாபிக்கவும் மெம்பர்கள் சேர்க்கவும் எத்தனையோ முறை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன

ஆனால் தீர்மானப்படி ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. தற்கால சட்டசபை மெம்பர்களான டாக்டர் நடேசமுதலியார் தோழர்கள் சுந்தரராவ் நாயுடு, மதனகோபால் நாயுடு ஆகிய மூவரும் வசிக்கும் சேப்பாக்கம், புதுப்பேட்டை, ஜார்ஜ் டௌண் முதலிய பகுதிகளிலாவது கிளைச்சங்கங்கள் உண்டா? தொண்டர்கள் உண்டா? கட்சிப் பிரசாரம் உண்டா? இல்லை, இல்லை. இல்லை யென்றே எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் விடையளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கட்சியின் பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு தேர்தல் காலத்து இவர்கள் எவ்வாறு வெளிவரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. தோழர் சுந்தரம் நாயுடு ராஜிநாமாவைப் பார்த்த பிறகாவது இவர்களுக்கு உணர்ச்சி உண்டாகுமா! புத்தி வருமா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 24.05.1936

டாக்டர் அன்சாரி மரணம்

டாக்டர் அன்சாரி பிரிவு பொதுவாக தேசத்துக்கு பெரிய நஷ்டமே. சட்டமறுப்பு மூலம் சுயராஜ்யம் பெற முயல்வது முட்டாள்தனமென உணர்ந்த பின்னரும் நேர் வழியைப் பின்பற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தயங்கிக் கொண்டிருந்தனர். தவறை ஒப்புக்கொள்வது அகௌரவமாகாதென உணர்ந்த டாக்டர் அன்சாரியோ துரபிமானத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுப் பின்னடையவில்லை. தைரியமாக முன் வந்து சட்ட மறுப்புக் கொள்கையை மாற்றி சட்டசபை மூலம் வேலை செய்யப் பிரசாரம் செய்தார். காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டு ஸ்தாபனத்துக்கும் அவரே காரணம். பார்லிமெண்டரி போர்டின் முதல் தலைவராயிருந்தவரும் அவரே. அசௌக்கியம் காரணமாக அரசியல் வாழ்வைத் துறந்ததாகக் கூறப்பட்டாலும் சுயநலக்காரர் சூழ்ச்சிகளினால் காங்கிரஸ் அலங்கோலப்பட்டு வருவதை யுணர்ந்தே அவர் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். வகுப்புத் தீர்ப்பு உடைபடாமலிருப்பதற்கும் அவரே காரணம். காங்கிரஸ் ஹிந்து மெம்பர்கள் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஆதரிக்கா விட்டாலும் டாக்டர் அன்சாரிக்குப் பயந்தே நடுநிலைமை வகித்து வருகின்றனர். முஸ்லீம்கள் சேடிமத்தை அவர் கண்ணும் கருத்துமாய்க் காப்பாற்றி வந்தார். வகுப்புத் தீர்ப்பை ஹிந்து மகா சபையாரும், வங்காள ஹிந்துக்களும் கட்டுப்பாடாக எதிர்த்து வரும் இக்காலத்து டாக்டர் அன்சாரி மறைந்தது வருந்தத்தக்கதே. அன்னார் சுற்றத்தாருக்கு நமது ஹிருதய பூர்வமான அநுதாபம் உரித்தாகுக!

குடி அரசு - இரங்கற் செய்தி - 24.05.1936

ஈரோடு வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் சங்கம்

தோழர்களே! ஈரோடு வர்த்தகக் குமாஸ்தாக்களின் சங்கத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற ஆசை எனக்கு நிரம்பவுண்டு. நான் எனது 11-வது வயதில் வியாபாரத் தொழிலுக்கு வந்தவன். எனது 42-வது வயதுவரை வியாபாரியாகவே இருந்தேன். ஈரோடு வர்த்தக சங்கம் 1916ம் வருஷம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்பு இருந்தே அதில் தலைவனாக பல வருஷம் இருந்தேன்.

கடைசியாக நான் முனிசிபல் சேர்மென் ஆனதும், காங்கிரசில் சேர்ந்ததும் தான் எனது வியாபாரம் நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம். நான் ஏற்றுக்கொண்ட பொதுவேலைகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியதாலேயே என் சொந்த வேலைகள் கவனிக்கப்படாமல் போய் விட்டன. ஆனபோதிலும் இந்த ஊர் வர்த்தகர்களிடமும் வர்த்தகக் குமாஸ்தாக்களிடமும் எனக்கு மிகவும் பற்றுதலும் மரியாதையும் உண்டு. நான் உள்ளூரிலேயே இருக்க முடியாததாலும் போதிய சாவகாசமில்லாததாலேயும் அடிக்கடி அவர்களுடன் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போகிறது.

என்றாலும் இன்று இந்த அதாவது ஈரோடு வர்த்தகர்களும், வர்த்தகக் குமாஸ்தாக்களும் கலந்த இந்தப் பெரிய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டதை நான் ஒரு பெருமையாகவே நினைக்கிறேன். அதிலும் எனது நண்பர் தோழர் வி.வி. ஷண்முகம் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் வைபவத்தில் கலந்துகொள்வதில் மிகவும் பெருமையாக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவருக்குச் செய்யும் மரியாதையை எனக்குச் செய்வதுபோலவே கருதுகிறேன்.

தோழர் வி.வி.ஷண்முகம் அவர்கள் குடும்பம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் மிக்க செல்வந்தர்கள், நல்ல படிப்புள்ளவர்கள், பொது விஷயங்களிலும் ஊக்கமுள்ளவர்கள். ஒரு சகோதரர் பி.ஏ. வாசித்துத் தூத்துக்குடி பர்மை நடத்துகிறார். மற்றொரு சகோதரர் விருதுநகர் சேர்மெனாக இருக்கிறார். மற்றும் அனேக பொதுக்காரியங்களில் உழைக்கிறார். வருஷா வருஷம் இவர்கள் வியாபாரத்தில் ஏராளமான பணம் சம்பாதித்தாலும் பொதுக்காரியங்களில் அதிக ஊக்கம். ஆகையால் அவர்களை நீங்கள் வரவேற்று மரியாதை செய்து அவருடைய உபதேசங்களை பெறமுயற்சித்தது மிகவும் புத்திசாலித்தன காரியமாகும்.

நிற்க, என்னுடைய முடிவுரையாகப் பேசுவதில் முக்கிய பாகமாக குமாஸ்தாக்களைப் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமானதென்று நினைக்கிறேன். நான் இந்த ஊரில் பிரபல வியாபாரியாயும், வியாபார சங்கத் தலைவனாகவு மிருந்த காலத்தில் என்னுடைய நெருங்கிய ஆப்தரான நண்பர்கள் குமாஸ்தாக்களாக இருந்தார்களே ஒழிய முதலாளிமார்களல்ல. எனக்காக வேண்டிய காரியங்களெல்லாம் ஈரோட்டிலுள்ள எல்லாக் குமாஸ்தாக்களிடத்திலிருந்தும் அடைந்து வந்தேன். ஆகையால் குமாஸ்தாக்களிடத்தில் எப்பொழுதுமே எனக்கு மதிப்பு அதிகம்.

குமாஸ்தாக்களெனப்படுபவர்கள் யார் என்பதை முதலில் உணர வேண்டும். அவர்கள் வருணாச்சிரம அடிமைகளல்ல. முதலாளிகளின் கூலிகளல்ல. முதலாளிகளின் உற்ற துணைவர்களாவார்கள். அடுத்த நிமிஷத்தில் முதலாளிகளாக வருபவர்கள். எப்படி எம்.ஏ.க்கு கீழ்ப்படி பி.ஏ. இருக்கின்றதோ அதுபோல் முதலாளிக்கு முந்திய படியில் இருப்பவர்கள் குமாஸ்தாக்களேயாவார்கள்.

இப்பொழுது இந்த ஊர் முதலாளிமார்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இதில் 100-க்கு 90 பேர்களுக்கு மேலாகவே குமாஸ்தாக்களாக இருந்தவர்களும் குமாஸ்தாக்களாக இருந்து முதலாளியானவர்களுடைய பிள்ளைகளுமேயாவார்கள். ஆதலால் குமாஸ்தாக்கள் என்பதை யாரும் இழிவாய்க் கருதிவிட முடியாது.

குமாஸ்தாக்களுக்கு மரியாதை ஏற்பட வேண்டுமானால் குமாஸ்தாக்கள் முதலில், தங்களைத் தாங்களே மரியாதை செய்து கொள்ள வேண்டும். தங்களைப்பற்றி தாழ்மையாய் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. குமாஸ்தாக்களை கவுரவமாகவும், தாராளமாகவும் முதலாளிமார்கள் நடத்தினால் அதற்குத் தகுந்த லாபமடைவார்கள்.

இந்த நாட்டில் குமாஸ்தாக்களின் நிலைமை மிக மோசமாகத்தானிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஓய்வு கிடையாது. காலை 6 மணிக்கு எழுந்து 7 மணிக்குக் கடைக்குப் போகவும் இரவு 10 மணிக்கு வீடு திரும்பவுமான நிலைமையிலிருக் கிறார்கள். ஒழுங்கான லீவ் கிடையாது. வாழ்க்கையில் பின் வாழ்க்கைக்கு ஒரு பந்தோபஸ்தும் கிடையாது. அவர்களுடைய உத்தியோகத்திற்கும் கால அளவுக்கு ஒரு ஜவாப்தாரித்துவம் கிடையாது. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முதலாளிமார்கள் குமாஸ்தாக்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடலாம். அதற்குக் காரணம் “வேண்டாமென்றால் வெளியில் போக வேண்டியது தானே” என்பது தான். இந்த நிலையில் அவர்களுடைய வருமானமோ பெரும்பாலும் சாதாரண மனிதனின் ஜீவியத்திற்கே போதாமலிக்கிறது. இந்தக் காரணங்களிலேயே குமாஸ்தாக்கள் வருணாச்சிரம அடிமைகளாக இருக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். ஒரு முதலாளி இடத்தில் ஒரு குமாஸ்தா விஸ்வாசத்துடன் 30 வருஷகாலம் உழைத்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போவதா யிருந்தால் முதலாளிக்குப் பழைய பாக்கிக்காக பத்திரம் எழுதி கொடுத்துவிட்டு

போகவேண்டி இருப்பதும், அல்லது அதிக பத்துவளியை தள்ளிக் கொடுக்கும்படி கெஞ்சிவிட்டுப் போகவேண்டி இருப்பதும், வீட்டுக்குப்போய் பிள்ளைக்குட்டிகளின் வரும்படியை எதிர்பார்த்து நடைப் பிணங்களாய் இருக்க வேண்டியதாய்த் தான் முடிகிறது.

சர்க்கார் உத்தியோகம்

உத்தியோகத்தை விட வர்த்தக குமாஸ்தாக்களாக இருப்பது மேல் என்று தோழர் கேசவலால் சொன்னார். உத்தியோகத்தை இகழ்ச்சியாகவும் பேசினார். நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.

மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளத்தில் இருக்கும் குமாஸ்தாவை 15 வருஷம் பொறுத்து முதலாளி வீட்டுக்குப் போ என்று சொன்னால் ஏன் என்று கேட்பதற்கு உரிமையில்லை. வேறு இடத்தில் வேலை கிடைக்கும் வரை சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லை.

30 வருஷம் உழைத்த பிறகும் வீட்டுக்குப் போகும் போது வெறுங் கையோடுதான் போக வேண்டும். ஆனால் 8 ரூபாய், 10 ரூபாய் சம்பளமுள்ள சர்க்கார் சேவகரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவன் உத்தியோகத்துக்கு காரண்டியிருக்கிறது. அவன் வேலை செய்து நீங்கிய பின் பென்ஷன் இருக்கிறது. ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி ரயில்வே ஆகியவைகளில் பிராவிடண்ட் பண்டு இருக்கிறது. மேல்நாடுகளிலும் இப்படித்தான். வெள்ளைக்கார வியாபார ஸ்தலங்களிலும் இப்படித்தான். இந்தியாவில்தான் எந்தத் தொழிலுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நம்பிக்கையான வாழ்க்கைக்கு இடம் இல்லை. இது மிகவும் கொடுமையான விஷயம்.

ஓய்வு

தவிர குமாஸ்தாக்களுக்கு ஓய்வு வேண்டாமா? அநேக குமாஸ்தாக்களுக்கு தங்கள் பிள்ளை குட்டிகளையும், பெண் ஜாதியையும் வெளிச்சத்தில் பகல் காலத்தில் பார்க்கக்கூட நேரம் கிடையாது. பிள்ளைகள் எழுந்திருக்கு முன் கடைக்கு ஓடிவரவேண்டும். பிள்ளைகள் தூங்கின பிறகு வீட்டுக்குப் போகவேண்டும். இப்படித்தான் இருக்கிறது. லீவ் நாட்களும் கிடையாது. இது மிகவும் கொடுமையான - ஜீவஹிம்சையான காரியமாகும்.

மனித சமூகம் உள்ள நேரமெல்லாம் கஞ்சிக்கு ஆகவே உழைக்க வேண்டும் என்பது மிகவும் அவமானகரமும், இழிவுமான காரியமாகும். இது முதலாளிமார்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் கூட அநாகரீகமான காட்டு மிராண்டித்தனமான காரியமாகும்.

மேல் நாடுகளில் காலை 9 மணிக்குத் திறந்து 2 மணிக்கு மூடி 4 மணிக்குத் திறந்து 7 மணிக்கு மூடி விடவேண்டும். இது முனிசிபல் சட்டமாகும். இதற்கு விரோதமாய் மருந்து ஷாப்புகளும், ஓட்டல்களும் தவிர வேறு எந்தக் கடை

திறந்திருந்தாலும் அக்கடைக்காரர்களை போலீசார்கள் பிராசிக்ஷன் செய்து விடுவார்கள். வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமை தவறாமல் கடைமூடி விடுவார்கள். குமாஸ்தாக்களுக்கு பிராவிடெண்ட் பண்டு, போனஸ் முதலியவை உண்டு.

இங்கு ஒன்றும் இல்லை. இந்த ஊரில் ஷராப் கடைக்காரர்களும் பல சரக்குக் கடைக்காரர்களும் மாதத்தில் ஒரு நாள் லீவு விடுகிறார்களாம். மண்டிக்கடைக்காரர்கள் இன்னமும் அப்படி செய்யாமல் இருப்பது அவர்களுக்கு அவமானகரமான காரியமாகும்.

குமாஸ்தாக்கள் சங்கம் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும். வர்த்தகர்கள் சங்கமும் ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும். இருவர்களும் ஒத்து ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குமாஸ்தாக்கள் குறைகளை கண்டிப்பாய் வியாபாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். குமாஸ்தாக்களால்தான் முதலாளிகளாகிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்கள் 30 வருஷம் உழைத்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய் பிள்ளை குட்டிகள் வரும்படியை எதிர்பார்ப்பதும், பிள்ளை இல்லாதவர்கள் பிச்சை எடுக்க வேண்டி வருவதும் முதலாளிகளுக்குத்தான் இழிவாகும். குமாஸ்தாக்கள் கஷ்டத்துக்கு ஒரு கதை சொல்லுவதுண்டு.

ஒரு கதை

அதாவது ஒரு முதலாளி தன் மகளை ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு கொடுத்தார். அந்த குமாஸ்தா மற்றொரு முதலாளி கடையில் குமாஸ்தாவாக இருந்தார். குமாஸ்தா காலை 6 மணிக்கு எழுந்து கடைக்குப் போவதும் பகல் சாப்பாடு தருவித்துக் கொள்வதும் இரவு 11 மணிக்கு வீட்டுக்கு வருவதும் வந்தவுடன் சாப்பிட்டுவிட்டு தூங்கப்போவதும் பெண்ஜாதியிடம் கொஞ்சவோ குலாவவோ கூட நேரமும் உற்சாகமும் இல்லாமல் இருப்பதுமாயிருந்தான். இதைப்பார்த்த முதலாளி மகள் இதை எப்படி தான் தகப்பனுக்கு தெரிவிப்பது என்று சமயம் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். ஒருநாள் அவர்களது வீட்டுவாசலில் கட்டி இருந்த இரண்டு கன்றுக்குட்டிகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்று கால்களைத் தூக்கிப் போட்டு குதித்து முட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. இதைப்பார்த்த அந்த முதலாளி மகள் தகப்பனைக் கூப்பிட்டு அப்பா அப்பா இந்த கன்றுக்குட்டிகளுக்கு ஒரு குமாஸ்தா வேலை செய்து வைத்துவிடு, அதன் திமிர் அடங்கிவிடும் என்றாள். இதைக்கேட்ட தகப்பன் யோசிக்கத் தொடங்கி உண்மையை அறிந்து பிறகு தன் குமாஸ்தாக்களையும் ஒழுங்காய் நடத்தி, தன் மருமகனையும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டான் என்று ஒரு கதை உண்டு. அதுபோல் நம் குமாஸ்தாக்கள் வாழ்க்கை இருந்து வருகிறதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

வேலை செய்யும் நேரம் திட்டப்படுத்த வேண்டும். தோட்டிகளுக்குக் கூட வேலை நேர திட்டம் இருக்கிறது.

காலை 8 மணி முதல் மாலை 7 மணிக்குள் வியாபார வேலை தீர்ந்துவிட வேண்டும். 7 மணி அடித்தவுடன் கிளப்புகளுக்கோ, விளையாட்டு மைதானங் களுக்கோ, பார்க்குக்கோ போய்விட வேண்டும். தன் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் போய் உலாவவும் விளையாடவும் வசதி செய்து கொள்ள வேண்டும். இது அவசியம் மனித சமூகத்துக்கு செய்ய வேண்டிய கடமையாகும்.

நாணயம்

குமாஸ்தாக்கள் நாணயமாய் இருக்கவேண்டும் என்று தோழர் வி.வி.ஷண்முகம் சொன்னார். நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் முதலாளிமார்களும் நாணயமாய் இருக்க வேண்டும். லாபத்தில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும். குமாஸ்தாவின் நல்வாழ்க்கையின் பொறுப்பை முதலாளி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வழக்கம் முதலாளிகளிடம் இல்லை.

குமாஸ்தா திருடினால்தான் சீக்கிரம் முன்னுக்கு வரமுடிகிறது, பணம் சேர்க்க முடிகிறது. அல்லது முதலாளி டிஸ்மிஸ் செய்த காரணத்தால் வேறு சொந்தத்தில் கடை வைத்து சீக்கிரம் முதலாளியாக முடிகிறது.

அப்படி முதலாளி ஆனவர்கள் இந்த ஊரிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க வெறும் நாணயம் பேசி என்ன பயன்?

முதலாளிகள் நாணயம் எனக்குத்தெரியும். நானும் 30 வருஷ காலம் முதலாளியாய் இருந்தவன். என் தகப்பனார் 50 வருஷ காலம் முதலாளியாய் இருந்தவர். நாங்கள் திருடினது குமாஸ்தாக்கள் பார்த்துக்கொண்டும் உதவி செய்து கொண்டும் தான் இருப்பார்கள். 10 மனு சரக்கை 8 மனு என்று கூட சொல்லியிருக்கிறோம். மூட்டைக் கணக்கில் கூட திருடி இருக்கிறோம். ஒரு வண்டிக்காரன் 10 மூட்டை கொண்டு வந்தால் 8 மூட்டையை அவிழ்த்து கொட்டிவிட்டு 2 மூட்டையை உள்ளே கொண்டுபோய் மறைத்துக்கொண்டு இரண்டு காலிச் சாக்குகளை கொண்டு வந்து போட்டு 10 மூட்டை கொட்டினதாக கணக்குக்காட்டி 10 பைகளை ஒப்புவித்து விடுவோம். இப்படியே எல்லா வியாபாரிகளும் செய்வார்கள். இதனாலேயே கிராம விவசாய குடியானவர்கள் எல்லாம் பாப்பராகி கூலிகளானார்கள். இந்த முதலாளிமார்களிடம் பழகும் குமாஸ்தா எப்படி நாணயமாய் இருப்பான். இந்த திருட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் அது தொழில் முறையாய் விடுகிறது. அதாவது தாசி கற்புப் போலவும், வக்கீல் ஒழுக்கம் போலவும் வியாபாரி நாணயமும் கேள்விக்கு இடமில்லாததாகி விடுகிறது.

அரசியலில் எப்படி அதிக அயோக்கியத்தனமுள்ளவர்களே தலைவர்களாகி விடுகிறார்களோ அதுபோல் அதிகம் திருடத் துணிந்த முதலாளியே பெரிய - கவுரவ - கெட்டிக்கார முதலாளியாகிறான்.

குமாஸ்தா திருடிவிட்டால் கிரிமினல் குற்றவாளி ஆகிவிடுகிறான்.

ஆகையால் குமாஸ்தாக்கள் நாணயமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அருத்தமே இல்லை. குமாஸ்தாவை முதலாளி நன்மைக்காக முதலாளியே திருடச் சொல்லுகிறான். அத்திருட்டில ஒரு நேர்மையான பங்கு கொடுப்பதாய் இருந்தால் குமாஸ்தாவை திருடாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள உரிமை உண்டு.

திருட்டு இன்றைய தனிஉடமை உலகில் உலக சுபாவம். கையில் வலுத்தவனுக்குத்தான் நாணயம் ஒழுக்கம் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இளைத்தவன் குற்றவாளியாகத் தான் இருக்க முடிகிறது.

முதலாளியும் குமாஸ்தாவும் வாழ்க்கைத் துணைவர்கள் போல வாழ வேண்டும். இருவருக்கும் ஒரே நியாயமிருக்க வேண்டும். முதலுக்கு ஆக அதிகப்பங்கு எடுத்துக் கொள்வதை நான் ஆசேடிக்கவில்லை.

நான் சொல்லுவது புதுமையாகத் தோன்றுமாதலால், அதிதீவிர முறையாகத் தோன்றுமாதலால் குமாஸ்தாமார்கள் அவசரப்படாமல் முதலாளிகளுக்கு இணங்கி படிப்படியாக முன்னேறப் பார்க்க வேண்டும். முதலாளிகளோடு சச்சரவு கூடாது.

நயத்திலும் பிறகு பயத்திலும் காரியம் சாதிக்கப் பார்க்க வேண்டும். முதலாளிகளும் ஒருபடி இறங்கி வந்து குமாஸ்தாக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். என்னால் ஆனதை எப்போதும் குமாஸ்தாக்களுக்கு செய்ய காத்திருக்கிறேன்.

குறிப்பு: ஈரோட்டில் 22.05.1936 ஆம் நாள் நடைபெற்ற ஈரோடு வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் சங்கக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய தலைமையுரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 31.05.1936

வெற்றி! வெற்றி!!

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகப்போர் கடைசியாக வெற்றி பெற்றுவிட்டது. திருவிதாங்கூரிலுள்ள எல்லாப் பொதுரஸ்தாக்களிலும், சத்திரங்களிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் எல்லா ஜனங்களும் ஜாதி மத வித்தியாசமின்றிப் பிரவேசிக்கலாமென்று திருவிதாங்கூர் மகாராஜா உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. சமீபகாலத்தில் திருவிதாங்கூரில் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தேவதாசி ஏற்பாட்டை முதன் முதலில் ஒழித்த பெருமை திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்துக்கே உரியது. கப்பல் பிரயாணம் செய்த ஜாதி ஹிந்துக்களும் கூட ஆலயங்களில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்றிருந்த தடையும் நீக்கப்பட்டது. நாயர்களுக்கு மட்டும் பிரவேசனமளிக்கப்பட்டு வந்த சர்க்கார் பட்டாளத்தில் எல்லாச் சாதியாரும் சேர அனுமதியளிக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது அவர்ணர்களுக்கு சிவில் உரிமைகளை அளித்திருக்கும் திருவிதாங்கூர் மகாராஜாவைப் பாராட்டுகிறோம்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 31.05.1936

கொச்சி மதம் மகாநாடு

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!!

இன்று இங்கு கூட்டப்பட்டிருக்கும் மதம் மகாநாடு என்பதற்கு என்னையும் அபிப்பிராயம் கூறும்படி அழைத்திருக்கிறீர்கள்.

பல மதங்களைப் பற்றிய பல அபிப்பிராயக்காரர்கள் இப்போது இங்கு தங்கள் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மதத்தைப்பற்றி அதன் தலைவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் பெருமைகளை உங்களுக்கு விளக்கினார்கள். இந்த நிலையில் நான் பேசுவது உங்களுக்கு அவ்வளவு திருப்தி அளிக்குமோ என்று பயப்படுகிறேன். நான் எந்த மதத்தையும் ஆதரிப்பவனல்ல, எந்த மதத்தைப் பற்றியும் அதிகம் பாடுபட்டுப் படித்தவனுமல்ல. நான் எல்லா மதங்களையும், அந்தந்த மதக்காரர்களின் வாழ்க்கை நிலை மூலம் வெளியிலிருந்து அறிந்து அதைப்பற்றி மாத்திரமே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்போது நமக்கு மதத்தைப்பற்றிய கவலையும், மத மகாநாடு கூட்டி யோசிக்க வேண்டிய அவசியமும் எதனால் ஏற்பட்டது? எதற்காக மதத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம்? என்பவைகளை முதலில் முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். நாம் மத மகாநாட்டில் எந்த மதத்தில் மோகமும் சமீபத்தில் இருக்கிறது என்றோ, எந்த மதத்தில் நமது கொடிய அக்கிரமங்கள் சுலபத்தில் மன்னிக்கப்பட்டு விடும் என்றோ, எந்தக் கடவுள் நல்ல கடவுள் என்றோ பார்க்கப்போகிறோமா? அப்படியானால் எனக்கு இங்கு பேச்சே இல்லை. ஏனெனில் எனக்கு மோகஷத்திலோ, பாவ மன்னிப்பிலோ, கடவுள் ஆட்சியிலோ சிறிதும் நம்பிக்கை கிடையாது. ஆதமா என்பதோ, ஜீவன் என்பதோ ஒன்று இருப்பதாக நான் நம்புவவனே அல்ல. அது விஷயத்தில் எல்லா மதமும் ஒன்றுபோல் தான் இருக்கிறது. உலகில் உள்ள சகல மதத்துக்கும் ஒரு சர்வ சக்தியுள்ள கடவுளும், மோட்சமும், நரகமும், ஆத்மாவும், ஜீவனும் உண்டு. பிரார்த்திப்பதின் மூலம் எல்லா மதத்திலும் பாவ மன்னிப்பு உண்டு. இவற்றில் ஒன்று பெரிது மற்றது சிறிது என்று சொல்வதற்கில்லை.

பாவ மன்னிப்பில் இந்துமதமே அதிக மேலான மதமாகும். எவ்வளவு அயோக்கியனானாலும், கொடுமைக்காரனானாலும் ஒரு தடவை ராமா என்றோ, சிவா என்றோ சொல்லிவிட்டால் சகல பாபமும் போய்விடும்

என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுகூட வேண்டாம். ஒரு சிடுக்கை சாம்பல் நம்மை அறியாது நம்மீது பட்டிருந்தாலும் போதும். அதைவிட சீக்கிரமாகவும் சுலபமாகவும் மற்ற மதத்தில் பாவ மன்னிப்பு இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆதலால், ஆத்மார்த்தம், பாவமன்னிப்பு என்பதற்காக நமக்கு இப்போது மத விசாரணை தேவையில்லை.

பொதுவாக மதங்கள் யாரால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருந்தாலும் அதனால் என்ன பலன் இருந்து வந்தாலும் இனி நாம் அவற்றை ஆதரிக்க முடியாது. அதை உண்டாக்கினவர்கள் பெரியவர்களாய், விவேகிகளாய், பரோபகாரிகளாய் இருந்திருக்கலாம். அவர்களிடத்திலும் எனக்கு சண்டையில்லை. அவரவர்கள் அவ்வக்கால நிலைமைக்கு ஏற்றபடி அனுகூலித்தவர்களாய் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அவை ஒருவிதத்திலும் பிரயோஜனப்பட மாட்டா.

உலகப் பிரயாணத்தில் அந்தந்த காலத்துக்கு ஏற்ற கால அட்டவணையை (டைம் டேபிள்) பார்க்க வேண்டும். போன மாசத்து ரயில்வே கால அட்டவணையை (டைம் டேபிள்) கொண்டு மணி பார்த்து ரயிலுக்குப் போனால் ரயில் தவறிவிடும். இப்போது மாதத்துக்கு ஒரு கைட் ஏற்படுகிறது.

கிறிஸ்து நாதர் தான் ஆகட்டும், மகமது நபிதான் ஆகட்டும், பூரீ நாராயண குருஸ்வாமி தானாகட்டும் அந்தந்த காலத்துக்கு அவரவர்கள் சரியானவர்களாயிருக்கலாம்.

எப்போதைக்கும் எந்தெந்த காலத்துக்கும் அவர்கள் தான் வழிகாட்டிகள், அவர்கள் சொன்னதுதான் எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்தும் என்றால் அதை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. காலம் மாறி வருகிறது, அறிவும் ஞானமும் பெருகிவருகிறது. இனியும் அபாரமாய் மாறி வருகிறது. இந்த சமயத்தில் 5000 வருஷம் 2500 வருஷம் 2000 வருஷம் 1500 வருஷம் முந்திய விஷயங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அப்போது இருந்தவர்கள் சொன்னதை கேட்டுக்கொண்டு அவைகளில் எது மேல் எது கீழ் யார் பெரியவர் என்று பார்ப்பது பயனற்ற வேலை.

இந்து மதம் என்பது ஒன்று இல்லையானாலும் அதற்கு ஆக சொல்லப்படும் கொள்கைகள் மகா புராதனமானது. அதைவிட புத்தர் உபதேசம் சிறந்ததாக இருக்க நியாயம் உண்டு. ஐயாயிர வருஷத்து நிலையை விட 2500 வருஷத்து நிலை மேலானது தானே. அதைவிட கிறிஸ்து மதம் 2000 வருஷத்துக்கு முன் ஏற்பட்டது மேலானதாய் இருக்க நியாயமுண்டு. புத்தரை அனுசரித்தே சில கற்பனைகளை கிறிஸ்து அப்போதைக்கு அனுபவ சாத்தியமாய் சொல்லிப் போனார். அதைவிட மகம்மது மதம் 1500 வருஷங்களுக்கு முன் ஏற்பட்டது மேலானதாக இருக்கக்கூடுமல்லவா? மகமது நபி பாலைவன அக்கிரமங்கள் சகிக்க மாட்டாமல் புத்தர் சொன்னதையும் கிறிஸ்து சொன்னதையும் அலசிப்பார்த்து கால தேசத்துக்கு ஏற்ற மாதிரி திருத்தினார். இவர் அவர்கள் இருவரையும் விட மேலானவராய் இருக்கலாம்.

கால்நடை வயதுக்கும் கட்டை வண்டி வயதுக்கும் ரயில் மோட்டார் வண்டி வயதுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று மேலானதுதான். ஆனால், இன்று ஆகாயக் கப்பல் வயதில் நாம் இருந்து கொண்டு அதற்கு மேலான வழி தேடிக் கொண்டு இருக்கையில் கால்நடை நல்லதா கட்டை வண்டி நல்லதா என்று பார்ப்பது அறிவுடமையாகுமா? அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் மேதாவிகளாய் இருந்திருக்கலாம். அந்தக்கால புத்திக்கும் மேதாவித்தனத்துக்கும் தக்கபடி வாழ்க்கைத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கலாம். அவ்வளவோடு அம் மதங்களுக்கும் அம்மதத் தலைவர்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுப்பதுதான் சரி.

ஸ்ரீ நாராயண குரு சுவாமி போதனை கூட 1929 வருஷத்தோடு சரி. இப்போது அவர் இறந்து 6, 7 வருஷம் ஆகின்றது. இன்றைக்கும் ஒருவர் வந்து ஸ்ரீ நாராயணகுரு சுவாமி சொன்னபடிதான் நடக்க வேண்டும், அந்த மதம் தான் சிரேஷ்டம் என்றால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது.

அவர் ஒரு ஜாதி, ஒரு மதம், ஒரு கடவுள் இருக்க வேண்டியதுதான் சரி என்று சொல்லிப்போனார். அன்று அதுவும் இந்துக்களுக்குத்தான் அது சரியாய் இருக்கலாம்.

ஏனெனில் பல மதம் பல ஜாதி பல கடவுள்களை உடையவர்களா யிருந்ததால் அவை மாறி ஒன்றாகட்டும் என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

இன்று ஜாதியும், மதமும், கடவுளும், அடியோடு போகவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிற காலத்தில் ஒரு ஜாதிக்கும் ஒரு மதத்துக்கும் ஒரு கடவுளுக்கும் தான் இங்கு என்ன வேலை? ஆதலால் நாராயணகுரு சுவாமி கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? இதற்கு ஆக நாராயண குருசுவாமியை குற்றஞ்சொல்லவில்லை. அந்தக் காலத்துக்கு அந்த கைட் செல்லும். இப்போது செல்லாது. அதன்படி பார்த்துப்போனால் ரயில் தவறிப்போகும் என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

பல மதக்காரர்களும் இங்கு வந்து பேசியதைப் பார்த்து இரண்டொருவர் பரிகாசம் செய்தார்கள். மதக்காரர்கள் பேசியதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

ஈழவ சமுதாயம் என்பது ஒரு அழகான புத்தியுள்ள பணமுள்ள வாலிப பெண்போல் இருக்கிறது. அது இந்துமதம் என்னும் கொடிய துஷ்ட அயோக்கிய புருஷனால் அடித்து துன்புறுத்தி வெளியில் துரத்தப்பட்டு இப்போது தெருவில் நின்று தியங்குகிறது.

இந்த நிலையில் இப்படிப்பட்ட பெண்ணைப் பார்த்த ஒவ்வொருவரும் ஆசைப்படுகிறார்கள். இது இயற்கைதானே. ஒருவனுடைய பெண் ஜாதியாய் இருக்கும் பெண்ணைப் பார்த்தே மக்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள் என்றால் கிடைத்தால் அனுபவிக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள் என்றால் வெளியில் அடித்து துரத்தப்பட்ட நிர்க்கதியான பெண்ணைப் பார்த்து ஒருவர் ஆசைப்படுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

நான் கிழவனாக 60 வயது கழிந்தவனாக இருந்தாலும் நல்ல புத்தி, பணம், அழகு, வாலிபம் இருந்தால் கவுரவத்திற்காவது நமக்கு பாரியாள் இருக்கட்டும் என்று தோன்றும். இது இயல்புதானே. அதுபோல் 25 லக்ஷம் ஈழவ சமூகம் இந்து மதத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டுவிட்டால் அவர்கள் அத்தனைபேரும் நம் நம் மதத்துக்கு வரட்டும் என்று ஒவ்வொரு மதக்காரரும் கருதுவதில் என்ன பிழை இருக்கிறது?

இன்று சீக்கியரும், கிறிஸ்தவரும், மகமதியரும், புத்தரும் தங்கள் தங்கள் மதத்துக்கு வரும்படி கூறுகிறார்கள். நீங்களோ இந்து மதத்தை விட்டு விடுவது என்று தீர்மானித்தும் விட்டீர்கள்.

இனி என்ன செய்வது என்பதை யோசிக்க வேண்டும். உங்களில் சிலர் ஒருமதமும் வேண்டியதில்லை சுயமரியாதைக்காரராய் இருப்போம் என்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் கிறிஸ்து மதத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். சிலர் முஸ்லீம் மதத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். சிலர் பவுத்த மதத்தையும், சிலர் சீக்கிய மதத்தையும் ஆதரிக்கிறார்கள். சிலர் மதம் மாறுவது அவமானம் என்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் அடியோடு சரி என்றோ, தப்பு என்றோ சொல்லி விடமுடியாது. இவைகளை நாம் யோசித்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதற்காகத்தான் நாம் இன்று இங்கு கூடி இருக்கிறோம்.

ஒரு மதமும் வேண்டாம் என்பது சரியான பேச்சு. நானும் அந்தக் கருத்துக் கொண்டவன். எனக்கு மதத்திலும், தெய்வத்திலும், தனத்திலும் கூட நம்பிக்கை இல்லை.

ஜாதி, மதம், தெய்வம், தனம் என்கின்ற நான்கு தத்துவமும் அழிந்தாக வேண்டும். அவை அழியாமல் மனித சமூகத்துக்கு சாந்தியும், திருப்தியும், சுகமும் கிடையாது, அந்த நிலை அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். அதுவே எனது கொள்கை.

மதம் மக்களுக்கு அபினி (மது) என்றார் ஒரு பெரியார். ஆனால் நான் மதம் மக்களுக்கு விஷம் என்கின்றேன். மதக்காரனுக்கு சுயமரியாதையும் சுய அறிவும் இல்லை. மனிதனின் முற்போக்கையும் ஒற்றுமையையும் தடுத்து நிற்பது மதம். மனிதனுக்கு மற்ற ஜீவன்களைவிட அதிக புத்தி இருந்தும் மனிதன் அடிமையாய் இருப்பதற்குக் காரணம் மதம்.

ஆகையால் நான் எந்த மதத்திற்கும் விரோதிதான். மதங்கள் அழிய வேண்டும் என்கின்ற கருத்துடையவன் தான். ஆனால் இன்றைக்கு ஈழவருக்கு எது சாத்தியம், எது அவசியம், எதற்காக இங்கு கூடியிருக்கிறோம் என்பவைகளை யோசித்து பிறகு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

ஈழவர்கள் இன்று இந்து மதத்தை விட்டு விட்டதாகத் தீர்மானித்ததும், வேறு மதத்தைப்பற்றி யோசிக்க முன் வந்ததும் ஆத்மார்த்தத்துக்கும் மோகத்துக்கும் அல்ல. கண்டிப்பாய் அல்ல. அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும்

தீண்டாமை என்னும் கொடுமையில் இருந்து நீங்கி மனித சமூகத்தில் சுயமரியாதையோடு வாழ்வதற்கேயாகும். இதைப் பொறுத்தவரையில் தான் இப்போது பேசவேண்டும்.

அப்படி வாழ்வதற்கு சுயமரியாதை சமூகமாக மதம் இல்லாமல் ஜாதி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். தலைவர் அய்யப்பன் அபிப்பிராயமும் அதுவேயாகும். அது சாத்தியமானால் எனக்கும் அதுவே சம்மதம். அது சாத்தியமில்லை என்று காணப்படுவதானால் அதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா?

மதம் இல்லாமல் கடவுள் இல்லாமல் ஒரு சமுதாயம் இன்று ரஷ்யாவில்தான் இருக்கிறது. வேறெங்கும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மற்ற இடங்களில் ஆங்காங்கு எங்கோ ஒன்று இரண்டு பேர் இருக்கலாம். ஆனால் மதம், தெய்வம் இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு இன்று ரஷ்ய நாட்டைத் தவிர வேறு நாட்டில் செளகரியம் இருக்காது.

இன்றைய பெரும்பான்மையான நாடுகள் தனி உடைமை நாடுகள். தனி உடைமை முறை ஆட்சி உள்ள நாடுகளாகும். தனி உடைமை முறையை ஆதரிக்கவே ஆட்சிக்கு மதமும் தெய்வமும் ஆதிக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் மதத்தையும் தெய்வத்தையும் காப்பாற்றி அதன் அஸ்திவாரத்தின் மீதே ஆட்சி முறை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மக்கள் வாழ்க்கை போட்டியில் இருக்கிறது. மனித வாழ்க்கைப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளாமல் இருக்க ஈழவ சமுதாயம் ஒட்டுக்கும் சம்மதிக்கும் என்பதாக நான் நினைக்க முடியாது. ஏனெனில் மக்கள் எல்லோருமே தனி உடைமைக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். இன்று மதம் இல்லாதவனுக்கு சட்டசபையில் சாதாரண நிலையில் இடமில்லை. சில உத்தியோகங்கள் கூட இல்லை. ஒன்று இரண்டு இருக்கலாம். கொச்சி ராஜாவோ, திருவாங்கூர் ராஜாவோ கடவுள், மதம் இல்லாதவன் என்றால் பெரிய பாவியாக கருதுவார்கள். மக்களும் அப்படியே கருதுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் லட்சியம் செய்யாதவர்கள் சுயமரியாதைக்காரர்களாய் இருக்கலாம்.

மதமும், கடவுளும் இல்லாததால் எனக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பது எனது நிலையை உணர்ந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். நானும் ஒரு அளவுக்குத் துறவியாயிருக்கத் தயாராயிருப்பதால் தான் முடிகிறது. அதுவும் அடியோடு பச்சையாய்ச் சொல்லிவிட முடிவதில்லை.

இன்னும் என்னைப்பற்றிய ஆதாரங்களில் மதம், ஜாதி, கடவுள் எல்லாம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. அடியோடு இல்லாமல் செய்வதற்கு வெகுதூரம் வாதாட வேண்டியிருக்கிறது.

இவை ஒருபுறமிருக்க உங்களுக்கு தீண்டாமை கொடுமை ஒழிய வேண்டும். அதற்காகவே இங்கு மதப்பேச்சு பேசுகிறோமே அல்லாமல் மற்றப்படி

பகுத்தறிவு தன்மையை உத்தேசித்தோ, சுயமரியாதையை உத்தேசித்தோ, உலகப்போது நலத்தை உத்தேசித்தோ இப்போது இங்கு பேச வில்லை.

ஆகையால் இந்தப் பிரச்சினையில் யுக்தி வாதத்தையும், பகுத்தறிவையும், சுயமரியாதைக் கொள்கையையும், பொது உடைமைத்தத்துவத்தையும் ஒன்றாகப் போட்டு குழப்பக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று ஈழவர்கள் என்ன செய்தால் அவர்கள் தீண்டப்படக் கூடியவர்கள், தெருவில் நடக்கக்கூடியவர்கள், பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்கக் கூடியவர்கள், மற்றவர்களைப் போல் மனிதத்தன்மையுடையவர்கள் ஆவார்கள் என்பதே முக்கிய பிரச்சினை. ஆதலால் அதற்கு ஒரு வழி வேண்டும். இந்து மதத்தை விட்டுவிடுவதாலேயே இன்று மேல்கண்ட நிலைமை ஏற்பட்டு விடாது. சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஆகிவிட்டதாலேயே தீண்டாமை, நெருங்காமை போய்விடாது.

ஒரு மதவேஷம் பூண்டால்தான் தீண்டாமையும், தெருவில் நடக்காமையும் ஒழிகிறது. பள்ளிக் கூடங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதுவும் எல்லா மத வேஷத்துக்கும் ஆவதில்லை. இஸ்லாம் மதவேஷத்துக்குத்தான் இன்று இந்திய நாட்டில் தெருவும் பள்ளிக்கூடமும் திறந்து விடப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ மதத்தில் தீண்டாமை இருக்கிறது. சீக்கியமதம் எனக்குத் தெரியாது. இந்த நாட்டில் அதன் செல்வாக்கு எவ்வளவு இருக்க முடியும். பௌத்தமதம் தீண்டாமையை ஒழித்து விடவில்லை. ஆதலால் ஏதாவது ஒரு மதம் வேண்டுமானால், அடியோடு தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமானால் இஸ்லாம் மத வேஷம் போட்டுக் கொள்வது மேல் என்று கருதுகிறேன்.

மத நம்பிக்கைக்காக நான் சொல்ல வரவில்லை. வேறு காரியங்களைப் பொறுத்துப் பார்த்தால் அதிலும் சில அசௌகரியங்கள் இருக்கலாம். என்றாலும் இந்தியாவில் 8 கோடி முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் அரேபியா, பாலஸ்தீனம், துருக்கி, ஆப்கானிஸ்தானத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. நம்பிக்கை பிரதானமாகி முஸ்லீம்கள் ஆனவர்களும் அல்ல. கால தேச வர்த்தமானத்தால், கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு முஸ்லீம்கள் ஆகி இந்த நாட்டில் சமூக சுதந்திரத்தோடு வாழுகிறார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களும் அப்படித்தான் என்றாலும் மகமதியரை விட அதிகம் பேர் மனிதத்தன்மை இல்லாமல் கிறிஸ்தவ மதத்தில் வாழ்கிறார்கள். ஏனென்றால் வேஷக் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவ மதத்தில் அதிகம் உண்டு. தீண்டாமை அனுசரிக்கிறவர்கள் வேஷக் கிறிஸ்தவர்கள் - சுயநலக் கிறிஸ்தவர்களே ஆவார்கள். தீண்டாமையை அனுபவிக்கும் கிறிஸ்தவர்களும் வேஷக் கிறிஸ்தவர்கள் - சுயமரியாதையற்ற கிறிஸ்தவர்களே ஆவார்கள். கிறிஸ்துவ மதத்தையோ இந்து மதத்தையோ சீர்திருத்தம் செய்து விடலாம் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. மார்ட்டின் லூதர் காரியம் 100க்கு 90 கிறிஸ்தவரிடம் பலிக்கவில்லை.

கிறிஸ்தவ மதத்திலும் இந்து மதத்திலும் மதத்தின் பேரால் வயிறு வளர்க்க ஏற்பாடு செய்துகொண்ட சுயநல மக்கள் கூட்டம் உண்டு. அவர்கள் பூண்டு உள்ளவரை அந்த மதங்கள் சீர்திருத்தமடைய முடியாது.

பார்ப்பனர்களும் பாதிரிகளும் மதத்தினால் பெருமை அடைந்து பாடுபடாமல் குடும்பத்தோடு வயிறு வளர்க்கிறவர்கள். இவர்களது பெருமையும் சோம்பேறி வாழ்க்கையும் ஒழிய அவர்கள் சம்மதித்தால் ஒழிய அம் மதங்கள் சீர்திருத்தமடைய முடியாது. ஆனால் இப்போது அவர்கள் சாவு நிலைக்கு சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். மேல்நாட்டில் மதம் எப்படி இருக்கிறது என்கின்றதை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் நான் சொல்வது புரியும். கூலிக்கும் சுயநலத்துக்கும் பிரசாரம் செய்யும் புரோகிதர்களுக்கு இது புரியாது. புரிந்தாலும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

ஆதலால் தீண்டாமை ஒழியவும் இன்னமும் காலத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி சீர்திருத்தமடையவும் சமூக வாழ்வில் சுயமரியாதையுடனும் வீரத்துடனும் வாழவும் இஸ்லாம் மதவேஷம் எவ்வளவோ மேலானது.

மத தர்மம் உண்மையான மத நம்பிக்கை என்பது அவரவர்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. அவனவன் பகுத்தறிவை பொறுத்தது. அதில் நான் இப்போது பிரவேசிக்கவில்லை. அன்றியும் “சகல கஷ்டங்களையும், வாழ்க்கை அசவுகரியங்களையும் சகித்துக்கொண்டு சுயமரியாதையுடன் இருக்கிறேன்” என்பவர்களையும் நான் வேறு மத வேஷம் போடும்படி சொல்வதில்லை. அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் அப்படியே இருக்கட்டும்.

எப்படியானாலும் இன்று ஒரு விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதமில்லாமல் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம். அதாவது இந்து மதம் ஈழவ சமுதாயத்துக்கு கேடான மதம் என்றும், அம்மதத்தில் இனி இருப்பதால் யாதொரு பயனும் இல்லையென்றும், மனிதன் மானத்தோடு மனிதத் தன்மையோடு வாழ முடியாது என்றும், ஆதலால் இந்து மதத்தை விட்டு விலகிவிட வேண்டும் என்றும் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம். அது வரையில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியே.

இதை நான் 1926-ல் சொல்லி இருக்கிறேன். குடி அரசில் எழுதி இருக்கிறேன். 1926-ல் “நான் இந்துவாய் இறக்கப் போவதில்லை” என்று கூட்டத்தில் சபதம் செய்துமிருக்கிறேன். 1922-ல் நான் இந்துமத சாஸ்திரங்களை கொளுத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் மேடையிலேயே பேசினேன். 1927-ல் மனுதர்மம் முதலிய சாஸ்திரங்களை கொளுத்தினேன்.

அவைகளையெல்லாம் இப்போது 10-வருஷம் பொறுத்து இந்திய தீண்டாத சமூகத் தலைவர்களும் தீண்டாமைக்கு ஆட்பட்ட சமூகமும் சொல்லி அவற்றை தீர்மான மூலமாக செய்யும் காலம் வந்துவிட்டது.

அதே மாதிரியாக கடவுள் நம்பிக்கையும் சமீப காலத்தில் ஆட்டம் கொடுக்கப் போகின்றது என்கின்ற விஷயத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. பிறகு பணம் தனி உடமை விஷயத்திலும் இந்த கதியே ஏற்படும்.

ஆதலால் பிற்கால வாழ்வில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் புத்திசாலித்தனமாய் கால தேச வர்த்தமானத்துக்குத் தகுந்தபடி படிப்படியாய் அனுபவ சாத்தியமாய் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

காந்தி மதம் இங்கு பேசப்பட்டது. அது துருப்பு பிடித்த கொள்கையாக ஆகிவிட்டது. இனி அதற்கு யோக்கியதை உண்டாகப்போவதில்லை. அவர் கிறிஸ்துவுக்கு முந்தின காலத்துக்கு போகப் பார்க்கிறார்.

ஜவஹர்லால் நேரு விஷயமும் வெறும் அரசியலேயாகி விட்டது. தனக்கென்று கொள்கை இல்லை. எலும்புக்கு மோகும் கொடுக்கப்பார்க்கிறார். எப்படியாவது விளம்பர உலகில் காந்திக்கு அடுத்த பிரைஸ் வாங்க பார்க்கிறார். அந்தக் காரியங்களுக்கும் இன்று நாம் எதற்கு ஆக மத “விசாரணை”ப் பேச்சு பேசுகிறோமோ அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகையால் எதற்காக இந்துமதம் விடுகிறோம்?

மதம் இல்லாமல் தனி உடைமை உலகில் தனி உடமை ஆட்சியில் வாழமுடியுமா? முடியாவிட்டால் என்ன செய்வது? எது நல்லது? என்கின்ற காரியங்களை பிரத்தியட்ச அனுபவத்தையும் பகுத்தறிவையும் உபயோகித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். நான் சொன்னவற்றை கண்மூடித்தனமாக நம்பி விடாதீர்கள்.

குறிப்பு: 23, 24.05.1936 நாட்களில் கொச்சி மட்டாஞ்சேரி கேசவன் அரங்கில் நடைபெற்ற கொச்சி தீயர் சமுதாய மாநாடு, பெண்கள் மாநாடு, எல்லா மத மாநாடு இவற்றில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 31.05.1936

சத்தியமூர்த்தியும் சமதர்மமும்

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் ஆனைமலை ஐரோப்பியர் சங்கத்தில் ஐரோப்பியர் முன்னிலையில் பேசும் போது

“காங்கிரஸ் சமதர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ் சமதர்மத்துக்கு விரோதமானது, ஜவஹர்லாலை காங்கிரஸ் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டதானது அவருடைய தனிப்பட்ட முறையிலேயே ஒழிய, அவருடைய கொள்கைகளுக்காக அல்ல, சமதர்மம் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கும், சமதர்மம் சமூக வேறுபாடுகளை ஒழித்துவிடும், ஏழைகளுக்கு எஜமானர்களாய் எவரும் இருக்க முடியாது, ஆதலால் காங்கிரஸ் சமதர்மத்தை ஆதரிக்காது, காங்கிரஸ் செல்வவாண்களைக் காப்பாற்றும், வெள்ளைக்காரரோடு ராஜி செய்து கொள்ளும்” என்பதாக பேசி இருக்கிறார்.

இதை 27-5-36ந் தேதி தாருல் இஸ்லாம் பத்திரிகை 2ம் பக்கம் 5, 6-வது கலத்தில் காணலாம்.

ஆகவே தமிழ்நாட்டு வாலிபர்களில் சிலர் காங்கிரசானது சமதர்மக் கொள்கையுடையதென்றும், சமூக வேற்றுமையை ஒழிக்கக்கூடிய தென்றும், சமதர்மக்காரரும் சமூக வேற்றுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பவர்களும் காங்கிரசில் வந்து சேர வேண்டும் என்றும் சொல்லுவார்களேயானால் அவர்களை அறிஞர்கள் என்றோ யோக்கியர்கள் என்றோ எப்படி சொல்ல முடியும். தோழர் ஜவஹர்லாலை காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டாக தெரிந்தெடுத்த போதே நாம் ஜவஹர்லாலைக் காட்டி வாலிபர்களையும், தேச மக்களையும், ஏழைகளையும் ஏமாற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் காந்தியார் உள்பட சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னோம். அது இப்போது தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வாக்காகவே ருஜுவாகிவிட்டது.

நம்நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர் நம்மிடம் வந்து பூரண சுயராஜ்யம் என்பதும், வெள்ளைக்காரரிடம் சென்று நீங்களும் நாங்களும் ராஜி செய்து கொள்ளலாம் என்பதும், சமூக வேற்றுமைகளை ஒழிப்பதில்லை என்பதும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி அது பொதுவுடமை கட்சி என்பதும், சமூக வேற்றுமைகளை ஒழித்து எல்லா மக்களையும் சமமாக்க முயற்சிக்கிறது என்பதும் இப்படியாக பல திகுடுதத்த சூழ்ச்சிகள் செய்து வருவதைப் பொதுமக்கள் உணராமல் காங்கிரசு காங்கிரசு என்று கூப்பாடு போட்டால் இவர்களை என்ன என்று கூறுவது? செம்மறி ஆடுகள் என்றா அல்லது பார்ப்பனர்கள் கை கொழுக்கட்டைகள் என்றா? என்று நமக்கு விளங்கவில்லை.

உத்தியோகம் பதவி கூலி ஆகியவைகளுக்கு ஆசைப்பட்டு காங்கிரசின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு பார்ப்பனர்களின் கால்களுக்குள் நுழைபவர் களைப் பற்றி நாம் குறை கூறவில்லை.

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத் துரோகக் கட்சி யென்றோ, மக்களுக்கு விரோதமான கட்சியென்றோ, வெள்ளைக்காரர்களுக்கு உடந்தையான கட்சியென்றோ, உத்தியோக வேட்டைக் கட்சி யென்றோ யாராவது சொல்வார்களானால் அவர்களைத்தான் நாம் மடையர்கள் என்றோ, அல்லா விட்டால் அயோக்கியர்கள், கூட்டி கொடுத்து வயிறு வளர்ப்பவர்கள், சமூகத் துரோகிகள் என்றோ கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களைவிட, காங்கிரஸ் தலைவர்களை விட எந்த விதத்திலாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியும், ஜஸ்டிஸ் தலைவர்களும் கொள்கையில் மோசமென்றோ ஒழுக்கத்தில் நாணயத்தில் மோசமானவர்கள் என்றோ யாராவது சொல்ல முடியுமா?

உத்தியோகம் ஒப்புக் கொள்வது சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுப்பது, வெள்ளைக்காரருடன் ராஜி செய்து கொள்வது, பணக்காரர்களை காப்பாற்றுவது, சமூக வேற்றுமைகளை காப்பாற்றி நிலைக்கச் செய்வது ஆகிய காரியங்கள் இன்றைய காங்கிரசில் திடமாக இருக்கும்போது இந்திய அரசியல் கட்சிகளில் காங்கிரசைவிட மோசமான கட்சி வேறு எது என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ் சமதர்மக்காரர்கள் இருக்கிறதாகச் சொல்லுவதெல்லாம் புரட்டு அல்லாமல் வேறு உண்மையிருக்க முடியுமா? என்று யோசிக்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்களும் பம்பாய் வர்த்தகரிடம் சென்று தன்னுடைய சமதர்மமானது பகல் கொள்ளையடிக்கும் வர்த்தகர்களுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் செய்யாது என்று வாக்குக் கொடுத்து அவர்களை காங்கிரசை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த நிலையில் தினம் ஒன்றுக்கு நல்ல வழியில் 2 அணா சம்பாதித்து வயிறு வளர்க்க முடியாத சோம்பேறிகளும், இழிமக்களும் மானம் வெட்கமில்லாமல் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி கூலி பெற்று பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கங்களையும், தலைவர்களையும், தோழர்களையும், இழிதனமாய் பேசுவதும், பலாத்காரம் செய்வதுமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதானால் இவற்றை அடக்கவும், ஒழிக்கவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள், பதவியிலிருப்பவர்கள் முயற்சி எடுத்துத் தக்கப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டாமா என்று கேட்டு இதை முடிக்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 31.05.1936

ஜவஹர்லாலும் சமதர்மமும்

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு தலைவராய் இருப்பதால் தாங்கள் காங்கிரசில் சேருவதில்லை என்று பம்பாய் வர்த்தகர்கள் சொல்லி அறிக்கை வெளியிட்டதற்கு பதிலாக நேரு பம்பாய்க்கு ஓடிவந்து வர்த்தகர்களைக் கண்டு தனது சமதர்மம் இன்னது என்று சொல்லி வர்த்தகர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்.

அதாவது தனது சமதர்மமானது ஒரு தேசத்தாரையோ, ஒரு சமூகத்தாரையோ, ஒரு கோஷ்டியாரையோ எவ்வித நிர்ப்பந்தமும் செய்வதல்ல வென்றும், ஆனால் நாளாவட்டத்தில் தமது அபிப்பிராயம் பொது ஜனங்களிடை பரவுமாறு செய்யலாம் என்று நம்பி இருப்பதுதான் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்.

மற்றும் ரகசியமாய் அவர்களுடன் பேசி ஏதேதோ வாக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார். (21-5-36 தமிழ்நாடு முதல் பக்கம் 2, 3 கலம்) இதுதான் ஜவஹர்லால் சமதர்மமாகும்.

இதை அறியாமல் அனுபவமற்ற வாலிபர்கள் ஜவஹர்லாலை சமதர்ம வீரர் என்று கூப்பாடு போடுவதன் மர்மம் முட்டாள்தனமே யாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 31.05.1936

பரிதாபம்

தோழர் செளந்திரபாண்டியன் அவர்களின் இரண்டாவது மகன் 14 வயதுள்ள ராஜசேகரன் கொடைக்கானல் ஏரியில் விளையாடுகையில் தவறி தண்ணீரில் மூழ்கி இறந்து விட்டான் என்று கேட்டு விசனிக்கிறோம்.

ராஜசேகரன் தோழர் செளந்திரபாண்டியன் அவர்களின் 4 புதல்வர்களிலும் இரண்டாவதுவன். ஆனாலும் மிகவும் கெட்டிக்காரனும், புத்திசாலியும், நல்ல குணமும், ஜனங்களிடம் குஷாலாய் பழகும் குணமும் உடைய அபுரூபன். அப்படிப்பட்ட அவனைப் பறிகொடுத்த தாயார், தந்தையர், சுற்றத்தார்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் துக்கமும், விசனமும், பரிதாபமும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது தான். ஆனால் துக்கமும் விசனமும் இருந்து என்ன பயன்? யாரால் இனி என்ன செய்யமுடியும்? துக்கப்படுவதில் பயனில்லை என்று சொல்லி தேற்ற முயற்சிக்கத்தான் மற்றவர்களால் முடியும். இயற்கையை நன்றாய் உணர்ந்த தோழர் பாண்டியன் குடும்பத்தாருக்கு எவருடைய தேறுதலும் அவசியமிருக்காது என்றே கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - இரங்கற் செய்தி - 31.05.1936

சுயமரியாதை இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் பல பிரபல தோழர்கள் இவ்வியக்கத்தின் கொள்கைகளையாவது ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்றாலும் அவ்வியக்கத்தின் பெயரை ஒப்புக் கொள்ள முடியாதென்றும், ஏனென்றால் சுயமரியாதை இயக்கம் என்று சொல்லும்போதே நமக்கு சுயமரியாதை இல்லையென்று ஒப்புக் கொண்டதாக ஆகிறதென்றும் ஆதலால் அந்தப் பெயரை எடுத்துவிட்டு வேறுபெயர் வைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பல சமாதானம் சொன்ன பிறகு ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

இப்போது அந்தப்படி சொன்ன தோழர்களையே உங்களுக்கு சுயமரியாதை இருக்கிறதா? என்று கேட்க வேண்டியதாய் விட்டது.

உதாரணமாக பல பெரிய இலாகா தலைமை ஸ்தானங்களுக்கு பார்ப்பனரல்லாதார்களே தலைவர்களாயிருந்தும் அவர்கள் கீழுள்ள பார்ப்பனர்கள் எழுதி வைத்ததில் கையெழுத்துப்போட வேண்டியதைத்தவிர வேறு ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள்.

சென்னை மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய 8 வருஷ காலமாக பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் தான் போலீஸ் இலாகாவில் தலைவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள் என்றாலும் போலீஸ் அதிகாரம் பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக பிதுரர்ஜிதச் சொத்தாக இருந்து வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாத போலீசு குப்ரண்டுகளும், சர்க்கில்களும், சப் இன்ஸ்பெக்டர்களும் நாள்களை எண்ணுவதிலும் சம்பளம் வாங்குவதிலும் கவலையாய் இருக்கிறார்களே ஒழிய, பார்ப்பனரல்லாதார் உலகம் எப்படி இருக்கிறது என்று கூட திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை.

ஆனால் அவ்வுத்தியோகங்களில் உள்ள பார்ப்பனர்களோ பெரும்பாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு உழைப்பதும் காங்கிரசை காப்பாற்றுவதுமான வேலையில் தீவிரமாய் இருக்கிறார்கள்.

இதன் காரணம் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு சுயமரியாதை இல்லாதது என்பதல்லாமல் வேறு என்ன சொல்லுவது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

பார்ப்பனரல்லாத இயக்கமும், சுயமரியாதை இயக்கமும் இல்லாமல் இருந்தால் போலீஸ் இலாகாவில் இன்று பார்ப்பனரல்லாதார் நிலை எப்படி

இருந்திருக்கும்? இவ்வளவு பேராவது அந்த இலாகாவில் இருந்திருக்க முடியுமா? என்பவைகளைக் கவனித்துப் பார்த்தால் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு தங்களுக்கு சுயமரியாதை இருக்கிறதா என்பது விளங்கும்.

மற்றும் சுயமரியாதைக் கூட்டங்களிலும், ஜஸ்டிஸ் கட்சி கூட்டங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்களும் கூலிகளும் வந்து கலகம் செய்வதும், காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் காலிகள் சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவர்களையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களையும் ஈனத்தனமாகவும், இழிதன்மையாகவும் பொய்யும் பழியும் கூறி பேசுவதும் கேள்விகள் கேட்டால் பலாத்காரத்தை உபயோகிப்பதும், இவைகளுக்கு பெரும்பாலும் பார்ப்பன போலீஸ் நடத்தையே காரணமாய் இருப்பதும், இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று பல தடவை கூப்பாடு போட்டும் கவனிக்காமல் இருப்பதும் ஆகிய காரியங்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்க்கு சுயமரியாதை இல்லை என்பதை ருஜுப்பிக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

ஏனெனில் சென்றவாரம் சேலத்தில் காங்கிரசின் பேரால் சில காலிகள் செய்த அட்டூழியங்களுக்கு சேலம் போலீசார் இடங் கொடுத்தவர்களாவார்கள் என்பதற்கு என்ன சந்தேகம் என்பது கேட்கவேண்டியிருக்கிறது.

சேலத்தில் போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் பார்ப்பனர், சப் இன்ஸ்பெக்டர் பார்ப்பனர், சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் மாத்திரம் பார்ப்பனரல்லாதார். நடவடிக்கை நடந்த இடத்துக்கு பக்கத்திலேயே போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருந்திருந்தும் கொலைகள் நடக்கும்படியான கலவரம் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் நடப்பதென்றால் இதற்கு யார் காரணமாய் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கின்றோம். சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் பார்ப்பனரல்லாதாராய் இருந்ததால் தானும் காங்கிரஸ் காலிகளிடம் அடிபட்டுக்கொண்டாவது சுயமரியாதைக்காரர்களையும், ஜஸ்டிஸ்காரரையும் அதிகமாக அடிபடாமலும் கொலை நடக்காமலும் காப்பாற்றி இருக்கிறார். இதைப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளிலேயே பார்க்கலாம்.

ராசிபுரத்திலேயும் அதற்கு முந்திய வாரங்களில் பார்ப்பன போலீசாரால் தொல்லை விளைந்திருக்கிறது.

இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க முடியாத மந்திரிகளும் போலீஸ் மெம்பர்களும் ஜஸ்டிஸ்கட்சியின் பெயராலேயே உத்தியோகம் பார்த்துக் கொண்டு மாதம் 4-ஆயிரம் ஐயாயிரம் பணம் பெறுகிறவர்கள் என்றால் இந்த சமூகத்துக்கு சுயமரியாதை இல்லை என்பதிலும் சுயமரியாதைக்கு ஆகவே, இன்னமும் பல வருஷங்களுக்கு இவ்வியக்கம் பாடுபடவேண்டியிருக்கிறது என்பதிலும் என்ன ஆசைபடும் இருக்கிறது என்று கேட்கின்றோம்.

சேலம் நடவடிக்கைக்கு சேலம் ஜில்லா அதிகாரியான கலைக்டராவது கவனிப்பார் என்றாலோ அவரும் 'புளிப்புக்கு அவளப்பனே' என்கின்ற மாதிரி பார்ப்பன கலைக்டரேயாவார். இந்தக் காரணங்களாலேயே சேலம்

ஜில்லாவில் உள்ள சில்லறை பார்ப்பன அதிகாரிகளுக்கும் சிறப்பாக போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தைரியம் அதிகமாகி கலகங்கள் நடத்தப்பட ஆக்கமதிகரித்து வருகிறது.

கடைசிமுறையாக நாம் இதைச் சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அதாவது பொதுக்கூட்ட விஷயங்களில் ஏதாவது ஒரு நியதி ஏற்படுத்தி காலித்தனம் நிகழாமல் இருக்கும்படி செய்ய சர்க்கார் முன்வராத பகும் கண்டிப்பாய் பொதுக்கூட்டங்களில் இனி கொலைகள் நடக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்பதையும் அப்படி ஏற்பட்டால் அதற்கு சர்க்கார் தான் பொறுப்பாளியாவார்கள் என்பதையும் வினயமாய் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கூட்டங்களானது கொள்கையைப் பொறுத்தில்லாமல் வெறும் வகுப்பு உணர்ச்சியைக் கொண்டே பார்ப்பனர்கள் நடத்தி வருவதால் அதற்கு பார்ப்பன அதிகாரிகளின் நீதி நிர்வாகத் தன்மை உள் உளவாய் இருப்பதால் நாம் இம்மாதிரி தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இதை அரசாங்கத்தார் கவனித்து தக்கது செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியவர்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுவதாய் ஒப்புக் கொண்டு கேள்வி கேட்டவர்களை மேடைக்கு வரும்படி அழைத்து அடிக்கச் செய்திருப்பதும், போலீஸ்காரர்கள் அக்கூட்டத்தில் ஒருவர் கூட இல்லாதிருந்ததும், மற்றும் நமக்கு கிடைத்திருக்கும் சில தகவல்களும் கொண்டே நாம் இதை கவனிக்கும்படி அரசாங்கத்தாருக்கு எழுத நேர்ந்ததே ஒழிய மற்றப்படி வகுப்பு துவேஷம் கொண்டல்ல - கோழைத்தனம் கொண்டல்ல என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

மற்றும் ராசிபுரம் நடவடிக்கையைப் பற்றி 5-3-36ந் தேதி குடியரசில் விளக்கிவிட்டு ஸ்தல அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும் என்றும் எழுதியிருந்தோம். அப்படி இருந்தும் மேலும் அதே மாதிரி பல இடங்களில் நடப்பதாலும் மற்றொரு கட்சியாரும் இம்மாதிரி ஆகிவிட்டால் என்ன ஆகும் என்கின்ற பயத்தாலும் எழுத நேரிட்டது. ஆகையால் அரசாங்கத்தார் இதையாவது கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 31.05.1936

கடவுள் கதை

உலக உற்பத்தி “சந்தேகந்தெனிய” சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

கதை சொல்லுகிறவன்:- ஒரே ஒரு கடவுள் இருந்தார்.

கதை கேட்கிறவன்:- ஊம், அவர் எங்கே இருந்தார்?

க.சொ:- ஆரம்பத்திலேயே அதிகப் பிரசங்கமாய் கேட்கிறாயே. நான் சொல்லுவதை ஊம் என்று கேட்டால் தான் இந்தக் கதை சொல்ல முடியும்.

க.கே:- சரி, சரி சொல்லு, ஒரே ஒரு கடவுள். அப்புறம்?

க.சொ:- ஒரு நாள் உட்கார்ந்து கொண்டு என்ன செய்வது என்று யோசித்தார்.

க.கே:- சரி, எப்போ?

க.சொ:- பாரு மறுபடியும், இரட்டை அதிகப் பிரசங்கமாய் கேட்கிறாயே.

க.கே:- சரி, சரி. தப்பு சொல்லப்பா சொல்லு.

க.சொ:- உலகத்தை சிருஷ்டிக்கலாம் என்று முடிவு கொண்டார்.

க.கே:- (அதற்கு முன் உலகம் இல்லை போல் இருக்கிறது. உலகம் இல்லாமலே ஒரு நாள் உட்கார்ந்து கொண்டு யோசித்திருக்கிறார் போல் இருக்கிறது. அந்தரத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார் பாவம்! என்று நினைத்துக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து) சரி அப்புறம் (என்று சொன்னான்)

க.சொ:- என்ன இந்த மாதிரி நான் சொல்லுவதைக் கவனமாய்க் கேட்காமல் எங்கெங்கயோ யோசனையாய் இருக்கிறாயே.

க.கே:- இல்லை. நீ சொல்லுகிறபோதே சில சந்தேகம் தோன்றியன. அதைக் கேட்டால் கோபித்துக் கொள்ளுகிறாய், அதிகப்பிரசங்கி என்று சொல்லி விடுகின்றாய். ஆதலால் மனதிலேயே நினைத்து சமாதானம் செய்து கொண்டேன்.

க.சொ:- அப்படி யெல்லாம் சந்தேகம் கூட தோன்றக்கூடாது. கதை பாட்டி கதையல்ல; கடவுள் கதையாக்கும். இதை வெகு பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்கவேண்டும். தெரியுமா?

க.கே:- சரி அப்படியே ஆகட்டும். சொல்லு பார்ப்போம்.

க.சொ:- எதிலே விட்டேன்? அது கூட ஞாபகமில்லை, உன் தொந்திரவினால்.

க.கே:- சரி, கோபித்துக்கொள்ளாதே. நீ விட்டது எதிலே என்றா கேட்கிறாய்? இரு, யோசனை பண்ணிச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரே ஒரு கடவுள் அவர் ஒரு நாள் உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன செய்வது என்று யோசித்தார். உலகத்தை சிருஷ்டிக்கலாம் என்று எண்ணினார் என்பதில் விட்டாய். அதில் தொட்டுக்கொள். என்னை அதிகப்பிரசங்கி என்கிறாய் எனக்காவது ஞாபகமிருக்கிறது. மகா பக்தனாகிய உனக்கு மறந்து போகிறது பாவம். அப்புறம் சொல்லு.

க.சொ:- பாவம் என்ன எளவு, உன்னுடைய தொல்லையில் எதுதான் ஞாபகமிருக்கிறது. அப்புறம் என்ன பண்ணினார் என்பதுகூட மறந்து போய் விட்டது. யோசனை பண்ணி சொல்லுகிறேன் பொறு. (சற்று பொறுத்து) முதலில் வெளிச்சம் உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார்.

க.கே:- இருட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டா இவ்வளவும் நினைத்தார்? பாவம் கடவுளுக்கு எவ்வளவு பிரயாசை நம்மால்? அவர் கருணாநிதி என்பதற்கு இதைவிட என்ன ருசுவு வேண்டும்.

க.சொ:- அதையெல்லாம் நீ தெரிந்து கொள்வதற்குத்தானே இந்தக்கதை சொல்லுறேன். இந்த மாதிரி கவனமாய்க் கேள்.

க.கே:- சரி, சரி சொல்லு, உடனே வெளிச்சம் உண்டாய் விட்டதாக்கும். கடவுளுக்கு ஏதோ போட்டி இருக்கும்போல் இருக்கிறது.

க.சொ:- என்ன போட்டி?

க.கே:- இல்லையப்பா, வெளிச்சத்தைத்தான் கடவுள் சிருஷ்டித்தார். அதற்குமுன் இருந்த இருட்டை எவனோ அயோக்கியப்பயன் கடவுளுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிக்காக சிருஷ்டித்து விட்டு ஓடிப்போய் விட்டான் போலிருக்கிறது. கண்டால் நான் அவனை என்ன செய்வேன் தெரியுமா?

க.சொ:- தொலைந்து போகுது, அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப் படாதே; சொல்வதைக் கேளு.

க.கே:- சரி சொல்லு.

க.சொ:- அப்புறம் மேடு பள்ளம் எல்லாம் சமன் ஆகவேண்டும் என்று கருதினார்; அதுபோலவே ஆயிற்று.

க.கே:- கடவுளுக்கு முன்னால் இருந்த மேடு பள்ளங்களை யெல்லாம் சமன் ஆகவேண்டும் என்ற சொன்னாராக்கும், அதெல்லாம் சமனாய் விட்டதாக்கும். கடவுள் நல்ல கடவுள். எவ்வளவு ஞானமும், கருணையும் உடைய கடவுள். மேடு பள்ளம் இருந்தால் நம்ம கதி என்ன ஆவது? இன்று போல் சமுத்திரமும், மலையும், குழியும், குன்றுமாகவல்லவா ஆகி இருக்கும். ஆதலால் கடவுள் நல்ல வேலை செய்தார்.

ஆனால் அப்புறம் எவனோ புறப்பட்டு மறுபடியும் பழயபடி இருட்டும், மேடும் பள்ளமும், குழியும், குன்றும் ஏற்படும்படி செய்து விட்டான் போலிருக்கிறது. இருக்கட்டும், அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. கடவுள் செய்த நன்மைகளை நினைத்து மகிழ்ந்து அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம். அப்புறம் என்ன செய்தார்?

க.சொ:- அப்புறம் அதாவது வெளிச்சம் உண்டாகி மேடு பள்ளம் நிரவப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் யோசித்தார்.

க.கே:- சரி, யோசித்தார்.

க.சொ:- அதற்குள் ஒருநாள் முடிந்து போய்விட்டது. அடுத்த நாள் அதாவது இரண்டாவது நாள் காற்று உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார்; உடனே காற்று உண்டாய் விட்டது.

க.கே:- பிறகு என்ன செய்தார்?

க.சொ:- அதற்கும் ஒரு நாள் ஆகிவிட்டது. பிறகு மூன்றாம் நாள் பூமி உண்டாகக் கடவது என்று நினைத்தார், பூமி உண்டாயிற்று. அன்றே சமுத்திரம், செடிகள் உண்டாகக் கடவது என்று நினைத்தார், உடனே சமுத்திரம் செடிகள் உண்டாயின.

க.கே:- பிறகு?

க.சொ:- இதற்குள் மூன்று நாள் முடிந்து விட்டது. நான்காம் நாள் உட்கார்ந்துகொண்டு யோசித்தார் யோசித்தார், ரம்ப கஷ்டப்பட்டு என்ன செய்வது என்று யோசித்தார்.

க.கே:- அப்போ பாவம்; கடவுள் நமக்காக எவ்வளவு பாடுபட்டார், மனிதர்களுக்கு நன்றி விஸ்வாசம் இருக்கிறதா? போனால் போகட்டும், அப்புறம் என்ன செய்தார்? சொல்லு சீக்கிரம்.

க.சொ:- அப்புறம் நான்காம் நாள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். என்ன முடிவுக்குத் தெரியுமா? சூரியன், சந்திரன், நக்சத்திரங்கள் ஆகியவைகள் உண்டாக வேண்டும் என்று கருதி ஒரே அடியாய் இவ்வளவும் உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார், உடனே உண்டாகிவிட்டன.

க.கே:- சரி, சரி. இப்போது புரிந்தது; அந்தக் கடவுளின் பெருமை. நான் முன்பு சந்தேகப்பட்டதும், குறுக்கு கேள்வி போட்டதும் அதிகப் பிரசங்கித்தனம் என்பது வெளியாயிற்று.

க.சொ:- பார்த்தாயா, நான் அப்பொழுதே சொல்லவில்லையா? கடைசிவரை பொறுமையாய்க் கேட்டால், எல்லா சந்தேகமும் விளங்கிவிடும் என்று. எப்படி விளங்கிற்று? சொல்லு பார்ப்போம்.

க.கே:- அந்தக் கடவுளின் பெருமை எனக்கு எப்படி விளங்கிற்று என்றால், பூமி உண்டாவதற்கு முன்பே மேடு பள்ளத்தை யெல்லாம் சமன்

செய்தது ஒன்று, மற்றும் சூரியன் பூமி ஆகியவை உண்டாவதற்கு முன்பே நாங்கள் கணக்கு எண்ணவும், முதல் நாள், இரண்டாம் நாள், மூன்றாம் நாள் கண்டுபிடிக்கவும் முடிந்ததுபார். இது எவ்வளவு அற்புதமான செய்கை. அப்புறம் மேலே சொல்லு. மிகவும் ருசிகரமாகவும் மஹிமை பொருந்தியதாகவும் இருக்கிறது இந்தக் கடவுள் கதை.

க.சொ:- அதற்குள் என்ன தெரிந்துகொண்டாய்? இன்னம் கேள். எவ்வளவு அதிசயமாயும் ருசியாயும் இருக்கும் பார். அப்புறம் ஐந்தாவது நாள் ஆயிற்று. மீன்களும் பட்சிகளும் உண்டாகக் கடவது என்றார்; உடனே ஆகிவிட்டன.

க.கே:- இத்தனை கோடி கோடி கோடி மீன்களும் ஒரே நாளில் ஆய்விட்டன என்றால் கடவுள் சக்தியும் பெருமையும் எப்படிப்பட்டது பார். அப்புறம்?

க.சொ:- அப்புறம்தான் விசேஷமான வேலை செய்கிறார். அதாவது ஆறாவது நாள் உட்கார்ந்து யோசித்து யோசித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து மிருகங்களும் மனிதர்களும் உண்டாகக் கடவது என்றார். உடனே மிருகங்களும் மனிதர்களும் உண்டாகிவிட்டார்கள்.

க.கே:- அப்பாடா! கடவுள் வெகு பிரயாசைப்பட்டிருக்கிறாரே ஒரு வாரம் போல் 6 நாள் விடாமல் கஷ்டப்பட்டு வெளிச்சம், சமம், காற்று, பூமி, சமுத்திரம், செடிகள், சூரியன், நகடித்திரம், சந்திரன், மீன்கள், பட்சிகள், மிருகங்கள், மனிதர்கள் ஆகிய எவ்வளவு பண்டங்களையும், ஜீவனங்களையும் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். என்ன கஷ்டம்? இதற்கு ஆக அவருக்கு களைப்பு இளைப்பு ஏற்படவில்லையா?

க.சொ:- ஓடாதே சொல்லுகிறேன் கேள். நமக்கு இருக்கிற புத்தி கடவுளுக்கு இருக்காதா? ஏழாவது நாள் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டார். அதனால் தான் இப்போது கூட ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வுநாள் ஆகக் கருதப்படுகிறது.

க.கே:- சரி புரிஞ்சது. கடவுள் தயவினால் வேலை செய்யாதவன் கூட இப்பொழுது ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுகிறான். கடவுள் எவ்வளவு கருணை உடையவர்? சரி. அப்புறம்.

க.சொ:- மனிதரை கடவுள் சிருஷ்டித்தாரென்றால் எப்படி சிருஷ்டித்தார் தெரியுமா?

க.கே:- அதை கேட்கவேண்டும் என்றுதான் நினைத்தேன். நீ அதை அதிகப் பிரசங்க கேள்வி என்று சொல்லிவிடுவாயே என்று விட்டு விட்டேன். ஆனாலும் நல்லவேளையாய் நீயே சொல்லப் புறப்பட்டுவிட்டால் அதுவும் அந்தக்கடவுள் செயலாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சொல்லு. சொல்லு.

க.சொ:- முதல் முதலில் ஒரே ஒரு மனிதனை சிருஷ்டித்தார். பிறகு அவனுடைய விலாவிலிருந்து ஒரு எலும்பை எடுத்து அந்த எலும்பிலிருந்து

ஒரு பெண்ணை சிருஷ்டித்து இரண்டுபேரையும் ஷோக்காய் ஒரு நந்தவனத்தில் உலாவச் சொன்னார். அந்த நந்தவனத்தில் சில பழச்செடிகள் இருந்தன. அந்த பழச்செடிகளில் ஒரு பழச்செடியின் பழத்தை சாப்பிடக் கூடாது என்று கடவுள் அந்த ஆண் பெண் இருவருக்கும் சொல்லி வைத்தார். கடசியாக அந்த ஜோடி கடவுள் வார்த்தையைத் தட்டிவிட்டு பிசாசு வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தப் பழத்தை சாப்பிட்டு விட்டது.

க.கே:- நில்லு, நில்லு. இங்கே எனக்கு கோபம் வருகிறது. அந்தக் கோபம் ஆறினால் தான் மேல்கொண்டு கதை கேட்க முடியும்.

க.சொ:- என்ன கோபம்?

க.கே:- அதெப்படி? அங்கே சாத்தான் வந்தான். அவனை யார் சிருஷ்டித்தது? மேல்படி 6-நாள் வேலையிலும் கடவுள் சாத்தானை சிருஷ்டிக்கவே இல்லையே. அந்தப்பயலை வேறு எந்தப் பயலோ சிருஷ்டித்தல்லவா கடவுளுடன் போட்டி போட அந்த நந்தவனத்துக்கு அனுப்பி யிருக்கவேண்டும்? அந்த பயலைக்கண்டு பிடித்து அவனுக்கு தகுந்த புத்தி கற்பிக்க வேண்டாமா? ஒரு சமயம் கடவுளும் தனது பெருந்தன்மையில் அந்த சாத்தானையும் அவனை சிருஷ்டித்த மற்றொரு சாத்தானையும் சும்மா விட்டிருப்பார். நமக்கு புத்தியும் ரோசமும் வேண்டாமா? அந்த சாத்தானையும் அவனைச் சிருஷ்டித்தவனையும் கண்டு பிடித்து தகுந்தபடி புத்தி கற்பிக்கா விட்டால் நமக்கும் மற்ற மிருங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? இதுதான் என்னுடைய ஆத்திரம். இதற்கு ஒரு வழி சொல்லு. எனக்கு கோபம் வந்து வந்து போகிறது.

க.சொ:- ஆத்திரப்படாதே. நான் சொல்வதை பூராவும் கேள். பிறகு அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

க.கே:- சரி, சொல்லித்தொலை, நமக்கென்ன மானமா, வெட்கமா, அறிவா என்ன இருக்கிறது? எவன் வந்து என்ன செய்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டு சாமி மாடுமாதிரி தலையை ஆட்ட வேண்டியது தானே. அப்புறம்?

க.சொ:- அந்தப்பழத்தைச் சாப்பிட்ட இருவருக்கும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன.

க.கே:- ஆளுக்கு ஒரு குழந்தையா?

க.சொ:- இரண்டுபேருக்கும் சேர்ந்து இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன.

க.கே:- சரி அப்புறம் என்ன ஆச்சது?

க.சொ:- என்ன ஆவது? பிசாசு பேச்சைக் கேட்பதால் பிறந்த பிள்ளை யோக்கியமாக இருக்குமா? அவைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டை இட்டுக் கொண்டு இளையது மூத்ததைக் கொன்று விட்டது.

க.கே:- காலம் கலிகாலமல்லவா? மூத்தது மோனை, இளையது காளை. கொல்லாமல் இருக்குமா? அப்புறம்?

க.சொ:- இளையவனைக் கடவுள் உன் அண்ணன் எங்கே என்று கேட்டார். இளையவன் எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார். உடனே கடவுள் கோபித்துக்கொண்டு அந்த ஆதி ஆண் பெண் ஆகியவர்களிடத்தில் மறுபடியும் ஒரு குழந்தை உண்டாகும்படி செய்தார்.

க.கே:- எப்படியோ செய்தார், அப்புறம்?

க.சொ:- இதற்குள்ளாக கொசு கொசுவென்று குழந்தைகள் பெருகி விட்டன. இவைகள் எல்லாம் அயோக்கியர்களாக இருந்தன. இவைகளில் ஒன்று தவிர மற்றவைகள் எல்லாம் இறந்து போயின.

க.கே:- ஐயையோ! அப்புறம் கடவுள் என்ன செய்தார்?

க.சொ:- என்ன செய்தார். மிஞ்சின குழந்தையை ஒரு கப்பல் தயார் செய்யச் செய்து அதில் கடவுள் முன் உற்பத்தி செய்த பொருள்களையெல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டு தண்ணீரில் மிதக்கச் சொன்னார். அந்தப்படியே மிதங்கினான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பெரிய மழை பெய்து எங்கும் பிரளயமாக ஆகி உலகமே அழிந்து விட்டது. இந்தக் கப்பல் மாத்திரம் மிஞ்சிற்று. மீதியான கப்பலினாலும் அதிலிருந்தவர்களாலும் இப்பொழுது காணப்படுகிற உலகமும் அதிலுள்ள சகலமும் உண்டாயின.

க.கே:- அந்தக் கப்பலில் சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரம் முதலிய எல்லாம் ஏற்றப்பட்டு எல்லாம் முழுகிப் போச்சாக்கும்.

க.சொ:- ஆம் எல்லாம் அடியோடு முழுகிவிட்டன.

க.கே:- போதுமப்பா, இன்னம் இதற்கு மேல் சொன்னால் என்னால் கேட்க முடியாது. நல்ல தங்கமான கதை இது.

க.சொ:- சரி. அப்படியானால் இப்போது நிறுத்தி விட்டு மற்றொரு நாளைக்கு இன்னொரு கடவுளுடைய கதையை நான் சொல்லுகிறேன் நீ கேளு.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - உரையாடல் - மே 1936

இராமனுக்கு சீதை தங்கை இராவணனுக்கு சீதை மகள் இராமனுக்கு நான்கு பெண்டாட்டிகள்

இராமாயணம் என்பது சூரிய குல அரசர்களின் சரித்திரங்களில் ஒன்று என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இராமாயணம் என்னும் பெயரால் பல நூற்றுக்கணக்கான இராமாயணங்கள் இருந்ததாகவும், நூறு கோடிக்கணக்கான சுலோகங்கள் இருந்ததாகவும், அவைகள் காலப் போக்கில் பல “தெய்வீக காரணங்களால் மறைந்து போய் விட்டன” வென்றும், ஆனாலும் இப்போது 24 விதமான இராமாயணங்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றை தோழர் கோவிந்ததாஸ் அவர்கள் வட இந்தியாவிலுள்ள ஒரு மடத்தில் தாமே நேரில் பார்த்ததாகவும் தாம் எழுதிய “இந்து மதம்” என்ற புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.

அதை அனுசரித்தே சென்னை மைலாப்பூர் “ராமாயண விலாசம்” என்னும் கிருகத்தில் உள்ள இராமாயணப் பிரசுர கர்த்தாவாகிய திரு. சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் பி.ஏ. என்பவரால் எழுதப்பட்டு 1928-ம் வருஷத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கும் “இதர ராமாயணங்கள்” என்னும் புத்தகத்தில் மேல்கண்ட விஷயங்கள் விளக்கப்பட்டு முதல் தடவையாக நான்கு இராமாயணங்கள் அதில் விவரிக்கப்பட்டு வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன. (அப்புத்தகத்தின் விலை ரூ 1.) அவையாவன:- ஐன ராமாயணம், பௌத்த ராமாயணம், யவன ராமாயணம், கிறைஸ்த ராமாயணம் என்பவைகளாகும்.

இவற்றுள் யவன ராமாயணம், கிறைஸ்த ராமாயணம் ஆகியவைகள் பெரும்பாலும் இராமாயணக் கதையைப் போன்ற போக்கில் இருந்தாலும் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயரும் மற்ற சில்லறை விஷயங்களும் பெரிதும் மாறுபட்டு அந்தந்த பாஷைக்கு ஏற்ற பெயர்களாக இருப்பதால் அதை நாம் இதில் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்கு உபயோகித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

ஆனால் மற்ற இரண்டும் அதாவது ஐன பௌத்த ராமாயணங்கள் பெரிதும் கதைப் போக்கிலும் பெயர்களிலும் எல்லாம் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. ஆனால் சில்லறை விஷயத்தில் மாத்திரம் பல விஷயங்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

அதில் ஜைன ராமாயணம் என்பது இப்போதும் அடையாற்றுப் புத்தகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக பதிப்பாசிரியரே எழுதியிருக்கிறார். அதில் தசரதன், ராவணன் முதலியவர்களுடைய சந்ததிக்கிரமம், பிறப்பு, வளர்ப்பு முதலியவைகளும் சிறிது வித்தியாசப்பட்டாலும், மூல புருஷனாகிய தசரதனை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அவனுக்கு நான்கு மனைவிகள் என்றும், அவர்களின் பெயர்கள் 1. அபாரஜிதை, 2. சுமத்ரை, 3. கைகேயி, 4. சுப்ரபை என்றும் குறிப்பிட்டு விட்டு கைகேயிக்கு தசரதன் கொடுத்த இரண்டு வரத்தையும் அப்படியே குறித்திருப்பதுடன், அபராஜிதைக்கு ராமன் பிறந்ததாகவும், சுமத்திரைக்கு லக்ஷ்மணன் பிறந்ததாகவும், கைகேயிக்கு பரதன் பிறந்ததாகவும், சுப்ரபைக்கு சத்துருக்கன் பிறந்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இது போலவே சீதையை ஜனகராஜனுடைய மகள் என்றும், வில்லை வளைப்பவனுக்கு ஜனகன் சீதையைக் கொடுப்பதாக நிபந்தனை வைத்திருந்தானென்றும், ஆகவே, வில்லை வளைத்தே ராமன் சீதையை மணந்தான் என்றும், லக்ஷ்மணனுக்கு 18 பெண்சாதிகள் என்றும், பரதனுக்கு ஜனகனுடைய சகோதரரின் குமாரத்தி கொடுக்கப்பட்டா ளென்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

மற்ற பட்டாபிஷேகக் கதையும் வால்மீகி ராமாயணத்தைப் போலவே இருந்தாலும் சிறு சிறு மாறுதல்களுடன், தபசு செய்ததற்காக சம்பூகன் வதைக்கப் பட்டதும் குறிக்கப்பட்டிருப்பதோடு இராமனுக்கு நான்கு பெண்சாதிகள் என்றும், அவர்களின் பெயர் 1 சீதை, 2 பிரபாவதி, 3 ரதினிபா, 4 ஸ்ரீதாமா என்பவர்கள் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் வால்மீகி இராமாயணத்திலும் கூட இருக்கிறது.

பௌத்த ராமாயணம்

பௌத்த ராமாயணத்திலும், தசரத ராஜனுக்கு பதினாயிரம் மனைவிகள் என்றும், அவர்களில் மூத்தவருக்கு ராமன் லக்ஷ்மணன் என்பவர்களான இரண்டு ஆணும், சீதை என்று ஒரு பெண்ணும் ஆக மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன என்றும் அடுத்த மனைவிக்கு பரதன் என்கின்ற ஒரு ஆண் குழந்தை மாத்திரம் பிறந்தது என்றும், அரசன் பரதனுக்குப் பட்டங் கொடுப்பதாய் இளைய மனைவிக்கு வாக்குக் கொடுத்திருந்தான் என்றும், ஆனால் அரசன் அந்தப்படி செய்யாமல் ராமனுக்குப் பட்டம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தான் என்றும், இளைய மனைவி கட்டாயப்படுத்தினதால் பரதனுக்குப் பட்டம் கொடுத்து விட்டு ராமன், லக்ஷ்மணன், சீதை ஆகிய சகோதர சகோதரிகளை பரதன் கொண்டு விடுவான் எனப் பயந்து காட்டுக்குப்பி விட்டான் என்றும், பரதன் தமயனைத் தேடிக் காட்டுக்குப் போய் ராமனையே பட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளச் சொன்னதாகவும், ராமன் தன் தகப்பனார் இறந்த பிறகுதான் தான் நாட்டுக்குத் திரும்பி வர முடியுமென்றதாகவும், அதுவரை அவனது பாதரசையையும் மற்ற சகோதர சகோதரிகளையும் அனுப்பும்படி பரதன்

கேட்டு வாங்கி அழைத்துவந்ததாகவும், பன்னிரண்டு வருஷமான பின் தசரதன் இறந்து போனதாகவும், பிறகு ராமன் அயோத்திக்கு வந்ததாகவும், வந்தவுடன் ஊர்ஜனங்கள் ராமனுடைய தங்கையாகிய சீதையை அவளது தமையனாகிய ராமனுக்குக் கலியாணம் செய்வித்து பட்டங் கட்டினதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை மெய்ப்பிக்க தோழர் அய்யங்கார், அந்தக்காலத்தில் அண்ணனும் தங்கையும் கலியாணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு என்றும், எகிப்து தேச ராஜதர்மமே சகோதரியை மணப்பது தான் என்றும் இதை அறிந்து தான் ரிக்குவேதம் 10-வது மண்டலத்தில் 10, 12 சலோகங்களில் சகோதரியை மணப்பது கண்டிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றும், அதற்கு முன் அவ்வழக்கமிருந்து வந்ததற்கும் மேலும் ஆதாரமாக சூரியனும் அக்கினியும் தங்களது தங்கைகளையே மணந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்.

தோழர் சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் தாம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த வால்மீகி ராமாயணம் பின் பகுதிக் குறிப்பு 431-ம் பக்கத்தில், சீதை தசரதனுடையமகள் என்றும், அவளை தசரதன் ஜனகனுக்குத் தானம் கொடுத்தார் என்றும், அவள் பூமியில் பட்டால் பூமி இழுத்துக்கொள்ளும் என்றும், ஆதலால் பூமியில் விடாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் தசரதன் கொடுத்தான் என்றும், தசரதன் இல்லாதபோது ஒரு நாள் சீதை பூமியின் மீது நின்றுவிட்டாள் என்றும், அதனால் அவள் பூமிக்குள் மறைந்து போய்விட்டாள் என்றும், பிறகு கொஞ்ச காலம் பொறுத்து ஜனகன் பூமியை உழும்போது சீதை பூமிக்குள்ளிருந்து கலப்பையில் தட்டுப்பட்டு ஜனகனால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டாள் என்றும், ஆனால் ஜனகனுக்கு அவள் தான் முன் வளர்த்து வந்த சீதை என்று தோன்றவில்லை யென்றும், ஆகவே அவளது தமையனாகிய ராமனுக்கே அவளைக் கலியாணம் செய்து கொடுத்து விட்டதாகவும் குறிப்பிட்டு விட்டு, இந்த விஷயம் வசிஷ்ட புராணத்திலும், ஸ்கண்டோத்திர புராணத்திலும் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

அன்றியும் இதே தோழர் சீனிவாசயங்கார், 'எவனொருவன் தன்னுடைய தங்கையை மணம் செய்து கொள்ளுகின்றானோ அவனது மனைவியைத் தூக்கிக்கொண்டு போவதால் உனக்கு மரணமுண்டு' என்று ராவணனுக்கும் ஒரு காலத்தில் நாரதர் சாபம் கொடுத்திருந்ததாகவும், அந்தச் சாபத்தின் பலனாய் ராவணனானவன் ராமன் தன் தங்கையாகிய சீதையை மனைவியாக மணந்து கொண்ட விஷயம் தெரியாமல் சீதையை தூக்கிக்கொண்டு போனதாகவும், அதனாலேயே ராவணன் ராமனால் கொல்லப்பட்டதாகவும், ராவணனுக்கு உண்மையில் ராமன் தன் தங்கையைக் கட்டிக்கொண்டது தெரியாதென்றும், தெரிந்திருந்தால் சீதையைத் தொட்டிருக்க மாட்டான் என்றும், இந்த உண்மைகள் பார்க்கவ புராணத்தில் இருப்பதாகவும் மேற்கண்ட 431-ம் பக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மற்றும் இதே தோழர் சீனிவாசயங்கார் அதற்குக் கீழேயே சீதை ராவணன் மகள் என்றும், அவள் பிறந்த காலதோஷத்தால் தகப்பனுக்கு (இராவணனுக்கு) ஆபத்து விளையும் என்று நாரதர் இராவணனுக்குச் சொன்னதாகவும் அந்தக் காரணத்தால் இராவணன் தன் மகளாகிய சீதையை ஒரு பெட்டியில் வைத்து சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் எறிந்து விட்டதாகவும், அது ஜனகனது ராஜ்யத்தில் ஓடும் ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டதாகவும், அதை ஜனகன் கண்டெடுத்து வளர்த்து ராமனுக்குக் கொடுத்ததாகவும், ராமனும் சீதையும் வனத்திலிருக்கும்போது ராவணன் சீதையைத் தன் மகள் என்று தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டு வந்து விட்டதாகவும், குறிப்பிட்டு விட்டு இந்த உண்மை மவுட்கலிய ராமாயணத்தில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இவைகள் உண்மையாய் இருக்கலாம் என்பதற்கு அவர் ஒரு யுக்தி காரணமும் சொல்லுகிறார். அதாவது, “சீதையின் பிறப்பைப் பற்றியோ, அவளுடைய பழைய சந்ததியைப் பற்றியோ வால்மீகர் எங்கும் ஒரு வரிகூட எழுதவில்லை. ஆதலால் இந்தக் கூற்றுக்கள் உண்மையாக இருக்கலாம்” என்கின்றார்.

எனவே சீதை தசரதனுக்கு மகள் என்பதற்கும், ராமனுக்குத் தங்கை என்பதற்கும் இதுவரை 4, 5 ஆதாரங்களும், ராவணனுக்கு மகள் என்பதற்கு இரண்டு ஆதாரங்களும் கிடைக்கின்றன. இன்னமும் மற்ற ராமாயணங்களில் என்னென்ன பந்தவங்களும் இருக்குமென்பது ஊகிக்கக்கூட வில்லை.

(இக்கட்டுரை “ஆனந்த விகடன்” அனுபந்தத்திற்கு எழுதப்பட்டதாகும்.)

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - மே 1936

கிராமப் புனருத்தாரணப் புரட்டு

Back to Nature இயற்கை வழிக்குத் திரும்பு! Back to the Village கிராமத்திற்குப் போ!! Support village industries குடிசைத் தொழிலை ஆதரி! என்கிற பல்லவிகளைத் தேச பக்தர்களில் பலர் இதுபோது பாடி வருகிறார்கள். B.A., M.A. பட்டதாரிகளுக்கெல்லாம் கிராமத்துக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை யேற்றுக் கொள்ளும்படி உபதேசம் செய்யப்படுகிறது. படித்தவர்களின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் பாமரரின் தரித்திரத்தைப் போக்குவதற்கும் எல்லோரும் கிராமத்துக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வது தான் சிறந்த மார்க்கம் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கிராமப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்காக தோழர் காந்தியார் அகில இந்திய கிராமக் கைத்தொழிற் சங்கம் என்பதாக (The All India Village Industries Association) ஒரு சங்கத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார். கவர்ன்மெண்டாரும் இந்த வேலையைச் செய்வதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிவைத்திருக்கின்றனர்.

ஆனால் நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இயற்கை வழிக்குத் திரும்புவதும், கிராமத்திற்குப் போவதும், எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வதும் நாட்டு மக்களுக்கு நலந்தரக் கூடிய காரியங்களா? நடக்கக் கூடிய காரியங்களா? கிராமத்திலா நமது கதி மோகும்? என்கிற விஷயங்களைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பட்டினமா கிராமமா?

கிராமந்தோறும் மின்சார சக்திகளையும், ரேடியோ நிலையங்களையும், நாடு முழுதும் ஆகாய விமானப் போக்குவரத்து மார்க்கங்களையும் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் “சாத்தான்” அரசாங்கத்தின் கிராம புனருத்தாரண நோக்கத்திற்கும், முறைக்கும் ஒவ்வொருவனும் அவனவனுக்கு வேண்டிய உணவையும் உடையையும் அவனவனே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற “மகாத்மா” காந்தியாரின் கிராமப்புனருத்தாரண நோக்கத்திற்கும் முறைக்கும், யாதொரு சம்பந்தமும் இருக்க முடியாது. இருவர் கொள்கை களுக்கும், அடிப்படைத் தத்துவங்களிலேயே, மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளது போன்ற வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் கிராமப் புனருத்தாரண வேலையைப் பற்றி நாம் கவனிக்க தேவையில்லை. நாம் விரும்பினாலும் வெறுத்தாலும் இன்றைய நிலையில், அரசாங்கம் இது

விஷயத்தில் நம் அபிப்பிராயத்தை மதிக்கப் போவதில்லை. ஆகையால் இங்கே நாம் ஆராய எடுத்துக்கொண்டது தேசபக்தர் என்பவர்களின் (காந்தியாரின்) கிராமப் புனருத்தாரண - கிராம சேவையைப் பற்றியேயாகும்.

காந்தியாரின் கொள்கைப்படி பட்டண வாசமும் நாகரீக வாழ்க்கையும் இயற்கைக்கு விரோதமானவை; மனிதனுக்கு கெடுதி செய்பவை; கிராம வாசமும் எளிய வாழ்க்கையும் இயற்கையோடொன்று பட்டவை; மனிதனுக்கு நன்மை செய்பவை; ஆகையால் எல்லோரும் கிராமங்களுக்குப் போனால் கோடிமம் அடையலாம் என்பது கருத்தாகும். கிராமவாசம் பட்டினவாசம் இரண்டில் எது சிறந்தது என்பதைக் கவனிப்பதற்கு முன் கிராம வாழ்க்கையின் மேன்மைக்கு முக்கிய காரணமாகச் சொல்லப்படும் அதன் தத்துவ பீடமான இயற்கை வாழ்க்கையைப் பற்றி முதலில் ஆராய்வோம்.

இயற்கை என்பது என்ன?

இயற்கை வாழ்க்கை, இயற்கை வழி, இயற்கைச் சக்தி, இயற்கைச் சட்டம் என்று தாராளமாய்ச் சொல்லப்படும் போது, இயற்கை என்ற வார்த்தையின் தெளிவான அர்த்தம் என்ன என்பது கவனிக்கப் படுவதில்லை. ஆனால் அதன் அர்த்தத்தைத் திட்டவட்டமாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது இயற்கை வாழ்க்கையைப் பற்றிய இந்த ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியமாகும். “இயற்கையைப் பின்பற்றி வாழ்க்கை நடத்து” என்று சொல்லும்போது சாதாரணமாய்க் கவனிக்கப்படாத அர்த்தத்தை முதலில் கவனிப்போம்.

இயற்கையின் விரிந்த பொருள்

ஒரு பொருளின் தோற்றம், குணம் அல்லது சக்தி, செய்கை, ஆகியவை எல்லாம் சேர்ந்த அதன் முழுத்தன்மையை அப்பொருளின் இயற்கையென்று பொதுப்படச் சொல்லலாம். தீயின் இயற்கை சுடுதல், எரிதல், புகைதல், ஒளிவிடுதல் முதலியன. நீரின் இயற்கை பள்ளம் நோக்கிப் பாய்தல், தன் சமநிலைக்குப் பரவுதல் முதலியன. இம்மாதிரியே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அவைகளுக்குள்ள சக்திகளின் (மனிதனால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதும் கண்டுபிடிக்கப்படாதனவும்) தொகுதியை அப்பொருள்களின் இயற்கை என்னலாம். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வேறு வேறான இயற்கை இருப்பினும், அவ்வப்பொருளின் இயற்கையானது, கால தேச வேறுபாட்டால் மாறுபாடடையாமல், எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் ஒரே தன்மைத்தாய் இருக்கிறது. பொருள்களுக்குள்ள இயற்கைச் சக்திகள் வெளிப்பட்டு இயங்கும் முறையை அதனதன் சுபாவத்தை இயற்கை விதி அல்லது சட்டம் என்று சொல்லலாம். சூடு விரியச் செய்கிறது. குளிர் இறுகச் செய்கிறது. இதுபோன்ற இயற்கை விதிகளும் காலதேச வேறுபாட்டால் மாறுபாடடையாமல், எங்கும் எப்போதும் ஒரே மாதிரி நிகழக் கூடியவை. காற்றும் தண்ணீரும் இல்லாமல் பிராணிகள் உயிர்வாழ முடியாது என்பதும் ஓர் இயற்கை விதி. இவ்வாறே உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களின் எல்லாத் தன்மைகளும் எல்லாச் சக்திகளும்,

அவை இயங்கும் எல்லா விதிகளும் சேர்ந்தது இயற்கையென்று விரிந்த பொருள்கொண்டு பார்க்கும்போது எப்பொருளையும், எச்செய்கையையும் செயற்கை என்று சொல்ல முடியாது. செயற்கை அனைத்தும் இயற்கையே யாகும். ஏனெனில் இயற்கைக்குப் புறம்பான சக்தி செயற்கைக்கு ஏது? இயற்கைச் சக்திகளை ஏவி, இயற்கை விதிகளின் படி இயங்கச் செய்யத்தான் மனிதனால் முடியுமே தவிர, இயற்கையில் இல்லாத புதுச் சக்தியைப் பொருள் களுக்கு ஊட்டவோ, இயற்கை விதிகளுக்கு மாறாக அச்சக்திகளை இயங்கச் செய்யவோ, மனிதனால் முடியாது.

இயற்கையும் செயற்கையும்

இயற்கைப் பொருள்களையும் இயற்கைச் சக்திகளையும் கொண்டு ஓர் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தையடைய மனிதன் செய்யும் முயற்சியும், அம்முயற்சியின் பயனும் செயற்கையெனப்படுகிறது. ஆனால், காவேரிக் கரையிலிருந்த மரம் வெள்ளத்தில் மிதந்து வருவதற்கும், கடல்களைக் கடக்கக் கட்டப்பட்ட கப்பல்கள் தண்ணீரில் மிதந்து செல்வதற்கும் ஆதாரமான இயற்கை விதி ஒன்றே. உலை மூடியை எழுப்பும் நீராவிச் சக்திக்கும், ரயில் என்ஜினை இயங்குவிக்கும் நீராவிச் சக்திக்கும், அளவிலும், அமைப்பிலும் அன்றித் தன்மையில் என்ன வித்தியாசம்? காட்டில், தானே உதிர்ந்து மண்ணில் புதைந்த மாங்கொட்டையும் தோட்டத்தில் குடியானவன் கொண்டுபோய் ஊன்றிய மாங்கொட்டையும் முளைத்தெழுவது ஒரே விதமான இயற்கைச் சக்தியைக்கொண்டல்லவா? ஆகையால் செயற்கையெனப்படும் எல்லா வற்றிலும் மனிதன் செய்யும் முயற்சிகள் இயற்கைக்கு மாறுபட்டனவாகா. இன்ன பொருளை இன்ன நிலையில் வைப்பது, இன்ன வகையில் சேர்ப்பது, அல்லது இன்ன அளவில் பிரிப்பது ஆகிய காரியங்களினால், இன்ன சக்திகள், இன்ன வகையில் தோன்றி இன்ன விதிகளின்படி இயங்கும் என்கிற உண்மைகளைக் கவனித்தறிந்து தனக்குச் சாதகமான பலனை அளிக்கும்படி, அப்பொருளை, அத்தன்மையில் நிறுத்தவோ, சேர்க்கவோ, பிரிக்கவோ செய்யும் முயற்சிகளை இயற்கைக்குப் புறம்பானவை என்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? இவ்வாறு முயற்சிக்கும் மனிதனுடைய எண்ணங்களும், மனோ முயற்சியும், இதற்காக இவன் எடுத்துக் கொள்ளும் தேச முயற்சியும் கூட, இயற்கை சக்திகளுக்கும், இயற்கை விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நிகழ்தல் கூடும் என்றால், எது இயற்கை? எது செயற்கை? எனவே, இயற்கை என்பதன் விரிந்த பொருளில் எதுவும் செயற்கையாதல் இல்லையாதலால், ரயில் என்ஜினும், காந்திக்குல்லாயும் இயற்கையேயாதலால், விவசாயமும், கைத்தொழிலும் இயற்கையேயாதலால், “இயற்கையைப் பின்பற்று; இயற்கை வழியைப் பின்பற்று” என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை. இயற்கைக்குப் புறம்பாகவோ இயற்கைக்கு மாறாகவோ, ஒரு நிமிஷங்கூட நடக்க முடியாத ஒருவனை, “இயற்கையைப் பின்பற்று” என்று சொல்வது, “உயிர் வாழ வேண்டின் சதா சுவாசித்துக் கொண்டிரு” என்று சொல்வது போலிருக்கிறது!

இரண்டாவது அர்த்தம்

‘இயற்கை வழிக்குத் திரும்பு’ என்று சொல்லும் போது தாங்கள் கொண்ட அர்த்தம், மேலே கூறிய விரிந்த எண்ணத்தில் அல்ல, வேறு அர்த்தத்தில் என்று தேச பக்தர்கள் சொல்லக்கூடும். மனிதனுடைய தூண்டுதல், ஏவுதல், முயற்சி முதலிய எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமல், பொருள்கள் தாமாக இயங்குகின்ற தன்மை தான் நாங்கள் சொல்லும் இயற்கை. இந்தக் குறுகிய அர்த்தத்தின்படிதான், இயற்கை, நம் நடத்தைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் வழி காட்டுகிறது, அதை அனுசரித்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் காந்தியார் சொல்லலாம். மனித சம்பந்தம் எதுவும் இல்லாமல், இயற்கையாக உள்ள நிலைமையும், மனித முயற்சியின்றித் தானாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும், நியாயமும், காருண்யமும், தெய்வத் தன்மையும் வாய்ந்தவை யென்றும், பொருள்கள் தானாக இயங்கும் நெறி, உயர் நெறி, உண்மை நெறி, நீதி நெறி என்றும், மனிதனுடைய அறிவு கற்பிக்கும் நெறியும் ஒழுக்கமும், நீதியற்றவை, நேர்மையற்றவை யென்றும், ஆகையால் நாகரிக வாழ்க்கையும், விஞ்ஞான நெறியும், தள்ளத் தக்கவை யென்றும் சொல்லப்படும் வாதங்களை இனி ஆராய்வோம்.

இயற்கை காட்டும் நியாயம்

மனித சம்பந்தமில்லாது தானாக நிகழும் காரியங்கள் எல்லாம், நியாயமானவை யென்றால், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் நியாய விரோதமானதாகு மல்லவா? பிறந்த மேனியை மறைத்து வேட்டி கட்டிக் கொள்வது மயிரைச் சிரைத்துக் கொள்வது உணவைச் சமைத்து உண்பது முதலான ஒவ்வொரு காரியமும் இயற்கைக்கு விரோதமாகின்றது. இயற்கை காட்டும் வழியைப் பின்பற்றுபவன், உணவைப் பச்சையாகவே தின்ன வேண்டும்; குளிருக்கும், மழைக்கும் ஒதுங்குவதற்கு வீடு கட்டிக் கொள்ளக்கூடாது; சட்டை போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் மனிதன் இவற்றைச் செய்வதிலிருந்து இந்த அளவில், இயற்கையைத் தன் போக்கில் போக விடாமல் கட்டுப் படுத்துகிறான் அல்லவா? ஆகையால், தானாக இயங்கும் இயற்கையின் போக்கு நியாயமானதல்ல என்பதை இந்த அளவுக்கு ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். இயற்கையின் சக்திகள் தானாக இயங்கும் நிலையில், மனிதனுக்குச் சகாயம் செய்வதில்லை.

இயற்கையின் கொடுமை

நமக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய மழைத் தண்ணீரை ஆறுகள் அடித்துக் கொண்டு போய் சாகுபடிக்கு உபயோகமில்லாதபடி சமுத்திரத்தில் சேர்க்கிறது. ஆற்று வெள்ளத்தை அணை கட்டித் தேக்கிக் கால்வாய் மூலம் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் முயற்சி இயற்கையின் போக்குக்கு விரோதமாயினும் சிறப்புக்குரியதல்லவா? பெருங் காடுகளில் தானாகத்

தோன்றுங் காட்டுத் தீ பரந்த பிரதேசங்களை நாசப்படுத்துவதுடன் அப்பிரதேசத்தில் வாழும் அனேக ஜீவப் பிராணிகளையும் உடன்கட்டை ஏறச் செய்கிறது. யாருக்கும் முன் எச்சரிக்கை செய்யாமல் எல்லா ஜோஸ்யர் களையும் ஏமாற்றித் திடீரென்று தோன்றும் பூகம்பங்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள் அளவிடக் கூடியதா? தானாக உற்பத்தியாகி மனிதனுடைய அடக்குமுறைக்கு மீறி பெருகி வரும் விஷப் பூச்சிகளும், வியாதிக்கிருமிகளும் துஷ்ட ஜந்துக்களும் மனிதனுக்குச் செய்யும் துன்பங்கள் கொஞ்சமா? மேற்கூறிய கொடுமைகளை ஒரு தனி மனிதன் செய்தால், அச்செய்கையை நியாயமான தென்றோ, காருண்யமானதென்றோ, யாராவது சொல்லத்துணிவார்களா? ஆனால் ஆஸ்திக்களையும் நாஸ்திக்களையும், நல்லவர்களையும், கெட்டவர்களையும், அறிஞர்களையும், மூடர்களையும் வித்தியாசமின்றி ஒரே நிலையில் வைத்துத் தன்னுடைய யதேச்சாதிகார ஆட்சி புரியும் இயற்கை நெறியை உயர் நெறியென்றும் நீதிநெறியென்றும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா? இந்த இயற்கைப் போக்கைத் தழுவி நாம் நடந்து கொள்ள முடியுமா? அப்படியன்றித் தன் போக்கில் இயங்கும் இயற்கை மனிதனால் அடக்கி ஆளப்படத் தகுதியுள்ளதே யன்றிப் பின்பற்றத் தகுதியுடையதல்ல என்று சொல்வதில் என்ன குற்றம்?

உணர்ச்சியா அல்லது அறிவா?

எதைப் பின்பற்றுவது?

நம்முடைய செய்கைகளுக்கெல்லாம் கர்த்தா, நமது எண்ணங்கள். நம்முடைய எண்ணங்கள், இருவகைகளில் உருக்கொள்கின்றன. இயல்பாக எழும் உணர்ச்சி பற்றியும், ஆராய்ந்து பார்க்கும் அறிவு பற்றியும் என்று இரண்டு விதங்களில் நம் எண்ணங்கள் எழுப்பப்பட்டு செய்கைக்குத் தூண்டு கின்றன. இவற்றுள் எவ்வகை எண்ணங்களை நாம் பின்பற்ற வேண்டும்? உணர்ச்சி பற்றி ஏற்படுபவைகளையா? அறிவு பற்றி ஏற்படுபவைகளையா? உணர்ச்சி பற்றி எழும் எண்ணங்கள் இயற்கையானவையாகும். அறிவு பற்றி எழும் எண்ணங்கள் இயற்கையின் போக்குக்கு மாறுபட்டவையாகும். இதை ஒரு உதாரணங்கொண்டு விளக்குவோம்.

பாதையில் ஒரு பணப்பை இருப்பதை வழிப்போக்கன் ஒருவன் பார்க்கிறான். பணப்பையின் தோற்றம் வழிப்போக்கன் மூளையில் உடனே சில உணர்ச்சிகளை உண்டாக்குகிறது. “பெரிய பை - நிறையப் பணம் - எல்லாம் ரூபாய்கள் தானோ - பணக்காரனாகி விடலாம் - கஷ்டம் ஒழிந்தது” என்று இம்மாதிரி உணர்ச்சிகள் உதித்து வழிப்போக்கன் மனத்தை உணர்ச்சி வசமாக்குகின்றன. இயற்கையா யெழுந்த இவ்வுணர்ச்சிகளைப் பின்பற்றி உடனே ஓடிப் பாதையில் உள்ள பையை எடுத்துக் கொள்வது இயற்கையைப் பின் பற்றுவதாகும். ஆனால் இயற்கையுணர்ச்சியைப் பின்பற்ற வொட்டாமல் தடுக்கிறது மூளையின் மற்றொரு சக்தியாகிய பகுத்தறிவு. “பை நம்முடையதல்ல, சொந்தக்காரன் பக்கத்தில் இருக்கிறானா? -

ரோட்டில் யாராவது வருகிறார்களா? - ஓரத்தில் உள்ள மரத்தருகில் ஒருவன் உட்காந்திருக்கிறானே - பையைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறான் - அவன்தான் பையைப் பாதையில் வைத்துவிட்டு மலஜலங் கழிக்கிறான் - பைக்குடையவன் அவனாகத்தான் இருக்கலாம் - அவசரப்பட்டு என்ன பைத்தியக்காரத்தனம் செய்ய நினைத்தோம்” என்ற எண்ணங்களைப் பகுத்தறிவு கிளப்புகிறது. முதலில் எழுந்த உணர்ச்சிகள் பகுத்தறிவின் நிதானபுத்தியால் அடக்கப்பட்டு அவன் நடத்தையை நிர்ணயித்தது. முதலில் எழுந்த உணர்ச்சிகளைப் பின் பற்றி நடந்திருக்கலாமா? அல்லது அறிவைக்கொண்டு நிதானித்து நடந்தது சரியா? நிதானித்து அறிவைக் கொண்டு நடப்பது இயற்கை வழிக்கு மாறானதானாலும், உலகம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதல்லவா? இயற்கையுணர்ச்சிகளைப் பின்பற்றி நடப்பது எப்போதும் நியாயமானதாக இருக்காது. பகுத்தறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து இயற்கையுணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி நடப்பதையே உலகம் எப்போதும் சிலாகிக்கிறது.

செயற்கையின் பெருமை

இயற்கைக்கு மாறாக, இயற்கையின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி, மனிதனுடைய செளகரியத்தையும் நன்மையையும் கோரி மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் புகழ்த்தக்கவைகளாக இருக்கின்றனவே யன்றி யாராலும் இழிவு படுத்தப் படுவதில்லை. பெரிய ஆறுகள் இயற்கையில் பிரித்த இரண்டு கரைகளைச் சேர்க்கும் பாலத்தைக் கட்டுவது இயற்கைக்கு விரோதமாயினும் சிறப்புக்குரியதாகும். நிலத்தின் கீழ் உள்ள நீர் ஊற்றுக்களைக் கிணறுகள் மூலம் மனிதன் பயன்படுத்திக் கொள்வதை யார் கூடாதென்று சொல்ல முடியும்? ஆழத்தில் இயற்கை மறைத்து வைத்துள்ள உலோக வகைகளையும், இரத்தினங்களையும் தோண்டி யெடுப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதல்லவா? சிவ சமுத்திரம், பாய்கரை நீர் வீழ்ச்சிகளைத் தூரத்திலிருந்து அவற்றின் இயற்கைத் தோற்றத்தைக் கண்டு, ஆகாச கங்கை யென்றும், ஆஸ்ரம வாசத்திற்குத் தகுதியான இடமென்றும், வர்ணித்த கவியும், ரிஷியும் அந் நீர்வீழ்ச்சிகள் ஒளித்து வீணாக்கி வந்த பெருஞ்சக்தியைக் கட்டுப்படுத்தி மனிதன் இட்ட வேலையைச் செய்யும் பணிப் பெண்ணாக மாற்றிக் கொடுத்த இன்ஜினியரை விட எப்படி மேலானவர் ஆவார்கள்? இராஜபுதனப் பாலைவனத்தில் பளிங்குப் பாரையாக இருந்த இயற்கைப் பொருள் வெட்டப்பட்டு நாடுகடத்தப் பட்டு பல்லாயிரம் கைகளால் அடுக்க ஒரு தாஜ்மஹாலாக மாறிக் காட்சியளித்த போது அவ்வியற்கைப் பொருளின் பெருமை செயற்கை நிலையில் குறைந்தாவிட்டது?

ஆகையால்

தானாக, மனித சம்பந்தமில்லாமல், இயங்குகின்ற நிலைமையில், இயற்கை யென்பது மனிதனால் பின்பற்றுவதற்கு தகாது, யோக்கியதையற்றது.

மனிதனால் அடக்கப்பட்டு மாற்றிக் கொள்ளப் படவே தகுதியுள்ளது என்று இது வரை கூறியவற்றால் ஏற்படுகிறது. முதலில் எடுத்துக் கொண்ட விரிந்த அர்த்தத்தில் இயற்கையைப் பின் பற்றுவது அர்த்தமற்றது என்பதை மேலே விளக்கிக் காட்டினோம். மனிதன் இயற்கைப் பொருள்களையே யன்றித் தன்னுடைய இயற்கை இச்சைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் கூடப் பின் பற்றக்கூடாது, அவற்றைத் தன் அறிவைக் கொண்டு அடக்க வேண்டுமென்றும், அறிவு கற்பிக்கும் நெறியே, ஞான நெறியே பின் பற்றத் தகுதி வாய்ந்தது என்றும் கண்டோம்.

இனி, இயற்கை வழியிலிருந்தும் அதிகம் மாறுபடாத கிராம வாழ்க்கைக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வது நலம் தரும் என்று சொல்வதைக் கவனிப்போம்.

மனிதன் இயற்கை

உடம்பெல்லாம் வாயாகவும், வயிறெல்லாம் பல்லாகவும் அமைந்து, உண்பதும் உறங்குவதும் தவிர்த்து வேறு தொழிலை யறியாத ஓரறிவு, ஈரறிவுப் பிராணிகள் கூடத் தனித்து வாழ்வதில்லை. தன் இனத்துடன் சேர்ந்து கும்பலாகவே வாழ்கின்றன. மூன்றறிவு, நான்கறிவு, ஐந்தறிவுகளை யுடைய மிருகங்கள், பறவைகள் முதலான பிராணிகளும் தனித்து வாழ்வ தில்லை; கூட்ட வாழ்க்கையையே விரும்பி நடத்துகின்றன. மனிதரிலும், தலை சிறுத்து, உடல் பெருத்துப் புலன் உணர்ச்சியன்றிப் போத உணர்விலலாத அஞ்ஞானச் செல்வங்கள் கூடத் தனித்து வாழப் பிரியப்படுவதில்லை. அறிவுள்ள மனிதனோ, என்றும் தன் இனத்தின் கூட்டுறவையும் சங்க வாழ்க்கையையுமே விரும்புகிறான். “இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது” என்ற அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. அன்பின் வழியது உயிர் நிலை யாகையால், மனிதன் எப்பொழுதும் பிறர்க்கு அன்பு காட்டவும், பிறர் அன்பைப் பெறவும் ஆசைப்படுகிறான். மரணத்தின் பயங்கரமெல்லாம், இனிமேல் பிறர் அன்புக்குப் பாத்திரமாகி பிறர் அன்பைப் பெறவும், பிறரிடம் அன்பைச் செலுத்தவும் வசதி யில்லாமற் போகிறதே என்கிற காரணத்தாலேயே, ஏற்படுவதாகச் சொல்லலாம். பிற உயிர்களின் சம்பந்தத்திலிருந்து முற்றிலும் நீங்கி, ஏகாங்கியாக இருக்க வேண்டுமென்ற பயத்தை நினைத்தே உடலை விட்டு நீங்கும் உயிர், மோகடி உலகை விரும்பாது நில உலகிலேயே மீண்டும் இருக்க ஆசைப்படுகிறது. இறந்தவர்களுடைய ‘ஆவி’ மறுபடியும் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பித் தாங்கள் முன் வாழ்ந்த இடங்களைச் சுற்றிக் கொண்டும், பிற உயிர்களைப் பற்றிக் கொண்டும் “பேய் பிசாசு”களாகித் தங்களுடைய ஆசைகளைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றன என்ற கொள்கையும், மனிதனுக்கு இயல்பாகவுள்ள சங்க வாழ்க்கை விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. தாங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தண்டனைகளில் எல்லாம் தனியறையில் சிறை வைப்பது (Solitary Confinement) மிகவும் கொடியதென்று அரசாங்கங்கள் நினைப்பதிலும்

உண்மையில்லாமலில்லை. இவற்றிலிருந்து மனிதன் எப்போதும் கூட்டமாக வாழவே விரும்புகிறான் என்கிற உண்மை விளங்குகிறதல்லவா?

சமூக வாழ்வின் ஆரம்பம்

பிராணிகள் உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத வேண்டியவை (1) காற்று (2) தண்ணீர் (3) சாப்பாடு. இவற்றுள் காற்றில்லாமல் சில நிமிஷங்கள் கூட வாழ முடியாது. தண்ணீரில்லாமல் சில நாட்களுக்கு மேல் உயிரோடிருக்க முடியாது. இவ்விரண்டின் இன்றியமையாத தன்மைக்குத் தக்கபடி, இவ்விரண்டு பொருள்களும் (காற்றும் நீரும்) எல்லாருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய விதத்தில், யாவார்க்கும் பொது உடமையாய், எந்தப் பலவானாலும் தன்னுடைய தனி உடமையாக்கிக் கொள்ள முடியாத வகையில், உலகமெங்கும் இயற்கையாய் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவதான, ‘உணவு’ முதல் இரண்டைப்போலப் பொது உடமையாயில்லாமல், மண்ணாசை கொண்ட மன்னராலும், பொன்னாசை கொண்ட மக்களாலும், ஆதியிலிருந்தே தனியுடமையாக்கிக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. உணவையும் பொது உடமையாக்கி எல்லார்க்கும் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்பது, அன்பின் வழிவந்த அறிவாளர் ஒவ்வொருவரும் ஆதி காலந் தொட்டுக் கொண்டுள்ள ஆசை கண்டு வந்த கனா. “இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்” என்றும் “உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும், செறுபகையும் சேராதியல்வது நாடு” என்றும் வள்ளுவர் கூறிப் போந்தார். “தனி ஒருவனுக்குணவிலையெனில் ஜகத்தினை அழிப்போம்” என்றார் பாரதி. கனவை நனவாக்கி, உணவையும் பொதுவுடமையாக்கிப் பசியையொழித்து, மக்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிக்கும் பகையையும் ஒழித்து ருஷ்யாவை, நாடாகச் செய்தார் லெனின்.

நாடோடி வாழ்க்கை

ஓரிடத்திலிருந்து உழுது பயிர்செய்து தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்கிக் கொள்ளத் தெரியாத காலத்தில் மனிதன் எதைத்தின்று எப்படி வாழ்ந்தான்? - காடுகள் இருந்த இடங்களில் காய்கனிகளைத் தின்று மரப் பொந்துகளிலும், மலைக்குகைகளிலும் வாழ்ந்து வந்தான்.

காய்கனி கிடையாத போது, காட்டில் உள்ள மிருகங்களையும் பசுடிகளையும் வேட்டையாடிப் பிடித்துத் தின்றிருந்தான். இவைகளுக்காகக் காடு காடாக வனம் வனமாக அலைந்து திரிந்தான். நீர் நிலைகளை யடுத்துத் தங்கி வந்தான். இவை யொன்றுங் கிடைக்காத இடங்களில் நரமாமிச பட்சணியாகவும் இருந்தான்.

மிருகங்களைப் பிடித்துக் கொன்று தின்றவன், நாளடைவில் அம்மிருகங்களைப் பழக்கி வளர்த்து அவற்றைக் கொல்லாமல், அவற்றின் பொருள்களிலிருந்து உணவையும், உடையையும் பெற்றுக் கொள்ளத்

தெரிந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு உணவையும், உடையையும் அளித்த மிருகங்களை வளர்க்க வேண்டி, மேய்ச்சல் காடுகளைத் தேடியலைந்து ஓரிடத்திலும் நிலைத்து வாழாமல் நாடோடி வாழ்க்கை நடத்தினான்.

கிராமங்களின் தோற்றம்

பிறகு, உழுது பயிர்செய்யத் தெரிந்து கொண்டான். அக்காலத்தில் தான், மனிதன் ஒரு இடத்தில் நிலையாகத் தங்கி வாழ ஆரம்பித்தான். சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலவளமும், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் எப்போதும் உள்ளதுமான இடத்தையே தான் தங்கி வசிப்பதற்கு ஏற்றதெனக் கண்டு, இவ்விரண்டு வசதிகளும் பொருந்திய இடங்களில் தங்கினான். மழைத் தண்ணீர் பள்ளம் படுகைகளில் தேங்கி நின்ற நீர்நிலைகளும், மேற்பரப்பில் ஓடும் ஆறுகளும், அந்தக்கால மனிதனுக்கிருந்த, தெரிந்த ஜலவசதிகள், நிலத்தின் கீழ் உள்ள ஊற்றுக்களை கிணறு தோண்டி உபயோகிக்க அவனுக்குத் தெரியாது. மழை நீரையும் ஆற்று வெள்ளத்தையும் குளங்களில் தேக்கி, மழையற்ற காலங்களில் உபயோகித்துக் கொள்ளவும் தெரியாது. வருஷ முழுவதும் வற்றாது ஓடும் ஆறுகளையே அவன் நம்பியிருந்தான். ஆகையால் தான் ஆறுகளை யடுத்தே மனிதன் குடியேறிப் பெருகினான். இப்போதுள்ள ஊர்களிலும், நகரங்களிலும் மிகப் பழமையானவைகள் எல்லாம் பெரிய ஆறுகளை அடுத்துள்ளவைகளாகும். காசி, பிரயாகை, பாடலிபுரம், காவிரிப் பூம்பட்டினம், உறையூர், மதுரை, கருவூர், நெல்லை, பேரூர் முதலிய பழைய ஊர்கள் எல்லாம் நதிக்கரை நகரங்களே யாகும். ஈரோடை, வெள்ளோடை, சிற்றோடை, பவானி, கீழ்வானி, மேல்வானி, ஆற்றூர், புனலூர், ஜலத்தூர், மதுக்கரை, மீன்கரை, ஓடத்துறை, நெல்லித்துறை முதலான ஊர்ப்பெயர்கள் அவ்வூர்கள் ஆதியில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்த ஜலவசதிகளைக் குறிக்கின்றனவல்லவா? இது போலவே, இப்போது ஊர்களாயிருந்த இடம் முன் பெருங்காடுகளாயிருந்து, மனிதன் அக்காடுகளை வெட்டி நாடாக்கின உண்மையையும், நமது நாட்டில் உள்ள பல ஊர்ப் பெயர்கள் தெரிவிக்கின்றன.

தென்னம்பாளையம், பனங்காட்டூர், புளியம்பட்டி, மாமரத்துப்பட்டி, விளாமரத்துப் பட்டி, வேலாம் பூண்டி, ஈஞ்சம் பள்ளி, எட்டிக் குட்டை, புங்கம்பாளையம், வேப்பம்பாளையம், முருங்கைத் தொழுவ, வாகைத் தொழுவ, நெரிஞ்சிப் பேட்டை, வாழைத் தோட்டம், முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் காடுவெட்டி நாடாக்கிய காலத்தில் அவ்விடங்களில் சிறப்பாய் இருந்த மரஞ்செடி தாவரங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அது போலவே, புலியூர், சிங்கம் பேட்டை, நரிப்பட்டி, பன்றிமடை, கரடிமடை, மானுப்பட்டி முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் அக்காடுகளில் யதேச்சையாயிருந்த மிருகங்களை மனிதன் அழித்து ஊர் கட்டியதைக் குறிப்பனவாகும். நதிக்கரைகளில் ஊர்கள் உண்டாக்கிப் பெருகிய மனிதன், ஜனப்பெருக்கால், நதிகளை விட்டு மேட்டுப் பாங்கான நிலங்களிலும் குடியேறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டபோது,

ஆறுகளைத் தவிர்த்து வேறு ஜலவசதியைக் காணமுயன்றான். நிலத்தைத் தோண்டிக் கீழ் உள்ள ஊற்றுக்களிலிருந்து நீர் எடுத்துக் கொள்ளத் தெரிந்தான். மேட்டுபாவி, பூலாங்கிணறு, வெள்ளக் கிணறு, கரடி பாவி, பருபாவி, கிணற்றுக்கடவு, பண்ணைக்கிணறு, அல்லிக் கேணி, கூவலூர் முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள், மனிதன் கிணறு தோண்டத் தெரிந்து கொண்ட பின், ஆற்றங்கரைகளைவிட்டு, மேட்டுப்பிரதேசங்களில் குடியேறிய காலத்தில் தோன்றியவை என்று தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றிய குடியிருப்புகள் அங்குள்ள நீர்வளம் நிலவளத்திற்கேற்ப வளர்ந்து வந்தன. சிறு சிறு கூட்டங்களாய்ப் பரவி நாடெங்கும் குடியிருப்புகளை (கிராமங்களை) உண்டாக்கி வாழ்ந்த மக்களை, ஆட்பலமும், அறிவும் கொண்ட ஒருவன் அடக்கித் தலைவனாகித் தன் அதிகாரத்தையும், ஆட்சியையும் நிலைக்கச் செய்ய அங்கங்கே கோட்டைகளைக் கட்டினான். இந்தக் கோட்டைகளையடுத்தும் ஊர்கள் தோன்றின. அரசனையண்டி அவனைக் காத்து, மற்றவர்களை அரசன் ஆணைக்கடங்கச் செய்யவும், மதத்தின் பெயரால் மக்களுக்கு ஒழுக்கம் கற்பிக்கவும் அங்கங்கே கோயில்கள் தோன்றின. இக்கோயில்களையடுத்தும் ஊர்கள் ஏற்பட்டன.

கிராம சமூகம் பழைய நிலை

நாள் முழுதும் ஒரு முயலையோ, மானையோ பின் பற்றிக் காடு முழுதும் ஓடித்திரிந்து அதைக் கொண்டு கொண்டு வந்து, காய்ந்த சுள்ளிகளைச் சேர்த்துச் சக்கிமுக்கி தட்டித் தீயுண்டாக்கி இறைச்சியை வாட்டித் தானும் தன் மனைவி மக்களும் தின்று மரத்தடியிலும், மலைக்குகையிலும் வாழ்ந்து வந்த மனிதன், விவசாயம் செய்யத் தெரிந்து கொண்ட பின் ஓரிடத்தில் தங்கி, விளைநிலத்திற்கருகில் வளைவு கட்டிக் கொண்டு வாழத் தொடங்கியபோது, இவனுக்கருகில் இவன் இனத்தார்களும் இவனைப்போலவே வளைவுகள் கட்டிக்கொண்டு வாழலாயினர்.

விவசாய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழ வாரம்பித்த போது, மனிதன் வாழ்க்கையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஒரு குடியிருப்புக்குச் சுற்றிலுமுள்ள விளை நிலங்களை அக்குடியிருப்பில் தங்கிய பல குடும்பங்களும் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு அவரவர் நிலத்திற்கு வரையறை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் வந்தது. ஆகையால் நிலம் தனி உடமையாக்கப் பட்டது. தனியுடமைக் கொள்கை ஏற்பட்ட பின் நாளடைவில் சிலர் அதிக நிலங்கள் பெறவும், சிலர் நிலம் இல்லாது போகவும் நேர்ந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை. பயிர்த்தொழில் செய்ய வேண்டியவன் வேறு தொழில்களைச் செய்ய போதிய சாவகாசமும் திறமையும், பயிற்சியும் பெற முடியாமற் போயிற்று. நிலம் இல்லாதவர்கள் வேலையற்றுப் போகவே, குடியானவனுக்கு வேண்டிய இதர பொருள்களையும் செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்துக் குடியானவனிடமிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைப் பெறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு கிராமத்தில் வசித்தவர்களில் பெரும்பாலானவர் பயிர்த்தொழிலைச் செய்தனர்.

இவர்களுக்கு வேண்டிய உடையைத் தயாரித்துக் கொடுக்கச் சேடன், சேணியன், கைக்கோளனும், உழவுக் கருவிகளைச் செய்து கொடுக்கத் தச்சன், கொல்லனும், பாத்திரம் செய்து கொடுக்கக் குயவன் கன்னானும், வீடு கட்டவும், கிணறு வெட்டவும் ஒட்டன், கொத்தனும், இலை தயாரித்துக் கொடுக்கவும், மாலை கட்டிக் கொடுக்கவும் ஆண்டி, பண்டாரமும், துணி வெளுத்துக் கொடுக்க வண்ணானும், கூடிவரம் செய்து அழகு படுத்த நாவிதனும், அணிகலன் செய்து கொடுக்கத் தட்டானும், பண்ணை வேலைகளில் கடின வேலைகளைச் செய்யப் பள்ளர், சக்கிலியரும் என்று அவசியமான தொழில்களைச் செய்யச் சிலர் ஏற்படுத்தப் பட்டனர். கிராம வாழ்க்கை பின்னும் சிறிது நாகரிகப்பட்ட போது, குடியானவன் குடித்துக் களிக்கக் கள்ளரும், மதுவும் தயாரித்துக் கொடுக்கச் சிலரும், கோவில்களும், பூசாரிகளும், தேவடியார்கள், சின்னமேளம், பெரிய மேளங்களும் தோன்றின. மேற்கூறிய அனைவரும் குடியானவன் தயவை எதிர்பார்த்து அவன் விளைவிப்பதில் பங்கு பெற்று வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வாறு சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஜனங்களும், தொழில்களும் ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகமாய் பிறர் தயவை எதிர்பாராமல் அக்காலத்திய கிராம வாழ்க்கை நடத்தப்பட்டு வந்தது. இன்றைய நிலையில் மீண்டும் இவ்வித கிராம வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவது சாத்தியமான காரியமா? இவ்வித கிராமங்கள் பலவற்றால் ஆகிய ஒரு நாட்டை ஒருவன் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யும்போது, அவன் இந்தக் கிராம வாழ்க்கையின் அமைப்பைச் சீர்குலைக்காமல், மேலும் பலமாக்கி வைத்துத் தன் ஆட்சியை நிலை பெறுத்துவதற்குச் சாதகம் செய்து கொண்டான். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தலைவனை ஏற்படுத்தி அவன் மூலம் தனக்குத் தேவையான கப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு தன் கட்டளைப்படி நடந்து தனக்குதவிபுரிபவர்களுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வரி நீக்கப்பட்ட விளைநிலங்களை ஊழிய இனாமென்றும், தேவதாயம், பிரம்மதாயம் என்றும் சாமிக்கும், பூசாரிக்கும், பிராமணருக்கும் கொடுத்து இவர்களைத் தன் ஆட்சிக்கு அரண்களாக்கிக் கொண்டான். **கிராம அமைப்பு முடி ஆட்சிக்கும், கொடுங்கோன்மைக்கும் சாதகமான அமைப்பு** என்பதைக் கண்டதினால், பழைய இந்து அரசர்கள் காலத்தில் இருந்த இவ்வமைப்புப் பின்னால் முகமதிய அரசர்களாலும், அதற்குப்பின் வந்த கிருஸ்தவ (இங்கிலீஸ்) அரசாங்கத்தாலும், அப்படியே காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. மானியங்களும், இனாம்களும், பிரம்மதாயத்திற்கும் தேவதாயத்திற்கும் இன்றும் இருந்து வருகின்றன. சிறு சிறு கிராமங்களில் தனிப்பட்ட சமூகங்களாய் வாழ்ந்து வந்த மக்கள், இராமன் ஆண்டாலென்ன, இராவணன் ஆண்டாலென்ன என்று கவலை கொள்ளாமல் இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. கிராமவாசிகளுக்குத் தங்கள் கிராம எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள எதைப்பற்றியும் அக்கரை இல்லை. விரிந்த மனப்பான்மையும், நாட்டுப் பற்றும், பொது உணர்ச்சியும் இவர்களுக்குள் ஏற்பட வசதிகள்

இருக்கவில்லை. சண்டமாருதத்தால் கலக்கப்பட்டுக் கொந்தளிக்கும் கடலின் கரையோரங்களில், அலைகள் ஒதுக்கும் குப்பைகூளங்களும், பாசியும், நுரையும் படிந்து, சலனமற்றிருக்கும் உப்பங்கழிகளைப்போல, உலகில் நடக்கும் எவ்விதப் புரட்சிகளுக்கும் எட்டாது உணர்வற்று அசைவற்று இருந்து வந்தன நம் நாட்டுக் கிராமங்கள்.

நிலைக்கச் செய்ய முடியுமா?

மிகப் பழமையானதும், எளிதில் உடைக்க முடியாததும், தொடர்ச்சியாக அரசாங்கங்களின் பாதுகாப்புப் பெற்று வந்ததுமான இந்தக் கிராம அமைப்பும், கிராம வாழ்க்கை முறையும், நாகரீக வளர்ச்சியால் நாளடைவில் சீர்குலைந்து சின்னா பின்னப்பட்டு இன்று அழிந்து ஒழிந்து போகும் நிலையில் இருக்கிறது. பலங்குன்றி, ஜீவநாடிகள் எல்லாம் அடங்கிக் குற்றையிராயிருக்கும் இவ்வமைப்பையும் முறையையும், பலங் கொடுத்து உயிர்ப்பிக்கப் பல வைத்தியர்கள் முயற்சிக்கின்றனர். இந்த வைத்திய போர்டின் தலைவராக விளங்குகின்றார் தோழர் காந்தியார். தன்னுடைய உடலுக்கு தானே வைத்தியம் செய்து பல பல விதமான உணவுகளை உண்டு பட்டினி கிடந்தும் பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பது போல், கிராமவாழ்க்கையைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்கும் பல மருந்துகள் பரீக்ஷிக்கப் படுகின்றன. ‘நூற்போர் சங்கம்’ என்ற ஊசி வழியாகக் ‘கதர்’ என்னும் மருந்து சென்ற பத்து வருஷங்களாக இஞ்செக்ஷன் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சங்கம் என்கிற புது ஊசி ஒன்று இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு, கருப்பட்டியும், விளக்கெண்ணெயும், இஞ்செக்ஷன் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இப்போது தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வைத்தியம் நோயைத் தீர்க்குமா?

கிராம வாழ்க்கையின் தற்கால நிலை

கிராமங்களைப் பிடித்திருக்கும் நோய் என்ன? எங்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். கூலி கிடைக்காத குறை. வேலையும், கூலியும் கிடைக்காததால், கிராமங்களில் உள்ளவர் கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்களுக்கும் பிற நாடுகளுக்கும் போய் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இதனால் கிராமங்கள் நாளுக்கு நாள் மெலிந்து, சிறப்பிழந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு சென்ஸஸ் கணக்குப்படியும், கிராமாந்தரங்களில் வாழும் ஜனங்களின் தொகை குறைந்து கொண்டும், பட்டணங்களின் ஜனத்தொகை வளர்ந்து கொண்டும் வருகின்றன. கிராமங்களில் வசித்து வந்த உயர் ஜாதிக்காரர் என்பவர்களில் அநேகமாய் எல்லோரும் கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்களில் குடியேறி விட்டனர். எங்கு பார்த்தாலும், கிராமங்களில் உள்ள அக்கிரகாரங்கள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. பட்டணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் “எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ்” என்கிற அக்கிரகாரப் புதூர்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கீழ் ஜாதிகள் என்போரிலும், விவசாயிகளைத் தவிர்த்த மற்றையோரில் பெரும்பாலோர், பெரிய ஆலைகள் உள்ள பட்டணங்களுக்குப் போய்க் கொண்டு வருகின்றனர்.

பட்டணம் போவதேன்?

விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்ட குடியானவர்களைத் தவிர, மற்ற ஜாதியார்கள் எல்லோரும், கிராமங்களை விட்டு பட்டணங்களுக்குப் போவதேன்? இன்றைய நிலையில், கிராமங்களில், விவசாயி ஒருவனுக்கே, தொழிலும், ஜீவனம் செய்ய மார்க்கமும் இருக்கிறது. மற்ற தொழிலாளி களுக்கும் சுக ஜீவனக்காரருக்கும் கிராமங்களில் பிழைக்கும் வழி இல்லை. வண்ணான், நாவிதன், புரோகிதன், பூசாரி, ஆண்டி, ஓட்டன், பள்ளன், சக்கிலியன் முதலானவர்களுக்கு ஓரளவு தொழில் இருக்கிறதாகச் சொன்னாலும், தச்சன், கொல்லன், தட்டான், கன்னான், குயவன், வாணியன், சேணியன், சேடன், கைக்கோளன் முதலான பலருக்குத் தங்கள் குலத் தொழிலைக் கிராமங்களில் நடத்தி அதன் மூலம் ஜீவனம் செய்ய இன்றைய நிலை இடம் கொடுப்ப தில்லை. குடியானவனுக்கு இவர்கள் உதவி தேவை இல்லை. ஆகையால் அவன் தன் விளைவில் இவர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டான்.

கிராமக் கைத்தொழில் அழிவின் காரணங்கள்

சமீப காலம் வரை, குடியானவனுக்கு வேண்டிய சகல பொருள்களும் கிராமங்களில் உள்ள பரம்பரைத் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வந்தன. இன்று இப்பொருள்கள் எல்லாம் அனேகமாய் இயந்திர சாலைகளில் தயாரிக்கப்பட்டு வியாபாரிகளால் கடைகளிலும் சந்தைகளிலும் விற்கப்படு கின்றன. உழவுத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய கலப்பை, ஏர்ச்சட்டம், பரம்புச் சட்டம், நுகம், தடி, உழுகோல் முதலிய மரச்சாமான் களைப் பெரும்பாலும் இன்றைய குடியானவன் தன் ஊரிலுள்ள தச்சனிடம் போய் வாங்கிக் கொள்வதை நிறுத்திவிட்டான். அடுத்துள்ள பட்டணத்திற்குப் போய் மரக்கடையில் வாங்கிக்கொள்கிறான். கொழு, கொத்து, அரிவாள், மண்வெட்டி முதலிய இரும்புச் சாமான்களை பட்டணக்கரையிலுள்ள இரும்புக் கடையில் வாங்குகிறானேயன்றி உள்ளூரில் உள்ள கொல்லனிடம் பெற முடிவதில்லை. இயந்திரசாலைகளில் செய்யப்படும் இரும்புச் சாமான்கள் அதிக நயமாகவும் மலிவாகவும் கிடைக்கின்றன. மரச் சாமான்களும் இயந்திரசாலைகளில் அறுவை செய்து, ரயில் மார்க்கமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, மரக்கடைகளில் மொத்தமாகத் தயார்செய்யப்படுவதால் விலை குறைவாகவும், பொருள் நயமாகவும் கிடைக்கின்றன. உழவுத் தொழில் கருவிகளின் நிலைமையே இப்படியானால், மற்ற பொருள்களைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. மில் துணிகள் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதால், சேடன், சேணியன், கைக்கோளன் முதலியவர்களின் தொழில்கள் முடங்கிவிட்டன. ஷராப் கடைகளில், தேவையான பொன், வெள்ளி நகைகள் நாகரிகமாகத் தயாரிக்கப் பட்டு, எப்போதும் தயாரிலிருப்பதால், தட்டான் கிராமத்தை விட்டுப் பட்டணங்களில் உள்ள ஷராப்புக் கடைக்காரனிடம் கூலிக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. பீங்கானும்

அலுமினியப் பாத்திரமும், இயந்திரங்கள் மூலம் ஏராளமாய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதால், குயவன், கன்னான் முதலியவர்களின் தனிப்பட்ட தொழிலுக்குத் தேவையில்லாது போயிற்று. கூரைகளுக்குப் போடும் ஓடுகள் கூட, மலையாளத்தில் இயந்திரங்கள் மூலம் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நாடெங்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறே எந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்ட போதிலும், தனிப்பட்ட ஒரு கைத்தொழில்காரன், முன்போல் அதைச் செய்து இயந்திர உற்பத்திப் பொருளுடன் போட்டியாக விற்க முடியாத நிலையில், தன் தொழிலை விட வேண்டியவனாகி விட்டான். கிராமக் கைத் தொழில்கள் அழிந்ததற்கு முக்கியமான காரணம், இயந்திரப் பெருக்கமும் இயந்திர உற்பத்தியும் என்று சொல்லலாம். இயந்திரங்கள் மூலம், பொருள்கள் பெரு வாரியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பெருந்தொகையாகத் தயாரிப்பதில் விலை குறைகிறது. விலை குறைவாயுள்ள இயந்திர உற்பத்திப் பொருளை, வாங்குபவன், ஆதரிக்கிறான். இயந்திரமும் கிராமக் கைத்தொழிலாளியும் போட்டிபோட்டில், ரயிலுடன் போட்டி போட்டு ஓடிச்செத்த குதிரையைப் போல, கைத்தொழில்காரன் தோற்றுத் தன் தொழிலை இழந்தான்.

இரண்டாவது காரணம்

போக்கு வரவுக்குரிய வசதிகள் முன்காலத்திற்கு இப்போது மிகமிக அதிகரித்து விட்டதும் கிராமக் கைத்தொழிலின் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். முன் காலத்தில் ஒரு கிராமத்துப் பொருள் அடுத்த கிராமத்திற்குப் போவது கூட மிகுந்த கஷ்டமானதாயிருந்தது. மிகவும் விலை பெற்ற, அல்லது, இன்றியமையாத பொருள்களை ஒரு நாட்டிலிருந்து வேறுநாட்டிற்குக் கொண்டு போகப்பட்டன. இன்றைய தினம் சர்வ சாதாரணமாய்க் கிடைக்கும் உப்பு ஒருகாலத்தில், உள் நாட்டு ஜனங்களுக்கு (சமுத்திரக் கரையிலிருந்து அதி தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு) கிடைத்தற்கரிய பொருளாயிருந்தது. போக்கு வரவு சாதனங்களின் குறைவும் கஷ்டமும், கிராமக் கைத்தொழிலாளியின் கரடு முரடான சாமான்களை அதிக விலைக்கு விற்கத் துணை செய்தன. தற்காலத்தில் போக்குவரத்துக்குள்ள மிகுந்த வசதிகள், இயந்திர உற்பத்திப் பொருள்களை மூலை முடக்குகளில் எல்லாம் பரப்பிக் கிராமக் கைத்தொழில் காரன் வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிட்டது. அழுகிற குழந்தைக்கு விளையாட்டுச் சாமான் கொடுத்து சமாதானப்படுத்தும் அன்பு, தாய்க்கு அன்றும் இருந்தது; இன்றும் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக அன்று போல, தச்சனைத் தேடி, மரம் தேடிக்கொடுத்து, அவன் கேட்கிற கூலியும் கொடுத்து, ஒருவாரம் பத்துநாள் அவனிடம் நடந்து ஒரு மரப் பொம்மை வாங்கிக் கொடுக்கிற தாயார் இன்றில்லை. சந்தைக்குப் போகிறபோது, முக்கால் துட்டுக்கு ஒரு ஜப்பான் பொம்மை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறாள். குழந்தையும் தச்சன் செய்த மரக்கட்டை பொம்மையை விடப் பகட்டான ஜப்பான் பொம்மையை அதிகப் பிரியமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது.

மூன்றாவது காரணம்

பண்டு தொட்டே, கிராமங்களில், கைத்தொழில்களுக்கும், தொழிலாளர் களுக்கும் இருந்து வந்த இழிவும், கிராமக் கைத்தொழில் க்ஷீணத்திற்கு ஒரு காரணமாகும். உழுதுண்டு வாழ்பவனே வாழ்பவன், மற்ற எல்லோரும் தொழுது உண்டு பின்னால் திரிபவர் என்கிற நிலைமைதான் கிராமங்களில் இன்றும் இருக்கிறது. பட்டணங்களில் எவன் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் கேட்பவன் இல்லை. சக்கிலியொருவன் காப்பிக்கடை வைப்பதைத் தடுக்க முடியாது. தற்போதுள்ள சமூக நிலையில், அவனுக்கு அது லாபகரமாக இருக்காது என்கின்ற பயத்தினால் அவன் வைப்பதில்லையே தவிர, நேர்முகமான தடையில்லை. ஆனால் கிராமத்தில், ஜாதியாசாரமும், குல ஆசாரமும் ஒருவன் தனக்கிஷ்டமான தொழிலைச் செய்வதற்குத் தடையா யிருக்கின்றன. கைத்தொழில்காரருக்கெல்லாம் பொதுவாகச் சில அவமரியாதை களும், இழிவுகளும் இருந்து வருகின்றன. சில ஜாதிகள் செருப்புப் போட்டுக் கொண்டு நடக்கக் கூடாது, குதிரையேறக் கூடாது, வண்டியேறக் கூடாது, வேஷ்டியை முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்க விட்டுக் கட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற பல கொடுமைகள் இன்னும் அனேக கிராமங்களில் இருந்து வருகின்றன. இவ்வித நிர்ப்பந்தங்களுக்கடங்கித் தன் சுயமரியாதையை யிழந்து தொழில் செய்து கிராமங்களில் வாழ்வதை விடப் பட்டணங்களுக்குப் போவது மேல் என்று நினைத்து கிராமங்களை விட்டவர் பலர். பட்டணங்களில் தொழில் செய்வது லாபகரமும் ஆகும் என்று தெரிந்த பின் கிராமங்களில் இருக்க எந்தத் தொழிலாளியும் விரும்ப மாட்டான். ஈன ஜாதிகள் என்கிற இழிவைச் சுமந்து கொண்டு, ஈனத் தொழில் என்று ஏசப்படும் தொழிலைச் செய்து அரை வயிற்றுக்கும் போதாக் கஞ்சி குடித்துக் கிராமத்தில் வாழ்வதை விட, பட்டணம் வந்து, ஒரு சலவைச் சாலையையோ, 'பார்பர் ஷாப்' அல்லது, "ஷேவிங் சலூன்" என்ற காரியாலயத்தையோ ஏற்படுத்திக் கொண்டு, சுயமரியாதையுடன் தொழில் செய்வது மேல் என்று கிராமத்து வண்ணானும், நாவிதனும் பட்டணத்திற்கு வருவதை யார் ஆகேஷிக்க முடியும்? எனவே, கிராமங்களில் இன்னும், பலம் பெற்றிருக்கிற ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டின் கொடுமை களும், இழிவுகளும், அனேக தொழிலாளிகளைக் கிராமங்களிலிருந்து துரத்தி விட்டன என்று சொல்வது சிறிதும் மிகையாகாது.

அடிப்படையான காரணம்

கிராம அமைப்பின் அஸ்திபாரம் அசைந்து, கிராம வாழ்க்கை என்ற பழைய கோபுரம் இடிந்து விழுவதற்கு நான்காவதாக ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. அது என்னவென்றால், மேற்கத்திய (ஆங்கில) கல்வியும், அக்கல்வி போதிக்கப்படும் முறையும். சாத்தான் அரசாங்கத்தின் கொடுமைகளில் எல்லாம் மிகக் கொடுமையானது மேற்கத்திய கல்வி (Western education) இங்கிலீஷ் படிப்பு, என்று காந்தியார் சொல்கிறார். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்கள், சமதர்ம ஆட்சிக்கு லாயக்காவதற்கும், நாகரீக மடைந்த மற்ற நாடுகளைப் போல்

உயரிய வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கிளப்பி, ஜனங்களின் கண்களைத் திறந்து, தங்கள் தரித்திர வாழ்க்கையில் அதிருப்தியை உண்டாக்கி, இன்ப வாழ்க்கையில் மோஹத்தைக் கொடுத்து அவ்வாழ்க்கையை விரைவில் அடையத்தக்க பயிற்சியையும் கொடுத்து வருவது, இங்லீஷ் படிப்பும், ஆண் பெண், ஜாதி, மத, வித்தியாசமின்றி அது போதிக்கப்படும் முறையுமே என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. கிராமவாசிகளான குடியானவனையும் தொழிலாளியையும், பட்டிக்காட்டு முட்டாள்கள், காட்டுமிராண்டிகள்” என்று இதுவரை ஏசி இழிவுபடுத்தி வந்த படித்த கூட்டத்தார், இன்றையதினம் “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்று சொல்லியும் மேல் வரி எழுதிக் கொண்டு நடிக்கவும் ஏற்பட்ட நிர்ப்பந்த நிலைமை எப்படி வந்தது? இங்கிலீஷ் படிப்பும் அதன் விளைவாகிய சமத்துவ உணர்ச்சியும் பாமர ஜனங்களுக்குள் பரவியதா லல்லவா? சத்திரத்துச் சாப்பாடும் மடத்து நித்திரையும் தங்கள் பிறப்புரிமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த கூட்டத்தார்களே இன்றைய தினம் “வீணில், உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்ற சமதர்ம தீர்க்கதரிசியாகிய பாரதியின் அதிதீவிரப் பொது உடமைத் தத்துவத்தை ஒப்புக் கொண்டவர்கள் போல் நடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமையும், மேற்கத்திய கல்வியின் விளைவால் அல்லவா?

ஒரு பட்டிக் காட்டில் தாழ்ந்த குலமென்பதிற் பிறந்த ஒரு சாமிக்கண்ணு, உலகம் மதிக்கத்தக்க ஒரு பேரறிஞராய் விளங்குவதற்கு இடமளித்தது, சாத்தான் அரசாங்கத்தின் மேற்கத்திய கல்வி முறையல்லவா? பழய தர்மப்படி, படிப்பதற்கு உரிமையில்லாத “சூத்திர” குலங்களிற்பிறந்த ஒரு சப்பராயனும் ஒரு செங்கோடனும் ஷண்முகமும், முதல் மந்திரியாகவும், ஜில்லா கலெக்டராகவும், திவானாகவும் வர முடிந்தது தற்போதைய கல்வி முறையால் அல்லவா? நமது அம்பத்த்காரும், சிவராஜும், சீனிவாசனும், இழி குலங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஜாதிகளில் பிறந்தும், புகழ் பெற்றுக் கண்ணியமான கனவான்களாகவதற்குத் துணை நிற்பதெது? இவர்களைப் போன்ற அறிவாளிகள், பண்டைக்காலத்தில், ஒரு சம்பூகனாகவோ, சாத்தானாகவோ இருந்து அரச தண்டனைக்கும், சமூக நிந்தனைக்கும், ஆளாகி ஒழியவும், அல்லது ஒரு பிண்ணாக்கு சித்தனாகவோ, ஒரு பாம்பாட்டிச் சித்தனாகவோ, கல்லுளி சித்தனாகவோ மாறிச் சந்நியாசி வாழ்க்கையை மேற் கொள்ளவும் தானே முடிந்தது? ஆகையால், இந்நாட்டில் சமத்துவ உணர்ச்சி பரவுவதற்கும், ஜாதி பற்றிய தொழில் முறைகள் கைவிடப்பட்டு, அறிவு பற்றியத் தொழிலை மாற்றிக் கொண்டு உயர்வடைவதற்கும் செளகரியம் உண்டானதன் அடிப்படைக் காரணம், மேற்கத்திய (இங்கிலீஷ்) படிப்பும் அப்படிப்பு வித்தியாசமின்றி எல்லார்க்கும் போதிக்கப்படுவதுமேயாகும்.

மேற்கூறிய காரணங்களால் கிராமக் கைத்தொழில்கள் சீர்குலைந்தன. கொஞ்ச நஞ்சம் உள்ள தொழிலாளிகளும் கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்

களில் குடியேறி வருகின்றனர். கிராமங்களில் தொழிலாளர் நிலை இப்படியாக, உழவுத் தொழிலிலேயே ஈடுபட்டுள்ள குடியானவர்களைப் பற்றியும் விவசாயக் கூலிகளைப் பற்றியும் இனிக் கவனிப்போம்.

கிராமக் குடியானவன் நிலைமை

கிராமங்களில் உள்ள உழு நிலங்களில் பெரும்பாகம் அவற்றைச் சாகுபடி செய்யும் குடியானவன் கையிலிருந்து பட்டணங்களில் உள்ள வக்கீல்களுக்கும், பெருஞ் சம்பளம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சௌகார்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் மாறிவிட்டன. மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. சொந்த நிலம் உடைய குடியானவன் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது. சொற்ப நிலம் உடையவனுக்கு உழவுத்தொழிலில் தன் குடும்பத்திற்குப் போதிய வருவாய் கிடைக்காததால், கடன் வாங்கி விரைவில் தனக்குள்ள சிறிது நிலத்தையும் இழந்து வருகிறான். குத்தகை அல்லது குடிவாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்பவர் அதிகரித்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் உழைப்பின் முழுப் பிரயோஜனத்தையும் அடைவதில்லை. பெரும் பகுதியை பட்டணங்களில், உண்டுகளித்திருப்போர்க்கு உரிமையாக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான். பெரிய மிராஸ்தார்கள் என்கிற குடியானவர்கள், கிராம வாழ்க்கையின் குறுகிய உணர்ச்சிகளால், தங்களுக்குள் குரோதங் கொண்டு கட்சி கட்டிக்கொண்டு, அற்ப விஷயங்களுக்கெல்லாம் வியாச்சியங்கள் தொடர்ந்து தங்கள் ஆஸ்திகளை வக்கீல்களுக்கும் நியாயஸ்தலத் தேவதை களுக்கும் கொட்டி ஆண்டுகளாகின்றனர். கட்சியில்லாத கிராமம் சாதாரணமாய் நமது நாட்டில் இல்லை யென்றே சொல்லலாம். தாராள நோக்கமும், விரிந்த மனப்பான்மையும், நமது பட்டணங்களில் உள்ள அளவில் ஒரு சிறிது கூடக் கிராமங்களில் இல்லை. குறுகிய நோக்கமும், அவசரப் புத்தியும், மூர்க்கத் தன்மையும், கிராம வாழ்க்கையின் இன்றியமையாச் சிறப்புக்களாயிருக்கின்றன. கிராமங்களில் இத்தன்மைகளோடு விளங்கும் குடியானவர்கள் இல்லாவிட்டால், பட்டணங்களில் உள்ள வக்கீல்களுக்கும், நியாயஸ்தலங்களில் உள்ள தேவதைகளுக்கும் அவசியம் இருக்காது என்று சொல்வதில் தவறு ஒன்று மில்லை. நிலங்களையுடைய குடியானவர்கள் தங்கள் அவிவேகத்தினாலும், பிடிவாதத்தினாலும், காலத்திற்கொப்ப மாற்றிக் கொள்ளுந் தன்மையில்லாத தாலும், நாளுக்கு நாள் கூடிவந்து வருகின்றனர்.

பண்ணையாட்கள், விவசாயக் கூலிகள் இவர்கள் நிலைமை இன்னும் பரிதாபகரமானது. காலை 5 மணிக்கெழுந்து பகல் முழுதும் உழைத்தாலும், இவர்கள் தரித்திரம் விடிவதில்லை. மூன்று பைசாவுக்கு சீமை யெண்ணெய் வாங்கி விளக்கேற்றிக் கொள்ளவும் வகையின்றி, அந்திப் பொழுதின் மங்கிய வெளிச்சத்தில் கஞ்சி குடித்து விட்டுப் பெண்டு பிள்ளைகளை விட்டு பண்ணாடியின் தோட்டத்துக் களத்திலும் பட்டிப் புழுதியிலும், பட்டி நாயுடன் படுத்துக்காவல் காக்க வேண்டியது பண்ணையாளின் வாழ்க்கை. பண்ணைகளில்

சேராது, கண்ட கூலிக்குப் போகும் கூலியின் நிலை கொஞ்சம் மேலானது என்றாலும், இவனுக்கு வருஷ முழுவதும் கூலி கிடைப்பதில்லை. கூலி தேடிப் பத்துமைல் பதினைந்து மைல்களுக்கப்பாலுள்ள பட்டணங்களுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இவன் மனைவி, ஒரு சுமை புல்லோ, விறகோ சுமந்து வந்து பட்டணத்தில் ஓரணா, இரண்டணாவுக்கு விற்று, உப்புப்புளி வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியவளாக இருக்கிறாள். கிராமங்களிலிருந்து காங்கறி, தயிர், பால் முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து பட்டணங்களில் விற்று ஜீவனம் செம்பவர்கள், பட்டணங்களையடுத்துள்ள சுற்றுக்கிராமங்களில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலானவராயிருக்கின்றனர். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள குடியானவர்கள், பண்ணையாட்கள், கூலிகள் முதலியவர்களின் வாழ்க்கை நிலை இவ்வாறிருக்கும் போது, இவ்விதக் கிராம வாழ்க்கைக்குப் போவதன் மூலம் நமக்குக் கதி மோட்சம் ஏற்படும் என்று சொல்வது எவ்வளவு வஞ்சகம்!! எவ்வளவு புரட்டு!!!

பட்டண வாழ்க்கையின் சிறப்பு

கிராமங்களில் என்னென்ன குறைகளும் கொடுமைகளும் இருக்கின்றனவோ, அவைகளில் ஒன்றும் பட்டணங்களில் இல்லை.

1. ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டின் கொடுமைகள் இல்லை. தனி மனிதன் சுதந்திரத்திற்கும், உரிமைக்கும் கிராமங்களில் உள்ள தடைகள் பட்டணங்களில் இல்லை.
2. படிப்புக்கும், வைத்திய உதவிக்கும் வசதிகள் இருக்கின்றன.
3. தொழில் முயற்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் விரிந்த வசதியும், ஆதரவும் பட்டணங்களில் போல் கிராமங்களில் இல்லை.
4. அறிவுவளர்ச்சிக்கும், இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் ஏற்ற வசதிகளும் சாதனங்களும் இருக்கின்றன.
5. உழைப்புக்குத் தக்க கூலி கிடைக்கிறது.
6. அறிவின் திறமைக்குத் தக்கபடி உயர்வடைய வசதிகள் அதிகம்.
7. எக்காரியத்துக்கும் எவனும் போட்டி போடலாம்.

மேற்கூறியபடி, சில கஷ்டங்கள் இன்மையும், பல செளகரியங்கள் உண்மையும், பட்டணவாசத்தை மேன்மையுள்ளதாகவும், யாவரும் விரும்பத் தக்கதாகவும் செய்கின்றன. வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற மடைய விரும்பும் ஒவ்வொருவனும், பெரிய பட்டணங்களில் தங்கி வாழவே விரும்புகிறான். நூறு காந்திகள் கூடிப் பிரசாரம் செய்த போதிலும், இவ்வுலக சுக போகங்களை விரும்புகிறவனையும், இன்ப வாழ்க்கையின் ருசியறிந்தவனையும், அறிவை வளர்க்க விரும்புவவனையும், கிராமத்திற்குப் போகச் செய்ய முடியாது. “கிராமத்திற்குப் போ” என்று

உபதேசம் செய்கிறவன் எவனும் தன்னைப் பொறுத்தமட்டில் கிராமத்திற்குப் போய், பட்டிக்காட்டானாக, மங்கி, மழுங்கிப் போகச் சம்மதிக்கிறதில்லை. பிறர்க்கு மட்டும் உபதேசம் செய்ய முன் வருகிறான். காரணம் சுயநலம், பயம். பட்டிக்காட்டான் பட்டணத்திற்கு வந்து நாகரிக வாழ்க்கையின் ருசியறிந்து விட்டால், பிறகு அவன் திரும்பவும் பட்டிக் காட்டிற்குப் போய் வாழ விரும்ப மாட்டான். நாட்டுப்புற வாசிகளை இது வரை ஏமாற்றி வாழ்ந்து வந்த படித்த பட்டண வாசிகளின் சுகஜீவன வாழ்க்கைக்கு ஆபத்து வந்துவிடும். ஏமாற்றப்படக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தால், ஏமாற்றுகிறவர் வருத்தப்படுவது இயற்கை. எல்லோரும் நாகரிக வாழ்க்கைக்குப் போட்டி போட்டால் அவசியமான உணவுப் பொருள்களையும், உடைத்தாதுப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்ய ஆட்கள் இல்லாமற் போய்விடும் என்ற பயமும் சிலருக்கிருக்கலாம்.

ஆனால், இந்த பயம் ஆதாரமற்றது. உழவன் வயற்புறத்தில், சேற்றிலும், வதியிலும் வசிக்க வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. நகரங்களிலிருந்து கொண்டு நாகரிக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு, இப்போது செய்வதை விடச் சிறப்பாக விவசாயம் செய்ய முடியும்.

ருசியறியாப் பூனைகள்

பாலுக்குச்சர்க்கரை போத வில்லை யென்பவனுக்கும், கூழுக்கு உப்பில்லை என்பவனுக்கும் உள்ள துக்கம் ஒரே தன்மையானது என்று சில பெரியோர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நாம் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அகில மெல்லாம் பிடித்து ஆகாயத்தையும் ஆட்கொள்ள முயற்சிக்கும் மேற்கத்தியவர் வருத்தமும், மண்ணிற் புழுவாய்க்கிடந்து வயிற்றுக்குண வில்லை யென்று அழுகின்ற நம் நாட்டவர் துக்கமும் ஒரே தன்மையது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாதவன், சேறும் குப்பையும் நிறைந்த அழுக்குக் குட்டையைக் கண்டு பேராண்மம் அடையலாம். ஏழ்மையின் இன்றியமையாப் பல ஜோலிகளையும் விட்டு, ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக ஊர்ப் பொதுக் கிணற்றருகில் காத்துக்கிடந்து உயர்ஜாதிக்காரி யொருத்தி மனமிளகி ஒரு குடம் ஊற்றியதற்காக வாயார வாழ்த்திச் செல்லும் ஆதிதிராவிட சகோதரியின் திருப்திக்கும், பசியின் கொடுமையால் வைக்கோலையும் விரும்பிப் புசிக்கும் குதிரையின் திருப்திக்கும் வித்தியாச மென்ன? வேண்டுமென்றே மனிதப் பிறவியின் உயர் இலட்சியங்களையும், உரிமைகளையும் பறிமுதல் செய்து, மனிதனை மிருகத்தினும் கீழாக்கி வைத்துக் கொண்டு, எளிய வாழ்க்கையில் அவன் திருப்தியடைகிறான் என்று சொல்வதும், எளிய வாழ்க்கையே அவனுக்குப் பொருத்தமானது என்று உபதேசிப்பதும் யோக்கியமும் நியாயமும் ஆகுமா? ருசி யறியாத பூனை உரி உரியாய்த் தாண்டாது. தென்னாலிராமன் பூனை பாலைக் கண்டால் பயந்து ஓட்டம் பிடித்தது வாஸ்தவம். அதனாலேயே, பூனைகளுக்கெல்லாம்

பால் ஆகாதென்று தீர்மானிப்பது நியாயமாகுமா? பாலின் ருசியையறிந்த பூனை, உரியில் பால் இருப்பதைத் தெரிந்து, பாலைக்குடிக்க முயலும் போது நாம் அதைத் தடுப்பது, பாலைப் பூனை குடிக்கக் கூடாது, நமக்கு வேண்டும் என்ற சுயநலத்தாலல்லவா? பூனை பால் குடிக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைத்தால், அதற்குச் சிறிது ருசி காட்ட வேண்டும். தென்னாலி ராமனைப் போல குடு போடக் கூடாது. பாமரர் நாகரிக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமாயின், நாகரிக வாழ்க்கையின் சுகத்தை அவர்கள் ருசியறிய வேண்டும்.

மூடுமந்திர மகிமை

பிரஞ்ச தேசத்தில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன், புரட்சிக்காரர்கள் இரகசியமாகக் கூடித் தங்கள் காரியாதிகளை நடத்தி வந்தனர். ஒரு சமயம், நாட்டுப் புறத்தில் கல் உடைத்து வாழும் ஒரு பாமரனைப் பாரிஸ் நகரத்திற்குப் புரட்சிக்காரர் கூட்டத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு வர நேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறித்து அப்பாமரன் விசாரிக்கப்பட்ட பின் அவனைத் திரும்பவும் நாட்டுப்புறத்தில் உள்ள அவன் கிராமத்திற்கு இரகசியமாகவே அனுப்பிவிடத் தீர்மானித்தார்கள். அப்போது அப்பாமரன், புரட்சிக்காரர் களிடம், தான் இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் பாரீஸில் தங்கி அதன் காட்சிகளைக் காண விரும்புவதாகவும், மூன்றா நாள் நடைபெறப் போகும் அரசன் நகரப் பிரவேசக் காட்சியைக் காண விரும்புவதாகவும் அவர்களிடம் தெரிவித்தான். புரட்சிக்காரரில் ஒருவர், அப்பேதைக் கூலியின் ஆசையைத் தீர்த்து வைப்பதாகவும், தானே அவனை அம்மூன்று நாட்களும் வைத்துப் போஷிப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார். அப்போது மற்ற புரட்சிக்காரர் ஆக்ஷேபித்தனர். “இவன் ஒரு பாமரன். அரசனைப்பார்க்க ஆசைப்படுகிறான். அரசனும், பிரபுக்களும், அழகிய பெண்களும் அலங்காரமாக ஊர்வலம் வருவதை இவன் கண்டால் மதி மயங்கி விடுவான். ஏதாவது உளறிக்கொட்டி நம்மைக் காட்டிக்கொடுத்தாலும் கொடுத்துவிடுவான். இவனை இங்கே வைத்திருப்பது ஆபத்தானது” என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் முதலில் ஒப்புக்கொண்ட புரட்சிக்காரர் சொன்னார்.

“நாய் முயலைப் பிடிக்கவேண்டுமானால், முதலில் அதற்கு முயலைக்காட்டி, ரத்தச் சுவையும் ஊட்டி, பின் உசுப்படுத்தியும் விட வேண்டும். அப்புறம் அது, தானே சென்று நாம் காட்டிய பொருளை வீழ்த்தி நம் காலடியில் சேர்க்கும். இம்மனிதன் நீங்கள் நினைக்கிற படி அவ்வளவு முட்டாளும் அல்ல. நம்மைக்காட்டிக்கொடுத்து விடுவான் என்று நீங்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. வாயைத்திறந்தால், நமக்கு முன் இவனும் தூக்கு மேடையேற வேண்டுமென்பதை இவன் அறியாதவனல்ல. ஆகையால் இவனைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். என் வசம் ஒப்புவித்து விடுங்கள்” என்று சமாதானஞ் சொல்லி அப்பாமரனை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று பாரிஸ் நகரின் அற்புத அலங்காரங்களையும், நாகரிக வாழ்க்கையின்

போக போக்கியங்களையும் இரண்டு நாள் சுற்றிக் காண்பித்து, மூன்றாம் நாள் அரசனும் அரசியும் நகர்ப்பிரவேசம் செய்யும் காட்சியையும் காண்பிக்க வேண்டி, அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஊர்வலம் வரும் பாதையோரத்தில் மேடான இடத்தில் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடியுள்ள ஜனங்களுடன் நிறுத்தி, அரசர் பவனி வருவதைப் பார்க்கச் செய்தார். மின்னுகின்ற அங்கி தரித்த ராணுவ வீரர்களும், குதிரை வீரர்களும் முறுக்கிய மீசைகளுடனும் உறுவிய கத்திகளுடனும் சென்றனர். கில்ட் பூசிய கோச் வண்டிகளில் அலங்கார உடை தரித்த அழகிகளும், பிரபுக்களும், கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசிச் சென்றனர். ஜனங்கள் தங்கள் கஷ்டங்களை யெல்லாம் மறந்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தனர். நமது கூலிக்காரக் கொத்தனும், கண் குளிரக் கண்டு களித்தான். திறந்த கோச் வண்டியில் அரசனும், அரசியும் தோன்றியவுடன் எல்லோரும் “கடவுள் அரசனைக் காக்க. அரசி நீழ்மி வாழ்க” என்று பெருந்த ஆரவாரஞ் செய்தனர். இந்த ஆரவாரத்தில் மெய் மறந்து சந்தோஷங்கொண்ட நாட்டுப் புறத்தான், கூடச் சேர்ந்து, “அரசன் வாழ்க, அரசி வாழ்க, அரசனும் அரசியும் என்றென்றும் வாழ்க. பிரபுக்கள் வாழ்க, சேனா வீரர்கள் வாழ்க, எல்லோரும் வாழ்க” என்று உறக்கக் கூவிக் கொண்டு கூத்தாடினான். அப்போது அவன் பக்கத்திலிருந்த புரட்சிக்கார நண்பர், புன்னகை செய்து, மெதுவாய் அவன் தோளைப் பற்றி அசைத்து “தம்பி அரசன் போய் விட்டான் நாம் வீட்டுக்குப் போகலாம் வா” என்று சாந்தமாகச் சொன்னார். கொத்தன் தன்னுடைய மித மிஞ்சிய உற்சாகத்தில் தன் நிலைமையை மறந்து கூத்தாடியதற்காகப் பெரிதும் வெட்கமடைந்தவனாய் “ஐயா மன்னிக்க வேண்டும். நான் மதி மயங்கிப் போனேன். இனி மேல் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்வேன்” என்று பணிவுடன் சொன்னான். அதற்கு அப்புரட்சிக்காரர் “நண்பா, நீ வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. உன்னிலும் மேலான அறிவாளிகள் பலர் இம்மாதிரி ஆடம்பரங்களில் மயங்கிவிடுகிறார்கள். நீ மயங்கியதில் ஆச்சரியமில்லை. அரசனையும் பிரபுக்களையும் வாழ்த்துவதற்கு உன்னைப் போன்ற ஆவேசங் கொண்ட பாமரர் கூட்டம் இருப்பது, எங்களுக்கும் அனுகூலமே.”

கொத்தன்:- “என்னைப் போன்றவர் இருப்பது உங்களுக்கு கெப்படி அனுகூலம்?”

புரட்சிக்காரர்:- “உங்கள் கூப்பாட்டைக் கண்டு, இது என்றென்றைக்கும் சாஸ்வத மென்றும், உண்மையிலேயே ஜனங்கள் கஷ்டமின்றிச் சந்தோஷப் படுகிறார்களென்றும், இவர்கள் நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். தங்களுடைய அக்கிரம வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு உங்கள் கூச்சல் இவர் களைத் தூண்டுகிறது. இப்பேதைகள் தங்கள் அந்திய காலம் சமீபத்தில் இருக்கிறதென்பதை உணர்ந்து கொள்ளாமற் போவதற்கும் உங்கள் ஆரவாரம் துணை செய்கிறது. ஆகையால் நீ வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. இப்போது நான் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்.

அழகாகச் சிங்காரிக்கப்பட்ட பல பொம்மைகளை உன் முன்னால் வைத்து அவற்றில் உனக்கிஷ்டமானதை எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னால், நீ எதை எடுப்பாய்? எல்லாவற்றிலும் அதிக அழகுள்ளதும், அதிக அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருப்பதையும் அல்லவா?

கொத்தன்:- ஆம் அதிக அழகும் அலங்காரமும் உள்ளதைத்தான் எடுப்பேன்.

புரட்சிக்காரர்:- பல வர்ணங்கள் கொண்ட தோகைகளையுடைய பறவைகள் சிலவற்றை அவற்றின் கால்களைப் பிணைத்து, உன் முன் வைத்து உனக்கிஷ்டமான இறகுகளைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் படி சொன்னால், எந்தப்பட்டசியின் இறகுகளை விரும்புவாய்? காக்கையின் இறகையா, கொக்கின் இறகையா, மயிலின் தோகையையா?

கொத்தன்:- மயிலின் தோகையைத்தான்.

புரட்சிக்காரர்:- சரி. இன்று, அலங்கரிக்கப்பட்ட பல பொம்மைகளையும், கண்ணைக் கவரும் தோகைகளையுடைய மயில்களையும் நீ பார்த்தாய். காலம் வரும் போது இன்று நீ கண்ட காட்சி பயன்படும். மனதைக் கவரும் எதிலும் ஊக்கத்துடன் கலந்து கொள்ளும் மனப்பான்மை உனக்கிருப்பதை நான் கண்டு கொண்டேன். இன்று அரசனை வாழ்த்திய நீ நாளை அரசனை வெறுத்து ஒழிக்கும் கூட்டத்திலும் இதே ஆர்வத்துடன் கலந்து கொள்வாய் என்று எனக்குத் தெரியுமா?” என்று சொல்லிக்கொண்டே அப் பட்டிக்காட்டுக் கொத்தனை அழைத்துச் சென்றார்.

பட்டிக்காட்டுப் பாமரரைப் பட்டணவாசம் செய்யும் பணக்காரர் மீதும், உயர் ஜாதிக்காரர் மீதும் உசுப்படுத்திவிடும் புரட்சிக்காரர் இன்று தமிழ்நாட்டில் இல்லை. ஆனால் பணக்காரருக்கும் உயர் ஜாதிக்காரருக்கும் காவலாளியாக விளங்கும் காந்தியாரின் காங்கிரஸும், தீண்டாமை விலக்குக் கமிட்டியும், இவ்வேலையைத் தாங்கள் அறியாமலே செய்து வருவது ஆச்சரியமல்லவா? மேடைகளில் சமத்துவ கீதங்கள் பாடி, சமத்துவம் பேசி, வாய்ச்சேவை செய்து வந்ததன் பலனாகக் காங்கிரஸ் கும்பலில் உள்ள பாமரர் மனத்தில் புதுப்புது உணர்ச்சிகள் எதிர்பாராவண்ணம் முளைத்து வேரூன்றிவிட்டன. காங்கிரஸ் மயில்களையும், அன்னங்களையும் மேடைக் கூட்டங்களில் கண்ட பாமரன் அவற்றின் தோகைமேல் மோகங்கொண்டு விட்டான். “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டுகளித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்று தினமும் கொட்டை கொட்டையாய் மேல் வரிச்சட்டம் போட்டுக்கொண்டு வெளிவரும் தேசியப்பத்திரிக்கைகளைப் படிக்கும் பாமரன் யோசிக்க ஆரம்பித்து விட்டான். ஆதிதிராவிட சந்நியாசிகள் இழிவுக்குத் தலைகுனிவ் மாட்டேன் என்கின்றனர். பூனை பாலின் ருசியறிந்து கொண்டது, நாய் ரத்தச்சுவை கொண்டு விட்டது. இனிமேல் பூனையைப் பாலிலிருந்தும் நாயை முயலிலிருந்தும் பிரித்து

வைப்பது முடிகிற காரியமல்ல. வெள்ளாளன், பாலைக்குடித்து ருசியறிந்து விட்டால், பாலைக் கொடுக்க ஒப்ப மாட்டான் என்று தனக்குத் தேவையில்லாத காலத்திற் கூட “வெள்ளாளன் பாலைப்பிடுங்கி வேலியில் ஊற்று” என்ற சாணக்கிய தர்மம் இனி நடக்காது. ஆனமலை நீலகிரிக்கோ, கண்டி கொளம்புக்கோ, பிளாங்கு சிங்கப்பூருக்கோ போய்ச் சிறிது பொருள் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து, நாகரிக வாழ்க்கையின் ருசியையும் அறிந்துள்ள பறையன் தன் ஊருக்குத் திரும்பி வந்தவுடன், அவனைப் பழையபடி, பழைய சோற்றுத் தண்ணீர்க்கும், பாளைக்கம்புக்கும் நாள் முழுதும் பாடுபடும்படி செய்ய எந்தக் கவுண்டனாலும் இக்காலத்தில் முடியாது. நாகரிக வாழ்க்கையின் ருசியறிந்தவன், அநாகரிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப மாட்டான். இவனைப் பார்த்து இவன் சுற்றமும் சமூகமும் முன்னேற முயல்கிறது. காலச் சக்கரத்தின் வேகத்தால் நாகரிக வாழ்க்கை இவ்விதம் நாட்டுப் புறங்களிலெல்லாம் பரவும் போது, கிராமப்புனருத்தாரணம் கிராம நிர்மாணம் செய்வது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அநாகரிக வாழ்க்கைக்கு மக்களைத் தூண்டி எளிய வாழ்க்கையை ஏற்கும் படி பிரசாரம் செய்வது நலம் தரும் காரியமாகுமா?

வருங்காலம்

வருங்கால வாழ்வில், கிராமங்களுக்கு இடமே இல்லை. பெரியவர்கள் சம்பாதித்த தென்று, ஓட்டைக் குச்சுகளைக் காப்பாற்றுவது பேதமை. பழைய மண் சுவரின் மேல் மச்சக் கட்டுவதும் முடியாத காரியம். பழைய குச்சுகளைத் தரைமட்டமாக்கி விட்டுப் புதிய மாளிகைகளுக்கு அஸ்திவாரம் போடவேண்டும். யார் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், கிராமங்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் நசித்து ஒழிந்து போவது நிச்சயம். பெரிய நகரங்கள் தான் எங்கும் பெருகும்.

ருஷியாவைப் பார்

புரட்சிக்குப் பின் ருஷியாவில் ஏற்பட்ட மகத்தான மாறுதல்களில் மிக முக்கியமானது, பட்டிக்காட்டு வாழ்க்கையை ஒழித்து நாடெங்கும் நகர வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தியதாகும். இலட்சம் இரண்டு லட்சம் ஜனங்கள் வசிக்கக் கூடிய பெரிய பட்டணங்களை நாட்டின் பலபாகங்களில் நிர்மாணித்து, அவ்வப் பிரதேசத்தின் வசதிகளுக்கேற்ற இயந்திர சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி, சுற்றுப் பக்கத்தில் குக்கிராமத்தில் வசித்து வந்த மக்களையெல்லாம் நகரங்களில் குடியேற்றி, இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு தொழில் செய்யவும், நாகரிக வாழ்வின் நன்மைகளைப் பெறவும் செய்திருக்கின்றனர். இதன் பலனாக 100க்குப் பத்து பேர் கூட படிக்காதிருந்த நாட்டில் 10 வருஷங்களில் 100க்கு 99 பெயர் படித்தவர்களாகவும், அதற்கேற்ப வாழ்க்கை நிலைமை எல்லாத் துறைகளிலும் உயரவும் முடிந்தது கூட்டுப் பண்ணைகளில், இயந்திரக் கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யப்

படுவதன் மூலம் முன் இருந்ததை விடப் பத்து மடங்கு அதிகமான உணவுப் பொருள்களும், மற்ற பொருள்களும் விளைவிக்கப் பட்டு மக்களுக்குப் பஞ்சம், பசி யின்றனதென்பது மறந்து போய்விட்டது. இயந்திர வாகனங்கள் ஏராளமாக இருப்பதால், 10, 15 மைல்களுக்கப்பால் உள்ள பண்ணைகளுக்குச் சிறிதும் கஷ்டமில்லாமற் போய் வேலை செய்து விட்டு மாலையில் நகரங்களுக்குத் திரும்பி வந்து நாகரிக வாழ்க்கையின் சுகல செளகரியங்களையும் அனுபவிக்கின்றனர். உழவன் மண்ணைக் கவ்விக் கொண்டு காத்துக்கிடக்கும் அநாகரிக நிலை மாறி விட்டது.

இயந்திர சகாப்தம்

விஞ்ஞானத்தின் வெற்றிக் கொடியை ஏந்திச் செல்லும் இயந்திர யுகத்தின் சக்தியை எதிர்க்க யாரால் முடியும்? மனித சமூகத்திற்கு விஞ்ஞானம் அளித்துள்ள நன்மைகள் அளவிறந்தன. இயந்திரங்களால் மனிதன் அடையும் செளகரியங்கள் எண்ணிறந்தன. சுருங்கச் சொல்லின், முன் யுகங்களில் அரசன் முதலான ஒரு சிலர் அனுபவித்து வந்த சுகங்களை இன்று பாமரர் பலரும் எளிதில் அனுபவிக்க முடிகிறது. ஆனால் விஞ்ஞான வளர்ச்சி சிறந்தோங்கும் மேற்கு நாடுகளில் இப்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பொருளாதார நெருக்கடி முதலிய கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்றும், இயந்திரப் பெருக்கத்தினால் கூடிய இல்லை என்றும் சிலர் சொல்லக்கூடும். இவர்கள் மேற்கு நாடுகள் தற்போது அனுபவிப்பதாகச் சொல்லப்படும் கஷ்டங்களின் தன்மையையும் அதன் மூலகாரணத்தையும் சரியாக அறிந்து கொள்ள வில்லை என்று தான் நாம் சொல்லுவோம். இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தாலும், பொருளாதார நெருக்கடியாலும் அந்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டம் நம் நாட்டிற்கு போல் வயிற்றுக் கில்லாத பட்டினிக் கஷ்டமல்ல. கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்ற துக்கமல்ல. பாலுக்குச் சர்க்கரை போதவில்லை! என்ற கஷ்டந்தான். அதுவும் சிலருக்குத்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சிறு கஷ்டமும், அந்நாட்டில் பழைய காலத்திலிருந்து வரும் சில பொருளாதாரக் கொள்கைகளினால் ஏற்பட்டனவே யன்றி வேறு காரணங்களினாலன்று. இயந்திர காலத்திற்குத் தக்கபடி இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்கா முதலிய தனி உடமை நாடுகளிலும், அந்நாடுகளின் சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் போதுமான அளவு மாறுதல்கள் செய்து கொள்ளாததனாலேயே, மேற்கூறிய கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இயந்திர காலத்திற்கேற்ற வகையில், சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கும் ருஷியாவில் இவ்விதத் துன்பங்கள் தோன்றவில்லை. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினாலும் இயந்திரப் பெருக்கத்தாலும் அந்நாட்டில் இன்பமேயன்றித் துன்பமில்லை. ஆகையால் ஆராய்ந்தறியாமலும், நாடுகளின் வேறுபட்ட நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப் பாராமலும், இயந்திரங்களையும், விஞ்ஞானத்தையும் குறை கூறுவது புத்திசாலித்தனமாகாது.

செல்வநிலை யென்பது, வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் நேரமும் குறைந்து ஓய்வுக்கும் கலைப்பயிற்சிக்கும், இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் வசதியும் நேரமும் மிகுந்துள்ள நிலைமையாகும். நாள் முழுதும் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை அடிமை நிலை. ஏழ்மை நிலை. அநாகரீக நிலை. குறிப்பிட்ட சிறிது நேரம் மட்டும் உழைத்து அதன் பயனாகத் தனக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் அடையும் நிலைமை, நாகரிக நிலை - எஜமான் நிலை. விஞ்ஞானமும், இயந்திரமும், மனிதனை இவ்வுலகின் எஜமானனாக்கு கின்றன. ஆகையால் பழமையான நம் நாட்டில் விஞ்ஞானம் வளரவும் இயந்திரங்கள் பெருகவும் முயற்சிப்பது அறிவுடமையாகும்.

பட்டிக்காட்டு முட்டாளும், நாட்டுப் புறத்துக் காட்டுமிராண்டியும் முன்னேற்றமடைய ஒரே மார்க்கந்தான் உண்டு. இவர்கள் எல்லோரும் பட்டண வாசம் செய்ய வேண்டும். கிராம வாழ்க்கையை விட்டு நாகரிக நகர வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்.

இன்று கிராமவாசிகளுக்கு வேண்டிய தென்ன? இவர்களிடே எவ்வித பிரசாரம் தேவை? என்று பார்ப்போமானால், இந்நாட்டு மக்களிடே தொன்று தொட்டிருந்து வரும் “நற்குணங்கள்” எனப்படும் அடிமைக் குணங்களும், பழக்க வழக்கங்கள் எனப்படும் பைத்தியக்காரத் தன்மைகளும் ஒழிய வேண்டும். மேல் நாட்டவர்களிடம் இருக்கும் “துர்க்குணங்கள்” எனப்படும் சுதந்தர புத்தியும், உலோகாயத் குணங்களும் ஏற்பட வேண்டும். வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம் என்று இவ்வுலக வாழ்வை இழிவு செய்யும் ஞானம் கூடாது. உள்ளது போதும் என்று எளிதில் வரும் திருப்தியும், தம்மின் மெலியாரைப் பார்த்து, தங்கள் செல்வம் எவ்வளவோ பெரிது என்று எண்ணியடையும் மகிழ்ச்சியும், முயற்சியைக் கொல்லும் கொடிய நற்குணங்களாதலால் கைவிடப் பட வேண்டும். மூட நம்பிக்கையால் ஏற்படும் பக்தியும், பக்திப் பெருக்கால் வரும் பயமும் மக்களை விட்டு ஓட்டப்பட வேண்டும். தன் சொந்த உரிமைகளைப் போற்றாத ஆண்மையற்ற சாந்தம் கூடாது. நம்முடைய கிராம ஜனங்களுக்குத் தங்கள் எளிய வாழ்க்கையில் அதிருப்தி வேண்டும். தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ள ஆசை வேண்டும். தங்கள் முன்னேற்றத்துக்குள்ள தடைகளை உடைத்தெறிய தைரியம் வேண்டும். தாங்கள் யார்க்கும் தாழ்ந்தவர் அல்ல என்னும் தன்மதிப்புணர்ச்சி வேண்டும். இவ்வாறு தைரியமாகப் பிரசாரம் செய்யும் கிராம சேவகர்களே இப்போது தேவை. யானை பிடிக்க எண்ணி வேட்டைக்குப் போனவன் யானையே கொண்டு வருவான். குருவி வேட்டைக்குப் போனவன் வெறும் கையாகவும் வருவான். ரொம்ப அதிர்ஷ்ட மிருந்தாற்கூடக் குருவிக்கு மேல் ஒன்றும் கொண்டு வரமாட்டான்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - மே 1936

பாண்டியன் – ராமசாமி சுற்றுப்பிரயாணம்

திருநெல்வேலிக் கூட்டம்

ஆச்சாரியார் – ராமசாமி சம்பாஷணை

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!!

இயக்கத்தின் அவசியத்தைப்பற்றியும், அது செய்துள்ள வேலையைப் பற்றியும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மையைப் பற்றியும் எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். இனி நான் இக்கூட்டத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியே சிறிது பேசுகிறேன்.

தலைவர் தோழர் நாயகம் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல் திருச்சி மீட்டிங் தீர்மானப்படி மேல்கொண்டு அதுவிஷயமாய் நடைபெற வேண்டிய காரியங்களுக்கு ஆக இங்கு வந்திருக்கிறோம்.

இயக்கத்தின் பேரால் பதவியும் பட்டமும் பெற்று வாழும் பெரியார்கள் எங்களை லட்சியம் செய்யாவிட்டாலும் இந்நாட்டு பாமர மக்களும் வாலிபர்களும் கிராம ஏழை ஜனங்களும் எங்களை மதிக்கிறார்கள். எங்கள் வேலைக்கு ஆக்கமளிக்கிறார்கள் என்பது இம்மாதிரி கூட்டங்களாலேயே விளங்குகிறது. அந்த தைரியத்தின் மீதே நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களை சகித்துக்கொண்டு இந்த தொண்டில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம். திருச்சி மத்தியக் கமிட்டி தீர்மானப்படி ஜில்லாவுக்கு சுமார் 1500 ரூ. வசூலானால் போதுமானது. இது கூட செய்ய நம்மால் ஆகவில்லையானால் நம் செல்வவான்களின் யோக்கியதைக்கு வேறு ஒன்றும் உதாரணம் கூற வேண்டியதில்லை.

காந்தியாரோ, ராஜேந்திரபிரசாத்தோ, மற்றும் காங்கிரஸ் விளம்பரத்தில் எந்த ஆளோ வந்துவிட்டால் லட்சம், ஐம்பது ஆயிரம் என்று வசூலாகிவிடுகிறது. நம்மவர்களே அந்தப்பணங்களில் பெரும்பாகம் கொடுத்துவிட்டு அந்தப்பணத்தின் பயனாகவே வசவும், இழிவும், பழிப்பும் பெற்று வாழ்கிறார்கள். எதற்கு ஆக பணம் கொடுக்கின்றோம், அந்தப்பணம் என்ன ஆகின்றது என்கின்ற ஞானமே நம் செல்வவான்களுக்கு இருப்பதில்லை.

நாம் ஏதாவது ஒரு பெரிய அவசியத்துக்கு சிறு தொகை கேட்டாலும் அதற்கு என்னென்னெல்லாமோ வியாக்கியானமும் கேள்விகளும் புறப்படுகின்றன.

மத விஷயத்தில் புரோகிதர்களுக்கும் குருமார்களுக்கும் செலவு செய்வதுபோலவே பார்ப்பனர்களுக்கு காங்கிரஸ் விஷயமாகவும் முட்டாள் தனமாகச் செல்வத்தை அள்ளிக்கொடுத்து மானம் கெடுகிறார்கள்.

இந்த சிறு தொகைக்கு நானும் தோழர் பாண்டியன், நாயகம், ராமசாமி, வாலகுருவா ரெட்டியார் ஆகியவர்கள் இரண்டு தடவை இந்த ஊருக்கு வந்துவிட்டோம். வந்து எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டோம். எங்களால் தோழர் ஈஸ்வரம்பிள்ளைவாளுக்கும் எவ்வளவு கஷ்டம்.

முன் தடவை வந்திருந்தபோது நாங்கள் பட்டபாட்டிற்கு அளவில்லை. நாங்கள் வந்த நாள் பகலில் 3 மணிக்கு சாப்பிட்டோம். பஸ்ஸில் பகல் பிரயாணத்தில் 3, 4 மணி நேரம் வெயிலில் அவஸ்தைப் பட்டோம்.

இராத்திரி பட்டினி கிடந்தோம். எங்களால் பிள்ளைவாளும் கஷ்டப் பட்டு பட்டினிகிடந்தார்.

நாங்கள் ஒரு விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டோம். அந்த விருந்துக்காரர் வந்து கூப்பிடுவார் கூப்பிடுவார் என்று இரவு 11 மணி வரை காத்திருந்து பிறகு நாங்களாகவே தூங்கிவிட்டோம். விருந்துக்காரர் நல்ல சமையல் செய்து வைத்துக் கொண்டு அவரும் காத்து இருந்து கோபத்துடன் சாப்பிட்டாராம். விருந்துக்காரரின் காரியக்காரரால் இந்த கதி ஏற்பட்டது.

அதுபோல் மற்றும் பல கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கிறோம். உண்மையாகவே இந்த பிரசாரவேலை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால் தோழர் பாண்டியன் அவர்களின் அருமைப்புதல்வன் ஏரியில் தவறி இறந்திருக்க மாட்டான். அவர் அன்று பழனிக்கு பிரசார காரியமாய் போய் விட்டதாலேயே பையனை ஒரு நண்பர் கூட்டிக்கொண்டு போக நேர்ந்ததும், காப்பாற்ற முடியாமல் போனதுமாகும். இந்த மாதிரி காரியங்களை நாங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. இனியும் எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்தாலும் பொருட்படுத்தப்போவதில்லை. ஆனால் இந்த கஷ்டங்கள் பயனுள்ள காரியத்துக்கு பயன்பட வேண்டாமா என்பதே எனது கவலை.

இந்த ஜில்லாவுக்கு இந்த காரியத்துக்கு எத்தனை தடவை வருவது? இந்த ஜில்லாக்காரர் இந்த இயக்கத்தால் பயன் அடையவில்லையா. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மாத்திரம் 2 மந்திரிகள் அதுவும் ஒரு மந்திரி 3 வருஷம் மற்றொரு மந்திரி 6 வருஷம் பதவி வகித்தாய்விட்டது. இந்த ஜில்லாவிலேயே 2 இந்து மத பரிபாலன போர்டு கமிஷனர் மீ 800 ரூ. வீதம் 5, 5 வருஷம் அனுபவித்து ஆய்விட்டது.

இந்த ஜில்லாவில் இருந்தே ஒரு ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இவர்கள் இந்த இயக்க அபிவிருத்திக்கு என்ன காரியம் செய்கிறார்கள்? ஆட்களை கண்டு பிடிப்பதே கஷ்டமான காரியமாய் இருக்கிறது.

“அவர்களுக்கு உத்தியோகமும் பணமும் வந்தால் எங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்”? என்று ஒருவர் கேட்டார்.

உங்களுக்கு பிரயோஜனமில்லாமல் இல்லை. உதாரணமாக மாஜி மந்திரி சிவஞானம் பிள்ளைவாள் மந்திரி வேலையில் சம்பாதித்த பணம் பூராவும் எலக்ஷனில் உங்களுக்கே கொடுத்துவிட்டார்கள். மற்ற மந்திரி முதலியவர்களும் எலக்ஷன் வந்தால் தெரியும். மற்றும் இந்த ஜில்லாக்காரர்களுக்கு தஞ்சை ஜில்லாப் பார்ப்பனர்களுக்குப்போல் உத்தியோகங்கள் தாராளமாய் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதெல்லாம் இந்த இயக்கத்தினால் அல்லாமல் வேறு என்ன? வெறும் தகுதியாலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லிவிடமுடியுமா?

நான் இவற்றையெல்லாம் அடியோடு தப்பு என்று சொல்ல வரவில்லை. காந்தியாரின் ராமராஜ்யம் வந்தாலும் இப்படித்தான் நடக்கும். ஆனால் அது சமயம் வெறும் பார்ப்பனர்கள் பெயரை மாத்திரம் எழுதிப் போட்டு சீட்டு குலுக்கப்படும். இப்பொழுது கொஞ்சமானாலும் பார்ப்பனரல்லாதார் பெயரும் போட்டு சீட்டு குலுக்கப்படுகிறது. ஏதோ சில பெயர்களுக்கு மாத்திரம் பிரைஸ் விழுந்தாலும் இது திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கே விழுகிறது என்று சொல்லுகிறேன்.

இன்றைய அரசியல் தத்துவமே - பிரச்சினையே இந்தப்பதவிப் போட்டியும் உத்தியோக வேட்டையுமேயாக இருப்பதால் பார்ப்பனர்களாகிய அதாவது நம் சமூக எதிரிகள் நமக்கு பலவித தொல்லைகளையும், துன்பங்களையும் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

அதில் இருந்தும் மீள வேண்டாமா? அதற்குப் பதில் பிரசாரம் செய்து நம்மீது சுமத்தப்படும் பழிகளில் இருந்து நாம் மீள வேண்டாமா? போட்டி இருந்துதான் தீரும்; போரும் இருந்துதான் தீரும். தனி உடமை உலகில் இது இயற்கையேயாகும். ஆனால் அதை சமாளிக்க நாம் அவ்வப்போது முயற்சிக்காவிடில் நம் பின் சந்ததிகளின் கதி அதோகதி ஆகிவிடும். ஏன் தீண்டப்படாதவர்களாகவே ஆகிவிடும். பிறகு இப்போது மதத்தில் பார்ப்பனர் கால் கழுவின தண்ணீரை மோட்சத்துக்காக அருந்துவது போலவே அரசியலிலும் உத்தியோகத்திலும் பார்ப்பனன் கால் கழுவின தண்ணீரை சாப்பிடவேண்டியது மாத்திரம் அல்லாமல் இன்னமும் ஈனமான காரியம் கூட செய்து வாழ வேண்டி வந்துவிடும்.

இன்றைய நிலையில் மந்திரிகளை குற்றம் சொல்வதிலேயே நம் காரியம் ஆகிவிடாது. மந்திரிகள் நிலைமையும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதுமான பலம் இல்லை. பொறாமையாலும் சுயநலத்தாலும் அவர்களை கவிழ்க்கப் பார்க்கிறவர்களுக்கு பலம் அதிகமாய் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் அந்த ஸ்தானத்தை பார்ப்பனர்களுக்கும் அவர்களது அடிமைகளுக்கும் காலி செய்து கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளும் வேலையே சரியாய் இருக்கிறது. அவர்கள் ராஜிநாமா கொடுக்காமல் இருப்பதையே நாம் பாராட்ட வேண்டும். துணிந்து ராஜிநாமா கொடுத்து விட்டால் நம் கதி என்ன ஆவது, அந்த ஸ்தானத்துக்கு யார் வருவார்கள் என்பதை யோசித்து பாருங்கள்.

இம் மாத முதலில் திருவாங்கூர் தீயர் மகாநாட்டின் போது ஒரு தீர்மானம் வந்தது. அதாவது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜி பதவியும் ஜில்லா ஜட்ஜி பதவியும் ஈழவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மகாராஜாவை கேட்டுக் கொள்வதாக தீர்மானம் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. உடனே ஒரு ஈழவ வாலிபன் அதை எதிர்த்தான். காரணம் கூறும்படி தலைவர் கேட்டார். அதற்கு அந்த வாலிபன்,

“உத்தியோகம் வருவதாய் இருந்தால் நம்மில் முக்கியஸ்தர்களுக்குத்தான் அவ்வுத்தியோகம் வரும், அது கிடைத்தவுடன் அவ்வுத்தியோகஸ்தர் அந்த உத்தியோகத்தை காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் நல்ல பிள்ளை என்று எதிரிகளிடம் பேர் எடுக்கவும் நம்மை காட்டிக் கொடுத்து நம் சமூக துரோகியாக கொஞ்சமும் பயப்படமாட்டார். அப்படியே இதுவரை சிலர் ஆகியும் விட்டார்கள்”

என்று சொன்னான். சபையோருக்கும் அது சரி என்றும் தோன்றிவிட்டது. பிறகு மகாநாட்டுத் தலைவர் அய்யப்பன் அவர்கள் அதற்கு மறுமொழியாக நம் பிறவி எதிரிகள் சமூகத்தில் உள்ள நம் சமூக அபிமானியை விட நமது சமூகத்தில் உள்ள சமூக துரோகியே மேலானவர், ஏனென்றால் எப்படியாவது அந்த ஒன்று இரண்டு ஸ்தானங்களிலாவது நம் எதிரிகள் இல்லாமல் செய்யக்கூடுமானால் அதுவே வெற்றியென்று சொன்னார். அதுபோல் நமக்கு நன்மை செய்யாவிட்டாலும் கெடுதி செய்கிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கவாவது இவர்கள் மந்திரிகளாய் இருப்பது நமக்கு நன்மையாகும்.

தோழர் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரி ஏதோ ஒரு சுயநலப் பார்ப்பனன் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு சட்ட மந்திரி பதவியை ராஜிநாமா செய்தார். பிறகு அவர் கதி என்ன ஆயிற்று? தான் ராஜிநாமா செய்தது தவறு என்று அவரே நினைத்து நினைத்து அழுதார். சங்கராச்சாரிகளும் அவரை ராஜிநாமா கொடுத்ததற்காக வைதார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களும் “நீர் ராஜிநாமா கொடுத்த காரணமே தென்னாட்டில் காங்கிரஸ் இவ்வளவு ஈன ஸ்திதிக்கு வந்து பார்ப்பனரல்லாதார்களை இத்தனை பேர்களை காங்கிரசில் சேர்க்க வேண்டியதாய் விட்டது” என்று வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களுக்கு கீழ் நோக்க அது ஒரு டர்னிங் பாயின்ட் ஆகிவிட்டது.

ஆதலால் சத்தியமூர்த்தி போன்றவர்கள் மந்திரியாவதை விட அவர் மந்திரித்துவத்தின் கீழ் நாம் பிரஜைகளாய் இருந்து வாழும்படியான அவமானத்தைவிட இன்று உள்ள மந்திரிகள் எவ்வளவோ மேலானவர்கள் என்பதை நமது வாலிபர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெறும் வீரம் ஒன்றுக்குமுதவாது. நமக்கு எதிர் பிரசாரத்துக்கு எவ்வித சாதனமும் இல்லை. பத்திரிகை இல்லை. நம் வாலிபர்கள் மனதில் நம் கட்சியைப் பற்றி நம்பிக்கை உண்டாக நாம் எவ்வித வேலையும் செய்யவில்லை. இந்தக் காரணங்களே நம் கட்சியில் கொள்கைப் பற்றுள்ளவர்கள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சிக்குப் போகவேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. இனியும் நாம் அப்படியே

இருந்தால் அனேகர் போய்விடுவார்கள். கொள்கை அபிப்பிராயத்தால் நம் கட்சியை விட்டு இதுவரை ஒரு குஞ்சுகூட எதிர்க்கட்சிக்கு போகவில்லை. நம் கட்சியில் இருந்தால் பதவி கிடைக்காது என்கின்ற பயத்தாலேயே அனேகர் கட்சியை விடவும் எதிரிகளாகிய காங்கிரஸ்காரர்களிடம் தஞ்சம் புகவும் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக தோழர்கள் தேவர், குமாரசாமி முதலியார் ஆகியவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இவர்களுக்கு கொள்கை வித்தியாசம் என்ன அழகின்றது. இவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்தால் இந்தப் பதவி கிடைத்து இருக்குமா? கட்சி மாறிவிட்டாலும் நம் கொள்கைக்கு சிறிதாவது விரோதமாய் இருக்கிறார்களா?

ஆதலால் நம் கட்சிக்கு பலமும் செல்வாக்கும் ஏற்படும்படி செய்தால் ஒருவரும் கட்சியை விட்டு போகமாட்டார்கள். எல்லோரும் திரும்பி ஓடிவந்து விடுவார்கள். பார்ப்பனர்கள் கூட வந்து கெஞ்சுவார்கள். ஆதலால் பிரசாரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இதற்கு ஆக நாங்கள் ஜில்லா ஒன்று இப்போது 1500 ரூபாய்க்குள்ளாகத்தான் உத்தேச செலவு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதில் 1000 ரூபாயை 12 மாத பிரசாரத்துக்கும் 500 ரூபாயை ஆட்சி செலவுக்கும் 12 மாதம் பத்திரிகை நடத்தும் செலவுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதுகூட செய்ய நாம் தயாராய் இருக்கவில்லையானால் ஒரு தடவை நமது கட்சியை மூழ்கிப்போக விட்டுவிட வேண்டியதுதான். ஆனால் நம் மனம் சம்மதிக்காததினாலேயே இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறோம். இதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

நாம் காங்கிரசுக்காரரிடம் வர்மமோ, துவேஷமோ வைத்து அவர்களை எதிர்க்கவில்லை. நாம் காங்கிரசுக்காரரை ஏன் நம் எதிரிகளாய் பாவிக்கின்றோம்? நம்முடைய லட்சியத்தை எதிர்ப்பதே அவர்களுடைய வேலையாய் இருப்பதால்தான். இப்போது நம் லட்சியம் 2. அதாவது ஒன்று வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம். இரண்டு சமூக சமத்துவ சீர்திருத்தம். இந்த இரண்டுக்கும் காங்கிரஸ் அனுகூலமாயிருந்தால் அரசியல் சீர்திருத்தத்தில் அவர்கள் காட்டும் பக்கத்தில் படித்துப் பார்க்காமலே கையெழுத்துப்போடத் தயாராயிருக்கிறோம். வெறும் காகிதத்தில் வேண்டுமானாலும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கத் தயார். அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பதில் நாம் கோழைகள் அல்ல. பார்ப்பனர்களைவிட ஒருபடி முன்னுக்கு நிற்போம். ஆனால் எதற்காக எதிர்க்கிறோம் என்பது விளங்க வேண்டும். பார்ப்பான் பிழைப்பதற்கு நாம் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பதா? சதா சர்வகாலம் அதனுடன் (காங்கிரசுடன்) போராடிக்கொண்டிருப்பதிலேயே நம் வாழ்நாள் கழிவது எனக்கு சலிப்பாகத் தான் இருக்கிறது.

ஒரு கேள்வி:- அப்படியானால் நீங்கள் ஏன் காங்கிரசில் வந்து சேரக் கூடாது? (என்று தோழர் பழனியாண்டி முதலியார் கேட்டார்)

பதில்:- காங்கிரசில் சேரக்கூடாது என்கின்ற விரதம் இல்லை. மகமதியர்களுக்குக் காங்கிரஸ் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து ராஜி செய்து

கொண்டதுபோல் மற்ற சமூகத்துக்கும் அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாகவும் சமூக வேறுபாடுகளை அழித்துச் சமத்துவம் ஏற்படுத்துவதாகவும் ஒப்புக்கொண்டால் வந்து சேரத் தயாராயிருக்கிறோம். இதை நான் 12 வருஷ காலமாகச் சொல்லிவருகிறேன். இதை ஆக்ஷேபிக்க ஆக்ஷேபிக்க எதிர்ப்பும், துவேஷமும் அதிகமாய்தான் வளரும். அதை அடக்கிவிட இனி யாராலும் முடியாது. இதற்காகப் பல பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ் பிரமுகர்களுக்கும் கடிதம் எழுதினேன்.

கேள்வி:- தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியுடன் நீங்கள் குற்றாலத்தில் பேசினீர்களாமே. என்ன பேசினீர்கள்?

பதில்:- இங்கு எடுத்துச் சொல்லும்படியாக ஒன்றும் விசேஷப் பேச்சு கிடையாது. குற்றாலத்தில் என்னை ஒரு அவசரத்தில் சந்தித்தார். ஒருநாள் வருவதுதானே என்றார். ஆகட்டும் வருகிறேன் என்றேன். அந்தப்படி ஒருநாள் போனேன். பொதுவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அநேக விஷயங்களில் எங்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதமிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. அவ்வளவுதான்.

கேள்வி:- முடிவு என்ன?

பதில்:- முடிவு இன்னது என்று விளக்குவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

கேள்வி:- காங்கிரசு தான் பிரதிநிதித்துவ சபை. அதனால் தான் நீங்கள் விரும்புவது கைகூடும். என்றைக்கு ஆனாலும் நீங்கள் ஒரு நாளைக்கு காங்கிரசில் வந்து சேரத்தான் போகிறீர்கள்.

பதில்:- அந்நிலை ஏற்பட்டால் நான் சந்தோஷப்படுவேன். காங்கிரஸ் அதற்கு தகுதியாகிவிட்டால் நமது இயக்கம் என்று தனியாய் இருக்க வேண்டிய அவசியம் கூட இருக்காது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் காங்கிரசில் சேரலாம் என்கின்ற தீர்மானம் கோயமுத்தூரில் செய்தது இன்னமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ் அந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமே.

கேள்வி:- நீங்கள் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்து அந்தப்படி செய்யுங்களேன்.

பதில்:- நான் முயற்சித்தாய்விட்டது, முயற்சிப்பவர்களை நான் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை. இந்த நிபந்தனைகளை காங்கிரஸ் பார்ப்பன தலைவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் ஒழிய முடியாது.

இவ்விஷயமாய் மற்றும் தோழர்கள் பி. வரதராஜலு நாயுடு, கல்யாணசுந்திர முதலியார், வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை ஆகியவர்களுக்கு எழுதினேன். அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

சமீபத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் எல்லோரும் கட்சிபேத மன்னியில் ஒன்றுகூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்து பிறகு தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருடன் கலக்கலாம்.

இந்த கமிட்டிச் சம்மந்தமான வேலைகள் பூர்த்தியான பிறகு எல்லோரையும் ஒன்று சேர்க்க எங்களாலான முயற்சி செய்ய எண்ணி இருக்கிறோம்.

பதவியே பிரதானம் என்று கருதுகிறவர்கள் நம்முடன் இல்லா விட்டாலும் பொது நன்மையை உத்தேசித்து பொது வாழ்வில் இருக்கிற மற்றவர்கள் ஏன் ஒன்று கூடக்கூடாது?

நிற்க, இப்பொழுது நமக்கு பணம் மாத்திரமே பிரதானமல்ல. ஆங்காங் குள்ள வாலிபர்களுக்குப் புதிய உணர்ச்சி உண்டாக வேண்டும். தைரியமாய் தியாகபுத்தியுள்ள பலர் கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவிக்கத் துணிந்து பிரசாரத்தில் இறங்கவேண்டும். இந்த பிரசாரத்தில் சுயமரியாதை இயக்க பிரசார கொள்கையையெல்லாம் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. கட்சிப்பெயர் சிலருக்கு பிடிக்கவில்லை என்றார்கள். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் என்பது தப்பல்ல. ஜஸ்டிஸ் என்பது பத்திரிகை பெயரே ஒழிய வேறில்லை.

காங்கிரசுக்காரருக்குள் - பார்ப்பனர்களுக்குள் இவ்வித அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. எந்தப் பெயர் இருந்தாலும் “தலைவர் சொன்னால் சரி” என்று ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களுக்குள் கட்சி அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. காங்கிரசை பார்ப்பனர் இயக்கம் என்கின்ற ஒரே கருத்து மீது எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் சமதர்மம் என்கிறார்கள் - சீர்திருத்தத்தை உடைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள், பிரிட்டிஷ் சம்மந்தத்தை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்கிறார்கள்.

இந்த மூன்றுக்கும் நேர் விரோதி என்று சொல்லி பிரிட்டிஷின் பேரில் கவிபாடி பட்டம், பதவி, பணம் சம்பாதித்த சீனிவாச சாஸ்திரியார் காங்கிரசை ஆதரிக்கிறார், காங்கிரசுக்கு வக்காலத்து பேசுகிறார், பார்ப்பன ரல்லாதார் இயக்கத்தைப் பற்றி விஷமப்பிரசாரம் செய்கிறார் என்றால் மற்ற பார்ப்பனர்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமா?

ஆதலால் நம்மவர்களுக்கு அந்த புத்தி வேண்டும். பதவி மோக முள்ளவர்களுக்கு நல்ல புத்தி வராதுதான் என்றாலும் பதவியைப்பற்றி லட்சியமில்லாதவர்கள் இதைக் கவனித்துத் தங்கள் பின் சந்ததிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து இந்த இயக்கத்துக்கு தங்களாலானதைச் செய்யுங்கள்.

பதவி ஆள்களுக்கும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். இன்று 100, 200 கொடுத்து பிரசாரத்துக்கு உதவி செய்யத் தவறினால் நாளைத் தேர்தல்களில் 1000, 10000 அதிகமாய் செலவு செய்ய வேண்டிவரும் என்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

குறிப்பு: 31.05.1936 ஆம் நாள் திருநெல்வேலி, வண்ணாரப்பேட்டை காஸ்மாபாலிட்டன் கிளப்பில் நடந்த கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 07.06.1936

குற்றாலத்தில் சு.ம. திருமணம்

எனது மதிப்புக்கு உரிய தோழர் ஆச்சாரியார் அவர்களும் தோழர் முதலியார் அவர்களும் இத்திருமணத்தைப் பாராட்டிப் பேசியது எனக்கு மிகவும் பெருமையளிக்கத் தக்கதாகவே இருந்தது.

இதுவரை நான் எத்தனையோ திருமணத்தில் கலந்திருக்கிறேன்; பார்த்திருக்கிறேன்; தலைமை வகித்தும் இருக்கிறேன் என்றாலும் இன்றைய திருமணத்தில் நான் கலந்திருந்ததை உண்மையாகவே நான் பெருமையாக எண்ணுகிறேன். இத்திருமண முறை இப்பெரியார்களின் ஆமோதிப்பையும் ஆசியையும் பெற்றது உண்மையிலேயே எனக்குக் கிடைக்கக் கூடாத ஒரு சாதனம் கிடைத்தது போலவே இருக்கிறது. மணமக்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பமானது ஒரு மறக்கக்கூடாததும், என்றும் ஞாபகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெருமையானதுமான சம்பவமும் ஆகும். ஆதலால் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

எனது பணிவிற்குரிய ஆச்சாரியார் அவர்கள் நான் இத் திருமணத்துக்கு புரோகிதன் என்று சொன்னார்கள். இது தான் புரோகித முறையாகவும் புரோகிதத்துக்கு இவ்வளவு தான் வேலை என்றும் இருந்தால் நான் அந்த புரோகித பட்டத்தை ஏற்க தயாராய் இருப்பதோடு புரோகிதத் தன்மையை எதிர்க்கவுமாட்டேன். புரோகிதக் கொடுமையும் புரோகிதப் புரட்டும் பொறுக்க முடியாமல் இருப்பதாலும் அப்படி இருந்தும் அதற்கு செல்வாக்கு இருப்பதாலும் தான் புரோகிதத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்கின்றேன். மற்றபடி எனக்கு வேறு எண்ணம் இல்லை. இன்று நடந்த இந்த காரியங்கள் கூட இல்லாமல் திருமணங்கள் என்பவை நடக்க வேண்டும் என்பது எனது அவா. அப்படியே அநேக இடங்களில் நடக்கின்றன. ஆனும் பெண்ணும் ரிஜிஸ்டர் ஆபிசுக்கு போய் வாழ்க்கைத் துணைவர்களாகி விட்டோம் என்று சொல்லி கையெழுத்து போட்டுவிட்டு வந்துவிட்டால் போதும். அந்த வெறும் கையெழுத்துத் திருமணத்துக்கு இதைவிட அதிக மதிப்பும் நன்மையும் சுதந்திரமும் உண்டு. புருஷன் பல பெண்ஜாதிகளைக் கட்டிக் கொள்ள முடியாது, தொந்தரவு பண்ண முடியாது. ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கு சொத்தில் சரிபங்கு உண்டு.

நிர்வகிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் ஆணோ, பெண்ணோ பிரிந்து இஷ்டமானால் வேறு கல்யாணமும் செய்து கொள்ளலாம். புரோகிதக்கூலி,

தக்ஷணை, தாம்பூலம், சாப்பாடு, ஆடல், பாடல், ஆடம்பரம் ஆகிய செலவும் தொல்லையும் கிடையாது. இன்றுகூட நாம் இங்குக்கூடி இந்தக் காரியங்களாவது செய்வது இந்த வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்துக்கு ஒரு விளம்பரத்துக்கு ஆகவே ஒழிய மற்றபடி இப்படிச் செய்தால் தான் கல்யாணமாகும் என்பதற்கு ஆக அல்ல. ஆகையால் வரவர இவைகள் கூட அவசியமில்லாத மாதிரி செய்து கொள்ள வேண்டும். சட்டங்களிலும் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும்.

மற்றும் ஆச்சாரியார் அவர்கள் நான் அவர்களை திருமணத்தை பாராட்டி வாழ்த்தும்படி கேட்டதை ஆசீர்வாதம் செய்யும்படி கேட்டதாகவும், அது கடவுளுக்குத்தான் உரிமை என்றும் சொன்னார். நான் கேட்டுக் கொண்டதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆச்சாரியார் பாராட்டுதலுக்கும் வாழ்த்துதலுக்கும் மதிப்பு உண்டென்று இப்போதும் கருதுகிறேன்.

இத்திருமண முறையை பெரியார் ஆச்சாரியார் ஆதரித்து விட்டதால் எனக்கு எவ்வளவோ தைரியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

இத்திருமண முறைக்கு இன்று ஒரு பொது ஆமோதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டதென்றும் அது இம்முறை பெருக ஒரு நல்ல ஆதரவு என்றும் சொல்லுவேன்.

இது நமக்கு ஒரு லாபகரமான காரியம் என்றே கருதுகிறேன். அதற்கு ஆக அவர்களுக்கு நான் மிகுதியும் கடமைப்பட்டவனேயாவேன்.

நிற்க, ஆசீர்வாதம் செய்யச் சொன்னேன் என்பதிலும் எனக்கு ஆசுபணையில்லை.

ஆனால் அதற்கு தான் தகுதியில்லை என்றும், கடவுள்தான் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னதற்கு நான் சொல்லக்கூடிய சமாதானம் என்னவென்றால் ஆச்சாரியார் அவர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்வதற்கு தகுதி உடையவர்கள் என்றே சொல்லுகிறேன். அவர் போன்றவர்கள் இம் மண மக்கள் வாழ்க்கை நலத்தில் ஆசைகொண்டு ஆசி கூறிவிட்டால் அந்த ஆசி வீண் ஆசியாகவோ, கடவுள் ஆசியாவோ, தக்ஷணைக்கு ஆக செய்யும் ஆசியாகவோ ஆகிவிடுமா?

உதாரணமாக அரசியல் உலகில் ஒரு வைசிராய் ஒரு ஆசாமியைப் பார்த்து “நீ முன்னேற்றமடைய தகுதி உடையவன், நீ முன்னேற்றமடைந்து பெரிய பதவிகளுக்கு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்” என்று ஆசி கூறுவாரேயானால் அந்த ஆளுக்கு அந்த ஆசி பயன்படுமா படாதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். வைசிராயானவர் அந்த ஆசாமிக்கு ஆபத்து வரும் காலத்தில் எல்லாம் தன்னால் கூடியதைச் செய்து தன் வாக்கு நிறைவேற முயற்சிப்பாரா இல்லையா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். அதுபோல் ஆச்சாரியார் அவர்களால் ஆசிபெற்று விட்டால் மணமக்கள் வாழ்க்கையில் ஆச்சாரியார் அவர்கள் கண்காணிப்பும் கவலையும் இருந்துதான் தீரும். அதற்கு ஆகத்தான் தகுந்தவர்களிடம் ஆசிபெறவேண்டுமென்பது.

மற்றபடி கடவுள் ஆசி என்றால் அரை அணா வாங்கிக்கொண்டு தெருவில் போகின்றவன் யாதொரு பொறுப்பும் இல்லாமல் மணமக்கள் 16 மக்கள் பெற்று பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். கடவுள் கிருபையில் வாழவேண்டும் என்றும் சொல்லிவிடுவார்கள். அதனால் என்ன ஆகிவிடும்? 10, 12 குழந்தைகள் பெற்று அவைகள் கை முய் என்று பசியால் வாடி அழுதால் ஆசீர்வாதக்காரன் பக்கத்து வீட்டில் இருந்தால் என்ன சொல்லுவான். தன் ஆசீர்வாதத்தால் ஏற்பட்டதென்றோ, தனது பிரார்த்தனையில் கடவுள் கொடுத்தார் என்றோ எண்ணி உதவி செய்வானா? “இதென்னடா எழவு பன்றி குட்டி போட்ட மாதிரி 10, 12 உருப்படிகள் பெற்று பக்கத்து வீட்டில் இருந்து கொண்டு நமக்கு வீண் தொந்திரவு கொடுக்கிறார். தூக்கமில்லை” என்று வெறுப்புடன் இழித்துரைப்பான்.

ஆகையால் யாரும் ஆசீர்வாதம் செய்யலாம் என்பதும், கடவுள் மீது பழிபோடலாம் என்பதும் நியாயமாகிவிடாது. மணமக்களுக்கு ஆச்சாரியார் அவர்களது ஆசீர்வாதத்தை உண்மையாகவே பெருமையாய் கருதுகிறேன். ஆசீர்வாதம் என்றாலும், வாழ்த்து என்றாலும், ஆசி என்றாலும், ஆசைப் படுகிறேன் என்றாலும் கருத்து ஒன்றுதான். தனது ஆசையையும் நல்ல எண்ணத்தையும் தெரிவிப்பதேயாகும்.

தோழர் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களும் இத்திருமணத்தை பாராட்டியதும் இங்கு விஜயம் செய்ததும் பாராட்டற்குரியதேயாகும்.

கடசியாக இவ்வளவு சுருக்கமுறையில் திருமணம் நடத்திக்கொள்ள முற்பட்ட மணமக்களுக்கும், அதை ஒப்புக்கொண்ட மணமக்கள் பெற்றோர் களுக்கும் இங்கு விஜயம் செய்த பெரியார்களுக்கும் நன்றிகூறி அமருகிறேன்.

குறிப்பு: 31.05.1936 ஆம் நாள் குற்றாலம் காட்குடி ஜமீன்தார் பங்களாவில் நடைபெற்ற சென்னை என்.டி. ஷண்முகம் (பட்டணம்பொடி) கம்பெனி நிறுவனர் என்.தங்கவேலு - மதுரை அய்யம்பாளையம் வணிகர் கே.எஸ். ராமசாமி அவர்கள் குமாரத்தி பூரணத்தம்மாள் திருமணத்தை தலைமையேற்று நடத்தி வைத்து ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 07.06.1936

கோவை கேசும் பார்ப்பனியமும்

இந்தியாவில் குறிப்பாக தென்னாட்டில் இந்த 20-வது நூற்றாண்டிலும், பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் மத இயலிலும், சமூக இயலிலும், அரசியலிலும் தலைதூக்கி விளங்குவதற்குக் காரணம் பார்ப்பனர்கள் பத்திரிகை உலகத்தை முற்றுகை போட்டு வெற்றியடைந்து சுவாதீனப்படுத்தி அடிமை கொண்டதேயாகும்.

இத்தென்னாட்டில் பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்கு எதிரிடையாக எவராலும் பத்திரிகை நடத்துவது என்பது கொஞ்சமும் முடியாத காரியமாகவே ஆகிவிட்டது. ஏதாவது ஒன்று அரை பத்திரிக்கைகள் பார்ப்பனர்களை எதிர்த்து இருக்குமானால் அவற்றின் நிலையும் உயிருக்கு ஊஞ்சலாடும் தன்மையதாகவே இருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது.

பத்திரிகை நடத்துவதில் கொடுமையையும், கல் நெஞ்சையும், நாணயக் குறைவையும், அதர்மத்தையும் காட்டுவதில் பார்ப்பனர்கள் சிறிது கூடத் தயங்குவதில்லை. உண்மையிலேயே இத்தமிழ்நாட்டில் இந்த 10 வருஷ காலமாய் குடி அரசு என்னும் பத்திரிகை ஒன்று இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் இன்று இத்தென்னாட்டு நிலை, ஏன்? இந்திய காங்கிரஸ் நிலை, அரசியல் சீர்திருத்த நிலை கூட வேறு விதமாகவே இருந்திருக்கும் என்று சொல்லுவதற்கு நாம் சிறிதும் பின்னடையவில்லை. உதாரணமாக இன்று காங்கிரஸ் கொள்கைகளில் உள் கருப்பொருள்களையும், தலைவர்களின் உள் எண்ணங்களையும் அவற்றால் மக்களுக்கு ஏற்படும் கெடுதிகளையும் குடி அரசு விளக்கமாக, நிர்வாணமாக தைரியமாய் எடுத்துக்காட்டி வருவதால் அவர்கள் குடி அரசுக்கு சமாதானம் சொல்லித் தீரவேண்டிய முறையில் தங்கள் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் தந்திரமாய் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாகி விட்டது.

அதுமாத்திரமல்லாமல் சில சமயங்களில் ஒரு அளவுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதன் பயனாய் நிலைமைகள் எத்தனையோ விஷயங்களில் மாறுதலடைய வேண்டியதாகி விட்டதென்றாலும் அநேக விஷயங்களில் நமது நிலை மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் மறைக்கவில்லை. ஏனென்றால் பார்ப்பனர்களால் நடத்தப்படும் பத்திரிகை மாத்திரமல்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதார் என்பவர்களால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளும் 100க்கு 95க்கு மேலாக பார்ப்பனர்களையும் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகளையும் தங்கள் வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு

அவர்களுக்கு பின் தாளம் போடும் முறையிலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் “பார்ப்பனர்கள் குறை கூறினால் நம்மால் வாழ முடியாது-நமக்கு பத்திரிகை உலகில் இடம் கிடைக்க மாட்டாது” என்கின்ற மன உறுதியுடனேயும் இருந்து வருகின்றன. இந்த நிலைமைதான் தென்னாட்டில் இன்னமும் பார்ப்பன ஆதிக்கம் இருந்து வர ஆக்கம் அளித்து வருகிறது.

அநேக மேடைகளிலும் மகாநாடுகளிலும் தோழர் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்கள் இந்த நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் வாழ்க்கை சுயமரியாதையுள்ள வாழ்க்கையாக ஆவதற்கு ஏதாவது ஒரு அறிகுறி காணவேண்டுமானால் அது முதலில் “இந்து” “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிக்கைகளின் வீழ்ச்சியைப் பொறுத்தே தேயாகும்” என்று பல தடவை சொல்லி வந்திருப்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். மற்றும் நாமும் எத்தனைக்கு எத்தனை அப்பத்திரிகைகள் வீழ்ச்சி அடைகின்றனவோ அத்தனைக்கு அத்தனை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் நிலை மேல்நோக்கி விட்டதென்பதும், எத்தனைக்கு எத்தனை அப்பத்திரிகைகள் செல்வாக்கடைகின்றனவோ அத்தனைக் கத்தனை பார்ப்பன ரல்லாதார் சமூக நிலை இழிவு அடைய கீழ் நோக்கி விட்டதென்றும் அறியலாம் என்று சொல்லுவதுடன் இதுதான் இப்பரீகைக்கு நிர்ணயமான அளவு கருவி என்றும் பல தடவை சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இவற்றிற்கு நாம் பல உதாரணங்கள் கூறலாம். தேர்தல் காலங்களில் அப்பத்திரிக்கைகள் எவ்வளவு கேவலமான முறைகளைக் கையாண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதும் பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களைப்பற்றி சந்தர்ப்பா சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் எவ்வளவு தூரம் வீண்பழி சுமத்தி தொல்லை விளைவித்து தலையெடுக்க வொட்டாமல் செய்து வந்திருக்கின்றன என்பதும் மற்றும் பொது நடப்புகளையும் அவை திரித்தும், பழித்தும், மறைத்தும், கற்பித்தும் பிரசுரித்து வந்திருக்கின்றன என்பதும் போதுமான உதாரணங்களாகும்.

இன்று உள்ள அரசியல், சமுதாய இயல் பிரச்சினைகளில் எந்தக்கட்சி மேலானது என்றோ எந்தக் கட்சி தீவிரமானதென்றோ, எந்தக் கட்சி பிற்போக்கான தென்றோ, அவ்வக்கட்சி கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி வித்தியாசம் காட்ட முடியுமா என்று பார்த்தால் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை என்பதை நன்றாய் அறிந்திருந்தும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் பிரசாரமே ஒரு கட்சி மேல் என்றும் மற்றொரு கட்சி கீழ் என்றும் மக்கள் கருதும்படி செய்து வருகிறது.

மற்றும் தனிப்பட்ட மக்கள் விஷயத்தையே எடுத்துக்கொள்வோம். பொப்பிலி ராஜா, பனகால் ராஜா, சர்.பி. தியாகராய செட்டியார் போன்ற மாபெருந் தலைவர்களைப் பற்றி இந்து மித்திரன் பத்திரிக்கைகளும் அவர்களைப் பின்பற்றி வாழ வேண்டிய பத்திரிக்கைகளும் எப்படி எழுதி வந்தன. ஆனால் அதே பத்திரிகை அவர்கள் சமீபத்தில் கூட நிற்க தகுதியும், நாணயமும் அற்ற தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியார், ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் போன்றவர்களை எப்படி உயர்த்தி புகழ்ந்து கூறி விளம்பரம் கொடுத்து பெரிய மனிதர்களாக்கி வருகின்றன என்பது கொண்டும் உணரலாம்.

தோழர் சீனிவாச சாஸ்திரியாருக்கு என்ன கொள்கையென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? அவரது நாணயம் இன்னது என்று யாரும் அறிய முடியாதா? காந்தியாரை கைதி செய்ய இடம் கொடுத்து பட்டம் பதவி பெற்றதும், தன்னை மிதவாதி என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கத்துக்கு கவிபாடி மகாகனம் ஆனதும், நாட்டுக்கோட்டை ராஜாவுக்கு உதவி செய்து வெகுமானம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவதும், இப்போது காங்கிரசை ஆதரிப்பதும், பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி முன்னுக்கு வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கமுடியாது என்று சொல்வதும், கட்சியாக இழவு வீட்டில் இருந்து கொண்டும் பார்ப்பனரல்லாத கட்சியைப்பற்றி விஷமத்தனாய்ப் பேசுவதும் ஆகிய காரியங்கள் அவர் செய்து வந்ததையும் வருவதையும் இந்து, மித்திரன் முதலியவை அறியாது என்று யாராவது சொல்லிவிட முடியுமா?

அதுபோலவே தோழர் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியாரின் தன்மையைப் பற்றியும் சொல்லிக்காட்ட வேண்டியதில்லை. எவரும் அறியாததல்ல. இப்படி இருக்க இவ்விரு சாஸ்திரிகளுக்கும் “இந்து”, “மித்திரன்” பத்திரிகைகளில் தினம் தினம் கலம் கலமாய் இடம் கொடுத்து விளம்பரம் தருவதல்லாமல் அவர்களால் கக்கப்படும் விஷங்களை பாமரமக்களுக்குள் புகுத்துகின்றன. அனேக பல முக்கியமான விஷயங்களையும் உண்மையான விஷயங்களையும் தைரியமாய் மறைக்கின்றன. மறைக்க முடியாவிட்டால் திரித்துக் கூறி விடுகின்றன.

இவைகள் எல்லாம் ஒருபுறமிருக்கட்டும், சமீபத்தில் இவ்வாரத்தில் நடந்த ஒரு விஷயத்தை வெளிப்படுத்த ஆசைப்படுகிறோம். அதை வெளிப்படுத்தவே தான் இவ்வளவு எடுத்துக்காட்டினோம். அதென்னவெனில் **தோழர் கோவை ரத்தினசபாபதி கவுண்டர் கேசில்** பார்ப்பனர்கள் நடந்து வந்த மாதிரியும், இன்று நடந்து வரும் மாதிரியும் இந்து அவற்றை ஆதரித்துச் செய்யும் அநீதியையும் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கேட்டையும் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுவதேயாகும். தோழர் இரத்தினசபாபதி கவுண்டர் கேசானது அது பொய்யா மெய்யா அல்லது தப்பா சரியா என்பதைப் பற்றி நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதில்லை. ஆனால் அக்கேஸ் நடத்தப்பட்டதில் பார்ப்பனர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள், அது முடிந்த பிறகும் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு விஷத்தைக் கக்குகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவே எழுதுகிறோம்.

அக்கேசு கோயமுத்தூர் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போர் அல்லது கோயமுத்தூர் காங்கிரஸ் ஜஸ்டிஸ் கட்சி போர் என்கிற தலைப்பிலேயே நடந்து வந்தது. உதாரணம் வேண்டுமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் - அதாவது பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தில் தீவிரமாய் வேலை செய்து வந்தப் பிரமுகர்கள் ஒருபக்கமும் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது

அடிமைகள் ஒரு பக்கமுமாக இருந்து கேஸ் நடத்தப்பட்டு வந்தது என்பதற்கு அந்த விவகாரத்தில் இருதரப்பிலும் சம்பந்தப்பட்ட சம்பந்தப்படுத்தப்பட்ட பெயர்களைக் கொண்டு அறியலாம்.

அக்கேஸ் மூலமாக கோவை பார்ப்பனரல்லாத தலைவர்கள் எல்லோரையும் அழுத்திவிடப் பெருமுயற்சி செய்யப்பட்டது. சிலர் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து கூட போலீஸ் தயவை சம்பாதிக்க வேண்டியவர்களானார்களாம்.

கடைசியாக செஷன் ஜட்ஜி அவர்களே கேசை விடுதலை செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே ஜூரிகளுக்கு விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னதாகவும் தெரிகிறது. அப்படியெல்லாம் இருந்தும் வகுப்பு உணர்ச்சி முதலிய காரணமாகவே ஜூரிகளால் தண்டிக்கப்படலாயிற்று.

தண்டிக்கப்பட்டவர் விடுதலையாவதற்கு முயற்சி செய்தார். இந்நிலையில் தண்டனை போதாதென்றும் அதிக தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்க்கட்சியில் போராடப்பட்டது. அது பயன்படாமல் போயிற்று. பின் இந்த கட்சி பிரதி கட்சி காரணத்தாலேயும் பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் வகுப்பு துவேஷம் காரணமாயும் தான் தண்டனை அடைய நேரிட்டது என்று கருதிய தோழர் ரத்தினசபாபதி கவுண்டர் அவர்கள் தன்னை நிரபராதி என்று வைசிராய்க்கு தான் கண்ட உண்மையைக் காட்டி விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார். வைஸ்ராய் அவர்கள் உண்மையை கண்டுபிடிக்க ரகசிய ஏற்பாடு செய்து விண்ணப்பத்தில் கண்ட விஷயத்தின் தன்மையை அறிந்தார். கவுண்டரை மன்னிக்க வேண்டும் என்று தோன்றிற்று. கவுண்டரை விடுதலை செய்து விட்டார். இதில் யாருக்கு என்ன முழுக்கிப் போய்விட்டது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இந்து, சுதேசமித்திரன், தினமணி முதலிய பார்ப்பனர் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கவுண்டரை விடுதலை செய்தது தப்பு என்று தலைவங்கம் எழுதின.

தோழர்கள் T.R. வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார், வி.வி.சீனிவாசயங்கார் முதலிய பார்ப்பனர் பிரமுகர்கள் எல்லோரும் கவுண்டரை விடுதலை செய்தது தப்பு என்று பத்திரிகைகளுக்கு தினம் தினம் கலம் கலமாக வியாசங்கள் எழுதினார்கள்.

இக்கேசு விஷயத்தில் பார்ப்பனர் கொடுமை அவ்வளவோடு நின்று விடவில்லை. இவர்கள் வியாசங்களுக்கு பதிலாக எழுதப்பட்ட மற்றவர்கள் கட்டுரைகளை பிரசுரிக்கவும் மறுத்துவிட்டன.

அதாவது சிக்கந்திராபாத்தில் இருந்து ஒரு பார்ப்பனரல்லாத வக்கீல் திவான்பகதூர் ஏ.வேணுகோபால் அவர்கள் தோழர் வி.வி.சீனிவாசயங்கார் கூற்றுக்குச் சரியான பதில் எழுதி அதுவும் அய்யங்காருடைய வெறும் சட்ட சம்மந்தமான பிரச்சினைகளுக்கு மாத்திரம் சமாதானம் எழுதி அனுப்பப்பட்ட கட்டுரையை இந்து பத்திரிகை லட்சியம் செய்யவே இல்லை. பிறகு தோழர்

ஏ. வேணுகோபால் அவர்கள் மறுபடியும் அக்கட்டுரை நகலை வைத்து ரிஜிஸ்டர் கடிதம் மூலம் இந்துவுக்கு அனுப்ப இந்து அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அக்கட்டுரைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லி அவற்றை வாப்பீசு செய்து விட்டது. இந்த கடித வர்த்தமானத்தையும் கட்டுரையையும் வேறுபக்கம் பிரசுரித்திருக்கிறோம். இந்து பத்திரிகையில் கவுண்டர் விடுதலைக்கு விரோதமாக தலையங்கம் எழுதவும் பல கட்டுரைகள் பல கலங்களில் பிரசுரிக்கவும் இந்துவுக்கு இடம் இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஆனால் விடுதலைக்கு அனுகூலமாக வைசிராய் தீர்ப்பை நியாயப்படுத்தி எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரைக்கு இடம் இல்லை என்றால் இந்துவுக்கு பத்திரிக்கையில் இடமில்லையா மனதில் இடமில்லையா என்பதை பொது ஜனங்கள் உணரவேண்டுமென்பதற்கு ஆகவே இதை எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

கட்டுரையாளரான திவான் பகதூர் வேணுகோபால் அவர்கள் தனது கட்டுரையை ஒரு தடவையில் போட இடமில்லையானால் இரண்டு தடவையாக பிரசுரிக்கலாம் என்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் அக்கட்டுரை திருப்பி அனுப்பப்பட்டுவிட்டது என்றால் இந்து பத்திரிகையின் பத்திரிகை தர்மமும் அவர்களது பொதுநல நடு நிலைமையும் எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள்.

எந்த விஷயத்தையும் பிரசுரிக்கவும் மறுக்கவும் பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அதற்கு எந்தக் காரணம் வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு. காரணம் சொல்லாமல் இருக்கவும் உரிமை உண்டு.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட பத்திரிக்கைகள் தங்களை பொது நலத்துக்காக பாரபட்சமின்றி நடந்துகொள்ளும் பத்திரிக்கைகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் உரிமையைக் கூட பொது ஜனங்கள் நம்பவேண்டுமா ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா என்பதுதான் நமது கேள்வியாகும்.

திவான்பகதூர் வேணுகோபால் வியாசம் இந்துவில் சுமார் 2½ கலம் அல்லது 2¾ கலம் வரலாம். இதற்கு இந்து பத்திரிக்கையில் 2 தடவையாகக்கூட பிரசுரிக்க இடமில்லையாம். ஆனால் தோழர் வி.வி. சீனிவாசியங்காருடைய கட்டுரைக்கு 11 கலங்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோழர் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார் கட்டுரை 2 கலம் வரை செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்துவின் தலையங்கத்துக்கு ஆகவும் ஒரு கலம் கொடுத்து நீண்ட தலையங்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்படியான சுமார் 13, 14 கலம் கொண்ட அதுவும் ஒரு மனிதன் தண்டனையில் இருந்து விடுதலையானதை ஆட்சேபித்து வன்மம் காட்டும் வியாசங்களுக்குப் பதிலாக “குற்றவாளி” பக்கம் வெறும் சட்ட சம்பந்தமான சமாதானத்தை பிரசுரிக்கக்கூட இடம் இல்லை என்று இந்து பத்திரிகை சொல்லிவிட்டால் இந்த வழக்கு பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சியில் நடந்திருக்கிறது என்றும் வகுப்பு உணர்ச்சி காரணமாகவே தண்டனை அடைய நேரிட்டது என்றும் கவுண்டர்

நினைத்ததிலும் அதை காட்டி தான் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டதிலும் என்ன தப்பு இருக்கமுடியும் என்பதோடு என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறோம்.

நாளளக்கு நமக்கு சுயராஜ்ஜியம் கிடைத்து இவர்கள் கைக்கு அதிகாரம் வந்து அப்போதும் இந்த பத்திரிக்கைகளே தேசியப் பத்திரிக்கைகளாக இருந்து வந்து இந்த தோழர்கள் டி.ஆர்.வியும், வி.வி.எஸ்.சும் நீதிபதிகளாகவோ நீதிவாதிகளாகவோ இருந்து விடுவார்களேயானால் நமது கதி என்ன ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆகவே இந்து பத்திரிகை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பலர் தேசியப் பத்திரிகை என்றும் உண்மை சேதிப் பத்திரிகை யென்றும் சொல்லுவார் களேயானால் அவர்கள் எவ்வளவு மடையர்களாகவும் இல்லாவிட்டால் பார்ப்பன அடிமைகளாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகள் சரசமாய் கிடைப்பதால் வாங்கி வாசிப்பதாக பல பார்ப்பனரல்லாதார் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களை நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம். அதாவது விஷம் சரசமாய் கிடைத்தால் வாங்கி சாப்பிடுவார்களா என்பதேயாகும். இந்து பத்திரிக்கையில் நமக்கு எப்படி கேடு வருகிறது என்றால் அதை நடுநிலைமை பத்திரிகையென்றும் தேசியப்பத்திரிகை என்றும் அதில் காணப்படுவதெல்லாம் உண்மை என்றும் கருதுவதாலேயே நமது சமூகத்துக்குக் கேடு உண்டாகின்றது.

ஜஸ்டிஸ், விடுதலை, குடி அரசு முதலிய பத்திரிக்கைகளை பார்ப்பனர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா? வாங்கிபடிக்கிறார்களா? வேறு ஒருவர் படிப்பதையாவது பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று துருவிப் பார்க்கும்படி பார்ப்பனரல்லாதாரைக் கேட்கின்றோம். அதற்கு எவ்வளவு கெட்டபேர் சூட்டுகிறார்கள் என்பதையும் யோசித்துப்பாருங்கள்.

கடைசியாக இந்த அநீதிக்கு இந்த கொடுமைக்கு திவான் பகதூர் வேணுகோபால் அவர்கள் ஒரே ஒருபதில் தான் தன்னால் செய்ய முடிந்ததை செய்திருக்கிறார். அதாவது இந்து பத்திரிகை வாங்கிப் படிப்பதை நிறுத்தி விட்டார். இதனால் இந்து பத்திரிகைக்கு யாதொரு நட்டமும் ஏற்பட்டுவிடாது என்பது அதற்கு தெரிவதற்கு முன் நமக்குத்தெரியும். ஆனால் திவான்பகதூர் வேணுகோபாலுக்கு ஏற்பட்ட அவமானமும் தோழர் ரத்தினசபாபதி கவுண்டருக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டமும் மற்ற மக்களுக்கும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் இந்து பத்திரிகை வாங்கி படிக்கும் மற்ற பார்ப்பனரல்லாதாரும், சுயமரியாதை பெற்று திவான்பகதூர் போலவே நடந்து கொண்டால் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் ஒழிந்து போகா விட்டாலும் சிறிதாவது திருத்த மடைந்து அவற்றின் கொடுமைகளும், தொல்லைகளும் குறையாதா என்று கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 07.06.1936

அரசியல் நிலைமை

சேலம் விக்டோரியா மார்க்கட்டில்
பிரசங்கம்

தோழர்களே!

இங்கு நாங்கள் இன்று பிரசங்கத்துக்காக வரவில்லை. தமிழ்நாடு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரக் கமிட்டி வேலையாக வந்தோம். வந்த இடத்தில் எங்களைக் கேட்காமலே நோட்டீசு போடப்பட்டிருந்தது. இந்தத் தோழர்களுக்கு பயந்து பேசுவதற்கு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டி வந்தது.

பிரசாரம்

தமிழ்நாட்டிற்கு பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தாலும் இயக்கப் பிரசாரம் சிறிதும் கூட நடைபெற வில்லை. பதவிகளில் இருக்கும் தலைவர்களுக்கு பிரசாரத்தைப் பற்றி கவலை இல்லை. பிரசாரத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை. சமய சஞ்சீவிகளுக்கு பிரசாரம் தேவையில்லை என்று ஒரு பழமொழி உண்டு.

அவர்களுக்கு எந்தக்கட்சி வலுக்கின்றதோ அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்து தங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளும் சக்தியும் குணமும் உண்டு.

ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூக நலனுக்கு நாம் அதிகமான பிரசாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நம் சமூக நலத்துக்கு நம் சமூகத்தவரே சிலர் எதிரிகளாகவும், எதிரிகளின் ஆயுதங்களாகவும் இருந்து நமக்கு எதிர்ப்பிரசாரம் செய்வதால் நமது பாமர மக்கள் ஏமாந்து போக நேரிடுகிறது. எதிர் விவகாரம் செய்யாவிட்டால் எவ்வளவு பொய்யும் அக்கிரமமான வியாஜ்ஜியமாயிருந்தாலும் ஜெயித்து விடுமல்லவா? அதுபோல் நம் எதிரிகளின் குழ்ச்சிகளும், விஷமங்களும் வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணம் என்ன? நமது பிரசாரக் குறைவேயாகும்.

அதனாலேயே நாங்கள் பல அசௌகரியங்களுக்கிடையில் இவ்வேலையில் பிரவேசித்திருக்கிறோம். கட்சியினால் பட்டம், பதவி, பணம், செல்வாக்கு முதலியவை சம்பாதித்து வரும் மக்கள் கவனியாதிருப்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எங்களை அலட்சியமாயும், கேவலமாயும் கருதுவதும் எங்களுக்குத் தெரியும். இருந்த போதிலும் நாங்கள் அவர்களைப்

பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியோ அவர்களை எதிர்பார்க்கவேண்டியோ உள்ள அவசியத்தில் இல்லை. பொதுமக்கள் நலத்தை கவனிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். ஆதலால் நாங்கள் பல கஷ்டங்களுடன் இந்த சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறோம்.

தோழர் பாண்டியன் குழந்தை அஜாக்கிரதையால் ஏரியில் முழுகி இறந்து இன்றைக்கு 10, 15 நாள் தான் ஆகிறது. அதைக்கூட லட்சியம் செய்யாமல் அவர் வந்து இருக்கிறார். 3வது வகுப்பிலும் மாட்டு வண்டியிலும் இரவு தூக்கம், பகல் ஓய்வு இல்லாமல் பிரயாணம் செய்கிறார். தோழர் வி.வி. ராமசாமி வீட்டில் மனைவியார் பிரசவ வேதனையைக்கூட லட்சியம் செய்யாமல் அது போலவே சுற்றுகிறார். அவர் வியாபாரத் தொழில் முதலியவை இது சமயம் எவ்வளவோ பாதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது இந்தக் கூட்டத்தில் தோழர் போகல் துரையால் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட தந்திக் கவரானது அவருக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தது என்கின்ற சேதியாகும். தோழர் சி.டி.நாயகம் அவர்கள் ரிடையர் ஆகி ஓய்வாய் இருக்க வேண்டிய காலத்தில், மற்றும் அவருக்கு குடும்பநிலை மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய அவசரமுள்ள சமயத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அலைகிறார். எனக்கு அப்படிப்பட்ட தொந்திரவோ, பெருமையோ ஒன்றும் இல்லா விட்டாலும் எனது தாயாரை மிக்க கஷ்ட நிலையில் விட்டு விட்டு ஒவ்வொரு நிமிஷமும் முடிவு தந்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு திரிகிறேன். தோழர் வி.வி. ராமசாமிக்கு இங்கு வந்த தந்தியை என் தாயார் முடிவு தந்திதானோ என்று நெஞ்சம் திக்கென்னும் உணர்ச்சியோடு வாங்கினேன். அது ஆண் குழந்தை பிறந்த தந்தி ஆனதால் அவர் வசம் கொடுத்துவிட்டேன்.

இந் நிலையில் நாங்கள் செய்யும் பிரசாரம் மனித சமூக நன்மையை உத்தேசித்து மாத்திரமல்லாமல் மக்களின் இழிவைப் போக்கிச் சுயமரியாதை உணர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசையையும் கவலையையும் கொண்டேயாகும். ஆதலால் எங்கள் வேலைக்கு நீங்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்கால அரசியல் நிலை

இன்று நான் அரசியல் நிலை என்பது பற்றி பேசவேன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அரசியல் நிலையைப் பற்றி நான் என்ன பேசுவது? நீங்கள் பார்த்தும் கேட்டும் உள்ள விஷயத்தைப் பற்றித்தானே பேச வேண்டும். அதாவது சென்ற மாதத்தில் இதே இடத்தில் எனது நண்பர்களான தோழர்கள் சித்தய்யனும், நடேசனும், தமிழ்நாடு ஏஜண்டும் ஒரு கூட்டத்தாரால் அடியும் உதையும் பட்டதும் அதற்கு தூண்டுகோலாயிருந்த ஒரு தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் அவர்கள் இந்த மாதத்தில் திருச்சியில் அதன் வட்டியுள்பட செருப்புகளும், அழகை முட்டைகளும் அபிஷேகமாகும்படியான

பாக்கியம் பெற்று ஓடி ஒளிந்து கதவு தாழ் இடம்படியான நிலைமை ஏற்பட்டதும் (இது இந்தியன் எக்ஸ்பிரசில் இருக்கிறது) ஆகிய காரியங்கள் தான் இன்றைய அரசியல் நிலைமையாய் இருக்கிறது.

இதைப்பற்றி நான் கவலை கொள்ளவில்லை. ஆனால் வெட்கப்படுகிறேன். ஆனாலும் இன்றைய அரசியல் நிலையில் இவையெல்லாம் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இதை நிறுத்த நம்மால் முடியாது. 1907ல் அதாவது 30 வருஷங்களுக்கு முன்பே நமது அரசியலில் செருப்புகளும், ஜோடுகளும் அதுவும் காங்கிரஸ் மகாசபை கூட்டத்திலேயே கோகலே, திலகர் பிரசன்னத்திலேயே செருப்பு ஜோடு பறந்ததென்றால் சித்தய்யனுக்கு அடி விழுவதும் சத்தியமூர்த்திக்கு செருப்பு பறப்பதும் அதிசயமென்றோ எதிர்பார்க்காததென்றோ அரசியலுக்கு விரோதமான தென்றோ யார்தான் சொல்ல முடியும்?

இன்றைய இந்திய அரசியல் தத்துவநிலை வேறு நாட்டிலோ அல்லது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இல்லாத இந்தியாவிலோ நடைபெறுமானால் இதுவரை பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார், இந்து-முஸ்லீம், மேல் ஜாதி - கீழ் ஜாதி என்பவைகளில் ஏதாவது ஒரு பிரிவு பூண்டற்றுப் போயிருக்கும் என்பதை மனதில் இருத்தவேண்டும்.

இந்த மாதிரி வகுப்பு சச்சரவு இல்லாத வெறும் அதிகாரம் கைப்பற்றும் சச்சரவை அரசியலாகக் கொண்ட மேனாடுகளிலும் இம்மாதிரி பலாத்காரம் சகஜமாய்க் காண்கின்றோம்.

வகுப்பு உணர்ச்சியுடன் கூடிய அரசியல் சச்சரவில் மேல் நாடுகளிலும் கூட பலாத்காரத்தோடு மாத்திரம் இல்லாமல் கொலைகளும், சுட்டுக்கொள்பவைகளும் பார்க்கின்றோம். ஆனால் அரசியல் கிளர்ச்சிகளில் இது இயற்கையையாகும்.

வகுப்புணர்ச்சியே அடிப்படை

நமது அரசியல் கிளர்ச்சி என்பது என்ன? எந்த வகுப்பார் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவது என்பதுதானே ஒழிய வேறு எதை அடிப்படையாய்க் கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணம் வேண்டுமானாலும் காந்தியும் - வட்டமேஜையும் என்கின்ற அத்தியாயத்தை திருப்பி பாருங்கள். அதில் என்ன இருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் உங்களுக்கு (இந்தியர்களுக்கு) என்ன வேண்டும் என்று கேட்க அழைத்தார்கள். இந்தியர்களாகிய நாம் அங்கு சென்று என்ன சொன்னோம்.

இந்துக்கள் சார்பாய் காந்தியார் “எங்கள் பழய பழக்க வழக்கம் காப்பாற்றப்படவேண்டும்” என்றார்.

இந்துக்களில் பார்ப்பனரல்லாதார் சார்பாய் சென்ற ஏ. இராமசாமி முதலியார், பாத்ரோ ஆகியவர்கள் “நீங்கள் கொடுக்கப்போகும் சுதந்திரத்தில் எங்களுக்கு எங்கள் விகிதாச்சாரமாவது கிடைக்க வேண்டு” மென்று சொன்னார்கள்.

இந்துக்களில் தீண்டப்படாதார் என்கின்ற வகுப்புக்காக தோழர் அம்பேத்கார், “எங்கள் வகுப்புக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்து கொடுத்து விட்டு பிறகு எவ்வளவு சுதந்திரம் வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள்” என்று சொன்னார். வெள்ளைக்காரர்கள் பிரதிநிதிகள் “நாங்கள் இந்தியாவில் பயமின்றி வாழும் படியான ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு அதற்கேற்ற சுதந்தரங்கள் கொடுங்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் பிரதிநிதியும் அப்படியே சொன்னார். முஸ்லீம் பிரதிநிதியாகிய தோழர் ஜின்னா என்ன சொன்னார்? “எங்கள் நிலை இன்னதென்று ஏற்பட்டுவிட வேண்டும். எங்கள் சமூக பாதுகாப்புக்காக நான் குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் இந்துக்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்டால் காந்தியார் காட்டிய இடத்தில் கையெழுத்து போடுகிறோம். அவரையே எங்கள் தலைவராகவும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். எங்கள் சமூகத்தின் பேரால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ள அனுமதியளித்து வெற்றுக் காகிதத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கிறோம்” என்று சொன்னார்.

இவற்றிற்கெல்லாம் காந்தியாரின் பதில் என்ன?

“இவர்கள் எல்லோரும் தேசத் துரோகிகள், இவர்கள் எல்லாம் சர்க்கார் கூலிகள், நான் ஒருவன் தான் தேசபக்தன். இந்தியாவில் உள்ள சகல மதஸ்தர்களுக்கும், சகல வகுப்பார்களுக்கும் நான்தான் ஏக தலைவன். நான் கேட்கும் சுயராஜ்யத்தைக் கொடுத்து விட்டால் பிறகு இவர்கள் விஷயத்தை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்”

என்று சொன்னதோடு மாத்திரமல்லாமல் “இவர்களுக்கு என் சம்மதியில்லாமல் அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் நான் தற்கொலை செய்து கொண்டு செத்துப்போவேன்” என்று சபதம் கூறி விட்டு வந்தார். வட்டமேஜை அஷ்ட கோணல் மேஜையாயிற்று.

இந்த நிலை சிறிதுகூட மாற்றமடையாத நிலையிலேயே இன்று சீர்திருத்தம் என்பது வந்துவிட்டது. அதன்படி சட்டசபைகளுக்குப் போகவும், பதவிகளை ஏற்கவும் வட்டமேஜைக்கு சென்று இருந்த எல்லாகட்சியாரும் ஆசைப்பட்டு இப்போதிருந்தே போட்டியும், அடிதடியும், செருப்புப் பறப்புகளும் தீவிரமாக நடைபெறுகின்றன.

இன்றைய அரசியல் போராட்டத்தை முஸ்லீம்கள் “இந்து முஸ்லீம்” போராட்ட மென்கிறார்கள்.

ஆதி திராவிடர் “மேல்ஜாதி கீழ் ஜாதி” போராட்டமென்கிறார்கள்.

நாம் “பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார்” போராட்டமென்கிறோம்.

பார்ப்பனர்கள் சில கூலிகளையும் பேராசைக்காரரையும் சேர்த்துக் கொண்டு “தேசபக்தர்கள் தேசத்துரோகிகள்” போராட்ட மென்கிறார்கள். ஒருவரும் இந்தியர் - பிரிட்டிஷார் போராட்ட மென்று சொல்லுவதில்லை.

உதாரணமாக சத்தியமூர்த்தியார் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியை வெட்டி 500 கெஜ ஆழத்தில் புதைப்பதே தனது வேலை என்கிறார்.

அதோடுகூட பார்ப்பனர்கள் பொதுமக்களை மத விஷயத்தில் ஏமாற்றி பணம் பறித்து வாழ்வது போல் இந்த போராட்ட விஷயத்தில் தேசாபிமானப் பேர் வைத்துக் கொண்டு பொதுமக்களை ஏமாற்றி பணம் பறித்து தங்கள் போரை பலமாய் நடத்துகிறார்கள்.

அவர்கள் சிறு கூட்டத்தார் பெருலாபம் கொள்ளையடிப்பதால் அதற்கு கேடு வரும்போது கட்டுப்பாடாய் வேலை செய்ய சவுகரியமிருக்கிறது. நாம் பெருங் கூட்டத்தாராய் இருப்பதாலும் நம்மிலும் பல பிரிவுகள் இருப்பதாலும் பெரும்பாலான மக்கள் கல்வி அறிவற்றவர்களாய் இருப்பதாலும் பதவி பெற்றவர்களும் படித்தவர்களும் மத விஷயத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாயும் சுயநலக்காரர்களாயும் இருப்பதாலும், தங்கள் யோக்கியதைக்கு மீறின அந்தஸ்துகளை இவர் அனுபவித்து விட்டதாலும், இனி எப்படியோ போகட்டுமென்றும், கவலையற்றும், ஒற்றுமையற்றும், கட்டுப்பாடற்றும் திரிவதோடு சமயத்திற்கு தகுந்தபடி நடந்து கொள்ளலாம் என்ற அலட்சியத்துடன் இருப்பதாலும் நமக்கு அச்சிறு கூட்டத்தாரின் எதிர்ப்பிலிருந்தும், விஷமத்திலிருந்தும் சூழ்ச்சியிலிருந்தும் தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

தேசத்துரோகி யார்?

மற்றபடி நாம் எந்த விதத்தில் தேச துரோகிகள்? இந்த தேசத்துக்கு அன்னிய ஆட்சி யென்பதை அழைத்து வந்தவர்கள் யார்? அவர்களுக்கு இங்கு என்றும் நிலை பெரும்படியான ஆட்சிக்கு கட்டிடம் கட்டிக்கொடுத்து அவற்றிற்கு தூண்களாய் நின்றவர்கள் யார்? சரித்திரங்களை எடுத்துப் புரட்டிப் பாருங்கள்.

நாம் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற முறையிலோ, ஆதிதிராவிடர் என்கின்ற முறையிலோ, முஸ்லீம்கள் என்ற முறையிலோ, இந்த தேசத்துக்கு துரோகம் செய்ததாக ஏதாவது ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்டட்டும், நாம் உடனே அதற்கு பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

வெள்ளைக்காரர்களைத் தங்கள் தெய்வம் என்றும், விஷ்ணுவின் அம்சம் என்றும், அவர்களும் தாங்களும் ஒரே ஜாதி என்றும் அவர் முகச் சாயலும் தங்கள் முகச் சாயலும் ஒரேமாதிரி இருக்கிறது என்றும், அவர்களும் தாங்களும் ராஜியாய் போய் இந்த நாட்டில் நிரந்தரமாய் வாழவேண்டுமென்றும் நேற்று

வரையிலும் சொல்லிக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தார்கள் யார்? பார்ப்பனர்களா? அவர்கள் ஒழிந்த மற்றவர்களா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இன்றுகூட பார்ப்பனர்கள் எப்படிப்பட்ட விடுதலை கேட்டாலும் சரி, அதற்கு ஆக என்ன தியாகம் செய்ய வேண்டுமானாலும் சரி, வெள்ளைக்காரப் பூண்டு இந்தியாவில் இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்தாலும் சரி எங்களுக்கு ஆகேஷபணை இல்லை. ஆனால் அதற்கப்புறம் நடப்பதென்ன? அதில் எங்கள் பங்கு என்ன? என்பதை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டும். நாங்களும்கையெழுத்துப் போடுகிறோம். அதற்கு ஆக பார்ப்பனர்கள் எத்தனை பேர் சாகிறார்களோ அதற்கு இரண்டு பங்கு உயிர் கொடுக்கின்றோம், பிறகு யார் தேச பக்தர்கள்? யார் கோழைகள், யார் தேசத்தை காட்டிக் கொடுத்து கக்கூசில் போய் ஒளிந்து கொள்பவர்கள்? என்று பார்க்கலாம். அதைவிட்டு விட்டு உண்மைக் காரணம் என்ன என்பதை மறைத்துவிட்டு எங்களை கோழைகள் என்றும் தேசத்துரோகி என்றும் சொல்லிவிடுவதாலேயே எங்களை ஒழித்துவிடுவது என்று நினைத்தால் அது முடியுமா என்று தான் கேட்கின்றேன்.

யார் கோழைகள்

தோழர் சத்தியமூர்த்தியை விட நான் எதிலும் பயந்தவன் அல்ல. அவர் ஒரு தடவை ஜெயிலுக்கு போயிருந்தால் நான் 7, 8 தடவை ஜெயிலுக்கு போயிருப்பேன். என் குடும்பமும் ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கும். இத் தமிழ் நாட்டில் அரசியலில் கும்பல் கும்பலாக எதிர்வாதம் செய்யாமல் வலுவில் ஜெயிலுக்கு போவதற்கு வழிகாட்டினவன் நானும் என் குடும்பமுமாகும்.

அதுவும் சத்தியமூர்த்தி செல்வத்துக்கும், அவரது செல்வாக்குக்கும் அவர் பொது வாழ்வில் அடைந்திருக்கும் நிலைமைக்கும் நான் ஒன்றிலும் குறைந்தவனல்ல என்றாலும் அவர் ஏ கிளாஸ் கைதியாய் சிறையிலிருந்தார். நான் சி கிளாஸ் கைதியாய் மூத்திரச் சட்டியில் தண்ணீர் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வேலை செய்து கொண்டு கோணிச் சாக்கில் படுத்துக் கொண்டு சிறையில் இருந்தேன்.

சென்ற வருஷம் எனக்குக் கிடைத்தத் தண்டனையின் போதுகூட எனக்கு சி கிளாஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று எனது ஸ்டேட்மெண்டிலேயே எழுதிக் கொண்டேன். அதை எனது தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தான் அடித்து விட்டார்கள்.

பிறகு எனக்கு ஏ கிளாஸ் கொடுத்தார்கள். ராஜமகேந்திரம் ஜெயிலில் எனக்கு கொடுத்த கட்டில், மேஜை, மெத்தை எல்லாவற்றையும் வேண்டாம் என்று வாபீஸ் செய்துவிட்டு சி கிளாஸ் கைதியாகவே இருந்தேன். சாப்பாடு மாத்திரம் டாக்டர் சிபார்சின் மீது கோதுமை ரொட்டி கிடைத்தது. மற்றபடி நான் ஜெயிலில் எந்த உயர் நிலையிலும் இருக்க இல்லை, சவுகரியம் அடையவும் இல்லை, ஜெயில் சட்டத்தை எந்த வழியிலும் மீறவும் இல்லை.

ஆகவே நாங்கள் சத்தியமூர்த்தியாரை விடவோ, மற்ற யாரையும் விடவோ பாப்பர் என்றோ கோழை என்றோ கஷ்டத்துக்குப் பயந்தவர்கள் என்றோ யாரும் சொல்லிவிட முடியாது.

பயனற்ற தியாகம்

காங்கிரஸ்காரர்கள் அடிபட்டார்கள், உதை பட்டார்கள், லக்ஷம் பேர் ஜெயிலுக்கு போனார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அதனால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்று கேட்கின்றேன்.

இன்று அவை தப்பு என்று எண்ணவில்லை என்று சொல்வதானாலும் அதனால் பிரயோஜனமில்லை என்றும் அந்த மாதிரி “தியாகத்தால்” வெள்ளைக்காரர்கள் மனதை இளகச் செய்ய முடியவில்லை என்றும் இனி செய்யக்கூடாது என்றும் காங்கிரஸ் தீர்மானித்து விட்டதா இல்லையா என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரஸ் 1933 ல் தீர்மானித்தால் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் 1920லேயே இப்படித் தீர்மானித்தது. இதில் என்ன தப்பு சொல்ல முடியும்? இதனால் பார்ப்பனரல்லாதார் கோழைகளாகி விடுவார்களா? தேசத் துரோகிகளாகி விடுவார்களா?

சம்பளம்

4000, 5000, 6000 சம்பளம் வாங்குவதைப் பற்றி குறை கூறப்படுகிறது. சம்பளம் வாங்குவதில் தப்பு என்ன? யார் வாங்குகிறார்கள்? பஞ்சாங்கக்காரனுடைய மகனும் முனிசிபாலிட்டி விளக்கில் படித்தவனுடைய மகனுமா, பிச்சை வாங்கி பிழைத்தவனுடைய மகனுமா வாங்குகிறார்கள்? பெரிதும் தகுந்த யோக்கியதை உடையவர்களே வாங்குகிறார்கள்.

இந்த சம்பளம் யார் கேட்டது? யார் ஏற்படுத்தியது? இவர்கள் வாங்காவிட்டால் அது பார்ப்பனர்களுக்கு போகாமல் ஏழை மக்களுக்கு பயன்படுமா? அல்லது பார்ப்பனர்கள் வாங்காமல் இருப்பதாக தக்க ஜாமீன் கொடுப்பார்களா? அப்படி ஆனால் இன்றே ராஜினாமா செய்யலாம்.

உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானால் மந்திரிகளுக்கு மாதம் 5500 ரூபாய் சம்பளம் ஏற்படுத்தியது பார்ப்பனர்களே யாகும். அவர்களுடைய காங்கிரசேயாகும். (Nineteen) நைன்டன் மிமோராண்டம் என்னும் 19 காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கையொப்பமிட்டு பிரிட்டிஷாருக்கு அனுப்பிய காங்கிரஸ் அரசியல் திட்டத்தின் சாரமேயாகும்.

1920 வருஷத்துக்கு முன்னிட்ட காங்கிரசுகள் எல்லாம் 5500 ரூபாய் சம்பளம் கேட்டு ஆதரித்து விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறது. அதை இப்போது பார்ப்பனரல்லாதார் பெறுகிறார்கள். அவ்வளவுதானே ஒழிய அது பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத் தீர்மானமல்ல. அப்படி இருந்தும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தார்கள் மாதம் 1000 ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டார்கள். சர்க்கள் சி.பி. ராமசாமி அய்யர், சிவசாமி அய்யர், பி. ராஜகோபாலாச்சாரி,

கே.சீனிவாசயங்கார், வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர் (ஒரு நாள் ஆன போதிலும்) டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரி ஆகியவர்கள் வாங்கிய சம்பளங்களும் அதற்கு மேற் போகாதுந்தானே ஒழிய வேறில்லை.

அப்படியிருக்க சம்பளத்தைப் பற்றி ஏன் இவ்வளவு பொறாமைப்பட வேண்டும்?

இவை அதாவது இந்தப்படியான சம்பளமும் உத்தியோகங்களும் பதவிகளும் பார்ப்பனர்கள் பார்த்தால் தேசாபிமானம், பார்ப்பனரல்லாதார் பார்த்தால் தேசத்துரோகம் என்று சொல்லுவதானால் அப்படிப்பட்ட தேசாபிமானத்தை வெட்டி சாய்த்து 1000 கெஜ ஆழத்தில் புதைத்தாக வேண்டும்.

காங்கிரசால் என்ன முடிந்தது?

பார்ப்பனரல்லாதாரை வைது பழி சுமத்தி, சூழ்ச்சி செய்து இந்திய சட்ட சபைக்குப் பார்ப்பனர்களும் அவர்கள் அடிமைகளுமே போய் இருந்தும் அங்கு என்ன செய்ய முடிந்தது? அவர்கள் காரியத்துக்கு சிறிதாவது மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டதா?

அவர்களாவது மதிக்கப்பட்டார்களா? தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு அங்கு எவ்வளவு அவமானம் நடந்தது? என்ன செய்ய முடிந்தது? அப்படியிருக்க இனியும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதின் கருத்து என்ன? அது அரசியலுக்காகவா? வகுப்பு ஆதிக்கத்துக்காகவா? என்று கேட்கின்றேன்.

யார் வகுப்புவாதி?

வீணில் எங்களை ராக்ஷதர், அசுரர், தேசத்துரோகி, உத்தியோக வேட்டைக்காரர் என்று வைவதால் ஒரு காரியமும் ஆகிவிடாது. இன்றைய நிலை உள்ளவரை நாங்கள் எதற்கும் பயந்து ஏமாந்து போக மாட்டோம்.

வகுப்புவாதி என்று எங்களை பேசிவிடுவதாலேயே நாங்கள் எங்கள் சமூக நலனை விட்டுக்கொடுத்து விட முடியாது. பார்ப்பனர்கள் தங்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரையும் முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர்கள், ஆதி திராவிடர், நாம் ஆகிய எல்லோரையும் வகுப்புவாதிகள் என்கிறார்கள். எல்லாச் சமூகத்திலும் இரண்டொரு கூலிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களை விட்டும் நம்மை வையச் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்று காங்கிரசிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார்களிலும் எனது தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியார் ஒருவர் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் வகுப்பு உரிமையை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தையும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். தோழர்கள் வரதராஜுலு, சிதம்பரம் பிள்ளை முதலியவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தக் காரணம் வைத்து தேசாபிமானிகளையும், தேசத் துரோகிகளையும் பிரிப்பது தற்கொலையாகும்.

இன்று இந்தியாவில் தலைசிறந்த வகுப்பு வாதிகள் பார்ப்பனர்களே யாகும். அவர்கள் வகுப்பு வாதத்தால் நமக்குள் இருக்கும் - நாம் அனுபவிக்கும் இழிவுகள் நீங்கவே நாம் வகுப்பு உரிமை கேட்கின்றோமே ஒழிய மற்றபடி வெள்ளைக்காரர்களுடைய கூலிகளாய் இருந்தல்ல.

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் ஸ்தாபனம் அல்லவென்றும், காங்கிரஸ் வகுப்பு ஆதிக்கத்துக்குப் பாடுபடும் வகுப்புவாத ஸ்தாபனம் அல்ல வென்றும் ருஜுப்பிக்கவேண்டுமானால் எல்லா வகுப்பாரையும் கூப்பிட்டு உட்காரவைத்து அவர்கள் பயத்தை நீக்க முயற்சித்து, முடியாவிட்டால் அவர்களுக்கு கேட்கும் உரிமை கொடுத்து எல்லோரிடத்திலும் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டும் அல்லது அது வேண்டாம் என்றால் பார்ப்பனர்கள் மாத்திரம் ஒன்று சேர்ந்து நாங்கள் இந்த அளவுக்கு மேல் எந்த உரிமையும் அனுபவிப்பதில்லை என்று ஒப்புக் கொள்ளட்டும். நாம் ராஜியாய் போகத் தயாராய் இருக்கின்றோம். அதைவிட்டு விட்டு தேசத்துரோக பூச்சாண்டியால் இனி ஏமாந்து போகமாட்டோம். நாங்கள் தோல்வி அடைவதாய் இருந்தாலும் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம். உயிர் போகும் வரை போராடியே தீருவோம்.

குறிப்பு: 09.06.1936 ஆம் நாள் சேலம் விக்டோரியா மார்க்கட் மைதானத்தில் சேலம் கௌன்சிலர் தோழர் வி.ஆர். பெருமாள் செட்டியார் தலைமையில் அரசியல் நிலைமை என்பது பற்றி ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 14.06.1936

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரக்கமிட்டியின் சுற்றுப்பிரயாண திட்டம்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் வறுமை நீங்குமா என்ற கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் பேசியதாவது:-

இன்று இந்தியாவில் எந்தக் கட்சியாலும் வறுமை நீங்காது என்றும், வறுமை நீங்க காங்கிரசிலும் கூட திட்டம் இல்லை என்றும் இந்து சமூகத்தில் உள்ள ஜாதிப் பாகுபாடுகளே வறுமைக்கும், செல்வத்துக்கும் பெரும்பாலும் காரணமாய் இருக்கிறதென்றும், அது ஒழிக்கப்பட்டால் இன்றுள்ள இவ்வளவு வறுமை இருக்காதென்றும் வறுமை என்று சொல்லப்படுவது பெரும்பாலும் கீழ் ஜாதிக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களுக்குள்தான் இருக்கிறது என்றும் உதாரணமாக பார்ப்பானையும், “பறையனையும்” எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றும் பார்ப்பான் எவனாவது வறுமையில் கஷ்டப்படுகிறானா? எவனாவது மூட்டை தூக்குகிறானா? சரீரக் கஷ்டமான வேலை செய்கிறானா? என்றும், பறையர்கள் முதலிய படிப்படியான கீழ்ஜாதிகள் என்பவைகள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுவதுடன் வறுமையால் படிப்பில்லாமல் வீட்டுவசதி, வயித்திய வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும், ஜாதி ஒழிந்தால் வறுமைகள் அநேகமாய் குறையும் என்றும், ஒரு அளவுக்கு செல்வமும் உழைப்பும் சமமாக பிரிக்கப்படும் என்றும், காங்கிரஸ் இந்த கொள்கைக்கு விரோதம் என்றும், காங்கிரஸ் திட்டத்திலும் காந்தியத்திலும் ஜாதி ஒழிப்பு திட்டம் இல்லை என்றும், காந்தியார் ஒரு இடத்திலாவது ஜாதி பாகுபாடுகள் அடியோடு ஒழிந்தாக வேண்டுமென்று சொல்லவே இல்லை என்றும், காங்கிரசின் வறுமை நீக்கும் திட்டமெல்லாம் கதர்தான் என்றும், கதருக்கு இதுவரை 10 கோடி ரூபாய் பாழாயிருக்கலாம் என்றும், எப்படி எனில் 2 அணாதுணிக்கு 10 அணா 12 அணா வீதம் விலைகொடுத்து வாங்கி கட்டியவர்களின் நஷ்ட பணம் எவ்வளவு இருக்கலாம் என்று பார்த்தால் விளங்கும் என்றும், அப்படியெல்லாம் செய்தும் கதர் நிர்வாகிகள்தான் கொள்ளைபோல் அதிக சம்பளம் பெற்று வாழ முடிந்ததே தவிர நூல் நூற்றவர்களுக்கு தினம் 1 அணாவுக்கு கூட விதியில்லை என்றும், அதுவும் ஏழை மக்களில் 100க்கு அரைப் பேருக்குக்கூட கிடைத்திருக்காது என்றும், அதுவும் நாளுக்குநாள் குறைந்து முன் இருந்ததில் 100க்கு 25 வீதம்தான்

நடை பெறுகிறதென்றும், அதுவும் காங்கிரசினால் வயிற்றுப் பிழைப்பு நடத்துகிறவர்களாலும் காங்கிரசினால் தகுதிக்கு மேற்பட்ட பட்டம் பதவி வேட்டை ஆடுகிறவர்களாலும் தான் நிபந்தனையின் காரணமாய் கதர் மதிக்கத்தக்கதாய் விட்டதென்றும், ஆதலால் அதுவும் பயன்படாது என்பதோடு கதர் இன்று சாவதற்கு மேல்மூச்செடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறது என்றும், இனி கொஞ்சகாலத்தில் கதரை பயித்தியக்கார ஆஸ்பத்திரி கண்காட்சியில் தான் பார்க்க முடியும் என்றும், தனி உடமை உள்ள வரை அடியோடு தரித்திரம் நீங்க முயற்சிப்பதும், வழி சொல்லுவதும் முட்டாள்தனமும் ஹம்பக்கும் தான் என்றும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் சமுதாய வேலையின் பயனாகத்தான் ஒரு அளவுக்கு அதுவும் ஒரு கூட்டத்தார் வறுமையிலேயே இருக்க வேண்டும், ஒரு கூட்டத்தார் சோம்பேறிகளாய் இருந்து செல்வமும் போக போக்கியமும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று இருக்கும் கொடிய முறை மாறக்கூடும் என்றும் சொன்னார்.

இரண்டாவது கேள்வி.

மதம் கூடாது என்கின்ற நீர் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இல்லாமல் மதத்தை ஏன் சிபார்சு செய்கிறீர் என்று கேட்டதற்கு பதில் சொன்னதாவது:-

ஆம். சிபார்சு செய்கிறேன் என்றும், இதைப்பற்றி நாள் கணக்கில் பேசி 100த்துக் கணக்கான கலம் கணக்கில் சமாதானம் எழுதி இருப்பதாகவும் இப்போதும் சொல்லத் தயார் என்றும் சொல்லி விளக்கியதாவது:-

“நான் ஜாதியால் கொடுமையடையாத சுயமரியாதைக்காரர்களையோ மேல்ஜாதிக்கார இந்துக்கள் என்பவர்களையோ மதம் மாறுங்கள் என்று கட்டாயப்படுத்துவதில்லை.

தாழ்ந்த வகுப்பார்கள் பறையர், சக்கிலியர், தோட்டிகள், பள்ளர்கள், புலையர், நாயாடிகள் என்பது முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஜனசமூக உரிமை இல்லாமல் அடிக்கப்பட்டு தொடவோ, நெருங்கவோ, பார்க்கவோ கூட அனுமதிக்கப்படாமல் செய்து கல்வி இல்லாமல், வீடு இல்லாமல், பிழைப்புக்கு சராசரி மார்க்கத்துக்குக் கூட நெருங்க அனுமதியில்லாமல் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு நாயிலும், நாய் பன்றி மலத்திலும் கேடாய் மதிக்கப்படும் மக்களைப் பார்த்தே நீங்கள் மனிதத்தன்மை பெற வேண்டுமானால் இந்து மதம் என்பதை விட்டு விட்டு மகமதியர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்; அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை” என்று சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னதோடு இதனால் சுயமரியாதைக்காரர் முதல் யாருக்கு என்ன நஷ்டம் என்பது விளங்கவில்லை என்றும், இக்கேள்வி கேட்பவர்கள் பெரும்பாலும் அறியாமையாலும் முஸ்லீம்களிடம் இருக்கும் துவேஷத்தினாலும்தான் கேட்கிறார்களே ஒழிய வேறில்லை என்றும், கண்டிப்பாக இந்தியாவில் தீண்டாமை ஒழிந்து மனித சமூகம் ஒற்றுமை அடையவேண்டுமானால் எல்லோரும் ஒரு மதமாக முதலில் ஆகித்தான்

தீரவேண்டிவரும் என்றும், அதுவும் முஸ்லீம்களாக ஆனால் தான் முடியலாம் என்றும் “ஆத்மார்த்தத்துக்காக மதம்” என்றால் நாம் வாதாட வேண்டியதுதான் என்றும், மனித சமூகத்தில் பல மதங்களின் பேரால் இருக்கும் தொல்லையும், கொடுமையும் ஒழித்து அரசியல், பொருளியல், சமூக இயல் ஆகிய காரியங்களில் முன்னேற்றமடைய ஒரு மத வேஷம் அனுகூலிக்குமானால் அதற்காக அறியாமை காரணமாகவோ, துவேஷம் காரணமாகவோ, சுயநலம் காரணமாகவோ யாரும் முட்டுக்கட்டை போடக்கூடாது என்றும் சொன்னார்.

குறிப்பு: 06.06.1936 ஆம் நாள் நாகையில் நடைபெற்ற “பார்ப்பனரல்லாதார் பிரசாரக் கமிட்டி” பொதுக் கூட்டத்தில் கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்து பேசியது.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 14.06.1936

“மெயில்”லும் பார்ப்பனரும்

“மெயில்” பத்திரிகையானது ஐரோப்பியர்களுடைய உரிமைகளை காப்பாற்ற நடத்தப்படும் பத்திரிகை என்பது பொதுஜனங்களது அபிப்பிராயம். ஆனால் அது அவ்வளவோடு நிற்காமல் இப்போது பார்ப்பனர்கள் உரிமையைக் காப்பாற்ற தீவிரமாய் புறப்பட்டு விட்டது.

இதன் முக்கிய காரணம் இன்னது என்பது நமக்கு புலப்படவில்லை.

ஜெர்மன் ஹிட்லர் எப்படி தன்னை ஆரியர் எனக் கருதிக் கொண்டாரோ அதுபோல் மெயில் ஆசிரியர் தன்னையும் ஆரியர் சந்ததி என்று கருதிக் கொண்டாரோ, அல்லது தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களை தங்கள் சந்ததியார் என்று கருதிக் கொண்டாரோ என்னவோ என்று தான் சந்தேகிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

எப்படியிருந்த போதிலும் எதற்கும் ஒரு அளவு உண்டு. என்ன காரணத்தால் மெயில் தன் அளவைக் கூட மீறிவிட்டதோ தெரியவில்லை.

ஏனென்றால் 6-ந் தேதி மெயில் பத்திரிகை உபதலையங்கம் ஒன்றில் “வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை காங்கிரசுக்காரர் ஒப்புக் கொண்டால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் காங்கிரசில் சேர்ந்து விடுகிறோம்” என்று தோழர் நடேச முதலியார் சொன்னதைக் கண்டித்து எழுதும் போது

“வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்றால் பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்பது தானே அருத்தம்” என்று “மெயில்” எழுதியிருக்கிறது.

இந்தப்படி சொல்ல பார்ப்பனர்களுக்குக்கூட தெரியமில்லை, அப்படி இருக்க மெயிலுக்கு பார்ப்பனர்கள் இடம் இவ்வளவு கவலை வந்து வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பதற்கு இவ்வளவு பெரிய வியாக்கியானம் செய்ததுபற்றி ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

மற்றும் இந்த வியாக்கியானம் பார்ப்பனர்கள் இடம் அபிமானம் வைத்து மெயில் செய்ததோ அல்லது காங்கிரசும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் ஒன்றாகிவிட்டால் தங்கள் நிலைக்கு ஆபத்து வரக்கூடுமோ என்று பயந்து இந்த பாஷ்யத்தில் புகுந்ததோ என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

தோழர் இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு வேறு ஒருமாதிரி வியாக்கியானம் தெரிவித்தார்.

“அதாவது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது நாட்டில் அறிவும் ஆற்றலும் உள்ள ஒரு கூட்டத்தாரைப் பின் தள்ளுவதாகும்” என்றார்.

மற்றும் தோழர் சீனிவாச சாஸ்திரியார் சமீபத்தில் ஒரு எழவு வீட்டில் அமும்போது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தால் மகா மேதாவியான தோழர் எம்.ராமச்சந்திரராவ் பெரிய பதவிக்கு வந்திருக்கக் கூடியது தவறிவிட்டது என்றார்.

“எழவு வீட்டில் தாயாரை பெண்டுக்கு இழுப்பவன் கல்யாண வீட்டில் மதினியாரை சுமமா விடுவானா?” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு.

அதுபோல் எழவு வீட்டிலேயே பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை வைதவர் கல்யாண வீடாகிய மற்ற சமயங்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு எவ்வளவு கேடு செய்திருப்பார் என்பதை நாம் தெரியப்படுத்த வேண்டியதில்லை.

எது எப்படி இருந்தாலும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்பது பார்ப்பனர்களுக்கு கூற்றுவனாய் காணப்படுகிறது என்பதும், அதனாலேயே அவர்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதும், வெளிப்படையாய் அந்த உண்மையைச் சொல்லி எதிர்க்க வீரமற்ற கோழைத்தனத்தாலேயே “வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் தேசியத்துக்கு விரோதம்” என்று கூறி அறிவற்ற மக்களை ஏய்ப்பது என்பதும், பார்ப்பனர் தயவில்லாமல் வாழமுடியாத மக்களும் பார்ப்பனர்களிடம் கூலி பெறும் அடிமைகளும் கூலிகளும் அதற்கு பின்தாளம் போடுகிறார்கள் என்பதும் உண்மை என்பது இதனால் விளக்கமாகிவிட்டது.

ஆனால் இதே மெயில் முன் ஒரு காலத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதரித்தும் உத்தியோகங்கள் எல்லாம் பார்ப்பனர்களே கொள்ளை கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும், அப்படி கொள்ளை கொண்டும் அவர்களுக்கு நன்றி விஸ்வாசமில்லை என்றும், அது நன்றியற்ற ஜாதி என்றும் எழுதியதை மறந்து விட்டதானது நாம் ஆச்சரியத்தின் மேல் ஆச்சரியமடைய வேண்டிய விஷயமாகும்.

மெயில் எழுதியதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமானால் காட்டத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

அதாவது தோழர் சர். சி.பி. ராமசாமி அய்யரின் சட்ட மெம்பர் ஆயுள்காலம் தீர்ந்த உடன் தோழர் டி.ஆர். வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார் அந்த உத்தியோகத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட போது விஷப் பல்லை பிடுங்கியதுபோல் சட்ட மெம்பருக்கு அப்போது இருந்த போலீஸ் இலாகா நிர்வாகத்தைப் பிடுங்கி ஹோம் மெம்பராகிய சர். உஸ்மான் அவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டவுடன் கோபித்துக் கொண்டு சி.பி. அய்யர் பேச்சைக் கேட்டு சாஸ்திரியார் ராஜினாமா கொடுத்துவிட்ட காலத்தில் மெயில் என்ன தலையங்கம் எழுதிற்று என்பதை ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும் என்று சொல்லுவோம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்பட்டது முதல் பார்ப்பனர்களே அவ்வாட்சி நிர்வாகத்திலும் உத்தியோகங்களிலும் பெரிய பங்கு அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், சென்னை அரசாங்கத்தில் நிர்வாக சபையில் இந்தியர்களை நியமிப்பது என்ற முறை ஏற்பட்டது முதல் சட்ட மெம்பர்ஸ்தானத்தில் பார்ப்பனர்களே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இனி அப்படிச் செய்யாமல் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு ஆகவே பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்கிறார்கள் என்றும் மற்றும் பார்ப்பனர்களை கண்டித்தும் எழுதியது இன்றும் தேடிப் பார்த்தால் கிடைக்கும்.

அப்படிக்கு இருக்க வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்றால் பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகமில்லை என்பது தானே பொருள் என்று இப்போது மெயில் கூறுவது தர்மமா, யோக்கியமா என்று கேட்கின்றோம்.

வேண்டுமானால் இப்படிச் சொல்லட்டும். அதாவது வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்றால் பார்ப்பனர்களுக்கு ஏகபோக ஆட்சி இல்லை என்று அருத்தம் என்று சொல்லட்டும். அதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

முஸ்லீம்களுக்கு வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்ததால் இந்துக்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்று ஆகிவிட்டதா? அல்லது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு உத்தியோகத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்பதாக இதுவரை 6, 7 வருஷ காலமாய் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் வழங்கியதால் பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லாமல்போய் விட்டதா என்றும் “தீண்டப்படாதவர்”களுக்கு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்ததால் தீண்டக்கூடிய ஜாதியார்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்று ஆகிவிட்டதா என்பதையும் யோசித்துப் பார்த்தால் “மெயில்” தனது அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் என்றே நினைக்கிறோம்.

இந்தப்படியெல்லாம் மெயிலும் பார்ப்பனர்களும் கூடி பார்ப்பனரல்லாதாரை பழி சுமத்துவதாலோ அல்லது இதை மாற்றி வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் தேசத் துரோகம் என்றோ, தேசியத்துக்கு விரோதமென்றோ கூறி பாமர மக்களை ஏய்க்கப் பார்ப்பதாலோ இனி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித் துவத்தை யாராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

அதை யார் தொட்டாலும் சீறிக் கடிக்கக்கூடிய பலத்தையும் தைரியத்தையும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுவிட்டது.

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு இவ்வளவு பலமும் செல்வாக்கும் ஏற்பட்டதெல்லாம் பார்ப்பனர்கள் அதை ஆட்சேபித்ததும், அவ்வுணர்ச்சியைக் கெடுக்க பல வித சூழ்ச்சிகள் செய்ததுமேயாகும். இனியும் கடசியாக நாம் ஒன்று சொல்லுவோம்.

அதாவது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை இனியும் பார்ப்பனர்கள் எதிர்ப்பார்களேயானால் கூடிய சீக்கிரத்தில் பார்ப்பனர்களே வகுப்புவாரிப்

பிரதிநிதித்துவம் கேட்கும் படியான நிலைமை வந்து விடும் - கட்டாயம் வந்துவிடும் - இப்போதே சில இடங்களில் வந்து விட்டது என்பதேயாகும்.

ஏனென்றால் ஆட்சேபிக்க ஆட்சேபிக்க மக்கள் கவனம் அதிலேயே செலுத்தப்பட வேண்டியதாகி உத்தியோகப் போட்டியே அரசியலாகி பெருங் கூட்டத்தார் காரியம் நிறைவேறிவிடும். பிரித்தானியம் சூழ்ச்சி இது விஷயத்தில் மாத்திரம் இனி செல்லாது.

ஆதலால் உண்மையான பொதுநலப்பற்றும் நல்ல அரசாட்சியும் விரும்புகிறவர்கள் இந்த வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு அரசியல் கிளர்ச்சி நடத்தாமல் யோக்கியமான காரியத்துக்கு நடத்தினால் நாமும் காலால் இடும் வேலையைக் கையால் - தலையால் செய்யக் காத்திருக்கிறோம்.

அப்படிக்கில்லா விட்டால் இருதரப்புக்களிலும் அயோக்கியர்களும் சமய சஞ்சீவிகளும் ஒரு வேளை கூழுக்கு எதையும் விற்பவர்களும் தான் தலைவர்களாகி கொள்ளை அடிப்பதையும் பொதுநலத்தைப் பாழாக்குவதையும் பார்த்துக் கொண்டும் அப்படிப்பட்ட காரியத்துக்கு உதவி செய்து கொண்டும் வாழ வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்ல வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

மெயிலைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை. அதன் கொள்கை நமக்கு தெரியாததல்ல. ஆல் பழுத்தால் அங்கு அத்தி பழுத்தால் இங்கு என்று சமயம் போல் நடந்து கொள்ள வேண்டிய கடமை உள்ளது.

ஆனால் மற்றவர்கள் அதாவது சிறிதாவது பொதுநல உணர்ச்சி உள்ளவர்கள், பொதுநலத்துக்கு ஆக உண்மையான தியாகம் செய்தவர்கள் இவ்விஷயத்தை யோசித்து ஒரு யோக்கியமான முடிவுக்கு வரும்படி வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 14.06.1936

பாண்டியன், ராமசாமி பிரசாரக் கமிட்டி சுற்றுப்பிரயாண ஏற்பாடு

நாளது	21-ந் தேதி	-	கோபி
	22-ந் தேதி	-	கோயமுத்தூர்
	23-ந் தேதி	-	ஈரோடு
	24-ந் தேதி	-	தஞ்சை
	25-ந் தேதி	-	திருச்சி
	26-ந் தேதி	-	திருச்சி
	27-ந் தேதி	-	சேலம்
	28-ந் தேதி	-	ராசீபுரம்
	29-ந் தேதி	-	கடலூர்
	30-ந் தேதி	-	சென்னை

ஜூலை 1, 2 - ந் தேதிகளில் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவுக்காக சென்னையில் உள்ள பிரமுகர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவார்கள்.

3-ந்தேதி	-	வேலூர்
4-ந் தேதி	-	அம்பலூர்

சந்தர்ப்பங்களை உத்தேசித்து ஜூலை மாதம் புரோகிராம் மாத்திரம் மாற்றப்படலாம்.

இந்தப்படி தோழர்கள் செளந்திரபாண்டியன், ஈ.வெ.ராமசாமி, சி.டி.நாயகம், வி.வி.ராமசாமி முதலியவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வார்கள். ஆங்காங்கும் மற்றும் அந்தந்த ஜில்லாக்களிலும் உள்ள இயக்கத் தோழர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு வந்து வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டுகிறோம்.

**C.D. நாயகம்,
E.V. ராமசாமி
காரியதரிசிகள்.**

குடி அரசு - அறிவிப்பு - 14.06.1936

நடந்த விஷயம் என்ன?

ஈ.வெ.ரா. - சி.ஆர். சந்திப்பு

தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் நானும் குற்றாலத்தில் கண்டு பேசிய விஷயம் தமிழ்நாடு பத்திரிகை உலகத்தில் மிகப் பிரமாதப் படுத்தப்பட்டு விட்டது.

என்னைச் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் முதலில் இந்த விஷயத்தை கேட்டு விட்டே மரியாதைக்கு விசாரிக்கும் கேடும் லாபங்களைக் கூட விசாரிக்கிறார்கள். சந்திக்க முடியாத அனேகம் பேர்கள் உள்ளத்திலும் இந்த எண்ணமே இருக்கும் என்பதில் ஆகேடிபணை இருக்க நியாயமில்லை.

ஆகையால் அதை விளக்கி விடுகிறேன். பத்திரிகை நிருபர்கள் பலர் என்னை விசாரித்தார்கள். நான் அது ஒன்றும் அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல என்றே பதில் சொல்லிவிட்டேன். நிருபர்கள் சேதியில் 100க்கு 90 என் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை திரித்தும் பிசகாயும் மாற்றியுமே எனக்கு காணப்படுகின்றன. ஆதலால் நானே குறிப்பிட்டு விடுகிறேன். எங்கள் சம்பாஷணை ஒன்றும் உண்மையிலேயே அவ்வளவு குறிப்பிடக்கூடிய தல்ல. ஆனால் கவனிக்கக்கூடியதேயாகும்.

எனக்கு பொதுவாக தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியாரிடம் எப்போதுமே மரியாதை உண்டு. அவருக்கும் என்னிடம் அன்பு உண்டு என்றே கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதாவது நான் அவரது அன்புக்கு பாத்திரமானவன் என்கின்ற கருத்தில்.

ஆச்சாரியாரைப்பற்றி அரசியல் விஷயத்தில் பொதுநல விஷயத்தில் எவ்வளவு மாறுபட்ட அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தாலும், கண்டித்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்தாலும் தனிப்பட்ட விஷயத்தில் அவரை எனது மரியாதைக்கு உரியவர் என்றே கருதி இருக்கிறேன்.

நாங்கள் பொது வாழ்வில் நுழைவதற்கு முன் அவர் சேலம் சேர்மனாயும் நான் ஈரோடு சேர்மனாயும் இருக்கும் போதே எங்களில் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையுள்ள மாதிரியில் நெருக்கமுள்ளவர்களாய் இருந்ததோடு இருவரும் சொந்த வாழ்க்கையை அலட்சியம் செய்து பொதுவாழ்வில் தலையிடுவது என்கின்ற அருத்தத்தின் மீதே சற்றேறக் குறைய ஒரே காலத்தில் இருவரும் சேர்மன் பதவியையும் மற்றும் உள்ள

சில கவுரவ பதவிகளையும் ராஜினாமா செய்துவிட்டு தோழர் வரதராஜலுவுடன் உள்பட நெருங்கி கலந்து இருந்தோம். பிறகு ஒத்துழையாமை ஆரம்பமான வுடன் நான் அவருடைய உள்ளத்தை கொள்ளை கொண்ட காதலி போலவே இருந்து வந்தேன்.

எங்களுக்குள் வெகுநாள் ஒத்துழையாமையில் அபிப்பிராய பேதமே இல்லாதிருந்தது. அவர் இஷ்டத்தை அறிந்து அதுவே என் அபிப்பிராயம் போல் காட்டி அவரை இணங்கச் செய்வதுபோல் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நடந்து கொள்வேன். அதனாலேயே அனேகர் என்னைக் கண்டு விட்டே அவரைக் காணுவார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நிலை வகுப்பு உணர்ச்சி காரணமாகவே இருவருக்கும் மாற்றமடைய நேரிட்டுவிட்டது. அதன் பிறகு பல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன என்றாலும் அவரைக் காணும் போது என்னை அறியாமலே அவரிடத்தில் ஒரு மரியாதையும் பணிவும் ஏற்பட்டு விடுகின்றன.

அவரைக் காணும் போது எப்படி மரியாதையும் பணிவும் ஏற்படுகிறதோ அதுபோல் ஒரு பரிதாபமும் ஏற்படாமல் இருப்பதில்லை.

காரணம், எவ்வளவு பெரிய தியாகம் செய்தவர் அவ்வளவு தியாகமும் ஒரு பயனுமில்லாமல் போகும்படியாய் விட்டதே பாவம் என்று பரிதாபப்படுவதுண்டு. என்றாலும் அவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் இரண்டு மூன்று அர்த்தம் செய்து பார்க்காமல் நான் ஒரு முடிவுக்கு வருவதில்லை. நான் பிரிந்து விட்ட பிறகும் ஒரு சமயத்தில் சட்டசபைக்கு நிற்கும்படி என்னை வேண்டினார். இந்திய சட்டசபைக்கும் நான் நிற்பது நல்லது என்கின்ற ஜாடையும் காட்டினார். எனக்கு வெற்றி செலவில்லாமல் ஏற்படக்கூடும் என்கின்ற நம்பிக்கையும் உறுதியும் இருந்தும் இந்த ஸ்தானங்களுக்கு அவருடைய ஆதரவில் செல்வது எனது வாழ்வைக் கெடுத்து விடுமோ என்று அஞ்சியே மறுத்துவிட்டேன்.

இப்படியெல்லாம் இருந்தாலும் தற்கால அரசியல் புரட்டுக்களை நான் அறிந்திருப்பது போலவே ஆச்சாரியார் அவர்களும் அறிந்திருக்கிறார் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை. இரு கட்சிகளிலும் பெரிதும் சமய சஞ்சீவிகளே பயன் அனுபவித்து விடுவதும் நாம் ஒருவரை ஒருவர் துவேஷித்து முன்னேற ஒட்டாமல் தடுத்துக் கொண்டு இருப்பதும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொது மக்கள் நலம் கொள்ளை போவதும் என்னைவிட நன்றாய் உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

இந்த நிலையில் என்னை அவர் கோயமுத்தூர் ஜெயிலில் எதிர் பிளாக்கில் ஒரு கைதியாக சந்தித்தார். தோழர் சர். ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் என்னை ஜெயிலில் சந்தித்த அதட்டியினாலும் தோழர் ஆச்சாரியார் முயற்சியாலும் நான் ஆச்சாரியார் அறைக்குப் பக்கத்தில் அவருடைய சமையலறை சாப்பாட்டில் இருக்க நேர்ந்தது.

அப்பொழுதும் எங்கள் பழைய கதை ஞாபகத்துக்கு வந்ததுடன் இருவருக்கும் கண்களில் நீர் ததும்ப எங்கள் காதலைக் காட்டிக் கொண்டோம். எந்த கருத்தில் என்றால் எனக்கும் அப்படிப்பட்ட தலைவர் ஒருவர் கிடைக்கமாட்டார், அவருக்கும் என்னைப்போல ஒரு தொண்டன் கிடைக்க மாட்டான் என்கின்ற உணர்ச்சிக் கருத்தில் என்றே சொல்லலாம். முடிவில் இருவரும் சேர்ந்து முன்போல ஒத்து உழைக்க முடியுமா என்கின்ற விஷயமாகவே பேசிப் பேசி ஒத்து உழைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படக்கூடும் என்கின்ற நம்பிக்கை மீதே ஜெயிலில் பிரிந்தோம்.

அதற்கு பிறகு ஒருதரம் சந்திக்க நேர்ந்தும் இருவரும் சரிவர அந்த அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்திக் கொள்ளவில்லை.

பிறகு சுமார் 20 மாதம் பொறுத்து நானும் தோழர்கள் பாண்டியன் முதலியவர்களும் குற்றாலத்தில் ஒரு நாள் ஸ்நானத்துக்கு போகையில் அங்கு நான்கு நாள் முன்னதாகவே சுகத்துக்காக போயிருந்த ஆச்சாரியார் அவர்கள் தன் ஜாகையிலிருந்தே என்னைக் கண்டார். பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லியனுப்பினார். அருவியில் குளித்துவிட்டு அவர் ஜாகைக்கு போனேன். அப்பொழுது மாலை 3 மணி இருக்குமாதலாலும் நானும் என் தோழர்களும் அதுவரை சாப்பிட வில்லையாதலாலும் ஆச்சாரியார் அவர்களிடம் அதிக நேரம் பேச சாவகாசமில்லை என்று சொல்லி அவசரமாய் விடை கேட்டேன். “ஏன் ஒரு நாள் சாவகாசமாக இங்கு தங்குவது தானே” என்றார். நான் இப்போது சாவகாசமில்லை என்றும் மற்றொரு நாள் வருவதாயும் சொன்னேன். அவசியம் வரவேண்டும் என்றார். ஆகட்டும் என்றேன். அந்தப்படியே 15 நாள் பொறுத்து மறுபடியும் குற்றாலம் சென்றேன். அது சமயம் அவர் ஒரு வனபோஜனத்துக்கு புறப்பட்டுக்கொண்டு வீட்டின் முன் வாசலுக்கு வந்துவிட்டார். என்னைக் கண்டதும் ஆசையாக வரவேற்று வன போஜனத்துக்கு அழைத்தார். நான் பின் சென்றேன். செல்லுகையில் வழியில் சிறிது முன்னாக சென்று கொண்டிருந்த நாங்கள் காதல் மிகுதியால் அர்த்தமற்ற வார்த்தைகளைப் பேசுவதுபோல் பல விஷயங்களை கலக்கிக் கலக்கி அங்கொன்று இங்கொன்றுமாக பேசிக் கொண்டே சுமார் 1½ மைல் நடந்தோம். சங்கேத இடம் சென்று மற்ற எல்லோருடனும் சேர்ந்து சம்பாஷித்தோம். பிறகு வீட்டுக்கு திரும்பி அன்று மாலையும் இரவும் கழித்தோம். தானாக வந்த விஷயங்களைப் பற்றித்தான் பேசினோமே ஒழிய குறிப்பாக எதையும் வருத்தி ஒன்றும் பேசவில்லை. இவைகளிலேயே அனேக விஷயங்கள் கலந்து கொண்டன.

முடிவு என்ன வென்றால் இன்றைய இரு கட்சி கிளர்ச்சிகளும் எங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்பதும், சேர்ந்து இன்ன இன்ன காரியம் செய்தால் நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் நலன் ஏற்படும் என்பதும் பேசி ஒரு

அபிப்பிராயத்துக்கு வந்த விஷயங்களாகும். அவரை விட எனக்கு இருவரும் கலந்து ஒற்றுமையாய் ஒரு வேலை செய்யக்கூடிய காலம் வராதா என்கின்ற ஆசை ததும்பி இருந்தது.

அவ்வளவு பெரிய விஷயம் பேச அந்த சந்தர்ப்பம் போதாது என்கின்ற எண்ணமும் இருந்தது.

ஆனால் சில விஷயங்களில் இருவருக்கும் நேர்மாறான அபிப்பிராயம் இருப்பதும் அது விஷயத்தில் ஒத்து வர முடியாதே என்று பயப்படக் கூடிய அம்சங்களும் வெளியாயிற்று.

எப்படி இருந்த போதிலும் ஒரு சமயத்தில் கூடுவோம் என்கின்ற நம்பிக்கை குறையவில்லை.

இவ்வளவுதான் நாங்கள் கலந்து பேசியதின் தத்துவமாகும்.

ஈ.வெ.ரா.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 14.06.1936

காங்கிரசும் ஜவஹர்லாலும் பொது உடமையும்

இன்று காங்கிரசினுடைய முக்கிய வேலை வரப்போகும் தேர்தலில் காங்கிரசுக்காரர்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமென்கின்ற ஒரே வேலைதான் என்பதைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்குமென்று நாம் கருதவில்லை. ஆனால் வெற்றி பெற்ற பிறகு என்ன செய்வது என்பதில் காங்கிரஸ் கொள்கை இன்னது என்பதாக ஒருவருக்காவது விஷயம் விளங்கி இருக்கும் என்றோ, அல்லது மக்களுக்கு விளங்கும்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் விளக்கி வருகிறார்கள் என்றோ சொல்லுவதற்கில்லை. கட்டுப்பாடாகவே பொது மக்கள் இவ் விஷயத்தில் ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறார்கள்.

தேர்தல்களின் போது தேர்தல் பிரச்சினையாக இருப்பது “காந்தி பெரியவர்” என்பதும் அவர் “மகாத்மா” என்பதும் ஒரு அத்தியாயமாகவும் “காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனார்கள், அடிபட்டார்கள்” என்பதும் “பாரத மாதாவுக்கு ஜே” என்பதும் இரண்டாவது அத்தியாயமாகவும், “ஆதலால் காந்திக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள், காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப் போடுங்கள்” என்பது மூன்றாவது அத்தியாயமாகவும் இருந்து எலக்ஷன் பிரசாரம் செய்து வெற்றி உண்டாக்க முயற்சிப்பதாய் இருக்கிறதே ஒழிய வேறில்லை. இவ்வளவோடு தேர்தல் வேலையும் பதவி வேலையும் முடிந்து விடுகிறது.

உதாரணமாக காங்கிரஸ் சென்ற வருஷம் முன் இந்திய சட்டசபைக்குப் போட்டி போடும்போது வேறுவேறு பல விஷயங்களும் எலக்ஷன் பிரச்சினையாக சொல்லப்பட்டன என்றாலும் எலக்ஷன் நடந்து வெற்றி ஏற்பட்ட பிறகு அவை பொது ஜனங்களுக்குக்கூட ஞாபகமில்லாமல் போகும்படி பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றி ஜால வேடிக்கை செய்து “இந்திய சட்டசபையில் காங்கிரசுக்கு வெற்றிமேல் வெற்றி” என்று சொல்லி பிரசாரம் செய்து அந்தப்படியே பாமர மக்களை நம்பும்படியும் செய்தாய்விட்டது.

ஸ்தல ஸ்தாபனம்

இவை ஒரு புறமிருந்தாலும் ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிடி ஆகிய விஷயங்களிலும் இதுபோலவே காங்கிரஸ் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்து காங்கிரசுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டதாக ஆகியும், சுமார் 6, 7 ஜில்லா போர்டுகளும் 1, 2 முனிசிபாலிடிகளும் காங்கிரஸ் வசப்பட்டன

என்று சொல்லப்பட்டும் இன்று உண்மை நிலையை பார்ப்போமானால் “பழையபடியே தான் நிர்வாகம் நடக்கின்றது” என்று சில போர்டுகளில் காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள் ராஜினாமா செய்வதும்,

“மெம்பர்கள் மோசம் செய்துவிட்டார்கள். நம்பிக்கை துரோகம் செய்து விட்டார்கள்” என்று சில போர்டுகளில் போர்டு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் ராஜினாமா செய்வதும்,

“போர்டு தலைவர்கள் யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளவில்லை” என்று சில போர்டு மெம்பர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி பதவியை ராஜினாமா செய்வதும்,

“சில போர்டை கலைத்துவிடவேண்டும்” என்று போர்டிலுள்ள காங்கிரஸ் மெம்பர்களே தீர்மானம் செய்வதும்,

சில போர்டு காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர காங்கிரஸ் போர்டு மெம்பர்களே முயற்சிப்பதுமான காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன.

வேலூர்

இவற்றில் எல்லாவற்றையும் விட அதிக விசேஷமானதும் குறிப்பிடத்தக்கதுமான காரியம் என்னவென்றால், வேலூர் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் காங்கிரசின் பேரால் வெற்றி பெற்ற மெம்பர்கள் 26. பிரசிடெண்டு தேர்தலில் காங்கிரஸ் பேரால் நிறுத்தப்பட்ட பிரசிடெண்டுக்கு ஓட்டுக்கொடுத்தவர்கள் 15 பேர்கள், பாக்கி 11 பேர்கள் எதிர்கட்சிக்கு ஓட்டு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த நடத்தையை கண்டிப்பதற்கு அறிகுறியாய் ராஜினாமா கொடுத்தவர்களோ 21 பேர்கள். இந்த 21 பேர்களில் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டுக்கு ஓட்டு செய்த 15-பேர்கள் போக எதிர்கட்சிக்கு ஓட்டு செய்யப்பட்ட 11 பேர்களில் 6-பேர்களும் கண்டிப்பதில் கலந்து ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே காங்கிரசுக்காரர்களின் நாணயத்துக்கு யாராலும் ஆட்சேபிக்க முடியாததும் பிரத்தியட்ச அனுபவமானதுமான உதாரணம் இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும் என்பதும், இப்படிப்பட்ட நாணயக்குறைவான காரியங்கள் காங்கிரசுக்கு சகஜமாக இருக்கின்றது என்பதும் இதனால் நன்றாய் விளங்கவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

இது போலவே மற்ற போர்டுகளிலும் காங்கிரசின் பேரால் வெற்றி பெற்றவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்களில் சில பேர்களில் பலரும் பல பேர்களில் சிலரும் இம்மாதிரியாகவே “துரோகம்” செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

இவற்றை எதற்காக எடுத்துக்காட்டுகிறோம் என்றால் காங்கிரஸ் ஒன்றுதான் நியாயமான உண்மையான ஜனப்பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்றும்,

நாணயமான ஸ்தாபனம் என்றும் எவ்வளவு அயோக்கியனாயிருந்தாலும் காங்கிரசுக்கு வந்துவிட்டால் அவன் உடனே யோக்கியனாகவும் நாணயஸ் தனாகவும் ஆகிவிடுவான் என்றும் சொல்லி அயோக்கியர்களாகவே பொறுக்கி எடுத்து காங்கிரசில் சேர்த்த குணமும், அயோக்கியர்களுக்கு இன்று புகலிடம் காங்கிரசு தான் என்று சொல்லி பாவமன்னிப்பு டிக்கட்டு கொடுத்து வந்த தன்மையும் என்ன ஆயிற்று என்பதை விளக்குவதற்காகவும் உலகிலுள்ள விகிதாச்சார அயோக்கியர்கள் காங்கிரசிலும் இருக்கிறார்களே ஒழிய ஒரு அளவுக்காவது மற்ற ஸ்தாபனங்களை விட குறைந்த யோக்கியமான ஸ்தாபனம் அல்ல என்றும் மெய்ப்பிப்பதற்கு ஆகவே எடுத்துக் காட்டினோம்.

காங்கிரஸ் கொள்கை

இவை நிற்க, இன்று காங்கிரஸ் மறுபடியும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களையும் சட்டசபைகளையும் கைப்பற்ற ஆசைப்படுவதற்கும் முயற்சிப்பதற்கும் ஆக செய்யும் காரியங்களில் காங்கிரசின் திட்டம் என்ன என்பது பற்றி இப்போது யோசித்துப் பார்ப்போம்.

காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளாகவே அதாவது சட்டப்படிக்கு அதிகாரம் பெற்ற தலைவர்கள் என்பவர்களுக்குள்ளாகவே ஆளுக்கு ஒரு அபிப்பிராயமும் தினத்துக்கு ஒரு அபிப்பிராயமும் சொல்லப்பட்டுவருவதும் அவர்களுக்குள்ளாகவே ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு வருவதும் மற்றவர்களிடம் சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி பேசிவருவதும் இன்று யாராவது இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித நேரு பொது உடமை அபேதவாதம் ஆகியவைகளே தனது கொள்கை என மக்கள் நம்பும்படி பேசுகிறார்.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவரோ “அபேதவாதம் பொது உடமை ஆகியவைகளை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும்” என்கின்றார்.

ஆனால் “காங்கிரசின் லக்ஷியம் பூரண சுயேச்சை” என்று தீர்மானத்தில் இருக்கிறது. “பூரண சுயேச்சைக்கு அருத்தம் பிரிட்டிஷாருடைய ஆதிக்கம் - தொடர்பு இந்தியாவின் மீது இருக்கக்கூடாது என்பது தான்” என்று எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவார்லால் பண்டிதர் வியாக்யானம் சொல்லுகிறார். மற்றொரு பக்கம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியாரோ “பார்லிமெண்டு கமிட்டி சட்டப்படி பூரண சுயேச்சை என்பதற்கு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து” என்று பாஷ்யம் சொல்லுகிறார், அதோடு கூட “பிரிட்டிஷாரிடம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு பிரிட்டிஷ ஆதிக்கத்தை அனுமதிப்பதும் அதில் அடங்கும்” என்று பூரண சுயேச்சை என்பதற்கு வியாக்கியானம் சொல்லுகிறார்.

வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்கு இந்தியாவின் “ஏகப் பிரதிநிதி” யாகச் சென்ற தோழர் காந்தியாரோ, “பூரண சுயேச்சையென்றால் அதன் சாரம் இருந்தாலும் போதும்” என்பது அருத்தம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்.

மற்றும் பழய காங்கிரஸ் வாதிகளில் முக்கியமானவரான தோழர்கள் விஜயராகவாச்சாரியார் மாளவியா போன்றவர்கள் “பிரிட்டிஷ் சம்மந்தம் அடியோடு அறவே ஒழித்துவிடுவது என்பது இன்றைக்குக் கூடாத காரியம் என்றும் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு அவர்கள் இருக்கவேண்டும்” என்றும் அபிப்பிராயம் காங்கிரசில் சொல்லுகிறார்கள்.

வெற்றி பெற்றபின் என்ன செய்வது?

இந்த வியாக்யான பேதங்கள் ஒருபுறமிருக்க இவ்வளவையும் லட்சியம் செய்யாமல் பொது ஜனங்கள் ஏமாந்து போவதன் மூலம் தேர்தல்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்று சட்டசபைகளை கைப்பற்றி விட்டால் பிறகு என்ன செய்வது என்பதிலும் இன்று மறைக்க முடியாத மூன்று வித அபிப்பிராயங்கள் இருந்து வருகின்றன.

1. சட்ட சபையை கைப்பற்றி, மந்திரி பதவியை ஏற்காமல் முட்டுக் கட்டை போட்டு சீர்திருத்தம் நடக்காமல் பார்க்க வேண்டும் என்பது.
2. சட்டசபையை கைப்பற்றி, மந்திரி சபையையும் கைப்பற்றி சீர்திருத்தங்களை உடைத்தெறிய வேண்டும் என்பது.
3. சட்டசபையைக் கைப்பற்றினால் மந்திரி சபையையும் கைப்பற்ற வேண்டும், மந்திரி பதவியை கைப்பற்றினால் சீர்திருத்தத்தை நடத்திக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்பது.

இதைத் தவிர சில சாதாரண காங்கிரஸ்காரர்களும் காங்கிரஸ் பிரமுகர்களும் சட்ட சபைக்குள் போவதே சீர்திருத்தம் நடத்துவதுபோல் தான் ஆகும். ஆதலால் மந்திரி பதவி மறுப்பது என்பதோ சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்பதோ பயன்படாததும் முடியாததுமான காரியமாகும் என்கிறார்கள்.

இவ்வளவு குளறுபடியில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் சத்திய மூர்த்தியார் “நான் மந்திரி ஆய்தீருவேன்” என்றும் “நான் மந்திரியானால் இன்ன இன்ன காரியம் உங்களுக்கு (ஜனங்களுக்கு) செய்கிறேன். எனக்கு மந்திரியாக யோக்கியதை இல்லையா?” என்றும் தினந்தோறும் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்.

காங்கிரசோ இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு விளக்கமான தீர்மானம் செய்யாமல் வழி வழா முறையில் “ஸ்தானங்களை கைப்பற்றிய பின்பு மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகளைக் கலந்து பிறகு மந்திரி பதவியைப்பற்றி பேசலாம்” என்று தீர்மானித்து இருக்கின்றது. அடுத்தாப்போல் தலைவர் பட்டத்துக்கு வரப்போகும் ஆச்சாரியார் “அதற்கு இப்போது என்ன அவசரம். ஸ்தானங்களை முதலில் கைப்பற்றுங்கள்” என்கின்றார்.

மாகாணங்களோ ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு விதமாகவும் ஒரே மாகாணம் பல விதமாகவும் அபிப்பிராயம் கூறுவதோடு மகாநாடுகளிலும் பலவித தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன.

ஆகவே இன்று தேர்தல்களுக்கு காங்கிரசினிடம் அரசியல் பிரச்சினை என்பது இன்னது என்பதாக இல்லாமலே ஸ்தானங்களையும் ஸ்தாபனங்களையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்கின்ற காரியம் மாத்திரம் பிரச்சினையாகவும் அதற்கு ஆதாரமாக “காந்தி பெரியவர், பட்டினி கிடந்தவர், காங்கிரசுக் காரர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனவர்கள், அடிபட்டவர்கள், பாரத மாதாவுக்கு ஜே” என்கின்ற விஷயங்கள் மாத்திரமே பிரச்சினையாக இருக்கின்றன.

அபேதவாதம்

தேர்தல் விஷயம்தான் இப்படி என்றாலோ மற்ற முக்கிய கொள்கைகள் விஷயத்திலாவது காங்கிரஸ் ஒரு கொள்கையில் இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இன்று சிரிப்பாய் சிரிக்கும் விதமாகவே இருந்து வருகின்றது.

காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் காங்கிரசின் லட்சியம் பூரண சுயேச்சை என்றும், பூரண சுயேச்சை பெற்ற பின் அபேதவாதமே தனது கொள்கை என்றும் சொல்லுகிறார். அவருடைய கவுன்சிலுக்கு முக்கால் வாசிப்பேர்களை அபேதவாதத்துக்கு எதிரிகளாகவே பார்த்து நியமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தோழர்கள் ராஜேந்திர பிரசாத், பட்டேல், ஆனே, மாளவியா, விஜயராகவாச்சாரியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தி முதலியவர்கள் இன்று அபேதவாதம் முட்டாள்தனமானது என்று பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

அப்படியானால் அபேதவாதக்காரரை காங்கிரஸ் தலைவராக ஏன் நியமித்தீர்கள் என்று கேட்டால் “அது அவருடைய (ஜவஹர்லாலுடைய) கொள்கைக்கு ஆக அல்ல, அவர் பெரிய மனிதனுடைய மகன் என்பதற்கு ஆகவும் அவர் செய்த தியாகத்துக்கு ஆகவும்” என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவரே பதில் சொல்லுகிறார்.

இந்த நிலையில் இன்னம் 4, 5 மாதம் கழிந்தால் காங்கிரசுக்கு வேறு தலைவர் வரப்போகிறார். அது அனேகமாக தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாராக இருக்கலாம். அவரது அபிப்பிராயம் எல்லோரும் அறிந்ததே.

தோழர் காந்தியாரும் இது விஷயத்தில் அபேதவாத எதிரிகளுக்கு உதவியாகவே இருந்து வருகிறார். ஆகவே எலக்ஷன், பதவி ஏற்பு, அபேதவாதம் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று தம்மில் முரண்பட்டு ஒன்றோ டொன்று போர் புரிகின்றன. இது ஒரு புறமிருக்க தோழர் மாளவியா கூட்டத்தார் காங்கிரசில் இருந்து பிரிந்து வகுப்பு உணர்ச்சி காரணமாக வேறு கஷி ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். காங்கிரசுக்காரர்களோ வகுப்பு தீர்ப்பைப்

பற்றி பேசினால் முஸ்லீம்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்காமல் போய்விடும் என்கின்ற பயத்தினால் அதை (வகுப்பு தீர்ப்பை) அனுமதித்துக் கொண்டு சமயம் போல் நடக்க இடமிருப்பதாக காட்டி வருகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் தலைவரோ “வகுப்புத் தீர்ப்பைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் வங்காளத்துக்கு செய்த வகுப்புத் தீர்ப்பு மாத்திரம் அத்தீமான” தென்றும் அதனால்தான் மிகவும் வருத்தப்படுவதாகவும் கூறுகிறார்.

இந்த நிலையில் பொது ஜனங்களிடையில் காங்கிரசில் பிளவு இருக்கிறது என்கின்ற அபிப்பிராயம் குடி கொண்டிருப்பதை மாற்ற வேண்டி தோழர் ஜவஹர்லால் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் தனது அபேதவாதத்தின் உண்மை வேஷம் வெளிப்பட்டு விட்டது. அதில் அவர் கூறியிருப்பதாவது:-

“ருஷியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கையை நான் நம்புகிறேன், ருஷியா அனேக விஷயங்களில் ஆச்சரியமான முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது, ஆனால் குருட்டுத்தனமாக ருஷியாவை நான் பின்பற்ற மாட்டேன், பொதுவுடமை என்ற ருஷிய சம்மந்தமான வார்த்தையை விட்டு அபேதவாதத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்”.

“கதர் நமது பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முடிவான பரிகாரமாகாது.”

“நான் கூறும் அபேதவாதம் இந்தியாவுக்கு எப்படிவரும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அபேதவாதத்தாலன்றி நமது ஏழ்மையை போக்க முடியாது.”

“ஆனால் அபேதவாதம் ஏற்படுவதற்கு முன் நமக்கு சுயேச்சை வேண்டும்.”

“எனக்கு பூரண ஜனநாயகத்தில் தான் நம்பிக்கை. இப்போது நான் ராஜ்ய ஜனநாயகத்துக்கே பாடுபடுகிறேன்.”

“நமது பிரச்சினைகளை ஜனநாயகத்தின் மூலம் தீர்ப்பதற்காக இந்த விஷயங்களை (அபேதவாத விஷயங்களை ப-ர்) நான் ஜனங்கள் முன் எடுத்துக் கூறுகிறேன். இதை ஒரு குற்றமாகக் கருதக் கூடாது.”

“நான் அபேதவாதத்தை ஜனங்களிடம் பிரசாரம் செய்யவில்லை”

அது இந்தியாவுக்கு வரும்படி செய்ய என்ன செய்வது என்று சொல்ல முடியாது என்பதாக முதலிலேயே சொல்லிவிட்டார்.

இந்த வாக்கியங்கள் 13-6-36ந் தேதி சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் 21-வது பக்கத்தில் 1,2,3,4 நெம்பர் கலங்களில் இருக்கின்றன.

ஆகவே காங்கிரஸ் அபேதவாதமோ, ஜவஹர்லால் நேருவின் அபேதவாதமோ என்ன என்பதை இதிலிருந்து வாசகர்களையே விளங்கிக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

நிற்க, “பொதுவுடமையோ அபேதவாதமோ சுதந்திரம் பெறுமுன் முடியாது (என்றும்) ஆதலால் முதலில் சுதந்திரம் பெற முயற்சிப்போம்” என்றும் கூறுபவர்களின் கூற்றையும் சிறிது கவனிப்போம்.

இந்தியாவுக்கு சுதந்திரமில்லாமல் எப்படிப் பொதுவுடைமை வராதோ, அதுபோலவே இந்தியாவில் பார்ப்பானும் பறையனும் மேல் ஜாதியும் கீழ்ஜாதியும் ஒழியாமல் - அழியாமல் சுதந்திரம் வரமுடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பன ஆதிக்கம் அழியாமல் இருக்க சுயராஜ்யம் வருவதாய் இருந்தால் கீழ்ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்கள் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் இந்தியாவுக்கு வர அனுமதிக்க முடியுமா? அனுமதிக்கலாமா? என்று கேட்கின்றோம்.

“கீழ் ஜாதிக்காரர்கள் சம்மந்தம் கேட்டுக்கொண்டு ரஷ்யாவுக்கு பொதுவுடைமை வரவில்லை” என்று நமது சமதர்ம வீரர்கள் பதில் சொல்லக் கூடும். இது குதிரைக்கு குர்ரம் என்று தெலுங்கு பெயர் சொன்னவுடன் ஆனைக்கு அர்ரம் என்று சொல்லி தனக்கு தெலுங்கு வந்துவிட்டதாக பாவித்துக் கொண்ட பையனையே ஒக்கும். ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட நிலைமை இந்தியாவில் ஏற்படும் என்று நினைப்பது பெரியதொரு அறியாமையே ஆகும். இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டாலும் போதாது. இங்கிலாந்துக்கும் ஏற்பட வேண்டும். இங்கிலாந்துக்கு ஏற்பட்டாலும் போதாது. நேச தேசங்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும். இதற்கு ஒரு உலக யுத்தம் வந்தாக வேண்டும். அப்படி ஒரு உலகயுத்தம் ஏற்பட்டாலும் அதில் பிரிட்டிஷுக்கு வெற்றி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இந்தியாவிலேயே 6 கோடி மக்கள் மாத்திரமல்ல 15 கோடி மக்களுடைய உயிரும் பல ராஜாக்களினுடையவும், ஜமீன்தார்களினுடையவும், முதலாளிகளினுடையவும் செல்வமும் காத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

பொதுஉடமை என்கிற வார்த்தை ஏழைகள் காதுக்கு இனிமைதான், அபேதவாதம் பேச்சுக்கு சிங்காரம் தான்.

ஆனால் “அது எப்படி வரும் என்றும் அதற்கு என்ன செய்வது என்றும் தெரியவில்லையே” என்று ஜவஹர்லாலே சொல்லுவதை ஞாபகப்படுத்திப் பாருங்கள். அதோடு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பலத்தையும் தந்திரத்தையும் இந்தியர்களின் பிரிவினையையும் பலமற்ற தன்மையையும் மடமையையும் கூட சேர்த்து யோசித்துப்பாருங்கள், நம் நாட்டில் மற்ற ஸ்தாபனங்களையும் சுயராஜ்யம், சுதந்திரம் என்கின்ற வார்த்தைகளையும் எப்படி சில சோம்பேறிகளும் வேலையற்றோர்களும் தங்களது வாழ்க்கைக்கும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களோ அதுபோல் பொதுஉடமை என்கிற வார்த்தையையும், சமதர்மம் என்கின்ற வார்த்தையையும்

பல ஆள்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்நாட்டு செல்வமும் இந்நாட்டு பெண்களும் இப்பொழுதே எல்லோரும் பொது என்று கருதிவிடுவதன் மூலம் அந்தக் கொள்கைக்கே கேடு உண்டாக்கி வருகிறார்கள். இதனால் பணமுள்ளவன் என்று கருதிக் கொள்ளுகிற ஒவ்வொருவனும் தன் பணத்துக்கு சர்க்கார் தயவையும் காவலையும் எதிர்பார்க்கவும், நம் பெண்களுக்குக் கல்வியும் சுதந்திர சக்தியும் வாழ்வுக்கு சொந்த தொழிலும் இல்லாததால் அவர்கள் இன்னமும் ஒருவனுடைய சொத்தாகவே இருந்து வரவேண்டி யிருப்பதால் சுதந்திரக்காதல் என்கின்ற கொள்கைக்கு கேடு உண்டாகக் கூடியதாகவும் இருந்துவர வேண்டியதாகின்றது. இந்தக் காரணங்களினாலேயே பொதுவுடமை, சமதர்மம் என்னும் விஷயமாக வெறும் பிரசாரம் செய்வது கூட குற்றம் என்றும் அபாயம் என்றும் கருதுகிறவர்களுக்கு இடம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சர்க்காருக்கும் இதை அடக்க வேண்டும் என்று போலிச்சாக்கு உண்டாகிவிடுகிறது.

இன்றைய தனி உடமை உலகில் வெறும் ஆட்கள் என்பவர்கள் இதற்காகக் கோபித்துக் கொள்வதால் பயனில்லை. ஒரு தாசி சுதந்திர கற்பைப்பற்றிப் பேசினால் மக்கள் என்ன சொல்லுவார்கள். ஆளுக்கொரு கல்லெடுத்துப் போடுவார்களே ஒழிய பொறுமையாய் கேட்கக்கூட மாட்டார்களல்லவா? அதுபோலவே ஜீவனத்துக்கும் தொழிலுக்கும் மார்க்கமில்லாதவர்கள் பொதுஉடமைப் பிரசாரம் செய்தால் இன்றைய நிலைமையில் அதிகம் எதிர்ப்பு ஏற்படுவது என்பதிலும் கஷ்டம் ஏற்படுவது என்பதிலும் மக்கள் அபிப்பிராயத்தை சரியானபடி மதிக்கமாட்டார்கள் என்பதிலும் ஆச்சரியமில்லை.

எப்படி இருந்தாலும் எலக்ஷன் போட்டி காலத்தில் பதவியையும் அதிகாரத்தையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று தேசியத்தின் பேராலும் சமுதாயத்தின் பேராலும் நடக்கும் போட்டியில் கலந்து கொண்டு பொது உடமைப் பிரசாரமோ, சமதர்மப் பிரசாரமோ செய்வது என்பது ஒருநாளும் அறிவுடமையான காரியம் என்றோ, யோக்கியமான காரியம் என்றோ சொல்லிவிட முடியாது.

கைப்பற்றியதற்கு அப்புறம் என்ன செய்வது என்பதில் விளக்கமோ தெளிவோ இருந்தால் தான் எலக்ஷன் பிரசாரங்களில் இவற்றை கலக்கிக் கொள்வது ஒரு அளவுக்காவது இப்போது ஒப்புக்கொள்ளலாம். அப்படிக்கு இல்லாமல் இப்போது சட்டசபை ஓட்டு பெறுவதற்குச் செய்யப்படும் ஜவஹர்லால் போன்றவர்களின் அபேதவாதப் பிரசாரத்தை யாரும் கண்டிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள்.

அபேதவாதம் குற்றமென்று நாம் ஒருநாளும் சொல்லமாட்டோம். அதனால்தான் மனித சமூகத்துக்குள் ஒரு அளவாவது சாந்தியும் சமாதானமும் ஏற்படும் என்பதையும் நாம் வலியுறுத்துவோம். அது பிரசாரம் செய்யப்பட வேண்டிய காலம் எது என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

ஆனால் அது சமூக விஷயத்தில் உள்ள கொடுமைகளைக் களையாமலோ - களைய முயற்சி செய்யாமலோ ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நாம் ஒருநாளும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம். அபேதவாதம் மாத்திரமில்லாமல் சுதந்திரம், சுயராஜ்யம் என்கின்ற வார்த்தைகளுக்கும் என்ன அருத்தம் இருந்தபோதிலும் கூட சமுதாயக் கொடுமைகள் அதுவும் பிறவி காரணமாய் இருந்துவரும் கொடுமைகள் நீக்கப்படாமல் அவ்வார்த்தைகளை உச்சரிப்பது கூட யோக்கியமான காரியம் என்று நாம் சொல்ல மாட்டோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.06.1936

தேச மக்களே உஷார்!

வரப்போகும் அரசியல் சீர்திருத்தம் இந்தியர் விரும்பும் அளவுக்கு முற்போக்கானதாயில்லை; மற்றும் பல குறைபாடுகளும் அதில் அடங்கியுள்ளன. எனினும் அரசியல் ஞானமுடையவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டு அனுதாபத்துடன் அமல் நடத்தினால் மக்களுக்குப் பல நன்மைகள் செய்ய முடியுமென்றும் மேற்கொண்டு அதிகப்படியான உரிமைகள் பெற அடிகோலலாமென்றும் அனுபவ ஞானமுடைய அரசியல்வாதிகள் கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர் மதிப்பைப் பெற்றவரும் அசம்பிளியில் காங்கிரஸ் பெற்ற “வெற்றி மேல் வெற்றி”களுக்கு உதவி புரிந்தவருமான தோழர் ஜின்னாவின் அபிப்பிராயமும் அனேகமாக இதுவேயாகும். ஆனால் பூரண சுயேச்சை வாதிகளும் “கலப்பற்ற தேசபத்தி”யுடையவர்களான காங்கிரஸ்காரர்களோ, வரப்போகும் சீர்திருத்தம் வேண்டவே வேண்டாம் என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் கூறுவதற்கு, மாகாண கவர்னர்களுக்கும் வைசிராய்க்கும் அதிகப்படியான விசேஷ அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதே காரணமாம். எவ்வளவு திறமையுடைய மந்திரிகளுக்கும் அந்த விசேஷ அதிகாரங்களை மீறி உருப்படியான வேலை செய்யவே முடியாதாம். ஆனால் வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தில் அமோகமான விசேஷ அதிகாரங்கள் புகுத்தப்பட்டதற்கு காங்கிரஸ்காரர்களே காரணம் என்று ஸர்.டெஜ் பகதூர் சாப்ரு போன்ற விஷயமறிந்த அநுபவ அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். அதன் உண்மை நிலை எப்படி இருந்தாலும் சரி; விசேஷ அதிகாரங்கள் அதிபயங்கரமானவை என்பதை காங்கிரஸ்காரர் எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியோ வேறுவிதமாக அபிப்பிராயப்படுகிறார். அவர் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மிக ஜாக்கிரதையாகப் படித்துப் பார்த்தாராம். விசேஷ அதிகாரம் வெறும் ஒலைப்பாம்பாம். அதைக்கொண்டு ஒன்றுமே செய்ய முடியாதாம். சமஷ்டி அரசியல் ஏற்பட முடியாதபடி காங்கிரஸ்காரர் முட்டுக்கட்டை போடுவதைத் தடுக்க அந்த விசேஷ அதிகாரங்களுக்கு சக்தியே இல்லையாம். அப்படியானால் விசேஷ அதிகாரங்களைப் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர் ஏக கூச்சல் போடக் காரணம் என்னவென்று சாமானிய ஜனங்கள் கேட்கலாம். இந்தக் கேள்விக்கு விடையளிக்கு முன் வேறொரு பம்பாய் காங்கிரஸ்வாதியான தோழர் கே.எம். முன்ஷி என்ன சொல்லுகிறார்

என்று பார்ப்போம். “எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த தேசீயக் கட்சிக்கும் அரசியல் திட்டத்தை உடைக்க முடியாது. அதாவது சர்க்காரைத் திக்குமுக்காடச் செய்யவோ அரசியல் ஆர்ப்பாட்டமான மாறுதல்கள் செய்யவோ முடியாது. அந்தக் கட்சி ஆர்ப்பாட்ட மாறுதல்கள் செய்யும் ஆசையை அடக்கிக் கொண்டு உருப்படியான வேலைகளைச் செய்ய முற்பட வேண்டும். சக்தி சேகரிக்க வேண்டும். ஸ்திரத் தன்மையை வளர்க்க வேண்டும். அரசியலில் அன்றாட வேலைகளைச் செய்வதோடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இலாக்காக்களைச் சீர்திருத்த வேண்டும். சிவில் சர்வீஸ்களைச் சமாளித்துக் கொண்டு கவர்னரை வெறும் பாவையாகப் பண்ணிவிட வேண்டும். இது சிரம சாத்தியமான காரியம். ரொம்பப் பொறுமையும், உழைப்பும் காட்ட வேண்டிய வேலை” என தோழர் முன்ஷி கூறுகிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தி ஆர்ப்பாட்டப் பேச்சுகளுக்கும் தோழர் முன்ஷியின் புத்திசாலித்தனமான வார்த்தைகளுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது பாருங்கள். சட்ட சபைக்குள் புகுந்து அரசியலை உடைத்து விடுவதாகக் கூறுவது ஒரு செம்புக்காசும் விலை பெறாத பைத்தியக்காரப் பேச்சு. பாமர மக்கள் அப்பேச்சைக் கேட்டு ஏமாறலாம்; வியப்படையலாம்; மூர்த்தி கூட்டத்தாரைக் கொண்டாடலாம். ஆனால் விவேகிகள் ஆதரிக்கவே மாட்டார்கள். அதனாலேயே, “மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொண்டு அரசியலை உடைத் தெறிவோம் என்று கூறுவது தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் வித்தை” என காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் கூறுகிறார்.

மற்றும் சென்ற அசம்பிளித் தேர்தலின் போது சத்தியமூர்த்தி கோஷ்டியார் என்ன சொன்னார்கள். “சட்டசபைக்குள் புகுந்து அரசியலைக் கவிழ்த்து பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டி எதிர்கால அரசியலை அமைப்போம்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சட்டசபைக்குள் புகுந்து சுமார் இரண்டு வருஷமாயிற்று. பிரதிநிதித்துவ சபையைப் பற்றிய பேச்சையே காணவில்லை. இப்பொழுது தோழர் சத்தியமூர்த்தி என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் “புதிய அரசியலை அமல் செய்வது அசாத்தியமாகும்படி செய்ய முடியாவிட்டாலும் மிகச் சங்கடமாகும்படியான தோரணையில் சர்க்கார் நிர்வாகத்தை மந்திரிகள் நடத்தி, பரஸ்பர சம்மதத்தின் பேரில் புதிய அரசியல் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் நிர்ப்பந்தமான ஓர் நிலைமையை மந்திரிகள் உண்டாக்கிவிட முடியும்” என தோழர் சத்தியமூர்த்தி வழவழ வென்று பேசி மழுப்பப் பார்க்கிறார்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தி மழுப்பலை நினைக்கும் போது சாமானியர் இல்லங்களில் பிரதி தினமும் நடைபெறும் புருஷன் பெண்டாட்டி சண்டைதான் நமது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. புருஷன் பசியோடு வீட்டுக்கு வருகிறான். சாப்பாடு தயாரில்லை. சீறி விழுந்து பெண்டாட்டியை அடிக்கிறான். அவள் கோபித்துக்கொண்டு தாய்வீடு செல்லப் புறப்படுகிறாள். அவள் தாய்வீடு சென்றால் வீடு குட்டிச்சுவர்தான். வேறுகதியில்லை.

புருஷனே மனைவியைக் கெஞ்சி மன்றாடி சமாதானம் கூறி இருவரும் மறு நிமிஷம் ராஜியாய்ப் போய்விடுகிறார்கள். மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொண்டு இம்மாதிரி கவர்னருடன் புருஷன் பெண்டாட்டிச் சண்டை போட்டு காங்கிரஸ்காரர் விரும்பும் பூரண சுயேச்சையை வெகு சுருவில் பெற்று விடலாமென்று சாது சத்தியமூர்த்தி மனப்பால் குடிக்கிறார். அவரது இந்த பைத்தியகாரப் பேச்சுக்கு எவ்வளவு தூரம் மதிப்புக் கொடுக்கலாம் என்பதை தேச மக்களே நிதானம் செய்து கொள்ளட்டும்.

முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்க படியும் பேசுவதில் காங்கிரஸ்காரரைப் போன்ற சமர்த்தர்கள் இல்லவே இல்லை. அசம்பிளித் தேர்தலின் போது வரப்போகும் அரசியல் சீர்திருத்தத்தைக் கண்ணெடுத்தும் பாரோம்; கையாலும் தொடோம் என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். அசம்பிளியில் அரசியல் சீர்திருத்தத்தைக் கண்டித்து கத்து கத்தென்று கத்தினார்கள். அவ்வாறு கத்தியவர்களில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் ஒருவர். இப்பொழுது அவர் மந்திரி பதவியைக் கைப்பற்ற தவங்கிடக்கிறார். அவருடைய பேச்சு வங்காள காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் சரத்சந்திர போசுக்குக்கூடப் பிடிக்கவில்லை. “புதிய அரசியல் திட்டத்தைப்பற்றி டில்லி அசம்பிளியில் சத்தியமூர்த்தி பேசியிருப்பதைப் போல் நான் பேசியிருப்பே னாயின் புதிய அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் பதவி ஏற்பது அவசியமென்று ஒரே ஸ்தாயியில் பேச நான் மிகவும் வெட்கப்பட்டிருப்பேன்” என அவர் கூறுகிறார். ஆனால் சத்தியமூர்த்தி கோஷ்டியாரிடம் வெட்கத்தையும் மானத்தையும் ரோஷத்தையும் எதிர்பார்க்க முடியாதென்பதை தோழர் சரத்சந்திர போஸ் அறியார் போலும்.

காங்கிரஸ்காரர் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொள்வதை நாம் ஆட்சேபிக்க வில்லை. மந்திரிபதவி ஒப்புக்கொண்டு அரசியலைக் கவிழ்த்து விடுவோம், மலையைப் பொடியாக்கிவிடுவோம், கடலை மடுவாக்கி விடுவோம் எனப் புலம்புவதையே நாம் ஆட்சேபிக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர் கடுகத்தனையாவது யோக்கியப் பொறுப்புடையவர்களானால், அசம்பிளித் தேர்தல் காலத்தில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தபடி, அரசியலைக் கவிழ்த்து பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டி எதிர்கால அரசியலை நிர்ணயம் செய்ய முற்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய ஆற்றலில்லாதவர்கள் மந்திரி பதவி ஒப்புக்கொண்டு ஏதேதோ சாதிக்கப் போகிறதாகக் கூறுவது வெறும் ஹம்பக் பேச்சாகும். காங்கிரஸ்காரருக்கு அரசியல் ஞானமும் இல்லை; திடமான கொள்கையுமில்லை, பாமர மக்களை ஏமாற்றி அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெறும் பொருட்டு பகட்டாகவும், ஆடம்பரமாகவும் ஏதாவது ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். “சட்ட சபைகள் மூலம் நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று உணர நமக்கு 16 வருஷம் பிடித்தது” என தோழர் பிரகாசமே பிரலாபிக்கிறார். இதனால் காங்கிரஸ்காரருக்கு அனுபவ ஞானம் கிடையாது என்பது புலனாகவில்லையா?

1920 முதல் நாளிது வரை காங்கிரஸ்காரர் கூறியுள்ளவைகளில் ஒரு சின்னக் காரியத்தையாவது சாதித்திருக்கிறார்களா? காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதைப் பற்றி அவர்கள் வெகு பிரமாதமாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். சூது வாதறியாத பாமர மக்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பேச்சை நம்பி சட்ட மறுப்பில் ஈடுபட்டுப் பாழாய்ப்போவதைப் பார்க்கப் பொறாத ஒரு “நல்லெண்ணமுடைய வைஸ்ராய், பாழும் சட்ட மறுப்பை நிறுத்துவதற்காகச் செய்த ஒரு யுக்தியே காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம். அதனால் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் ஒரு சுள்ளாணி கூட மாற்றப்பட வில்லை. மக்கள் உப்புக்காய்ச்சும் சுதந்திரமும் பெற்றுவிடவில்லை. 1920-ல் இருந்த நிலைமையிலேயே இந்தியா இன்று இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றி ராசீபுரம் மகாநாட்டுத் தலைவர் தோழர் செளந்திரபாண்டியன் அவர்கள் தலைமையுரையில் வெகு ஆணித்தரமாக எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார். ஆகவே இனி பொதுமக்கள் காங்கிரஸ்காரரை நம்பினால் மேலும் கீழான நிலைமையையே இந்தியா அடையும். எனவே அரசியல் ஆர்ப்பாட்டக்காரரின் மாய வலையில் சிக்காமல் தேசமக்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 28.06.1936

வேதம் அல்லது பைபில் விதிகள்

வினா:- பைபில் விதிகள் எவை?

விடை:- சமயாசாரியர்களால் தேவ வாக்கென மதிக்கப்படுவன வெல்லாம் பைபில் விதிகள் எனப்படும்.

வினா:- பைபில் விதிகள் ஆதி முதல் ஒரே மாதிரியாக இருந்து வந்திருக்கின்றனவா?

விடை:- இல்லை. ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாம் யூதர்களா யிருந்ததினால் பழைய ஏற்பாட்டே கடவுள் வாக்கு என்றும் கிறிஸ்து மதத்துக்கு அதுவே ஆதாரமென்றும் நம்பினார்கள்.

வினா:- இதைப்பற்றி அப்போஸ்தலர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?

விடை:- புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டைப்போல் முக்கியமான தென்று அவர்கள் நம்பவில்லை யென்றே தெரிய வருகிறது.

வினா:- பழைய ஏற்பாட்டுக்கு சமமான நிலையில் புதிய ஏற்பாடு எப்பொழுது மதிக்கப்பட்டது?

விடை:- யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இதர கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டதினால் கத்தோலிக்க திருச்சபை ஸ்தாபனமாயிற்று. மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் முடிவு கூற கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கே அதிகார முண்டென மதிக்கப்பட்டது. எனவே பொதுவாக கடவுள் வாக்கென மதிக்கக் கூடிய ஒரு நூலுக்குத் தேவையுண்டாயிற்று. உடனே பல வேத விதிகள் தொகுக்கப்பட்டன. கடைசியில் அவை புதிய ஏற்பாடாக உருப்பெற்றன.

வினா:- இந்தப் புதிய ஏற்பாடு எப்பொழுது உருவாயிற்று?

விடை:- இரண்டாவது நூற்றாண்டின் பின் பகுதியில்.

வினா:- ஆதிவேத விதிகளில் அடங்கிய புத்தகங்கள் எவை?

விடை:- ஜஸ்டின், டெர்டுலியன், இரேனியஸ், ஆரிஜென் முதலிய பாதிரிமார் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக அப்புத்தகங்களைப் பற்றி ஒரு பட்டியல் வெளியிட்டார்கள்.

வினா:- முரோட்டரி வெளியிட்ட வேத விதிகள் எவை?

விடை:- அவை கி.பி 170-ல் வெளியாயிற்று. அதில் ஹிப்ருக்களுக்கு பால் எழுதிய கடிதங்களும் பீட்டர், ஜான், ஜேம்ஸ் வகுத்த விதிகளும் அடங்கியிருக்கவில்லை.

வினா:- சிரியன் வேத விதிகள் எவை?

விடை:- அதில் பீட்டரின் இரண்டாவது கடிதமும், ஜான் எழுதிய மூன்றாவது கடிதமும் அப்போஸ்தலர்கள் சட்டங்களும் தேவ வாக்குகளும் அடங்கியிருக்கவில்லை.

வினா:- தகராறில் இருந்து வரும் இதர பைபில் நூல்கள் எவை?

விடை:- பால் கடிதங்கள், ஜேம்ஸ் கடிதங்கள், அப்போஸ்தலர்கள் சட்டங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள், பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஜாப் எஸ்தர் முதலியோர் வசனங்கள் முதலியன தகராறில் இருந்து வருகின்றன.

வினா:- லூதர் பைபில் என்றால் என்ன?

விடை:- தேவவாக்குகள் அடங்கிய புத்தகமும் ஜேம்ஸ் கடிதங்கள் மெய்யாகவே கடவுள் வார்த்தைகள் என்று லூதர் நம்பவில்லை.

வினா:- பைபில் விதிகளின் தற்கால நிலைமை என்ன?

விடை:- இங்கிலாந்து சர்ச்சு 39-வது விதி ஆறாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது:- “பழைய புது ஏற்பாட்டு விதிகள் சந்தேகமற்ற ஆதாரங்கள் என வேத நூல்களின் பெயரால் ஒப்புக் கொள்கிறோம்.” ஆனால் இது தெளிவில்லாததாகவும் தப்பு வழியில் செலுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் புதிய ஏற்பாட்டில் ஆட்சேபிக்கப்படாத பகுதி எதுவும் இல்லவே இல்லை.

வினா:- கத்தோலிக்க பைபில் புராடஸ்டன்டு பைபிலுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறதா?

விடை:- இல்லை. கத்தோலிக்க பைபிலில் கடவுள் வாக்காக மதிக்கப்படும் 72 புத்தகங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன.

வினா:- அது எப்படி?

விடை:- மத சம்பந்தமற்றவை என புராடஸ்டண்டுகள் நிராகரிக்கும் பலவற்றை கத்தோலிக்கர் தேவ வாக்கென நம்புகிறார்கள்.

வினா:- அந்தப் புத்தகங்களை கடவுள் வாக்கென மதியாதவர்களை கத்தோலிக்கர் எவ்வாறு நடத்துகிறார்கள்?

விடை:- டிரண்டில் கூடிய கத்தோலிக்கப் பாதிரி சங்கத்தார் அவர்கள் மீது ஒரு சாபம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

வினா:- கத்தோலிக்க பைபில் எப்பொழுது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது?

விடை:- நான்காவது நூற்றாண்டில் செயிண்டு ஜெரோமால் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென நம்பப்படுகிறது.

வினா:- அந்த மொழிபெயர்ப்பின் பெயர் என்ன?

விடை:- அதற்கு லத்தீன் வல்கேட்டு என்று பெயர்.

வினா:- கத்தோலிக்க பைபில் எப்பொழுதாவது திருத்தி எழுதப்பட்டதா?

விடை:- ஆம், பாப்பரசர்கள் 5வது சிக்டஸ்ஸாலும் 8வது கிளமெண்டாலும் திருத்தி எழுதப்பட்டது.

வினா:- தற்கால புராடஸ்டண்டு பைபில் எப்பொழுது மொழி பெயர்க்கப்பட்டது?

விடை:- 1611-ல் இங்கிலாந்து அரசர் ஜேம்ஸ் காலத்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

வினா:- அதற்குப் பிறகு அது திருத்தப்பட்டதா?

விடை:- ஆம். 1884-ல் ஒரு புது மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது.

வினா:- ஜேம்ஸ் அரசர் காலத்து வெளி வந்த மொழி பெயர்ப்புக்கும் இதற்கும் ஏதாவது வித்தியாச முண்டா?

விடை:- ஆம், வித்தியாசமுண்டு.

வினா:- வித்தியாசங்கள் எவை?

விடை:- ஜான் J.V.7-ல் “சுவர்க்கத்தில் மூவர் இருக்கிறார்கள். அவை பிதா, புத்திரன், தேவ ஆவி. அவை மூன்றும் ஒன்றே” திருமூர்த்திக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்ட இந்த வாக்கியம் புது மொழி பெயர்ப்பில் காணப்படவில்லை.

வினா:- வேறு வித்தியாச முண்டா?

விடை:- புது மொழிபெயர்ப்பில் மார்க்ஸினில் பொறிக்கப்பட்ட பல குறிப்புகளினால் இதுவரை மறுக்க முடியாத ஆதாரங்களாய் நம்பப்பட்டவைகளைப்பற்றி சந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன.

வினா:- ஒரு உதாரணம் கூறு.

விடை:- மார்க்கு எழுதிய சவிசேஷத்தில் கடைசி அத்தியாயத்தில் பின் வருமாறு ஒரு குறிப்புச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. “மிகப் பழமையான இரண்டு கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் வேறு சிலவும் 9 வது வாக்கியத்திலிருந்து கடைசி வரை நிராகரித்து விட்டன” மற்றும் பின் வருமாறு ஒரு குறிப்புச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. “வேத வாக்கியங்களில் பல பிரதி பேதங்களை மற்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள்.”

வினா:- அவ்வாறு நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் மிக முக்கியமானவைகளா?

விடை:- ஆம்; அவை இயேசு உயிர்த்தெழுந்ததைப் பற்றியும் சுவர்க்கம் சென்றதைப்பற்றியும் நித்திய நரக தண்டனையைப் பற்றியும் கூறுகின்றன.

வினா:- அந்தக் குறிப்புகளினால் என்ன ஊகிக்கக் கிடக்கின்றன.

விடை:- மொழி பெயர்ப்பாளர் பல கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து கடவுள் வார்த்தைகளைப் பொறுக்கி எடுத்தார்களென்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

வினா:- வெளிவந்துள்ள மொழி பெயர்ப்புகள் இவ்வளவு தானா?

விடை:- பிரமாணமாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பைபில்கள் சரியல்ல வென்று நம்பி வேறு பல பண்டிதர்கள் பல மொழி பெயர்ப்புகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

வினா:- புராடஸ்டண்டுகளும் கத்தோலிக்கரும் பைபிலை ஒரே மாதிரியாக மதிக்கிறார்களா?

விடை:- அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாதிரியாக மதிக்கவில்லை.

வினா:- வித்தியாசத்தை விளக்கு.

விடை:- கடவுள் வார்த்தைக்கு மகிமையும் அதிகாரமும் கற்பிப்பது திருச்சபையே என்று கத்தோலிக்கர் நம்புகிறார்கள்.

வினா:- அதற்கு அவர்கள் கூறும் நியாயம் என்ன?

விடை:- அகஸ்தியன் வார்த்தைகளை அவர்கள் ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள். “நான் அறிந்த விஷயங்களை விட அறியாத விஷயங்கள் பைபிலில் ஏராளமாக இருக்கின்றன” என்று அவர் கூறியிருக்கிறாராம். ஒரு பாஷியகாரர் உதவியின்றி அவருக்கே கடவுள் வார்த்தைகளை உணர முடியாதானால் சாமானியருக்கு எப்படி முடியுமென்று கத்தோலிக்கர் கேட்கிறார்கள்.

வினா:- பைபிலுக்கு இதரர் கூறும் வியாக்கியானங்களை கத்தோலிக்கர்கள் நம்புகிறார்களா?

விடை:- அவர்கள் நம்பவில்லை.

வினா:- ஜனங்கள் பைபில் வாசிப்பதை அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா?

விடை:- பிஷப்பின் அனுமதியின் பேரிற்றான் ஜனங்கள் பைபில் வாசிக்கலாமாம்.

வினா:- பைபிலைப் பற்றி புராடஸ்டண்டு கொள்கை என்ன?

விடை:- பைபில் சரியான கடவுள் வார்த்தை என்றும் அதை ஒவ்வொருவரும் வாசித்துப் பொருளுணர வேண்டுமென்றும் புராடஸ்டண்டுகள் கூறுகிறார்கள்.

வினா:- தவறு செய்யக் கூடிய மக்கள் தவறில்லாத பைபிலை எப்படி வாசித்துப் பொருளுணர முடியும்?

விடை:- தேவ ஆவி உண்மைப் பொருளை எல்லோருக்கும் விளக்கிக் கூறுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

வினா:- தேவ ஆவி எல்லோருக்கும் ஒருப் போலப் பொருளை விளக்கிக் கூறுகிறதா?

விடை:- இல்லவே இல்லை. பைபில் வாக்கியங்களுக்குப் பலதிறப் பட்ட பாஷியங்கள் இருக்கின்றன.

வினா:- ஞானஸ்தான விஷயத்தில் புராடஸ்டன்டுகளெல்லாம் ஒற்றுமையான அபிப்பிராயமுடையவர்களா யிருக்கிறார்களா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- தேவ சங்கற்ப விஷயத்தை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- நித்திய நரக தண்டனையை எல்லாரும் நம்புகிறார்களா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- பாவமன்னிப்பு எல்லாருக்கும் உடன்பாடுதானா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- இயேசு தேவகுமாரன் என்று எல்லோரும் நம்புகிறார்களா?

விடை:- இவ்விஷயங்களைப் பற்றி யெல்லாம் தேவன் கூறியிருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டாலும் இயேசு தேவ குமாரன் என்று எல்லோரும் நம்ப வில்லை.

வினா:- இவ்விஷயங்களைப் பற்றி தேவன் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிக் கூறியிருந்தால் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே அபிப்பிராய பேதமிருக்கஇட முண்டா?

விடை:- இல்லை.

வினா:- அபிப்பிராய வித்தியாசமுடைய மத வாதிகளுக்குள் சமரசம் ஏற்பட வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விடை:- பழைய வேத வாக்கியங்களை யெல்லாம் விளக்கி தேவன் மீண்டுமொரு முறை கூற வேண்டும்.

வினா:- பைபில் தேவ வாக்கு என்பதை ஆட்சேபிப்பதேன்?

விடை:- பைபில் தேவ வாக்காயிருந்தால் உண்மை ஒரு குலத்தாருக்கே உரியது என்று ஏற்பட்டு விடும்.

வினா:- வேறு ஆட்சேபணை யுண்டா?

விடை:- ஆராய்ச்சிக்கே தேவையில்லை யென்று ஏற்பட்டு விடும்; புது உண்மைகளை அடக்க பாதிரிமாருக்கு அதிகாரம் கிடைத்துவிடும்; விசால புத்தியுடையவர்களை அவர்கள் ஹிம்சிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

வினா:- இதைப்பற்றி சரித்திரம் என்ன சொல்லுகிறது?

வினா:- அறிய வேண்டியவையெல்லாம் குர் ஆனில் அடங்கி யிருப்பதினால் அலக்சாண்டரியா நூல் நிலையத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்க உமார் கட்டளையிட்டானாம். அதுபோலவே பைபிலில் எல்லா உண்மைகளும் அடங்கி யிருப்பதாக நம்பி கத்தோலிக்கர் கிரேக்க ரோம நாகரிகத்தை எதிர்த்துப் போராடி அடியோடு ஒழித்தார்கள். தற்காலத்து விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளும் புது விஷயங்களைக் கண்டு பிடிப்பவரும் அவிசவாசிகள் எனப் பழிக்கப்படுகிறார்கள்.

வினா:- இந்த திருஷ்டாந்தங்களினால் நாம் முடிவுகட்ட வேண்டியதென்ன?

விடை:- வேதங்கள் மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக் கட்டை என்றுதான் முடிவுகட்ட வேண்டும்.

வினா:- பைபிலைப் பற்றி ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இப்பொழுது எத்தகைய அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது?

விடை:- அறிவு விளக்கம் பெறாத ஆதி கால மக்கள் எழுதிய நூல் என்ற அபிப்பிராயமே இருந்து வருகிறது.

வினா:- பைபிலை யாராவது தேவ வாக்கென மதிக்கிறார்களா?

விடை:- கல்வியறிவில்லாதவர்கள் மதிக்கிறார்கள்.

வினா:- பைபிலினால் உபயோகமென்ன?

விடை:- பைபில் வாக்கியங்களில் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கவைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மற்றவைகளைத் தள்ள வேண்டும்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - வினா விடை - ஜூன் 1936

ஆண் பெண் சமத்துவம்

ஆண் மக்கள் தங்களுடைய பெண் மக்களை அதாவது தாங்கள் மிகுதியும் மரியாதை செலுத்தும் தாய்மார்களாயிருந்தாலும் சரி, அன்பு செலுத்தும் சகோதரியாயிருந்தாலும் சரி, காதலுக்குரித்தான மனைவிகளாயிருந்தாலும் சரி ஒரே படியாக அவர்களைக் கேவலமாகவே எண்ணியும், மதித்தும் வருவது சகஜமாக இருந்து வருகிறது. நமது நாட்டில் வெருகாலமாக இம்மாதிரி பெண்களை இழிவாகக் கருதப்படுவதற்கு நமது சாஸ்திரங்களும், பண்டிதப் பெரியோர்களும், முற்றும் துறந்த முனிவர்களென்று சொல்லப் பட்டவர்களும் ஒருவித காரணமுமின்றி பெண்களைக் கேவலமாக வர்ணித்து வந்ததோடு, பாரபக்சமாக ஏட்டிலும் எழுதிவைத்திருக்கின்றனர். இதைப் படிக்கும் மக்கள் சாதாரணமாக தங்கள் பகுத்தறிவைக் கொண்டே அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் சமத்துவம் ஏற்படாதபடி சட்ட திட்டங்களையும் செய்து அதைப் பழக்கத்திலும் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். இந்தப் பழக்கமானது இந்தியர் ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பலனால் மக்கள் சிறிது சிறிதாக உண்மையை உணர்ந்து வருகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆண் பெண் சமத்துவத்தைப் பற்றி மேனாட்டு மனோதத்துவ நிபுணர்கள் செய்யும் முடிவையும் நாம் பெரிதும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம்.

ஆடவர்கள் சாதாரணமாகப் பெண்களை “பேதையர்க”ளென்று அழைப்பதில் எவரும் பின் வாங்குவதில்லை. அடுப்பங்கரையில் சட்டி சுரண்டும் அம்மையர்களைத்தான் இவ்வாறு கூறிவிடுகிறார்களென்றாலோ தற்கால படிப்புப் படித்து ஆண்களைப் போலவே பி. ஏ., எம். ஏ., பட்டம் பெற்றவர்களையும் கூட “எப்படியிருந்தாலும் பெண்புத்தி பின் புத்தி தானே; பேதமை என்பது மாதர்க்கணிகலன்” என்று அலட்சியமாகக் கூறி விடுகிறார்கள்.

இதைப் போல் பாமர மக்கள் கூறுவதுதான் ஒருபுறமென்றால் படித்த ஆண்களும் இவ்வாறு கூறுவதற்கு கூச்சமடைவதில்லை. அவர்கள் கூறுவதெல்லாம் என்ன? பெண்களுக்கு ‘மூளையில்லை’ என்பதுதான் பொதுவானது. இது மனிதனுடைய பழக்க வாசனையா, அல்லது இயற்கைவாசனையா என்று கூட நாம் சில சமயங்களில் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும் இது ஒரு அலட்சிய புத்தியினாலும், தற்பெருமையினாலும் நாளா வட்டத்தில்

நிலைபெற்று விட்ட ஒரு தப்பிப்பிராயமென்றே கூறவேண்டும். இந்தக் காரணத்தினாலேயே அவர்களை அலட்சியம் செய்து சரியான கல்வியை அளிக்காமல் இருந்து விட்டார்களெனக் கூறலாம். பெண்கள் புத்தியில்லாதவர்களென்று பொதுவாகக் கருதப்படுவதால் ஒவ்வொரு ஆடவரும் தங்கள் பெண்டிர்க்கு எல்லா விஷயத்திலுமே தங்களுடைய “புத்திசாலித் தனமான” யோசனைகளைக் கூற முன் வந்து விடுகிறார்கள். சமைக்கின்ற வேலை முதற்கொண்டு வீட்டு வேலைகள் சகலமும் சேர்த்துப் பிள்ளை பராமரிப்பு வரையிலுங் கூட விஷயங்கள் தங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அனுபோகமில்லாதிருந்துங் கூட தங்களுக்கு அதிக புத்தியுண்டு என்கின்ற ஒரு தற்பெருமையினால் - எதையும் யூகித்து சொல்லக்கூடிய திறமை உண்டென்கின்ற அசட்டுத் தைரியத்தால் தங்கள் யோசனையைப் பெண்களுக்குக் கூற முன் வந்து விடுகிறார்கள். இந்த சம்பவமானது எந்தக் குடும்பத்திலும் சகஜமானதென்றாலும் அவர்கள் அப்படிச் கூறும் சந்தர்ப்பங்கள் நேரும்போதெல்லாம் குடும்பத்திற்குள் கொஞ்சம் “முறுமுறுப்பு” ஏற்படாமல் போவதில்லை. சாதாரணமாக வீட்டிலுள்ள பெண்டிர் அந்த “நிபுணத்தனமான” யோசனையை எதிர்த்துக் கண்டிக்காமல் விடுவதில்லை. சில சமயம் ஆத்திரம் பொங்கி தாங்கள் எப்பொழுதும் காட்டும் அடக்கத்தையும் கூட மீறி “நீங்கள் பேசுவது இன்னதென்றே புரியாமல் பேசுகிறீர்கள்; உங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூடச் சொல்லி விடுவார்கள். ஆடவர் தற்பெருமைக்குச் சிறிது ஆட்டங்கொடுத்தாலும் தனது படிப்பை விடுவதில்லை. ஏனெனில் தன் பெண்ஜாதியைவிட இல்லை, மற்ற எந்தப் பெண்களையும் விடவே தனக்கு “அதிமான மூளை” இருப்பதாகவே அவரது எண்ணம். அதோடு அதை “நிரூபித்து” காட்டக் கூட முடியுமென்று கூறுவார்கள். அதற்கு உதாரணங்களின் மேல் உதாரணம் எடுத்துக்காட்டுவார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும் இவர்கள் இம்மாதிரியாக தம் பெண் ஜாதிகளுக்கு குடும்ப விஷயத்தைப்பற்றி யோசனை கூறப்போகும் போதெல்லாம் “முறுமுறுப்பு” ஏற்படுவதற்குக் காரணந்தான் என்ன வென்று யோசித்தாலோ இவர் கூறும் 10 யோசனைகளில் 9- $\frac{7}{8}$ யோசனைகள் சரியாகயிருப்பதில்லை. ஆனால் இவர் யோசனை சரியென்று இவர் நிரூபிப்பதற்கு பேசுகின்ற பேச்சோ ஊரை வளைக்கும்; ஆடுகின்ற ஆட்டமோ சொல்ல முடியாது. மற்ற உப அங்கங் களுக்கும் குறைவிருக்காது. இருந்தும் என்ன பயன். சில சமயம் இவர் கூறப்படுபதும் யோசனைகள் யாவுமே பிசகாய்ப்போய் விடுவதுண்டு.

ஆனால் அவர்கள் சச்சரவு எப்படியிருந்தாலும் இருந்து போகட்டும், மனோதத்துவ நிபுணர்கள் இது விஷயமாக என்ன கூறுகிறார்களென்றாலோ பெண்டிர்க்கும் “சரியான மூளை உண்டு” என்கிறார்கள். இது உத்தேச மென்றோ, கிட்டத்தட்ட என்றோ, வேறு சித்தாந்தமென்றோ சொல்லி விட

முடியாது. அவர்கள் நேரடியாகச் சோதித்துப் பார்த்து ஆராய்ந்தறிந்து கண்டறிந்த முடிவுண்மைகளாகும். அமெரிக்காவிலே ஒரு கல்லூரியிலுள்ள 115 ஆண்களையும், 111 பெண்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய புத்தித்திறமையைப்பற்றி வெகு கவனமாக சோதனை செய்து பார்த்ததில் சராசரியாக பெண்களுக்கும் சரி, ஆண்களுக்கும் சரி, சமத்துவமாக 142 மார்க்குகள் கொடுத்தார்களாம். அதை விடுத்து பல பிரபல்யமான கல்லூரி களிலுள்ள எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து மொத்தம் 3175 ஆண்களையும், 1575 பெண்களையும் சோதித்துப்பார்த்ததில் அவர்களுடைய கல்வித் திறமையானது 'ஏ' கிரேடு, 'பி' கிரேடு முதலிய இரண்டுமே சேர்த்து ஆண்களுக்கு 100க்கு 75.4 மார்க்குகள் என்றும், பெண்களுக்கு 100க்கு 75.2 மார்க்குகள் என்றும் முடிவிற்கு வந்தார்களாம். அமெரிக்காவில் ஹேர்வார்டு பல்கலைக்கழகமானது சற்று மேல் தரமான கல்லூரி. இதனுடைய மாணவர்களையும், உயர்தாராட்கிளிப் பெண் கல்லூரியிலுள்ள மாணவி களையும் சோதித்து சில மாதங்கள் அவர்களுடைய அறிவுத்திறமையை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் ஒரு மாணவனும், ஒரு மாணவியும் மாத்திரம் முதல் தரமானவர்களென்று தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று அவர்களுக்கு 86% மார்க்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒரு ஹார்வார்டு மாணவர் எல்லோரையும் விட நிரம்பத் தாழ்ந்ததான 8% மார்க்கு வாங்கினதைப்பற்றி யாவரும் ஆச்சரியப்பட நேர்ந்தது. ஆனால் வெகு குறைந்த மார்க்குகள் வாங்கின பெண்மணிகள் மாத்திரம் 28% மார்க்குக்கு குறையாமல் வாங்கி யிருந்தார்கள். பொதுவாக எல்லோரையும் சேர்த்து சராசரி பார்த்தபொழுது மாணவர்களுக்கு 100க்கு 50.5 ஆகவும், மாணவிகளுக்கு சராசரி 100க்கு 55 ஆகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கு மிடையே அறிவு, திறமை இவைகளில் அதிகமான வித்தியாசங்கள் இருக்கவில்லை என்பது திட்டமாகத் தெரிகிறது. மற்றும் அவரவர்களுக்கு இட்ட வேலைகளில் சிறிதும் ஏற்றத்தாழ்வு கூற முடியாதபடி திறமையாகவே நடத்தக்கூடிய ஆற்றல் உண்டென்று தெரிகிறது.

இப்பொழுது நாம் சாதாரணமாக உலகத்திலேயே உள்ள ஆண், பெண்களையும் எடுத்துக்கொண்டோமானாலும், திறமைசாலிகளான பெண்கள் சராசரியில் சமத்துவமாகவே தோன்றியிருப்பதாகக் கண்டு கொள்ளலாம். ஆண்களுக்குப் பிறகு எவ்வளவோ காலத்திற்குப் பின்னால் பெண்கள் தங்கள் சுதந்திரங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் நல்ல புகழ்பெற்ற ஆசிரியைகளும், நடிகர்களும், பிரசங்கிகளும், வர்த்தகம் முதலான துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், எண்ணிக்கையில் கூடுமான வரையில் வீதாச்சாரத்திற்குக் குறையா தென்பது திண்ணம், இந்தியாவின் பெண்கள் சுதந்திரமோ வெகுகாலமாகத் தடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்களிலும் புகழ் பெற்றவர்களும், அறிவிலும்,

ஆற்றலிலும், ஆண்களோடு சமத்துவமாக வைத்துப் போற்றக்கூடிய இயல் புடையவர்கள் எத்தனையோ பேர் இந்த குறுகிய காலத்திற்குள் தோன்றி யிருக்கிறார்களென்பதையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

இதனால் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் உள்ள சமத்துவமானது ஒரே தன்மையிலென்பதாக தவறுதலாகக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் ஆண்களுக்குச் சமத்துவமான துணைவர்களே ஒழிய, அதாவது தன்மையில் வேறுபட்டாலும் ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள திறமையில் அவரவர்கள் சமத்துவமென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே ஒழிய ஆண்களைப் போன்ற நகல்கள் என்று கூறுவதல்ல. இருபாலார்களுக்கிடையே அவசியமான வித்தியாசங்கள் உண்டு. அவர்களுடைய மனோ பாவத்தில் தெளிவாக வித்தியாசப் படுகிறார்களென்பதாக புரொபசர் எட்வர்ட்டி தான்டைட் என்ற மனோ தத்துவ சாஸ்திரி கூறுகிறார். பெண்களானவர்கள் பாஷா விதவத்திலும், சடுதியான ஞாபக சக்தியிலும், கிரகிக்கும் தன்மையை யுடையவர்களென்றும், ஆண்களோ சித்திர ஆராய்ச்சியிலும், உள் உணர்ச்சியிலும், திரேக பலத்திலும், ரசாயன சாஸ்திரங்களிலும் பெருமையாய் இருப்பதோடு நுணுக்கமான வேலைகளிலும் திறமைசாலிகள் என்றும் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு பாலாருக்கும் இம்மாதிரியான, இயல்பான குணா குணங்கள் தனித்தனியாக இருக்கிறதென்பதை உணராமல் ஆண்களுக்குள்ள அறிவுத்திறமையில் பெண்கள் குறைவானவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவதானது ஒரு பெரிய தவறு; ஒரு பிரபல விஞ்ஞான சாஸ்திரியானவர் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியைப் பற்றி வியாசம் தயாரிக்கும்போதெல்லாம் அடிக்கடி தன் பக்கத்திலுள்ள 13 வயதுடைய மகளை தனக்குச் சந்தேகமாய் இருக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் எழுத்துக் கூட்டுதலைக் கேட்டுக் கொண்டு எழுதுவாராம். இந்தப் பெண் சாதாரணமாகப் பள்ளி மாணவியாயிருந்தும் விஞ்ஞான கலை சம்பந்தமான வார்த்தைகளைக் கூட பிழையில்லாமலும் தயக்கமின்றியும் எழுத்துக் கூட்டிச் சொல்லும் வழக்கமுண்டாம். அப்படிச் சொல்லும் பொழு தெல்லாம் அந்தப் பெண் குழந்தையானது தனக்கு இருக்கும் ஞாபகசக்தி கூட தந்தையாருக்கு இல்லாதிருப்பதைப் பற்றி பெரிதும் வியப்புறுவாளாம்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், வீட்டு ஆண்களுக்கு பாட்டனார் திதி எப்பொழுது, அமாவாசை எப்பொழுது, தான் ஊர் போய் வந்தது எப்பொழுது என்பதான வெகு சாதாரணமான விஷயங்களைக் கூட எந்தத் தேதியிலென்பது கூட ஆண் மக்களுக்கு ஞாபகம் வருவதில்லை. குடும்பத்தில் நடந்த எந்த சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றியும் சரியானபடி எந்த தேதியில் நடந்தது என்று சொல்லவும் முடியாது. தன்னுடைய பவுண்டன் பேனாவை எங்காவது வைத்து விட்டு வீடெல்லாம் தேடித் திரிவார்கள். ஆனால் வீட்டிலுள்ள பெண்களோ எதுவாயிருந்தாலும் மறக்காமல் ஞாபகத்தோடு சொல்வதும், எடுத்துக் கொடுப்பதும், ஞாபகமூட்டுவதும் வெகு சகஜமான தென்பது

யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மேனாட்டிலோ தற்சமயம் பெரும்பாலான பெண்கள் தங்கள் பாஷா ஞானத்தின் திறமையை யாவருக்கும் திடுக்கிடும் படியான விதத்தில் பிரத்தியட்சத்தில் காட்டி வருகின்றார்கள். முற்காலத்தில் எப்படி இருந்தது என்பதை இப்பொழுதும் நாம் கவனிக்க விட்டு விட்டே பார்த்தாலும் 100க்கு 30 பேர்கள் வரையில் உலகத்தில் புகழ் பெற்ற பேராசியர்களாய் இருப்பவர்கள் பெண்களென்றே சொல்ல வேண்டும். இங்கிலாந்தில் நூல் வல்லார்களெல்லாம் பெண்மணிகளே. பிரான்சில் எத்தனையோ நூலாசிரியர்களும் நடிக நாடகத்தில் பேர்போனவர்களும், அரசியல் நிபுணர்களும் பெண்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இத்தாலியிலிருந்தும், ஜர்மனியிலிருந்தும் எவ்வளவோ சங்கீத சாகித்யத்தில் பேர்போனவர்களெல்லாம் தோன்றியிருக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் எவ்வளவோ சமூக சீர்திருத்தத்தில் புகழ் பெற்ற பெண்களைக் காணலாம். இன்னும் அநேக தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு இருக்கின்றார்களெனினும் சமூக சீர்திருத்தத்தில் முனைந்து நிற்பவர்கள் பெண்கள் தான் அதிகமெனலாம். வர வர அமெரிக்கப் பெண்கள் அரசியல் விஷயத்திலும் புகுந்து யாவருடைய போற்றுதலையும் பெற்று வருகின்றனர். சமீப காலத்திற்கு முன் தான் விஞ்ஞான சாஸ்திர வழிகளிலும் தங்களுக்குத் திறமையுண்டென்று பெண்கள் அறியத் தொடங்கினார்கள். சென்ற ஜனக் கணிதத்திலிருந்து விஞ்ஞான ரசாயன சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும் முனைந்து நிற்கும் பெண்கள் 10 வருடங்களுக் குள்ளாக இரட்டிப்பாக அதிகரித்திருக்கின்றார்களென்று தெரிகிறது. இப்பொழுது அமெரிக்காவிலோ 10 வருடங்களுக்கு முன் 400 பேர் இருந்த விடத்தில் இப்பொழுது 3000 பெண்கள் பிளான் வரைவதில் திறமைசாலிகளாகவும், பெண் கல்லூரித் தலைவிகளாகவும் பேராசிரியர்களில் 10000க்கு மேற்பட்டவர்களும், 2000 ஐட்சகளும், லாயர்களில் சுமார் 5000 வரையிலும் பெண்கள் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. பாங்கு உத்தியோகத்தில் முக்கிய ஸ்தானங்கள் வகித்து வருபவர்கள் மாத்திரம் 4000க்கு மேற்பட்டவர்களென்று தெரிகிறது. பெண்கள் டாக்டர்களாகவும், நர்சுகளாகவும், பாதிரிமார்களாகவும் எத்தனையோ 1000 பேர்கள் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இவற்றை யெல்லாம் கொண்டு நாம் என்ன முடிவிற்கு வர முடிகிறதென்றால் அவர்களுக்கு எந்த விஷயங்களிலும் ஆண்களைப் போன்ற திறமை உண்டென்றும் ஆனால் அவர்களுக்கு முன்னிருந்த சந்தர்ப்பங்கள் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய திறமையைக் காட்ட ஒட்டாதபடி செய்ததே ஒழிய அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்களுடைய போக்கில் நல்ல திறமையைக் காட்டக் கூடுமென்பதாகவே நாம் கருத வேண்டி இருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் ஆண்களுடைய மூளையை விட பெண்களுடைய மூளை அளவில் சிறியதாக இருந்திருப்பதால் புத்தியில் பெண்கள் குறைந்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால், உடற்கூறு சாஸ்திரிகளும் மனோதத்துவ சாஸ்திரிகளும் மூளையினுடைய அளவில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கொண்டு

புத்தியை நிர்ணயிக்க முடியாதென்றும், பெரிய மூளைகளை விட சிறிய மூளைகளிலே தான் அதிலும் பெண்களுடைய மூளைகளிலே அதிகமான “பிரைன் செல்கள்” இருப்பதாகவும், செல்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு தகுந்த விதத்திலே தான் புத்தியின் அளவும் இருக்கிறதென்றும், ஆதலால் சாதாரணமாகப் பெண்களும், ஆண்களும் சமத்துவமான அறிவு பலம் உடையவர்களென்று முடிவு கட்டி இருக்கின்றனர். ஆனால், ஆண்கள் எப்பொழுதும் தங்கள் மனைவிக்கு “மூளை இல்லை” யென்று அடிக்கடி ஏன் சொல்லுகிறார்களென்று யோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் மனப்போக்கும், குணப்போக்கும், உணர்ச்சிப்போக்கும் வித்தியாசப்பட்டு இருப்பதினாலேயே யென்பதை கவனிக்க வேண்டியது. இவற்றை அளவிடுவதற்கு நிபுணர்களாலேயே பெரிதும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உணர்ச்சியும், உற்சாகமும் புத்திப் போக்கு, மதாபிமானம், இரக்கம், பொறுமை, கூச்சம், நாணம் முதலியவைகளான குணங்கள் அதிகமாயிருந்து வருகின்றன. ஆண்களோ, சுயேச்சையிலும், தீவிரத்திலும் உள் உணர்ச்சியிலும், கேலிகளிலும் அதிகமான போக்குடையவர்களாய் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த அளவு கூட சராசரி என்று தான் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறதே ஒழிய தனித்தனியாகவும் கூற முடியவில்லை. ஏனெனில் சில ஆண்கள் குழந்தைகளிடத்தில் பெண்களைவிட அதிகமான ஆர்வத்தைக் காண்பிக்கின்றனர். சில பெண்கள் ஆண்களைப் போல திடமும், தீவிரமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பெண்களானவர்கள் ஒரு ஆசாமியினுடைய தோற்றத்தைக் கொண்டே நிர்ணயிக்க முற்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆண்கள் உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டே தங்கள் அபிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆண்களானவர்கள் ஒருவர் செய்த காரியத்தைக் கொண்டே அவர்களை மதிக்கின்றார்களே ஒழிய அவர்களுடைய குணாகுணங்களைக் கொண்டோ, அந்தரங்க நடவடிக்கைகளைப் பற்றியோ கவலைப்படுவதில்லை. மனித ஸ்பாவத்தை சம்பந்தப்பட்டு எந்த விஷயங்களையும் பெண்களுக்கு யூகித்து உணர்வதற்கான நுட்ப அறிவானது ஆண்களை விட அதிகமாகவே இருக்கிறது. இதற்கு உதாரணமாக, ஒரு ஆணானவன் எவ்வளவுதான் தன் மனைவியோடு பழகி இருந்தாலும் அவருடைய குணாகுணங்களை சரிவர அறிந்து கொள்வதற்கு சக்தியில்லாமலிருக்க, ஒரு மனைவி தான் பழகிய புருஷனின் குணாகுணத்தை சிறு காலத்திற்குள் அவனைப் பற்றி அவனே உணர்ந்திருப்பதைவிட அதிகமாக உணர்ந்திருக்கிறாள்.

எவ்வளவு காரணங்கள் இதைப்போல் சொன்னாலும் ஆண்களுக்கு மாத்திரம் பழக்க வாசனையால் ஏற்பட்ட ஒரு அபிப்பிராயமானது திருந்துவதற்கு வெகு நாட்கள் பிடிக்கும்போல் தோன்றுகிறது. இருந்தாலும் இதற்கு முக்கியமான காரணம் குடும்பத்தில் சச்சரவு ஏற்படாமல் சமாதானம் நிலவ வேண்டுமென்று பெண்கள் நினைத்துத் தங்கள் ஆண்மக்களுக்கு அடிக்கடி எந்த விஷயத்திலும் விட்டுக் கொடுத்து விடுவதினாலேயே

பெண்களைப்பற்றி சர்வ சாதாரணமாக சமத்துவமில்லாதவர்களென்று எண்ணம் தோன்றுவதற்கு இடமாயிருக்கிறது. மேலும், அவர்கள் சுதந்திரத்தோடு தங்களுடைய சுய சம்பாத்திய முயற்சியினால் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டுவதும் அவசியமாயிருக்கிறது. பெண்கள் தங்கள் ஜீவனத்திற்கு ஆண்களை எப்பொழுதும் எதிர்பார்த்து நிற்பதானது அவர்களை ஆண்களுக்கு சமத்துவ மானவர்களாய்ச் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. பெண்கள் அறிவுத்திறமையில் சமத்துவமானவர்களாயினும் புத்திப் போக்கில் மாத்திரம் மாறுபட்டவர்களாய் இருக்கிறார்களாதலால் அவர்கள் இருவரும் சமத்துவமானவர்களென்பதோடு இவர்கள் இருவருடைய குணாகுணங்களும் ஒத்து நின்று ஒரு காரியம் நடத்துவதாலேயே வாழ்க்கையும் இன்பமும் ஏற்பட முடியுமென்பதையும் திண்ணமாய் உணர வேண்டும்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - ஜூன் 1936

கடவுள் செயல்

ஏழைகள் துயரம்

இடம் - கோயில்.

பாத்திரங்கள் - புரோகிதர்கள், ஏழை மக்கள், சாது.

ஆண், பெண், குழந்தைகள் ஆகியவர்கள் ஒரு கடவுள் விக்கிரகத்தின் முன் நின்று முறையிடுகின்றார்கள்:-

ஓ கடவுளே! பஞ்சம்! பஞ்சம்!! இதைப் பார்த்துக் கொண்டு சகித்து மௌனம் சாதிக்கும் கடவுளே தங்களை வணங்குகிறோம். எங்களைக் காப்பாற்றும், காப்பாற்றும்.

சதாகாலமும், தங்களையே தொழுகிறோம். ஆனால் தாங்கள் சிறிதும் செவி சாய்ப்பதில்லை.

“அதுவும் எங்கள் நன்மைக்கே” என்று நம்பும்படி கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறே நாங்களும் நம்புகிறோம். நாங்கள் எப்பொழுதும் நம்புகிறவர்கள். யார் எதைச் சொன்னாலும் நம்புகிறோம். அப்படியெல்லாம் நம்பியும் இன்னும் பட்டினி கிடக்கின்றோம்.

தயவு செய்து எங்களைக் காப்பாற்றும்! கடவுளே காப்பாற்றும்! நாங்கள் - ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், மிதிக்கப்படுபவர்கள், உம்முடைய மக்களாலேயே புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள், உணவற்றவர்கள், ரத்தமற்றவர்கள்.

குப்பைமேடுகளிலும், அழுக்கு மூலைகளிலும், குடிசைகளிலும் ஆடுமாடுகளைப்போல் சதா ‘துன்பம்’ என்னும் கருவிலேயே வளர்ந்து வருபவர்கள். ஆதரவற்றவர்கள். ஏனைய ஜனங்களால் வெறுத்து ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட, பசிப்பிணியால் வாடிவதங்கும் அனாதைகள். எங்களைக் காப்பாற்றும்! கடவுளே காப்பாற்றும்.

(அருவருப்பும், அலட்சியமும் நிறைந்த ஒரு சிரிப்பு விக்கிரகத்தின் பின் புறமிருந்து கேட்கிறது)

மீண்டும் ஏழை மக்கள்:- எங்கள் நெஞ்சலர்ந்திருக்கிறது. எங்கள் குழந்தைகளின் உதடுகளெல்லாம் காய்ந்திருக்கின்றன. இன்னும் சில இறந்து கொண்டிருக்கின்றன.

எங்களுடைய குடிசைகளில் தானியமே கிடையாது, ஆனால் ஒரு சிலருடைய களஞ்சியங்களில் தானியங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் விலைக்கு வாங்கி சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். எங்களால் விலைக்கு வாங்க முடியாது; விலைகள் உயர்ந்து விட்டன. அந்தோ கஷ்டம் நாங்கள் என் செய்வோம்? எங்கள் கையில் காசில்லை. இதோ தங்களுக்கு புஷ்பங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

மற்றொருவர்:- நான் வெறுங்கையோடு தான் வந்திருக்கிறேன்.

ஒரு பெண்:- இதோ நான் தேங்காய் பழம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். என் கையிலிருந்த காப்பை விற்றுத் தேங்காய் பழம் வாங்கினேன்.

மீண்டும் ஏழைகள்:- சதா துன்பம்! ஆண்டவனே பேசக் கூடாதா? நாங்கள் - ஏழைகளாகிய நாங்கள் - ஆதரவற்ற நாங்கள்... பசியால் மடிகின்ற நாங்கள், சதா காலமும் ஏன் துன்பத்திலும், கஷ்டத்திலும் அழுந்தித் தவிக்க வேண்டும். தாங்கள் வாயைந்திறந்து பேசக்கூடாதா? நாங்கள் அருகதை யற்றவர்களாக்கும். எல்லாம் தங்கள் சித்தம்.

மறுபடியும் ஏழைகள்:- ஆண்டவனே! எங்கள் ஆண்டவனே! நாங்கள் எதையும் சகித்துக் கொள்வோம். ஆனால் ஓ கடவுளே! எங்கள் குழந்தைகள் பசிப்பிணியால் மடிகின்றன. கொடுமை! அந்தோ கொடுமை! என்றென்றும் துன்பம் - எங்காவது தீப்பற்றிக்கொண்டால் எங்கள் குடிசைகளே அதிவிரைவில் பற்றிக்கொள்ளுகின்றன. காலரா முதலிய தொத்து நோய்களால் எங்களில் அநேகர் ஈக்களைப் போல் மடிந்து விடுகின்றனர். மழைவந்தால் எங்கள் குடிசைகள் ஒழுகுகின்றன. எங்கள் குழந்தை குட்டிகளெல்லாம் வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றன. ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து விட்டால் எங்கள் குடிசைகளை யெல்லாம் கங்காதேவி கமளீகரம் செய்து விடுகிறாள். அன்பான ஆண்டவனே! தங்களைத் திருப்திப் படுத்துகிறோம். எங்களைக் காப்பாற்றும், காப்பாற்றும்.

(விக்கிரகத்தின் பின்புறம் தங்க நாணயங்கள் விழுகின்ற சப்தம் கேட்கின்றது.)

இன்னும் எவ்வளவு காலம் கஷ்டப்படுவது, நாங்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியது எங்கள் 'தலைவிதி' யாக்கும். அறிவாளிகளோ எங்களைப் பார்த்து நாங்கள் கஷ்டப்படத்தான் வேண்டுமென்கிறார்கள். எங்கள் எஜமானர்களும் அவ்விதமே கூறுகிறார்கள். முன் ஜென்மத்தில் செய்த வினையை இப்போது அனுபவிக்கிறோ மென்கிறார்கள். அது எங்கள் கர்மவினை என்கிறார்கள். அதையே அடிக்கடி சொல்லி வற்புறுத்துகிறார்கள்.

ஆனால் நல்ல வீடுகளில் யாதொரு வேலையும் செய்யாமல் பணக்காரர்களாய் செளகரியமாய் வசித்து வருபவர்கள் வண்டி வண்டியாய்த் தானியங்கள் வாங்கி சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன் ஜென்மத்தில் நல்ல காரியங்கள் செய்திருப்பார்களாம். அந்த விதம் சொல்லியே எங்களை நம்பச் செய்கிறார்கள். நாங்களும் நம்புகிறோம்.

இந்த ஜென்மத்தில் அவர்கள் எந்த நல்ல காரியமும் செய்வதைக்காணோம். ஏன் அநேக காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அவை நல்ல காரியங்களா? அல்ல.

ஆனால் செல்வவான்கள் கெட்ட செய்கைகள் செய்வார்களா? என்கிறார்கள். அப்படியானால் அவர்களிடமுள்ள தானியத்தில் எங்களுக்கு கொஞ்சம், கொஞ்சம் பகிர்ந்து கொடுத்தால் அது நன்மையான காரியமாகாதா? கட்டாயம் செய்வார்கள், கடவுள் சம்மதமிருந்தால் எல்லாம் அவர் விருப்பப்படிதானே நடக்கும், வறியராகிய நமக்கு அவருடைய சித்தம் மிகவும் கொடுமையான - சகிக்க முடியாத் துன்பத்தோடு கூடிய உருக்கக் கூடிய கஷ்டத் தோற்றத்தோடு வருகிறது அவரது சோதனையெல்லாம் அவரது சித்தம். ஆனால் நம்மீது செலுத்தும் சித்தத்தின் தோற்றமென்ன? காலரா, பிளேக், நெருப்பு, வெள்ளம், பஞ்சம் முதலிய இந்த தோற்றத் தோடேயே நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார்.

இவை மட்டுமா? வரிப்பழு, அதிக வேலை, தூசி, உஷ்ணம், கல்லுடைத்தல், பாரமான சுமைகளை தூக்கல், வியர்வை, களைப்பு, அபராதம், எஜமானனின் கடுங்கோபம், வசவு, தண்டனை இது போன்றன.

ஆனால் சிலருக்கு வேறுவிதமாய் தோற்றமளிக்கிறார். நல்ல காற்று, சுவையான உணவு, பெரிய வீடுகள், பட்டு மெத்தைகள், பிரகாசமான விளக்குகள், அசையாத வாகனங்கள், ஆடல் பாடல்கள், சிரிப்பு, சந்தோஷம் இவை முதலியன.

எப்படி இருந்தாலும் அவருடைய சித்தத்தை ஏற்று நாம் அநுபவிக்க வேண்டியதுதான். அவ்விதமே நாம் போதிக்கப்பட்டு வருகிறோம். ஒரு சிலர் ஏனையோர்க்கு இதை போதிக்கிறார்கள். எல்லோரும் அந்த ஒரு சிலரது சித்தப்படி அடங்கி நடக்க வேண்டும். ஏனெனில் அந்த ஒரு சிலரது சித்தம் கடவுளது சித்தமாகும். கடவுளே காப்பாற்றும்! எங்களைக் காப்பாற்றும்!!

(அக்கோவிலின் மற்றொரு பக்கம் நடைபெறும் ஒரு செல்வந்தர் விவாகம் - அங்கு நடக்கும் நடன சத்தம், கைகள் கொட்டும் சத்தம் காதைத் தொளைக்கிறது.)

பசி... பசி... எப்படிச் சுகுகிறது? பிள்ளை பெற்றவளுக்குத் தெரியும் பிரசவ வேதனை என்பது போல பசியை அநுபவித்தவர்களுக்கே அதன் வேதனை தெரியும். ஒரு சிலருக்கு அது தெரியவே தெரியாது. ஏனையோருக்கு அது தெரியும், அதிக காலமாகத் தெரியும். பசியென்ற நெருப்பு வயிற்றைச்சுகுகிறது.

மறுபடியும் ஏழைகள்:- ஓ ஆண்டவனே! இப்போது ஒரு கைப்பிடி தானியமே வேண்டும். அதற்காகவே தங்களை வணங்குகிறோம்.

எங்களது பெண்களின் கண்ணீர் தங்கள் மனதை கரைப்பதில்லையா? எங்களது குழந்தைகளின் சோர்ந்த கண்கள் தங்கள் கருணையை ஈர்ப்ப

தில்லையா? ரத்தம் வற்றிய அவர்களது உடல் தங்கள் கண்ணோட்டத்தை அழைப்பதில்லையா? உழைத்து ஓடிந்து போன அவர்களது சரீரம் தங்களது பெருமையைக் குறைப்பதில்லையா?

லட்சக் கணக்கானவர்கள் தாங்கள் தங்கள் சுயமரியாதை இழந்து மிருகங்களாகிக் கொண்டிருக்க தங்கள் சுயமரியாதையை நிலைநாட்ட இயலுமா? கஷ்டங்களெல்லாம் புண்ணியமானவையென்று அந்த ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள், கையால் அவர் கொடுக்கிற கஷ்டங்களுக்காக நாம் அவருக்கு வந்தனம் செலுத்த வேண்டுமாம். இது என்ன நியாயம்?

(வழக்கம்போல் மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு பிராமண புரோகிதர்கள் உள்ளே வருகிறார்கள்.)

அதோ அவர்கள் வருகிறார்கள்; மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல் அவர்களிடமே இருக்கிறது. அவர்கள் மிகுந்த அறிவாளிகள்.

ஏழை மக்கள்:- காப்பாற்றுங்கள்! எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்!

புரோகிதர்கள்:- இதென்ன ஒப்பாரி வைக்கிறீர்கள். நீங்களெல்லாம் என்ன மிருகங்களா? நிம்மதியான இந்த இடத்தை அசுத்தம் செய்கிறீர்கள். (விக்கிரகத்தை சுட்டிக் காட்டி) அதோ பாருங்கள், என்ன மௌனமாய், சாந்தமே உருக்கொண்டு விளங்குகிறார் பகவான்.

ஏழைகள்:- ஆண்டவனின் கோபத்தை சாந்தப் படுத்தவே நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். அவரது கோபத்தினால் எங்கும் பஞ்சம்.

புரோகிதர்கள்:- நீங்கள் ஏன் வெறுங்கையோடு வந்திருக்கிறீர்கள்?

ஏழைகள்:- நாங்கள் துன்பம் நிறைந்த மனதுடன் வந்திருக்கிறோம். கடவுள் காணிக்கை செலுத்துகிறவர்களின் குறைகளையே கேட்பவர், நாங்கள் எங்கள் உயிரையே காணிக்கையாக கொண்டு வந்திருக்கிறோம். துன்பம் என்னும் புஷ்பத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

புரோகிதர்கள்:- அவருக்கு இவை தேவை யில்லை. பலருடைய துன்பத்தை அவர் பொருட்படுத்துபவரல்ல. சிலருடைய சந்தோஷமே திருப்தியளிக்கக் கூடியது. போங்கள் வெளியே. எவ்வளவு தைரியத்தோடு நீங்கள் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். மரியாதையாகத் திரும்பி விடுங்கள்.

ஒருவர்:- நான் ஒரு தேங்காய் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

புரோகிதன்:- அஃதென்ன அற்பம்.

ஓர் வயோதிகள்:- நான் ஒரு ஆடு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் (கோபத்துடன்) அந்த ஆடு திருடியது, அவன் எஜமானனிடம் திருடியது.

வயோதிகள்:- இல்லை! இல்லை! நான் அதை விலைக்கு வாங்கினேன்.

ஒருவன்:- உனக்கு அவ்வளவு பணமேது.

வயோதிகள்:- அது கடவுளுக்குத் தெரியும். என் மகளை விற்று அந்தப் பணத்திற்கே ஆடு வாங்கினேன். ஆட்டைப் பலியிடுங்கள், என் மகளைப் பலியிடுவதற்கு சமமாகும்.

புரோகிதன்:- ஒரு ஆடு - அவன் மகள், இரண்டிற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

(விக்கிரகத்தின் பின் புறமிருந்து சத்தம்.)

“எல்லா ஏழைகளும் ஆடுகளே”

புரோகிதன்:- ஆட்டைக் கொல்லுங்கள். (ஆட்டை கொல்லப் போகும் அதே சமயம் ஒரு சாது உள்ளே வருகிறார்.)

ஜனங்கள்:- யார் அது? ஓ கோ! அவர்தான் கடவுளைப் பற்றி பக்திரசம் ஒழுக்கப்பாடிப் புகழ்ந்து எழுதிய பக்தர். அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது.

சாது:- கடைசியாக பைத்தியகாரனானதற்கு சந்தோஷிக்கிறேன். நாம் எல்லோரும் ஏன் கஷ்டப்பட வேண்டும், முட்டாள்கள்.

ஜனங்கள்:- நாங்கள் எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாங்களும் கூட முன்னம் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள், எழுதியிருக்கிறீர்கள்.

சாது:- அப்படியா... நான் என்னுடைய பாட்டுகளைச் சுட்டுக்கொளுத்தி விட்டேன். பொய்யும் முட்டாள்தனமும் மோசமும் நிறைந்த முந்திய நாட்களைப் புதைத்து விட்டேன். என் வீட்டின் மேல் மாடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு, பசியினால் வாடுகின்ற உலகத்தைப்பார்த்து அது ‘கடவுள் சித்தம்’, ‘கர்ம வினை’ என்று புலமை நிறைந்த பாட்டுகள் பாடுவதும், மற்றவர்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலும், நோயினால் வீடில்லாமலும், கந்தையோடும், பசியோடும் வாடி வதங்குவதைப் பற்றி யோசிப்பதும், ஒரு சிலரது செளக்கியமான வாழ்க்கைக்கு நேர் விரோதமாயிருப்பதும், கடவுளது அறிய முடியாத திருவிளையாடல்களில் ஒன்றென எண்ணியதும் எல்லாம் மோசமும் பொய்யுமேயாகும்.

கடவுளைப்பற்றி நான் அவ்வளவு புகழ்ந்தெழுதியதற்குக் காரணம் செளக்கியமான வீட்டில் வசித்து வந்தேன். காலந்தவறாது கவலையின்றி உணவருந்தினேன். புஷ்பங்களும், பறவைகளும் அழகானவையென்று நினைக்க சாவகாசமிருந்தமையால் அவைகள் அழகானவை என்று எண்ணினேன். கடவுள் என்றால் என்ன? கவலையற்ற சாப்பாடும், அதன் பின்னர் ஏற்படுகிற வேலையின்மையும் சேர்ந்து உண்டாகிற முடிவே.

நீங்கள் பல நாள் பட்டினி கிடந்தீர்களானால் கடவுள் காற்றாய்ப் பறக்கிறார். கடவுள் என்பது செல்வந்தர்களது பொழுது போக்கு என்பதும் ஏழைகளை நசிப்பிக்க சவுகரியமுமான போதை வஸ்து என்பதும் எனக்கு இப்போது தெரிய வந்தது. அவர்களுக்கு உணவில்லை, கடவுளில்லை.

ஓய்வில்லை, கடவுளில்லை என்ற இந்த உண்மைகளை, வறியனாகி, அதிக துன்பங்களை அனுபவித்த பிறகே நான் அறிந்து கொண்டேன்.

ஓர் வயோதிக மாத்ரு:- நான் ஏழை, எப்போதும் ஏழை. ஆனால் கடவுளைப்பற்றி எண்ணம் உண்டாகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. சாகின்ற நிலையிலுங்கூட அந்த எண்ணம் உண்டாயிற்றே.

சாது:- அது இயற்கைதான். ஒருசிலர் ஏனையோரை கடவுள் என்ற மதுவை உண்ணும் கெட்ட பழக்கத்தில் ஆழ்த்தி விட்டார்கள். இறக்கப் போகும் மனிதனைக்கூட குடிக்காமல் தடுக்க இயலாது. இந்தக் கொடிய பழக்கத்தை விட ஒரே ஒரு மருந்துதானுண்டு. அது தான் ஞானம் - உணவு, ஒவ்வொரு மனிதனின் உரிமை என்ற ஞானம். ஒவ்வொருவரும் அந்த உணவுக்காக மண்டியிட்டு வணங்குதலாகாது. ஆனால் சண்டை யிட்டுப் பெற வேண்டுமென்ற ஞானம்.

ஜனங்கள்:- பெரியோர்களெல்லாம் அதற்காக வணங்கி, விரதமிருந்து தவமிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களே.

சாது:- தெய்வ வணக்கம்.....மது.....ஆம் அதிக நாளாய் நாம் அந்த மயக்கத்தில் இருந்து விட்டோம். சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! உண்மையாய்ச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் வாழ்நாளெல்லாம் தெய்வ வணக்கம் செய்கிறீர்களே கடவுள் எப்போதாவது செவிசாய்த்து உங்கள் முறையீட்டைக் கேட்டதுண்டா? செல்வந்தர்கள் அதிகமாக கோவிலுக்குப் போவதையும் தெய்வத்தை வணங்குவதையும் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அப்படிப் போனாலும் சகல ஆடம்பரங்களோடும் தங்களை ஏனையோர் நன்கு மதிக்க வேண்டும், கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடேயே போகிறார்கள் என்பதும் தாங்களறியுமா?

புரோகிதர்கள்:- அவனை (அந்த சாதுவை)ப் பிடித்து வெளியே தள்ளுங்கள். பைத்தியக்காரனைப் போல உளறுகிறான் அவன்.

சாது:- நாங்கள் பசியாய் இருக்கிறோம் உணவு வேண்டும். இந்தக் கல்லை (விக்ரகத்தை சுட்டிக் காட்டி) கேட்கிறோம். உம்மிடம் எங்களுக்குப் பேச்சில்லை.

புரோகிதர்கள்:- உன்னுடைய முட்டாள்தனத்தை யெல்லாம் அவிழ்த்து விடாதே, அதிகப்பிரசங்க மடையா, மரியாதையாகப் போய் விடு, இல்லாவிடில் போலீஸ்காரரைக் கூப்பிடுவோம். நீ கடவுளையும் எங்களையும் அவதூறாய்ப் பேசுகிறாய்.

ஜனங்கள்:- அந்தோ! அநியாயம், அவரைப் பிடித்துக் கைதியாக்கி அடைத்து விடுவார்களே.

சாது:- அறியாமையிலும், மூட நம்பிக்கையிலும் உழலும் உங்கள் சிறையைவிட வேறு சிறை இருக்க முடியுமா? புரோகிதர்களே! நீங்களும்

உங்கள் கடவுளும் பேடிகள். சக்தியற்றவர்கள். உங்களை நீங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. போலீஸ் உதவி கொண்டு உங்களையும் உங்கள் கடவுளையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பார்க்கிறீர்கள்.

சாது:- பசியால் வாடும் ஜனங்களே! புரோகிதர்கள் பரம்பரை ஜால வித்தைக்காரர்கள். உங்களுடைய அறியாமையையும், மூட நம்பிக்கையையும் கருவியாகக் கொண்டு அவர்கள் உங்களிடம் பணம் பறித்து உண்டு கொழுத்து வருகிறார்கள். இந்த ஜன்மத்தில் நன்மை செய்தால் அடுத்த ஜன்மத்தில் பலன் அநுபவிக்கலாம் என்கிறார்கள். முன் இறந்தவர்கள் யாராவது வந்து நம்மிடம் அதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அல்லது நாமாவது அறிய முடிகிறதா? கிடையவே கிடையாது. இன்று கஷ்டப்படுகிற நமக்கு இன்றே பரிகாரம் கிடைக்க வேண்டும். இல்லையேல் அது மோசமும், முட்டாள் நம்பிக்கையுமே யாகும். அதை நீங்கள் ஏன் நம்பவேண்டும்?

புரோகிதர்:- நாங்கள் உன்னை சபிக்கிறோம்.

சாது:- புரோகிதர்கள் ஆசிர்வதிக்க அறியார்களே!

புரோகிதர்:- நீ அதிகம் பேசினால் கடவுள் உன்னைக் கொல்வார்.

சாது:- உமது கடவுளை நான் கொல்லுகிறேன் பார்.

(சாது ஒரே பாய்ச்சலாய்ப் பாய்ந்து விக்ரகத்தை உதைத்துத்தள்ள அதன் கீழ் தங்க நாணயங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன.)

புரோகிதர்கள்:- நாம் மோசம் போனோம், நமது ரகசியமெல்லாம் வெளியாய் விட்டன. நமது பிழைப்பே போய்விட்டது.

சாது:- (ஜனங்களைப்பார்த்து) இப்பொழுது உங்கள் கண்களினால் உண்மையைக் கண்டுணருங்கள். அதோ தங்க நாணயங்களைப் பாருங்கள்.

ஜனங்கள்:- ஆ என்ன ஆச்சரியம்! தங்க நாணயங்கள்!

சாது:- ஒவ்வொரு நாணயமும், நம்முடைய ரத்தத்தின் துளிகளாகும்.

நீங்கள் வணங்கிய விக்ரகத்தின் கீழ் என்ன இருக்கிறது? உண்மையை இப்போது அறிந்தீர்களா? (மனமுடைந்த சிரிப்புடன் எல்லோரும் வெளியே வருகின்றனர்.)

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - உரையாடல் - ஜூன் 1936

அருஞ்சொல் பொருள்

அனுகூலித்தவர்	- உதவி செய்தவர்
அசூயை	- பொறாமை, அவதூறு
அதட்டியினால்	- தாக்கத்தால், அழுத்தத்தால்
அதப்பிராயம்	- மதிப்பு
அபுருபன்	- மிக அழகுள்ளவன்
அனந்தம்	- அளவில்லாதது
அஷ்டகோணல்	- எட்டுவிதமாய் திருகிக்கொண்டு
ஆசிக்கிறேன்	- விரும்புகிறேன்
ஆவாகனம்	- அக்கினிக்குப் பலி கொடுத்தல் (தன்வயப்படுத்திக்கொள்ளுதல்)
இதோபதேசம்	- நல்லறிவுரை
இரண்டருத்தம்	- இருபொருள்படும்படி
உப அத்யகூடரர்	- துணைவேந்தர்
எதாஸ்திதித்துவம்	- உள்ள நிலையே தொடர்வது, பழமையைப் பாதுகாப்பது
ஏகாங்கி	- தனித்திருப்பவன்
கணங்களுக்கு	- கூட்டத்திற்கு
கண்டனை	- கண்டிக்கை
கண்யம் செய்கின்றனவா?	- மதிக்கின்றனவா?
குச்சுக்காரத்தனம்	- விபசாரத்தனம்
சங்கல்பம்	- கொள்கை
சங்கேத இடம்	- குறிப்பிட்ட இடம்

சங்கை	- எண்ணம்
சம்பாஷித்தல்	- உரையாடுதல்
சாய்க்கால்	- செல்வாக்கு
சிடுக்கை	- சிட்டிகை (பெருவிரலும் ஆள்காட்டி விரலும் சேர்ந்து எடுக்கும் அளவு)
சொக்கட்டானாட்டம்	- சூதாட்டம் (பந்தயம் கட்டி விளையாடும் தாய விளையாட்டு)
சௌகார்	- வடநாட்டு முதலாளி
தத்தம்	- நீர்வார்த்துக் கொடுக்கும் கொடை
தியங்கவிட்டு	- கலங்கவிட்டு
தின்மை	- தீமை
நாசகாலன்	- பொருளை அழிப்பவன், கொடியோன்
நாயாடிகள்	- திருவிதாங்கூரில் உள்ள காட்டுச் சாதியார்
நிமித்தியம்	- சகுனம்
நியாய ரஹிதமாக	- நியாய விரோதமாக
நிர்தாகுண்யம்	- இரக்கமின்மை
பத்துவளி	- ஊதியத்துக்கும் மேலதிகமாக வாங்கியுள்ள தொகை
பந்தகம்	- அடமானம், சார்ந்திருத்தல், முடிச்சு
பச்சகானாக்கள்	- கூத்தாட்டுச் சிறார்கள், சிறுபிள்ளைத் தனமானவர்கள்
பரத்தில்	- மேல் உலகில்
பரதவிக்க	- வருந்த
பரியந்தம்	- எல்லை
பாரியாள்	- மனைவி
பிரதான்யம்	- முக்கியம், முதன்மை இடம்
பிரலாபம்	- புலம்பல்
வர்மம்	- உட்பகை

வனபோஜனம்	- காடுகளுக்குள் இயற்கைச் சூழலில் இருந்து உண்ணும் விருந்து
விடுத்தமாவது	- தடவையாவது
விசிதமாக	- வெளிப்படையாக
3000த்துச் சில்வானம்	- 3000த்துச் சொச்சம்
சூடிய ரோகம்	- காசநோய்
ஸ்தாயி	- குரல் அளவு
ஜக்காத்	- இஸ்லாத்தில் அய்ந்து கடமைகளுள் ஒன்று (தருமம் செய்தல்)
ஜூரிகள் (Jury)	- நீதிமன்றத்தில் நடுவர்களுக்கு உதவியாயிருப்பவர்கள்
ஹலாலாக்கி	- மதத்தால் தடைசெய்யப்பட்டது

குடி அரசு

1936 –2

பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்

தொகுதி 23

பெரியார் திராவிடர் கழகம்

29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளூர் நகர் – திருவான்மியூர்
சென்னை – 600 041

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	: குடி அரசு 1936 -2
பொருள்	: பெரியாரின் எழுத்தும் பேச்சும்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பாளர்	: கொளத்தூர் தா.செ. மணி
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு, 2008
உரிமை	: பதிப்பாளருக்கு
தாள் வகை	: நேச்சுரல் ஷேட்
நூல் அமைப்பு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்து அளவு	: 11 புள்ளி
பக்கங்கள்	: 512
அட்டை வடிவமைப்பு	: ட்ராட்ஸ்கி மருது, செம்பட்டி இராசா
கணினியாக்கம்	: ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.
விலை	: உரு. 200/-
வெளியீடு	: பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29 இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூர் நகர் - திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041

தாயார் மரணத்தை வரவேற்ற பெரியார்

இந்த காலகட்டத்தில்தான் சென்னை மாநகராட்சிக்கும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் தேர்தல் நடந்தன. அடுத்து சட்டசபைக்கான தேர்தலும் வர இருந்தது. காங்கிரஸ் கட்சி, இத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் தீவிரமாக இறங்கிய நிலையில் காங்கிரசுக்கு எதிரான தலையங்கங்களும் பெரியாரின் சொற்பொழிவுகளும் இத் தொகுதியில் பெருமளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. நீதிக்கட்சியைச் சார்ந்த பார்ப்பனரல்லாதார், உள்ளாட்சி தேர்தல்களில் கட்சி சார்பாக போட்டியிடவில்லை. உள்ளாட்சி தேர்தல்களில் கட்சிகள் சார்பில் போட்டியிடக் கூடாது என்ற கருத்தையே பெரியார் வலியுறுத்துகிறார். தமிழகத்தில் தேர்தல் நடக்கும் சூழலில் அகில இந்திய காங்கிரசின் முக்கிய தலைவர்களான ஜவகர்லால் நேருவும், பட்டேலும் தமிழகம் வருவதன் நோக்கத்தை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது 'குடி அரசு'; காங்கிரசின் பார்ப்பன கொள்கைகளை நியாயப்படுத்த வந்த நேருவுக்கு எதிராக பார்ப்பனரல்லாதார், சுயமரியாதை இயக்கத்தினர், கருப்புக்கொடி புறக்கணிப்பு போராட்டங்களை நடத்தினர். நேரு பட்டேல் வருகையை வைத்து, பெருமளவில் நிதி திரட்டும் பணிகளை காங்கிரஸ் முடுக்கி விட்டது. இந்த சூழ்நிலையில் சுமார் ஒரு மாத காலம் தீவிர சுற்றுப்பயணம் செய்து, காங்கிரசின் பார்ப்பன கொள்கைகளை மக்களிடம் அம்பலப்படுத்தினார் பெரியார். பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் தோன்றிய பிறகு பல்வேறு துறைகளில் பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேறியிருப்பதை சுட்டிக் காட்டும் பெரியார், காங்கிரசாரின் சூழ்ச்சிகள் எந்த ஒரு துறையிலும் பலிக்காமல் தடுத்து, 'ராமராஜ்யம்' பேசிய காந்தியாரை மூலையில் உட்கார வைத்தது இந்த இயக்கமே என்று தமது சொற்பொழிவுகளில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் சாதனைகளை மதிப்பிடுகிறார். காங்கிரசுக்கே தேர்தல்களில் வெற்றி மேல் வெற்றி ஏற்பட்டாலும்கூட, அவ்வெற்றிகளை எல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கான உரிமைகளுக்கு உரமாக்கியது, நமது ஓயாத உழைப்புதான் - என்று பெரியார் கூறுவது ஆழமான சிந்தனைக்குரியது. காங்கிரசின் வெற்றி தோல்விகளுக்கு அப்பால் தமது கொள்கையை வெற்றியை நோக்கி நகர்த்தும் பெரியாரின் ஆற்றலை உணர முடிகிறது.

பெரியாரின் தாயார் சின்னத்தாயம்மாள் 'முடிவு'க்கு பெரியார் எழுதிய இரங்கல் தலையங்கம் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றையே சுருக்கமாக பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“முடநம்பிக்கைகளுக்கும் குருட்டு அனாச்சாரங்களுக்கும் தாயகமாய் விளங்கியவர் எனது தாயார்” என்று ஒளிவு மறைவின்றி குறிப்பிடும் பெரியார், “எனக்கு அவர் முடிவெய்தியைப் பற்றி உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கிறது. அந்த அம்மாளுடைய கோரிக்கை எனக்கு ஒரு கல்யாணம் செய்து விட்டுச் சாக வேண்டுமென்பதே. எனது கோரிக்கை எனக்கு முன்னதாகவே அம்மையார் முடிவெய்திட வேண்டுமென்பதே. என் இஷ்டம் நிறைவேறிற்று. மகிழ்ச்சி! மகிழ்ச்சி! பூரண மகிழ்ச்சி” என்று, அந்த இரங்கல் உரை இலக்கியம் முடிவடைகிறது.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.வு.சி. மறைவுக்கு - ‘சிதம்பரம் சிதைவு’ என்று ‘குடி அரசு’ தலையங்கம் தீட்டியது. வ.உ.சி. ‘சூத்திரர்’ என்பதால் புறக்கணிக்கப்பட்ட அவலத்தைப் பதிவு செய்கிறது அத் தலையங்கம்.

பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்கக் கோரியும், ‘தீண்டப்படாத’ மக்களுக்கு சமூகத்தில் சம சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தியும், இந்திய சட்டசபையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த எம்.சி. ராசா இரண்டு மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்தபோது அதை உடனடியாக ஏற்காமல் அது குறித்து - ஆட்சி, பொதுமக்கள் கருத்து கேட்க முடிவு செய்ததை ‘குடி அரசு’ வன்மையாக கண்டிக்கிறது. விருதுநகரில் - நீதிக்கட்சி கூட்டத்தில் பெரியாரின் சொற்பொழிவு - வட்டமேசை மாநாடுகளில் காந்தியின் அலங்கோலத்தை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

1924 இல் வைக்கத்தில் பொது வீதியில் தீண்டப்படாத மக்கள் நடக்க உரிமை கோரி பெரியார் போராடினார். அதே திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சமஸ்தானத்துக்குட்பட்ட அனைத்துக் கோயில் களிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர் உட்பட அனைவரும் நுழையும் உரிமையை வழங்கியது. இது பற்றி ‘திருவாங்கூர் பிரகடனம்’ எனும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ள தலையங்கம், திருவாங்கூரில் நிலவிய பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் பற்றிய அதிர்ச்சியான தகவல்களை முன் வைக்கிறது. வைக்கம் போராட்ட வெற்றியின் தொடர்ச்சி தான் - திருவாங்கூர் பிரகடனம் என்று பெரியாரை பாராட்டும் கூட்டம் ஒன்று நடக்கிறது. அந்தப் பாராட்டுக் கூட்டத்திலேயே பேசிய பெரியார், “நான் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. நானும் ஒரு அளவுக்கு காரணஸ்தனாய் இருக்கலாம் என்றாலும், வைக்கம் சத்தியாகிரகம் மூலம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது” என்று கூறுகிறார், தீண்டாமைக்கு எதிராக, தீண்டப்படாத மக்கள் மதம் மாறத் தொடங்கியதும், அப்படி மதம் மாறக் கோரி வலியுறுத்தி, கடவுள், மதத்துக்கு எதிராக சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பிரச்சாரம் தந்த நெருக்கடியுமே, இதற்குக் காரணம் என்று கூறுகிறார்.

‘கிராம வாழ்க்கையும் ஆசிரியர் கடமையும்’ என்ற மற்றொரு சிந்தனையைத் தூண்டும் தலையங்கம் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பெரியாரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவரும், ‘குடி அரசு’ இதழ்களில் பெருமைக்குரியவராக தொடர்ந்து பாராட்டப் பெறுபவருமான சர்.ஆர்.கே. சண்முகம், கொச்சியில் திவானாக பணியாற்றிய காலகட்டம் இது. வகுப்புவாரி உரிமையை மக்கள் தொகைக்கேற்ப நாயர், ஈழவர், புலையர், இதர சாதி இந்துக்கள், சாதி இந்துக்கள் அல்லாதவர், ரோமோ - ரசியர், இலத்தீன் கத்தோலிக்கர், இதர கிறிஸ்தவர், முஸ்லீம், ஆங்கிலோ இந்தியர் என்று தனிப் பிரிவினருக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யும் சட்டத்தை அவர் அமல் படுத்தியதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்ற ‘குடி அரசு’ அவருக்கு கொச்சி அரசாங்கமும், கொச்சி குடிமக்களும் தனித்தனியாக இரண்டு சிலைகளை நிறுவ வேண்டும் என்று பாராட்டுகிறது.

காங்கிரசில் நாலணா உறுப்பினர் கூட இல்லை என்று கூறி காந்தியார் விலகிக் கொள்கிறார். அதே போல் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளிலிருந்து ராஜகோபாலாச்சாரியும் விலகுவதாக அறிவிக்கிறார். இருவரின் கபட நாடகங்களையும் ‘குடி அரசு’ அம்பலப்படுத்துகிறது.

தன்னுடைய கொள்கை எதிரிகளை கண்டித்து எழுதும்போதுகூட அவர்களின் பெருமைகளையும் மறைக்காமல் எழுதும் உயர்ந்த பண்பு பெரியாரிடம் இருந்ததை அவரது தலையங்கங்களிலும் சொற்பொழிவுகளிலும் காண முடிகிறது. தனது கொள்கை எதிரியான இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் தியாகத்தை வெகுவாகப் பாராட்டும் பெரியார், ‘அவ்வளவு பெரிய தியாகத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகியவர்களின் முற்போக்குக்குப் பயன்படுத்தி இருந்தால், ஆச்சாரியார் புத்தரின் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கக் கூடும்’ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பெரியாரின் உற்ற நண்பர் வரதராஜலு நாயுடு நடத்தி வந்த ‘தமிழ்நாடு’ பத்திரிகையை அவர் காங்கிரசில் சேர்ந்த சில நாட்களிலேயே நிறுத்தப் போவதாக அறிவித்ததற்கு மிகவும் வருந்தி பெரியார் எழுதிய தலையங்கம் - பார்ப்பனரல்லாதார் பத்திரிகை நடத்துவதில் தோல்வியைத் தழுவிவிட்டனர் என்று வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறது. பார்ப்பனரல்லாதார் பத்திரிகைகளின் இன்னல்களை பட்டியலிடுகிறது. “எத்தனை நாளைக்கு இந்த நன்றி கெட்ட சுரணை அற்ற மக்களுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பதோடு, எத்தனை துரோகிகளின் சதிகளை சகித்துக் கொண்டிருப்பது என்கிற சலிப்பில் உயிர்வாழ வேண்டியதாய் இருக்கிறது” என்று வேதனையோடு எழுதுகிறார் பெரியார்.

நீதிக்கட்சி தலைவர்கள் சிலர் சமதர்மத்துக்கு எதிராக பேசியதை சுட்டிக் காட்டி, திரு.வி.க., பெரியாருக்கு எதிராக ‘நவசக்தி’யில் எழுதிய தலையங்கத்துக்கு ‘குடி அரசு’ தந்த விளக்கமும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை கட்டும் சொற்களால் கேலி, கிண்டல் பேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் சத்திய மூர்த்தி அய்யருக்கு பதிலடி தரும் தலையங்கங்களும் இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சுயமரியாதை திருமணத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் நாஸ்திகமா? பெண்ணுரிமையா? என்ற கேள்விக்கு, வேலூர், திருப்பூரில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் பெரியார் விளக்கமளித்துள்ளார்.

தமது எழுத்து - பேச்சுகளில் எல்லாவற்றிலும் 'வகுப்புவாதம்' என்ற சொல்லை பெரியார் எதிர்மறைக் கண்ணோட்டத்தில் குறிப்பிடவில்லை. வகுப்பரிமை என்ற சமூகநீதிக்கான குறியீடாகவே அச்சொல்லைப் பயன்படுத்துவதை குறிப்பிட வேண்டும்.

இரங்கல் தலையங்கங்களில் 'மறைந்தார்' என்ற சொல்லை 'குடி அரசு' பயன்படுத்தாமல் முடிவெய்தினார். சாய்ந்தார், நலிந்தார் என்ற சொற்களையே பயன்படுத்துகிறது. 'மறைந்தார்' என்ற சொல்லில் 'பூத உடல் மறைந்து ஆன்மா வாழ்கிறது' என்ற மதச் சிந்தனை அடங்கி இருப்பதால், அது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

126 தலைப்புகளில் - பெரியாரின் சிந்தனைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது இத்தொகுதி. 'குடி அரசு' 12 ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கும் காலமும் இதுதான்.

- பதிப்பாளர்

பொருளடக்கம்

1. பார்ப்பனர் யோக்கியதை	15
2. "தினமணி"க்கு சவால்	16
3. பாண்டியன் - ராமசாமி பிரசாரக்கமிட்டி	20
4. பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம்	21
5. தஞ்சையில் சத்தியமூர்த்தியார்	31
6. "இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்"	41
7. பாண்டியன் - ராமசாமி வேண்டுகோள்	43
8. எனது திட்டம்	44
9. டாக்டர் சுப்பராயனும் C.R. ஆச்சாரியாரும்	50
10. வெளிநாட்டிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத தோழர்களுக்கு வேண்டுகோள்	56
11. காங்கிரஸ் சூழ்ச்சி விளக்கம்	57
12. காங்கிரசும் முஸ்லீம்களும்	65
13. இரு மசோதாக்கள்	69
14. மருதையா பிள்ளைக்கும் மார்க்க சகாய தீக்ஷதருக்கும் சம்பாஷணை	73
15. கற்பொழுக்கம்	77
16. யந்திரங்கள் வேண்டாமா?	84
17. கிராம வாழ்க்கையும் - ஆசிரியர் கடமையும்	91
18. சபாஷ் ஷண்முகம்!	98
19. ஈ.வெ. கிருஷ்ணசாமி, ஈ.வெ. ராமசாமி தாயார் தாயம்மாள் முடிவு	103
20. விருதுநகரில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பொதுக்கூட்டம்	108
21. ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார்	115
22. காங்கிரஸ் நிர்வாகம் எங்கும் ஊழல்	118
23. உடைப்பதா அனுபவிப்பதா?	124

24. தீண்டாமையும் இஸ்லாமும்	128	53. கலகக்காரர்களுக்கு காங்கிரசில் வெற்றி	239
25. பன்னிரண்டாவது ஆண்டு	130	54. தென் ஜில்லாக்கள் ஜஸ்டிஸ் மகாநாடு	242
26. ராஜிநாமா நாடகம்	133	55. ஜவஹர்லாலுக்கு உபசாரம் எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!!	257
27. திருச்சி நீதி	139	56. மறுபடியும் தொல்லை	262
28. சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதா	141	57. ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகள்	264
29. காங்கிரசும் பார்ப்பனீயமும்	143	58. நாம் எதை நம்பலாம்? எக் காரணத்தால்?	269
30. 1926 - ஸ்ரீ நாடகமே இப்போதும்	151	59. காங்கிரஸ் ஏற்பட்டது பிரிட்டிசாரை வாழ்த்தவே	273
31. காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு	153	60. “தமிழ் நாடு”	279
32. பொள்ளாச்சி, கோவை சுற்றுப் பிரயாணம்	155	61. இன்னுமா சந்தேகம்?	284
33. காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கை	161	62. காலித்தனத்தின் வளர்ச்சி	286
34. கழுவுக்கேற்ற கோழுட்டி நியாயமா?	167	63. வரி குறைப்புக்கும் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கும் சம்பந்தமென்ன?	288
35. சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர் சத்தியமூர்த்தி	168	64. ஜவஹர்லால் நாடகம்	293
36. மத நம்பிக்கைக்கு சாவுமணி	170	65. பார்ப்பனருக்கு சர்க்கார் உத்தியோகம் வேண்டுமா?	303
37. காங்கிரசும் வகுப்புவாதமும்	174	66. கருப்புக்கொடி	310
38. காங்கிரஸ் நாடகம்	183	67. கோபியில் நடந்தது என்ன?	317
39. காங்கிரஸ் ஆர்ப்பாட்டம்	184	68. சிவில் ஜெயில் இல்லை	318
40. காங்கிரஸ் அனுபவம்	188	69. ஜவஹருக்கு பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வரவேற்பில்லை	319
41. காலித்தனம்	189	70. பார்ப்பனரல்லாதார் பிரசாரக் கமிட்டிக்கு கோலாலம்பூர் விஸ்வலிங்கம் உதவி	321
42. இரண்டும் உண்மையே	192	71. பண்டிதர் கேள்விக்கு பதில்	322
43. “ஏழைப் பங்காளர்” சத்தியமூர்த்தி!	194	72. அறிக்கை	327
44. மறுபடியும் வெளியேறும் நாடகம்	195	73. ஜவஹர்லால் வரவு செலவு	328
45. காங்கிரஸ்காரர் பித்தலாட்டம்	196	74. காங்கிரஸ் சுயமரியாதைக்காரர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவருக்கும் சுயமரியாதை ஜஸ்டிஸ்காரருக்கும் நடந்த சம்பாஷணை	334
46. தேசியப் பத்திரிகைகளின் போக்கு	208	75. சம்பாஷணை	340
47. சுதேச சமஸ்தானமும் வகுப்புவாதமும்	211	76. தீபாவளிப் பண்டிகை	343
48. பிரஜா பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டுவதின் கருத்து	221	77. சாஸ்திரியாரே இதற்கு சர்வாதிகாரியாக வேண்டியதில்லை	349
49. வரப்போகிறார்களாமே!	222	78. பட்டேல் வருகிறார் பணப்பை ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!! ஜாக்கிரதை!!!	351
50. பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரக் கமிட்டிக்கு அன்னோய் தமிழர்களின் உதவி	224		
51. தற்கால அரசியல்	226		
52. ஜவஹர்லால் வருகை பார்ப்பனர் சூழ்ச்சி	235		

79. கார்ப்பரேஷன் தேர்தலில் பார்ப்பனர் வெற்றி	355	107. தர்மம் என்றால் என்ன?	445
80. கதர்த் தத்துவம்	359	108. நில அடமான பாங்கியும் நிர்வாகமும்	448
81. கணக்குத் தெரியவேண்டுமா?	366	109. திருவாங்கூர் ஆலயப் பிரவேச உரிமை	451
82. முஸ்லீம்களும் காங்கிரசும்	367	110. சுயமரியாதை இயக்கம்	455
83. ஈரோடு ரேஷனல் புகஸ் பப்ளிஷிங் சொசைட்டி (லிமிடெட்)	369	111. பட்டேல் ஜாக்கிரதை!	459
84. கருப்பு காங்கிரஸ்வாதிக்கும் வெள்ளை காங்கிரஸ்வாதிக்கும் சம்பாஷணை	370	112. சர்க்காரின் ஞானோதயம்	462
85. மகன் செத்தாலும் மருமகள் “முண்டை” ஆகவேண்டும்	374	113. காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவி	464
86. தண்ணி மயக்கமா? ஆணவ மயக்கமா?	376	114. கோவில் பிரவேசம்	466
87. நாயக்கர்மார்கள் நாமஞ்சாத்தப்பட்டார்கள்	380	115. சுயமரியாதைத் திருமணமும் வைதீகத் திருமணமும்	467
88. பட்டம் துறந்த பதி விரதைகள்	383	116. பட்டேல் வருகிறாராம் எதற்கு?	472
89. கள்ளனை குள்ளன் ஏமாற்ற முடியவில்லை	385	117. அடுத்த மந்திரி சபை நிலை	475
90. பட்டேல் வருகிறாராம்! புத்து லக்ஷம் வேண்டுமாம்!! யார் வீட்டு சொத்து!!! எதற்காக!!!!	390	118. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர்கள்	481
91. தளவாய் குமாரசாமி முதலியாரும் காங்கிரசும்	392	119. பள்ளத்தூர், கோட்டையூரில் பிரசங்கம்	484
92. பொப்பிலியும் நேருவும்	394	120. சமூக சீர்திருத்தமும் அரசியலும்	487
93. சமதர்மமும் முதலியாரும்	397	121. காங்கிரஸ் சுயராஜ்யம்	493
94. திருவாங்கூர் பிரகடனம்	405	122. பட்டேல் சுற்றுப்பிரயாணமும் பணம் வசூலும்	497
95. சிதம்பரம் சிதைவு	412	123. சட்டசபை வேட்டை	499
96. கிராம சீர்திருத்தம் என்பது புரட்டு	414	124. தேசியப் பத்திரிகைகளின் யோக்கியம்	506
97. ஐவர் அறிக்கை வெறும் புரட்டு	422	125. சட்டசபை உடைப்பது மெய்யா?	507
98. செட்டி நாட்டில் சமதர்மம்	424	126. கல்யாண விடுதலை	508
99. காலித்தனம்	426	127. அருஞ்சொல் பொருள்	511
100. கட்சித் துரோகம்	428		
101. சமதர்மம்	429		
102. பட்டேல்	435		
103. பொப்பிலியில் என்ன நடந்தது?	436		
104. சம்பளக் குறைப்பு	437		
105. கவர்னர் வரவேற்பும் திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டும்	438		
106. அசட்டுத்தனமா? அயோக்கியத்தனமா?	444		

R. No. M. 2041

"KUDI-ARASU"

கந்தாடுவருட சத்தா ரு. 5-0-4.
மெய்தாடு " ரு. 5-0-0
தனிப்பெதி வினை ஒரு ஆணை

குடிஅரசு

1924-ல் தொடங்கப்பட்டது.

எப்பொழுதும் லாட் லாட் லாட்க்கெட்டினால் எப்பொழுதெதெய்தலதலதலம்
அப்பொழுதும் அப்பொழுதும்
மெய்ப்பொழுதும் அப்பொழுதும்
மெய்ப்பொழுதும் அப்பொழுதும்
மெய்ப்பொழுதும் அப்பொழுதும்
மெய்ப்பொழுதும் அப்பொழுதும்

மாணவ 11.	சுரோசு, சாது-இலி, ஆனா-ரீ 22-ம். (5-7-1985)	மாண 47.
----------	--	---------

இனிக்கண்ணி.

(இந்தியாக்கல்பாணாயம் சேதா தட்டாண்டாடிக்கல்பா)

1. திசுதலக் காலெய்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
தெய்து தெய்து—கெழை
தெய்து தெய்து	கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
2. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை	3. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
4. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை	5. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
6. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை	7. கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை
கெழைக்கெழைக்கெழை

பார்ப்பனர் யோக்கியதை

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சிவிலில் உரிமை சம்பந்தமான சில குறைபாடுகளை நீக்கும் பொருட்டு தோழர் எம்.ஸி. ராஜா இந்தியச் சட்ட சபையில் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார். அது மிகவும் மிதமான ஒரு மசோதா. பொதுஜன அபிப்பிராயம் அறியும் பொருட்டு அது பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலைக்டர்களும் தமது ஜில்லாக்களிலுள்ள பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்த மசோதாவை அனுப்பி அபிப்பிராயமறிய முயன்று வருகிறார்கள். திருநெல்வேலி, மதுரை வக்கீல் சங்கத்தார் அந்த மசோதாவை ஆதரிக்க முடியாதென்று அபிப்பிராயம் கூறிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. தென்னாட்டு வக்கீல் சங்கங்களில் பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பது உலகப்பிரசித்தமான விஷயம். தேவகோட்டை வக்கீல் சங்கத்தில் பார்ப்பன வக்கீல்களுக்கென தனியாகத் தண்ணீர்ப் பாளை வைத்திருப்பதையும், அந்தப் பாளையில் பார்ப்பனரல்லாத வக்கீல்கள் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாதென்று தடையேற்படுத்தி யிருப்பதையும் நாம் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். தேசியக் கொடியேற்றுவதைப் பற்றியோ பள்ளிக்கூடங்களில் ஹிந்தி போதனை செய்வதைப்பற்றியோ தீர்மானங்கள் வந்திருந்தால் இந்தப் பார்ப்பன வக்கீல்கள் ஆதரித்துத் தமது “தேசபக்தியை”க் காட்டிக்கொள்ள தயங்க மாட்டார்கள்.

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் குறைகளை நீக்கும் மசோதாவை ஆதரிப்பது தான் இந்தப்பார்ப்பன தேச பக்தர்களுக்கு முடியாத காரியமாயிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் மிகுந்த காங்கிரசையும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு சாரார் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்களே! “தினமணி” “சுதேசமித்திரன்” போன்ற தேசியப் பத்திரிகைகளும் இந்த வக்கீல் பார்ப்பனர் செயலைக் கண்டிக்க முன்வரக் காணாமே.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 05.07.1936

‘‘தினமணி’’க்கு சவால்

தென்னாட்டுப் பத்திரிகை யுலகத்தில் மழலைப்பருவங் கடவாதிருக்கும் ‘‘தினமணி’’ மூத்த பத்திரிகைகளைக் கிழடு தட்டிய பத்திரிகைகள் என்றும் விளக்கெண்ணெய், வெண்டைக்காய்ப் பத்திரிகைகள் என்றும் கேலிசெய்து தன்னைத்தானே விளம்பரப்படுத்தி வருவதைத் தென்னாட்டார் அறிந்திருக்கக் கூடும். மழலை உறறலை லக்ஷியம் செய்யலாமா எனப் பொறுப்புடையவர்கள் அடங்கியிருப்பதினால் ‘‘தினமணி’’யின் திமிர் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகத்துக்குத் தானே சக்கரவர்த்தி என பாவித்துக்கொண்டு தலைகால் தெரியாமல் குதிக்கிறது. வசைபுராணம் பாடுவதில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியையும் வென்றுவிடப் போட்டி போடுகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்குக் கருமம்செய்யத் தனக்கு இருந்து வரும் ஆவலையும் அடிக்கடி காட்டிக்கொள்கிறது. ஜூலை 2-ந் தேதி வெளிவந்த ‘‘தினமணி’’யில் ‘‘நாயக்கரின் பாவனை’’ என்ற தலைப்புடன் எழுதப்பட்டிருக்கும் உபதலையங்கத்தில் ‘‘தினமணி’’யின் ஆணவமும் அற்பத்தனமும் அறியாமையும் ஒருங்கே மிளர்கின்றன. ஜூலை 1-ந் தேதி மாலை சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலை மைதானத்தில் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தைக் கண்டித்து உப தலையங்கம் எழுதப் புறப்பட்ட ‘‘தினமணி’’ தோழர் நாயக்கரின் பிரசங்கத்தைப் பிரசுரம் செய்யவே இல்லை. அவரது பிரசங்கத்தைப் பிரசுரம் செய்து கண்டனத்தையும் வெளியிட்டிருந்தால் இரண்டையும் சீர்தூக்கி முடிவு காண பொது ஜனங்களுக்கு வசதி வாய்த்திருக்கும். அவ்வாறு செய்யவேண்டியதே பொறுப்பும் கண்ணியமும் வாய்ந்த பத்திரிகைகளின் கடமை. அவ்வாறு செய்யாமல் நாக்கில் நரம்பில்லை யென்றும், பைத்தியக்காரப் பேச்சென்றும் வசை புராணம் பாடுவது ‘‘தினமணி’’யின் சின்னப்பத்தியையே காட்டுகிறது. ‘‘தினமணி’’ பத்திரிகாசிரிய மண்டலத்தார் அநாமதேயப் பேர்வழிகளாயிருந்த காலத்திலேயே, தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி, ‘‘இந்தியாவில் காங்கிரசுக்கு நிபந்தனை விதிக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர் ஒருவர் உண்டென்றால் அவரே ‘‘மகாத்மாகாந்தி’’ என ‘‘தினமணி’’ ஒப்புக்கொள்ளும் பெரியாரால், நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் என்பதை ‘‘தினமணி’’ உணர்ந்திருந்தால் இவ்வளவு அற்பத்தனமாக எழுதியிருக்காது. கூட்டத்தில் யார் என்னென்ன கேள்வி கேட்டாலும் பதிலளிக்க வேண்டியதே பொதுக்கூட்டத்தில் பேச முன்வருவோரின் நீங்காக்கடமை. பொதுக்கூட்டங்களில் நாலு வார்த்தை

பேசியறியாத ‘‘தினமணி’’ ஆசிரியருக்கு இந்தச் சாதாரண விஷயம் தெரியாதிருந்தால் அதற்கு ஏனையோர் ஜவாப்தாரிகளல்ல. ‘‘காங்கிரஸ்காரர் கேட்கும் கேள்விகளுக்குத்தான் பதிலளிப்பேன்; ஏனையோர் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க மாட்டேன்’’ எனக் கூறுவதும் மேடை மீது வந்து கேள்வி கேட்டால் பதிலளிக்கலாமென்று கூறி கேள்வி கேட்பவர்களை மேடைக்கு அழைத்து அடிப்பதும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி போன்ற காங்கிரஸ் வீரர்களின் வழக்கம். பச்சையப்பன் மைதானக் கூட்டத்தில் ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலாக தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார். இதனால் அவர் காங்கிரசில் சேரத் தவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவோ, அல்லது காங்கிரசில் சேரத்தான் வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வலியவந்து அழைக்க வேண்டுமென்று விரும்புவதாகவோ ஏற்படவே செய்யாது.

காங்கிரசிலே, ‘‘தினமணி’’ ஆசிரியர் தவங்கிடந்தாலும் பெற முடியாத ஒரு கண்ணியமான ஸ்தானம் வகித்திருந்த - காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரியான காந்தியாரின் நன்மதிப்புக்குப் பாத்திரராயிருந்த - தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி, தாம் காங்கிரசிலிருந்து பிரிவதற்குள்ள காரணங்களை அப்பொழுதே விளக்கி கூறியிருக்கிறார். தம்மைப் போன்றவர்கள் சம்மந்தம் வைத்துக்கொள்ள முடியாதவாறு தற்கால காங்கிரஸ் அவ்வளவு சீரழிந்து கிடப்பதையும் அவர் பலமுறை விரித்துக்கூறியிருக்கிறார். அவரது குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எந்தக் காங்கிரஸ் வாதியும் இதுவரை விடையளிக்க முன்வரவில்லை. குற்றச்சாட்டு களுக்குத் தக்க ஆதாரங்களுடன் விடையளிக்க முன்வராமல், சம்மந்தமற்ற விஷயங்களைக் கிளப்பி வசை புராணம் பாடுவதே அற்பமனம் படைத்த காங்கிரஸ் கூலிகளின் வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அந்த முறையை ‘‘தினமணி’’யும் பின்பற்றத் தொடங்கியிருப்பதைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்பட வில்லை. காங்கிரஸ் புரட்டர்கள் புகழ்பாடி உயிர்வாழ வேண்டியிருக்கும் ஒரு பத்திரிகையிடம் யோக்கியப் பொறுப்பையோ, நேர்மையையோ எதிர்பார்க்க முடியாது. ‘‘தினமணி’’ யின் ஒன்றரைப் பத்தி கொண்ட உபதலையங்கத்தில் சிதறிக்கிடக்கும் வசைமொழிகளுக்கெல்லாம் விடையளித்து நமது பத்திரிகைப் பத்தியையும் அசுத்தப்படுத்த நாம் விரும்பவில்லை. அறியாமையினால் ‘‘தினமணி’’ கூறும் ஒரு மடத்தனமான விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறோம். தோழர் ஈ.வெ.ரா. திட்டத்தை ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் ஒப்புக் கொண்ட போதே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ‘‘அது கராச்சித் திட்டத்தின் காபி’’ எனக் குற்றம் சாட்டினார். அதற்கு ‘‘யார் திட்டத்தை யார் திருடியது’’ என மகுடமிட்டு ‘‘குடி அரசு’’ 1935 டிசம்பர் 1-ந் தேதி விடையளித்து விட்டது. தினசரிப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களாயிருப்பவர்கள் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி மாகாண பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் விஷயங்களை அறிந்திருக்க வேண்டும். சர்வஞானி ஆகி விட்டோம் என்ற அகம்பாவத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ சகோதரப் பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயங்களை உணராமல் கன்னா பின்னா கத்துவது விவேகமுடைய பத்திரிகாசிரியர்களின் செயலல்ல.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு அன்று “குடி அரசு” அளித்த விடையை 9 ஆம் பக்கத்தில் தருகிறோம். அதைப்படித்துப் பார்த்து விடையளிக்க “தினமணி”க்கு ஆண்மை யுண்டா? விடையளிக்க “தினமணி” முன்வந்தால் திருடியது யார்? ஈ.வெ.ராவா காங்கிரசா என்பது “தினமணி”யின் மரமண்டையிலும்கூட ஒருகால் நுழையக்கூடும். காங்கிரசில் சேர தோழர் ஈ.வெ.ரா. வகுத்த நிபந்தனைகளின் மர்மமும் விளங்கக்கூடும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 05.07.1936

20 குடி அரசு 1936-ஆம் ஆண்டு 924

பகுத்தறிவு

இரண்டாம் ஆண்டு பிறந்து விட்டது,
வருட சந்தா ரூ. 1-0-0
உடனே சந்தாதாரராகச் சேருங்கள்.
பின்னால் சேர்ந்தால் முத்திய இறழ்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாகிவிடும்.
“குடி அரசு” எஜன்களிடமும், ஹெக்கின்பாதம் புகஸ்டால்களிலும்
கிடைக்கும்.
குடி அரசும், பகுத்தறிவும் சேர்த்து ரூ. 3-8-0
மாணஜர், “பகுத்தறிவு” ஆபீஸ்,
சுரோடு.

இராமாயண ஆராய்ச்சி 4-காண்டங்கள் சேர்த்து
ஒன்றாய் தருவிப்பவர்களுக்கு விலை ரூ. 1-0-0

“கர்ப்ப ஆட்சி” என்னும் புத்தகம் வெளிவந்து விட்டது!!!
விலை அணா 0-8-0 தபாற் செலவு அணா 0-2-0.
எட்டணா கட்டாய அனுப்பினால் ஒரு பத்திரம் புகஸ்டால்களில் அனுப்பப்படும்.
(அலுவலினக்கம்) புராணங்கள். (தலை ஆராய்ச்சி.)
இதன் விலை அணா 8, 10 அணா கட்டாய அனுப்பினால் புகஸ்டால்களில் அனுப்பப்படும்
(ரஷ்யாவின் ரூபநி) புதுரஷ்யா. (ரஷ்யாவின் செவ்வாயை)
இத்தாண்டுத் திட்டத்தின் கதை.
இதன் விலை அணா 8, 10 அணா கட்டாய அனுப்பினால் புகஸ்டால்களில் அனுப்பப்படும்
மேல்கண்ட மூன்றாம் சேர்த்து ஒன்றாய் வாங்குகிறவர்களுக்கு ரூ. 1-0-0 தபாற் செலவு வேத.
விலாசம்:— குடி அரசு புத்தகாலயம், சுரோடு.

Edited Printed and Published by E. V. Rishanayya at the Umal Vilakam Press, Erode.

பாண்டியன் – ராமசாமி பிரசாரக்கமிட்டி

சேலத்தில் கூட்டம்
பிரசாரக்கமிட்டி நியமனம்

“சென்றமுறை நாங்கள் இங்கு வந்தபோது பிரசாரத்துக்குப் பொருளுதவி செய்வதாக தலைவர்கள் வாக்குறுதியளித்தார்கள். எங்கள் முயற்சி வெற்றிபெறுமென்று நம்புகிறேன். சுற்று பிரயாண காலத்தில் நான் கண்ணுற்ற முக்கியமான காட்சி என்னவெனில் காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதைக் காட்டிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி கூட்டங்களுக்கு ஜனங்கள் ஏராளமாக வருவதாகும். இதனால் பொதுஜன ஆதரவு நமக்கு அதிகமாக இருந்து வருவது புலனாகிறது. பிரசாரமில்லாததினாலேயே நமது கட்சி அயர்ச்சி யுற்றிருக்கிறது. தீவிரமாக பிரசாரம் செய்தால் ஜனங்கள் நமது கட்சி விஷயங்களில் சிந்தனை செலுத்துவது நிச்சயம். நமது தோல்விக்கு நமது பலவீனமே காரணம்; எதிரிகளின் வலிமையல்ல. எனவே நமது குறைபாடுகளை யுணர்ந்து ஊக்கமாக உழைக்க எல்லோரும் முன்வரவேண்டும்”.

குறிப்பு: 27.06.1936 ஆம் நாள் சேலம் போல்க்ஸ் பங்களாவில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு பார்ப்பனரல்லாதார் பிரசார மையக் குழு உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் குழு உறுப்பினர் தோழர் ஈ.வெ.ரா. பேசியது.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 12.07.1936

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம்

சுற்றுப்பிரயாணத்தில் செய்த உபன்யாசங்களின் சாரம்

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!!

நாங்கள் ஒரு மாத காலத்துக்கு மேலாகவே தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருகிறோம். சென்னை நகரத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம் எங்களுக்கு போதிய ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் தந்து எங்களை உற்சாகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

சென்னை

சென்னையில் தான் இயக்கப் பிரமுகர்கள் என்பவர்கள் எங்களை சிறிதும் சட்டை செய்யவில்லை. அவர்களுக்கு பயம் என்றே கருதுகிறோம். ஏனெனில் பிரசாரம் ஏற்பட்டால் பிறகு தங்களுக்கு மரியாதை இல்லாமல் போகுமே என்கின்ற பயமேயாகும். காலமெல்லாம் பட்டம், பதவி, பணம் பெற்று சுகமாக தூங்கிக் கொண்டு இருந்துவிட்டு சமயம் வரும்போது எப்படியோ தந்திரம் செய்து பார்ப்பனரல்லாத மக்களை ஏமாற்றி அது செய்கிறேன் இது செய்கிறேன் என்று வாயளந்து பதவிபெறும் வழக்கம் பட்டணத்தில் தான் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இனி அது பலிக்காது என்று கருதுகிறேன்.

ஜனங்களிடத்தில் வந்து தாங்கள் செய்ததை சொல்லி எதிரிகளின் விஷமங்களை மறுத்துக் கூறினாலல்லது இனி தேர்தல்களில் வெற்றிபெற முடியாது.

மதராஸ் எந்த இயக்கத்திலுமே மோசமான தன்மையுடையது.

நான் காங்கிரசிலிருக்கும் போது கூட எங்கள் முதல்வேலை மாகாண காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை சென்னையை விட்டுக் கடத்திக்கொண்டு போனதோடு அவர்கள் தலைமைப் பதவிகளையும் பறித்துக் கொண்டதே யாகும். கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷகாலம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஸ்தாபனம் என் வீட்டின் தாழ்வாரத்திலேயே இருந்தது. அந்தக் காலத்தான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் வேலை இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டியாய் இருந்தது.

ஸ்தாபனத்தை சென்னையில் இருந்து மாற்ற வேண்டும்

அதுபோல் தென்னிந்திய நல உரிமை ஸ்தாபனம் இச்சென்னையை விட்டு வெளியூருக்கு கொண்டு போகப் பட்டால்தான் அது ஏதாவது உருப்படி ஆகமுடியும். நாங்கள் சென்னைக்கு வந்து இங்குள்ள நிலையைப்

பார்த்தவரை ஒருவருக்கொருவர் குழி தோண்டும் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைத்தான் பார்க்க முடிந்தது. காரியம் செய்வதற்கு யாரையும் காணோம். சென்னை பிரமுகர்களுக்குப் பொது ஜனங்களிடம் நம்பிக்கை கிடையாது.

ஆனபோதிலும் நாங்கள் இவர்களுக்கு ஆக எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இயக்கத்தை இந்த மாகாணத்து பார்ப்பனரல்லாதார் மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்று கருதுகிறோம். யாரோ சிலர் மாத்திரம் தங்கள் சொந்தத்துக்கு சுயநலம் அனுபவித்துக் கொள்ளுவதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை. யாரோ சிலர் கட்சியின் நன்மையில் கவலையில்லாமல் நன்றி விஸ்வாசமற்றவர்களாய் நடந்து கொள்வதில் ஒன்றும் முழுக்கிப் போய்விடாது.

காங்கிரசை ஆதரித்தவர்கள் வருந்துகிறார்கள்

வரப்போகிற தேர்தலில் மதராஸ்காரர்களால் எவ்வளவு முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டாலும் நாம் வெற்றி பெறப்போகிறோம் என்பதில் எங்களுக்கு தைரியம் இருக்கிறது. பொது ஜனங்கள் உண்மை உணரக்கூடிய காலம் சமீபத்தில் வந்துவிட்டது. இப்போதே அவர்கள் காங்கிரசை இரண்டொரு தேர்தலில் ஆதரித்த குற்றத்தை உணர்ந்து விசனப்படுவதைப் பார்த்து வருகிறோம். இந்தச் சென்னையிலும் கூட சில நபர்கள் தோல்வி அடைய நேரிட்டாலும் அவசியம் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு தான் பெரும் வெற்றி ஏற்படும்.

இந்திய சட்டசபை தேர்தல்களிலும் ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களிலும் தோல்வி ஏற்பட்டது என்று சொன்னாலும் அது நம் பிரசாரமில்லாக் குறையாலும், நம்மவர்களே ஒருவருக்கொருவர்துரோகம் செய்ததன்மையாலும், சிலர் சமயோசிதவாதிகளாய் விட்ட காரணத்தாலுமே தவிர பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் மீது ஏற்பட்ட குறைகளாலல்ல.

பார்ப்பன “வெற்றி”க்குக் காரணம்

அதுபோலவே காங்கிரசுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது என்று சொன்னாலும் பார்ப்பனர்களுடைய விடாமுயற்சியும், கட்டுப்பாடும், பத்திரிகை பிரசாரமும், சமூக அபிமானமும், துரோகம் செய்யாத குணமும், கூலிகளின் வேலையும் எல்லாம் சேர்ந்தே தவிர அவர்களது கொள்கைக்கு ஆக ஏற்பட்ட வெற்றி அல்ல என்பதே என் அபிப்பிராயம். இந்தக் காரணத்தால்தான் தலைவர்கள் இயக்க பிரமுகர்கள் என்பவர்களின் செய்கையில் ஏற்பட்ட தோல்விகளை மாற்றி வெற்றி பெறச் செய்யலாம் என்று முன் வந்திருக்கிறோம்.

நம் கொள்கைகள்

நம்முடைய கொள்கைகள் மிக மேலானவை. மனித சமூகத்துக்கு இன்றியமையாதவை. வெறும் பொது நோக்கையே கொண்டவை.

அதனாலேயே இந்த இருபது வருஷ காலமாக அவை நிலைத்து இருப்பதுடன் நாளுக்கு நாள் பரவி வந்திருக்கிறது. நாம் எவ்வித ஆடம்பரமும் மக்கள் ஏமாறும்படியான போலிக்கிளர்ச்சிகளும் செய்யாமலேயே நம் இயக்கமும் கொள்கைகளும் வலிவு பெற்றுவருகின்றன.

நிலை குலைந்த காங்கிரஸ்

ஆனால் காங்கிரஸ் ஆரம்பித்த காலம் முதல் சிறப்பாக ஒத்துழையாமை ஆரம்பித்த 1921-ம் வருஷம் முதல் வருஷத்துக்கு வருஷம் கொள்கை மாறுதல், ஒவ்வொன்றிலும் தோல்விகள், ஒருவருக்கொருவர் அபிப்பிராய பேதங்கள், கொள்கைகளில் உள் கலகங்கள் முதலியவை நடந்த வண்ணமாகவே இருந்து வருகின்றன.

1921ஹத்திய ஒத்துழையாமை திட்டங்களை சென்னைப் பார்ப்பனர்கள் அப்போது ஒப்புக்கொள்ளவே இல்லை. இதே தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தியார் உள்பட இந்து, மித்திரன் பத்திரிகை உள்பட தோழர் சீனிவாசய்யங்கார் முதலிய பல பிரமுகர்கள் வரை எல்லோரும் அதை எதிர்த்து தோல்லை விளைவித்தே வந்தார்கள். அத்தோல்லைகள் பெற்ற குழந்தைதான் சுயராஜ்யக்கட்சி என்பதாகும். அதனால் காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமைத் திட்டமும் நிர்மாணத்திட்டமும் பாழ்பட்டு நசங்குண்டன. பிறகு காந்தியார் காங்கிரசிலிருந்து ஓய்வெடுத்தார்.

சைமன் பஹிஷ்காரம்

ஒத்துழையாமையும் நிர்மாணத்திட்டமும் ஒழிந்தது என்று தெரிந்த உடன் மறுபடியும் சென்னை பார்ப்பனர்கள் முன்வந்து காந்தியாரை திரும்பவும் பயன்படுத்திக்கொண்டு சைமன் கமிஷனை பஹிஷ்கரிப்பது என்ற நாடகத்தை நடத்தினார்கள்.

மற்றொருபுறத்தில் நேரு முதலிய தலைவர்கள் ஆளுக்கொரு அரசியல் திட்டம் ஏற்படுத்தி காங்கிரசில் அரங்கேற்றி பார்லிமெண்டுக்கு சமர்ப்பித்தார்கள். அவைகள் குப்பைத் தொட்டிக்குப் போனவுடன் உப்பு சத்தியாக்கிரக நாடகத்தை நடத்தினார்கள். அது பொஸ்ஸென்று போனவுடன் இர்வின் காந்தி ஒப்பந்த நாடகத்தை நடத்தி கீழே விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்று எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு ஜெயிலில் இருந்து விடுதலை பெற்று வெளியானார்கள். அதன் பயனாய் காந்தியார் வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்கு போய் காங்கிரசின் யோக்கியதையும் காந்தியாரின் யோக்கியதையும் இந்தியாவின் யோக்கியதையும் உலகமே அறிந்து சிரிக்கும்படியான நிலைமையை எய்தி மானங்கெட்டுத் திரும்பினார்கள். அதற்குப் பிறகும் “நாங்கள் பயந்து ஓடவில்லை ஒண்ணுக்குப் போக மறைந்தோம்” என்று சொல்லி தோழர் ஜவஹர்லால் வீரத்தைக் காட்டுவதற்கு ஆக மறுபடியும் ஒரு சட்டமறுப்பு ஆரம்பித்தார்கள்.

சட்டமறுப்பு நிறுத்தப்பட்டது

இதன் பயனே “காங்கிரஸ் சட்டமறுப்பைக் கைவிட்டுவிட்டது” என்று காங்கிரஸ் பச்சையாய் வெளிப்படையாய் தீர்மானம் செய்ய வேண்டி வந்தது. அந்தப்படி ஒரு தீர்மானமும் செய்தார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தையும் தோல்வியையும் மறைத்துக்காட்டி பாமர மக்கள் கண்களில் மிளகாய்ப் பொடிபோட காந்தியார் வில்லிங்டன் பிரபுவை காண பல தடவை முயற்சித்தார்; பலர் தூது நடந்தார்கள். வில்லிங்டன் பிரபு ஒரே அடியாய் காந்தியாருக்கு பேட்டி கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்.

இவ்வளவு சிதைவுகள் ஏற்பட்ட பிறகே தோழர் காந்தியார் “காங்கிரசின் நன்மைக்கு ஆகவே நான் காங்கிரசை விட்டு விலகுகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு வெளியில் வந்து காங்கிரசுக்கும் தமக்கும் சம்மந்தம் இல்லை என்றும் “காங்கிரசில் நான் ஒரு நாலணா மெம்பராகக்கூட இல்லாமல் விலகிவிட்டேன்” என்றும் உலகத்துக்கு வெளிப்படுத்தினார்.

சட்டசபை பிரவேசம் ஆளுக்கு ஒரு அபிப்பிராயம்

இப்பொழுது “பொதுவுடமை வீரர்” ஜவஹர்லால் அவர்களை கதாநாயகனாக வைத்து சட்டசபை பிரவேசமும் மந்திரி பதவி ஏற்றலும் என்கின்ற நாடகம் நடக்கின்றது.

சட்டசபை பிரவேசத்துக்கோ மந்திரி பதவி ஏற்றலுக்கோ என்ன அவசியம்? அங்கு போய் என்ன செய்வது? என்கின்ற விபரங்களைச் சொல்லி பொது ஜனங்களிடம் ஒட்டுக் கேட்க இவர்களிடம் ஏதாவது சரக்கு இருக்கின்றது என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா என்று பாருங்கள்.

சட்டசபைக்கு போவதைப்பற்றியும் போய் என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றியுமே காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் பலமாக இருக்கிறது.

அதுபோலவே மந்திரி பதவிகளை ஏற்பதைப்பற்றியும் ஏற்றபின் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றியும் பலமான அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகின்றது.

எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் தலைவருக்கும் மாகாண காங்கிரஸ் தலைவருக்கும் சுயராஜ்ஜியம் என்பதிலேயே அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகின்றது.

மாகாணத்துக்கு மாகாணம் தலைவர்களுக்குள்ளாகவும் அபிப்பிராய பேதம் என்பது மாத்திரமல்லாமல் ஒரே மாகாணத்தில் மகாநாட்டுக்கு மகாநாடு அபிப்பிராய பேதமான தீர்மானங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இவர்களிடம் அதிகாரம் கொடுக்கலாமா?

இப்படிப்பட்ட கூட்டத்தார் இடம் புதிய சீர்திருத்தங்களையும் அதன் அமுல்களையும் கொடுத்தால் நாடு என்ன கதி ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். குரங்கு கையில் சிக்கின பூமாலையின் கதிதானேயாகும்.

“எலக்ஷன் நடந்த பிறகு நாம் என்ன செய்வது என்பதை யோசித்துக் கொள்ளலாம்” என்று வேலைக் கமிட்டியிலும் காங்கிரஸ் கமிட்டியிலும் தீர்மானம் போட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

தங்களுக்கே இன்னது செய்வது என்று தெரியாதவர்களை வெளியில் சொல்ல தைரியமில்லாதவர்களை சட்டசபைக்கு அறிவுள்ள மனிதர்கள் அனுப்பலாமா என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

சொன்னபடி நடக்காதவர்கள்

ஒரு காரியம் மாத்திரம் நான் உறுதியாய் சொல்லுவேன். அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னபடி நடந்து கொள்ள முடியாதவர்கள். இதுவரை அவர்கள் இந்த 15 வருஷ காலமாக ஒரு திட்டத்திலாவது ஒரு தேர்தலிலாவது அவர்களால் சொன்னபடி நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுடைய வேலைத்திட்டமும் கவலையும் எப்படி பொது ஜனங்களை ஏமாற்றுவது என்பதும் எதைச் சொன்னால் தேர்தலில் வெற்றிபெறலாம் என்பதுமேயல்லாமல் காரியத்திலும் அனுபவத்திலும் சாத்தியமான கொள்கைகளோ திட்டங்களோ அவர்களுக்கு கிடையாது. இதனாலேயே அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை ஒரு வருஷத்துக்குக்கூட வைத்திருக்க முடியாமலும் ஒரு விதத்திலாவது சொன்னபடி நடந்துகொள்ள முடியாமலும் இருந்து வருகிறார்கள். இது காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய குற்றமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. மற்றென்னவென்றால் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் என்னும் அந்த யந்திரத்தின் தன்மையேயாகும். அதற்கு ஏற்றாப்போல் நம் பொதுஜனங்களின் அறியாமையையும் கல்வி அற்ற தன்மையையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள மத உணர்ச்சிபோல் காங்கிரஸ் உணர்ச்சியை ஊட்டிவிட்டதால் அவர்கள் இவ் விஷயத்தில் பகுத்தறிவை பயன்படுத்த இடமே இல்லாமல் போய்விட்டது.

இந்த நிலைமை காங்கிரஸ் யந்திரத்துக்கு மிக அனுகூலமாய் போய்விட்டதின் காரணமே அது ஒரு நிலையாகவும் நாணயமாகவும் அனுபவ சாத்தியமாகவும் இருக்க முடியவில்லை.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி

ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்னும் தென் இந்திய நல உரிமைச் சங்கமாகிய பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் கொள்கையில் திட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பிசகு நடந்ததாக எடுத்துக்

காட்டுங்கள் பார்க்கலாம். இந்த 20 ஸ்ரீ காலமாக அவர்கள் கொள்கையில் என்ன மாறுதல் காண முடிந்தது. எதில் அவர்கள் தோல்வி அடைந்தார்கள்? எதில் அவர்கள் பின்னால் சென்றுவிட்டார்கள்? பொது ஜனங்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்த வாக்கில் எதில் தவறினார்கள்? என்பவைகளை நன்றாய் யோசித்துக் கூறுங்கள். அதிகாரத்தில் பதவியில் இருப்பவர்கள் மீது பாமர மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுவது சகஜம்தான்.

அதிலும் ஒரு கட்சியானது 15 ஸ்ரீ காலம் அதிகாரத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு எவ்வளவு பேர்களுடைய விரோதத்தையும் நிஷ்டிரத்தையும் அதிருப்தியையும் பெற்றிருக்கும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

ஆதலால் பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசின் பேரால் மக்களை ஏமாற்றியும் கூலிகளை விட்டு வையச்சொல்லி இருப்பதையும் பற்றி யாரும் ஏமாந்து விடாதீர்கள். ஜஸ்டிசார் அதிகாரத்தில் இருந்த காலத்தில் காங்கிரசுக்கு அனுகூலம் செய்யவில்லை என்றும் சர்க்காரோடு ஒத்துழைத்தார்கள் என்றும் குற்றம் கூறப்படுகிறது. குறிப்பிட்டு அது என்ன குற்றம் செய்தது என்று இதுவரை ஒருவருக்காவது எடுத்துச் சொல்ல ஆதாரம் இல்லை. பார்ப்பனர்களில் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு விரோதியானாலும் அவர்களை பார்ப்பனர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தோழர் கனம் சீனிவாச சாஸ்திரியார் என்கின்ற பார்ப்பனர் காந்தியை ராஜத்துரோகி என்று சொல்லி கைதி செய்யுமாறு அரசாங்கத்துக்கு ஹேரியமும் உதவியும் செய்தவர். இன்று அவர் பார்ப்பனர்கள் வாயிலும் பத்திரிகைகளிலும் மகாகனம் சாஸ்திரிவாளாய் விளங்குகிறார். அவர் கெட்ட கேட்டுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வெட்டிப்பிழைக்க வேண்டும் என்கிறார். சத்தியமூர்த்தியாரும் இவரும் இரட்டைப்பிள்ளை சகோதரர் போல் நடந்துகொள்ளுகிறார். இதுமாத்திரமா? தோழர் காந்தி வந்தாலும் சாஸ்திரியாரைப் போய் பேட்டி கண்டுவிட்டு அவர் வாயால் மகாத்மா காந்தி என்று சொல்லச் செய்துவிட்டு வருகிறார்.

பார்ப்பனர் – அல்லாதார் போர்

ஆகையால் பார்ப்பனர்களில் ஒருவர் காந்தி துரோகியாகவும் காங்கிரஸ் துரோகியாகவும் தேசத் துரோகியாகவும் தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து பட்டம் பதவி பெற்றவராகவும் இருந்தால் அவரைப்பற்றி பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளோ பார்ப்பனக் கூலிகளோ ஒன்றும் சொல்வதில்லை. சமூகத்திலும் அப்படிப்பட்டவரை பணிஷ்கரிப்பதும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக பஹுமானப்படுத்துகிறார்கள்.

பார்ப்பனரல்லாதார்களில் யாராவது இம்மாதிரி செய்திருந்தால் எவ்வளவு இழிவுபடுத்தி இருப்பார்கள் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

எதற்காக இவைகளைப்பற்றி பேசுகிறேன் என்றால் காங்கிரஸ்-ஜஸ்டிஸ் கிளர்ச்சிகள் என்பது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் போரே தவிர தேசாபிமானம், தேசத்துரோகம் என்பது அல்ல என்பதற்காகவே பேசுகிறேன்.

காங்கிரஸ் திட்டங்கள்

காங்கிரசுக்காரர்கள் கூறும் பூரண சுயேச்சைக்கு என்ன அருத்தம் என்று பாருங்கள். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் ஆனைமலை பிரசங்கத்தில் பூரண சுயேச்சை என்பதற்கு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து என்று பொருள் கூறவில்லையா? பிரிட்டிஷாருடன் சமாதானம் செய்துகொள்வதுதான் பூரண சுயேச்சையின் தத்துவம் என்று கூறவில்லையா?

சட்டசபைக்கு போவது மந்திரி பதவி ஏற்பதற்கு என்று சத்திய மூர்த்தியார் கூறவில்லையா? மந்திரி பதவி ஏற்றது சேலத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக என்று மூர்த்தியார் கூறவில்லையா?

மந்திரி பதவி ஏற்பது என்றால் அது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் ஒத்துழைப்பதாகுமே ஒழிய பூரண சுயேச்சைக்கு மார்க்கமாகாது என்று காங்கிரஸ் தலைவர் ஜவஹர்லால் கூறவில்லையா?

ஆகவே சுயராஜ்யம் என்பதிலும் சுயேச்சை என்பதிலுமே எப்படிப்பட்ட சுயராஜ்யம், எப்படிப்பட்ட சுயேச்சை என்பதிலுமே இன்னமும் காங்கிரஸ் தலைவருக்கும் மாகாண காங்கிரஸ் தலைவருக்கும் நேர்மாறான அபிப்பிராய பேதத்தில் இருக்கும்போது ஜஸ்டிஸ்கட்சி சர்க்காருடன் ஒத்து உழைக்கின்றது என்றால் என்ன அருத்தம் என்று கேட்கின்றேன்.

கராச்சி திட்டம்

கராச்சி திட்டத்திலாவது நியாயம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். அதில் ஜாதி பாகுபாடுகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று பந்தயங்கட்டி கூறுகிறேன். இதை யாராவது மறுக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றேன். இந்த நிலையில் எனது திட்டங்களை சில அறிவிலிகள் கராச்சி திட்டம் என்று கூறுகிறார்களே, இது யோக்கியமா? என்று கேட்கின்றேன்.

அந்தப்படி எனது திட்டம் கராச்சி திட்டத்தில் இருந்து திருடியதாய் இருந்திருந்தால் அதைத் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் “ராமசாமி திட்டம் பொது உடமை திட்டம்” என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டி இருப்பாரா என்று கேட்கின்றேன்.

ஜஸ்டிஸ் திட்டம்

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரின் திட்டம் சட்டப்படி கிளர்ச்சி செய்வதும் சுயராஜ்யம் பெறுவதும் அரசியலில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம்

வழங்குவதும் என்று 20 வருஷங்களுக்கு முன்னையே வகுத்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கைக்குக் கட்டுப்பட்ட எவரும் அங்கத்தினராகலாம் என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதில் இதுவரை ஒரு பார்ப்பனராவது வந்து சேரவில்லை.

சட்டத்திற்கு அடங்கிக் கிளர்ச்சி செய்து சுயராஜ்யம் பெறுவதே கொள்கையாகக் கொண்ட மிதவாதிகள் என்பவர்களில் கூட ஒருவரும் மெம்பராகவில்லை. இதனால்தான் ஜஸ்டிஸ்கட்சி என்பது பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் என்றும் மிதவாத பார்ப்பனரும் காங்கிரசை ஆதரிப்பதால் காங்கிரசை பார்ப்பனர்கள் இயக்கம் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் ஏற்பட்ட பிறகு

ஆனால் இந்தப் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் ஏற்பட்ட பிறகுதான் நமது நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் நிலை அரசியலிலும், சமூக இயலிலும், பொருளாதார இயலிலும் சிறிதாவது முற்போக்கடைந்திருக்கிறது. இதற்கு புள்ளி விவரங்களை வேண்டுமானாலும் நான் காட்டக்கூடும். 1920-க்கு முன் உள்ள உத்தியோகம், படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகிகள், வக்கீல்கள், பட்டதாரிகள், நீதி நிருவாக உத்தியோகஸ்தர்கள், ஹைகோர்ட்டு, கவர்னர் ஆலோசனை சபை முதலியவைகளின் அங்கத்தினர்கள் ஆகிய லிஸ்டைப் பாருங்கள். இப்போது உள்ளவர்களின் லிஸ்டைப் பாருங்கள், அப்பொழுது பார்ப்பனரல்லாதார் எத்தனை பேர்? இப்போது பார்ப்பனர் அல்லாதார் எத்தனை பேர்? என்று கணக்குப்போட்டுப் பாருங்கள். சும்மா பொறுப்பில்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் தேசத்துரோக இயக்கம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா என்று கேட்கின்றேன்.

இது எப்படியோ இருக்கட்டும் என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த பார்ப்பனரல்லாத இயக்கம் ஏற்பட்ட பின்பு பொது மக்களுக்கு அல்லது தேசத்துக்கு அதற்கு முன் இல்லாத எந்த கெடுதி புதிதாய் ஏற்பட்டது என்று யாராவது ஒரு விரலை விட முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

அல்லது பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் இல்லாத எந்த மாகாணத்தை விடவாவது நமது மாகாணம் எதிலாவது பிற்போக்கடைந்திருக்கிறது என்றாவது யாராவது சொல்லமுடியுமா என்று பந்தயம் கூறிக்கேட்கின்றேன்.

நமது மாகாணமே மேலானது

பல விஷயங்களில் மற்ற மாகாணத்தைவிட நமது மாகாணம் பார்ப்பனரல்லாதார் ஆட்சியால் முன்னணியில் இருக்கிறது என்று நான் புள்ளி விவரங்களை காட்டக்கூடும். ஆகையால் பார்ப்பனர்கள் சிலருக்கு முன் போல ஏகபோக உரிமை இல்லை என்பதற்காக பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை குறை கூறுவதால் பயன் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

காங்கிரசின் கதி

எங்களால் காங்கிரசை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மனப்பால் குடிப்பதை மறந்துவிடும்படி எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

காங்கிரசைப் பொறுத்தவரை எங்களால் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் என்னவென்றால் இந்த 10, 15 வருஷ காலமாக காங்கிரசின் சூழ்ச்சிகள் ஒரு துறையிலும் பலிதமாகாமல் செய்திருக்கிறோம். இன்றைய தினமும் சொல்லுகிறேன், காங்கிரசின் இன்றைய கதி என்ன என்று யோசித்துப் பாருங்கள். உபயதூல்லா, குப்புசாமி போன்றவர்கள் இஷ்டப்படி தரகு வியாபாரம் நடத்தத்தக்கதாய் காங்கிரஸ் இருந்து வரச் செய்துவிட்டோம். மேலும் அதன் கை கால்களைக் கட்டிப் போட்டு ஒரு மூலையில் உட்காரவைத்துவிட்டோம். அதாவது அதற்கு ஒரு கொள்கையும் இல்லாமல் செய்துவிட்டோம். எந்தக் கொள்கையையும் சொல்லிக்கொண்டு வெளிவருவதற்கு யோக்கியதையில்லாத மாதிரியில் அதன் வண்டவாளங்களை வெளிப்படுத்தி விட்டோம். நாளைக்கு வரப்போகும் சட்டசபை தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் எந்தப் பிரச்சினையைச் சொல்லி ஓட்டு கேட்கக்கூடும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

இப்பொழுதே கொள்கை விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் திக்கு முக்காடுகிறார்கள்.

மக்களுடைய முட்டாள்தனமும் கூலிகளுடைய காலித்தனமும் அல்லாமல் காங்கிரசுக்கு வேறு என்ன ஆதரவு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

காங்கிரசின் ஓட்டுப் பிரச்சினை என்ன?

ஒரு ஓட்டர் ஒரு காங்கிரஸ் அபேட்சகரைப் பார்த்து நீங்கள் ஓட்டுப் பெற்று வெற்றியடைந்தால் அங்கு சென்று என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டால் ஜவஹர்லால் தானாகட்டும், சர்தார் தான் ஆகட்டும், ராஜாஜி தானாகட்டும் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்.

காந்திக்கு ஓட்டுப்போடுங்கள் என்பார்கள். காந்தியார் காங்கிரசில் இல்லையே என்றால் காங்கிரஸ் கட்டளைப்படி நடப்போம் என்பார்கள். காங்கிரஸ் கட்டளை என்ன என்றால் மகாத்மா உத்திரவுப்படி என்பார்கள். மகாத்மா எங்கே என்றால் பூத கண்ணாடி தேடுவார்கள்.

இந்த பரிதாபகரமான நிலையில் இன்று காங்கிரசை வைத்தது அதன் பித்தலாட்டங்களை தைரியமாய் வெளியாக்கும் நாங்கள் தான் என்று பெருமையாய்ச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம்.

ஜஸ்டிஸ் இயக்கம் இல்லாதிருந்தால்

ஜஸ்டிஸ் இல்லாவிட்டால் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்களை மெத்தைப் படிக்கட்டுக்கு படிக்கல்லாய் மதித்து எங்கள் தலையில் கால்

வைத்து நடந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆதலால் நாங்கள் என்ன செய்தோம் எதில் வெற்றி பெற்றோம் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நாங்கள் இல்லாதிருந்தால் பார்ப்பனரல்லாதார் கதி என்ன ஆயிருக்கும் என்பதற்கு பழைய சரித்திரத்தைப் படித்துப்பாருங்கள். தோழர் காந்தியார் மெல்ல மெல்ல வந்து கடசியாக வருணாச்சிரம தர்மத்தை காப்பாற்றவும் ராமராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தவும்தான் நான் சுயராஜ்யம் கேட்கிறேன் என்று சொல்லி ராமாயண காலகேஷபமே மேடைப்பிரசங்கமாக இருக்கும்படி செய்துவிட வில்லையா என்று பாருங்கள். அப்படிப்பட்டவர் இன்று மூலையில் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலைமையாரால் ஏற்பட்டது? நமது ஓயா-உண்மையான உழைப்பால் அல்லவா?

“காங்கிரசுக்கே வெற்றிமேல் வெற்றி” ஏற்பட்டாலும் அவ்வெற்றிகள் எல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கே எப்படி வந்து சேர்ந்தது, நமது ஓயா உழைப்பாலல்லவா?

இப்படிப்பட்ட நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஓய்ந்து இருந்து விட்டோமானால் நமது இவ்வளவு நாளைய வேலையும் கெட்டுப்போகும் என்று பயந்தே நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்.

ஆகையால் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இதை கவனத்தில் வைத்து எங்கள் ஆசைகளை ஈடேற்றி வைக்க வேண்டுகிறோம்.

குறிப்பு:- கோவை, தஞ்சை, திருச்சி, சேலம், ராசிபுரம், மதராஸ், வேலூர், நாட்டறம்பள்ளி, அம்பலூர் ஆகிய இடங்களில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தைப் பற்றி ஜூன் 22 முதல் ஜூலை 4 வரை ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 12.07.1936

தஞ்சையில் சத்தியமூர்த்தியார்

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் என்னுடைய தஞ்சை உபன்யாசத்துக்கு பதில் என்னும் தலைப்பில் அடியில் கண்டபடி பேசி இருப்பதாக சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் அதே விஷயம் மற்றும் வேறு சில சென்னை பத்திரிகைகளில் சிறிது விஷமத்தனமாகவும் அதாவது ராவணன், விபீஷணன் கதைகளை ஒப்பிட்டு பேசி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவற்றுள் எதை உண்மையாய் வைத்துக் கொள்வதானாலும் சரி. இப்போதைக்கு எனது அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சுதேசமித்திரனில் காணப்படுவதாவது:-

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்

“ஸ்ரீமான் நாயக்கர் தன் பிரசங்கத்தில் காங்கிரஸ் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டால் அவர் காங்கிரசில் சேரத் தயாராக இருப்பதாக கூறினாராம்... ஸ்ரீமான் நாயக்கர் அபிப்பிராயத்தை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் எப்போதும் தேசமக்கள் யாராய் இருந்தாலும் யாவரும் சமஉரிமை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையே கொண்டுள்ளது. ஒரு சிறுபான்மை ஜாதியினரே உத்தியோகங்களை வகிப்பதை காங்கிரஸ் எப்போதும் ஆதரிக்காது. இவ்விஷயம் காங்கிரசால் யோசிக்கப்பட்டு இது சம்பந்தமாய் சீக்கிரத்தில் ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்படும்” என்று சொல்லி இருப்பதாயும்,

சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில்

“சமூக சீர்திருத்த விஷயமாய் முதல் முதலில் திட்டத்தை காங்கிரஸ்தான் ஆரம்பித்தது” என்று சொல்லிவிட்டு “இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலில் சமூக சீர்திருத்தவாதியாகிய திருச்சி டாக்டர் ராஜன் அவர்களுக்கு விரோதமாக பரம வைதீக ராஜாபகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியாரை ஆதரித்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் சமூக சீர்திருத்தமென்ன” என்று கேட்டதாகவும் காணப்படுகிறது.

நான் காங்கிரசை கேட்டுக் கொண்டதற்கு உண்டு - இல்லை என்று இரண்டிலொரு அபிப்பிராயம் சொல்லாமல் “ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏன் அப்படிச் செய்தது” என்று கேட்பது எப்படி ஒழுங்கான சமாதானமாகும் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இருந்தாலும் இதற்கும் முடிவில் பதில் சொல்லுகிறேன்.

கெடுக்கக்கூடாது

பிறகு “ஜஸ்டிஸ் கட்சி இதுவரை இவைகள் விஷயமாய் செய்த காரியங்களை அழிக்காமல் இருக்கவேண்டும்” என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கு பதிலாக,

“15 வருஷமாக ஜஸ்டிஸ்கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தபோது என்ன முக்கியமான காரியத்தைச் செய்தது. பொது ஜனங்களுக்கு விரோதமாக சர்க்காருக்கு அனுகூலமாக தாளம் போட்டது, நிலவரி விஷயமாக சர்க்காருக்கு சாதகமாய் இருந்தது, சத்தியாக்கிரக காலத்தில் தொண்டர்கள், அடிக்கப்பட்ட கொள்கையை ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதரித்தது. இதையா அழிக்கக்கூடாது என்று நாயக்கர் பிரியப்படுகிறாரா என்பது சந்தேகமாய் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் அதிகாரம் வைத்தவுடன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்த ஊழல்களை ஒழிப்பதே அதன் காரியம்” என்று பேசி இருக்கிறார்.

இவைகளுக்கு நம் சமாதானம்

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் நமது முதல் பிரச்சினையையாவது ஒப்புக் கொள்வதைப்பற்றி நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியே யடைகிறோம். ஆனால் இந்த 20 வருஷ காலமாக காங்கிரஸ் இவ்விஷயத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ விஷயமாக ஏன் கவலை செலுத்தவில்லை?

நாட்டில் இந்தியாவெங்கும் லாகூர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை சீக்கியர், இந்துக்கள், முகமதியர், கிறிஸ்துவர் ஆகியவர்களும் இந்துக்களில் பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாத ஜாதியார்கள், தீண்டப்படாதவர் என்கின்ற பிரிவார்களும் சதா சர்வ காலமும் வகுப்புப் பிரச்சினை-வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்றே கூப்பாடு போட்டு வந்ததுடன் அதனால் அனேக பொது லட்சியங்களும் எவ்வளவோ பாதிக்கப்பட்டு காங்கிரசின்மீது பல வகுப்பு மக்களுக்கும் இதுகாரணமாகவே அவநம்பிக்கையும் வெறுப்பும் ஏற்பட நேர்ந்ததுடன் என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட பெரிதும் இதுகாரணமாகவே காங்கிரசிலிருந்து நான் விலகவும் நேர்ந்தது என்பதை யார் மறுக்கக்கூடும்? வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் இந்தியாவுக்கு முதல் தேவை என்பதை இனி யாராலாவது அல்லது வேறு எவ்வித தந்திரத்தாலாவது அழித்துவிடமுடியும் என்று கருதுவதற்கும் இடமில்லை. அன்றியும்,

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்று கூப்பாடு போடப்பட்ட பின்புதான் முஸ்லீம்கள், பார்ப்பனரல்லாதவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியவர்களில் ஒரு அளவுக்காவது அரசியலிலும் நிர்வாக பதவிகளிலும் மேல்தர கீழ்த்தர உத்தியோகங்களிலும் இடம்பெற ஏற்பட்டது என்பதையும் அச்சுமுகத்தார்களும் சிறிதாவது மனிதத்தன்மையுடன் வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் எவராலாவது மறுக்க முடியுமா?

மனித இயற்கையை எடுத்துக்கொண்டபோதிலும் எந்தக்காரணத்தை முன்னிட்டானாலும் சரி, ஒரு வகுப்பார் மேல்நிலையிலும் ஒரு வகுப்பார் கீழ்நிலையிலும் இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளவோ பொறுத்துக்கொண்டிருக்கவோ முடியாது என்றுதான் சொல்லுவேன்.

ஆகையால் இந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ அபிப்பிராயத்தை தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வரவேற்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டதாகவும் கூறியதானது ஒரு அளவுக்காவது நமக்கு மகிழ்ச்சியையும் பழய தோழர்களுடன் கலந்து ஒத்துழைக்க காலம் வரலாம் என்ற நம்பிக்கையும் தருகிறது. ஆனாலும் அதை காரியத்தில் செய்ய சம்மதிக்கிறார்களா என்பதை வெகு ஆசையோடும் கவலையோடும் எதிர்பார்க்க வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன். இதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம் களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் போலவோ அல்லது மூர்த்தியார் சொல்வதுபோல பொது அறிக்கையினால் சரிப்படுத்துவது போலவோ காரியத்தை முடித்து வைக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கு நான் நன்றியறிதலுள்ளவனாக இருப்பேன்.

இதுவிஷயமாகவே இதற்கு முன்னும் ஒரு தடவை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராய் இருந்த பெரியார் ஒருவர் என்னிடம் எழுத்து மூலமாக எழுதி வாங்கிக் கொண்டுபோய் காந்தியாருடையவும் காங்கிரசினுடையவும் சம்மதம் பெற்று அறிக்கை வெளியிடுவதாக மனமுவந்து கருணை அளித்தார். இதுவரையில் ஒன்றும் முடிவு ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

காங்கிரசின் மனப்பான்மை

நான் மற்றொரு விஷயத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதாவது காங்கிரஸ் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்பதில் காங்கிரசின் மனப்பான்மைக்கு ஒரு உதாரணம் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதாவது 1927-ல் சென்னையில் நடந்த எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபையின் போது தோழர் ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் மூலமாக அவர் பேராலேயே ஒரு தீர்மானம் அனுப்பி இருந்தோம். அத்தீர்மானத்தின் வாசகம் என்னவென்றால் “இந்தியா சுயராஜ்யம் அடைவதற்கு ஜாதி பேதம் ஒழிய வேண்டியது அவசியம் என்பதை காங்கிரஸ் கொள்கைகளில் ஒன்றாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்” என்பது ஆக ஒரு தீர்மானம் அனுப்பப்பட்டது. அது வரவேற்புக் கமிட்டிக்கு காலத்திலேயே அனுப்பப்பட்டது. மற்றும் காங்கிரசின்போது தோழர்கள் டாக்டர் அன்சாரி, சரோஜினி அம்மாள் முதலியவர்கள் காஸ்மாபாலிட்டன் கிளப்புக்கு வந்து தோழர்கள் பனகால் ராஜாவையும், ஆர்.கே. ஷண்முகத்தையும், எ. ராமசாமி முதலியாரையும், என்னையும் சந்தித்துபேசி காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்கு வரவேண்டும் என்றும் காங்கிரசில் சேரவேண்டும் என்றும் அழைத்தபோது இதே நிபந்தனைகளைச் சொன்னோம். அப்போது

அவர்கள், இதை மிக சாதாரண விஷயமாகக் கருதி “இது விஷயத்தில் காங்கிரசுக்கு எவ்வித ஆட்சேபணையுமிருக்க நியாயமில்லை. ஆகையால் நீங்கள் காங்கிரசுக்கு வர தயாராய் இருக்க வேண்டியது. நான் மற்றவர்களுடன் ராத்திரிக்கு பேசி காலை பதில் சொல்லுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான் அவர்களிடம் “உங்கள் முயற்சி பலிக்காது. கண்டிப்பாய் பலிக்காது” என்று சொன்னதோடு முதல் தவணையாக தோழர் ஆர்.கே. ஷண்முகம் அனுப்பியிருக்கிற தீர்மானத்தையாவது ஒப்புக் கொள்ளச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் காலையில் காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்கு வருகிறோம் என்று சொன்னேன். தோழர் சரோஜினியம்மாள் குதியாட்டம் போட்டுக்கொண்டு “இத்தீர்மானம் காங்கிரசில் நிறைவேற்றவில்லையானால் பார்ப்பனர்களைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் உண்மையாகிவிடும். நானும் ஒரு கை பார்க்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார். கடைசியாக என்ன நடந்தது என்றால் தோழர் ஷண்முகம் தீர்மானம் காஞ்சீபுரம் தீர்மானம் போலவே விஷயாலோசனைக் கமிட்டியிலேயே கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதைத்தான் உணர் நேர்ந்தது. ஆகவே காங்கிரசுக்கு இந்த பார்ப்பனர்களிடம் எவ்வளவு சுதந்தரம் இருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனபோதிலும் என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய கூட்டு வேலைத் தோழர்கள் பலரைப் பொறுத்தவரை இவ் விஷயத்தில் நாங்கள் வாக்குத் தவறுவதில்லை என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

இரண்டாவதாக

சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில் மூர்த்தியார் தஞ்சை பேச்சில் வழுவழ என்று பேசி இருப்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில் காங்கிரஸ் சட்டபூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள். அதற்கு பதில் சொல்லாமல் கிருஷ்ணமாச்சாரியாரை ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏன் ஆதரித்தது என்று கேட்கிறார். இதற்கு சமாதானம் சொல்லுவதில் ஒரு கஷ்டமான நிலையில் என்னை தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் கொண்டுவந்து விடுகிறார் என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆனாலும் எனது கடமையை நான் செய்கிறேன்.

ஹம்பக் சீர்திருத்தவாதி

அதாவது தோழர் திருச்சி ராஜனைவிட ராஜாபகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் இந்திய சட்ட சபைக்கு போவது மேலான காரியம் என்பது உண்மை சமூக சீர்திருத்தவாதிகளுடைய கருத்தாய் இருந்ததினால்தான் அதுசமயம் ஏதோ ஒரு சிலர் கிருஷ்ணமாச்சாரியாரை ஆதரித்தார்கள். எப்படி எனில் திருச்சி தோழர் ராஜன் சமூக சீர்திருத்தப் போர்வையைப் போட்டுக்கொண்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறவர். சமூக சீர்திருத்த சட்டம் செய்வதை ஆக்ஷேபிப்பவர். தன்னை பொறுத்தவரை

வாய்க்கு ருசியான உணவு எங்கு கிடைத்தாலும் எதாயிருந்தாலும் புசிப்பதைத்தவிர அவரிடம் எவ்வித சீர்திருத்தமும் நான் காணவில்லை. பல கூட்டங்களில் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு சட்டம் செய்வது கூடாதென்றும், மக்களை கட்டாயப்படுத்தி எவ்வித சீர்திருத்தமும் செய்யக் கூடாது என்றும் பேசி வருணாச்சிரம தர்மிகளுக்கு மறைமுகமாக ஆதரவு அளித்து உறுதி கொடுத்து ஓட்டுக்கேட்டவர். இவரால் மக்கள் சுலபத்தில் ஏமாற்றப்பட்டு விடுவார்கள். மக்களின் முயற்சியும் கெட்டுவிடும். தோழர் டாக்டர் ராஜனை சீர்திருத்தவாதி என்று ஒப்புக்கொண்டால் நம் தலையில் நாமே மண்ணை வாரிப்போட்டுக் கொண்டவர்களாகி விடுவோம்.

தோழர் ராஜாபகதூர் ஆச்சாரியார் உண்மை பேசுகிறவர், பரம வைதீகி, பழய அழுக்கு மூட்டை. அவர் சட்டசபைக்கு போனால் அவரின் நிலை இன்னதென அறிந்து அவரை எதிரியாகவே கருதி அதற்கு வேண்டிய எதிர்ப்பு முறை கையாளலாம். பொது ஜனங்களை அவர் ஏமாற்ற முடியாது. அவரால் பொது ஜனங்களும் ஏமாந்து போகமாட்டார்கள். மற்றும் விழிப் பெய்துவார்கள். ஆதலால் அவர் சட்டசபைக்கு போவது ராஜன் போவதைவிட குறைவான கெடுதியைதான் உண்டாக்கும் என்று கருதி அப்படிச் செய்தார்கள். எனக்கும் கூட ஹம்பக்கான சினேகிதனை விட நேர்மையான எதிரிமேல் என்பதுதான் கொள்கையாக இருக்கிறது. ஆகையால் டாக்டர் ராஜனை ஆதரிக்காததிலிருந்தே ஒரு கூட்டத்தாரின் கொள்கையை பரீக்ஷித்தால் தோழர் சத்தியமூர்த்தி நியாயம் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் ஏமாற்றப் பட்டுவிடுவார்.

சமூக சம்மந்தமாக பார்ப்பனரல்லாதாரால் கொண்டு வரப்படும் தீர்மானங்களை காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொள்கிறதா? என்பதுதான் எனது விண்ணப்பம். மற்றபடி காங்கிரசின் சமூக சீர்திருத்த தீர்மானம் என்ன என்பது நான் அறியாததல்ல. காங்கிரஸ் சமூக சீர்திருத்த விஷயமாக இந்த 50 வருஷமாக என்று தீர்மானம் எந்த சட்டசபைக்கு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிற்று? எந்த தீர்மானத்துக்கு ஆதரவளித்தது? என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரை நான் வணக்கமாய் கேட்கின்றேன். இன்னமும் பேசப் போனால் 1920ம் வருஷம் முதல் ஆச்சார சீர்திருத்த மகாநாடு என்று வெகு காலமாக காங்கிரசின் போது கூட்டப்பட்டு வந்த மகாநாடும் நின்றுவிட்டது. தீண்டாமை ஒழிந்தபின்பே சுயராஜ்யம் என்னும் கொள்கையும் எடுபட்டு விட்டது. ஆலயப்பிரவேச முயற்சியும் பின்வாங்கிக் கொள்ளப்பட்டது. இறுதியாக சமூக சீர்திருத்த விஷயமாய் பொதுமக்கள் சம்மதமில்லாமல்படி தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவதும் சட்டம் செய்வதும் கூடாது என்றும் தலைவர்களாலேயே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் சமூக சீர்திருத்த விஷயமாய் என்ன ஆதாரத்தைக் கொண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் காங்கிரசை ஆதரித்துப் பேசினார் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

மூன்றாவதாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்த காரியத்தை அழிக்கக் கூடாது என்பது

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இந்த 15 - ன் காலமாக செய்த காரியத்தை காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்துக்கு வந்தால் அழிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதை தோழர் மூர்த்தியார் ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்ன செய்தது என்று பரிசாசம் செய்திருக்கிறார். ஆனாலும் பாதகம் இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்த ஒரு சிலவற்றை சொல்லுகிறேன். அவற்றை கெடுக்காமல் இருக்கிறார்களா என்று தோழர் மூர்த்தியார் சொன்னால் போதும்.

முதலாவது உத்தியோகங்களில் எல்லா ஜாதி மத வகுப்பாருக்கும் பிரதிநிதித்துவமும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவங்களிலும் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவமும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

பொது ஸ்தலங்களில் ஜாதிமத பேதம் காட்டக்கூடாது என்ற சட்டம் செய்தது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்கள் இன்று ஸ்தல ஸ்தாபனம் முதல் அரசியல் நிர்வாகம் உத்தியோகம் ஆகியவைகள் வரை எல்லாவற்றிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏற்படுத்தியது.

உள்ளாட்டு வைத்தியத்துக்கு ஆதரவு அளித்து கல்லூரி ஏற்படுத்தியது.

பிள்ளைகளுக்கு கட்டாய இலவசக் கல்விமுறை ஏற்படுத்தியது.

பள்ளிக்கூடத்தில் ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டக் கூடாது என்கின்ற உத்திரவு செய்தது.

ஸ்தல ஸ்தாபன உத்தியோகங்களில் எல்லா வகுப்புக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தது.

தேவதாசி முறையை ஒழித்தது.

விபசாரக்குச்சுகளை ஒழித்தது.

விவசாயிகளின் கடன் பளுவை குறைத்தது.

தேவஸ்தான நிர்வாகமும் சொத்துக்கள் பரிபாலனமும் சரிவர நடக்கும்படியாக மேற்பார்வை பார்க்க அரசாங்கத்துக்கு உரிமை ஏற்படுத்தியது.

மேல்தர படிப்பு, குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்கு ஆக படிக்கும் படிப்பு ஆகியவைகளில் படிக்க ஆசையுள்ள சகல வகுப்பு மக்களுக்கும் இடம் கிடைக்கும்படி செய்தது.

பெண்மக்கள் படிக்க அதிகமான சவுகரியம் செய்தது.

பெண்மக்களுக்கு ஓட்டுரிமை, அரசியலில் பங்கு பெற வசதி ஆகியவை செய்தது.

குடிவார சட்டம், இனாம் பூமி சட்டம் முதலிய காரியங்கள் செய்தது.

இவைகள் எல்லாம் எல்லா பார்ப்பனர்களுடையவும் அதுவும் சிலவற்றுள் இன்றைய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஆகிய தங்களுடையவும் எதிர்ப்பின் மீது செய்யப்பட்ட காரியங்களாகும். இவைகளில் பல இந்துமத சம்பிரதாயத்துக்கு எதிரானவை என்றும் மகாராணி வாக்குத்தத்தத்துக்கு விரோதமானது என்றும் கூட சொல்லப் பட்டவையாகும். ஆகவே இந்தக் காரியங்களை காங்கிரசுக்காரர் அதிகாரத்துக்கு வந்தால் கெடுக்காமல் இருப்பார்களா என்று கேட்டால் அதற்கு சமாதானம் சொல்ல மூர்த்தியார் கடமைப்பட்டவரல்லவா என்று கேட்கின்றேன். அதைவிட்டு நம்மை பரிசாசம் செய்வதால் பயன் என்ன? இந்த நிபந்தனைகளை நாம் பயத்தின் மீது கேட்கின்றோமே ஒழிய இவை அனாவசியமாய் கேட்கும்படியான கேள்விகள் அல்ல என்று மனப்பூர்வமாய் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே தஞ்சை பதிலில் தோழர் மூர்த்தியார் இவைகளுக்கு உண்டு இல்லை என்று ஒரு முடிவான விளக்கமான பதில் சொல்லாமல் ஜஸ்டிஸ்காரர் வரி குறைக்கவில்லையே அதையா என்றும், போலீசார் தொண்டர்களை அடித்ததை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களே அதையா அழிக்கக் கூடாது என்றும் கேட்பது சரியான நாணயமான பதிலாகுமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

வரி குறைக்கும் வேலை, மந்திரிகளுடைய அதிகாரத்தில் இல்லை என்றும் அது சர்க்கார் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளுக்கு கொடுக்காமல் தங்கள் கைவசம் வைத்துக் கொண்ட அதிகாரம் என்றும் அதாவது ரிசர்வ் - ட்ராஸ்பர்ட் அல்லது ஒதுக்கப்பட்டது, மாற்றப்பட்டது என்று இருக்கும் இரு பாகத்தில் ரிசர்வ் - ஒதுக்கப்பட்ட இலாகாவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட தென்று பலமுறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். சட்டம் தெரியாத முட்டாள்களும் பொறுப்பில்லாத கூலிகளும், காலிகளும் இவ்விஷயத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது குறை கூறினால் அதை யெவரும் லட்சியம் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் அரசியல் ஞானம் பெற்றவரும் காங்கிரசில் பொறுப்புள்ள பதவி வகிப்பவரும் இனி மந்திரி ஆக வேண்டும் என்பவரும் ஒரு மாகாண காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் தலைமை வகிப்பவருமான பெரியார் ஒருவர் இம்மாதிரி பேசினால் அதற்கு என்ன சொல்வது. சர்க்காருக்கு முட்டுக்கட்டை போடவோ சட்டங்களையும் ஒழுங்குகளையும் மதிக்காமல் நடந்து கொள்ளவோ ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்கவில்லை, அந்தப்படி சொல்லி பொதுஜனங்களிடம் அவர்கள் ஓட்டுப் பெறவும் இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் மீது நிலவரி விஷயமாய் குறை கூறுவது நீதியும் வீரமுமான காரியமாகாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

போலீசார் சட்டம் மீறியவர்களை தங்கள் உத்திரவை உதாசீனம் செய்தவர்களை அடித்தால் அதற்கு ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் என்ன செய்வார்கள்? எல்லா மாகாணங்களிலும் அடித்தார்கள் அடிபட்ட பின்புதான் மக்களும் சட்டம் மீறுவது பயன்படாது என்பதை உணர முற்பட்டு அடியோடு நிறுத்தி

சட்டத்திற்கு அடங்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்றாலும் அடிப்பதும் தண்டிப்பதும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகள் கையிலா இருந்தது? அதுவும் சர்க்கார் தங்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்ட இலக்காவைச் சேர்ந்ததாகும். ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் தங்களால் கூடியதை சர்க்காருக்கு சொல்லிப் பார்ப்பார்கள், பிறகு அந்த இலாக்காத் தலைவர் செய்த முடிவுப்படிதான் காரியங்கள் நடந்து தீரும். சர்க்காரும் இன்ன காரியம் செய்தால் இன்ன தண்டனை என்று விளம்பரப்படுத்தி அல்லது உதாரணம் காட்டி விட்டுத்தான் அவர்கள் காரியங்களில் பிரவேசித்தார்களே ஒழிய நோட்டீசில்லாமல் வந்து புகுந்து அடித்து ஜெயிலுக்குள் போடவில்லை. அடிபட்டவர்களும் தாம் செய்யப்போகும் காரியத்துக்கு இன்னவிதமான அடியும் இப்படிப்பட்ட தண்டனையும் பலனும் கிடைக்கும் என்றும் அது எவ்வளவு வலிக்கும் எவ்வளவு கஷ்டமாய் இருக்கும் என்றும் தெரிந்துதான் அதில் இறங்கினார்களே ஒழிய வேறில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் துணிந்து வேண்டுமென்றே செய்த காரியத்துக்கு அதில் அதிகாரமும் சம்மந்தமும் இல்லாத ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் உதவி செய்யவில்லை என்று பழி கூறுவது ஆண்மையா? நாணயமா? சுயமரியாதைக்கு ஏற்றதா? என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரை பணிவோடு கேட்கின்றேன்.

ஆகவே தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் வெள்ளையாய் விளக்கமாய் மேலே நான் குறிப்பிட்ட காரியங்களைப் பொறுத்தவரை தங்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லி அதை காங்கிரஸ் மூலம் ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தால் அவர் தமிழ் மக்களுக்கு பெருந்த மகத்தான உதவி செய்தவராவார்; தன்னுடைய உண்மையான தேச பக்திக்கும் ஒரு ஞாபகஸ்தம்பம் நாட்டியவராவார்.

சில காலிகளும் எச்சிலைப் பத்திரிக்கைகளும் “காங்கிரசை நிபந்தனை கேட்க இவன் யார்?” என்று என்னை ஏளனம் செய்வதைப் பார்த்து வருகிறேன். மக்கள் எல்லோரும் காங்கிரசில் சேர வேண்டும் என்று கோரினவர்கள் - கோருபவர்கள் எல்லாம் மனிதர்களாய் இருந்திருப்பார்கள் எனில் அவர்களில் எவருக்கும் இம்மாதிரி ஒரு குறிப்பிட்ட அல்லது தனிப்பட்ட மனிதனைப் பார்த்து காங்கிரசின் கொள்கையைப்பற்றி பேசுவோ நிபந்தனையைப் பற்றி பேசுவோ நீ யார் என்று கேட்க புத்தியே தோன்றி இருக்காது.

அதைவிட்டு ஞானமில்லாமல் பொறுப்பு இல்லாமல் மானமில்லாமல் எப்படியாவது எதை விற்றாவது வயிறு கழுவலாம் என்ற ஈன மக்களுக்கு இதைவிட வேறு கேள்வி கேட்க புத்தியோ விஷயமோ கிடைக்கமாட்டாது என்பதைத் தான் அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்லக்கூடும்.

இப்படிப்பட்ட மூடர்களுக்கும் இழிமக்களுக்கும் என்னை காங்கிரசுக்கு வரும்படி அழைத்து எனது நிபந்தனை என்ன என்று கேட்டவர்கள் பெயரைச் சொல்லுவதன் மூலம் மற்றொரு பதிலும் சொல்லுகிறேன்.

தோழர் காந்தியார் ஒரு விஷயத்தில் என்னைக் கூப்பிட்டு உனக்கு காங்கிரசினிடம் என்ன குறை? நீ தலைமை வகித்து நடத்துவதில் என்ன அசௌகரியம் என்று கேட்டார். அது சமயம் இப்படி கேட்க எனக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று இப்போது கேட்பவர்களில் ஒருவரே பக்கத்தில் இருந்தார் என்று கூடச் சொல்லுகிறேன்.

மற்றும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒருதரமல்ல பல தரம் நமது அபிப்பிராய பேதங்களை கூடுமானவரை ஒருவருக்கொருவர் சரிப்படுத்திக் கொண்டு ஒத்துழைக்க மார்க்கமில்லையா என்று மனம் கசிந்து கண்ணீர் விட்டுக் கேட்டார் என்று சொல்லுகிறேன். இப்போது இருக்கும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பல பிரச்சங்கங்களில் நாயக்கருக்கும் எனக்கும் அனேக விஷயங்களில் அபிப்பிராயப் பேதமில்லை. ஒன்று இரண்டு இருந்தால் அதை காங்கிரசில் வந்து வலியுறுத்தட்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இனி யார் என்னைக் கூப்பிட வேண்டும் என்று இந்தக் கூலிகள் நினைக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட குட்டிகள் குலைப்பதெல்லாம் முடிவில் தாய் தலையில் விடிகின்றன.

மற்றும் ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸிற்கே சர்வாதிகாரியாயிருந்த தோழர் சி.பி.சுப்பையா அவர்கள் “உங்கள் கொள்கை பூராவையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள் காங்கிரசை வந்து நடத்திக் கொடுங்கள்” என்று வருந்திப் பல தடவை கூப்பிட்டார் என்று சொல்லுகிறேன்.

மற்றும் சென்ற வருஷம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு காரியதரிசியாய் இருந்த தோழர் வெங்கிடாசல ரெட்டியார் வீட்டுக்கு வந்து வருந்தி அழைத்தார் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

மற்றும் தோழர் திரு.வி.க. அவர்களும் பொறுப்புள்ள அதிகாரமில்லாத வேறு பல முக்கியஸ்தர்களும் வந்து அழைத்ததை நான் எழுத வரவில்லை. என்னை மாத்திரமல்லாமல் என்னைப்போல் இன்னமும் ஆயிரக் கணக்கான பேர்களையும் அவர்கள் கூப்பிட்டிருக்கலாம். அவைகள் அவர்களது காங்கிரஸ் பக்தியைக் காட்டுகிறதே ஒழிய அவற்றால் எனக்கு ஒரு புதிய பெருமை அளிக்கவில்லை என்பதோடு நான் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளவுமில்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே தேசத்தின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு காங்கிரசின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு வயிறு கழுவும் காலிகள் பொறுப்பும் மானமும் இல்லாமல் இம்மாதிரி அதிகப் பிரசங்கித்தனமாய் பேசுவதும் எழுதுவதும் கூடாது என்பதற்கு ஆகவே இவற்றை எழுதினேன். சற்று அதிகமாய் எழுதினதாகக் காணப்படலாம். வியாதிக்குத் தகுந்த குடுபோட வேண்டிய அவசியத்துக்கு ஆகவே எழுதினேன்.

முடிவாக தோழர் மூர்த்தியாருக்கு ஒன்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டுக்கு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அளித்து விடுவது பாதகமில்லை என்று உண்மையாய் உணருவீர்களானால் சமூக சீர்திருத்தம் அவசியம்தான் என்று கருதுவார்களானால் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்த காரியம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதைச் செய்யுங்கள்.

இல்லாவிட்டால் இந்த 16 வருஷமாக காங்கிரஸ் பட்ட கஷ்டங்களையும் - அடைந்த தோல்விகளையும் விட அதிகமாகத்தான் அடைய வேண்டியிருக்குமே தவிர சிறிது கூட குறைவுபடாது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

ஈ.வெ.ராமசாமி

குடி அரசு - தலையங்கம் - 12.07.1936

“இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்”

இன்று நாடகம் நடத்திய தோழர் அர்ஜுனன் வெகுவீரமுடன் நடந்து கொண்டதைக் காண எனக்கும் இரணியனாக வேஷம் போடலாமா என்ற ஆசை என்னை அறியாமல் ஏற்படுகிறது. ஆனால் தாடி இருக்கிறதே என்று யோசனையைக் கைவிட்டேன். நாடகங்கள் எல்லாம் குறைந்தது 2-மணி நேரத்தில் முடிவு பெறவேண்டும். மத்தியில் பாட்டுக்களைக் கொண்டு வந்து நுழைப்பதால் கதையின் ஸ்வாரஸ்யம் குறைந்துபோகிறது; உணர்ச்சி மத்தியில் தடைப்படுகிறது. நாடகங்களில் இரண்டுவிதமுண்டு. ஒன்று பாட்டாக நடத்திக் காண்பிப்பது; மற்றொன்று வசன ரூபமாய் நடத்திக் காண்பிப்பது. வசன ரூபமாய் காண்பிப்பதைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். பல உபந்யாசங்கள் செய்வதைவிட இத்தகைய நாடகம் ஒன்று நடத்தினாலும் மக்களுக்கு உணர்ச்சியையும், வீரத்தையும் மனமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி ஓர் கவர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. நம் எதிரில் நடந்த மாதிரிதான் ஆதியில் இரணிய நாடகம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை பார்ப்பவர்கள் தமக்குச் சாதகமாக திருத்தி உபயோகப் படுத்திக்கொண்டார்கள். பழைய நாடகங்களை நாம் சீர்திருத்திப் புதிய முறையில் நடத்திக் காண்பிக்க வேண்டும். நாடகங்களில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த பழைய நாடகங்கள் மக்களை மூடர்களாயும், அர்த்தமற்ற கொள்கையுடையவர்களாயும் செய்து இருக்கின்றன. நாடகத்தின் மூலம் அறிவு வளர இடமிருக்கிறது. நல்லதங்காள் கதை உலகம் அறிந்தது. நல்லதங்காள் மிகவும் கற்புடையவள் என்று கூறப்படுகிறது. வாழைப்பட்டையை விறகாய் வைத்து எரித்ததாகவும், மணலை அரிசியாகச் சமைத்ததாகவும், உயரத்தில் இருந்த மாங்களியை கைக்கு கீழே தருவித்துக் கொண்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அவ்வளவு பதிவிரதைத் தன்மை வாய்ந்த ஒருவர் வாழ்ந்த நாட்டிலே 12 வருடகாலம் தொடர்ச்சியாய் மழை பெய்யாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டதென்றால் அவருடைய பதிவிரதைத் தன்மை எவ்வளவு ஒழுக்கத்தில் இருந்து இருக்க வேண்டும் என்று நீங்களே முடிவு செய்துகொள்ளுங்கள். (கூட்டத்தில் ஒரே சிரிப்பு; ஆரவாரம்) அதே போன்று குசேலர் சரித்திரம் பிரமாதமாய் நடத்திக் காண்பிக்கப்படுகிறது. பார்ப்பவர்கள் தாங்கள் பிச்சை ஏற்பதற்குச் சாதகமாய் அதை தெய்வீக கதையாய் சிருஷ்டித்துவிட்டு பாமர மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஒருவனுக்கு 27 குழந்தைகள் இருந்துங்கூட அவன் தரித்திரனாய் இருந்தான் என்றால், பகுத்தறிவு உள்ளவன் எவனாவது நம்பமுடியுமா? வருடத்திற்கு ஒரு

குழந்தை பெற்றால்கூட முதல் குழந்தைக்கு 27 வருடமாகிறது. 20 வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் 6-7 இருக்கலாம். (கூட்டத்தில் ஒருவர் ஒரு முறைக்கு 4 குழந்தை பெற்று இருக்கலாம்) அப்படி இருந்தாலும் வயது வந்த பிள்ளைகள் கூலி ஜீவனம் செய்தாவது மேற்படி குடும்பத்தை ரகஷித்து இருக்காதா? இதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா? இப்படியாக ஒவ்வொரு கதையும் பாமர மக்களின் அறிவை மழுங்கச் செய்வதாய் இருக்கின்றது.

ஆகையால், நாடகங்களை புதிய முறையிலே திருத்தி மக்களுக்குப் பயன்படும்படி செய்ய நாடகாசிரியர்கள் முன்வரவேண்டும். வெறும் சங்கீதமும், பாட்டும் வேண்டியதில்லை. கருத்து இருந்தால் போதும். இந்த நாடகம் சென்னையில் இரண்டுமுறை காண்பிக்கப்பட்டது. இந்த மாகாணத்தில் இதுவே மூன்றாம் முறை. இனி இம்மாதிரி நாடகங்களை நாடெங்கும் நடத்தினால் மக்கள் உணர்ச்சி பெற்று மூட நம்பிக்கைகளையும், அர்த்தமற்ற கொள்கைகளையும் உடைத்தெரிவார்கள். தோழர் அர்ஜுனன் தலைமையில் நடந்த இந்த நாடகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பு: வாணியம்பாடியை அடுத்த அம்பலூரில் 04.07.1936 இரவு பாரதி சபையாரால் நடத்தப்பெற்ற “இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்” நாடகத்துக்கு தலைமையேற்று ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 19.07.1936

பாண்டியன் - ராமசாமி வேண்டுகோள்

தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், தாலுகாவிலும் பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடுகள் கூட்ட ஆங்காங்குள்ள இயக்கத் தோழர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

W.P.A. செளந்திரபாண்டியன்
ஈ.வெ. ராமசாமி

குடி அரசு - அறிவிப்பு - 19.07.1936

எனது திட்டம்

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் வேலைத்திட்டம் என்று இப்போது என்னால் ஆமோதிக்கப்படும் வேலை தீர்மானமானது சுமார் 2 வருஷத்துக்கு முன்னமேயே என்னால் அக்கட்சிக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இத்திட்டத்திற்கு பல சரித்திரங்கள் உண்டு. இத்திட்டம் முதல் முதலில் எப்படி ஏற்பட்டது என்றால் தோழர்கள் காந்தியாரும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் நானும் ஒத்துழைக்க ஏதாவது சந்தர்ப்பம் ஏற்படக்கூடாதா என்ற பிரச்னை எழுந்த காலத்தில் என்னால் யோசித்து எழுதப்பட்டு ஷெயார்களில் ஒருவர் ஆமோதிப்பும் பெற்று காந்தியாருக்கு அனுப்பிக் கொடுக்கப்பட்ட திட்டங்களின் தத்துவமாகும். அவை ஏற்றுக் கொண்டதாக தோழர் காந்தியாரிடமிருந்து குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் பதில் வராததாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு சமர்ப்பித்தேன். அவர்கள் அவற்றை சில வார்த்தைத் திருத்தங்களுடன் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதன்பின் தான் இதே திட்டங்கள் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் இவை பொது உடமைத் தீர்மானங்கள் என்றும் ராமசாமியை தங்கள் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆக ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கொடுத்த விலை என்றும் சொல்லப்பட்டதாகும்.

மற்றும் பார்ப்பன தேசியப் பத்திரிக்கைகளாலும் பார்ப்பனக் கூலிகளாலும் கராச்சி தீர்மானத்தில் இருந்து திருடிய தீர்மானங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டதுமாகும்.

இவை பொதுஉடைமைத் தீர்மானமானாலும் சரி, கராச்சித் திட்டத்தில் இருந்து திருடியது என்றாலும் சரி, அவற்றால் நமக்கு நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை லாபமேதான். ஏனெனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நமக்கு திட்டமில்லை என்றோ அல்லது நமது திட்டங்கள் பிற்போக்கானவை என்றோ சொல்ல முடியாதல்லவா? கராச்சி திட்டத்தை நாம் திருடிக்கொண்டோம் என்றால் அதன் அருத்தம் என்ன? அதாவது கராச்சி திட்டத்தை நாம் நமது திட்டமாகக் கொண்டுவிட்டோம் என்பதுதானே அருத்தம். அப்படி இருக்கும்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் திட்டமும் நம்முடைய திட்டமும் ஒன்று என்றாவதோடு அரசியலில் காங்கிரஸ் திட்டம் என்பதற்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி திட்டம் என்பதற்கும் வித்தியாசமில்லை என்பதை காங்கிரஸ்காரர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஆகிவிடவில்லையா.

ஆனால் உண்மையிலேயே நமது திட்டங்களுக்கும் காங்கிரசு திட்டம் என்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் 2 முக்கியமான வித்தியாசமாகும். காங்கிரஸ் திட்டத்தில் பழய புராணங்களையும் ஜாதி, மத வித்தியாசங்களையும் காப்பாற்றவும், அவரவர் ஜாதி ஆச்சாரங்களை அமுலில் நடத்திக் கொள்ள உரிமையும் காப்பாற்றிக் கொடுப்பதாக உத்திரவாதமளித்திருக்கிறது. இவற்றை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஒப்புக்கொள்வதானால் நாம் சூத்திரர்களாகவும் தீண்டாத ஜாதியாராகவும் இருக்க நாமே சம்மதித்துக் கொண்டவர் களாவோம். அன்றியும் வருணாச்சிரமத்தையும் பறையன் பிராமணன் என்கின்ற உயர்வு தாழ்வையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாவோம்.

இன்றைய காங்கிரசின் கிளர்ச்சியெல்லாம் ஷே பிராமணத்தன்மையையும் பறத்தன்மையையும் காப்பாற்ற இருந்துவருகிறதே ஒழிய பொதுவாக மனித சமூகத்திற்கு எவ்வித நன்மைக்கு ஆகவும் இல்லை என்று நான் 15 ஸூ காலமாக சொல்லி வருவதற்கு கராச்சி தீர்மானத்திலுள்ள இந்த தத்துவமே தான் காரணம். ஆகவே இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் நமது திட்டத்துக்கும் கராச்சி திட்டத்திற்கும் இருக்கும்போது கராச்சி திட்டமும் நமது திட்டமும் ஒன்று என்று எந்தப் பைத்தியக்காரனாவது சொல்ல முடியுமா?

அன்றியும் நமது திட்டத்தில் உள்ள விஷயங்கள் கராச்சி திட்டத்தில் இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? நமது திட்டத்தில் “அரசியல் உத்தியோகங்கள் பிரதிநிதித்துவங்கள் இந்த மாகாணத்தில் உள்ள எல்லா வகுப்பார்களுக்கும் (அதாவது முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், பார்ப்பனர்கள், பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆகிய வகுப்பார்களுக்கு) அவர்கள் ஜனத்தொகை பெருக்கத்துக்குத் தக்கபடி கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்” என்பது ஆக உள்ள திட்டம் காங்கிரஸ்காரர்களின் கராச்சி திட்டத்தில் இருக்கிறதா? என்று கேட்கின்றேன்.

ஆகவே காங்கிரசுக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் உள்ள ஒரே ஒரு வித்தியாச மெல்லாம் ஜாதி பேதங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதும் அதுவரையில் வகுப்புகளின் அளவுக்குத் தகுந்தபடிதான் உத்தியோகமும் பிரதிநிதித்துவமும் இருந்து வரவேண்டும் என்பதுமேயாகும்.

இந்த இடத்தில் உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் விளக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அதாவது “ஜாதிபேதம் ஜாதிப்பிரிவு ஆகியவை ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நீங்கள் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்பது ஜாதியை காப்பாற்றுவது ஆகாதா” என்று பார்ப்பன தேசியப் பத்திரிக்கைகள் என்பனவும் அவர்களது கூலிப்பத்திரிக்கைகளும் கூலிகளும் எழுதவும் கேட்கவும் செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்குள் சிலர் தெரிந்தே விஷமத்துக்கு ஆக கேட்பவர்களும் சிலர் விஷயம் புரியாமல் பார்ப்பனர்கள் சொல்வதை நம்பி கேட்பவர்களும் உண்டு.

ஆனால் அதை விளக்கிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்ன வென்றால் இன்று கராச்சித் திட்டமோ, காந்தியாரோ அல்லது காங்கிரஸின் கொள்கையோ ஆகியவைகளில் அமுலில் இருக்கும் எந்தக் கொள்கையிலும் திட்டத்திலும் ஜாதி பிரிவுகளையும் பேதங்களையும் அடியோடு ஒழித்து விடுவது என்கின்ற விஷயம் இல்லவே இல்லை.

பூரண சுயேச்சை பெற்ற இந்தியாவில் பறையனும் பிராமணனும் இருக்கமாட்டார்கள் என்றோ உண்பனை தின்பனைக்கும் கொடுப்பனை கொள்வினைக்கும் அருகதையற்ற ஜாதிமத பேதங்கள் இருக்காது என்றோ ஒரு வாசகம் இருந்திருக்குமானால் மாத்திரம் எதற்கு ஆக வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும் வகுப்புவாதமும் பேசவேண்டும் என்று கேட்க காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஜாதிமதத்தில் நடுநிலைமை வகித்து பழைய சாஸ்திர புராண தர்மங்களை காப்பாற்றிக் கொடுப்பதாக உத்திரவாதமளிக்கும் காங்கிரசினிடம் எங்கள் பங்கு என்ன? எங்கள் உரிமை என்ன? என்று ஒருவர் கேட்டால் அவர் எப்படி வகுப்புவாதியாகவோ தேசத்துரோகி ஆகவோ ஆகிவிடக்கூடும் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

பார்ப்பனர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாக தங்கள் உயர்வைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு காங்கிரசினிடம் உத்திரவாதம் பெற்றுக்கொண்டு நம்மிடம் வந்து நமது தாழ்வையும் இழிவையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொள்வதாய் உத்திரவாதம் கொடு என்று நம்மை கேட்டால் நாம் அத்தனை பேரும் முட்டாள்களா? அல்லது வகுப்பு நலத்தை விற்று வயிறு வளர்க்கும் குச்சிக்காரி பிள்ளைகளா? அல்லது பார்ப்பனக் கூலிகளா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

நான் இந்த காங்கிரசினுடையவும் பார்ப்பனர்களுடையவும் யோக்கியதைகளை தெரியாமல்படிக்கு பேசுவதாக நீங்கள் யாரும் கருதிவிடாதீர்கள்.

காங்கிரஸின் யோக்கியதைக்கு சென்னை காங்கிரசுக்கு தோழர் ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் அனுப்பிய ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிப்பு தீர்மானம் என்ன கதி ஆயிற்று என்பதையும் பார்ப்பனர்கள் யோக்கியதைக்கு தோழர் டாக்டர் வரதராஜுலுவால் கிளர்ச்சி செய்யப்பட்ட குருகுல சமபந்தி போஜன தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று என்றும் யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்த இரண்டு காரியங்களும் போதுமான ஆதாரமல்லவா என்று கேட்கின்றேன்.

இந்த நாட்டில் வாழும் கோடிக்கணக்கான பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு இன்று முதலில் ஜாதி ஒழிப்பதும் சமமாய் நடத்தப்படுவது மல்லாத வேறு சுயராஜ்யம் என்ன வேண்டி இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளாத காங்கிரசை ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால் பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்களை

குத்திரன் என்றும் பார்ப்பனர்களின் வைப்பாட்டி மக்கள் என்றும் பார்ப்பனர்களின் அடிமை என்றும் சொல்லுவதை மெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டதாகத்தானே அருத்தமாகிறதா அல்லவா என்றும் யோசித்துப்பாருங்கள்.

ஆகையால் நாம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கேட்பது ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்பதற்கு எவ்விதத்திலும் முரணான காரியம் ஆகாது என்பதுடன் அதிலும் காங்கிரசை கேட்பது எப்படியும் எந்த விதத்திலும் தவறாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜாதிபேதங்கள் ஒழிவது சட்டத்தினால்தான் முடிய வேண்டுமே ஒழிய பொதுஜன சம்மதத்தில் என்றால் ஒரு நாளும் முடியவே முடியாது.

ஏனெனில் ஜாதி காரணமாக பாடுபடாமல் கடவுளையும் மோகூஷத்தையும் காட்டி ஊரார் உழைப்பில் வயிறு வளர்க்கும்படியான சௌகரியம் இருக்கும்போது பலாத்காரத்துக்கோ அல்லது தண்டனைக்கோ அல்லாமல் எவனாவது ஜாதி ஒழிய சம்மதிப்பானா என்று கேட்கிறேன்.

ஆகவே சட்டத்தின் மூலம் ஜாதிகள் ஒழிகின்றபோது சட்டத்தின் மூலம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை எடுத்துவிடுவது சிறிதும் சிரமமான காரியம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அன்றியும், காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சிப்பதாலோ அல்லது சட்டத்தினாலோ வகுப்புகள் இல்லாமல் போகுமானால் பிறகு யாருக்கு நாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்போகிறோம்? ஆகவே அது தானாகவே மறைந்துவிடும். ஆதலால் ஜாதி வகுப்புகள் உள்ளவரை வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்பதும் அதுவும் ஜாதியை காப்பாற்றுகின்ற காங்கிரசினிடம் கேட்பதும் குற்றமாகவோ, ஜாதியை காப்பாற்றியதாகவோ ஆகாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நிற்க, நமது தீர்மானங்கள் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் காங்கிரசுக் காரர்களால் எவ்வளவு குறை சொல்லக்கூடியதாய் இருந்தாலும் நமக்கு அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால் இன்று நமது பாமர மக்களுக்கு அவை தேவையானதும் போதுமானதும் தானா அல்லவா என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

நமது திட்டங்களால் விவசாயிகளின் நிலைமை காப்பாற்றப்படுகிறது.

லேவாதேவிக்காரர்களால் ஏற்படும் கொடுமை ஒழிக்கப்படுகிறது.

வக்கீல்களின் தொல்லையும், விவகாரங்களின் தொல்லையும் ஒழிக்கப்படுகின்றது.

வியாபாரிகள், தரகர்கள் கொள்ளையும் ஒழிக்கப்படுகின்றது.

யந்திர முதலாளிகளின் கொடுமைகளும், தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களும் ஒழியப்படுகின்றன.

மற்றபடி கல்வி குறைவு, மதுபானக் கெடுதி, தீண்டாமை இழிவு ஆகியவைகள் நீங்குவதுடன் சகல ஜாதிமத வகுப்பு மக்களுக்கும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திலும் உத்தியோகங்களிலும் விகிதாச்சார உரிமை கிடைப்பதன் மூலம் சமநிலை ஏற்பட வசதி அளிக்கிறது.

வரிவிதிப்பு, நிர்வாகம், ஜன சமூகத்துக்கு அனுகூலமான கூட்டுறவு ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம், சம்பளக் கொள்ளை ஆகியவைகளும் ஒழுங்காக மக்களுக்கு அனுகூலமான வழியில் நடைபெறத்தக்க வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது.

இவைகள் அனுபவ சாத்தியமான முறையிலேயே கைகூடும் மாதிரியாகவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆகவே நமது திட்டங்கள் எவ்வளவு தீவிர சமதர்ம வாதியும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியதும் இதற்கு மேல் எந்த சமதர்மவாதியாலும் வகுக்கக் கூடாததுமான அவ்வளவு மேன்மையானதாகும்.

இவைகள் செவ்வனே வெற்றிபெறவேண்டுமானால் நமக்குள் ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் இருக்கவேண்டும். பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்குள் காங்கிரஸின் விஷமும் பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சியும் பரவாதிருக்குமானால் இந்த பதினைந்து வருஷ காலத்துக்குள்ளாக இன்னும் எவ்வளவோ பயனுள்ள காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். ஆனாலும் குற்றமில்லை. இனியாவது ஒற்றுமையாய் இருப்போமானால் வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தைப் பயன்படுத்தி நல்ல வேலை செய்யலாம் என்றே கருதுகிறேன்.

நாம் பணக்காரர்களுக்கு அடிமை என்று காங்கிரஸ்காரர் சொல்லுகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட காங்கிரசுக்காரர்கள் என்றால் தங்கள் வயிறு வளர்ப்புக்கு காங்கிரசுக்காரர்களிடமும் பார்ப்பனர்களிடமும் கூலிபெற்று நம்மைக் குரைக்கும் கூட்டத்தார்கள் தான் சொல்லுகிறார்களே ஒழிய தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு நாணயமான ஒரு மார்க்கத்தை வைத்துக்கொண்டு நம்மை அடிமை என்று சொல்லுகிறவர்கள் யாருமே இல்லை. ஆதலால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

பணக்காரர்களாய் இல்லாவிட்டால் எந்த தேர்தலிலும் வெற்றிபெற முடியாது. தேர்தல்களுக்கு ஆயிரம் பதினாயிரம் கணக்கில் செலவு செய்ய வேண்டும்; மோட்டார் வேண்டும்; ஏஜண்டுகள் வேண்டும்; பிரசாரம் வேண்டும். இவை பணக்காரர்களால்தான் முடியும். ஆதலால் பணக்காரர்களைப் பற்றி காங்கிரசார் பேசுவது முட்டாள்தனமும் அயோக்கியத்தனமுமான காரியமாகும்.

நாம் சர்க்காருக்கு உடந்தையாய் இருக்கிறோம் என்பதை நம்மீது காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்றொரு குறை கூறுகிறார்கள். இதுவேண்டுமென்றே கூறப்படும் குறும்பான பழியாகும்.

சர்க்காருடன் சண்டைபோடும்படியான திட்டம் காங்கிரஸ்காரர் களிடமாவது ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்திலேயே சர்க்காருக்கு எவ்வித தொந்தரவும் கொடுப்பதில்லை என்றும், வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்குப் போவதாகவும் ஒப்புக் கொண்டதோடு இப்போதும் முனிசிபாலிட்டி ஜில்லாபோர்டு ஆகியவைகளுக்குச் சென்று ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணமும், ராஜபக்திப் பிரமாணமும், சட்டதிட்டங்களுக்கு அடங்கி நடக்கும் பிரமாணமும் செய்த பிறகு இனி எந்த விதத்தில் இவர்களைவிட மற்றவர்கள் சர்க்காருக்கு உதவியாயிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி வேலை பெற்று நிர்வாகம் நடத்துவது என்றால் அது சர்க்காருக்கு உதவி அல்லவா என்று கேட்கிறேன். நாம் வேறு எந்த வழியில் உதவி செய்துவிட்டோம்?

ஆகையால் நம்மைப்பற்றி வேண்டுமென்றே காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறும் விஷமக் கூற்றுகளுக்குச் செவிசாயக்காது நமது இயக்க நன்மைக்கு ஆன வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

குறிப்பு: வாடிப்பட்டியில் நடந்த மதுரை ஜில்லா ஜஸ்டிஸ் மாநாட்டில் 12.07.1936 இல் ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 19.07.1936

டாக்டர் சுப்பராயனும்

C.R. ஆச்சாரியாரும்

சென்னை காங்கிரஸ் கட்டிடத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வரப்போகிற தேர்தலில் முறி அடிப்பதற்கு தீவிரப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்று யோசனை செய்து காங்கிரஸ்காரர்கள் 11-7-36ந் தேதி தோழர் சத்தியமூர்த்தி தலைமையில் ஒரு கூட்டம் கூட்டினார்கள். அதற்கு முக்கிய பேச்சாளராக டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள்.

தோழர்கள் சுப்பராயனும் ஆச்சாரியாரும் பிரிந்து பிரிந்து ஒன்றுகூடி இருப்பது இது ஒரு பத்தாவது தடவை ஆக இருக்கலாம். இருவரும் தலைக்கு ஒரு லட்சியத்தை பிடிவாதமாகக் கொண்டவர்கள். அந்த லட்சியங்கள் தான் அடிக்கடி அவர்களை பிரிக்கவும் கூட்டவும் செய்து வருகிறது.

அதென்ன வென்றால் தோழர் சுப்பராயனின் லட்சியமெல்லாம் எப்படியாவது மந்திரி பதவி பெறவேண்டும் என்பதேயாகும். தோழர் ஆச்சாரியார் லட்சியமோ எப்படியாவது பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்த பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை அழிக்க வேண்டும் என்பதேயாகும்.

ஆகவே அரசியல் என்பது யோக்கியமற்றதும் நாணயமற்றதுமாகும் என மேல்நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறியதை மெய்ப்பிக்க இவ்விரு தோழர்களின் சேர்க்கையும் பிரிகையும் அவர்களது அரசியல் வாழ்க்கைகளுமே போதுமான ருஜுவாகும்.

தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் அரசியல் வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கும்போது தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியரால் அகூரப்பியாசம் செய்யப்பட்டவர். பிறகு ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு பதவி கிடைக்கக்கூடும் என்று தெரிந்ததும் அதில் தாவி சட்டசபை புகுந்து ஜஸ்டிஸ் மந்திரிக்கு காரியதரிசியாய் இருந்தவர். பிறகு ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோற்றுப் போகலாம் என்றும் வெற்றி பெற்றாலும் தனக்கு பெரும் பதவி கிடைக்காதென்றும் தோன்றிய உடன் அதிலிருந்து வெளிவந்து காங்கிரசை ஆதரித்தவர்.

1926-ல் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மந்திரி பதவி ஏற்க போதிய பலமில்லாதபோதும் காங்கிரசில் மந்திரி பதவி ஏற்க தங்களுக்குள் கட்டுப்பாடில்லாமல் கலகம் விளைந்தபோதும் காங்கிரசின்தயவால் தோழர்கள்

சி. விஜயராகவாச்சாரியார், சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகியவர்களால் மந்திரி ஆக்கப்பட்ட மூவரில் முதல்வராய் இருந்து கொண்டவர். பிறகு அந்த மந்திரி ஸ்தானங்களுக்கு பலம் குறைந்து சர்க்காரால் தாங்கள் வெளியாக்கப்படக் கூடும் என்று தெரிந்த உடன் சர்க்காருக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் நல்ல பிள்ளையாய் நடந்துகொள்ளுகிறேன் என்று உறுதி கொடுத்து காங்கிரசை வைது கொண்டும் சர்க்காரை ஆதரித்துக் கொண்டும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு தாசராகவும் இருந்து முதல் மந்திரி பதவியை கடைசிவரை அனுபவித்து வந்தவர். இச்சமயத்தில் அவரால் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு ஏற்பட்ட நன்மைகளை நாம் மறக்கவில்லை. அதற்கு ஆக அவருக்கு நாம் எப்போதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அக்காலத்தில் பார்ப்பனர்களின் எதிர்ப்பும் தொல்லையும் அவருக்கு அதிகமாய் இருந்தது என்றாலும் துணிந்து அநேக நன்மையான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார். ஆனால் அவை அவ்வளவும் கொள்கைக்கு ஆகச் செய்ததாக இல்லாமல் கூலிக்கு ஆகச் செய்ததாகவே பின்னால் காட்டிக் கொண்டதானது மிகவும் வருந்தத்தக்க காரியமாகும். அதன் பயனாகவே அடுத்த தேர்தலில் பலவித கஷ்டம் ஏற்பட்டு மந்திரி பதவி கிடைப்பதற்கில்லாமல் போனவுடன் மறுபடியும் பார்ப்பனர்கள் தயவைப் பெற அன்று முதல் இன்றுவரை பாடுபட்டு பழயபடி மறுபடியும் தோழர் ஆச்சாரியாரின் ஜோதியில் கலந்து கொண்டார். அதனால் முன்பு தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தாசராய் இருக்கும்போது என்ன என்ன செய்தாரோ என்ன என்ன பேசினாரோ அதற்கு விரோதமாய் இப்போது பேச முன் வந்துவிட்டார்.

ஆச்சாரியார் தனக்கு ஆழம் பார்த்து சொல்வதற்கு தோழர் சுப்பராயனை பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க நிலைமைக்கு சுப்பராயன் அவர்கள் துணிந்து இறங்கிவிட்டார்.

ஆச்சாரியாரும் தோழர் சுப்பராயனை முன்னோடும் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார். இந்த நிலையில் இருவரும் ஒன்றுகூடி காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் பேசி இருப்பது மிகவும் பரிகாசமான காரியமாகும்.

தோழர் சுப்பராயன் பேசியிருப்பது என்னவென்றால் “ஜஸ்டிஸ் கட்சி வகுப்பு உணர்ச்சி முறையில் வேலை செய்யும் அமைப்பை மாற்றிக் கொண்டது என்றாலும் வகுப்பு முறையிலிலேயே தான் வேலை செய்து வருகிறது. ஜனநாயக வளர்ச்சியை உத்தேசித்து வகுப்பு உணர்ச்சிகளை விட்டுவிட வேண்டும்”

“காங்கிரஸ் தேசத்துக்கு சேவை செய்திருக்கிறது என்றாலும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களிலும் வகுப்பு உணர்ச்சி ஆரம்பித்திருக்கிறது. சுயேச்சைக்கு ஆக 20 வருஷகாலமாகப் போராடி வந்திருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த வகுப்புப் புண் பரவவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார். மற்றும்,

“தேசத்திற்கு தியாகம் செய்தவர் வரப்போகும் தேர்தலில் சலுகை பெறவேண்டியது நியாயமே. ஆனபோதிலும் காங்கிரசில் சேரவிரும்பும் தேசீயவாதிகளையும் காங்கிரஸ் வரவேற்குமென்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கும் தேச சேவை செய்ய சமயம் அளிக்க வேண்டும்”.

“மந்திரி பதவி ஏற்படே நலம். மந்திரி பதவி ஏற்றாலொழிய நிர்மாணத் திட்டத்தை நடத்தி வைக்க முடியாது. புதிய சட்டசபையில் காங்கிரஸ் நிச்சயமாக வெற்றிபெறும். உத்தியோகமேற்காவிட்டால் நம் கட்சியில் இருந்து சிலர் மாறிவிடுவார்கள். அதிகாரத்துக்கு வரும் கட்சி இவர்களில் சிலரை இழுத்துக்கொண்டு பலந்தேடிக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்கவேண்டியது அவசியம்” என்று பேசியிருக்கிறார்.

அவருக்குப் பின் பேசிய தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் தனது பேச்சின் ஆரம்பத்தில் தோழர் சுப்பராயனை தட்டிக் கொடுக்கிறார். ஆனாலும் அவரை தேசபக்தர் என்று சொல்ல ஆச்சாரியாருக்கு நாவெழவில்லை. இதுவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாகவே பேசி தட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது,

“சுப்பராயன் இப்போதுதான் முதல் தடவையாக அசல் காங்கிரஸ் மேடையில் பேசுகிறார். அவர் காங்கிரஸ் அபிமானியாகவும் காங்கிரஸ் மெம்பராகவும் இருந்திருந்தாலும் இப்போதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கிறார்”.

“அவர் தன்னைப்பற்றிப் பேசியதாக சிலருக்கு தோன்றி இருக்கலாம். (அதாவது தனக்கு ஒரு மந்திரி வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று ப-ர்) ஆனாலும் அதையும் உறுதியாகவும் நியாயமாகவும் பேசி இருக்கிறார். ஆகவே இனி அவர் உறுதியான காங்கிரஸ்காரரென்று சொல்லலாம். மந்திரி பதவிக்கு ஆக சுப்பராயன் காங்கிரசில் சேர்ந்ததாக நினைக்காதீர்கள்.”

“ஜஸ்டிஸ், காங்கிரஸ் ஆகிய இரண்டு கட்சிகளேதான் இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது கட்சி வேண்டியதில்லை. மூன்றாவது கட்சித் தலைவர் தோழர் எஸ். முத்தையா முதலியார் தேசபக்தரேயாவார். அவர் ஆரம்பித்த மூன்றாவது கட்சிக்கு பதவி ஏற்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் போவதில்லை. இது எப்படியாவது ஒரு கட்சியுடன் கலந்துதான் தீரும்” என்று சொல்வதன் மூலம் தோழர் முத்தையா முதலியாரையும் காங்கிரசுக்கு கூப்பிடுகிறார்.

மேலும் பேசும்போது:-

“ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழித்து ஆகவேண்டும். அக்கட்சி மீது கோபமுள்ளவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரசில் சேருங்கள். காங்கிரசில் வகுப்புவாதம் நுழையக் கூடாதுதான். ஆனபோதிலும் காங்கிரசு கங்கா நதி போன்றதாகையால் எவ்வளவு வகுப்புவாதம் வந்தாலும் அதை சரிப்படுத்தி விடும் - வகுப்புவாதம் இந்தியா எங்கும் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் மந்திரி பதவி ஏற்றாலும் சில வாரங்களுக்குமேல் நீடிக்காது” என்று பேசி இருக்கிறார்.

ஆகவே இவர்கள் இருவரும் மற்றும் பலரும் பேசியிருப்பவைகளில் முக்கியமாய் காணப்படுவதெல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும், அதற்கு ஆக யாரை வேண்டுமானாலும் எப்படிப்பட்ட வகுப்பு வாதியையும் காங்கிரசில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதும், காரணம் என்ன வென்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு வகுப்புவாதக் கட்சி என்பதும், அது அனுபவிக்கும் மந்திரி பதவிகளை எப்படியாவது கைப்பற்றவேண்டும் என்பதுமல்லாமல் வேறொன்றும் காணப்படவில்லை.

ஆச்சாரியார் “வகுப்பு வாதம் இந்தியா முழுவதிலும் தான் இருக்கிறது” என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் மற்றும் இரண்டொருவரும் வகுப்புவாதம் காங்கிரசிலுமிருக்கிறது என்று பச்சையாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். தோழர் ஆச்சாரியாரோ காங்கிரசிலிருக்கும் வகுப்பு வாதம் ஒன்றும் கெடுதி செய்யாது என்கிறாரே ஒழிய வகுப்புவாதம் காங்கிரசில் இல்லையென்று சொல்ல அவருக்கே தைரியம் இல்லை.

இவை ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஜஸ்டிஸ்கட்சியைப் பற்றி இவ்வளவு ஆத்திரமும், துவேஷமும் உள்ள இவர்களுடைய பேச்சுக்களை எவ்வளவுதான் நாம் துருவித் துருவிப் பார்த்தாலும் ஜஸ்டிஸ்கட்சியினால் தேசத்துக்கு ஏற்பட்ட கெடுதி இன்னது என்று ஒருவராவது ஒரு காரியத்தையாவது எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்பது மிகவும் குறிப்பாய் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். அன்றியும் வகுப்புணர்ச்சி என்பதன் தத்துவமும் வகுப்புவாதம் என்பதின் தத்துவமும் என்ன என்று பார்த்தால் பார்ப்பன்களுடைய ஏகபோக ஆதிக்கம் குறைவுபடுகின்றதே என்பதல்லாமல் மற்றபடி அதனால் தேசீயமோ தேசாபிமானமோ எப்படிப் பாதிக்கப்படும் என்பதும் விளங்காத காரியமாகும். அதைக்கூட யாரும் இதுவரை விளக்கவுமில்லை.

இந்நிலையில் தோழர் சுப்பராயன் அவர்களின் தேசியவாதமெல்லாம் தனக்கு ஒரு மந்திரி உறுதி என்று சொல்லிவிட்டால் நாளையத் தினமே அவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் சேருவதில் ஆட்சேபணை சிறிதுகூட இருக்கவே இருக்காது. அதுமாத்திரமல்லாமல் சர்க்காரில் ஏதாவது 2, 3 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்துக்கு குறைவில்லாத ஒரு உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுவதாயிருந்தால் கூட 5 நிமிஷத்துக்குள் சர்க்காரின் மீது முன்பு கனம் சீனிவாச சாஸ்திரிகள் போன்றவர்கள் கவிபாடினது போல் கவிபாடுவதற்கும் ஆட்சேபணை இருக்காது. இவைகளை எல்லாம் தோழர் சுப்பராயன் அவர்களின் பழய ஜாதகங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறோமே ஒழிய கற்பனையாலோ ஆருடத்தாலோ சொல்லுவதல்ல. அதற்கு இணங்கவே தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் பிரசங்கத்திலும் தொனிப்பதை பார்க்கலாம். அதாவது “காங்கிரசுக்காக தியாகம் செய்தவர்களுக்கே காங்கிரஸ் தேர்தலிலும் பதவிகளிலும் பயன் அனுபவிக்க உரிமை உண்டு என்றாலும் காங்கிரசில் சேர விரும்பும் (தன்னைப் போன்ற பலர்) தேசீயவாதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆச்சாரியாரும்

இதை சுப்பராயன் அவர்கள் தனக்காக பேசிக் கொண்டது என்றாலும் ஜாக்கிரதையாக பேசி இருக்கிறார் என்று சுட்டிக்காட்டினார். இதிலிருந்து டாக்டர் சுப்பராயன் கொள்கையும் அவருடைய தெய்வமும் மந்திரி ஆவது என்பது ஒன்றைத்தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை என்பது நன்றாய் விளங்கும். இப்படிப்பட்டவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அதுவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு 2, 3 தடவை தாசானுதாசராக இருந்து பயன் அனுபவித்தவர் இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வகுப்புவாதம் என்று குறை கூறுவதும் பார்ப்பனர்களுடன் கூடிக்கொண்டு தனது சமூகத்தை காட்டி கொடுப்பதும் என்றால் இதைப்பற்றி நாம் என்ன எழுதக்கூடும்? அவரது பழைய புராணங்களை புரட்டவேண்டியது தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

தோழர் ஆச்சாரியார் வகுப்பு வாதத்துக்கு பரிகாரம் இன்னது என்று சொல்லாமல் காங்கிரசுக்குள் வந்து சேர்ந்துவிட்டால் வகுப்புவாதம் பறந்து ஓடிப்போகும் என்று சொன்னால் அதன் அருத்தம் என்ன? என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரசில் தாங்களே தலைவர்கள் என்பதும் காங்கிரசுக்குள் ஒருவன் வகுப்புவாதம் பேசினால் அவனைத் தேசத் துரோகி என்று வைது அடக்கி விடலாம் என்பதும் மல்லாமல் வேறு என்ன அருத்தம் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

காங்கிரசில் ஆதியில் இருந்த எத்தனையோ பேர் இன்று ஏன் வகுப்புவாதிகளாய் இருக்கிறார்கள்? காங்கிரசில் இருந்த சி.ஆர். ரெட்டியார் ஏன் ஒரு உத்தியோகம் கிடைத்தவுடன் அடிக்கடி காங்கிரசை விட்டுவிட்டு வகுப்புவாதக் கட்சிக்கு போய்விடுகிறார்? காங்கிரசில் இருந்த தோழர் முத்தய்ய முதலியார் ஏன் வகுப்புத் தீர்ப்பு எழுதினார்? மற்றும் காங்கிரசில் அதி தீவிர காங்கிரஸ் வாதிகளாய் இருந்த ஆர்.கே. ஷண்முகம், வரதராஜலு, ஈ.வெ. ராமசாமி முதலியவர்கள் எல்லாம் ஏன் வகுப்புவாதிகள் ஆனார்கள்?

ஆகவே காங்கிரசுக்குள் ஒருவன் வகுப்புவாதியானால் அவன் வீரனாகவும் சுயமரியாதைக்காரனாகவும் இருந்தால் தைரியமாய் வெளியில் வந்து தன் காலில் நிற்க முயற்சிப்பதும் வீரமும், மானமும் இல்லாத மக்களுக்கு வகுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து அவர்கள் பின் கவிபாடி வயிறு வளர்க்க வேண்டியதும் தான் இதுவரை அனுபவமாய் இருந்து வருகிறது. அந்தக் காரணத்தாலேயே பதவி வேட்டைக்கோ வயிறு வளர்ப்புக்கோ காங்கிரசில் வந்து சேருகிறவன் எவ்வளவு வகுப்பு வாதியாய் இருந்தாலும் நமக்கு அடங்கித்தான் கிடக்க வேண்டும் என்கின்ற தைரியத்தின் மீதே தோழர் ஆச்சாரியார் எப்படிப்பட்ட வகுப்புவாதியும் காங்கிரசுக்கு வந்தால் அடங்கிவிடுவான் என்று பந்தயம் கட்டி கூறியிருக்கிறார்.

பொதுவாக தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இடமாவது வகுப்புவாதம் இல்லை என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்ற யோசித்துப் பாருங்கள்.

அவர் ஒரு “பிராமணர்” அவர் வாழ்க்கை, வேஷம், மனோபாவம் எல்லாம் அதை அனுசரித்தே இருக்கிறதா இல்லையா? என்று பாருங்கள்.

அவரைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் “பிராமண”த் தன்மையை விட்டுவிட்டேன்” என்று சொல்வதானாலும் இந்த நாட்டில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் எத்தனை பேர்கள் வகுப்புணர்ச்சியை விட்டிருக்கிறார்கள்? பார்ப்பனரல்லாதார்களிலும் எத்தனை பேர் தங்கள் ஜாதி உணர்ச்சியை, ஜாதி தர்மம் என்பதை விட்டிருப்பார்கள்?

அதுபோலவே தீண்டப்படாத மக்கள் என்போர்களை எத்தனை பார்ப்பனரும், எத்தனை பார்ப்பனரல்லாதாரும் வகுப்புணர்ச்சி இல்லாமல் நடத்துகிறார்கள்? என்று சொல்லக்கூடும்.

ஆகவே வெகு காலமாக வெகு பிரயத்தனமாக இருந்து வரும் வகுப்புணர்ச்சித் தொல்லையை ஒழிக்க வகுப்பு சமத்துவம் அரசியலிலாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அப்படி கேட்பதுவே வகுப்புணர்ச்சி ஆகி விட்டால் மற்று வேறு எந்த வழியில் தான் வகுப்புக் கொடுமைகளும் வகுப்பு இழிவுகளும் தீர்க்கப்படுவது என்று ஆச்சாரியார் அவர்களைக் கேட்கின்றோம்.

அல்லது காங்கிரசுதானாகட்டும் இந்த 50 வருஷகாலமாக இந்த வகுப்பு பேத உயர்வு தாழ்வு தொல்லையையும் கொடுமையையும் ஒழிக்க ஏதாவது ஒரு முயற்சி செய்ததா என்றும் வணக்கமாய் கேட்கின்றோம். வகுப்பினால் பெருமையும் லாபமும் அடையும் மக்கள் வகுப்பினால் சிறுமையும் இழிவும் நட்டமும் அடையும் மக்களைப் பார்த்து வகுப்பு உணர்ச்சி வேண்டாம் என்றால் அதில் சிறிதாவது நாணயமோ யோக்கியமோ இருக்குமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆகவே தோழர் ஆச்சாரியார் ஆகட்டும், வேறு யார் தானாகட்டும் வேறு எந்தப் பிரச்சினையின் மீதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியை குறை கூறுவதானால் அதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்று ஆராயப் புகலாம். அப்படிக்கு இன்றி வெறும் வகுப்புணர்ச்சி தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது உள்ள குற்றம் என்றால் எப்பாடுபட்டாவது தமிழ் மக்கள் அந்தக் காரணத்துக்கு ஆகவே அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சி வகுப்பு நீதி கொண்டிருப்பதற்கு ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்து அது வெற்றி பெறும்படி செய்யவேண்டியது கடமை என்று கூறுவோம்.

கட்சியாக இன்றைய வகுப்புணர்ச்சி என்பது எந்த தேசியத்தையும் தடைப்படுத்தி விடாது. எந்த சுயராஜ்யத்தையும் நிறுத்திவிடாது. தேசத்துக்கு பெரும் கேடாய் உளமாந்தை போன்று இருந்து வரும் பார்ப்பனீய ஆதிக்கத்தைத்தான் சமன்படுத்தும். ஆகையால் ஜாதியால் வகுப்பால் இழிநிலையில் தாழ்ந்த வகுப்பில் என்று இருக்கும் மக்கள் சுத்த ரத்த ஓட்டமும் மான உணர்ச்சியும் இருக்குமானால் பார்ப்பனீயத்தை தகர்த்தெரிய ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரியுங்கள் என்று கூறி முடிக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 19.07.1936

வெளிநாட்டிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத தோழர்களுக்கு வேண்டுகோள்

தோழர்களே!

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரம் செய்வதற்காக “தமிழ்நாடு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசார மத்தியக் கமிட்டி” என்ற பெயரால் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அப்பிரசாரத்திற்கு ஜில்லாக்கள் தோறும் நிதி வசூலித்து வருகிறோம். வசூல் செய்து முடிந்ததும் ஜில்லாக்கள் தோறும் பிரசாரம் செய்யப் போகிறோம். ஒரு சிறு தமிழ் தினசரி பத்திரிகையும் துவக்க எண்ணியுள்ளோம்.

ஆதலால் கொளும்பு, பர்மா, சிங்கப்பூர், பினாங், ஜாவா, சுமத்திரா, கொச்சின், சைனா, டர்பன் ஆகிய வெளிநாடுகளிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத தோழர்கள் எங்கள் பிரசாரக் கமிட்டிக்கு உதவி செய்ய வேண்டுகிறோம். முக்கியஸ்தர்களாய் உள்ளவர்கள் முயற்சி எடுத்து பணம் வசூலித்து அனுப்ப விரும்புகிறோம். அந்தப்படி வசூலித்து அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு காசும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகம் சுயமரியாதை பெறவும் பார்ப்பனீயம் அழிக்கப்படவும் பயன்படுத்தப்படும். அவ்விதம் உதவி செய்பவர்கள் ஷே கமிட்டி பொக்கிஷதார் விருதுநகர் (சேர்மன்) தோழர் வி.வி. இராமசாமி அவர்கள் பெயருக்கு செக்கு எழுதி “குடி அரசு” ஆபீஸ் மூலம் அனுப்பும்படி வேண்டுகிறோம். மூவார் தோழர்கள் இக்காரியத்துக்கு வழிகாட்டியிருப்பதை சென்றவார்க்கு குடி அரசில் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

தங்கள் ஆதரவுகளை எதிர்பார்க்கும்
ஊ.பு.அ. செளந்திரபாண்டியன்,
ஈ.வெ. ராமசாமி.

குடி அரசு - அறிவிப்பு - 26.07.1936

காங்கிரஸ் சூழ்ச்சி விளக்கம்

தோழர்களே! சமீபத்தில் வரும் அரசியல் சீர்திருத்தமானது எவ்வளவு தான் பயனற்றது என்றும் அதை உடைத்து எரியவேண்டும் என்றும் காங்கிரஸ்காரர்களாலும் மற்றும் பல தேசியவாதிகள் என்பவர்களாலும் வாயினால் சொல்லப்பட்டாலும் காரியாம்சத்தில் எப்படியாவது சீர்திருத்தத்தின் கீழ்வரும் தேர்தலுக்கு நின்று வெற்றி பெற்று ராஜவிஸ்வாசம், ராஜபக்தி, ராஜிய சட்டத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்கு கட்டுப்படுத்தல் என்கின்ற காரியங்களுக்கு சர்க்காருக்கு சத்தியம் செய்து கொடுத்து மந்திரி பதவிகளை ஏற்று அதை அமல் நடத்துவதென்றே சொல்லிக்கொண்டு இப்பொழுதிருந்தே எல்லா அரசியல் கட்சியாருள்ளும் போட்டிப் பிரசாரங்கள் நடந்துவருகின்றன.

இந்த லட்சணத்தில் இந்த கொள்கை உடைய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ராஜவிஸ்வாச கட்சியென்றும், அதை 500 கெஜ ஆழத்தில் வெட்டிப் புதைக்க வேண்டும் என்றும் சட்டசபைத் தேர்தல்களில் தங்களுக்கே ஓட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதிதீவிரமாய் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

இது “அவன் கெடக்கிறான் குடிகாரன் எனக்கு இரண்டு சொப்பு கள்ளு ஊத்து” என்று வெறிகாரன் சொல்லுவதுபோல் இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர் என்பவர்களுக்கு இன்று மானம், வெட்கம், நாணயம், ஒழுக்கம், யோக்கியதை ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது. “வெட்கம் கெட்டவன் சொந்தக்காரன்” என்பது போல எதை விற்றாவது சட்டசபைக்குப் போகவேண்டும், என்ன செய்தாவது மந்திரி ஆகவேண்டும் என்கின்ற ஒரு ஆசையே அவர்களுடைய மானம், வெட்கம், நாணயம் எல்லாவற்றையும் உதிர்த்துவிட்டு திரியும்படி செய்கிறது. சட்டசபைகள் மட்ட சபைகள் என்றும், கழுதைகளும் நாய்களும் தான் சட்டசபைக்கு போகும் என்று சொன்ன காங்கிரசுக்காரர்கள் இன்று சட்டசபைக்கு போகவேண்டும் என்று சொல்வதனால் ஒன்றா சட்ட சபை மட்டசபை அல்லாமல் இன்று உயர்ந்த யோக்கியதை உள்ள சபையாக ஆகி இருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் இவர்கள் மற்றவர்களைச் சொன்ன கழுதைகள், நாய்கள் என்கின்ற நிலையை அடைந்திருக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் இவர்கள் எதற்கு ஆக சட்டசபைப் பித்துப்பிடித்து ஆடுகிறார்கள்? மந்திரி பதவிக்கு முள்ளின் மீது நின்று தவம் செய்கிறார்கள்? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

அன்னியர்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் நாய் கழுதைகள் என்று சொன்னதை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மறந்துவிட்டு அந்தப்பதவிகளுக்கு தாங்கள் போகவேண்டும் என்று ஆசைப்படுவதின் அருத்தம் என்ன? என்று பாருங்கள்.

அந்தக்காலத்தில் இவர்கள் சட்டசபைக்கு போவதற்கு யோக்கியதை இல்லாததினால், சீ அந்தப் பழம் புளிக்கும் என்றும், அதைச் சாப்பிடுகிறவன் நாய், கழுதை என்றும் சொல்லவேண்டி வந்தது. இப்போது பாமர மக்களுக்கு தாராளமாய் ஓட்டுகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களின் அறியாமையை ஆதாரமாய்க்கொண்டு அவர்களை ஏமாற்றி ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி விடலாம் என்கின்ற தைரியத்தில் ஆசைவெட்கமறியாது என்பதுபோல் மற்றவர்களை தாங்கள் முன் சொன்ன “கழுதை, நாய்கள்” நிலைமைக்கு தாங்களே போக தைரியம் கொண்டுவிட்டார்கள்.

இந்த லட்சணத்தில் “மந்திரி பதவிகளையும் அடைந்து ஆகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் வங்காளக் குடாக் கடலில் விழுந்து சாகவேண்டும்” என்கின்ற சபதம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆத்திரத்தை காட்டுகிறார்கள். மந்திரி பதவி எதற்காக ஏற்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். மந்திரி பதவிகளை ஏற்பதன் மூலம் மந்திரி பதவிகளை இல்லாமல் செய்துவிடுவதற்கு ஆகவாம். அதாவது மந்திரி பதவி ஏற்று சீர்திருத்தத்தை உடைத்தெரிவதாம். இதை எந்த மடையராவது நம்பமுடியுமா? “கேழ்வரகைப் பிழிந்தால் நெய் ஒழுகும்” என்றால் சொல்லுபவன் எவ்வளவுதான் அயோக்கியனாக இருந்தாலும் அதை நம்புகிறவன் எவ்வளவு மடையனாக இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

தாசித் தொழில்களை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும் என்றால் ஊரில் உள்ள தாசிகளை எல்லாம் நாமே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு விவசாயக்காரன் சொல்லுவதற்கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்கின்றேன். தாசிகளை ஒழிப்பவன் உள்ள தாசிகளையெல்லாம் தானே உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு இல்லாமல் செய்துவிடுவதன் மூலம் தாசிகள் எப்படி ஒழிந்து விடமுடியும்? அவர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கு கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்? இதனால் தாசிகளால் ஏற்படும் கெடுதி எப்படி ஒழிக்கப்பட முடியும்? அதை அனுசரித்துத்தான் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்று சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்பது முட்டாள்தனமான காரியம் என்றும் மந்திரி பதவி ஏற்றால் சீர்திருத்தத்தையும் அரசாங்கத்தையும் நடத்திக் கொடுத்ததுபோல் ஆகும் என்றும் பந்தயம் கட்டி கூறிவருகிறார். அதற்கு சமாதானம் சொல்ல யோக்கியதை இல்லாத தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர்களும் அவர்களது அடிமைகளும் கூலிகளும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்றால் அது தேசத்துரோகம் என்றும், தாங்கள் மந்திரி பதவி ஏற்றால் அது தேசாபிமானம்

என்றும் உளறித் திரிகிறார்கள். இதன் கருத்து என்ன என்று யோசித்துப் பாருங்கள். பொது ஜனங்கள் முட்டாள்கள், மடையர்கள், பகுத்தறிவில்லாத களிமண் தலையர்கள் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிற அகம்பாவமல்லாமல் வேறு எந்த வகையில் அந்த வார்த்தைகள் யோக்கியமான வார்த்தைகளாகும் என்று நான் கேட்கின்றேன்.

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இன்று அரசியல் திட்டம் என்ன என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு அரசியல் ஞானம் இருக்கிறதா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். இந்தியர்களுடைய சிறப்பாக இந்துக்களுடைய மதசம்பந்தமான குருட்டு நம்பிக்கைகளையும் மூடபக்தி களையும் தங்களுக்கு ஆதரவாய்க் கொண்டு மதபோதக்காரர்களுடைய பித்தலாட்ட முறைகளைப் பின்பற்றி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

உதாரணமாக அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றால் காந்தியாருக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்பதும் காந்தியாரே கைகூப்பி கும்பிட்டு ஓட்டு கேட்பது மாதிரிப் பொம்மைப் படம் போட்டு ஊர்கோலம் விடுவதுமான பித்தலாட்டமே செய்கிறார்கள். நல்ல பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் இருந்தால் எலக்ஷன் சட்டத்தின் கீழாகவே இந்த மாதிரியான காங்கிரஸ்காரர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பி இனி தேர்தலுக்கு நிற்க இவர்கள் யோக்கியதையுடையவர்கள் அல்ல என்று உத்திரவு போடுவார்கள்.

ஏனெனில் காந்தியாருக்கும் தேர்தலுக்கும் ஏதாவது சம்மந்தமுண்டா என்றும், காந்தியாருக்கும் காங்கிரசுக்கும் சம்மந்தம் இருக்கிறதா என்றும் யோசித்துப்பாருங்கள். காந்தி பெயர் சொல்லியோ காந்தியாருக்கு ஓட்டு என்று சொல்லியோ ஓட்டுப்பெற்று வெற்றியடைந்தவர்களை காந்தியார் நடத்தி அவர்களிடம் வேலை வாங்குவாரா என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

ஆகவே தேர்தல் காலங்களில் தேர்தல் கூட்டங்களில் காந்திக்கு ஜே என்ற கூப்பாடு போடுவதே அயோக்கியத்தனமல்லவா? இழிமக்கள் செய்கை அல்லவா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கமற்ற, நாணயமற்ற கூட்டத்தை இனியும் எத்தனை நாளைக்கு பொதுமக்களை ஏமாற்றவிட்டுக்கொண்டிருப்பது என்று யோசித்துப்பாருங்கள். பொது ஜனங்கள் கவலையற்று இருப்பதாலேயே நாட்டில் அயோக்கியத்தனங்களுக்கு செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

இந்த நாட்டில் காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்துக்கு செல்வாக்கு உண்டாக பொது மக்கள் இடம் கொடுத்தாலேயே அரசியல் வாழ்க்கை என்பது பச்சை கொள்ளைக்கூட்ட வாழ்க்கையாக ஆனதோடு மனித சமூகத்தில் நாணயக் குறைவும் மானமற்ற தன்மையும் வளர்ந்துவிட்டன. அனேக இளம் வாலிபர்கள் அயோக்கியத்தனத்தாலும் இழிதன்மையாலுமே வாழ்க்கை நடத்தும்படி ஆகிவிட்டனர்.

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் எவ்வளவுதான் புத்திசாலிகள் என்றாலும் இந்த நிலைமைகளுக்கு அவர்கள் தான் ஜவாப்தாரிகள் என்பதிலிருந்து சிறிதுகூட தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. மனித சமூக வாழ்க்கை கடுகளவாவது பரிசுத்தப்பட வேண்டுமானால் அல்லது இன்றைய இழிதன்மையில் இருந்து சிறிதாவது மாற்றமடைய வேண்டுமானால் இந்த காங்கிரஸ் கிளர்ச்சி என்பதை 1000 - கஜ ஆழத்தில் புதைத்து அதன் தலைவர்கள் என்பவர்களை பச்சையாக வெளிப்படுத்தி ஆகவேண்டும்.

பண வசூல்

இவர்களால் பொதுமக்கள் பணம் கோடிக்கணக்காய் பாழாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாணயமும் யோக்கியப் பொறுப்பும் இல்லாமல் வசூல் செய்யப்பட்டும் நாணயமும் யோக்கியப் பொறுப்பும் இல்லாமல் கையாடப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. பண விஷயத்தில் உள்ள ஒழுக்கக்குறைவே காங்கிரஸ் விஷம் இவ்வளவு தூரம் மக்களுக்குள் ஒழுக்கக்குறைவு பரவ சௌகரியம் ஏற்படச் செய்துவிட்டது.

இதற்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கோர்ட்டுக்கு போய் மான நஷ்ட வழக்கு தொடர்வதாகவும், காங்கிரசுக்கு பணம் கொடுக்காதவர்கள், காங்கிரசுக்காரர்கள் காங்கிரஸ் பணத்தைக் கையாடியதைப்பற்றியே பேசக்கூடாது என்றும் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆகவே இன்றையத்தினம் காங்கிரஸ்காரர்களின் நிலைமை பிரிட்டிஷ் சட்டக் கோர்ட்டு தீர்ப்பின் மூலம் யோக்கியர்களாகப் பார்ப்பதும் தங்களுக்கு கட்டுப்பட்ட தங்கள் அயோக்கியத்தனத்தால் ஏமாற்றப்பட்ட மூடர்கள் தவிர மற்றவர்கள் தங்கள் நாணயங்களைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்கின்ற பேடித்தனமான வாதத்தினாலே தப்பித்துக்கொள்ள பார்ப்பது மல்லாமல் நாணயத்தாலோ நேர்மையாலோ ஒழுக்கத்தாலோ தப்பித்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையை அடைந்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் பணத்தை அனுபவித்த - அனுபவிக்கிற ஒருவரே “காங்கிரசுக்கு ஒரு காசு கூட கொடுக்காத போக்கிரிகளுக்கு காங்கிரஸ் பண நிர்வாகத்தைப்பற்றி கேட்க என்ன யோக்கியதை” என்று கேட்பதோடு அப்படி கேட்பவர்கள் போக்கிரி என்றும் அயோக்கியர் என்றும் அவர்களுக்கு புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் பத்திரிகையில் வைது எழுதுகிறார்.

அப்படியானால் இவர்களை நாம் ஒன்று கேட்கலாமா? அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் மெம்பராக ஒரு கையெழுத்தாவது போடாத ஒரு அயோக்கியன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி பேச என்ன யோக்கியதை உண்டு? இவனை செய்யக்கூடாத சினை செய்து இவன் போன்ற இழி பிறப்பு மக்களுக்கு தக்க புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமாகாதா? என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? சர்க்காருக்கு ஒரு காசு கூட

கந்தாயம் கொடுக்காத ஒருவன் சர்க்கார் வரிப்பணத்தைப் பற்றி கேட்பது யோக்கியமா என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? அது மாத்திரமல்லாமல் புதிய சீர்திருத்தம் வருவதற்கு ஒரு சிறிதுகூட அனுகூலஸ்தனாய் இல்லாத ஒருவன் - புதிய சீர்திருத்தத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட்ட ஒருவன் புதிய சீர்திருத்தத்தின் கீழ் சட்டசபை மெம்பராகவும், மந்திரியாகவும் வருவதற்கு ஆசைப்பட வெட்கமில்லையா, மானமில்லையா, உடம்பில் சுத்தமான ரத்த ஓட்டமில்லையா என்று கேட்பது நியாயமாகாதா? என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரசில் நான் காரியதரிசியாய் இருக்கும்போது தோழர் வரதராஜலு நாயுடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு தலைவராய் இருந்தபோது எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் அதை இப்போது எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்த அளவுக்கு நான் வெளியிடுகிறேன். அதாவது,

“அன்புள்ள நாயுடுகாரு அவர்களுக்கு வரதராஜலு நமஸ்காரம். இவ்விடம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஆபீசில் இருக்கிற சிப்பந்திகள் பணம் கையாடிய விஷயத்தில் கைப்பிடியாய் சிக்கிக் கொண்டார்கள். காலில் விழுந்து கெஞ்சுகிறார்கள். அவர்கள் மேலால் வால் காட்டாமல் இருக்கட்டும் என்பதற்கு ஆக இப்பொழுது ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவைத்திருக்கிறேன். இதை தாங்கள் அங்கீகரிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்” என்று எழுதியிருக்கிறார்.

அதுமாத்திரமல்ல, என்னைப் பொறுத்தவரை என் வீட்டார்கள் காங்கிரசுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காதவன் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. எங்கள் சக்தி அனுசாரம் பணம் கொடுத்தவர்களேயாகும். அதுவும் 100, 100 ரூபாய் நோட்டுகளாகத் வெள்ளித் தட்டில் வைத்து வெற்றிலை பாக்கு, பழம், தேங்காய் வைத்து தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியார், தேவதாஸ் காந்தி ஆகியவர்கள் எங்களது வீட்டுக்கு வந்து பணம் கேட்டபோது அவர் காலடியில் தட்டத்தை வைத்து கும்பிட்டு கொடுத்தவர்களாவோம். மற்றும் காங்கிரசுக்கு பணம் பெரும் தொகையாய் வசூலித்துக் கொடுத்தவனுமாவேன். மற்றும் காங்கிரஸ் பத்திரிகைக்கு ஆக என்று ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டவனுமாவேன். இவைகளுக்கு இன்னமும் ஆதாரங்கள் என்னிடமிருக்கின்றன.

ஆகவே என் போன்றவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் காங்கிரஸ் பணத்தைக் கையாடியதைப் பற்றி கேட்பது போக்கிரித்தனமும், அயோக்கியத்தனமும் ஆனால் அதைக் கையாடியவர்களின் நடத்தை அதை நியாயத் தவறுதலாய் பயன்படுத்தியவர்கள் நடத்தை என்ன ஆகும் என்று கேட்கின்றேன்.

எதற்கு ஆக காங்கிரஸ் பணத்தை ஆயிரம் பத்தாயிரமாய் பத்திரிக்கை காரர்களுக்கு அள்ளிக்கொடுப்பது என்று இப்போதும் கேட்கின்றேன்.

செலவுக்கு கணக்கு இருப்பதாலாயே விஷயம் முடிந்து விடுமா? அந்த செலவு சரியா தப்பா என்று யாரும் கேட்கக்கூடாதா? என்று கேட்கின்றேன்.

காணாமல் போனது 10 ஆயிரம், ஆபீசில் திருடிக்கொண்டது 10 ஆயிரம், அதை மறைக்க பத்திரிக்கைகாரருக்கு லஞ்சம் 15000 என்று கணக்கு இருந்தால் கூட அதைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க வேண்டியதுதானா என்று கேட்கிறேன்.

இவைகள் எல்லாம் குட்டிகள் குலைப்பதாலேயே தாய்கள் தலையில் விழும்படி வெளியாக்க வேண்டி இருக்கிறது.

பொது ஜனங்கள் ஏமாற்றப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஏமாந்தவர் களுக்கும் முட்டாள்களுக்கும் மாத்திரம் தானா உரிமை உண்டு என்று கேட்கின்றேன்.

எது வகுப்புக் கட்சி

நிற்க, பார்ப்பனர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வகுப்புக் கட்சி என்று பேசுகிறார்கள். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரும் 11-ந் தேதி பேசிய காங்கிரஸ் மண்டபப் பேச்சில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வகுப்பு உணர்ச்சிக்கட்சியென்று பேசி இருக்கிறார்கள். இது வேதாளம் மறுபடியும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக்கொண்டது என்கின்ற கதையாகத்தான் இருக்கிறது.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் அவர்கள் தஞ்சையில் பேசியபோது வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ உரிமை கேட்கும் ராமசாமியை நான் வரவேற் கிறேன் என்றும், வகுப்பு வாத விஷயமாய் சீக்கிரத்தில் காங்கிரசிலிருந்து ஒரு அறிக்கை விடுவதன் மூலமாக அதை சரிப்படுத்துகிறேன் என்றும் சொல்லி விட்டு மறுபடியும் நாலு நாளையில் வகுப்புவாதம் பேசுவது விஷம் என்று சொன்னால் அது எப்படி யோக்கியமான பேச்சாகும்.

வகுப்புவாதம் யார் ஆரம்பித்தது? வகுப்புரிமை அளவுக்கும் தகுதிக்கும் மேல் யார் அனுபவிப்பது? வகுப்பு வாதம் பேச வேண்டிய அவசியம் யாரால் ஏற்பட்டது?

இந்தியாவில் வகுப்பு வாதம் பேசாத வகுப்பார் யார்? ஜாதியார் யார்? என்று சுட்டிக்காட்ட முடியுமா? சீக்கியர் பேசுகிறார்கள், பார்சிகள் பேசுகிறார்கள், நாட்டுக் கோட்டையார் பேசுகிறார்கள், பார்ப்பனர்கள் பேசுகிறார்கள், முஸ்லீம்கள் பேசுகிறார்கள், கிறிஸ்தவர்கள் பேசுகிறார்கள், மற்ற இந்தியர்களும் பேசுகிறார்கள். இன்னும் பேசப்போனால் காங்கிரசுக்காரர்களும் பேசுகிறார்கள் என்று கூட சொல்லுவேன். ராணுவம் இந்திய மயமாக வேண்டு மென்றால் அது வகுப்பு வாதமல்லவா? உத்தியோகங்கள் இந்திய மயமாக வேண்டு மென்றால் அது வகுப்பு வாதமல்லவா என்று கேட்கின்றேன்.

அவை இந்திய மயமாகும் போது எல்லாம் பார்ப்பன மயமாவதை பார்ப்பனரல்லாதார்கள் சம்மதிப்பார்களா?

இந்திய மயமாகும் போதும் எல்லாம் இந்துக்கள் மயமாவதை முஸ்லீம்கள் சம்மதிப்பார்களா?

எல்லாம் இந்திய மயமாகும் போது எல்லாம் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்கள் மயமே ஆவதை கீழ் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்கள் சம்மதிப்பார்களா?

அப்படி ஒன்றும் ஆகாமல் இருப்பதற்கு காங்கிரஸ் ஒரு மார்க்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டால் அது தேசத் துரோகமாகிவிடுமா?

வங்காள வகுப்புவாதம்

காங்கிரசில் வகுப்பு வாதம் இல்லை என்பது உண்மையானால் மற்றெல்லா மாகாணத்திலும் வகுப்புத் தீர்ப்பை விட்டுவிட்டு ஆதிதிராவிடர்கள் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஒரு ராஜியின் மீது ஒப்புக்கொண்டு வங்காள இந்து முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பு விஷயத்தில் மாத்திரம் தோழர்கள் ஜவார்கால், ரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்றவர்கள் எல்லாம் இப்போது இவ்வளவு ஆத்திரம் காட்டுவது ஏதற்கு ஆக?

முஸ்லீம்கள் கை வலுத்துவிடுமே என்கின்ற பொறாமைதானே ஒழிய வேறு காரணம் என்ன?

வங்காள காங்கிரசுக்காரருக்கு சுயராஜ்யத்தை விட இந்து முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஒழிப்பதுதான் முக்கியம் என்று இப்போது ஏன் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்? தென் இந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் உள்பட ஆதிதிராவிடர்கள் சம்மந்தமான வகுப்புத் தீர்ப்புக்கு கையொப்பமிட்டுவிட்டு பார்ப்பனரல்லாதார் வகுப்பு உரிமையைக் கேட்பதைப் பொறுத்து மாத்திரம் “வகுப்பு உணர்ச்சி விஷம்” என்று சொல்லுவானேன்?

பார்ப்பன வகுப்பு ஆதிக்கம் குறைந்துவிடுமே என்கின்ற ஆத்திரம்தானே அல்லாமல் அதில் தேசியம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்கின்றேன். “ஜாதிமத வகுப்புகளை ஒழித்து இந்தியர் எல்லோரையும் ஒரே சமூகமாக்குவது” என்கின்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அப்படியானால் மாத்திரம் காங்கிரஸ் வகுப்புத் தீர்ப்பை தனது கொள்கைக்கு முட்டுக்கட்டையானது என்று சொல்லலாம். அப்படிக்கில்லாமல் ஜாதிமத வகுப்பு விஷயத்தில் நடுநிலைமை வகித்து அவனவன் வகுப்பு, மதம், கொள்கையை பின்பற்றி நடக்க சுதந்திரம் கொடுப்பதாக உத்திரவாதமளித்திருக்கிறபோது அவனவன் வகுப்புக்கு உள்ள அரசியல் உரிமை அளிப்பதில் ஏன் சூழ்ச்சி செய்ய வேண்டும்?

ஆதலால் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை வகுப்பு உணர்ச்சி இயக்க மென்றும் தேசியத்துக்கு விரோதமான இயக்கம் என்றும் சொல்லுவது யோக்கியப் பொறுப்பற்ற காரியம் என்றே சொல்லுவேன்.

சம்பளப் பொறாமை

தனிப்பட்டவர்களின் சம்பளங்களைப் பற்றி பொறாமைப்படுவதில் பயன் இல்லை. சம்பள விஷயம் அடியோடு மாற்றப்படவேண்டும். அது விஷயத்தில் பொது ஜனங்களுக்கு உரிமையில்தான் மாதிரியில் அரசியல் தத்துவம் இருக்கிறது. அது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. பலவற்றிற்கு காங்கிரசே காரணமாய் இருந்திருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமானால் நமக்குள் ஒற்றுமை வேண்டும்.

நமது நாட்டில் உள்ள அரசியல் உத்தியோக சம்பளத்தில் பெரும்பாகம் கொள்ளை கொள்வது பார்ப்பனர்களேயாகும். உத்தியோகத்தில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் சம்மதிப்பார்களே யானால் மற்றவர்கள் விஷயம் மிக அற்பமானதென்றும் சுலபத்தில் குறைத்துக்கொள்ளக்கூடியது என்றும் சொல்லுவேன்.

ஜஸ்டிஸ் நிர்வாகம்

மற்றபடி ஜஸ்டிஸ் நிர்வாகத்தைக் குறைகூறுவதிலும் நாணயம் இல்லை என்றே சொல்லுவேன். சீர்திருத்தங்களின் கீழ் மற்ற மாகாணங்களில் இரட்டையாட்சியில் மந்திரிகள் செய்த வேலைகளுக்கு மேலாகவே ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எத்தனையோ ஆதாரம் இருக்கின்றன.

ஆகையால் கை பலம், வாய் பலம், பிரசார பலம் ஆகியவைகளாலேயே ஒரு பெரிய சமூக இயக்கத்தை ஒழிக்கப் பார்ப்பது மற்றவனைக் கொல்வதற்கு ஆக வைத்திருக்கும் விஷத்தை தானே சாப்பிட்டுவிட்டது போல்தான் முடியப் போகிறது.

ஆதலால் பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ்காரர்களோ பொதுநல சேவைக்காரர்களோ இம்மாதிரி கோணல் வழியில் வெற்றிபெறலாம் என்கின்ற குறுகிய புத்தியை விட்டுவிட்டு யோக்கியமான முறையில் ஒற்றுமைப்பட்டு விடுதலையும் சுதந்தரமும் அடைய பாடுபடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வெற்றி தோல்வியின் மூலம் வகுப்புணர்ச்சியை அடக்கி விடலாம் என்று நினைப்பது ஆகாயக் கோட்டையாகவே முடியும் என்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

குறிப்பு: மதுரை ஜில்லாவில் 17.07.1936 உத்தமபாளையம் பொதுக் கூட்டத்திலும் 18.07.1936 பழனி தேவஸ்தானத்தின் முன்பாக நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலும் ஆற்றிய சொற்பொழிவு .

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 26.07.1936

காங்கிரசும் முஸ்லீம்களும்

காங்கிரசில் சில முஸ்லீம்கள் தீவிர உணர்ச்சி காட்டுவதாக காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் என்பனவற்றில் அடிக்கடி பிரஸ்தாபப்படுத்தப்படுகிறது.

உண்மையாகவே முஸ்லீம்கள் எப்படி இப்படிப்பட்ட காங்கிரசில் இருக்க முடியும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. பதவி மோகம் உள்ளவர்களும் காங்கிரசை தன் சொந்த சுயநல வாழ்க்கைக்கு ஆதார ஸ்தாபனமாய் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கருதுபவர்களும் காங்கிரசில் சேர்ந்து கொள்ளுவதில் ஆச்சரியமில்லை. காங்கிரஸ் பக்தராய் நடிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

ஆனால், தன் காலில் நிற்கக்கூடிய சுதந்திர வாதிகளும் நடுநிலை வகிப்பவர்களும் தங்களது மதத்தையும் சமூகத்தையும் முதன்மையாய்க் கருதுபவர்களும் எப்படி காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் நமக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.

இணையில்தான் தேசிய வீரர்கள் என்று போற்றப்பட்ட தோழர்கள் மௌலானாக்கள், மகமதலி, ஷங்கத்தலி ஆகிய இரு பெரியார்கள் “நாங்கள் முதலில் முஸ்லீம் இரண்டாவதும் முஸ்லீம் மூன்றாவது தேசிய வாதிகள்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க இன்று காங்கிரசின் முக்கிய சூழ்ச்சியானது முஸ்லீம்களின் ஆதிக்கத்தை எப்படியாவது தாழ்த்துவது என்றே குறிக்கொண்டிருக்கும்போது அதை எந்த முஸ்லீம்தான் மறக்க முடியும்.

இன்றைய அரசியல் பிரச்சினையின் உள் அந்தரங்கத்தை துருவிப் பார்த்தோமானால் இந்திய சுதந்தரத்தில் முஸ்லீம் ஆதிக்கமிருப்பதா இந்து ஆதிக்கமிருப்பதா என்பதே தலை சிறந்து விளங்குகின்றதைக் காணலாம்.

ஜனாப் ஜின்னா முதலிய முஸ்லீம் சமூகப் பிரமுகர்களும் முஸ்லீம் சமூக ஸ்தாபனமாகிய முஸ்லீம் லீக்கு பிரமுகர்களும் காங்கிரசினிடம் சம்மந்தம் வைத்துக்கொள்ள சில நிபந்தனை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகளை காங்கிரசுக்காரர்கள் அலட்சியம் செய்துவிட்டார்கள். அதுமாதிரிமல்லாமல் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் தோழர் ஜின்னா அவர்களின் நிபந்தனைகளை அலக்ஷ்யம் செய்த காந்தியார் பிரிட்டிஷாரிடம் “எங்களுக்கு முதலில் சுயராஜ்யம் கொடுங்கள். அப்புறம் முஸ்லீம்களின் நிலையை நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று துணிவுடன் கூறினார்.

அதன் பிறகே காங்கிரஸ் சம்மந்தமில்லாமல் முஸ்லீம் சமூக நன்மைக்குச் சில ஏற்பாடுகள் அரசாங்கத்தினிடம் செய்து கொண்டார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்களின் இன்றைய முக்கிய லட்சிய மெல்லாம் அந்த ஏற்பாடுகளை குலைப்பது என்றே வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

உதாரணமாக காங்கிரஸ் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை என்று தீர்மானித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எந்த வகுப்புத் தீர்ப்பை என்றால் முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பு என்பதைத்தான் என்று பிரத்தியக்ஷமாய் சொல்லி இருக்கிறது.

சட்டசபையில் தங்களுக்கு பலமில்லாததால் வகுப்புத் தீர்ப்பை உடைக்க முடியாது என்கின்ற கருத்தினமீது அந்தப் பேச்சை தற்காலிகமாக ஒத்திவைத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு சர்க்காரை வகுப்புத் தீர்ப்பை மாற்றும்படி செய்ய நிர்ப்பந்திப்பதற்காக முஸ்லீம்களின் சகாயத்தையே வேறு வழியாய் கோருகிறது. ஆனபோதிலும் காங்கிரஸ்காரர்களில் ஒரு பாகத்தாரே தோழர்கள் மாளவியா, ஆனே, மூஞ்சே, பாய் பரமானந்தம் போன்றவர்கள் இன்னமும் காங்கிரஸ்காரர்களாய் இருந்துகொண்டே முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பை குலைக்க வெளிப்படையாய் வேலை செய்கிறார்கள்.

அவ்வளவோடு இல்லாமல் இன்று வங்காளத்தில் முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பை ஒழிப்பதையே குறிப்பாகக் கொண்டு பெரியதொரு கிளர்ச்சி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லா இந்திய கிளர்ச்சி ஆக்கப் போகிறார்கள். காந்தியாரும் அதற்கு ஆசிகூறிவிட்டார். சில நாளைக்கு முன்பு கூட கல்கத்தா கார்ப்பரேஷனில் வகுப்பு உணர்ச்சி காரணமாகவே எல்லா முஸ்லீம்களும் ராஜிநாமா செய்து வெளியேறியது யாரும் அறியாததல்ல.

இந்தப்படியாக மற்ற மாகாணங்களிலும் இந்து முஸ்லீம் வகுப்புச் சச்சரவுகள் இன்று மூண்டு எரிகின்றபோது தென் இந்திய முஸ்லீம்கள் மாத்திரம் தங்களுக்கே குழிதோண்டிக் கொள்ளும் மாதிரியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு குதிப்பது என்றால் அது அறிவுடைமை யாகுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

16-7-36 - ந் தேதியில் கல்கத்தாவில் ஆல்பர்ட் ஹாலில் கூட்டப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தோழர்கள் ராமானந்த சட்டர்ஜி, கோஸ்வாமி, சரத்சந்திர சட்டர்ஜி, டாக்டர் மூஞ்சே முதலியவர்கள் இருந்து, வகுப்பு தீர்ப்பு அக்கிரமம் என்றும் அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் மெஜாரிட்டி சமூகமாகிய முஸ்லீம் சமூகத்துக்கு மெஜாரிட்டி ஸ்தானம் கிடைக்கும்படி சட்டம் செய்தது அக்கிரமம் என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

சரத்சந்திர சட்டர்ஜி அவர்கள் வகுப்பு தீர்ப்பில் தங்கள் இலக்கியமும் கலைகளும் கெட்டுப்போகும், அதாவது மதத்துக்கு ஆபத்து ஆதலால் அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பேசி இருக்கிறார்.

மற்றும் 14-7-36 -ல் கவி ரவீந்திரநாத் டாக்சுர் அவர்களே தலைமை வகித்து பிரமாண்டமான கூட்டம் கூட்டி அதில் அரசாங்கத்தையும் முஸ்லீம் சமூகத்தையும் மிரட்டி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அதே கூட்டத்தில் வங்காளத்தில் முஸ்லீம் சமூகமே எண்ணிக்கையில் அதிகமென்பதை ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்கு மெஜாரிட்டி ஸ்தானம் இருக்கும்படி வகுப்பு தீர்ப்பளித்தது மாத்திரம்தான் தப்பு என்று கருதுவதாகக் காட்டிக்கொண்டதுதான் ஆச்சரியமாகும்.

கவி ரவீந்தரர் மிரட்டுவதாவது,

“நமது சகோதர வகுப்பினருக்கு (முஸ்லீம்களுக்கு) திடீரென்று வந்துவிட்ட அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றி எனக்குப் பொறாமை இல்லை. ஆனால் சர்க்கார் சலுகை நின்றுவிட்ட பின்னால் என்ன விளையும் என்பதைப் பற்றித்தான் எனக்கு கவலையாக இருக்கிறது” என்று பேசி இருக்கிறார்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் இந்தப் போராட்டமே அதாவது முஸ்லீம்களின் வகுப்பு உரிமைப் போராட்டமே இப்போது சுயராஜ்ய போராட்டத்தைவிட முக்கியமானது என்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். பழய வங்காளப் பிரிவினைப் போராட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று ஆசைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆகவே போராடப்போவதாகவும் உறுதிகாட்டி இருக்கிறார்கள். தேசியப் பத்திரிகைக்காரர்களும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள்.

இந்த சமயத்தில் ஒரு காரியத்தை யோசிக்க வேண்டுமாய் பொது ஜனங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். அதாவது இந்த வகுப்புத் தீர்ப்புத் தத்துவத்தைப் பற்றி இப்போது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு கவலை இல்லை என்பதை அவர்கள் பலவகைகளில் காட்டிக்கொண்டிருந்தும் பின்னை ஏன் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் இந்துக்களைவிட முஸ்லீம்களுக்கு அதிக ஸ்தானம் வழங்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றியே என்பது ஒவ்வொருவரும் பேசியிருக்கும் பேச்சிலிருந்தே அறிகிறோம். அதிக எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் அதிக ஸ்தானம் அடைய வேண்டுமென்று கேட்பது தேசியத்துக்கு விரோதமானால் 35 கோடி இந்துக்களை 4½ கோடி இங்கிலீஷ்காரர் ஆளுவதை எப்படி தப்பு என்று சொல்ல முடியும் என்று யோசித்துப்பார்க்க விரும்புகிறோம்.

அதிகமாய் உள்ள முஸ்லீம்களுக்கு குறைந்த ஸ்தானங்களை கொடுத்து கொஞ்சமாய் உள்ள இந்துக்களுக்கு அதிக ஸ்தானங்கள் கொடுத்தால் முஸ்லீம்களை இந்துக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்பதுதானே அதன் அருத்தம் என்று கூறுகிறோம்.

அவரவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு தகுந்த ஸ்தானங்கள் பங்கு இல்லா விட்டால் இந்தியாவை வேறு யார் ஆண்டால்தான் என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

வகுப்பு தீர்ப்பு இல்லாவிட்டால் என்ன கதி ஆவது என்பதை இந்துக்களில் பார்ப்பனரல்லாதாரும் முஸ்லீம்களும் வெகுகாலமாக அனுபவத்தில் பார்த்துத்தானே வந்திருக்கிறோம்.

குறைந்த சமூகமாகிய பார்ப்பனர்கள் அதாவது 100க்கு மூன்று பேர்களாக உள்ளவர்கள் 100-க்கு 97க்கு மேல் உத்தியோகங்களையும் ஸ்தானங்களையும் கைப்பற்றி இருக்காவிட்டால் மதத்திலும், சமூகத்திலும் இவ்வளவு உயர்வுகள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்தால் ஸ்தாபனங்கள் சுதந்திரத்துக்கும் உண்மையான சமத்துவ தேசியத்துக்கும் அவசியமா இல்லையா என்பது விளங்கும்.

எண்ணிக்கைக்கு தகுந்தபடி ஸ்தானங்கள் வழங்கி வரப்பட்டு இருக்குமானால் இன்றைய 6 கோடி தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்கள் நிலை இவ்வளவு கேடாக இருந்திருக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தாலும் விளங்காமல் போகாது. இவ்வளவு தூரம் போவானேன். இந்த நாட்டில் இந்த 20 வருஷ காலமாக பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி என்பதாகவோ அல்லது பார்ப்பனர்கள் சொல்லுவது போல் “தேசத்துரோக”க் கட்சி என்பதாகவோ ஒரு கட்சி ஏற்படாதிருந்திருக்குமானால் இன்று தென் இந்தியாவில் முஸ்லீம்களுடைய நிலை என்னவாக இருந்திருக்கும் என்பதை உணர்ந்தாலும் உண்மை விளங்காமல் போகாது.

ஆகவே இந்திய முஸ்லீம்கள் தாங்கள் சமூகநலத்துக்கு அனுகூலமா யிருப்பதும் தங்கள் சமூகத்தை மேல் நிலைக்கு கொண்டுவந்து அவர்களுடைய உண்மையான சக்தியையும் மேன்மையையும் காட்டக்கூடிய நிலைக்கு கொண்டு வந்ததுமான வகுப்பு உரிமையை ஒழித்து பழியபடி தாழ்த்தக்கூடிய நிலைமைக்கு கொண்டுபோகக்கூடிய போலித் தேசியத்துக்காக விட்டுக்கொடுக்க சம்மதிக்கிறார்களா என்று கேட்கின்றோம். வகுப்பரிமை கேட்பதாலேயே ஒரு சமூகம் தேசத்துரோக சமூகமானால் அந்த தேசத் துரோகமே வகுப்பரிமையை மறுக்கும் தேசியத்தை விட மேல் என்பதுதான் நமது அபிப்பிராயமாகும். ஏனெனில் வகுப்பரிமை இல்லாதபோது இன்றைய நிலைக்குமேல் நாம் எவ்விதத்திலும் மேலான புத்தியிலோ, பதவியிலோ, சுயமரியாதை உணர்ச்சியிலோ நாம் இருந்துவிடவில்லை.

இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கும் இரண்டு முஸ்லீமாவது இருந்தால்தான் முஸ்லீம் சமூகத்தை ஏமாற்ற முடியும் என்று தோழர் உபயதுல்லா முதலியவர்களையெல்லாம் கூட தேசபக்த கூட்டத்தில் விளம்பரம் செய்யக் காரணம் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட வகுப்புணர்ச்சி அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகையால் முஸ்லீம் தோழர்கள் அதுவும் ஜீவனோபாயத்துக்கும் பதவி வேட்டைக்கும் அல்லாமல் உண்மையான பொதுநல நோக்கோடு இருக்கும் முஸ்லீம் தோழர்கள் வகுப்பரிமை இயக்கத்தில் சேரவேண்டுமா வகுப்பரிமையை மறுக்கும் இயக்கத்தில் சேரவேண்டுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 26.07.1936

இரு மசோதாக்கள்

யார் வகுப்புவாதிகள்?

முன்னேற்றத்துக்கு யார் முட்டுக்கட்டை!

பார்ப்பனியத்தின் விளைவு

இந்தியாவில் இன்று இரண்டு வகுப்பார்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதில் சிறிது கூட விவகாரமே இருக்காது என்று கருதுகிறோம்.

அதாவது ஒன்று :- பெண் மக்கள்.

இரண்டு :- தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்கள்.

இவ்விரு கூட்டத்தாரும் கல்வியில் 100க்கு ஒருவர் இருவர் கூட படித்தவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லத்தக்கதாகத்தான் இருக்கிறார்கள். செல்வத்திலோ பெண்களுக்கு சொத்துரிமையே கிடையாது. ஏனெனில் சட்டப்படியே பெண்களது வாழ்க்கை என்பது ஆண்களுக்கு அடிமை என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். பெண்கள் கற்று இருப்பதும் சொத்து வைத்திருப்பதும் மிக அருமையாகத்தான் இருக்கும்.

அதுபோலவே தீண்டப்படாதவர்கள் என்கின்றவர்கள் நிலையும் சமுதாய ஒழுங்குப்படியே மனிதத்தன்மை அற்றவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் பிறவித் தொழிலாளிகள், செல்வம் சேர்க்க சந்தர்ப்பமும், சமசுதந்திரமும் இல்லாதவர்கள். சட்ட நிர்பந்தத்தினாலல்லாது படிக்கவோ அரசியல் ஸ்தானம் பெறவோ முடியாதவர்கள். இப்படிப்பட்ட இரு சமூகத்தாரையும் பற்றி அரசாங்கம் கவனித்ததல்லாமல் இதுவரை எந்த ஜனத் தலைவர்களும் பொது நல ஸ்தாபனங்களும் கவனிக்கவே இல்லை.

சமூகப் புரட்சி ஸ்தாபனமாகிய ஜஸ்டிஸ் கட்சி அதாவது பார்ப்பன ரல்லாதார் இயக்கம் ஒன்று தோன்றி அதன் கிளர்ச்சியின் பயனாகவும் அது பார்ப்பனர்களுக்கும் காங்கிரசுக்கும் எதிராக அரசியலிலும் சமூக இயலிலும் சிறிது ஆதிக்கம் பெற்றதின் பயனாகவுமே இந்த இரு கூட்டத்தாருக்கும் இப்போது சிறிது காலமாய் பல நன்மைகள் ஏற்பட வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது பெண்கள் அரசியலில் பங்கு பெறவும் ஓட்டர்களாகவும் ஸ்தானம் பெறவும் நிர்பந்தமாய் சில இடங்களில் படிக்கவும் செளகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தீண்டப்படாதவர்கள் என்பவர்களும் அரசியலில் கலந்து கொள்ளவும் ஓட்டர்களாகவும், கண்டிப்பாய் சிலராவது உத்தியோகம் பெறவும் தெருவில் நடக்கவும், கிணறு, குளம், சாவடி ஆகியவைகளை பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்கவுமான முதலிய சௌகரியங்களை சட்ட பூர்வமாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவை பெரிதும் சென்னை மாகாணத்தில் மாத்திரமே அதுவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆதிக்கத்தில் இருந்த காரணத்தினாலேயே என்று சொல்லுவோம்.

இந்த சௌகரியங்களும் மற்ற மாகாணங்களில் சரியாக இல்லை என்பதோடு இனியும் அனேக சௌகரியங்கள் அவர்களுக்காகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படியிருக்க இது விஷயத்தில் காங்கிரசுக்காரர்கள், தேசியவாதிகள், சுதந்தரவாதிகள் என்பவர்களில் ஒருவராவது சட்டபூர்வமாய் எதுவும் செய்வதற்கு இதுவரை முயற்சிக்கவே இல்லை என்பதோடு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும் சௌகரியமும் இருந்தபோதெல்லாம் அலட்சியமாய் இருந்தது மாத்திரமல்லாமல் கூடுமானவரை எதிர்த்து முட்டுக் கட்டையாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் ஏதோ ஒரு சிறு அளவுக்கு பெண்கள் விஷயமாயும் தீண்டப்படாதார்கள் என்பவர்கள் விஷயமாயும் சில சௌகரியங்களுக்கு மாத்திரம் அதாவது பெண்களுக்கு சொத்துரிமை இருக்கவும் தீண்டப்படாதவர்கள் என்பவர்களுக்கு சமூக வாழ்க்கையில் சம சுதந்தரத்துக்கு இடையூறு இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு ஆகவும் இரு சட்டங்கள் செய்ய முறையே தோழர்கள் தசமுக அவர்களாலும் எம்.சி.ராஜா அவர்களாலும் இந்திய சட்ட சபைக்கு இரு மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தார் இவற்றைப்பற்றி பொதுஜன அபிப்பிராயம் கேட்டுவிட்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்படிக்கேட்டு இருப்பதை நாம் தவறு என்றே சொல்லுவோம். ஏனெனில் ஒரு பிரஜையினுடைய சுதந்தரத்துக்கு ஆக மற்றொரு பிரஜையின் அதுவும் அப்பிரஜையுடைய பிறவி எதிரிகளின் சம்மதம் கேட்பதானது போகாத ஊருக்குத் தடம் கேட்பது போலவேயாகும். ஒருவருடைய செல்வத்தில் மற்றவர்களுக்கு சுதந்தரம் உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அப்பொழுது மற்றவர்களை கேட்கலாம். அப்படிக்கில்லாமல் ஒரு மனிதனுக்கு மனிதத்தன்மை அளிப்பதைப்பற்றி மற்ற மனிதனை அனுமதி கேட்பது நல்ல எண்ணமென்றோ நல்ல அரசாட்சியின் தன்மை என்றோ நாம் ஒருநாளும் சொல்லமாட்டோம். தனி உடமை உலகில் மக்கள் யாவரும் ஆணானாலும் பெண்ணானாலும் செல்வம் சொத்து வைத்திருக்கவும் பெறவும் அருகதையுடையவர்களேயாவார்கள். இது இன்றைய உலகில் எல்லா நாட்டிலும் இருந்து வரும் முறையேயாகும். அப்படி இருக்க

இந்தியாவில் மாத்திரம் இப்பொழுதுதான் இந்த விதி கவனிக்கப்படுகிறது. இந்த கால தாமதத்துக்கு பார்ப்பனியமே காரணமாகும் என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

தீண்டப்படாதார்கள் என்பவர்களின் குறைகளும் 1000 வருஷத்துக்கு முன்பே அதாவது இந்து ஆட்சி - மனுதர்ம ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டு முஸ்லீம் ஆட்சி இந்த நாட்டுக்கு வந்த உடனே தீர்ந்திருக்க வேண்டிய விஷயமாகும். அப்படி இருந்தும் முஸ்லீம் ஆட்சியில் தங்கள் மதத்தைப் பெருக்கப் பாடுபட்டார்களே ஒழிய மனிதத் தன்மை இல்லாத மக்களுக்கு மனிதத் தன்மை சுதந்தரம் அளிக்க அவர்கள் சரியானபடி முயற்சித்திருப்பதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் தங்கள் மதத்தைப் பெருக்கும் விஷயத்தில் கவலை எடுத்ததின் மூலமாவது ஒரு அளவுக்கு பல கோடிக்கணக்கான மக்களின் இழிவும் அசௌகரியமும் ஒழிக்கப்பட்டது பற்றி பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதன்பின் இங்கிலீஷ் ஆட்சி வந்து 200 வருடங்கள் ஆகியும் இது வரையும் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவலை இல்லாமல் இருந்ததையும் நாம் அலட்சியப் புத்தியால் என்றோ நல்ல எண்ணத்தால் என்றோ ஒருநாளும் சொல்ல முடியாது. மதத்தைப் பெருக்கும் விஷயத்திலும் சரியானபடி நடந்துகொண்டார்கள் என்றும் சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் 200 வருஷ காலத்துக்கு 50, 60 லட்சம் மக்களே இந்தியாவில் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி தீண்டாமை ஒழிப்பதில் மத விஷயத்திலோ மனிதத்தன்மை விஷயத்திலோ இந்தியாவுக்கு செய்த நன்மை மிகமிகக் குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் மேல்கண்ட இரு தோழர்களும் கொண்டு வந்திருக்கும், மசோதாக்கள் இரண்டும் இந்திய மக்களால் பொன்னேபோல் போற்றி ஆதரிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு இந்தியனுடையவும் கடமையாகும். அப்படி இருக்க வழக்கம்போல் பார்ப்பனர்கள் இவ்விஷயத்தில் தங்கள் ஜாதிப்புத்தியைக் காட்ட முன்வந்துவிட்டார்கள். அதாவது ஊர்கள் தோறும் கூட்டம் கூட்டி எல்லா பார்ப்பனர்களும் ஒன்று சேர்ந்து இவ்விரு மசோதாக்களையும் கண்டித்துத் தீர்மானங்கள் செய்து அரசாங்கத்துக்கு அனுப்புகிறார்கள். இது நியாயமா என்று கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனர்கள் தாங்கள்தான் இந்தியாவுக்கு தர்மகர்த்தாக்கள் என்றும், பார்ப்பனர்கள் எல்லோருமே காங்கிரஸ்காரர்கள் தேசபக்தர்கள் என்றும், பார்ப்பனர்கள் தான் மனித சுதந்தரத்துக்கும் தேச விடுதலைக்கும் அன்னிய ஆட்சி ஒழிப்புக்கும் பாடுபடுபவர்கள் என்றும், வகுப்பு உணர்ச்சி இல்லாதவர்கள் என்றும், பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் தேசத் துரோகிகள் வகுப்புவாதிகள் என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஏழைமக்களுக்கும்

பார்ப்பனரல்லாதார்களே விரோதிகள் என்றும் இதுவரை சொல்லிக்கொண்டு வந்த பார்ப்பனர்கள் இப்பொழுது வெட்கமில்லாமல் தைரியமாய் இம்மாதிரி தோழர்கள் தசமூக பெண்கள் சொத்துரிமை மசோதாவையும், எம்.சி. ராஜாவின் தீண்டாமை விலக்கு மசோதாவையும் எதிர்த்து கண்டிக்கிறார்கள் என்றால் இதைக் கவனிக்கும்படி பொது ஜனங்களை வேண்டுகிறோம்.

இந்த மசோதாக்களை ஆதரித்தோ பார்ப்பனர்களின் இவ்விஷயங்களை கண்டித்தோ இதுவரை ஒரு தேசிய பத்திரிகையாவது, ஒரு காங்கிரஸ் வாதியாவது பேச்சு மூச்சு கூட காட்டவில்லை.

இந்த சிறிய சீர்திருத்தத்துக்கு உடன்படாமல் எதிர்க்கும் இப்பார்ப்பனர்களும் மறைமுகமாய் இவர்களை ஆதரிக்கும் தேசிய பத்திரிகைகளும், காங்கிரஸ்காரர்களும் நாளை இந்தியாவுக்கு “பூரண சுயேச்சை”யோ ராம ராஜ்யமோ வந்து விட்டால் எப்படி நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

இத்தனை பார்ப்பனர்கள் மீட்டிங்கு கூடி அந்த மசோதாக்களை கண்டிப்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தும் சிறிதாவது வாய்திறக்கிறார்களா என்பதை நினைக்கும்போது காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களின் ஆயுதம் என்பதும் காங்கிரசிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் அப்பார்ப்பனர்களின் குலாம்கள் என்பதும் கல்லின்மேல் எழுத்துப்போல் விளங்கவில்லையா என்று கேட்கிறோம்.

ஆகவே சுயநல வகுப்பார்களும் வகுப்புவாதிகளும் யார் என்று காங்கிரசில் இருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாரைக் கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 26.07.1936

மருதையா பிள்ளைக்கும் மார்க்க சகாய தீக்ஷதருக்கும் சம்பாஷணை

- கோமானி யெழுதுவது

மருதையாபிள்ளை:- வாங்கய்யா தீக்ஷதரே! செளக்கியமா? ரொம்பநாளாக காணமே.

மார்க்க சகாய தீக்ஷதர்:- ஆமாம், என்ன செய்கிறது? பிழைக்கிறவழி பார்க்கவேண்டாமா?

மருதையா:- நீங்கள் என்ன பாடுபடவா போகிறீர்கள், யாரோ சம்பாதிக்கிறான், எப்படியோ உங்கள் காரியம் நோகாமல் நடந்து விடுமே, என்ன குறை?

மார்க்க:- பூர்வீகம் போல் எண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுந் தெரியாதவர் போல் பேசறீர்களே.

மருதையா:- பூர்வீகமென்ன? நவீனமென்ன? எப்போதும் போலவேதான் உதயம் அஸ்தமனம் ஆகிக்கொண்டே வருகிறது. உமக்கு மாத்திரம் என்ன வித்யாசப்பட்டு காண்கிறதோ? எனக்கு ஒன்றும் தோணவே இல்லையே.

மார்க்க:- ஆமாம், உமக்கென்ன தெரியவேண்டி இருக்கிறது? எங்களைப்போல தூங்கி விழித்ததும் எங்கு கல்யாணம், எங்கு கருமாதி என்று வீடுவீடாக அலைந்தாலல்லவோ தெரியும். அப்படித்தான் அலைந்தாலும் முன் போல ஏதாவது மரியாதையுண்டா? இல்லாவிட்டாலும் தக்ஷணையாவது அணாக்கணக்கில் உண்டா? எல்லாம் வர வரக் கெட்டுப் போய்விட்டது. அந்த வயித்தெரிச்சலைக் கிளப்பாதேயும். வேறு ஏதாவது பேச்சிருந்தால் பேசுங்கோ.

மருதையா:- என்ன தீக்ஷதரே, மிக வருத்தமாகவும் சலிப்பாகவும் பேசுகிறீர்கள். ஏதாவது உங்களுக்கு வரவேண்டிய கடனை இல்லை என்று மறுத்து விடுகிறார்களா? அல்லது யாசிப்பது தவறு என்று அறிந்துகொள்ளுமாறு செய்கிறார்களா? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

மார்க்க:- கடனாவது இழவாவது - ஏதோ சுபா சுபங்களில் பிராமணனாயிற்றே என்று கொஞ்சமும் தற்கால ஜனங்கள் கவனிக்கிறதே

இல்லை. தர்ம மில்லை; தகஷணை இல்லை; தாம்பூலமில்லை. வர வர மிகவும் கேவலமாகி விட்டது. என்னமோ விருதா செலவாக நினைத்து வருகிறார்களே ஒழிய இதற்கெல்லாம் பலாபலன் கிடைக்கு மென்பது தோணுகிறதே இல்லை. மகா மோசம். அதைக் கேட்க வேண்டாம்.

மருதையா:- அவனவன் வீட்டு நல்ல காரியம் கெட்ட காரியங்களில் உமக்கென்ன பங்கு? யார் முதலை யாருக்கு இல்லை என்கிறார்கள்? இதில் வரும் பலா பலனென்ன? மிகவும் வருத்தப்படுகிறீர்களே விபரம் விளங்கும்படிதான் சொல்லுங்களேன்.

மார்க்க:- அவர் காரியங்களில் பங்கில்லா விட்டாலும் என்னய்யா தான தர்மமில்லையா, புண்ய பாபமில்லையா? அவர் முதலானாலும் ப்ராம்மணா - சூத்ராள் இல்லையா, மேல் கீழில்லையா? பெண் பிள்ளைகள் கூட கேவலமாக துச்சமாக நினைத்து பேசற காலம் வந்துட்டதே! உமக்கொன்றும் தெரியாது போல் பேசுரேளே, வயித்தெரிச்சலைக் கிளப்பரேளே.

மருதையா:- இன்னொருவனுடைய பாப புண்யத்தில் உமக்கென்ன கவலை, நீர் பிராமணனானால் மற்றவர்களுக்கென்ன, அவர் சூத்திரனானால் உமக்கென்ன? மனித வார்க்கத்தில் மேல் கீழ் என்ன? “பெண் பிள்ளை கூட” என சொல்கிறீர்களே, பெண்ணென்றால் கேவலமாக நினைத்துக் கொண்டீரா? இவ்வளவு வயித்தெரிச்சலை நீரே ஏன் உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்? உம்ம அலுவலை நீர் கவனித்துக்கொண்டு போனால் உமக்கேன் இவ்வளவு வருத்தம் வருகிறது? இதற்கெல்லாம் காரணமே புலப்படவில்லை.

மார்க்க:- நீர் வயசானவராகவிருந்தும் நவீன ஜனங்களைப்போல பேசுரேளே ஒழிய கொஞ்சமும் சாஸ்திர ஞானத்தோடு பேசறதில்லையே.

மருதையா:- எனக்கு சாஸ்திரக் கியானமுமில்லை; அதை நான் நம்புகிறதும்மில்லை. உமக்கு ஏதாவது ஷே ஞானம் இருந்தால் விபரமாகவும் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்துமாறும் சொன்னால் நான் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன்.

மார்க்க:- அப்படியானால் விபரமாக சொல்வதைக் கேளும். பிராமண கூத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்கிற நான்கு வருணங்களுண்டு. அதில் பிராமணனுக்கு ஆறு தொழில் உண்டு. அவைகளாவன:- வேதம் வாசித்தல், வாசிப்பித்தல், யாகம் செய்தல், செய்வித்து வைத்தல், தானம் கொடுக்கல், யாசித்தல் என்கிறவைகளாகும். ஆகையால் அவர்களுக்கு யாரிடமாவது சென்று யாசிக்க நேரும் சமயங்களில் மற்றவர்கள் அப்பிராமணர்களுக்கு உபசாரத்துடன் அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை உதவ வேண்டும். பெண்கள் முதலிய துச்சமானவர்களை விட்டு பதில் சொல்லும்படி செய்யக்கூடாது.

மருதையா:- ஓஹோ! யாசிப்பவர்க்கு மரியாதையோடு உபசரிக்க வேண்டுமா? சரி சரி பெண்களை தாழ்மையாக நினைக்க வேண்டுமா பேஷ்! நன்றாக இருக்கிறது.

மார்க்க:- உமக்கிதெல்லாம் கேலியாக் காணலாம், அப்படி நினையாதேயும். சாஸ்திரத்தில் அதிதிகளை தெய்வமாக பாவித்துபசரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களை மிகவும் கேவலமாகச் சொல்லி யிருப்பதாகச் சொன்னால் நம்பமாட்டீர். அதை வேணுமானால் அப்படியே சொல்லி விடுகிறேன் கேளும்.

“நண்ணருங் கடுவெங் கூற்றரு கரகேழ்

பிறப் பிறப்புறு புலி நாகம்

திண்கரியரி மாவலகை திண்குறளி தீவளி

கோடி வெந்தேட்கள்

விண்ணிட்யேறுகழு புழு குளவி வேதை செய்வன

வெலாந் திரண்டு

பெண்ணுருவெடுத்த.....” என்றும்,

ஆயிரநான்கு நூறொரு நான்கு பத்தொரு நான்கு

எட்டாவறையும்

நோய் கொளவரினுமமையுமந்தோவோர் நுண்

ணிடெப் பெண்ணலம் வேண்டேம்”

என்றும் இன்னும் இதைப்பற்றி பலவாறாகச் சொல்லி இருப்பதை யெல்லாம் அறியாதவராகப் பேசுரேளே; என்ன சொல்கிறது.

மருதையா:- இவைகளெல்லாம் தன்னலக்காரரால் எழுதிவைத்துக் கொண்டு ஊரை ஏமாற்றி வருவதற்கு உபயோகப்படுத்தி வருகிற வழக்க மென்று எனக்குத் தெரிந்தது தான். இம்மாதிரி எல்லாம் இனி சொல்லாது ஒழுக்கமுள்ளவைகளைக் கைப்பற்றி அவைகளிலுள்ளதை மனதில் வைத்து நடந்து வாரும்.

மார்க்க:- ஆனால் ஒழுக்கமுள்ளதையும் பொதுநலக்காரர் அனுஷ்டிப்பதையும் நீர் தான் சொல்லுமே பார்ப்போம்.

மருதையா:- ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும். அதாவது அழையாமல் கண்ட இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது.. அப்படிப்போனால் *‘‘திறந்து கிடக்கும் வாசல்தோறும் நுழைந்து திரியும் பதார்த்த’’மாக பாவிக்கப்படுவீர். யாரிடமும் ஒன்றும் யாசிக்கக்கூடாது. அப்படி செய்வீர்களானால் உம்மை திருடனுக்குச் சமானமாக பாவிப்பார்கள். எப்படி எனில் திருடனும் தனக்குப் பாத்தியமில்லாத மற்றொருவன் முதலை தான் பெற இச்சிக்கிறான். யாசகனும் தனக்கு பாத்தியப்படாத மற்றொருவன் முதலை அடைய இச்சிக்கிறான். இதில் இன்னொருவன் முதலை இச்சிப்பதில் இருவருக்கும் பேதமென்ன விருக்கிறது? நீர் சொன்ன பெண்ணைப்பற்றி இழி சொற்களுக்கும் ஒரு பதில் சொல்லி விடுகிறேன்.

* திறந்து கிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்து திரியும் பதார்த்தம் = நாய்

“கண்டு கேட்டுண்டொயிர்த்து ற்றறியுமைம் புலனும்

ஒண்டொடி கண்ணே யுள்”

“உலகின் வாழ்க்கை செவ்வனே நடைபெறுதற்குத் தாயகமான பெண்கள் என்பவர்கள் இன்றியமையாதவர்கள்” என்னும் சீரிய பொன்னுரைகளைக் கேட்டிலர் போலும்.

ஆகையால் இன்று முதல் ஏதாவது ஒரு நல்ல தொழிலைக் கடைப் பிடித்துச் ஜீவித்து வாரும். இந்தப் பழய சோம்பேறி வாழ்க்கைகளை இனி கனவிலும் நினைவாதீர். உம்முடன் பழகின தோஷத்திற்கு இவைதான் நான் உமக்குச் சொல்லக்கூடும். நான் போய்வருகிறேன் நேரமாகிவிட்டது.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - உரையாடல் - சூலை 1936

கற்பொழுக்கம்

நமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்ததைவிடச் சிறப்பாக வாழக் கற்றுக் கொள்வதே நாம் நமது முன்னோர்களுக்குச் செய்யக் கூடிய மரியாதை என ஒரு பெரியார் கூறியிருக்கிறார். சமூக முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய கருத்துக்கள் பலதிறப்பட்டனவாயிருக்கின்றன. முன்னோர்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே இல்லை. மேனாட்டாரைப் போலவே கீழ்நாட்டாரும் முன்னேற்ற விஷயத்தில் அலட்சியமாகவே இருந்து வந்தனர். உண்பது உடுப்பது போன்ற புறத் தேவைகளிலே அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்தனர். சீர்திருத்த உணர்ச்சியும் முன்னேற்ற உணர்ச்சியும் மிகச் சமீப காலத்திலே தோன்றின.

இப்பொழுதும் மிக்க ஆர்வமுடைய சீர்திருத்தவாதிகளும் கூட சில குறிப்பிட்ட துறைகளிலே சீர்திருத்தம் செய்ய விரும்புகின்றனர். சர்வ வியாபகமான சீர்திருத்தங்களை விரும்புவோர் மிகச் சிலரே.

உலக முழுதும் பொதுவாக இருந்து வரும் சமூக லட்சியம் என்னவெனில் நமது முன்னோர்களைப்போல வாழ்க்கை நடத்துவதே.

ஆனால் சமூக ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் குறைபாடுடையனவாகவே இருக்கின்றன. சீர்திருத்தம் தேவையில்லாத ஸ்தாபனங்களே இவ்வுலகத்தில் இல்லையென்று ஒப்புக்கொள்வதே உயர்வான லட்சியம். ஒழுக்கம் மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை இப்பொழுது அநேகமாக எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். பழமை விரும்பிகள் எப்பொழுதும் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தே வருகிறார்கள். கற்பு அல்லது ஆண் பெண் ஒழுக்க விஷயமாகத் தற்காலம் இருந்து வரும் ஏற்பாடுகளே சரியானவை என்றும், அவைகளை மாற்றினால் சமூகமே அழிந்து விடுமென்றும் அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள்.

எனவே, தற்காலம் அமலில் இருந்து வரும் ஆண் பெண் ஒழுக்க சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பலதிறப்பட்ட ஒழுக்கங்கள்

ஆனால் கற்புணர்ச்சி உலக முழுவதும் ஒரே சீராக இருக்கவில்லை. ஒரு தேசத்தில் நல்லொழுக்கமென மதிக்கப்படுவது வேறொரு தேசத்து கூடா வொழுக்கமாக எண்ணப்படுகிறது. எனவே முக்கியமான சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் இங்கு ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். பொதுவாக பெண் புருஷனின்

அடிமை என்றும், போகப்பொருள் என்றும், அவனைப் புருஷன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் உலக மக்கள் எல்லாம், ஒரு காலத்து நம்பியே வந்திருக்கின்றனர்.

ஆஸ்திரேலியாவிலே பெண்கள் அடிமைகளிலும் கடையராகவே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். புருஷர்கள் பெண்களை மிகக் கொடுமையாக நடத்தினார்கள்; மிருகத்தனமாக ஹிம்சித்தார்கள். பெண்கள் சுந்தரிகளாக இருந்து விட்டாலோ அவர்கள் பாடு அதோ கதிதான்.

ஆப்பிரிக்கப் பெண்கள் நிலைமையும் மிக்க பயங்கரமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. பெண் புருஷன் சொத்தாகவே இருந்து வந்திருக்கிறான். தன்னிஷ்டப்படி அவளை உபயோகித்துக்கொள்ள புருஷனுக்குப் பூரண சுதந்தரம் இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஹிமாலயப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு ஜாதியார் திபெத்தியர் வழக்கத்தைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். பண்டங்களை விற்பது போல் அவர்கள் பெண்களை விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். ஒரு பெண்ணுக்கு ஏக காலத்துப் பல புருஷர்கள் கணவன்மாராயிருந்து வருகிறார்கள். தகப்பன் புத்திரிகளை தாராளமாக விற்கிறான். அம்மட்டோ அவர்கள், தங்கள் மனைவிகளை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வாடகைக்கும் விடுகிறார்கள்.

நியூஜீலந்து வழக்கம் கொடியதாயிருப்பதுடன் விநோதமாகவும் இருக்கிறது. தந்தை தன் மகளையும், சகோதரன் தன் சகோதரியையும் வேறொருவனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்கும்போது “அவள் உனக்கு திருப்தியளிக்க வில்லையானால் அவளை நீ விற்றுவிடு, அல்லது கொன்றுவிடு, அல்லது தின்றுவிடு, நீயே அவளுக்கு எஜமான், அவளை உன் இஷ்டப்படி என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாம்” என்று கூறுவார்களாம்.

காட்டாள ஜாதியார் பழக்க வழக்கங்கள் இவ்வாறாக, நாகரிக மக்கள் நிலைமை எவ்வாறு இருந்திருக்கிறதெனப் பார்ப்போம்.

ரோமாபுரியில் ஆதி காலத்திலே பெண் கணவன் குடும்பத்தின் பொதுச்சொத்தாக, பொது அடிமையாக மதிக்கப்பட்டுவந்தாள். காட்டோ என்ற நல்லொழுக்கமுடைய பெரியார் தன் மனைவி மரேஷியாவைத் தன் நண்பன் ஹார்ட்டன்சியக்கு இரவலாகக் கொடுத்து அவன் இறந்த பின்பு அவளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டாராம். ரோமர் கலியாண முறை ஒரு அடிமை ஒப்பந்தமாகவே இருந்து வந்தது. பெண் தன் ஆயுட்காலம் முழுதும் கணவனது அடிமையாகவே மதிக்கப்பட்டு வந்தாள்.

ஆங்கிலப்பெண்கள் நிலைமையும் ஆதியில் மிக மோசமாகவே இருந்து வந்தது. புருஷன் தன் மனைவியை மனங்கொண்ட மட்டும் அடிக்கலாம்; ஆனால் பெருவிரலைவிடப் பருமனான தடியால் அடிக்கக் கூடாது. இந்தப் புராதன கொடிய வழக்கம் சில இடங்களில் இப்பொழுதும் வெகு அபூர்வமாக இருந்தே வருகிறது. பெண்களின் துயரத்தைக்

குறைக்கும் சட்டங்கள் தோன்றிய போதெல்லாம் பழமைவிரும்பிகள் மிக வன்மையாக எதிர்த்தே வந்தனர். அத்தகைய எதிர்ப்பு நெடுங்காலம் மிக வன்மையாக இருந்து வந்ததாயினும் காலஞ் செல்லச் செல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டே வந்தன.

தகப்பன் மகளைத் தீண்டுவதும் சகோதரன் சகோதரியைத் தொடுவதும் பயங்கர அநாசாரமான பாபச் செயலாக இப்பொழுது மதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் கி.மு.66ல் அராபியாவிலே சகோதரன் சகோதரிகளையும், புத்திரர் தாய்மாரையும் பெண்டாண்டு வந்ததாக ஸ்ட்ராபோ என்பார் கூறுகிறார். வமிச விருத்திக்காக முறை கேடான புணர்ச்சி உலக முழுதும் அனுமதிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது.

பிரம்மா தன் புத்திரியான சரஸ்வதியை மணஞ்செய்துகொண்டானாம். எகிப்திய தேவனான அம்மன் தன் தாயை மனைவியாக்கிக் கொண்டானாம். ஒடின் என்ற தேவன் தன் புத்திரி பிரிக்காவை மனைவியாக்கி கொண்டானாம். ஜனு பிட்டர் தன் சகோதரி ஜூனோவை விவாகம் செய்து கொண்டான். இந்தியாவிலும் சில ஜாதியாருக்குள் சகோதரர் சகோதரிகளை மணந்து கொள்ளும் வழக்கம் இப்பொழுதும் இருந்தே வருகிறது.

ஒரு காலத்திலே ஆணும் பெண்ணும் தம் இஷ்டப்படி கண்டபடி புணர்ந்தே வந்தார்கள். “ஒரு புருஷன் ஒரு பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவளைச் சேர எல்லாப் புருஷர்களுக்கும் உரிமையுண்டு” என ஹாரடாட்டஸ் கூறியிருக்கிறார். லீசியார், எட்ரூஸ் காளர், சீரிட்டர், அத்தீனியர், லெஸ்பெயின்கள், எகிப்தியர் முதலியவருக்குள் பண்டு ஆண்களும் பெண்களும் தத்தம் இஷ்டப்படி வரையறையின்றிப் புணரும் வழக்கம் இருந்து வந்தது என பாச்சோபின் என்பார் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். பெண்கள் பருவமடைந்த பிறகு ஏதேனும் ஒரு ஆலயத்துக்குச் சென்று ஏதேனும் ஒரு இளைஞனைத் தேடிப்பிடித்துக் கூடி கன்னிகழித்துக் கொள்ள வேண்டியது பாபிலோன் நகரத்திலே ஒரு புனிதமான மதச்சடங்காக மதிக்கப்பட்டு வந்தது. மெம்பிஸ், அர்மீனியா, டயர், சிடோன் முதலிய பிரதேசங்களிலும் இந்த அநாச்சாரம் இருந்து வந்திருக்கிறது. லிபியன் கன்னிப்பெண்கள் தனக்கு இஷ்டமானவரைக் கூடி சீதனத்துக்கு வேண்டிய பணத்தைச் சம்பாதித்தார்கள். விவாகத்துக்கு முன் அவர்களுக்கு புணர்ச்சி சுதந்தரம் இருந்து வந்தது. எனவே பல பேரைக் கூடி அதிக பணம் சம்பாதித்தவளையே எல்லோரும் மணக்க விரும்பினர். தாரசிய ஜாதியாருக்குள்ளும் இவ்வழக்கு இருந்து வந்ததாக ஹெராடாட்டஸ் கூறுகிறார். எகிப்திய ராஜகுமாரி ஒருத்தி விபசாரம் செய்து பணம் சம்பாதித்துத் தனக்கென ஒரு கோபுரம் 7(Pyramid) கட்டிக் கொண்டதாகவும் தெரியவருகிறது.

மார்குஸாஸ், பிலிப்பையன், பொலினீஷியத் தீவுகளிலுள்ள சில பிரதேசங்களிலும் ஆபிரிக்காவில் சில ஜாதியாருக்குள்ளும் பெண்களுக்கு

இப்பொழுதும் புணர்ச்சிச் சுதந்தரம் இருந்தே வருகிறது. கலியாண தினத்தன்று பெண்ணின் பந்துக்களான புருஷர்கள் எல்லாம் அப்பெண்ணைக் கூடும் வழக்கம் பாலியரித் தீவுகளில் மிகச் சமீப காலம் வரை இருந்து வந்தது. சில ஜாதியார், எல்லாப் புருஷர்களுக்கும் ஒரு பெண்ணைச் சேர உரிமையுண்டென்பதற்கு அறிகுறியாக எல்லாருக்கும் பொதுவான ஜாதித்தலைவனோ குல குருவோ அப்பெண்ணைக் கூட அனுமதிக்கிறார்கள். மலையாளத்திலே ஒரு ஜாதியார் தம் மனைவிமாரின் கன்னி கழிக்க மத குருமாரை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இந்தியாவின் அநேக பிரதேசங்களிலும் பெசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலுள்ள சில தீவுகளிலும் இவ்வழக்கம் இப்பொழுதும் அநுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது. செனிகாப்பியாவிலே ஜாதித் தலைவன் அந்தப் புண்ணிய கருமத்தை நடத்தி வருகிறான். சில பிரதேசங்களிலே கன்னி கழிக்க விக்கிரகங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இவ்வழக்கங்களைப் பின்பற்றியே, ஐரோப்பாவிலும் மத்திய காலம் வரை முதலில் புணரும் உரிமை குறிப்பிட்ட சிலருக்கு இருந்து வந்தது.

ஆண், பெண் ஒழுக்க ஏற்பாடுகளை நாம் நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவை யாவும் ஏதேனும் ஒரு முறையில் ஒரு மதக் கொள்கையைத் தழுவி நிற்பதைக் காணலாம். எனவே ஆண் பெண் ஒழுக்கக் கொள்கைகளையும் ஆசாரங்களையும் நாம் பரிசீலனை செய்யும்போது அந்த விஷயம் மிகவும் சிக்கலான தென்பதையும் விசாலமான தென்பதையும் நாம் முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; நம்முடைய ஒழுக்க முறையே மேலானதென்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு முடிவு கட்டி விடலாகாது. மற்றக்கால ஆசாரங்களை நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் தான் நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய முறை புலனாகும்.

பழைய ஏற்பாட்டு ஒழுக்கங்கள்

தற்காலக் கிறிஸ்தவ கற்பொழுக்கத் திட்டங்களுக்கு புதிய ஏற்பாட்டைத் தழுவின பழைய ஏற்பாட்டு ஒழுக்க முறைகளும் அவைகளின் பாஷ்யங்களுமே ஆதாரமாகும். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதை பழைய ஏற்பாடு ஆதரிக்கிறது. “புருஷன் தனிமையாக இருப்பது நல்லதல்ல. நான் அவனுக்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை உண்டு பண்ணுவேன்” என்று சொல்லி ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்து கடவுள் ஜோடி சேர்த்ததாகப் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. மற்றும் ஆணையும் பெண்ணையும் கடவுள் ஆசீர்வதித்து “நீங்கள் பெற்றுப் பெருகி உலகத்தை நிரப்புவீர்கள்” என்று கட்டளையிட்டானாம். கிறிஸ்தவ ஒழுக்கங்களை வகுத்த ஆதிக்கிறிஸ்தவ ஞானிகள் பிரம்மச்சாரியத்தைப் பாராட்டிப் பேசியிருந்தாலும் கிறிஸ்து மதத்துக்கு ஆதாரமான ஹிப்ரு மதம் பிரம்மச்சாரியத்தை ஆதரிக்கவில்லை. ஒருபுருஷன் பல பெண்களை மனைவியாகக் கொள்வதை பழைய ஏற்பாடு ஆதரிக்கிறது. ஆதாமின் ஏழாம் தலைமுறையானான லாமெத்து இரண்டு பெண்களை மணந்திருக்கிறான். தலைமைப் பூசாரி

ஒரே பெண்ணைத்தான் மணக்க வேண்டுமென்று பழைய ஏற்பாடு வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அரசன் பல பெண்களை மணத்தல் கூடாதென்றும் கட்டளையிட்டிருக்கிறது. எனினும் பல அரசர்கள் அதை மதிக்கவில்லை. தாவீது அரசன் பல பெண்களை மணந்தான். சாலோமன் அரசனுக்கு 700 மனைவிமாரும் 300 வைப்பாட்டிகளும் இருந்தார்கள். ஆபிரகாம் தன் சிறற்பன் மகளை கலியாணம் செய்து கொண்டான். ஒருவன் இறந்தால் அவனது விதவையை அவன் தம்பி கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று லெவியட் சட்டம் வற்புறுத்துகிறது. ஆபிரகாம் தன் மனைவியின் வேலைக்காரியைக் கூடிப் பிள்ளை பெற்றான். ஜெக்கப் இரண்டு சகோதரிகளை மணந்து கொண்டதுடன் அவர்களுடைய வேலைக்காரிகளையும் வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டான்.

பெண்கள் நிலைமை

ஹிப்ரு சட்டப்படி மனைவி கணவனுக்கு அடிமையாகவே இருந்தாள். கணவன் மனைவியை ஹிம்சித்தால் சட்டப்படி அவளுக்குப் பரிகாரமில்லை. கணவனுக்கு மட்டும் விவாக விடுதலை உரிமையளிக்கப் பட்டிருந்தது. புருஷனுக்குப் பிடிக்காத பெண்ணை அவன் வீட்டை விட்டு விரட்டலாம். அவள் அப்பால் விருப்பமுள்ளவனைக் கூடி வாழலாம். கணவன் மனைவியை நீக்கும்போது தன் கைப்பட ஒரு அறிக்கை எழுதிவெளியிட வேண்டும்.

தந்தைக்குத் தன் குழந்தைகள் மீது பூரண அதிகாரம் இருந்து வந்தது. குழந்தைகளைக் கொல்லவும் கூட அவனுக்கு உரிமை இருந்தது. புத்திரிகள் மீதும் பூரண சுதந்தரம் இருந்து வந்தது. அவன் புத்திரிகளை விற்பனை செய்யலாம். விபசாரம் செய்யக்கூடாதென்று பத்துக் கற்பனையில் ஒரு விதி இருக்கிறது. மனைவி கணவன் சொத்தாகையினால் அவளைப் பிறர் உபயோகப்படுத்தக் கூடா தென்பதே அத்தடையின் கருத்து. “ஒரு மனிதன் தன் அயலான் மனைவியோடாவது பிறன் மனைவியோடாவது விபசாரம் செய்தால் விபசாரம் செய்த ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு கன்னிப்பெண் வேறொரு பெண்ணின் கணவனோடு சேர்ந்தால் அவளுக்கு தண்டனை வழங்குவதைப் பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை. விபசாரம் ஒரு குற்றமென பழைய ஏற்பாடு விதித்திருந்தாலும் அக்காலத்து விபசாரம் தாராளமாக நடைபெற்றே வந்திருக்கிறது.

லாட் என்பான் வீட்டுக்கு இரண்டு விருந்தாளிகள் வந்தனர். அவர்களை வரவேற்று அவன் உபசாரம் செய்தான். ஆனால் அவ்விருந்தாளிகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று ஊரார் கேட்டுக் கொண்டார்கள். எனினும் லாட் இணங்கவில்லை. அதிதிகளை விரட்டுவது மகா பாபமென எண்ணினான். எனவே அதிதிகளை ஊரார் தொந்தரவு செய்யாதிருந்தால் தன் இரண்டு புத்திரிகளையும் ஊராருக்கு வழங்கி விடுவதாக லாட்

கூறினான். தன் புத்திரிகளின் கற்பை விட அதிதி சத்தாரமே அவனுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றிற்று. இதனால் அக்காலத்துப் பெண்களின் நிலைமை எவ்வளவு இழிவாக இருந்ததென்று விளங்கவில்லையா?

புதிய ஏற்பாட்டு ஒழுக்க முறைகள்

கிறிஸ்துவின் உபதேசங்களைக் கேட்டால் நாம் கனவுலகத்தில் இருப்பது போலவே தோன்றும். “ஒரு பெண்ணை காமக் கண்ணால் நோக்குபவன் மனத்தினால் வியபிசாரம் செய்கிறான்” என்று கிறிஸ்து கூறுகிறார். ஆனால் இது அனுபவசாத்தியமான உபதேசமல்ல. மனத்தினால் விபசாரம் செய்கிறவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் தண்டனையளித்தால் உலக மக்கள் எல்லாம் சிறையில் அடைபட்டவேண்டியதுதான். விவாக விடுதலையைப் பற்றி கிறிஸ்துவின் உபதேசம் மிகவும் கண்டிப்பானதுதான். “விபசார தோஷத்துக்கு ஆளாகாத பெண்களை விவாக விடுதலை செய்பவன் அவன் விபசாரம் செய்யும்படி தூண்டுகிறான். விவாக விடுதலைபெற்ற பெண்களை விவாகம் செய்கிறவனும் விபசாரம் செய்கிறவனாகிறான்” எனக் கிறிஸ்து கூறுகிறார். இது உயர்வான லட்சியந்தான். ஆனால் அக்கால மக்களுக்கு அது பொருத்தமானதல்ல. இன்றும் ஆண்களும் பெண்களும் அதைப் பின்பற்ற முடியாத நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். மணவினைகள் சுவர்க்கத்தில் நடைபெற்றால் அவைகளை ரத்து செய்ய நமது நீதிஸ்தலங் களுக்கு ஒருகால் அதிகாரமில்லாது இருக்கலாம். ஆனால் மண்ணுலகத்தில் நடைபெறும் கலியாணங்களை ரத்து செய்ய நமது நீதி ஸ்தலங்களுக்கு அதிகாரமிருந்தான் ஆகவேண்டும்.

மேலும் கிறிஸ்துவின் போதனை பழைய ஏற்பாடு முதல் ஆகமத்துக்கு முரணானதாகவே இருக்கிறது. இல்லறத்தை கிறிஸ்து பாராட்டவில்லை. எல்லாரும் இல்லற வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்று அவர் கூறவில்லை. பிரமச்சரியத்தையே அவர் ஆதரிக்கிறார். கிறிஸ்து உபதேசப்படி எல்லாரும் பிரமச்சாரிகளாயிருந்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் உலகம் காலியாகிவிடுமென்று நாம் கூறவும் வேண்டுமா?

அது ஒரு பயங்காளித்தனமான போதனை. எனினும் அது உலகம் முழுதும் பரவியிருக்கிறது; அது பெண்ணுலகத்தை அவமதிக்கிறது; காதலைக் கேவலப்படுத்துகிறது. மனோ கற்பிதமான சுவர்க்கத்தையடையும் பொருட்டு ஆண்கள் எல்லாம் ஆண்மையை இழந்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. பெண்கள் எல்லாம் தேவாலயத்தில் மௌனமாக இருக்க வேண்டுமென்றும், புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்றும் கணவன்மார் கட்டளைகளை மீறக்கூடா தென்றும் பால் கூறுகிறார். ஏனெனில் கிறிஸ்து ஆத்மாவின் ரக்ஷகனாயிருப்பது போல கணவன் மனைவியின் உடலின் ரக்ஷகனாயிருக்கிறானாம். ஆகவே, ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பெண்ணுலகத்தை அவமதித்தே வந்தார்கள். பிரம்மசரியத்தையே மேலானதாக மதித்தார்கள். இல்லறம் இரண்டாம் பக்ஷமாகவே மதிக்கப்பட்டது.

மற்றும், பெண் அசுத்தமானவள் என்றும், ஆண்களைத் தப்பு வழியில் செலுத்துகிறவள் என்றும், மக்கள் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமானவள் என்றும் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. “பெண்ணே! நீ நரகத்தின் வாயாய் இருக்கிறாய்” என டெர்ட்டுலியன் கூறியிருக்கிறார். கலியாணம் ஒரு சாபத்தீட்டு என வேறொரு ஞானி கூறுகிறார். பெண் விரைவாக வளரும் ஒரு களையென்றும் அசுத்தமானவள் என்றும் 13-வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேறொரு கிறிஸ்தவ ஞானி கூறியிருக்கிறார்.

பெண்ணுலகத்தை கிறிஸ்து மதம் மட்டும் இழிவாகக் கூறவில்லை. “பெண்கள் அவமானத்துக்கு, இருப்பிடமானவர்கள் அவர்களைப் பார்க்கவும் கூடாது” என ஹிந்துக்களின் மனுதர்மம் கூறுகிறது.

தத்துவமுறையில் பார்த்தால் தற்கால கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்திட்டங்கள் மிகவும் உயர்வானவை தான். ஆனால் அது அனுபவசாத்தியமானதல்ல. சுவர்க்க போகத்துக்காக ஆண் தன்மையை இழந்தவனே கிறிஸ்து மதக் கொள்கைப்படி மேலானவனாகக் கருதப்படுகிறான். இல்லறம் இரண்டாம் பக்ஷமாகவே கருதப்படுகிறது. விபசாரதோஷம் ஏற்பட்டால் தான் விவாக விடுதலையுண்டு. விபசாரத்துக்கு கிறிஸ்து மதத்திட்டத்தில் இடமே இல்லை. சுமார் 19 நூற்றாண்டுகாலம் இந்த ஒழுக்கத்திட்டம் அமலில் இருந்தே வருகிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்பதையே நாம் இப்பொழுது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். சரியாக வேலை செய்யும் திட்டங்கள் எல்லாம் உத்தமமானவை என்று கூறப்படுவதுண்டு. கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்திட்டப்படி நடக்க கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு சிறிதாவது முயன்றிருந்தால் அந்த திட்டத்துக்கு ஒருவாறு மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டியது தான். ஆனால் அந்த லக்ஷயத்தையடைய நாம் முயலவே செய்யாது இருந்தால் அந்த லக்ஷயத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று தான் முடிவு கட்டவேண்டும்.

அந்த லக்ஷயத்தை உயர்ந்த அறிவாளிகள் எல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள். இந்திரிய நிக்கிரகம் அவ்வளவு உயர்வான சீலமல்லவெனக் கூறுகிறார்கள். ஏக பத்னி விரதம் விபசாரத்துக்கும் மற்றும் எண்ணற்ற முறைகேடான புணர்ச்சிக்கும் இடமளிக்கிறது. கிரியாம்சையில் அதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதென இனி ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - சூலை 1936

யந்திரங்கள் வேண்டாமா?

“மனிதவர்க்கத்திற்கு யந்திரங்கள் விரோதி” என்று நாம் கருதி இருந்த காலமும் அந்தப்படியே யந்திரங்களை எல்லாம் “பிசாசு” என்று பிரசாரம் செய்த காலமும் உண்டு. மனிதனின் இயற்கை முற்போக்கினுடையவும், அறிவு ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியினுடையவும் தத்துவத்தை அறிந்த பிறகும் அவ்வளர்ச்சியை மேலும் மேலும் விரும்புகின்ற நிலையிலும், மக்களின் சரீர கஷ்டத்தை உணர்ந்து அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசையில் முயற்சி கொண்டிருக்கும் போதும் எந்த மனிதனும் யந்திரத்தை வெறுக்க முடியவே முடியாது. அன்றியும் கண்டுபிடித்தும் வரவேற்றுமே ஆகவேண்டும்.

ஏன் என்றால் மனித அறிவின் சுவாப அனுபவத்தைக் கொண்டும் ஆராய்ச்சியைக் கொண்டும் நாளுக்கு நாள் சுருக்க வழியை கண்டு பிடிப்பதே இயற்கையாகும். அது மாத்திரமல்லாமல் ஜீவன் சரீரப் பிரயாசையை குறைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுவதும் இயற்கையாகும். இந்த இரண்டு சுவாவ குணங்களும் யந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்து கையாடித்தான் தீரும். ஆகவே அறிவும், ஆராய்ச்சியும் இல்லாத இடங்களில் தான் யந்திரங்கள் அருமையாய் இருப்பதும், அலட்சியமாய்க் கருதுவதுமாய் இருக்குமே தவிர, மற்ற இடங்களில் அதாவது பகுத்தறிவு, ஆராய்ச்சி முன்னேற்றமுள்ள இடங்களில் யந்திரத்தாண்டவமே அதிகமாயிருக்கும்.

வியாச ஆரம்பத்தில் நாம் குறிப்பிட்டதாகிய “மனித வர்க்கத்திற்கு யந்திரங்கள் விரோதி” யந்திரங்கள் “பிசாசு” என்று நாம் கருதியதாகக் குறிப்பிட்டதானது அறிவும், ஆராய்ச்சியும் கூடாது என்கின்ற எண்ணத்தின் மீதோ, இயற்கையோடு போராடவேண்டுமென்றோ, அல்லது மனிதன் சரீரத்தால் கஷ்டப்பட்டு, இம்சைப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்றோ கருதியல்ல. ஆனால் மற்றதைக் கருதி அவ்வப்பிராயம் கொண்டோம் என்றால் “யந்திரங்கள் பல பேர் பல நாள் செய்யும் காரியத்தை வெகுசில பேர் சில நாளில் செய்து விட்டால் மற்ற ஆள்களுக்கும் மற்ற நாள்களுக்கும் ஜீவனத்திற்கு - கூலிக்கு மார்க்கம் எங்கே? அதன் மூலமாய் ஏற்படும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு என்ன சமாதானம்?” என்று சொன்னவர்களின் வார்த்தைகளை நம்பினதாலேயே தவிர வேறில்லை.

இந்தப்படியே இன்றும் இன்னும் அனேகர் நினைத்துக்கொண்டும், நம்பிக்கொண்டும் யந்திரங்களை ஆட்சேபித்து வெறுத்துப் பேசிக்கொண்டும்

மிருக்கின்றார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்தப்படி எண்ணிக் கொண்டிருப்பதை நாம் அந்தக்காலத்திலும், இந்தப்படி இப்போது எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அநேகர் இப்போதும் தங்கள் தங்களைப் பொறுத்தவரை தங்கள் தங்கள் காரியத்திற்கு மனித சரீர வேலையை விட யந்திர வேலையையே விரும்பி அதை உபயோகித்தே தான் வந்தோம், மற்றும் வந்தார்கள், வருகிறார்கள்.

உதாரணமாக கால்கள் இருக்க, கட்டை வண்டிகள் இருக்க (கட்டை வண்டியும் இயந்திரம்தான். இருந்தாலும்) யந்திரத்தின் மூலமாய்த்தான் அதாவது ரயிலில் பிரயாணம் செய்தோம். யந்திரத்தின் மூலமாய்த்தான் மோட்டாரில் பிரயாணம் செய்தோம். யந்திர மூலமாய்த்தான் கப்பலிலும் பிரயாணம் செய்தோம். யந்திர மூலமாகவே ஆகாயக் கப்பலில் பிரயாணம் செய்தோம். அதையே இன்றும் எல்லா மக்களுடைய போக்குவரத்து சாதனமாக ஆக்கவும் ஆசைப்படுகின்றோம்; மற்றவர்களும் ஆசைப்படுகின்றார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் மனிதத் தன்மையுடன் கூடிய குற்றமற்ற இயற்கை உணர்ச்சி என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர இது எவ்வித குற்றமுள்ளதும் அநியாயமானதும் அநேக ஆயிரக்கணக்கான பேரைப் பட்டினி போடக் காரணமான அக்கிரம காரியமென்றும் யாரும் சொல்லி இதற்காக யாரையும் கண்டிக்கவும் இவைகளை ஒழிக்கவும் முடியாது. ஜீவ சபாவமே ஆசையின் உருவமாகும்.

ஆகவே யந்திரம் வேண்டாம் என்பது இயற்கையோடும் முற்போக்கோடும் அறிவு வளர்ச்சியோடும் பேராடும் ஒரு அறிவீனமான - பிற்போக்கான வேலையாகுமே தவிர மற்றபடி பயனுள்ள வேலையாகாது.

உதாரணமாக 10 மூட்டைகளை ஒரு வண்டியில் ஏற்றி முன்னே நான்குபேர் இழுத்துக்கொண்டும் பின்னே நான்கு பேர் தள்ளிக்கொண்டும் உடல் வெயர்க்க நெஞ்சொடிய மணிக்கு மூன்று மைல் தள்ளாடித் தள்ளாடி இழுத்துக்கொண்டு போவதும், அதே மாதிரியான 25 மூட்டைகளை ஒரு மோட்டார் லாரியில் ஏற்றி ஒரு மனிதன் நோகாமல் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பது போல் உட்கார்ந்து கொண்டு சுக்கானை மாத்திரம் பிடித்துத் திருப்பிக் கொண்டு மணிக்கு 25 மைல் போவதுமான இரண்டு வேலைகளையும் எடுத்துக் கொண்டால் இவற்றுள் சுயமரியாதைக்கு, ஜீவகாருண்யத்திற்கு - மனித சமூகத்திற்கு - முற்போக்கிற்கு - மற்ற ஜீவன்களை விட மனிதனுக்கு பகுத்தறிவு என்பதாக ஒரு குணம் அதிகமாக உண்டு என்கின்ற “உயர்” குணத்திற்கு - எது ஏற்றது என்று கேட்கின்றோம்.

மற்றும் பாஷைகள் ஆதியில் எழுத்துக்கள் கூட இல்லாமல் சப்த ரூபமாய் இருந்ததும், பிறகு எழுத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டதும், அவை கூரிய ஆணிகளால் ஏடுகளில் எழுத்தப்பட்டதும், பிறகு காகிதம் ஏற்பட்டதும், அதில் நாணலில் எழுதினதும், உருக்குத் தகடுகளில் எழுதினதும், பிறகு பெளண்டன் பேனாவில் எழுதினதும், டைப்பில் அடிப்பதும், அச்சடிப்பதும்,

அந்த அச்சம் மணிக்கு 100 பிரதிகளாக இருந்து இப்போது 10000 பிரதிகள் வீதம் அச்ச அடிக்கும்படியானதும் அதுவும் 12 X 8க்குமாயிருந்த அகல காகிதத்தில் மாத்திரம் அடிக்கும்படியாயிருந்து இப்போது 60X40க்குமாக உள்ள பெரிய காகிதத்தில் அச்சடிக்கக் கூடியதானதுமான காரியங்கள் படிப்படியாய் விருத்தி ஆகியிருக்கின்றதை பார்த்துக் கொண்டும், அதன் பலன்களை அனுபவித்து கொண்டும், ஏதாவது ஒரு வகையில் ஒவ்வொருவரும் அதைச் செய்து கொண்டும் இருக்கின்றோம். இவையெல்லாம் யந்திர பலன்கள் அல்லவா? என்றும், இவற்றில் எது தள்ளுவதற்குரியது? என்றும், இவை இல்லாதிருந்தால் அவ்வளவு பேருக்கு எவ்வளவு நாளானால் வேலையிருக்கும் என்றும் கேட்கின்றோம்.

இது தவிர மற்றொரு உதாரணத்தைக் கவனிப்போம். சங்கராச்சாரி மடாதிபதி என்று சொல்லப்படும் ஆட்கள் ரயிலில் ஏறுவது நீசத்தனமென்றும், மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டி ஆகியவைகளில் ஏறுவது ஜீவ இம்சையென்றும், கருதிக்கொண்டு மரக்கட்டையில் பல்லக்கு செய்து அதற்குத் தந்தம், வெள்ளி, தங்கம் முதலிய தகடுகள் போட்டு அதன் மீதுதான் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு தண்டு 1க்கு 4 பேர் வீதம் 4 தண்டுக்கு 16 பேர் மீது மீது என்று முக்கிக் கொண்டு மணிக்கு 4 மைல் வீதம் தூக்கி ஓடுவதைப் பார்க்கின்றோம். இது யந்திர சம்மந்தமில்லாதது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் (கண்டிப்பாய் பார்த்தோமானால் பல்லக்கு என்பதும் ஒரு யந்திரமேயாகும்) இந்த வாழ்வு காட்டுமிராண்டி உலக வாழ்வா? அல்லது நாகரிக உலக வாழ்வா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். மனிதன் தூக்குவதை விட்டு மாடோ, கழுதையோ, குதிரையோ, ஓட்டகமோ, யானையோ சுமப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அதுவும் அதற்கு சற்று அடுத்த காட்டு மிராண்டி வாழ்வா அல்லது நாகரீக - ஜீவகாருண்ய - வாழ்வா என்றும் கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இவைகளிலிருந்து யந்திரம் மனிதனுக்கு அவசியமென்றும், சௌகரியமான தென்றும், ஜீவகாருண்யமுடையதென்றும், முற்போக்குக்கும் நாகரீகத்திற்கும் ஏற்றதென்றும், இயற்கை உணர்ச்சியில் பட்டதென்றும், அறிவு ஆராய்ச்சியின் பயனென்றும் ஒப்புக்கொண்டுதானாகவேண்டும்.

ஆனால்

ஆனால் முன் சொல்லப்பட்ட அதாவது “யந்திரங்கள் பெருகுவதால் தொழிலாளிகளுக்கு வேலையில்லாமல் போய் ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்பட வேண்டியதாகுமே?” என்பதற்குச் சமாதானம் சொல்லியாகவேண்டும். இதற்கு பதிலாக நாம் அவர்களைக் கேட்பதென்னவென்றால்,

தொழிலாளி என்று ஒரு கூட்டம் ஏன் இருக்கவேண்டும்? முதலாளி என்று ஒரு கூட்டம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? இது யாருடைய கட்டளை? என்ன அவசியத்தைப் பொறுத்தது? என்று அவர்களை நாம் முதலில் கேட்கிறோம்.

பிறகு பாடுபடுபவன், சோம்பேறி, கஷ்டப்படுபவன், சுகப்படுபவன், வேலை செய்பவன், வேலையின் பயனை அனுபவிப்பவன், ஏமாறுகிறவன், ஏமாற்றுகிறவன் என்பன போன்ற பிரிவுகள் மனித சமூகவாழ்க்கையில் இருக்கும்படியாகவே வாழ்க்கைத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏதாவது அவசியம் ஆதாரமுமுண்டா என்பது நமது இரண்டாவது கேள்வியாகும்.

மனிதன் தொழில் செய்வது என்பது மனித வாழ்க்கையின் சௌகரியம் அல்லது தேவையின் அவசியம் என்பதிற்காகவா? அல்லது முதலாளி மிராசுதாரன், சோம்பேறி ஆகியவர்கள் வேலை செய்யாமல் சம்பாதிக்கவோ, பணம் சேர்க்கவோ வேண்டிய அவசியத்திற்காகவா என்பது மூன்றாவது கேள்வியாகும்.

இம்மூன்று கேள்விகளுக்கும் பதில் அறிந்தோமானால் வேலை என்பதும், வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் என்பதும் ஒருவனை ஒருவன் கொடுமைப்படுத்துவதுதான் இந்த முறைகள் என்பதும் விளங்கிவிடும்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, வேலைகளின் கூலிகளை உயர்த்தி வேலை நேரத்தை குறைத்து, முதலாளிகளின் லாபத்தையும் குறைத்து, ஒருவரையறை ஏற்படுத்தி, உள்ள நேரத்தையும் கூலியையும் எல்லா வேலைக்காரர் களுக்கும் பங்கு வரும்படியான ஒரு திட்டம் போடுவோமேயானால் அதாவது மோட்டார் பஸ்காரர்கள் யூனியன் வைத்து வருகின்ற பிரயாணிகள் சத்தத்தை உயர்த்தி கிடைத்த வாடகையை எல்லோரும் பங்கிட்டுக்கொள்வது போலச் செய்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தானாகவே ஒருவாறு ஒழிக்கப்பட்டு விடுமா இல்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

நிற்க, இன்றைய வாழ்க்கை நிலைமையைப் பார்த்தால் மனிதன் வேலை செய்வதற்காகவே பிறருக்கு அடிமையாய் உழைப்பதற்காகவே பிறந்திருக்கிறானே யொழிய சுகப்படுவதற்கில்லை என்றும் ஆதலால் அவன் வேலை செய்வதற்காக ஒரு தொழில் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தான் ஏற்படுகின்றது. இதுவும் தன் வயிற்றுக்கு வேண்டிய அளவு கூட கிடைக்க முடியாத கூலிக்கு முழு நேரத்தையும் செலவு செய்து பாடுபடவேண்டும் என்பதாகக் காணப்படுகிறது. இது பகுத்தறிவில்லாத மிருக வாழ்வை விட மிக மோசமான வாழ்வே யாகும். எப்படி எனில் அவற்றிற்காவது உத்திரவாதம் (ஒரு காரண்டி) இருக்கின்றது. அதாவது அதன் எஜமான் வயிறு நிறைய அதற்கு வேண்டிய ஆகாரம் கொடுக்கக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறான். மனித வேலைக்காரனுக்கோ உத்திரவாதமே கிடையாது. இன்னும் பட்சிகள், காட்டுமிருகங்கள் ஆகியவைகளில் எதற்கும் எவ்வித வேலையும் செய்யாமல் வாழும் சௌகரியமிருக்கின்றது.

இப்படியிருக்க பகுத்தறிவு இருக்கும் காரணத்திற்காக மனிதன் 100க்கு 90 பேர் ஆகாரத்திற்கே வேலை செய்ய வேண்டியது என்பதும், அதுவும் காரண்டி இல்லாத அடிமையாயிருந்து வேலை செய்வது என்பதும்,

அதுவும் சரியாய் கிடைக்காமல் பட்டினியாய் கஷ்டப்படுவது என்பதும் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட ஒரு பெரிய அக்கிரமமாகும். ஆகவே வேலையில்லாக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு ஜனங்கள் பட்டினி கிடந்து பரதவிக்க ஆரம்பித்தால்தான் “தங்களுக்கு பகுத்தறிவும் வன்மையும் இருந்தும் தாங்கள் முட்டாள் தனமாய் பாடுபடுவதும் தங்களைப்போன்ற பிறரால் ஏய்க்கப்படுவதும் ஏன்? என்கின்ற காரணத்தை உணர முடியும். உணர்ந்து சமநிலையை அடைய முயற்சிக்கவும் முடியும்.

அதை விட்டு விட்டு “முதலாளி, தொழிலாளி நிலைமையும், மிராஸ்தாரர், உழவன் நிலைமையும் உலக வாழ்க்கையின் செளகரியத்திற்கு அவசியம்” என்பதாகச் சொல்லி அதுவும் “கடவுள் செயலால் முன்ஜன்மத்தின் கர்ம பயனால், தலை விதியால் ஏற்பட்டது” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவற்றை நிலை நிறுத்திக்கொண்டே எவ்வளவு கூலி வாங்கிக்கொடுத்தாலும் மனித வர்க்கத்தினரில் பெரும்பான்மையானவர்களின் கவலையும், தொல்லையும், கொடுமையும் ஒழியவே ஒழியாது. எப்படியெனில் ஜாதி வித்தியாசத்தை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு சமத்துவம் கொடுத்தாலும் அது எப்படி பயன்படாதோ, அதுபோலவே முதலாளி தொழிலாளி முதலிய பாகுபாடு களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் எவ்வித சுதந்தரமும் பயன்படாமலே போய்விடுவதோடு கீழ்நிலை மேல் நிலை என்பதும் மாற்றவே முடியாததாகிவிடும். ஏனெனில் தொழிலாளி, முதலாளி, உழவன், ஜமீன், மிராஸ்தாரன் என்பவைகளும் ஒருவித வருணாச்சிரம தர்மமே தவிர வேறல்ல. ஆச்சிரமங்கள் என்றாலே படிகள் - நிலைகள் என்பதுதான் கருத்தாகும்.

நமது நாட்டில் பிறவியிலேயே பல படிகள் இருப்பதாலும், அதனாலேயே நாம் சதா கஷ்டப்படுவதாலும் தொழில் வாழ்க்கையில் உள்ள படிகளை நாம் கவனிக்கவே நேரமும் ஞாபகமும் இல்லாதவர்களாய் இருக்கின்றோம். மனிதன் உண்மையான சமத்துவமடைய வேண்டுமானால் பிறவிப்படிகளையும் தொழில்படிகளையும் கடந்தவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவ்விரண்டு படிகளையும் ஒழித்த - அவ்விரண்டு படிகளும் ஒழிந்த நிலைதான் சமதர்ம நிலை என்று சொல்லப்படுவதாகும்.

நிற்க, இவற்றிற்கெல்லாம் முக்கியமாக இன்னொரு விஷயம் உண்டு. அதைச் சரியாக உணர்ந்து கவனித்தோமானால் மேல் கண்ட கஷ்டங் களைப்பற்றிய கவலைகள் கூட நாம் அதிகம்படவேண்டிய அவசியமிராது. அதென்னவெனில், யோசனையில்லாமல் கண்ட கண்டபடி ஜனத்தொகையை விர்த்தி செய்வதாகும். பிள்ளைகளைப் பெறுவதாகும். 2 ஏக்கர் பூமியுள்ளவன் 100 மாடுகளை வாங்கி வளர்ப்பானேயானால் எப்படி அவனால் அந்த மாடுகள் போதிய தீனி கிடைத்து ரக்ஷிக்கப்பட முடியாதோ அதுபோலவே மனித சமூகமும் தேவைக்கும் தன்னால் தாங்குவதற்கும், அதாவது காப்பாற்றக் கூடியதற்கும் அதிகமாகவும், தேசத்தின் கால நிலைமைக்கு மேலாகவும் பிள்ளைகளைப் பெற்று கஷ்டப்பட்டு தனது ஆகாரத்தில்

பங்கு கொடுத்து கடைசியில் இருவருக்கும் போதுமான ஆகாரமில்லாமலும், போதுமான ஆதரிப்பு இல்லாமலும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு இருப்பதை ஒழிக்காமல் வீணாய் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதில் என்ன பயன் என்பது முக்கியமாய் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

இந்திய நாட்டு நிலைமை நமக்குத் தெரிய சுமார் 40, 50 வருஷ காலமாகவே மக்களுக்கு “வேலையில்லாமல்” வெளிநாடுகளுக்குக் கூலியாகச் செல்வதே வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இது மாத்திரமல்லாமல் அடிக்கடி பஞ்சமும் கொள்ளை நோயும் வந்திருக்கின்றன. இது இந்த நாட்டு சுயமரியாதைக்கே மிகவும் கேடானதாகும். அளவுக்கும் சக்திக்கும் மீறி பிள்ளைகளைப் பெறுவதால் யாருக்கு என்ன லாபம்? என்று யோசிக்க வேண்டும்.

“உலகம் விருத்தியாக வேண்டாமா” என்கின்ற சொல் சுத்த முட்டாள் தனமானதும் சிறிதும் பொருளற்றதுமான சொல்லே ஒழிய அது ஒரு கவனிக்கத்தகுந்த சொல் அல்ல வென்பதே நமது அபிப்பிராயம். சம்போக விஷயங்களில் கவலையற்றும் முறட்டுத்தனமாயும் அளவுக்கு மீறியும் நடந்து கொள்வதால் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் வியாதிகளைப் போலவேதான், குழந்தைகள் ஏற்படுவதும் என்பதே தவிர அதற்கும் இதற்கும் சிறிதும் வித்தியாசமேயில்லை. சம்போக உணர்ச்சி இந்த உலகத்தில் உள்ள ஜீவ ஜந்துக்களில் மனிதனைத் தவிர வேறு எந்த ஜீவனுக்கும் குழந்தை பெறுவதற்காக என்கின்ற எண்ணத்தின் மீது தோன்றுவதே கிடையாது. மனிதன் பகுத்தறிவுக்காரன் என்கின்ற ஆணவத்தால் அவனுக்கு ஏற்படும் அனேக முட்டாள் தனமான செய்கைகளைப்போல் குழந்தைபெற வேண்டும் என்கின்ற முட்டாள்தனமும் ஏற்பட்டு அது ஒரு ஆசையாகி பிறகு அது ஒரு சொத்தாகி பிறகு “மோகஷத்திற்கு” உதவும் காரியமாகவுமாகி கட்சியாய் வீண் கஷ்டமும் தொந்திரவும் பட்டு மற்றவர்களுக்கும் தொந்தரவு கொடுப்பதைத் தவிர வேறு ஒரு பயனும் இல்லாததாய் முடிந்து விடுகிறது.

மேலும் பிள்ளை பெறுவதினாலேயே மொத்த ஜன சங்கியையில் பகுதியான பெண்கள் சமூகம் அடிமையாகி அனேக ஆபத்துக்களுக்கும் வியாதிக்கும் உள்ளாகி அற்ப ஆயுளுடன் கஷ்டமும் படவேண்டியதாகி அவர்களது வாழ்வே மிக்க பரிதபிக்கத்தக்க வாழ்வாக முடிகின்றது. பெண் அடிமைக்கு காரணமே அவர்கள் பிள்ளை பெறுவதும், அதிலும் அதிகமான பிள்ளைகளைப் பெறுவதும், அதனால் உடல் நலிந்து பலவீனமுடையவர்கள் ஆவதும், பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு தங்களுக்கே என்று கருதுவதால் சுதந்தரமும் வீரமும் இன்றி அடிமையாவதுமான காரியங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியவர்களுமாகிறார்கள். பெண்கள் விஷயம் இப்படி இருப்பதோடு பொதுவில் வேலையில்லா கஷ்டத்தை நீக்கவும், மக்கள் கவலையும் தொல்லையும் கஷ்டமும் இல்லாமல் இருக்கவும் பிள்ளைப் பேற்றைக் குறைப்பது என்பது ஒரு தக்க வழியாகும்.

ஒரு சமயம் இவையெல்லாம் யாருக்காவது பிடித்த மற்றதாகுமே யானால் வேறு இன்னம் ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு என்று சொல்லுவோம். அதென்ன வெனில் எவ்வொருவன் தன் தேவைக்கு மேல் சொத்தும் ஸ்திதியும் வைத்திருக்கின்றானோ அவனைக் குற்றவாளியாக்கி திருடனுக்கு உண்டான தண்டனையைக் கொடுப்பது என்கின்ற ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதுதான்.

இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டு விட்டால் பிறகு யாருக்கு வேலை இருந்தாலும் யாருக்கு வேலை இல்லாவிட்டாலும் ஜீவனம் சரியாகும். இதற்காக அதிக கவலையும் பட வேண்டியதில்லை. இந்தப்படிக்கெல்லாம் இல்லாமல் நாட்டுச் செல்வத்தையெல்லாம் ஒருவன் தன்னிடமே வந்து சேரும்படியான முறையை மனித வாழ்க்கைக் கொள்கைகளாக வைத்துக் கொண்டு பல பேர்கள் பட்டினி இருந்து கொண்டு இருப்பதும் ஏன் பட்டினியாய் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் வேலைகள் கிடைக்காததால் பட்டினியாய் இருக்கின்றார்கள் ஆதலால் யந்திரங்களையெல்லாம் ஒழித்து விட்டு கடப்பாறையும் சம்மட்டியும் வாங்கிக் கொடுத்து வேலை வாங்கவேண்டுமென்றும் சொல்வதானால் இது எவ்வளவு அக்கிரமமானதும் அயோக்கியத்தனமானதும், திருட்டுத்தனமானது மான காரியம் என்பது யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது. ஆகையால் நாட்டுக்கும் முற்போக்குக்கும் மனித சமூக நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் யந்திரங்கள் மிகவும் முக்கியமானது என்று சொல்வதோடு அவற்றின் மூலம் மக்கள் சரீரப்பிரயாசையில் இருந்து விடுதலையாக நினைப்பதுவும் இயற்கையும் அவசியமும் ஆனதென்றும் சொல்லுவதோடு எஜமான், வேலைக்காரன், முதலாளி, தொழிலாளி, ஜமீன்தாரன், குடியானவன் என்பவைகளான படிகள் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் மாத்திரம்தான் ஒரு நாட்டுக்கு யந்திரம் எதிரியே ஒழிய மற்றபடி சமதர்மம் விரும்பும் நாட்டுக்கு யந்திரமே சரியான அவிழ்தமாகும் என்றும் தைரியமாய்ச் சொல்லுவோம்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - சூலை 1936

கிராம வாழ்க்கையும் - ஆசிரியர் கடமையும்

கிராம சீர்திருத்தம் என்பது ஏமாற்று வார்த்தை

தோழர்களே! இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயம் மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இதைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களபிப் பிராயங்களைச் சொன்னார்கள். நான் தலைவர் என்கின்ற முறையில் முடிவுரையாக என் அபிப்பிராயத்தை கூறுகிறேன்.

நான் ஒரு எதிர் நீச்சக்காரன். என்ன காரணத்தாலோ நம் நாட்டு மக்களின் பெரும்பான்மையான அபிப்பிராயத்துக்கு நான் மாறுபட்டவனாக இருந்து வருகிறேன். பழமையைப் பாராட்டுவது நமது மக்களுக்கு ஒரு பெருமையாய்க் காணப்படுகிறது. நானோ பழமைப்பித்தை வெறுக்கிறவனாக இருக்கிறேன். அதனாலேயே நான் வெகு பேர்களால் வெறுக்கப்படுகிறேன். ஆனாலும் அறிவாளிகள் சீக்கிரம் என் பக்கம் திரும்பிவிடுவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

கிராமமும் ஆசிரியரும் என்கின்ற பொருள் இன்றைய கூட்ட விஷயமாகும். அதைப்பற்றி மூவர் பேசினார்கள். அது சம்பந்தமாய் என் அபிப்பிராயத்தை தலைவர் முடிவுரை என்கின்ற முறையில் நான் பேசுகிறேன். ஆசிரியர்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

இன்றைய ஆசிரியர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிக மதிப்புக் கிடையாது. அவர்கள் அறிவுக்கு முட்டுக்கட்டை ஆனவர்கள் என்பதே எனது அபிப்பிராயம். இந்த நாட்டில் யாருக்காவது கல்வி அவசியம் என்றால் அது ஆசிரியர்களுக்கே ஆகும். பயன் இல்லாததும் பொறுப்பில்லாததுமான பதவி ஒன்று இருக்கின்றது என்றால் அது ஆசிரியர் பதவியே ஆகும். எனது தோழர்களிலும் சிலர் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அறிவு உண்டு என்று நான் நினைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அந்த அறிவை அவர்கள் ஆசிரியத் தன்மையில் பயன்படுத்த முடிவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் படிப்புக்குப் பொறுப்பாளிகளும் அல்ல; பிள்ளைகளின் அறிவுக்குப் பொறுப்பாளிகளும் அல்ல. அவர்கள் கவலையும் பொறுப்பும் தங்கள் எஜமானர்களை திருப்தி செய்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியது என்கின்ற

ஒன்றையாகும். “பாப்பாத்தியம்மா மாடு வந்ததா பிடித்து கட்டிக்கொள்” என்பதோடு மேய்ப்பவன் பொறுப்பு தீர்ந்துவிடுகிறது. அதுபோல்தான் இன்றைய உபாத்தியாயர்கள் பொறுப்பு. அவர்கள் மீது எனக்குள்ள வெறுப்பினால் நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்களை அந்த அளவுக்கே நிர்பந்தப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஆசிரியர் தன்மையையே நான் சொல்லுகிறேன். பரீட்சையில் பிள்ளைகள் தேரும் கணக்கைப் பாருங்கள். பிறகு அந்தப்படிப்பு ஏதற்கு பயன்படுகிறது என்கின்ற அனுபவத்தைப் பாருங்கள். அதற்கு ஏதாவது கேள்விமுறை இருக்கிறதா என்பதையும் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட பலனுக்கு காரணஸ்தர்களாய் இருக்கிற ஆசிரியர்களை எந்த அளவுக்கு நாம் மதிக்கக்கூடும். இங்கிலீஷ் ஆட்சி ஏற்பட்டு 200 வருஷமாகின்றது. இதுவரை 100க்கு 8 பேரே படிக்க முடிந்திருக்கிறது. அதிலும் பட்டணங்களை தள்ளிவிட்டு கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனை பேர் படித்திருக்க முடியும். அதிலும் மேல்ஜாதிக்காரர்கள் பிரபுக்கள் என்கின்ற கூட்டத்தார்களை தள்ளிவிட்டால் கிராம பாமர மக்களில் 100க்கு 2 பேராவது படித்து இருக்க முடியுமா? படிப்பின் செலவு எவ்வளவு என்று பாருங்கள். இந்நாட்டில் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி வரும்படிக்கு மேல் ஒரு மாணாக்கனுடைய படிப்புக்கு செலவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது கல்வி நிலையைவிட ஆசிரியத் தன்மை நிலை மோசமாக இருக்கிறது.

கல்விக்கு எப்படி உத்தேசமே இல்லாமல் படிப்பதும், படிப்பிப்பதும் பிறகு படித்த கல்வியும் மனிதனுக்கு பெரும்பான்மையோருக்கு சுஞ்சலத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் பயன்படுகின்றதோ, அதுபோல் தான் ஆசிரியர் நிலையும் உத்தேசமே இல்லாமல் ஏற்பட்டு வெறும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆகவே ஒரு வியாபாரம் போலவும் ஒரு ஜீவனோபாய தொழில் முறை போலவுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாகும். வியாபாரமும், தொழில் முறையும் என்றால் நாணயத்தை பிரதானமாக எண்ணாமல் லாபத்தையே பிரதானமாய் எண்ணும் காரியங்களாகும். ஆகவே இவர்கள் எப்படி மக்களுக்கு அல்லது அறிவுக்கு பொறுப்பாளியாவார்கள்? இவர்களிடம் எப்படி குழந்தைகளை ஒப்புவித்து பிற்கால வாழ்வின் கதியை நிர்ணயிக்க முடியும்?

ஏதற்கு ஆக கல்வி-படிப்பு என்கின்றோமோ, அதற்கு ஏற்ற ஆசிரியர்கள் மிகமிக அருமையாய் இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் என்கின்ற மனிதர்களைப் பற்றி நான் குறைகூறவில்லை. ஆசிரியத்தன்மை என்பதற்கு உள்ள யோக்கியதையைப் பற்றியே நான் சொல்லுகிறேன்.

நான் ஆசிரியரானாலும் சரி, மற்றும் வேறு ஆசிரியர்கள் ஆனாலும் சரி இவ்வளவுதான் முடியும். ஏனென்றால் ஆசிரியர்கள் தயார் செய்யும் நிலை அப்படிப்பட்டது. ஆசிரியர் தனக்கு ஏற்பட்ட உத்திரவுப்படிதான் கல்வி கற்பிக்க வேண்டியவர்களே ஒழிய, தங்களுக்குள்ள அறிவுப்படியோ

சக்திப்படியோ கற்பிக்கக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிர்பந்தத்தில் பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பரீட்சையென்பதே நிர்பந்தங்கள் பரீட்சையென்று சொல்லவேண்டுமே ஒழிய அறிவை உண்டாக்கும் கல்வியை போதிப்பதற்கு தகுதியாக்கும் பரீட்சை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை.

இந்த லக்ஷணத்தில் ஒரு ஆசிரியர் பழமைப் பித்தனாகவோ, ஜாதி மத வெறியனாகவோ இருந்துவிட்டால், பிள்ளைகளின் கதி அதோகதிதான். குளிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசிக்கொண்ட மாதிரி புத்தி படிக்கப்போய் முட்டாள் தனத்தை ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு வந்தது போலவே முடியும்.

ஆதலால் ஆசிரியர்கள் பயன்படக்கூடியவர்களாகயிருக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் ஒரு அளவுக்காவது சுதந்தர புத்தியுள்ளவர்களாகவும் பகுத்தறிவுக்கு சிறிதாவது மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியரிடம் படிக்கும் பிள்ளைகளே பரீட்சை பாஸ் செய்யாவிட்டாலும் அறிவுடையவர்களாகவாவது ஆகலாம்.

ஆதலால் நான் முதல் ஆசிரியர்களையே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சுதந்தர புத்தியுடையவர்களாக இருங்கள். பகுத்தறிவை நேசியுங்கள். அதை கனம் பண்ணுங்கள். இரட்டை மனப்பான்மையை ஒழியுங்கள். அதாவது உங்கள் சொந்த அபிப்பிராயம் ஒன்று, உங்கள் மதத்துக்கு ஆகவோ, ஜாதிக்காகவோ பின்பற்றி நடப்பது வேறொன்று, பிள்ளைகளுக்கு போதிப்பது மற்றொன்று என்கின்ற மாதிரியான இரட்டை மனப்பான்மையை விட்டு ஒழியுங்கள்.

இப்படிச் செய்வதற்கு ரொம்ப தைரியம் வேண்டும். ஒரு அளவுக்கு கஷ்ட நஷ்டங்களை ஏற்கவும் தயாராய் இருக்க வேண்டும்.

கிராம சீர்திருத்தம்

இனி கிராமம் என்பது பற்றி சில பேசுகிறேன்.

கிராமம் என்பது மிக பரிதாபகரமான காஷியாகும். கிராம ஜனங்கள் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானதாகும். பட்டணத்துக்காகவே கிராமங்கள் இருந்து வருகின்றன. கிராம சீர்திருத்தம் என்பது பட்டணங்களில் வாழ்பவர்களின் செளகரியத்துக்கு ஆக செய்யப்படும் காரியமேயாகும். கசாப்புக் கடைக்காரன் ஆட்டைப்பற்றி கவலை கொள்ளுவது போல்தான் பட்டணக்காரன் கிராமத்தைப் பற்றி கவலை கொள்ளுவதாய் இருக்கிறது. அரசியல் தானாகட்டும், சமூக இயல் தான் ஆகட்டும் எவ்வளவுதான் முற்போக்கடைந்தாலும் கிராமக்காரனின் நிலை ஒரே மாதிரிதான். அவன் பாடுபட்டு உழைத்து வஸ்துக்களை உண்டாக்க வேண்டியதும், அதன் பலனை பட்டணக்காரன் அனுபவிப்பதும்ல்லாமல் வேறு என்ன நன்மை

கிராமக்காரனுக்கு இருக்கிறது? கால்நடை வளர்ப்பைப்பற்றி கிராமவாசிகளுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று ஒருவர் சொன்னார், கால்நடைகள் வளர்க்கப்பட்டால் கிராமத்துக்கு என்னலாபம்? பட்டணத்தில் இருப்பவன்தான் பால், தயிர், மோர், நெய் நன்றாக சாப்பிடுவான். கிராமத்தான் சாதத் தண்ணீர் விட்டுத்தான் சாப்பிடுவான். அதுதான் உடலுக்கு பலம் தருமென்று அவன் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஒரு கிராமத்தான் குழந்தை தனக்கு கொஞ்சம் நெய்விடும்படி கேட்டால் அவன் தாய்க்கு உடனே கோபம் வந்துவிடும். “உனக்கு நெய்யை ஊற்றிவிட்டால் நாளைக்கு நெய்க்கார மாப்பிள்ளைக்கு என்ன ஊற்றுவது” என்று கேட்பான். (நெய்க்கார மாப்பிள்ளை என்றால் கிராமங்களில் சுற்றி நெய் வாங்கிக்கொண்டு போய் பட்டணங்களில் விற்கும் நெய் வியாபாரி) இவ்வளவு சிக்கனமாக கிராமத்தார்கள் பிழைத்தும் பயன் என்ன? மீத்து வைத்த பணங்களை வக்கீல்களும், போலீஸ்களும், ரிவினியு கிரிமினல் அதிகாரிகளும் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு போதாக்குறைக்கு அவர்களிடம் பாண்டு எழுதிக்கொள்கிறார்கள்.

கிராமவாசிகளின் சௌகரியத்தைப் பாருங்கள். அவர்களுக்கு நல்ல தண்ணீர் கிடையாது, வெளிச்சம் கிடையாது, சுகாதாரம் கிடையாது, நாடகம் கிடையாது, சினிமா கிடையாது, பார்க்கு, சிங்காரத் தோட்டம் கிடையாது. அதிகாலையில் இருட்டில் போகவேண்டும், அந்தியில் இருட்டின பிறகு வீட்டுக்கு வரவேண்டும். அவனால் அரசன், வியாபாரி, லேவாதேவிக்காரன், மற்ற உத்தியோகஸ்தார்கள் எல்லோரும் பிழைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவனுக்கு பட்டணத்தில் வசிக்கும் ஒரு கக்கூசுக்காரன், தெருக் கூட்டி, மேஸ்திரி ஆகியவர்களுக்கு இருக்கும் சௌகரியமும் இல்லை. ஜாதிமுறையில் பறையன் என்றொரு ஜாதி வருணாச்சிரம முறையில் வகுத்திருப்பது போலவே கிராமம் கிராமத்தான் என்கின்ற இரண்டும் வாழ்க்கை முறையில் கீழ்ஜாதியார்கள் போல் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கிராமம் என்பதாக ஒன்று ஏன் இருக்க வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. பட்டணத்தான் சௌகரியத்துக்கு என்பதல்லாமல் மற்றபடி கிராமம் எதற்கு என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட கிராமங்களை எல்லாம் அழித்துவிடவேண்டும், எல்லோரையும் பட்டணங்களுக்கு போகும்படி செய்யவேண்டும். அதுதான் கிராம சீர்திருத்தம் என்பேன். “கிராமங்களுக்குப் போ” என்பது இப்போது ஜன தலைவர்கள் என்பவர்கள் உபதேசமாக இருக்கிறது. இதில் ஏதாவது நாணயம் இருக்க முடியுமா? B.A.யும், M.A.யும் கிராமத்துக்குப் போய் மக்களுக்கு என்ன செய்யமுடியும்? கூடவே காப்பி, கோக்கோ, சிகரட்டு, பீடி, கிராமபோன், ரேடியோ கொண்டுபோனால் ஒழிய அங்கு அரை நிமிஷம் B.A., M.A.க்காரன் தங்க முடியுமா? இல்லா விட்டால் தலைவலி, உடல் வலி, தூக்கம் பிடியாமை, மூளை வேலை ஓடாமை என்கின்ற வியாதி வந்துவிடாதா? B.A., M.A.

படிப்புக்கும் கிராம முன்னேற்ற வேலைக்கும் ஏதாவது சம்பந்தமுண்டா. இவர்கள் கிராமத்துக்குப் போவதால் கிராமக்காரனுக்கு அதிக தொல்லையே அல்லாமல் இவனால் நல்லது என்ன ஆகக்கூடும்?

விவசாய விஷயத்தில் B.A., M.A.க்கு என்ன தெரியும்? கால்நடை விஷயத்தில் என்ன தெரியும்? சுகாதார விஷயத்தில் என்ன தெரியும்? இவன் சொன்னால் கிராமத்தான் கேட்க வேண்டாமா? அவன் புத்தி பழமையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் போது B.A., M.A. யாருக்குச் சொல்லுவான்? சொன்னபடி கிராமத்தான் கேட்பதாயிருந்தாலும், அந்தப்படி செய்ய இருவருக்கும் பணம் முதலிய சாதன சௌகரியங்கள் எங்கே என்று பாருங்கள். கிராமங்களுக்கு போ என்பது ஒரு பித்தலாட்டமான சொல், அல்லது அர்த்தமற்ற சொல். கிராமத்தானுக்கு இருக்கும் பழமைப்பித்தும், மூடநம்பிக்கையும் ஒழிய வேண்டும்.

இன்றைய B.A., M.A.யும் மூடநம்பிக்கைக்காரனாகவே இருக்கிறான். பழமை பித்தனாகவே இருக்கிறான். பழமைப் பித்துதான் இன்று தேசியமாய் இருக்கிறது. அதை போதிப்பதிலேயே எல்லோரும் ஜனத்தலைவர்களாகி விடுகிறார்கள். இன்று கிராமப்புனருத்தாரண வேலையில் முதல் திட்டம் எல்லோரும் பணங்கருப்பட்டியும் கைக்குத்து அரிசியும் சாப்பிடவேண்டும் என்பதாகும். இதற்கு யார் ஒப்புவார்கள்? இத்தனை பேருக்கும் கைக்குத்து அரிசிக்கு எத்தனை பேர் குத்தவேண்டும்? ஆண் பிள்ளைகள் நெல் குத்துவார்களா? பெண்கள்தான் இனி நெல் குத்துவார்களா? பட்டணங்களிலுள்ள பெண்கள் முறத்தகலம் பட்டுக்கரை சீலையும், வைர நகைகளையும் பூட்டிக்கொண்டு ஆர்மோனியம், வீணை, சதுர்ப்பாட்டு, கதை காலகேடிபம் பழிக்கொண்டு உல்லாசமாய் கேளிக்கையில் இருக்கும்போது கிராமத்து பெண்களை நெல்லுக்குத்தவும், கருப்பட்டி காய்ச்சவும் சொன்னால் அவர்கள் எப்படிக்கேட்பார்கள்? சில மூடங்கள் கேட்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் நாம் சொல்வது தான் யோக்கியமாகுமா?

கிராமத்தில் பிறந்ததற்கு ஆக நெல் குத்த வேண்டியதா என்று கேட்கின்றேன்.

ஒரு தோழர் கிராமக் கைத்தொழிலைப் பற்றி பேசினார். கிராமக் கைத் தொழில் என்று ஒன்று ஏன் இருக்க வேண்டும்? பட்டணத்துக்காரனுக்கு எந்திரத் தொழிலும், கிராமத்தானுக்கு கைத்தொழிலும் என்று யார் சிருஷ்டித்தார்கள்? ஏன் அப்படி சிருஷ்டிக்கவேண்டும்? ராட்டினம் சுற்றுவதும், தொடையில் கயிறு திரிப்பதும், மண்வெட்டியிலும், கோடாலியிலும், சுத்தியிலும், மண்வெட்டி, மரம் பிளந்து கல் உடைப்பதும் தான் கிராமத்தானுக்கு சொந்தமா இது தான் கிராம முன்னேற்றமா என்று கேட்கின்றேன். எவ்வித முன்னேற்ற முயற்சியும் இல்லாமல் பட்டணத்தான் எவ்வளவு கொள்ளை

அடிக்கிறான். வியாபாரி, லேவாதேவிக்காரன், வக்கீல், வைத்தியன், அதிகாரி, உத்தியோகஸ்தன் ஆகியவர்களின் கொள்ளையை பாருங்கள். இதை ஒழிப்பதல்லவா கிராம முன்னேற்றமாகும். இந்தக் கூட்டத்தாரல்லவா கிராமங்களை கசக்கிப் பிழிகின்றவர்கள். இதைவிட்டுவிட்டு இந்த சாதாரண வாத்தியார்கள் அதிலும் கஞ்சிக்குப் போதாத ஏழை வாத்தியார்கள் மாதம் 15 ரூபாய்க்கு தாளம் போடும் இந்த வாத்தியார்கள் கிராமத்திற்குப் போய் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றேன்.

ஏதாவது நீங்கள் கிராமத்துக்குப்போய் செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பழமைப்பித்தை ஒழியுங்கள் - மூடநம்பிக்கையை அகற்றுங்கள். அவர்களை பட்டணவாசிகள் எப்படி எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி கண்விழிக்கச் செய்யுங்கள். தலைவிரியை மறக்கடித்து பகுத்தறிவை உண்டாக்குங்கள், அவர்களையெல்லாம் பட்டணங்களுக்கு குடிபோக விரட்டுங்கள். இவ்வளவு நீங்கள் செய்தால் அதுவே கிராம முன்னேற்றமான வேலையாகும். மற்றபடி நீங்கள் என்ன செய்தாலும் அது பயன்படாது. உங்களுக்கும் அதற்கு மேல் சக்தி இருக்காது. சௌகரியமும் சாதனமும் கிடையாது.

உதாரணமாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்துக்குப் போயிருந்தேன். அங்கு மீட்டிங்குக்கு 400 பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களின் 375 பேர்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி நோய் இருந்தது. அந்த ஊர்க்கிணறு, கிணற்று தண்ணீர் மேலே வருவதைவிட மேலேயிருக்கும் தண்ணீர் கிணற்றுக்குள் சுலபத்தில் போகத் தகுந்த மாதிரியான மேயோ கிணறாகும். அதன் தண்ணீரை பரிசுத்தம் செய்ய யாருக்கும் புத்தி கிடையாது. உபாத்தியாயர் ஒருவர் இருந்தார். அவரும் காலில் கட்டுப்போட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தார். நான் கேட்டதற்கு அவர் கவனிக்கிறதற்கு ஒருவருமில்லை நான் என்ன செய்ய முடியுமென்று பதில் சொன்னார். இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தை பொறுத்த வேலையே ஒழிய பொது ஜன சேவையால் ஆகக்கூடிய காரியமோ, ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூட வாத்தியாரால் ஆகக்கூடிய காரியமோ அல்ல. அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்த பொறுப்பை ஜனத் தலைவர்கள் என்பவர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டு தங்கள் சுயநலத்துக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இவைகள் மாற்றமடைய வேண்டுமானால் பகுத்தறிவை மக்களுக்கு போதியுங்கள் என்பதுதான் எனது ஆசை. பகுத்தறிவு விஷயத்திலும் நீங்கள் அடிமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அது விஷயத்தில் உங்கள் அறிவுப்படி நீங்கள் போதிக்க முடியாது. உங்கள் அறிவுப்படி நீங்கள் நடக்கவும் முடியாது என்கின்ற நிலையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஒரு உபாத்தியாருக்கு மூன்று புத்தி இருக்கின்றன.

அதாவது அவருக்கு சரியென்று தோன்றும் ஆராய்ச்சி புத்தி ஒன்று. பிள்ளைகளுக்கு இன்னபடிதான் கற்பிக்கவேண்டும் என்று படிப்பித்த நிர்பந்த புத்தி இரண்டு. தனக்கு தோன்றுகிறபடியும் தான் படிப்பிக்கிறபடியும் நடக்க முடியாத பழமைப்பித்தும் கட்டுப்பாட்டு நிபந்தனையும் கொண்ட கோழைப் புத்தி மூன்று. இந்த மூன்று புத்திகளுடன் நீங்கள் கிராமங்களை புனருத்தாரணமோ சீர்திருத்தமோ செய்வதென்றால் அது பயப்படக்கூடிய காரியம் தான். ஆனாலும் பகுத்தறிவை பயன்படுத்த தைரியம் கொண்டு விட்டால் இந்த கஷ்டங்கள் சுலபத்தில் ஒழிந்துபோகும் என்றே நினைக்கிறேன்.

குறிப்பு:- 23.07.1936 இல் லண்டன் மிஷன் காம்பெளண்ட் பள்ளிக்கூடத்தில் நடைபெற்ற ஈரோடு லண்டன் மிஷன் போதனா முறை பாடசாலை விட்டரரி சொசைட்டியின் கூட்டத்தில் ஆற்றிய தலைமை உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 02.08.1936

சபாஷ் ஷண்முகம்!

தோழர் சர். ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்களை தெரியாத மக்கள் தமிழ் நாட்டில் அருமையாகவே இருப்பார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் சர். ஷண்முகம் அவர்கள் இன்று தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ் மக்கள் எல்லோரிலும் முதன்மை பெற்று அதாவது அறிவு, ஆற்றல், செல்வம், பதவி, அதிகாரம், பட்டம், புகழ் யாவற்றிலுமே முதன்மை பெற்று விளங்குகிறார்.

இவரது வாலிப பருவத்திலிருந்தே இந்நிலைக்கு இவர் வருவாரென்று பொதுஜனங்கள் கருதி எதிர்பார்த்து வந்தார்கள். இவரது அறிவும் ஆற்றலும், மேன்மையும் பிரகாசிக்கப் படாமலும், வெற்றிபெறாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று பலர் சிறப்பாக பார்ப்பனர் எல்லோரும், பார்ப்பனர்களைப் பற்றியே “மோட்சம்” புக இருந்த பார்ப்பனரல்லாத கோடாரிக் காம்புகளும் இவ்விரு கூட்டத்தினரது கூலிகளும் தங்களாலான சகலவித பிரயத்தனமும் செய்து பார்த்தார்கள். சர். ஷண்முகம் அவர்கள் இவர்கள் இத்தனை பேர்களது முட்டுக்கட்டைகளையும் தூசியத்திரமாக மதித்து வந்ததால், அடிக்கும் பந்து அடியின் பலத்துக்கு தகுந்தபடி உயர எழும்புவதுபோல் முட்டுக்கட்டை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவருக்கு செல்வமும் புகழும், பதவியும் பெருகிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது.

இன்று தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் வயிற்றில் அணைக்க முடியாத பொறாமை நெருப்பு ஒன்று எரிந்த வண்ணமாய் இருந்து வருகிறது. அது தோழர் ஷண்முகத்தின் புகழும் பதவியும் பற்றிய பொறாமைத் தீயேயாகும். பாஷாணத்தில் புழுத்த புழு எப்படி அந்தப் பாஷாணத்தையேதான் தின்றே வளர்ந்து பெருகுமோ அதுபோல் பார்ப்பனர்களின் விஷத்தை ஆகாரமாகக் கொண்டே தோழர் ஷண்முகம் மேன்மேலும் மேன்மை பெற்று வந்திருக்கிறார்.

சமீபத்தில் தோழர் மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரி என்பவர் ஒரு எழுவ வீட்டில் துக்கப்பேச்சு பேசும்போது “பாழும் பார்ப்பனரல்லாத இயக்கம் இல்லாதிருந்திருந்தால் காலஞ்சென்ற ராமச்சந்திரராவ் பெரியதொரு பதவிக்கு வந்து மக்களுக்கு பேருபகாரம் செய்திருப்பார்” என்று கூறினார். அதை நமது சர். ஷண்முகம் விஷயத்தில் நன்றாய் திருப்பிச் சொல்லலாம்.

அதாவது நமது பாழும் பார்ப்பனீய விஷமம் கூடியக்கிருமி போல் தமிழ்நாட்டில் தோன்றி தமிழ் மக்களுக்கு தொல்லை கொடுத்துவரவில்லை

யானால் சர். ஷண்முகத்தின் அறிவினாலும், ஆற்றலினாலும் ஏற்படும் பயனை நம் தென்னிந்திய மக்கள் நன்றாய் இன்னும் எவ்வளவோ அனுபவித்து எவ்வளவோ மேன்மை பெற்று இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் அப்படி நாம்தான் அனுபவிக்கமுடியாமல் போய்விட்டதே தவிர ராமச்சந்திரராவ் ஏமாற்றமடைந்தது போல் சர். ஷண்முகம் சிறிதும் ஏமாற்றமடையவில்லை. நாம் அனுபவித்திருந்தால் எவ்வளவு அனுபவித்திருப்போமோ அதுபோலவே மற்ற நாட்டு மக்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

தோழர் ஷண்முகம் இந்திய சட்டசபைக்கு போகக்கூடாது என்று பார்ப்பனர்கள் எல்லோருமே சேர்ந்து முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். ஒரு அளவில் பார்ப்பனர் அது சமயம் மனம் குளிர திருப்தியடையும்படி முட்டுக்கட்டை வெற்றிபெற்றது. ஆனால் அந்த முட்டுக்கட்டை என்றும் அணையாத நெருப்பை பார்ப்பனர்கள் வயிற்றில் கொஞ்ச நாளையிலேயே பற்ற வைத்துவிட்டது. அதாவது பார்ப்பனத் தொல்லையில் சூழ்ச்சியில் அவர் இந்திய சட்டசபைக்குத் தலைவராய் சிறிதுகாலம் இருப்பதுதான் கெட்டதே தவிர மக்களுக்கு அதைவிட அதிக நன்மை செய்யக்கூடியதான கொச்சி சட்டசபைத் தலைவர் பதவியோடு ஒரு சமஸ்தான ஆட்சித் தலைமையும் பெற்று மக்களுக்கும் மற்றவர்களால் சுலபத்தில் செய்ய முடியாத நன்மைகளும் வசதிகளும் ஏற்பட்டன.

சர். ஷண்முகம் கொச்சிக்கு போயிருக்க சந்தர்ப்ப மேற்பட்டிருக்க வில்லையானால் அவரது ராஜதந்திர பெருமையும் (துறைமுக விஷயத்தில் கொச்சிக்கு செய்த பேருபகாரம்) கொச்சி சமஸ்தானத்தின் பிரஜைகளில் ஒரு கூட்டத்தாரின் இழிவை நீக்கிய (வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுத்திய) பெருமையும் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்காது.

ஆதலால் எப்பொழுதுமே நம் பார்ப்பனர்களின் முட்டுக்கட்டையும் தொல்லையும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு நன்மையே பயந்து வருகின்றதோடு அவர்களால் சுலபத்தில் இனி நமக்கு கெடுதி செய்ய முடியாமலே இருக்கும்படி ஆகிவிடுகிறது என்பதற்கு ஆகவே இதை எடுத்துக்காட்டினோம். இதுபோலவே தோழர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கும் மற்றும் சிலருக்கு பார்ப்பனர்கள் ஒவ்வொரு படியிலும் தங்களாலான முட்டுக்கட்டை போட்டே வந்தார்கள். அதுவும் அப்படியே முதலியாரையும் மற்றவர்களையும் மேன்மைப்படுத்தியே வந்திருக்கின்றது. பார்ப்பனர்கள் முட்டுக்கட்டை காரணமாகவே முதலியார் பெருமையை வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன.

மற்றும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்னும் விஷயத்திற்கும், பார்ப்பனர்களின் முட்டுக்கட்டைக்கு எல்லையே இல்லாதிருந்தது.

இது விஷயத்தில் பார்ப்பனர்கள் ஒழுக்கம். நாணயம், நாணம், மனிதத் தனம் ஒன்றுமே இல்லாமல் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நம்

சமூகத்திலுள்ள கோடாலிக்காம்புகளைப் பிடித்தும் எவ்வளவோ விஷமங்களும் செய்து வருகிறார்கள். இவ்வளவும் என்ன பயனைக் கொடுத்தது என்று பார்த்தால் அவையும் அடிக்கும் பந்து மேலே கிளம்புவதுபோல் ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சண்டமாருதமும் காட்டுப்பிரவாகமும் நுழைவது போல் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் நுழைந்து வருகின்றது.

இன்றும் இந்தியாவிலேயே பல முக்கிய மாகாணங்களில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் நெருப்பு பற்றி எரிகிறது.

சுதேச சமஸ்தானங்களிலும் சுமார் 6, 7 வருஷத்துக்கு முதலிலேயே மைசூரில் ஏற்பட்டுவிட்டது.

இப்போது சர். ஷண்முகம் தலைவராய் இருக்கும் கொச்சி சமஸ்தானத்து அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது.

கூடிய சீக்கிரம் திருவாங்கூரிலும் ஏற்படப் போகிறது.

இந்த சீர்திருத்த எலக்ஷன் தீர்ந்தவுடன் மற்ற மாகாணங்களிலும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ நெருப்புப்பற்றி எரியப் போகிறது என்பது உறுதி. ஆயிரம் கோடாலிக் காம்புகளாலும் இது இனி அசைக்கப்படப்போவதில்லை.

கொச்சி அரசாங்கமானது திருவாங்கூரைப் போலவே பார்ப்பனக் கோட்டையாக இருந்த அரசாங்கமாகும். அங்கு தான் ஒரு காலத்தில் நாயர் பெண்கள் கூட (அதாவது மேல் ஜாதிக்காரப் பெண்கள் கூட) தங்கள் ஸ்தன்னியங்களை மறைத்துக்கொள்ளக் கூடாமலும் துணி போட்டு மூடக்கூடாமலும் இருக்கும்படி சட்டம் இருந்து வந்த தேசமாகும்.

கொச்சி தான் பார்ப்பனக் காளைகள் மேய வேலி இல்லாத தீவன (பெண்கள்) வனம் போல் இருந்து வர சௌகரியம் பெற்றிருந்த சமஸ்தானமுமாகும்.

மற்றும் அது மனித சமூகத்தில் அந்த சமஸ்தான இந்துக்களில் மெஜாரிட்டி பாகமான மக்களை தீண்டப்படாதவர்களாக்கி அவர்கள் தெருவில் நடக்கும்போது மற்றவர்கள் மீது தங்கள் நிழல் படக்கூடாது என்று தாங்களாகவே ஓ என்று கூவிக்கொண்டு நடக்கவேண்டும் என்கின்ற கொடுமை இருந்து வந்த சமஸ்தானமாகும். அப்படிப்பட்ட கொடுமையுள்ள நாட்டுக்கு சர். ஷண்முகத்தின் சேவை எவ்வளவு அவசியமாய் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருதித்தான் பார்ப்பனர்கள் அவரை இந்திய சட்டசபைக்குப் போகாமல் தடுத்து அது பயனற்ற ஸ்தானமானதால் அதற்கு ஒரு பயனற்ற மனிதர் போனால் போதுமென்று கருதி சாமி வெங்கிடாசலத்தை அங்கு அனுப்பிவிட்டு கொச்சிக்கு தோழர் ஷண்முகம் போகும்படி செய்தார்களோ என்னமோ என்று நாம் கருதாவிட்டாலும் சர். ஷண்முகத்தை தடுத்ததற்கு ஆக நாம் பார்ப்பனர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தோழர் ஷண்முகம் கொச்சி திவானாவதற்கு முன் கொச்சியில் அரசாங்க உத்தியோகம் இருந்த நிலைமை கீழே குறிப்பிடுகிறோம்.

வகுப்பு பெயர்	ஜனத்தொகை	உயர்ந்த உத்தியோகங்கள்		வருட சம்பள மொத்தம்	
		வகுப்புவாரி வீதம்	நிரந்தர ஆக்டிங்	நிரந்தர	ஆக்டிங்
கிறிஸ்தவர்கள்	3,34,870	132	60	1,62,306	74,436
தீயர்கள்	2,76,649	16	18	15,360	9,768
நாயர்கள்	1,42,637	305	88	3,24,228	98,338
தமிழ் பார்ப்பனர்	21,754	336	76	3,67,218	62,290
அம்பலவாசிகள்	9,211	55	18	67,226	22,662
கூத்திரியர்	2,122	11	3	17,280	2,280

இப்போது சர். ஷண்முகம் கொச்சி அரசாங்கத்தில் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் நிலைமை.

மொத்த உத்தியோகங்களில்

பார்ப்பனர்களுக்கு	100 க்கு	4
நாயர்களுக்கு	”	16
ஈழவர்களுக்கு	”	20
புலையர்களுக்கு	”	4
இதர ஜாதி இந்துக்களுக்கு	”	10
இதரஜாதி இந்துக்களல்லாதவர்களுக்கு	”	14
ரோமோ-ரசியர்களுக்கு	”	12
லத்தீன்		
கத்தோலிக்கர்களுக்கு	”	6
இதர கிறிஸ்துவர்களுக்கு	”	6
முஸ்லீம்களுக்கு	”	6
யூதர்,ஆங்கிலோ-இந்தியர்		
முதலியவர்களுக்கு	”	2

என்கின்ற கணக்கு வீதம் நமது மாகாண பிரிவு போலவே சட்ட மூலம் ஏற்படுத்திவிட்டார்.

ஆகவே கொச்சி அரசாங்க உத்தியோகத்தில் சர். ஷண்முகம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ உரிமை ஏற்படுத்திவிட்டார். எனவே அவருக்கு கொச்சி அரசாங்கமும், கொச்சி பிரஜைகளும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் அவருக்கு இந்த இரு கூட்டத்தவரும் இரண்டு சிலைகள் செய்து அரசாங்க சிலையைத் துறைமுகத்திலும், பிரஜைகளது சிலையை பட்டணத்தின் நடுவிலும் அல்லது சட்டசபைக்கு முன் பக்கமுள்ள மைதானத்திலும் வைத்து நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவற்றை விட கொச்சி அரசாங்கமும் பிரஜைகளும் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்களுக்கு சிறப்பாக ராஜாஜி (ராஜகோபாலாச்சாரி) யாருக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவரது முயற்சி யாலேயேதான் சர். ஷண்முகம் கொச்சி திவானாக நேர்ந்தது. இல்லாதவரை இந்திய சட்ட சபைக்குத்தான் போயிருக்கக்கூடும்.

இனி பார்ப்பனர்கள் அவரை ஒழிக்க சகல முயற்சியும் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது உறுதி. ஆனால் கடுகளவும் வெற்றிபெறமாட்டார்கள் என்பது அதைவிட உறுதி.

சபாஷ் ஷண்முகம்!

சர். ஷண்முகத்துக்கு ஜே!

பார்ப்பன விஷமத்துக்கும் ஜே! ஜே!!

குடி அரசு - தலையங்கம் - 02.08.1936

ஈ.வெ.கிருஷ்ணசாமி, ஈ.வெ.ராமசாமி தாயார் தாயம்மாள் முடிவு

95 வயதுகாலம் சுகமே வாழ்ந்து, சுகமே இருந்து வந்த எனதருமைத் தாயார் சின்னத்தாயம்மாள் 28-7-36ந் தேதி செவ்வாய் நள்ளிரவு 12 மணிக்கு முடிவெய்தினார்.

அம்மையார் இந்திய மக்களின் சராசரி வாழ்வுக்கு 4 பங்கு காலம் அதிகமாகவே வாழ்ந்துவிட்டார். தானாக நடக்க இருக்க, மலஜலம் கழிக்க செளகரியமுள்ள காலம் அவ்வளவும் வாழ்க்கை நடத்திவிட்டு செளகரியம் குறைந்த 2 மணி நேரத்தில் முடிவெய்திவிட்டார்.

28ந் தேதி இரவு 9-30 மணிக்கு அம்மையிடம் அனுமதி பெற்றே ஜோலார்பேட்டை பிரசாரத்துக்குச் சென்றேன். 12 மணிக்கு ஆவி போக்கு வரவு நின்றுவிட்டது. காலை 9 மணிக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

சின்னத்தாயம்மாள் சேலம் டவுனுக்கு 3 மைலில் உள்ள தாதம்பட்டி என்கின்ற கிராமத்தில் ஒரு பிரபல செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். மிக்க செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டவர்.

உதாரணமாக தனது கிராமத்தில் புஷ்பவதி ஆனதற்கு சேலம் டவுனில் ஊர்வலம் விடத்தக்க தடபுடல் வாழ்க்கையில் இருந்தவர். ஈரோட்டில் ஏழைக் குடும்பத்தில் குழந்தைப் பருவத்திலேயே தகப்பனார் காணாமல் போன பிறகு ஒரு மிக ஏழ்மை வாழ்க்கை நடத்திய தாயாரால் காப்பாற்றப்பட்டவரும் பள்ளிக்கூடமே இன்னதென்று அறியாதவரும் 6 வயதிலேயே கூலி வேலை செய்யவும் 18 வயதில் கல் உடைப்பு வேலை செய்யவுமாய் இருந்து வந்தவரும் 25 வயதில் வண்டி வைத்து வாடகைக்கு ஓட்டப்போகிறவருமான வெங்கிட்ட நாயக்கருக்கு நெருங்கிய பந்து உறவு காரணமாக வாழ்க்கைப்படுத்தப்பட்டவர்.

அம்மை செல்வக்குடும்பத்தில் பிறந்து செல்வத்தில் வளர்ந்து வந்தவராய் இருந்தாலும், வெங்கிட்ட நாயக்கரை மணந்த பிறகு வெங்கிட்ட நாயக்கர் தரித்திர வாழ்வு அம்மையாரையும் பீடித்து அம்மையார் செங்கல், ஓடு முதலியவைகளை காளவாயிலிருந்து ஊருக்குள் கட்டிடம் கட்டுபவர் களுக்குக் கூலிக்குக் கூடைகளில் சுமந்து போட்டு தினம் 8 பைசா கூலி வாங்கி பிழைத்து வந்தவர். புருஷனுக்கு தினம் 2 அணா கூலியும் பெண் ஜாதிக்கு தினம் 0-0-8 பை கூலியுமாக சம்பாதித்து வந்தவர்.

பிறகு புருஷனுக்குக் கல் சித்திர வேலையில் தினம் பகலில் 8 அணாவும் இரவில் 0-12-0 அணாவும் பெறக்கூடிய யோக்கியதையும் வேலைத் திறமையும் ஏற்பட்டபோது, அம்மையார் வெளிவேலைக்கு போகாமல் இருக்க நேர்ந்தது. ஆனபோதிலும் பின்னால் புருஷன் வண்டி ஓட்டிக் கொண்டு வெளியூர்களுக்குப் போவதைச் சகிக்காத அம்மையாரின் தகப்பனார் ஒரு சிறு தட்டுக்கடை வைத்துக் கொடுத்தார். அந்தக் கடை ஒரு வண்டிப் பேட்டையில் வைத்தால் தன்னுடன் தோழர்களாய் இருந்த வண்டிக்காரர்கள் தன்னிடம் சாமான் வாங்குவார்கள் என்று கருதி சட்டி பாளை, அரிசி, பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய்ப் பொடி, விறகு முதலிய சக சாமக்கிரியை சாமானும் ஒருங்கே வைத்து வியாபாரம் செய்தார்கள். இந்த கடைக்கு வேண்டிய சகல சாமானும் அம்மையாரும் அம்மையாரின் மாமியாரான கெம்பு அம்மாளும் வீட்டில் தயார் செய்து கொடுத்து வருவார்கள். இந்த சமயம் 2, 3 குழந்தைகள் பிறந்து இறந்துவிட்டன. இந்த நிலையில் அந்தக் கடையில் நல்ல லாபம் கிடைத்ததாலும் பிறகு போட்டி ஏற்பட்டதாலும் அதை விடுத்து அந்தக் கடையை அப்படியே மற்றொருவனுக்கு விற்று விட்டு லாபப் பணத்தையும், கைமுதல் பணத்தையும் சேர்த்து ஈரோடு பஜார் ரோட்டில் ஒரு மளிகைக் கடை வைத்தார். அம்மையை கைப்பிடித்த சம்பவத்தால் கல்தச்சு வெங்கிட்டன் என்ற பெயர் மாறி, வண்டிக்கார வெங்கிட்டநாயக்கனாகி, அதுவும் மாறி தட்டுக்கடை வெங்கிட்டநாயக்கனாகி பிறகு அதுவும் மாறி மளிகைக்கடை வெங்கிட்டநாயக்கரானார். அதில் 3 வருஷத்திலேயே மற்றவர்கள் பொறாமைப்படும்படியான லாபமடைந்தார். ஒரு சிறு குச்சு அதாவது கதவு இல்லாமல் தட்டி வைத்து இரவு முழுவதும் நாயை விரட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய குடிசை மாறி ஓட்டுவில்லை கட்டிட வீடும் 2 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நல்ல வயல் நிலமும் உடையவரானார். இது சமயம் தான் அம்மையாருக்கு முன் பிறந்த மூன்று குழந்தைகளும் இறந்துபோய் “ஸ்தல யாத்திரைகள்”, “தவங்கள் செய்து” “வரடி” கல் சுற்றி, நிலத்தை வழித்து அதில் சாப்பாடு போட்டு பிசைந்து சாப்பிட்டு, சன்யாசிகளின் எச்சில் சாப்பிட்டு வரம் பெற்று ஈ.வெ.கிருஷ்ணசாமியையும், ஈ.வெ.ராமசாமியையும் பெற்று எடுத்த காலம் என்றாலும், அம்மையாருக்குள்ள பிள்ளை ஆசையால் மூத்த பிள்ளை ஒன்றே தனக்கு போதுமென்று கருதி அதற்கே தனது முலைப்பால் முழுவதும் கொடுக்க ஆசைப்பட்டு இளைய பிள்ளையாகிய ராமனை மற்றொரு குழந்தையில்லாத அம்மையாருக்கு அதாவது தன் புருஷனின் சிறிய தகப்பனார் மனைவியாகிய ஒரு விதவைக்கு ஒரு சிறு வீடும் சிறிது நிலமும் இருந்த காரணத்துக்கு ஆக அவர்களையே வளர்த்துக்கொள்ளும்படி இனாமாய்க் கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்தக் காரணத்தாலேயே ராமன் (ஈ.வெ.ராமசாமி) பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் தெருத்தெருவாய் சுற்றவும் கேள்வி கேப்பாடு இல்லாமல் அலையவும் “கம்மநாட்டி வளர்ப்பது கழுதைக் குட்டிதான்” என்ற பெயருக்கு ஏற்ப ஒரு உருவாரமாய் இருந்து வரவும் மூத்த பிள்ளை கிருஷ்ணசாமியை மிக

அருமையாய் செல்லமாயும் வளர்க்கவும் ஆன நிலையேற்பட்டது. ஆனால் இந்த சமயம்தான் அதாவது இந்த இரு குழந்தைகளும் பிறந்த சமயம் தான் வெங்கிட்டநாயக்கருக்கு பெரிய செல்வம் பெருக சந்தர்ப்பமும் பெருகி வந்த காலமாகும். அதாவது கடசியில் சொன்ன மளிகை கடை வியாபாரமானது வலுத்துவிட்டது. வீடு, வயல், தங்க நகைகள் கேட்போர் மனமும், பார்ப்போர் கண்களும் திடுக்கிடும்படியான தோற்றமுமாய் இருந்ததால் எப்படியாவது அந்த மளிகைக்கடை நடக்கும் கட்டிடத்தை பிடுங்கிக் கொண்டால் தங்களுக்கு அந்த லாபம் கிடைக்குமென்று கருதி சிலர் அந்தக் கடையை கட்டடக்காரனிடம் அதிக வாடகை வைத்து கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அம்மையாரும் - புருஷனும் யோசித்து கடையை சகல சாமானுடனும் பாக்கியுடனும் ஒப்புக்கொள்ளுபவர்களுக்கு கொடுத்து விடுவதாய் விலை கூறினார்கள். அதற்கு ஏற்பட்ட போட்டியில் நல்ல விலை கிடைத்தது. அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு உடனே ஒரு மண்டிக் கடை அதாவது மொத்த வியாபாரக் கடை (மூட்டைக் கணக்காய் விற்பது) வைக்க யோசித்தார்கள். உடனே நல்லதொரு கடை அமைந்தது. அங்கு மண்டிக்கடை வைத்தார். புருஷன் உடனே மண்டி வெங்கிட்டநாயக்கரானார். சின்னத்தாயம்மைக்கும் மண்டி வெங்கிட்டநாயக்கருக்கும் ஊரில் பணக்காரர் கூட்டத்தில் சேர்க்கத்தக்க பெயர் ஏற்பட்டதோடு எப்படியோ நாணயமும் ஏற்பட்டு விட்டது. தான் மிகவும் நாணயசாலி என்று காட்டிக்கொள்வதில் இருவர்களும் சமர்த்தர்கள். அந்த காலங்களில் பணம் படைத்தவர்களுக்கு பணம் போட்டு வைக்க பாங்கி இல்லாததால் நாணயத்தில் பேர்பெற்ற சின்னத்தாயம்மாளும் வெங்கிட்டநாயக்கரும் ஒரு சேவிங் பாங்கி ஆகி விட்டார்கள். பணம் ஏராளமாய் தங்களிடம் டிபாசிட் வர ஆரம்பித்ததும் தங்கள் வியாபாரத்தை மிகவும் பெருக்கி விட்டார்கள். மண்டிவெங்கிட்டநாயக்கர் தன் கடையில் வியாபாரம் செய்தால் சின்னத்தாயம்மாள் வீட்டில் நெல் குத்தும் கொட்டணம், துவரை உளுந்து உடைக்கும் வேலை, விளக்கெண்ணெய் காய்ச்சி ஊத்தும் வேலை முதலியவைகளில் வீட்டில் எப்போதும் 20, 30 பேர் வேலைசெய்யும்படியான தொழில் செய்து புருஷனைப் போலவே தானும் வருஷம் வருஷம் சிறிதாவது பணம் சம்பாதித்து புருஷனுக்கு கொடுத்தே வருவார்கள். பணம் சேர்ந்தவுடன் மத பக்தி, மதசின்னம், விரதம், நோன்பு, திதி முதலியவைகள் தானாகவே தேடி வருவது வழக்கமல்லவா? அதுபோல் அம்மையார் மிகவும் பக்தி உடையவரானார். விரதங்கள் அதிகமாய் அனுஷ்டிக்கத் தொடங்கினார். மண்டி வெங்கிட்டநாயக்கருக்கும் நாமம் பலமாக பட்டை பட்டையாய்த் திகழ்ந்தது. இந்த மத்தியில் வீட்டில் செல்லமாய் வளர்க்கப்பட்ட மூத்த பிள்ளை கிருஷ்ணசாமியும் பாகவதராக ஆகிவிட்டார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதாவது மண்டி வைத்து மண்டிக்கடை நன்றாய் நடக்க ஆரம்பித்து சிறிது எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் லாபம் வர ஆரம்பித்தவுடன் சின்னத்தாயம்மாள் சின்னப் பிள்ளை ராமனை (ஈ.வெ.ராமசாமியை) ஒரு சிறு சண்டை காரணமாக இனாமாக (தத்து)

கொடுத்த அம்மாளிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். ராமனை வளர்த்த அம்மாள் ஊர் பஞ்சாயத்து கூட்டினார். மண்டி வெங்கிட்ட நாயக்கருக்கு ஒன்றும் தட்டிச் சொல்ல முடியவில்லை. சின்னத்தாயம்மாள் “2 கண்ணு தான் எனக்கு இருக்கிறது. இதில் ஒன்றைக் கொடுக்க முடியுமா? முடியாது போ” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். முடிவில் ராமனை சுமார் 9 வயதில் கைப்பற்றினாலும் அவன் விதவை வளர்த்த பிள்ளையாய் ஊர்சுத்தியாய் லோலாயாய் திரிந்ததால் படிப்பு இல்லை. அது மாத்திரமா இனிமேல் படிக்கவும் லாயக்கில்லாத சோதாவாய் ஆகிவிட்டான். இருந்த போதிலும் பள்ளியில் வைத்து வீட்டு வாத்தியார் வைத்துப் பார்த்தார்கள். வாத்தியாருடன் சண்டை, பிள்ளைகளுடன் பலாத்தாரம், அடிதடி, கடசியாய் “உபாத்தியாயரை வைவதில்லை” “பிள்ளைகளை அடிப்பதில்லை” என்கின்ற வாசகம் ஆயிரம் தடவை ஐயாயிரம் தடவை “தண்டக் காப்பி” எழுதுவதே வேலையாய் இருந்ததால் ராமனைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதை நிறுத்திக் கொண்டு, மண்டிக்கடையில் அதாவது தரகு வியாபார இலாகாவில் மஞ்சள், மிளகாய் ஏலம் கூறும் வேலையில் போட்டார்கள். இருந்தாலும் ராமன் எங்கு வளர்த்த தாயிடம் போய்விடுவானோ என்று சின்னத்தாயம்மாள் சின்ன மகனுக்கு சிறிது சலுகை காட்டி பொய் அன்பாவது காட்டியே வருவார்கள்.

எப்படியோ பணம் சேர்ந்துகொண்டே வரும் இந்த சந்தர்ப்பம்தான் வெங்கிட்டநாயக்கர் என்ற பெயர் மாறி நாயக்கரானதும் சின்னத்தாயம்மாள் என்கிற பெயர் மாறி நாயக்கர் அம்மாள் என்கின்ற பெயர் ஏற்பட்டதுமாகும். அம்மையாருக்கு தெய்வ பக்தி கொழுந்து விட்டு எரியத் தொடங்கிவிட்டது நாயக்கரும் அம்மாள் சொன்னபடி ஆடியாகவேண்டும்.

பணத்தை அள்ளி இறைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், கண்டவிடமெல்லாம் காடுமேடெல்லாம் கோவில், சத்திரம், சாவடி கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். பார்ப்பனர்களின் புகழுக்கு அடிமைப்பட்டு பல குருமார்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு கல்யாணத்தின் போது “தருமக் கல்யாணங்கள்” செய்வார்கள். நன்றாய் இருக்கும் கோவிலுக்கும் கும்பாபிஷேகம் செய்வார்கள். நாயக்கர் (புருஷன்) ஏதாவது தட்டிச் சொன்னால் “நீங்கள் பணம்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. என் பணத்தில் செய்யுங்கள்” என்று எடுத்தெறிந்தாற்போல் பேசிவிடுவார்கள். வீட்டில் வாரம் ஒரு காலகூடிபம் ராமாயண பாரத வாசகம், எங்கு திரியும் சந்நியாசிகளுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் சதா சர்வகாலம் உலையில் நீர் கொதித்த வண்ணமாய் இருக்கும்படியான தண்டச் சோத்து சத்திரம் போல் வீட்டை நடத்தி வந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் ஒரு விஷயம் குறிப்பிடத்தகுந்தது. இளைய மகன் ராமனிடம் எவ்வளவு அன்பு காட்டினாலும் அம்மையார் ராமன் தொட்ட சொம்பு, டம்ளர் ஆகியவைகளை கழுவினே வைப்பார்கள். ராமனை சமையல் வீட்டிற்குள் விடமாட்டார்கள். அப்பொழுதே அவன் ஜாதி கெட்ட பயலாய் விளங்கினான்.

ராமனுக்கு ஆகவே சமையல் வீட்டுக்குள் வேறு யாரும் நுழையக் கூடாது என்பார்கள். இந்த லக்ஷணத்தில் அம்மையார் மாமிசம் சாப்பிடமாட்டார். ராமனுக்கு தினமும் வேண்டும். ஆதலால் ராமனுக்குக் கல்யாணம் ஆன உடன் அவனுடைய “அனாச்சாரத்துக்கு” ஆகவே அம்மையார் ராமனை வேறு வைத்துவிட்டார்கள்.

சதா சர்வ காலம் தன் வயிற்றில் இப்படிப்பட்ட பிள்ளை ராமன் பிறந்ததற்கு துக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

பொதுவில் சொல்லவேண்டுமானால், அம்மையார் பணத்தாசை இல்லாதவர்கள். நன்றாய் சம்பாதித்து நன்றாய் செலவு செய்தவர்கள். பார்ப்பனர்களுக்கு ஏராளமாய் அழுதவர்கள். அளவுக்கு மீறிய ஆச்சாரங்களை அருத்தமில்லாமல் பின்பற்றி வந்தார்கள். எத்தனையோ பேரைத் திருத்திய ராமனால் அம்மையாரிடம் தன் கொள்கையை சொல்லுவதற்குக் கூட தைரியம் ஏற்படும்படியாய் அம்மையார் இடம் கொடுக்கவில்லை.

கடைசி வயதில் கூட அம்மையாரைப் பார்க்க வந்தவர்களிடம் “என் மகன் ராமனை சிறிது பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். இளங்கன்று பயமறியாது என்பது போல் கண்டபடி திரிகிறான்” என்று ஆவலாதி சொல்லியே வருவார்கள்.

ஒரு காலத்தில் மௌலானாக்கள் ஷக்கத்தலி, மகமதலி அம்மையாரின் கையில் தங்கள் தலையை ஒட்ட வைத்து வாழ்த்தும்படி கேட்டபோது தன்னை அவர்கள் தொட்டுவிட்டதற்காக முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டார். இதை நான் வெளிப்படையாய் எடுத்துக்காட்டி கேலி செய்து அம்மையாரை மன்னிப்பு சொல்லும்படி செய்தேன். அதனால் அரசியல் தலைவர்கள் காந்தி முதல் யார் வீட்டுக்கு வந்தாலும் அவர்கள் எங்கு தன்னை தொட்டுவிடுவார்களோ என்று பயந்து ஒடுங்கி ஒரு மூலையிலேயே நின்றுதான் அவர்களுடன் பேசுவார்கள். மூடநம்பிக்கைகளுக்கும், குருட்டு அனாச்சாரங்களுக்கும் தாயகமாய் இருந்தாலும் 95 - வயது வாழ்ந்து முடிவெய்தி விட்டார்.

எனக்கு அவர் முடிவெய்தியது பற்றி உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கிறது. அந்த அம்மாளுடைய கோரிக்கை எனக்கு ஒரு கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட்டுச் சாகவேண்டுமென்பதே. எனது கோரிக்கை எனக்கு முன்னதாகவே அம்மையார் முடிவெய்திடவேண்டுமென்பதே. என் இஷ்டம் நிறைவேறிற்று.

மகிழ்ச்சி! மகிழ்ச்சி!! பூரண மகிழ்ச்சி!!!

ஈ.வெ.ரா.

குடி அரசு - இரங்கலுரை - 02.08.1936

விருதுநகரில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பொதுக்கூட்டம்

அரசியல் பித்தலாட்டம்

ஒரு நாட்டு மக்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் அரசியலில் கட்சி, பிரதிகட்சி இருக்க வேண்டியதும், அவை ஒன்றுடன் ஒன்று போராட வேண்டியதும் நியாயமும் இயற்கையுமேயாகும். ஆனால் அவ்வித போராட்டமானது நியாயமான முறையிலும் ஒருவரை ஒருவர் துஷ்பிரசாரம் செய்யாமலும் இருப்பதே வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும். ஒரு கட்சியை மற்றொரு கட்சி தாக்குவதும் துஷ்டப் பிரசாரம் செய்வதும் ஒரு நிமிஷமும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாத காரியமாகும். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரசானது ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி விஷமப் பிரசாரம் செய்வதையே தன் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. சென்ற இந்திய சட்டசபை தேர்தலுக்குப் பின் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அழிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் ஒன்றுதான் இருப்பதாகவும் உண்மைக்கு மாறாக தோழர் சத்தியமூர்த்தி முதல் சாதாரணத் தொண்டர் வரை தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால், புதியதாக ஜனக்கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடன் தமிழ்நாட்டில் ஜஸ்டிஸ் காங்கிரஸ் என்ற இரண்டு கட்சிகள் இருப்பதாகவும், இந்நிலையில் மூன்றாவது கட்சிக்கு அவசியமில்லை என்று ஜஸ்டிஸ்கட்சியை ஒப்புக்கொண்டும் ஜனக்கட்சியை எதிர்த்தும் பேசுகிறார்கள். 500 கஜ ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சி இன்று எப்படித் தோன்றிற்று? இதைத்தான் காங்கிரசின் அரசியல் பித்தலாட்டம் என்று கூறுகிறேன்.

காங்கிரஸ் மந்திரி சபை நிலைக்குமா?

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சென்ற 14 வருஷகாலமாக நிர்வாக பதவிகளை ஏற்று அரசியல் பொறுப்புதாரிகளாக இருந்து வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்தும் எந்தக் கட்சியாருக்கும். மற்றக் கட்சிகளை விட பொறுப்பு அதிகம். அவர்கள் பேசுவதும் செய்வதும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் செய்யவேண்டும். அவர்கள் கூறும் வாக்குறுதி எல்லாம் கூடுமான வரை அவர்களால் நிறைவேற்ற முடிந்தவைகளாக யிருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஜனங்களைக் கவர்ச்சி செய்வதற்காக வேண்டி வானத்தை

வில்லாய் வளைப்போம், மணலைக் கயிறாய்த் திரிப்போம் என்று கூறினால் நாளடைவில் அக்கட்சியின் நிலைமைக்கே ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால், நிர்வாகத்தை நமது மாகாணத்தில் நடத்த வந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் தன்னால் கூடிய வரையில் சாதிக்கக் கூடிய திட்டங்களைக் கூறி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் புதிதாக தேர்தல் பிரசாரம் நடத்திவரும் காங்கிரசானது தான் போகுமிடங்களில் எல்லாம் ஸ்தலத்தில் உள்ள குறைபாடுகளுக்கெல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான் காரணம் என்று கூறுகிறது. காலரா உள்ள ஊருக்குப் போனால் காலராவுக்குக் காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்றும், தண்ணீர்க் கஷ்டம் இருந்தால் அதற்கும் காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்றும் கூறுகிறார்கள். இயற்கையாக ஏற்படும் காலராவுக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளுக்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லாவிட்டாலும், இரண்டையும் பிணைத்துத் திரித்துக் கூறுவதில் காங்கிரஸ் பின் வாங்குவதில்லை. தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் மானா மதுரையில் பிரசங்கம் செய்யும்போது காங்கிரசுக்கு ஓட்டுச் செய்தால் வானத்திலிருந்து மழையை வருவித்து விடலாம் என்றும், சேலத்தில் பேசும்போது, காங்கிரசுக்கு ஓட்டுச் செய்தால் மேட்டூர் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்றும் பேசுகிறார். இது சாத்தியமா? மேட்டூரை விட சேலம் உயர்ந்திருக்கும் போது மேட்டூரிலிருந்து எவ்வாறு கொண்டு வருவது? இது போல் பல சாத்தியமில்லாத வாக்குறுதிகளை பாமர ஜனங்களிடம் காங்கிரஸ்காரர் கூறிவருகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகள் இதே விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவதாயிருந்தால், பணமிருந்தால் வாய்க்கால் வெட்டி மானாமதுரைக்கு ஜலம் கொண்டு வருவோமென்று சொல்லுவார்கள். இதுதான் சாத்தியமாயிருந்தாலும், காங்கிரசின் வாக்குறுதியைப் போல் அவ்வளவு கவர்ச்சியுடையதாகத் தோன்றாது.

ஆகவே, மக்களின் ஆதரவு ஒரு வேளை காங்கிரசுக்கு அதிகமாகி, அவர்கள் சட்டசபைகளில் மெஜாரிட்டி கட்சியினராக வந்தாலும் அவர்களுடைய மந்திரி சபை அல்லது அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெறும் எந்த மந்திரி சபையும் ஆறுமாத காலத்திற்கு மேல் நிலைத்திருக்க முடியாது என்று உறுதியாய்க் கூறுகிறேன். அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்த சில நாட்களிலெல்லாம் தேர்தல் வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டன என்பது நிதர்சனமாகிவிடும். அவர்கள் செய்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதை அவர்களே உணர்வார்கள். ஆகவே ஜனங்களின் ஆதரவை இழந்து மந்திரிசபையும் கவிழ்க்கப்படவேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். இப்பொழுதே அவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகங்களில் அமுகல் நாற்றம் வீச ஆரம்பித்துவிட்டதே இதற்குப் போதிய சாட்சி.

அவர்களின் திட்டம் என்ன?

1920 முதல் 1936 வரை காங்கிரஸ் அனுசரித்து வந்த கொள்கை என்ன? ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கை என்ன என்பதை நீங்கள் ஆராய்ச்சி

செய்து பார்த்தால் இந்தப் பதினாறு வருடங்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளையே காங்கிரஸ் காப்பியடித்துக் கொண்டு வருவது புலனாகும். இந்தக் காலவரைக்குள் எந்தக் கட்சி கொள்கைகளை சமயோசிதம் போல் மாற்றிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் வீதாச்சாரப்படி உரிமை வழங்க அரசாங்கத்தாருடன் போராடுவதே தங்கள் பிரதம கொள்கை என பிரசாரம் செய்து தேர்தலில் வெற்றியும் பெற்று மந்திரிசபையும் அமைத்தார்கள். அதன் மூலமாக ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கு ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் உதவியும் முஸ்லீம்களின் உதவியும் கிடைக்க காங்கிரஸ்வாதிகள், தீண்டாமை ஒழிப்பும், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும் தங்கள் திட்டங்களில் சேர்த்துக்கொண்டனர். அதற்கு மேலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மக்களின் உதவி பெருகிக்கொண்டு பிராமணரல்லாதார் எல்லாத் துறையிலும் முன்னேறி வருவதைச் சகிக்க முடியாமல் காங்கிரஸ் பிராமணர்கள் பகிஷ்கார இயக்கத்தைத் தங்கள் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டனர். பள்ளி பகிஷ்காரம், கோர்ட் பகிஷ்காரம், சட்டசபை பகிஷ்காரம் என்றனர். இதன் மூலம் பிராமணரல்லாதாரின் முற்போக்கைத் தடைப்படுத்தலாமென்று எண்ணி அதில் சிறிது வெற்றியும் பெற்றார்கள். அதை நம்பி ஜனங்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொட்டினர். தங்கள் தொழில்களையும், படிப்பையும் விட்டுவிட்டனர். என் சொந்த அனுபவத்தில் தெரிந்த வரை பலர் தங்கள் வாழ்க்கையையே பாழாக்கிவிட்டார்கள். முடிவு என்ன? காங்கிரஸ் நாளடைவில் தன் கொள்கையைத் தளர்த்திவிட்டது. 1923-ல் நடந்த தேர்தலில் எங்களுக்கு ஒட்டுக்கொடுங்கள் என்று கழுதையில் எழுதித் தொங்கவிட்டார்கள். அரசாங்கத்தார், இன்ன இன்ன காரியங்களைச் செய்து கொடுக்காவிட்டால், அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க முடியாது என்று டம்பமாய் பிரசாரம் செய்தனர். இதைக் கண்டு அரசியல் ஞானமுள்ள ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் இவைகள் எல்லாம் சாத்தியமில்லாதவை என்று அப்பொழுதே கூறிக்கொண்டே வந்தனர். இப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கூறியவை உண்மை என்று வெளிப்பட்டுவிட்டது. புதிய சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வரவிருக்கும் இப்பொழுது காங்கிரசார், சட்டமறுப்பைக் கைவிட்டுவிட்டோம் என்றும் அரசாங்கத்தாரை எதிர்ப்பதில்லை என்றும், சட்டசபைகளைக் கைப்பற்றித் தீரவேண்டும் என்றும், அதிலும் மந்திரிசபையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. இந்த நிலைமையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களை பதவி வேட்டைக்காரர் என்றும் சர்க்கார் தாசர்கள் என்றும் கூறுவதில் அர்த்தம் என்ன?

வட்டமேஜை மாநாட்டு அலங்கோலம்

முதலாவது வட்டமேஜை மகாநாடு நடந்துவந்தபோது அதைக் குலாம்கள் மகாநாடு என்று கூறி, அதற்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி செய்து

ஜெயிலுக்கும் போனார்கள். அப்பேற்பட்டவர்கள் இரண்டாவது வட்டமேஜை மகாநாட்டில் தோழர் காந்தியே ஜெயிலுக்குப் போனவர்களை விடுவித்தால், தான் வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்கு வரத் தயாராயிருப்பதாயும் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள முன்வந்தார். அந்த ஒப்பந்தத்தில் இனி காங்கிரஸ்வாதிகள் சட்ட மறுப்பு செய்வதில்லை என்றும், மறியலும் செய்வதில்லை என்றும், வட்டமேஜை மகாநாட்டில் இதுவரை செய்ததைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை என்றும் தோழர் காந்தி கை எழுத்திட்டார். இதையும் காங்கிரஸ்வாதிகள் தோல்வியென்று ஒப்புக்கொள்ளாமல் வெற்றி என்றே பிரமாதப்படுத்தி வந்தனர். இவ்வித இழிவான ஒப்பந்தத்தை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் செய்திருந்தால் காங்கிரஸ்வாதிகள் அரசியல் உலகத்தையே ஒரு கலக்கு கலக்கிவிடுவார்கள்.

அம்பேத்காரிடம் சரணாகதி

வட்டமேஜை மகாநாட்டிற்கு முன் பொறுப்பற்ற அரசியல் கிளர்ச்சியை தோழர் காந்தி நடத்தி வந்த காலத்தில், தீண்டாமை ஒழிந்த பின்னும், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையேற்பட்ட பின்பும் வரும் சுயராஜ்யம்தான் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னார். ஆனால் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் அம்பேத்கார் சார்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைகளையும் ஜின்னா மூலமாக முஸ்லீம்கள் பிரச்சினையையும் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத காந்தியார், தீண்டாமை, இந்து முஸ்லீம் வேற்றுமை முதலியவைகள் குடும்ப விவகாரங்கள் என்றும், சுயராஜ்யம் முதலில் வந்துவிட்டால் இவைகளை எளிதில் தீர்த்துவிடலாம் என்றும் கூறி இந்தியாவிற்கு வெறுங் கையுடன் திரும்பினார்.

வட்டமேஜை மகாநாட்டில் அம்பேத்காரை தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த காந்தியார், இந்தியா வந்தவுடன் அவரிடம் சரணாகதியடைந்து, அவருடன் பூனாவில் ஒப்பந்தமும் செய்துகொள்ள நேரிட்டது. முஸ்லீம்கள் சார்பாக ஜின்னாவின் சார்பான கோரிக்கைகளை காங்கிரஸ் எதிர்க்க சக்தி அற்று வகுப்புத்தீர்ப்பு விஷயத்தில் சுவரின் மேல் பூனைபோல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முஸ்லீம்கள் என்றால் காங்கிரசுக்குப் பயம். முஸ்லீம்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் தங்கள் உரிமையைப் பாதுகாக்கக் கோரியது போலவே பிராமணரல்லாதார் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று தோழர் பாத்ரோவும் தோழர் ராமசாமி முதலியாரும் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் விரும்பினர். இதில் என்ன குற்றமிருக்கிறது? பிராமணரல்லாதார் விஷயத்தில் மட்டும் காங்கிரஸ் வழுவழாவாயிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

உத்தியோக மேற்பு

காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் லட்சியம் பூரண சுயராஜ்யம் என்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து என்று சொல்லுகிறார்கள். பூரண

சுயராஜ்யம் என்றால் குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தைப் போன்றது தான் என்று சமீபத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி தமது ஆணைமலைப் பிரசங்கத்தில் கூறிவிட்டார். ஆகவே காங்கிரஸின் சுயராஜ்யத்திற்கும் ஜஸ்டிஸின் சுயராஜ்யத்திற்கும் என்ன வித்தியாசமிருக்கிறது?

உத்தியோகம் ஏற்கும் விஷயத்தில் நமக்கும் அவருக்கும் வித்தியாசமில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் உத்தியோகம் ஏற்பது என்றால் சீர்திருத்தத்தை உடைத்தெரிவதற்கு என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பது சீர்திருத்தத்தை நடத்துவதற்கு என்றும் கூறுகிறார்கள். இது முற்றிலும் ஏமாற்று. உத்தியோகம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால் சீர்திருத்தத்தை நடத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கும் இது தெரியும். மந்திரி ராஜனின் வாடிப்பட்டிப் பிரசங்கத்திற்கு சிம்லாவிலிருந்து அவர் அனுப்பியிருக்கும் பதிலை, சீர்திருத்தத்தின் மூலமாக கூடுமானவரை ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே நாங்கள் உத்தியோகம் ஏற்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றோம் என்று கூறுவதிலிருந்து, அவர் சீர்திருத்தத்தை நடத்தத் தயாராகவிருப்பது புலனாகும். ஆகவே முட்டுக்கட்டை என்பதெல்லாம் ஹம்பக் என்பதுடன், உத்தியோக ஏற்பிற்கு காங்கிரஸின் அனுமதியைப் பெறச் செய்யும் சூழ்ச்சியே யாகும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்குத் திட்டமில்லையா?

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு எந்தவிதமான வேலைத்திட்டமும் இல்லை என்றும், அது உத்தியோக வேட்டையாளர்களின் மண்டலம் என்றும் துஷ்டப்பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் என்னுடைய திட்டத்தை விருதுநகர் மாநாட்டில் ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் ஒப்புக்கொண்ட உடன் அவர்கள் காங்கிரஸின் கராச்சித் திட்டத்தை திருடிவிட்டார்கள் என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி புகார் கூறினார். உண்மையில் நாங்கள் எதையும் திருடவில்லையானாலும், திருடிக் கொண்டதாக வைத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய திட்டமும் எங்களுடைய திட்டமும் ஒன்று என்றும், எங்களுக்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறது என்றும் தானே அருத்தமாகிறது. அப்படியிருக்கையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிற்போக்கானது என்றும், அதற்கு எவ்வித திட்டமும் இல்லை என்றும் எப்படிச் கூறுவது?

கட்சிக் கட்டுப்பாடு

காங்கிரஸில் கட்டுப்பாடு இருப்பதாகவும், வேறு கட்சிகளில் அவ்விதம் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது, புதிய சீர்திருத்த விஷயத்தில் மாகாணங்கள் தோறும் காங்கிரஸில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருப்பதும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் தலைவர்களிடத்தில் அபிப்பிராய பேதமிருந்து வருவதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சமதர்மப் பிரசாரம் செய்கிறார். அவரைத்தவிர மற்றவர்களெல்லாம் அதை

எதிர்க்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி, தோழர் ஜவஹர்லாலின் தியாகத்தை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. பண்டித மோதிலால் நேருவின் தியாகத்திற்காகவே தோழர் ஜவஹரை காங்கிரஸ் தலைவராக்கினதாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலைமையில் தோழர் ஜவஹர்லால் நேருவை காங்கிரஸின் தலைவராக தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் ஒப்புக் கொள்ளுகிறாரா?

திலகர் நிதி

திலகர் நிதி திருட்டைப்பற்றி விபரம் கேட்டால், தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு, தேர்தலில் காங்கிரசை முறியடிப்பதற்காகவே இவ்வித துஷ்டப் பிரசாரம் செய்யப்படுவதாகவும். ஆகையால் திலகர் நிதிக்கு உதவி செய்யாதவர்கள் இதைப்பற்றி புகார் செய்ய உரிமையில்லை என்றும், அவ்விதம் செய்தால் கோர்ட்டுக்கு போக நேரிடுமென்றும் பயமுறுத்துகிறார். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையே வீழ்த்திவிடவேண்டும் என்று கூறும் வீரர், இவ்விதம் பயமுறுத்துவதானது அவர்களுடைய பலவீனத்தையே காட்டுகிறது. திலகர் நிதிக்கு உதவி செய்யாதவர்கள் அதன் நிர்வாகத்தைப் பற்றி கேட்பதற்கு அருகதையற்றவர்கள் என்றால், அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பைசா கந்தாயமும் செலுத்தாதவன், அரசாங்கத்தின் தீமையை எடுத்துச் சொல்ல எந்த வகையில் அருகதையாவான்? அதேபோல், ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேராத காங்கிரஸ்காரன், ஜஸ்டிஸ் கட்சியை குறைகூறித் திரிவது நியாயமா?

இவ்வாறு காங்கிரஸின் சரித்திரமானது முன்னுக்குப் பின் முரணான திட்டங்களையுடையதாகவும், அரசியல் நிர்வாக அனுபவமில்லாத அழிப்பு வேலையைக் கைகொண்டத் தலைவர்களை உடையதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது, தான் செய்த எல்லா வேலையிலும் காங்கிரஸின் தீவிர எதிர்ப்புகளுக்கிடையே பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. காங்கிரஸ்வாதிகள் சட்டசபையில் தங்களுடைய வேலைத்திட்டம் என்ன என்பதை இன்னும் அறிவிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். பொதுஜனங்களின் மூலதார விஷயத்தில் சுதந்தரமளிப்பதற்கு ஏதுவாய் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் உள்பட சகலஜாதி மதத்தினருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குச் சொந்தமான ரோடு, கிணறு, பள்ளிக்கூடங்களில் சம அந்தஸ்தளிக்கும் அரசாங்க உத்தரவைப் போன்ற சீர்திருத்தங்களை, சட்டசபைகளில் செய்ய காங்கிரசுக்கு தைரியம் உண்டா? உத்தியோக ஏற்பு விஷயத்திற்கு அனுகூலமாக, கிராம மகாநாடுகளில் எல்லாம், பிரதானமாய் தீர்மானம் செய்யும் காங்கிரஸ், இந்திய சட்டசபையில் வரவிருக்கும் எம்.ஸி. ராஜா, தேஷ்முக இவர்களின் சீர்திருத்த மசோதா விஷயங்களில் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்காமல் இருப்பதின் மர்மம் என்ன?

காங்கிரஸின் புரட்டுகளைப் பற்றியும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் ஆக்க வேலைகளைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்வது எங்கள் கடமையென உணர்ந்து

எங்கள் வேலையை நடத்தி வருகிறோம். இதை உணராமல் ஜனங்கள் இன்னும் காங்கிரசை நம்பி, காங்கிரஸ்வாதிகளைச் சட்டசபைக்கு அனுப்பினால், அதன் பலா பலன்களையும் ஜனங்களே அனுபவிக்க நேரிடும். வேலூர் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் நடந்த விபத்து, சட்டசபைத் தேர்தலிலும் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது பொது ஜனங்கள் கடமையாகும்.

“விடுதலை”

குறிப்பு:- 26.07.1936 ஆம் நாள் விருதுநகர் தென் இந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தின் ஆதரவில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 09.08.1936

ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார்

தி ரைட் ஹானரபிள் சாஸ்திரியார் என்று பெயர் வழங்கப்பெறும் தோழர் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் இப்போது காங்கிரஸ்காரர்களுடன் வெளிப்படையாய் சேர்ந்து கொண்டு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் பிற்போக்கானதென்றும், அதை அடுத்தத் தேர்தலில் எப்படியாவது தோற்கடிக்கச் செய்யவேண்டும் என்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்துக்கு நாட்டில் இடம் கொடுத்தால் பார்ப்பனர்கள் நிலை மிக மோசமாகிவிடும் என்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தாலேயே பல பார்ப்பனர்கள் பெரிய பதவிக்கும் அந்தஸ்துக்கும் போக முடியாமல் போய்விட்டதென்றும் கூறி பார்ப்பனர்களை நமக்கு எதிரியாக கிளப்பிவருகிறார்.

மற்றும் காங்கிரஸ் கொள்கைகளைப் பற்றி தனக்கு ஆட்சேபனை இல்லையென்றும், வேலைத்திட்ட நிபந்தனைகளில் மாத்திரம் சிறிது தளர்த்தி தன் போன்றவர் அதில் வந்து சேரும்படி செய்யவேண்டும் என்றும் காங்கிரசுக்கு விண்ணப்பம் போடுகிறார்.

இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரியார் யார்? அவரது பூர்வோத்தரமென்ன? அவரது கொள்கை என்ன என்பவை முதலியவைகளை பொது ஜனங்கள் உணரவேண்டுமென்பது நமது ஆசை.

சாஸ்திரியார் ஒரு சாதாரண உபாத்தியாயராய் தனது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தவர், ஆங்கிலம் பேசுவதில் நல்ல உச்சரிப்பை உச்சரிக்கக்கூடியவர், பொதுக்கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுவதில் முந்துபவர், பார்ப்பன பத்திரிகைகளின் விளம்பரங்களால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டவர். இந்த நிலையில் வடநாட்டு பிரபலஸ்தரும் அரசாங்கத்தாராலும், மக்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவருமான கோகலே அவர்கள் தென்னாட்டுக்கு வந்த சமயத்தில் அவருடைய அறிமுகத்தை சம்பாதித்து அவரை வசப்படுத்தி, அவரது செல்வாக்கில் மதிப்புப் பெற்று, கடைசியாக அவரது மடமாகிய இந்திய ஊழியச் சங்க மடத்துக்கு தம்பிரானாகி சர்க்காருக்கு பிரதம சிஷ்யனாகி பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் சமஸ்தான கவிராயராகி உலகத்தின் மற்ற பாகங்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் பிரசாரகராய்ச் சென்று மகாகனமாகி பல பதவிகள் அடைந்து, பணமும் ஒரு அளவுக்கு சம்பாதிக்கப் பெற்று அவற்றையெல்லாம் ஆதாரமாய்க் கொண்டு இன்று பச்சையாகப் பார்ப்பனப் பிரசாரம் செய்வதோடல்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதார்

இயக்கத்தையும் குறைகூறி வெள்ளைக்காரர்கள் உள்ளத்திலும் பார்ப்பனரல்லாதார் மீது துவேசம் ஏற்படும்படி விஷமப் பிரசாரமும் செய்து வருகிறவர். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் இவரது பிரசாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவருக்குப் பெரியதொரு விளம்பரம் கொடுத்து பெருமைப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

இவருடைய அரசியல் கொள்கை என்பது பெயருக்கு மிதவாதம் என்று சொல்லப்படும் என்றாலும், நல்லதொரு சமயத்தில் காந்தியாரை தேசத்துரோகியென்பதாகச் சொல்லி அவரை கைதி செய்வதற்கு அரசாங்கத்துக்கு யோசனை சொல்லி அரசாங்கம் காந்தியாரை கைதி செய்தது சரி என்று பொதுஜனங்களுக்கு படுமபடி பிரசாரமும் செய்தார்.

அதற்குப் பிறகே அரசாங்கத்தார் அவருக்கு தென்னாப்பிரிக்கா ஏஜண்டு வேலை கொடுத்து மாதம் பல ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் கொடுத்து வந்தார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் இவருக்கு மகாகனம் பட்டம் வருவதற்கே இந்த காரியங்கள் போன்றதே பெரிதும் உதவி அளித்தன.

மற்றும் இவருடைய யோக்கியதையைப் பற்றி தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் நன்றாய் விவரிக்கிறார். எப்படியெனில்,

“தோழர் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் அடிமைப்பத்தியை கற்பிப்பதிலும் கோள்மூட்டச் செய்வதிலும் சிறந்தவராவார்.”

“1917-ல் சாஸ்திரியார் பல வீரப்பேச்சுகள் பேசினார். பெசண்ட் அம்மையாரை சிறைப்படுத்திய உடன் ஆசாமி இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டார். இவர் காரியம் செய்யவேண்டிய சமயத்தில் நழுவி விடுவார். நெருக்கடியான சமயத்தில் அவரை நம்பவே கூடாது.”

“சாஸ்திரியார் ஐரோப்பாவில் காங்கிரசை இழிவாகவும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை மதிப்பாகவும் பேசி பிரசாரம் செய்தார். வட்டமேஜை மாநாட்டுக்குச் சென்ற சாஸ்திரியார், காங்கிரஸ் சார்பாக ஜெயிலுக்குச் சென்றவர்களையும் கஷ்டப்பட்டவர்களையும் வெகு கேவலமாகக் கண்டித்துப் பேசினார். இதற்கு ஆக நான் அவரை சந்தித்தபோது கேட்டதற்கு பிறகு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார். இப்படி பேசியதற்கு காரணம் கூறும்போது தன்னை மறந்து அப்படிப் பேசிவிட்டதாகச் சொல்லி வருத்தப்பட்டார்.”

“எல்லா கட்சியாராலும் கண்டிக்கப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கையை கிடைத்ததை பெற்று உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது புத்திசாலித்தனம் என்று கல்கத்தா மிதவாத மாநாட்டில் தலைமை வகித்து பேசினார்.”

“இதனால் சர்க்கார் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்வதை மதிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.”

“அதன் பிறகும் பூனாவில் ஒரு முக்கியக் கூட்டத்தில் பேசும்போது பிரிட்டிஷார் இந்தியாவை விட்டுப்போய்விட்டால், இந்தியாவில் பெருத்த

கலகமும் தொல்லையும் நிகழும். ஆதலால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவில் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார். இப்படிப்பட்ட லட்சணத்தில், சாஸ்திரியாரும் மிதவாதிகள் எல்லாம் மிகத்தீவிரவாதிகள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். ஆகவே மிதவாதமென்பது எப்படிப்பட்டது என்பது பற்றி நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை” என்று எழுதியிருக்கிறார்.

(இவை ஜவஹர்லால் எழுதிய தன் சுயசரிதத்தில் காணலாம்.)

இந்த யோக்கியதை உள்ள சாஸ்திரியாரைப்பற்றி இன்று தேசியப் பார்ப்பனர்கள் என்பவர்களும் தேசியப் பத்திரிகை என்பவகளுமும் இன்று ஆகாயமளாவப் புகழ்கின்றன. விளம்பரப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இதே தேசிய பத்திரிகைகளும் தேசியவாதிகளும் இதில் 100-ல் ஒரு பங்கு கெடுதியும் கெட்ட குணமூழில்லாத பார்ப்பனரல்லாத பிரமுகர்களை பழிக்கின்றன, தூறுகின்றன. சாதாரண ஒரு பொதுமனிதன் நடுநிலையுள்ள மனிதன் தோழர் ஏ. ராமசாமி முதலியாரையும் கனம் சீனிவாச சாஸ்திரியையும் கண்டால் அரசியல் விஷயம், பொதுவாழ்வு ஆகியவைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு யார் யோக்கியர், யார் நாணயஸ்தர், யார் விஷய ஞான முள்ளவர்கள் என்பதாகச் சொல்லும்படி கேட்டால் அவர் என்ன சொல்லக் கூடும். யாரால் நாட்டிற்கு அதிக கெடுதி இல்லை என்று கேட்டால் என்ன சொல்லக்கூடும்.

இன்று தோழர் கனம் சாஸ்திரியார் ஒரு நாட்டுக்கோட்டை செட்டியாரின் ஆதரவில் இருந்து கொண்டு, அவருக்கு வெள்ளைக்காரரிடம் ஆக வேண்டிய காரியங்களுக்கு தரகராய் இருந்துகொண்டு அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி வைஸ்சான்சலர் பதவியைக் கைப்பற்றி அதை அக்கிரகாரமாக ஆக்கி அங்கு பார்ப்பன விஷத்தைக் கக்கி அந்த யுனிவர்சிட்டியால் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு தக்க நன்மையில்லாமல் செய்து வருகிறார். அங்குள்ள பார்ப்பனரல்லாத உபாத்தியாயர்கள் உத்தியோகஸ்தர் ஆகியவர்களின் நிலைமையை கஷ்டமாக்கி வருகிறார். இவருடைய தேச பக்திக்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்?

குடி அரசு - கட்டுரை - 09.08.1936

காங்கிரஸ் நிர்வாகம் எங்கும் ஊழல்

இப்போதுதான் புத்தி வருகிறது

காங்கிரஸ் 1920-ம் வருஷம் வரை அதாவது சட்ட ஒழுங்குக்கு கட்டுப்பட்டு நடந்து சீர்திருத்தம் பெறுவது என்கிற கொள்கையின் மீது கிளர்ச்சி செய்து பதவி அதிகாரம் முதலியவை பெறுவது என்கின்ற திட்டத்தில் வேலை செய்து வந்தவரை நிர்வாகம் அதிகமான ஊழல் இல்லாமல் நடந்துவரத் தக்கதாய் இருந்தது. ஆனால் அந்த நிர்வாகம் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்க மூலம் பார்ப்பனரல்லாதார் கைக்கு மாறிய உடன் இனி சட்டப்படி ஒழுங்குக்கு கட்டுப்பாட்டு யோக்கியமான முறையில் கிளர்ச்சி செய்தால் தங்கள் கைக்கு நிர்வாகம் வரமுடியாது என்றும் தங்கள் வகுப்பார்களே ஏகபோகமாய் அனுபவிக்க முடியாது என்றும் கருதிய பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசுக்கு புதிய கொள்கை ஏற்படுத்தி அதாவது சட்டம் மீறுவது, சட்டம் மறுப்பது, சர்க்கார் உத்திரவுகளை அலட்சியம் செய்வது முதலிய கொள்கைகளை ஆதரவாய் கொண்டு ஒழுங்கு விரோதமான முறைகளைக் கையாண்டு கிளர்ச்சி செய்வது என்பதற்கு ஏற்ற திட்டத்தில் கிளர்ச்சி செய்து வந்ததின் பயனாய் காங்கிரசில் கட்டுப்பாடு நாணயம் என்பன அடியோடு பறந்து விட்டதுடன் சூழ்ச்சியும், தந்திரமும், பொய்யும், ஏமாற்றுமே ஆட்சி புரியத் தொடங்கிவிட்டன. இதன் பயனாகவே காங்கிரசுக்கு யோக்கியமான மனிதர்களோ தொண்டர்களோ கிடைப்பதே அரிதாய்விட்டது.

காங்கிரசின் கீழ் நேரான கணக்கு வைக்கவோ, காங்கிரசுக்கு ஆக வசூல் செய்யப்பட்ட தொகைகள் நாணயமாய் கையாளப்படவோ முடியாமல் போனது ஒருபுறமிருந்தாலும், காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகமும் சிறிதும் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் இல்லாமல் தலைவிரி கோலமாய் ஆளுக்காள் தலைவர்களாய் தடியெடுத்தவன் தண்டக்காரன் என்கின்ற முறையில் நடந்து வந்து பொதுஜனங்களின் ஒழுக்கத்தையும் நாணயத்தையும் கூட பாதிக்கும்படியான கேவல நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

இவை ஒருபுறமிருந்தாலும் மத உணர்ச்சிபோல் புகுத்தப்பட்ட தேசிய உணர்ச்சி என்பதானது பாமர மக்களுடையவும், படித்த மக்களுடையவும் புகுத்தறிவைப் பாழ்படுத்தி பொதுத்தேர்தல்கள் சிலவற்றில் ஞானமில்லாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டியதாய் ஏற்பட்டதின் பயனால் சில பொதுத் தேர்தல்களில் காங்கிரசுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டு சில பதவிகளும் ஸ்தாபனங்களும் அவர்கள் கைக்கு போக நேர்ந்து விட்டது என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும்.

அப்படி அவர்கள் கைப்பற்றிய ஸ்தாபனங்களும் ஸ்தானங்களும் அனேகமாய் ஒன்றுகூட பாக்கியில்லாமல் எல்லாமுமே ஊழலாகவும் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் இல்லாமலும், ஒட்டர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகள் லட்சியம் செய்யப்பட்டாலும் தலைவிரி கோலமாய் நடந்து ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தைப் பாழாக்குவதோடு ஸ்தல ஸ்தாபன உரிமைகளையும் பாழாக்கி வருகிறது.

தவிரவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த 10, 16 வருஷ காலமாய் பஹிஷ்கார முறையிலும் அழிவு முறையிலும் சட்டமறுப்பு முறையிலுமே வேலை செய்துவந்தவர்களானதால் ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் அவர்களிடமிருப்பதற்கு ஞாயமில்லை என்பது ஒரு புறமிருக்க, காங்கிரசின் கொள்கையானது தகுதியான நபர்கள் அதில் இருக்க இடமில்லாமல் செய்துவிட்டதால், எப்படியோ நிர்வாகம் காங்கிரசார் கைக்கு வருவதாய் இருந்தாலும், தகுதியும், அனுபோகமுமுடையவர்கள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு இல்லாமலேயே போய்விட்டது. இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் நாம் அந்தந்த சமயங்களில் விரிவாய் எடுத்துச் சொல்லி எச்சரிக்கை செய்து வந்திருந்தும், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அவற்றைச் சிறிதும் இட்சியம் செய்யாமல் “எப்படியாவது காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது என்று ஆனால் போதும்” என்று கருதி ஆங்காங்கு நடை பெற்ற தேர்தல்களில் காலிகளையும், கூலிகளையும் மான வெட்கத்துக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்க தகுதியும் அனுபவமும் அவசியமும் இல்லாத ஆட்களையும் அந்த ஸ்தாபனங்களில் பங்கா இழுப்பதற்குக் கூட அமர்த்த தகுதியில்லாத ஆட்களையும் பிடித்து தேர்தலில் (ஏனென்றால் யோக்கியமும் தகுதியும் உடையவர்கள் அவர்களில் கிடைக்காததாலும் தகுதியும் அனுபவம் உள்ளவர்கள் காங்கிரசில் சேர மறுத்ததாலும்) நிறுத்தி தேர்தலில் அனேகவிதமான மனதறிந்த பொய்ப்பிரசாரமும், விஷம்பிரசாரமும் செய்து ஓரளவுக்கு வெற்றிபெற்றார்கள் என்றாலும் இப்போது அவற்றின் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள்.

இதன் பயனாய் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு யாதொரு கெடுதியும் இல்லை யென்றாலும் சில கூலிகளுக்கும் காலிகளுக்கும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பதவியும் பயனும் ஏற்பட்டது என்றாலும், அவற்றின் நிர்வாகம் பாழானதுடன் நாணயம் ஒழுக்கம் இல்லாமல் நடப்பதின் பயனாய் பொது மக்களுக்கும் எவ்வளவோ அசௌகரியங்களும் நஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

இந்திய சட்டசபை தேர்தலும் ஜில்லாபோர்டு முனிசிபாலிட்டி தேர்தலும் வந்த காலத்திலெல்லாம் நாம் சட்டசபைக்கு யோக்கியர்களாய் பார்த்து நிறுத்த வேண்டும் என்றும் ஸ்தலஸ்தாபனங்களில் கட்சி வேற்றுமை பாராட்டாமல் தகுதியும் அனுபவ ஞானமும் ஒழுக்கமும் உள்ளவர்களையே பார்த்து நிறுத்த வேண்டும் என்றும் தலையால் அடித்துக்கொண்டோம். அப்பொழுது மிகவும் பொறுப்பும் அபாரஞானமும் வாய்ந்த தோழர்

ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கூட சிறிதும் யோசனையும் பொறுப்பும் இன்றி ஒரே வார்த்தையில் அவற்றிற்கு சமாதானம் சொல்லிவிட்டார்.

அதாவது மதவிஷயத்தில் “எப்படிப்பட்ட அயோக்கியனாகவும், பாதகனாகவும், சண்டாளனாகவும் இருந்தாலும் ஒரு தடவை ராமா என்று சொன்னவுடன் எப்படி அவ்வளவு இழிவும், பாதகமும், பாவமும் தொலைந்து அவன் மோட்சத்துக்கு அதிகாரியாய் விடுவானோ, அதுபோல் காங்கிரசிலும் ஒருவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாகவும் மடையனவாகவும், காலியாகவும், கூலிக்காகவும், சுயநலத்துக்காக எதையும் விற்று வாழ்பவனாயும் இருந்தாலும் காங்கிரசுக்கு நாலணா கொடுத்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டால் யோக்கியனாகி விடுவான், மேதாவி ஆகி விடுவான்” என்று சொல்லி கடைந்தெடுத்த அயோக்கியர்களையும், காலிகளையும் கூட சேர்த்து எலக்ஷன் போர் நடத்தி ஒரு அளவுக்கு வெற்றிபெற்றார்.

அப்படிப்பட்ட அந்த வெற்றியின் முரசு ஒருவாரமே ஒலித்தது. ஆனால் அதன் ஊழல் நாற்றம் இந்த ஒன்றரை வருஷகாலமாக இந்தியா பூராவையும் சூழ்ந்து ஒவ்வொரு காங்கிரசுக்காரனும் முக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு நடக்க வேண்டியிருப்பது மாத்திரமல்லாமல் கண்களையும் மூடிக் கொண்டு தலைக்கு முக்காடிட்டு முகத்தையும் மூடிக் கொண்டு நடக்க வேண்டியதாக ஆகிவிட்டது.

இப்பொழுதுதான் “ஹிந்து”, “சுதேசமித்திரன்”, “தமிழ்நாடு” போன்ற தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கும் கூட புத்திவந்து “வெற்றி கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அதன் பயன் யோக்கியமானதாகவும் நாணயமானதாகவும் இருந்தால் போதும் என்றும் கட்சியையே பிரதானமாய் எண்ணாமல் யோக்கியதையையும், நாணயத்தையும் பிரதானமாய் கருதவேண்டும்” என்றும் உபதேசம் செய்யப் புறப்பட்டுவிட்டன.

கட்சித் தலைவர்களான தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் அவர்களும் கூட தாங்கள் அனுபவமில்லாமல் அவசரமாய் செய்துவிட்ட காரியங்களால் இவ்வித ஊழல்கள் நேர்ந்ததென்றும் இனி இந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு ஜாக்கிரதையாய் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துத் தங்கள் தவறுதல்களை ஒப்புக்கொண்டதோடு சமீபத்தில் நடக்கப்போகும் வேலூர் ஜில்லாபோர்டு மெம்பர்கள் தேர்தலுக்குக் காங்கிரசின் பேரால் யாரும் போட்டிபோடக் கூடாது என்று அதிகார தோரணையில் கட்டளை இட்டு விட்டார்கள்.

ஆனாலும் அந்தத் தேர்தல்களின் மூலம் வாழ்க்கை நடத்தும் காலிகளுக்கும், போலிகளுக்கும் இது தங்கள் ஜீவனோபாயத்தைத் தடுக்கும் கட்டளையாய் இருப்பதால் காங்கிரசின் பெயரைச் சொல்லி தேர்தல் நடத்தி வயிறு கழுவு வேண்டிய நிமித்தம் மறுபடியும் தேர்தலில் காங்கிரசின் பெயரை உபயோகிக்கப் பார்க்கிறார்கள். இதன் காரணம் என்னவென்றால் காங்கிரசுக்கு

மானமும் கட்டுப்பாடும் உடைய ஆட்கள் கிடைக்காமல் ஒரு வேளைக் கஞ்சிக்கு எதையும் விற்கும் காலிகளே அதிகமாய் கிடைக்கக்கூடியதாய் இருப்பதால் காங்கிரசில் ஒழுக்கமும் மானமும் காண்பது அரிதாய்விட்டது.

இதற்கு யார் என்ன செய்ய முடியும்? தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் “தலை” விதியை அவர் செய்த கர்மத்தின் பயனை அனுபவிக்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் அபார மூளை சக்தி எப்படியும் “வெற்றி”யை உண்டாக்கிவிடலாம். ஏனென்றால் அவர் “வெற்றி”யில் கண்ணுள்ளவர்; அதற்கேற்ற மூளையுள்ளவர். ஆனால் அவ்வெற்றியின் பயன் தோல்வியைவிட கேடானதாகவும், ஊழலானதாகவும் முடிகின்றதே தவிர வேறில்லை. இதுவரை அப்படியே ஆகி வந்திருக்கிறது.

இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற பின்பே காங்கிரசின் யோக்கியதை என்ன? என்பதும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய சட்டசபைக்குப் போய் சாதிக்கக் கூடியது என்ன? என்பதும் பொதுமக்களுக்கு விளங்கியதோடு மறுதேர்தலுக்கு முகத்தைக் காட்டமுடியாதபடி சிலர் தேர்தல் மேடையிலிருந்து ஒழிந்து கொள்ள வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களைப் பற்றியோவென்றால் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற எல்லா ஜில்லா போர்டு ஸ்தாபனங்களுக்கும் கமிட்டி நியமித்து அதன் ஊழல்களையும் கட்டுப்பாடற்ற தன்மைகளையும் விசாரித்து நீதி செலுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியதாகிவிட்டன.

இந்த காரியங்கள் எல்லாம் காங்கிரசுக்காரர்களின் அனுபவமற்ற தன்மையையும் ஞானமற்ற தன்மையையும் ஒழுக்கமற்ற தன்மையையும் காட்டவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் நமக்கு மகிழ்ச்சியே. அதாவது தோழர் சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் யோக்கியமான தென்று காட்டிக்கொள்ளும் தேசியப்பத்திரிகைகள் வரையில் இந்தத் தவறுதல்களை ஒப்புக்கொண்ட விஷயத்தைப் பற்றியேயாகும்.

என்றாலும் இதிலும் நமக்கு ஒரு சந்தேகம். அதென்னவென்றால் இந்த தலைவர்களும், பத்திரிகைகளும் தங்களுக்கு உண்மையாகவே புத்தி வந்து இந்த தப்பிதங்களை ஒப்புக்கொண்டார்களா, அல்லது இப்பொழுது நேர்ந்து விட்ட ஊழல்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் தப்பித்துக்கொள்ள மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று கருதி தற்கால சாந்தியாக “தவறிவிட்டோம். இனிமேல் எங்களுக்கு புத்திவந்து விட்டது” என்று சொல்லுகிறார்களா என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

சென்னைக் காப்பிரேஷன் தேர்தல் சம்பந்தமாக ஆட்களை சென்னைக் காங்கிரஸ் கமிட்டி பார்லிமெண்ட் போர்டார் என்பவர்கள் தெரிந் தெடுத்த விஷயம் இப்போது சென்னை மாகாணம் பூராவுமே சிரிப்பாய் சிரிக்கிறது.

இதிலிருந்தே தோழர் ஆச்சாரியாரும் பத்திரிகைகளும் தங்களுக்கு புத்தி வந்தது என்று வார்த்தையில் காட்டிக்கொண்டார்களே தவிர காரியத்தில் காட்டிக்கொண்டவர்களாக இல்லவே இல்லை என்பது தெரிகிறது.

பொதுவாக சென்னையில் இருந்தும் வேறு சில இடங்களில் இருந்தும் வந்த தகவல்களின்படி பார்த்தால் பார்லிமெண்டு போர்டு மெம்பருக்கோ அல்லது அவர்களிடம் செல்வாக்கு இருக்கும் அங்கத்தினருக்கோ பணம் கொடுத்தால் எப்படிப்பட்டவர்களும் போர்டாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு விடலாம் என்பதாக நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

இதுபோலவே வேலூர் முதலிய இடங்களிலும் நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இதுபோன்ற காரியங்களில் பயனை அனுபவித்த பிறகும் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் திரும்பத் திரும்ப நடப்பதானால் இவர்களுக்குப் புத்திவந்ததாக யார்தான் சொல்லக்கூடும்.

இதைப்பற்றி நாம் எழுதும்போது காங்கிரஸ் ஊழலாகிவிட்டதே என்கின்ற கவலை மீது நாம் எழுதவில்லை. அது ஊழலாகிவிட்டது என்று 10,12 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே உணர்ந்து கொண்டோம்.

பின்னை ஏன் அதைப்பற்றி எழுதுகிறோம் என்று சொன்னால் அந்த ஊழலின் தீங்கு பொதுவாழ்க்கையை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றது என்பதையும் அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் ஏற்பட வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஆகவே ஒழிய வேறில்லை.

ஆகையால் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் மற்றும் உண்மையில் கவலைகொண்ட பொதுநல சேவைத் தோழர்கள் யாராவது காங்கிரசில் இருந்தால் அவர்களும் சேர்ந்து மற்ற தேர்தல்கள் நெருங்குவதற்கு முன்பாகவே கலந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து இம்மாதிரி ஊழல்களும் காரியக் கெடுதிகளும் இனிமேல் ஏற்படாமல் இருக்கும் பொருட்டு தக்கது செய்ய முன்வருவார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையோ, பீபிள்ஸ் பார்ட்டியையோ அடுத்த தேர்தல்களில் தோற்கடித்துவிட (முடியாது) முடியும் என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். அதன் பிறகு என்ன செய்வது என்பதும் அதன்பிறகு என்ன ஏற்படும் என்பதும் அவ்வளவு சுலபத்தில் முடிவு செய்யக்கூடிய காரியமல்ல. மறுபடியும் வழக்கி விழுகவேண்டியதுதான். ஒரு மைல் ஏறவும் 3 மைல் சறுக்கி கீழே வரவுமாய் இருந்தால் எப்பொழுது லட்சியத்தை அடைய முடியும். தேர்தல் வெற்றியேதான் நமது லட்சியமா? வெற்றியில் பயனென்ன என்று கருதவேண்டாமா?

இனி ஆச்சாரியார் பொதுஜனங்களிடம் முன்போல் பணம் பறிக்க முடியாது. பணக்காரன் தான் எலக்ஷனில் நிற்கமுடியும். ஏழைகள் ஸ்தாபனமென்று காங்கிரசை சொல்லிக்கொண்டு கோடிக்கணக்காய் பணம் வசூலித்து பாழாக்கப்பட்டுவிட்டது. அவ்வளவு பணத்திலும் ஒரு காசு கூட நாளை எலக்ஷனுக்கு பயன்படாமல் அடுத்த தேர்தலுக்கு காங்கிரசு சார்பாய் பணக்காரர்களையும், தந்திரக்கார பார்ப்பனர்களையும் தான் நிறுத்த வேண்டியதாய் இருக்கிறது. தந்திரக்காரப் பார்ப்பனன் காங்கிரசில் இருந்தால் என்ன? ஜஸ்டிஸிலோ, பீபிள்ஸ் பார்ட்டியிலோ இருந்தால் என்ன? எல்லாம் ஒன்று தானே. அதுபோல் பணக்காரனும் எதில் இருந்தால் என்ன, கால் ரூபாய் கொடுத்துக் கையெழுத்துப் போட்டதால் கருப்பு நாய் வெள்ளை நாய் ஆகிவிடுமா? சாயம் பூசி வைப்பதால் சாயம் எவ்வளவு நேரம் நிற்கும், அழிந்தாலும் மறைந்துவிடும்; உதிர்ந்தாலும் வேறு முளைத்துவிடும்.

ஆகையால் உண்மையான ஆட்கள் 100-க்கு 10 பேர் இருந்தாலும் அவர்களைக் கொண்டு உள்ளும் புறமும் நாணயமான போர்செய்தால் கட்டாயம் ஏழை மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகலாம். ஆதலால் இனியாவது ஆச்சாரியார் கவனிப்பார் என்று கருதுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 09.08.1936

உடைப்பதா அனுபவிப்பதா?

1937 ஏப்ரலில் அனுபவத்துக்கு வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்பது காங்கிரஸ்காரர்களின் கொள்கை என்று சொல்லி மக்களை இதுவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏமாற்றி வந்தார்கள். அந்தப் பிரச்சினையை முக்கியமாய் வைத்தே காங்கிரஸ்காரர் இந்திய சட்டசபைக்கும் போனார்கள். ஆனால் அங்கு சென்று அது விஷயமாய் யாதொரு காரியத்தையும் செய்யாமல் தாங்கள் ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள் என்று காட்டிக் கொள்வதற்கு ஆகவே அவர்களது முழுநேரமும் செலவிட வேண்டியதாய் விட்டது. அதே தன்மையின் மீது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் சென்றார்கள். அங்கும் அவர்கள் இல்லாதிருந்தால் நன்றாய் இருந்திருக்கும் என்று காட்டிக் கொண்டார்களே தவிர ஒரு காரியமும் புதியதாய் செய்யவில்லை. அன்றியும் ஒருவரோடொருவர் போரிட்டவண்ணமாய் இருக்கிறார்கள். இனிவரப் போகும் சட்டசபைக்கும் நிற்கப்போகிறார்கள். ஆனால் நல்ல வேளையாய் அதற்கு என்ன கொள்கை? என்ன பிரச்சினையின் மீது நிற்பது? பொது ஜனங்களுக்கு என்ன வாக்குறுதி கொடுப்பது? அங்கு போய் என்ன செய்வது? என்கின்ற விஷயங்களில் இதுவரை யாதொரு முடிவும் இல்லாமல் “பலசரக்கு கடைக்காரனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது” போல் (அதாவது ஒரு சாமானை எடுத்து மற்றொன்றில் கொட்டுவதும் அதை மற்றவர்கள் பிரித்து வைப்பதும் மறுபடியும் கொட்டிக் கலக்குவதுமான வேலை) கண்டபடி உளறிக் கொண்டிருப்பதே வேளையாய் இருந்து வருகிறார்கள். இப்போது காங்கிரசானது சட்டசபைத் தேர்தலில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் இனி உபயத்துல்லா, குப்புசாமி, கல்யாணராமய்யர் கம்பினியாரால் முடியாத காரியமாகிவிட்டது. இந்தக் கம்பினியின் யோக்கியதையை சிறு தேர்தலிலேயே கண்டுவிட்டார்கள். ஆதலால் இனி சுப்பராயன், நாடிமுத்து, ராமலிங்கம் போன்ற மந்திரி பதவி கொள்கை கம்பினியை பிடித்துதான் ஆகவேண்டும். அந்தக் கம்பினிக்கும் முட்டுக்கட்டை தகர்த்தெறிவது பதவி மறுப்பு ஆகிய விஷயங்களுக்கும் வெகுதூரம். ஏனெனில் அது தங்களுக்கு சிறிதாவது மானமிருப்பதாய் காட்டிக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலிருக்கும் கம்பினியாதலால் அது சுலபத்தில் சத்தியமூர்த்திக்கு ஜே போடுவதென்பது முடியாத காரியம்.

இந்தக் காரணங்களால் சென்னை மாகாண காங்கிரஸ் படிப்படியாய் முட்டுக்கட்டை, தகர்த்தெறிதல், பதவிமறுப்பு ஆகிய தந்திரங்களை சிறுக்கச்

சிறு கைவிட்டே வந்து கட்சியாக விதவை கர்ப்பம் “கரைந்து” ஒரே நாளில் சூதக்கட்டியாய் மறைந்துவிட்டது போல் இப்போது தோழர் சத்திய மூர்த்தியார் அவர்கள் சிம்லாவில் இருந்து மந்திரி கனம் ராஜன் அவர்களின் பெரியகுளம் பேச்சுக்கு பதிலளிக்கும் முறையில் எழுதியனுப்பப்பட்ட சேதியில் உண்மையை கக்கிவிட்டார். அதாவது

(அது 25-7-36-ந் தேதி தினமணி என்கின்ற பத்திரிகையில் பக்கம் 5-ல் கலம் 3-ல் பிரசுரித்திருக்கிறபடி)

1. “நாங்கள் மாகாண சட்டசபையில் மெஜாரிட்டியாக இருந்தால் இந்த அரசியலமைப்புக்கு பதிலாக யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளும்படியான ஒரு அரசியலமைப்பைப் பெறுவதற்கும் (யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் படியாய் ஒரு நாளும் முடியப்போவதில்லை - ப-ர்) அதற்கிடையில் (அது பெறும் வரை -ப-ர்)
2. இந்த சீர்திருத்தத்தின் கீழ் முடிந்த அளவுக்கு ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கும்,
3. ஜஸ்டிஸ் கட்சி போன்ற பிற்போக்கானதும் வகுப்புவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுமான கட்சிகளின் விஷயங்களை தடுப்பதற்கும் நாங்கள் பதவியேற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம்”

என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்துவதென்றும், அதனால் மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவு செய்ய பயன்படுத்திக் கொள்வது என்றும் பச்சையாய் ஒப்புக்கொண்டு மந்திரி ஆசை உள்ளவர்கள் எல்லாம் காங்கிரசில் சேரவேண்டும் என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கோ பீபிள்ஸ் பார்டிக்ளோ போகக்கூடாது என்றும் முரசு அடித்துவிட்டார்கள் என்பதேயாகும்.

மற்றும் இந்த பேச்சுப்படி பார்த்தால் சீர்திருத்தத்தை என்ன செய்கின்றது என்கின்ற வரையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கோ, பீபிள்ஸ் பார்டிக்ளோ காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ எவ்வித வித்தியாசமாவது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் ஒரு வித்தியாசம் மாத்திரம் இருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் வகுப்புவாதத்தை ஒழிக்கப்போகிறோம், தடுக்கப்போகிறோம் என்பதேயாகும்.

இந்த ஒரு விஷயத்தைக் கவனித்தால் உண்மைப்பார்ப்பனரல்லாதாராயும், முஸ்லீமாயும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராயுமிருக்கும் ஒவ்வொரு சிசுவும் காங்கிரசை அது பதவியேற்க முடியாமல் முறி அடித்துத் துரத்தியே ஆகவேண்டியிருக்கிறது.

ஏனெனில் இந்த மூன்று வகுப்பாரும் வகுப்புவாதம் பேசியே வகுப்புத் தீர்ப்பு பெற்று அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

அதாவது முஸ்லீம்களுக்கும் தீண்டப்படாத வகுப்பு என்பாருக்கும் சீர்திருத்தத்திலேயே வகுப்பு உரிமை புகுத்தப்பட்டு இருந்து வருகிறது. பார்ப்பனரல்லாதார்கள் என்கின்ற கூட்டத்தாருக்கு மாகாண அரசாங்கத்தில் சில முறைகளின் மூலம் ஸ்தல ஸ்தாபன பிரதிநிதித்துவத்துக்கும் உத்தியோகப் பிரதிநிதித்துவக்கும் வகுப்பு உரிமை இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவியேற்பது இதை ஒழிப்பதற்காகவே என்று சொன்னால் இதை உண்மையான சுத்த ரத்த ஓட்டமுள்ள மக்கள் யார்தான் சகித்துக்கொண்டு தங்கள் வகுப்புக்கும், சமூகத்துக்கும் துரோகம் செய்துவிட்டு பார்ப்பனர்கள் காலைக் கழுவ ஓடக்கூடும் என்று கேட்கின்றோம்.

வகுப்புவாதத்துக்கு இந்த முறை தவறு என்று சொல்வதானால் இவர்களாவது (காங்கிரஸ்காரர்களாவது) வேறு வழி காட்டட்டும். அதில்லாமல் அடியோடு வகுப்புரிமையை ஒழிப்பது என்றால் காங்கிரஸ் ஒழிவதுதான் நிச்சயமே ஒழிய வகுப்புரிமை வாதம் ஒரு நாளும் இந்தியாவில் ஒழியப் போவதில்லை. ஏனெனில் வகுப்புப் பிரிவையும், வகுப்பு பேதத்தையும் ஒழிக்கக் காங்கிரசே சம்மதிப்பதில்லை.

நிற்க, ஜஸ்டிஸ் கட்சி இதுவரை என்ன நன்மை செய்தது என்கின்ற விஷயத்தில் கனம் மந்திரி ராஜன் எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் விஷயங்களை எல்லாம் தோழர் மூர்த்தியார் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்.

அதாவது அதே 25-7-36-ந் தேதி தினமணியில் பக்கம் 5ல், கலம் 4ல் உள்ள மூர்த்தியார் பதிலில் “எவ்வளவு பெரிய ஜாப்தா” என்கின்ற தலைப்பில் கனம் மந்திரி ராஜன் கூறிய எல்லாவற்றையும் எடுத்துப்போட்டு ஒப்புக் கொண்டு 5வது கலத்தில் (அரசியல் சட்டத்தில் - ப-ர்)

“எவ்வளவு கட்டுப்பாடு இருந்த போதிலும் அவர்கள் (ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்கள்) இன்னமும் அதிகமாய் செய்திருக்க முடியும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆனால் அதிகமாய் என்ன செய்து இருக்க முடியும் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு வரியாவது மூர்த்தியார் சொல்லவே இல்லை.

ஆகவே சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்துவது, தன்னால் கூடியவரை மக்களுக்கு நன்மை செய்வது என்பதிலும், இதுவரையில் செய்திருக்கும் காரியங்கள் என்பவைகளை மூர்த்தியாரே ஒப்புக்கொண்டதிலிருந்தும் காங்கிரஸ் கட்சியானது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மாறானதாக இல்லை என்பது வெளிப்படை.

இப்படி இருக்க எந்த வகையில் ஜஸ்டிஸ்கட்சியை பிற்போக்கான கட்சி என்று மூர்த்தியாரே அல்லது காங்கிரஸ் கூலிகளோ சொல்லுகிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை.

மற்றும் காங்கிரசின் மூலாதாரக் கொள்கைகளின் விஷயத்திலும் பூரண சுயேச்சை என்பது குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துதான் என்றும், வெள்ளையருடன் ஒரு ராஜித்திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இந்த நாட்டில் சுயராஜ்யம் பெறுவது என்றும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் என்கின்ற முறையில் தோழர் மூர்த்தியார் ஆணைமலையில் வெள்ளைக் காரர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருப்பதாகத் தன் கையிலேயே எழுதிப் பத்திரிக்கைகளுக்கு சேதி அனுப்பியிருக்கும் அறிக்கையும் இருக்கும்போது, “ஜஸ்டிஸார் வெள்ளையர்களுடன் கூட்டாளிகளாக இருக்க விரும்புகிறார்கள்” என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியை சிம்லா பேச்சில் குறை கூறுவது யோக்கியமா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இந்த நிலைமையில் காங்கிரசுக்காரர்கள் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கப் போகிறார்களா அல்லது ஏற்று நடத்தப்போகிறார்களா? என்பதையும், ஏற்று நடத்துவதில் ஜஸ்டிஸ்காரர்களை விட எந்த அம்சத்தில் முற் போக்காளர்களாய் இருக்கக்கூடும் என்பதையும், அவர்களது முக்கிய நோக்கம் எப்படியாவது மந்திரி பதவிகளைக் கைப்பற்றி இப்போது இருந்து வரும் வகுப்பு உரிமைகளை ஒழித்து ஒரே வகுப்பு அதாவது பார்ப்பன ஆட்சி ஆக்க வேண்டுமென்பதல்லாமல் வேறேதாவது உண்டா என்பதையும் பொதுமக்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமாய் விரும்புகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 09.08.1936

தீண்டாமையும் இஸ்லாமும்

இந்து மதத்தில் தீண்டாமையானது பலமான இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை எந்த இந்துவும் இதுவரை மறுக்கவே இல்லை. அப்படி மறுப்பவர்கள் தாங்கள் யோக்கியமான இந்துவா, இந்து சாஸ்திரங்களை புராணங்களை வேத சாஸ்திரங்கள் எனபவைகளை கடவுள் வாக்குகள். கடவுள் நடவடிக்கைகள் என்பவைகளை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளுபவர்களா அல்லது தங்களுக்கு இஷ்டமானபடி சமயத்துக்கு மக்களை ஏய்ப்பதற்கு ஆக பேசுபவர்களா? என்பதை முதலில் நாணயமாய் முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். ஜாதி பேதங்களையும், தீண்டாமையையும் ஒழிக்க இந்து மதம் இடம் கொடுக்குமானால் இந்து மதத்துக்கும் இஸ்லாம் மதத்துக்கும் வேறு என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று நாம் பந்தயம் கட்டி கேட்கின்றோம். மதத்தின் பேரால் வயிறு வளர்த்து மரியாதை சம்பாதித்துத் திரியும் சோம்பேறிகள், எல்லா மதங்களிலும் இருக்கலாம். அதனால் மத தத்துவ ஆதாரங்களின்படி தீண்டாமையும், ஜாதி வித்தியாசமும், பேதமும் இஸ்லாம் மதத்தில் இல்லை என்பதையும் இந்து மதத்தில் இருப்பதோடு அல்லாமல் அமுலிலும் மிக்க கொடுமையான தத்துவத்துடன் இருந்து வருகிறது என்பதையும் நாம் எங்கும் நிரூபிக்கமுடியும்.

இந்த நிலைமையில் தீண்டாதார் என்று இழிவாய் கருதப்படும் மக்கள் ஜாதிபேதத்தையும் தீண்டாமையையும் முக்கியத்துவமாய்க் கொண்ட இந்து மதத்தைவிட்டு அதில்லாத மதத்துக்குப் போவதால் என்ன கெடுதியென்று கேட்கின்றோம்.

முஸ்லீம் மதத்துக்கு போனால் உயர்ந்த முஸ்லீம் பெண் கொடுப்பாளா? என்று ஒரு தலைவர் கேட்கிறார். ஆனால் இந்து மதத்தில் இருந்தால் மாத்திரம் இவர் தன் பெண்ணைக் கொடுக்கக்கூடுமா என்று நாம் கேட்டால் அது அதிகப் பிரசங்கித்தனமாய்விடும் என்று அஞ்சுகிறோம்.

பெண்கொடுப்பது வாங்குவது கர்னாடகக் காலம் ஆகப்போகிறது. புதிய உலகில் அவனவனுக்குப் பிடித்தது தானாகவே ஜோடி சேரப்போகிறது. அப்படியே சில இடங்களில் சேர்ந்தும் வருகிறது.

ஆனால் ஒரு தீண்டாதவன் முஸ்லீமானாலும் ஒரு கூட்ட தீண்டாதவர்கள் முஸ்லீம்களானாலும் அவர்களைப் பொறுத்தவரை தீண்டாமை அந்த நிமிடமே ஒழிந்துவிடுகிறது மாத்திரம் நேரில் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்து வருகிறோம்.

இஸ்லாம் மதத்தில் பெண்கள் மூடிபோட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அது மத சம்பிரதாயமல்ல. ஏனெனில் இந்து சமூகத்திலும் சிறிது பணமோ வலிமையோ சந்தேகமோ இருந்தால், பெண்கள் மூடித்தான் வைக்கப்படுகிறார்கள். இது பெண் அடிமையைப் பொறுத்ததாகும். தீண்டாமை, அதாவது ஆண் அடிமைதீர்ந்த உடன்பெண் அடிமைதீர்ப்போகிறது. அதற்காகப் போர் நடக்கப் போகிறது. அந்தக் காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லை. ஆதலால் அதற்கும் இதற்கும் சம்மந்தம் வைப்பது தகுந்த நியாயம் சொல்ல முடியாத பயங்காளித்தனமே ஆகும்.

ஆதலால் இதுவரை தீண்டாமை விலக்குக்காக சமூக சீர்திருத்தக்காரர்களும், அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரரும் செய்த சகலவித முயற்சிகளிலும் கிளர்ச்சிகளிலும் தோல்வியே அடைந்துவிட்டார்கள்.

அம்பேத்கார் உபதேசமே இப்போது தீண்டாமை ஒழிவதற்கு உண்மையான சாதனமாய் இருக்கிறது. சுமார் 6,7 கோடி பேர்கள் ஏற்கனவே அனுபவித்துப் பார்த்துவிட்டார்கள்.

தீண்டாதவர்கள் இஸ்லாமாகி-முஸ்லீமாகி மனிதர்களாவதுதான் யோக்கியமான மார்க்கம் என்று கூறுகிறோம்.

இதை ஆட்சேபிப்பவர்கள் தங்களால் இதுவரை இது விஷயத்தில் செய்யப்பட்ட காரியம் இன்னது, அதனால் ஏற்பட்ட பயன் இன்னது, அல்லது காந்தியார் ஈரான மற்ற சீர்திருத்தக்காரர்களால் ஏற்பட்ட காரியம் இன்னது என்று அனுபவரீதியாய் எடுத்துக்காட்டி ஆட்சேபிக்கத் தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலைவங்கம் - 09.08.1936

பன்னிரண்டாவது ஆண்டு

“குடி அரசு” பத்திரிகைக்கு பதினோரு ஆண்டு நிரம்பி பன்னிரண்டாவது ஆண்டின் - பன்னிரண்டாவது மலரின் முதல் இதழாக இவ்வாரப் பத்திரிகை பிரசுரமாகின்றது.

“குடி அரசு” இதுவரை அதாவது இந்த பதினோரு வருஷ காலமாக என்ன காரியம் செய்திருக்கிறது என்று கேட்கப்படுமானால் முதலில் ஒரு பதில் தைரியமாகச் சொல்லுவோம்.

சரியானாலும் தப்பானாலும் தனக்கு சரியென்று தோன்றியதை தயவு, தாக்ஷண்ணியம், பயம், பாரபட்சம் இல்லாமல் தைரியமாய் வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

மற்றொரு காரியம் என்ன வென்றால் பத்திரிகையில் வாசிப்பவர்களைப் பின்பற்றாமல் பத்திரிகையில் உள்ளதைப் பின்பற்றும்படி வாசகர்களை செய்து வந்திருக்கிறது.

உலகில் பத்திரிகைகள் இரண்டு விதம். அவை தமது வாழ்க்கைக்கு ஒரு வழி வேண்டுமென்று சுயநலம் கருதுபவர்களால் மக்களைப் பின்பற்றி நடத்தப்படும் பத்திரிகை ஒன்று.

மக்கள் சமூகத்தில் சில கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டுமே என்று பொதுநலம் கருதுபவர்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட லட்சியத்தையே பின்பற்றி நடத்தப்படும் பத்திரிகை மற்றொன்று.

முதலாவது தரம். பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை இருக்க முடியாது. தயவு, தாக்ஷண்ணியம், பயம், பாரபட்சம் ஆகியவை இல்லாதத் தன்மையில் இருக்க முடியாது என்பதோடு சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி சரிப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் அவைகளுக்கு எவ்வித கஷ்டமும், தொல்லையும், நஷ்டமும் இருக்க முடியாது.

ஆனால் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்டதான அதாவது கொள்கைகளுக்காக நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளுக்கு பல தொல்லையும், கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்படுவதோடு வெகு சுலபத்தில் எதிரிகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். இம்மாதிரி பத்திரிகைகள் பொதுஜன செல்வாக்குக்கு விரோதமாகவும் வேலை செய்யவேண்டி ஏற்பட்டு விடுவதால் பொதுஜனங்கள் ஆதரவும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டியும் வரும். ஆதலால்

உலகத்தார் உண்டென்பது இல் என்பான் - வையத்து

அலகையா வைக்கப் படும்

என்னும் மூதுரைக் கேற்ப நமது “குடி அரசு” பத்திரிகையானது உலக மக்களின் சமுதாயத் துறையில், பழக்க வழக்கத்தில் பலஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாய் இருந்து வந்த நம்பிக்கைகளையும், எண்ணங்களையும், காரியங்களையும் முரட்டுத் தனமாய் எதிர்த்தும், மறுத்தும், கண்டித்தும், வைதும் எழுதி வந்ததில் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி இருக்க வேண்டும் என்பதை வாசகர்களே சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும்.

ஆரம்பத்தில் “குடி அரசு” தென்னாட்டில் செல்வாக்கும் ஒற்றுமையும், பலவிதத்தும் தந்திரமும் சூழ்ச்சித் திறமும் கொண்ட வகுப்பாராகிய பார்ப்பனர்களின் தொல்லையில் இருந்து மற்ற பார்ப்பனரல்லாத பொது மக்களை விடுதலை பெறச் செய்ய வேண்டும் என்னும் கொள்கைக்காகவே உழைத்தது. அதன் பயனாய் அப்பார்ப்பனர்களின் ஆயுதமாகிய வைதீக மென்னும் துறையில் புராணம், சாஸ்திரம், மதம், கடவுள் என்பனவாகிய வைகைகளின் புரட்டுகளை வெளியாக்கவேண்டிய காரியத்துக்கு உழைத்தது. அதோடு கூடவே பார்ப்பனர்களது லௌகீகம் என்னும் துறையில் காங்கிரஸ் தேசியம் சுயராஜ்யம் என்னும் ஆயுதங்களின் புரட்டுகளையும் வெளியாக்க மிகவும் பாடுபட்டு வந்தது. இவ்விருவகைத் தொண்டின் பயனாய் “குடி அரசு”க்கு பாமர மக்களாலும் படித்தவர்கள் என்பவர்களில் சுயநலவாதிகளாலும் சமயோசிதவாதிகளாலும் பெரிய கஷ்டமும் நஷ்டமும் தொல்லையும் தாங்க முடியாத நிலையில் அனுபவிக்க வேண்டி வந்தது. எப்படியோ மகத்தான எதிர்ப்புக்களுக்கிடையும் சொல்ல முடியாத கஷ்ட நஷ்டங்களிடையும் 11 வருஷ காலம் “குடி அரசு” வாழ்ந்து வந்து 12 வது வயதில் புகுந்துவிட்டது.

இந்த 11 வருஷ வாழ்வில் “குடி அரசு” சமூகத்துறையில் இதுவரை யாரும் தைரியமாய் வாயால் கூட சொல்லப் பயப்படும்படியான காரியங்கள் பல காரியத்தில் நடைபெறும்படியாகவும் மனப்பான்மையில் ஒரு பெரும் புரட்சி உணர்ச்சி உண்டாகும்படியாகவும் செய்து வந்திருக்கிறது. அரசியல் துறையிலும் காங்கிரஸின் புரட்டை வெளியாக்க “குடி அரசு” செய்து வந்த வேலையானது கன்யாகுமரி முதல் இமயமலைவரை காங்கிரஸ்காரர்களை திக்குமுக்காடச் செய்து வந்திருப்பதுடன் காங்கிரசார் மக்களை ஏமாற்ற செய்து வந்த சூழ்ச்சிகள், தந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பக்கா தோல்வியே அடையும்படியாகச் செய்து தோழர் காந்தியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் கூட நிலைமையை சமாளிக்க முடியாமல் “ராஜிநாமா” செய்யும் படியும் “ஓய்வு” எடுத்துக் கொள்ளும்படியும் செய்து வந்திருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் கூட நிர்ணயிக்கும்

விஷயத்தில் பயப்படும் படியான நிலைமையை “குடி அரசு” உண்டாக்கி வந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்றைய காங்கிரஸின் பரிதாபகரமான நிலைக்கு காரணம் “குடி அரசு” சின் சளையா உழைப்பும் பின்வாங்கா முயற்சியுமேயாகும்.

அதுவும் “குடி அரசு” வின் கொள்கைக்கு “குடி அரசு”வைவிட வேறு உதவிப் பத்திரிகை இல்லை என்கின்ற நிலையில் தன்னந்தனியாக இருந்தே இவ்வளவு காரியமும் செய்து வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு காரியத்துக்கும் “குடி அரசு” ஆனது இந்த 11 வருஷ காலமாய் எவ்வளவோ கஷ்டமும், பொருளாதார நஷ்டமும் அடைந்து வந்திருந்தாலும், ஒரு ஒத்தைச் சல்லியாவது பொது ஜனங்களிடமிருந்து வரியோ, உதவித்தொகையோ கேட்காமலும் எதிர்பாராமலும் இருந்துகொண்டே இந்தக் காரியங்களை செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இவ்வளவு பெரிய காரியங்கள் “குடி அரசு” பத்திரிகை செய்வதற்கும் அதன் கொள்கைகளைப் பரப்ப பிரசாரத்துக்கும் உதவி செய்துவந்த தோழர்கள் சிலர் உண்டு என்பதோடு அதனை ஆதரித்து வந்த வாசகர்களையும் நாம் மறந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்கு “குடி அரசு” நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டதேயாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 16.08.1936

ராஜிநாமா நாடகம்

வேறு என்ன செய்தால் வண்டவாளம் மறையும்?

தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரவர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளிலிருந்து ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டதாக 11-8-36 ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டு இருக்கிறார். அவ்வறிக்கையில்

“இன்றிலிருந்து சென்னையிலோ அல்லது வெளியிடங்களிலோ உள்ள எந்தக் காங்கிரஸ் கமிட்டி அலுவலகங்களுக்கும் எனக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை என என் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இதிலிருந்து ஆச்சாரியார் அவர்கள் காங்கிரஸ் சம்மந்தத்திலிருந்தே விலகிக் கொண்டதாக அர்த்தமாவதில்லை. நிர்வாக பதவிகளிலிருந்து மாத்திரம் விலகிக் கொண்டதாக அர்த்தமாகிறது.

ஆனால் தோழர் காந்தியாரோ இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னதாகவே காங்கிரஸ் நிர்வாக சம்மந்தத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டது மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரஸில் ஒரு நாலணா மெம்பராகக்கூட இருக்க இஷ்டமில்லை என்று விலகிக்கொண்டதாக விளம்பரப்படுத்தினார். அது சமயமும் அவரால் ராஜிநாமாவுக்கு காரணங்கள் காட்டப்பட்டதில் “காங்கிரசிலுள்ள சிலர் நடந்து கொள்ளும் காரியம் தனக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்பதையும் ஒரு காரணமாய் காட்டினார் என்றாலும் காங்கிரஸ் பக்தர்கள் என்பவர்களுக்கும் காந்தியாருக்கும் நடந்த “பிரிவு” கட்டமானது நாடகங்களில் காட்டப்படும் பிரிவுக் காட்சிகள் போலவே நடந்ததுடன் அவற்றிற்கு ஏற்பட்ட விளம்பரங்கள் ராஜிநாமா விளம்பரத்தை விட அதிகமாகவே இருந்தது

என்றாலும் அதன் முடிவும் நாடகத்தில் பிரிவினையைக் காட்டும் போது ஒருவருக்கொருவர் சோகரசம் காட்டுவதில் போட்டிபோட்டு விட்டு நாடகம் கலைந்து வெளியில் வந்த பிறகு நாடக பாத்திரங்கள் ஒரே வீட்டில் கூட்டுத் தோழர்கள் போலவும் ஆண் பெண்ணாயிருந்தால் காதலி காதலன் போலவும், எப்படி வாழ்கிறார்களோ அப்படியே காந்தியாரை காங்கிரஸில் சம்மந்தப்படுத்துவதும் காந்தியார் காங்கிரஸில் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளுவதுமாயிருப்பதோடு அவற்றுள் நன்மை ஏற்பட்டால் காந்தியார் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதும் தீமை ஏற்பட்டால் பொறுப்பில்

இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுவதும் ஆகிய தந்திரங்களுக்கே அந்த காந்தியார் பிரிவு நாடகத்தின் பலன் பயன்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் தோழர் காந்தியார் தனது பிரிவுக்கும் ராஜிநாமாவுக்கும் என்னதான் காரணம் சொல்லியிருந்தாலும் அவருக்கும் காங்கிரசுக்கும் இருந்து வந்த கொள்கையானது காந்தியார் விலகிக்கொண்டதாய்க் காட்டிக் கொள்வதன் மூலம் கொஞ்சமாவது காந்தியாரின் சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக்கூடியதாய் இருந்தது. ஏனெனில் அவர் மதக் கொள்கைபோல் மதித்திருப்பதாகக் கூறிவந்த ஒத்துழையாமை, சட்டமறுப்பு, சத்தியாக்கிரகம் ஆகியவை அரசியலில் தோல்வி அடைந்த பிறகும் அக்கொள்கைகளை காங்கிரஸ் கொள்கையில் இருந்து எடுத்துவிட்ட பிறகும் தோழர் காந்தியார் எந்த முகத்தைக் கொண்டு காங்கிரசிலிருப்பார்? அல்லது தன்னை ஒரு காங்கிரஸ்காரன் என்று எப்படிச் சொல்லிக் கொள்வார்? என்பதை சுயமரியாதை உணர்ச்சியுடன் யோசித்துப் பார்த்தால் எப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் அவர் ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டு விலகிக் கொண்டதாய் விளம்பரம் செய்ததும் அதற்கு ஆக காங்கிரஸ் பக்தர்கள் பிரிவு சோகம் காட்டி நடத்ததும் மிகமிக சரியான காரியம் என்றும் மிகவும் சாமர்த்தியமான காரியம் என்றும் தோன்றும்.

அதே நிலைதான் இன்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கும் நேர்ந்து விட்டது. ஆச்சாரியார் அடியோடு காங்கிரஸ் சம்மந்தத்தில் இருந்து விலகிக் கொண்டதாய்க் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும் அசம்பிளி தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற தோழர் சாமி வெங்கிடாசல செட்டியாரின் கார்ப்பரேஷன் கண்டிராக்ட் சம்மந்தமும் அவர் அசம்பளியில் மோடி திருத்தத்துக்கு ஒட்டு செய்ததன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்த தன்மையும் மற்ற மெம்பர்கள் தங்கள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாத தன்மையும் ஆகியவைகள் சேர்ந்து ஆச்சாரியாரை அப்போதே தலைகுனியும்படி செய்துவிட்டன.

ஏனென்றால் ஆச்சாரியாருக்கு அதுசமயம் ஏற்பட்ட கிப்பாத்தெல்லாம் சர். ஷண்முகத்தைத் தோற்கடித்து சாமி வெங்கிடாசலத்துக்கு வெற்றி உண்டாக்கிய தந்திரத்தாலேயாகும்.

அதன் பிறகும் ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களிலும், முனிசிபாலிட்டி தேர்தல்களிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து அலட்சியம் செய்யப்பட்டவர்களும் தகுதியற்றவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களுமாகப் பார்த்தே காங்கிரசில் சேர்த்து ஜஸ்டிஸ் கட்சியை தோற்கடிப்பதற்கு அவர்களை ஒரு ஆயுதமாகக் கொண்டு தேர்தல் போர் நடத்தி போலி வெற்றிக் கட்டிடம் கட்டிக்கொண்டே இருந்ததால் அப்போலிக் கட்டிடம் மணல் வீடு சரிவதுபோல் சரிய வேண்டிய தாய்விட்டது.

இவை மாத்திரமல்லாமல் அப்படிப்பட்ட தகுதியும் நாணயமும் அற்ற ஆட்களை காங்கிரசில் சேர்த்தபோது நம் போன்றவர்கள் அவர்களின்

யோக்கியதையை எடுத்துக் காட்டியதற்கு சமாதானமாக “எப்படிப்பட்ட அயோக்கியனும் காங்கிரசுக்கு நாலணா கொடுத்தால் யோக்கியனாய் விடுவான்” என்றும், காங்கிரசிலும் வகுப்புவாதமில்லையா என்று கேட்டதற்கு “இருந்தாலும் காங்கிரசுக்குள் ஒருவன் வந்து விட்டால் அவனது வகுப்பு வாதம் எப்படிப்பட்டதாய் இருந்தாலும் அதற்கு பலமிருக்கா” தென்றும் ஒரு புதிய தீர்க்கதரிசனம் வெளியிட்டு எல்லோருடைய வாயையும் அடக்கினார்.

ஆகவே அசம்பளி தேர்தல் “வெற்றி”யும் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டி “வெற்றி”யும் அதன் எதிரொலியைக் காட்ட வேண்டியதாயிற்று.

அது மாத்திரமல்லாமல் அர்ச்சகர், புரோகிதர் ஆகியவர்கள் ஸ்தல புராணம் சொல்லுவது போல் ஆச்சாரியர் காங்கிரசைப் பற்றிக் கூறி வந்த காங்கிரஸ் பெருமைப் புராணம் அவ்வளவும் பொய்த்துப் போகும்படியாகத் தோழர்கள் டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் சாஸ்திரியார் போன்ற பல “அருமைத் தேச பக்தர்கள்”, “மகா தியாகிகள்” என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட பார்ப்பனர்கள் அனேகர் ஆரம்ப முதல் ஒவ்வொரு தேர்தல்களிலும் நடந்து கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பயனாய் ஆச்சாரியார் மேலும் மேலும் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதோடு நாளைக்கு பொது மக்களுக்கும் வெளி மாகாணங்களில் உள்ள தோழர்களுக்கும் என்ன பதில் சொல்லுவது? எப்படி அவர்கள் முகத்தில் விழிப்பது? என்கின்ற கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆகவே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இப்போது ராஜிநாமா கொடுத்ததில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அவர் இத்தனை நாளாக ராஜிநாமா கொடுக்காமல் காலம் தாட்டி சகித்துக் கொண்டு வந்தது தான் மிகவும் ஆச்சரியப்படத் தக்கதாகும் என்பதோடு உண்மையில் ஆச்சாரியாரோ காந்தியாரோ காங்கிரசை விட்டு விலகி விடவும் இல்லை; இவர்கள் விலகினார்கள் என்பதற்கு ஆக காங்கிரசின் எந்தச் சூழ்ச்சியும் தடைப் பட்டுவிடப் போவதில்லை. ஆனால் இவர்கள் காங்கிரசில் இருந்தால் பொது மக்கள் இவர்களை சுயமரியாதை அற்றவர்கள் என்று கூறி பரிசாசம் செய்வார்கள். அப்போது இப்படிப்பட்ட சுயமரியாதை அற்றவர்களால் நடத்தப்படும் காங்கிரசுக்கு ஒரு சொண்டு ஏற்படும்.

அன்றியும் ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் இதுவரை காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் நடந்து வந்த ஊழல்களோடு திருச்சி முனிசிபல் தலைவர் தேர்தல் ஊழல் மிகவும் நாறிப்போய் சகிக்க முடியாத நாற்றமெடுத்து விட்டதால் அதை மறைக்கவும் மக்கள் கவனத்தை அதிலிருந்து வேறு பக்கம் திருப்பவும் ஏதாவது தந்திரம் செய்ய வேண்டியதும் ஆச்சாரியாருக்கு மிகவும் அவசியமாகிவிட்டதானது ராஜிநாமாவுக்கு மற்றொரு காரணமாகும்.

ஆகவே தோழர் ஆச்சாரியார் தனது தந்திரங்களில் தோற்றுப்போனதை மறைக்கவும் திருச்சி தேர்தல் நாற்றத்தை மாற்றவும் ஏதாவது ஒரு காரியம்

செய்யவேண்டிய அவசியத்துக்காக இந்த ராஜிநாமா நாடகம் அவசியம் நடத்துக் காட்ட வேண்டியதாகவே ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே ஆச்சாரியார் இதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார் என்றே சொல்லலாம். அதற்கு ஆக நாம் அவரைப் பாராட்ட வேண்டியதே.

எப்படியெனில் இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்களின் புரட்டுகளையும், அயோக்கியத்தனங்களையும்விட, ஐயோ ராஜாஜி ராஜிநாமா செய்துவிட்டாரே என்கின்ற ராஜிநாமா நாடகப் பேச்சு வலுத்து பித்தலாட்ட நாற்றத்தை அடக்கிவிட்டது. அதோடு பத்திரிகைக்காரர்களுக்கும் ஊழல்களுக்கும் அயோக்கியத்தனத்துக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லாமல் “ஆச்சாரியார் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டாரே அவர் ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டியதில்லையே தயவு செய்து புனராலோசனை செய்யும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்” என்று எழுதிவருவதின் மூலம் பாமர மக்கள் கண்களில் மண்ணைப் போடவும் சௌகரியமாகி விட்டது.

ஆதலால் காங்கிரசுக்கு குறைவு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு ஆக காங்கிரஸ் நன்மையைக் கோரி இவர்கள் ராஜிநாமா செய்யவேண்டியது அவசியமும் கிரமமுமாய் விட்டது என்று சொல்லுவதில் அருத்தமில்லாமல் இல்லை.

தோழர் காந்தியார் விஷயத்தில் அவருடைய உண்மை என்பவைகளிலும் பொறுப்பிலும் நமக்கு சந்தேகம் உண்டு. ஆனால் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் உண்மையிலும் அவருடைய பொறுப்பிலும் கவலை கொண்ட ஊக்கத்திலும் நமக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் அவை நமக்கு அனுகூலமானதா பிரதிகூலமானதா என்பது வேறு விஷயம். அது ஒரு கூட்டத்தாருக்கு அனுகூலமாகவும் மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கு பிரதிகூலமாகவும் இருக்கலாம். அதாவது அவரது பொறுப்பு, உண்மை, கவலை கொண்ட ஊக்கம் ஆகியவை நமக்கு அனுகூலமாகக் காட்டி இருந்தால் நாம் அவரை எவ்வளவு தூரம் மெச்சி இருப்போமோ அவ்வளவு தூரம் மெச்சியே நம் எதிரிகளுக்கு காட்டப்பட்டதையும் கருதி நாம் அவரை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மக்களை நிர்ணயிப்பவர்களுக்கு ஒரு குணம் வேண்டும். அதாவது தாங்கள் யாரை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அவர்களது எண்ணம் நடவடிக்கை ஆகியவைகள் சுயநலத்துக்கு பயன்படத்தக்கதா அல்லது பிற நலத்துக்கு பயன்படத்தக்கதாயிருக்கிறா என்பதை நடுநிலைமையில் இருந்து பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்ப்போமானால் நமது ஆச்சாரியார் பொதுநலத்துக்கு ஆகவே தனது வாழ்வை ஒப்படைத்தவர். உண்மையான தியாகம் செய்து உண்மையில் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர். தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அல்லது காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களில் தோழர் ஆச்சாரியாரே தனது மேன்மையையும் பணம் வரும்படியையும் விட்டுக் கொடுத்து நஷ்டமும் கஷ்டமும் அனுபவித்தவர்களில் முதன்மையானவராவார். மற்றும் பெரும்பாலான விஷயங்களில் ஒரு கூட்டத்தாருடைய நன்மைக்கு

என்று தனது மனச்சாட்சியையும் நேர்மையையும் சிறிதும் லட்சியம் இல்லாமல் தியாகம் செய்தவர். எல்லா தியாகத்தை விட இது மிகவும் பெரிய தியாகமாகும் என்பது நமது அபிப்பிராயம். இது இருக்க-

மற்றபடி நமதுநாட்டில் காங்கிரசிலுள்ளவர்கள் என்பவர்களில் 100-க்கு 99 பேர்கள் காங்கிரசின் பேரால் யோக்கியதையும் பெருமையும் வாழ்க்கையில் நலன் பெற்றவர்களும் அனுபவித்தவர்களுமேயாவார்கள். இன்று காங்கிரசிலுள்ள தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தியார் முதல் உபயதூல்லா குப்புசாமி கம்பெனியுள்பட மத்தியில் உள்ள எந்த மனிதரை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் வாழ்க்கை காங்கிரசில் சேர்வதற்கு முன் எப்படியிருந்தது? இப்போது எப்படியிருக்கிறது? என்பதை சிறிது யோசித்தாலும் விளங்காமல் போகாது.

டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் வாழ்க்கையும் காங்கிரசின் சம்மந்தத்தின் பயனாகவே ஒன்றுக்கு மூன்று நான்காய் பெருகி இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்களோடு காட்டுவோம் என்றால் மற்றவர்களைப் பற்றி யோசிப்பானேன்?

அதுபோல் தோழர் ஆச்சாரியார் நிலையை யோசித்தால் அவரது தியாகம் சுலபத்தில் விளங்கிவிடும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட - ஒரு பெரிய நற்பயனை விளைவிக்க பயன்படுத்தவேண்டிய தியாகத்தை மிகக் குறுகின காரியத்துக்கு அதாவது ஒருசோம்பேறி வாழ்க்கைக் கூட்டத்தாருக்கு (பார்ப்பனர்களுக்கு) அனுகூலமாகப் பயன்படுத்தியதை புத்திசாலித்தனம் என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

அது மாத்திரமல்லாமல் அவ்வளவு பெரிய தியாகத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகியவர்களின் முற்போக்குக்குப் பயன்படுத்தி இருந்தால் ஆச்சாரியார் புத்தரின் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கக் கூடும். அப்படிக்கில்லாமல் ஏற்கனவே தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் முற்போக்குக்கு தடை ஏற்படும்படியாக உபயோகப்படுத்தப் பட்டதானது புத்திசாலித்தனம் என்று யாரும் கூறிவிடமாட்டார்கள்.

ஆகவே ஆச்சாரியாரின் உண்மை உழைப்பையும் தியாகத்தையும் பிரயோகம் செய்த முறை தவறிவிட்டதே ஒழிய அவைகளின் உண்மையில் யாதொரு குறையும் இல்லை என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

வகுப்புவாதம் பிடிக்கவில்லை என்று ஆச்சாரியார் அடிக்கடி கூறிவருவார். அது பார்ப்பனர்கள் மீதுள்ள அன்பினாலேயே ஒழிய உண்மையில் அல்ல என்பது நமது அபிப்பிராயம். அன்றியும் இந்த நாட்டில் மாத்திரம் அல்ல இந்தியாவிலேயே இயற்கையின் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட வகுப்புவாதமானது தோழர் ஆச்சாரியார் போன்றவர்களின் அறிவும் ஆற்றலும் காந்தியார் போன்றவர்களின் சூழ்ச்சித் திறனும் தப்பான வழியில் செலுத்தப்பட்டதாலேயே அது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறதே தவிர

உண்மையில் வகுப்புவாதத்துக்கு இவ்வளவு பிரக்யாதியும் முக்கியஸ்தமும் ஏற்பட்டு இருக்க நியாயம் இல்லை. மேலும் வகுப்பு வாதத்தை ஒழிப்பதற்கு என்று இவர்களால் கையாளப்பட்ட எல்லா மார்க்கங்களும் கோணல் வழியாகவே இருந்ததினாலும், நாணயத்தை முக்கியமாய் கருதாத முறையிலும் பொது ஜனங்களை முட்டாள்கள் என்று கருதிய முறையிலும் முயற்சிகள் செய்ததாலும் வகுப்புவாதம் மேலும் மேலும் தாண்டவமாட இடமேற்பட்டு வரவேண்டியதாயிற்று, சரியாகவோ தப்பாகவோ அரசியல் பெருக்கத்திற்கு தக்கபடி வகுப்புவாதம் பெருகி வருகிறது. எப்படியோ அது (வகுப்புவாதம்) காங்கிரசிலேயே இன்று தாண்டவமாடுகின்றது. இனி அரசியலில் இடம் பெறாமல் இருக்கப்போவதில்லை. அது மாத்திரமில்லாமல் அது தடுக்கப்படுவதால் பொது வாழ்வில் நன்மையை விட தீமையே அதிகம் ஏற்படவும் போகிறது என்பது நமது உறுதி.

ஆகையால் தோழர் ஆச்சாரியார் வகுப்புவாதத்தை தடுக்காமல் அது மறைவதற்கு ஏதாவது ஒரு மார்க்கம் கண்டுபிடித்தாரானால் இம்மாதிரி ராஜிநாமா கொடுப்பதும் ஓய்வும் எடுக்க வேண்டியதுமான நாடக வாழ்க்கையின் அவசியம் ஒரு நாளும் ஏற்படாது என்பதோடு தேவர், டாக்டர் ராஜன், சாஸ்திரி போன்றவர்களும் இவ்வளவு மதிப்பிடக்கூடியவர்களாக ஆகவும் முடியாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம். இல்லையானால் அவர் திரும்பவும் அரசியலுக்கு வந்தே தீர்வார், மறுபடியும் இம்மாதிரி ராஜிநாமா நாடகம் நடத்த வேண்டிய அவசியம் வந்தே தீரும் என்பதை தீர்க்கதரிசனம் போலவே சொல்லுவோம்.

இந்த சமயத்தில் தோழர் ஸ்ரீனிவாசயங்காரை தலைவராக்க அவரது சிஷ்யர்கள் முயற்சிப்பதாய் தெரிகிறது. ஸ்ரீனிவாசயங்கார் வருவதில் நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அழைக்கும் சிஷ்யர்கள் சுயநலத்தில் பயன் ஒன்றும் பெறலாம்; சிலருக்கு நல்ல வேட்டைதான். ஆனால் பொதுவுக்கு பயன் ஏற்படப்போவதில்லை, இல்லை, இல்லை. காங்கிரசின் யோக்கியதை இன்றைய நிலைமையைவிட அதிக நாற்றத்துக்குத்தான் இடம்தரும், தரும், தரும். ஆள்வலுவில் நடக்கும் எந்த ஸ்தாபனத்துக்கும் இதுதான் கதி. ஆதலால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பு உணர்ச்சியை மறைக்க ஏதாவது மார்க்கம் செய்ய தைரியமும் சக்தியும் உடைய தலைவர் ஒருவர் வந்தாலொழிய அல்லது ஆச்சாரியார் அதற்கு மனப்பூர்வமாக நாணயமான வழியில் பாடுபட்டால் ஒழிய தமிழ்நாட்டில் எந்தக் காரியமும் நடைபெறப்போவதில்லை என்பதோடு இருதரப்பிலும் அயோக்கியர்களும், காலிகளும் தேசத்தின் பேரால் வகுப்பு மக்களின் பேரால் பயன் அனுபவித்துக் கொண்டு பொதுநலனைப் பாழாக்கி வரும் நிலைமை ஒரு நாளும் மாறப்போவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 16.08.1936

திருச்சி நீதி

டாக்டர் ராஜன் திருச்சி காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டியில் இருந்து விலகி காங்கிரசுக்கு எதிராய் முனிசிபல் தேர்தலுக்கு நின்றவர். தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு ஆக தனக்கு இஷ்டமில்லாத நிலையில் தன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் காங்கிரசில் போலிக் கையெழுத்துப்போட்டு முனிசிபல் கவுன்சிலரானவர். இப்படிப்பட்ட இவருக்கு காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டியைப் பற்றி பேச என்ன நியாயம் உண்டு என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

நிற்க, டாக்டர் ராஜனுக்கும் தோழர் தேவருக்கும் ஏற்கனவே சொந்த மனஸ்தாபம் இருப்பதாய் சேர்மென் தோழர் பொன்னய்யா அவர்களே தனது பேச்சில் சொல்லியிருக்கிறார்.

எனவே டாக்டர் ராஜன் தேவரிடம் உள்ள தனது சொந்த விரோதத்துக்கு ஆக பழி தீர்த்துக்கொள்ள காங்கிரசுக்குள் தேர்தலின்போது கையெழுத்துப் போட்டு வந்து புகுந்ததுமல்லாமல் முஸ்லீம்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் உள்ள வகுப்பு மாச்சரியத்தை (அதுவும் கொஞ்ச காலமாக மறைந்து போயிருந்ததை) கிளப்பிவிட்டு கிறிஸ்தவர்களையும் கிளப்பிவிட்டு பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து முனிசிபல் தேர்தலில் தேவரை பழிதீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆகவே பார்ப்பனர்கள் தங்கள் சுயநலத்துக்கு ஆகவோ ஒருவரை கெடுப்பதற்காகவோ எப்படிப்பட்ட கூடாத காரியத்தையும் செய்வார்கள் என்பதற்கு “தேசபக்தர்” என்னும் டாக்டர் ராஜன் காரியமே போதுமான அத்தாட்சியாகும்.

டாக்டர் ராஜனை விட காலம் சென்ற வ.வே.சு. அய்யர் மிகவும் தேசியவாதி என்று விளம்பரப் படுத்தப்பட்டவர். அவர் யோக்கியதை குருகுலத் தகராறின் போது டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவால் வெளியாக்கப் பட்டுவிட்டது.

டாக்டர் ராஜனின் தேசபக்த தன்மை திருச்சி தேர்தலில் வெளியாயிற்று.

இனி டாக்டர் சாஸ்திரி என்பவரின் யோக்கியதையோ “தனக்கு இல்லையானால் யாருக்கும் வேண்டாம்” என்பதை பின்பற்றிவிட்டார்.

அதாவது இரண்டு பேருக்கு ஒட்டுச் செய்வதும் காங்கிரசுக்கு விரோதமாம் (தனக்கு ஒட்டு செய்வது தான் காங்கிரசுக்கு நன்மை என்பதுதான்

பார்ப்பனர் அபிப்பிராயம்) என்பதை டாக்டர் சாஸ்திரியார் காட்டிக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட யோக்கியர்கள் இந்தியாவின் 35 கோடி மக்களுக்கு சிறப்பாக சென்னை மாகாணத்தில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள 2½ கோடி மக்களுக்கு சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுப்பவர்களாம்.

இதைவிட ஒரு அதிசயமும் அவமானமுமான காரியம் என்னவென்றால் இவர்களை தலைவர்கள் என்றும், தியாகிகள் என்றும், தேசபக்தர்கள் என்றும், தேசியவாதிகள் என்றும் கூறி வாழவேண்டிய அவசியம் சில பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதே அதுதான் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்த லட்சணத்தில் தோழர் சீனிவாசியங்காரை தலைவராகக் கொண்டு வரவேண்டுமாம். இதுவும் சில தமிழ்மக்கள் தமிழ் ரத்த ஓட்டமுள்ள மக்கள் என்பவர்களுடைய தவமாய் இருக்கிறது என்றால் நமது மக்கள் சுயராஜ்யம் என்பதில் எவ்வளவு ஈனத்தனத்தைப் புதைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு அத்தாட்சி தேவை இல்லை.

ஆகவே ஒரு சிறு தேர்தலுக்கு ஆக திருச்சியில் மறுபடியும் இந்து முஸ்லீம் கலகத்தையும் இந்து கிறிஸ்தவர் என்கின்ற பிரிவையும் உண்டாக்கி வெற்றி பெற்றவர்களும் இந்த நெருக்கடியில் ஸ்ரீனிவாசியங்காரை கொண்டு வந்து புகுத்த பாடுபடுபவர்களும் இனி எந்தக் காரியந்தான் செய்யப் பாடுபடமாட்டார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் யோசிக்க வேண்டுமாய் விரும்புகிறோம்.

எனவே பார்ப்பன அகராதிப்பட்டியும் காங்கிரஸ் கூலிகள் அகராதிப்பட்டியும் காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு, தேசியம், தியாகம் என்பவைகளுக்கு தங்கள் சுயநலமும், பழிவாங்குதலும், வயிற்றுப்பிழைப்பு மார்க்கமும் அல்லாமல் வேறில்லை என்பதை திருச்சி நீதி நமக்கு விளக்கிவிட்டது.

குடி அரசு - கட்டுரை - 16.08.1936

சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதா

லண்டனில் ஆதரவு

பிரபலஸ்தர்கள் அறிக்கை

லண்டன், ஆகஸ்டு 4.

இந்திய சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து, பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்து லீக் சார்பாக லார்டு லோதியன், வைகொண்டஸ் ஆஸ்டர் உள்ளிட்ட 9 பிரபலஸ்தர்கள் 'லண்டன் டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருத்த மசோதா மிகவும் அவசியமான தென்றும் தற்கால சாரதா சட்டத்தினால் அது விரும்பிய பலன் ஏற்படவில்லையென்றும் இந்தியச் சட்டசபை அந்த மசோதாவை கட்டாயம் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்றும் அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பு :

லண்டனில் இருக்கும் பிரபலஸ்தர்கள் சாரதா சட்ட திருத்த மசோதா விஷயத்தில் மிக்க சிரத்தை காட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் ஏக பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்று கூறிக்கொள்ளும் காங்கிரஸோ, பிரஸ்தாப மசோதா விஷயமாக மௌனஞ் சாதித்தே வருகிறது. இப்பொழுது இந்திய சட்ட சபையில் ராவ் பகதூர் எம்.ஸி. ராஜாவின் ஒடுக்கப்பட்டோர் சிவில் உரிமைப் பாதுகாப்பு மசோதாவும், டாக்டர் தசமுகரின் மாதர் வார்சுரிமை மசோதாவும், பிரஸ்தாப சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதாவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்றும் சமூகச் சீர்திருத்த மசோதாக்கள். தென்னாட்டிலே மாதந் தவறாமல் காங்கிரஸ் மகாநாடுகளும் நாள் தவறாமல் காங்கிரஸ் பிரசாரக் கூட்டங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் ஷே மசோதாக்களை ஆதரித்து ஒரு தீர்மானமாவது நிறைவேற்றப்படவில்லை. பத்திரிகைகளில் அறிக்கை மேல் அறிக்கை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூட ஷே மசோதாக்களை ஆதரித்து ஒரு வரி கூட பத்திரிகைகளுக்கு எழுதவில்லை. ராவ்பகதூர் எம்.சி. ராஜாவின் மசோதாவை

ஆதரிக்கிறீரா அல்லது எதிர்க்கிறீரா என ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட சகோதரர் தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு எழுதிய ஒரு பகிரங்கக் கடிதத்துக்கும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி இந்நிமிஷம் வரைப் பதிலளிக்கவில்லை. இத்தியாதி காரணங்களினால் காங்கிரஸ் வைதீகர் ஸ்தாபனம் - பார்ப்பனக் கோட்டை என்பது விளங்கவில்லையா?

- ஆசிரியர்

குடி அரசு - பத்திராதிபர் குறிப்பு - 16.08.1936

காங்கிரசும் பார்ப்பனியமும்

அகில இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் என்பது பார்ப்பனர்களின் கை ஆயுதமென்று நாம் இந்த பத்து பன்னிரண்டு வருஷகாலமாக கூறி வந்திருக்கிறோம்.

காங்கிரசில் மிக்க பக்தியுடனும் உண்மையான கவலையுடனும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்து வந்த தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி போன்றவர்கள் இதை - அதாவது காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஸ்தாபனம் என்பதை - உண்மையாய், சந்தேகமற உணர்ந்ததினாலேயே காங்கிரசை விட்டு வெளியில் வந்து காங்கிரசின் மூலம், பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் பெறாமல் இருப்பதற்குத் தங்களாலான முயற்சிகள் எல்லாம் செய்து காங்கிரசையும் பார்ப்பனச் சூழ்ச்சிகளையும் தோற்கடித்தே வந்திருக்கிறார்கள்.

பார்ப்பனர்களும் காங்கிரசின் பேரால் பிழைக்கிறவர்களும் காங்கிரசின் சார்பில் நடக்கும் பத்திரிகைகளும் பூனையானது கண்ணை மூடிக் கொண்டு பாலைக் குடித்தால் உலகோர் கண்களும் மூடப்பட்டிருக்குமென்று கருதிக் கொள்ளும் பாவனை போல் இன்று பார்ப்பனர்கள் காங்கிரஸ் வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டது, வெற்றிபெற்றுவிட்டது, வெள்ளைக்காரர்கள் கையிலிருந்து ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டாய் விட்டது, அதோ சுயராஜ்ய தேவி தோன்றி விட்டாள், இதோ பாரதத் தேவி கைவிலங்கு உடைபட்டுவிட்டது என்பன போன்று புரோகித பாஷையில் மக்களை எவ்வளவுதான் ஏமாற்றி வந்தாலும் கடைசியாக அதனுடைய உண்மையான யோக்கியதை நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மேலாகவே வெளியாகி வருவதை யாராலும் தடுக்க முடியவில்லை.

இன்று காங்கிரஸ் யோக்கியதை

இன்று காங்கிரசின் யோக்கியதை இந்த பத்து வருஷத்துக்கு முன் இருந்தது போலவே மிகமிக இழிவான நிலைக்கு வந்துவிட்டது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள்ளாகவே

“நீ துரோகம் செய்து விட்டாய்”

“நீ காட்டிக் கொடுத்து விட்டாய்”

“நீ கட்டுப்பாட்டை மீறி விட்டாய்”

“நீ யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளவில்லை”

என்று ஆளுக்காள் கேட்டுக்கொள்ளுவதும் தொண்டர் கூட்டங்களில்

“நீ திருடி விட்டாய்”

“நீ திருடி விட்டாய்”

“நீ என்னைத் தேர்ந்தெடுக்காதது அக்கிரமம்”

“நீ சூழ்ச்சி செய்து பதவி பெற்றாய்”

என்பது போன்ற சண்டையும் நிர்வாகக் கமிட்டிக்கும் பொது அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானங்களும்,

ஒரு “தலைவரை” வீழ்த்தி மற்றொரு “தலைவருக்கு” முடிசூட்ட சூழ்ச்சிகள் என்பனவாகிய போராட்டங்கள் ஒருபுறமும்,

சர்வாதிகாரியாக இருந்தவருக்கும் (காந்தியாருக்கும்) சர்வாதிகாரி ஆகப் போவதாய் கருதி இருந்தவருக்கும் (பண்டிட் ஜவஹருக்கும்) அவர் அபிப்பிராயம் இவருக்கு பிடிக்காமலும், இவர் அபிப்பிராயம் அவருக்கு பிடிக்காமலும், ஒருவரை ஒருவர் பழங்கால பெண்மக்கள் போல் ஜாடை பேசி வைது கொள்வதும் ஆன நிலையில் இன்று காங்கிரஸ் இருந்து வருகிறது. இதில் எதை யாரால் மறுக்கக் கூடும் என்று கேட்கிறோம்.

இன்று காங்கிரஸ் கொள்கைகள்

இவை ஒருபுறம் இருக்க கொள்கைகளிலும் தோழர் காந்தியார் கொள்கைக்கும், தோழர்கள் பதேல், ராஜேந்திர பிரசாத் ஆகியவர்கள் கொள்கைக்கும், பண்டிட் ஜவஹர் கொள்கைக்கும் போட்டியும் வசவும் ஒருபுறமும், தோழர் சத்தியமூர்த்தி கொள்கைக்கும் வேலைக் கமிட்டி கொள்கைக்கும் அபிப்பிராய பேதமும், மூர்த்தியாருக்கும் பண்டிட் நேருவுக்கும் அடியோடு தலைகீழான அபிப்பிராய பேதமும் இருப்பதோடு அடுத்த சட்டசபை தேர்தலில் மந்திரி பதவி ஏற்பதா மறுப்பதா என்கின்ற சண்டையும், ஏற்றால் அரசியலை நடத்துவதா உடைப்பதா என்ற சண்டையும், உடைக்க முடியுமா என்று ஒருவர் கேட்பதும், நடத்த முடியுமா என்று மற்றவர் கேட்பதும், உடைப்பதானால் சட்டசபைக்கே போக வேண்டியதில்லை (ஏனென்றால் உடைக்க முடியாது) என்று ஒருவர் சொல்வதும், நடத்துவதானால் மந்திரி பதவி ஏற்கவே கூடாது, ஏனென்றால் அது தேசத் துரோகமும், சுயராஜ்யத்துக்கு முட்டுக்கட்டையும், அதிகார வர்க்கத்துக்கு அடிமைபட வேண்டியதுமாகும் என்று ஒருவர் கூறுவதும் இப்படியாக இன்னும் பல விதமாய் பலசரக்குக் கடைக்காரனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்ததுபோல் நடந்து கொள்கிறார்கள்.

10 வருஷத்துக்கு முன்னும் இப்படியே

உண்மையிலேயே இதைவிட மோசமான நிலையில் காங்கிரஸ் 27, 28 வருஷங்களில் இருந்தபோது அந்த நிலையை சமாளிக்க சைமன் பகிஷ்கார நாடகமும் உப்பு சத்தியாக்கிரக நாடகமும் நடத்தியதின் மூலம்

ஒரு அளவுக்கு பாமர மக்களை ஏமாற்ற முடிந்த தென்றாலும் அவ்விரண்டிலும் பெரும் தோல்வி அடைந்ததின் பயனாய் சட்ட மறுப்பை நிறுத்திக் கொள்ளவும் சர்க்காருக்கு எழுதிக் கொடுக்கவும், பகிஷ்காரம் செய்த கமிஷனான சைமன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பரிசீலனைக் கூடமாகிய வட்டமேஜை நடவடிக்கைக்குப் போய் கலந்து கொள்ளவும், அதிலும் தோல்விபெற்று வந்து காங்கிரசானது சட்ட மறுப்பையும் சட்ட மீறுதலையும் நிறுத்திக் கொண்டது என்று தீர்மானம் செய்ததுமான காரியங்கள் ஏற்பட்டதோடு இந்த அவமானத்தைத் தாங்க சக்தி இல்லாததால் காந்தியார் காங்கிரசிலிருந்து விலகிக் கொண்டதாக நடித்துக் கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டு விட்டது.

திட்டங்கள் தோல்வி

இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட காந்தியாரின் முதல் திட்டங்களின் தீண்டாமை விலக்கும், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும் காலங் குறிப்பிடாமல் தள்ளிப் போடவும், அதுவும் தீண்டாமை விலக்கும் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும் ஏற்படாமல் சுயராஜ்யம் வராது என்று சொன்ன காந்தியாரின் திருவாக்கே சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகுதான் தீண்டாமையை ஒழிக்கவும் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படுத்தவும் முடியும் என்று சொல்லவுமான நிலைமையும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்

இவற்றை எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமான விஷயம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் தேசியத்துக்கு விரோதம் என்றும் அது ஒருநாளும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்றும் சொன்ன காங்கிரசும் காந்தியாரும் வட்டமேஜை மகாநாட்டிலேயே “சரித்திர சம்பந்தமான காரணங்கொண்டு முஸ்லீம்களுக்கு மாத்திரம் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கலாம்” என்று ஒப்புக் கொண்டதும்,

தீண்டாப்பாதார என்பவர்கள் விஷயத்தில் கண்டிப்பாய் வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும், ஸ்தானம் ஒதுக்கி வைப்பதைக் கூடச் சம்மதிக்க முடியாது என்றும், அப்படி மீறி ஏதாவது கொடுக்கப்படுமானால் “நான் செத்துப்போவேன்” என்றும் சொன்ன காந்தியாரே தீண்டப்படாதாரின் வகுப்புவாரி உரிமையை ஒப்புக்கொண்டு முறைகளை மாத்திரம் மாற்றி கிட்டத்தட்ட, ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்காக ஸ்தானங்கள் கொடுத்து யாரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் அல்ல என்று காந்தியார் சொன்னாரோ அவர்களையே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக வலியக் கூப்பிட்டு ஏற்றுக்கொண்டு ராஜி செய்து கொள்ளவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

16 வருஷ நடவடிக்கை

இனி காங்கிரசுக்காரர்கள் அவர்களுடைய பதினாறு வருஷ ஆட்சியில் 3 கோடி ரூபாய் செலவில் 3 லட்சம் பேர் அடிபட்டும் சிறை சென்றதும்

கஷ்டப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்படும் தியாகத்தாலும் எந்த காரியத்தில் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றார்கள் என்று பார்த்தால் தாங்கள் முயற்சித்த எல்லாக் காரியங்களிலும் 100க்கு 99க்கு குறைவில்லாமல் தோல்வியும் அவமானமும் அடையவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா என்று பந்தயம் கட்டிக் கேட்கின்றோம்.

இப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமும், அதன் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் என்பவர்களும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களையும் சுயமரியாதைக் காரர்களையும் வேண்டுமென்றே மான வெட்கமில்லாத கூலிகளையும், வாழ்வுக்கு யோக்கியமான வழியில்லாத காலிகளையும் விட்டு கேவலமாகப் பேசச் செய்வதின் மூலமும் கூலிப் பத்திரிகைக்கு பிச்சை கொடுத்து அற்பத்தனமாக வைது எழுதச் செய்வதின் மூலமும் காங்கிரசின் பேரால் தங்கள் சுயநலத்துக்கு பயன் அடைந்து விடலாம் என்று மனப்பால் குடித்துக் கொண்டு அவ்வேலையில் இப்போது தீவிரமாக இறங்கிவிட்டார்கள்.

மாய வெற்றி

இந்தக் காரியத்திலும் மற்றும் எந்தக் கொள்கையிலும் வெற்றி பெறாமல் தோல்வியும் அவமானமும் இதுவரை காங்கிரசானது அடைந்து வந்திருந்தும் கடைசி மூச்சாக மனதறிந்த பொய்யையும் யாவரும் வெறுக்கும் இழிகுணங்களையும் ஆயுதமாகக் கொண்டு அசம்பளி தோத்தலையும் ஸ்தல ஸ்தாபன தோத்தலையும் நடத்தி தற்கால வெற்றி என்னும் மாய வெற்றியை அடைந்தார்கள். அந்த மாய வெற்றியானது இன்று காங்கிரசை நூற வைத்து இந்தியா பூராவும் காங்கிரசையும் பல பிரமுகர்களையும் பற்றி காறி உமிழும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கிவிட்டது எங்கும் சிரிப்பாய் சிரிக்கப்படுகிறது. இதைக் கண்டு ஆச்சாரியார் ஒரு புறம், அய்யர் ஒரு புறம், அய்யங்கார் ஒரு புறம், அம்மங்கார் ஒரு புறம், சாஸ்திரி ஒரு புறம், சர்மா ஒரு புறம் என்பதாக பார்ப்பனக் கூட்டம் ராஜிநாமா ராஜிநாமா என்னும் நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டு பிசாசுகள் போல் தமிழ்நாட்டில் தலைவிரித்தாடுகின்றன. காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் துரோகம் செய்பவர்களை கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க வேண்டுமென்கின்கின்றன. கட்டுப்பாட்டுக்கு மீறியவர்களை கடுந் தண்டனை விதித்து புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்கின்றன.

தலைவர்கள்

தலைவர்கள் என்பவர்களோ “அனுபோகமில்லாமலும் ஆராய்ச்சி இல்லாமலும் அவசரப்பட்டு செய்து விட்ட காரியங்களுக்காக நாம் வருந்துவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இனி ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இதன் பயனாய் இனி வரப்போகும் தேர்தலுக்கு சில இடங்களில் காங்கிரசு போட்டி போடக்கூடாது என்று தலைவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும் தேர்தல் கூலிகளாய் இருந்து காலித்தனம் செய்து வயிறு வளர்க்க வேண்டிய ஆட்கள் போட்டி

போடாவிட்டால் சோற்றுக்கு வழி என்ன என்று சொல்லிக் கொண்டு “காங்கிரசு தேர்தலில் போட்டிபோட வேண்டும்” என்று தீர்மானித்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு ஆட்களை நிறுத்தி கூலிப்பிரசாரம் செய்யத் தொடங்குகின்றனர்.

சில இடங்களில் உள்ள குட்டித் தலைவர்கள் “நிலைமை சரியாக இல்லாததால் போட்டி போடுவதில்லை” என்று தீர்மானிக்கின்றனர். சில இடங்களில் உங்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எங்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானம் கொடுங்கள் என்று ராஜிப் பிச்சைக்கு புறப்பட்டு விட்டனர்.

ஆகவே காங்கிரஸ் ஸ்தல ஸ்தாபனக் கொள்கையும் அது வெற்றி பெற்ற யோக்கியதையும் விளங்கிவிட்டன.

மற்றபடி காங்கிரசின் யோக்கியதை விளங்கவும் அதிலுள்ள ஆட்களின் நாணயம், நல்லெண்ணம் விளங்கவும் இனி என்ன பரீகைஷ வேண்டும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை கட்சிகளை வைவது

இந்த நிலையில் ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதை இயக்கங்களைப் பற்றி காலிகளும் கூலிகளும் குரைப்பதின் கருத்து என்ன? இவர்கள் குரைப்புக்கு ஆதாரம் என்ன என்பதைப் பற்றி சிறிது யோசிக்க விரும்புகிறோம்.

சென்ற வாரத்தில் அருப்புக்கோட்டையில் நடந்த ஒரு அரசியல் மகாநாடு என்பதில் அதன் தலைவர்கள் என்பவர்களில் ஒருவர் தனது உரையை வாசிக்கையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை தேசத்துரோகக் கட்சி என்று ஆரம்பித்து அது செய்த துரோகம் என்று ஒவ்வொன்றாக சொல்லி வருகையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்

1. “தீக்குச்சி வரி போட்டார்கள்.
2. வருமான வரி 2000 ரூபாய்க்கு இருந்ததை மாற்றி 1000க்கு வரிபோடும்படி செய்தார்கள்.
3. புகையிலைக்கு வரி போட்டார்கள்.
4. கந்தாயம் குறைக்கவில்லை.
5. தாலுகா போர்டை கலைத்து ஜில்லா போர்டை இரண்டாக்குகிறார்கள்.
6. பூமி வரி குறைக்கவில்லை.
7. சாமி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு கோவிலுக்கு போகிறார்கள்” என்றெல்லாம் எழுதி படித்திருக்கிறார்கள்.

(இது 17-8-36-ந் தேதி தினமணி 4 வது பக்கம் 2வது கலத்தில் காணப்படுகிறது.)

மற்றும் பல மகாநாடுகளிலும் பொதுக்கூட்டங்களிலும் இதுபோலவே முட்டாள்தனமாக பேசிவருகிறார்கள். இவற்றை பாமர மக்களும் சிலராவது நம்பிவிடுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அரசியல் ஞானம் இல்லை

காங்கிரஸ்காரருக்கு அரசியல் ஞானம் இல்லை என்பதற்கும், யோக்கியப் பொறுப்பும் நாணயமும் இல்லை என்பதற்கும் இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்.

தீக்குச்சி வரியும் வருமான வரியும் இந்தியா கவர்மெண்டைச் சேர்ந்தது, அங்கு “மெஜாரிட்டியாய்” இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆதலால் அதற்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் சம்மந்தமில்லை. இன்று அவர்கள் அசெம்பளியிலும் இல்லை. ஏதாவது ஒரு காலத்தில் இருந்திருந்தாலும் அவர்கள் மெஜாரிட்டியாய் இருந்ததும் இல்லை.

புகையிலைக்கு வரி போடவே இல்லை. சுங்கத்தை எடுத்ததால் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட வரி நஷ்டத்தை வஜா செய்ய மக்களுக்கு தேவையில்லாததும் கெடுதி தரத்தக்கதுமான புகையிலையை ஒழிப்பதற்கு அதை விரும்புகிறவர்களிடம் தண்டம் வசூலிப்பது போல் அதற்கு வரிபோட சென்னை சர்க்கார் சென்ற வருஷம் விரும்பினார்கள்.

அது ஒதுக்கப்பட்ட இலாக்காச் சம்மந்தமானது; ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கு இதன் மீது ஆதிக்கமில்லை; அப்படி இருந்தும் சர்க்காருக்கு தற்காலம் அந்த வரி போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டி புகையிலை வரியை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

தாலுக்கா போர்ட்டை எடுத்ததற்கும் ஜில்லா போர்டை பிரித்ததற்கும் அதிகாரங்கள் சில குறைத்ததற்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது குறை கூறுகிறார்.

“தாலுக்கா போர்டு மாத்திரமல்ல, ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டி எல்லாவற்றையுமே எடுத்து அதன் அதிகாரங்கள் பூராவையும் கலக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விடவேண்டும்” என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரே போன மாதம் சொல்லிவிட்டார். அப்போது வாலை அடக்கிக் கொண்டு இருந்த இந்த ஸ்தல ஸ்தாபன சுயராஜ்யவாதிகள் இப்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் குறைப்பதின் கருத்து என்ன என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

பணம் இல்லாததால் தாலுக்கா போர்டுகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது யாவருக்கும் தெரியும். அப்போதே ஜில்லா போர்டுகளும் பிரிக்கப்படும் என்று சொல்லியே கலைக்கப்பட்டது. இப்போதும் பண செளகரியம் பார்த்தே ஜில்லா போர்டுகள் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இதில் தப்பு எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்கின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி பூமி வரி குறைத்தது

பூமி வரி (கந்தாயம்) குறைக்கவில்லை என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? 100க்கு 25 வீதம் குறைக்க வேண்டும் என்றே ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள். சர்க்காரார் வரவு செலவு சரிக்கட்டாது என்கின்ற காரணத்தால் அடியோடு குறைக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கணக்குகள் பார்த்து சர்க்கரை வெகுதூரம் ஒப்பச் செய்து ராஜி முறையில் 12½ வீதமாவது குறைக்க சர்க்கரை ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் தங்களுக்கு அதிகாரமில்லாத இனத்தில் பிரவேசித்து இவ்வளவு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் இவ்வளவாவது செய்தார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அசம்பிளியில் ஒருசிறு தூசி அளவு பயன்படும்படியான வரி குறைப்புக் காரியத்தைச் செய்தார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ்காரர்களால் எந்த வரி குறைக்கப்பட்டது? எந்த சட்டம் மாறுதலையடைந்தது? என்ன சட்டம் செய்யப்பட்டது? வீணாக அறிவும் அரசியல் ஞானமும் இல்லாமல் குறைப்பதில் பயன் என்ன என்பதை காங்கிரஸ் தலைவர்களும் உணராமல் அவர்களது கூலிகளையும் அடக்காமல், இம்மாதிரி அற்பத்தனமாகவும், முட்டாள்தனமாகவும் பேசும்படி செய்வதில் என்ன பயன் என்று கேட்கின்றோம். தேசிய பத்திரிகைகள் என்பவை கூட ஒன்று தவறாமல் இவ்வித தொழிலில் முக்கிய பங்கெடுப்பதும் நமக்குப் புரியவில்லை.

இவற்றிற்கு காரணம் எல்லாம் சுயராஜ்யத்துக்கு ஆக செய்வது என்று இருந்தால் இந்த முட்டாள்தனத்தையும், அற்பத்தனத்தையும் மன்னிக்கலாம். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்கு என்று சொன்னால் இவைகள் எப்படி மன்னிக்கப்படும்.

இது பார்ப்பனர், பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பு பேதம் காரணமாக பார்ப்பனர்கள் செய்யும் இழிவான காரியம் என்றே சொல்லுவோம்; முக்காலும் சொல்லுவோம். உதாரணங்களோடு புள்ளிவிவர ஆதாரங்களோடு சொல்லுவோம். அவையாவன :-

1. அசம்பிளி தேர்தலில் தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சத்தியமூர்த்தியாரும் ஒட்டுப் பிரசாரம் செய்யும்போது “இந்த தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் ஒட்டுக்கேட்பதானது சர்க்காரோடு சண்டை பிடிக்கவே ஒழிய ஜஸ்டிஸ் கட்சியோடு போட்டி போடுவதற்கு அல்ல” என்று ஒட்டுக்கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு வகுப்பு வித்தியாசம் பாராமல் அனேகர் ஒட்டுச் செய்த பிறகு வெற்றிபெற்றவுடன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை 1000 கெஜ ஆழத்தில் வெட்டி புதைக்கவேண்டும் என்றால் இது பார்ப்பனர்-பார்ப்பனரல்லாதார் தகராறுக்கு காங்கிரசையும் சர்க்கரை ஒழிப்பது என்பதையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சூழ்ச்சியா அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

2. வகுப்புவாரி உரிமையை ஒப்புக்கொள்ளுகிற பார்ப்பனர்களையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சி தீர்மானித்த பிறகும் அதை வகுப்புத் துவேஷக் கட்சி என்று சொல்லுவது பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற கருத்தில் சதிசெய்யும் சூழ்ச்சியா அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.
3. தமிழ்நாடு காங்கிரசு தலைவர் ஆனமைலை வெள்ளைக்காரரிடம் சுயராஜ்யம் என்பதற்கு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துதான் என்றும், பூரண சுயராஜ்யம் என்றாலும் வெள்ளைக்காரருடன் ராஜி செய்து கொண்டு நிர்வாகம் நடத்துவது தான் என்றும் ஆனமைலையில் தோட்டக்கார முதலாளிகளிடம் வாக்கு கொடுத்த பிறகும் அதே கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிற ஜஸ்டிஸ் கட்சியை தேசத்துரோகக் கட்சியென்றும், பிற்போக்கான கட்சி என்றும் பார்ப்பனர்கள் சொல்லுவதனால் இது காங்கிரசுக்கு ஆகவா, பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு ஆகவா என்று யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.
4. காந்தியார் அராஜகர் என்றும், நாட்டுக்கு கேடு செய்பவர் என்றும் சொல்லும் தோழர் மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரியையும், அவர் கட்சியாகிய குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து கேட்கும் மிதவாதக் கட்சியையும், டி.ஆர். வெங்கட்டராம சாஸ்திரியார் ராஜவிஸ்வாச கொள்கையும் ஒத்துழைப்புக் கொள்கையும் கொண்ட மிதவாதக் கட்சியையும் பற்றி ஒன்றும் பேசாமல் அவர்களோடு ராஜி செய்து கொள்ளவும் முயற்சித்துக் கொண்டு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மாத்திரம் பிற்போக்குக் கட்சி, ராஜ விஸ்வாசக் கட்சி, சர்க்கார் தாசர் கட்சி என்றால் இதில் பார்ப்பனர், பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற வகுப்புத் துவேஷம் இல்லாமல் தேசியமோ, தேசாபிமானமோ வேறு ஏதாவதோ இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.
5. காங்கிரசுக்காரர்களும் சட்டசபைக்குப் போவதும் அங்கு போய் ராஜ விஸ்வாசம், ராஜபக்தி, சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் ஆகியவைகளுக்குப் பிரமாணம் செய்து விட்டுத் தாங்கள் மாத்திரம் தேசிய வீரர்கள் என்றும் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் (அதுபோல் செய்யும் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியாரை) ராஜ பக்தர்கள் என்றும் பார்ப்பனர்கள் கூறுவது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற காரணம் அல்லாமல் மற்றபடி தேசபக்தியாலா, பாரதமாதா புத்திரர் என்ற சகோதர வாஞ்சையாலா என்று கேட்கின்றோம்.

இப்படி ஆயிரக்கணக்கான காரணங்கள் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆதலால் காங்கிரசானது பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு இருக்கும் ஸ்தாபனமே ஒழிய தேச நலத்துக்கோ, அரசியல் உரிமைக்கோ இல்லை என்பதை பொதுமக்கள் உணர வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 23.08.1936

1926 - ஸ்ரீ நாடகமே இப்போதும்

“வெளியேறிய நேருவின் வீரமொழி”

1924-ம் வருஷம் காங்கிரசுக்காரர்கள் இன்றையப் பித்தலாட்டம் போலவே பித்தலாட்டம் செய்து இந்திய சட்டசபைக்குச் சென்று அங்கு ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் 3 வருஷ காலம் இருந்துவிட்டு சட்டசபை காலாவதி முடிய ஒரு வாரம் இருக்கும் போது “சட்டசபைகளை விட்டு வெளியேறுகிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு “வெளியில் வந்து” விட்டார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்திருக்கலாம்.

ஆனால் அந்த வெளியேறுகிற காலம் வரையில் சட்டசபை கமிட்டிகளில் அங்கம் பெற்றார்கள், பெரும் சம்பளம் பெற்றார்கள், சட்டசபை நடவடிக்கை களுக்கு விகிதாச்சார பங்கும் பெற்றார்கள். இவ்வளவும் பெற்று 3 வருஷம் வாழ்ந்துவிட்டு கடைசியாக போலி வெளியேற்றம் செய்தபோது தோழர் பண்டிட் மோதிலால் நேரு அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்பதை சற்று யோசித்துப்பார்க்கும்படி இப்போது வெளியிடுகிறோம்.

வெளியேறிய நேருவின் வீரமொழி

1. “சர்க்காரை நாங்கள் பயமுறுத்தவில்லை.
2. சர்க்காருக்கு மகத்தான சக்தியும் அதிகாரங்களும் உண்டு.
3. சர்க்காரை எதிர்க்கும் பலம் எங்களுக்கில்லை.
4. தேசத்தில் உள்ள சமூக வேற்றுமையால் எங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை.
5. ஆதலால் சட்ட மறுப்புச் செய்ய எங்களால் ஆகாது.
6. இந்த நிலைமையில் சட்டசபைக்குப் போவது பயனற்ற காரியம்.
7. இவ்வளவு பலமுள்ள பெரிய சர்க்காரை வெளியேறுவதாலும் ஒழித்துவிட நாங்கள் முயற்சிக்கவில்லை.
8. நாங்கள் ஆசைப்பட்டாலும் நடக்கிற காரியமல்ல.
9. வெகுநாளாக முன்னமே நாங்கள் வெளியேறி இருக்க வேண்டும்.
10. நாங்கள் சர்க்கார் தந்திரத்தால் ஏமாந்து உள்ளே வந்தோம்.
11. இனி நாங்கள் இங்கு இருப்பதில் சிறிதும் பிரயோஜனமில்லை.

12. இந்த பொம்மை சபைகளில் எங்களுக்கு வேலை இல்லை.
13. தேசத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்றவே வெளியில் போகிறோம்”.
- என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

இவை 21-3-26-ந் தேதி “குடி அரசி”லும் அந்த வார இதர தினசரி பத்திரிக்கைகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட இவர்கள் இப்போது சட்டசபைக்கு போகிறேன் என்பதிலும், அங்குபோய் சர்க்காருக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவோம் என்பதிலும் அர்த்தமுண்டா என்று கேட்கின்றோம். சமதர்மத்தையும் பொதுஉடமையையும் பேசும் குட்டி நேரு அவர்கள் சட்டசபைக்குப் போய் சர்க்காரை சாதித்து விடலாம் என்பாரானால் இவருக்கு ராஜ்யஞானம் இருக்கிறது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இவருக்கு ராஜ்ய ஞானம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுமானால் இவர் தந்தை பெரிய நேருவுக்கு ராஜ்ய ஞானம் இல்லை என்று தானே அர்த்தமாகும். ஆகவே இன்று காங்கிரசுக்காரர்கள் அரசியல் தத்துவத்தையோ தேச நலத்தையோ சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல் எப்படியாவது பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தை அரசியல் சம்மந்தத்தில் இருந்து துரத்தி அடித்து பார்ப்பனர் கைப்பற்றி ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டும் என்பதல்லாமல் வேறு குறிப்பு ஒன்றுமே இல்லை என்று உறுதி கூறுவோம்.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள்

காங்கிரசுக்காரர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பிரவேசிப்பது கூடாது என்று பலநாள் பேசிவிட்டு பார்ப்பனரல்லாதாருக்குள் சில்லறை மனஸ்தாபம் ஏற்பட்ட உடன் இதுதான் சமயம் என்று அவர்களுக்குள் கட்சிகளை ஏற்படுத்தி ஒரு கூட்டத்தாரை சுவாதீனம் செய்து, அவர்களை காங்கிரசில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் சம்பாதித்துக்கொடுத்து கலகம் உண்டாக்கியதன் பயனை இன்று காங்கிரசார் அனுபவிக்கிறார்கள். இப்பொழுது தான் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு ஞானம் உதித்ததுபோல் வேஷம் போட்டு,

“இனி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் காங்கிரசுக்காரர்கள் பிரவேசிக்கக் கூடாது” என்று பேசுகிறார்கள். இது முன்பு 1924ல் சுயராஜ்யக் கட்சி சட்டசபைக்குப்போய் அங்கு ஏமாற்றமடைந்த பின் வெளியேறினதாக நாடகம் நடத்தது போலவே முடிந்து இருக்கிறது. பண்டித மோதிலால் நேரு அவர்கள் 1926ல் “வெளியேறிய” போது சர்க்கார் இருந்த நிலைமையை விட, சீந்திருத்தம் இருந்த நிலைமையைவிட, மக்கள் சமூகம் இருந்த நிலைமையை விட, காங்கிரஸ் இருந்த நிலைமையைவிட இப்போது எந்த அம்சத்தில் எந்த நிலைமை மாற்றமடைந்திருக்கிறது என்று யோசித்தால் பார்ப்பனர்கள் எப்படியாவது பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தாரின் முன்னேற்றத்தை அடக்கி ஒழித்து ராமராஜ்யம் அல்லது இந்திய அரசர் காலத்திய நீதியையும் ஆதிக்கத்தையும் நிலை நாட்டி மேன்மைபெற முயற்சிக்கிறார்கள் என்பது யாருக்கும் விளங்காமல் போகாது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 23.08.1936

காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு

காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு என்று புலம்பிக் கொண்டு காங்கிரஸ்காரர் வெகு கட்டுப்பாட்டுக்காரர்கள் போல் பறை அடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் எதில் கட்டுப்பாடாக இருக்கிறார்கள் என்பதை பொதுமக்கள் உணரவேண்டுகிறோம்.

காங்கிரஸ் மெம்பர் முறையில் கட்டுப்பாடுண்டா?

கதரில் கட்டுப்பாடுண்டா?

மெம்பர்கள் சேர்ப்பதில் கட்டுப்பாடுண்டா?

அன்று; அன்று. அவசரத்துக்கு ஆள் பிடிப்பதுபோல் யாரையும் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள்.

மெம்பர்கள் நாணயத்தில் கட்டுப்பாடு இல்லை.

அதைப்பற்றி விசாரிப்பதில், கவலை கொள்ளுவதில் கட்டுப்பாடு இல்லை.

தோழர் டாக்டர் ராஜன் காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறி நடந்துவிட்டு காங்கிரஸ் நன்மைக்கு ஆகவே மீறினேன் என்றார். டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ்.சாஸ்திரியும் காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறிவிட்டு காங்கிரஸ் நன்மையை உத்தேசித்தே அப்படி செய்தேன் என்கிறார்.

ஸ்தல காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர், மேற்படி இருவரும் காங்கிரஸ் கட்டுப்பாட்டை மீறிவிட்டார்கள் என்கிறார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி வைஸ் பிரசிடெண்டும் காரியதரிசியும் டாக்டர் ராஜன் செய்தது அக்கிரமம் என்கிறார்கள்.

பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒரே அபிப்பிராயமாக டாக்டர்கள் ராஜனையும் சாஸ்திரியையும் குற்றம் சாட்டுகின்றன. அப்படி எல்லாம் இருந்தும் டாக்டர்கள் ராஜனும் சாஸ்திரியும் கட்டுப்பாட்டுப்படி நடந்ததாகவும் காங்கிரசின் நன்மைக்கு ஏற்ற காரியமே செய்ததாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

இதையெல்லாம் விட ஒரு அதிசயம் என்னவென்றால் காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறி சேர்மென் ஸ்தானத்துக்கு அபேக்ஷகராய் நின்று வெற்றிபெற்ற தோழர் பொன்னையாவும் தான் கட்டுப்பாட்டுக்கு உடன்பட்டு

கட்டுப்பாட்டின்படி நடந்ததாகவே சொல்லுகிறார். ஆகவே டாக்டர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்கென்றே, சிறப்பாக பார்ப்பனர்கள் கட்டுப்பாட்டிற்கென்றே வேறு அகராதி இருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

இனி என்ன செய்தால்தான் கட்டுப்பாட்டை மீறியதாகும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் எப்படி பார்ப்பனன் எவ்வளவு அயோக்கிய னாகவும், ஒழுக்கத்தையும் தர்மத்தையும் மீறியவனாகவும் இருந்தாலும் அக்காரணத்தால் அவன் பார்ப்பனத் தன்மையில் இருந்து விலகினவனாக மாட்டான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதேபோல் பார்ப்பனர் காங்கிரசில் எவ்வளவுதான் அக்கிரமமாக, அயோக்கியமாக, துரோகமாக நடந்து கொண்டாலும் காங்கிரஸ்காரராகவே, காங்கிரசுக்கு ஆக உயிர் வாழ்பவராகவே மதிக்கப்படுவார்கள் என்கின்ற தர்மம் இன்று காங்கிரசிலும் இருந்து வருகின்றது.

பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு சுயமரியாதையும் மானமும் அறிவும் ஏற்படும் வரை மதத்திலும் அரசியலிலும் மனுதர்மம்தான் தாண்டவமாடும் என்பதற்கு இது ஒரு பெரிய அத்தாட்சியாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 23 .08.1936

பொள்ளாச்சி, கோவை கூற்றுப் பிரயாணம்

தலைவர் அவர்களே! தோழர்களே!

அடுத்த வருஷ ஆரம்பத்தில் அமலுக்கு வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தில் பல பதவிகளும், அதிகாரங்களும் கொழுத்த சம்பளங்களும் கிடைக்கப் போகின்றன என்பதில் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை.

அவற்றை யார் அனுபவிப்பது என்பது பார்ப்பனர்கள் மாத்திரமா அல்லது எல்லா மத வகுப்பாரும் விகிதாச்சாரமா என்பதுதான் இப்போது அரசியல் கிளர்ச்சியாக இருந்து வருகிறது. அதிலும் இத்தனை நாள் மகா தியாகிகள் போல் நடத்து வந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்போது புது அரசியல் சீர்திருத்தம் வெளியானவுடன் எப்படியாவது அந்தப் பதவிகளைப் பெற்று அதிகாரம் செய்து சம்பளங்களை அடையவேண்டும் என்கின்ற ஆத்திரத்தில் தலைகால் தெரியாமல் குதிக்கிறார்கள்.

என்ன செய்தாவது எப்படி வேண்டுமானாலும் ஏமாற்றியாவது பதவி பெறவேண்டியது இன்று காங்கிரசின் ஜீவாதாரமான கொள்கையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி மோகத்தில் தங்களுடைய கொள்கை, நாணயம் எல்லாவற்றையும் காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டு “பிசாசு”கள் போல் பதவி ஆசைபிடித்து அலைகிறார்கள்.

உத்தியோகத்துக்கும் பதவிக்கும் சம்பளத்துக்கும் ஆசைப்பட யாருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நாணயத்துடன் ஆசைப்படவேண்டாமா என்றுதான் கேட்கிறேன். மத விகிதாச்சாரம், வகுப்பு விகிதாச்சாரம் பிரித்து அனுபவிப்பது என்று காங்கிரசுக்காரர்கள் ஒரு வார்த்தையில் ஒப்புக்கொள்ளுவதானால் காங்கிரசே இந்த நாட்டு அரசியல் கிளர்ச்சிக்கு தலைமை வகித்து நடத்துவதில் எனக்கு ஆகேடிபணை கிடையாது.

அல்லது மத பிரிவும் வகுப்பு பிரிவும் இந்தியாவில் இல்லாமல் போகும்படி சட்டம் செய்வோம் என்று காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொள்வதா யிருந்தாலும் காங்கிரசே இந்திய மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவ சபையாய் இருப்பதில் எனக்கு ஆகேடிபணை இல்லை. அந்தப்படி இரண்டும் இல்லாமல் பல மதங்களையும் பல வகுப்புகளையும் காப்பாற்றுவதாய் வாக்கு

அளித்துவிட்டு அவற்றில் மதம் காரணமாகவும் வகுப்பு காரணமாகவும் இருந்துவரும் உயர்வு தாழ்வுகளைப் போக்க சட்டம் செய்வதில்லை என்றும் உறுதிமொழி கூறிவிட்டு மதஉரிமை கூடாது, வகுப்பு உரிமை கூடாது என்றால் அது எப்படி யோக்கியமான காரியம் ஆகும்? என்று கேட்கிறேன். “இது தேசியத்துக்கு விரோதம்” “அது சுயராஜ்யத்துக்கு விரோதம்” என்று சொல்லுவதாலேயே ஒவ்வொரு மதக்காரனும் வகுப்புக்காரனும் அரசியல் ஆதிக்கத்தையும் அதனால் வரும் பயனையும் அந்நிய மதக்காரனுக்கும் அந்நிய வகுப்புக்காரனுக்கும் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு ஏமாளியாய் இருப்பானா என்று கேட்கின்றேன். ஒரு நாட்டின் தேசியத்துக்கு பல மதங்களும் பல வகுப்புகளும் பிரிவுகளும் இருப்பது விரோதமில்லை என்றால் பல மதங்களுக்கும் பல வகுப்புகளுக்கும் உரிமை இருப்பது மாத்திரம் எப்படி கெடுதியாய் விடும் என்று கேட்கின்றேன்.

தேசியம் என்றால் உத்தியோகமும் பதவியும்தானா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இவர்கள் தெரிந்து கேட்கிறார்களோ, தெரியாமல் கேட்கிறார்களோ என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் இதுவரை நடந்துவந்த தேசிய கிளர்ச்சியில் உத்தியோகம், பதவி, சம்பளம் என்பவை அல்லாமல் வேறு என்ன இருந்தது? அல்லது வேறு என்ன கிடைத்தது? அல்லது வேறு எதற்கு ஆக தேசியக்கிளர்ச்சி பாடுபட்டது? பாடுபடப்பட்டது? என்று கேட்கின்றேன். காங்கிரசுக்கு வயது 50 ஆனாலும் எனக்கு காங்கிரசின் யோக்கியதை 30, 40 வருஷங்களாகவே தெரியும்.

காங்கிரசின் கோரிக்கையே உத்தியோகப் பிச்சையாகவும் சம்பளத்துக்கு கெஞ்சுவதாகவும் தான் இருந்துவந்தது. அதற்கு ஆக ராஜபக்தியும் ராஜவில்ஸ்வாசமும் இருப்பதாகவும் காட்டுவதாகவும் தீர்மானம் செய்வதுதான் காங்கிரசின் முக்கிய வேலையாய் இருந்துவந்தது. இன்றும் ஒவ்வொரு உத்தியோகத்திலும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதித்துவத்திலும் ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்தே தீரவேண்டி இருக்கிறது. இந்த யோக்கியதையில் இருந்துவந்த காங்கிரசுக்காரர்கள் இன்று மகா தியாகிகள்போல் நடப்பதைக் கண்டு யார் ஏமாறக்கூடும்? இது தகப்பன் வீட்டுப் பெருமையை தமயனிடம் சொல்லும் முட்டாள் தனம் போன்றதேயாகும்.

உத்தியோகங்களிலும் பதவிகளிலும் நாம் - பார்ப்பனரல்லாதார் பங்கு கேட்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் காங்கிரசுக்காரர் அது தேசியத்துக்கு விரோத மென்றும் தேசத்துரோகம் என்றும் சொல்லி நம்மை ஏய்க்கப் பார்த்து அது முடியாமல் போனபின்பு இப்போது சிறிது காலமாய் பெரிய தியாகிகள்போல் நடத்து ஒத்துழையாமை என்றும், பஹிஷ்காரம் என்றும் பொதுஜனங்களை ஏமாற்றினார்கள். காங்கிரசுக்காரர்கள் எங்கே ஒத்துழையாமை செய்தார்கள்? எதை பஹிஷ்கரித்தார்கள்? என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

1922ல் ஒத்துழையாமை என்றார்கள். அப்போது பொது ஜனங்கள் செய்த தியாகம் என்பதைக்கொண்டு சிலர் சட்டசபை போகவும் மந்திரி

பதவி பெறவும் ஆசைப்பட்டார்கள். தேசத்தில் அவர்களுக்கு ஆதரவு இல்லாததால் காங்கிரசு பெயரால் அல்லாமல் சுயராஜ்யக்கட்சி என்று ஒரு கட்சி ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலம் முயற்சித்தார்கள். அதிலும் தோல்வி அடைந்த பிறகு சற்று அடங்கிக்கிடந்து மறு தேர்தல் வரும் சமயம் மறுபடியும் அதேபோல் சட்டமறுப்பு, சத்தியாக்கிரக வேஷம் போட்டார்கள். அதுவும் பயன்படாமல் போய்விட்டது. ஆகவே 1922 முதல் இதுவரை காங்கிரசின் பேராலும் “அது செய்த தியாகத்தின்” பேராலும் அவர்களுக்கு எதிலும் வெற்றி இல்லாமற் போனதோடு பொதுஜன ஆதரவும் இல்லாமலே போய்விட்டது. இப்போது பொதுஜன ஆதரவு இருக்கும் என்று கருதி சட்டமறுப்பு, சத்தியாக்கிரகம், பஹிஷ்காரம், எதிர்ப்பு, முட்டுக்கட்டை எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு விட்டு நாங்கள் ஒரு காலத்தில் தியாகம் செய்தோமென்று சொல்லிக்கொண்டு மாஜி தியாகிகள் பேரால் ராஜவில்ஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்து பதவி அடைய பார்க்கிறார்கள். இதற்கு நாம் ஏமாந்து விடக்கூடாது. ஏய்ப்பவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பது என்பது சிறிதும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடாத காரியமாகும்.

ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி ஆகிய தேர்தல்களில் சிலர் பணச் செலவுக்கு பயந்தும் காங்கிரஸ் தொல்லையில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சித்தும் காங்கிரசின் பேரால் நின்று வெற்றிபெற்றதாலேயே காங்கிரசுக்கு தலைசற்றும்படியான அகம்பாவமும் ஆணவமும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த அகம்பாவமும் மூன்றேநாளில் ஒடுங்கிவிட்டது. இன்று ஸ்தல ஸ்தாபன “வெற்றி”யின் பயனாய் காங்கிரஸ்காரர்களின் காரியம் இந்தியா பூராவும் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட காங்கிரசார் நம்மை குறைகூறுகிறார்கள். உண்மையிலேயே நம்மீது எவ்வித தப்பிதமும் சொல்ல இவர்களுக்கு வழி இல்லை. ஆனாலும் பாமரமக்களிடம் முட்டாள் தனமாக உளறுகிறார்கள். இதன் மூலம் காங்கிரசுக்காரருக்கு அரசியல் ஞானம் இல்லை என்பதை காட்டிக் கொள்ளத்தான் முடிந்ததே ஒழிய மற்றப்படி நம்மை சிறிதாவது அசைக்கக்கூட முடியாமல் போய்விட்டது.

காங்கிரசுக்காரர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவியையும் உத்தியோகத் தையும் சம்பளத்தையும் தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் பெறுகிறார்களே ஒழிய ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் தாங்களாக தங்கள் சுயநலத்துக்கு என்று எதையும் உண்டாக்கிக் கொள்ளவில்லை.

காங்கிரசுக்காரர் உண்மையாகவோ (அல்லது தாங்கள் ஆசைப்பட்டாலும் தங்களுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது என்று கருதி) பொய்யாகவோ தங்களால் நடத்த முடியாது என்றும், தாங்கள் ஏற்க மாட்டோம் என்றும் சொன்ன சீர்திருத்தத்தை ஏற்று தங்களால் கூடுமானவரை 15 வருஷ காலம் பொறுப்பேற்று நடத்தி இருக்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் அந்த சீர்திருத்தத்தை ஏற்க மாட்டேன் என்று சொல்லி இருந்தால் என்ன ஆயிருக்கும் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள். அப்பொழுதே மிதவாதிகள் என்கின்ற ஒரு கூட்டம் காங்கிரசில் சேராமலும் பஹிஷ்காரத்தை ஆதரிக்காமலும் சர்க்காருக்கு உதவி செய்து வந்ததோடு காந்தியாரையும் கைதி செய்து கடினமான அடக்குமுறை கொண்டு காங்கிரசை அடக்கும்படி சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களிலும் ஜஸ்டிஸ்கட்சி இல்லாதிருந்தும் அங்கு மிதவாதிகள் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே சென்னை மாகாணத்திலும் ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் மந்திரிபதவி ஏற்காதிருந்தால் மிதவாதிகள் என்னும் பேரால் பார்ப்பனர்களே மந்திரிகளாகி இருப்பார்கள். இந்த பதினைந்து வருஷ காலத்தில் சர்வம் பார்ப்பன மயம் ஜகத் என்பதாக எல்லா உத்தியோகம், பதவி, பட்டம் சகலமும் பார்ப்பனர்களுக்கே போய் பார்ப்பனரல்லாதார், முஸ்லீம்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியவர்கள் நிலை அதோகதி ஆகி இருக்குமே ஒழிய சுயராஜ்யம் வந்திருக்குமென்பதோ, வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியாவைக் காலிசெய்துவிட்டு ஓடி இருப்பார்கள் என்பதோ அடியோடு அயோக்கியத்தனமான பேச்சேயாகும்.

சென்ற காரியம் எப்படியோ இருக்கட்டும் என்றாலும் இனி செல்லப் போகும் காரியங்களில் காங்கிரசு சாதிக்கப்போவது என்ன என்று கேட்கின்றேன்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் வரப்போகும் சீர்திருத்த தேர்தலில் சட்டசபைக்கு போகவேண்டும் என்று மாத்திரம் தீர்மானித்துக் கொண்டார்களே தவிர அங்குபோய் என்ன செய்வது என்பதைக் கூற அவர்களுக்கு யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஏன், இவர்கள் நாணயஸ்தர்களானால் உள்ளது சொல்லலாமல்லவா? மூடிவைப்பானேன்? சட்டசபையில் போய் இன்னது செய்கிறோம் என்று சொல்லாமல் ஒட்டுக்கேட்பதென்றால் ஒட்டர்களை இவர்கள் எவ்வளவு கேவலமாய் மதித்து இருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கவில்லையா? சட்டசபையில் காங்கிரசுக்காரர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது கூடத் தெரியாமல் ஒட்டர்கள் ஒட்டுச் செய்வார்கள் என்றால் அவர்கள் எவ்வளவு மூடர்களாகவும், சுயமரியாதை அற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று கருதியிருக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

காங்கிரசுக்காரர்களின் நாணயத்திலும் அரசியல் ஞானத்திலும் நம்பிக்கை வைத்து ஒட்டுச் செய்யலாம் என்றால் இந்த பதினைந்து வருஷ காலமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த கொள்கையிலாவது திட்டத்திலாவது புத்திசாலித்தனமாகவோ நாணயமாகவோ நடந்தார்கள் என்று யாராவது சொல்லக் கூடுமா என்று பந்தயங்கட்டி கேட்கிறேன்.

ஆதி முதல் இவர்கள் கொள்கை என்ன ஆயிற்று? திட்டங்கள் என்ன ஆயிற்று? பொது ஜனங்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகள் என்ன ஆயிற்று? தேர்தல் காலங்களிலும் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன

ஆயிற்று? காங்கிரஸ் ஸ்தாபன விதிகள் என்னவாயிற்று? ஒரு வருஷத்தில் சுயராஜ்யம், பூரண சுயேச்சை, முட்டுக்கட்டை, பகிஷ்காரம் முதலிய பெரிய பெரிய வார்த்தைகள் சொல்லி மக்களை ஏய்த்து பணம் பிடுங்கினதுடன் மக்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லை கொடுத்தார்கள்? அதனால் பொது மக்கள் பணம் எவ்வளவு நாசமாயிற்று? இவர்களுக்கு புத்திகற்பிக்க என்று அரசாங்கத்தில் நம் வரிப்பணம் எவ்வளவு வீணாயிற்று? இவைகளை யோசித்துப் பார்த்தால் காங்கிரசுக்காரர்களின் ஞானமற்ற தன்மையும், மக்களை ஏமாற்றும் தன்மையும் வெட்டவெளிச்சம் போல் விளங்கும். இப்படிப்பட்டவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி விஷமப் பிரசாரம் செய்வது என்பது எவ்வளவு துணிகரமான காரியம் என்று பாருங்கள். அவர்களுடைய சகல ஆயுதங்களும் ஓய்ந்து போன பிறகு கூட்டத்தில் கலகம் செய்வதன் மூலம் தங்கள் வண்டவாளங்களை வெளியார் அறியாமல் செய்யப் பார்க்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரை நான் இந்த காலித்தனத்துக்கு பயப்படுகிறவனல்ல. காங்கிரஸ்காரர்களில் ஒவ்வொரு காலியின் யோக்கியதையும், கூலியின் யோக்கியதையும் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நானும் ஒரு காலத்தில் கூலிகொடுத்துப் பார்த்தவன்தான். இதற்கு பயந்து ஓடுவது என்பது இதுவரை எங்கும் நடக்கவே இல்லை. அவர்கள் காலித்தனம் செய்த இடங்களில் எல்லாம் தோல்வியே அடைந்திருக்கிறார்கள். காலிகளின் செய்கையின் பலனை அவர்களின் தலைவர்கள் என்பவர்கள் தான் அனுபவித்து வருகிறார்களே ஒழிய அவர்கள் மிஞ்சிவிட்டதாகவோ கெடுதி ஏற்பட்டதாகவோ சொல்லமுடியாது.

இங்கு இன்று கணம் மந்திரியார் விஜயம் செய்து தலைமை வகித்தும் இங்கு விஷமம் நடப்பதை போலீசார் அனுமதித்து வருகிறார்கள். பார்ப்பனர்கள் போலீஸ் ஆபீசர்களாய் இருக்கும் ஊர்களில் எல்லாம் அனேகமாய் இப்படித்தான் நடக்கின்றது. அதிலும் இன்று போலீசார் எவ்வளவு அலட்சியமாய் நடக்கிறார்கள் பாருங்கள். இனி பார்ப்பன ராஜ்யமாகிவிட்டால் நாம் இந்த நாட்டில் இருக்க முடியுமா? நமது வரிப்பணம் தான் அவர்களது சம்பளம். 2000, 3000 பேர் கூடியிருக்கும் இந்த கூட்டத்திற்கு ஒரு அதிகாரி கூட வராமல் அதுவும் அரசாங்க மந்திரியார் வந்திருக்கும் கூட்டத்துக்கு ஒருவர் கூட வரவில்லையானால் அவர்கள் மற்ற காரியங்களில் தங்கள் பொறுப்புகளை கவனிப்பார்களா என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள். 2, 3 கோடி ரூபாய் பொதுமக்கள் பணம் பாழாக்கப்பட்டு 15 வருஷமாய் நடந்த அரசியல் கிளர்ச்சியின் பயனாய் காங்கிரஸ்காரர்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடம் இக்காலித்தனம் தான் என்பதல்லாமல் வேறு ஒரு காரியமும் இல்லை.

இன்றும் கூட நான் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரானாலும் சரி, மேடையில் ஏறி பொதுஜனங்கள் முன்னால் காங்கிரசினால் இந்த 15 வருஷகாலமாக அரசியல் துறையிலாகட்டும், சமுதாயத் துறையிலாகட்டும்,

பொருளாதாரத்துறையிலாகட்டும் இன்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்று சொல்ல ஒருவருக்கும் யோக்கியதை இல்லை என்றே சொல்லுவேன். யாராவது சொல்லக்கூடியவர்கள் இருந்தால் வரட்டும் என்றே அறைகூவி அழைக்கிறேன். யாதொரு அரசியல் ஞானமும் இல்லாத வெறும் ஆட்கள் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு மேடைஏறுவது, புராணம் படிப்பதுபோல் காந்தி எம்பெருமாள், முழங்கால் வேஷடிக்காரர், உலகம் போற்றும் உத்தமர், ஒண்ணுக்கு இருந்தால் பன்னீர் வாசம், ஐயிலில் அடைத்தால் வெளியில் வந்து விடுகிறார், டெல்லியில் மோட்டாரில் போனார், வைஸ்ராய் கை குவிக்கிறார், பட்டினி விரதம் இருந்தார் என்பன போன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லி மக்களை ஏய்ப்பதல்லாமல் அவரால் விளைந்த காரியம் இன்னது, அவர் புத்திசாலித்தனத்தால் கிடைத்த வெற்றி இன்னது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றேன். பதில் சொல்ல யோக்கியதை யற்றவர்கள் காலிகளைத் தூண்டிவிட்டு “நீ ஏன் தாடி வைத்திருக்கிறாய்” என்று கேள்வி கேட்கச் சொல்லுவது, பிறகு அவன் மாட்டிக்கொள்வதானால் விட்டுவிட்டு ஓடிப்போவது ஆகிய இவைதான் காங்கிரஸ் பிரசாரமாய் இருக்கின்றதே ஒழிய நாணயமாய் யோக்கியமாய் பேசி பிரசாரம் செய்வதே காங்கிரஸ்காரரிடம் அருமையாகவே இருக்கிறது.

ஆகவே பொது மக்கள் எந்தக் கட்சியை ஆதரிப்பதானாலும் தங்கள் பகுத்தறிவை பயன்படுத்தி நடந்து கொள்ள வேண்டுமாய் வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

குறிப்பு: 21.08.1936 இல் பொள்ளாச்சியிலும் 22.08.1936 இல் கோவையிலும் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 30.08.1936

காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கை

வருகிறது, வருகிறது, வரப்போகிறது, வரப்போகிறது என காங்கிரஸ் காரர்களால் பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்யப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கை கடைசியாக வந்தேவிட்டது. பெரிய தேச பக்தர்களும் அரசியல் ஞானிகளும் பாஷ்யகாரர்களும் வெகுநாள் மூளைக்கு வேலை கொடுத்து அவ்வறிக்கையைத் தயார் செய்தார்களாம். அவ்வாறு வருந்தி உருவாக்கப்பெற்ற அறிக்கையோ இன்னந் தெரியமுடியாத விகார ரூபமுடையதாயிருக்கிறது. அதன் திணை பால் முதலியவைகளை நிர்ணயம் செய்வது வெகு கஷ்டமாக இருக்கிறது. “ஜஸ்டிஸ்” திட்டத்தின் சாயல் ஒருபக்கம் சாடையாகத் தெரிகிறது. சோஷியலிஸ்டு மணமும் ஒருபக்கம் வீசுகிறது. எல்லா கட்சியாரையும் திருப்திப்படுத்தும் இந்திரஜால் வித்தையும் அறிக்கை முழுதும் நேர்முகமாயும் மறைமுகமாகவும் தாண்டவமாடுகிறது.

சென்ற புதன்கிழமையன்று சென்னை காங்கிரஸ் மண்டபத்தில் கூடிய காங்கிரஸ் பொதுக்கூட்டத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தி பேசியபோது “அதிதீவிர அபேதவாதியான பண்டித ஜவஹர்லால் முதல், பதவியேற்பதை ஆதரிக்கும் நான் வரையில் எல்லாரும் இந்த தேர்தல் அறிக்கையை ஆதரிக்கிறார்கள்” எனப் பெருமையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர் தற்பொழுது ஒரு நெல்லிக்காய் மூட்டை மாதிரி இருந்துவருகின்றனர். தற்கால காங்கிரஸ்வாதிகளை (1) அபேதவாதிகள், அபேதவாதத்தை எதிர்ப்போர், வெளிப்பார்வைக்கு அபேதவாதிகள் போல் நடிப்போர் (2) பூரண சுயேச்சை வாதிகள், குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துவாதிகள், (3) வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தை எதிர்ப்போர், ஆதரிப்போர் (4) வகுப்புத் தீர்ப்பை ஆதரிப்போர், எதிர்ப்போர், (5) பதவி ஏற்பதை ஆதரிப்போர், எதிர்ப்போர் எனப் பல தினுசுகளாக பிரிந்து விடலாம். காங்கிரசுக்குள் பிளவில்லையென்பதைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக அவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது ஒற்றுமையுடையவர்கள் போல் பாவனை செய்துகொண்டாலும், செயலில் இறங்கத் தருணம் வரும் போது அவர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்பமுடியுமா? தென்னாட்டு காங்கிரஸ் போக்கை அறிந்தவர்களுக்கு அந்தக் கூட்டத்தார் ஒத்துழைப்பது அசாத்தியமென்று விளங்காமல் போகுமா? எனினும் ஒரு மாரீச அறிக்கையை காங்கிரஸ் பிரகஸ்பதிகள் தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்திய மக்களை ஏய்ப்பதற்கு இதைவிட ஆடம்பரமான ஒரு அறிக்கையை எவருக்கும் தயார் செய்யவே முடியாது. இத்தகைய ஏமாற்று அறிக்கை தயார் செய்வதில் காங்கிரஸ் பிரகஸ்பதிகளே நிபுணர்கள் என்பதை அவர்களது எதிரிகளும் கூட ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அறிக்கையை ஒருமுறை மேற்பரப்பாகப் பார்ப்பவர்களுக்குக்கூட அதைத் தயாரித்தவர்களுக்கு கடுகத்தனையாவது அனுபவஞானம் இல்லை யென்பது நன்கு விளங்கும்.

“வெளியாட்களால் சுமத்தப்படுவதும், இந்திய மக்களின் பரிபூரண சுதந்திரத்தைக் குறைப்பதும், இந்தியாவின் அரசியல், பொருளாதார விவகாரங்களை கவனிக்கும் உரிமை முற்றிலும் இந்தியருடையதே என்பதை அங்கீகரிக்காததுமான எந்த அரசியலமைப்பையும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது”

என்று காங்கிரஸ் மகாசபை ஏற்கனவே தீர்மானித்திருக்கிறதாம்.

இதை உலகம் அறிந்துதான் இருக்கிறது; வரப்போகும் சீர்திருத்த அரசியலை வகுத்த பிரிட்டிஷாரும் அறிந்துதான் இருக்கிறார்கள். வரப்போகும் சீர்திருத்தத் திட்டம் காங்கிரஸ் லக்ஷயத்துக்குப் பொருத்தமற்றதானால் அவர்கள் செய்ய வேண்டியதென்ன?

அவர்களது லக்ஷயத்துக்குப் பொருத்தமான ஒரு திட்டத்தை தயார் செய்ய வேண்டியதே அவர்களது வேலை.

அந்த வேலையைச் சட்டசபைக்குள் சென்று செய்ய முடியாது. மந்திரி பதவிகளைக் கைப்பற்றினாலும் செய்ய முடியாது. ஏன்? வரப்போகும் அரசியல் திட்டம் கண்டிப்பான பாதுகாப்புகள் நிறைந்த சிக்கலான திட்டம் என காங்கிரஸ்காரர்களே கூறுகின்றார்கள்.

காங்கிரஸ் லட்சியத்தை நிறைவேற்றி வைக்கச் சக்தியில்லாத காங்கிரஸ் வாலாக்கள், தேச சேஷமத்துக்கு அநுகுணமாக உழைக்க முன் வருகிறவர்களை - ஏற்கனவே தேசத்துக்குப் பல நன்மைகள் செய்து அனுபவம் பெற்றவர்களை - அரசியல் வேலை செய்யும்படி விட்டு, மரியாதையாக ஒதுங்கிக் கொள்வதே யோக்கியப் பொறுப்பாகும்.

அப்படிச் செய்தால் மானம் போய்விடுமே - காங்கிரஸ் மாண்டுவிடுமே - உலகம் சிரிக்குமே - காந்தி பெயர் கெட்டுவிடுமே என்ற பொய்யான - அசட்டு அபிமானத்தினால் சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகு செய்யப் போகிற வேலைகளை கிளிப்பிள்ளை மாதிரி பாமர மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி ஏமாற்ற முயல்வது யோக்கியப் பொறுப்பாகுமா!

அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் சிற்றப்பாதான்.

ஆனால் மீசை முளைக்க வேண்டுமே!

சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகு காங்கிரஸ்காரர் கூறும் வேலைகள் மட்டுமல்ல, அவைகளைவிட இரட்டிப்புப் பங்கு வேலைகளையும் செய்துவிடலாம். சுயராஜ்யம் பெற வழி என்ன என்பதுதான் கேள்வி.

சட்டசபைகள் மூலம் சுயராஜ்யம் பெற முடியாதென்று காங்கிரஸ்காரர் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார்கள்.

எனவே, சுயராஜ்யம் பெற அவர்கள் வேறு வழி தேடவேண்டும். அது சாத்தியமில்லையானால் காங்கிரஸ் கடையை மூடிவிட்டு அவரவர்கள் பாட்டைப்பார்க்க வேண்டும். அனுபவ சாத்தியமில்லாத வேலைகளை செய்யப் போவதாய்க் கூறி பாமரமக்களை ஏமாற்றி நாட்டைக் குட்டிச் சுவராக்குவது மகா பாதகச் செயலாகும்; தேசத்துரோகம் மட்டுமல்ல ஜனத் துரோகமுமாகும். சுயராஜ்யம் கிடைத்தபிறகு அவர்கள் செய்யப்போவதாகக் கூறும் வேலைகளை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தை கொண்டே சாத்தியமான வரை செய்யக்கூடுமென்று கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ் திட்டத்தையும் ஜஸ்டிஸ் திட்டத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன் உண்மை விளங்கும்.

உண்மையில் இரண்டு திட்டங்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசமே இல்லை. வித்தியாசம் வகுப்பு விஷயம் ஒன்றில்தான்.

காங்கிரஸ்காரர் வகுப்புத் தீர்ப்பை எதிர்க்கிறார்கள்.

வேறொரு திருப்திகரமான திட்டம் ஏற்படும் வரை வகுப்புத் தீர்ப்பை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஆதரிக்கிறார்கள். மற்றபடி இரண்டு திட்டங்களுக்கும் பாராட்டக்கூடிய வித்தியாசங்களே இல்லை.

வித்தியாசம் ஏதாவது உண்டானால் அது பாஷை நடையிற்றான். காங்கிரஸ்காரர் பொதுமக்களை ஏய்க்கும் படாடோப நடையில் தமது திட்டத்தைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் காரியவாதிகளானதினால், பகட்டில்லாத - பொருளமைதியுடைய எளிய நடையில் தமது திட்டத்தைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

சுயராஜ்யம் வந்தபிறகு காங்கிரஸ்காரர் செய்யப் போவதாக கூறும் காரியங்களை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இப்பொழுதே செய்ய முடியுமென்று கூறுகிறார்களே அது சாத்தியமா? அவர்களை நம்பலாமா? எனச் சிலர் கேட்கக்கூடும். ஆம், அது ஆணித்தரமான கேள்விதான்.

அவர்களை நம்பலாமா? நம்பக்கூடாதா? அவர்கள் கூறுவது சாத்தியமா? என்பதை அவர்கள் இதுகாறும் செய்துள்ள வேலைகளைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவு செய்துவிடலாம்.

அவர்கள் செய்த வேலைகள் சர்க்கார் ரிக்கார்டுகளில் இருக்கின்றன. அவைகளை எவருக்கும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. அவைகளை அறிய ஜோசியர்கள், பாஷ்யகாரர் உதவியும் தேவையில்லை.

சென்ற 15 வருஷ காலமாக அவர்கள் வாக்காளர்களுக்கு அளித்துள்ள வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிவைக்க தவறியதே இல்லை. தற்கால அரசியல் அமைப்புப்படி செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்வதாக அவர்கள் பொது மக்களிடத்தில் வீண் நம்பிக்கை உண்டு பண்ணவும் இல்லை. ஏமாற்ற வழியில்லை.

சுயராஜ்யம் நடத்த, நாட்டையும் மக்களையும் படிப்படியாகப் பக்குவம் செய்தால் பக்குவதசையடையும் போது, சுயராஜ்யம் அழையாமலே வந்துவிடும் என்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கொள்கை.

அந்தக் கொள்கைப்படியே அவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

அவ்வாறு வேலை செய்ததினாலேயே மாகாண இரட்டையாட்சிக்கு பதிலாக மாகாண ஆட்சி கிடைத்திருக்கிறது.

அதில் பல பாதுகாப்புகள் இருப்பது மெய்யே. வரப்போகும் மாகாண சுய ஆட்சியை புத்திசாலிகளான ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் நடத்தினால் “பாதுகாப்புகள்” தேய்ந்து மாய்ந்து போவது நிச்சயம்.

அப்பால் கலப்பற்ற மாகாண ஆட்சி வருவதும் உறுதி.

காங்கிரஸ்காரர் விரும்பும் சுயராஜ்யத்தை கொண்டுவர, ஆற்றலும் அரசியல் ஞானமும் உடைய அரசியல் கட்சி இந்தியாவில் ஒன்றுண்டானால், அது ஜஸ்டிஸ் கட்சியே என எந்த கோபுரத்தின் மீது நின்று நாம் உறுதிகூற தயாராயிருக்கிறோம்.

கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி, கிளர்ச்சியின்றி, புரட்சியின்றி இந்தியர்கள் மனத்து ஜனநாயக உணர்ச்சியையும் சுதந்தர சுயமரியாதை யுணர்ச்சிகளையும் தோற்றுவித்த பிரிட்டிஷாரின் ஆதரவை இழக்காமலே “சுயராஜ்யம்” கொண்டுவர ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருக்குத்தான் ஆற்றலுண்டென உறுதி கூறவும் தயாராயிருக்கிறோம்.

இந்தியாவில் தோன்றிய அரசியல் கட்சிகளில் காங்கிரஸ் கட்சி போன்ற மோசமான கட்சி இல்லவே இல்லை. காங்கிரஸ் தோன்றிய நாள் முதல் நாளிதுவரை கிளர்ச்சி செய்வதே அதன் வேலையாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

காந்தியார் அரசியலில் புகும்வரை காங்கிரஸ், சட்டவரம்புக்கு வட்பட்டுக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தது. காந்தியார் பிரவேசித்தது முதல் சட்டவரம்பை மீறிக் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கிற்று.

காந்தி பிரவேசத்துக்கு முன் “பெட்டிஷனிங் பாடி” (மனுச் செய்யும் கூட்டம்) ஆகவிருந்த காங்கிரசாவது தன் கிளர்ச்சியின் பயனால் பார்ப்பனர் களுக்குச் சில பெரிய உத்தியோகங்களைத் தேடி கொடுத்தது.

காந்தி கைப்பற்றிய காங்கிரஸ் பல “தியாகங்கள்” செய்திருந்தாலும் அடைந்த பலன் பூச்சியமே. காந்தீய காங்கிரசைப்போல் முழுத் தோல்வி யடைந்த அரசியல் ஸ்தாபனம் உலகத்திலேயே இல்லை.

காந்தி காங்கிரசில் கால் வைத்தது முதல், போடப்பட்ட காங்கிரஸ் திட்டங்களில் ஒன்றாவது நிறைவேறவில்லை.

ஒரு கோடிருபாய் அளித்தால் சுயராஜ்யம் தருவதாக பனியா காந்தி பேரம் பேசினார். அவர் கேட்டபடியே கொடுத்தோம். அவர் தந்தது என்ன?

ஒத்துழையாமை என்ன வாயிற்று? சட்டமறுப்பு என்ன வாயிற்று? சத்தியாக்கிரகம் என்ன வாயிற்று? பகிஷ்காரக் கதை என்ன வாயிற்று? உப்புப் போர் என்ன வாயிற்று? தீண்டாமையொழிப்பு என்னவாயிற்று? கிராமப் புனருத்தாரணம் என்ன வாயிற்று?

எல்லாம் முழுத் தோல்வி; சாமானியத் தோல்வியா? மானங்கெட்ட தோல்வி. ஆகவே அரசியலையே “காந்தி” தலைமுழுகிவிட்டார்; ஒரு நாலணாக் காங்கிரஸ்வாலாக இருக்கக்கூட அவர் விரும்பவில்லை. அவ்வளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது. காங்கிரஸ் அரசியல் வேலை கண்ணாம்பூச்சி விளையாட்டல்ல; அரசியல் ஞானம் வேண்டும்; அனுபவம் வேண்டும்; பழக்கம் வேண்டும்; சகிப்புத்தன்மை வேண்டும்; நிதான புத்தி வேண்டும். ஆனால் இந்தச்சரக்குகள்தான் காங்கிரஸ்காரரிடமில்லை. எனவே அரசியல் வேலை செய்ய - முக்கியமாக ஆக்க வேலைகள் செய்ய அவர்களுக்கு லாயக்கில்லை. அதற்கு அவர்களது பூர்வ சரித்திரமே அத்தாட்சி. எனவே அவர்களது தேர்தல் அறிக்கையும் பயனற்றது. அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் திட்டங்களை அவர்களால் நிறைவேற்றி வைக்கவும் முடியாது.

“காந்தி ஒரு லக்ஷ்யவாதி; பகற்கனவு காண்பவர்; மதக் கிறுக்கர் அதனாற்றான் காங்கிரஸ் வேலை குட்டிச்சவராயிற்று. இப்பொழுது அவர் காங்கிரசில் இல்லை. தற்காலத் தலைவர்கள் அனுபவசாலிகள்; காரியவாதிகள்; சொன்னபடி நடத்த ஆற்றலுடையவர்கள். ஆகவே தேர்தல் அறிக்கையை நம்பலாம்” எனச் சிலர் சொல்லக்கூடும்.

ஆனால் ஆழ்ந்து நோக்கினால் தற்காலத்தவர்கள் காந்தியை விட மோசமானவர்கள் - செல்லாக் காசுகள் என்பது நன்கு விளங்கும்.

காந்தியார் குட்டு வெளிப்பட 15 வருஷத்துக்கு மேல் பிடித்தது. தற்காலத் தலைவர்கள் குட்டோ எட்டு மாதத்துக்குள் வெளிப்பட்டு விட்டது. ஸ்வராஜ்யம் பெறுவதற்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றுவது முதல் வேலை என்று தற்கால காங்கிரஸ் தலைவர்கள் திட்டம் போட்டார்கள். சில ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றவும் செய்தார்கள். முடிவு என்னவாயிற்று. “அப்பாடா! போதும் போதும்” என்று ஆகிவிட்டது. மேற்கொண்டு ஸ்தல

ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்று கூட ஆலோசிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. வேலூர் உபதேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர் போட்டி போட வேண்டாமென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியார் தீர்மானிக்கும் படியும் ஆகிவிட்டது. கோவை காங்கிரஸ் கமிட்டியார் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் கலந்துகொள்ளத் தேவையில்லை யென்றும் முடிவுகட்டி விட்டார்கள்.

கேவலம், ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடத்த யோக்கியதை யில்லாத தற்காலத் தலைவர்களா-சுயராஜ்யம்-அதுவும் கலப்படமற்ற பூரண சுயராஜ்யம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள்?

கூரையேறிக் கோழி பிடிக்காத குருக்கள், வானம் கீறி வைகுண்டம் காட்டுவாரா! தென்னாட்டு மக்களே யோசித்துப் பாருங்கள்!

குடி அரசு - தலையங்கம் - 30.08.1936

கழுவுக்கேற்ற கோழுட்டி நியாயமா?

காங்கிரஸ்பேரால் திருச்சி நகரசபைத் தலைவர் தேர்தலுக்கு நிறுத்தப்பட்ட தோழர் ரத்னவேலுத் தேவரை ஆதரியாத காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் எல்லாம் ராஜிநாமாச் செய்துவிட வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டியார் தீர்ப்புக்கூறி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் நகரசபைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் தோழர் பொன்னய்யா பிள்ளை, திருச்சி ஜனங்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக தாம் மெம்பர் பதவியையோ, தலைவர் பதவியையோ ராஜிநாமாச் செய்யப் போவதில்லையென்றும் வேண்டுமானால் காங்கிரசிலிருந்து விலகிவிட தயார் என்றும் மார் தட்டிக் கூறுகிறார். இதற்காக ஒரு காங்கிரஸ் தினசரி ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது பழி சுமத்துகிறது. “ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் 15 வருஷங்களாக ஜஸ்டிஸ்கட்சி இருந்திருந்தும் ஸ்தல ஸ்தாபன ராஜ்ய வாழ்க்கை இவ்வளவு மோசமாயிருப்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் யோக்கியதையைக் காட்டுகிறது” என அப்பத்திரிகை குருட்டுத்தனமாக எழுதியிருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன விஷயங்களில் அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாதென்பது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் கொள்கை. இதுவரை ஸ்தலஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் ஜஸ்டிஸ்கட்சி பேரால் அபேட்சகர்கள் நிறுத்தப்படவுமில்லை. “ஜஸ்டிஸ்” கொள்கையை ஆதரிப்பவர்கள் தம் சொந்த ஹோதாவிலேயே நின்று வந்திருக்கிறார்கள். தவிரவும் திருச்சி திருவிளையாடல்களுக்குக் காரணஸ்தராயிருந்தவர்கள் “ஜஸ்டிஸ்” கட்சியாரல்ல காங்கிரஸ் பக்தர்களே. எனவே திருச்சி பழிக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் குறை கூறுவது கழுவுக்கேற்ற கோழுட்டி நியாயமாகவே இருக்கிறது.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 30.08.1936

சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர் சத்தியமூர்த்தி

தமிழ்மகாண காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியின் தேசீயம், அவரது மூளை போலவே விசித்திரமானது; கோணல்மாணலானது. இங்கிலாந்திலிருந்து வரும் ஆங்கில கவர்னர்களுக்குப் பல்லாண்டு பாடலாம்; உபசாரப் பத்திரமளிக்கலாம்; ஆனால் ஒரு இந்திய கவர்னரைப் பாராட்டவோ, உபசரிக்கவோ கூடாதென்று அவர் சென்னைக் கார்ப்பரேஷனில் வெளுத்து வாங்கியதை இந்தியர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். ஜஸ்டிஸ்கட்சி மீதுள்ள வெறுப்பினால் ஒருகால் அவர் அவ்வாறு உளறிக்கொட்டியிருக்கக் கூடும்; அதனால் அவருடைய தேசீயக் கற்புக்கு பங்கம் ஏற்பட்டுவிடாது எனப் பலர் எண்ணியிருக்கக்கூடும். ஆனால் அவரது பம்பாய்ப் பேச்சு அவரது உண்மைச் சுயரூபத்தை சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி விளக்கிக் காட்டிவிட்டது. கடுகத்தனை இந்திய பற்றாவது அந்த ஆசாமிக்கு இல்லை யென்பதை அவரது பம்பாய்ப் பேச்சு நன்கு விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. “குடியாட்சியும் - தடியாட்சியும்” என்னும் பொருள் பற்றி தோழர் சத்தியமூர்த்தி பம்பாயில் நிகழ்த்திய ஒரு பிரசங்கத்தின்போது அவர் வாந்தியெடுத்த சில அபிப்பிராயங்களைப் பார்த்து சுயமரியாதையுடைய இந்தியர்கள் கலக்கம் கொள்ளாமலும் கண்ணீர் வடிக்காமலும் இருக்கமாட்டார்கள். “கடைசி பிரிட்டிஷ் சோல்ஜர் இந்தியாவிலிருந்து லண்டனுக்குக் கப்பலேறிய பிறகு, இந்திய ஊழல்களை ஒழிக்க 50 வருஷ காலம் பிடிக்கும்” என தோழர் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியார் திருவாய் மலர்ந்தருளினாராம். இவ்வளவு மோசமான வார்த்தைகள் எந்த தேசீயவாதி வாயிலிருந்தாவது வெளிவருமா?

மற்றும் “இந்தியா முழுதும் - ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் - ஒவ்வொரு துறையிலும் - ஊழல் நிறைந்தே இருக்கிறது. அதை மறைப்பதினால் இந்தியாவுக்கு நலனேற்படாது” என்றும் அவர் செப்பினாராம். இந்தியர் அந்தஸ்து, பெருமை, சுயமரியாதை - சுத்தம், சுதந்தர தாகத்தைப்பற்றி கடற்கரைக் கூட்டங்களில் பிரசங்க மாரி பொழியும் சத்தியமூர்த்தியார் இவ்வாறு கூறுவது?

கடைசியாக ஜனநாயக ஆட்சிக்குள்ள நிலைமை இந்தியாவில் இல்லவே இல்லையென்றும் கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டாராம்.

ஜனநாயகத்துக்குத் தேவையான நிலைமை இந்தியாவில் இல்லை யானால் “பூரண சுயராஜ்யந்தான் இந்தியர் லக்ஷ்யம்; அதற்குக் குறைந்த எந்த அரசியலமைப்பையும் இந்தியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் அவரது கோஷ்டியாரும் கூப்பாடு போடுவது “ஹம்பக்” தானே.

வாடிப்பட்டி ஜஸ்டிஸ் கட்சி மகாநாட்டை கனம் மந்திரி ராஜன் திறந்து வைத்தபோது “இரட்டையாட்சியை நாங்கள் வெற்றிகரமாக நடத்திவைத்து சுயராஜ்யம் நடத்த இந்தியர்களுக்கு ஆற்றலுண்டு என்பதை பிரத்தியட்சமாகக் காட்டியிருக்கிறோம். வரப்போகும் மாகாண ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்தினால் மற்றும் அதிகப்படியான அதிகாரங்களை பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வழங்குவார்கள்” எனப் பொருள்பட பேசினார். அது தோழர் சத்தியமூர்த்திக்குப் பிடிக்க வில்லை. கனம் மந்திரி ராஜன் இந்தியர்களை அவமதித்து விட்டதாகக் கூச்சல் போட்டார். இந்தியர்கள் என்ன பள்ளிப் பையன்களா பிரிட்டிஷாரிடம் சுயராஜ்யத் திறமையை காட்டுவதற்கு? சுயராஜ்யப் பரீட்சை நடத்த பிரிட்டிஷார் யார்? நம் நாட்டை ஆள நமக்கு உரிமையில்லையா? அந்நியரிடமிருந்தா நற்சாட்சிப் பத்திரம் பெறவேண்டும்? சீச்சீ! மந்திரி ராஜன் இந்தியர்களை ரொம்ப அவமதித்துவிட்டார்” என்றெல்லாம் சென்னை காங்கிரஸ் மண்டபக் கூட்டத்தில் வெளுத்து வாங்கினார். சென்னையில் அவ்வாறு புலம்பிய சத்தியமூர்த்தி பம்பாயிலே “இந்தியர்கள் கழிபட்டவர்கள்; ஆகாவழிகள்; ஜனநாயகம் நடத்த யோக்கியதையற்றவர்கள்” என்றெல்லாம் பிதற்றி யிருக்கிறார். இப்படிப் புலம்பும் மூர்த்தியார் தாம் பெரிய தேசீயவாதி யென்றும் - பூரண சுயேச்சைவாலா என்றும் சொல்லிக்கொள்ளத் தயங்குவதுமில்லை. வாஸ்தவத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியைப் போன்ற உளறுவாயர்கள் சிலர் இந்தியாவில் இருப்பதினாலேயே “சுயராஜ்யம் பெற இந்தியர்களுக்கு லாயக்கில்லை” என்று சர்ச்சில் கோஷ்டியார் கூறுகிறார்கள். காமாலைக் கண்ணனுக்கு உலகம் முழுதும் மஞ்சள் மயமாகத் தோன்றுமாம். திலகர் நிதி, தீண்டாமை நிதி போன்ற பொது நிதிகளை “ஸ்வாஹா” செய்து வயிறு வளர்க்கும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த தோழர் சத்தியமூர்த்தி “இந்தியாவிலே - எல்லா சமூகங்களிலும் - எல்லாத் துறைகளிலும்” - ஊழல்களையும், குப்பைமேடுகளையும் காண்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்குண்டா? ஆனால் தமது சொந்த அனுபவத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு “இந்தியா முழுதும் ஊழல் மயம். ஜனநாயகத்துக்கு இந்தியா லாயக்கில்லை” என்று புலம்புவது மூடத்தனம், விஷமத்தனம், தேசத்துரோகம் என்று கூறினால் அதை மறுக்க தோழர் சத்தியமூர்த்தியாருக்கு நாக்குண்டா!

இந்தியர் ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்து கன்னி மேயோ எழுதியபோது இந்திய தேசப்பக்தர்கள் கொதித்தெழுந்தார்கள்; தேசீயப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கண்டித்தன; கூப்பாடு போட்டன. இப்பொழுது மேயோவைவிடக் கேவலமாக தோழர் சத்தியமூர்த்தி பேசியிருக்கிறார். ஆகவே குப்பைக்காரி, சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற பட்டப்பெயர்களை மேயோவுக்குச் சூட்டிய தேசப்பக்தர்களும் தேசீயப் பத்திரிகைகளும் குப்பைக்காரன் சத்தியமூர்த்தி, சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர் சத்தியமூர்த்தி என அவருக்குப் பெயர் சூட்ட தயார்தானா.

குடி அரசு - கட்டுரை - 30.08.1936

மத நம்பிக்கைக்கு சாவுமணி

உலகத்திலே எத்தனையோ, இயக்கங்களும் ஸ்தாபனங்களும் தோன்றி மறைந்துள்ளன; மறைந்து வருகின்றன. சில இயக்கங்களுக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஒரு காலத்துத் தேவை ஏற்பட்டிருக்கலாம். அத் தேவை மறையும் போது அவை மறைவது இயல்பே. இந்தப் பொதுவிதிக்குக் கட்டுப்படாத இயக்கங்களோ ஸ்தாபனங்களோ உலகத்தில் இல்லவே இல்லை.

தற்பொழுது உலகம் முழுதும் மத நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது. ருஷியாவிலே மதம் அழிந்துவிட்டது; ஆலயங்கள் மறைந்துவிட்டன; புரோகிதர், பூசாரிகளும் ஒழிந்துவிட்டனர். அமெரிக்காவில் ஆலயங்கள் இருந்தாலும் ஆலய வழிபாடு செப்வோர் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. பாதிரிமார் செல்வாக்குக் குறைந்துவிட்டதாம். அறிவியக்கம் நாளுக்கு நாள் காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருகிறதாம். துருக்கியிலும் மத ஆதிக்கம் ஒழிந்துவிட்டது. ராஜாங்கத்துக்கும் மதத்துக்கும் இருந்த தொடர்பு அறுபட்டு விட்டது. மதத்தின் ஸ்தானத்தைப் பகுத்தறிவு கைப்பற்றி விட்டது. இவ் வண்ணம் உலகம் முழுதும் மத நம்பிக்கை குறைந்துவரக் காரணமென்ன? காரணங்கள் இரண்டு; ஒன்று தேசிய சம்பந்தமானது; மற்றொன்று சதாசாரச் சார்புடையது.

மதக்கொள்கைகளும் நம்பிக்கைகளும் விஞ்ஞான சாஸ்திர உண்மைகளுக்கு முரண்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. எனவே விஞ்ஞான சாஸ்திரம் வளர வளர மத நம்பிக்கை குறைந்துகொண்டே வருகிறது. விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேற்றமடைந்த தேசங்களில் மத நம்பிக்கை முற்றிலும் கலகலத்துப்போய்விட்டது. இதை எவராலும் மறுக்கவே முடியாது. விஞ்ஞான உண்மைகளை எதிர்த்து நிற்க மத நம்பிக்கைகளுக்கு சக்தியில்லை. ருசுப்படுத்தப்படாத விஷயங்களை நம்ப மக்கள் தயங்குகின்றனர் - மறுக்கின்றனர். பிரபஞ்சத்தில் பல துறைகளில் பிரதி தினமும் நடைபெற்று வரும் ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் மத நம்பிக்கைகளை வேரறுக்கக் கூடியவைகளாகவே இருக்கின்றன. கிறிஸ்துமதச் செல்வாக்கு உச்சஸ்தானத்திலிருந்த காலத்திலே கிறிஸ்தமத எதிரிகள் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிட அஞ்சினர். இன்றோ கிறிஸ்துமதம் பகிரங்கமாகத் தாக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்து மதக்கொள்கைகள் சதாசாரத்துக்கு முரணானவை யென்று பகிரங்கமாகத் தாக்கப்படுகின்றன. ஏனைய மதங்களுக்கும் இக்கதியே

ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில், ஒரு காலத்திலே வானமண்டலத்தில் பறந்துகொண்டிருந்த மதக்கொடி அற்று வீழ்ந்துவிட்டது.

எனினும் பழமை விரும்பிகள் - மதவெறியார்கள் லக்ஷியம் செய்ய வில்லை. “ஆமாம்! ஆமாம்! மதத்தையும் கடவுளையும் எத்தனையோ பேர் எதிர்த்துப் பார்த்தார்கள். ஒன்றும் சாயவில்லை. நாஸ்திகம் புதியதல்ல. ஆஸ்திகம் தோன்றிய அன்றே நாஸ்திகமும் தோன்றியுள்ளது. கடைசியில் நாஸ்திகமே தோல்வியுற்றது. எனவே தற்கால மத எதிர்ப்பைப் பார்த்து எவரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. ஆஸ்திகத்தை நாஸ்திகம் வெல்லவே செய்யாது. ஆஸ்திகம் அழிவில்லாதது” என அவர்கள் கூறித் திருப்தி அடைகிறார்கள்.

ஆனால் இவர்கள் உண்மை நிலையை அறிந்தவர்கள் அல்ல. பழங்கால நாஸ்திகத்துக்கும் தற்கால நாஸ்திகத்துக்கும் பெருந்த வித்தியாசமுண்டு. லோகாயதம் தோன்றிய காலத்திலே விஞ்ஞான சாஸ்திர உணர்ச்சியே தோன்றவில்லை. “சூரியன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது. இராகு கேதுக்கள் சூரிய சந்திரர்களைச் சில குறிப்பிட்ட காலத்தில் விழுங்கிக் கக்குகின்றன. இரும்பைப் பொன்னாக்கலாம்; கல்பமுண்டு சிரஞ்சீவியாகலாம்” என்பன போன்ற நம்பிக்கைகள் தாண்டவமாடிய காலத்திலே லோகாயதம் தோன்றியது. அத்தகைய லோகாயதத்தை - நாஸ்திகத்தை ஆஸ்திகர் வெகு சுருவில் தோற்கடித்திருக்கக் கூடும். அக்கால நாஸ்திகர்களுக்கு விஞ்ஞான உண்மைகள் துணை நிற்கவில்லை. நுண்ணிய ஆராய்ச்சி முன் எதிர் நிற்காத யுத்தி வாதங்களினாலேயே அக்கால நாஸ்திகர் ஆஸ்திகரைத் தாக்கிவந்தனர். எனவே நாஸ்திகர் தோல்வியுற்றிருக்கலாம்.

நாஸ்திகரைத் தோற்கடித்த ஆஸ்திகர் எல்லாம் வஞ்சகர் என்றோ மோசக்காரர் என்றோ மூடர்கள் என்றோ நான் கூறவில்லை. அவர்கள் நம்பியபடி அவர்கள் நடந்துகொண்டார்கள். தெய்வ நம்பிக்கையின்றிப் பிரபஞ்சமே நசித்துவிடுமென்று அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். எனவே அவர்கள் அக்காலத்துப் பெற்றிருந்த அறிவின் துணைகொண்டு ஆஸ்திகத்தை நிலைநாட்ட முயன்றனர். ஒரு பிரச்சினையை முடிவு செய்வதற்குத் தேவையான சாதனங்கள் எவையோ, அவை இல்லாதிருந்த காலத்திலேயே அவர்கள் அப்பிரச்சினையை முடிவு செய்தனர். பகுத்தறிவுப்படியும் சரித்திரீகமாகவும் முயன்றனர். ஆனால் அவர்களது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் தேவையான சரித்திர ஞானமோ விஞ்ஞானமோ அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. எனவே பகுத்தறிவு முன் நிற்க முடியாத யுத்தி வாதங்களையும் கூடார்த்தச் சொற்றொடர்களையும் பகட்டு வாதங்களையும் காட்டி மதத்தை ஆதரிக்கத் துணிந்தனர். அவர்களாலானது அவ்வளவே, அதற்குமேல் நாம் அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கவே முடியாது?

ஆனால் ஊகத்துக்கு நில்லாத முன்னோர் வாதங்களைக் காட்டி இக்கால ஆஸ்திகர்கள் உலகத்தை ஏமாற்றப் பார்ப்பதுதான் வெகு ஆச்சரியமாக

இருக்கிறது. மதவிரோதிகளுக்கு உதவியான சாதனங்களை “சப்ளை” செய்வது விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களின் நோக்கமல்ல; எனினும் மத விரோதிகளுக்குத் தேவையான தகவல்களை யளிப்பதே விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளின் வேலையாக இருந்து வருவதாய்ப் பலர் நம்புகிறார்கள்.

விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களின் உண்மையான நோக்கம் அறிவை வளர்ப்பதே; ருசப்படுத்தக் கூடிய உண்மைகளை பகிரங்கப்படுத்துவதே; ஆனால் விஞ்ஞான உண்மைகள் பல மத உண்மைகளுக்கு முரண்படலாம்; ஆனால் இது இரண்டாம் பக்கமான பலன். விஞ்ஞானிகள் இதை லக்ஷ்யம் செய்வதில்லை. நேரடியான பலனே அவர்களுக்கு முக்கியம்; மறைமுகப் பலன்களை அவர்கள் மதிப்பதில்லை; அல்லது பிரமாதப்படுத்துவதில்லை. சாதாரண விஞ்ஞான உண்மைகளும் கூட மதத்துக்கு முரணாகவே இருக்கின்றன. எனவே மதத்தை யொழிக்கவே விஞ்ஞானிகள் முயல்வதாக சாமானியர் முடிவு கட்டி விடுகின்றனர். விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் கடும் உழைப்பாளிகள்; கருமமே கண்ணாயினர். காலத்தின் அருமையை அவர்கள் நன்கறிவார்கள் தம் கடமைகளையும் அவர்கள் நன்குணர்வார்கள். அவர்களது ஆராய்ச்சியில் மதவிரோதமான பல உண்மைகள் வெளியாகின்றன; ஆனால் அவைகளை அவர்கள் லக்ஷ்யம் செய்வதில்லை; ஏனையோரே லக்ஷ்யம் செய்கிறார்கள்; பீதியடைகிறார்கள்; கடவுளருளிய வேதங்களில் நம்பிக்கை வைத்தோர் நடு நடுங்குகிறார்கள். இயற்கையை நடுக்கத்துடன் ஆராய்ச்சி செய்ய விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் முயன்றபோதே எல்லாம் தலைகீழாக மாறத் தொடங்கியது. அக்காலத்திலே மதமே பிரபஞ்சத்திலே அரசு செலுத்தி வந்தது. பெரிய எதிர்ப்புகளுக்கிடையே - தடைகளுக்கிடையே - ஆராய்ச்சி வேலைகள் நடைபெற்று வந்தன.

இப்பொழுதோ பழைய ராஜா அடிமையாகி விட்டான். மதம் அறிவுக்கு அடிமைப்பட்டு விட்டது உண்மையாயினும் மதவாதிகள் அதை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அறிவியக்கவாதிகளை மதவாதிகள் இப்பொழுது எதிர்ப்பதில்லை; ஹிம்சிப்பதில்லை. எனினும் விஞ்ஞான உண்மைகள் மத உண்மைகளுக்கு முரணல்லவெனப் பாசாங்கு செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களின் ஆதியாகமம் பூகர்ப்ப சாஸ்திரத்துக்கு முற்றிலும் முரணானது. ஆனால் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் சொல்வதென்ன? “ஆதியாகமம் பூகர்ப்ப சாஸ்திரத்துக்குப் பொருத்தமானதே. பூகர்ப்ப சாஸ்திர உண்மைகளத்தான் ஆதியாகமம் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுகின்றன” என பாதிரிமார் மழுப்புகிறார்கள். இவ்வளவாவது அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முன் வந்தது அறிவியக்கத்துக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியாகும். பூகர்ப்ப சாஸ்திரத்தையே ஒரு காலத்து எதிர்த்தவர்கள் இப்பொழுது இவ்வளவாவது ஒப்புக்கொள்வது பெரிய காரியமல்லவா! இதனால் விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களை மதவாதிகள் ஒப்புக்கொள்வதாகவே ஏற்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

தீராப்பொறியாகவே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது போல் கிறிஸ்தவ ஆகமம் பூகர்ப்ப சாஸ்திர உண்மைகளுக்கு அனு குணமாயில்லை. அனுகுணமாக இருப்பதாகக் கூறி, செத்து வரும் மத உணர்ச்சிக்கு - மத நம்பிக்கைக்கு - புத்துயிரளிக்கவே அவர்கள் முயல்கிறார்கள். விஞ்ஞான சாஸ்திர அறிவு பரவப்பரவ மத நம்பிக்கை ஒழிவது திண்ணம். ஒழியத் தொடங்கி விட்டது. ஏன்? ஒளியின் முன் இருள் நில்லாது. விஞ்ஞானம் ஒளி: மதம் இருள்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - ஆகஸ்ட் 1936

காங்கிரசும் வகுப்புவாதமும்

இந்தியாவில் காங்கிரஸ் என்பதாக ஒரு இயக்கம் ஏற்பட்ட பிறகே இந்தியாவில் வகுப்புவாதம் என்பதாக ஒரு உணர்ச்சி பல்வேறு மதஸ்தர்களுக்கும் பல்வேறு வகுப்பாருக்கும் ஏற்பட்டு அது நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து வருகிறது.

ஆதியில் காங்கிரசானது ஒரு ஐரோப்பிய ஐ. சி. எஸ். கனவானின் முயற்சியாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் பெயர் A.O. ஹியூம் என்பார்கள்.

அப்படிப்பட்ட காங்கிரசின் கொள்கை

பிளவுபட்டுக் கிடக்கும் மக்களை ஒன்றுபடுத்துதல்,

சமூக கட்டுப்பாட்டிலும் அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் அரசியலிலும் இந்திய மக்களின் வாழ்கையை புதுப்பித்தல்,

இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் என்றும் பிரிக்க முடியாத ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துதல் என்பனவாகும்.

1892 லேயே வகுப்புவாதம்

இந்தக்கொள்கைகளோடு ஏற்படுத்தப்பட்ட காங்கிரசில் அதுஏற்பட்ட 6,7 வருஷத்துக்குள் வகுப்பு உணர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு அதாவது 1892-ம் ஸூத்திலேயே 1892-ம்ஸூத்து இந்திய கவுன்சில் ஆக்ட் என்னும் பேரால் ஒவ்வொரு வகுப்பாருக்கும் நியாயமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாகவும் பல ஸ்தாபனங்களுக்கும் சர்க்காரே நாமினேஷன் செய்ய அதிகாரம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு அரசாங்கத்தார் ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டிவந்தது.

1916ல் விகிதாச்சார வாதம்

இந்த சட்டம் ஏற்பட்டும் இந்துக்களிடம் முஸ்லீம்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போனதோடு காங்கிரசினால் ஏற்பட்ட பதவிகள் முஸ்லீம்களுக்கு சிறிதும் கிடைக்காமல் போனதால் 1906-ம் வருஷத்தில் முஸ்லீம்கள் தங்களுக்கு தங்கள் ஜன விகிதாச்சாரம் தனிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டியவர்களானார்கள். சர்க்காரார் அவ்வேண்டுகோளை ஒப்புக்கொண்டு முஸ்லீம்களுக்கு தனிப் பிரதிநிதித்துவம் தனித் தொகுதியின் மூலம் (அதாவது முஸ்லீம்கள் மாத்திரமே ஒட்டு செய்யும்படியான நிபந்தனையின் மீது) ஏற்படுத்தினார்கள்.

இவற்றின் பயனால் 1909 லேயே முஸ்லீம்களுக்கு தனித்தொகுதி மூலம் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தது விளங்கும்.

அப்படிக்கிடைத்ததும் போதுமானபடியாகவும் எல்லாத்துறைகளிலும் கிடைக்கக்கூடியதாயும் இல்லாததால், மறுபடியும் அதாவது 1916-ம் வருஷத்தில் முஸ்லீம்கள் காங்கிரசுடன் போராடி கிளர்ச்சி செய்ததின் பயனாய் அசம்பளி எலக்ஷனில் மொத்த அங்கத்தினர்களில் 3ல் ஒரு பாகம் முஸ்லீம்கள் தனித்தொகுதி மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவும், மாகாண சட்டசபைகளிலும் முஸ்லீம்களின் ஜனத் தொகைக்குத் தகுந்தபடி தனித் தொகுதி மூலம் மெம்பர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படவும் காங்கிரசே ஒப்புக் கொண்டு அந்த ஒப்பந்தத்தை சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்தி அந்தப்படியே 1919 -ம் வருஷத்திய சீர்திருத்த சட்டத்திலும் விதி ஏற்படுத்தி இப்போது அமுலில் இருந்து வருகிறது. (இதற்குப் பெயர் லக்னோ பாக்ட் ஒப்பந்தம்)

பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார்

இதை அனுசரித்துத்தான் பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களும் அந்த 1916-ம் வருஷம் முதல் கிளர்ச்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். காரணம் காங்கிரசின் மூலம் வந்த பதவிகளும் பிரதிநிதித்துவங்களும் பெரிதும் பார்ப்பனர்களுக்கே கிடைக்கும்படியாகவும் மற்ற பெருங்குடி மக்களாகிய பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு சிறிது கிடைப்பதும் மிகவும் கஷ்டமாய் விட்டதாலும் கிளர்ச்சி செய்யவேண்டியதாயிற்று. இப்படி யெல்லாம் இருக்க அதாவது சர்க்காரும் காங்கிரசும் முஸ்லீம்கள் விஷயத்தில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் ஒப்புக்கொண்டு அதுவும் தனித்தொகுதி மூலம் முஸ்லீம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒப்புக்கொண்டு சுமார் 25 ஸூ காலமாக அது அமுலிலும் இருந்து வரும்போது இன்று மாத்திரம் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது எப்படி வகுப்புவாதம் ஆகும் என்றும் அது எப்படி தேசியத்துக்கு விரோதமானதாகும் என்றும் நமக்கு புரியவில்லை.

அப்பொழுதே ஏன் தடுக்கவில்லை?

உண்மையிலேயே வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் தேசியத்துக்கு விரோதமாக இருந்திருக்குமானால் இந்திய தேசிய காங்கிரசானது 1916-ம் வருஷத்தில் லக்னோவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்குமா என்று யோசித்துப்பார்க்க விரும்புகிறோம். மேலும் 1909 -ல் மிண்டோ மார்லி சீர்திருத்தத்திலேயே வகுப்புவாரிப்பிரதிநிதித்துவம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கையில் அதைப்பற்றி காங்கிரஸ் அப்போது குறை கூறாதிருக்கக் காரணம் என்ன? என்றும் கேட்கின்றோம்.

ஆகவே காங்கிரசானது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற பிரச்சினை ஏற்பட்ட பிறகுதான் வகுப்புவாரிப்பிரதிநிதித்துவம் வகுப்புவாதம் என்றும், தேசியத்துக்கு விரோதம் என்றும் சொல்லத் தொடங்கி இருக்கிறதே தவிர வேறில்லை என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

1919 –லும் காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொண்டது

அப்படி இருந்தும் 1919-ல் காங்கிரஸ் பார்ப்பனருக்கும் பார்ப்பன ரல்லாதாருக்கும் உத்தியோகங்களிலும் பிரதிநிதித்துவங்களிலும் 100க்கு 50க்கு குறையாமல் கொடுப்பதாக காங்கிரஸ் திட்ட விளம்பரத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறதுடன் காங்கிரஸ் பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமாகிய சென்னை மாகாணச் சங்கம் என்பதிலும் வகுப்பு வாரிப்பிரதிநிதித்துவ தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டு அதை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தோழர்கள் விஜயராகவாச்சாரியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலியவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேசியவாதிகள் சங்கமும் ஒப்புக்கொண்டது

அது மாத்திரமா என்றால் சென்னை மாகாணத்தில் தேசியவாதிகள் சங்கம் என்பதாக ஒரு சங்கம் 1920ம் வருஷத்தில் செளந்திரிய மகாலில் கூட்டப்பட்ட காலத்தில் அங்கும் 100 க்கு 50க்கு கம்மி இல்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு ஸ்தானம் கொடுப்பது என்றும் தீர்மானித்து தேசிய சங்க வேலைத் திட்டத்தில் விளம்பரப்படுத்தி இருக்கிறது.

இப்படி எல்லாம் இருக்கும் போது இன்று மாத்திரம் காங்கிரஸ்காரர்கள் வகுப்புவாரிப்பிரதிநிதித்துவம் என்றால் இவ்வளவு வேஷ அழகை அழுவானேன் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இந்தியாவில் வகுப்புவாதம்

இந்தியாவில் ஜாதி மத வகுப்பு காரணமாக பிரிவு பட்ட மக்கள் பிணக்குப்பட்ட மக்கள் 1885 -ம் வருஷம் காங்கிரசு ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்திலேயே இருந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அப்போதே ஏற்படுத்தப் பட்ட காங்கிரஸ் திட்டத்திலிருந்தே அறியலாம். அன்று முதல் இன்று வரை காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்த பிரிவையும் பிணக்கையும் நீக்க எவ்வித சிறு முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் அல்ல. அதற்கு பதிலாக அநேக புதிய பிரிவினைகளை உண்டாக்கவே இடம் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் காட்டலாம்.

பஞ்சாபில் சீக்கியர் முஸ்லீம் தகராறு, வங்காளம் பம்பாய் ஐக்கிய மாகாணங்களில் இந்து முஸ்லீம் தகராறுகள், சென்னை பம்பாய் மத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் தகராறுகள், மலையாளம், திருவாங்கூர், கொச்சி தேசங்களில் இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்கள் - நாயர், ஈழவர் தகராறுகள் - மாப்பிள்ளைமார், நாயர்கள் என்பன போன்ற தகராறுகள் இருந்து வருகின்றன. இவை மாத்திரமா என்று பார்த்தால் ஆந்திரர், திராவிடர், மலையாளிகள், கர்னாடகர்கள் என்பன போன்ற தேசத் தகராறுகள் இருப்பதுடன் இன்னமும் பல உள் தகராறுகளும் இருப்பது நாம் அறியாததல்ல.

காந்தியும் ஜவஹரும்

இவற்றை சரிப்படுத்த காங்கிரஸ் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இன்னது என்று யாராவது ஒரு விரல் விட்டு எடுத்துக்காட்ட முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர்கள் காந்தியாரும் ஜவஹர்லாலும் “அந்நிய ஆட்சி இருப்பதால்தான் இம்மாதிரி வகுப்புவாதம் ஏற்படுகிறது என்றும் இது ஒழிந்துபோனால் வகுப்புவாதம் போகும்” என்றும் இப்போது கூறுகிறார்கள். இவர்கள் இருவர் அபிப்பிராயங்களை மாத்திரம் ஏன் எடுத்துக்காட்டுகிறோம் என்றால் அரசியலில் இப்போது இவ்விருவர் பெயரே அதிகமாக விளம்பரப் படுத்தப் படுவதால் இவர்களைப்பற்றி கூறவேண்டியிருக்கிறது.

முன்னையவர் தோழர் காந்தியார் அரசியல் ஞானமும் முன்யோசனையும் இல்லாதவர். பின்னையவரான தோழர் ஜவஹர்லால் நேருவோ அனுபவ ஞானமில்லாத புஸ்தகப் பூச்சியே ஆவார்.

தோழர் காந்தியார் 1920-ல் “இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை இல்லாமல் சுயராஜ்யம் கிடைக்காது, கிடைத்தாலும் பெறமாட்டேன்” என்று சொன்னவர் இன்று “சுயராஜ்யம் வந்த பின்தான் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படும்” என்று சொல்லுகிறார்.

அன்றியும் ஒற்றுமைக்காக என்று அவர் கொண்ட பட்டினி வேஷம் முதல் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் தோல்வியே அடைந்தார். தோழர் ஜவஹர்லாலும் வாயில் சில சமயம் சமதர்மம் பேசினாலும் காந்தியார் கூடவே பின் தாளம் போட்டவர்.

வகுப்புவாதத்துக்கு உத்திரவாதம்

இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் பிணக்கு வரவும் ஒற்றுமை ஏற்படாமல் இருக்கவும் காரணம் என்ன என்பதை தோழர்கள் காந்தி, நேரு இருவருமே கண்டு பிடிக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கண்டு பிடித்திருந்தால் அவரவர் மதத்தையும் பழக்க வழக்கத்தையும் அனுபவ உரிமையையும் இவைகள் சம்பந்தமான சாஸ்திர ஆதாரங்களையும் சுயராஜ்ய சர்க்காரில் காப்பாற்றிக் கொடுக்கப்படும் என்று உத்திரவாதம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்களா? என்று யோசித்துப்பார்க்க விரும்புகிறோம்.

இவ்வளவு மாத்திரமா?

1931 ம் வருஷத்திய காங்கிரஸ் வேலைக் கமிட்டியானது பிரஜா உரிமை திட்டம் என்பவற்றில் ஒன்றாக

“இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு வகுப்பார்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவரவர்களுடைய கலை, பாஷை, எழுத்து, கல்வி, தொழில், மத ஆச்சாரம், மத தர்மம் ஆகியவைகள் காப்பாற்றிக் கொடுக்கப்படும்”

என்கின்ற தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

மற்றும் ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் உள்ள தனிப்பட்ட உரிமைகளையும் காப்பாற்றப்படும். ஒவ்வொரு சிறுபான்மை சமூகத்துக்கும் அரசியல் உரிமை காப்பாற்றப்படும் என்றும் உத்திரவாத மேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதன் இங்கிலீஷ் வாசகத்தை அப்படியே கீழே குறிப்பிடுகிறோம். (இது காங்கரஸ் ஆதாரங்களில் இன்றும் இருக்கிறது)

1. The article in the constitution relating to Fundamental Rights, shall include a guarantee to the communities concerned of protection of their culture, languages, scripts, education, profession, practice, religion and religious endowments.
2. Personal laws shall be protected by specific provision to be embodied in the constitution.
3. Protection of political and other rights of minority communities in various provinces shall be the concern, and be within the jurisdiction of the Federal Government.

இவை அந்நிய அரசாங்கத்தாரால் ஏற்பட்ட பிரிவினை காப்புத் திட்டமா என்று தோழர் ஜவஹர்லாலை கேட்கின்றோம். அவரது “சிஷ்யர்”களையும் கேட்கின்றோம்.

பழய சுயராஜ்ய காலம்

இது எப்படியோ இருந்தபோதிலும் இந்தியாவில் அந்நிய அரசாங்கம் இல்லாமல் சுயராஜ்ய அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் தானே இந்தியா 56 தேசமாகவும், பாஷைவாரி தேசவாரியான ராஜாங்கமும், ஜாதிக்கு ஜாதி சதா குத்து வெட்டும் பாஷைக்கு பாஷை சதா கொள்ளையும் கொலையும், தேசத்துக்கு தேசம் சதா படையெடுப்பும் கலாபமும் நடந்த வண்ணமாய் இருந்தன என்பதை தோழர்கள் காந்தியாரோ நேருவோ ஆட்சேபிக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

புரோகித பித்தலாட்டம்

குழந்தைக்கு தலைவலி என்றால் கிரகதோஷம் என்று புரோகிதனும், சாமி தோஷம் என்று அர்ச்சகனும் சொல்லி கொள்ளையடித்து குழந்தையை கொல்வதுபோல் இந்தியாவில் வகுப்புச்ச்ச்சரவு வகுப்பு கொடுமை இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு வழி சொல்லு என்றால் சுயராஜ்ய மில்லாததால் என்று காந்தியாரும் அந்நிய அரசரால் என்று நேருவும் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி தலைவர் பட்டம் பெற்று தேசத்தைப் பாழாக்குவதென்றால் இதை அறிவுள்ள யார்தான் பொறுத்திருக்க முடியும்? என்று கேட்கின்றோம். மற்றும் இவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக ஒவ்வொரு வகுப்பாருக்கும் அவரவர்கள் மதம், பழக்க வழக்கம், ஆச்சார அனுஷ்டானம், தொழில் ஆகியவைகளைக்

காப்பாற்ற உத்திரவாதம் ஏற்றுக்கொண்ட காங்கிரஸ் அந்தந்த வகுப்பாருக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதில் மாத்திரம் என்ன மாட்டிக்கொண்டது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இதை கேட்பதாலேயே நாம் வகுப்புவாதி, தேசத்துரோகி ஆகி விடுவதாய் இருந்தால் இதை எதிர்க்கும் இந்த நாட்டின் தேசியவாதி களுக்கும் தேசாபிமானிகளுக்கும் என்ன பெயர் இட்டு அழைப்பது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு சமயம் சுயநலவாதி என்றோ சமூகத் துரோகி என்றோ தான் அழைப்பது பொருத்தமாக இருக்கலாம்.

நாயுடு, ஜோசப்பு

சமீபத்தில் தோழர்கள் வரதராஜுலு நாயுடுகாரும் ஜார்ஜ் ஜோசப்பு அவர்களும் காங்கிரசில் சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்றும் தோழர் கல்யாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் முன்னமே சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்றும் ஆதலால் ஈ. வெ. ராமசாமியும் உடனே வந்து சேரவேண்டும் என்றும் சில தோழர்கள் விரும்புவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். இரண்டொரு பத்திரிகைகள் உபதலையங்கத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா பத்திரிகைகளையும் எல்லா காங்கிரஸ் அபிமானிகளையும் ஒன்று கேட்கின்றோம்.

ஏன் போனார்கள்? ஏன் வந்தார்கள்?

அதாவது மேல்கண்ட மூவரும் எதற்காக காங்கிரசை விட்டுப் போனார்கள்? எதற்காக காங்கிரசில் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்பதற்கு விடையளிக்க முடியுமா என்பது தான்.

இதற்கு மற்றும் வேறு யாராவது விடையளிக்கக்கூடுமா என்றும் கேட்கின்றோம்.

தோழர் முதலியார்

தோழர் முதலியார் அவர்கள் பழைய காலத்து சோடா பாட்டல் மாதிரி ஒருநாளும் ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையின் மீது நின்று அறியாதவர். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு காஞ்சீபுரத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசு கூட்ட முயற்சித்தார். மறுபடியும் 4 நாளையில் யாரோ ராஜிநாமா கொடுத்து விட்டதால் பார்ப்பனரல்லாதார் காங்கிரசு கூட்ட வேண்டியதில்லை என்றார்.

மறுபடியும் 4 நாள் பொறுத்து தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் தஞ்சைப் பேச்சில் “தோழர் ராமசாமி கேட்கும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் நியாயமான தென்றும் அதுவிஷயமாய் எல்லா இந்திய காங்கரஸ் கமிட்டி மூலம் ஒரு அறிக்கை வெளியிடுவதாகவும்” கூறியதைப் பார்த்து தோழர் முதலியார் தனது பத்திரிகையில் தோழர் மூர்த்தியார் மீது கோபித்து

வசவுமாலை சூட்டினார். “நான் கூடாது என்கின்ற போது நீர் எப்படி அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்” என்கின்ற அகம்பாவ தொனியே அம்மாலையில் புஷ்பங்களாக பிணைக்கப்பட்டிருந்தது.

மற்றபடி நாயுடுகாரை பற்றியும் ஜோசப்புகாரைப்பற்றியும் நாம் என்ன சொல்ல முடியும்? அவர்கள் அரசியல் வாதிகள். தோழர் ராமசாமியோ சமூகவாதி. தோழர் ராமசாமிக்கு ராமாயணக் கதையில் இந்தியாவை 14 வருஷ காலம் செருப்பு அரசாட்சி செய்தது என்று காணப்படுவது போல் இந்தியாவை ஒரு “கழுதை” அரசாட்சி புரிந்தாலும் அவருக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் சர்வ சமூகமும் சமத்துவத்துடன் ஆளப்படவேண்டும் என்கின்ற கொள்கை வாதியாவார்.

அரசியல்வாதிகளான மேல்கண்ட கனவான்களோ இந்தியாவை இந்தியர்கள் ஆளவேண்டு மென்பார்கள், அல்லது இந்தியர் இஷ்டப்படி ஆளவேண்டு மென்பார்கள் அவ்வளவுதான். கொள்கைகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு கவலை கிடையாது, இருக்குமானால் கராச்சித் திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்களா? அல்லது சகல வகுப்பாருடைய வகுப்பு பழக்க வழக்க உரிமையை ஒப்புக் கொண்டிருப்பார்களா? இரண்டையும் அவர்களுக்குக் கவனிக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல் செய்து விட்டது அவர்களுடைய அரசியல் வாதமே யாகும்.

ஜோசப் கற்ற பாடம்

தோழர் ஜோசப்பு அவர்கள் ஒரு காலத்தில் மதுரை முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு காங்கிரசின் பேரால் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார். மற்றொரு பார்ப்பனர் காங்கிரசு அல்லாதவராய் நின்று அவருடன் போட்டி போட்டார். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை செய்து காங்கிரஸ் ஜோசப்பை தோற்கடித்து, காங்கிரஸ் அல்லாத பார்ப்பனரை ஜெயிக்க வைத்தார்கள். இது போன்ற இன்னும் பல அனுபவங்களும் அவருக்கு உண்டு. அப்படியே,

நாயுடு கற்ற பாடம்

தோழர் வரதராஜலு நாயுடுகாருக்கும் பல அனுபவங்கள் உள்ளதில் ஒரு சின்ன உதாரணம் கூறுவோம். 500 ரூ செலவு செய்து சேலம் காங்கிரஸ் கமிட்டியை கைப்பற்றினார். அந்த கமிட்டியை பார்ப்பனர்கள் செல்லுபடியற்ற தாக்கி விட்டு தோழர் கே.வி. சுப்பராவ் கமிட்டியை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

1000 ரூ போல் செலவிட்டு சேலத்தில் ஒரு காங்கிரஸ் கான்பரன்ஸ் பிரபல தேச பக்தர் தோழர் வி.ஓ. சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் கூட்டப்பட்டது. அதையும் பார்ப்பனர்கள் காங்கிரஸ் மகாநாடு அல்லவென்று தீர்மானித்து விட்டார்கள்.

இவை மாத்திரமல்லாமல் கோவை ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டில் பார்ப்பனரல்லாதார் எல்லோரும் (ஜஸ்டிஸ் உள்பட) காங்கிரசில் சேருவது என்று தீர்மானம் செய்தபடி எல்லோரும் காங்கிரசில் சேரப் போனார்கள். அந்தக் காலத்தில் மெம்பர் சேர்க்கும் பாரங்கள் எல்லாம் பார்ப்பனர்கள் கைக்குப் போய் மெம்பராக சேருகிறவர்கள் விண்ணப்பம் போட வேண்டும் என்றும், விண்ணப்பம் தமிழ்நாடு கமிட்டி தலைவரால் அனுமதிக்கப்பட்ட பின்பு மெம்பர் பாரத்தில் கையெழுத்து வாங்கப்படும் என்றும் எழுதாத சட்டம் தாண்டவமாடிற்று. அதை மீறிச் செய்த காரியம் எல்லாம் தமிழ்நாடு காரியக் கமிட்டியில் அங்கீகரிக்கப்படாமல் போய்விட்டது. அதில் சில தான் தோழர் நாயுடுகார் கமிட்டிகளும் மகாநாடும் ஆகும்.

ஈ.வெ. ராமசாமி

இன்றைய தினமும் காங்கிரசின் சூழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் பார்ப்பனர் களின் தொல்லையைப் பற்றியும் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி பயப்படவில்லை.

ஆனால் காங்கிரசின் கொள்கை இன்னது என்றும், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல வகுப்பு மக்களின் நிலை இன்னது, அவர்களின் பிரதிநிதித்துவ உரிமை இன்னது என்றும் தெரிய வேண்டாமா என்பதுதான் அவரது கவலை.

மந்திரி மோகம்

வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தில் 7 பேருக்கு மந்திரி பதவி கிடைக்கலாம்.

அவற்றுள் ஒன்று சாயுபு, ஒன்று தீண்டப்படாதார், ஒன்று கிறிஸ்தவருக்கும் கொடுத்தாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டு பார்ப்பனருக்கு (தோழர் முர்த்திக்கு) ஒன்று, ஆந்திர நாட்டுப் பார்ப்பனருக்கு (தோழர் பிரகாசத்துக்கு) ஒன்று மீதி 2 அல்லது அதிகமானால் மூன்று மந்திரி ஸ்தானங்கள் மீதி இருக்கும். இதில் பார்ப்பனரல்லாதார் இந்துக்களாகிய 100க்கு 60 க்கு மேற்பட்ட மக்களுக்கு எப்படிப் பங்கிட முடியும் என்று யோசித்தால் அந்த சமயம் காங்கிரசுக்காரர் களுக்குள் ஒரு பிளவு ஏற்பட்டு பழையபடி ஜஸ்டிஸ் அல்லது ஜனநாயகம் அல்லது கூட்டுக்கட்சி என்பன போன்றவைகள்தான் மந்திரிசபை அமைக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு வரலாம். அந்த சமயம் இப்போது காங்கிரசில் சேரும் தோழர் சுப்பராயன் முதல்கொண்டு புதிய காங்கிரஸ்வாதிகள் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பது கஷ்டமான பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை புதிதாய் போய் சேரும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஈ.வெ. ராவும் தயார்

இது எப்படியோ இருந்தாலும் தோழர்கள் நாயுடுகாரும் ஜோசப்பு காரும் கராச்சி பிரஜா உரிமைத் திட்டத்தையும் காங்கிரஸ் வேலைக்கமிட்டித் திட்டத்தையும் தெரிந்து அதை ஒப்புக் கொண்டுதான் காங்கிரசில் சேர்ந்தார்களா?

அல்லது எதுவோ எப்படியோ போகட்டும் ஏதாவது ஒரு கட்சியில் சேர்ந்து தொலைய வேண்டுமே என்று கருதி சலிப்புடன் சேர்ந்தார்களா? என்பது நமக்கு புரியவில்லை. எப்படியானாலும் சரி இப்போது தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி காங்கிரசில் சேரத் தயார் தான். ஆனால் காங்கிரசு முஸ்லீம்களுக்கும் தீண்டப்படாதவர்கள் என்பவர்களுக்கும் மற்றும் சீக்கியர்கள் நாட்டுக் கோட்டையார் அவர்களுக்கும் சீர்திருத்தத்தில் அளித்திருக்கும் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவப்படியும் உத்தியோகத்திலும் அந்தப்படியும் நமக்கும் ஒப்புக்கொண்டு ஜாதி மதவகுப்பு பேதங்களையும் வித்தியாசங்கள் முதலிய சமூகக் கொடுமைகளையும் ஒழிக்க சட்டம் செய்வதாகவும் ஒப்புக் கொள்வதானால் தான் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

தோழர்கள் நாயுடுகாரும் ஜோசப்புகாரும் மற்றும் ராமசாமியை காங்கிரசுக்கு அழைப்பவரும் இது விஷயத்தில் சிறிது சிரமம் எடுத்து, கைகூடும்படி செய்து விட்டால் பெரிய உபகாரமான காரியமாகும். அப்படிக்கில்லாமல் ஏதோ ஒரு கூட்டத்தார் மாத்திரம்தான் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட எண்ணக்காரர்களானாலும் தேச பக்தர்கள் போலவும் மற்றவர்கள் எப்படிப்பட்ட உண்மையானவர்களானாலும் தேசத் துரோகிகள் என்றும் சொல்லுவதானால் அந்த தேச பக்தர்கள் தேவதாசி என்கின்ற சொல்லுக்கு இன்று என்ன அர்த்தமோ அந்த அர்த்தத்துக்கு தான் உரிமையுடையவர்களாவார்கள்.

இந்த நாட்டில் சமுதாயத் துறையிலும் மதத்திலும் பார்ப்பனர்களுக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசமானது இந்துக்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்குமோ அல்லது இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமோ இருக்கும் வித்தியாசத்தைவிட குறைந்ததல்ல.

ஆதலால் ஒரு கூட்டத்தாரின் பிரிவுக்கு ஒப்புக்கொண்ட வகுப்பு உரிமை மற்றக் கூட்டத்தாருக்கு ஒப்புக் கொள்வதில் என்ன ஆக்சேபினை என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி மந்திரி பதவியோ மற்ற ஏதாவது உத்தியோக பதவியோ எதிர்பார்த்து வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்பதாய் யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. தான் அவற்றிற்குத் தகுதியல்ல வென்றும், தனக்கு அவை தேவை இல்லை என்றும், அடைவதில்லை என்றும் எழுதிக் கொடுக்க எப்பவும் தயார். ஆதலால் அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இவற்றை கவனிக்காமல் பொது தேச சமூக நலத்தைக் கொண்டு கவனித்துப் பார்க்கும்படி தேச பக்தர்கள் - காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 06.09.1936

காங்கரஸ் நாடகம்

போலி கட்டுப்பாடு

சென்னை சட்டசபையில் இனாம் மசோதா ஆலோசனைக்கு வந்தபோது அதை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று வந்த தீர்மானத்தைப் பல காங்கரஸ் மெம்பர்கள் எதிர்த்தார்கள். தோழர் சுப்பராயன் (காங்கரஸ் மெம்பர்) அத்தீர்மானத்தை ஆமோதித்தார். ஆனாலும் காங்கரஸ் சபைதான் கட்டுப்பாடுள்ளதாம்.

தடி அடி வாழ்த்து

காங்கரஸ் தொண்டர்கள் தடியடிபட்ட காலத்தில் போலீஸ் தலைமை உத்தியோகஸ்தரைப் பாராட்டிப் பேசிய தோழர் சுப்பராயன் இன்று காங்கரசுக்கு நண்பர், காங்கரஸ் தலைவர் ஆகிவிட்டார்.

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை இந்த காரணத்துக்காக காங்கரஸ்காரர்கள் வைகிறார்கள். ஆனாலும் காங்கரஸ்காரர்களுக்குத்தான் நியாய புத்தி இருக்கிறதாம்.

காங்கரஸ் அரசியல் ஞானம்

சீர்திருத்தத்தின்படி ஏற்படப்போகும் புதிய சட்டசபையில் புகுந்து சீர்திருத்தத்தை உடைத்து அது நடைபெறவொட்டாமல் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற காங்கரஸ்வாதிகள் எந்த யோக்கியதையைக் கொண்டு இனாம் மசோதாவை சீர்திருத்தப்படி ஏற்படப்போகும் புதிய சட்டசபையில் நிறைவேற்றலாம் என்று சொல்லுகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் காங்கரஸ்காரர்களின் அரசியல் ஞானம் இதுதானாம்.

என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

இந்நிலைமையில் கட்டுப்பாட்டுக்கு விரோதமாய் நடந்த தோழர் சுப்பராயன் அவர்களை காங்கரசு என்ன செய்யப்போகிறது? ஆனாலும் காங்கரசில்தான் கட்டுப்பாடு இருக்கிறதாம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.09.1936

காங்கரஸ் ஆர்ப்பாட்டம்

வீண் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதில் பெயர் பெற்றவர்கள் காங்கரஸ்காரர். ஆனால் அந்த ஆர்ப்பாட்டம் கண்ணியமும் பொறுப்பும் வாய்ந்த பதவி வகிப்பவர்களுக்கு அவமதிப்பையுண்டு பண்ணக்கூடியதாயிருந்தால் அதை அறிவாளிகள் ஆதரிக்கவே மாட்டார்கள். இம்மாதம் 2-ந் தேதி இந்தியச் சட்டசபையில் காங்கரஸ்காரர் ஆடிய வெளியேற்ற நாடகமானது தலைவரை அவமதிக்கத்தக்கதாயும் அறிவாளிகள் வெறுக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஜவுளியின் இறங்குமதி வரியைச் சட்டசபையைக் கலக்காது குறைத்துவிட்டது சம்பந்தமாக சர்க்கார் நடத்தையைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற் காகச் சட்ட சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கோவை மெம்பர் தோழர் அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் ஒரு அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வந்தார். தோழர் செட்டியார் பேசியபிறகு எக்கட்சியிலும் சேராத ஸர். கஜ்னாவியும், ஐரோப்பிய மெம்பர் தோழர் ராமஸே ஸ்காட்டும் அவருக்குப் பிறகு எக்கட்சியிலும் சேராத ஸர். ஆர். எஸ். சர்மாவும் பிரேரணையை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். அப்பால் தோழர் கிருஷ்ண காந்த மானவியாவும் டாக்டர் ஜியாவூதீனும், காங்கரஸ் மெம்பர் பந்தும் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். தோழர் பந்துவின் பேச்சுக்கு ஐரோப்பிய மெம்பர் தோழர் இ.எப். ஜேம்ஸ் பதிலளித்தார். அப்பால் தொழிலாளர் பிரதிநிதியான எஸ்.எம். ஜோஷி பேசினார். உடனே விவாதத்தை முடிக்கவேண்டுமெனப் பலர் கூறினர். அப்பால் சர்க்கார் மெம்பர்கள் யாராவது பேச விரும்புகிறார்களா என்று தலைவர் கேட்டு அவர்கள் பேசுவதற்கு அதுதான் தருணம் என்றும் குறிப்பிட்டார். அதன்பேரில் வர்த்தக மந்திரி ஸர். ஜாபருல்லாகான் எழுந்து விவாதத்தில் சொன்ன விஷயங்களுக்கு பதிலளித்தார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காங்கரஸ் பிரதம கொறடாவான ஜனாப் அஸாப் அலி தலைவரிடம் சென்று மேற்கொண்டு காங்கரஸ் மெம்பர்கள் பேச விரும்பவில்லை யென்றும் பிரேரணையை வோட்டுக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். வோட்டுக்கு விடும் விஷயம் விவாதப் போக்கைப் பொறுத்திருக்குமென்று தலைவர் தெரிவித்தார்.

ஸர். ஜாபருல்லா பேசி முடிந்ததும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி தலைவரிடம் சென்று விவாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டு மென்றும் பிரேரணையை வோட்டுக்கு விடாமல் தடுக்கச் சர்க்கார் பொக்கிஷ மந்திரியைப் பேசும்படி கேட்கப்போவதாகவும் தெரிவித்தார்.

அப்பிரேரணையினால் பொக்கிஷ மந்திரியின் இலாகாவும் பாதித்திருப்பதினால் அவர் பேச விரும்பினால் அவருக்கும் சந்தர்ப்பமளிக்க வேண்டியிருக்குமென்று தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தியிடம் தெரிவித்தார். கடைசியில் விவாதத்துக்கு பதிலளிக்க பொக்கிஷ மந்திரி ஸர். ஜேம்ஸ் கிரிக் எழுந்தார். அப்பொழுது மணி 5.45. காங்கரஸ்கட்சித் தலைவர் தோழர் புலாபாய் தேசாய் எழுந்து பிரேரணையைப் பேசித் தீர்த்து விட இது ஒரு சூழ்ச்சியென்றும், ஸர். ஜேம்ஸ் கிரிக் பேச விரும்பினால் முன்னாடியே பேசியிருக்க வேண்டு மென்றும் கூறி வெட்கம் வெட்கம் என்ற கோஷத்துடன் அசம்பிளியை விட்டு வெளியேறினார். ஏனைய மெம்பர்களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். தோழர் தேசாய் சொன்னது சரிதானென்றும் ஆனால் பொக்கிஷ மாதிரி பேச விரும்பு வதினால் அவருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டியது அவசியமென்றும் தலைவர்கூற பொக்கிஷ மந்திரி பேசத்தொடங்கி 6 மணியானவுடன் பிரேரணை பேசி முடிக்கப்பட்டது. இதுதான் காங்கரஸ் வெளியேற்ற நாடகத்தின் மர்மம்.

காங்கரஸ் மெம்பர்கள் சபையை விட்டு வெளியேறி தலைவரை அவமதித்ததோடு நிலாமல் சில காங்கரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் 3 அவமரியாதையான கடிதங்களையும் தலைவருக்கு அனுப்பினார்களாம். ஆகவே பிரஸ்தாப சம்பவத்தைப்பற்றி அசம்பிளித் தலைவர் கனம் ஸர். அப்துர் ரஹிம் அசம்பிளியில் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் “சபையோருக்குத் தலைவரிடம் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் அதனை வற்புறுத்த வேறு முறையுண்டு. அம்முறையை அனுசரிக்காதவரை தலைவர் தீர்ப்பை அசம்பிளி சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாவிட்டால் ஆர்ப்பாட்டம் எதுவும் செய்யாமலாவது கீழ்ப்படிய வேண்டும். இது பற்றிய விவாதத்தை நான் விரும்பவில்லை. மெம்பர்கள் இந்நிலையைப் பற்றி அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அவர்களது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க அவர்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரம் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படும்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

மறுநாள், நிலைமையை அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து காங்கரஸ் கட்சித் தலைவர் தோழர் புலாபாய் தேசாய் “அசெம்பிளியில் அன்று நாங்கள் வெளியேறியது ஒரு தவறை ஏக காலத்தில் கண்டிக்கும் பொருட்டேயாகும். தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லாததினால் நாங்கள் வெளியேறவில்லை. ஆனால் மொத்தத்தில் சம்பவத்தைக் கண்டிக்கும் மூலமாகவும் அதிலும் விசேஷமாக சர்க்காரின் நடத்தையைக் கண்டிக்கவும் தலைவர் தீர்ப்பினால் அடைந்த ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்தவுமே வெளியேறினோம்” என அசம்பிளியில் சமாதானம் கூறி காங்கரஸ் கூத்தை முடித்தாராம்.

“தலைவர் தீர்ப்பினால் அடைந்த ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்து வதற்காக, மெம்பர்கள் அசம்பிளியை விட்டுக் கும்பலாக வெளியேறியது” தலைவரை அவமதித்ததாகுமா ஆகாதா என்பதை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பை சட்ட நிபுணர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறோம்.

பிரேரணையைப் பேசி முடித்து விடலாமென்று எண்ணிக்கொண்டு கடைசி நேரத்தில் பொக்கிஷ மந்திரி பேச எழுந்திருந்ததாகவே வைத்துக் கொண்டாலும் அது எப்படித் தவறாகும்? சட்ட நிபுணரான தோழர் புலாபாய் தேசாய் கோபித்துக்கொண்டது எவ்வாறு நியாயமாகும்? எனக் கேட்கிறோம்.

இந்தியச் சட்டசபைக்குச் சென்ற காங்கரஸ் மெம்பர்கள் ஆக்க வேலை செய்யும் நோக்கத்துடன் செல்லவில்லையென்பது உலகப் பிரசித்தமான விஷயம் பகிஷ்காரங்கள், சட்ட மறுப்புகள், உப்புப்போர், மறியல் முதலியன வெல்லாம் தோல்வியடைந்து காங்கரஸ்காரர்களுக்கு வெளியில் தலை நீட்ட முடியாமலானபோது சட்டமறுப்பை நிறுத்திவிட்டு சட்டசபைகளில் புகுந்து முட்டுக்கட்டை போட்டு சர்க்காரிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கிவிட்டலா மென்று தீர்மானித்தார்கள். காங்கரஸ்காரர் அசம்பிளியில் சென்ற நாள் முதல் இதுவரை அந்தப் பழிக்குப்பழி வாங்கும் வேலையே நடந்து வருகிறது. உருவான வேலை ஒன்றையாவது அவர்கள் செய்ய வில்லை. சர்க்காருக்குத் தோல்வி மேல் தோல்வி என விளம்பரம் செய்து தமது கையாலாகத்தனத்தையும் அரசியல் முட்டாள் தனத்தையும் மறைக்கும் பொருட்டு “தோல்விக்குமேல் தோல்வி” உண்டாக்கினார்கள். அத்தோல்விகள் எல்லாம் வெறும் காகிதத் தோல்விகளே. அந்த தோல்விகளினால் சர்க்காரின் சுள்ளாணிகூட அசையவில்லை. சர்க்கார் தன் போக்கில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அசம்பிளி கூடும் போதெல்லாம் சர்க்கார் தோற்கடிக்க வழி யென்னவென்றால் காங்கிரஸ்காரர் சூழ்ச்சி செய்தும், அச்சூழ்ச்சி களிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள சர்க்கார் மெம்பர்கள் முயல்வதும் ஒரு வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது.

சர்க்கார் செயல்களில் குற்றம் காண்பதே காங்கரஸ்காரர் தொழிலாகப் போய்விட்டது. சர்க்கார் மெம்பர்களும் காங்கரஸ் மெம்பர்களைப்போல மனிதர்கள் தான், காங்கரஸ் மெம்பர்கள் குறும்புக்கு பதில் குறும்பு செய்ய சர்க்கார் மெம்பர்கள் முயன்று அது மன்னிக்கக்கூடிய ஒரு அரசியல் குற்றமே. ஆனால் அந்த குறும்புக்கு சட்ட ஆதரவுண்டு என்பதை மட்டுமே நான் கவனிக்கவேண்டும். தர்ம நியாயங்களை கவனிக்கத் தேவையே இல்லை. அரசியல் சதுரங்கத்தில் தர்ம நியாயங்களுக்கு இடமே இல்லை. சட்ட நியாயங்களுக்குத்தான் இடமுண்டு. அசம்பிளித் தீர்மானங்களை வைஸ்ராய் நிராகரிப்பது தர்ம நியாயப்படி தப்பாக இருக்கலாம்; சட்ட நியாயப்படி தவறல்ல; ஏன்? சந்தர்ப்பத்துக்கு தக்கபடி பிரயோகம் செய்து சர்க்காரைக் காப்பாற்ற தேவையான விசேஷ அதிகாரங்களை யெல்லாம் சட்டம் வைஸ்ராய்க்கு அளித்திருக்கிறது. அதுபோலவே முக்கியமான பிரேரணைகளை வோட்டுக்கு விடவொட்டாமல் பேசித்தீர்த்துவிடுவது தர்ம நியாயப்படி தவறாக இருக்கலாம்; ஆனால் சட்ட நியாயப்படி தவறல்ல, ஏன்? சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்கிறது. பூரண சுயேச்சை நாட்டு பார்லிமெண்டுகளிலும் அந்தப் பேசித் தீர்க்கும் திருவிளையாடல் தாராளமாக நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இம்மாதிரித் திருவிளையாடல்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட அசம்பிளியில் புகுந்து, வீண் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது

காங்கரஸ்காரரின் அரசியல் முட்டாள்தனத்தைக் காட்டுகிறது. தற்கால நிலைமையில் சர்க்காரை எதிர்த்து எதுவும் செய்ய முடியாதென்று கருதியே பழைய அசம்பிளி மெம்பர்கள், எதிர்க்க வேண்டிய காலத்து எதிர்த்தும் ஆதரிக்கவேண்டிய காலத்து ஆதரித்தும் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய காலத்து விட்டுக் கொடுத்தும் ஜனங்களுக்குச் சொற்ப நன்மையாவது செய்து வந்தார்கள். சர்க்காரோடு போராடச் சென்ற காங்கரஸ் வீரர்கள் இதுவரை சாதித்ததென்ன? தபாற்கார்டு விலையில் ஒரு பைசாவையாவது குறைக்க முடிந்ததா? சட்டசபை ரிக்கார்டுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் சர்க்காருக்குத் தோல்வி மேல் தோல்வி ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணலாமே யொழிய ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மைகளைப்பற்றி ஒரு வரியாவது காணமுடியாது.

நானை, சர்க்கார் மெம்பர்கள் வீற்றிருக்கும் ஸ்தானத்தில் புலாபாய் தேசாயும் சத்தியமூர்த்தியும் ரொங்காவும் அவனாசிலிங்கமும் வீற்றிருக்கும்படி நேர்ந்தாலும் பிரேரணைகளைப் பேசித்தீர்க்கும் நாடகங்கள் நடைபெறத்தான் செய்யும். ஏன்? சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அதுவும் ஒரு முக்கியமான அமிசம். சோகரஸமும் ஹாஸ்யரஸமும் இல்லாமல் ஒரு நாடகம் எப்படி ஸ்வாரஸ்யமாக இராத்தோ அப்படியே பேசித்தீர்க்கும் சீன் இல்லாவிட்டால் சட்டசபை நடவடிக்கை களும் ஸ்வாரஸ்யமாக இருக்கமாட்டா. எனவே, “ஐயோ பேசித் தீர்த்துவிடப் போகிறார்களே!” என வாயிலும் வயிற்றிலும் அறைந்து கொள்கிறவர்கள் சட்டசபை ஐதீகங்களை அறியாத அடிமுட்டாள்கள் என்றே சொல்லவேண்டும்.

மேலும் பார்லிமெண்டரி முறைகளையும் கண்டனத் தீர்மானங்களையும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களையும் பேசித் தீர்க்கும் திருவிளையாடல்களையும் நமக்குக் கற்பித்தவர்கள் ஸர். ஜேம்ஸ் கிரிக்கின் வமிசத்தாரே. நமது நாட்டு முனீச்வரர்களும், தர்ம சாஸ்திரகாரரும், கனபாடிகளும், தீக்ஷதர்களும், சாஸ்திரி களும் அல்ல. எனவே தாய் மாமனிடம் குலமும் கோத்திரமும் கேட்ட கதைபோல, நமக்குப் பாடம் கற்பித்தவர்களுக்கே நாம் டிமிக்கி காட்ட விரும்பினால் அவர்கள் இலேசில் விடுவார்களா? கொல்லத்தெருவில் ஊசி விற்கவா போகிறது?

காங்கரஸ்காரர் விரும்பும் பூரண ஸ்வராஜ்யம் வந்தாலும் இந்த நாடகம் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஏன்? ஸ்வராஜ்ய சர்க்காரிலும் எதிர்க்கட்சி இருக்கத்தான் செய்யும். கட்சிப் பிரதிகட்சிகள் உள்ள இடத்தில் தந்திரங்களும் சூழ்ச்சிகளும் இருந்துதான் வரும்.

தோழர் அவினாசிலிங்கம் பிரேரணையை 3 மெஜார்டி வோட்டினால் நிறைவேற்ற காங்கரசுக்கு பலமிருந்ததாம். எனினும் நமது பருப்பு வேகவில்லையே யென காங்கிரஸ்காரர் வருந்தலாம். என்ன செய்வது? இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் எதிரிகளைத் தோற்கடிக்க சட்டசபைச் சட்டங்களில் பொடி வைத்திருக்கும் சட்ட நிபுணர்களைத்தான் அதற்காக நோகவேண்டும். ஸர். ஜேம்ஸ் கிரிக்கின் மீதும், சட்டசபைத் தலைவர் மீதும் முட்டிப் பயன் என்ன?

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.09.1936

காங்கரஸ் அனுபவம்

தொட்டது துலங்காது

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகங்களை ஏற்று நடத்திய காலத்தில் அவைகளின் நிர்வாகங்கள் ஒழுங்காகவும் குழப்ப மில்லாமலும் இருந்தமையால் அப்போது அவைகள் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒருவரும் கூறியது கிடையாது. அப்படிச் சொல்வதற்கு அவசியமும் ஏற்பட இல்லை.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகங்களைக் கைப்பற்றி நடத்திய சில காலத்துக்குள்ளாகவே அவர்கள் நிருவாகம் ஒழுங்காகச் செய்ய முடியாமையால் ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்து விடவேண்டும் என்று தோழர்கள் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியும், திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரும் காங்கரஸ் சார்பாகவே சொல்ல முன்வந்து விட்டார்கள். ஆகவே, இதிலிருந்து காங்கரஸ்காரர்களின் நிர்வாகத் திறமையைப் பொது மக்கள் நன்குணர்ந்து கொள்வார்கள். காங்கரஸ்காரர்கள் எந்தப் பதவியைக் கைப்பற்றினாலும் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறாதென்பதற்கும், அவர்களுக்கு ஒழுங்காக நிர்வகிக்கத் திறமையில்லை யென்பதற்கும், காரணம் அவர்களுக்குள் கட்டுப்பாடு இல்லாததுதான் என்பதற்கும் வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.09.1936

காலித்தனம்

காங்கிரஸ் “காப்பிரைட்டா?”

“கோடசுர” சோஷியலிஸ்டும் அகில இந்திய காங்கரஸ் தலைவருமான பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு இந்தியர்களின் சிவில் உரிமைகளைப் காப்பாற்ற ஒரு சங்கம் கண்டிருக்கிறார். அதற்கு ஆள் சேர்க்கும் பொருட்டு இந்தியா முழுதுமுள்ள பல திறப்பட்ட அபிப்பிராயமுடைய தலைவர்களுக்கெல்லாம் - அரசியல் வாழிகட்கெல்லாம் அவர் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினார். மகாகனம் ஸர். டெஜ்பகதூர் சாப்ரு, பம்பாய் ஸர். கவாஸ்ஜி ஜிஹாங்கீர், சென்னை ஸர். பி. சிவசாமி அய்யர் போன்ற பிரபலஸ்தர்கள் சோஷியலிஸ்டு பண்டிதரின் சிவில் உரிமைப் பாதுகாப்பு சங்கத்தில் சேர முடியாதென்று தக்க காரணங் களுடன் கண்டிப்பாக விடையளித்து விட்டார்கள்.

சட்டமறுப்புக் காலத்தில் மக்களின் சிவில் உரிமைகளுக்கு முட்டுக்கட்டை போட்ட காங்கரஸ் கூட்டத்தின் தலைவராயிருக்கும் பண்டித ஜவஹர்லால் சிவில் உரிமைப் பாதுகாப்புச் சங்கம் ஏற்படுத்தியிருப்பது பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சங்கத்தை ஸ்தாபித்த பண்டித ஜவஹர்லாலின் போக்கோ அவரது சங்க நோக்கத்துக்கு முரணானதாகவே இருக்கிறது. லக்ஷ்மணபுரியில் பாய்பரமானந்தர் ஒரு பிரசங்கம் செய்தபோது சட்ட மறுப்புக் காலத்தில் காங்கரஸ்காரர் ஒழுக்கங்கெட்ட பெண்களை அரசியல் போரில் ஈடுபடுத்தியதாகக் கூறினாராம். அவ்வளவுதான், அதற்கப்புறம் அவரால் பேசமுடியவில்லை. காங்கிரஸ்காரர் கலாட்டாச் செய்து கூட்டத்தைக் கலைத்துவிட்டார்கள்.

அப்பால் அவர் சில இடங்களில் பேச முயன்றபோதும் பல காங்கரஸ்வாலாக்கள் அநாவசியமான கேள்விகள் கேட்டுத் தொல்லை விளைத்தார்களாம். பாய்பரமானந்தர் கூறிய அவமதிப்பான மொழிகளை வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். பாய்பரமானந்தர் இணங்கவில்லை. தாம் அபாண்டமாக எதையும் சொல்லவில்லையென்றும் தாம் சொன்னதை நிரூபிக்கத் தயாராயிருப்பதாயும் அவர் மார்தட்டிக் கூறினாராம். கூட்டத்தைக் கலைப்பதிலும் கலாட்டாச் செய்வதிலும் சமத்தர்களான காங்கரஸ்வாலாக்கள் இப்பொழுதும் பாய்பரமானந்தருக்குத் தொல்லை விளைவித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறார்களாம். இவ்விஷயத்தை பண்டித ஜவஹர்லால் பார்வைக்கு

கொண்டு வந்தபோது கூட்டத்தில் கேள்விகள் கேட்கவும் தமது அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் யாவருக்கும் உரிமையுண்டென்று “சிவில் உரிமை பக்தர்” ஆன பண்டித ஜவஹர்லால் கூறிவிட்டாராம்.

சென்ற மாதம் 28-ந்தேதி புனாவில் லிபரல் கட்சியாரின் தேர்தல் பிரசாரம் ஆரம்பமாயிற்று. அப்பிரசார விழா ஆரம்பத்துக்காக பம்பாய் தலைவர் ஸர். கவரஸ்ஜி ஜிஹாங்கீரும் சென்றிருந்தார். கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும்போது காங்கரஸ் தேர்தல் பிரசார அறிக்கையைக் கண்டித்துப்பேசி, பண்டித ஜவஹர்லால் காங்கரஸால் கெட்டுப்போன பிள்ளை என்று குறிப்பிட்டாராம். உடனே அழகல் முட்டைகள் வீசப்பட்டனவாம். காகிதப்பந்துகள் எறியப்பட்டனவாம். யாரோ மின்சார விளக்குகளையும் அவித்து விட்டார்களாம். கடைசியில் கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்ததாம். கூட்டத்தில் பேச நினைத்திருந்தவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தார்கள்.

இச்செய்திகளை காங்கரஸ் பத்திரிகைகள் மிகப் பாராட்டி கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரமாதமாகப் பிரசுரம் செய்திருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவிலும் இம்மாதிரிக் கலாட்டாக்கள் நடப்பதுண்டு. தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கமிட்டித்தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி பிரசன்னமாயிருந்த சேலம் காங்கரஸ் கூட்டத்தில் சுயமரியாதைத் தொண்டர் தோழர் சித்தையன் தாக்கப்பட்டதை தென்னாட்டார் அறிந்திருப்பார்கள். நாமக்கல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மகாநாட்டின்போது காங்கரஸ்காரர்கள் ஒரு கழுதையை அலங்கரித்து ஊர்வலம் நடத்தியதையும் அப்பால் காங்கரஸ்காரர்களில் சிலர் மகாநாட்டு நிர்வாகிகளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கழுதையை மீட்டுக் கொண்டு போனதையும் நமது வாசகர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

காங்கரஸ் கூட்டங்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களைப் பற்றி அவமரியாதையாகப் பேசுவதும் அவன் இவன் என ஒருமைப் பதங்களைப் பிரயோகம் செய்வதும் வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் கூட்டங்களில் காங்கரஸ்காரர் கல்லெறிவதும் கலாட்டாச் செய்வதும் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்விஷயங்களை கவனித்தால் காங்கரஸ்காரர்களுக்குத்தான் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசவும் பிரசாரம் செய்யவும் உரிமை யுண்டென்றும் ஏனைய கட்சியாருக்கு பேசவோ பிரசாரம் செய்யவோ உரிமையில்லை யென்றும் காங்கரஸ்காரர் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பதுபோல் தோற்றுகிறது.

புனாக் கூட்டத்தில் பேசிய சர். கவாஸ்ஜி ஜிஹாங்கீர் ஒரு மிதவாதி. அரசியல் அனுபவம் உடைய ஒரு பழைய தலைவர். சோஷியலிஸ்டுக் கொள்கைகள் அவருக்குப் பிடிக்காதிருக்கலாம். எனவே சோஷியலிஸ்டு பிரசாரம் செய்யும் பண்டித ஜவஹர்லாலைக் கண்டித்து பேசினார். மிதவாதிகளைக் கண்டிக்க காங்கரஸ்காரருக்கு உரிமையுண்டானால் அபேதவாதிகளையோ காங்கிரஸ்காரர்களையோ கண்டிக்க மிதவாதிகளுக்கு உரிமையில்லையா! ஜவஹர்லாலைக் கண்டித்துப் பேசிய சர். கவாஸ்ஜி

ஜிஹாங்கீர் சபா யோக்கியமல்லாத வாக்கியங்களையும் பிரயோகம் செய்யவில்லை. ஜவஹர்லால் காங்கரஸால் கெட்டுப்போன பிள்ளை என்றாராம். இது ஒரு ஏச்சாகுமா? ஆட்சேபகரமான பதமாகுமா?

மிதவாதிகள் கூட்டத்தில் காங்கரஸ்காரருக்குப் பல்லாண்டு பாட வேண்டுமென்பது காங்கரஸ்காரர் விருப்பமா? தம்மம் கட்சி நோக்கங்களை விளக்கவும் எதிர்க்கட்சியார் திட்டங்களிலுள்ள ஊழல்களை எடுத்துக் காட்டவுமே ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் பிரசாரக் கூட்டம் கூட்டுகிறது. எனவே ஒரு கட்சி கூட்டும் பிரசாரக் கூட்டத்தை ஏனைய கட்சிகள் கலைப்பது மரியாதையாகுமா? யோக்கியப் பொறுப்பாகுமா?

இந்தியர்களுடைய பேச்சு சுதந்தரம், கூட்டச் சுதந்தரம் முதலிய சர்வ சுதந்தரங்களுக்குமாகப் போராடுவதாகக் கூறிக்கொள்ளும் காங்கிரஸ்காரர் இவ்வாறு அயோக்கியத்தனமாக நடந்து கொள்ளலாமா? காங்கரஸ் பெரிய ஸ்தாபனம், பழைய ஸ்தாபனம் என்று கூறப்படுவதினால் காலித்தனம் செய்ய காங்கரஸுக்குத்தான் உரிமையுண்டென்பது காங்கரஸ்காரர் கருத்தா? இந்த அயோக்கியத்தனங்களைத் தடுக்க தேச மகாஜனங்களும் சர்க்காரும் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்யாவிட்டால் அரசியல் வாழ்வே - சுவையற்றதாகிவிடும் - பயனற்றதாகிவிடும். காலிகள் - கூலிகள் கை வலுத்துவிடும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.09.1936

இரண்டும் உண்மையே

2.9.36-ந் தேதி “எது உண்மை?” என்னும் தலைப்பில் “ஜனநாயகம்” பத்திரிகையில் ஒரு உபதலையங்கம் எழுதப்பட்டு அதில் தோழர் பாண்டியன் அவர்களும், தோழர் மந்திரி ராஜன் அவர்களும் கோவை ஜஸ்டிஸ் கட்சி மகாநாட்டில் பேசிய பேச்சின் சுருக்கத்தை தனித்தனி எடுத்துப் போட்டு இவற்றுள் எது உண்மை என்று தெரிய ஆசைப்பட்டிருக்கிறது.

அதைக் காணும் பொதுமக்களில் சிலராவது மயக்கங்கொள்ளக் கூடுமாதலால் இரண்டும் உண்மையே என்று விளக்க ஆசைப்படுகிறோம்.

அதாவது தோழர் பாண்டியன் அவர்கள் கோவை மகாநாட்டுக் கூட்டத்தில் ஜில்லா ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களைப் பற்றி பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டது என்னவென்றால் “ஜில்லாக்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்களில் (Some) சிலர் நாங்கள் போனபோது எங்களைப்பற்றி லட்சியம் செய்யவில்லை.

சிறப்பாக சென்னையில் நாங்கள் போனபோது ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் சிறிதுகூட உதவி செய்யவில்லை, நாங்களே நோட்டீசு போட வேண்டியிருந்தது, நாங்களே பெஞ்சு நாற்காலி போடவேண்டியிருந்தது, நாங்களே விளக்குக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டி வந்தது என்று பேசினார்.

இது சில இடங்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் சிலரின் அற்ப புத்தியைக் காட்டிற்று என்று ஆகுமேயல்லாமல் பொதுஜனங்கள் ஆதரவு இல்லை என்று ஆகுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டுகிறோம்.

இதற்கு விளக்கம் ஏற்கனவே தோழர் ஈ.வெ.ரா. சேலம் பேச்சில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

என்னவென்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பேரால் பட்டம், பதவி, பணம் சம்பாதித்துவரும் சிலருக்கு பிரசாரத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றும், அவர்கள் சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி நடித்து தங்கள் சுயநலத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதிலே கருத்துடையவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

அதே மாதிரி சென்னையில் - பிரசாரக் கமிட்டி சென்றபோது ஒரு ஜஸ்டிஸ் பிரமுகர் என்பவர் சிறிதும் கவலையில்லாமல் இருந்ததோடு பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் பிரசாரத்துக்காக கொடுத்த பணத்தையும் ஒழுங்காக செலவழிக்காமல் பாழாக்கிவிட்டு பிரசாரக் கமிட்டி பிரசாரத்தை

குறை கூறியும் பேசினவருக்கு உடனே பெரியதொரு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டது. அப்படிப்பட்ட சிலருக்கு இன்னமும் சில உத்தியோகங்கள் காத்துக்கொண்டுமிருக்கின்றன.

ஆகையால் தோழர் பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது கட்சியின் பேரால் பயனடைந்து நன்றியறிதல் இல்லாதவர்களைக் குறிவைத்தே ஒழிய பொதுஜன ஆதரவைப்பற்றி அல்ல என்பது அவரது பேச்சிலேயே விளங்கும். தோழர் மந்திரி ராஜன் அவர்கள் கூறியதும் உண்மையே யாகும்.

அதாவது தோழர் ராஜன் அவர்கள் தனியாகவும் பிரசாரக் கமிட்டியாருடனும் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் பொதுஜன ஆரவாரமும் ஆதரவும் ஏராளமாக இருந்தது என்பதோடு தோழர் மந்திரி குமாரசாமி செட்டியார் அவர்கள் சென்ற எல்லா இடங்களிலும் திருநாள்கள் போல் வரவேற்பும் ஆதரவும் இருந்தது என்பது எதிரிகளாகிய பார்ப்பனர்கள் பத்திரிக்கைகளைப் பார்த்தாலும் விளங்கும். ஆதலால் இரண்டும் உண்மையே என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 06.09.1936

“ஏழைப் பங்காளர்” சத்தியமூர்த்தி!

தீண்டாமையொழிப்பு காங்கரஸ் வாலாக்களுக்குக் கட்டிக் கரும்பாம். எளியோர் விடுதலை பால் சோறாம். கிரியாம்சையில் இவையாவும் வாய்ப்பந்தலாகவே இருக்கிறது.

700 மைல் தூரம் கால்நடையாக நடந்து பட்டினிப்பட்டாளம் கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து சென்னைக்குச்சென்றது. சட்டசபையில் நமது விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது அந்தப் பட்டாளத்தின் நோக்கம். “எதற்காக 700 மைல் தூரம் நடத்துவர வேண்டும்! ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வேண்டும்! சட்டசபை மெம்பர்கள் மூலம் சமர்ப்பித்தால் போதுமே” என்றெல்லாம் சர்க்கார் காரணம் கூறிக்கொண்டார்களாம். சட்டசபை செல்ல பட்டாளம் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஏழைகளுக்காகப் பாடுபடும் காங்கரஸ் பிரதிநிதி - அதிலும் தமிழ் மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டித்தலைவர் - தோழர் சத்தியமூர்த்தி என்ன செய்தார் தெரியுமா? உதவி வேண்டிய பட்டாளத்தின் வார்த்தைகளைத் தம் காதில் கூடப் போட்டுக்கொள்ள வில்லையாம். “உங்கள் கொள்கை எங்கள் கொள்கைக்கு மாறானது. காங்கரஸ் பேரால் உதவி செய்ய முடியாது. வேண்டுமானால் தர்மத்துக்காக ஒரு நாளைக்குச் சோறுபோடலாம். காங்கரஸ் மண்டபத்தில் தங்க இடம் தரலாம். சலாம் போய் வாருங்கள்” என ரத்னச் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிட்டாராம். பட்டினிப் பட்டாளத்தின் கொள்கை மாகாண காங்கரஸ் தலைவருக்கே பிடிக்கவில்லையானால் சென்னை சர்க்காருக்குப் பிடிக்கவா போகிறது? ஆனாலும் தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரை இந்தியர் அனைவருக்கும் காங்கரஸே ஏக பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது. ஏழைகள் உதவி நாடிச் சென்றால் தமிழ் மாகாண காங்கரஸ் தலைவர் கையை விரிக்கிறார். அதைப்பார்த்து அழுவதா? சிரிப்பதா?

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 06.09.1936

மறுபடியும் வெளியேறும் நாடகம் இனிப் பலிக்காது!

காங்கரஸ்காரர்கள் பொதுஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காக புது எலக்ஷன் வரும்போதெல்லாம் அதாவது சட்டசபை காலம் காலாவதி ஆகும் போதெல்லாம் தாங்கள் சட்டசபை ஸ்தானத்தை லட்சியம் செய்யாதவர்கள் என்று காட்டிக்கொள்ளுவதற்காக சட்ட சபையைவிட்டு வெளியேறிவிட்டதாக வேஷம் போட்டு நாடகம் நடப்பது வழக்கம். இந்த நாடகத்தை தோழர்கள் பெரிய மோதிலால் நேரு முதல் அநேகர் நடித்துப் பார்த்தாய் விட்டது? அப்படி இருந்தும் இப்போது வேறு வழியில் அதே நாடகத்தை நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இதனாலெல்லாம் பொதுமக்கள் இனி ஏமாந்துவிடமாட்டார்கள்.

இனி காங்கரஸ்காரர் பொது ஜனங்களை ஓட்டுக் கேட்கப்போனால் இதுவரை நீங்கள் சட்டசபையில் சாதித்ததென்ன என்றும், எந்த தடவையாவது, எதிலாவது நீங்கள் வாக்கு கொடுத்தபடி நாணயமாய் நடந்தீர்களா என்றும் கேட்டு முகத்தில் கரியைத் தடவி அனுப்பப் போகிறார்கள் என்பது உறுதி.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.09.1936

காங்கரஸ்காரர் பித்தலாட்டம்

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை

காங்கரஸ் பேரால் அயோக்கியர்
யோக்கியராகிவிட்டார்கள்

ஆனின் யோக்கியதையைக் கவனித்து வோட்டுக்
கொடுங்கள்

தலைவரவர்களே தோழர்களே!

இன்று தேர்தலும் ஓட்டர்கள் கடமையும் என்பதாக பேச இக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் முன்னமேயே அநேக தடவை பேசியிருக்கிறேன்.

தேர்தல்கள் வரும்போதெல்லாம் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பேசுவது சகஜமேயாகும். அதுபோலவே சென்னையில் இப்போது கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷன் நடக்கப்போவதால் அதைப்பற்றி பேச ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

தேர்தல்களுக்கும் கட்சிக்கும் சம்மந்தம் இல்லை

நான் எப்போதும் அதாவது காங்கிரசில் இருக்கும்போது முதலே தேர்தலைப்பற்றிப் பேசுவதாய் இருந்தால் குறிப்பாக ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களைப் பற்றி பேசுவதாய் இருந்தால் **கட்சிகளைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டாம் என்றும் ஆட்களின் தராதரங்களைக் கண்டு ஓட்டு செய்யுங்கள் என்றும் ஓட்டர்களை கேட்டுக் கொள்ளுவது வழக்கம்.**

இம்மாதிரியாக கேட்டுக் கொள்ளும் கூட்டங்களில் கட்சிகளைப்பற்றியும் நான் எப்போதாவது பேசியிருப்பேனேயானால் அது காங்கிரசுக்காரர்கள் கட்சிகளைப் பிரதானப்படுத்தி தங்கள் கட்சியே யோக்கியமான கட்சி என்றும், மற்ற கட்சிகள் குறிப்பாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத்துரோகமான கட்சி யென்றும், கட்டுப்பாடற்ற கட்சியென்றும் கூறி அக்கட்சியிருப்பதாலேயே அக் கட்சியின் பேரால் நிற்பவர்களை இழிவுபடுத்தி பழி சுமத்திக் கூறி மக்களை ஏமாற்றச் செய்துவரும் சூழ்ச்சிக்கும் இழி தன்மைக்கும் பதிலளிக்கும் பொருட்டுத்தான் கட்சிகளைப் பற்றியும் நான் சில சமயங்களில் பேசி யிருப்பேனே ஒழிய வேறில்லை.

இன்று தேர்தல்களில் கட்சி தகராறுக்கும் கட்சித் தொல்லைக்கும் அதிகமாக இடம் ஏற்படுத்தினவர்கள் காங்கிரசுக்காரர்களேயாவார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு தங்கள் கட்சியின் பேரால் தேர்தல்களுக்கு நிறுத்தவும் கட்சியில் சேர்க்கவும் பெரிதும் யோக்கியமானவர்களும் தகுதியானவர்களும் வேண்டிய அளவு கிடைக்காததாலும், வெகு சாதாரண அதாவது பொது ஜனங்கள் மரியாதைக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமில்லாத ஆட்களையே காங்கிரஸ் பேரால் நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறதாலும், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தங்கள் கட்சி பேரால் நிற்கும் ஆட்களின் பெயர்களையும், யோக்கியதைகளையும், நாணயங்களையும், தகுதிகளையும் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்க யோக்கியதை இல்லாததால் கட்சி பெயரையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

காந்திக்கு ஓட்டுக் கேட்பது

மற்றும் காந்தியார் பெயரையும் வேறு யார் யாரோ எதற்காகவோ ஜெயிலுக்குப் போனதையும் சொல்லி ஓட்டு வாங்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

நமக்கு அப்படிப்பட்ட அவசியம் இல்லை. பெரிதும் தனிப்பட்ட நபர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியே நாம் ஓட்டுக் கேட்கின்றோம். கட்சியின் பேர் சொல்ல வேண்டுமானாலும் நாம் தயாராகவே இருக்கிறோம். மற்ற எந்த கட்சிகளையும்விட நம்கட்சி இளைத்த கட்சி அல்ல என்றே சொல்லுவேன். நமது கொள்கை இன்றைய அரசியல், சமுதாய இயல், பொருளாதார இயல் ஆகியவற்றில் காங்கிரசுக்கோ அல்லது மற்ற எந்த கட்சிக்குகோ சிறிதும் பின்னடைந்ததல்ல.

ஆதலால் நாம் அவசியமானால் கட்சிப் பேர் சொல்வதற்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தல்களில் காந்தியார் பெயர் சொல்லி ஓட்டுக் கேட்கிறார்கள். இது சிறிதுகூட யோக்கியப் பொறுப்பான காரியமாகாது என்றே சொல்லுவேன்.

ஏனெனில் காந்தியார் இன்று காங்கிரசில் ஒரு 4 அணா மெம்பராகக்கூட இல்லை. இந்த விஷயம் காங்கிரசுக்காரருக்கும் தெரியும். காந்தியாருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன நடவடிக்கைக்கும் நிர்வாகங்களுக்கும் சிறிதும் சம்மந்தமில்லை. ஏனெனில் ஸ்தல ஸ்தாபன மெம்பர்களுக்கு தலைமை வகித்து அவர் ஸ்தல ஸ்தாபன காரியங்களை நடத்தப் போகிறதுமில்லை.

ஸ்தல ஸ்தாபன சம்மந்தமாய் காந்தியாரிடம் எவ்வித கொள்கையுமில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர் பெயரைச் சொல்லி எப்படிப்பட்ட அயோக்கியருக்கும் ஓட்டு வாங்கிக் கொடுத்து ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடத்தப்படுவது

என்றால் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொன்னது போல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கலைத்துவிட்டு அதன் நிர்வாகத்தை சர்க்கார் வசம் ஒப்புவித்து விடுவதே மேலான காரியமாகும்.

சர்க்கார் யோக்கியமாயிருந்தால்

உண்மையிலேயே சர்க்கார் நியாயமான சர்க்காராய் இருந்தால் இம்மாதிரி பித்தலாட்டம் செய்து ஓட்டர்களை ஏமாற்றி ஓட்டு வாங்கின மெம்பர்களை வெற்றி பெற்றதாக ஒப்புக் கொள்ளாமல் அப்படிப்பட்டவர்களின் தேர்தல்களை ரத்து செய்து விடுவதோடு அப்படி ஏமாற்றி ஓட்டு வாங்கியவர்களின் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை நடத்தி அவர்களை இனி என்றென்றும் தேர்தலுக்கு நிற்க லாயக்கில்லாதவர்களாக செய்து இருப்பார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் அப்படிப்பட்டவர்க்கு பித்தலாட்டப் பிரசாரம் செய்து ஓட்டு வாங்கிக் கொடுத்த பொலிட்டிகல் டவுட் என்னும் கூலித் தரகர்களிடமும் நல்ல நடவடிக்கைக்கு ஜாமீன் வாங்கி என்றென்றும் மேடை ஏற மார்க்கமில்லாமலும் செய்திருப்பார்கள்.

சர்க்கார் அப்படிக்கு இல்லாமல் இந்த மாதிரி ஆட்களை வைத்தே தங்கள் காரியம் சாதித்துக் கொண்டு போகிறவர்களாய் இருப்பதால் சரியான கவலை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்து வருகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

ஜெயிலுக்கு போனதற்கு ஓட்டுக் கேட்பது

ஜெயிலுக்கு போனதற்காக ஓட்டுப் போட வேண்டுமென்று காங்கிரசுக்காரர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அதுவும் யாரோ எப்பொழுதோ எதற்கோ ஜெயிலுக்கு போனதற்காக வேறு யாருக்கோ எதற்காகவோ ஓட்டு போட வேண்டுமென்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு பித்தலாட்டமான காரியமேயாகும். ஜெயிலுக்கு போனவர்களில் பெரும் பான்மையோர்களின் யோக்கியதை எனக்குத் தெரியும். வடநாட்டிலும் வெகுபேருக்கு தெரிந்து கஞ்சிக்கு இல்லாதவர்களும் காலிகளுமே பெரிதும் ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று வட நாட்டுத் தலைவர்கள் பலர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றும் கஞ்சிக்கு மார்க்க மில்லாமலும் சோம்பேறியாய் இருந்தும் திரிகின்ற பிள்ளைகளைப் பார்த்தால் “இங்கு ஏண்டா வீணாய் திரிகின்றாய், அநாவசியமாய் பொது ஜனங்களுக்கு ஏன் தொந்திரவு கொடுக்கின்றாய்? காங்கிரசுப் பேரைச் சொல்லி ஜெயிலுக்குப் போய் செளக்கியமாய் காலம் தாட்டுவது தானே” என்று பொது ஜனங்கள் பலர் சொல்லுவது சகஜமாய் இருக்கிறது.

ஆதலால் ஜெயிலுக்கு போனவர்கள் எல்லோரும் மகா யோக்கியர்கள் என்றோ, தியாகிகள் என்றோ ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்துக்குத் தகுதியானவர்கள் என்றோ அரசியல் ஞானம் உடையவர்கள் என்றோ சொல்லி விட

முடியுமா? அல்லது அங்கு அதிகக் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்று கருதியாவது அதற்கு கூலியாக கார்ப்பரேஷன், ஜில்லாபோர்டு, சட்டசபை, அசம்பிளி வேலை மெம்பர்கள் கொடுத்து விட முடியுமா? நானும் காங்கிரசில் தலைவனாகவும், காரியதரிசியாகவும், நிர்வாக சபையில் முக்கிய பிரதிநிதியாகவும் இருந்திருக்கிறேன். அந்த காலத்தில் ஜெயிலுக்கு போனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு காங்கிரசு பணத்தில் மாத மாதம் செக்கு கொடுத்திருக்கிறேன். போய்விட்டு வந்தவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகையில் சம்பள உத்தியோகமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் பலர் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். இதனால் எப்படி அவர்கள் எல்லோரும் பெரிய தியாகிகளாகவோ அரசியல் ஞானிகளாகவோ ஆகிவிடுவார்கள்?

அன்றியும் அவர்களை தியாகிகள் என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் அந்தப் பெயரைச் சொல்லி கார்ப்பரேஷனுக்கு ஓட்டுக் கேட்பது என்றால் இது ஒரு வியாபாரமா என்று கேட்கின்றேன்.

அதாவது ஜெயிலுக்கு போனதற்கு கூலியா?

நிறுத்தப்பட்ட ஆட்களின் யோக்கியதை

இன்று காங்கிரசின் பேரால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் நபர்களின் யோக்கியதைகளைப் பற்றி நானே எல்லாம் தெரிந்ததாக சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் தோழர்களே சொன்னதையும் சொல்லுவதையும் ‘சுதேசமித்திரன்’, ‘தினமணி’, ‘இந்து’ முதலிய பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளிலும் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கும் விஷயங்களையே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

அதிலும் திருப்தி இல்லையானால் குமரி முதல் வேங்கடம் வரை தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசின் பேரால் நடந்த ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் சார்பாய் வெற்றி பெற்ற ஆட்களில் 100க்கு 75 பேர்களுடைய யோக்கியதைகள் பற்றி காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளிலேயே காணும் யோக்கியதையைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இந்த லட்சணத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கும் காங்கிரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று இன்றும் உங்களை கேட்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் கொடி நாட்டுவது

“ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றால் கார்ப்பரேஷன் ரிப்பன் பில்டிங்கில் காங்கிரஸ் கொடி பறக்கவிடுவோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அக்கட்டத்தின் மீது எந்த எழவு கொடி பறந்தால் தான் ஓட்டருக்கு என்ன லாபம்? காங்கிரஸ் கொடி பறப்பதினால் யூனியன் ஜாக் கொடி ஒழிந்து விட்டது என்று அர்த்தமா? பிரிட்டிஷார் சட்டமும் அவர்கள் ஆதிக்கமும் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் மீது இல்லாமல் போய் விடும் என்று அர்த்தமா?

கேவலம் ஒரு துணிக்கொடி பறப்பதால் என்ன காரியம் ஆகிவிடும்? இதை பாமர மக்களுக்குள் ஒரு மூடநம்பிக்கையைப் பரப்பும் யோக்கியப் பொறுப்பற்ற சூழ்ச்சி என்றுதான் சொல்லுவேன். உண்மையில் காங்கிரஸ் கொடியை பறக்க விடுவதானால் யூனியன் ஜாக் கொடி இந்தியாவில் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படிக்கு இல்லாமல் காங்கிரசுக்கொடி பறக்க விடுவேன் என்பது காங்கிரஸ்காரருக்கு அரசியல் ஞானமில்லாததையும் ஏமாற்று வித்தையில் பித்தலாட்டம் பேசுகிறார்கள் என்பதையும் தான் காட்டும்.

வாஸ்தவத்திலேயே காங்கிரசுக்காரருக்கு அரசியல் ஞானமில்லாததாலும் நிர்வாக அனுபோக மில்லாததாலும் இன்று அவர்கள் வெற்றி பெற்ற ஸ்தல ஸ்தாபன மெல்லாம் குச்சுக்காரிகள் வீடுகள் போலவே ஆகிவருகின்றன. எதில் பார்த்தாலும் கள்ளுக்கடை சண்டை போலவே நடவடிக்கைகள் இருந்து வருகின்றன. இவற்றை காங்கிரஸ் ரிப்போர்ட்களிலிருந்தே பார்க்கலாம். போதாக்குறைக்கு தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் “ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கலைத்துவிட்டுச் சர்க்காரின் நேரடி ஆட்சிக்கு விட்டுவிட வேண்டும்” என்று சொன்னதிலிருந்தே அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு சமயம் அவர் அதற்கு முன்னதாகவே அந்த அபிப்பிராயம் தான் கொண்டு இருப்பார் என்று கருதுவதானாலும், தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் பம்பாயில் பேசியதிலிருந்து பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

அதாவது “இந்தியர்களுக்கு நிர்வாகத்திறமை போதாது, கட்டுப்பாடு இல்லை, நாணயமில்லை” என்று சொல்லி இருப்பவைகளிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளுங்கள். மற்றும் இந்தியர்கள் நிர்வாகத்தில் லஞ்ச மயம் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். இவருக்கு இந்த அனுபவ ஞானம் எப்பொழுது எப்படி வந்தது? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த ஒருவருஷ காலமாய் காங்கிரசுக்காரர் கைக்கு சில நிருவாகங்கள் போன பின்பு அவர்கள் நடத்தையில் இருந்து அறிந்து கொண்டதேயாகும். இந்த இருபது வருஷ காலமாக ஏன் இவர்கள் இப்படிச் சொல்லவில்லை? அப்பொழுது அவைகளின் ஆதிக்கம் ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் கையில் இருந்ததால் இப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் இருந்தது.

கண்டிதாக்கட் ராஜ்யம்

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரைப் பற்றி காங்கிரசுக்காரர்கள் சொன்ன குற்றம் எல்லாம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் கண்டிதாக்கட் ராஜ்யமாய் இருக்கிறது என்று மாத்திரம் சொல்லி வந்தார்களே ஒழிய அவர்களுக்கு நிர்வாகத் திறமை இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

இப்பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் கண்டிதாக்கட் ராஜ்யம் ஒழிந்து எல்லா வேலைகளும் டிபார்ட்டுமெண்டாராலேயே நடந்து வருகிறதா? என்று கேட்கிறேன்.

இன்றும் காங்கிரசுக்காரர் ஆதிக்கத்தில் உள்ள ஜில்லா போர்டுகள் சிலவற்றில் பிரசிடெண்ட் மெம்பர்கள் ஆகியவர்கள் சொந்தக்காரர்கள், குடும்பக்காரர்கள் பேரால் கண்டிதாக்கட் நடைபெறுகின்றது. அதுவும் எஸ்ட்டுமேட்டுக்கு 100க்கு 15, 20, 30 - பர்செண்டு குறைத்துக் கேட்ட கண்டிதாக்கட்டுகளை விட்டு விட்டு தங்கள் குடும்பத்துக்கும் சொந்தக்காரர் களுக்கும் உயர்ந்த தொகைக்கு கேட்டவர்களுக்கும் கண்டிதாக்கட் அனுபவ மில்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சர்க்காருக்கு இது விஷயமாய் புகார்கள் போயும் இருக்கின்றன. புகார்காரர்கள் மீது காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டுகள் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் புகார் கூறியவர்களுக்கும் கொஞ்சம் கண்டிதாக்கட் கொடுத்து சரிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கார்ப்பரேஷனிலும் காங்கிரஸ் கண்டிதாக்கட் ராஜ்யம்

அவ்வளவு தூரம் போவானேன்? இச்சென்னையையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ் கவுன்சிலருக்கு கண்டிதாக்கட் இருக்கிறதா இல்லையா? என்று கேட்கின்றேன். ஆதாரத்தோடு வெளியிட்ட விஷயங்களுக்கு - ஒன்றரை லக்ஷம் துண்டு பிரசுரம் மூலம் வெளியிட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு தோழர் சத்தியமூர்த்தியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார், சாமி வெங்கிடாசலம் செட்டியார் முதல் யாராவது இதுவரை ஏதாவது பதில் சொல்லி இருக்கிறார்களா? தோழர் காந்தியாருக்கும் நகல் அனுப்பப்பட்டது. யாரும் இதுவரை மூச்சுக்கூடக் காட்டவே இல்லை. அதன் பயன் அந்த கண்டிதாக்கட் கவுன்சிலர் மேடையேறுவதற்குத்தான் யோக்கியதை இல்லாமல் செய்ததே தவிர அவர் இன்னமும் காங்கிரசு சார்பாக கார்ப்பரேஷனிலும் அசம்பளியிலும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார். அவரை காங்கிரசிலிருந்து நீக்கவில்லை.

காங்கிரஸ் மெம்பர்களே எத்தனை பேர் “யோக்கியர்களுக்கு காங்கிரசில் இடமில்லை” என்று சொல்லிக் கண்டித்தும் வெளியேறியும் இருக்கிறார்கள்? என்பதை ‘இந்து’ ‘மித்திரன்’ பத்திரிகையை பாருங்கள்.

புதிய ஆள் பிடிப்பது

இவைகளை எல்லாம் பார்த்தும் மற்றொரு கட்சியில் இருப்பதால் தங்கள் ஜபம் செல்லவில்லை; தங்கள் காரியம் ஆகவில்லை; தாங்கள் மதிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் அக்கட்சிகளில் இருந்து வெளிவந்த ஆட்களை காங்கிரசில் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு பதவிகள் அளிப்பதும், அவர்களை விட்டு நம்மை வையச் சொல்லுவதுமான கேவல செய்கை செய்தால் நாட்டில் எப்படி பொதுநலக் கட்சிகளும் ஸ்தாபனங்களும் யோக்கியதை அடைய முடியும் என்று கேட்கிறேன். இந்தியாவில் நாணயமான அரசியல் கட்சி இல்லை என்று தோழர்

சத்தியமூர்த்தியாரே சொல்லுகிறார். காங்கிரசு கூட யோக்கியமான கட்சி அல்ல என்று அவரே ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். இப்படி நடந்து கொண்ட காங்கிரசு எப்படி யோக்கியமான கட்சி ஆக முடியும்? பெரிதும் காங்கிரசுக்கு தேர்தல்களில் நிறுத்த புதிய ஆட்களே அதிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து வெளிவர வேண்டிய வெளியாக்கப்பட்ட ஆட்களே தான் கிடைக்கிறார்கள் என்றால் (50 வருஷத்திய காங்கிரசுக்கு) தகுதி உள்ள ஆட்கள் காங்கிரசில் இல்லை என்றுதானே அருத்தமாகும்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் ஏன் பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு காங்கிரஸ் பேரால் போட்டி போட வேண்டும்? மற்ற கட்சிகளை ஏன் வைய வேண்டும்? என்று கேட்கிறேன்.

பொது ஜனங்களின் வரிப்பணத்தை நல்ல வழியில் பயன்படுத்த வேண்டிய ஸ்தாபனங்களை - சுயராஜ்யத்துக்கு நம்மை தகுதியாக்க கொடுத்திருக்கும் பரீட்சை ஸ்தாபனத்தை இம்மாதிரி பொறுப்பில்லாமல் இவ்வளவு பணம் காசு செலவு செய்து போட்டி போட்டு அங்கு போய் உட்கார்ந்து கொண்டு சங்கராச்சாரிக்கு வரவேற்பு அளிக்கலாமா? கவர்னருக்கு வரவேற்பு நிராகரிக்கலாமா என்கின்ற அற்ப விஷயங்களுக்காகச் சண்டை போடுவதில் நேரத்தை பாழாக்கி இதையே வெற்றி தோல்விக்கு அளவு கருவியாக்குவது என்றால் பொதுக் காரியம் எவ்வளவு தூரம் சின்னப் பிள்ளைகள் காரியமாக நடைபெறுகின்றன என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஒரு மாகாண கவர்னருக்கு அவரது ஆட்சியின் கீழ் இருக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தில் வரவேற்பு அதுவும் மரியாதை சம்பிரதாயத்துக்கு நடந்து வரும் வரவேற்புக் கூட செய்வதில்லை என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் அவர் காலடியில் போய் “மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பிரபுவே” என்று சொல்லுவதும் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் என்று அதே ஸ்தாபன ரிக்கார்டுகளில் எழுதுவதும் என்றால் இவர்கள் எவ்வளவு அற்பர்கள் என்பதையும் எவ்வளவு அறிவற்றவர்கள் என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்த அற்பத்தனமான காரியங்களுக்கு கவர்னர் தக்க பதிலளிக்கக் கருதினால் அது இந்த ஆட்களை சிறிதும் பாதிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அது பொது ஜனங்களை - வரி கொடுக்கும் ஏழைகளை பாதிக்கக்கூடும். அதனால்தான் காங்கிரசுக்காரர்கள் பொறுப்பற்றவர்கள் என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் பேச்சைக் கேட்ட வெள்ளைக்காரர்கள் கவர்னரை மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்களாம்.

அன்றைய கூட்டத்தில் இருந்த வெள்ளைக்காரர்களும் மற்ற வெள்ளைக்காரர்களால் கண்டிக்கப்பட்டார்களாம்.

ஆனால் காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு சாதாரண மரியாதை புத்திகூட வரவில்லை. அதற்கு ஆக இவர்களை எந்த தலைவர்களும் கண்டிக்கவுமில்லை.

இதே போல காங்கிரஸ்காரர்களில் ஒரு அம்மாள் கவர்னர் சபைக்கு வந்த போது மற்றவர்கள் - மற்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த மரியாதை கூட செய்யாமல் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தார்களாம். இதே மாதிரி அசெம்பிளியிலும் அகௌரவமான பலகாரியம் செய்தார்களாம். செய்து விட்டு பொய் சமாதானங்களைச் சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளவும் பார்க்கிறார்கள். இதனால் காங்கிரசுக்காரருக்கு யோக்கியமில்லை என்று விளங்கு வதோடு ஆண்மையும் இல்லை என்பதும் விளங்கவில்லையா? என்று கேட்கின்றேன்.

நேற்றுக்கூட இந்திய சட்டசபையில் கவர்னர் ஜனரல் பிரபுவின் ஒரு உத்திரவு வாசிக்கப்படும் போது காங்கிரசுக்காரர்கள் பூனை போல் கத்தினார்களாம். இவை எல்லாம் பெரிதும் அசோசியேட் பிரஸ் செய்திகளே தவிர எனது கற்பனை அல்ல. ஆகவே எவ்வளவு அற்ப புத்தி படைத்தவர்கள் காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். நான் வெள்ளைக்காரரையோ சர்க்காரையோ கும்பிடும்படி சொல்லவில்லை. மனுஷத் தன்மையும் மரியாதையும் ஒழுங்கும் வேண்டாமா என்றுதான் கேட்கின்றேன்.

காங்கிரசின் சிக்கனம்

மற்றும் காங்கிரசுக்காரர் மிகவும் மிகவும் சிக்கனக்காரர்களாம்.

ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் மிக்க ஊதாரிகள் என்றும் காங்கிரசுகாரர்கள் சிக்கனக்காரர்கள் என்றும் மேடையில் பேசுகிறார்கள்.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் பாருங்கள். நேற்று தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் சிம்லாவில் ஒலிபரப்பும் கருவி மூலம் பேசிய பேச்சில் மாகாண கவுன்சிலர்களுக்கு ஆளுக்கு மீ 1 - க்கு 300 ரூபாயும் 200 - போல் படிச்செலவும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்திய சட்டசபை (அசம்பளி) மெம்பருக்கு மீ 500 ரூ சம்பளமும் முன்னுறு ரூபாய் செலவும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதாவது வருஷ மெல்லாம் பெண்ஜாதியுடன் முதல்வகுப்பு வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும்படியும், படி வேண்டும் என்றும் பேசி இருக்கிறார். இந்த யோக்கியர்கள்தான் மந்திரியானால் மீ 500 ரூ சம்பளத்துக்கு மேல் வாங்க மாட்டார்களாம். இதை யோசித்துப் பாருங்கள். தோழர் சி.ஆர்.ரெட்டியார் அவர்கள் காங்கிரசுக்காரர் என்ற ஹோதாவில் பெற்ற யூனிவர்சிட்டி வைஸ் சான்ஸ்லர் வேலைக்கு இன்றும் மாதம் 2000 ரூ சம்பளமும் 500 போல் படியும் பெற்று வருகிறார். அவரும் இதுவரை காங்கிரசில் ராஜிநாமாக் கொடுக்கவில்லை. காங்கிரசுக்காரர்களும் அவரை நீக்கவில்லை. இவ்வளவோடு மாத்திரமா? இதற்கு அவரிடத்தில் அதாவது இந்த மாதிரி காங்கிரசுக் கொள்கைக்கு விரோதமான காரியம் செய்ய அவரை அனுமதித்து அவரிடம் லஞ்சம் வாங்கிக் கொள்கிறார்களாம்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் சொல்லுகிறபடி நடப்பதானால் நமது மாகாணத்திற்கு ஏற்பட்ட 250 மாகாண சட்டசபை மெம்பர்களும் ஆள் ஒன்றுக்கு மீ 300 ரூ சம்பளமும் 200 ரூ படியும் என்றால் மீ 1 க்கு 125000 ரூபாயாகிறது. வருஷம் 15 லக்ஷம் ரூ. ஆகவில்லையா என்று கேட்கின்றேன்.

அதுபோலவே இந்திய சட்டசபை மெம்பர்களுக்கும் ஆள் 1க்கு மீ 500 ரூ. சம்பளமும் 300 ரூ. படியும் என்றால் சுமார் 350 மெம்பர்களுக்கு மீ சுமார் 300000 ரூபாய் வீதம் வருஷம் 35 லட்சம் ஆகவில்லையா என்று கேட்கின்றேன். இது பொது ஜனங்கள் பணம் பாழாகின்ற ஊதாரி முறையா அல்லது சிக்கன முறையா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்தப்படி கொள்ளை அடிப்பவர்கள் தான் காங்கிரசு அகராதிப்படி தேச பக்தர்களும் தியாகிகளும் ஆவார்கள் என்று அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது.

ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் இந்தப்படியெல்லாம் இதுவரை செய்யவே இல்லை. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இம்மாதிரியான ஆபாசமும் கொள்ளையும் அக்கிரமமும் இல்லவே இல்லை.

ஓட்டுகளுக்காகப் பேசவில்லை

உங்களுடைய ஓட்டுகளுக்காக நான் இவற்றை எடுத்துச் சொல்ல இங்கு வரவில்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி காங்கிரசார் குறை கூறுவதற்கும் அக்கட்சித்தலைவர்களை இழித்துக் கூறுவதற்கும் சமாதானம் சொல்லுவதற்கு ஆகவே இவற்றை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் நான் போய் பேசிவிட்டு வந்த ஊர்களுக்குப் போய் ஜஸ்டிஸ்கட்சியாரைப் பற்றியும் என்னைப் பற்றியும் பேசியவற்றை நான் கேள்விப்பட்டேன். நான் சொன்னவற்றில் எதையும் மறுக்க அவர்களுக்கு யோக்கியதையில்லாமல் இழிதன்மையாய் பொய்யும் பழியும் சுமத்தி பேசி இழித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கண்டிப்பதே யில்லை.

அநேக அற்பர்கள் ஈனப்பிறவிகள் நான் காங்கிரசில் பணம் எடுத்துக் கொண்டதாக பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான அயோக்கியர்களை வைத்து கட்சிப் பிரசாரம் நடத்தினால் அக்கூட்டத்துக்கும் அக்கட்சிக்கும் அக்கட்சி தலைவர்களுக்கும் எப்படி மரியாதை ஏற்பட முடியும்? கூட்டத்தை கலைக்க பார்க்கிறார்கள், நம்ம கூட்டங்களில் வந்து அயோக்கியத்தனமாய் காந்திக்கு ஜே போடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

வெள்ளைக்காரர்கள் இடம் சில பார்ப்பனர்களும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் சென்று நாம் அவர்களை கூட்டங்களில் வைவதாக கண்ணீர் வடித்தார்களாம். இது மாய அழகை என்றே சொல்லுவேன்.

இவர்கள் நம்மை தேசத்துரோகிகள், வெள்ளையர்கள் தாசர்கள், தேசத்தை காட்டிக் கொடுத்தவர்கள் என்று சொன்னால் நாம் இவர்களை சமூகத்துரோகிகள், மனித சமூக விரோதிகள், வெள்ளையர்கள் சந்ததிகள், தேசத்தை கூட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று சொல்லி இனி அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் ஏன் தடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன். அவர்கள் நம் சமூகத்தை, நம் கொள்கைகளை, நம் நாணயத்தை, நம் சுயமரியாதையை எல்லாவற்றையுமே வைகிறார்கள். கூலிகளுக்குக் காசு கொடுத்து வையச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது அதை எப்படி நிறுத்துவது என்று கேட்கின்றேன்.

ஆதலால் காங்கிரசுகாரர்கள் ரோஷமுடையவர்களானால் மற்றவர்கள் ரோஷத்துக்கு பங்கம் வரும்படி எந்தக் கூலியும் பேசாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அது இல்லாமல் கூலிகளுக்குக் கூலி கொடுத்து வையச் சொல்லிவிட்டு நாம் சமாதானம் சொன்னால் வெள்ளையர்களிடம் போய் வைகிறானே, வைகிறானே என்று அழுவதில் என்ன நாணயம் என்று கேட்கிறேன்.

ஒரு சீட்டு – தொழிலாளர் பிரச்னை

கடசியாக ஒரு தோழர் தலைவர் மூலம் ஒரு சீட்டு அனுப்பி இருக்கிறார். அதில் பெயர் ஒன்றும் இல்லை. ஆன போதிலும் அச்சீட்டில் கண்ட விஷயங்களுக்கு பதில் சொல்லுகிறேன்.

“ஜஸ்டிஸ் கட்சி இதுவரை தொழிலாளிகளுக்கு செய்தது என்ன? இனிச் செய்யப்போவது என்ன?” என்று அச்சீட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிலாளர் யார்?

நமது நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நன்மை என்றால் என்ன? தொழிலாளர்கள் என்றால் யார்? என்பது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினையாகும். இப்போது இங்கு யந்திர சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள் தான் தொழிலாளர்கள் என்ற உரிமையைப் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அவர்களுடைய சம்பள உயர்வு, வேலை நேரம் கம்மி ஆகியவற்றையே தொழிலாளர் நன்மை என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சட்ட சபையிலோ, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலோ சில ஸ்தானங்கள் கொடுத்து விட்டால் தொழிலாளர்கள் உரிமை நிறைவேற்றிவிட்டதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவே விடுதலை அளித்துவிடாது. இன்னும் அனேக காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கிறது.

யந்திர சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இந்தியா பூராகிலும் உள்ள உண்மையான தொழிலாளர்களில் வீசம் பங்கு கூட ஆகமாட்டார்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இந்தியாவில் உண்மையான தொழிலாளர்கள் என்பவர்கள் மண் வெட்டியிலும் கலப்பையிலும் வேலை செய்யும் விவசாயக் கூலிகளும், மூட்டை முடிச்சு சுமப்பவர்களும், வண்டி இழுப்பவர்களும், கட்டடம் கட்டும் வேலைக்காரர்களும், மற்றும் வெளுத்தல், சிரைத்தல், கூடை முறம் பின்னல், சட்டி பாளை செய்தல், மரம் இரும்பு வேலை செய்பவர்கள் போன்ற சரீர வேலைக் கூலிக்காரர்கள் முக்கிய தொழிலாளிகள் ஆவார்கள்.

என்றாலும் அதைவிட முக்கிய தொழிலாளிகள் யார் என்றால் ஜாதியினால் - பிறவியில் மற்ற மக்களுக்கு அடிமை வேலை செய்பவர் என்று பிரித்து ஒதுக்கி, தாழ்த்தியும், இழிவு படுத்தியும் வைத்திருக்கும் தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்களே இன்று உண்மையான தொழிலாளிகளாவார்கள். அதற்கடுத்தாற் போல் அடிமை என்றும் சூத்திரன் என்றும் கூறப்படும் பார்ப்பனரல்லாத சமூகமே தொழிலாளி வர்க்கமாக கருதப்பட்டு வருகிறது.

இந்த இரு சமூகத்தின் மேன்மையும் முன்னேற்றமும் தான் முதலாவதான தொழிலாளர் நன்மையான காரியமாகும். பிறகு நான் முதலில் கூறின விவசாயக் கூலி முதலிய சமுதாய மக்கள் வாழ்வுக்கு ஆக வேலை செய்யும் மற்ற கூட்டம் தான் இரண்டாவது தொழிலாளர்கள் கூட்டமாகும். அப்புறம் மூன்றாவது தான் யந்திர சாலைகளில் கூலியையும் நேரத்தையும் ஒப்பந்தம் பேசிக் கொண்டு வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஆகும்.

இன்று இந்த தொழிலாளிகளின் நிலைமை முன் கூறப்பட்ட முதலாவது இரண்டாவதான தொழிலாளிகளின் 100-க்கு 90 பேர்கள் நிலையைவிட மேலான நிலையேயாகும்.

இன்று அவர்களைப்பற்றி நினைப்பதற்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை விட இந்தியாவிலேயே வேறு கட்சி இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

தொழிலாளர் விடுதலையே “ஜஸ்டிஸ்” கட்சி லக்ஷ்யம்

ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பமே பிறவியில் தொழிலாளியாகவும் இழி மக்களாகவும் கருதப்பட்டு தாழ்த்தி அழுத்தி வைத்திருக்கும் மக்களின் விடுதலைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதே ஆகும். அந்த துறையில் அக்கட்சி இந்தியாவில் யாரும் செய்திராத அரும்பெரும் காரியத்தை செய்து இருக்கிறது.

இயந்திர சாலைத் தொழிலாளிக்கு ஆக செய்யப்படும் காரியத்தால் பொதுத் தொழிலாளர்களான 100க்கு 90 தொழிலாளிகளின் குறைகள் நீக்கப்பட்டுவிடமாட்டாது.

யந்திர சாலைத் தொழிலாளிகளின் நலம் என்பது அரசியல் காரியம் போல் தந்திரமானதாகத்தான் இருக்கிறது. இவர்கள் பெயரைச் சொல்லி இரண்டொரு ஆள் சட்டசபைக்குப் போகலாம்; இரண்டொரு ஆள் சோம்பேறியாய் வயிறு வளர்க்கலாம்; அல்லது 2 அணா 1 அணா கூலி

உயர்த்தலாம்; கால்மணி அரைமணி நேரம் குறைக்கலாம். இதனால் சரீரத்தால் சதா பாடுபடும் நேரமும் கூலியும் நிஷ்கரிசையில்லாத மிருகங்கள் போன்ற உயிர்ப்பிணங்களுக்கு என்ன மார்க்கம் என்று கேட்கின்றேன்.

தொழிலாளிக்காக வேலை செய்பவன் முதலில் பிறவித் தொழிலாளிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் மனப்பான்மையில் இருக்கும் நாம் கீழானவர்கள் தொழில் செய்ய பிறப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது மாற்றப்பட வேண்டும். அதில்லாமல் தொழிலாளிகள் நன்மையை பேசுவது முதலாளிகளின் கூலித் தன்மையேயாகும்.

பொது உடமை கொள்கையின் கீழும் முதல் முதல் சரீர பிரயாசைத் தொழிலாளிகள் நன்மைதான் கவனிக்கப்படும். அதற்கு உதாரணமும் சோவியத் தேசத்தின் தேசியக் கொடி உருவம், கப்பரக் கத்தியும் சம்மட்டியுமாகும். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட மக்களாகிய பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தைப் பற்றியும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமூகத்தைப் பற்றியும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் எவ்வளவோ நன்மை செய்து வருகிறார்கள். அதற்கு ஆகவே அந்த கட்சியும் இருந்து வருகிறது. மற்ற தொழிலாளிகளுக்கும் அதாவது யந்திர சாலைத் தொழிலாளிகளுக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதாவது தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரும் சாமி வெங்கிடாசல செட்டியாரும் செய்து வரும் நன்மையை விட எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாகவே செய்து வருகிறார்கள்.

ஆதலால் அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு உதவியாய் இருந்து பலம் சேர்த்துக் கொடுப்பார்களானால் இன்னும் அதிகமான காரியம் செய்வார்கள்.

குறிப்பு:- 08.09.1936 ஆம் நாள் சென்னை நேப்பியர் பார்க்கில் நடைபெற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சி பொதுக்கூட்டத்தில் ‘தேர்தலும் ஓட்டர்கள் கடமையும்’ என்பது பற்றி ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 13.09.1936

தேசியப் பத்திரிகைகளின் போக்கு

ஸர்.ஸி.பி. ராமசாமி அய்யர் திருவிதாங்கூர் திவானாக நியமிக்கப்பட்டு விட்டாராம். தேசியப் பத்திரிகைகளும் செமி-தேசியப் பத்திரிகைகளும் பத்திரியாய் அவரைப் பற்றி எழுதுகின்றன. சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் தேசியம் என்றால் பிராமணியம் என்றுதான் பொருள்.

எனவே ஒரு பார்ப்பனர் திவான் ஆனதைப்பற்றி பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் செமி - பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஸர்.ஸி.பி. திருவிதாங்கூர் திவான் ஆனதைப்பற்றி நாம் பொறாமைப்படவுமில்லை. ஏன்? அதைப்பார்த்துப் பொறாமைப் படக்கூடிய நிலையில் நாம் இப்பொழுது இல்லை. திவான் பதவியை விட பதின்மடங்கு பொறுப்பும் பெருமையும் வாய்ந்த பதவிகளை நம்மவர்கள் வகித்து வருகையில் - மேலும் வகிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் மிகுந்து வருகையில் - எவ்வளவு உயரிய பதவிகளை வகிக்கவும் நம்மவர்களுக்கு லாயக்குண்டு என்ற உண்மை வெளியாகி உறுதி பெற்று வருகையில், ஸர்.ஸி.பி. திருவிதாங்கூர் திவான் ஆனதைப்பற்றி நாம் பொறாமைப் படக் காரணமில்லை. மேலும் ஜில்லா கலக்டராயிருந்த பார்ப்பனர்கள் பரோடா போன்ற சமஸ்தானங்களில் திவான் உத்தியோகம் பெற்றிருக்கையில், சென்னை மாகாணச் சட்ட மந்திரியாகவும், இந்திய சர்க்கார் ஆக்டிங் சட்ட மந்திரியாகவும், ஆக்டிங் வர்த்தக மந்திரியாகவும் இருந்தவரும், வட்டமேஜை மகாநாட்டு ஆலோசனைக் கமிட்டி மெம்பராகவும் வெள்ளைக் காகித அறிக்கையைப் பரிசீலனைச் செய்ய மன்னர் மண்டலத்தார் நியமனம் செய்த கமிட்டித் தலைவராகவும் இருந்தவரும் மற்றும் பொதுவாழ்வில் முக்கிய ஸ்தானம் வகித்தவருமான ஸர்.ஸி.பி.க்கு திருவிதாங்கூர் திவான் பதவி அவ்வளவு பெரிய பதவி யென்று நாம் கருதவுமில்லை. மற்றும் அப் பதவியைப் பெற அவர் எவ்வளவோ காலம் தவம் கிடந்திருக்கையில் கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னாடியே அவருக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்பது தான் நமது கவலை.

ஆனால் ஸர். ஷண்முகம் கொச்சி திவானாக நியமனம் பெற்ற பொழுது, திவான் பதவிக்கு லாயக்குடைய கொச்சிப்பிரஜைகளின் உரிமை அலக்ஷியம் செய்யப்பட்டு விட்டதென்று சென்னை “ஹிந்து” பத்திரிகை கிண்டலாக எழுதியது. ஆனால் ஸர்.சி.பி. விஷயத்தில் “ஹிந்து” பத்திரிகை

அந்த நியாயத்தை ஏன் மறந்து விட்டதோ தெரியவில்லை. “திருவிதாங்கூர் திருவிதாங்கூர் வாசிகளுக்கே” என்ற கிளர்ச்சி இப்பொழுதும் திருவிதாங்கூரில் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. திருவிதாங்கூர் ஹைக் கோர்ட்டு பிரதம நீதிபதி பதவிக்கு கொச்சி சமஸ்தானத்திலிருந்து ஒரு பார்ப்பன நீதிபதியை திருவிதாங்கூர் சர்க்கார் நியமித்ததைக் கண்டித்து திருவிதாங்கூர் சட்டசபையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானங்கூடக் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த நியமனம் மகாராஜா இஷ்டத்தைப் பொறுத்ததாகையால் அதைப் பற்றிச் சட்டசபையில் விவாதிக்கக்கூடாதென்று திவான்-பிரசிடெண்டு அந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நிராகரித்து விட்டார்! சாத்தியமானவரை எல்லா உத்தியோகங்களையும் லாயக்குடைய திருவிதாங்கூர் பிரஜைகளுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி சுமார் 60 வருஷகாலமாக திருவிதாங்கூரில் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் வருகிறது.

அந்தக் கிளர்ச்சி தாங்கமுடியாத எல்லையை அடைந்ததினால் தான் எம்.இ.வாட்ஸ் (இவர் திருவிதாங்கூரில் பிறந்து வளர்ந்து கடைசியில் ஆங்கிலேயராகி லண்டனில் பாரிஸ்டர் தொழில் நடத்தியவர்) என்ற ஆங்கிலோ இந்தியரையும் திவான் பகதூர் வி.எஸ். சுப்பிரமணியய்யரையும் ரீஜண்டு மகாராணியார் சேது லக்ஷ்மிபாய் திவான்களாக நியமித்தனர், இப்பொழுதும் திவான் பதவிக்குத் தகுதியுடையவர்கள் திருவிதாங்கூரில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். திருவிதாங்கூர் ஹைலர் சீப்சி்க்ரிட்டரியாக இருக்கும் டாக்டர் குஞ்ஞன் பிள்ளை சமஸ்தானத்தில் பல உத்தியோகங்கள் வகித்து அனுபவம் பெற்ற திருவிதாங்கூர் சுதேசி. இங்கிலாந்தில் உயர்தரக் கல்வி கற்று பல பட்டங்கள் பெற்றவர். பிரிட்டிஷ் இந்திய சர்க்கார் ஆதரவில் நடைபெறும் பல டிபார்டுமெண்டுக் கூட்டங்களில் பங்கு கொண்டு அனுபவம் பெற்றவர். மற்றும் அகில இந்தியப் புகழ்பெற்ற சர்தார் கெ.எம்.பணிக்கரும் ஒரு திருவிதாங்கூர் பிரஜையே. அவர் இப்பொழுது மன்னர் மண்டலக் காரியதரிசி என்ற பொறுப்பான பதவியில் இருக்கிறார். மற்றும் ஜினீவா சர்வதேச சங்கத்தில் ஒரு பொறுப்பான பதவி வகிக்கும் டாக்டர் பத்மநாப பிள்ளையும் ஒரு திருவிதாங்கூர் பிரஜையே. மைசூர் நிர்வாக சபை மெம்பராக இருந்து பென்ஷன் பெற்று இப்பொழுது திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம் கோட்டயத்தில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தோழர் மாத்தனும் திருவிதாங்கூர் பிரஜையே. மாஜி சென்னை நீதிபதியும் இப்பொழுது திருவிதாங்கூரில் தமது குடும்ப வீட்டில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருப்பவருமான டாக்டர் கிருஷ்ணர் பண்டாலையும் ஒரு திருவிதாங்கூர் பிரஜையே. தோழர்கள் மாத்தனும் பண்டாலையும் பென்ஷன் பெற்றவர் களானாலும் கிடுகிடு கிழவர்களாகிவிட வில்லை. தற்காலத் திவான் ஸர். ஹாபிஜல்லாவைப் போல் சக்தியுடையவர்களே. சென்னை சர்வகலா சங்க பொருளாதார புரபசரும் நிபுணருமான டாக்டர் மத்தாயியும் ஒரு திருவிதாங்கூர் பிரஜையே. இம்மாதிரியே யோக்கியதையுடைய

திருவிதாங்கூர் பிரஜைகள் திருவிதாங்கூரிலும் பிரிட்டிஷிந்தியாவிலும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். “திருவிதாங்கூர் திருவிதாங்கூர் வாசிகளுக்கே” என்ற கிளர்ச்சி வலுப்பெற்றிருக்கும் இக்காலத்திலே, திவான் பதவிக்கு யோக்கியதையுடைய எத்தனையோ திருவிதாங்கூர் பிரஜைகள் இருக்கையில், ஸர். ஸி.பி. யை திவானாக்கியது ஒழுங்கா என சென்னை “ஹிந்து” வைக் கேட்கிறோம். ஸர். ஷண்முகத்தையோ, திவான்பகதூர் ராமசாமி முதலியாரையோ, டாக்டர் சுப்பராயனையோ திவானாக நியமித்திருந்தால் “திருவிதாங்கூர் திருவிதாங்கூர் பிரஜைகளுக்கே” என்ற நியாயத்தை “ஹிந்து” வற்புறுத்தாதிருக்குமா என்றும் கேட்கிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 13.09.1936

சுதேச சமஸ்தானமும் வகுப்புவாதமும்

வகுப்பு வாதமும் காங்கிரசும் என்பது பற்றிச் சென்ற வாரம் “குடி அரசில்” தலையங்கம் எழுதி இருந்தோம். அதன் முக்கிய கருத்தெல்லாம் பல மதம், பல ஜாதி, பல வகுப்பு என்பதாக பிரிவினையுள்ள மக்கள் அடங்கிய நாடு எந்த நாடாய் இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் வகுப்புணர்ச்சிகளும், வகுப்பு வாதங்களும் இல்லாமல் இருக்காது என்பதும் வகுப்புணர்ச்சியை மதித்து ஏதாவது ஒரு வழியில் அதை சமாதானப்படுத்தி அடக்க முடியாமல் அதோடு போர் தொடுக்கும் வரையிலும் எரிகிற நெருப்பை பெட்ரோல் எண்ணெய் ஊற்றி அவிக்கக் கருதும் மூடன் செய்கை போல் வகுப்பு வாதம் வளர்ந்து கொண்டே தான் வரும் என்பதுமேயாகும்.

அதோடு கூடவே வகுப்பு வாதம் இந்தியாவில் பல ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே வேறு பல பெயர்களால் இந்திய மக்களுக்குள்ளாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது என்றும் அதன் காரணமாகவே மக்கள் சமூகத்துக்கு அடிக்கடி தொல்லையும், துன்பமும் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

வகுப்புவாதம் புதியதல்ல

இப்பொழுதும் இன்னும் சற்று விளக்கமாய் தெரியவேண்டுமானால் வேதகாலம் என்பதில் ஏற்பட்டிருந்த கருப்பர்கள், வெள்ளையர்கள் சண்டையும், சாஸ்திரங்களில் இருந்து வந்த பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்கின்றதாகிய வருணாச்சிரம தர்மமும், புராண காலங்களில் இருந்து வந்த தேவ அசுர யுத்தங்களும், தேவர்கள் - ராக்ஷதர்கள் யுத்தங்களும், சரித்திர காலத்தில் இருந்து வந்த ஆரியர் - திராவிடர் சண்டைகளும், முஸ்லீம்கள் படையெடுப்பும் முதலிய காரியங்கள் போதுமான ஆதாரம் என்றே சொல்லுவோம்.

இவைகள் மாத்திரமல்லாமல் சுமார் இந்தியாவின் 1000வருஷ ஆட்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும் அரசியல் காரணம் அல்லாமல் வகுப்பு காரணமாகவே அரசியல் ஏற்பட்டும் நடைபெற்றும் வந்திருப்பதும் விளங்கும்.

ஒரு காலத்திலாவது வகுப்பு காரணமில்லாமல் கொள்கை காரணமாக கிளர்ச்சிகள் நடந்ததாகச் சொல்லுவதற்கு உண்மைச் சரித்திர ஆதாரம் எதுவுமே காண முடியாமல் இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ள இந்தியாவுக்கு இன்று மாத்திரம் ஒரு கூட்டத்தார் அதுவும் தாங்கள் அரசியலிலும் சமூக இயலிலும், பொருளாதார இயலிலும் உச்சஸ்தானத்தில் இருக்கின்றோம் என்ற காரணத்துக்காகவும், மற்றவர்களும் அந்த ஸ்தானத்துக்குப் போட்டி போட ஆரம்பித்து விட்டார்களே என்பதற்கு ஆகவும், அறிவும் உணர்ச்சியும் பெற்ற மற்றக் கூட்டத்தாரை அழுத்தவும் தலை எடுக்கவொட்டாமல் தடுக்கவும் கருதி, முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்று கருதுபவர்களையெல்லாம் வகுப்பு வாதம் வகுப்புவாதம், தேசத்துரோகம் தேசத்துரோகம் என்று குறைகூறுவதால் அடக்கி விடவோ தடுத்து விடவோ கூடுமா என்று கேட்கின்றோம்.

“50 வருஷ காலமாய் இந்திய மக்களுக்கு காங்கிரசானது தேசிய ஞானம் போதித்து வந்தும்” இன்று “இந்த 50 வருஷ காலமாய் இல்லாத வகுப்பு வாதம் தலைவிரித்து ஆடுகிறது” என்றால் அது மக்களுக்கு தேசிய ஞானம் இல்லாத குறையா, அல்லது தவிர்க்க முடியாததும் தடுக்க முடியாததுமான வகுப்புவாதத்தின் இயற்கை வலிமையா என்று கேட்கின்றோம்.

முந்திய கட்டுரையில் “சர்க்காருடைய தூண்டுதல்” அல்லாமலேயே 1916ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் முஸ்லீம்களுக்கு தனித்தொகுதி மூலம் வகுப்பு வாரிப்பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க சம்மதித்து அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்புக்கொண்டது என்கின்ற விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம்.

காந்தி ஆதரித்த வகுப்பு வாதம்

அப்படி 1916ம் வருஷம் ஒப்புக்கொண்ட காங்கிரஸ் இன்று அதே முஸ்லீம்களுக்கு அதே சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதும் சர்க்கார் மக்களைப் பிரித்தாள வேண்டி இம்மாதிரி வகுப்புத் தீர்ப்பு கொடுத்தார்கள் என்று குறைகூறுவதும் முரணான சங்கதியா அல்லவா என்று கேட்பதோடு காந்தியார் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் “சரித்திர சம்மந்தமான காரணங்களைக் கொண்டு முஸ்லீம்களுக்கு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டியதுதான்” என்று ஒப்புக் கொள்வதும் இப்பொழுது காங்கிரஸ் வகுப்பு தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவ தில்லை என்று சொல்லுவதும் இந்த மத்தியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு காங்கிரசும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ராஜி பேசி வகுப்புவாரி உரிமை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும், முஸ்லீம் வகுப்பு தீர்ப்பை காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, ஆனாலும் அதற்கு எதிர் பிரசாரம் செய்யக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் வேலைத்திட்டத்தில் காட்டிக் கொள்வதும், வகுப்புத் தீர்ப்புக் குறையைப் பற்றி அந்நிய அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பம் போடுவது இழிவு என்றும் சுயராஜ்யம் வந்தால் வகுப்புத் தீர்ப்பு தானே ஒழிந்து விடும் என்றும் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லால் சொல்லுவதும், முஸ்லீம் வகுப்புத் தீர்ப்பை மாற்ற முடியுமா என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டால் அதற்கு இரு சமூகத்தாரும் ராஜியாகி ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அந்தக் காலத்தில் தான்

அதை மாற்ற முடியுமே தவிர மற்றபடி எந்தக் காரணத்தாலும் மாற்ற முடியாது என்று அரசாங்கத்தார் பதில் சொல்லுவதும், புதிய சீர்திருத்தம் வகுப்புத் தீர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று இந்திய சட்டசபையில் தோழர் ஆனே தீர்மானம் கொண்டு வருவதும் இப்படியாக பல திருவிளையாடல்கள் வகுப்பு வாதத்தால் தினமும் நடந்தவண்ணமாயிருக்கின்றன.

அப்படி இருக்கும் போது சரித்திர காரணமாகவும் மதம், சாஸ்திரம் காரணமாகவும் வகுப்புக்கு வகுப்பு கீழ் மேல் என்றும், தீண்டவும், உண்ணவும், கொள்ளவும், கொடுக்கவும், அதீதப்பட்டது என்றும் சொல்லும்படியானதுமான வகுப்புகளுக்கு ஏன் வகுப்புரிமைகள் வழங்கக்கூடாது என்று தான் கேட்கின்றோம்.

அரசியல் சம்மந்தமான காங்கிரஸ் கிளர்ச்சிகளைப் பொறுத்த வரை வகுப்புரிமை கேட்கும் வகுப்பார்களுக்கு அதன் திட்டங்களில் ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாமே ஒழிய அடிப்படையான கொள்கைகளில் காங்கிரசோடு மற்ற வகுப்புகளுக்கு எவ்வித பெரிய வித்தியாசமும் இருப்பதாக நமக்கு விளங்கவில்லை.

வகுப்புவாதிகள் லக்ஷ்யம்

வெள்ளைக்காரர்களுடைய ஆதிக்கமே இந்தியாவில் இருக்கிறதைப் பற்றியோ, நாளை தினமே போய் விடுவதைப்பற்றியோ வகுப்புரிமை கேட்கும் மக்களுக்கு அதிக விசாரமில்லை. அவர்கள் இருந்தாலும் போவதானாலும் நாம் பல வகுப்பாரும் இந்தியாவில் எப்படி வாழ்வது என்பதில்தான் முக்கியமாகக் கவலைப்பட வேண்டி இருக்கிறது.

ஏனெனில் காங்கிரசு இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட இந்த 50 வருஷ காலமாக ஒரே ஒரு வகுப்புதான் அதாவது பார்ப்பன வகுப்புதான் மேலும் மேலும் முன்னேற்றமடைந்து விருத்தி அடைந்திருக்கிறதே ஒழிய மற்ற சகல வகுப்பும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவக் கூச்சலாலேயே சிறிதாவது முன்னேறவும் முன்னேறா விட்டாலும் தன் நிலையில் இருந்து கீழே போகாமலும் இருந்து வரவும் முடிந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது யார்தான் வகுப்பு உரிமையை கேட்காமல் இருக்க முடியும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகையால் இந்த நாட்டுக்கு அரசியல் முன்னேற்றமோ சமூக இயல் முன்னேற்றமோ பொருளாதார இயல் முன்னேற்றமோ வேண்டியவர்கள் முதலில் இந்தந்த வகுப்பாருடைய வகுப்புரிமை ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று பார்த்து அதை சீர்திருத்திக் கொள்ள வேண்டியதே முக்கிய காரியமாகும்.

எந்த தேசத்தில் வகுப்புரிமைக்கு மற்றொரு வகுப்பாரால் தடையும் தொல்லையும் இருந்து வருகிறதோ, அந்த நாட்டில் உள்நாட்டுக் கலகம் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பதும் வகுப்புரிமையை தடைப்படுத்தும்

மக்களே தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஒற்றுமைக்கும் விரோதிகளாக முட்டுக் கட்டையாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

வகுப்பரிமையினால் எந்த நாடும் அழியவில்லை

வகுப்பரிமை அளித்த காரணத்தால் இதுவரை எந்த நாடும் கெட்டுப் போனதாக சொல்ல முடியாது.

சுதேச சமஸ்தானங்களும் வகுப்பரிமையும்

உதாரணமாக இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்துக்கு சம்பந்தப்பட்ட பல சுதேச சமஸ்தானங்களில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பல வருஷங்களாகவே கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

மைசூரிலும், திருவாங்கூரிலும் மற்றும் ஒவ்வொரு வகையில் இதர சமஸ்தானங்களிலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டு ஆய்விட்டது.

கொச்சியில்

சமீப காலத்தில் கொச்சியிலும் கொடுக்கப்பட்டாய் விட்டது. அதைப் பற்றி கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பாக “குடியரசு”-இல் தலையங்கமே எழுதப் பட்டிருந்ததை நேயர்கள் பார்த்திருக்கலாம். இப்போது அதற்கு வேலைத் திட்டமும் போட்டாய் விட்டது. அதாவது கொச்சி அரசாங்கத்தில் 50 உத்தியோகங்களுக்கு ஆட்கள் நியமிக்கப்படுவதாய் இருந்தால் அவற்றை வினியோகிக்கும் முறையில் சர்க்கார் இன்ன முறையைக் கையாள வேண்டும் என்று ஒரு வரிசைக் கிரமத்தை சமஸ்தான கெஜட்டு மூலம் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். கொச்சி வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ உத்தியோக வினியோகத்துக்கு ஆக கொச்சி பிரஜைகளை 1. பார்ப்பனர், 2. நாயர், 3. ஈழவர், 4. புலையர், 5. இதர ஜாதி இந்துக்கள், 6. இதர ஜாதி இந்துக்களில் பிற்பட்ட வகுப்பார், 7. கிறிஸ்தவர்கள், 8. முஸ்லீம்கள், 9. யூதர் ஆங்கிலேயர் என்கின்றபடி 9 வகுப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றுள்ளும் முக்கிய வகுப்புகளைப் பிரித்து எந்த வரிசைக்கிரமத்தில் உத்தியோகம் கொடுத்து வருவது என்று திட்டம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

உத்தியோக வரிசைக் கிரமம்

1. ஈழவர்
2. ரோமோசிரியன் கிறிஸ்தவர்
3. நாயர்
4. முஸ்லீம்

5. இதர ஜாதி இந்து
6. ஈழவர்
7. பார்ப்பனர்
8. இதர இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு
9. நாயர்
10. லேட்டின் கத்தோலிக்கர்
11. ஈழவர்
12. இதர இந்து
13. புலையர்
14. ரோமோசிரியன் கிறிஸ்தவர்
15. நாயர்
16. ஈழவர்
17. இதர ஹிந்து
18. இதர கிறிஸ்தவர்
19. ஜூஸ், ஆங்கிலோ இந்தியர்
20. ரோமன் சிரியன் கிறிஸ்தவர்
21. ஈழவர்
22. நாயர்
23. இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு
24. லேட்டின் கத்தோலிக்கர்
25. இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு
26. ஈழவர்
27. ரோமன் சிரியன் கிறிஸ்தவர்
28. நாயர்
29. முஸ்லீம்
30. இதர இந்து
31. ஈழவர்
32. தமிழ் பார்ப்பனர்

33. இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு

34. நாயர்

35. இதர கிறிஸ்தவர்

36. ஈழவர்

37. இதர இந்து

38. புலையர்

39. ரோமோசிரியன் கிறிஸ்தவர்

40. நாயர்

41. ஈழவர்

42. லேட்டின் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்

43. இதர இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு

44. முஸ்லீம்

45. ரோமன் சிரியன் கிறிஸ்தவர்

46. இதர இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு

47. நாயர்

48. ஈழவர்

49. இதர கிறிஸ்தவர்

50. இதர இந்து பிற்பட்ட வகுப்பு

என்பதாக பிரித்து உத்தரவு இட்டு விட்டார்கள்

அதாவது, மொத்தத்தில் 100-ல் இந்துக்களுக்கு 68 வீதமும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு 24 வீதமும், முஸ்லீம்களுக்கு 6 வீதமும், ஜூஸுக்கும் ஆங்கிலோ இந்தியருக்கும் 2 வீதமும் கொடுத்து இவற்றுள் உட்பிரிவுகளாகவும் 12 வகுப்புகளைப் பிரித்து அவைகளில் இந்துக்களுக்குள் 100-ல்

பார்ப்பனருக்கு 4 வீதமும்,

நாயர்களுக்கு 16 வீதமும்,

ஈழவர்களுக்கு 20 வீதமும்,

இதர ஜாதி இந்துக்களுக்கு 10 வீதமும்,

பிற்பட்ட வகுப்பு இந்துக்களுக்கு 14 வீதமும்,

புலையர்களுக்கு 4 வீதமும்,

ஆக 68 வீதமும்,

கிறிஸ்தவர்களில்

ரோமன் சிரியன் கிறிஸ்தவருக்கு 12 வீதமும்,

லேட்டின் கத்தலிக்கு கிறிஸ்தவருக்கு 6 வீதமும்,

மற்ற மூன்று வகுப்பு கிறிஸ்தவருக்கும் 6 வீதமும்,

உள்வகுப்பும் பிரித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே கொச்சி சமஸ்தானத்தில் உள்ள முக்கியமான சகல வகுப்பும் உட்பிரிவு வகுப்பும் ஜன சங்கை விகிதாச்சார உத்தியோகங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதால் இனி சலபத்தில் அந்த சமஸ்தானத்தில் வகுப்புச் சச்சரவு வரவோ வகுப்பு நலத்துக்காக இழிவான காரியம் செய்யவோ தேச, சமூக பொது நலனுக்கு எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் விரோதமாய் இருக்கவோ அரசியலின் பேராலோ, சமுதாயத்தின் பேராலோ, எந்த வகுப்பாரும் பொது மக்களை ஏமாற்றவோ இடமில்லாமல் போய்விட்டது.

நாம் கேட்பது

இதைத்தான் நாமும் அரசியலில் உத்தியோகத்திலும் பிரதிநிதித் துவத்திலும் விரும்புகிறோம்.

இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவத்தில் முஸ்லீம் சமூகத்தார் கிளர்ச்சியினால் ஒரு அளவு ஏற்பட்டு விட்டது என்றாலும் இந்துக்களில் மேல்ஜாதி உரிமை பாராட்டும் பார்ப்பனர்களுக்கும் கீழ் ஜாதியார் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் அவ்வித பேதம் சமுதாயத்தில் ஒழிக்கப்படும் வரை பிரதிநிதித்துவம் வகுக்கப்படவேண்டும் என்கின்றோம்.

அது போலவே உத்தியோகத்திலும் பார்ப்பனரல்லாதார் கிளர்ச்சி காரணமாக மாஜி மந்திரி கனம் முத்தய்ய முதலியார் அவர்கள் முயற்சியால் முக்கிய மத, வகுப்புகளுக்கு பிரிவுவாரி உரிமை வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வினியோக எண்ணிக்கை அநியாயத்தைப் போக்கவும் அக்கொள்கை நிலைத்திருக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றுதான் ஆசைப்படுகிறோம்.

இந்தப்படி செய்வதில் தேசியத்துக்கோ தேச நலத்துக்கோ என்ன கெடுதி இருக்கின்றது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

நிரந்தரமாய் அல்ல

அன்றியும் நாம் கேட்பதும் என்றும் நிரந்தரமாய் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. எதுவரை ஜாதிமத வகுப்புப் பிரிவும் வித்தியாசமும் இருக்கின்றதோ அதுவரை தான் பிரதிநிதித்துவ முறை அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்கின்றோம்.

இதைப் பார்ப்பனர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதற்கு காரணம் உண்டு. ஏனெனில் இந்த முறை ஏற்பட்டால் பார்ப்பன ஆதிக்க வாயில் மண் விழுந்துவிடும்.

எப்படியெனில் கொச்சியில் தோழர் கனம் திவான் சர். ஷண்முகம் அவர்கள் வகுப்புவாரி உரிமைத் திட்டம் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு 21754 பேர்கள் ஜனத்தொகை கொண்ட பார்ப்பனர்கள் 412 உத்தியோகத்தில் வருஷம் 430000 நாலு லட்சத்து முப்பது ஆயிரம் ரூபாயும் அதாவது மொத்த ஜனத்தொகையில் 50 பேருக்கு ஒரு உத்தியோகமும், மொத்த ஜனத் தொகையில் ஆள் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் வீதமும், 276500 பேர்கள் ஜனத் தொகை கொண்ட ஈழவர் சமூகத்துக்கு 34 உத்தியோகமும் அதுவும் 16 காயம் உத்தியோகமும் 18 ஆக்டிங் உத்தியோகமாகவும் அவற்றிற்கு வருஷ சம்பளம் 26128 ரூபாயும் அதாவது மொத்த ஜனத்தொகையில் 810 பேருக்கு ஒரு உத்தியோகமும் ஆள் ஒன்றுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு அணா ஆறு (0-1-6) பைசா வீதமும் பெறும்படியான வித்தியாசம் ஒழிந்து பார்ப்பனர்களுக்கு அவர்கள் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரம் 100க்கு 2 வீதமும் ஈழவருக்கு அவர்கள் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரம் 100க்கு 20 வீதமும் உத்தியோகம் கிடைக்கும்படி செய்தால் பார்ப்பனர்கள் கதி என்ன ஆகும் என்று பாருங்கள்.

ஆகவே பார்ப்பனர்கள் இதை எதிர்க்கவேண்டியது தான். ஆனால் பார்ப்பனர்களுடன் எவ்வித சரீர சம்மந்தமோ, சமுதாய சம்மந்தமோ இல்லாத பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் இதை ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதுதான் நமக்கு விளங்கவில்லை.

சர். ஷண்முகம்

கொச்சியில் திவான் கனம் சர். ஷண்முகம் இந்த ஏற்பாடு செய்யும்போது அந்த சமஸ்தானத்தில் ஒரு பிரஜை கூட இதை ஆக்ஷேபித்துப் பேசவே யில்லையாம். இதனால் கொச்சியிலுள்ள பிரஜைகளாகிய 12 லக்ஷம் மக்களும் தேசத்துரோகி என்றோ உத்தியோகத்துக்காக எதையும் விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் என்றோ இந்திய தேசியவாதிகள் என்பவர்களில் சில அயோக்கிய அற்ப ஈன ஜெந்துக்கள் குரைக்கின்ற மாதிரியே எவரும் கூறிவிட முடியாது.

தோழர் சர். ஷண்முகத்தை வகுப்புவாதி என்பதற்காக அவர் மீது பழி சுமத்தி காட்டிக் கொடுக்கும் வேலை செய்து சிலர் அவர்களைத் தோற்கடித்து ஒரு கார்ப்பரேஷன் கண்டிதாக்கட்டுக்கும், தொழிலாளிகளை முதலாளிகளுக்குக் காட்டிக் கொடுத்து வாழும் ஒரு காங்கிரசுக்காரருக்கும் வெற்றி சம்பாதித்துக் கொடுத்தார்கள். அதனால் சர். ஷண்முகம் யோக்கியதை சிறிதும் மங்கவில்லை. குன்றின்மீது இட்ட எலக்டிரிக் 100000 கேண்டில் பவர் விளக்கு போல்

ஜ்வலிக்கின்றது. ஆனால் அவரை தோற்கடிக்கச் செய்தவர் கைக்கு வளையலும், நெஞ்சுக்கு ரவிக்கையும் போட்டு முக்காடிட்டு மூலையில் உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

ஆகவே வகுப்பு வாதத்தின் பெருமையை என்ன என்று சொல்லுவது.

பார்ப்பனருக்கு ஒரு வார்த்தை

இந்த சமயத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம். எங்களில் சில அன்னக்காவடிகளையும் எச்சிக்கலைகளையும் சுவாதினம் செய்து கொண்டு எங்களை வையச் செய்யாதீர்கள். தேச ஸ்தாபனங்களை தேசமக்கள் வரிப்பணத்தால் ஒழுக்கமாகக் கட்டுப்பாடாக - நாணயமாக நடத்தப் படவேண்டிய நிர்வாகங்களை அற்ப காரியங்களுக்கு ஆக அற்பர்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்து நல்ல அரசியல் நிர்வாகத்தையும் சமாதான வாழ்க்கையையும் பாழாக்காதீர்கள்.

பொது உடமை தேசமானாலும் கட்டுப்பாடும் நாணயமும் வேண்டும். அக்கட்டுப்பாடும் நாணயமும் என்பதற்கு என்ன தான் தாராள நோக்கத்துடன் வியாக்கியானம் செய்தாலும் பொதுஉடமைக் கொள்கை உறுதியுடன் நடக்கத்தக்க கட்டுப்பாடும் நாணயமும் என்று தான் சொல்லலாமே தவிர அந்நியன் சட்டைப்பையில் இருக்கும் பணத்தை திருடுவதும் கூலிக்கு குரைக்கும் கொள்கையும் பாமரப் பெண்களைச் சூறையாடி விற்கும் தன்மை போன்றதுமான காரியங்கள் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமாகாது.

ஆதலால் பார்ப்பனர்களே, மண்குதிரையை நம்பி “வாழ்க்கைப்படுவதும் கெட்டு, தேடித் தின்பதும் போய்” வீணாய் சந்தியில் அலையும்படியான நிலைமையை அடையாதீர்கள் என்று எச்சரிக்கை செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இன்று காங்கிரசில் உள்ள எந்த நபர் நாளைக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு கூப்பிட்டால் வரமாட்டார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். அவர்களை சட்டை செய்பவர்கள் யார்?

ஆதலால் வீணாக ஒற்றுமைக்கும், கட்டுப்பாட்டுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் முட்டுக்கட்டை போட்டு மனித சமூக நலத்தை - முற்போக்கை - சாந்தியை - நாணயத்தை ஒழுக்கத்தை பாழாக்காதீர்கள். வைவதும் காலித்தனம் செய்வதும் உங்கள் கூலிகளுக்கே சொந்தமென்று எண்ணி ஏமாந்து போகாதீர்கள்.

ஆனாலும் வருந்துகிறோம்

நாய் கடித்தால் நாயைக் கடிக்க மாட்டார்கள்; ஆனால் நாய் வளர்ப்பவர்களை தண்டிக்காமல் விடமாட்டார்கள். அன்றியும் மல்லாந்து படுத்து எச்சில் உமிழ்ந்தால் மார்மேல்தான் விழும் என்பார்களே, அதுபோல்

மற்றும் சிலர் விஷயத்தில் நம்மவர்கள் தானே நம்மை வைபவர்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்களை திரும்ப வைவது நமக்கு மன வேதனை கொடுக்காதா என்று ஒரு அளவுக்கு பயப்படுகின்றோம்.

ஆன போதிலும் காங்கிரசுக்காலிகள் ஆங்காங்கு பல மகாநாடுகளிலும் கூட்டங்களிலும் பேசுவதும் வைவதும் கேள்விப்பட்ட வரையில் பத்திரிகைகளில் பார்த்த வரையில் அந்த பயத்தையும் அடியோடு விட்டுவிட வேண்டியது தான் என்கிற நிலைமைக்கு வர வேண்டியிருக்கிறதே என்று சிறிது வருந்துகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 13.09.1936

பிரஜா பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டுவதின் கருத்து எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!!

காங்கிரசுக்காரர்கள் பொதுஜனப் பிரதிகள் கூட்டம் ஒன்றை கூட்ட வேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுவதாக ஒரு தீர்மானம் இந்தியா சட்டசபைக்கு கொண்டு வரப்போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களாம்.

அந்த தீர்மானத்தின் வாசகம் எப்படிப்பட்டது என்றால், சீர்திருத்தத்தில் உண்மையான அதிகாரம் இல்லையென்றும், வகுப்புத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் ஆதலால் கூடாது என்றும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

அரசியலில் வகுப்புகளைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பதாக பல வகுப்பு மக்களுக்கும் உத்தரவாத மேற்றுக் கொண்ட காங்கிரசானது அரசியலில் வகுப்புத் திட்டம் கூடாது என்று சொன்னால் அதில் ஏதாவது நாணயமிருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம். இன்றைய காங்கிரசின் கிளர்ச்சியெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாருடைய ஆதிக்கம் அரசியலிலும் தலைசிறந்து விளங்கவேண்டும் என்ற பார்ப்பனியக் கிளர்ச்சியே ஒழிய யோக்கியமான அரசியல் கிளர்ச்சி அல்ல என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றோம்.

ஆதலால் இப்படிப்பட்ட பொதுஜனங்கள் பிரதிநிதித்துவக் கூட்டம் ஒன்று கூட்டப்படுவதானால் இந்தியாவில் உள்ள சகல வகுப்பாருக்கும் சகல கட்சி ஸ்தாபனங்களுக்கும் சரியான பிரதிநிதித்துவம் அதுவும் ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ற பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்துத் தான் கூட்டவேண்டும் என்றும், அதற்கு முன்னதாக அப்படிப்பட்ட சபை ஒன்று கூட்ட ஏற்பாடு செய்யும் முன் காங்கிரசுக்காரர்கள் அபிப்பிராயம் தான் மற்ற சபை யாருடையவும் வகுப்பாருடையவும் அபிப்பிராயமா என்றும் கேட்டுவிட்டே கூட்ட வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்வதோடு, இந்த மாதிரியான சூழ்ச்சித் தந்திரத்தால் எல்லாம் இந்தியாவில் சமுதாயத்திலும் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் அரசியல் சுதந்திரத்திலும் பிற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற மக்களின் கண்களில் மிளகு பொடி போட்டு வாயில் மண்ணைப்போட்டு விட முடியாது என்று காங்கிரசுக்காரருக்கும் எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.09.1936

வரப்போகிறார்களாமே!

தென்னாட்டில் காங்கிரசுக்குச் செல்வாக்கும் மதிப்பும் குறையும்போது வடநாட்டுத் தலைவர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஊரூராய்ச் சுற்றி நிதி சேர்ப்பதும் காங்கரஸ் பிரசாரம் செய்வதும் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களின் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

இன்று தென்னாட்டு காங்கரஸ் குடைசாய்ந்து கிடக்கிறது. தமிழ் மாகாண காங்கரஸ் காரியக்கமிட்டியார் ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று காங்கரஸ்காரர்களே கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். தலைவரை வீழ்த்தவேண்டும் என்றும் ஒரு கிளர்ச்சி நடை பெற்று வருகிறது.

காங்கரஸ் ஆதிக்கம் பெற்ற ஜில்லா போர்டுகளில் எல்லாம் ஊழல்கள் நிறைந்து விட்டன. ஜில்லா போர்டுகளில் காங்கரஸ் கட்சிக்குள் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காங்கரஸ்காரர்களின் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தைப் பரிசீலனை செய்ய நியமிக்கப்பட்டிருந்த கமிட்டியார் “நிர்வாகம் ரொம்ப ரொம்ப ஒழுங்கு” என அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எனினும் அவ்வறிக்கையை காங்கரஸ்காரர்களே எதிர்க்கிறார்கள்.

வேலூர் ஜில்லாபோர்டு இடைத்தேர்தலில் காங்கரஸ் பேரால் அபேட்சகர்களாய் நிற்கக் கூட ஆட்கள் முன் வரவில்லை.

சென்னை நகரசபைத் தேர்தல் சம்பந்தமான ஊழல்களைக் கண்டிக்க ஒரு விசேஷ காங்கரஸ் கமிட்டியார் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கு எதிரிடையாக காங்கிரஸ்காரர்களே பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

காங்கரஸ் சீரழிந்து மானங்கெட்டு மதிப்பிழந்து கிடப்பதற்கு இவ்வளவும் போதாவா!

இந்த நிலை மேலும் இப்படியே இருந்து கொண்டிருக்குமானால் வரப் போகும் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்குச் சாவுமணி அடிக்கப் போவது உறுதி.

ஆகவே தென்னாட்டு காங்கரஸ் பிராமணர்கள் பண்டித ஜவஹர்லால், பாபு ராஜேந்திர பிரசாத், சர்தார் படேல் முதலியவர்களை தென்னாட்டுக்கு

வரவழைத்து பாமர மக்களை ஏமாற்ற ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். இம்மாத இறுதியில் ராஜேந்திரரும் படேலும் வரப்போகிறார்களாம்.

அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் பண்டித ஜவஹர்லால் வரப்போகிறாராம்.

இவர்கள் வருவதைப்பற்றியும் பிரசாரம் செய்வதைப் பற்றியும் நாம் கவலைப்படவில்லை. ஏன்? தென்னாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவும் பிரசாரம் செய்யவும் எல்லாருக்கும் உரிமை யுண்டு.

ஆனால் அவர்களது பொய்ப் பிரசாரத்தினால் தென்னாட்டார் ஏமாந்து விடக் கூடாதென்று இப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்வதுடன் காங்கரஸ்காரர் அட்டீழியங்களை ஜவஹர்லால் கம்பெனியார் பார்வைக்குக் கொண்டுவர தேவையான முயற்சிகள் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தமிழ்நாடு காங்கரஸ் காரியக்கமிட்டியார் அட்டீழியங்களையும் அயோக்கியத்தனங்களையும் சென்னை காங்கரஸ்காரர் சிலர் பண்டித ஜவஹர்லாலுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தோழர் ஜவஹர்லால் சென்னைக்கு வரும்போது அவரைப் பேட்டி கண்டு தென்னாட்டுக் காங்கரஸ்காரர் அயோக்கியத்தனங்களைத் தெரிவிக்க காங்கரஸ்காரர் சிலர் முயற்சி செய்வதாயும் தெரியவருகிறது. ஜவஹர் கம்பெனியார் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப் பற்றியோ பிரசாரம் செய்வதைப் பற்றியோ நாம் அஞ்சவில்லை. ஆனால் சத்தியமூர்த்தி கம்பெனியாரின் வார்த்தைகளை ஜவஹர் கம்பெனியார் நம்பி உண்மை நிலையை உணராமல் ஏமாந்து போகும்படி தென்னாட்டார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாதென்றே நாம் எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.09.1936

பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மையின் பொருட்டுச் செலவழிக்கப்படுவதால் அவர்கள் தம் உதவி என்றும் மறக்க முடியாததென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். செக்கை விருதுநகர் தோழர் வி.வி.ராமசாமி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

(பத்திராதிபர்)

குடி அரசு - பத்திராதிபர் குறிப்பு - 20.09.1936

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசாரக் கமிட்டிக்கு அன்னோய் தமிழர்களின் உதவி

ரூபாய் 117-11-8-க்கு “செக்கு”

- அன்னோய் 12.9.36

தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கட்கு,

அன்பார்ந்த எமது தலைவரே! வணக்கம்.

“தமிழ்நாடு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப் பிரசார மத்திய கமிட்டி”யின் சார்பாக விடுத்துள்ள நுங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இவண் வதியும் தமிழர்களாகிய நாங்கள் தோழர் வி.வி. ராமசாமி அவர்கள் பெயருக்கு ரூபாய், 117-11-8க்கு “செக்” ஒன்று இத்துடன் அனுப்புவித்துள்ளோம்; எங்களின் இச்சிறு பொருளுதவியை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்வீர்களென நம்புகின்றோம். நிற்க,

தமிழ் நன்மக்களின் நலங்கருதி முனைந்து நின்று அருந் தொண்டாற்றும் தங்கட்கும் தங்களின் கூட்டுத் தோழர்களுக்கும் எங்களின் மனமார்ந்த நன்றியறிதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடுகூட தங்களின் புனிதமான நன் முயற்சி பெற்றி பெற வேண்டுமாயும் மிக ஆசைப்படுகிறோம்.

“செக்” கிடைக்கப் பெற்றமையை “குடி அரசு” வாயிலாகத் தெரிவிப்பீர்களென நம்புகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

தங்கள் பால் அன்பும் மதிப்பும்மிக்குடைய

அன்னோய் தமிழர்கள்.

குறிப்பு: பிராஞ்சிலாகாவைச் சேர்ந்த அன்னோய் தமிழ் தோழர்களுக்கு நமது மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு ஏனைய வெளிநாட்டுத் தோழர்களுக்கு வழிகாட்டியாக முன்வந்த ஷெ தமிழர்களின் உதவித்தொகையின் ஒவ்வொரு காசும்

தற்கால அரசியல்

தஞ்சை ஜில்லா சுற்றுப்பிரயாண பிரசங்கம்

Dr. சுப்பராயன் கம்பெனிக்கு பதில்

தோழர்களே!

இந்தப் பக்கத்துக்கு சுமார் 3,4 மாதத்துக்கு முன் ஒரு தடவை வந்து பேசி இருக்கிறேன். இப்போது பட்டுக்கோட்டை தோழர் சிவராமகிருஷ்ணன் - ராஜலக்ஷ்மி திருமணத்திற்கு வந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த ஜில்லா சுற்றுப் பிரயாணத்தில் சில பொதுக்கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்து இதில் தற்கால அரசியல் என்பது பற்றிப் பேசும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பதவியும் சம்பளமுமே இன்றைய அரசியல்

தற்கால அரசியல் என்பதைப்பற்றிப் பேசுவது என்றால் அது நாம் அதாவது இந்தியர்களாகிய நாமும் (இந்தியர்களாகிய) நம்மில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற வகுப்பாரும் ஒருவரை ஒருவர் வைது கொள்வது தான் தற்கால அரசியலாக இருக்கிறது என்று சொல்ல வருத்தப்படுகிறேன். நம்மில் ஒருவரை ஒருவர் வைதுகொள்வதைத் தவிர மற்றபடி அரசியல் என்பதின் காரணமாய் கொள்கைகள் திட்டங்கள் என்பவற்றில் இந்தியர்களுக்குள் ஏதும் முக்கியமான வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேல் குறிப்பிட்டபடி வைது கொள்ளுகின்ற நம்மவர்களுக்குள்ளாகவே எத்தனை பேருக்கு அரசியல் ஞானமும், அரசியல் கொள்கையும், அரசியல் திட்டமும் தெரியும் என்றால் 100க்கு 5 பேருக்குக்கூட தெரியாதென்றே கருதுகிறேன்.

சாதாரணமாக இன்று ஒருவரை ஒருவர் வையத் தெரிவதும், வையத் துணிவு கொள்ளுவதும் தான் அரசியல் ஞானமாக இருந்து வருகிறது.

அரசியல் என்பதே இன்று உத்தியோகம், பதவி, பெருத்த சம்பளம் என்கின்ற மூன்றுக்குள்ளாகவே அடங்கிவிட்டது. அதைப்பெறுவதே அரசியல் முயற்சியாகவும் ஆகிவிட்டது. அதற்கு ஆகவே இந்த நாட்டில் பல திறப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளும் சமூக வகுப்புக் கட்சிகளும் ஏற்பட்டு இருந்து வருகின்றன. இக்கட்சிகளுக்கு இருந்துவரும் பிரதானத்தன்மையெல்லாம் எந்தக்கட்சியில் சேர்ந்தால் யாரை வைதால் உத்தியோகம் பதவி

சம்பளம் கிடைக்கும் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இதைத்தவிர அரசியலைப் பற்றி என்ன சொல்ல இருக்கிறது என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

தேசியத்தின் யோக்கியதை

தேசியம் என்பதின் லக்ஷணமும் இந்த யோக்கியதையைக் கொண்டது தான். அரசியல் என்பது உத்தியோகம், பதவி, சம்பளம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்ததாய் இருந்தால் தேசியம் தேசபக்தி என்பது பெரிதும் வயிற்றுச் சோற்றுக்கு வழி செய்துகொண்டு பதவி உத்தியோகம் பெற ஆசைப்படுவர்களிடம் கூலி பெற்றுக்கொண்டு குலைப்பதே மகாபெரிய தேசியமாய் விளங்குகிறது. இந்த மாதிரி அரசியலும் தேசியமும் ஏழைப் பாட்டாளி மக்கள் தலையில் கையை வைத்து அவர்களது ரத்தம் வேர்வையாய்ச் சிந்த உழைக்கும் உழைப்பை கொள்ளை கொண்டு சோம்பேறிகளும் அயோக்கியர்களும் பொறுப்பற்ற காலிகளும் பிழைக்கத்தான் மார்க்கமாய் இருந்து வருகிறது.

தேசியமும் அரசியலும் வலுக்க வலுக்க ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்குத்தான் கஷ்டமும் தொல்லையும் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. பார்ப்பனர்களும் படித்த மக்கள் என்பவர்களுமாகிய சோம்பேறிக் கூட்டத்தார்களாலேயே இம்மாதிரி கஷ்ட நிலைமை இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்டதே ஒழிய வேறு யாராலும் இல்லை.

இந்தமாதிரி சோம்பேறிக் கூட்டத்தாருக்கு எலும்பு போட்டு அவர்களை அடக்கி சுவாதீனம் செய்து கொண்டால் அரசியல் நிர்வாகம் இடையூறு இல்லாமல் நடத்த சர்க்காருக்கு அனுகூலமாக இருக்குமானதாலும் சர்க்காரின் உண்மையான கடமையைச் செய்யும்படி தூண்டவும் தொந்தரவு கொடுக்கவும் ஆளில்லாமல் போகுமாதலாலும் அரசாங்கத்தார் இவ்வித அரசியலுக்கும் தேசியத்துக்கும் உதவி செய்து உத்தியோகப் போட்டிக்கும், பதவிப் போட்டிக்கும் இடம் கொடுத்து சுகமாய் ஆட்சி நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஏழைப்பாட்டாளி பாமரமக்களுக்கு இந்த சூழ்ச்சி விளங்குவதில்லை யாதலால் அவர்களும் ஏமாந்து போய் இந்தப் புரட்டும் ஏமாற்றமுமான கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சீர்திருத்தம்

சமீபத்தில் வரப்போகும் சீர்திருத்தம் என்பதில் ஜனங்களுக்கு அதாவது ஜனப்பிரதிநிதிகள் என்பவர்களுக்கு பெருத்த சம்பளமும், அதிகாரமும் உள்ள பல பதவிகள் கிடைக்கப்போகின்றன. அதற்காக இன்று அவற்றை அடைய ஆசைப்படுவர்களுக்குள் பெருத்த போட்டிக் கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அப்போட்டிக் கிளர்ச்சிகள் சிறப்பாக நம் நாட்டில் இரண்டு கட்சிகளின் பேரால் நடக்கின்றன. அதாவது ஒன்று ஜஸ்டிஸ் மற்றொன்று காங்கிரஸ் என்பதாகும்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி இந்த 16 வருஷ காலமாய் இந்த நாட்டில் பதவியில் இருந்து வந்த கட்சியாகும். காங்கிரஸ் கட்சியானது தங்களுக்கு அப்பதவிகள் கிடைக்காது என்று கருதி, சீ அந்தப்பழம் புளிக்கும் என்று நரி சொன்ன கதைப்போல் “எங்களுக்கு யாதொரு பதவியும் வேண்டியதில்லை” என்றும் “பதவிகளில் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை” என்றும் மக்களிடம் வெளிப்படையாய்ப் பேசிக்கொண்டே தந்திரத்தால் தங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்காதா என்று சூழ்ச்சி செய்து கொண்டே வந்த கட்சியாகும். காங்கிரஸ்காரர்களது ரகசிய சூழ்ச்சி இதுவரை பலிக்காததால் இப்போது வெட்கம் கிக்கத்தையெல்லாம் தூர மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டு வெளிப்படையாகவே தங்களுக்கு பதவியும் உத்தியோகமும் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டுவிட்டார்கள். இதன் பயனாய் காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரை எதை பதவி வேட்டைக்காரர் என்றும் உத்தியோக மோகம் என்றும் சொல்லி வந்தார்களோ அந்த வேலைக்கு இப்போது தாங்களே ஆளாகி பதவிகளைக் கைப்பற்றுவதே தங்களுடைய வேலைத்திட்டம் என்று கூட வெளிப்படையாய் சொல்லிக்கொண்டு வெளிவந்துவிட்டார்கள்.

சைத்தான் அரசாங்கமென்றும் இதிலுள்ள பதவியும் உத்தியோகமும் அடிமைத்தனம் என்றும் சுயமரியாதைக்கு விரோதமானதென்றும் சொல்லி தெய்வோபதேசம் செய்துவந்த தோழர் காந்தியாரே அதே சைத்தான் அரசாங்கத்தின் கீழ் இருக்கும் உத்தியோகங்களையும் பதவிகளையும் கைப்பற்ற ஆசி கூறி திரைமறைவில் இருந்து கொண்டு மார்க்கம் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிறார்.

அரசாங்கம் பணக்கார ஆட்சி என்றும் இதில் பதவிபெறுவதும் உத்தியோகம் பார்ப்பதும் தேசத்துரோகம் என்றும் பணக்காரர்களுக்கு கூலிப்பணி செய்ததாகமென்றும் ஏழை மக்களுக்கு பயனற்றதும் கெடுதி செய்யக் கூடியதென்றும் வெள்ளைக்காரரை அடியோடு இந்தியாவை விட்டு விரட்டிப் பொது உடமை ஆட்சியை ஏற்படுத்துவது தான் உண்மையான தேச சேவை என்றும் பேசி மக்களை மயக்கி விளம்பரம் பெற்ற வீரர் ஜவஹர்லால் பண்டிதரும் பதவிகளைக் கைப்பற்றித்தான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு ஆக பதவி வேட்டைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்.

இன்னம் 10 நாளில் நம்நாட்டிற்கும் வந்து பதவி வேட்டை ஆடப் போகிறார்.

புது காங்கிரஸ் பக்தர்கள்

இந்த நிலைமை, அதாவது பதவி ஏற்கும் நிலைமை இன்று ஏற்பட்டவுடன் (காங்கிரசும் காந்தியாரும் பண்டிதரும் முன் பதவி பஹிஷ்காரம் பேசும்போது) அப்போது காங்கிரசைவிட்டு ஓடிப்போனவர்களும் காங்கிரசை வேட்பங்காயைப்போல மதித்தவர்களுமான அனேக ஆசாமிகள் அதாவது தோழர்கள் சுப்பராயன், நாடிமுத்து பிள்ளை போன்றவர்கள்

எல்லாம் திடீரென்று தேசபக்த ஜன்மம் எடுத்து காங்கிரசில் சேர்ந்து கொண்டு இன்று நாக்கில் தண்ணீர் சொட்ட பதவி ஆத்திரம் பிடித்து அலைவதுடன் வெட்கத்தை துறந்து தைரியமாய் இன்று நம்மை அதாவது தாங்கள் குடி இருந்த வீட்டையே குற்றம் சொல்லி வைய வெளியில் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களைத் திருப்பி வைவதற்காக நாம் இன்று இந்தக் கூட்டங்கள் கூட்ட வில்லையானாலும் அவர்கள் நம்மை வைவதற்கு சமாதானம் சொல்லித்தீர நாம் இங்கு பேசவேண்டி இருக்கிறது.

சிறிதும் நாணயமும் யோக்கியப்பொறுப்பும் இல்லாமல் தோழர் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் நேற்று பேராஊரணி மகாநாட்டில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத்துரோகக்கட்சி என்றும், அக்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை அடியோடு ஒழித்து ஆகவேண்டும் என்றும் கூறினாராம். கூலிக்காக குலைத்து விட்டுப்போகின்ற காலிகளுடையவும் அன்னக்காவுட்களுடையவும் எச்சில் பொறுக்க அலைகின்றவர்களுடையவும் கூச்சலைப்பற்றி நான் இன்று கவலைகொள்ளவில்லை. ஆனால் நாடிமுத்துபிள்ளை, சுப்பராயன் போன்ற பொறுப்புள்ள பதவியை வகிக்கும் ஆசாமிகள் இம்மாதிரி பேசினால் அதை எப்படி அனுமதித்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். (இச்சமயத்தில் பட்டுக்கோட்டையில் ஒருவர் “யாரை வேண்டுமானாலும் பேசுங்கள், நாடிமுத்து பிள்ளையைப் பற்றி மாத்திரம் பேசாதீர்கள்” என்றார்) நாடிமுத்து பிள்ளையை வைவதற்கு ஆக நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. எங்களுக்கு வேறு பயனுள்ள வேலை எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆனால் நாடிமுத்துபிள்ளை பேராஊரணியில் பேசிய பேச்சுக்கு சமாதானம் சொல்ல இங்கு வந்திருக்கிறோம். இதைக்கூட சொல்லக்கூடாது என்று யாராவது தடுப்பதாய் இருந்தால் அது நாளைக்கு மற்றவர்களை வெளியில் தலைகாட்ட முடியாத மாதிரி செய்துவிடும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஆண்மையுள்ளவர்கள் தாங்கள் பேசியதற்கு பதில் சொல்ல மற்றவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால்தான் இந்த நாட்டில் சமாதானமாக பிரசாரங்கள் செய்யமுடியும். அதில்லையானால் ஒருவருக் கொருவர் தலைகாட்டாமல் வாழவேண்டிய நிலைமை தான் ஏற்படும்.

நேற்று தோழர் நாடிமுத்து அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்கள் அயோக்கியர் என்று பேசியிருக்கிறார். வந்து ருஜுவு செய்யட்டும் என்று அறைகூவி அழைக்கிறேன். யார் யார் அயோக்கியர் என்று சொல்லட்டும். அதன் தலைவர்கள் தியாகராய செட்டியார், நாயர் முதல் இன்று தலைவராய் உள்ள பொப்பிராஜா வரை எந்த தலைவர் என்ன அயோக்கியத்தனம் செய்தார்கள் என்று சொல்லட்டும். என்னால் முடிந்தால் நான் பதில் சொல்லுகிறேன் அல்லது நாடிமுத்து பிள்ளையுடன் நானும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன். அதை விட்டு விட்டு பாமரமக்களைக் கூட்டி வைத்து வாயில் வந்தபடி உளருவது என்றால் அது ஒரு நாளும் யோக்கியமான காரியமாகாது என்று சொல்லுவதோடு அப்படிச் சொல்லுவது தங்களைத்தான் அயோக்கியர்களாக்கிவிடும் என்றும் கூறுகிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தேசத் துரோக கட்சி என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதோ பாருங்கள் அது பத்திரிகையில் இருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்ன துரோகம் செய்தது எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா? அதில்லாமல் பார்ப்பனர்கள் சொல்லிக் கொடுத்ததை கிளிப்பிள்ளை போல் சொல்லுவது என்றால் பெரிய மனிதன் என்று கருதிக் கொண்டிருப்பவருக்கு பொறுப்பு இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்கின்றேன்.

இந்த 16 வருஷ ஆட்சியில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்த தேசத்துரோகம் இன்னது என்று யாராவது யோக்கியமாக சொல்லட்டும் என்று அறை கூவி அழைக்கிறேன்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாமல் இருந்திருந்தால் தோழர் நாடிமுத்து ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டாயிருக்க முடியுமா என்று அவரையே கேட்கின்றேன்.

பார்ப்பனர்கள் பின்னால் தானே மூட்டை தூக்கிக்கொண்டு சாமி சாமி என்று அலைய வேண்டி வந்திருக்கும். இன்றையத் தினமும் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்களை பார்ப்பனர் சேர்த்துக் கொண்டதின் ரகசியம் என்ன? ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவ ஒரு ஆள் வேண்டும் என்பதற்கல்லாமல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் அவர் அடைந்த யோக்கியதையை தாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதல்லாமல், மற்றபடி இவருடைய அரசியல் ஞானத்தையும் புத்தி விசேஷத்தையும் தேசாபிமானத்தையும் மதித்தா என்று கேட்கின்றேன்.

தோழர் நாடிமுத்துப் பிள்ளை அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பூமிவரி குறைக்கவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார். அரசியல் ஞானமுள்ளவர்கள் பூமிவரி குறைக்கவில்லை என்பதை ஜஸ்டிஸ் கட்சி மீது குறையாய் சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் வேண்டுமென்றே பழி சுமத்தத்தான் இப்படிப் பேசுவார்கள். வரி விஷயம் இந்தியாவில் எந்த மாகாணத்திலும் மந்திரிகளுக்கு சம்மந்தமில்லை. போலீஸ், நீதி இலாக்காக்களைப் போல் சர்க்காருடைய சொந்த பொறுப்பில் இருக்கும் விஷயம். நிலவரி இன்று எந்த மாகாணங்களிலாவது குறைத்தார்கள் என்றோ குறைக்க முடிந்தது என்றோ யாராவது சொல்லட்டும். அதை விட்டு விட்டு பைத்தியக்காரத்தனமாய் உளறுவதில் என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்கின்றேன்.

கேட்பவர்கள் பாமர மக்களாய் இருப்பதால் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்கின்ற பேடிகள் தைரியமே ஒழிய இதில் வீரத் தைரியம் ஒன்றும் இல்லை.

சமய சஞ்சீவிகள்

ஏழைக் குடியானவர்களிடம் மிகவும் பரிதாபம் கொண்டவர்போல் பேசும் தோழர் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் தனது குடிகளுக்கு எவ்வளவு விகிதாச்சாரம் தள்ளிக் கொடுத்தார் என்று சொல்லமுடியுமா?

சமய சஞ்சீவிகளை நம்பாதீர்

இவருக்குத்தான் அதிக பூமி இருக்கிறதா? ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருக்கு பூமி இல்லையா? யாரோ இரண்டு மூன்று பேர் சம்பளம் வாங்க ஜஸ்டிஸ் கட்சி மிராசுதார்கள் எல்லோரும் வரி குறைக்க சம்மதிக்காமல் உயர்த்திக் கொள்ளுவார்களா? அல்லது சர்க்கார் குறைப்பதை வேண்டாமென்று சொல்லிவிடுவார்களா? கேப்பையில் நெய் வடிகிறது என்று சொன்னால் கேட்பவனுக்கு மதி வேண்டாமா? தோழர் சுப்பராயன் மந்திரியாய் இருக்கும்போது எவ்வளவு வரி குறைத்தார் என்று கருதி இப்போது நாடிமுத்து பிள்ளை அவருடன் குலாவுகிறார்? தோழர்களே! இந்த மாதிரி சமய சஞ்சீவிகள் பேச்சைக் கேட்காதீர்கள். உங்கள் புத்தியைக் கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

நாடிமுத்து பிள்ளை தேசபக்தி

எப்படியாவது தனக்கு ஜில்லா போர்டுக்கும் சட்டசபைக்கும் ஓட்டு வேண்டும் என்பதுதான் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்களின் தேசபக்தியின் அரசியல் கொள்கையாகுமே ஒழிய மற்றபடி தேசபக்தி என்றால் ரூபாய்க்கு எத்தனை படி என்றுதான் கேட்பார். தகுதி உடையவர் என்று கருதினால் நீங்கள் குஷாலாய் அவருக்கு ஓட்டு செய்யுங்கள். கட்சிக்காக என்று ஏமாந்து போகாதீர்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவதென்றால் அதற்காக ஓட்டு செய்யாதீர்கள். இவர் சாதித்தது என்ன, சாதிக்கப்போவது என்ன என்று தெரிந்து ஓட்டு செய்யுங்கள். எனக்கு அதைப்பற்றி கவலையில்லை.

நாடிமுத்து ராஜ்யம் எந்த ராஜ்யம்?

ஜஸ்டிஸ் கட்சி கண்டிதாக்கட் ராஜ்யமென்று கூலிகள் கூப்பாடு போட்டார்கள். தோழர் நாடிமுத்து பிள்ளையின் சொந்த ராஜ்யம் (அதாவது அவரது ஜில்லா போர்டு) யாருடைய ராஜ்யமாய் இருக்கிறது? எல்லா வேலைகளையும் டிபார்டுமெண்டில் செய்கிறாரா? இவர் கொடுக்கும் கண்டிதாக்குதாரர்கள் பூராவும் பரம்பரை கண்டிதாக்கடரும் இவருக்கும் இவருக்குப் பின்னால் கைதாக்கும் மெம்பர்களுக்கும் சொந்தக்காரரும் கூட்டாளிகளும் சிப்பந்திகளும் இல்லாத கண்டிதாக்கு அனுபவசாலிகளா? ஆகவே நாடிமுத்து பிள்ளை நடப்புக்கு மோசமில்லாமலும் அனேக ஜில்லாக்களில் அவரைவிட மேன்மையாயும் தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ராஜ்யம் நடத்தப்படுகிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைப்புகள்.

டாக்டர் சுப்பராயன்

டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் இப்போது ஒரு பெரிய தேச பக்தராய் நடிக்கிறார். நடிக்கட்டும் அவர் மந்திரியானால் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்தான். அதில் எனக்கும் ஏதாவது பங்கு கிடைக்கலாம்.

ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஏன் வையவேண்டும்? மந்திரிகள் ஏதாவது நாணயத் தவறுதலாய் நடந்தார்களா? கொள்கை மாற்றிக் கொண்டார்களா? இருந்தால் ஒரு விஷயமாவது எடுத்துச் சொல்லலாமல்லவா? டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரியாய் இருக்கும்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவருக்கு கீழ் படிந்து தான் ஆட்சி நடத்தினார். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நாமத்தை சாத்தி விட்டு வந்து சைமன் கமிஷனை வரவேற்றார். சீர்திருத்தங்களுக்கு உதவி செய்தார். இவர் இப்போது சீர்திருத்தத்தை உடைப்பது என்கின்ற தந்திரக் காரருடன் சேருவதும் வகுப்புவாதம் கூடாது என்று சொல்லுவதும் யோக்கியமாகுமா?

டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரியாய் இருந்தபோதுதான் வகுப்பு வாதம் வீறு கொண்டிருந்தது. அவர்தான் தேர்தலில் தனித்தனி ஜாதிகளுக்கு இடம்வைத்து சட்டம் செய்தவர். அவர் காலத்தில் தான் உத்தியோகங்களும் தனி தனி ஜாதிக்கு விகிதாச்சாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்காகத்தான் நான் இன்னமும் அவரிடம் நன்றியுள்ளவனாய் இருக்கிறேன்.

பார்ப்பன சூழ்ச்சி

1930 ல் பார்ப்பனர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரி சபையை கவிழ்க்க சூழ்ச்சி செய்து ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு உதவி செய்தார்கள்.

“இந்து”, “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகைகள் 1930ல் புதிய மந்திரி சபை ஏற்படும்போது சுப்பராயன் கட்சிக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான் சட்டப்படி ஒழுங்கான சபை என்றும் எழுதின.

அப்படிப்பட்ட இரு கூட்டமும் இன்று வெட்கமில்லாமல் குலாவுகின்றன. காங்கிரசுக்கோ பார்ப்பனர்களுக்கோ சிறிதும் யோக்கியமோ, நாணயமோ, வெட்கமோ கூட கிடையாது. எப்படியாவது பாடுபட்டுப் பார்ப்பனரல்லாதாரை தலை எடுக்கவொட்டாமல் அடித்து மனு காலப்படி பார்ப்பனரல்லாத ஆண்களையும் பெண்களையும் தங்களுக்கு அடிமையாகவும், தாசியாகவும் வைக்கவே அவர்களது முயற்சி காங்கிரஸ் என்கின்ற ஆயுதத்தைத் தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு தங்கள் இஷ்டப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ்

காங்கிரசானது ஆரம்பித்து சுமார் 30 வருஷம் வரை ஏராளமான உத்தியோகங்களை உற்பத்தி செய்து தாராளமாக சம்பளத்தை உயர்த்தி, வரிகளை உயர்த்தி அவற்றை பகல் கொள்ளைபோல் பார்ப்பனர்களே அனுபவிக்க இடம் கொடுத்து வந்தது. இந்த நாட்டில் இன்றுள்ள சம்பளக் கொள்ளைக்கும் உத்தியோக குவியலுக்கும் காங்கிரசே தான் காரணம். பார்ப்பனரல்லாதார் அதில் பங்கு கேட்டதற்கு ஆகத்தான் பார்ப்பனர்கள் திடீரென்று ஒரே நாளில் தேச பக்தர்களானார்கள். அதுவரை ராஜபக்தி,

ராஜவிஸ்வாசம், ராஜ சேவகம் ஆகியவைகள் தான் பார்ப்பனர்களின் வேதக் கட்டளையாக இருந்து வந்தது உத்தியோகம் புருஷலக்ஷணம் என்பதே அவர்களது பல்லவி.

வகுப்பு உரிமை

முஸ்லீம்கள் 1895 முதல் தங்களுக்கு உத்தியோகம் விகிதாசாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1895ல் ஒருதரம் 1905ல் ஒருதரம் 1915ல் ஒருதரம் இந்தப்படி காந்தி காங்கிரசுக்கு முன்னாலேயே 35 வருஷ காலம் முஸ்லீம்கள் வகுப்பு வாதம் பேசி வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கேட்டு அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரசே முஸ்லீம்களுக்கு ஜனசங்கைப்படி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் தனித் தொகுதியின் மூலம் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டு கொடுத்து வந்திருக்கிறது.

நாம் கேட்ட உடனேதான் பார்ப்பனர்கள் காந்தியாரைப்பிடித்து வந்து நம்மை ஏய்த்து ஒடுக்கப் பார்த்தார்கள். நல்ல வேளையாய் காந்தியாரின் ஜம்பம் இந்த 16 வருஷகாலமாக ஒன்றிலும் வெற்றி பெறவில்லை. அவருக்கு தோல்விமேல் தோல்வியே ஏற்பட்டது. ஏன் என்றால் அவருடைய சுயராஜ்யம் எல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதார் தலையில் கையை வைக்க செய்த சூழ்ச்சியே ஒழிய சரக்கு ஒன்றுமே கிடையாது. இதை சர்க்கார் உணர்ந்து கொண்டு அவரை மூலையில் உட்கார வைத்துவிட்டார்கள்.

காந்தி தோல்வி

1924 லேயே அவரது பகிஷ்காரமும் ஒத்துழையாமையும் அவராலேயே நிறுத்தப்பட்டு விட்டது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். மறுபடியும் சைமன் கமிஷனை எதிர்க்க சில தந்திரம் செய்தார். அதுவும் படுதோல்வி அடைந்து சர்க்காருக்கு இனிமேல் இப்படி செய்வதில்லை என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வெளியில் வந்தார்.

இவருடைய சபதங்கள் எல்லாம் தோல்வி அடைந்து ஒரு நிபந்தனையு மில்லாமல் யாரோ சிலர் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு ஆக வட்ட மேஜை மகாநாட்டுக்குப் போவதாய் ஒப்புக் கொண்டார்.

(இந்த சமயத்தில் ஒருவர் தஞ்சையில் “உப்பு வாரிக் கொள்ள சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கவில்லையா” என்று கேட்டார்) ஆம் அனுமதி கிடைத்தது. எத்தனை பேர் எத்தனை டன் வாரினீர்கள்? அதனால் யார் பயனடைகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஆகாயத்தில் கோட்டை கட்டிக்கொள்ள சர்க்கார் 4-மனை இடம் கொடுத்ததற்கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்கிறேன். தோழர் காந்தியார் வேண்டுமென்றே பாமர மக்களை ஏமாற்ற கீழே விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்ற பழமொழிபோல் செய்து கொண்ட பயனற்ற நிபந்தனையே ஒழிய அதனால் என்ன நன்மை விளைந்தது? என்று கேட்கிறேன்.

இந்த காங்கிரசு கலைக்கப்பட்டாலொழிய அல்லது பார்ப்பன சூழ்ச்சி ஒழிக்கப்பட்டாலொழிய இந்திய ஏழை மக்களுக்கு பயன் இல்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லுவேன். தற்கால சாந்தியாக சிலர் பணமில்லாமல் பதவி பெறலாம் என்றும், மந்திரி ஆகலாம் என்றும் காங்கிரசுக்காரராகவும் தேச பக்தர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பேச்சை நம்பி ஏமாந்து போகாதீர்கள். அவர்களது கூலிகள் பேச்சையும் நம்பி மோசம் போகாதீர்கள்.

உங்கள் பகுத்தறிவைக்கொண்டு உண்மை அறிந்து அதன்படி நடவுங்கள்.

குறிப்பு: தஞ்சை மாவட்ட சுற்றுப்பயணத்தின் போது 11.09.1936இல் பட்டுக்கோட்டையிலும் 12.09.1936 இல் மாயவரத்திலும் 13.09.1936இல் குற்றாலத்திலும் 14.09.1936இல் பொறையாற்றிலும் 15.09.1936 இல் தஞ்சையிலும் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 20.09.1936

ஜவஹர்லால் வருகை பார்ப்பனர் சூழ்ச்சி

தோழர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அடுத்த மாதம் 5ந் தேதி தமிழ்நாட்டுக்கு நமது பார்ப்பனர்களால் அழைத்து வரப்படப் போகிறார். தமிழ்நாட்டில் 15 நாள் சுற்றுப்பிரயாணமும் செய்யப் போகிறார் ஏன்? எதற்காக? என்பதை நமது வாசகர்கள் அறியவேண்டியது முக்கிய விஷயமாகும்.

தோழர் ராஜேந்திரப்பிரசாத் அவர்கள் எதற்காக அழைத்து வரப்பட்டாரோ அதற்காகவே தான் தோழர் ஜவஹர்லாலும் அழைத்து வரப்படுகிறார்.

அதாவது ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டது நமது நாட்டில் அப்போது நடக்க இருந்த ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களுக்கு மறைமுகமான பிரசாரம் செய்யவே என்பதை நாம் அப்போதே விளக்கி இருந்தோம்.

அதுபோலவே இன்று தோழர் ஜவஹர்லாலை அழைத்து வருவதும் அடுத்த மாதம் நடக்கப்போகும் சென்னை முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் தேர்தலுக்கு மறைமுகப் பிரசாரம் செய்வதற்கேயாகும்.

சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தலுக்கு நாமினேஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தேதி 2-10-36 ஆகும்.

சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷன் 23-10-36 தேதி ஆகும்.

தோழர் நேரு அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும் தேதி 5-10-36 ஆகும்.

5-10-36 முதல் 23-10-36 வரை 15 நாளைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருப்பதற்கு சுற்றுப் பிரயாணத்திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு வருகிறார் என்பதற்கு ஏதாவது சம்சயமுண்டா என்று கேட்கிறோம்.

பண்டிட் நேரு தனது காங்கிரஸ் தலைவர் ஹோதாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் வருகிறார் என்றால் அது தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் சாவகாசமுள்ள காலத்தில் வந்து காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்துவிட்டுப்போக வரலாம். ஆனால் இப்போது தலைவர்களும் தொண்டர்களும், மற்றும் காங்கிரஸ் பிரமுகர்களும் தேர்தலில் ஈடுபட்டு வெளியிடங்களில் உள்ள பிரசாரகர்கள் கூட சென்னைக்கு வந்திருக்கும் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நேரு அவர்களை சென்னைக்குக் கூட்டி வந்து தட்புடல் நாடகம் நடத்துவது என்றால் இதை தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு என்று அல்லாமல் வேறு என்ன சொல்ல முடியும்.

தோழர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் வரவை தமிழ் மக்கள் இதே காரணம் சொல்லி பகிஷ்கரித்த காலத்தில் தோழர் பிரசாத் அவர்கள்

“எனக்கு இங்கு எலக்ஷன் பிரசாரம் நடப்பது தெரியவே தெரியாது இங்கு வந்த பிறகுதான் தெரிய வந்தது, எலக்ஷன் காலமாய் இருந்தால் நான் வந்திருக்கவே மாட்டேன்”

என்று சொன்னார். அப்படி இருந்தும் தமிழ்நாட்டில் பெரிதும் சென்னை முதல் அவர் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் “ராஜேந்திரபிரசாத் திரும்பிப்போ”

என்கின்ற கோஷத்துடன் 1000 க்கணக்கான மக்களால் பகிஷ்கரிக்கப்பட்டு அதுசமயம் பிரசாத் அவர்கள்

“இந்த பகிஷ்காரத்தின் காரணம் எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே நான் எங்கே போவது? நான் பார்ப்பனன் அல்லவே” என்று அழுது கண்ணீர் உதிர்த்துவிட்டே போனார். தோழர் பிரசாத் அவர்கள் திரும்பி தனது ஊருக்கு வண்டி ஏறும் போதுகூட “சீக்கிரம் போங்கள்” என்கின்ற வளைவுகளும் தட்டிகளும் ரயில்வே மேடை வரை துரத்திக்கொண்டே சென்றன.

அப்படியிருக்க நம் பார்ப்பனர்கள் இப்போதும் அதுபோலவே சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனுக்குப் பண்டிதரை அழைத்து வந்து நமக்கு துன்பத்தையும் தொல்லையையும் விளைவிக்கப் போகிறார்கள். இப்போதே சில இடங்களில் கலகம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இன்றைய பத்திரிகைகளில் திருச்சி முனிசிபாலிட்யில் பண்டிதர் வரவேற்பு விஷயமான தீர்மானத்தில் தகராறு ஏற்பட்டு அது இந்து முஸ்லீம் தகராறாக பரிணமித்ததோடு தலைவர் பக்கம் பாதரட்சை பறந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. இது அவமானத்துக்கான காரியம் தான்; அடாத காரியம்தான்; வருந்தத்தக்கது தான்.

ஆனால் வேலியில் போகும் ஓணானை காதுக்குள் விட்டுக்கொண்டு குடையது குடையது என்று சொன்னால் அதற்கு யார் என்ன செய்யக்கூடும் என்று கேட்கின்றோம்.

பண்டிதர் ஜவஹர்லால் தனிமையில் பொதுநல சேவைக்காரர்கள் கூட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்தான். சில காரியங்களில் அவர் பார்ப்பனரேயாயினும் இன்றுள்ள சராசரி நாணயத்தில் - அவர் மேம்பட்டவரே யாவார். அப்படிப்பட்ட அவரின் வரவை பஹிஷ்கரித்து காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லைதான்.

ஆனால் அவர் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்களின் கையாளாக - தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போருக்கு பார்ப்பனர் பக்கத் தளகர்த்தராய் கொண்டு வரப்படுகிறார் என்றால் இவரை வரவேற்பது என்பது கொள்ளிக்கட்டையை எடுத்து தலையைச் சொறிந்து கொள்வது போலல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

தமிழ் நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் நாமறிய இந்த 15,20 வருட காலமாகவே தமிழ்நாட்டில் பார்ப்பனர்களுக்கு அவமதிப்பு ஏற்பட்ட காலத்திலும், அவர்கள் சூழ்ச்சியும் நாணயமற்ற காரியங்களும் பலிதப்படாமல் வெளிப்பட்ட காலத்திலும், அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு காரியம் மக்களது முட்டாள் தனத்தினால் ஆகவேண்டி இருக்கும் காலத்திலும் வடநாட்டில் ஏதாவது ஒரு ஆளைப்பிடித்து அவரை ஆகாயத்துக்கு தூக்கிவைத்து பிறகு அவரைக் கூட்டி வந்து ஆடம்பரம் செய்து காரியம் சாதித்துக்கொள்வதோடு அவர் பேரால் பணமும் வசூலித்துக்கொண்டு திருப்பி அனுப்பி விடுவது வழக்கம். இது மறுக்கமுடியாத உண்மை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுவோம்.

அதாவது தமிழ்நாட்டில் இருந்து எப்போதும் எந்த ஒரு தமிழ் நாட்டவரையும் வேறு எந்த மாகாணத்துக்கும் இந்தமாதிரி விளம்பரத்துக்கோ, அல்லது ஏதாவது ஒரு பிரசாரத்துக்கோ அழைத்துப்போனது என்பது அரிதாகவே இருக்கும் என்பதேயாகும். தோழர்கள் விஜயராகவாச்சாரியாரையோ, ராஜகோபாலாச்சாரியாரையோ, ஸ்ரீனிவாசயங்காரையோ, அதாவது சத்தியமூர்த்தியாரையோ, வேறு யாரையுமோ எங்கும் அழைத்துப் போனதாகவே நமக்கு ஞாபகமில்லை.

இது விஷயமாய் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் கூட ஒரு சமயத்தில் பேசி இருப்பது நமக்கு ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. அதாவது “வெளி மாகாணங்களில் இருந்து யார் யாரையோ நம் மாகாணத்துக்குக் கூட்டி வந்து பிரமாத ஆடம்பரங்களும் மரியாதைகளும் செய்து மிகப் பெரிய மனிதர்களாக்கி விடுகிறோம். ஆனால் நம் மாகாணத்தவர்களை வெளி மாகாணத்தார் யாரும் லட்சியம் செய்வதே இல்லை” என்று பேசி இருக்கிறார். அதற்கு அந்தக் காலத்திலேயே நாம் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்களை ஏமாற்ற வேண்டிய அவசியம் நம் பார்ப்பனருக்கு இருப்பது போல் பிற மாகாணத்தாருக்கு இல்லை என்று பதில் கூறி இருக்கிறோம்.

ஆகவே இதுசமயம் தமிழ்நாட்டுக்குப் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களை அழைத்து வருவது உண்மையிலேயே தமிழ் மக்களை ஏமாற்றவும் அவர்கள் கண்களில் மிளகாய் பொடி போட்டு பார்ப்பனரல்லாதார் பணத்தை பதினாயிரக்கணக்கில் வசூலித்து அப்பணத்தைக் கொண்டு தேர்தல்களில் பார்ப்பனரல்லாதாரை தோற்கடித்து பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனப் பெண்மணிகளும் பார்ப்பனக் கூலிகளும் வெற்றி பெறச் செய்யும் சூழ்ச்சியே அல்லாமல் இதில் வேறு எவ்வித நாணயமும் உண்மையும் இல்லை என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவோம்.

இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாரானாலும் பார்ப்பனரல்லாதாராகிய நாம் நமது வெறுப்பைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு ஆகவும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஏமாந்து பணத்தை அள்ளிக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு ஆகவும் அவரை பஹிஷ்கரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமான காரியமாகும்

என்பதே நமதபிப்பிராயமாகும். அந்த அபிப்பிராயத்தை பார்ப்பன பக்தர்களாகிய பார்ப்பனரல்லாத தோழர்களில் சிலர் சரியல்ல என்றும் கண்டித்தும் பேசியும், எழுதியும் பார்ப்பனர்களின் புன்சிரிப்புக்கும் முக விலாசத்துக்கும் ஆளாக முயற்சிப்பார்கள். அதைப்பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. அப்படியாவது அவர்கள் பிழைத்தாலும் நமக்கு சந்தோஷமே. ஆனால் அதுதான் கிடையாது. இந்தக் கூட்ட பார்ப்பனரல்லாதார்களுக்கு நம்மை வைத்து பழியை மூட்டைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்களே அதுதான் மிச்சம். மற்றப்படி பார்ப்பனர்களால் ஒரு காதொடிந்த ஊசியளவு பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதோடு அவர்கள் முன்வர முயற்சிக்கும் போது பெரிய கல்லைத் தூக்கிப்போட்டு ஒழித்து விடவே முயற்சிப்பார்கள். இதுவரை நாம் பார்ப்பனர்களிடம் கண்ட அனுபவத்தைக் கொண்டே இதை எழுதுகிறோம்.

உதாரணம் வேண்டுமானால் நாளை மாதம் சென்னையில் நடக்கப் போகும் கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷன்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆசாமிகள் யார் யார் என்று பார்த்தாலே இந்த உண்மை விளங்கிவிடும்.

ஆதலால் பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்கள் இந்த சமயத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு அழைத்து வரப்படுவதானது பார்ப்பனர்களின் பக்கா சூழ்ச்சியே ஒழிய தேச பக்திக்கோ, “சுயராஜ்யத்துக்கோ” அல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 20.09.1936

கலகக்காரர்களுக்கு காங்கரஸில் வெற்றி

சென்னை நகர சபைத் தேர்தலுக்கு அட்ஹாக் கமிட்டியார் காங்கரஸில் அபேக்ஷகர்களைப் பொறுக்கி யெடுத்த தோரணையைக் கண்டித்து சென்னை காங்கரஸ்வாதிகள் கொஞ்ச நாளாகக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். சட்ட மறுப்புக் காலத்தில் ஸ்பெஷல் காண்ஸ்டபிலாயிருந்தவர்களையும் வெகு சமீப காலம் வரை ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்தவர்களையும் பாபு ராஜேந்திர பிரசாத்துக்கு உபசாரப் பத்திரம் அளிக்கவேண்டுமென்று சென்னை நகர சபையில் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டபோது அதற்கு எதிரிடையாக வோட்டுக் கொடுத்தவர்களையும் அட்ஹாக் கமிட்டியார் அபேக்ஷகராக நிறுத்தியிருப்பதாய்க் கலகக்காரர்கள் கண்டித்து வருகிறார்கள். சென்ற இரண்டு மூன்று வாரங்களாகக் கண்டனக் கூட்டங்கள் சென்னையில் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்தன. அட்ஹாக் கமிட்டியார் பொறுக்கி யெடுத்த அபேட்சகர்களை ஆதரிப்பதற்காகக் கூடிய பிரசாரக் கூட்டங்களில் பலர் கேள்விமேல் கேள்விகள் கேட்க பிரசங்கிகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியாமல் பல கூட்டங்கள் குழப்பத்தில் முடிந்தன. “அயோக்கியர்கள்” கையில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கும் தமிழ் மாகாண காங்கிரசை மீட்பதற்காகச் சென்னையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் காங்கரஸ் அவசரக்கமிட்டியார், அட்ஹாக் கமிட்டி நியமனங்களைக் கண்டித்தும் தமிழ்நாடு காங்கரஸ் காரியக் கமிட்டி ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியும் இப்பொழுதும் பிரசாரம் செய்துகொண்டு தான் வருகிறார்கள். ஆனால் “ஒரு பெரிய ஆந்திர நாட்டுத் தலைவர் அவரது முழுச் செல்வாக்கையும் உபயோகித்து கலகக்காரர்களுக்கும் அட்ஹாக் கமிட்டியாருக்கும் ராஜி செய்துவைக்க” முயன்றதின் பயனாய் கலகக்காரர்களில் இரண்டுபேர் வெற்றி பெற்று விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதாவது தோழர்கள் ஷாபி முகமதுவும் எ.ஆர்.ஸி. ஆச்சாரும் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர்களாக அட்ஹாக் கமிட்டியாரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டனர். இது கலகக்காரர்களுக்கு ஒரு வெற்றி என்பதற்கு சந்தேகமில்லை யானாலும் இந்த முடிவினால் ஏனைய கலகக்காரர்கள் திருப்தியடைவார்களா என்பதை எதிர் நிகழ்ச்சிகளிலிருந்துதான் அறிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அட்ஹாக் கமிட்டியாருக்கு இது ஒரு நல்ல சவுக்கடி என்பதற்கும் சந்தேக மில்லை. இதனால் சென்னைக் காங்கரஸ்காரர் பலரின் நம்பிக்கையை அட்ஹாக் கமிட்டியார் பெறவில்லை யென்பதும் புலனாகிறது. கட்டுப்பாடும்

ஒழுங்கும் மிகுந்த காங்கரசில் இத்தகைய தகிடுத்தங்கள் நடப்பது காங்கிரசுக்குப் பெருமையா சிறுமையா என்பதையும் காங்கிரஸ் பக்தர்களே நிதானம் செய்துகொள்ளட்டும்.

ஆனால் தோழர் சாது ஜனாப் தாவுத்ஷாவுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தைப் பார்க்கும்போது நமக்கு மிக்க வயிற்றெரிச்சலாகவே இருக்கிறது. அகில இந்திய காங்கரஸ் கமிட்டிக்கு மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதும் தோழர் தாவுத்ஷா ஏமாற்றப்பட்டார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியின் வாக்குறுதியை நம்பி அகில இந்திய காங்கரஸ் கமிட்டிக்குத் தம்மை மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று தோழர் தாவுத்ஷா மனப்பால் குடித்தார். ஆனால் உபயதூல்லா போட்டிபோட முன் வந்தபோது “இந்த தகராறை தாவுத்ஷாவும் உபயதூல்லாவும் தான் முடிவு செய்துகொள்ள வேண்டும், என்னால் இதில் தலையிட முடியாது” எனத் தோழர் சத்தியமூர்த்தி கைவிரிக்கவே, தோழர் தாவுத்ஷா வேறு வழியின்றி தோழர் உபயதூல்லாவுக்கு விட்டுக்கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது. இப்பொழுது தோழர் ஷாபி முகமதுவுக்கு விட்டுக்கொடுத்து இரண்டாம் முறையில் தோழர் தாவுத்ஷா ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார். மூன்றாவது ஏமாற்றவும் ஒரு கால் தேர்தலுக்குப் பின் மந்திரி பதவிகளுக்கு ஆட்களைப் பொறுக்கும்போது உண்டாகக் கூடுமோ என்னமோ.

பிரஸ்தாப தகராறைப்பற்றி தாவுத்ஷாவின் பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கும் ஒரு கட்டுரையில் பல ருசிகரமான விஷயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

அட்ஹாக் கமிட்டியாரால் பெரிய மேட்டு சூளை டிவிஷனுக்கு அபேட்சகராக நிறுத்தப்பட்டிருந்த தோழர் தாவுத்ஷாவுக்கு அந்த டிவிஷனில் பேராதரவு இருந்ததாம். கலகக்காரர் கிளர்ச்சியின் பயனாக அட்ஹாக் கமிட்டியார் மீண்டும் கூடி யாலோசித்து ஒரு பெரிய ஆந்திர நாட்டுத் தலைவர் தமது முழுச் செல்வாக்கையும் உபயோகித்து அட்ஹாக் கமிட்டியாருக்கும் தோழர் ஷாபி முகமதுவுக்கு ராஜி ஏற்படுத்த முயன்றாராம். இதற்கிடையே ஆந்திர மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டியார் சில ஆலோசனை களைக் கூறி அட்ஹாக் கமிட்டியார் முடிவாக அபேக்ஷகர் ஜாபிதாவை வெளியிடு முன் காங்கரஸ் உறுதி மொழியில் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்த தற்கால கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்களை அவர்களது டிவிஷன்களுக்கே நிறுத்தவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினார்களாம்.

பிறகு தோழர் சத்தியமூர்த்தி 25.8.36ல் சென்னைக்கு வந்ததும் “சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு தோழர் ஷாபி முகமது அவர்களைப் பெரிய மேட்டு டிவிஷனுக்கு நிறுத்தி, தோழர் தாவுத்ஷா அவர்களை பெத்துநாயக்கன் பேட்டை டிவிஷனுக்கு மாற்றுவதென்றும்” ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாம்.

தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி, பிரகாசம் முதலியோர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் நிற்கவும் சம்மதித்தாராம். ஆனால் அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட 26.8.36ந் தேதி இரவு தோழர்

ஷாபி முகமது அட்ஹாக் கமிட்டியின் நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்ள வில்லையென்றும் எனவே காங்கரஸ் அபேக்ஷகராக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை யென்றும் தோழர் தாவுத்ஷாவை பெரிய மேட்டு டிவிஷனுக்கு நிறுத்தி அதை ஊர்ஜிதம் செய்வதென்றும் 27.8.36-ந் தேதி காலையில் முடிவு செய்து விட்டு தோழர் சத்தியமூர்த்தி சிம்லாவுக்குச் சென்றாராம்.

ஆனால் அட்ஹாக் கமிட்டியாருக்கும் தோழர் ஷாபி முகமது அவர்களுக்கும் மறுபடியும் ராஜிப் பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பமாயினவாம்.

அது சம்பந்தமான எல்லா விவரங்களையும் வெளியிடுவது உசிதமாகாதாம்.

இந் நிலையில் தோழர் தாவுத்ஷா 29.3.36ல் பட்டுக்கோட்டை மகாநாட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாராம். 8-ந் தேதி திரும்பி வந்தாராம். ஆனால் 4.9.36ல் அட்ஹாக் கமிட்டியார் தோழர் தாவுத்ஷாவுக்கு எழுத்து மூலமும் டெலிபோன் மூலமும் அழைப்பு அனுப்ப, அவருடைய பிரதிநிதிகள் காங்கரஸ் மண்டபத்துக்குச் சென்று தேர்தல் சம்பந்தமாக நடைபெறும் தகராறுகள் தோழர் தாவுத்ஷாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்றும் எனவே பெத்துநாயக்கன் பேட்டை டிவிஷனுக்கு நிற்க அவர் விரும்பவில்லை யென்றும் தெரிவித்தார்களாம். இதுதான் தோழர் தாவுத்ஷாவின் இரண்டாவது ஏமாற்றக் கதையின் சாரம்.

சாது தாவுத்ஷா தேர்தலில் கலந்து கொள்ள ஆதி முதலே சம்மதிக்க வில்லையாம். நண்பர்கள் வற்புறுத்தவே “போனால் போகிறது” என்று தேர்தலுக்கு நிற்க முன்வந்தாராம். எனவே அவரது காலை இப்படி வாருவது அட்ஹாக் கமிட்டியாருக்கு அடுத்த செயலா எனக் கேட்கிறோம்.

ஒரு ஏழை சத்திரத் திண்ணையில் சுகமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தானாம். அர்த்த ராத்திரி 12 மணிக்கு சத்திர மானேஜர் அவனைத் தட்டியெழுப்பி “அப்பா உனக்குச் சாப்பாடு இல்லை” என்று தெரிவித்து விட்டுப் போனாராம். தூங்கிக்கிடந்தவனைத் தட்டியெழுப்பிச் சாப்பாடு இல்லையென்றால் அவனுக்கு எவ்வளவு வயிற்றெரிச்சல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்? தோழர் தாவுத்ஷா பாடும் அந்தக் கதை மாதிரிதான் இருக்கிறது. என்ன செய்வது! அரசியல் திருவிளையாடல்களில் இதுவும் ஒன்று. “சேரிடம் அறிந்து சேர்” என்று சொன்னாளே, அந்தக் கிழவி முழுப் பைத்தியகாரியல்ல.

ஆனாலும் இவ்விஷயத்தில் தோழர் தாவுத்ஷா அவ்வளவு சங்கடப்படவும் தேவையில்லை. ஏன்? அவர் புது காங்கரஸ் பக்தர்தானே. சென்னை நகரத்திலே தோழர் ஷாபி முகமதுதான் மிகமிக மூத்த முஸ்லீம் காங்கரஸ்வாதியாம். அப்படியானால் தலையிருக்கும்போது வாலாடுவது நியாயமாயிருக்காதல்லவா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 20.09.1936

தென் ஜில்லாக்கள் ஜஸ்டிஸ் மகாநாடு

திண்டுக்கல்

தோழர்களே!

தமிழ்நாட்டின் தென் ஜில்லாக்கள் சார்பாய்க் கூடும் இம்மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்கும் பெருமையை எனக்கு அளித்ததற்காக வரவேற்புக் கழகத்தாருக்கு நான் எனது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது சங்கம்

நமது தென் இந்திய நல உரிமைச் சங்கம் தோன்றி இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 20 வருஷ காலமாகிறது. இதன் முக்கியக் கொள்கை:-

1. சட்ட ஒழுங்கு முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு கிளர்ச்சி செய்து அரசியல் விடுதலை (அதாவது சுயராஜ்யம் என்பது) பெறுவதும்,
2. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திலும் உத்தியோகங்களிலும் நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா மதக்காரருக்கும் ஜாதிக்காரருக்கும் விகிதாச்சாரம் உரிமை வழங்குவதுமாகும். அதாவது சகல சமூகங்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாகும்.

இந்தக் கொள்கையில் இருந்து இதுவரை நாம் சிறிதும் பிறழாமல் கொள்கைக்கு ஏற்ப நம்மால் கூடியதை சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதெல்லாம் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

நமது சங்க ஆரம்பத்தில் இந்திய அரசியலில் பிரதிநிதித்துவத்திலும் உத்தியோகங்களிலும் ஏகபோக உரிமைகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த பார்ப்பனர்கள் நீங்க, மற்ற எல்லா சமூகத்தார்களும் நமது சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாகலாம் என்கின்ற நிபந்தனை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தோம்.

ஏனெனில் பார்ப்பனர்களாகிய ஒரு கூட்டத்தார் நம்மை எத்துறையிலும் தலையெடுக்க வொட்டாமல் தாழ்த்தி வந்ததாலேயேயும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளாலேயே நாம் இச்சங்கம் துவக்க வேண்டியவர்களாயிருந்ததாலும் நமது சங்கத்தில் அவர்களை நீக்கி வைக்க வேண்டியதாயிற்று.

ஆனால் இப்போது அரசியல் சம்மந்தப்பட்ட வரையில் அந்தத் தடையை நீக்கிவிட்டோம். மேல் கண்ட நமது கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளுகிற யாரும் இச்சங்கத்தில் அங்கத்தினராகலாம் என்ற விதிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

என்றாலும் இன்றுவரை ஒரு பார்ப்பனராவது நமது சங்கத்தில் அங்கத்தினராகவே இல்லை. பார்ப்பனரல்லாதாரே தான் நமது சங்கத்து அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள். இதனால் நமது சங்கம் ஆரம்பத்தில் எப்படி பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமாக இருந்ததோ அதேபோல்தான் இன்றும் பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கமாகவே இருந்து வருகிறது.

நமது சங்கம் ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 20 வருஷம் ஆயிருந்தாலும் சென்னை மாகாண அரசியலில் 15 வருஷ காலம் அதாவது மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு திட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலம் முதல்கொண்டு அத்திட்டத்தின்படி ஜனப்பிரதிநிதிகளான மந்திரிகளுக்கு மாற்றப்பட்ட இலாகா என்பவைகளில் நாம் ஆதிக்கம் பெற்று அரசியல் நடத்தி வந்திருந்தாலும் நமது கொள்கைகளில் முழு வெற்றியும் அடைவதற்கில்லாமல் நாம் பல சங்கடங்களுக்கும் இடையூறுகளுக்கும் ஆளாகி வந்திருக்கிறோம்.

காரணம் என்னவென்றால் இரட்டை ஆட்சி என்பதில் நமக்கேற்பட்டுள்ள சங்கடம் ஒன்று, நாம் பல மதக்காரர்களுக்கும், பல ஜாதிக்காரர்களுக்கும் விகிதாச்சார உரிமை வழங்குவது என்ற கொள்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால் இக்கொள்கையால் தங்கள் ஏகபோக உரிமையையும் அனுபவத்தையும் இழந்து மற்றவர்களைப் போலவே விகிதாச்சாரம் பெற வேண்டியவர்களான பார்ப்பனர்கள் தங்களால் கூடிய எல்லாத் தடைகளையும் தொல்லைகளையும் விளைவித்து நமது உத்தேசம் நிறைவேறாமல் தடுக்க வேண்டியவர்களாகிவிட்டதால் அவர்களுடைய தொல்லைக்கும் முட்டுக் கட்டைகளுக்கும் நாம் ஆளாக வேண்டியிருந்தது மற்றொன்று.

ஏற்கனவே பார்ப்பனர்கள் அதிகாரத்திலும் உத்தியோகத்திலும் தாராளமாய் அமர்ந்து இருந்த காரணத்தாலும் சமூகத்துறையிலும் அவர்கள் மேல் நிலை பெற்றிருந்தாலும் வாழ்க்கையிலும் அவர்களே நமக்கு வழி காட்டிகளாக அமர்ந்திருந்ததினாலும் அவர்களுடைய (பார்ப்பனர்களுடைய) எதிர்ப்பும் தொல்லையும் திடீரென்று பதவிக்கு வந்த நம்மால் சுலபத்தில் சமாளிக்க முடியாததாய் இருந்தது என்றால் இதில் யாதொன்றும் ஆச்சரியம் இருக்க இடமில்லையல்லவா?

அதோடு கூட நமது மக்களும் அதாவது பார்ப்பனர் ஒழிந்த மற்ற மக்களும் பார்ப்பனியத்தின் பயனாய் போதிய கல்வியும் உலக ஞானமும் இல்லாமல் பெரும்பாலோர் சமூகத்துறையில் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்தது போலவே வாழ்க்கைத்துறையிலும் அவர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்ததாலும் பார்ப்பனர்களை எதிர்ப்பது என்பதை ஒரு

மதக் கட்டளையை மீறுவதுபோல் மதிப்பவர்களாய் இருந்ததாலும் சிக்கலான அரசியலில் இருந்து கொண்டிருக்கிற நமது கஷ்டம் இன்னும் அதிகமாய் இருந்தது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

இந்த நிலையில் நாம் இந்த பதினைந்து வருஷ காலத்தில் அரசியல் பதவிகளை அடைந்து அதன்மூலம் நம்மால் கூடியதையெல்லாம் வெற்றிகரமாகவே செய்து வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இதைக் கேட்பவர்கள் யாரும் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியாது.

நமது நிலை

இன்னம் 5, 6 மாத காலத்துக்குள் புதிய சீர்திருத்தம் ஒன்று அமலுக்கு வரப்போகிறது. அதற்கு ஆகவேண்டிய தேர்தல்கள் சீக்கிரத்தில் ஏற்படப் போகிறது. அதுபற்றிய பிரசாரங்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் கட்சி முறையிலும் இப்போது முதலே துவக்கமாய் விட்டன. கட்சி முறையில் இரண்டு முக்கிய கட்சிகள் பெரிதும் இப்பிரசாரத்தில் முன்னணியில் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று காங்கிரசு என்னும் ஸ்தாபனத்தின் பேரால் பார்ப்பனர்கள் கஷ்டி, மற்றொன்று நம் கஷ்டி அதாவது தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் அல்லது ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்னும் பேரால் பார்ப்பனரல்லாதாராகிய நாம். ஆகவே பச்சையாய் சொல்ல வேண்டுமானால் பார்ப்பனரும் பார்ப்பனரல்லாதாராகிய நாமும் இன்று போட்டிப் பிரசாரம் செய்பவர்களாய் இருக்கிறோம். இப்போட்டிப் பிரசாரங்களில் பார்ப்பனர்கள் இதுவரை தாங்கள் நாட்டுக்கு செய்த காரியங்கள் இன்னதென்றோ தங்கள் கொள்கைகள் இன்னதென்றோ மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் இருப்பதால் நம்மைப்பற்றி எவ்வளவோ பொய்யும் புழுகும் சொல்லி விஷமப் பிரசாரம் செய்து வருவதை நாம் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்து வருகிறோம். நாமோ அவ்வளவுக்கும் சமாதானம் சொல்லி மீள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தேர்தலோ மிகவும் சமீபித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த சமயம் நமக்கு மிகவும் நெருக்கடியான சமயம் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் நமக்குள் அதிகமான ஒற்றுமையும், தளரா ஊக்கமும், தாராளமான பணச்செலவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களுக்கு ஆகவே இன்று இந்த மகாநாடு அதாவது தென் ஜில்லாக்களின் மகாநாடு கூட்டப்பட்டதென்றே நான் கருதுகிறேன். இம்மகாநாட்டின் பயனாய் இத் தென்ஜில்லாக்களில் தீவிரமான பிரசாரங்கள் செய்யப்பட வசதி ஏற்படுமென்றே நினைக்கிறேன்.

நாம் பதவி ஏற்றது முதல் பொது ஜன நன்மைக்கு ஆக எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்து வந்திருக்கிறோம். அதன் பயனாக நமது பார்ப்பனரல்லாத சமூகம் இந்த 20 வருஷ காலத்தில் எவ்வளவோ மேம்பாடு அடைந்து வந்திருக்கிறது. பார்ப்பனரல்லாதார்களில் பெரிய ஜமீன்தார்கள் முதல்

சாதாரண ஏழைக் குடியானவர்கள், கூலிக்காரர்கள், தீண்டப்படாத வகுப்பார் என்பவர்கள் வரை எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள்.

அரசியல் துறையிலும் சமூக துறையிலும் மற்றும் மனிதத்தன்மைத் துறையிலும் பார்ப்பனரல்லாத மக்களாகிய நாம் இந்த 15, 20 வருஷத்தில் அடைந்திருக்கும் முற்போக்கையும் அதற்கு முன் சுமார் ஒரு ஐம்பது வருஷம் அல்லது நூறு வருஷத்தில் அடைந்திருந்த முற்போக்கையும் ஆதாரத்தோடு கவனித்து பார்த்தால் நமது கட்சியின் பயனாய் நாம் எவ்வளவு வேகமாய் முற்போக்கடைந்திருக்கிறோம் என்பது விளங்கும்.

குறிப்பாக காங்கிரசு என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டதில் இருந்து அதாவது நமது கட்சி ஏற்படுவதற்கு 30 வருஷங்களுக்கு முன் இருந்து பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகம் தானாக ஏதோ கொஞ்ச நஞ்சம் முன்னேற்ற மடைந்து வந்ததும் தடைப்பட்டு வெறும் பார்ப்பனர்களே எதிலும் பயனடையும் படியாகவும் அரசியல் அடியோடு பார்ப்பனர்கள் வசமே ஆகி விடவும் சமூக இயலிலும் பழய மனு ஆட்சியே சிறிது சிறிதாக தலை தூக்கவும் சட்டங்களிலும் நியாயஸ்தலங்களிலும் மநுதர்மம் தலை சிறந்து விளங்கவுமான நிலைமையே ஏற்பட்டு வந்தது. இந்த ஆபத்தானதொரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் ஏற்பட்டு பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை தடுத்ததோடல்லாமல் இவ்வளவு தூரம் நம் சமூகம் முன்னேற்றமடையவுமான காரியங்கள் செய்திருக்கிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் என்பதாக ஒரு இயக்கம் நம் நாட்டில் தோன்றி இருக்கவில்லையானால் இப்போது முதல் இதுவரை நமது நிலைமை என்னமாய் இருந்திருக்கும் என்பதை சிறிது உங்கள் மனதில் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நமது நிலை எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கு முன் இன்று நம்மவர்களில் சிலர் பார்ப்பனர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு நம்மை வைகின்றார்களே அவர்களுடைய நிலைமை என்னமாய் இருந்திருக்கும் என்பதையே முதலில் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

சாதாரணமாக இன்று பார்ப்பனர் கூட்டங்களிலேயே அடிபடும் பார்ப்பனரல்லாதார் பெயர்களாகிய தோழர்கள் சுப்பராயன், நாடிமுத்து பிள்ளை முதல் காமராஜ நாடார், கிருஷ்ணசாமி பாரதி, உபயதூல்லா சாயபு என்று சொல்லப்படுபவர்கள் வரை இவர்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு இருந்திருக்கும் என்பதை அவர்களையே யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

நம்மீது பழி

சுலபத்தில் நமது இயக்கத்தை பார்த்து தேசத்துரோக இயக்கம் என்றும் உத்தியோக வேட்டை இயக்கம் என்றும், வகுப்புவாத இயக்கம் என்றும் நம் எதிரிகளும் அவர்களது ஆட்களும் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பார் சுயநலத்துக்கோ அல்லது எந்த ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் சுயநலத்துக்கோ இவ்விவக்கம் இருந்து வருகிறது என்று யாராவது இதுவரை சொல்ல முடிந்ததா? அல்லது இந்த இயக்கக் கொள்கையின் பயனாகவோ நடத்தையின் பயனாகவோ நாட்டுக்கோ அல்லது பொது மக்களுக்கோ எந்த ஒரு நன்மையாவது தடைப்பட்டு விட்டதா? என்று தைரியமாய் கேட்கின்றேன்.

ஏதாவது ஒரு காரியம் தடைப்பட்டு இருக்குமானால் அது நமது எதிரிகளாகிய பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக உரிமை சிறிது தடைப்பட்டிருக்கலாம். அதுவும் இது வரை இந்தப் பதினைந்து வருஷமாக நாம் எவ்வளவோ பாடுபட்டும் கிரமமான விகிதாச்சார நிலைமைக்கு வரவே இல்லை. இப்படிப்பட்ட இந்தக் கிளர்ச்சி காலத்திலும் கூட பார்ப்பனர்கள் உத்தியோகத்தில் 100க்கு 300 பங்கு 400 பங்கு அதிகமாகவே அடைந்து வருகிறார்கள். நம் இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அனேக இனங்களில் அவர்கள் 100க்கு 1000 பங்கு அதிகமாகவே அனுபவித்து வந்தவர்கள் இன்று நம் இயக்கத்தின் பயனாய் இந்த அளவுக்கு இறங்கி இருக்கிறார்கள். அதைத்தவிர மற்றபடி பார்ப்பனரல்லாதார் மக்களாகிய எல்லா வகுப்பாரும் தாராளமாய் ஏதோ சிறிது விகிதமாவது பெறுவதன் மூலம் பயனடைந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதோடு சிறுபான்மை வகுப்புகள் என்கின்ற பிரிவுகள் சில தங்கள் விகிதாசாரத்துக்கு மேலாகக்கூட சில விஷயங்களில் பயன் அனுபவித்து வந்திருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

ஆதலால் நமது இயக்கமானது எந்த துறையிலும் எவ்வித பொது நலத்தையும் கெடுத்துவிடவில்லை என்பதோடு பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்றும் கூசாமல் சொல்லுவேன்.

உத்தியோக வேட்டை

உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்று நம்மை பார்ப்பனர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களால் (பார்ப்பனர்களால்) உத்தியோக வேட்டை ஆடலாம் என்று கருதுகிற சில பார்ப்பனரல்லாதாரும் நம்மை அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். உத்தியோக வேட்டை ஆடுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. உத்தியோகம் என்பது நமது நாட்டு அரசியல் நிர்வாகத்துக்கு ஆக என்று ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளாகும். அதற்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் எவ்வளவு பெரிதானாலும் சிறிதானாலும் நமது மக்கள் வரிப்பணத்தில் இருந்து கொடுக்கப்படும் சம்பளமேயாகும். உத்தியோகம் பெறுவதே அரசியல் கிளர்ச்சியின் கருத்தாய் சமீப காலம் வரை இருந்தும் வந்திருக்கிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி ஏற்படும் வரை அரசியல் கிளர்ச்சிக் காரர்களான காங்கிரஸ்காரர்களும் மற்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்களும்

எல்லோருமே உத்தியோகம் அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். “உத்தியோகம் புருஷ லக்ஷணம்” என்பது காங்கிரஸின் சுலோகமாகி இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே அரசியல் உத்தியோகங்களை அடைய ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் ஆசைப்படுவதில் யார் என்ன தப்புச் சொல்ல முடியும்? ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பார் ஏகபோகமாய் உத்தியோகங்களை அடைந்து வந்ததாலும் அதற்கு கொழுத்த சம்பளங்கள் இருந்ததாலும் உத்தியோகத்துக்கு அதிகாரமும் பெருமையும் இருந்ததாலும் கிளர்ச்சி செய்வதன் மூலமே அவைகள் ஏற்படுபவைகளாகவும் அவை கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்ததாலும் அதற்காக நமது சமூகமும் கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டியதாயிற்று. கிளர்ச்சி இல்லாவிட்டாலும் அது எல்லா வகுப்பாருக்கும் கிடைக்கும் என்கின்ற நிலை இருந்திருந்தால் உத்தியோகங்கள் அடைவதையும் ஒரு கொள்கையாக நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கவே மாட்டோம்.

மற்றவர்களைப் போலவே அதாவது காங்கிரஸ்காரர்களைப் போலவே இன்னமும் அதிக உத்தியோகத்துக்கும் அதிகம் சம்பளத்துக்குமே பார்ப்பனர்களோடு சேர்ந்து “தேசியக்கிளர்ச்சி” செய்திருப்போம்.

வகுப்புவாதம்

இப்போது நாம் “எங்களுக்கும் உத்தியோகம் வேண்டாமா, நாங்களும் வரிகொடுக்கவில்லையா, நாங்களும் படிக்கவில்லையா” என்று கேட்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் உடனே பார்ப்பனர்கள் நம்மை உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்று சொல்லுவது மாத்திரமல்லாமல் வகுப்புவாதிகள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதுவரையில் நமக்கு சந்தோஷமே. ஏனென்றால் அவர்கள் நம்மை எந்தத் தனிப்பட்ட வகுப்புவாதிகள் என்று சொல்ல முடியும். அவர்களை நாம் தனிப்பட்ட வகுப்புவாதிகள் என்கின்றோம். அதாவது பார்ப்பன நலத்துக்கு ஆகவே பாடுபடும் பார்ப்பன வகுப்புவாதிகள் என்கின்றோம். நாம் பல வகுப்புக்காரர்களாய் இருக்கிறோம். முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், தீண்டப்படாத மக்கள், பார்ப்பனர் அல்லாத “இந்து”க்கள் என்பதாக பல வகுப்புக்காரர்களாகவும் இருந்துகொண்டு எல்லா வகுப்புக்கும் சேர்த்து உத்தியோகங்களையும் பிரதிநிதித்துவங்களையும் அதுவும் விகிதாசாரம் மாத்திரம் கேட்கின்றவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். ஆகவே நம்மையாரும் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட சுயநல வகுப்புவாதிகள் என்று சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றோம். ஆதலால் நம்மை ஒருவர் வகுப்புவாதி என்பதற்கு ஆக நாம் பயப்படவோ மறுக்கவோ வேண்டியதில்லை. பார்ப்பனர்கள் வகுப்புப் போல் மற்ற வகுப்புகளும் ஆகும்வரை நாம் வகுப்புவாதிகளாய் இல்லாவிட்டால் வகுப்பு துரோகிகளே யாவோம். வகுப்பு வாதம் பேசினால் தேசத்துரோகிகள் என்று கூப்பிடுவார்களே என்று நாம் சிறிதும் பயப்படக்கூடாது என்றே வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்கள் என்ற வகுப்புவாத அஸ்திவாரத்தின் மீதுதான் தேசியசபை என்னும் காங்கிரஸ் சபை ஏற்பட்டது. இந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் என்கின்ற வகுப்புவாதத்தின் மீதுதான் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது.

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டது முதல் ஒவ்வொரு பத்து வருஷத்திலும் வகுப்புவாதம் ஏற்பட்டே வந்திருக்கிறது. 1885-ம் வருஷத்தில் காங்கிரசு ஏற்பட்டது என்று சொன்னாலும் 1895-ம் வருஷத்திலேயே முஸ்லீம்கள் சர்க்காரை வகுப்பு உரிமை கேட்டு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

1906 லும் முஸ்லீம்கள் கிளர்ச்சி செய்து தனித்தொகுதி மூலம் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1915 லும் முஸ்லீம்கள் கிளர்ச்சி செய்து காங்கிரஸ் தீர்மானம் மூலமே வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம் தனித்தொகுதி மூலம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுதான் லக்னோ பேக்ட் என்பது.

அதுதவிர 1924 லும் கூட தோழர் சி.ஆர்.தாஸ் அவர்களாலேயே பங்காள பேக்ட் என்னும் இந்து முஸ்லீம் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1932லும் இந்துக்களில் தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் காங்கிரசின் மூலமே வகுப்புரிமையும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டு அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அரசாங்கத்துக்கும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் தனித்தொகுதி மூலம் கிடைக்க வேண்டும் என்கின்ற கிளர்ச்சி அந்த வகுப்பாருக்குள் இன்றும் இருந்து வருகின்றது.

இப்படி எல்லாம் இருக்க நம்மை மாத்திரம் பார்ப்பனர்களும், அவர்கள் ஆசாமிகளும் வகுப்புவாதிகள் என்று சொல்லுவதென்றால் அதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றேன். ஆதலால் நாம் நமது லக்ஷயத்தை அடையும்பட்டும் இம்மாதிரி உத்தியோக வேட்டை வகுப்புவாதம் என்கின்ற பூச்சாண்டிகளுக்குப் பயப்படக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேசத்தூரோகம்

நம்மை காங்கிரசுக்காரர்கள் தேசத்தூரோகிகள் என்பதில் ஏதாவது அர்த்தமிருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

தேசிய சபை, தேசாபிமான சபை என்பதான காங்கிரசின் யோக்கியதை என்ன என்று சற்று அறிந்து பாருங்கள்.

காங்கிரஸ்சபை ஒரு I.C.S. வெள்ளைக்காரர் முயற்சியால் ஏற்படுத்தப் பட்டதாகும். அவர் பெயர் A.O. ஹியூம் ஆகும். அவர் இந்தியர்களுக்கு உத்தியோகம் வேண்டுமானால் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் கேளுங்கள்

என்று முதலில் யோசனைகூறினார். அதற்காகவே அதாவது வெள்ளைக்காரர்கள் போல் உத்தியோகமும் சம்பளமும் பெறுவதற்காகவே காங்கிரஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

காங்கிரசின் கொள்கைகளோ,

1. பல வகுப்பு இந்திய மக்களையும் ஒன்று சேர்ப்பது.
2. எல்லாருடைய நன்மைக்காகவும் அரசியலிலும் சமூக இயலிலும் பாடுபடுவது.
3. இந்தியாவும் இங்கிலாந்தும் என்றென்றும் பிரியாமல் இருக்கும்படி சேர்த்துக்கட்டி பிணைப்பது.

இந்த ஸ்தாபனம்தான் தனிப்பெரும் தேசிய ஸ்தாபனமாம். இதே முதல் இரண்டு கொள்கையுடைய நமது ஸ்தாபனம் தேசத்தூரோக ஸ்தாபனமாம். காங்கிரஸின் அப்பொழுதைய கொள்கையை விட்டு விடலாம்.

இன்று தானாகட்டும் காங்கிரசின் கொள்கை என்ன? நமது கொள்கை என்ன என்று பாருங்கள்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் சட்டங்களை மீறாமல் கிளர்ச்சி செய்து ஸ்தல ஸ்தாபனங்களையும் சட்டசபைகளையும், மந்திரி பதவிகளையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்கிறார்கள். நாமும் அதே முறையில் தான் அவைகளை கைப்பற்ற வேண்டும் என்கின்றோம். அவர்களும் ஒவ்வொரு பதவியும் ஸ்தானமும் அடைந்தவுடன் சட்டத்திற்கு அடங்கி நடப்பதாகவும் ராஜ விஸ்வாசமாய் இருப்பதாகவும் ராஜாவுக்கும் அவர்பின் சந்ததிக்கும் பக்தி காட்டுவதாகவும் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்களுக்கு கீழ்ப் படிவதாகவும் பிரமாணம் செய்கிறார்கள். நாமும் அப்படியே செய்கிறோம்.

மந்திரி பதவி ஏற்று மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக கூறுகிறார்கள். நாமும் அப்படியேதான் செய்வதாக கூறுகிறோம்.

ஆனால் அவர்கள் மேல்கொண்டு சொல்லுவதெல்லாம் நம் கட்சியை அடியோடு ஒழிக்கப் போவதாய் கூறுகிறார்கள்.

நாமோ அது முடியாதென்றும் அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறோம்.

இதைத்தவிர காங்கிரசுக்கும் நமக்கும் அரசியல் கொள்கையில் என்ன வித்தியாசம் என்று பாருங்கள்.

காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சட்ட சபைக்குப்போய் முட்டுக்கட்டை போட வேண்டும் என்றும் மந்திரிபதவி ஏற்கக் கூடாதென்றும் மற்றும் சிலர் மந்திரி பதவி ஏற்று சீர்திருத்தத்தை உடைக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

இப்படிக் கூறுவது அசட்டுப் பேச்சு என்றும் சட்ட சபைக்குப் போவதன் மூலமோ மந்திரி முதலிய பதவிகள் ஏற்பதன் மூலமோ சர்க்காரை அசைக்க முடியாது என்று தோழர் மோதிலால் நேரு அவர்களே சொல்லிவிட்டு வெளியேறியிருக்கிறார்.

ஆகவே சீர்திருத்தத்தை உடைப்பதோ, முட்டுக்கட்டை போடுவதோ ஏமாற்று வித்தையே ஒழிய நாணயமானதோ புத்திசாலித்தனமானதோ ஆகாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன்.

அதிதீவிரப் பேச்சு

1920 ல் காங்கிரசானது நமது இயக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு என்று என்ன என்னமோ சூழ்ச்சிகள் செய்தது.

அதுமுதல் இதுவரை காங்கிரஸ் ஒன்றிலும் வெற்றி பெறவில்லை. அதி தீவிரமாக பேசுவதன் மூலம் பொதுமக்களை அவ்வப்போது ஏமாற்றுவதையே தனது லக்ஷ்யமாகக் கொண்டிருந்ததேயல்லாமல் ஞானத்தோடோ அல்லது பொறுப்போடோ ஒரு காரியமும் அதனால் செய்ய முடியவில்லை.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்க கொள்கைகளையே காப்பியடித்து இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை என்றும், தீண்டாமை விலக்கு என்றும், மதுவிலக்கு என்றும் மற்றும் சைமன் கமிஷன் பகிஷ்காரமென்றும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த தெல்லாம் தானே வெட்கமடையும்படியான நிலைமையில் இப்போது அவற்றைக் கைவிட வேண்டி வந்தது.

இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை இன்று காங்கிரசிலும் நாட்டிலும் இந்து முஸ்லீம் போராகவே இருந்து வருகிறது.

தீண்டாமை விலக்கு தீண்டாதாருக்கும் காங்கிரசுக்கும் போர் ஏற்பட்டு தீண்டாதார் இந்துமதத்தில் இருந்தே பிரிந்து போவதை நிறுத்த தீண்டாதாருடன் ராஜி செய்து கொள்ள வேண்டியதாய் முடிந்தது.

மதுவிலக்கு விஷயமோ இனி மறியல் செய்வதில்லை என்று சர்க்காருக்கு எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. சைமன் கமிஷன் பகிஷ்காரமோ வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்குப்போய் சைமன் ரிபோர்ட்டை விட மோசமான திட்டத்தின் மீது விவாதித்துத் தீரவேண்டியதாயிற்று.

மற்றும் இவற்றையெல்லாம் விடப் பரிதாபகரமான விஷயம் என்ன வென்றால் இன்று காங்கிரசுக்காரர்கள் சட்டசபைக்குப்போய் இன்னது செய்கிறோம் என்று சொல்லி வோட்டுக் கேட்க ஒரு திட்டம் தயாரிக்கவோ, அல்லது தங்கள் தீர்மானத்தில் உள்ளதை தைரியமாய் வெளியில் எடுத்துச் சொல்லவோ முடியாத நிலைமையை அடைந்திருப்பதேயாகும். இந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் நமக்கு கொள்கை இல்லை யென்றும் திட்டங்கள் இல்லை என்றும் பேசுவது என்பது எவ்வளவு தைரியமான நடத்தையாக இருக்க வேண்டும் என்று பாருங்கள்.

நாம் செய்த வேலை

நாம் இந்த பதினாறு வருஷகாலத்தில் எவ்வித பகிஷ்காரப் பேச்சும், போலி வீரப்பேச்சும் பேசாமல் கண்ணியமாய் உண்மையைப் பேசி காங்கிரசுக்காரர்களால் நடத்த முடியாது என்றும் அடைய முடியாது என்றும் இருந்த அரசியலை ஏற்று அடைந்து மற்ற மாகாணக்காரர்கள் யாரும் செய்திருக்காத மாதிரி நன்றாக நடத்தி மக்களுக்கு நம்மால் கூடிய எவ்வளவோ நன்மை செய்திருக்கிறோம்.

நமது வேலைகள் பெரிதும் கிராமங்களிலேயே கிராமவாசிகளுக்கு காகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கிராம சீர்திருத்தம், கிராம போக்குவரவு வசதி, கல்வி வசதி, தண்ணீர் வசதி, கூட்டுறவு இயக்க விரிவு, நில அடமான பாங்கி, கிராமவாசிகள் கடன்கள் குறைத்தல் முதலிய காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதோடு பட்டணங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி முதலியவைகளும் முன் 50 - வருஷங்களில் கூட நடத்தப்பட்டிருக்காத எவ்வளவு அதிகம் இந்த 15 - வருஷ காலத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றும் கிராம சீர்திருத்தத்திற்காக எவ்வளவோ அனுபவ சாத்தியமானதும் முன்னேற்றமானதுமான திட்டங்கள் போட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் குழாய் தண்ணீரும். மின்சார வசதியும், நாடக சினிமாக் கொட்டகையும், நந்தவனமும், சுகாதாரமும் இன்னும் மேலான பள்ளிக்கூடமும், மோட்டார் பஸ் போக்குவரவும் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்பது நமது கொள்கையாகவும், திட்டமாகவும் இருந்து வருகிறது.

ஆனால் கிராம முன்னேற்ற விஷயமாய் காங்கிரசுக்காரர்களின் அல்லது காந்தியியின் திட்டம் என்ன என்று பாருங்கள்.

கைக்குத்து அரிசி சாப்பிடுதல், கருப்பட்டி உபயோகித்தல், விளக்கெண்ணெய் விளக்கு எரித்தல், கதர்நூல் நூற்றலால் கைத்தொழில் செய்தல் போன்ற காரியங்கள் செய்தல் என்கிறார்கள். இதற்காகப் பொது ஜனங்களிடமிருந்து இன்னம் பணம் வசூலிக்கப் போகிறார்களாம். அவர்கள் அதிகாரத்துக்கு வந்தால் பொது ஜனங்கள் வரிப்பணத்தில் இருந்தும் இந்த வேலைகள் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப் போகிறார்களாம்.

ஆகவே இது ஒரு வருணாச்சிரமக் கொள்கையா இல்லையா என்று பாருங்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்பவர்களாகிய நாம் கிராமங்களை பட்டணங்கள் போலவும் கிராம ஜனங்களை பட்டண ஜனங்கள் போலவுமே ஆக்கப் பாடுபடுகின்றோம். அதற்காக நமது மந்திரிகளும் நாமும் திட்டம் போட்டு வைத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் கிராமம் என்பதாகவே ஒன்று இருக்கக் கூடாது என்றும் எல்லா கிராமங்களும் சிறுசிறு பட்டணம் போலவே இருந்து

பட்டணத்தில் உள்ள மக்கள் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு அனுபவமும் கிராம மக்களுக்கும் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்றும், கிராம மக்களின் சரீர உழைப்பையும், அவர்கள் உழைப்பை பட்டண வாசிகள் உறிஞ்சுவதையும் எவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகிறோம்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் கிராமவாசிகளை பழைய கருப்பர்களாகவே வைத்து அவர்கள் பாடுபட்டு வெள்ளாண்மை செய்து பட்டணவாசிகளுக்கு அமுதுவிட்டு இருட்டு வீட்டில் கருப்பட்டித் தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டு ராட்டினத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதும், பட்டணவாசிகள் கிராம வாசிகளுடைய பாட்டையும் வெள்ளாண்மையையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஆகாயக்கப்பலில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதும் என்றால் இது பிராமணன், சூத்திரன், பறையன் என்பதுபோல் இதுவும் ஒரு மாதிரி வருணாச்சிரம தர்மமா அல்லவா? என்று யோசித்துப்பாருங்கள். இது நிற்க, சமூகத்துறையிலும் நமது கட்சி செய்திருக்கும் முக்கிய வேலைகளைக் கவனித்துப்பாருங்கள்.

தேவஸ்தான நிருவாகத்திற்கு சட்டம் செய்திருக்கிறது. இதை நமது பார்ப்பனர்களும் அவர்களது ஆசாமிகளும் எவ்வளவுதான் பழித்துக்கூறி எதிர்த்து வந்தாலும் இதன் நலத்தை அறிந்து மற்ற மாகாணக்காரர்களும் இப்போது இதைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

சாமிக்காக என்று பார்ப்பனரல்லாத வகுப்புகளின் சில வகுப்பு பெண்களை பொட்டுக்கட்டி விவசாயத்திற்கு விடும் தீய வழக்கத்தை சட்டம் செய்து அடியோடு ஒழித்தது.

வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஆக விவசாயித்தனத்திற்கென்று பெண்கள் தனித்து வாழும் வாழ்க்கையையும் விவசாய வியாபாரத்தையும் சட்டம் செய்து ஒழிக்கப்படுகிறது.

நாட்டு வைத்தியத்தை தற்கால முறையில் புனருத்தாரணம் செய்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு அதிக செளகரியம் ஏற்படும்படி செய்தது.

பொது வாழ்வில் பொது இடங்களில் தீண்டாமை பாராட்டக்கூடாது என்று சட்டங்களும், நிருவாக உத்திரவுகளும் செய்து தீண்டப்படாத மக்களுக்கு இருந்து வந்த பல அசௌகரியங்களையும், இழிவுகளையும் ஒழித்தது.

கல்வியில் பின்னடைந்த மக்களுக்கும், சிறப்பாகப் பெண்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தாராளமாய் கல்வி வசதி கிடைக்கும்படி செய்து அவர்களின் எண்ணிக்கையை 100க்கு 200, 300 மடங்குக்கு மேல் உயர்த்தி இருக்கிறது.

விவசாயிகள் விஷயத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பெருந்தொகை விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்படியாகவும், உழுது பயிர் செய்யாத

மிரகதார்களில் ஒரு கூட்டத்தார் விவசாயிகளின் மீது வீண் ஆதிக்கம் செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு ஆகவும் இனாம் நில மசோதா என்று ஒரு மசோதாவுக்கு அஸ்திவாரமாய் இருந்து நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறது.

இன்னும் இதுபோன்ற எவ்வளவோ நன்மைகள் எவ்வளவோ எதிர்ப்பிற்கிடையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி செய்திருந்தும் அதுவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்றும் அதனால் யாதொரு காரியமும் செய்யமுடியாதென்றும் தள்ளிவிட்ட சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நாம் இவ்வளவு காரியம் செய்திருக்க, நம் கட்சி தனது அதிகாரத்தில் இல்லாததும் அதற்கு சிறிதும் சம்பந்தமில்லாததுமான காரியங்களைச் சொல்லி அதன் மீது வீண் பழி சுமத்தி பார்ப்பனர்களும் அவர்களுடைய ஆட்களும் காங்கிரசின் பேரால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைது பழிகூறி விஷமப்பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

நிலவரிப் பழி

இப்பொழுது காங்கிரசுக்காரர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் மற்றும் இரண்டொரு நஞ்சை பூமி மிகுந்த ஜில்லாவிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் நிலவரி குறைக்கவில்லை என்று பழி கூறித் திரிகிறார்கள். இது மிகவும் வெறுக்கத் தகுந்த விஷமப் பிரசாரமாகும். ஏனெனில் பூமி வரி விதிப்பதோ, குறைப்பதோ, கூட்டுவதோ ஆகிய விஷயங்கள் மந்திரிகளுடைய இலாக்காக்கள் அல்ல என்றும் அவைகள் சர்க்காரார் ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்ட இலாக்காக்கள் என்றும் காங்கிரசுக்காரருக்கு தெரிந்திருந்தும் நாமும் அநேக தடவை எடுத்துச் சொல்லி இருந்தும் அவர்கள் இன்னும் இம்மாதிரி வீண் விஷமப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களது நாணயம் எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பற்றி பொது ஜனங்களே தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான்.

காங்கிரஸ் சாதித்தது என்ன?

இவைகள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

இந்த 50-வருஷ காலமாகவாவது அல்லது உலகப் பெரியார் என்னும் காந்தியார் காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரம் வைத்து நடத்திய இந்த 16 வருஷ காலத்திலாவது காங்கிரஸ் சாதித்தது என்ன என்று யாராவது ஒரு விரலை நீட்ட முடியுமா என்று பாருங்கள்.

நமது மாகாணத்தில் தான் நாமாகிய “தேசத்துரோக” கட்சியாகிய ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்து காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு வந்தோம் என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடுமானாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாததும் காங்கிரஸ்காரர்களே ஆதிக்கம்பெற்று இருந்ததுமான மற்ற மாகாணங்களிலாகிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களுக்காகவோ நாட்டுக்காகவோ என்ன செய்தார்கள்?

காங்கிரஸ்காரர்கள் நம்மை பொது ஜனங்களிடமிருந்து வசூலித்த வரிப்பணத்தை நாம் சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இதற்கு பதில் மேலே சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த பதினைந்து வருஷங்களாக பொது ஜனங்களிடமிருந்து திலகர் நிதி, சத்தியாக்கிரக நிதி, கதர் நிதி, ஹரிஜன நிதி போன்ற பல நிதிகள் கோடிக்கணக்கில் வசூலித்தார்களே அந்த நிதிகளால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? காங்கிரசுக்காரர்களுக்குள்ளாகவே அந்நிதி கையாளப்பட்ட நாணயத்தைப் பற்றிய புகார்களே இன்னமும் ஓயவில்லை.

நிதிகள் தான் தொலைந்து போகட்டும். கொள்கை மேல் கொள்கை, திட்டங்கள் மேல் திட்டமாக காங்கிரஸ் நாள் ஒரு கொள்கையும் பொழுதொரு திட்டமும் வகுத்து இடியைப் போல் கர்ஜித்து மின்னலைப்போல் மாற்றி மாற்றி அமைத்து பேசிய வீரப் பேச்சுகள் நடத்திய பணிஷ்காரங்கள், சட்ட மறுப்புகள், மறியல்கள், சத்தியாக்கிரகங்கள், பட்டினிகள் ஆகியவைகள் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று? காங்கிரஸ் பொதுமக்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்த நாணயமோ ஒழுக்கமோ தான் என்ன? அதனிடத்தில் இருக்கும் கட்டுப்பாடும் தலைவர்களின் ஒற்றுமையும் தான் என்ன? இவைகளில் எதைப்பற்றியாவது இன்று காங்கிரஸ் இன்னது செய்தது, அதனால் இன்ன பலன் கிடைத்தது என்றாவது சொல்லமுடியுமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஒவ்வொரு தேர்தல்கள் வரும் சமயத்திலும் காங்கிரஸ் ஒவ்வொரு புதிய தந்திரத்தைக் கையாண்டு வெற்றிமேல் வெற்றி காங்கிரசுக்கே வெற்றி என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி 500 கஜ ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்டது என்றும் 1000 கஜ ஆழத்தில் புதைக்கப்பட்டது என்றும் கொட்டை எழுத்துப் பிரசாரம் செய்து வந்ததெல்லாம் என்ன ஆயிற்று? எந்த வெற்றியால் என்ன சட்டம் செய்தது? அல்லது எந்த வெற்றியில் எவ்வளவு வரி குறைக்க முடிந்தது? அல்லது சர்க்காரையோ சர்க்கார் நடத்தையையோ எந்த அளவுக்கு அசைக்க முடிந்தது? அல்லது மக்களுக்கு இன்ன நன்மைகள் ஏற்பட்டன என்று அவைகளில் எதையாவது சொல்ல அவர்களுக்கு யோக்கியதை இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

சென்ற அசம்பளி தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக வெற்றி பெற்றார்கள், அவர்களால் என்ன செய்ய முடிந்தது? “153 ‘வெற்றி பெற்ற’ தீர்மானங்கள்” குப்பைத் தொட்டிக்கு போகச் செய்ய முடிந்தது. அடக்கு முறை சட்டங்கள் என்ன ஆயிற்று? வீறுகொண்டு எழ முடிந்தது.

நமது தமிழ்நாட்டில் பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் சிறப்பாக ஜில்லா போர்டுகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றிபெற்று பிரசிடெண்ட் பதவி பெற்று ஆதிக்கம் கொண்டார்கள். இதனால் என்ன செய்ய முடிந்தது? எங்கும் ஊழல், எங்கும் நாற்றம், எங்கும் அசுத்தம் என்று காங்கிரஸ்காரர்களே ஒருவருக்கொருவர் கூறிக்கொள்வதல்லாமல் எங்கு என்ன மாறுதல் நடந்தது என்று சொல்ல முடியும்? என்று கேட்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடான சபை கட்டுப்பாடான சபை என்று தோழர் ஜவஹர்லால் முதல் ஒரே மூச்சாகக் கத்துகிறார்கள். எதில் கட்டுப்பாடு? மக்களை ஏமாற்றுவதில் கட்டுப்பாடான பொய் அல்லாமல் எந்தக் காரியத்தில் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லமுடியும்? தேர்தல்களின் யோக்கியதையும் அதில் காங்கிரஸ்காரர் நடந்து கொண்டதும் பார்த்தாலே கட்டுப்பாடு விளங்கிவிடும்.

இப்படிப்பட்ட இவர்கள் இனியும் தேர்தலுக்கு நிற்கும் காரணம் என்ன என்பதும் இனியும் நம்மீது பழிகூறி நம்முடன் போட்டிபோடுவதின் காரணம் என்ன என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை. இந்த லட்சணத்தில் வரப்போகும் சட்டசபை தேர்தலுக்குப் போட்டி போடவும் நம்மை அடியோடு முறியடிக்கவும் இப்போதே பார்ப்பனர்கள் யுத்த முஸ்தீபுகள் தயார் செய்கின்றார்கள். இவர்கள் வெற்றி பெறப்போவதாகவே வைத்துக் கொள்ளுவோம். இவர்கள் அங்கு செய்யப்போவது என்ன என்று யாருக்காவது தெரியுமா? அல்லது அவர்களாவது ஏதாவது விளங்கும்படியாய் சொல்லுகிறார்களா? ஒன்றுமே இல்லாமல் சட்டசபையைக் கைப்பற்ற வேண்டும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியை முறியடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் காங்கிரஸ் திட்டமாக இருக்கிறதே ஒழிய தாங்கள் அங்கு போய் செய்வது என்ன என்பதுபற்றி இன்றுவரை காங்கிரசுக்கு திட்டமே இல்லாமல் இருந்து வருகிறது.

காங்கிரஸ்காரர்களின் வெற்றியின் யோக்கியதையையும் வெற்றி பெற்ற பின் அவர்களால் செய்யப்பட்டதையும் அவர்கள் நடந்து கொண்டதையும் நேரில் பார்த்த நாம் இன்னமும் அவர்கள் ஒரு ஸ்தானமாவது கைப்பற்ற இடம் தரலாமா என்பது பற்றி நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்த மாதிரி காங்கிரஸ் வெற்றிபெற விடலாமா?

இந்த நிலையில் காங்கிரஸ் ஒரு சமயம் வெற்றி பெற்றுவிடுமேயானால் நமது நாடும் நமது சமூகமும் அரசியலிலும் சமுதாய இயலிலும் குறைந்த பகையும் ஒரு நூற்றாண்டு நிலையாவது பின் தள்ளிப் போகவேண்டியதாய் விடும். பார்ப்பனர்களின் சுயராஜ்யம் என்பதில் கருத்தோ மக்களை பழய காலநிலைக்குக் கொண்டுபோய் பழமை முறைகள் காப்பாற்றப்பட்டுப் பார்ப்பனீய ஆதிக்கத்தை எல்லாத் துறைகளிலும் நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதேயாகும். ஆதலால் தோழர்களே! நாம் மிக்க கவலையுடனும் ஜாக்கிரதையுடனும் வேலை செய்யவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். நமக்குள் எவ்வித பிளவும் இல்லாமல் ஒற்றுமையுடனும் கட்டுப்பாடுடனும் இருக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

நம் தலைவர்

நமது தலைவர் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் மிக நெருக்கடியான சமயமாகிய இந்த 3, 4 வருஷ காலமாக வெகு அரசியல் ஞானத்துடனும், தைரியத்துடனும், வீரத்துடனும் நமது இயக்கத்தை ஏராளமான பணச்

செலவுடன் நடத்தி வந்திருக்கிறாரா என்பதில் நம் யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. அவரே நமது தலைவராயில்லாதிருக்கும் பகையும் நம் கட்சி மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கும் என்று உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்.

மற்ற மந்திரிமார்களும் தங்களால் கூடுமானவரை கட்சி நன்மைக்கு ஆக எவ்வளவோ அசௌகரியங்களுக்கிடையில் பிரசார விஷயமாய் உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் மிகைப்படுத்தாமல் கூறுகிறேன். பார்ப்பனரல்லாதார் பிரசாரக் கமிட்டியாரும் தக்கதொரு சமயத்தில் வெளி வந்து தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள பிரமுகர்கள் கூடியவரை கட்சிக்கு ஆதரவளித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் செய்திருக்க வேண்டிய அளவு பிரசாரம் நாம் செய்யவில்லை என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நமது பாமர மக்கள் வெகு சுலபத்தில் பார்ப்பனர்கள் விஷமப் பிரசாரத்தாலும் அவர்களது பத்திரிகைகளாலும் ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். உதாரணம் வேண்டுமென்றால் இந்த இரண்டு வருஷ காலமாய் நடந்து வந்த தேர்தல்களே போதிய சாட்சியாகும். ஆதலால் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் கனம் மந்திரிமார்களும் தயவு செய்து கவனித்து மாகாணமெல்லாம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து ஆங்காங்குள்ள பிரமுகர்களுக்குள் இருக்கும் அபிப்பிராய பேதங்களை மாற்றி நட்பு முறை உண்டாக்கவேண்டும். தகுந்த பிரசாரங்கள் மூலமாகவும் துண்டு பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் உண்மை நிலைமை விளங்கும்படி செய்யவேண்டும். குறைந்த விலையில் தாய் பாவை தினசரிப் பத்திரிகைகள் ஏற்பாடு செய்து கிராமங்கள் எல்லாம் பரவச் செய்யவேண்டும். இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டால் கண்டிப்பாக வெற்றி நம்முடையதேயாகும்.

ஆங்காங்குள்ள மற்ற தோழர்களும் கட்சி நலத்தை உத்தேசித்து தங்களால் கூடுமான உதவி செய்து பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக திண்டுக்கல் பிரமுகர்களும் சிறப்பாக வரவேற்பு கமிட்டி அக்கிராசனர் தோழர் சோலை நாடார் அவர்களும் மனமுவந்து முன்வந்து தென் ஜில்லாக்கள் சார்பாக இப்பெரிய மகாநாடு கூட்டி மக்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய உற்சாகத்தை மூட்டி உதவி செய்ததற்கும் என் மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலை மறுமுறையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு எனது முன்னுரையை முடித்துக் கொண்டு மகாநாட்டின் காரியத்தை துவக்குகிறேன்.

குறிப்பு :- திண்டுக்கல்லில் 27.09.1936 ஆம் நாள் நடைபெற்ற தென் மாவட்ட ஜஸ்டிஸ் மாநாட்டில் ஆற்றிய தலைமைச் சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 27.09.1936

ஜவஹர்லாலுக்கு உபசாரம் எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!!

அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் ஜவஹர்லாலுக்கு கராச்சி முனிசிபாலிட்டி உபசாரப்பத்திரம் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. பம்பாய் முனிசிபாலிட்டியும் உபசாரப் பத்திரம் கொடுக்க மறுத்து விட்டது. கடைசியாக மதராசும் மறுத்து விட்டது. அவ்வளவுதானா என்று பார்த்தால் திருச்சியும் மறுத்தது.

தானாகக் கனியாத பழத்தை தடியாலடித்து கனியவைப்பது போல் காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்போது மறுபடியும் அந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் உபசாரப் பத்திரம் படிக்கச் செய்வதற்கு வாசல் வைத்த வீடு தோறும் அலைந்து திரிந்து 32 பற்களையும் காட்டி “வரவேற்பு செலவை நாங்களே பொறுத்துக் கொள்ளுகிறோம்” என்று கெஞ்சுகிறார்கள்.

ஜவஹர்லாலுக்கு உபசாரப் பத்திரம் படித்துக் கொடுக்காத முனிசிபாலிட்டிகள் ஒரு நல்ல பெருமையை இழந்து விட்டதாக பரிதாபக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்.

பார்ப்பனர்கள் மத விஷயங்களிலும் இப்படியே பார்ப்பானுக்கு பணங் கொடுக்காத கை உலக்கை என்றும், பார்ப்பான் உபதேசம் கேட்காத காது நிலைக்காது என்றும், பார்ப்பானைப் புகழாத வாய் நாவாய் என்றும் பிரசாரம் சேர்த்துப் பேசுவது வழக்கம். அதுபோலவே ஜவஹருக்கு வரவேற்பு கொடுக்காத ஊரையும் முனிசிபாலிட்டி ஜில்லா போர்டுகளையும் கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அதே ஸ்தாபன மெம்பர்களை திரும்பத் திரும்ப கெஞ்சி உபசாரம் பெறப் பாடுபடுகிறார்கள்.

எதற்காக இவ்வளவு ஆத்திரம் என்பது தான் விளங்கவில்லை. மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம் என்பது சாதாரண 3ந்தர 4ந்தர மானமுள்ளவர்கள் பழமொழி. நமது காங்கிரசுக்காரருக்குப் 10ந்தர மானம் கூட கிடையாதாகையால் எப்படியாவது எதை விற்றாவது தங்கள் சுயநலம் பெறுவதையே கொள்கையாதலால் ஒருபக்கம் வீடுவீடாய், ஊர் ஊராய் அலைந்து கெஞ்சிக் கொண்டு மற்றொரு பக்கம் கண்டபடி மக்களைக் குலைத்து வருகிறார்கள்.

தேர்தல் காலங்களில் இந்நாட்டு பாமரமக்கள் கண்களில் மண் தூவுவதற்கு ஆக யாரையாவது பிடித்து இந்திரன் சந்திரன் என்று கூறி, விளம்பரம் செய்து இந்நாட்டுக்கு அழைத்து வருவதென்றால் இதை யார்தான் சகித்துக் கொண்டு அதற்காக வருபவர்களுக்கெல்லாம் உபசாரப் பத்திரமும் பணமும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும்?

நமது ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடைபெற இடம் கொடுக்கின்றது என்பதற்கு இது போன்ற காரியங்களே சரியான உதாரணங்களாகும்.

இனி தமிழ் நாட்டுக்குள் அனேகமாக மற்றும் பல இடங்களிலும் இந்த நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதையும் பஹிஷ்காரமும் முன்போலவே ஏன், அவற்றை விட அதாவது காந்தியார், பட்டேல், ராஜேந்திரபாபு முதலியவர்களுக்கு நடந்ததை விட மேலாகவே நடக்கும் என்பதையும் நமது பார்ப்பனர்கள் உணர்ந்து அதற்கேற்றபடி புத்திசாலித்தனமாய் நடந்து கொள்ள எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.

தோழர் ஜவஹர்லால் தமிழ்நாட்டிற்கு எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு வருகிறார் என்பது மாத்திரமல்லாமல் மேல்கொண்டு பண வசூலுக்கு ஆகவும் வருகிறார் என்பதை பொது மக்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுவதுடன் இதுவரை காங்கிரசுக்காரர்கள் இம்மாதிரி எத்தனை தடவை பணம் வசூலித்து இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டுமாய் வேண்டுகிறோம்.

ஒவ்வொரு தடவையிலும் லட்சக் கணக்காய் வசூலித்த பணங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று பணம் கொடுத்தவர்களில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? பணத்தை வசூல் செய்வதும் வாயாடிகளுக்கும் காலாடிகளுக்கும் கொடுப்பதும் கள்ளுக்கடை மீன்கடை பாஷையில் பார்ப்பனரல்லாத மக்களையும் அவர்களது தலைவர்களையும் அற்பத்தனமாய் பேசச் சொல்லுவதுமல்லாமல் அப்பணங்களால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது?

இப்பொழுதும் தோழர்கள் ஆலச்யமய்யரும், கல்யாணராமய்யரும் போல் சட்டசபை மெம்பரும் ஜில்லா போர்டு மெம்பருமாக ஆக வேண்டுமானால் இந்த வசூல் பணங்களில் செலவு செய்வதும் தோழர்கள் அவினாசி லிங்கமும் சேஷாசல செட்டியாரும் போல் அசம்பளி மெம்பரும் ஜில்லா போர்டு மெம்பரும் ஆக வேண்டுமானால் அவரவர்கள் சொந்தப்பணம் முறையே 25 ஆயிரம் 15 ஆயிரம் செலவாவதுமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. எப்படியோ இரண்டு பார்ப்பனர்கள் அதுவும் டிபாசிட்டு கட்டக்கூட சவுகரியமில்லாதவர்கள் சட்டசபைக்கும் போர்டுக்கும் புகுந்து விடுகிறார்கள்.

சில பார்ப்பனர்கள் எலக்ஷனில் நின்று தன் காசு செலவில்லாமல் வெற்றி பெறுவதோடு பணமும் மிச்சம் பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதுதான் தேசிய நிதி வசூலிப்பதின் தன்மையாக இருக்கிறது.

திலகர் நிதி கணக்கு கேட்டதற்கு இதுவரை காங்கிரசுக்காரர்களால் என்ன பதில் சொல்ல முடிந்தது?

மற்றும் சதுர் பாட்டுக் கச்சேரிகள் முதலிய கண் - காது - மெய் - காசு சாலைகள் வைத்து கொள்ளை அடித்த பணங்களுக்கு என்ன கணக்கு சொன்னார்கள் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பாமர மக்கள் கவனிக்காமல் கண்முடித்தனமாய் நடந்து கொண்டதின் பயனே மத இயலில் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பாடுபடுவதும் பார்ப்பனர்களுக்கு அழுவதுமாய் வாழ்க்கை நடத்தப் படுகிறது போலவே பார்ப்பனரல்லாதார் பணங்கொடுப்பதும் உஞ்சலிருத்தி பார்ப்பான் தேர்தலில் வருவதுமாய் இருந்து வருகிறது.

என்னதான் சமதர்மமும் பொது உடமையும் பேசினாலும் ஜவஹர்லால் பார்ப்பனர் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

அவர் பூசையும் குங்குமப் பொட்டும் கங்கா ஸ்நானமும் பார்ப்பன கருமமும் திதியும் திவசமும் ஒவ்வொன்றிலும் எந்த பார்ப்பனருக்கும் விட்டவர் அல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

தோழர் ராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்களை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பஹிஷ்கரித்த போது அவர் “எனக்கு எலக்ஷன் நடப்பது தெரியாது, நானும் பார்ப்பனரல்லாதார்தானே, என்னை ஏன் திரும்பிப்போ என்று சொல்லுகிறீர்கள். நான் எங்கே போவது?” என்று கேட்டார். ஆனால் தோழர் ஜவஹர்லாலை தமிழ்நாட்டு மக்கள் திரும்பிப் போ என்று சொல்லும் போது அவர் என்ன சொல்லப் போகிறாரோ தெரியவில்லை.

இவை ஒரு புறமிருக்க, திருச்சி முனிசிபாலிட்டி முதலில் வரவேற்பு தீர்மானத்தை யோசிக்கவே மறுத்துவிட்டு மறுபடியும் சில காங்கிரஸ்காரர் களுடைய “பிரம்ம”ப் பிரயத்தனத்தால் அதுவும் வரவேற்புச் செலவை தாங்களே சொந்தத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லி வரவேற்பு தீர்மானம் நிறைவேற்ற முயற்சிக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்று விட்டதாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் அதை யார் படிக்கப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சேர்மென் தோழர் பொன்னையா பிள்ளை அவர்களும், வைஸ் சேர்மென் கோபாலராவ் அவர்களும் காங்கிரஸ் கட்டளையை இரண்டு தடவை மீறினவர்கள். காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறியே அந்த ஸ்தானங்களைப் பெற்ற தோடல்லாமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் ராஜிநாமா கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டும் அவ்வுத்திரவை குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டு விண்ணென்று நிமிர்ந்து நின்று கொண்டிருக்கும் “காங்கிரஸ்

துரோகிகள்” ஆவார்கள். அப்படிப்பட்ட “துரோகிகள்” இடம் காங்கிரஸ் தலைவர் உபசாரம் பெற்றுக் கொள்ளப்போகிறாரா அல்லது காங்கிரஸின் கட்டுப்பாட்டையும் கவரவத்தையும் உத்தேசித்து திருச்சி முனிசிபல் வரவேற்பு வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிடப் போகிறாரா, அல்லது “சாம்பாரில் மலம் கலந்து விட்டது மேலாக இறுத்தாப் போல் வடிகட்டி விடு” என்று ஆச்சாரக்காரர்கள் சொல்லுவது போல் சேர்மென், வைஸ்சேர்மென் நீங்கலாக வேறு யாரையாவது அதாவது தோழர் தேவர் போன்றவர்களைக் கொண்டு வரவேற்பு வாசிக்கச் சொல்லப் போகிறாரா, அல்லது இந்த எழுவே வேண்டாம் “நான் திருச்சிக்கே வரவில்லை” என்று சொல்லிவிடப் போகிறாரா என்பது ஒரு போட்டிப் பரிசு போன்ற விஷயமாக இருக்கிறது.

எப்படி இருந்த போதிலும் நமக்கு ஒரு விஷயத்தில் திருப்தி ஏற்பட்டிருப்பதை மறைப்பதற்கு இல்லை. அதாவது ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட கூட்டத்தாரால் குருவாகக் கருதப்படுகின்ற ஒரு பார்ப்பனரை சங்கராச்சாரி ஆக்கி அவருக்கு உலக குரு என்று பெயர் வைத்து விளம்பரம் பண்ணி பல்லக்கில் சுமந்து பணம் பறிப்பது போல், ஏதோ ஒரு ஸ்தாபனத்துக்குத் தலைவர் என்பவரை இந்திய தலைவர் என்று கூப்பிட்டு விளம்பரம் செய்து ஊர்கோலம் செய்து பணம் வசூலிக்கப்போகும் ஒரு ஆசாமிக்கு வரவேற்பளிக்க மறுக்கும்படியானவர்களோ பகிஷ்கரிப்பவர்களோ ஆன “தேசத்துரோகிகள்”, “அபாக்கியவான்கள்” இந்த இந்திய நாட்டில் சென்னை மாகாணத்தில் மாத்திரம் இல்லாமல் பம்பாய் மாகாணத்திலும், சிந்து மாகாணத்திலும் கூட இருக்கிறார்கள் என்றால் மற்றும் காங்கிரஸ்காரர்களே மெஜாரிட்டியாய் வெற்றி பெற்ற முனிசிபாலிட்டிகளிலுமே இருக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ ஒரு அளவுக்காவது நமக்கு கிடைக்கும் “தேசத்துரோகப் பட்டத்தில்” பங்கு கொள்ள வேறு மாகாணங்களும் காங்கிரஸ்காரர்களும் கிடைத்தனவே என்பதுதான் நமக்கு ஏற்பட்ட திருப்தியாகும்.

தோழர் ஜவஹர்லாலை பஹிஷ்கரிப்பவர்கள் எல்லாம் தேசத்துரோகி என்றும், பார்ப்பனர்களும் அவர்கள் பத்திரிகைகளும் கூலிகளும் கூவக்கூவ இந்தியாவில் கூடிய சீக்கிரம் “தேசத்துரோகிகள்” தான் 100க்கு 95 வீதம் பேர்களுக்கும் அதிகமாகப் போகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்களே தமிழ்நாடு தலைவர் என்ற முறையில் ஆணைமலையில் வெள்ளைக்காரரிடம் தோழர் “ஜவஹர்லால் கொள்கையை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை” என்றும் “அவருடைய கொள்கைக்காக அவரை காங்கிரஸ் தலைவராக்கவில்லை” என்றும் கல்லில் எழுதிய எழுத்துப்போல் பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப் பட்ட சத்தியமூர்த்தியார் இன்றும் தேச பக்தராகவும் பாரதமாதாவின் அருந்தவப் புத்திரராகவுமே விளங்குவதோடு ஜவஹர்லாலையும் கூட்டி ஆட்டம் காட்டி பணமும் வசூலிக்கப் போகிறார்களே ஒழிய மற்றபடி அவர் எந்த

தேச பக்தர்களாலும் தேசியப் பத்திரிக்கைகளாலும் தேசியப் பிழைப்புக்காரர்களாலும் தேசத்துரோகியாகவோ அபாக்கியவானாகவோ அழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே தேசத் துரோகம் என்றால் என்ன என்பதை இதிலிருந்தே நன்றாய் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வடநாட்டுப் பார்ப்பனர் ஒருவரும் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர் ஒருவரும் சேர்ந்து கொண்டு தமிழ்நாட்டு பார்ப்பனரல்லாதார் மக்களின் மானங்கெட்ட - அறிவு மழுங்கிய ஒரு கூட்டத்தாரின் உதவியைக் கொண்டு மூட மக்களை குரங்கு போல் ஆட்டப் போகிறார்கள்; ஏய்த்துப் பணம் பிடுங்கப் போகிறார்கள்; இதுதான் அகில இந்தியத் தலைவர் வரவேற்பு நாடகம் என்பதின் கருத்து.

ஆகவே தோழர்கள் இது விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டுமாய் எச்சரிக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 27.09.1936

மறுபடியும் தொல்லை

தூது கோஷ்டிப் புரளி

இனாம்தார் மசோதா இரண்டாம் முறையும் சென்னைச் சட்டசபையில் நிறைவேறிச் சட்டமாகிவிட்டது. வைஸ்ராய் அனுமதி பெறவேண்டியதுதான் பாக்கி. வைஸ்ராய் அனுமதியளித்து விட்டால் ஐம்பது லக்ஷம் இனாம் குடிகளின் கஷ்டம் தீரும். நிர்ப்பயமாக உயிர்வாழ்வார்கள். ஆனால் இனாம்தார்கள் இனாம் குடிகளின் தலையில் கைவைக்க மேலும் என்ன வழியென்று பார்க்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. இனாம்தார்களுடைய பிரதிநிதி கோஷ்டியார் கவர்னர் அவர்களைப் பேட்டி கண்டு முறையிட முயற்சி செய்தார்களாம். இனாம் மசோதா விஷயம் வெகுசாலமாகப் பொது ஜனங்கள் முன் இருந்து வந்திருப்பதினாலும் இந்த விஷயத்தை ஏற்கனவே நன்றாகச் சர்ச்சை செய்யப்பட்டிருப்பதினாலும் புதிதாக எந்த விஷயத்தையும் தெரிவிப்பதற்கில்லை யெனக் காரணங்கூறி கவர்னர் தூது கோஷ்டிக்கு அனுமதியளிக்க மறுத்து விட்டதுடன் இதர கோஷ்டிகளுக்கும் அனுமதியளிப்பதில்லை யென்று தெரிவித்துவிட்டாராம். இது இரண்டு பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவ்விருண்டு பத்திரிகைகளும் தேசியப் பத்திரிகைகள்தான். ஏழை எளியோர் விடுதலையை தமது லக்ஷயமென தேசிய வாதிகளும் தேசியப் பத்திரிகைகளும் கூறிக்கொண்டாலும் இனாம் குடிகள் மசோதா விஷயத்தில் மட்டும் தேசியமும் மாயமாக மறைந்து போய்விட்டதாகவே தோன்றுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இனாம் குடிகள் எல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதாராயிருப்பதும் இனாம்தார்களில் பெரும்பாலார் பார்ப்பனர்களாயிருப்பதுவுமே காரணம். இந்த இனாம் மசோதாவைக் கவிழ்க்கப் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவோ கிளர்ச்சி செய்தார்கள்; பலிக்கவில்லை. கடைசியில் சட்டமாகப்போவதும் உறுதி. இந்த மசோதா சட்டமானதற்குக் காரணஸ்தராயிருந்தவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரே. ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரால் ஏழை மக்களுக்கு நன்மையுண்டானதாக ஒரு புகழ் தோன்றுவதை பார்ப்பனர்கள் எவ்வாறு சகித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே மசோதா பொதுவுடமைத் தன்மை வாய்ந்ததென்று பூச்சாண்டி காட்டினார்கள். அந்தப் பூச்சாண்டியும் பலிக்கவில்லை. இப்பொழுது கவர்னரைப் பேட்டி கண்டு புரளி செய்ய முயன்றார்கள். மசோதா நன்கு விவாதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் புதியதாக அறிய வேண்டியது எதுவும் இல்லாமலிருப்பதினாலும் பேட்டியளிக்க கவர்னர் விரும்பவில்லை.

இதனால் இனாம்தார்களுக்கு கவர்னர் ஏதோ அநீதி செய்து விட்டதாக சென்னைப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. இது தானா இந்திய கவர்னரை நாம் பெற்ற பலன் எனவும் ஒரு பத்திரிகை கிண்டலாக எழுதுகிறது.

தற்கால கவர்னர் இந்தியரானதினால் இனாம் மசோதா விஷயத்தை நன்கறிந்திருக்கிறார். எனவே அவரை ஏய்க்க முடியாது. இனாம்தார்கள் குறும்பையும் அவர் நன்கறிந்திருக்கிறார். ஆகவே அனுமதி மறுத்ததில் தப்பு எதுவும் இல்லை. கவர்னர் இந்தியராயிருப்பதினால் இந்தியர்களின் வம்பளப்பு களை யெல்லாம் அவர் காதில் வாங்க வேண்டுமென்ற கட்டாய மில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 27.09.1936

ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகள்

ஒரு விஷயத்தை ஒருவன் கூறுகிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். உடனே நாம் என்ன செய்கிறோம்.

“அது உனக்கு எப்படித்தெரியும்? அது உண்மையென்று நாங்கள் ஏன் நம்பவேண்டும்? அது உண்மை என்று நம்ப ஆதாரமென்ன?” எனப் பொதுவாக மூன்று கேள்விகளைக் கேட்கிறோம்.

பிரதி தினமும் நாம் எத்தனையோ விஷயங்களை அறிகிறோம். அவைகளில் பலவற்றை நாம் கண்ணைமூடிக்கொண்டு நம்பிவிடுகிறோம். “அது உண்மையா? உண்மை யென்பதற்கு ஆதாரமென்ன?” என்பன போன்ற விஷயங்களை நாம் கவனிப்பதே இல்லை.

நமது நம்பிக்கைகளில் பலவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவற்றிற்கு ஆதாரமே இல்லையெனத் தோன்றா நிற்கும். ஒரு காலத்திலே ஒரு விஷயம் உண்மையென்று யாரோ ஒருவர் சொன்னார். அல்லது ஆராய்ந்து பாராமலே அதை நாம் உண்மையென நம்பிக்கொண்டோம். அல்லது அது உண்மையாகத்தான் இருக்குமென்று சுருவில் நம்பிக்கொண்டோம்.

ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நாம் முதலிலே கூறிய மூன்று கேள்விகளையும் கேட்டால் எந்த விஷயத்தின் உண்மையையும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

உண்மையாராய்ச்சியில் தோல்வியடைந்த பிறகும் ஒரு விஷயத்தை நாம் உண்மையென நம்புவோமானால் அந்த நம்பிக்கை பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாததென்றே ஏற்படும்.

யாரேனும் ஒருவரது இலேசான தூண்டுதலின் பேரில் முதலில் ஒரு விஷயத்தை உண்மையென நம்புகிறோம். அந்த நம்பிக்கை காலக் கிரமத்தில் வலுப்பெற்று விடுகிறது. இப்பொழுது அது நமது சர்வ சாதாரண நம்பிக்கைகளில் ஒன்றாகிவிட்டது. யாரோ ஒருவர், ஏதோ ஒரு இடத்தில், எப்போழுதோ ஒரு காலத்து ஒரு விஷயத்தை நம்மிடம் சொன்னார். அதை ஆராய்ந்து பாராமலே நாம் ஒப்புக்கொண்டு நம்பிவிட்டோம். நம்மிடம் கூறப்படுகிறவைகளைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கும் சக்தி நமக்குண்டாகாதிருந்த இளம் பருவத்திலேயே அந்த விஷயத்தை நாம் கேட்டிருக்கலாம். நமது உறுதியான நம்பிக்கைகளில் பல அப்பொழுது ஏற்பட்டவைகளாகும்.

நாம் பக்குவ தசையடைந்திருக்கும் இப்பொழுது அது உண்மையா அல்லவா என்று கேட்கக்கூட நாம் துணிவு கொள்வதில்லை. அது தெளிவான உண்மையென்றே நமக்குத் தோன்றுகிறது. எனவே அதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்பதே பைத்தியக்காரத்தனம் என நாம் உணருகிறோம்.

ஒரு தீவிர வைஷ்ணவனையும், ஒரு தீவிர சைவனையும் இள வயதிலேயே இடம் மாற்றி வளர்த்தால் - அதாவது தீவிர வைஷ்ணவனை தீவிர சைவப் பெற்றோரும், தீவிர சைவனை தீவிர வைஷ்ணவப் பெற்றோரும் இளமை முதற்கொண்டே வளர்க்கும் படி செய்தால் அவர்களது பழக்க வழக்க நம்பிக்கைகள் எல்லாம் நேர்மாறாகவே அமையும். அவர்களில் ஒவ்வொருவனும் தனது நம்பிக்கையே - பழக்க வழக்கமே மெய்யென்று நம்புவான். சமயத் துறையில் மட்டுமன்றி இதர துறைகளிலும் இதே நிலைமையே ஏற்படும். பலதார மணம், சிசுஹத்தி, நரபலி, மாட்டுச் சண்டை, குத்துச் சண்டை, கோழிப் போர் முதலியவைகள் அமலில் இருக்கும் குடும்பங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அவைதீயவை என்றே தோன்றா; சர்வ சாதாரணப் பழக்க வழக்கமாகவே தோன்றும். அவை அசாதாரணமான பழக்கங்கள் என்றோ ஒழுக்கத்துக்கு முரணான பழக்கங்கள் என்றோ தோன்றமாட்டா.

குற்றபரம்பரையினர் வாழும் நகரத்தின் ஒரு பகுதியிலே குற்ற பரம்பரையினர்க்கு இடையிலே, ஒருவர் வளர்ந்துவந்தால் அவருடைய பழக்க வழக்கங்கள் ஏனையோர் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறுபட்டனவாகவே இருக்கும். ஒரு ஆங்கிலப் பெண்ணை ஒரு ரஷ்ய மாது ஸ்வீகாரம் செய்து ரஷ்ய குடும்பத்தில் ரஷ்ய பழக்க வழக்கப்படி வளர்த்தால், அவளுடைய பழக்க வழக்கங்களும் உணர்ச்சியும் ரஷ்ய போக்காக இருக்குமே ஒழிய, ஆங்கிலப் போக்காக இராது. இது போலவே நமது அநேக அதிதீவிர நம்பிக்கைகளுக்குக் கூட நமது வளர்ப்பு முறையே காரணமாகும்.

இளமைப்பருவம் கடப்பதுடன் புதுக்கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் குணமும் உண்மையில் நின்று விடுவதில்லை. நம்மையறியாமலே நமது வாழ்நாள் முழுதும் புதுப்புதுக்கருத்துக்களை பிரதிதினம் ஏற்றுக்கொண்டே இருக்கிறோம். இதற்கு பத்திரிகைகளும் விளம்பரங்களுமே காரணம். பொதுவாக அநேக விஷயங்களைப்பற்றி நுட்பமாகச் சிந்தனை செய்வதே இல்லை. நாம் பெரிதும் கிளிகள் மாதிரியே நடந்து வருகிறோம். பிறர் சொல்வதை நம்புகிறோம்; செய்வதைப் பின்பற்றுகிறோம். இளமைப்பருவம் கடந்தபிறகும் நாம் ஏற்கனவே பெற்றிருக்கும் கருத்துகளுக்குப் பொருத்தமான கருத்துகளைத்தான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்; மற்றவைகளை நிராகரிக்கிறோம்.

“எல்லோரும் அப்படியே சொல்கிறார்கள், அதனால் நம்புகிறோம்” என்ற ரகத்தைச் சேர்ந்தவைகளுக்கு ஒரு தனியிடம் வகுக்கவேண்டியதுதான். அவை தெளிவான உண்மைகள் ஆகமாட்டா. அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட தனிமனிதன் கூறியவைகளாயிருக்கமாட்டா. அவை யாரோ ஒருவராலோ பலராலோ கூறப்பட்டு பரம்பரையாய் நம்பப்பட்டு வந்தவைகளாக இருக்கலாம். அல்லது மக்களின் ஐதீக நம்பிக்கைகளாகவும் இருக்கலாம். அப்படியானால் அவை வார்சரிமைப்படி நாம் பெற்ற சமூக (சொத்து) நம்பிக்கைகளாகும். எனவே ஒரு நம்பிக்கை மிகவும் பழமையானது என்ற ஒரே காரணத்தினால் மட்டும் அது ஆதாரமுடைய உண்மையாகி விடமாட்டாது.

சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதபடி, வெளிப்பார்வைக்கு உண்மையாகத் தோன்றுபவைகள் விஷயத்தில் நாம் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

“ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்வதே ஆபாசமானது, அநாவசியமானது - துரோகமானது என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு இருக்குமானால் அந்த விஷயம் பகுத்தறிவுக்கு முரணானது என்று தான் ஏற்படும்”

டிராட்டர்.

“அது தெளிவான பொது உண்மை. அதைப்பற்றி சந்தேகம் கொள்வதோ ஆராய்ச்சி செய்வதோ அநாவசியம்” என ஏற்படுமானால், மக்கள் அறிவு வளர்ச்சியின் சரிதம் முழுவதிலும் அப்பேர்ப்பட்ட தெளிவான பொது உண்மைகளே நிறைந்திருக்கின்றன. ஆராய்ச்சியில் அவை ஆதாரமற்றவை என்றும் வெளியாகியிருக்கின்றன. உதாரணமாக அடிமை வர்த்தகம் இயற்கையானது, நியாயமானது, இன்றியமையாதது என்றே வெகுகாலமாக நம்பப்பட்டு வந்தது. மக்களில் பல வகுப்பார் இயல்பாக அடிமைகளாகவே இருந்து வருகின்றனர். அடிமை வாழ்க்கையையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். அதைப்பற்றி சந்தேகங்கொள்ளவே இடமில்லை.

மற்றும் வட்டமாக அன்றி இதர முறைகளில் கிரகங்கள் சுற்றுகின்றன என்று நம்புவது வெகுகாலமாக அசாத்தியமாகவே இருந்து வந்தது. வட்டவடிவம் அல்லது மண்டலம் மேற்பார்வைக்கு ஒரு புரணமான உருவம்; எனவே கிரகங்கள் எல்லாம் வட்டமாகச் சுற்றுகின்றன என நம்புவதே இயற்கையானது; சாத்தியமானது. ஆனால் இந்த நம்பிக்கையை ஒழிக்க அநாதிகாலமாக நடந்து வந்திருக்கும் போராட்டம் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் அற்புதமானதாகும்.

உணர்ச்சிக்கு ஹிருதயமே ஆதாரமென்றும் மூளை அல்லவென்றும் முன்னோர் நம்பி வந்தனர். இன்றோ பெரும்பாலார் மூளையின் உதவியினால் நாம் சிந்தனை செய்வதாகவே நம்புகிறார்கள். மூளையின் உதவியின்றி மனிதனுக்கு சிந்திக்கவே முடியாதென்றே தற்காலத்தவர்களில் பெரும்பாலார் கூறுகிறார்கள். எனினும் முன்னோர்கள் மாறாகவே நம்பினார்கள்.

பூமி பரப்பான தென்பது தெளிவான உண்மையாகத் தோன்றியதினால் வேறு விதமாக அபிப்பிராயப்படுகிறவர்கள் கேலி செய்யப்பட்டார்கள் - தூற்றப்பட்டார்கள்.

பளுவான பொருள்கள் இலேசான பொருள்களை விட விரைவாக விழுமென இரண்டாயிர வருஷகாலம் தடையின்றி நம்பப்பட்டு வந்தது. அதற்கு அரிஸ்டாட்டல் அபிப்பிராயமும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டது. உண்மை வேறு விதமானதென்று கலிலியோ நிரூபித்துக்காட்டும் வரை மக்கள் அவ்வாறே நம்பி வந்தனர். ஆராய்ந்து பாராமல் கண் மூடித்தனமாக நம்பப்படுபவைகள் எல்லாம் ஆதாரமுடைய உண்மைகளாகிவிட மாட்டா. அத்தகைய தப்பு நம்பிக்கைகளை உடைத்தெறிவதினாலேயே அறிவு வளர்ச்சி யடைகிறது.

சுயநலப்பற்றினால் பல நம்பிக்கைகள் அமலில் இருந்து வருகின்றன. தற்காலமேனோ தத்துவ சாஸ்திரப்படி பார்த்தால் இவ்விஷயத்தில் சந்தேகத்துக்கே இடமில்லை. சில விஷயங்களை நம்புவது நமக்கு இலாபகரமாயிருப்பதினாலேயே அவைகளை நாம் நம்பி வருகிறோம். பொதுஜன மதிப்பைப் பெறுவதற்காகவும் நாம் பல விஷயங்களை நம்புகிறோம்; அல்லது நம்புவதாக பாவனை செய்கிறோம். ஆனால் அரசியல் அபிப்பிராயங்கள் உட்பட சகல அபிப்பிராயங்களும் சுயநலம் பற்றியவை என்றும் கூறிவிட முடியாது, எனினும் நம்பிக்கைகளுக்கும் அபிப்பிராயங்களுக்கும் சுயநலமும் ஒரு காரணம் என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது.

“சுயநலம்” என்பது பொதுவாக, மக்களது ஜீவனோபாயத்துக்குரிய வழிகள், பணம் தேடுதல் முதலியவைகளையே குறிக்கும். ஆனால் சமூக வாழ்வில் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் நலத்தையும் நாம் சுயநலத்தோடு சேர்க்கலாம். பொதுஜன மதிப்பைப் பெறும் பொருட்டும் நாம் பல விஷயங்களை நம்புவதாக அல்லது பாவனை காட்டுவதாக ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோம். இதுவும் சுயநலம் பற்றியதாகும். ஒருவனது வாழ்நாளின் வெற்றியே பொதுஜன மதிப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. சில ஸ்தாபனங்களையோ இயக்கங்களையோ ஆதரிப்பதினாலோ நடத்துவதினாலோ சிலருக்கு பொதுஜன மதிப்பும் வாழ்க்கை வெற்றியும் ஏற்படுகிறது. சமூக வாழ்வில் தாம் பெற்றிருக்கும் ஸ்தானம் அல்லது பதவிகள் காரணமாக சிலர் அனேக விஷயங்களை நம்ப வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அவ்வாறு நம்பவில்லையானால் அவர்களுடைய மதிப்பும் ஒழிந்துபோகும்; வாழ்வும் கஷ்டமாகிவிடும்.

தனது இயல்பான குணத்துக்கு ஆதாரம் தேடும் பொருட்டும், தனது நிலைமையைக் காப்பாற்றும் பொருட்டும், தனது நடக்கை நியாயமென நிரூபிக்கும் பொருட்டும் சிலர் வேண்டுமென்றே சில விஷயங்களை அல்லது கொள்கைகளை நம்புகிறார்கள், அல்லது நம்பும்படி ஏற்படுகிறது. சோம்பேறி களும் பித்தலாட்டக்காரரும் கூடதமக்கு ஆதரவாக சில அபிப்பிராயங்களையோ கொள்கைகளையோ காட்டக்கூடும். நமது உபதேசிகளிலும் பிரசாரகர்களிலும் பெரும்பாலார் வாலிழந்த நரிக்கு ஒப்பானவர்களே.

வீண் அபிமானம் காரணமாகவும் பலர், ஆதாரமற்றவைகளை உண்மையென நம்புவதுண்டு. ஆளையோ, சம்பவத்தையோ, ஸ்தாபனத்தையோ

பற்றிய அபிமானத்தினாலும் துவேஷத்தினாலும் ஆதாரமற்றவைகளைப் பலர் மெய்யென நம்புவதுண்டு. சிறுவயதில் பெற்றோருக்கு அடங்கி நடக்காத பிள்ளைகள் பெற்றோர் அபிப்பிராயங்களுக்கு அல்லது நம்பிக்கைகளுக்கு முரணாகவே நடந்து வருகிறார்கள். அதுபோலவே பெற்றோரை நேசிக்கும் பிள்ளைகள் அவர்களது தப்பிப்பிராயங்களையும் ஆதரிக்கின்றன, நம்புகின்றன.

வயதுவந்த பிறகு கொடிய பிணக்கினால் சிலருடைய அபிப்பிராயங்கள் மாறுபடுவதுண்டு. ஒருவன்பேரிலுள்ள பகை அவனது அபிப்பிராயங்களையும் பாதிக்கிறது. நம் எதிரிகளின் அபிப்பிராயங்களைத் தகர்த்தெறிவதில் நாம் பெரிய மகிழ்ச்சி கொள்வதில்லையா? அதுபோலவே ஒருவன் மீதுள்ள நட்பினாலும் அவனது அபிப்பிராயங்களை ஆதரிப்பதில் நாம் பெரிய மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

சிலர் காலப்போக்கையொட்டி சில அபிப்பிராயங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் ஆதரிப்பதுண்டு. ஆனால் காலப்போக்கு மாறுந்தோறும் நாம் அபிப்பிராயங்களை பொதுவாக மாற்றிக்கொள்வதில்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் நமது மனோ நிலை உறுதியடைந்து விடுகிறது.

ஒரு அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக்கொண்டு விட்டால் அது அப்படியே நிலைத்து வருவதே சகஜமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் சிந்தனை செய்வதினால் அம்மாதிரி செய்வதே சுளுவாகத் தோற்றுகிறது.

சிலர் கதை சொல்வதில் நிபுணர்களாயிருக்கிறார்கள். சிலர் ஒரு குறிப்பிட்ட அபிப்பிராயங்களை அல்லது வாதங்களை விளக்குவதில் சமர்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள். “கிராமபோன்” மாதிரி வேலைசெய்யும் பல புருஷர்களும் பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பழங்கதைகளைத் திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைக் கிளப்பி விட்டால் போதுமானது. அவர்கள் அதைப்பற்றி மூச்சு விடாமல் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

பொதுவாக எல்லா நம்பிக்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் அப்பேர்ப்பட்டவைகளே. சில காலங்களுக்குப் பிறகு அவை நமது உள்ளத்து உறைத்துவிடுகின்றன. இளமையாயிருக்கும் போது பழைய கருத்துகளை மாற்றிப் புதுப்புதுக் கருத்துகளை சம்பாதித்துக்கொள்கிறோம். வயது முதிர் முதிர் புதுக்கருத்துகளை நாம் அவ்வளவாக நாடுவதில்லை. நாம் பழமைக் களஞ்சியமாகி விடுகிறோம்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - செப்டம்பர் 1936

நாம் எதை நம்பலாம்? எக் காரணத்தால்?

தெளிவாகச் சிந்தனை செய்து பழகவேண்டியவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஒன்றுண்டு. அதாவது

“நீ அதை உண்மையென நம்பக் காரணமென்ன?

அல்லது

நான் அதை உண்மையென நம்புவதற்கு ஆதாரமென்ன?” என்பதே.

பெரும்பாலார் கொண்டிருக்கும் பெரும்பான்மையான அபிப்பிராயங்களுக்கு எத்தகைய ஆதாரமும் இல்லை என்பதை நாம் முக்கியமாக உணரவேண்டும். அவர்கள் அவைகளை ஏன் நம்புகிறார்கள் என்பதற்குக் காரணமே இல்லை; அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் சரியென நிரூபிக்க அவர்களுக்கு ஆதாரமும் காட்ட முடியாது. “நீங்கள் அவ்வாறு ஏன் எண்ணுகிறீர்கள், அல்லது அவைகளை நம்புவதற்குக் காரணம் என்ன?” எனக்கேட்டால் அவர்களுக்கு விடையளிக்க முடியாது. அவ்வாறு கேட்டால் அவர்கள் திகைப்படைவார்கள். அம்மட்டோ? அம்மாதிரிக் கேள்விகள் கேட்பதைப் பெரிய தொந்தரவாகவும் எண்ணுவார்கள். அல்லது மிகப் பிரயாசைப்பட்டு ஏதாவது ஒரு மாதிரிக் காரணங்களைக் கூறுவார்கள். ஆனால் அவை பகுத்தறிவுக்கு முரணானவை என்பதை நீங்கள் வெகு சுளுவில் அறிந்துகொள்வீர்கள்.

ஆதாரமில்லாமலும் ஆராய்ந்து பாராமலும் மக்கள் பல விஷயங்களைச் சுளுவாக நம்பி விடுவதைப்பற்றி ஏற்கனவே விளக்கியிருக்கிறோம். ஆராய்ச்சி யுணர்ச்சியில்லாதவர்களும் சோம்பேறிகளும் சுயமாக ஒரு பொழுதும் சிந்தனை செய்யாதவர்களும் - ஏற்கனவே தாம் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்களுக்கு முரணாக இல்லாதிருப்பின் - பிறர் கூறுவனவற்றையெல்லாம் அப்படியே நம்பி விடுவார்கள்.

ஆனால் நுட்ப புத்தியும் ஆராய்ச்சியுணர்ச்சியும் சுயமாகச் சிந்தனை செய்யும் பழக்கமும் உடையவர்கள் தமது நம்பிக்கைகளுக்கும் அபிப்பிராயங்களுக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் பொருத்தமான ஆதாரமுண்டா எனப் பாராதிருக்கமாட்டார்கள். பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாத அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் - விஷயங்களை எல்லாம் - அவர்கள் நிராகரித்து

விடுவார்கள். பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமானவைகளையெல்லாம் அவர்கள் நம்புவார்கள். அவ்வாறு நம்புவதினால் தமது பழைய அபிப்பிராயங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் நிராகரிக்க வேண்டியதாக ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் தயங்க மாட்டார்கள்.

“நீ எப்படியறிந்தாய்? அதை உனக்கு நிரூபிக்க முடியுமா? ஆதாரங்கள் எவை? நம்புவதற்குள்ள காரணங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்தாயா?”

என்பன போன்ற கேள்விகளை இடையறாது கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். மற்றவர்களிடம் இக்கேள்விகளை வெகு சாதுரியமாகக் கேட்கவேண்டும். மற்றும் இக்கேள்விகளைப் பிறரிடம் கேட்பதற்குமுன் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத்தாமே கேட்டுக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

மற்றும் ஒரு விஷயம். ஒரு விஷயம் சரியானதென்று நமக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டால் அதை எவ்வாறு விளக்குவது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

கருத்துகள், அபிப்பிராயங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலியவை எவ்வெக்காரணங்களால் நம்பவேண்டும் என்பது பின்னர் விளக்கிக் கூறப்படும். தம் பார்வைக்கு வரும் விஷயங்களை எவ்வாறு பரிசீலனை செய்து உண்மை காணவேண்டும் என்பதை வாசகர்களுக்கு ஒருவாறு விளக்குவதே நமது தற்கால நோக்கம்.

1. பிறர் முடிபினாலும்
2. நமது சொந்த முடிபினாலும்

அபிப்பிராயங்களும் நம்பிக்கைகளும் ஆதாரமுடையவை எனக் கொள்ளலாம். தாமத ஆராய்ச்சி செய்து முடிபுக்கு வராமல், ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிபுக்கு வந்துள்ள பிறர் அபிப்பிராயங்களை நம்புவதற்குள்ள நிபந்தனைகளை கீழே விளக்கிக் கூறுவோம்.

அவைகளை விளக்கிக் கூறிய பிறகு சுயமாகச் சிந்தனை செய்வதையும் ஒரு முடிபுக்கு வருவதையும் பற்றி விளக்குவோம்.

பிறர் முடிபை ஒப்புக்கொள்ளுதல்

பிறர் முடிபுகளை நாமாக ஆராய்ந்து பாராமல் ஒப்புக்கொள்வது பகுத்தறிவுப்படி நியாயமாகுமா! நாம் அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ளலாமா!

ஆம்! தாராளமாக ஒப்புக்கொள்ளலாம்; பிறர் ஆராய்ச்சியையும் முடிபையும் தமது ஆராய்ச்சியாகவும் முடிபாகவும் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

அறியப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் எல்லாருக்கும் தெரிந்தவைதான், அல்லது அறிய முயலுகிறவர்களுக்கெல்லாம் விளங்கக் கூடியவைகள் தான் என்று நம்பிய காலம் ஒன்றிருந்தது. ஆனால் அந்தக்காலம் மலையேறி விட்டது. இன்று அறியப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் ஆயிரத்தில் ஒரு பகுதியை

அல்லது லக்ஷத்தில் ஒரு பகுதியைக் கூட ஒருவன் அறிந்துகொள்வது சாத்தியமல்ல. எனவே நாம் சொந்தமாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிபுக்கு வரமுடியாத விஷயங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. ஏனெனில் அவ்விஷயங்களைப் பற்றி நாம் எதுவுமே அறியோம்.

ஏதேனும் ஒரு துறையில் இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள உண்மைகளை நாமாகவே ஆராய்ந்து பார்த்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமானால் நாம் வாழ்நாள் முழுதும் செலவு செய்தாலும் முடியாது. பிரபஞ்ச அமைப்பைப்பற்றி வானசாஸ்திரிகளும் கணித சாஸ்திரிகளும் கூறியுள்ள உண்மைகளையெல்லாம் நாமும் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிபுகட்ட வேண்டுமானால் நம் வாழ்நாள் முழுதும் அம்முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டியதாகவே ஏற்படும். மேலும் அத்தகைய ஆராய்ச்சியில் நாம் ஈடுபட்டாலும் பல விஷயங்களில் நாம் பிறர் முடிபுகளைத்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாக வரும். பூகர்ப்ப சாஸ்திரிகள் - பிரகிருதி நூல் வல்லார் - உயிர் நூல் வல்லார் - மனோதத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் - மனிதவர்க்க ஆராய்ச்சியாளர் - பிறமொழி நூல் மொழிபெயர்ப்பாளர் - பிறநாட்டு அரசியல் விஷய நிபுணர்கள் - இஸ்லாம் மத ஆராய்ச்சியாளர் - ஜப்பானிய சரித்திராசிரியர்கள் - சுகாதார நிபுணர்கள் - ஸுயரோக நிபுணர்கள் - முதலியோர் கண்ட உண்மைகளையெல்லாம் நாமும் ஆராய்ந்து முடிபுகாண எண்ணுவது சாத்தியமாகுமா! அவைகளை அப்படியே நம்புவதைத் தவிர வேறு வழியுண்டா! ஆகவே இத்தகைய விஷயங்களில் பிறர் முடிபுகளை ஒப்புக்கொள்வது தவறாகாது.

ஒரு துறையில் தற்காலம் வெளிவந்துள்ள அறிவுகளை - அல்லது உண்மைகளை யெல்லாம் அறியாத ஒருவன் - அவ்வுண்மைகளைக் காணப் பிறர் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என அறியாத ஒருவன் - இதுகாறும் அறியப்பட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான உண்மைகளில் சிலவற்றைத் தான் அறிந்துள்ளதாக பாவித்துக்கொண்டு, இதுகாறும் அறியப்பட்டுள்ள உண்மைகளையெல்லாம் அவனும் ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்குவது எவ்வளவு மதியீனம்? ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிய தகவல்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சுருக்கமாக அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்தப் பிரச்சினை சுருவான தென்று அவர்கள் நம்பிவிடுகிறார்கள். ஏதேனும் 10 விஷயங்களை நாம் அறிந்திருந்தால் அவைகளுக்குப் பொருத்தமான ஒரு கொள்கையை நிர்ணயம் செய்வது அவ்வளவு கஷ்டமானதல்ல. ஆனால் நமக்குத் தெரியாதவைகளும் - பிறர் அறிந்துள்ளவைகளுமான 5 லக்ஷம் விஷயங்கள் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியானால் நாம் கண்ட கொள்கைகள் என்னவாகும். 10 விஷயங்களுக்குப் பொருத்தமான கொள்கை 10 ஆயிரம் விஷயங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமா?

மற்றும் விஷயாராய்ச்சி செய்ய, விஞ்ஞான முறையில் பழக்கம் பெற்ற மனம் முக்கியமான தேவையாகும்; அந்த மனம் காரண காரிய ஆராய்ச்சியில் வெகு காலம் பழகி அனுபவம் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

அம்மாதிரி விஷயங்களில் பிறர் முடிவுகளை நாம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாதுதான். பிறர் சித்தாந்தங்களை ஒப்புக் கொள்வதும் உசிதமல்ல.

நமக்கு வேண்டுவது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான முடிபே. ஏனெனில் பகுத்தறிவுக்கொத்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து கண்ட முடிபுகளை நமக்கு நிராகரிக்க முடியாது.

இதனாலேயே, ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நாமாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லையென்றும் பிறர் முடிபுகளை ஒப்புக் கொண்டால் போதுமென்றும் ஏற்படுகிறது.

நம்பத்தக்க பிறர் முடிபுகளை ஒப்புக்கொள்வது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமானதே.

அவர்களது முடிவுகளுக்கு ஆதாரமாக உள்ளவைகளை நாம் ஆராயத் தேவையில்லை. எனினும் ஒரு ஆராய்ச்சி வேண்டியதுதான். எனவே அவர்களுடைய முடிபை நாம் ஆராயத் தேவையில்லை. முடிபு செய்தவர் களைப் பற்றி நாம் ஆராயவேண்டும். நமது ஆராய்ச்சியில் அவர்கள் சரியானவர்கள் எனத் திருப்தி ஏற்பட்டால் அவர்கள் முடிபுகளை தாராளமாக ஒப்புக் கொள்ளலாம். பிறர் முடிபுகள் நமக்குத் திருப்தியளிக்கா விட்டால் ஒன்றில் நாமாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்; அல்லது எத்தகைய முடிபையும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் திறந்த மனத்துடன் இருக்க வேண்டும்.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - செம்டம்பர் 1936

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டது பிரிட்டிசாரை வாழ்த்தவே

காங்கிரஸ் வருணாச்சிரமம் கோருகிறது

ஜஸ்டிஸ் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கோருகிறது

தோழர்களே!

இன்று நமது மாகாணத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்றும் இரண்டு கூட்டத்தார்கள் பிரமாதமாகவும் மிகவும் வேகமாகவும் பிரசார வேலைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் பெரும்பாலும் எதைப்பற்றி சண்டை என்று நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

சீக்கிரம் நம் தேசத்தில் புதிய சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படப் போகிறபடியால் அதற்காக சமீபத்தில் நடக்க விருக்கிற எலெக்ஷன்களில்தான் தான் வெற்றி பெறுவதற்காக ஒரு கட்சியானது மற்ற கட்சியின் மேல் குறைகூறுவது உண்மையென்று உங்களுக்கு அதிகம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நம் தேசத்தில் ஒரு கட்சி மேல் மற்றொரு கட்சி துவேஷப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. துவேஷப் பிரசாரம் செய்வது என்ற கருத்து எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது. நான் துவேஷப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று உங்கள் முன் வரவில்லை.

நானும் காங்கிரஸில் இருந்தவன் தான். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுடன் நான் ஒத்துழைத்திருக்கிறேன். ஆகையால் இப்பொழுதும் கூட காங்கிரஸ்காரரைத் தாக்கிப் பேசுவதென்றால், என் மனதிற்கு மிகவும் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் மீது குறைகூறவோ, பழிசுமத்தவோ நான் இங்கு வரவில்லை. ஆனால் அவர்கள் செய்யும் பொய்ப் பிரசாரத்திற்கும், சொல்லுகிற பழிகளுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டும் என்கிற தன்மையிலேயே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன்.

இந்தத் திண்டுக்கல்லில் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் எத்தனையோ கூட்டங்கள் கூட்டி எங்களை ஓயாமல் வைதுகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் வைதாலும் நாங்கள் அவர்களை பதிலுக்கு

வைவது என்பது இல்லாமல் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவது என்கிற ஒரு வேலையோடு நின்று விடுகிறோம். அவர்கள் 10, 20 பேப்பர்களை வைத்துக் கொண்டு எங்களை தமக்குத் தோன்றுகிறபடியெல்லாம் திட்டுகிறார்கள்; பழி சுமத்துகிறார்கள். நாம் இதற்கெல்லாம் சரியான முறையில் பதில் சொல்லாமல் இருந்து விட்டால் பாமர ஜனங்கள் ஏமாந்து போகமாட்டார்களா?

நமக்குள் உண்மையான குற்றம் ஒன்றுமே இல்லை. நாம் கேட்கிற கேள்விகள் ஒன்றுக்குமே அவர்கள் ஒழுங்காய்ப் பதில் சொல்லமுடியாது. நாக்கில் நரம்பு இல்லாமல் கள்ளுக்கடையில் இருந்துகொண்டு வைவது போல் வைவது தான் அவர்கள் பிரசாரமா யிருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எல்லாரும் இதை ஆதரிப்பதுடன் தலையை ஆட்டி அங்கீகாரம் செய்கிறார்கள். இது மானங்கெட்ட முறை என்றும் பதிலுக்கு பதில் வருமென்றும் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. நம் தலைவர்கள் ஊர்வலத்தில் இன்று அவர்கள் கழுதைகளின் கழுத்தில் அட்டைகளைக் கட்டி அந்த அட்டைகளில் பொப்பிலி என்று எழுதி விரட்டி விட்டார்கள். நாமக்கல்லிலும் அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். நாம் அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து கட்டினோம். அவைகளைக் கட்டிவைத்து “கேளு கழுதையே கேள்; கேளு கழுதையே கேள்” என்று பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தேன். அதற்குள் போலீஸ்காரர்களின் உதவியினாலும், மற்றவர்களது உதவியினாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் கழுதைகளை அவிழ்த்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

அவர்கள் நம் தலைவர்களை தேசத்துரோகிகள் என்றும், உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்றும் சொல்லித் திட்டுகிறார்கள். நாம் இப்படிப்பட்ட துவேஷப் பிரசாரத்திற்கு எவ்வளவு காலம் இடம் கொடுப்பது? எவ்வளவு காலம் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது?

அவர்கள் கழுதைகளின் கழுத்தில் பொப்பிலி என்று எழுதிக்கட்டினால் நமக்குக் கழுதைகள் அகப்படாதா? சத்தியமூர்த்தி என்று எழுதிக்கட்ட 10 கழுதைகள் அகப்படாதா? ஜவகர்லால் என்று எழுத 15 கழுதைகள் அகப்படாதா? காந்தி என்று எழுதிக்கட்ட 20 கழுதைகள் அகப்படாதா? அவர்களுடைய காலித்தனத்திற்கெல்லாம் வட்டிக்கு வட்டி போட்டு அடிக்கு அடியும் உதைக்கு உதையும் வசவுக்கு வசவும் கொடுக்க நமக்கு முடியாதா? நாம் இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் நம்மை என்ன செய்துவிட முடியும்?

ஆனால் நாம் அப்படி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் ஐயோ ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் எங்களை வைகிறார்கள் என்று பெரிய கூச்சல் போடுவார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் வீட்டின் பின்புற வாசலில் நுழைந்து நம் மீது சாடி சொல்லுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கும் பெரிய பதவிகள் வேண்டுமென்றும், பெரிய அதிகாரம் வேண்டுமென்றும் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு அவைகள் வேண்டுமென்றால் நாம் அதை மறுக்கவில்லை. அவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் அவர்கள் அப்படி அதை பாமர மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லட்டுமே. இதை விட்டு விட்டு “ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள்; தேசத்துரோகிகள்; நாங்கள் எல்லாம், தேசபக்தர்கள் தேசாபிமானிகள்” என்றால் இதையெல்லாம் எப்படிப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? இன்றைக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது காங்கிரசை விட எதில் மோசமாய் போய்விட்டது? அவர்கள் தலைவர்கள் யோக்கியதையை விட நம் தலைவர்கள் யோக்கியதை எதில் குறைவு? அவர்கள் கொள்கையை விட நம் கொள்கை எதில் குறைந்து இருக்கிறது? இந்த இரு கட்சிகளுக்குள்ளும் எதில் வேற்றுமை இருக்கிறது என்று நீங்கள் ஆராய வேண்டும்.

நாம் சட்டசபைக்குப் போக வேண்டும், மந்திரி பதவி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்கிறோம். அப்படியே காங்கிரஸ்காரர்களும் சட்டசபைக்குப் போகவேண்டும், மந்திரி பதவிகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆனால் எதில் இவர்களுக்குள் வித்தியாசம்?

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் எல்லா சமூகத்தார்க்கும் அவரவர்கள் ஜனத் தொகைக்குத் தக்கபடி அதிகாரம் பதவி இவைகளில் விகிதாச்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். இதைத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் தேசத்துரோகம் என்கிறார்களே தவிர மற்றபடி வெள்ளைக்காரர்களிடம் நடந்து கொள்வதில் அவர்கள் இரகசியத்தில் கும்பிடு போடுகிறார்கள். நாம் வெளிப்படையாய் அவசியத்துக்கு ஏற்ற அளவு ஒத்து உழைக்கிறோம்.

மற்றும் காங்கிரஸ்காரர் தங்கள் கொள்கையில் அடிக்கடி மாறி மாறியும் பொய் சொல்லியும் ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஜஸ்டிஸ்காரர் ஆதியில் என்ன என்ன தங்கள் கொள்கைகள் என்று வெளியிட்டார்களோ அதையே சொல்லிக் கொண்டும், அதையேதான் செய்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரரின் அடிக்கடி மாற்றப்படும் கொள்கைகளிலும் தோழர்கள் சுப்பராயன் அவர்களுக்கு ஒரு கொள்கை; ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு மற்றொரு கொள்கை; சத்தியமூர்த்திக்கு ஒரு கொள்கை; ஜவகர்லாலுக்கு ஒரு கொள்கை; காந்திக்கு மற்றொரு கொள்கை, ஜவகர்லால் காந்தியை ஒப்புக் கொள்வதில்லை, காந்திக்கும் ஜவஹர்லாலுக்கும் சத்தியமூர்த்திக்கும் கொள்கையில் வேற்றுமை. இவர்களெல்லாம் எதில் ஒற்றுமை என்றால் மற்ற எல்லாச் சமூகத்தாரையும் ஏமாற்றுவதில் மட்டும் தான்.

மற்ற கட்சியாரெல்லாம் தேசத்துரோகிகள் என்றும் அவர்களுக்கு வோட்டுகளைப் போடாமல் காங்கிரஸ்காரருக்கே வோட்டுப் போடுங்கள் என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் நாம் வகுப்பு வாதிகளாம்; ராஜபக்தர்களாம். இவர்கள் வகுப்பு வாதிகள் அல்லவா? ராஜபக்தர்கள் அல்லவா?

1885-ல் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமானது ஏற்பட்டது. அப்பொழுது முதல், அது ராஜபக்தி காட்டி வந்ததோடு தேசத்தின் நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களுக்கு உத்தியோகம் வேண்டுமென்றும், அதிகாரத்தில் பங்கு பதவி வேண்டுமென்றும் வெள்ளைக்காரர்கள் பார்க்கும் உத்தியோகமும் வாங்குகிற சம்பளமுமே இந்தியர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வெள்ளைக்காரரைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டு வந்ததும் அவர்கள் அப்படியே அடைந்து அனுபவித்துக்கொண்டு வந்ததும் வெள்ளைக்காரர்களே இந்த நாட்டில் இருந்து என்றென்றும் அரசு புரியவேண்டும் என்று சொன்னதும் நமக்குத் தெரியாதா? இந்தப்படி பெற்று இவர்கள் அனுபவித்தால் அது தேசபக்தி! தேசாபிமானம்! நாம் அனுபவித்தால் தேசத்துரோகமா? எ.ஓ. ஹியூம் என்ற வெள்ளைக்காரர் இந்தக் காங்கிரஸை ஏற்படுத்தி இந்த மாதிரியாக வெள்ளைக்காரரைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி தீர்மானம் செய்ய யோசனை கொடுத்ததையேற்றுக் கொண்டார்கள். காங்கிரசானது எந்தெந்தக் காலத்தும் பிரிட்டனும் இந்தியாவும் ஒன்றாய்ப் பிணைத்துக் கட்டினதுபோல் இருந்துகொள்ள வேண்டி விரும்புவதாகவும் முதல் கொள்கை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தப்படியே ஒவ்வொரு காங்கிரசிலும் ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணமும் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இதை ஈயர் புக் என்ற புஸ்தகத்திலும் காங்கிரஸ் சரித்திரம் என்ற புஸ்தகத்திலும் நீங்கள் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம், 1914-ம் ஓர் சென்னையில் கூடிய காங்கிரசிற்கு நானும் 10 ரூபாய் கொடுத்து டெலிகேட்டாகப் போயிருந்தேன். அதுசமயம் சென்னை கவர்னராக இருந்த பெண்ட் பிரபு அவர்களும் காங்கிரசுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்ததால் அவரும் இடையில் வந்தார். அப்பொழுது சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியானவர் நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் அப்படியே நிறுத்திவிட்டு ஏற்கெனவே பாஸ் செய்திருந்த ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணம் நிற்க, அதிகப்படியாக இருக்கவென்று, திரும்பவும் ராஜ விஸ்வாசத்தை தெரியப்படுத்துகிறதாக தீர்மானம் கொண்டு வந்து பிரமாதமான ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். இப்பவும் கூட காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபைகளிலும் லோக்கல் போர்டுகளிலும் மெம்பர்களாக நுழைந்து அங்கம் வகிக்கிற பொழுது, தாம் இந்த அரசாங்கத்தின் சட்டங்களுக்கும் சட்டசபையின் சட்ட முறைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாகவும், இந்த ராஜாவுக்கும் இந்த ராஜாவின் பின் வரும் சந்ததிகளுக்கும் - அதாவது பார்க்காமல் கொள்ளாமல் இனிமேல் பிறக்கப்போவதாக இருக்கிறவர்களுக்கும் ராஜவிஸ்வாசமாக இருப்பதாகப் பிரம் முடிச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு பிரமாணம் செய்து கொடுத்து விட்டுத்தானே உட்காருகிறார்கள். இந்தப்படி இவர்கள் பிரமாணம் செய்து சதா திட்டம் செய்து கொடுத்து பெரிய சம்பளங்கள், பதவிகள், அதிகாரங்கள் இவற்றை அனுபவித்தால் அது தேச பக்தி! தேசாபிமானம்! மற்றவர்கள் செய்தால் அது தேசத்துரோகமா? நமக்குப் பொய்ச் சத்தியம் பண்ணத் தெரியாது, அவர்கள் அப்படி சத்தியம் செய்தால் சுவர்க்கமும் மற்றவர்கள் செய்தால் அவர்களுக்கு நரகமும் வந்துவிடுமா?

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் மேல் வீண் துவேஷப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள்; தூற்றுகிறார்கள். மந்திரிகள் 4000 ரூ. சம்பளம் வாங்கி எடுத்துக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான் இந்த சம்பளம் ஏற்பட்டதா அல்லது அதற்கு முன்னாலேயே இருந்ததா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் 1885-ம் வருஷம் முதல் 1910 அல்லது 1918 வரையில் கூட இந்தப்படி கேட்கவில்லையா? இந்த மாதிரி கேட்டுத்தானே கிருஷ்ணசாமி ஐயர், சி.பி. ராமசாமி ஐயர், சிவசாமி ஐயர், பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார், வெங்கட்டராம சாஸ்திரியார் இவர்களெல்லாம் அனுபவித்தார்கள். இவர்கள் வேலை பார்த்தால் நாட்டை “வெள்ளைக்காரருக்கு காட்டிக்கொடுக்கவில்லை. தேசாபிமானிகள்”. ஆனால், நாம் பார்க்கிறபோதுதான் தேசத்தைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டோமாம்; தேசத் துரோகிகள் ஆய்விட்டோமாம். வெள்ளைக்காரருக்கு அடிமைகளாக ஆய்விட்டோமாம். இதென்ன அக்கிரமம் என்கிறேன். இவ்வளவுதானா?

இவர்கள் இப்படிப்பட்ட பெரிய பதவிகளை அடைந்து பெரிய சம்பளங்களை அனுபவித்ததால் அதற்காக இவர்களை தேசாபிமானிகள் என்று சொல்லி இவர்களுக்கு சிலைகள் கூட பீச்சில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பட்டணம் பீச்சில் கிருஷ்ணசாமி ஐயர் சிலையைப் பாருங்களே! இந்தப் பார்ப்பனர்கள் தாங்கள் பெற்ற மகா பெரிய சம்பளங்களைக் கொண்டு தாங்களே வீடு வாசல் கட்டி சுகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மைலாப்பூர் அரண்மனைகள் தேசபக்தியால் ஏற்பட்டனவா? ஆனால் நம்முடைய மந்திரிகளின் செலவுகளைப் பாருங்கள்! உள்ள திட்டத்திற்கு 1000 ரூபாயை ஒவ்வொருவரும் குறைத்துக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் கட்சியின் பத்திரிகைக்கு தலைக்கு 1000 ரூபாய், 1200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிரசார வேலைக்கு தலைக்கு 500 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வருமான வரி மாதம் 400, 500 செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மிச்சம் இருப்பதை எலெக்ஷனில் செலவு செய்துவிட்டு வேலை போன பின்பு வீட்டில் குந்திக்கொண்டு வக்கீல் வேலை செய்துதான் சாப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் சொந்த சொத்தில் சாப்பிடுவார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் உத்தியோகங்கள் செய்து ஏகமாய் அனுபவித்து வருகிற பணத்தில் தேசபக்தி என்று முத்திரை போடப்பட்டு இருக்கிறதா? பொப்பிலி ராஜா அவர் வாங்குகிற 3300 ரூபாய் சம்பளத்தையும் ஜஸ்டிஸ் பேப்பருக்குக் கொடுத்துவிட்டு போதாமல் கையிலிருந்து இன்னம் 4000 ரூபாய் கட்சிக்காக செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

மந்திரியாக இருந்த சிவஞானப்பிள்ளை தான் ஏற்கெனவே வேலை பார்த்து வாங்கிக்கொண்டிருந்த பென்ஷனைக் கொண்டுதான், சாகும் அளவும் காலம் கழித்தார். முத்தைய முதலியார் எல்லாவற்றையும் எலெக்ஷனில் தொலைத்துவிட்டு வக்கீல் வேலை செய்து பிழைக்கிறார். முனிசாமி நாயுடு செத்துப்போனதும், பண முடிப்பு வசூல் பண்ணிக்கொடுத்து

அவரது குடும்பத்தை பிழைப்பிக்க வேண்டி யிருந்தது. மந்திரியாக இருந்த கனம் சேதுரத்னம் ஐயர் வேலையைவிட்டதும் செலவுக்குப்பணம் போதாமல் கிரிமினல் கேஸில் மாட்டிக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் தொலைத்துவிட்டார். காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களோ லட்சக்கணக்கில் அனுபவித்து பணம் சேர்த்து பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு சுகமாக காலம் கழிக்கிறார்கள். இவர்களுடன் நாமும் சேர்ந்துகொண்டு, ஐஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் உத்தியோக வேட்டைக் காரர்கள், தேசத்துரோகிகள் என்று கூச்சல் போட்டால் நம்மிலும் முட்டாள்கள் யார் இருக்க முடியும்?

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டதே பிரிட்டிஷ்காரரை வாழ்த்துவதற்குத்தான். அதனுடைய முதல் திட்டமே “நாங்கள் வெள்ளைக்கார ராஜாவிடத்திலும் அவருடைய குடும்பத்தாரிடத்திலும் பக்தியாகவும் விஸ்வாசமாகவும் நடந்து கொள்வோம்” என்பதே. ஆனால் ஐஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் அவ்விதம் செய்தால் அதற்காக வெள்ளைக்காரர்களை வெறுக்கிறதுபோல் காங்கிரஸ்காரர்கள் பாசாங்கு செய்கிறார்கள். தாம் பெரிய ராஜத்துரோகிகள் போல் காட்டிக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். பிறகு வெள்ளைக்காரர்கள் வீட்டுக்கும் கவர்னர் வீட்டுக்கும் போய், “நாங்கள், அனுமார் ராமனிடம் எப்படி பக்தியாயும் அடிமையாயும் இருந்தாரோ அதைவிட 100 பங்கு அதிக பக்தியாயும் அடிமையாயும் நடந்துகொள்வோம்” என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் இதற்கெல்லாம் எப்படி ஏமாந்து கொண்டிருக்க முடியும்?

இவர்களுடைய லெக்சன்களும் தீர்மானங்களும் கவர்ண்மெண்டை அசைக்க முடியாது. மோதிலால் நேருவானவர் சட்டசபையில் பிரமாதமாகப் பேசினார்; மேஜையைத் தட்டினார்; புஸ்தகத்தைத் தூக்கி எறிந்தார்; கடைசியாக அவர், “நாம் இந்த கவர்ண்மெண்டை அசைக்க முடியாது. நமக்கு சட்ட சபைக்குள் வேலையே இல்லை. நம் வேலையெல்லாம் பொது ஜனங்கள் முன்புதான்” என்று அரை மணிநேரம் பேசிவிட்டு வெளியேறினார். சீர்திருத்தச் சட்டங்களில் அப்படி பாதுகாப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ்காரரான அவினாசிலிங்கம் செட்டியாரே காங்கிரசுக்குப் பயந்துதான் அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இவ்வளவு பாதுகாப்புகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் கவர்ண்மெண்டை என்ன செய்துவிடமுடியும்? காங்கிரசின் எந்த ஒரு தீர்மானம் எங்கே அமுலுக்கு வந்தது? காங்கிரஸ்காரர்கள் வீணில் கத்திக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஜனங்களுக்கு என்ன சாதித்ததாகச் சொல்ல முடியும்? (தொடர்ச்சி 11.10.1936 குடி அரசு)

குறிப்பு: 27.09.1936ஆம் நாள் திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 04.10.1936

“தமிழ் நாடு”

“தமிழ்நாடு” பத்திரிகையை தோழர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்கள் நிறுத்திவிடப்போவதாய் 26-9-36ந் தேதி தமிழ்நாடு பத்திரிகையில் தலையங்கம் எழுதி தன் கையெழுத்தையும் போட்டுவிட்டார். இது உண்மையாக இருக்குமோ அல்லது அவரது அரசியல் தந்திரங்களில் இதுவும் ஒன்றோ என்பது நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

எப்படியானாலும்சரி “தமிழ்நாடு” பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டு விடுமானால் தமிழ் மக்கள் தோல்விக்கும் பார்ப்பனர்கள் வெற்றிக்கும் இது ஒரு இமயமலை போன்ற பெரியதும் சூரிய வெளிச்சம் போன்ற நிச்சயமானதுமான உதாரணமாகும்.

இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்கள் முயற்சிக்கும், அவர்கள் இதுவரை பாடுபட்டுச் செய்து வந்த வேலைக்கும் சிறிதாவது பயன் ஏற்பட்டதா என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால் அது பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளின் செல்வாக்கும் செலவாணியும் எவ்வளவு குறைந்து இருக்கிறது என்பதைக் கொண்டுதான் அளவுக் கணக்கு எடுக்க முடியும்.

அந்தப்படி பார்த்தால் பார்ப்பனரல்லாதார்களால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகள் எவ்வளவு முதல் வைத்து நடத்தப்படுபவைகளானாலும் வருஷா வருஷம் மலையா, கொளும்பு, ரங்கூன் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவுதான் பணங்கள் அரித்துக் கொண்டு வந்து நடத்துவதானாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு எவ்வளவு தான் அடிமைப்பட்டு நடத்தினாலும் குருடர்களை செந்தாமரை கண்ணன் என்றும் மூடர்களை மகாபுத்திமான்களே என்றும், அயோக்கியர்களை உலகம் போற்றும் உத்தம சிகாமணிகளே என்றும், கோழைகளை பரிசுத்த வீரர்களே என்றும், சுய நல உருவங்களை மகாத் தியாகியே என்றும் கூறியும் எழுதியும் போற்றுவதல் தொழிலுக்கும் புகழ்தல் தொழிலுக்கும் அடிமையாக பலவித ஒழுக்க ஈனமான ஆதரவுகள் பெற்றும் நடத்துவதாய் இருந்தாலும் நித்திய கண்டம் நிமிஷ கண்டம் என்கின்ற நிலையில்தான் பார்ப்பனரல்லாதார் பத்திரிகைகள் நடத்த முடிகிறது. ஒவ்வொரு வினாடியும் அவைகளுக்கு மங்களம் பாடவேண்டிய அவசியத்தில் தான் இருந்து வருகின்றன.

பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளோ ஒன்றும் அஸ்திவாரமே இல்லாமலும் எவ்வித ஆதாரமும் இல்லாமலும் யாரோ ஒரு அனாமதேய அன்னக்காவடி

பார்ப்பனர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் கூட அது ஒரு ஆதார பிரதிநிதித்துவ பத்திரிகை போலவும் அடுத்த நிமிஷத்துக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இல்லாவிட்டாலும் எவ்வித கவலையோ அதிருப்தியோ இல்லாத நிலையிலும் நடந்து வருகின்றவைகளாகவும் இருந்து வருகின்றதைக் காணலாம். அதை மீறி ஏதாவது பத்திரிக்கை கொஞ்ச நாளளக்காவது நிறுத்தப்பட வேண்டியதாய் இருந்தாலும் தக்க லாபத்துடன் தான் பணம் மீதி செய்து கொண்டு நிறுத்தி நடத்தக்கூடியதாய் இருக்கக்கூடியதாய் இருக்குமே தவிர கை முதலோ, பெருமையோ, நாணயமோ கொள்கையற்று திண்டாடியோ நடட்டமைந்தோ நிறுத்தப்பட வேண்டியதாக ஏற்படுவதே இல்லை.

உதாரணமாக இந்த 15 ன் காலத்தில் “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிக்கைக்கு சுமார் 3, 4 லக்ஷ ரூபாய் கைப்பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றாலும் இன்றும் பொப்பிலி ராஜா பொக்கிஷத்தில் கைவைக்காவிட்டால் பத்திரிகை ஆபீசு மூடப்பட வேண்டிய நிலையில் தான் இருந்து வருகிறது.

1933-ம் வருஷத்தில் “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிகை தீவாளி ஆகி நிறுத்தப்பட்டு ஐ.பி.க்கு வந்து கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு 60, 70 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டமேற்பட்டு மறுபடியும் பொப்பிலி ராஜாவால் பதினாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு ஈ.வெ.ராமசாமியால் ஆதியில் தனது அச்சு மிஷின் இலவசமாய் உதவப்பட்டு “நியுடைம்ஸ்” என்ற பத்திரிகையாக “ஜஸ்டிஸ்” மறுபிறவி எடுத்து இப்போதும் எதோ மந்திரிகள் உதவியால் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு மாத்திரம் விஷயம் விளங்கினால் போதும் என்கின்ற நிலையில் தான் இருந்து வருகிறது.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்க மற்றொரு பத்திரிக்கையாகிய “திராவிடன்” பத்திரிகையோ அதுவும் லக்ஷக்கணக்கான முதலை சாப்பிட்டுவிட்டு ஈ.வெ.ராமசாமி தலையிலும் பத்து இருபது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கையை வைத்துவிட்டு ரிசீவர் கைக்குப் போகவேண்டியதாகி நாட்டுக் கோட்டை செட்டியாரால் ஏலத்தில் எடுக்கப்பட்டு காங்கிரசிலும் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்திலும் மந்திரி வேலைக்கு வியாபாரம் பேசிக்கொண்டு பெயர் போட்டு பலகையும் ஒடிந்த மிஷினும் உருக்கவேண்டிய ஈயமுமாய் தியாகராய ஞாபகக் கட்டடத்தில் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. மற்றும் எதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

10, 12 வருஷ காலமாய் நடந்துவந்த “குடி அரசு”ம் டாக்டர்கள் கை விட்டுவிட்ட காயலாக்காரன் போலவே காலந்தாட்ட வேண்டி இருக்கிறது என்று தைரியமாய் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. தாங்க முடியாத நஷ்டம் வந்து விடவும் இல்லை; நஷ்டம் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலையிலும் இல்லை; அதனால் ஒரு நன்மையும் ஏற்பட்டு விடவில்லையே என்று ஏமாற்றமடைய வேண்டிய நிலையிலும் இல்லை. ஆனால் எத்தனை நாளைக்கு இந்த நன்றி கெட்ட, சுரணை அற்ற மக்களுடன் போராடிக்

கொண்டிருப்பதோடு எத்தனை துரோகிகளின் சதிகளை சகித்துக்கொண்டிருப்பது என்கின்ற சலிப்பில் உயிர்வாழவேண்டியதாய் இருக்கும் காரணமே ஆகும். ஆகவே மொத்தத்தில் பத்திரிக்கைகளின் நிலையைக் கொண்டு பார்த்தால் பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை என்பதோடு “தமிழ்நாடு” நிறுத்தப்படுவதாலேயே தோல்விக் குறியும் தோன்றுகின்றது என்று நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது என்பதைக் காட்டவே இவ்வளவு எழுதினோம்.

“தமிழ்நாடு” பத்திரிகை விஷயத்தில் அது எப்படி நடத்தப்பட்டு வந்திருந்தாலும் ஆதியில் நம்மை எவ்வளவு வைதிருந்தாலும் நாம் அதனிடம் எவ்வளவு அதிருப்தி கொண்டிருந்தாலும் இந்த 6, 7 வருஷ காலமாக அதன் வளர்ச்சியிலும் வாழ்விலும் கவலைகொண்டே இருந்தோம். பார்ப்பனர் போலவே தங்களுக்குள் உள்ள வேறுவித அபிப்பிராயங்களை லட்சியம் செய்யாமல் இருப்பதுபோல் இருந்து பத்திரிக்கை வளர்ச்சிக்கு அதிக நன்மை செய்யாவிட்டாலும் அதன் மேன்மையில் ஆசைகொண்டே வந்தோம்.

பல சந்தர்ப்பங்களிலும் நமது காரியாலயத்தில் இருந்து ஒரு காலணா தினசரி வெளியாக்க வேண்டும் என்று ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களையும் செளகரியங்களையும் ஏற்கனவே ஏற்பட்டு இருந்ததையும் எல்லாம் தடுத்தே வந்தோம். என்ன செய்தும் “தமிழ்நாடு” நிறுத்தப்பட வேண்டிய நிலைமையை எய்துகின்றது என்றால் அது தோழர் வரதராஜலு நாயுடு தோல்வி மாத்திரமல்லாமல் பார்ப்பனரல்லாதார் தலை தூக்குவதை தாழ்த்தி விட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டும் என்று மறுபடியும் சொல்லுகிறோம். அதோடு கூட பார்ப்பனருக்கு விரோதமாய் இந்த நாட்டில் பத்திரிக்கை நடத்த முடியாது என்பதையும் கல்லில் எழுதுவதுபோல் ஆகிறது என்றும் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியார் பார்ப்பனருக்கு பின் தாளம் போடுகிறார் என்றால் காற்றில்லாமல் வாழ்ந்தாலும் வாழலாம் பார்ப்பனர் தயவில்லாமல் அவர்களது முகவிலாச புன்சிரிப்பு இல்லாமல் வாழ முடியாது என்கின்ற நிலைமை அடைந்ததால் தான் என்று சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. “தேச பக்தன்” தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியாரால் நடத்தப்படுகிற காலத்தில் அவர் பார்ப்பனரல்லாத பெரியார்களை வைகின்றதற்கே அவரது பேனாவை காலத்திலும் அகாலத்திலும் சந்தர்ப்பத்திலும் அசந்தர்ப்பத்திலும் பயன்படுத்திய காரணத்தால் முதல் முதல் தமிழ் நாட்டுக் காந்தி என்ற பட்டம் பெற்றவர் அவரேயானார். பிறகு சிறிது அதனால் “சுதேசமித்திர”னுக்கு அசௌகரியம் ஏற்பட்டது என்று தெரிந்த உடனே அவரைக் களரியைப் பிடித்து உந்தி விட்டார்கள்.

இப்படி இன்னம் எவ்வளவோ உதாரணம் எடுத்துக் காட்டலாம்.

“தமிழ்நாடு” நிற்பதானாலும் சரி, நடப்பதானாலும் சரி, அது கொள்கைகளுக்கு சதா திண்டாடிக் கொண்டே வந்தது என்றாலும் சரி,

அதன் உண்மையான உழைப்பு ஒன்றை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை என்பதோடு அதற்கு நன்றி காட்டாமல் இருக்கமுடியாது என்றும் சொல்லுவோம். அதாவது பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகக் குறைகளை நன்றாய் அறிந்திருந்தது, கோபம் வரும்போதெல்லாம் தயவு தாக்ஷண்யமில்லாமல் பார்ப்பனர்களை வெளியாக்கிற்று, மக்களுக்கு சிற்சில சமயங்களில் தைரியமூட்டி வந்தது, பார்ப்பனியம் ஒழியவேண்டும் என்பதில் மாத்திரம் கொள்கை மாறாமல் கடைசி வரை இருந்து வந்தது. பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு கூடுமானவரை தாராள நோக்கத்துடன் விளம்பரம் கொடுத்து வந்தது. சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆதியில் எதிர்த்தபோதிலும் 5, 6 வருஷகாலமாக அது செய்ய வேண்டியதற்கு மேலாகவும் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவும் உதவிபுரிந்து வந்தது. இவற்றை நாம் மறக்கவே மாட்டோம். “தமிழ்நாடு” உண்மையாகவே நிறுத்தப்பட்டு போகுமானால் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு சரியான நடட்மே யாகும் என்பது நமது உண்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

தோழர் நாயுடுகார் டிசம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் “தமிழ்நாடு” நிறுத்தப்பட்டு விடும் என்று கூறுகிறார். 5, 6 வருஷகாலம் காங்கிரசைக் கண்டித்து வந்து கடைசி காலத்தில் காங்கிரசில் சேர்ந்த மூன்றாம்நாள் “தமிழ்நாடு” பத்திரிகையை நிறுத்திவிடப் போகிறேன் என்ற சன்மானத்தைப் பெற வேண்டியவரானார் என்றால் இவர் காங்கிரசில் சேர்ந்ததைப் பொது மக்கள் எவ்வளவு ஆதரிக்கிறார்கள் அல்லது இவரைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவு நம்புகிறார்கள் என்பதுதான் அதிலிருந்து கண்டு பிடிக்கத்தக்கதாகும். எல்லாவற்றையும் உத்தேசித்து நாம் ஒரு யோசனை கூறுகிறோம். அதாவது டிசம்பரில் நிறுத்தப்போகும் பத்திரிகையை (உண்மையாய் இருந்தால்) பிப்ரவரி 15-ந்தேதி வரையில் நடத்தி அப்புறம் அவசியமானால் நிறுத்துவதற்கு முடிவு செய்யும் படி வேண்டுகிறோம்.

ஏனெனில் பிப்ரவரி முதல் வாரத்தில் சட்டசபை எலக்ஷன் நடக்கிறது. பிப்ரவரி 15-ந் தேதி வாக்கில் முடிவு தெரிந்துவிடும். அப்போது பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி ஜெயித்தால் கண்டிப்பாக “தமிழ்நாடு” நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் வராது. தோற்று விட்டாலோ “தமிழ்நாடு” பத்திரிகைக்கு வெகு கிராக்கியான தேவை இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அந்தச் சமயம் தமிழ்நாடானது ஒரு புரட்சி நடக்கும் நாடு போல் உற்சாகமும், உணர்ச்சியும், வேகமும் உள்ள நாடாய் இருக்கும். தோற்றவுடன் இப்போது பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டைக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியில் பிரமுகர்களாகவும் தலைவர் களாகவும் இருக்கும் நிலை ஒழிந்து அக்கட்சியை நம் போன்றவர்களும் தோழர் வரதராஜுலு போன்றவர்களும் நடத்தும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். வெற்றி ஏற்பட்டால் தான் நம் போன்றவர்களுக்கு மதிப்பும் வேலையும் நன்மையும் எழுச்சியும் இல்லாமல் போனாலும் போகலாமே ஒழிய தோல்வி (ஏற்படாது) ஏற்பட்டு விட்டாலோ ஒரு 5

வருஷ காலத்துக்குள் சென்ற 10 வருஷ கால முன்னேற்றம் ஏற்படும்படி காலச் சக்கரத்தை உருட்டிவிட முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறோம்.

ஆதலால் கூட இரண்டே மாதம் பொறுத்துப் பார்த்து பிறகு அவரது முடிவை அமல் நடத்தும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தினசரி நடத்தப் போகிறார்களா என்பதை 100-க்கு 50 வீதம் நம்பிக்கையைத்தான் வைக்கக்கூடியதாயிருக்கிறதே தவிர எந்த முடிவுக்கும் 51 வீதம் நம்பிக்கை வைக்க தைரியமில்லை.

தோழர் நாயுடுகாரு அவர்கள் 2 மாத காலம் வைத்தது ஒரு சமயம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி 3 பை பத்திரிகையும் வந்துவிட்டால் “தமிழ்நாடு” நிலைமை கஷ்டமாகி விடுமோ என்று நினைக்கிறாரோ என்பது சிலரின் ஹேஷ்யமாயிருக்கிறது.

அப்படியே ஏற்பட்டாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோற்றால் மறுபடியும் பணம் போட்டு பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் யார் என்பது போட்டிப் பரிசு போன்ற விஷயமே. ஆதலால் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டம், தொல்லை ஆகியவைகளுக்கு இடையில் இந்த 10 வருஷ காலம் நடந்துவந்த “தமிழ்நாடு” இனியும் ஒரு 4 மாதம் அதுவும் அவராகவே நடத்த ஏற்றுக் கொண்ட இரண்டு மாதம் தவிர மேற்கொண்டு 2 மாதகாலம் நடத்திப் பார்த்து அப்புறம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுகிறோம்.

அதுவரை பார்ப்பனரல்லாதார்களில் யாரை வைதாலும் சரி, அந்தக் கட்சியை எப்படி வைதாலும் சரி. அதற்கெல்லாம் பூரா (லைசென்ஸ்) அனுமதிச் சீட்டுக் கொடுக்கிறோம். அதைப்பற்றி யாரும் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்றும் உறுதி கூறுகிறோம் - நிறுத்தி விடுவது தமிழ் மக்களுக்கு நஷ்டமேயாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 04.10.1936

இன்னுமா சந்தேகம்?

தோழர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் தேர்தலுக்கும் பணம் வசூலித்து பார்ப்பனர்களுக்குக் கொடுக்கவும் வருகிறார் என்று சென்ற இரண்டு வாரமாக எழுதி வந்தோம். அதைப்பார்த்த ஒரு தோழர் நமக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் இருக்கும்போதும் சில ஜில்லா போர்டு தேர்தல் இருக்கும் போதும் இந்த மாதிரி ஜவஹர்லால் அவர்களை பகிஷ்காரம் செய்வது வரவேற்புபத்திரம் மறுப்பது போன்ற காரியங்கள் நடக்குமானால் தேர்தல் பாதிக்கப்பட்டு விடாதா என்று கேட்கிறார்.

பிரசாரத்திற்கு தாராளமாய் அனுமதித்து பணம் வசூலுக்கும் இடந்தந்து ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்யும் ஜில்லாபோர்டும் வரவேற்பளிக்கும் காரியத்துக்கு உதவி செய்து வந்தால் தேர்தலில் என்ன பலன் கிடைக்குமோ அதைவிட மோசமான பலன் ஒன்றுமே நமக்கு ஏற்பட்டு விடாது என்பதுதான் நமது பதிலாகும்.

நாம் முன் குறிப்பிட்டது போலவே தோழர் ஜவஹர்லால் எங்கேயோ இருந்துகொண்டு இங்கு தேர்தலில் நிற்கும் ஆட்களின் யோக்கியதைகளையும் தராதரங்களையும் உணராமலே காங்கிரஸின் பேரால் நிறுத்தப்பட்ட ஆட்களுக்கே ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று “பூரீ முகம்” அனுப்பி இருக்கிறார் என்றால் அவர் பார்ப்பனர் கையாளாய் பார்ப்பனப் பிரசாரத்துக்கு வருகிறார் என்பதற்கு என்ன ஆட்சேபணை என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸின் பேரால் ஒருவர் நிறுத்தப்பட்டு விட்டால் அவர் பெரிய நாணயஸ்தரும் ஒழுக்கமுடையவரும் மேதாவியும் பொது ஜன சேவைக்கு தகுந்தவர்கள் ஆய்விட்டார்கள் என்று அர்த்தமா? காங்கிரஸில் சேராததாலேயே எப்படிப்பட்டவரும் பொதுநல சேவைக்கு அருகதை அற்ற அயோக்கியர்கள் என்று அர்த்தமா என்று கேட்கின்றோம்.

இன்று காங்கிரஸ் பேரால் அபேக்ஷகர்களாக்குபவர்களுக்கு என்ன பரீட்சை காங்கிரஸில் இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர்கள் உபயதுல்லா, கிருஷ்ணசாமி பாரதி, குப்புசாமி அண்டு கம்பெனியை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டால், அவர்களை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டால் எப்படிப்பட்ட சாதாரண மனிதனும் காங்கிரஸ்காரனாகி ஜவஹர்லால் அவர்களால் அனுக்கிரகமும் ஆசியும் ஆதரவும் பெற்று விடக்கூடிய நிலையில் இல்லையா என்று கேட்கின்றோம். இதுவரை தமிழ்

நாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெரியார்களில் 100-க்கு சில இடங்களில் 50 பேர்களுடைய யோக்கியதைகள் எப்படியாக இருந்து வருகின்றன என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ்காரர்களே அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட நற்சாஷிப் பத்திரங்கள் அளித்து வந்தார்கள் என்பது நாம் அறியாததா? அதிக தூரம் போக வேண்டியதில்லை. பெரிய தியாகிகள், தேச பக்தர்கள், தேசியவாதிகள் என்று அமிர்தாஞ்சனம் போல் விளம்பரம் பெற்றவர்களும் தனிப்பெருந் தலைவர் பட்டமும் சர்வாதிகாரப் பட்டமும் பெற்றவர்களுமான தோழர்கள் திருச்சி டாக்டர்கள் ராஜன், சாஸ்திரி கம்பினிகளின் கதி என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கின்றோம். டாக்டர் ராஜன் காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறினார்; துரோகப் பட்டம்பெற்றார்; காங்கிரஸ் பிரிவு கவுன்சிலான வேலை கமிட்டியாராலும் காங்கிரஸ் தலைவராலும் காங்கிரசிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவருடைய நடத்தைக்கு ஆகவே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கோவித்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தில் இருந்து விலகி அஞ்ஞாத வாசம் செய்கிறார். அப்படிப்பட்ட டாக்டர் ராஜன் மறுபடியும் திருச்சி முனிசிபல் அதே கவுன்சில் ஸ்தானத்துக்கு நின்றால் அவருக்கு போட்டியாக காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆள் நிறுத்தக்கூடாது என்று தீர்மானம் செய்தார்கள் என்றால் காங்கிரஸின் பேரால் ஆட்கள் நிறுத்துவதில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படிப்பட்ட ஒழுக்கத்தையும் நாணயத்தையும் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது வேறு உதாரணம் வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

சென்னையில் இவர்கள் எப்படிப்பட்ட ஆட்களை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் காலித்தனத்தில் தீர்களுக்கு முதல் பிரைசும், பார்ப்பனர் களுக்கு இரண்டாவது பிரைசும், பணம் கொடுத்தவர்களுக்கு மூன்றாவது பிரைசுமாக கிடைத்து வந்திருக்கிறது. இந்த மகாத்மாக்கள்தான் திருநெல்வேலி முதல் திருவேங்கடம் வரை ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கைக்காக நிறுத்தப்பட்ட வர்களாம். அவர்களுக்கே ஒட்டு செய்யவேண்டுமாம்! புழுத்ததின் மீது மலங் கழித்த மாதிரி இந்த மகாத்மாக்கள் தேர்தலுக்கு நேரில் வந்து பிரசாரம் செய்யப் போவதோடு இதற்கு பணம் வேறு வசூலித்துக் கொடுக்க வருகிறார்களாம்.

இந்தமாதிரி காரியத்துக்கு வருபவரை வரவேற்று உபசரிப்பது பணம் கொடுப்பது என்றால் இவர்களுக்கு பெயர்தான் சுயமரியாதையுள்ள மக்கள் என்பதா என்று கேட்கின்றோம்.

வசவுக்கு பயந்து சிலர் பணம் கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் சில காரியத்துக்கு சிலர் பணம் கொடுக்கிறார்கள்; கொடுக்கட்டும். ஆனால் அந்தப் பணம் எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது? என்ன ஆகிறது? அதனால் தொல்லை படுகிறவர்கள் யார்? என்றுகூட கவனிக்க வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 04.10.1936

காலித்தனத்தின் வளர்ச்சி

காங்கிரஸ் காலித்தனத்துக்கு எல்லை இல்லாமல் போய்விட்டது.

தோலைக் கடித்து துருத்தியைக் கடித்து வேட்டை நாய் ஆகிவிட்டது என்பது போல் கூட்டங்களில் செருப்பும் முட்டையும் போட்டு வெளி முனிசிபாலிட்டிகளில் (திருச்சியில்) செருப்பும் முட்டையும் போட்டு இப்போது சென்னை கார்ப்பரேஷனிலேயே செருப்புகளும், முட்டைகளும் வந்து விழுத ஆரம்பித்து விட்டன.

ஆகவே இனி சென்னையைப் பொறுத்தவரை சட்டசபை மண்டபத்தில் வந்து விழுவேண்டியதுதான் பாக்கி என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமையை எய்தி விட்டது.

காங்கிரசுக்காரர்கள் மகாத்மா என்பவர் தலைமையில் 3, 4 கோடி ரூபாய் செலவில் 40, 50 ஆயிரம் பேர் ஆண் பெண் அடங்க “அடி உதைப்பட்டு சிறை சென்று தியாகம் செய்த” தியாக புத்தியில் காங்கிரசால் படிப்பிக்கப்பட்ட படிப்பு கார்ப்பரேஷனில் மீட்டிங்கில் செருப்புகளும் அழகல் முட்டைகளும் வந்து விழுந்த பெருமைதான்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் இந்த இடங்களில் மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் அநேக இடங்களிலும் மந்திரிகள் கூட்டங்களில் இப்படியே நடந்து வருகிறார்கள். நாமக்கல்லில் கழுதை கழுத்தில் அட்டை கட்டி ஓட்டினதும் திண்டுக்கல்லில் கழுதை கழுத்தில் அட்டை கட்டி ஓட்டினதும் சில இடங்களில் மந்திரிகளை அவமானப்படுத்தி கூட்டங்களில் செய்ததும் பொள்ளாச்சி திண்டுக்கல் கூட்டங்களில் தோழர்கள் அழகிரிசாமி பொன்னம்பலம் முதலியவர்கள் பேசும்போது முட்டைகள் எறிந்ததுமான காரியங்கள் காங்கிரசு யோக்கியமான முறையில் வாழ முடியாது என்றும் வெற்றி பெற முடியாது என்றும் கருதும்படியான நிலையை அடைந்து விட்டதைத்தான் காட்டுகிறது. இவ்வளவுதானா என்றால் இதற்குமேல் போய் விட்டார்கள் என்பதற்கும் உதாரணங்கள் காட்டலாம்.

என்னவென்றால் பொள்ளாச்சிக்கு தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி, பொன்னம்பலம், டி.ஜி. வெங்கிடாசலம் ஆகியவர்கள் போனபோது கூட்டத்துக்கு தலைமை வகிக்க ஒத்துக்கொண்டிருந்த முனிசிபல் வைஸ்சேர்மென் அவர்களுக்கு ஒரு வசவும் பயமுறுத்தலும் கொண்ட கடிதம் எழுதி தபாலில்

அனுப்பினார்கள். அவர் அதை போலீசில் ஒப்படைத்து விட்டார். தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி 2 - ந் தேதி பொள்ளாச்சிக்குச் சென்ற உடன் ஒரு கடிதம் போஸ்டுமென் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

அந்தக்கடிதம் மற்றொரு பக்கம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் படியும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். 1927, 28, 29 ஆகிய வருஷங்களில் இப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் தினம்தோறும் வந்து கொண்டிருந்தன.

அதுபோலவே இப்போதும் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. இவற்றைக் கண்டு ஒரு வகையில் நாம் திருப்தி அடைகின்றோம். அதென்னவென்றால் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் நிலை மோசமானதென்றும் இம்மாதிரியான அயோக்கியத்தனங்களாலும் இழிதன்மைகளாலும் அல்லாமல் தாங்கள் வாழமுடியாது என்றும் உள்ள நிலைமையை அடைந்து தாங்கள் அடையப் போகும் தோல்வியையும் தெரிந்து விட்டார்கள் என்பதேயாகும்.

குத்துவது, சுடுவது, செருப்பால் அடிப்பது என்பனபோன்ற காரியங்களால் பயமுறுத்தினால் அதற்கு ஆக யார்தான் பயந்து கொள்வார்கள். ஜெயிலுக்குப் போனவனும் போலீசாரால் அடிபட்டவனும் பெரிய தியாகியாகி பாக்கட்டில் இருந்த பணத்தை திருடியவனானாலும் தேசபக்தனாகி ஓட்டுகளை பெறும்போது செருப்பில் அடிபடுகின்றவர்கள் இனி எவ்வளவு பெரிய தியாகிகளாகவும் தேசபக்தர்களாகவுமாகி ஓட்டுப் பெறமாட்டார்கள் என்று கேட்கின்றோம்.

அதிகம் தடவை ஜெயிலுக்குப் போனவன் அதிக தேச பக்தர் ஆவது போல் அதிகம் தடவை செருப்பால் அடிபடுகிறவனும் அரும் பெரும் தேசபக்தராகிற காலம் வந்துவிட்டது போல் இருக்கிறது. தலைவர் ஸ்தானங்களுக்கும் தேசபக்த ஸ்தானங்களுக்கும் செருப்படி படுவதும் ஒரு யோக்கியதாபகஷமாகிவிடும் என்றுதான் எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது நமது காங்கிரசின் திட்டங்கள்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 04.10.1936

வரி குறைப்புக்கும் ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கும் சம்பந்தமென்ன?

இந்த மாகாணத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்ததினால் தாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை யென்றால் மற்ற மாகாணங்களில் இவர்கள் சாதித்தது என்ன? இவர்கள் என்னதான் தாக்கிப் பேசினாலும், முட்டுக்கட்டை போட்டாலும் மெஜாரிட்டி பாஸ் செய்தாலும் கவர்ன்மெண்டை ஒன்றும் அசைக்க முடியாது.

1923-24-ல் காங்கிரஸ் சட்டசபை பஹிஷ்காரப் போராட்டம் நடத்திய காலத்தில் கழுதைகள்தான் சட்டசபைக்குப் போகும் என்று அட்டையிடல் எழுதி கழுதை கழுத்தில் கட்டி ஜனக்கூட்டங்களின் முன் விரட்டினார்கள். நாம் கழுத்திலும் அப்படியே எழுதிக் கட்டி வாலில் டின்களையும் கட்டி விரட்டினார்கள். சட்டசபையெல்லாம் கள்ளுக்கடை என்று சொன்னார்கள். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் படம் எழுதி சட்டசபைகளைக் கள்ளுக்கடை போலவும், அப்பால் ஒரு கோவிலைக் காங்கிரஸ் போலவும் காட்டினார். இப்பொழுது அந்தக் கள்ளுக்கடை யெல்லாம் கோவிலாக ஆய்விட்டதா? அல்லது அவர்களே இந்தக் கழுதைகள் ஆய்விட்டார்களா? (சிரிப்பும் கரகோஷமும்)

நீங்கள் ஞாயமாகப் பேச விரும்புங்கள்; நானும் ஞாயமாகப் பேச விரும்புகிறேன். நமக்குள் ஏன் சண்டை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். நீங்களும் ஒத்துழைக்க வாருங்கள் நானும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக வருகிறேன். அதை விட்டு விட்டு எடுத்ததற்கெல்லாம் தேசத்துரோகம் என்றால் நாம் இவர்களுடன் எப்படி ஒத்து வேலை செய்யமுடியும்?

1926-ல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது தோற்றுப் போய்விட்ட காலத்தில் இவர்கள் Dr. சுப்பராயனையும் ரங்கனாத முதலியாரையும் ஆரோக்கியசாமி முதலியாரையும் பொய்க்கால் குதிரையாக்கி பொய்க்கால் கொடுத்து மந்திரிகளாக நிற்க வைத்து ஆதரவு செய்தார்கள். சைமன் கமிஷன் பஹிஷ்காரம் வந்தது. அந்த மந்திரிகளுக்குள் சண்டை ஏற்பட்டது. சுப்பராயன் சைமன் கமிஷனுக்கு ஆதரவு செய்தார். ரங்கனாத முதலியாரும் ஆரோக்கியசாமி முதலியாரும் வெளியேற வேண்டியதாயிற்று. அப்போது முத்தையா

முதலியாரானவர் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிகளை ஆதரித்த செய்தியையும் தாலுக்கா போர்டு ஜில்லா போர்ட்டில் ஸ்தானங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் மந்திரிகளின் வீட்டு வாசலில் கெஞ்சிக்கொண்டு நின்றதையும் கண்டித்து எழுதி அவர்கள் இதற்கு என்ன ஜவாப் சொல்லப் போகிறார்கள் என்றும் கேட்டார். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் “நாம் இந்த மந்திரி சபையை ஆதரிக்கா விட்டால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது ஆட்சிக்கு வந்துவிடும்” என்று பதில் சொன்னார்கள். டாக்டர் சுப்பராயன் தனக்கு ஆதரவு தரும்படியாக ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் காலில் விழுந்தார். நாம் முத்தையா முதலியாரையும் சேதுரத்னம் ஐயரையும் மந்திரிகளாக்கி அவர்களை நம் இஷ்டப்படியெல்லாம் ஆட்டிவைத்து வேலை வாங்கினோம். சட்டசபையில் தமக்கு ஒரு காரியமும் நடக்காது என்று தாங்களே சொல்லிவிட்ட பிற்பாடு, காங்கிரஸ்காரர்கள் “நாம் போகாவிடில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வந்து நுழைந்து விடுவார்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு நம்மை அயோக்கியர்கள் என்றால் நாம் இவர்களை அயோக்கியர்கள் என்று சொல்வதில் என்ன தப்பு? நாம் ஏன் இவர்களை அப்படி சொல்லக்கூடாது?

எலெக்ஷன்களில், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரரை வரி குறைக்கவில்லை என்றும், கைதிகளுக்கு மோர் கொடுக்கவில்லை யென்றும் சொல்லிக் கூச்சல் போடுகிறார்கள். இதெல்லாம் சண்டித்தனம். டயார்க்கி கவர்ன்மெண்டில் இந்த இலாக்காக்களெல்லாம் கவர்ன்மெண்டார் கையிலேயே இருக்கின்றன.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரை தாலி அறுத்தார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது ஞாயமா? மங்களுரில் ஒரு வெள்ளைக்கார மேஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு பெண்ணுக்கு அபராதம் போட்டார், அவள் கொடுக்க பணமில்லை என்ற போது அவளுடைய கழுத்தில் தாலியைப் பார்த்ததும், அதை விற்று அபராதப் பணம் கட்டச் சொன்னார். அதற்காக ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரரே கண்டித்து அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்த போது அந்த மேஜிஸ்ட்ரேட், தான் அதை ஒரு நகை என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்ததாகவும் அதனாலே தான் தெரியாமல் சொல்லிவிட்டதாகவும் தெரிவித்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வரியைக் குறைக்கவில்லை யென்றால் அது யோக்கியமான வார்த்தையா? ஏனென்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலும் பல மிராசுதார்களும் லேண்ட் லார்ட்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தங்களுக்கே நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய விஷயங்களை இவர்கள் ஆதரிப்பார்களா என்ன? 2, 3 பேர் இந்த மந்திரி பதவியில் இருக்கவும் சம்பளம் வாங்கவும் தங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும்படி இவர்களை எல்லா மிராசுதார்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்றா நினைக்கிறீர்கள்? கேழ்வரகில் நெய்வடிகிறது என்றால் கேட்பாருக்குப் புத்தி எங்கே போச்சு? இதை எந்த பைத்தியக்காரன் நம்புவான்.

திருவல்லிக்கேணியில் சத்தியமூர்த்தியாரின் மனைவியார் தெருவில் வீடுவீடாய்ப் போய் முந்தானையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, நீங்கள்

என் புருஷனுக்கே வோட் போடுங்கள். நீங்கள் என் புருஷனுக்கு வோட் போடாவிட்டால் அவர் இறந்து விடுவார். நான் அமங்கிலி ஆகிவிடுவேன் என்று சொல்லி கஸ்தூரிபாய் அம்மையார் குருவாயூரில் ஓட்டு வாங்கின மாதிரி கெஞ்சி ஓட்டு வாங்கினாராம். தேர்தலில் ராமசாமி முதலியார் தோற்றார். அவருக்கு என்ன முழுகிப் போய்விட்டது? அவர் இன்னும் பெரிய பதவிக்குத்தான் போய்ச் சேர்ந்தார். ஷண்முகம் செட்டியார் தோற்றார். அவருக்கு என்னகுறை ஏற்பட்டுப்போயிற்று? அவர் ஒரு சதேச ராஜாங்கத்திற்குத் திவானாகப்போய் அதனால் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதாருக் கெல்லாம் ஏராளமான நன்மைகள் செய்யும்படிதான் ஏற்பட்டது. சத்தியமூர்த்தியார் ஜெயித்து என்ன சாதித்தார்? சாமி வெங்கிடாசலம் செட்டியார் காங்கிரஸ் பேரால் நின்று வெற்றி பெற்று தன் கண்ட்ராக்டை காப்பாற்றிக் கொண்டார். முதலாளிகளுக்கு துணை நிற்கிறார். இப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்களின் வெற்றியினால் எங்களுக்கு என்ன கெடுதி வந்து விட்டது? மற்றவர்களுக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டு விட்டது? அவர்கள் யோக்கியதை தான் வெளியாயிற்று.

1926ல் காங்கிரஸ்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு ஆதரவு செய்யப்பட்ட மந்திரிகளை நாம் எப்படி நம்முடைய நன்மைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டோமோ அப்படியேதான் நாம், இனியும் காங்கிரஸ்காரர் வந்தால் செய்வோம். அவர்களை நாங்கள் எங்களுக்குப் பணிய வைத்து வேலை செய்யச்சொல்லுவோம். மேலும் இனி டாக்டர் சுப்பராயன் முதல் மந்திரியாக (வரமாட்டார்) வந்தாலும் அவரை முன்போலவே பணிய வைக்க எங்களுக்கு முடியும். காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபையை விட்டு வெளியே போய் விடுவோம் என்றால் 20000 ரூபாய் 30000 ரூபாய் செலவு செய்துவிட்டு அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறவர் உடனேயே இவர்களோடு வெளியே ஓடி வந்து விடுவாரா என்ன? அப்படி எந்த முட்டாளானே செய்ய மாட்டான்.

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டுகளிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றிபெற்று வந்துவிட்டதாக எழுதுகின்றன. திருநெல்வேலி ஜில்லாபோர்டில் 32 காங்கிரஸ்காரர்களில் 26 பேர் ஓட் செய்தார்கள், பாக்கி 6 பேர்கள் எங்கே? வட ஆற்காட்டில் 26 பேருக்கு 13 பேரோ 14 பேரோ வோட் செய்தார்கள். பாக்கி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் எங்கே? தென் ஆற்காட்டில் பகுதி மெம்பர்கள் விலகிவிட்டார்கள். திருச்சினாப்பள்ளி செய்தி உலகம் சிரிக்கவில்லையா? இவற்றாலெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் யோக்கியதை இன்னதென்று வெளியாய்விட்டது. ஜவஹர்லால் காங்கிரஸ் பேரால் யார் நின்றாலும் வோட் போடுங்கள் என்கிறார். அவர்களது அடையாளமும் தெரியாது; ஒன்றும் தெரியாது. அவர்கள் யோக்கியர்களா அயோக்கியர்களா என்றும் நினைக்க வேண்டாமாம். காங்கிரஸ் பேரைச் சொன்னாலே வோட் போட வேண்டுமாம். இப்படி

யெல்லாம் ஏழை மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்! உலகம் உள்ள பரியந்தம் இப்படி ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கும் நமக்கும் கலகம் என்பது இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். இந்தமாதிரி ஏமாற்றுதல்களால் இவர்கள் ஏழைகளுக்கு ஒன்றும் நன்மை செய்ய முடியாது. ஜவஹர்லாலாகூட காந்தியாகூட இந்த ஏமாற்று வித்தையால் ஏழைகளுக்கு எவ்வித நன்மையும் செய்ய முடியாது. தங்களையே தாங்கள் ஏமாற்றிக் கொள்வதை அவர்கள் உணருவதில்லை. கீழேயிருக்கிறவர்கள் கீழே தான் இருப்பார்கள்; மேலே இருக்கிறவர்கள் மேலேதான் இருப்பார்கள். காந்தியானவர் ஏழைகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்து அதன்படி செய்வதாகச் சொல்லட்டும். நாம் நம்முடைய வேலையை அவரிடத்திலேயே ஒப்பித்து விடுவோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகளைவிட அவர் என்ன சாதித்து விட முடியும்? அவர் ஆட்டுப்பாலும் ஆரஞ்சு பழமும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு குஷனில் படுத்துக் கொண்டு தூங்குகிறார். அவர் ஏழைகள் குடிக்கும் கஞ்சி குடிக்கிறாரா? ஏழைகள் வசிக்கும் குடிசையில் வசிக்கிறாரா? வாயால் ஏழைமை பேசுவது; அனுபவத்தில் ராஜபோகம் அனுபவிப்பது! அவர் ஏழைகளுக்காக எதைத் தியாகம் செய்தார்? ஏழைகள் பேரால் எல்லாரும் ஏமாற்றுகிறார்கள்!

ஜவஹர்லால் சங்கதி நமக்குத் தெரியாதா? அவர் பம்பாய் வியாபாரிகள் முன்பு பேசுகையில் அவர்களுடைய நன்மைகளையெல்லாம் காப்பாற்றுவதாக ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார். “நான் சமதர்மம் என்றால் என்ன என்று தெரியாத ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படியாக எடுத்துச் சொன்னதே யொழிய அதற்கேற்ற வேலைத் திட்டம் எங்களிடம் இல்லை” என்று சொல்லி அவர்களிடம் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டார். காந்தியானவர் அரசாங்கத்தையும் ஜமீன்தார்களையும் காப்பாற்றுவதுதான் தன் வேலை என்று சொன்னார்.

சத்தியமூர்த்தி ஐயர் ஐரோப்பியர்கள் சங்கத்தில் பேசப் புகுமுன் பத்திரிகை ரிபோர்ட்டர்களுடையெல்லாம் வெளியில் போகச்சொல்லிவிட்டார். தான் வெள்ளைக்காரரிடம் பேசக்கூடிய அந்தரங்க வார்த்தைகள் எங்கே வெளியே பொது ஜனங்களுக்குத் தெரிந்து விடுமோ என்று பயந்து கதவுகளையெல்லாம் தாழ்ப்பாள் போடச் சொல்லிவிட்டு அவர் “சுயராஜ்யம் என்றால் வெள்ளைக்காரர்களின் கீழ் அடங்கி வாழ்வதே அர்த்தம்” “பூரண சுயராஜ்யம் என்றால் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்தே அர்த்தம்” “ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் காரர்களின் கொள்கைதான் எங்களுக்கு ஆகாது. அவர்கள் சமதர்மவாதிகள்” என்று பதில் சொன்னார். இவை “சுதேசமித்திரன்” “தினமணி” ஆகிய பத்திரிகைகளில் வந்த வாக்கியங்கள். இவ்வளவு தகிடுதத்தத்திற்கும் பிறகு நம்மை தேசத் துரோகிகள் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

பிரபல பார்ப்பனராகிய விஜயராகவாச்சாரியார் வெளிநாட்டிற்குப் போயிருந்தபோது அரசர் விஷ்ணு அம்சம் என்று சொன்னார். ரங்காச்சாரியார், சீனிவாச சாஸ்திரியார், சி.பி. ராமசாமி ஐயர் இவர்களெல்லாம் வெளிநாடுகளில்

சென்று வெள்ளைக்கார அரசர் விஷ்ணு அம்சம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் ரங்காச்சாரியார் மகன் மூன்றாவது பாரம் படித்து டிக்கட் கலக்டர் வேலையிலிருந்தவர் திடீரென்று போஸ்டல் சூபெரெண்டெண்டெண்ட் வேலைக்குப் போனார். சீனிவாச சாஸ்திரியார் ரைட் ஆனரபில் ஆனார். அவர் மகனுக்கும் பெரிய வேலை வாங்கிக்கொடுத்தார். அவர்களெல்லாம் நம் தேசத்தைக் காட்டிக்கொடுத்ததை விட யார் அதிகமாக தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டார்கள்?

முன்காந்தி பகிஷ்காரப் போராட்டம் நடத்திய போது வைஸ்ராயானவர் இவரை என்ன செய்வதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சீனிவாச சாஸ்திரிதான் அவரைப் பிடித்து ஜெயிலில் போடவேண்டுமென்று வைஸ்ராய்க்குப் புத்தி சொன்னார். இதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாதா? ஏன் பித்தலாட்டமாகப் பேசுவது என்று கேட்கிறேன். (தொடர்ச்சி 18.10.1936 குடி அரசு)

குறிப்பு: 27.09.1936 ஆம் நாள்திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை. (04.10.1936 குடி அரசு தொடர்ச்சி)

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 11.10.1936

ஜவஹர்லால் நாடகம்

சபாஷ் சென்னை!

தோழர் ஜவஹர்லால் சென்னை விஜயமானது தற்போது நடக்க இருக்கும் முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கும் இனியும் ஒரு மாதத்துக்குள் நடக்கும் சில ஜில்லா போர்டு எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கும் பிப்ரவரி முதலில் நடக்கப் போகும் சென்னை சட்டசபை எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கும் ஆக பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் மற்றும் அப்பிரசாரங்களுக்கு ஆக பொதுஜனங்கள் இடம் இருந்து பணம் திரட்டிக்கொள்ளவுமே அல்லாமல் வேறொன்றுக்குமாக அல்ல என்று எழுதி இருந்தோம்.

இதற்கு முன்னும் இதுபோலவே சென்ற வருஷத்திலும் ஜில்லாபோர்டு தேர்தல்கள் மும்முரமாய் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் தோழர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களை அழைத்து வந்து நமது பார்ப்பனர்கள் தங்கள் பிரசாரத்துக்கு அனுகூலம் செய்துகொண்டதோடு பணமும் ஏராளமாக வசூலித்துக் கொண்டார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததேயாகும்.

அதுபோலவே இந்திய சட்டசபைத் தேர்தல் இருந்த காலத்திலும் நமது பார்ப்பனர்கள் தோழர் காந்தியாரை அழைத்து வந்து பிரசாரத்துக்கு அனுகூலம் செய்து கொண்டார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

ஆனால் தோழர் காந்தியார் வந்தபோது எலக்ஷனைப்பற்றி தனக்குக் கவலையே இல்லை என்றும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆக வந்தேன் என்றும் சொல்லி ஏமாற்றி விட்டுப் போனார். தோழர் ராஜேந்திரபிரசாத் அவர்களோ தனக்கு இங்கு எலக்ஷன் நடப்பதே தெரியாது என்றும், தான் காங்கிரஸ் கொள்கைப் பிரசாரத்துக்கு வந்தேன் என்றும் சொல்லி ஏமாற்றி விட்டுப் போனார்.

இந்த சமயம் அந்த ஏமாற்றுதல்களுக்கு இடமில்லாமல் போனதால் மக்கள் இனி ஏமாற மாட்டார்கள் என்று தெரிந்து விட்டதால் தான் வந்த காரியத்தின் இரகசியத்தை ஜவஹர்லால் வெளிப்படையாய் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகி விட்டது.

அதாவது நாம் சென்ற வாரம் எழுதியது போலவே இங்கு தான் எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு ஆகவே வந்ததாகவும், ஆதலால் தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி, அண்ணாமலை, குப்புசாமி கம்பினியார் எப்படிப்பட்ட

அயோக்கியர்களை நிறுத்தினாலும் நிறுத்தப்படுபவர்கள் “குருடனானாலும் மொண்டி ஆனாலும்கூட ஆளைப்பார்க்காமல் ஓட்டு செய்யவேண்டும்” என்றும் சொல்லுகிறார்.

இதற்குமுன் சகல தேர்தல்களிலும் காங்கிரஸின் பேரால் நிறுத்தப்பட்ட ஆட்களில் 100க்கு 75 பேர்கள் போல் கட்டுப்பாட்டுக்கு கட்டுப்படாதவர் களாகவும் துரோகம் செய்தவர்களாகவும் ஆகி நாணயத் தவறுதலாகவும் அயோக்கியத்தனமாகவும் நடந்துகொண்டதின் காரணமாகவே தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ராஜிநாமா கொடுத்தும் “சுதேசமித்திரன்”, “இந்து”, “தமிழ்நாடு” முதலிய பத்திரிகைகள் கட்சிகளை பார்க்கக் கூடாது என்றும் ஆட்களின் யோக்கியதையைப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் எழுதிய பிறகும், தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி போன்றவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் காங்கிரஸ் போட்டி போடுவது சரி ஆகாது என்று யோசனை சொல்லியும் மற்றும் பல காங்கிரசுகாரர்களே ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகளைப் பொறுத்தவரை காங்கிரஸ் திட்டத்திற்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லியும் தங்கள் தோல்விக்கு பரிகாரம் தேடிக்கொண்டு இருக்க, இப்போது மறுபடியும் காங்கிரஸின்பேரால் முன் நிறுத்தப்பட்ட ஆட்களைவிட மோசமான ஆட்களை நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டு இப்போது காங்கிரஸின்பேரால் மொண்டியை நிறுத்தினாலும் குருடனை நிறுத்தினாலும் அலியை நிறுத்தினாலும் ஓட்டுப்போடவேண்டியது தான் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட தலைவர் என்பவருக்கு பொறுப்போ, ஞானமோ இருக்கிறதாக யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த லட்சணத்தில் இப்படிப்பட்ட நபர்களை நிறுத்தி காங்கிரஸ்காரர் போட்டி போடும் எலக்ஷனுக்கு பொது ஜனங்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார் என்றால் பொது ஜனங்களை இந்தத் தலைவர் என்பவர் எவ்வளவு தூரம் அடிமுட்டான் என்று கருதி இருக்கிறார் என்பது விளங்கவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

இவற்றையெல்லாம் நன்றாய் ஆலோசித்தே நாம் ஜவஹர்லால் பண்டிதரைப் பறிவுக்கரிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னோம்.

பகிஷ்காரம்

அதற்கிணங்கவே சென்னைவாசிகள் ஜவஹர்லால் வந்திறங்கிய உடன் “ஜவஹர்லால் திரும்பிப்போ” “பார்ப்பன கங்காணியே திரும்பிப் போ” என்ற கோஷத்துடன் கறுப்புக் கொடி பிடித்து பறிவுக்கரித்தது சபாஷ் சென்னை என்று சொல்லி பாராட்டக்கூடிய காரியமாகும்.

பார்ப்பன பத்திரிகை கட்டுப்பாடு

கறுப்புக்கொடி பிடித்ததையும் திரும்பிப் போ என்ற கோஷத்தையும் சென்னை பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் அவர்களுடைய அடிமைப்

பத்திரிகைகளும் வெகு கட்டுப்பாடாக மறைக்க முயற்சித்தன என்றாலும், சில பத்திரிகைகள் தன்னையும் அறியாமல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி விட்டன. அதாவது “சுதேசமித்திரன்” ரிந்தேதி பத்திரிகை 7-வது பக்கம் 2-வது கலம் போலீஸ் தடியடி என்னும் தலைப்பின் கீழ் “மூர்மார்க்கட்டுக்கு எதிரில் ஒரு தொண்டரை போலீசார் தடியடி அடிக்கவே” என்று எழுதி இருக்கிறது.

செருப்பு பறப்பு

மறுபடியும் அதே பாராவில் “கூட்டத்தில் சிலர் கோபமடைந்து கற்களையும் செருப்புகளையும் எறிந்தனர். போலீசார் தடியாலடித்ததில் பலர் காயம்பட்டனர். ஒருவர் ஜனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது” என்றும் எழுதி இருக்கிறது. மற்ற பத்திரிகைகளிலும் “மெயில்” பத்திரிகை

“சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் சிலர் கறுப்புக்கொடி பிடித்து கூட்டமாக வந்தார்கள். கூட்டத்தில் பலர் அதை பிடுங்க முயற்சித்தார்கள்”

என்று எழுதி இருக்கிறது. மற்றும் “இந்து” பத்திரிகையிலும் கறுப்புக் கொடி ஊர்வலம் நடந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “ஜஸ்டிஸ்” “விடுதலை”, “ஜனநாயகம்” ஆகிய பத்திரிகைகளில் விபரமாய் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. அதை மற்றொரு பக்கம் காணலாம்.

மற்றும் “ஊழியனி”லும் “ஒரு சிலர் துக்கக் குறியை காண்பிக்கும் நன்னோக்கத்துடன் கறுப்புக்கொடி பிடித்து மூர்மார்க்கட்டுக்கு கிழக்கே வந்தார்கள்” என்றும் “நவசக்தி”யில்

“பண்டிதர் ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியே வந்ததும் கறுப்புக்கொடி காணப்பட்டது” என்றும் எழுதி இருக்கின்றன.

“தமிழ்நாடு” மாத்திரம் கறுப்புகொடி பற்றி அடியோடு ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை.

இந்த பத்திரிகைகள் இவ்வளவு கட்டுப்பாடாய் உண்மையாக நடந்த விஷயத்தை சரியாய் வெளியிடாமலும் சில அடியோடு மறைத்தும் திரித்தும் விட்டதின் கருத்து இந்த விஷயம் வெளியானால் மற்ற ஊர்களிலும் இதுபோலவே நடந்துவிடுமே என்று கருதி எல்லோரும் கூடிப்பேசி மறைத்துக் கொண்டார்கள் என்றாலும் நடக்க வேண்டியது நடந்து விட்டது என்பதோடு இனியும் நடப்பதும் இதனால் குந்தகப்படப் போவதில்லை என்றே சொல்லலாம். ஏனெனில்,

மற்ற சம்பவங்களையும் கல் விழுந்ததையும் செருப்பு விழுந்ததையும் கள்ளுக்குடம் உடைக்கப்பட்டதையும் குறிப்பிடும்போது பகிஷ்காரம் தானாக வெளியாகித் தீரவேண்டியதாய் விட்டது. ஆகவே பூனை கண் மூடி பால் குடித்த கதைபோல்தான் மறைத்த விஷயம் முடிவு பெற்று விட்டது.

சுமார் 200 கறுப்புக்கொடிகளுக்கு மேலாகவே பிடிக்கப்பட்ட ஒரு பெரும் கூட்டம் ஊர்வலம் என்பதற்கு எதிரில் நின்று சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலே இருந்தே “ஜவஹர்லால் திரும்பிப்போ” “பார்ப்பன கங்காணியே திரும்பிப்போ” என்ற கோஷத்துடன் பஹிஷ்கரித்திருந்தாலும் அக் கூட்டத்தை ஜவஹர்லால் தகவலுக்கு தெரியாமல் செய்ய பார்ப்பன வாலிபர்கள் பலர் பலாத்காரத்தில் இறங்கி கற்களை வீசி கொடிகளை பிடுங்க முயற்சித்தும் ஒன்றும் முடியாமல் பதிலுக்கு பதில் கற்களும் செருப்புகளும் பாணங்கள் போல் பறந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. சில காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக்கு தடி அடியும் சில பார்ப்பனருக்கும் தொண்டர்களுக்கும் கல் அடியும் நடந்து ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கும் சிலர் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. வழியில் சென்ற கள்ளுக் குடங்களும் உடைபட்டு பல தொண்டர்களுக்கு அபிஷேகமும் ஆனதாகத் தெரிகிறது. இந்த கலாட்டாவுக்கு காரணம் கறுப்புக்கொடியை பார்ப்பனர்கள் பிடுங்கி எறிய முயற்சித்ததே தவிர மற்றபடி காங்கிரஸ்காரர் அல்லாதவர்கள் நடத்தை அல்ல. எப்படி இருந்தாலும் இந்த விஷயத்தையே அடியோடு மறைப்பதற்காக “கேட் மூடியிருந்ததால் குழப்பமும் கலகமும் ஏற்பட்டது” என்று மீசையில் மண் ஓட்டவில்லை என்பது போல் சில பத்திரிகைகள் எழுதி பொது ஜனங்கள் கண்களில் மண் போடப் பார்த்தன. ஆனாலும் மூர்மார்க்கட்டுக்கு எதிரில் கலவரம் நடந்தது என்று “சுதேச மித்திரன்” பத்திரிகை எழுதி இருப்பதால் மூர்மார்க்கட்டுக்கு பக்கத்தில் கேட்டுகள் அடைபட இல்லாததால் அதன் புரட்டை ஒருவாறு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.”

மற்றும் கறுப்புக் கொடியை காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் பிடுங்கினதையும் அதனால் ஏற்பட்ட கலவரத்தால் போலீசார் சமாதானம் சொல்லி கேட்காததால் தடியடி பிரயோகம் ஆரம்பித்ததையும் அதைக்கண்டு பண்டிதர் ஜவஹர்லால் இறங்கி நடக்க ஆரம்பித்ததையும் அதற்குள் பார்ப்பனர் சமாதானம் சொல்லி கெஞ்சி மறுபடியும் அவரை வண்டியில் உட்கார வைத்ததையும் கொண்ட அனேக சம்பவங்கள் பார்ப்பனர்கள் தலையை தொங்க விட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாகிவிட்டன.

ஜவஹர் வண்டவாளம்

இவை ஒரு புறமிருக்க ஜவஹர்லாலின் யோக்கியதையை சற்று ஆராய்வோம்.

ஜவஹர்லால் சென்னைக்கு வந்ததால் அவர் வண்டவாளம் இன்னது என்று வெளுத்துப் போய்விட்டது.

“மெயில்” பத்திரிகை எழுதியபடி அவரை மக்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்ததற்கு நேர்மாறாகவே காணப்பட்டார் என்பது முழுதும் உண்மையாகிவிட்டது. பொதுவாக ஜவஹர் ஒரு அனுபவஞானமற்றவர் என்பதை நன்றாய் காட்டிக்கொண்டார் என்பதாக மற்ற “நவசக்தி”, “தமிழ்நாடு” முதலிய பத்திரிக்கைகளும் எழுதிவிட்டன.

வக்கீல் தொழிலில் கொள்ளை அடித்த பணத்தால் - அவரது பெற்றோர்களின் பணத் திமிர் பிடித்த மனப்பான்மையால் செல்லப்பிள்ளையாக வளர்க்கப்பட்டவர்.

அதோடு கூடவே காந்தியாரின் சலுகையால் அளவு கடந்த விளம்பரப் படுத்தப்பட்டு வெறும் கம்பீர்ச் சனியனுக்கிடையே ஆணவத்துடன் வளர்ந்தவர்.

புஸ்தகப் படிப்பு அல்லாமல் அனுபவ அரசியல் ஞானம் சுட்டுப் போட்டாலும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர். சென்னையில் அவரது பேச்சுக்கள் முழுவதும் ஆணவமும் முட்டாள்தனமான உளறலும் நிறைந்து கிடந்தது என்பதைத்தவிர அனுபவ பூர்வமாக - பயன்படத்தக்கதாக - தற்காலப் போக்கில் செய்யக்கூடிய ஒரு வேலைத் திட்டமாக - அல்லது விளங்கக்கூடிய ஒரு கொள்கையாக ஒரு வார்த்தையாவது தேடி எடுக்க அருகதை அற்றதாகவே இருந்தது.

தன்னைத்தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் முட்டாள்கள் என்பதே அவர் பேச்சிலும் மூச்சிலும் நிறைந்து வழிந்தது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இதை “மெயில்” பத்திரிகை தனது உபதலையங்கத்தில் நன்றாக விளக்கி விட்டது.

ஆத்திர வசவு

முதலாவது அவர் கண்ட கறுப்புக்கொடியின் ஆத்திரத்தைக்காட்ட பொதுக்கூட்டத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைதிருக்கிறார். அதுவும் அறிவோடு வைய முடியாமல் போய்விட்டது. அதாவது “இங்கு ஜஸ்டிஸ்கட்சி என்று ஒரு கட்சி இருந்ததாய் வெகுநாளானது முன் கேள்விப்பட்டேன். இப்போது இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது” என்றார்.

மறுபடியும் “அடுத்தாப்போல் மறைகின்ற கட்சிகள் அதிகமாகச் சத்தம் போடும்” என்கிறார்.

அப்படிப்பட்ட கட்சி எது என்று கருதிச் சொன்னார் என்று பார்த்தால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருக்கிறதோ இல்லையோ என்று கருதிச் சொன்னாரா? அல்லது அதன் பஹிஷ்காரத்தை நேரில் பார்த்ததைக் கொண்டு ஆத்திர மடைந்து சொன்னாரா என்பது வெளிப்படும். நிற்க,

சமதர்மப் பல்லவி

சமதர்மமே சிறந்தது, அதுவே எல்லாவற்றிற்கும் மருந்து என்ற பல்லவியை ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாடிக் கொண்டே இருந்தார். அதற்குத் தன்னிடத்தில் இப்போது யாதொரு திட்டமும் இல்லை என்றும் ஒப்புக் கொள்கிறார். மறுபடியும் சமதர்மப்பேச்சு நாடு சுயராஜ்யம் அடைந்த பின்பு தான் பேசமுடியும் என்கிறார். மறுபடியும் ஏழ்மைக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்துக்கும் மருந்து சுயராஜ்யம் என்கிறார்.

“சுயராஜ்யம்”

தீண்டாமை சுயராஜ்யம் கிடைத்தால்தான் ஒழியும் என்கிறார்.

இப்படியாக உளறிக் கொட்டி இருக்கிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சுயராஜ்ய நாடுகளிலும் ஏழ்மையும் வேலையில்லாத் தீண்டாட்டமும் இருப்பதை இவர் அறியாதது இவன் ஞான சூன்யத்தையே காட்டுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருப்பதற்கு வருந்துகிறோம்.

சுயராஜ்யம் இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட தீண்டாமையைத்தான் பிற ராஜ்யம் ஏற்பட்ட காலத்தில் சிறிது சிறிதாய் அழித்துவரப்படுகிறதே ஒழிய சுயராஜ்யம் இல்லாததால் தீண்டாமை ஏற்பட்டு விடவில்லை என்பதை பண்டிதர் உணரவில்லையோ அல்லது உணர்ந்தே பார்ப்பனக் கூலியாய் இருந்து மக்கள் கண்களில் மண்ணைப் போடப் பேசுகிறாரோ என்பது புரியவில்லை.

ஏழைகள் துயர்களைய சமதர்மமே வழி என்று சொல்லிவிட்டு சுயராஜ்யம் பெற்றால்தான் சமதர்மம் வரும் என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்.

இப்போது உலகத்தில் சுயராஜ்யம், ஜனநாயகம், குடி அரசு என்பவைகள் உள்ள நாட்டில் எல்லாம் சமதர்மம் ஏற்பட்டு விட்டதா என்று கேட்கின்றோம். சுயராஜ்யம் இன்மையே சமதர்மத்துக்கு முட்டுக்கட்டையானால் சுயராஜ்யமுள்ள நாடுகளால் ஏன் சமதர்மம் ஏற்படவில்லை? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே சமதர்ம விஷயத்தில் தனக்கே புரியாத விஷயங்களைத் தட்டிப்பேச ஆளில்லாத இடத்தில் சண்டப்பிரசண்டமாய்க் கொட்டி குளறு கின்றார் என்றுதான் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது.

காங்கிரசைப் பலப்படுத்துங்கள் என்கிறார்.

காங்கிரஸ் ஏற்பட்டு 50 வருஷம் ஆயிற்று. ஜவஹரும் காந்தியாரும் காங்கிரசை 16 வருடங்கள் நடத்தியாய் விட்டது. 2, 3 கோடி ரூபாய் செலவாகி விட்டது. 10 ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்களைக் காலிப் பசங்களாக ஆக்கி ஆய்விட்டது. இவ்வளவு செய்தும்,

இன்றைய வரையில் காங்கிரசுக்கு கேவலம் தேர்தல்களுக்குக்கூட யோக்கியமான சுயமரியாதையுள்ள ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், கிடைத்த ஆட்களில் எல்லாம் 100க்கு 90 அயோக்கியர்களாக கிடைத்தார்கள் என்றால் காங்கிரசைப் பலப்படுத்தும் யோக்கியதை காந்தியாருக்கோ, ஜவஹருக்கோ, சத்தியமூர்த்தியாருக்கோ அல்லது அந்த ஸ்தாபனத்துக்கோ இருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம்.

அந்நிய ராஜ்யத்தை - வெள்ளைக்கார ஆட்சியை ஒரு கடுகளவாவது அசைக்கவாலும் காங்கிரசினிடமோ, காந்தியாரிடமோ, ஜவஹர்லாலிடமோ ஏதாவது ஒரு கொள்கை இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா

என்று கேட்கின்றோம். சுயராஜ்யம் என்பது ஒரு அர்த்தமற்ற வார்த்தை என்று ஜவஹர்லால் படத்திறப்பு விழாவாற்றப்பட்ட சி. விஜயராகவாச்சாரியார் அவர்களே சொல்லிவிட்டார். இதுவரை யாரும் அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை.

இப்படி இருக்க இனியும் சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யம் என்று மக்களை ஏமாற்றுவது யோக்கியமா?

சீர்திருத்தம் உடைப்பது

சீர்திருத்தத்தை உடைக்க வேண்டியது தங்கள் கடமை என்று பேசுகிறார். உடைக்க முடியுமா? அதற்கு திட்டம் என்ன என்பதை ஜவஹர்லால் எங்காவது சொல்லி இருக்கிறாரா என்று பாருங்கள்.

சட்டசபைகளைக் கைப்பற்றினால் சீர்திருத்தம் எப்படி உடைக்கப்பட முடியும் என்று கேட்கிறோம். சட்டசபைக்கு உள்ள அதிகாரம் தெரிந்திருந்து தான் ஜவஹர் இப்படிப் பேசுகிறாரா அல்லது மக்களை ஏய்த்து தன்னை தலைவர் என்று அழைத்து ஊர்வலம் நடத்துகிற ஆட்களுக்கு ஒட்டு வாங்கி கொடுக்க இப்படி பேசுகிறாரா என்பதை பொது ஜனங்களே உணரட்டும் என்று விட்டுவிடுகிறோம்.

சட்டசபைக்கு போவது அடிமைத்தனம் என்று இவரே சொன்னார். இப்போது சட்டசபைக்குச் செல்லலாம், மந்திரி பதவி ஏற்கக்கூடாது என்கிறார்.

மந்திரி பதவி ஏற்பதானது ஒத்துழைப்பது, சர்க்காருக்கு அடிமை ஆவது என்கிறார்.

ஆனால் இவர் கூடவே நிழல் போல் திரிந்து மக்களை ஏமாற்றி வரும் மூர்த்தியார் “பதவி ஏற்கவேண்டும். இதை மாற்றிக்கொள்ள என்னால் முடியாது” என்று உடனுக்குடன் சொல்லி விடுகிறார். இவருக்கு பதில் சொல்ல ஜவஹர்லாலுக்கு தைரியம் இல்லை.

காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடு

இந்த லக்ஷணத்தில் காங்கிரசில் பலமான கட்டுப்பாடு இருக்கிறதாம். இன்னும் பலமான கட்டுப்பாடு வேண்டுமாம். இது ஒரு மானங்கெட்ட பல்லவியாகும். டாக்டர் சுப்பராயன் காங்கிரசுக்கு “துரோகம்” செய்தவர் என்று தீர்ப்பளிக்கப் பட்டவர். இப்போது சமீபத்தில் அவர் காங்கிரசில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்பது மாத்திரமல்லாமல் அவருக்கு மந்திரி வேலை கொடுப்பதாகவும் வாக்களிக்கப்பட்டாய் விட்டது. அடுத்த காங்கிரஸ் கமிட்டி தேர்தலில் அவரே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு தலைவராகவும் ஆக்கப்படப் போகிறார். அதற்காக இப்பொழுதிருந்தே ஏஜண்டுகள் வேலை செய்கிறார்கள்.

எனவே காங்கிரசுக்கு கட்டுப்பாடு உண்டா? கட்டுப்பாடாவது ஒரு பக்கம் தொலைந்து போகட்டும், காங்கிரசுக்கு மானமாவது உண்டா என்று தான் கேட்கின்றோம்.

புகார்கள்

தோழர் ஜவஹர்லால் பெரிய தலைவர் என்று கருதி காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் 500 பேர் கையொப்பமிட்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி யோக்கியதையைப் பற்றியும் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி யோக்கியதையைப் பற்றியும் அவருக்குள்ள கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் நாணையமும் அற்ற தன்மையைப் பற்றியும் புகார் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டார்.

காங்கிரசுக்கு தன் மனச்சாட்சிக்கும், கொள்கைக்கும், சமூகத்துக்கும் துரோகமாய் நின்று தொண்டாற்றின தோழர் தாவூதா சாயபு அவர்களை நட்பாற்றில் விட்டு விட்டு அவரிடமே தங்கள் சூழ்ச்சியைக் காட்டி உனக்கும் பெப்பெப்பே என்று கையை விரித்து விட்டார் தோழர் சத்தியமூர்த்தி. அதைப்பற்றி அவரும் ஒரு முழு நீளம் பிராது கொடுத்திருக்கிறார். திருச்சி முனிசிபாலிட்டியில் காங்கிரசுக்கு “துரோகம்” செய்த தலைவருக்கு காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் உதவி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் காங்கிரசுக்குக் கட்டுப்பாடாம்.

எனவே சிறு குழந்தைகள் பெரிய ஆள்களுக்குப் பூச்சாண்டி காட்டுவது போல் ஜவகர் தமிழ் நாட்டில் பூச்சாண்டி காட்டுகிறார். இதைப் பார்க்கிறபோது தோழர் மாளவியாவை மலையாளத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஞாபகத்தில் வருகிறது.

அதாவது ஒரு கூட்டத்தில் மாளவியாஜி ராமாயண சுலோகம் எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்தபோது கேரள தொண்டர்கள் “மாளவியாஜி! நாங்கள் ராமாயணத்தில் B.A., படித்திருக்கிறோம். எங்களிடத்தில் தாங்கள் A.B.C.D. கற்றுக்கொடுக்க நினைப்பது, உங்களுக்கு ரயில் சார்ஜுக்கு கொடுத்த பணம் வீணாவதல்லால் நேரக்கேடுமாகின்றது” என்று சொன்னார்கள். அதுபோல ஜவஹர்லால் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வந்து தமிழ் மக்களிடம் காங்கிரஸ் பெருமையையும் காங்கிரசு கொள்கையையும் காங்கிரசு கட்டுப்பாடும் பேசுகிறார் என்றால் இது அண்ணனிடம் தங்கை தகப்பன் வீட்டுப் பெருமை பேசுவதுபோல் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

காங்கிரசுக்கு தந்திரமும் சூழ்ச்சியும் ஏமாற்றுப் பிரசாரமும் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள் தமிழ் நாட்டவர்கள். அவர்கள் பித்தலாட்டத்தாலேயே காந்தியும் ஜவஹரும் மாளவியாவும் பட்டேலும் ஆகிய கம்பெனியார்கள் தலைவர்களாக முடிந்தது.

அப்படி இருக்க இங்கு வந்து தமிழரையே ஏமாற்றப் பார்த்தால் என்ன நடக்கும் என்பது ஜவஹருக்கு அனுபவ ஞானம் இல்லாமையால் விளங்கவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நேற்று ஆனைமலை பிரசங்கத்தில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் ஜவஹர்லாலைப் பற்றி சொன்னதை மக்கள் அதற்குள் மறந்திருக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

“ஜவஹர்லால் கொள்கைக்காக அவருக்கு தலைமை ஸ்தானம் கொடுக்கவில்லை. அவர் குடும்ப தியாகத்துக்காக கொடுக்கப்பட்டது” என்றார். மற்றும் “ஜவஹர் கொள்கையை நான் ஒப்புக் கொள்ள வில்லை” என்றார். ஆகவே தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர், ஜவஹர்லாலை எப்படி மதிக்கிறார் என்னமாய் நடத்துகிறார் என்பது இதிலிருந்து விளங்கும். காங்கிரசுக்கு (பார்ப்பனர்களுக்கு) யாராயிருந்தாலும் சரி, தங்கள் அடிமைகளாய் இருந்தால், தங்களுக்கு பயன்படுபவர்களாய் இருந்தால் அதுவரை தலைவர் என்றும் தேசபக்தர் என்றும் அழைக்கப்படுவதும் சமயம் தீர்ந்த உடனே காலை வாரி அடிப்பதும் பரம்பரை வழக்கம். ஆகவே ஜவஹர்லாலை ஆகட்டும், அல்லது குப்புசாமி கிருஷ்ணசாமி பாரதி கம்பெனியாரை ஆகட்டும் பார்ப்பனர்கள் விளம்பரப் படுத்துவதில் நமக்கு அதிசயமொன்று மில்லை.

கொள்கை முரண்

தவிர இன்று இவ்வளவு பதினாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்கிற இதே ஜவஹர்லால் அவர்கள் காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தத்தை ஏன் ஆதரித்தார் என்பதற்கு ஏதாவது சமாதானம் சொன்னாரா? அப்படி ஆதரித்தது நேர்மைதான் என்று சொல்ல வருவாரானால் இண்டர் நேஷனல் ஆண்டி இம்பீரியலிஸ்ட் அசோசியேஷனில் இருந்து அதாவது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உலக சங்கத்தில் இருந்து இவரை ஏன் விலக்கினார்கள் என்பதற்கு காரணம் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

நமது மக்களில் பெரும்பான்மையோருக்கு தங்கள் புத்தியைக் கொண்டு ஆலோசிக்கும் சக்தியை வளர விடாமல் செய்து விட்டதாலும் பார்ப்பனர் விளம்பரமே நமது நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்று விட்டதாலும் ஜவஹர்லால் போன்ற பொக்கு சரக்கெல்லாம் இவ்வளவு கிராக்கியாய் செலாவணியாக இடம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஜவஹர்லால் தனது சமதர்மத்துக்கு ஆளும் வகுப்பு என்று ஒன்றும் ஆளப்படும் வகுப்பு என்று ஒன்றும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அருத்தம் என்று சொல்லுகிறார்.

இதை ஒழித்துவிடுவது சுலபத்தில் முடியக்கூடியக் காரியமல்ல; அப்படி ஒழித்து விட்டாலும் உலகக் கஷ்டம் ஒழிந்துவிடாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம். மேல்நாடுகளில் இப்படி இரண்டு வகுப்பு இல்லை. அப்படி இருந்தும் மனித சமூகத்தின் கஷ்டம், ஏழ்மை விலகி விடவில்லை.

ஆதலால் நாம் சொல்லும் சமதர்மம் அதுவல்ல. பாடுபடும் வகுப்பு என்று ஒன்றும் அந்தப்பாட்டின் பயனை அனுபவிக்கும் வகுப்பு என்று ஒன்றும் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். அப்போதுதான் மனித சமூக ஏழ்மையும் குறையும் நீங்கும் என்கிறோம்.

அப்படியானால் முதலில் பார்ப்பனியம் ஒழிய வேண்டும், தீண்டாமையும் ஒழிய வேண்டும். இதற்கு ஜவஹர்லால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? ஒப்புக் கொண்டால் இவரது தலைமை ஸ்தானமும், தியாகப் பெருமையும் அரை நிமிஷம் பார்ப்பனர்கள் இடம் நிற்குமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

பாஷை பரிகாசம்

மற்றும் பாஷை விஷயத்தில் தமிழ் பாஷையை பரிகசித்து தோழர் ஜவஹர் பேசினாராம். உண்மையில் கலப்பற்ற தமிழ் ரத்தம் தங்கள் உடலில் ஒடுகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த பல தமிழ் மக்களும் பார்ப்பனர்கள் கூட சேர்ந்து சிரித்தார்களாம். அவர்களைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படவில்லை.

வேறு எந்த எந்த அருமையான இன்றியமையாத குணங்களையும் விற்றுவிட்டு பார்ப்பனர்கள் பின்னால் வாலையத் தூக்கி பிடித்துக்கொண்டு திரியும் கூலித்தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ் பாஷையை குறைகூறினதற்கு ரோஷம், சொரணை வரும் என்று எந்த மூடன் தான் எதிர்பார்க்க முடியும்?

இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே

ஆகவே, மொத்தத்தில் ஜவஹர்லால் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்துவிட்டுப் போவது நமக்கு ஒரு நன்மையான காரியம் என்றே கூறுவோம். எப்படியெனில் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் எப்படி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு தலைவராயிருப்பது நமக்கு அனுகூலமோ, அதுபோல் ஜவஹர்லால் அவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவராய் இருப்பதோடு வந்துவிட்டுப் போனது அனுகூலமானதேயாகும்.

ஒரு விஷயம், தோழர் சத்தியமூர்த்தி தனது வகுப்புநலத்தை எப்படிப் பட்ட முட்டாள்தனமான செய்கையிலும் பித்தலாட்டமான செய்கையிலும் கவனித்துக்கொள்ளுவார். நமது பண்டிதரோ தனது விளம்பரத்தைத்தவிர, ஆணவத்தைதவிர வேறெதையும் கவனிக்க அறியாதார். இதுதான் இருவருக்கும் உள்ள வித்தியாசம். மற்றவைகளில் இரண்டும் சரியான ஜோடியேயாகும்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 11.10.1936

பார்ப்பனருக்கு சர்க்கார் உத்தியோகம் வேண்டுமா?

வெள்ளையரிடம் பார்ப்பனர் சரணாகதி

முஸ்லீம்கள் தீண்டாதவர்கள் பிரச்சினை

முதலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார்தான் முகம்மதியர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், தீண்டாதார்களுக்கும் வேலை செய்தார்கள். அதன் பிறகுதான் காந்தியும் அவர்களைப்போல் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார். காந்தியானவர் மகாத்மா ஆனபின் ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படாமல் சுயராஜ்யம் வரமுடியாது என்றார். அப்படியே தீண்டாதாரிடம் தீண்டாமை ஒழிந்தால்தான் சுயராஜ்யம் வரும் என்றும், தீண்டாமை ஒழியாமல் சுயராஜ்யம் வராது என்றும் வந்தாலும் அது வேண்டாம் என்றும் சொன்னார். பிறகு வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்குப் போனதும் சுயராஜ்யம் வந்தாலொழிய ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படாதென்றார். இந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் ஜனாப் ஜின்னாவுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவர் “சுயராஜ்ய கவர்ண்மெண்டில் எங்களுடைய நிலை இன்னது என்று சொல்லிவிட வேண்டு”மென்று கேட்டார். ஏனென்றால் காந்தியின் ராமராஜ்யமானது ஹிந்து ராஜ்யமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். காந்தியார் எல்லாரையும் ஏமாற்றி விட முடியாதல்லவா? இவர்கள் ஒரு முடிவுக்கும் வராதது கண்டு இங்கிலீஷ் அரசாங்கத்தார் அந்தந்த சமூகத்திற்கும் ஞாயம் வழங்கினார்கள்.

அடுத்தபடியாக காந்தி தீண்டாதார் தலையில் கைவைக்கப் பட்டினி கிடந்தார். உடனே அம்பத்தகாரானவர், பயந்து போய் “நாம் எவ்வளவோ பாவம் செய்து இப்படி தீண்டா வகுப்பில் பிறந்து விட்டோம். நமக்கு இன்னும் என்ன பாவம் வருமோ” என்று காந்தியிடம் ஓடி “பூனா பேக்ட்”-ல் கையெழுத்துப் போட்டார்.

இவர்கள் தீண்டாமையை விலக்குவதற்காக என்ன செய்துவிட்டார்கள்? அவர்களுக்கு எண்ணெயும் சோப்பும் கடலையும் பொரியும் பெப் பெர்மிண்ட்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதுதான் ஹரிஜன சேவையா? இதற்கு வாரம் ஒரு ரூபாய் செலவு. ஆனால் இதைக் கொடுக்கிறவருக்கு மாதம் 36 ரூபாய் சம்பளம்!

வகுப்பு வாதம்

எந்த எலக்ஷனில் இவர்கள் வகுப்பு வாதத்தை நினைக்காமல் இருக்கிறார்கள்? இவர்கள் எந்தத் திட்டத்தில் முஸ்லீம்களுக்கும் கிறிஸ்துவர்களுக்கும் சீக்கியர்களுக்கும் வீதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொள்ளவில்லை? இவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்ல வேண்டும்? முஸ்லீம் கிறிஸ்தவர் நீங்கினால் மற்ற வகுப்பு பார்ப்பன வகுப்பு என்றே கருதுகிறார்கள். மற்றவர்களைப்பற்றி காங்கிரசுக்கு ஞாபகமே இல்லை. கூலி வேலைக்கும் காலி வேலைக்கும் தான் பார்ப்பனரல்லாதாரை சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களாகிய நாம் பார்ப்பனர்களுக்கும் முஸ்லீம் களுக்கும் கிறிஸ்துவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் வீதாசாரப்படி பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். அத்துடன் ஸ்திரீகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் வெள்ளைக்காரனிடம் “நீயும் நானும் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்தோம். நாமெல்லாம் ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். நாங்கள் இங்கே இப்படி கங்கை சமவெளிக்கு வந்து குடி ஏறிவிட்டோம். நீங்கள் யூரல்மலை வழியாய் போய் மேற்கே குடியேறி விட்டீர்கள். இவ்வளவு தானே யொழிய மற்றப்படியாக நீங்களும் நாமும் தாயாதிகள் தான் ஆகையால் நாம் இருவரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் வெள்ளைக்காரரிடம் இப்படிப் பேசி விட்டுப் பொது ஜனங்கள் முன்னிலையில் தாங்கள் வெள்ளைக்காரரிடம் சுயராஜ்யம் கேட்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் நாளைக்கு சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்றால் நாம் இன்றைக்கே சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் எல்லாப் போராட்டமும் முடிந்த பின்பு சுயராஜ்யத்தில் எங்கள் நிலை என்ன என்று கேட்டால் அவர்கள் அது தேசத்துரோகம் என்கிறார்கள். அவர்கள் வெள்ளைக்காரனிடம் ஒடிப்போய் “நாங்கள் தானே உங்களுக்கு ஆதி முதல் உதவி செய்து உங்களை இந்தத்தேசத்தில் நிலைநிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். ஆகையால் நீங்கள் எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

உத்தியோக வேட்டை

நாம் நம் வரும்படியைச் செலவு செய்து - நமது வீட்டை விற்று - நம் சொத்தை விற்று - நம் மக்களைப் படிக்க வைக்கிறோம். ஆகையால் சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் எங்களுக்கும் பங்கு தா என்றால், அது தேசத்துரோகமா? மாடு மேய்க்கிறவனுக்கும் பஞ்சாங்கம் பார்க்கிறவனுக்கும் நாம் உத்தியோகம் கொடு என்று கேட்கிறோமா? பரீகஷ என்ற தெர்மா மீட்டரின்படி எங்களில் யாருக்குக் கொடுக்கலாமோ அவர்களுக்கு கொடு என்று சொல்லுகிறோம்.

எங்கும் இவர்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? இவர்களே எங்கும் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள்; இவர்களே மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகள்; இவர்களே தாசில்தார்கள்; முனிசிப்புகள்; கலெக்டர்கள்; 100க்கு 75 பேர் எல்லாம் இவர்களே இருக்கிறார்கள்! இதனால் தங்கள் வகுப்பை மேன்மைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுக்கு சதா கூட்டங்களை நடத்திக் கொடுக்க உதவி செய்கிறார்கள். பார்ப்பன சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுக்கு சகல உதவியும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுடைய சுயராஜ்யத்தில் நாம் கஷ்டங்களைத்தான் அனுபவிக்க முடியும். இவர்களுக்குத் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் உத்தியோகமே கிடைக்காது. எல்லாம் அவர்களே அனுபவிப்பார்கள்!

பார்ப்பனருக்கு உத்தியோகம் வேண்டியதில்லை

பார்ப்பனரல்லாத சிறுவர்களில் எவ்வளவோ பேர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்துவிட்டு வேலைகள் அகப்படாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு பங்கா இழுத்துக் கொண்டும் செடிக்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவதாக வேலை கேட்டுக் கொண்டும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதுபோல் பார்ப்பனர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில் இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஜாதி காரணமாய் தாராளமாய் வேலை இருக்கிறது. கோவில்களில் இவர்களே இருக்கும்படி அமைத்துக் கொண்டார்கள். மோகஷ வாசலுக்கு டிக்கட் கொடுக்கும் வேலையும் இவர்களுடையதே, புரோகிதமும் இவர்களுடையதே, தர்மம் வாங்க யோக்கியதையும் இவர்களுக்கே, காப்பி ஹோட்டல்களெல்லாம் இவர்களுடைய தாகவே ஆய்விட்டன. பார்ப்பான் படிக்கு 40 இட்லி போட்டாலும் அங்குதான் போய் ½ அணாக் கொடுத்து வாங்குகிறோம். தமிழன் படிக்கு 8 இட்லி போட்டாலும் ஒருவனும் போய் ¼ அணாவுக்குக்கூட வாங்குவதில்லை. வாங்கித் தின்னமாட்டேன் என்கிறான்! இது சூத்திரன் கடை இட்லி என்று நம்மவனே சொல்லுகிறான்!

பார்ப்பனர்களில் உண்மையில் ஏழைகள் இல்லை. பஞ்சாங்கக்காரன் வீட்டில் போய்ப் பாருங்கள். அவன் வீட்டு ஸ்திரீகள் கழுத்தில் வைர நகைகள் அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்! அவன் வீட்டோடு ஒரு பெரிய குடியானவன் வீட்டை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அவ்விதம் பார்க்க முடியுமா? நாம் எத்தனை தலைமுறைக்கு இப்படி ஒருவழியில்லாமல் ஏமாந்து கிடப்பது? இப்போது அவர்கள் நம்மை உத்தியோக வேட்டைக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே என்று பயந்து ஓடுவதா? நமக்கு அறிவு இருந்தால் நாம் இந்தப் பார்ப்பனருடன் சேர்வதைவிட வெள்ளைக்காரருடன் தான் சேர்வோம்.

நம்மவன் பெரிய முதலாளியாக இருந்தாலும் அவன் காப்பி கடை கதவண்டை போய் வெளியே நின்று கொண்டு சாமி! சாமி! என்று கையை

ஏந்திக் கொண்டு ஆருத்திரா தரிசனத்தில் விபூதி வாங்குவதுபோல் கத்துகிறான்! இந்த முதலாளியின் ஆளாக இருக்கக் கூடிய மோட்டார் ட்ரைவர் நேராக உள்ளே போய் சூடாக இட்லி தின்றுவிட்டு ராஜா மாதிரி வெளியே போகிறான்! எப்பொழுது நம்முடைய நிலை உயர்வது? எப்போது நம் சுயமரியாதை காப்பாற்றப்படுவது? அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி கஷ்டம் உண்டா? ஆகவே பார்ப்பன சுயராஜ்யமும் நம் சுயராஜ்யமும் ஒன்றாய் இருக்க முடியுமா?

ஜெயில் புரட்டு

இவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனோம் என்கிறார்கள். ஜெயிலுக்குப் போனால் என்ன கஷ்டம்? நான் ஜெயிலுக்குப்போன அந்த நாளில் மூத்திரச் சட்டியில்தான் தண்ணீர் குடிக்கவேண்டும். அந்த நாளில் நம்மவர்களுக்கு ஏ கிளாஸ் கிடையாது. நான் 6, 7 தடவை ஜெயிலுக்குப் போனவன்தான். இப்போது ஜெயில் வெகு சுகம். நான் இன்று ஜெயிலுக்குப் போனால் அதிக சுகமாக இருப்பேன். நான் இப்படி கஷ்டப்படுவதால் முன் இரண்டு தடவை சீக்கு ஆகிவிட்டேன். டாக்டர்கள் சும்மா இருந்து ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் படி சொன்னார்கள். நான் இப்பொழுது ஜெயிலுக்குப்போனால் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு சுகமாகத்தான் இருப்பேன்.

சத்தியமூர்த்தி ஜெயிலுக்குப்போய் வந்த கதை உங்களுக்குத் தெரியாதா? போனவருஷம் சில பார்ப்பனர்களுடன் நான் ஜெயிலில் இருந்தேன். அங்கே அக்காரவடிசில் புளியோதரையெல்லாம் நாங்கள் தினமும் செய்து சாப்பிட்டோம். ஜெயிலில் என்ன கஷ்டம் என்கிறேன். காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கு வழி இல்லாவிட்டால் ஒரு கொடியைக் கையில் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியது; காந்திக்கு ஜே என்று கூச்சல் போட வேண்டியது; ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டியது; போய் நன்றாய் அங்கே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டியது என்கின்ற சவுகரியம் இருந்தது.

காங்கிரஸ் யோக்கியதை

காங்கிரசானது 1885 முதல் 1936 வரையில் உண்மையாகவே ஏழை களுக்கு என்ன நன்மை செய்தது? யாராவது சொல்லட்டுமே. எல்லாம் நஷ்டமும் கஷ்டமும் தான். ஆனால் நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறேன். அதனால் தேசத்தில் பார்ப்பனரல்லாத மக்களிடையில் அதிகம்பேர் படித்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பேர்கள் உத்தியோகம் பெற்று அதனால் எத்தனையோ வகுப்புகள் முன்னுக்கு வந்திருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் பெண்களும்கூட படித்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எவ்வளவோ பார்ப்பனரல்லாதார் வக்கீல்களாக இருக்கிறார்கள். பி.ஏ. பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரிகளாக

வருவதற்கு முன்பெல்லாம் பார்ப்பன இளைஞர்களே படிக்கவும் இப்படிப்பட்ட பட்டங்கள் பெறவும் வசதி இருந்தது. அதனால் அவர்களே 100க்கு 100 பேர் படித்தவர்கள் ஆனார்கள். இதையெல்லாம் நீங்களே ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

போக்கிரித்தனம்

காங்கிரஸ்காரர்கள் காலிகளுக்குப் பணம்கொடுத்தும் கூலிகளை ஏவி விட்டும் என்னை காங்கிரசிலிருந்து பணம் எடுத்துக் கொண்டதாகச் சொல்லிக் கூச்சல் போடச் சொல்லுகிறார்கள். தட்டிப் பேச ஆள் இல்லா விட்டால் தம்பி சண்டப் பிரசண்டன் என்பது போல் இவர்கள் செய்கை இருக்கிறது.

நீ காங்கிரசிலிருந்து 5000 ரூ. எடுத்துக் கொண்டாய் என்கிறார்கள். நான் 5000 ரூ. எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அப்பொழுது சத்தியமூர்த்தி 10000 ரூபாயும் ராஜகோபாலாச்சாரி 20000 ரூபாயும் திருடி இருப்பார்கள். அதனால் தான் அவர்கள் அப்போதும் என்னை சும்மா விட்டு விட்டு இப்போதும் காங்கிரசுக்குக் கூப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டும். பின் ஏன் அவர்கள் அந்த நாளிலேயே என்னைக் கேட்கவில்லை? நான் காங்கிரஸ் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதை வட்டியோடு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் என்னிடம் வசூல் பண்ணிக் கொள்ள முடியாதா? என்னால் கொடுக்க வழியில்லாவிட்டால் இப்பவே சோலை நாடாரையும், சௌந்திர பாண்டியனையும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறேன். எப்பொழுது-எதில் என்று எந்தக் கழுதையாவது சொல்லட்டும்.

நான் காங்கிரஸ் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ராஜகோபாலாச்சாரி யாரும் காங்கிரஸ் பக்தர்களும் என்னை ஏன் காங்கிரசில் சேரும்படி இன்றும் கூப்பிடுகிறார்கள்? இதோ சத்தியமூர்த்தி முதலியவர்கள் பேசியதும், பத்திரிகையில் எழுதியதும், எனக்குக் கடிதம் எழுதினதும் பத்திரிகைகளைப் பாருங்கள். (கடிதம் பத்திரிகை படிக்கப்பட்டது) “வரதராஜுலு நாயுடு காங்கிரசில் சேர்ந்து விட்டார்; கல்யாணசுந்தர முதலியார் காங்கிரசில் சேர்ந்துவிட்டார்; ஜியார்ஜ் ஜோசப் காங்கிரசில் சேர்ந்து விட்டார்; இனி ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் தான் பாக்கி” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் என்னைக் கூப்பிடுகிறார்கள். ஏன்? நான் இன்னும் ரூபாய் திருடி இவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்கவா?

காலித்தனம்

எங்கள் கூட்டத்தில் இவர்கள் ஏன் காந்திக்கு ஜே என்று கூச்சல் போட வேண்டும்? இவர்கள் யோக்கியமும் நாணயமும் இல்லாமல் இருக்கிற பொழுது மற்றவர்கள் இவர்களிடத்தில் எப்படி யோக்கியமாயும் நாணயமாயும் நடந்து கொள்ள முடியும்? “பொப்பிலிக்குக் கண் பெரியது; ஈ.வெ. ராமசாமி தாடி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்; ராமசாமி முதலியார் தேசத் துரோகி;

ஷண்முகம் செட்டி தேசத்துரோகி” என்று இப்படி அவர்கள் நாணயமில்லாமல் பேசுகிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இன்ன குற்றம் இருக்கிறது என்று உண்மையாக எடுத்துச் சொன்னால் அது ஆண்மையாகும்.

டாக்டர் சுப்பராயனைவிட, தோழர் சத்தியமூர்த்தியைவிட, மோசமான ஆள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் யார் இருக்கிறார்கள் சொல்லட்டும். பிறகு வேண்டுமானால் தோழர்கள் உபயதூல்லாவுக்கும் கிருஷ்ணசாமி பாரதிக்கும் மோசமானவர்கள் யார் என்று கேட்கலாம்.

கழுதை கழுத்தில் அட்டை எழுதிக் கட்டி நம் கூட்டத்தின் நடுவில் ஓட்டி விடுதல் கௌரவமுடையதா? கொஞ்சமும் யோக்கியம் இல்லை. அவர்கள் நம் கூட்டங்களில் கல்லையும் முட்டையையும் செருப்பையும் வீசினால் என்ன பிரயோஜனம்? நாம் கோழைகளா? அடிக்கு அடியும் உதைக்கு உதையும் கொடுக்க நம்மால் முடியாதா?

செருப்படித் திருநாள்

சேலத்தில் ஒருவருக்கொருவர் இப்படி செருப்பால் அடித்துக் கொண்டதால் அது வழக்கத்துக்கு வந்து இப்பொழுது அங்கு செருப்படித் திருநாள் என்று திருவிழா நடக்கிறது. அதில் ஒருவரை ஒருவர் செருப்பால் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதுபோல் இனி அரசியலிலும் நேருக்கு நேர் செருப்படித் திருநாள் ஏற்பட்டு விடும்.

காங்கிரசுக்கு வரத் தயார்

இன்றைக்கு உண்மையில் ஏழைகளின் கஷ்டங்களைச் சொல்லி முடியாது. அவர்களுடைய நலங்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. ஏழை மக்களை மேல் ஜாதியார் துன்புறுத்துவது சொல்ல முடியாததாக இருக்கிறது. நாம் இதையெல்லாம் கவனித்தே காங்கிரசையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றால் யோக்கியன் காங்கிரசுக்கு வராதபடி செய்து கொண்டார்கள். பார்ப்பனன் அடிமையைத் தவிர மற்றவனுக்கு அங்கு இடமில்லை. ஆனால் ஒரு கேள்வி. தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்றால் எல்லாப் பதவிகளிலும் எல்லோருக்கும் வீதாச்சாரம் சமசந்தர்ப்பம் தருகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லட்டும். இது தேசத்துரோகம் என்று மிரட்டினால், என்ன முடியும்? எங்களை மிரட்டுவது போல் சாகிபை மிரட்டு; பெங்கால் முஸ்லீம்களைப் போய்மிரட்டு. உடனே பல்லை உடைத்துக் கையில் கொடுப்பார். அதனால் தான் அவருக்கு வீதாச்சாரம் கொடுக்க சரித்திர சம்மந்தமான காரணம் இருக்கிறதென்று காந்தியார் சொல்லுகிறார். நமக்குக் காரணம் இல்லையா? சாகிபைவிட எங்களுக்குத்தான் அதிக காரணம் இருக்கிறது. சாகிப்புக் கொடுக்க சரித்திர சம்பந்தமான காரணம் (Historical reason) இருக்கிற தென்றால் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. சாகிப்பு வந்து 1000 வருஷம் ஆகிறதென்றால் நீ எங்களை 4000 வருஷமாய் சூத்திரன் (தாசிமகன்

வேசிமகன்) என்று சொல்லி ஒதுக்கி வைத்து விட்டாயே! சீக்கியர்க்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்க்கும் கூட வீதாச்சாரம் ஏற்படுத்தி ஆய்விட்டது. எங்களுக்கு மட்டும் ஏன் ஏற்படுத்த கூடாது? இது என்ன பித்தலாட்டம்! நாம் எத்தனை நாளைக்கு மூடர்களாக இருந்து கொண்டு இதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம்! நாம் 100க்கு 97 பேர் இருந்தும் இன்னும் வீதாச்சாரம் பெறவில்லை யென்றால் அது தேசத்துரோகம் தான்.

ஒரு குடும்பத்தில் 2 பேர் பங்காளிகள் இருந்துகொண்டு ஒருவன் மற்றவனுக்கு வீதாச்சாரம் கொடுக்கவில்லை யென்றால் வக்கீலாயிருக்கிறவன் எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டு விட்டுப்போய் விடுகிறான். இந்த 2 பேரும் சண்டை போட்டுக்கொண்டு அழிந்து போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வீதாச்சாரம் கேட்பதற்காகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் முட்டையையும் கல்லையும் செருப்பையும் எறிந்தால் அவர்கள் வட்டியுடன் அதற்கு பதில் பெற்றுத்தான் தீர்வார்கள். சைமன் கமிஷன் வந்த காலத்தில் எங்களை தேசத்துரோகிகள் என்று கூப்பாடு போட்டவர்களெல்லாம் திருவல்லிக்கேணியை விட்டு ஓட்டமெடுத்தார்கள். அப்படிச் கூப்பாடு போடுகிறவர்களை இனிமேலும் அப்படித்தான் அனுப்புவார்கள். எல்லா வகுப்பாருக்கும் இடம் தராமல் எல்லா வகுப்பாருக்கும் அவரவர்க்கும் உள்ள உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் - தடங்கலெல்லாம் செய்து கொண்டு “நாங்களும் நீயும் ஒரு தாய் வயிற்று மக்களானதால் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் அனுபவித்தால் என்ன நீ அனுபவித்தால் என்ன” என்று பேசி மக்களை ஏமாற்றாமல், ஒருவரோடொருவர் சமாதானமாயும் சமரசமாயும் வாழ உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். (கரகோஷம்)

குறிப்பு: 27.09.1936ஆம்நாள்திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை. (04.10.1936, 11.10.1936 குடி அரசு தொடர்ச்சி)

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 18.10.1936

கருப்புக்கொடி

சென்னை சுற்றுப் பிரயாணத்தில் பண்டிதர் ஜவஹர்லால் அவர்களுக்கு சென்ற இடங்களில் எல்லாம் பஹிஷ்கார பிரசுரங்கள் விநியோகங்களும் பல இடங்களில் கருப்புக் கொடிகள் பிடித்தலும் பல இடங்களில் “பார்ப்பன கங்காணியே திரும்பிப்போ” என்கின்ற கோஷமும் மற்றும் இதுபோன்ற பஹிஷ்காரக் குறிப்பும், அதிருப்திக் குறிகளும் நடந்த வண்ணமாகவே இருந்திருக்கின்றன.

இவற்றைப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் மறைத்தும் திரித்தும் கூறி வந்திருந்தாலும், எப்படியோ விஷயங்கள் வெளியாகி எல்லாப் பத்திரிகைகளும் அவற்றைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, இஷ்டப்பட்டோ இஷ்டப் படாமலோ வெளிப்படுத்தி அவற்றின் மீது தங்களது அபிப்பிராயக் குறிப்புகளும் வெளியாக்கி விட்டன.

கருப்புக்கொடியானது, தமிழ் நாட்டில் பண்டிதர் ஜவஹர்லாலுக்கு மாத்திரம் பிடிக்கப்பட வில்லை. தோழர்கள் காந்தியார், ராஜேந்திரபிரசாத் முதலாகிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்களுக்கெல்லாம் பிடிக்கப்பட்டன. அவற்றின் காரணமும் அவ்வப்போதே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இங்கு காங்கிரசின் பேரால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ பார்ப்பனர்களுக்கு அனுகூலமாக பிரசாரம் செய்யவும், பணம் வசூலித்து பார்ப்பனர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களின் விஷமப் பிரசாரத்துக்கு ஆக்கமளிக்கவும் வருகிறார்கள். ஆதலால் அவற்றிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் காரணங்கொண்டே சற்றேறக்குறைய தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா சுயமரியாதைக்காரர்களும் பஹிஷ்கரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அது போலவே இப்போது தோழர் ஜவஹர்லாலும் பார்ப்பனர் கையாளாகவே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தார். ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைதார். வழக்கம் போலவே அவரும் பஹிஷ்கரிக்கப்பட்டார். இதில் புதுமை காண யாருக்கும் இடமில்லை. ஆனால் தங்களை புதுமையாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு இவ்விஷயம் புதுமையாகக் காணப்படுவதில் ஆச்சரியமிருக்க நியாயமில்லை என்பதோடு அப்படிப்பட்ட புதுமைகளை அவர்களைத் தவிர மற்ற யாவரும் லக்ஷியமாய் கருதப் போவதுமில்லை.

நிற்க, கருப்புக் கொடியும் பகிஷ்காரமும் என்பது காங்கிரசுக்காரர்கள் கண்டுபிடித்ததென்றும் அதைப்பார்த்து மற்றவர்கள் காப்பி அடிக்கிறார்கள்

என்றும் எழுதி சிலர் பெருமையும் திருப்தியும் கொள்ளுகிறார்கள். அது உண்மையாகவே இருக்கட்டும். ஆனால் கருப்புக்கொடியும் பஹிஷ்காரமும் அவர்களுக்கென்றே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு விடவில்லை.

இஷ்டப்படாதவர்கள் எவரும் தங்களுக்கு இஷ்டப்படாத எவரையும் பஹிஷ்கரிக்க பிரிட்டிஷ் ஆட்சி சட்டம் குறுக்கிடவில்லை.

ஆதலால் அதை யார் மறுத்தாலும் பஹிஷ்காரம் செய்ய காங்கிரசுக் காரர்களுக்கு இருப்பது போன்ற உரிமை எவருக்கும் இருந்து வருகிறது.

இந்தியரை பஹிஷ்கரிப்பது ஒழுங்கல்ல என்பது சிலரது வாதமாய் காணப்படுகிறது. இந்தியர்களை பகிஷ்கரிக்கும் வேலையும், “காங்கிரசுக்காரர்கள் தான் மற்றவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தார்கள்” என்பதே அவர்களுக்கு நாம் அளிக்கும் பதிலாகும்.

சமதர்ம வீரரை பஹிஷ்கரிக்கக் கூடாது என்பது வேறு சிலரின் வாதம். இந்த வாதம் சமதர்மக்காரன் என்று தன்னை சொல்லிக் கொள்பவர்களும் சொல்லுகிறார்கள் என்பதோடு சமதர்மம் வந்தால் தங்கள் நிலைக்கே ஆபத்து என்று கூறுகிறவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். பண்டிதரின் சமதர்மம் வெண்டைக்காய் சமதர்மமாகும். “சமதர்மம் தான் எல்லாவற்றிற்கும் வழி” என்று சொல்லுவதுடன் அவரது சமதர்மம் முடிந்து விடுகிறதே தவிர அதற்கு அவரது திட்டம் என்ன என்பதைப்பற்றி இதுவரை ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. அன்றியும் தன்னிடம் சமதர்மத்துக்கு யாதொரு திட்டமும் இல்லை என்று வெளிப்படையாகவே ஒப்புக்கொண்டு விட்டார். அதோடு பணக்கார வியாபாரிகளுக்கும், பூமிக்கார ஜமீன்தாரர்களுக்கும் “நான் சமதர்ம விஷயமாய் எவ்வித காரியமும் செய்யப் போவதில்லை” என்று வாக்கும் கொடுத்து விட்டார். இந்நிலையில் அவரை எந்த வாயைக் கொண்டு சமதர்மவாதி என்று அழைப்பது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

பகுத்தறிவு வாதியை பஹிஷ்கரிக்கலாமா என்பது மற்றும் சிலரின் வாதம். பண்டிதரின் பகுத்தறிவுக்கு அவர் எலும்பை கங்கையில் போட்டு செத்துப் போனவர்களுக்கு மோட்சம் கொடுத்ததே சாட்சி போதாதா என்கிறோம்.

நமது நாட்டுக்கு வந்த ஒரு விருந்தாளியை பஹிஷ்கரிக்கலாமா என்பது இனி ஒரு சிலரின் ஆவலாதியாய் இருந்து வருகிறது. ஜவஹர் எந்த முறையில் யாருக்கு விருந்தாளி? நமக்கா? பார்ப்பனர்களுக்கா? விருந்து உண்டு போக வந்தாரா? தமிழ் மக்களை வைது விட்டுப்போக வந்தாரா? என்ன உத்தேசத்தில் என்ன காரியத்துக்காக வந்து திரிகிறார்? என்பவைகளை யோசித்துப் பார்த்தால் அவர் நமக்கு விருந்தாளியா பகையாளியா என்பது நன்றாய் விளங்கும்.

ஆகவே தோழர் ஜவஹர்லாலை தமிழ் மக்கள் பஹிஷ்கரித்தது மிகவும் சரி என்பதை யாவரும் உணரலாம்.

ஆனால் காங்கிரசுக்காரர்கள் பணிஷ்கரிக்கும் முறையில் நாம் பணிஷ்கரிக்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர் பகிஷ்காரமானது பழஞ் செருப்பு வீசுவது, முட்டை எறிவது, கழுதை கழுத்தில் அட்டை கட்டி விரட்டுவது ஆகிய முறைகளைக் கொண்டதாகும். இந்த மூன்று காரியமும் இப்பொழுது சுயமரியாதைக்காரர் பணிஷ்கரித்த முறையைவிட மிகவும் செளகரியமும் சுலபமுமான காரியமேயாகும். ஆனாலும் மனிதத்தன்மையையும் வீரத்தையும் உத்தேசித்து சு.ம. காரர்கள் அக்காரியங்கள் கண்டிப்பாகக் கூடாது என்று நிர்ப்பந்தமாய் நிறுத்திவிட்டார்கள்.

அவர்கள் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதியிருந்தால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு கிடைக்கும் கழுதைகள், செருப்புகள், முட்டைகள் ஆகியவற்றைவிட அதிகமாகவே கிடைத்திருக்கும். ஆனால் சு.ம. காரர்களுக்கு பொறுப்பும், மனிதத் தன்மையும், மானமும் இருப்பதால் காணாமல் செய்து விட்டு கோழைப் பட்டம் சம்பாதித்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லை.

ஆகையால் பகிஷ்காரத்தை நேர்மையாகவும் ஆண்மையாகவும், சாந்தத்துடனும் நடத்தினார்கள். கலகமேற்பட்டால் சர்க்காரார் பணிஷ் காரத்தை நிறுத்தி விடுவார்கள் எனக் கருதி மிகவும் சாந்தத்துடனும் பொறுமையுடனும் நடத்தினார்கள். பார்ப்பனக் கூலிகளும் அடிமைகளும் தங்களாலான அளவுக்கு கலகமும் செய்தார்கள், மறைக்கவும் செய்தார்கள். ஆனாலும் அதைப்பற்றி நமக்கு கவலை இல்லை. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் என்று தங்களை கருதிக்கொள்ளும் சிலர் பணிஷ்காரத்தை கண்டித்துப் பார்ப்பனரிடம் கூலி பெறுகிறார்களே இதைக் காணத்தான் நமக்கு பரிகாசமாய் இருக்கின்றது.

சமீப காலத்தில் சேலத்தில் சு.ம. தொண்டர்களை காங்கிரஸ் காலிகள் அடித்தார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர்கள் செல்லுமிடங்களில் காங்கிரஸ் காலிகள் கூட்டங்களில் குழப்பம் செய்தார்கள். கழுதைகள் கழுத்தில் அட்டை கட்டி விட்டார்கள். கூட்டத்தில் முட்டைகளையும் செருப்புகளையும் வீசினார்கள். சென்னை காப்பரேஷன் மீட்டிங்கில் தோழர் அலமேலு மங்கைத் தாயாரம்மாள் மீது முட்டை எறிந்து அந்தம்மாள் அவர்களின் உயர்ந்த சேலைகளை அசிங்கப்படுத்தினார்கள். அந்தம்மாள் பக்கம் செருப்பை எறிந்தார்கள்.

இதைப்பற்றி பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளோ அவர்களது அடிமைப் பத்திரிக்கைகளோ வாய்திறக்கவில்லை. தங்களை சு.ம. வீரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் சமய சஞ்சீவிகளும் வாய் திறக்க வில்லை. அந்த அம்மாள் அவர்களே செருப்பையும் முட்டையையும் வீசிய காந்திக் குல்லாய் அயோக்கியனை கைப்பிடியாய் பிடித்துக்கொடுத்தும் நன்றியும் நாணயமுமற்ற மேயர் கவனியாமல் அயோக்கியனுக்கு உதவியாய் இருந்தார்.

ஆகவே இம்மாதிரி காரியங்கள் பதிலுக்கு பதில் செய்து கொண்டே போய் கையில் வலுத்தவன் ஜெயம் பெற்ற பிறகுதான் அடக்கப்பட முடியுமே அல்லாமல் வெறும் போலி வேதாந்தம் பேசுவதால் ஒழிந்துவிடும் என்று நாம் கருதவில்லை.

நிற்க, இதுவரை பணிஷ்கரித்தவர்களை யெல்லாம் விட ஜவஹர்லாலை பகிஷ்கரித்தது மிகவும் சரியான காரியம் என்பதை ஜவஹர்லாலே தெளிவாய் காட்டிக்கொண்டார்.

பண்டிதர் ஜவஹர்லால் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தது **தேர்தல் பிரசாரத்துக்கும் பணம் வசூலிப்புக்கும் என்பதை நன்றாய் ஒப்புக் கொண்டார்.**

அற்பத்தனமான முறையில் மற்ற கஷ்டிகளைப் பற்றி பேசினார். முன் வரிக்கு பின் வரி மனதறிந்த பொய் பேசி வருகிறார்.

கீழ்த்தர மக்கள் முறையில் பேசி வருகிறாரே ஒழிய கவுரவமுள்ள மக்கள் வாயில் வரும் பேச்சு பேசுவதில்லை.

சத்தியமூர்த்தியார், உபயதுல்லா சாயபு, குப்புசாமி முதலியார் பேச்சுகளுக்கும் ஜவஹர்லாலார் பேச்சுக்கும் ஏதும் வித்தியாசம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

பதில் சொல்ல முடியாத சமயத்தில் இழிமக்கள் போலவே வைது விட்டுத் தப்பித்துக் கொள்வது என்கின்ற இழி முயற்சியை கையாடி இருக்கிறார்.

இவை மாத்திரம் அல்லாமல் ஜவஹர்லால் விஜயத்தால் பொதுவாக ஏற்பட்ட நன்மை என்ன என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

வீர வசந்த ராயர்

வீர வசந்த ராயர் என்று ஒருவர் வரப்போகிறார் என்று சொன்னவுடன் தமிழ் மக்கள் நகரத்திலும் கிராமத்திலும் தங்கள் தங்கள் வீட்டு கதவுகளுக்கு நாமம் போட்டுவிட்டு கூட்டம் கூட்டமாய் தெருவில் நின்று ஓடி அலைந்தது கொஞ்சகாலத்துக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவமாகும்.

ஆதலால் தமிழ்நாட்டு மக்களின் மூடத்தனத்தைக் கொண்டுதான் ஒரு மனிதனின் பெருமையை விளக்கவேண்டி இருக்குமானால் அம்மனிதனின் உண்மையான யோக்கியதை எவ்வளவாயிருக்கும் என்பதை நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை.

கணித சாஸ்திரத்தில் பூஜ்ஜியத்துக்கு மதிப்பில்லை என்பது ஒரு விதி. அந்த விதியை பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும், பார்ப்பன நிருபர்களும் கையாண்டு விட்டார்கள். அதாவது எந்த ஊருக்கு ஜவஹர்லால் போனாலும் அங்கு 10000, 50000, 100000 பேர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்று பெரிய

எழுத்துகளில் போட்டு விட்டார்கள். உண்மை 10-ல் ஒரு பங்கு கூட இல்லை என்பது அந்தந்த ஊர் சேதி பத்திரிகையில் வந்திருப்பதை அந்தந்த ஊர்க்காரர்கள் பார்த்தால் விளங்கிவிடும்.

முதலாவது கருப்புக்கொடிக்குப் பயந்து ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஜவஹர்லால் வரும் நேரத்தை குறிப்பாக குறிப்பிடாமலே வைத்துக் கொண்டார்கள். இரண்டாவது அவர் வரும் தடம் இன்னது என்பதில் ஒன்றைக்காட்டி மற்றொரு வழியில் அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஊரில் 1 நிமிஷம், 2 நிமிஷம் கூட நிற்காமல் ஓட்டம் ஓட்டமாய் ஓடி இருக்கிறார்கள். தினம் 200 மைல் 300 மைல் என்று ஆகாயக்கப்பல் வேகத்தில் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த குறிப்பு இல்லா நேரத்தில் இந்த அவசரத்தில் இந்த வழி மாறி மாறி மக்களை ஏமாற்றி ஓடும் நிலையில் என்ன பேசி இருப்பார் என்ன நடந்திருக்கும் என்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும்.

மொத்தத்தில் பார்க்கப் போனால் இவைகள் எல்லாம் பார்ப்பனர்கள் ஜவஹர்லாளுக்கு தமிழ் நாட்டின் நிலைமை அறியச் செய்யாமல் இருக்கச் செய்த சூழ்ச்சியே ஒழிய வேறில்லை. இவை ஒருபுறமிருக்க, ஜவஹர்லாளுக்கு ஏற்கனவே அறிவுக் கண் கிடையாது. அதோடு பார்ப்பனர்கள் செய்த அவசரக்கோலம் ஜவஹரின் காதையும் செவிடாக்கி விட்டது. ஜவஹர்லால் தமிழ்நாட்டின் உண்மை தெரிந்திருந்தால் தமிழ் மக்களுக்கு பெரிய நன்மை ஒன்றும் வந்துவிடப்போவதில்லை. தெரியாததினால் முழுக்கிப் போவதும் ஒன்றுமில்லை அது உலகறிந்த விஷயமாகும். ஆதலால் இது ஒத்தைக் காசைக்கொண்டு சூரியனை மறைக்கச்செய்த முட்டாள் தனம் போல்தான் முடிந்ததே தவிர பார்ப்பனர்களுக்கு எவ்வித வெற்றியும் ஏற்பட்டு விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. இதனால் பார்ப்பனர்களின் முயற்சி வீணாயிற்று என்பதோடு ஜவஹர்லாலின் யோக்கியதையும் வெளியாயிற்று என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

உதாரணமாக செட்டிநாட்டில் பிரதானப் பட்டணமாகிய தேவக்கோட்டையில் தோழர்கள் ஈபன், டாக்டர் மூர்த்தி நாயுடு முதலிய வக்கீல், டாக்டர் ஆகியவர்களே கருப்புக்கொடி ஏந்தி ஜவஹர்லாலை பணிஷ்கரித்ததும், அதைப் பார்ப்பன போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும், பார்ப்பன சப் மேஜிஸ்ட்ரேட்டும் தடுத்து கொடி பிடித்தவர்களை அரஸ்டு செய்யச் சொன்னதுமான பார்ப்பன ஆதிக்கக் காரியங்கள் மற்றொரு பக்கத்தில் காணலாம்.

மற்றும் தொழிலாளர்களும் சிறப்பாக பொன்மலை தொழிலாளர்கள் காங்கிரசை முதலாளிகள் ஆதிக்க ஸ்தாபனம் என்றும், காங்கிரஸ் இதுவரை தொழிலாளிகளுக்கு பல கெடுதிகள் செய்து வந்திருக்கிறதேயல்லாமல் நன்மை ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும் ஆதாரங்கள் காட்டி (ஜவஹர் லாலை) பகிஷ்கரித்திருப்பதையும் மற்றொரு பக்கம் காணலாம்.

இவ்வளவு பகிஷ்காரத்துக்கும் எதிர்ப்புக்கும் ஜவஹர்லாலின் பதில் ஒரே பல்லவியாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதாவது, “நீங்கள் ஜமீன்தார் பிரதிநிதிகளா? சர்க்கார் பிரதிநிதியா?” என்பதேயாகும். இது ஒரு கோழைச் சமாதானமே தவிர ஆண்மைச் சமாதானமாக ஆகாது. ஏனெனில் எதிரிகளது காரியத்துக்கு சமாதானம் சொல்லி விட்டு பிறகு இப்படிச் சொன்னால் அது ஆண்மையாகலாம்.

இப்போதும் நாம் சொல்லுகிறோம். அதாவது ஜவஹர்லால் தமிழ் நாட்டில் இறங்கின நிமிஷம் முதல் தமிழ் நாட்டை விட்டு ரயிலேறும் நிமிஷம் வரை ஒரே மாதிரி பேச்சாக எல்லா ஊரிலும் ஒரு எழுத்துக் கூட மாற்றமில்லாமல் பேசியதையே பேசிவரும் அவரது பேச்சில் முக்கிய பல்லவியாகிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம், ஏழ்மை ஆகியவற்றைப் போக்க வந்திருப்பதாகச் சொல்லுவதை மக்களை ஏமாற்றி ஓட்டு வாங்கச் சொல்லும் சூழ்ச்சிப் பேச்சென்றே சொல்லுகிறோம்.

ஏனெனில் இவரிடம் அக்காரியங்களுக்கு திட்டம் என்ன இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கும் ஏழ்மைக்கும் மருந்து சமதர்மம் தான் என்கிறார். சமதர்மத்துக்கு இப்போது தன்னிடம் திட்டம் ஒன்றும் இல்லை என்று ஒரு இடத்திலும், சுயராஜ்ஜியம் கிடைத்த பிறகுதான் சமதர்மப் பேச்சு என்று மற்றொரு இடத்திலும், உலகப் புரட்சி வரும் போதுதான் சமதர்மம் ஏற்படலாம் என்று இன்னொரு இடத்திலும் இப்படியாக குளறிக் கொட்டி வருகிறார்.

வால்தவத்தில் ஜவஹர்லால் உண்மை சமதர்மக்காரராய் இருந்தால் நமது பார்ப்பனர்கள் இத்தனை பேரும் அவரை சங்கராச்சாரி ஆக்கி இருப்பார்களா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

ஜவஹர்லால் அவர்களுக்கு அரசியல் ஞானமாவது இருக்கிறதா என்பதை அவரது சென்னை பேச்சு முதல் கடசி தென்னாற்காடு பேச்சு வரை அலசிப் பார்த்தால் மடையனுக்கும் விளங்கும்.

தான் ஒரு சாமியாடி போலும் மற்றவர்களை வாக்கு கேட்கும் அடிமண்டுகள் போலும் கருதிக்கொண்டு அறைத்த மாவை அறைப்பதுபோல் ஒரேமாதிரி எழுதிப் படிப்பவர் போல் படித்துக் கொண்டே போகிறார்.

ஒரு கேள்விக்குக்கூட பதில் சொல்லத்தெரியாமல் போன ஊர்களில் எல்லாம் கேள்வித்தாள்களை பார்த்துவிட்டு கசக்கி கீழே போட்டுவிட்டு வாய் குளறி இருக்கிறார். சில இடங்களில் கேள்விக்காரர்களை வைது அடக்கி விரட்டி இருக்கிறார்.

அருப்புக் கோட்டை தோழர்கள் கேள்வியை பார்த்து விட்டு திடீரெனக் கோபித்து சு.ம. காரர்கள் பொய்யர்கள் என்று வைது பதில் சொல்லாமல் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

சு.ம. இயக்கம் இருப்பதே தனக்கு தெரியாது என்று சொல்லுகிறார். கொளும்பிலும், திருநெல்வேலியிலும், நாகர்கோவிலிலும் 2 வருஷத்துக்கு முன் வந்திருந்தபோது அதைப் பாராட்டி பேசி இருக்கிறார். இவர் மாத்திரமல்லாமல் காந்தியார் முதல் சத்தியமூர்த்தி வரை ராஜகோபாலாச்சாரியார் உள்பட சு.ம. இயக்கத்தைப் பாராட்டி காங்கிரசோடு சேரும்படி கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படியெல்லாம் இருக்க சிறிதும் முன் பின் யோசனை இல்லாமல் காலிப் பிரசாரகர் போல் நடந்து கொண்டு காங்கிரசின் தலைமை ஸ்தாபனத்தின் மதிப்பை அடியோடு ஒழித்திருக்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது.

இம்மாதிரி போலி சமதர்மம் பேசி முட்டாள்கள் வாயால் சமதர்ம வீரப் பட்டம் பெறுவதைப் பார்க்கிலும், அயோக்கியர்களுக்கு போலி சமாதானத்துக்கு இடம் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் நாணயமாக உண்மையையும் சாத்திய சாத்திய சவுகரியத்தையும் சொல்லி யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளுவது உண்மையான வீரனின் செய்கை என்றே சொல்லுவோம்.

இவர் கூறும் சுயராஜ்யத்துக்கு ஆவது இவரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

சட்ட சபைக்குப் போவதால் சுயராஜ்யம் கிடைத்து விடுமா?

இவர் தகப்பனாரே “சட்டசபை மெனக்கெட்ட வேலை சபை” என்று சொன்னாரே அதை மறந்து விட்டாரா? சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன என்றாவது எங்காவது கூறி இருக்கிறாரா? ஒன்றும் இல்லாமல் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பறவை பறந்துவிட்டுப் போய் விட்டார்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 18.10.1936

கோபியில் நடந்தது என்ன?

தோழர் ஜவஹர்லாலுக்கு கோபியில் கருப்புக்கொடி பிடித்து பஹிஷ்கரித்ததைப் பற்றி காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் என்பவை அயோக்கியத் தனமாகத் திரித்துக் கூறி இருக்கின்றன.

பத்திரிகை நிருபர்கள் பெரிதும் பார்ப்பனர்கள் என்பதும் அவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களில் 100க்கு 99-ல் அற்பத்தனமாகவே நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதும் எவ்வளவு தான் கண்டித்தாலும் அவர்களுக்கு ரோஷம் என்பது மருந்துக்குக் கூட ஏற்படுவதில்லை என்பதும் நாம் இதற்கு முன் அனேக தடவை வெளியிட்ட காரியமாகும். ஆகவே கோபியில் நடந்த விஷயத்தில் சில பத்திரிகை நிருபர்கள் அயோக்கியத்தனமாய் நடந்து கொண்டதில் அதிசயமில்லை. ஆனால் “மெயில்” பத்திரிகை நிருபர் அடியோடு அது போல் நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் “மெயில்” பத்திரிகை சொந்தக்காரர் முழுப்பார்ப்பனர் அல்ல. ஆதலால் கேள்விக்கு பதில் சொல்லவேண்டி வருமே என்று பயந்து கொஞ்சமாவது உண்மை எழுதவேண்டியதாகி விட்டது.

அதாவது கோபியில் கருப்புக் கொடிபிடித்தவர்களை தோழர் ஜவஹர்லால் கூப்பிட்டதாகவும் கருப்புக்கொடி பிடித்தவர்கள் பயந்து கொண்டு நழுவி விட்டதாகவும் பல காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் என்பவைகள் எழுதி இருக்கின்றன. நிருபரில்லாத சில பத்திரிக்கைகள் அவற்றைப் பார்த்து காப்பி அடித்திருக்கின்றன.

ஆனால் “மெயில்” பத்திரிகை நிருபர் கருப்பு கொடி பிடித்தவர்களை பண்டிதர் ஜவஹர் கூப்பிட்டார். கருப்புக்கொடிக்காரர் வந்தார்; ஜவஹர் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளித்தார்” என்று எழுதி இருக்கின்றார். (கோபியில் இருந்து வந்த சேதியையும் மற்றொருபுறம் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.) ஆகவே இம்மாதிரி விஷயங்களில் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகளும் அவற்றின் நிருபர்களும் எவ்வளவு யோக்கியமாய் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை பொது ஜனங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமாய் விரும்புகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 18.10.1936

சிவில் ஜெயில் இல்லை

கடன் பட்டவர்களுக்கு ஜெயில் வாசம் விதிக்க இருக்கும் சட்டத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நாம் வெகு காலமாக எழுதி வந்தது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.

அதற்காக என்றே சிலர் சிவில் ஜெயிலுக்கு போனதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.

இப்போதுதான் அந்த கிளர்ச்சிக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. அதாவது சென்ற வாரத்தில் இந்திய சட்டசபையில் கடன்காரர்களை ஜெயிலுக்கு பிடிக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் செய்யப்பட்டு விட்டது.

ஆனால் அதில் பணம் வைத்துக்கொண்டு கொடுக்க மாட்டேன் என்றால் அப்படிப்பட்டவனுக்கு இந்த சட்டம் பயன்படாது என்று ஒரு நிபந்தனை கண்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்டவர்கள் கடன்காரர்கள் என்பவர்களில் 100 -க்கு 10 பேர்கள்தான் இருக்கக்கூடும். அந்த 100 -க்கு 10 பேர்களிலும் ஒருவர் இருவர்தான் பணம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதை கண்டுபிடிக்கப்படக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆதலால் அந்த நிபந்தனையில் அந்த சட்டம் பாதிக்கப்பட்டு விட மாட்டாது என்பது நமதபிப்பிராயமாகும்.

இந்த சட்டம் தப்பாக கையாளப்பட்டாலும் கூட பிரமாத குற்றமில்லை என்று கருதுகிறோம். ஏனெனில் வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு கண்டபடி கடன் கொடுத்து மக்களின் நாணயத்தையும் தகுதியையும் பாழாக்கும் லேவாதேவிக் காரர்களின் அட்டூழியம் ஒரு அளவுக்காவது ஒழியும் என்றே கருதி மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 18.10.1936

ஜவஹருக்கு பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வரவேற்பில்லை

பண்டித ஜவஹர்லாலுக்கு தென்னாட்டிலுள்ள பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வரவேற்பில்லை.

சென்னை கார்ப்பரேஷனில் முதலில் வரவேற்பளிப்பதில்லை யென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. பின் கோழி முட்டையும், செருப்புகளும் வீசி காலித்தனம் செய்து வரவேற்பளிப்பதெனத் தீர்மானம் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

திருச்சியிலும் முதலில் வரவேற்பளிப்பதில்லையென முனிசிபாலிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பின் அங்கும் காங்கிரஸ் காலிகள் செருப்புகளும் அழுகல் முட்டைகளும் எறிந்து காலித்தனம் செய்து வரவேற்பளிப்பதெனத் தீர்மானம் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

மதுரை ஜில்லாபோர்டிலும் வரவேற்பளிப்பதில்லை யெனத் தீர்மானித்து விட்டது.

கிருஷ்ணகிரி யூனியன் போர்டில் வரவேற்புக் கொடுப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள். ஆனால் அங்கு கொடுப்பதில்லை யெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஈரோட்டிலும் வரவேற்பளிக்க முயற்சித்தார்கள். இங்கு அவர்களுக்கு பலமில்லை யென்று தெரிந்ததும் அந்த முயற்சியை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

திண்டுக்கல்லிலும் வரவேற்பளிக்க முயற்சித்தார்கள். அங்கும் அவர்களுக்கு பலமில்லாததால் அம்முயற்சியும் நிறுத்தப்பட்டது.

விருதுநகர் முனிசிபாலிட்டியிலும் வரவேற்பில்லை. இதுபோல் இன்னும் பலவிடங்களில் வரவேற்பில்லை.

இம்மாதிரி வடநாட்டிலிருந்து வந்த எந்தத் தலைவருக்கும் நடக்கவில்லை. ஜவஹருக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடந்ததென்றால் அவரது முட்டாள்தனமான நடத்தையாலே தான். இதுமட்டுமல்ல, இவர் சென்று விட்டுவந்த விடங்களிலெல்லாம் இவர் நடந்துகொண்டதைப் பற்றி பொது ஜனங்கள் மிகவும் வெறுப்பாகவும், இழிவாகவும் பேசுகிறார்கள். இவர் இப்போது தென்னாட்டிற்கு வந்து போவது ஒரு வகைக்கு நலமென்றே

கருதுகிறோம். ஏனெனில் இவரைப் பற்றி “இந்திரன், சந்திரன்” என்று பார்ப்பனர்கள் புகழ்ந்து பாமர ஜனங்களை ஏமாற்றி வந்ததை தெரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதே யாகும்.

ஆகையால் இனிமேலாவது பொதுஜனங்கள் காங்கிரஸ் பெயரால் பார்ப்பனர்கள் ஏமாற்றி வருவதைக் கண்டு ஏமாறாமலிருக்க வேண்டுமென்று எச்சரிக்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 18.10.1936

பார்ப்பனரல்லாதார் பிரசாரக் கமிட்டிக்கு கோலாலம்பூர் விஸ்வலிங்கம் உதவி

பார்ப்பனரல்லாதார் மத்திய பிரசாரக் கமிட்டிக்கு நன்கொடையாக கோலாலம்பூர் தோழர் விஸ்வலிங்கம் அவர்கள் அனுப்பிய 10 ரூபாயும் வரப்பெற்றோம். ஷே தோழர் விஸ்வலிங்கம் அவர்களுக்கு நமது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் அன்னவரின் கட்சியபிமானத்தையும் பாராட்டுகிறோம். ஷே தொகையை மத்தியக் கமிட்டி பொக்கிஷதார் தோழர் வி.வி. ராமசாமி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

(ப - ர்)

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 25.10.1936

பண்டிதர் கேள்விக்கு பதில்

பண்டிட் ஜவஹர்லால் சுற்றுப்பிரயாணத்தில் சுயமரியாதைக்காரர்கள் பல இடங்களில் கருப்புக்கொடி பிடித்தும் பஹிஷ்காரம் செய்தும் நடத்தின ஆடம்பர ஊர்வலங்களில் முதலில் சில இடங்களில் அலட்சியமாய் கருதி துச்சமாய்ப்பேசினார் என்றாலும் அனேகமாக ஒவ்வொரு இடங்களிலும் அவர் கருப்புக்கொடியும் பஹிஷ்காரக் கோஷமும் நேரில் கண்டதால் நாகப்பட்டணத்தில் அதன் விபரத்தை “நடு நிலையில்” நின்று அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளானார். அது சமயம் கருப்புக்கொடி பிடிக்கப்படுவதினுடையவும் பகிஷ்காரத்தினுடையவும் காரணங்கள் கண்டறிந்து பண்டிதர் ஆதியில் தனது அறியாமையால் இரண்டொரு இடங்களில் துச்சமாய்ப் பேசினதற்கு ஆக மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொண்டு சுயமரியாதை இயக்கத்தலைவர்கள் தனக்கு விளக்கவேண்டும் என்று 6 கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார். அக்கேள்விகள் “மெயில்” “சுதேசமித்திரன்” முதலிய ஆங்கிலம் தமிழ் பத்திரிக்கைகளில் காணப்படுகிறபடி.

1. இந்த பஹிஷ்காரம் சுயமரியாதைக்காரர்கள் முன்னமே ஏற்பாடு செய்துகொண்டு செய்கிறார்களா?
2. இது சுயமரியாதைக்காரர்களின் பொது முறையா?
3. காங்கிரசைப்பற்றி சுயமரியாதைக்காரர்களின் நடைமுறை என்ன?
4. ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றி சுயமரியாதைக்காரர்களுடைய நடைமுறை என்ன?
5. சுதந்திரத்தைப் பற்றி சுயமரியாதைக்காரர்களின் அபிப்பிராயம் என்ன?
6. கருப்புக்கொடி பற்றியும் மரியாதை காட்டுவதுபற்றியும் சுய மரியாதைக்காரர்களின் நடைமுறை என்ன?

என்று கேட்டு இருக்கிறார்.

அவைகளுக்கு நாம் விடையளிக்க வேண்டியது நமது கடமை என்றே கருதுகிறோம்.

ஆனால் பண்டிட் ஜவஹர்லால் அவர்களை அருப்புக் கோட்டையில் சுயமரியாதைக்காரர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லாமல்

சுயமரியாதைக்காரர்களை பொய்யர்கள் என்று வைதார். பண்டிதர் சுய மரியாதைக்காரர்களுடைய எந்த கேள்விக்கு ஆக அப்படி யோக்கியப் பொறுப்பற்ற தன்மையில் வைதார் என்பதை வைத வார்த்தையை மாத்திரம் கொட்டை எழுத்தில் விளம்பரம் செய்த பத்திரிகைகாரர்கள் அந்தக் கேள்விகளையும் சின்ன எழுத்திலாவது போட்டு காட்டி இருப்பார்களானால் அப்பத்திரிகைகாரர்களுக்கு நேர்மையும் நாணயமும் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படிக்கில்லாமல்லாமல் வைத வார்த்தையை மாத்திரம் விளம்பரப்படுத்தினர்.

பார்ப்பனர்களிடமும் பார்ப்பன அடிமைகளிடமும் நாம் இதைவிட வேறு என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்? இவர்களிடம் நேர்மையோ, மானமோ இருக்குமானால் அவர்கள் பார்ப்பனர்களாகவும் பார்ப்பன அடிமைகளாகவும் இருக்க ஒரு நிமிஷம் கூட சம்மதிக்க மாட்டார்கள். ஆதலால் அதை விட்டு விட்டு மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி கவனிப்போம். அருப்புக்கோட்டை சு.ம. காரர்களுடைய கேள்விகள் ஆங்கிலத்தில் அச்சிட்டு பண்டிதரிடம் கொடுத்தபடி அப்படியே மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித்திருக்கிறோம். அதற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் அதன் கீழே கொடுத்திருக்கிறோம். பண்டிதர் பதில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் பண்டிதரை ஆதரிக்கும் பத்திரிகைகளோ ஆசாமிகளோ யாராவது இப்பொழுதாவது பதில் சொன்னாலும் சரி என்றே அறைகூவி கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனரல்லாத பத்திரிக்கைகளாகிய “தமிழ்நாடு” “நவசக்தி” “ஊழியன்” முதலிய பார்ப்பன சிபார்சு பத்திரிக்கைகள் பதில் சொன்னாலும் சரி என்றே விரும்புகிறோம். சரியோ தப்போ தாங்கள் போட்டுக்கொண்ட வேஷத்துக்காக தங்களது சுதந்திர அறிவையும் ½ அணாவுக்கும், 1¼ அணாவுக்கும், 1½ அணாவுக்கும் விற்று விட்டு நடப்பதானால் அதில் நாம் குறுக்கிட ஆசைப்படவில்லை. ஆனால் தங்கள் நிலையை மறந்தாவது சில சமயங்களில் நேர்மையைப் பற்றியும் மானத்தைப்பற்றியும் இவர்கள் பேச வருவதினால் இவற்றை பிரஸ்தாபிக்க வேண்டி இருக்கின்றது.

நிற்க, பண்டிதரின் முதல் கேள்விக்கு பதில் :-

பஹிஷ்கார விஷயம் பண்டிதர் தென்னாட்டுக்கு பார்ப்பன கங்காணியாக ஓட்டுப் பிரசாரத்துக்கு வரவழைக்கப்படுகிறார் என்று தெரிந்த உடனேயே பண்டிதரை பஹிஷ்கரிக்க வேண்டியது தங்கள் கடமை என்று சுயமரியாதைக்காரர்கள் முடிவு செய்து கொண்டார்கள். ஆதலால் முன்னேற்பாடு என்று இல்லாவிட்டாலும் பண்டிதர் வருவதற்கு முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயமாகும்.

இந்த பஹிஷ்காரம் பண்டிதருக்கு மட்டும் இல்லாமல் காந்தியாருக்கும் ராஜேந்திரருக்கும் சென்ற வருஷத்திலும் அதற்கு முந்தின வருஷத்திலும் செய்ததேயாகும். பகிஷ்கார முறையை காந்தியார் மெச்சி வடநாட்டுச்

சுற்றுப் பிரயாணத்தில் புகழ்ந்து கூறி இருக்கிறார். எதற்காக இதைக் காட்டுகிறோம் என்றால் அவ்வளவு ஒழுங்காகவும் கண்ணியமாகவும் பணிஷ்காரமும் கருப்புக்கொடியும் நடத்தப்பட்டன என்பதற்காகவும் அவர்கள் பண்டிதரைப் போல் கேவலமாகவும் இழிவாகவும் கருப்புக்காரரிடம் நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கு ஆகவும் காட்டப்படுகிறது.

ராஜேந்திரரும் கண்ணியமாகவே நடந்துகொண்டதோடு “நான் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் ஆச்சே, என்னை ஏன் பகிஷ்கரிக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார். அதற்கு பதிலாக, ராஜேந்திரரே தாங்கள் பார்ப்பனரல்லாதார் ஆனாலும் பார்ப்பனர் ஆயுதமாக பார்ப்பனர் தேர்தலுக்கு ஓட்டுப்பிரசாரம் செய்ய வந்திருக்கிறீர் என்று சு.ம. காரர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதற்கு ராஜேந்திரர் “எனக்கு இங்கு எலக்ஷன் நடப்பதே தெரியாது” என்று பதில் சொன்னார்.

ஆனால் ஜவஹர்லாலோ “நான் எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கே வந்திருக்கிறேன், காங்கிரசுக்கே ஓட்டுக்கொடுங்கள். நிற்கும் ஆள் மொண்டியானாலும் குருடனானாலும் ஓட்டுக் கொடுங்கள்” என்றார்.

ஆகையால் பணிஷ்காரம் செய்யவேண்டியது கடமை என்றும் முறை என்றும் சு.ம. காரர்கள் கருதினார்கள்.

இரண்டாவது கேள்விக்கு பதில் :-

இப்படிப்பட்ட ஆசாமிகள் விஷயத்தில் பகிஷ்காரம் செய்ய வேண்டியது பொதுவான முறை என்று தான் சு.ம. காரர்கள் கருதுகிறார்கள்.

மூன்றாவது கேள்விக்கு பதில் :-

காங்கிரசானது மேல் ஜாதிக்காரர், படித்தவர்கள், பணக்காரர்கள் ஆகியவர்களுக்கு நலனும் பாதுகாப்புமளிக்கும் சாதனம் என்றும், வருணாச்சிரமத்தை ஆதரிக்கும் ஸ்தாபனம் என்றும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் தீண்டப்படாத மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய யாதொரு திட்டமும் இல்லாத ஸ்தாபனம் என்றும் (காங்கிரசைப் பற்றி) சு.ம. காரர்கள் கருதுகிறார்கள்.

நான்காவது கேள்விக்கு பதில் :-

ஜஸ்டிஸ் கட்சியானது அரசியலில் பிரதிநிதித்துவத்திலும் உத்தியோகத்திலும் சகல மத வகுப்புகளுக்கும் சம உரிமையும் சம சந்தர்ப்பமும் அளிக்கக்கூடியது என்றும், சமூக இயலில் மதம், பழக்கவழக்கம் சாஸ்திரம் என்பவைகளை லக்ஷியம் செய்யாமல் சமூக வாழ்வில் சகல வகுப்புகளும் சமமாய் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும், கொள்கையையும் வேலை முறையையும் சமத்துவத்தையும் உடைய கட்சி ஆதலால் அதை அவ் வேலை முறைகளின் எதிரிகளாகிய பார்ப்பனர்கள் கெடுத்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கருதி சு.ம. காரர்கள் தங்களால் கூடுமான அளவு ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்கின்ற கொள்கை உடையவர்கள்.

ஐந்தாவது கேள்விக்கு பதில் :-

சுதந்திரம் என்கின்ற வார்த்தைக்கு பண்டிதர் என்ன அர்த்தம் கொண்டு அவ்வார்த்தையை உபயோகித்து வருகிறார் என்பது விளங்கவில்லை.

வெள்ளைக்காரர்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் இந்நாட்டை விட்டு ஒழிக்கப்படுவது தான் சுதந்திரமே ஒழிய அதற்கப்புறம் என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி மூடு மந்திரமாகவோ, அல்லது கராச்சி தீர்மானப்படி பழய பழக்க வழக்கம் அதாவது பார்ப்பன பழக்கவழக்க உரிமையும் பறையன் பழக்க வழக்க உரிமையும் நிலைநிறுத்தப்படுவதாகிய வருணாச்சிரம முறை காப்பாற்றப்படும் என்கின்ற உத்திரவாதம் கொண்ட சுதந்திரமாகவோ இருக்குமானால் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரத்தை தடுக்க சு.ம.க்காரர்கள் தங்களால் ஆனவரையும் பாடுபடுவார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் பண்டிதர் கூறும் சுதந்திரத்தில் பார்ப்பான் என்று ஒரு ஜாதி முறையும் பறையன் என்று ஒரு ஜாதி முறையும் மற்றும் பிராமணன், கூடித்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்கின்ற பதங்களும் அரசியல் ஆதாரங்களிலோ சட்டத்திலோ அமுலிலோ காணப்படாத தத்துவம் கொண்ட சுதந்திரமாகவும் இருக்குமானால் அந்த சுதந்திரத்துக்கு ஆக பண்டிதரை விட ஒரு அடி முன்னணியில் இருக்க சு.ம.காரர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள்.

ஆறாவது கேள்விக்குப் பதில் :-

கருப்புக்கொடி பணிஷ்காரமானது வந்திருக்கும் நபரை பிரதானமாக்க் கருதி அல்ல, அந்த நபரின் வருகையின் காரியம், காரணம், அவசியம் எது? என்ன? ஏன்? என்பவைகளைப்பற்றியதேயாகும்.

அதாவது இந்த நாட்டில் பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசில் ஆதிக்கம் பெற்று இருக்கிறார்கள். வடநாட்டு பிரமுகர்களும் தலைவர்களும் இந்த நாட்டு பார்ப்பனர்களைத்தான் அறிந்திருக்கிறார்களே ஒழிய பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பற்றி அறியா விட்டாலும் கெட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எந்த வடநாட்டுத்தலைவரும் சுதந்திரமாக இங்கு வருவதில்லை. (வடநாட்டுப் பெரியார்களில் இந்த நாட்டுக்கு வந்தவர்களில் விவேகானந்தரும் லாலா லஜபதியும் தான் சுதந்திர புத்தியோடு வந்து சுதந்திர புத்தியோடு அபிப்பிராயம் தெரிவித்துவிட்டுப் போனவர்கள்.) தவிரவும் காங்கிரசானது தன்னைத் தவிர மற்ற ஸ்தாபனங்களை தேசத்துரோக ஸ்தாபனம் என்றும் காங்கிரஸ் காரர்களும் தங்களை தவிர மற்றவர்களை தேசத்துரோகிகள் என்று கருதுகிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார்களில் சிலர் செல்வவான் களாகவும் அதிகாரம் வகிப்பவர்களாகவும் இருந்தாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கமானது அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கி அவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கே மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலையில் வைத்து

விடுகிறது. மற்றும் அப்படிப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தால் எவ்வளவுதான் நன்மை அடைந்தாலும் அதற்கு தகுந்த நன்றியும் விஸ்வாசமும் காட்ட முடியாமலும் செய்துவிடுகிறதோடு பலரை துரோகிகளாகவும் செய்து விடுகிறது. பார்ப்பனர்கள் செல்வாக்கானது பார்ப்பனரல்லாதாரில் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுகிறவனையும் பல தொல்லைகளுக்கும் பழிப்புகளுக்கும் ஆளாகும்படி செய்து அடக்கி ஒடுக்கி விடுகிறது. பத்திரிக்கைகள் நடத்துவது என்பதிலும் பார்ப்பனர்களுக்கு கூலியாகவோ அடிமையாகவோ இல்லாத பத்திரிக்கைகள் பெரிதும் நடைபெற முடியாதவைகளாகவும் ஆக்கிவிடப்படுகிறது. இந்தக் காரணங்களால் பாமர மக்களும் சுலபத்தில் ஏமாந்துபோய் தவறுதலாக அதாவது பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்துக்கு துணையாக இருக்கும்படியாக நடந்துவிடக் கூடுமாதலால் பார்ப்பனர்கள் பொதுமக்களை ஏய்க்க இம்மாதிரி வெளியிடங்களில் இருந்து ஆள்களைக் கூட்டி வந்து பிரசாரம் செய்யும் போதெல்லாம் சுயமரியாதைக்காரர்கள் கருப்புக்கொடி போன்ற பல காரியங்களால் பாமர மக்கள் பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சியை உணரும்படி செய்யவேண்டியது என்பது முதலியவை கருப்புக் கொடியின் தத்துவமும் அதனின் அவசியமும் ஆகும்.

ஆனால் இதுவரை வடநாட்டில் இருந்துவந்த பிரமுகர்கள் தலைவர்கள் என்பவர் யாரும் பார்ப்பனரல்லாத தலைவர்களையோ பிரமுகர்களையோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஏதாவது நபர்களையோ கூப்பிட்டனுப்பியாவது “உங்கள் குறை என்ன” என்று கேட்டவர்களே அல்ல. அதற்கு மாறாக அவர்களைக் குறை கூறி குற்றம் சாட்டி வைதுவிட்டே போயிருக்கிறார்கள். இந்த லக்ஷணத்தில் இந்நாட்டுப் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் தாங்களே தலைவர்கள் என்றும் பிரதிநிதிகள் என்றும் வெட்கமில்லாமல் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதிலும் ஒரு ஆச்சரியமென்னவென்றால் பார்ப்பனர்களே முன் வந்து இப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

மரியாதை விஷயத்திலும் சுயமரியாதைக்காரர்களைப் பற்றி காந்தியாரே நற்சாஷி பத்திரமளிக்கிறார்.

ஆதலால் சுயமரியாதைக்காரர்கள் தேச சுதந்திரத்தைவிட மக்கள் சமூக சுதந்திரம் பெரிதென்று கருதி அதற்கு விரோதியானவர்கள் அல்லது அதை அலக்ஷியமாய் கருதுபவர்கள் யாராயிருந்தாலும் பஹிஷ்கரிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றும் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஆயுதங்களும் கையாள்களுமாய் வரவழைக்கப்படுகிறவர்களும் பஹிஷ்கரிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் தான் என்றும் கொண்ட தத்துவம் கருப்புக் கொடியில் அடங்கி இருக்கிறது என்பதை வணக்கமாய் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 25.10.1936

அறிக்கை

சுயமரியாதைக்காரர்களில் காங்கிரஸ் சுயமரியாதைக்காரர் என்று ஒரு பிரிவு இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் காணப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் என்று 10, 12 வருஷ காலமாய் இருந்துவரும் இயக்கத்தில் காங்கிரஸ் சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்கின்ற சிலரோ, ஒருவரோ இல்லை; இருப்பதற்கு இதுவரை சுயமரியாதை இயக்கம் இடம் கொடுக்கவுமில்லை.

சுயமரியாதை இயக்கமானது காங்கிரசில் ஆதிக்கம் வகிக்கும் பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராகவும் அவர்களது அரசியல், மத இயல், சமூக இயல் ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதற்காகவும் ஏற்பட்டதாகும்.

அதனாலேயே சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே காங்கிரசை எதிர்த்து அதன் ஆதிக்கத்தைத் தமிழ் நாட்டில் தலையெடுக்கச் செய்யாமல் இருப்பதற்காகப் போராடி வந்திருப்பதுடன் அதே கொள்கைகளைக் கொண்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சியுடன் கூடி ஒத்துழைத்து வந்திருக்கிறது; ஒத்துழைத்தும் வருகிறது.

அன்றியும் அவ்வியக்கம் (சு.ம. இயக்கம்) இக்கொள்கைகளை ஒப்புக் கொண்டு அதற்கு ஆதரவளிக்கக் கூடியவர்களையே தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டும் அதற்கு மாறாக இருப்பவர்களையும் மாறான அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களையும் நடுவ விரட்டுக்கொண்டுமே வந்திருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் ஆதி முதல் இதுவரை சு.ம. இயக்க நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தால் விளங்கும்.

ஆதலால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் காங்கிரஸ் சுயமரியாதைக்காரர் என்பதாக ஒரு கூட்டம் இல்லை என்றும் இருக்க இடமில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் இன்றைய காங்கிரசானது சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு நேர் எதிரிடையான இயக்கமேயாகும்.

ஆதலால் சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த காங்கிரசை ஆதரிப்பது என்பது சுயமரியாதை இயக்கத்தை எதிர்ப்பதேயாகும் என்பது எங்களுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

W.P.A. செளந்திரபாண்டியன்,

ஈ.வெ. ராமசாமி.

குடி அரசு - அறிக்கை - 25.10.1936

ஜவஹர்லால் வரவு செலவு

ஜவஹர்லால் தேர்தலுக்கு நிற்காதது ஏன்?

“காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் மூனையில்லாதவர்கள்”

காங்கிரஸ் தலைவர் “வந்தார்” “போனார்”

உள்ளதும் போச்சு

காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லாலினது வரவால் ஜனங்களுக்கு ஒன்றும் பலனேற்படா விட்டாலும் ஜனங்களினுடைய நல்லபிப்பிராயத்தை யாவது இவர் பெற்றிருக்கலாம். அப்படியும் ஒன்றும் இல்லாமல் போனதோடு, ஜனங்கள் இவரைப் பற்றி இவர் வருவதற்கு முன் என்ன மதிப்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த மதிப்பும் இல்லாமல் போகும்படி நடந்துகொண்டார். அரசியல் சம்பந்தமாகவோ கட்சி சம்பந்தமாகவோ அவருடைய அபிப்பிராயங்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும் ஜவஹர்லால் என்பதற்காக ஜனங்கள் கொஞ்சம் மரியாதை வைக்கும்படியான விளம்பரம் பெற்றிருந்தார். எப்படி என்றால் (தோழர் சத்தியமூர்த்தி சொன்னது போல்) இவருடைய தகப்பனாரை உத்தேசித்தேயாகும். அதனாலேயே இவரை முக்கிய புருஷர்களில் ஒருவராகவும் கருதி இருந்தார்கள். இவருக்கு இந்தியாவைத் தவிர மற்ற உலக அனுபவங்கள் இருக்குமென்றும் கருதியிருந்தார்கள். மற்றும் இவர் ஒரு உண்மையான உழைப்பாளியென்பதை இவருடைய எதிரிகள் கூட ஆட்சேபிக்கப் பயந்து வந்தார்கள். இவருடைய சமதர்ம அபிப்பிராயங்களைப் பார்த்தவர்கள் பொதுஜனங்களிடத்தில் இவருக்கு உண்மையான கவலை யிருக்கிறதென்றே கருதியிருந்தார்கள். அதனாலேயே மற்ற தலைவர்களை விட இவரைக் கொஞ்சம் விசேஷமாக மதித்தார்கள். ஆனால் இவருடைய தென்னிந்திய சுற்றுப் பிரயாணமானது மேல்கண்ட மதிப்புகளை அடியோடு மாற்றிக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டதால் உள்ள மதிப்பும் போய்விட்டது.

பண்டிதர் சமதர்மம்

அவருடைய சுற்றுப்பிரயாணமே ஒரு கெட்ட எடுப்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அதாவது ஒரு சமதர்மவீரர் வரும்போதே ஊரார் முதலில் ஒரு தனி ஸ்பெஷல் டிரெயினில் வந்ததும் உயர்ந்த ரோல்ஸ் ராய்ஸ் மோட்டாரில் பிரயாணம் செய்ததுமான தன்மையில் அவரது பிரயாணம் துவக்கப்பட்டதி லிருந்தே அவரது சமதர்மம் இன்னதென்பது விளங்கக்கூடியதாய் விட்டது.

தொண்டர்களுக்கும் பொதுஜனங்களுக்கும் அவமதிப்பு

அவருடைய சுற்றுப் பிரயாணம் வளர வளர காங்கிரஸ் தொண்டர் களுக்கு அவமதிப்பை அதிகரிக்கச்செய்து கொண்டே வந்தது. ஏனென்றால் இவர் செல்லும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் தொண்டர்களை வைவதே இவரின் முதல் வேலையாகி விட்டது. இவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வந்த பொது ஜனங்களை “ஆட்டுமந்தை”களென்றும் “புத்தியில்லாத ஜனங்க”ளென்றும் வைவது இரண்டாவது வேலையாக இருந்தது. சுயமரியாதைக்காரரையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரரையும் வைவது மூன்றாவது வேலையாக இருந்தது. இவர் தங்கியிருந்த இடத்தில் இவரைப் பார்க்க வந்த வாலிபர்களையும் இவர் மதித்து இவரது ஞாபகார்த்தமாகக் கையெழுத்துக் கேட்ட மாணவர்களையும் பரிகாசமாகவும் இழிவாகவும் பேசுவது நான்காவது வேலையாயிருந்தது. கடைசியில் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தையே வைதார். மொத்தத்தில் இவர் பார்ப்பனர்களைத் தவிர வேறு யாரையும் பாக்கி விடவில்லை.

நாட்டு ஞானம் இல்லை

இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால் இந்திய ஜனங்களைப் பற்றி ஜவஹர்லால் தெரிந்து கொண்ட யோக்கியதை எவ்வளவென்பதையும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள அரசியல், சமுதாய இயல், சமூக நிலை ஆகியவை களைப்பற்றி இவருக்குள்ள அறிவு எவ்வளவு என்பதையும் தெளிவாய்க் காட்டிவிட்டது. முதல் கோணல் முற்றுங்கோணல் என்பதற்கிணங்க, இவரது பிரயாணம் எந்த லக்ஷணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த லக்ஷணத்திலேயே முடிவு பெற்றது.

தொழிலாளர் விஷயம்

திருச்சியில் தொழிலாளருடைய கூட்டத்தில் பேசுகிற பொழுது சமதர்ம வீரராகிய காங்கிரஸ் தலைவர் கொஞ்சங்கூட முன்பின் யோசனையில்லாமல், “காங்கிரஸ் தொழிலாளருக்காக என்ன செய்யப் போகிறதென்பது எனக்குத் தெரியாது; ஆனதினால் உங்களுக்குச் சொல்லுவதற்கு என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை” என்று சொல்லிவிட்டார். மற்றும் இவர் பேசினதாக சென்ற சனிக்கிழமை “இந்து”ப் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருக்கும் ஒரு சேதியில் காணப்படுவதாவது:-

“நீங்கள் என்னைத் தொழிலாளர்கட்குக் காங்கிரஸ் என்ன செய்யப் போகிறதென்று கேட்கிறீர்கள். நான் காங்கிரஸ்ல்ல; நான் எப்படி அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும்? ஒரு தனிப்பட்ட மனிதன் காங்கிரஸ் ஆக மாட்டான்.

காங்கிரஸ் ஒரு பெரிய ஜனநாயக ஸ்தாபனம். அதில் எல்லா வகையான மக்களும் எல்லா விதமான அபிப்பிராயக் காரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் இந்தியா விடுதலைபெற வேண்டும் என்பதில் மாத்திரம் ஒருமுகப்பட்ட அபிப்பிராயமுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆனதினால் தொழிலாளர்கட்கு காங்கிரஸ் என்ன செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்யுமென்பதை என்னால் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது”

என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு வார்த்தை யிலிருந்தே காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கட்கு என்ன செய்யக் கூடும் என்பதை தொழிலாளர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

“நான் காங்கிரசல்ல; என்னைக் கேட்காதீர்கள்”

மற்றும் காங்கிரஸானது தொழிலாளர்களின் நிலைமையை விருத்தி செய்வதற்காகவும் அவர்களுடைய தினசரி வாழ்க்கையை உயர்ந்த திட்டத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்காகவும் என்ன முறைகளை அனுசரிக்கப் போகிறது என்பதான கேள்விக்குப் பண்டித ஜவஹர்லால் என்ன சொல்லுகிறாரென்றால் “அதைப்பற்றி என்னை யொன்றும் கேட்கக் கூடாது. நான் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமல்ல. ஆகையால் காங்கிரஸானது என்ன செய்யுமென்று நான் சொல்ல முடியாது. காங்கிரஸில் எவ்வளவோ பேர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் நீங்கள் போய் காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கட்கு என்ன நன்மையைச் செய்யுமென்று கேளுங்கள். அவ்விதம் கேட்ட பிற்பாடு, காங்கிரஸ் உங்களுக்கு இன்னதுதான் செய்யுமென்று நீங்களே உங்கள் சொந்த முடிவுக்கு வாருங்கள். நான் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற ஹோதாவில் என்ன சொல்லக் கூடுமென்றால் காங்கிரஸ் இன்னதுதான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியுமென்பது எனக்கு ஏதும் திட்டமாகச் சொல்லத் தெரியாது” என்பதே.

இங்கிலீஷ்காரர் ஏகாதிபத்தியத்தை அடியோடு அழித்து இந்தியர்களுக்கு நன்மை உண்டு பண்ணுவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்திய நேஷனல் காங்கிரஸின் தலைவரென்பவரே இந்த மாதிரி தொழிலாளிகளுக்கு காங்கிரஸ் இன்னது செய்யுமென்பதில் தனக்கொன்றும் தெரியாதென்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற தன்மையைக் கவனிக்கும்போது அது ஒரு பெரிய விபரீதமாகத்தானிருக்கிறது! காங்கிரஸானது தொழிலாளிகட்கு இன்ன அளவுக்குத்தான் நன்மை செய்ய வல்லமையுடையதென்றோ, இன்னதைத்தான் செய்யுமென்றோ கூட அவருக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றால் பண்டிதரின் தொழிலாளர் அனுதாபம் எப்படிப்பட்டது என்று தொழிலாளர்கள் தான் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சட்டசபை

மற்றும் புத்தூர் மைதானத்தில் பண்டிதர் பேசும் போது “காங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள் சட்டசபை மூலம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை அடித்து வீழ்த்தி

விடுவதற்காக சட்ட சபைக்குப் போவதால் வரப்போகும் சட்டசபைத் தேர்தலில் அவர்களையே ஆதரிக்கவேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் அவர் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்கப் போவதில்லை என்று சொல்லுகிறார். சட்டசபைக்கு போவதன் மூலம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்துவிடக்கூடும் என்பதாகவோ, அல்லது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்க சட்ட சபைக்குப்போக வேண்டியது அவசியமென்றோ பண்டிதர் உண்மையாகவே நம்பி இருப்பாரேயானால் தான் ஏன் சட்டசபைக்கு போக இஷ்டப்படவில்லை என்கிறார் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு என்கின்ற முறையில் காங்கிரஸ் படைக்கு இவரே வழிகாட்டியாய் இருக்க வேண்டி இருக்க சட்டசபையில் மெம்பர்கள் செய்யும் போருக்கு இவர் முன்னணியில் இருக்க வேண்டி இருக்க, இவர் மறைந்துகொண்டு மற்றவர்களைப் பிடித்து தள்ளி முன்னால் விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பது என்றால் இவர் எப்படி உண்மையான தலைவராகவோ வழிகாட்டியாகவோ இருக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால், ஒன்றா, இவர் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை தகர்க்க சட்டசபையே தான் சரியான ஸ்தாபனம் என்று கருதாமல் இருக்க வேண்டும், அல்லது சட்டசபை பிரவேசத்தில் அவருக்கு நாணயமான நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

பார்ப்பனரல்லாதாரைப்பற்றி

தஞ்சாவூரில் தோழர் ஜவஹர்லால் பேசும்போது பார்ப்பனரல்லாதார் களைச் சமூகம் முழுவதையுமே சேர்த்து மிகவும் கேவலமாக இழிவுபடுத்திப் பேசி இருக்கிறார். பேசியது ஒரு சாதாரண அநாமதேய ஆளாகவோ அல்லது காலி கூலி என்று பேர் வாங்கினவராகவோ இருந்து பேசி இருந்தால் நாம் அதை லக்ஷியம் செய்யாமல் இருக்கலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் சபைத் தலைவர் என்கின்ற முறையில் வந்த ஒருவர் - அதுவும் ஒரு பார்ப்பனர் ஒரு சமூகத்தையே இப்படி கேவலமாக பேசினால் அதை எப்படி நாம் கவனிக்காமல் விட முடியும்? “மெயில்” பத்திரிக்கையில் கண்டுள்ளபடி அவர் பேசியதாவது:- “இந்த மாகாணத்தில் உள்ள பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற பேத பிரச்சினை வெகு அற்பமானது; பரிகாசத்திற்கிடமானது. அப்படி இருக்க ஜனங்கள் இந்த விஷயத்துக்காக வெறிபிடித்து ஒருவருக்கொருவர் மண்டையுடைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வெறும் தலையர்கள் (“மூடர்கள்”) மண்டை உடைபடுவதில் நான் அனுகூலமாகவே இருப்பேன். ஏனெனில் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒழிந்து போவதே நாட்டுக்கு நன்மையாகும்” என்று பேசி இருக்கிறார்.

இதற்கு நமது பதில்

இதற்கு நாம் என்ன பதில் சொல்லுகிறோம் என்றால், “அய்யா பண்டிதரே!

இந்த நாட்டில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் பிணக்கு இருப்பது வாஸ்தவம்தான். அது நீர் சொல்லுகிறபடி அற்ப விஷயமாகவோ மண்டை உடைத்துக்கொள்வதினால் ஒழிந்து போகத் தக்கதாகவோ இங்கு இல்லை. அது அனேக காலமாக இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டு மதத்திலும் சமூக வாழ்விலும் அரசியல் துறையிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தி மக்கள் உழைப்பைத் தங்களுக்கே சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பார்ப்பனீயத்தை ஒழிக்கும் வேலையில் முனைந்து நின்று அதற்கு (பார்ப்பனீயத்துக்கு) சாவுமணி அடிக்கும் நிலையை உண்டாக்கி விட்டது. இப்போது அதை சமாளித்துக்கொள்ளவும் அதற்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிப்பதற்கும் ஆகவே உம்மை (பண்டிதரை) பார்ப்பனர்கள் இங்கு அழைத்து வந்து விஷமப் பிரசாரக் காரியம் நடத்து கிறார்கள். இதைநீங்கள் உணரவில்லையோ அல்லது உணர்ந்தே பார்ப்பனருடன் பார்ப்பனராய் ஆடுகிறீரோ தெரியவில்லை. அது எப்படி இருந்த போதிலும் இப்போது நீர் உம்முடைய கொள்கை என்று எதை எதை சொல்லுகிறீரோ அதைவிட ஒருபடி முற்போக்கானதும் முக்கியமானதுமான கொள்கையே பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கக் கொள்கையாய் இருந்து வருகிறது என்று உணருங்கள்” என்பதேயாகும்.

பண்டிதர் சுயராஜ்யம்

ஆனால், பண்டிதரே! நீர் கோரும் சுயராஜ்யம் வெள்ளையர் ஆட்சியை ஒழித்து கபில நிற ஆட்சி அதாவது பூணூல் ஆட்சி (பார்ப்பன ஆட்சி) ஆக்கப் பார்ப்பதே தவிர வேறில்லை என்பதை நன்றாய் உணரும். எங்களுக்கு உண்மையான சுயராஜ்யம் வேண்டும். அந்த விஷயத்தில் நாங்கள் இந்நாட்டில் உள்ள எல்லோரையும் விட ஆவலுள்ளவர்களாகவும் அதற்கு ஆக தகுதியான எந்த காரியத்தையும் செய்ய முன்னணியில் இருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம்.

எங்களுக்கு வேண்டிய சுயராஜ்யம் இந்நாட்டில் உள்ள எல்லா வகுப்பாருக்கும் விடுதலை ஏற்பட்டு சகலரும் சம உரிமையையும் சம சந்தர்ப்பத்தையும் அடையத்தக்க சுயராஜ்யமே யாகும்.

இதற்கு விரோதமானவர்கள் ஒழியட்டும் என்று நீர் பிரசாரம் செய்வீரானால் அது உங்கள் சமூகமாகிய பார்ப்பன சமூகம் ஒழியச் செய்யும் பிரசாரமேயாகும். அதாவது தற்கொலைப்பிரசாரம் செய்கிறீர் என்றுதான் அருத்தம். அதைச் செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

ஜெயிலில் சுதந்திரம்

காங்கிரஸ்காரர்கள் சுதந்திரம் பெற ஜெயிலுக்கு போனார்கள் என்கிறீர்கள். அவர்கள் ஜெயிலுக்கு போனது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனதில் “இனிமேல் ஜெயிலுக்கு வருவதில்லை” என்று சொல்லி விட்டுத் தான் ஜெயிலில் இருந்து விடுதலை பெற்று

வெளிவந்தார்களே ஒழிய, இதுவரை யாருக்கும் எவ்வித விடுதலையும் வாங்கிக் கொண்டு வெளிவந்தவர்கள் அல்ல. அப்படி இருக்க இப்போதுதான் அவர்களுக்கு ஒரு புது புத்தி தோன்றி, சுதந்திரம் பெற ஜெயிலுக்கு போவதில் பிரயோஜனமில்லை என்பதை உணர்ந்து, சட்டசபைக்கு போக வேண்டுமென் கிறார்கள். நீரும் அதை ஆதரித்து பிரசாரம் செய்கிறீர்கள். இதைத்தான் பார்ப்பனரல்லாதாரும் ஆதி முதல் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால் நீர் மாத்திரம் சட்ட சபைக்குப் போகப் போவதில்லை என்கிறீர். இதன் ரகசியம் “சிதம்பர ரகசியமாய்” இருக்கிறது. இது எப்படியோ ஆகட்டும். ஒன்றை மாத்திரம் உமக்கு ஞாபகப்படுத்தி விட்டு இதை முடிக்கிறோம்.

பண்டிதரின் அப்பன்

அதாவது இதற்கு முன்பும் உம்மைவிட பெரியவர்களான உமது தகப்பனாரும் பெரியார் சி.ஆர். தாசும் மற்றும் பலரும் உம்மைப் போலவே சுதந்திரத்துக்கு ஆக ஜெயிலுக்குப் போய் ஜெயில் மூலம் சுதந்திரம் கிடைக்கமாட்டாது என்பதை உணர்ந்து வெளியில் வந்து, சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டை போடுவது மூலம் சுதந்திரம் பெறலாமென்று கருதி சட்ட சபைக்கு போய் தங்களால் ஆனதை எல்லாம் செய்து பார்த்துவிட்டு தங்கள் முறைப்படி அங்கும் சுதந்திரம் பெற முடியாது என்று கருதி நடுத்தூக்கில் அதாவது காலாவதி வரையில் கூட இருந்து பார்க்க முடியாமல் வெளியில் வந்து விட்டார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

இப்படி இருக்க, இப்போதும் நீர் சுதந்திரத்துக்குச் சட்ட சபைக்குப் போகிறேன். அங்கு போய் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கிறேன் என்றும் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் வெறும் தலையார்கள் என்றும் அவர்கள் ஒழிந்து போவதே மேல் என்றும் கூறுகிறீர்கள்.

யார் வெறுந் தலையார்?

ஆகவே இதிலிருந்து ஒரு விஷயத்தை நன்றாய் யோசித்துப் பாரும். அதாவது உமது பெற்றோர்கள் வெறுந்தலையார்களா? நீர் வெறுந்தலையரா? அல்லது பார்ப்பனரல்லாதார் வெறுந்தலையார்களா என்பதே.

குடி அரசு - கட்டுரை - 25.10.1936

**காங்கிரஸ் சுயமரியாதைக்காரர் என்று
சொல்லிக்கொள்ளுபவருக்கும்
சுயமரியாதை ஜஸ்டிஸ்காரருக்கும்
நடந்த**

சம்பாஷணை

- அனாமதேயம் எழுதுவது

சு.ம. காங்கிரஸ்வாதி:- தோழர் ஜவஹர்லால் ஒரு சமதர்ம வீரர் அவரை சு.ம.காரர் பஹிஷ்கரிக்கலாமா?

சு.ம. ஜஸ்டிஸ்வாதி:- ஜவஹர்லால் சமதர்ம வீரர் என்பதை உனக்காக வேண்டியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர் தோழர் ஈ.வெ.ராவைப் போலவே இப்போது நான் சமதர்மப் பிரசாரம் செய்ய வரவில்லை; காங்கிரஸ் பிரசாரம்தான் செய்ய வந்தேன் - செய்கிறேன் என்று சொன்னாரா இல்லையா?

சு.ம.கா:- அவர் எங்கே அப்படிச் சொன்னார்?

சு.ம.ஜ:- காங்கிரஸ் தலைமைப் பிரசங்கம் முதல் சென்னை பிரசங்கம் வரை படித்திருந்தால் எங்கே சொன்னார் என்று கேட்டிருக்கமாட்டாய். சரி அப்படி சொல்லவில்லை என்றும் வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் சமதர்மத்துக்கு என்னிடம் திட்டம் ஒன்றும் இல்லை என்றும் உலகப் புரட்சியோ மகா யுத்தமோ ஒன்று ஏற்பட்டால் தான் சமதர்ம சம்பந்தமாய் ஏதாவது செய்யலாமே ஒழிய மற்றப்படி இப்போது அதற்காக ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்றும் சொல்லியிருப்பதையாவது ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயா இல்லையா?

சு.ம.கா:- ஆம், அப்படிச் சொன்னால் சமதர்மம் வேண்டாம் என்று அருத்தமா?

சு.ம.ஜ:- அப்படியானால் சமதர்மம் வேண்டும் என்று இந்தியாவில் ஜவஹர்லால் மாத்திரம் தானா சொல்லுகிறார்? தோழர்கள் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி அய்யர், சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் முதல்கொண்டு சொல்லி இருக்கிறார்கள். லார்ட் வில்லிங்டன் கூட ஒரு சமயம் சமதர்மம் நல்லதுதான் என்று சொல்லி இருக்கிறார். யேசுவும், மகமது நபியுங் கீதையும் சமதர்மத்தை போதிப்பதாக மதக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சமதர்ம வீரர்கள்தானா? இந்த மதங்களை யெல்லாம் வரவேற்க வேண்டியதுதானா?

சு.ம.கா:- ஆனால் ஜவஹர்லால் இப்படிப்பட்ட சமதர்மி என்றா சொல்லுகிறாய்?

சு.ம.ஜ:- அதற்கும் மேல் ஒரு டிக்கிரி அல்லது புத்து டிக்கிரி அதிகமாகவே வைத்துக்கொள். அதைப்பற்றி இப்போது நமக்கு வாதம் வேண்டாம். ஜவஹர்லால் தமிழ்நாட்டுக்கு எதற்காக வந்தார்? காந்தியாரும் ராஜேந்திர பிரசாதும் வந்த வேலை அல்லாமல் ஜவஹர்லால் வேறு என்ன காரியத்துக்கு வந்தார்? மக்களை என்ன செய்யும்படி சொல்லிப் போனார்? இதைச் சொல்ல மற்றப்படி ஜவஹர்லால் யாராய் இருந்தால்தான் என்ன?

சு.ம.கா:- அப்படியானால் மனிதனைப்பற்றி கவலை இல்லை என்கிறாயா?

சு.ம.ஜ:- நீதான் ஆகட்டுமே ஏதோ ஒரு மனிதனைக் கருதி அவனுடைய செய்கையை அலட்சியம் செய்துவிடுவாயா?

சு.ம.கா:- என்ன இருந்தாலும் ஜவஹர்லால் மற்ற தலைவர்களைப் போல் அல்ல; அவர் ஒரு உண்மையான வீரர்.

சு.ம.ஜ:- சரி, வீரர் என்றே வைத்துக்கொள். ஒரு வீரர் உங்கள் வீட்டின் மீது கல்லுப்போட்டாலோ அல்லது வீரர்கள் உன்னை வைதாலோ நீ விட்டு விடுவாயா?

சு.ம.கா:- அப்படி ஜவஹர்லால் என்ன செய்ய வந்தார்?

சு.ம.ஜ:- ஜவஹர்லால் எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு வந்தார். காங்கிரஸ் பிரசாரத்துக்கு வந்தார். காங்கிரசின் பேரால் எப்படிப்பட்ட மனிதன் நிறுத்தப்பட்டாலும் அவனுடைய யோக்கியதா யோக்கியதையை கவனிக்காமல் அவன் மொண்டியானாலும், குருடனானாலும் செவிடனானாலும் அவனுக்கு ஒட்டுச் செய்யுங்கள் என்று சொல்ல வந்தார். காங்கிரசின் பேரால் நிற்பவன் தவிர மற்ற அபேட்சகர்கள் எல்லாம் தேசத்துரோகிகள், சர்க்கார் தாசர்கள் என்று தோழர்கள் சத்தியமூர்த்தி குப்புசாமி உபயதுல்லா அண்கோ சொல்லுவது போலவே சொல்ல வந்தார்.

மற்ற தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் போலவும் அவர்களது கூலிகள் போலவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் மற்ற காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகளும் சர்க்கார் தாசர்கள், சர்க்கார் ஏஜண்டுகள் என்று சொல்லி வம்புச்சண்டை இழுக்க வந்தார். அப்படியே சொல்லியும் போட்டார். மற்றபடி எந்த விதத்தில் மற்றவர்களையெல்லாம் விட ஜவஹர்லால் வீரர், சூரர், மகா யோக்கியர் என்று சொல்லே பார்க்கலாம்.

சு.ம.கா:- ஜவஹர்லால் எவ்வளவு தியாகம் பண்ணினவர் என்பதை சிறிதுகூட நினைத்துப் பார்க்காமல் இப்படிப் பேசுகிறாயே இது நியாயமா?

சு.ம.ஜ:- நான் கேட்பதை விட்டு விட்டு என்ன என்னமோ உளறுகிறாய். ஜவஹர்லால் தியாகம் பண்ணினவர் என்றே வைத்துக் கொள். காந்தி தியாகம் செய்யவில்லையா? ராஜேந்திர பிரசாத் தியாகம் செய்யவில்லையா? இவர்களையெல்லாம் விட அதிகமாக ராஜகோபாலாச்சாரியார் தியாகம் செய்ய

வில்லையா? அவர்களை யெல்லாம் நாம் வரவேற்றோமா? ஜவஹர்லாலுக்கு மாத்திரம் என்ன இவ்வளவு சிபார்சு என்பது எனக்கு விளங்கவில்லையே?

சு.ம.கா:- ஜவஹர்லால் சுயமரியாதைக்காரர்கள் கோரும் அறிவு இயக்கவாதி என்பது கூட தெரியாதா? காந்தியும், ராஜேந்திரரும் வருணாச்சிரம வாதிடிகள், மூடநம்பிக்கைக்காரர்கள். ஜவஹர்லால் பகுத்தறிவுவாதி. இதையாவது சு.ம.காரர்கள் கவனித்து இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல் பகிஷ்காரம் செய்துவிட்டார்கள்.

சு.ம.ஜ:- அறிவு இயக்கவாதி என்றதினாலேயே எலக்ஷன் பிரசாரம் செய்து குருடனுக்கும், செவிடனுக்கும், மொண்டிக்கும், மூடவனுக்கும் ஒட்டுப்போடும்படி சொல்லவந்தால் விட்டுவிடவேண்டியதுதானா? அப்படித்தான் ஜவஹர்லால் எந்த விதத்தில் பகுத்தறிவுவாதி?

தகப்பன்எலும்பையும் பெண்ணாதி எலும்பையும் சுமந்து கொண்டுபோய் ஆற்றில் விட்டாரே அதனாலா?

புண்ணியஸ்தல யாத்திரை செய்கிறாரே அதனாலா?

மதுரை மீனாகுடி அம்மனுக்கு சமீபத்தில் போய் கும்பிட்டுவிட்டு வந்தாரே அதனாலா? பழனி பஞ்சாமிர்தம் வாங்கி மூட்டைகட்டிக் கொண்டாரே அதனாலா?

சுதரைஆதரிக்கிறாரே அதனாலா? காந்தியை ஆதரிக்கிறாரே அதனாலா? சட்ட சபைக்குப்போய் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கிறேன் என்கிறாரே அதனாலா? எதில் அவர் பகுத்தறிவுவாதி?

ஏதோ வாயில் மதத்தையும் ஜாதியையும் பற்றி கண்டித்து நாலு வார்த்தை பேசிவிட்டால் புஸ்தகத்தில் எழுதிவிட்டால் அதனாலேயே அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் பகுத்தறிவு வாதிகளாய் விடுவார்களா? பகுத்தறிவு சமதர்மம் என்பதெல்லாம் உங்கள் வீட்டு புறகடையில் முளைத்து இருக்கும் கிள்ளுக்கீரை என்றா நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? அப்படியானால் உலகத்தில் இருக்கிறவன் எல்லோரும் பகுத்தறிவு வாதிகள்தான். ஒவ்வொருவரும் அரிசி பருப்புத்தேடி பக்குவமாய் சமையல் செய்து இலையில் போட்டு பிசைந்து உருட்டி வாயில் போட்டு மென்று தின்கின்றார்களே ஒழிய ஆண்டவன் இருக்கிறான், அல்லா இருக்கிறான் என்று கருதி அவனே நம் வயிற்றை நிரப்பி விடுவான் என்று ஒருவரும் நம்பி மூட நம்பிக்கைக்காரர்களாக இருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜவஹர்லால் மாத்திரம் பகுத்தறிவுகாரர் என்று சொல்லிவிட முடியாது. செய்கையில் காந்திக்கும் மற்ற தலைவர்கள் என்பவர்களுக்கும் மாறாக ஜவஹர்லாலிடம் என்ன பகுத்தறிவு காரியம் இருக்கிறது? அதைச் சொல்லே பார்ப்போம்.

சு.ம.கா:- இப்படிப் பார்த்தால் உலகில் ஒரு மனிதன் கூட பகுத்தறிவுவாதியாய் காணப்படமாட்டான்.

சு.ம.ஜ:- காணப்படாவிட்டால் போகட்டுமே, யாராவது காணப்பட வேண்டுமே என்று எவரையாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது சடங்கா? சாஸ்திரமா? அதற்கு ஆக ஜவஹர்லாலை பகுத்தறிவுவாதி என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமா? சாதாரண அறிவே அவருக்கு எவ்வளவு இருந்தது என்று அவரது சுற்றுப்பிரயாண பேச்சை அலசிப்பாரே! எங்கே போனாலும் பட்டினி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்கின்ற பல்லவி. இதை ஒழிக்க சுயராஜ்யம் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பது அனுபல்லவி. அதற்கு ஆக காங்கிரசுக்காரருக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்கிறது சரணம். இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று பொருத்தமானதா?

சு.ம.கா:- ஏன் இவை நியாயமான பேச்சல்லவா?

சு.ம.ஜ:- எப்படி நியாயமாகும்? முதலாவது யாருக்கு வேலையில்லை? யார் பட்டினி?

பார்ப்பனர்கள் யாருக்காவது வேலை யில்லையா? பெரிய பெரிய சம்பளமுள்ள வேலைகள்தான் அவர்களில் 100க்கு (90 பேருக்கும் இருந்தும்) 100 பேருக்கும் இல்லையே என்கிறார்களே ஒழிய இன்றைக்கும் சகல பார்ப்பனருக்கும் மாதம் 15 ரூபாய்க்கு குறையாத சமையல் வேலை, காப்பிகடை வேலை, கோயில் பூசாரி வேலை, புரோகித வேலை முதல் எத்தனையோ வேலை காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மற்றும் வியாபாரிகள், மில் முதலாளிகள், லேவாதேவிக்காரர்கள், மிராசுதாரர்கள், ஜமீன்தார்கள், வக்கீல்கள், டாக்டர்கள், ஆச்சாரி, குருமார்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியவர்களுக்கு எங்கே பட்டினி? எங்கே வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம்? ஒரு ஆளைக் காட்டே பார்ப்போம். இவர்களில் ஒவ்வொருவனும் அவனவன் யோக்கியதைக்கு மேலும் இருப்பதற்கு மேலும் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறான். அவ்வளவுதானே ஒழிய, யார் பட்டினி? யாருக்கு வேலையில்லை?

படிக்காத மனிதன், கீழ் ஜாதிக்காரன், கைத்தொழிலாளி சரீர்பாட்டாளி ஆகிய இந்தக் கூட்டத்தார்தான் பெரிதும் இன்று வேலையில்லாமலும் ஜீவனத்துக்கு போதுமானது இல்லாமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இது இந்த நாட்டில் மாத்திரமல்ல. எந்த நாட்டிலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. (ரஷ்யாவில் மாத்திரம் இல்லை) அதற்காக ஜவஹர்லாலின் திட்டம் என்ன? சுயராஜ்யம் வந்தால் பட்டினி போய்விடுமா? வெளி தேசத்தார் ஆதிக்கம் போய்விடும்படியான சுதந்திரமே வந்தாலும் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைத்து விடுமா?

இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ஜர்மனி இவை சுயராஜ்ய நாடல்லவா? சுதந்திர நாடல்லவா? அங்கு என்ன நடக்கின்றது? சுயராஜ்ய நாடான அபீசினியாவைப் பார், சுதந்திர நாடான ஸ்பெயினைப் பார், குடி அரசு நாடான சைனாவைப் பார். கண் மூடிக்கொண்டு புஸ்தகத்தை ஒப்புவிக்காதே. பிற்பட்ட வகுப்புக்கும் படிக்காதவனுக்கும் கீழ்ஜாதிக்காரனுக்கும்

ஜவஹர்லாலோ, காந்தியோ, காங்கிரசோ பிரதிநிதியா அல்லது ஜின்னாவோ, ஜஸ்டிஸ் கட்சியோ, அம்பேத்காரோ பிரதிநிதியா எண்ணிப்பாரே.

இதுவரை காங்கிரசினால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட ஆட்கள் யோக்கியதையையும் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்கள் யோக்கியதையையும் நீ அறியாததா? இவைகளை மாற்ற ஜவஹர்லால் என்ன மருந்து கொண்டு வந்தார்.

ஜமீன்தார் பிரதிநிதியா என்ற சு.ம.காரர்களைக் கேட்டார். தரம்புரி ஜமீன்தார் நடேச செட்டியார் வீட்டில் விருந்தினராய் இருந்து சாப்பிட்டு வந்தார். ஜஸ்டிஸ்காரர்களை காங்கிரஸ் விரோதி என்றார். காங்கிரஸ் “துரோகி” டாக்டர் ராஜன் வீட்டுக்குப் போய் பேசிவிட்டு வந்தார். குமாரமங்கலம் ஜமீன்தார் காங்கிரஸ் மெம்பர் லக்ஷப் பிரபு நாடிமுத்துபிள்ளை காங்கிரஸ் மெம்பர், திருநெல்வேலி ஜமீன்தார் குமாரசாமி முதலியார் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள்.

கோவை ராமலிங்கம் செட்டியார், ரத்தினசபாபதி முதலியார், ஆர்.கே. வெங்கடாசலம் செட்டியார், ஆவலப்பட்டி ஜமீன், அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் இவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள்.

போதாக்குறைக்கு புழுத்ததின் மீது மலம் விழுந்த மாதிரி சத்தியமூர்த்தி முதலிய வருணாச்சிரம தர்மிகளும் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் தவிர மற்ற சில சம்பளக்காரர்கள்தான் ஏழை காங்கிரஸ் மெம்பர்கள். ஆகவே தலைவர் சர்வாதிகாரி ஆகியவர்களாக மேற்கண்ட கூட்டத்தார்கள் காங்கிரசுக்குப் போனால் எப்படி பட்டினி ஒழியும்? எப்படி வேலையில்லாக் கஷ்டம் ஒழியும்? நீதான் சொல்லே பார்ப்போம்.

இதிலிருந்தே ஜவஹர்லாலுக்கு பகுத்தறிவு இருந்தால் காங்கிரசுக்கு ஓட்டுக் கொடு ஆள்கள் யோக்கியதையை பார்க்காதே என்று சொல்லி இருப்பாரா? இந்த மாதிரி யோக்கியதை உள்ள காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் பிரச்சாரம் செய்யாதே! என்று சொன்னதில் உனக்கு என்ன வந்து மாட்டிக் கொண்டது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. கேள்வி கேட்டால் கேள்விக்கு பதில் சொல்லத் தெரியாமல் சு.ம. காரர்கள் பொய்யர்கள் என்று கேவலமாய் பேசிவிட்டார்.

இப்பவும் சொல்லுகிறேன். ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் சமதர்ம வீரர்கள் என்கிறேன். தைரியமாய் வருணாச்சிமத்துக்கு விரோதமாய் வேதம் சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமாய் சட்டம் செய்தார்கள். சொத்துரிமையை பிடுங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் செய்து சோம்பேறிகளுடைய சொத்தைப் பிடுங்கி பாடுபடுகிறவர்களுக்கு சொந்தமாக்கி விட்டார்கள். கொஞ்ச அளவுக்காவது இம்மாதிரியான காரியம் துணிச்சலாக செய்து வழிகாட்டி விட்டார்களா இல்லையா?

இதைச் சொல்லியே காங்கிரசுக்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைகிறார்கள், விஷமப்பிரசாரம் செய்கிறார்கள்.

வெங்கிட்டராம சாஸ்திரியார் காங்கிரசை ஆதரிக்கிறார். அவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பொதுவுடமை கட்சி என்று இந்த வாரமும் “இந்து”வில் “மெயிலில்” எழுதினார். யார் சமதர்மவாதிகள் காரியத்தில் சொல்லே பார்ப்போம். உழுபவனுக்குத்தான் பூமி சொந்தமே தவிர பட்டாக்காரனுக்கு சொந்தமில்லை என்று ஒரு சட்டம் செய்வது என்றால் லேசான காரியமா? அதுவும் யாதொரு பிரதிப்பிரயோஜனமும் இல்லாமல் பறி முதல் செய்து விடலாம் என்று சொன்னார்களே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறாய்?

சு.ம.கா:- சரி, மற்றொரு சமயம் பேசலாம். எனக்கு அஜீரணம் போல் வயிற்றைப் பிரட்டுகிறது. வெளியே போய்விட்டு வருகிறேன்.

சு.ம.ஜ:- மகாராஜனாய் போய்விட்டு வா. எலக்ஷன் பிரசாரத்துக்கு வந்த ஜவஹர்லாலை பகிஷ்காரம் செய்ததற்கு எலக்ஷனை அலட்சியமாய் கருதி எலக்ஷனை வெறுக்கும் வீரனான நீ கோவித்துக்கொள்கிறாயே, அதுவும் காந்திக்கும் ராஜேந்திரப் பிரசாத்துக்கும் கருப்புக் கொடியைத் தூக்கித் திரிந்துவிட்டு, அந்த வீரம்தான் எனக்கு சிரிப்பை உண்டாக்குகிறது. போய் விட்டுவா.

குடி அரசு - உரையாடல் - 25.10.1936

சம்பாஷணை

- நாரதர்

ஓர் பார்ப்பனருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் ரெயிலில் போகும் போது நடந்த சம்பாஷணை

(பார்ப்பனர் சாஸ்திரியார், பார்ப்பனரல்லாதார் கந்தையா)

சாஸ்திரியார்:- கந்தையா எங்கு போகிறீர்.

கந்தையா:- அது யார் சாஸ்திரியார்?

சாஸ்திரி:- ஆம், ஆசீர்வாதம் (மார்பிற்கு நேரே உள்ளங்கையை வளைத்துக்கொண்டு)

கந்தையா:- நான் உம்மை ஆசீர்வாதம் கேட்கவில்லை. அது உமக்கே இருக்கட்டும், எது வரைக்கும் பிரயாணம்?

சாஸ்திரி:- என்ன இப்படிச் சொல்லிவிட்டீர்? பிராமணாள் ஆசீர்வாதம் இலகுவில் எல்லோருக்கும் கிடைக்குமா?

கந்தையா:- எனக்குப் பிராமணனென்றும், மற்றவர்களென்றும், ஆசீர்வாதமென்றும், சாபமென்றும் இருப்பதாகவும், அதன் பெயருக்குத் தக்கபடியான ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதாகவும் நம்பிக்கையில்லை. அப்படியிருப்பதெனச் சொல்லுபவர்களையும், நம்புபவர்களையும் நான் பொருட்படுத்துவதுமில்லை.

சாஸ்திரி:- அப்படியானால் இதுவெல்லாம் உலகத்தில் எப்படி தொன்று தொட்டு நடந்து வருகிறது.

கந்தையா:- உலகம் என்று எதைச் சொல்லுகிறீர்? நீர் வசிக்கும் இடத்தையா? மற்றுமுள்ள 5 கண்டங்களின் நிலப்பரப்புகளையும் சேர்த்தா?

சாஸ்திரி:- மற்ற விஷயமெல்லா மெதற்கு? முதலில் நாம் வசிக்கு மிடத்தின் நடப்பைக் குறித்தே சொல்லும் பார்ப்போம்.

கந்தையா:- உலகமே இன்னதென்று அறியாத உமக்குப் பிராமணா ளென்றும், ஆசீர்வாத மென்றும் வீண் ஆராவாரமெதற்கு?

சாஸ்திரி:- நான் என்ன ஒன்றும் அறியாதவனென்று நினைத்துக் கொண்டீரோ?

கந்தையா:- உலகமே அக்கிரகாரத்துக்குள்ளிருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற உம்மோடு ஏன் வீண் வாதம்.

சாஸ்திரி:- என்ன நீர் நம்மை நிரக்ஷரகுஷி என்று நினைத்து விட்டீர் போலிருக்கிறது. நான் இந்த 20, 25 வருஷங்களாக எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு வீடு வாசல், தாய் தகப்பன் முதலியவர்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு தன்னந்தனியாக இருந்து காவிய நாடக அலங்காரம், வியாகரணம், தர்க்கம், மீமாம்சம், வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்திரங்களை சாங்கோபாங்கமாக ஒதி பரீக்ஷையில் முதற்றரமாகத் தேரி பரிசுளும் கூட பெற்று வித்வசிகாமணி என்ற பட்டமும் பெற்றிருக்க இப்படி நினைத்து விட்டீரே.

கந்தையா:- உங்கள் வாசிப்பில் உலகத்துக்கு ஏதாவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா? அது விளங்கும்படியாராவது கற்பித்திருக்கிறார்களா?

சாஸ்திரி:- உலகம் உலகம் உலகத்தையே கட்டியழுகிறீர். உலகத்தைப்பற்றி பூகோள ககோள சாஸ்திரங்களில் விசதமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. அதைப்பார்த்தால் எல்லாம் தெரிந்துவிடும். அதென்ன ஒரு காவியம் வாசிக்கும் சிறுவன் பார்த்தாலும் தெரிந்துவிடும். நீர் அதை ஒரு பிரமாதமாக நினைத்துக்கொண்டு வாதிக்கிறீர்.

கந்தையா:- நான் உமக்குத் தெரியுமா என்றுதானே கேட்டேன். எதிலிருக்கிறது, யாருக்கெல்லாம் தெரியும் என்று கேட்கவில்லையே. நீர் தர்க்க சாத்திரமும், மற்ற சாத்திரமும், சாங்கோபாங்கமாக வாசித்த வித்வசிகாமணியாயிற்றே. இப்படித்தான் உம்ம சங்கதிகளிருக்கும். எதற்காக வீண் வாதம்? போதும் சம்மாயிரும்.

சாஸ்திரி:- என்னைய்யா இருக்க இருக்க மிகவும் கேவலமாக எண்ணி விட்டீர். தர்க்க சாஸ்திரத்தைப்பற்றி உமக்கென்ன தெரியும்? எல்லாவற்றையும் அலட்சியமாக நினைத்து விட்டீரே.

கந்தையா:- உம்முடைய தர்க்கமும், வியாக்யானமும், வேதாந்தமும், காவிய நாடகாலங்காரமும் எனக்கு வேண்டாம். அதையும், அதை வாசித்த உம்மையும் நீரே பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும். எனக்கு அவை ஒன்றும் வேண்டாம்.

சாஸ்திரி:- ஆனால் எதுதான் உமக்கு வேண்டியது?

கந்தையா:- மக்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வை யுண்டாக்கி அவற்றால் சில சோம்பேறிக் கூட்டத்தார் வயிறு வளர்த்து வருவது முதலில் ஒழிந்து, எல்லோரும் ஒரு குடி மக்களென்ற உணர்ச்சியும் ஒற்றுமையும் வளர்ந்து வாழவேண்டும்.

சாஸ்திரி:- ஜாதி பேதமே கூடாதென்கின்றீரா?

கந்தையா:- ஆமாம் (அழுத்தம் திருத்தமாக)

சாஸ்திரி:- ஓ, ஓ! நீர் தற்காலம் கலியின் மகிமையைக் காட்டி மெய்ப்பிக்க பிறந்த பாஷாண்ட மதத்தினரோ! சரி, சரி. உம்மோடு பேசியதற்கும், பார்த்ததற்கும் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளச் சொல்லியிருக்கிறது?

கந்தையா:- எதற்காக?

சாஸ்திரி:- நீங்கள் எல்லோரும் பூர்வ ஜென்மத்தில் சண்டாளர்களாக இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு பார்ப்பனனைப் பார்த்து அவனையும், அவன் கஷ்டப்பட்டு வாசித்தவைகளையும் கேவலமாக நினைப்பீர்களா?

கந்தையா:- நீர் என்னை முன்ஜென்மத்தில் சண்டாளனென்று சொல்லும் சமயத்தில் எனக்குச் சுயமரியாதையும், பலமும், வீரமும் இருக்கும்போது அத்தகைய சொல்லையும் கேட்டு உம்முடைய விஷயத்தில் எனக்குக் கோபம் வராமல் பரிதாபமுண்டாகிறதே, இதற்கென்ன காரணம் எனயோசித்தால் அந்தக்காலத்தில் நீர் எனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்திருக்கலாம். புத்திர வாட்சல்யம் உம்முடைய விஷயத்தில் அனுதாபம் காட்டவேண்டி வருகிறது.

சாஸ்திரி:- என்னடா சூத்திரப்பயலே! என்னைச் சண்டாளனுக்கு மகனென்று சொல்லி விட்டதோடல்லாமல் என் விஷயத்தில் வாட்சல்யமாம், பரிதாபமாம், அநுதாபமாம். நீயா எனக்குத் தகப்பன்?

கந்தையா:- நான் தகப்பனானால் நானிறந்தால் என் சொத்தெல்லாம் உமக்குத்தானே சேரும். நீர் கலியாண மாகாமலிருந்தாலும், காயலானாலும், பட்டினி கிடந்தாலும் அவைகளைப்பற்றி எனக்குத்தானே அதிக கவலை? இப்படியிருக்கிற என் மீது உமக்கேன் இவ்வளவு வருத்தம்? என்னைச் சொன்னது போல் உம்மைச் சண்டாளனென்றும் சூத்திரனென்றும் இழிவையுண்டாக்கும் சொற்களையாவது பேத புத்தியையுண்டாக்கும் பதங்களையாவது சொன்னேனா? எதற்காகப் பொங்கி வழிகிறீர்?

(சாஸ்திரியார் பிறகு தன் குற்றத்தை யுணர்ந்து வருந்துவதாகச் சொல்லி தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்.)

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - உரையாடல் - அக்டோபர் 1936

தீபாவளிப் பண்டிகை

இவ் வருஷத்திய தீபாவளிப் பண்டிகை சமீபத்தில் வரப் போகின்றது. பார்ப்பனரல்லாத மக்களே! என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள்? “அப்பண்டிகைக்கும் எங்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை” என்று சொல்லி விடப் போகின்றீர்களா? அல்லது அப்பண்டிகையைக் கொண்டாடப்போகின்றீர்களா? என்பது தான் “நீங்கள் என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள்” என்று கேட்பதின் தத்துவமாகும். நண்பர்களே! சிறிதும் யோசனை இன்றி யோக்கியப் பொறுப்பின்றி உண்மைத் தத்துவமின்றி சுயமரியாதை உணர்ச்சி இன்றி சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மீது வெறுப்புக் கொள்ளுகின்றீர்களேயல்லாமல் மற்றும் சுயநலப் பார்ப்பனர் வார்த்தைகளையும், மூடப்பண்டிதர்களின் கூக்குரலையும், புராணப் புஸ்தக வியாபாரிகளின் விஷமப் பிரசாரத்தையும், கண்டு மயங்கி அறிவிழந்து ஓலமிடுகின்றீர்களே யல்லாமல் மேலும் உங்கள் வீடுகளிலும், அண்டை அயல்களிலும் உள்ள கிழங்களுடையவும், அழுக்கு மூட்டைகளுடையவும், ஜீவனற்ற தன்மையான “பழய வழக்கம்” “பெரியோர் காலம் முதல் நடந்து வரும் பழக்கம்” என்கின்றதான வியாதிக்கு இடம் கொடுத்துக் கொண்டு கட்டிப்போடப்பட்ட கைதிகளைப்போல் துடிக்கின்றீர்களே யல்லாமல் உங்கள் சொந்தப் பகுத்தறிவைச் சிறிதுகூட செலவழிக்க சம்மதிக்க முடியாத உலுத்தர்களாய் இருக்கின்றீர்கள்.

பணத்தையும், மானத்தையும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செலவழிக்கத் தயாராயிருக்கிறீர்கள். சுதந்தரத்தையும், சமத்துவத்தையும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விட்டுக்கொடுக்க தயாராயிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் உங்கள் பகுத்தறிவைச் சிறிது கூட பயன்படுத்தத் தயங்குகிறீர்கள். அது விஷயத்தில் மாத்திரம் ஏன் வெகு சிக்கனம் காட்டுகின்றீர்கள்? இந்நிலையிலிருந்தால் என்றுதான் நாம் மனிதர்களாவது? பார்ப்பன ரல்லாதார்களில் சில பண்டிதர்கள் மாத்திரம் வயிறு வளர்த்தால் போதுமா? புராணப் புஸ்தக வியாபாரிகள் சிலர் மாத்திரம் வாழ்ந்தால் போதுமா? கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஞானமற்று மானமற்று கால்வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் வகையற்று அலைவதைப் பற்றிய கவலை வேண்டாமா? என்று கேட்கின்றேன்.

புராண கதைகளைப்பற்றிப் பேசினால் கோபிக்கின்றீர்கள்; அதன் ஊழலை எடுத்துச்சொன்னால் காதுகளைப் பொத்திக்கொள்ளுகின்றீர்கள். “எல்லாருக்கும் தெரிந்தது தானே; அதையேன் அடிக்கடி கிளறுகின்றீர்கள்? இதைவிட உங்களுக்கு வேறு வேலை இல்லையா?” என்று கேட்கின்றீர்கள்.

ஆனால் காரியத்தில் ஒரு நாளைக்கு உள்ள 60 நாழிகை காலத்திலும் புராணத்திலேயே மூழ்கி, மூச்சு விடுவது முதல் அதன்படியே செய்து வருகின்றீர்கள். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் புராணப் புரட்டை உணர்ந்தவர்களாவார்களா? புராண ஆபாசத்தை வெறுத்தவர்களாவார்களா? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

பண்டித, பாமர, பணக்கார ஏழைச் சகோதரர்களே! இந்த மூன்று மாத காலத்தில் எவ்வளவு பண்டிகை கொண்டாடினீர்கள்? எவ்வளவு யாத்திரை செய்தீர்கள்? இவற்றிற்காக எவ்வளவு பணச் செலவும், நேரச்செலவும் செய்தீர்கள்? எவ்வளவு திரேகப் பிரயாசைப்பட்டீர்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் நீங்கள் புராணப்புரட்டை உணர்ந்து புராண ஆபாசத்தை அறிந்தவர்களாவீர்களா? வீணாய் கோபிப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? இந்த விஷயங்களை வெளியில் எடுத்து விளக்கிச்சொல்லுகின்றவர்கள் மீது ஆத்திரம் காட்டி அவர்களது கண்ணையும், மூக்கையும், தாடியையும், தலையிரையும் பற்றிப் பேசுவதால் என்ன பயன்? “நீ ஏன் மலத்தில் மூழ்கி இருக்கின்றாய்” என்றால் அதற்கு “நீ தமிழ் இலக்கணம் தெரியாதவன்” என்று பதில் சொல்லிவிட்டால் மலத்தின் துர்நாற்றம் மறைந்து போகுமா?

அன்பர்களே! சமீபத்தில் வரப்போகும் தீபாவளிப்பண்டிகையை பார்ப்பனரல்லாத மக்களாகிய நீங்கள் 1000க்கு 999 பேர்களுக்கு மேலாகவே எப்படிக் கொண்டாடப் போகின்றீர்கள். துணி தேவை இருக்கின்றவர்களும், தேவை இல்லாதவர்களும் பண்டிகையை உத்தேசித்து துணிவாங்குவது என்பது ஒன்று; மக்கள் மருமக்களை மரியாதை செய்வதற்கென்று தேவைக்கும், யோக்கியதைக்கும் மேலானதாகவும், சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஏற்றதல்லாததுவுமான துணிகள் வாங்குவது என்பது இரண்டு; அர்த்த மற்றதும் பயனற்றதுமான வெடிமருந்து சம்மந்தப்பட்ட பட்டாசு வகைகள் வாங்கிக் கொடுத்துவது மூன்று; பார்ப்பனர் உள்பட பலர் இனாம் பிச்சை என்று வீடு வீடாய் கூட்டங்கூட்டமாய்ச் சென்று பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சி பணம்வாங்கி அதை பெரும்பாலும் சூதிலும், குடியிலும், செலவழித்து நாடு சிரிக்க நடந்து கொள்வது நான்கு; இவற்றிற்காக பலர் ஊர்விட்டு ஊர் பிரயாணம் செய்து பணம் செலவழிப்பது ஐந்து; அன்று ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் அமிதமான பதார்த்த வகைகள் தேவைக்கு மிகுதியாகச்செய்து அவைகளில் பெரும்பாகம் கண்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதும் வீணாக்குவதும் ஆறு; இந்தச் செலவுகளுக்காகக் கடன் படுவது ஏழு. மற்றும் இதுபோன்ற பல விஷயங்கள் செய்வதன் மூலம் பணம் செலவாகின்றது என்பதும், அதற்காக கடன்பட வேண்டியிருக்கின்றது என்பதும் பட்டாசு வெடி மருந்து ஆகியவைகளால் அபாயம் நேரிட்டு பல குழந்தைகள் சாவதுமான விஷயங்களொரு புறமிருந்தாலும் மற்றும் இவைகளுக்கெல்லாம் வேறு ஏதாவது தத்துவார்த்தமோ சைன்ஸ் பொருத்தமோ சொல்லுவதானாலும்

தீபாவளி பண்டிகை என்றால் என்ன? அது எதற்காக கொண்டாடப்படுகிறது என்கின்ற தான விஷயங்களுக்கு சிறிதுகூட எந்த விதத்திலும் சமாதானம் சொல்ல முடியாது என்றே சொல்லுவோம். ஏனெனில் அது எப்படிப்பார்த்தாலும் பார்ப்பனியப் புராணக் கதையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டதாகத்தான் முடியுமே ஒழிய, மற்றபடி எந்த விதத்திலும் உண்மைக்கோ, பகுத்தறிவுக்கோ அனுபவத்திற்கோ சிறிதும் ஒத்ததாக இருக்க முடியவே முடியாது. பாகவதம் இராமாயணம், பாரதம் முதலிய புராண இதிகாசங்கள் பொய் என்பதாக சைவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்டாய் விட்டது. கந்த புராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவைகள் பொய் என்று வைணவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாய் விட்டது. இவ்விரு கூட்டத்திலும் பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் பொதுவாக இவையெல்லாவற்றையும் பொய் யென்று ஒப்புக்கொண்டாய் விட்டது. அப்படி இருக்க ஏதோ புராணங்களில் இருக்கின்ற கதைகளைச் சேர்ந்த பதினாயிரக்கணக்கான சம்பவங்களில் ஒன்றாகிய தீபாவளிப் பண்டிகைக்காக மாத்திரம் மக்கள் இந்த நாட்டில் இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு பாராட்டுதலும், செலவு செய்தலும், கொண்டாடுதலும் செய்வதென்றால், அது எவ்வளவு பெரிய **மடத்தனம்** என்பதை வாசகர்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

தீபாவளிப்பண்டிகையின் கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் 3. அதாவது நரகாசுரன், கிருஷ்ணன், அவனது இரண்டாவது பெண்சாதியாகிய சத்தியபாமை ஆகியவைகளாகும். எந்த மனிதனாவது கடுகளவு மூளையிருந்தாலும் இந்த மூன்று பேரும் உண்மையாய் இருந்தவர்கள் என்றாவது அல்லது இவர்கள் சம்மந்தமான தீபாவளி நடவடிக்கைகள் நடந்தவை என்றாவது, அவற்றிற்கும் நமக்கும் ஏதாவது சம்மந்தம் உண்டு என்றாவது, அதற்காக நாம் இந்தமாதிரியான ஒரு பண்டிகை தீபாவளி என்று கொண்டாட வேண்டுமென்றாவது ஒப்புக்கொள்ள முடியுமாவென்று கேட்கின்றோம்.

பார்ப்பனரல்லாதார்கள், தங்களை ஒரு பெரிய சமூகக்காரர்களென்றும் கலைகளிலும் ஞானங்களிலும் நாகரீகங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்றும் தட்டிப்பேச ஆளில்லாவிடங்களில் சண்டப்பிரசண்டமாய்ப் பேசி விட்டு எவனோ ஒரு மூடனோ அல்லது ஒரு அயோக்கியனோ “காளை மாடு கன்றுப் போட்டிருக்கின்றது” என்றால் உடனே “கொட்டத்தில் கட்டி பால் கறந்து கொண்டுவா” என்று பாத்திரம் எடுத்துக்கொடுக்கும் மடையர்களாகவே இருந்து வருவதைத்தான் படித்த மக்கள் என்பவர்களுக்குள்ளும் பாமர மக்கள் என்பவர்களுக்குள்ளும் பெரும்பாலும் காண்கின்றோமே ஒழிய “காளைமாடு எப்படி கன்றுப் போடும்” என்று கேட்கின்ற மக்களைக் காண்பது அரிதாகவே இருக்கின்றது. மற்றும் இம்மாதிரியான எந்த விஷயங்களிலும் கிராமாந்தரங்களில் இருப்பவர்களை விட பட்டணங்களில் இருப்பவர்கள் மிகுதியும் மூடத்தனமாகவும் பட்டணங்களில் இருப்பவர்களை விட சென்னை முதலான பிரதான பட்டணங்களில் இருப்பவர்கள் பெரிதும்

மூட சிகாமணிகளாகவும் இருந்து வருவதை பார்க்கின்றோம். உதாரணமாக தீபாவளி, சரஸ்வதி பூஜை, தசரா, பிள்ளையார் சதுர்த்தி, பதினெட்டு, கிர்த்திகை முதலிய பண்டிகைகள் எல்லாம் கிராமாந்திரங்களை விட நகரங்களில் அதிகமாகவும் மற்ற நகரங்களைவிட சென்னையில் அதிகமாகவும் கொண்டாடுவதைப் பார்க்கின்றோம். இப்படிக் கொண்டாடும் ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் எதற்காக, ஏன் கொண்டாடுகின்றோம் என்பதே தெரியாதவர்களாகவேயிருக்கின்றார்கள். சாதாரணமாக மூட பக்தியாலும், குருட்டுப் பழக்கத்தினாலும் கண்மூடி வழக்கங்களைப் பின்பற்றி நடக்கும் மோசமான இடம் தமிழ் நாட்டில் சென்னையைப் போல் வேறு எங்குமே இல்லை என்று சொல்லி விடலாம். ஏனெனில் இன்றைய தினம் சென்னையில் எங்கு போய் பார்த்தாலும் ஒவ்வொரு வீட்டுத்திண்ணையிலும் சரீரமில்லாத ஒருதலை உருவத்தை மாத்திரம் வைத்து அதற்கு நகைகள் போட்டு பூசுகள் செய்து வருவதும், வீடுகள் தோறும் இரவு நேரங்களில் பாரத இராமாயணக் காலக்ஷேபங்களும், பெரிய புராண திருவிளையாடல் புராணக் காலக்ஷேபங்களும் பொது ஸ்தாபனங்கள் தோறும் சதா காலக்ஷேபங்களும் நடை பெறுவதையும் இவற்றில் தமிழ் படித்த பண்டிதர்கள், ஆங்கிலம் படித்த பட்டதாரிகள், கௌரவப் பட்டம் பெற்ற பெரிய மனிதர்கள், பிரபலப்பட்ட பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் மற்றும் பிரபுக்கள், டாக்டர்கள், சைன்ஸ் நிபுணர்கள், புரபசர்கள் முதலியவர்கள் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கலாம். பார்ப்பனரல்லாதார்களில் இந்தக் கூட்டத்தார்கள் தான் “ஆரியர் வேறு தமிழர் வேறு” என்பாரும் “புராணங் களுக்கும் திராவிடர்களுக்கும் சம்மந்தமில்லை” என்பாரும் தீபாவளி வைணவப் பண்டிகை ஆனதால் சைவனுக்கு அதில் சம்பந்தமில்லை என்பாரும் பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தாருக்கு “நாங்கள் தான் பிரதிநிதிகள்” என்பாரும் மற்றும் “திராவிடர்களின் பழைய நாகரீகத்திற்கு மக்களை அழைத்துச் செல்லவேண்டு” மென்பாரும் பெருவாரியாக இருப்பார்கள். ஆகவே இது போன்ற “படித்த” கூட்டத்தாரிடம் அறிவு, ஆராய்ச்சி சம்மந்தமான காரியங்களை எதிர்பார்ப்பதைவிட, உலக அறிவுடைய சாதாரண மக்களிடம் எதிர்பார்ப்பதும், பிரசாரம் செய்வதும் பயன் தரத்தக்கதாகும்.

உதாரணமாக, ராமேஸ்வர தேவஸ்தானக் கமிட்டியாரின் ஒரு ரிபோர்ட்டில் மக்கள் ராமேஸ்வரத்திற்கு முந்திய வழக்கம் போல் இப்போது யாத்திரைக்கு வருவதில்லை என்றும் அதனால் வரும்படி குறைந்து விட்ட தென்றும், அதுபோலவே திருப்பதி மகந்து அவர்களின் ஒரு வருஷாந்திர ரிப்போர்ட்டில் அவ்வருஷம் திருப்பதிக்கு யாத்திரைக்காரர்கள் மிகக் குறைந்து போய் அதனால் கோவிலுக்கு முந்திய வருஷங்களைவிட பகுதி வரும்படிகூட எதிர்பார்க்க முடியாததாய் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதனாலும், சங்கராச்சாரியார், ஜீயர் முதலிய மடாதிபதிகள் செல்லுகின்ற பக்கங்களில் எல்லாம் முன்போல் வரவேற்பு ஆடம்பரங்களும்

வரும்படியும் இல்லாமல் சீக்கிரம் சீக்கிரமாக சஞ்சாரத்தை முடித்துக் கொண்டு ஊர் திரும்புவதிலிருந்தும் பிராமண மகாநாடுகளும் சமயப் பத்திரிகைகளும் மூட்டை கட்டப்படுவதிலிருந்தும் ஒரு விதத்தில் பாமர மக்களிடை உண்மை உணர்ச்சி பரவி இருக்கின்றதென்பதை உணர முடிந்தாலும், வழிகாட்டிகளென்றும் தலைவர்களென்றும் பொது ஜனங்களின் தர்மகர்த்தாக்களென்றும் படிப்பாளிகள் என்றும் தங்களை சொல்லிக் கொள்ளுபவர்களுள் அநேகமாக சிறிது உணர்ச்சிகூடக் காணாமலிருப்பதால் அவர்களைப்பற்றி நாம் வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

எப்படியானாலும் இந்த வருஷம் தீபாவளிப் பண்டிகை என்பதை உண்மையான தமிழ் மக்கள் திராவிடர்கள் என்பவர்கள் கண்டிப்பாய் அனுசரிக்கவோ கொண்டாடவோ கூடாது என்றே ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்றியும் இத்தீபாவளிக் கதை எவ்வளவு பரிகாசத்திற்கு இடமாயிருக்கிறதென்பதையுணரும் பொருட்டு அதனையும் கீழே தருகிறேன்.

தீபாவளியின் கதைச் சுருக்கம்

ஆதிகாலத்தில் நரகாகுரன் என்று ஒரு அசுரன் இருந்தானாம். அவன் வராக அவதாரத் திருமாலுக்கும் பூமிக்கும் பிறந்தவனாம்.

அவன் தேவர்களை யெல்லாம் பலவாறு தூஷித்து இம்சித்து வந்தானாம்.

தேவர்கள் இதைப்பற்றி அவன் தகப்பனாகிய திருமாலிடம் முறையிட்டார்களாம்.

உடனே திருமால் நரகாகுரனைக் கொல்லுவதாக வாக்களித்தாராம்.

அதற்காக வேண்டி திருமால் கிருஷ்ணனாகவும் பூமி தேவி சத்தியபாமையாகவும் அவதாரமெடுத்து உலகத்துக்கு வந்து நரகாகுரனைக் கொன்று விட்டார்களாம்.

நரகாகுரன் சாகும்போது தான் செத்த தினத்தை உலகத்தார் கொண்டாடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டானாம்.

கிருஷ்ணன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று வாக்களித்தாராம்.

அதற்காகவேண்டி மக்கள் எல்லோரையும் கொண்டாடும்படி கடவுள் செய்து விட்டாராம்.

ஆதலால் நாம் கொண்டாடுகிறோமாம்; அல்லது கொண்டாட வேண்டுமாம்.

இதை நமது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்திப் பார்ப்போம்.

முதலாவது இந்தக் கதை உண்மையாய் இருக்கமுடியுமா?

“எல்லா உலகங்களையும் உண்டாக்கிய நான்முகனைப் பெற்றவரும், உலகங்களையெல்லாம் காத்து வருபவரும் தேவர்கள் தலைவருமாகிய திருமாலு”க்கும் பூமி ‘தேவி’க்கும் (எப்படி குழந்தை பிறக்கும்? பூமி ‘தேவி’ என்றால் உலகம் அல்லவா? அப்படித்தான் பிறந்தவன்) அவன் எப்படி அசுரன் ஆனான்? அத்தகைய மேம்பாடுடைய கடவுளுக்குப் பிறந்தவன் எப்படி தீய செயல்களைச் செய்தான்? அப்படித்தான் செய்தாலும் அவனைப் பெற்றவனாகிய திருமால் தனது மகனைத் திருத்தாமல் ஏன் கொன்றான்? அப்படியிருந்தாலும் தானே வந்துதான் கொல்லவேண்டுமோ? மேற்படி நரகாசுரனைக் கொன்றபோது அவன் தாயாகிய பூமிதேவியும் சத்திய பாமையாகப் பிறந்து உடனிருந்ததாகக் கதை கூறுகிறது. என்னே தாயின் கருணை! இவள்தான் உலகத்தை யெல்லாம் காப்பாற்றுகிறாளாம்! உலக மக்கள் செய்யும் பாவங்களை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுகின்றாளாம்! “பொறுமையில் பூமிதேவிபோல்” என்று உதாரணத்திற்குக் கூட பண்டிதரும் பாமரரும் இந்த “அம்மையாரை” உதாரணமாகக் கூறி வருகின்றனர்! இத்தகைய பூமி தேவியார் தனது மகனைக் கொல்லும்போது தானும் உடனிருக்கவேண்டுமென்று திருமாலைக் கேட்டுக் கொண்டாராம்! என்னே தாயின் கருணை!!

தமிழர்களாகிய நம்மையே அசுரர்களென்றும் ஆரியராகிய பார்ப்பனர்கள் தாங்களே தேவர்களென்றும் கற்பித்துக் கதை கட்டியிருக்கிற தேவ-அசுரப் போராட்டத்தோடு சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற இந்தக்கதையைத் தமிழ் மக்களாகிய நாமே கொண்டாடுகிறோம்! நாமே சிறந்த நாளாகக் கருதுகிறோம்! அந்தோ என் செய்வது? நம்மை ஏமாற்றி நம்மையே பழிக்கும் பார்ப்பனர் கட்டுக்கதையை உண்மையென நம்பி நாமே கொண்டாடி வீண் செலவு செய்வதென்றால் நமது சுயமரியாதையை என்னென்பது? நமது பகுத்தறிவை என்னென்று சொல்லுவது?

புராணங்களில் கண்டபடியே இந்தக் கதையை உண்மையென்று ஒப்புக்கொண்டு தமது பகுத்தறிவையிழந்து இந்தத் தீபாவளியைக் கொண்டாடும் நமது தமிழ் மக்களின் அறியாமையை என்னென்று கூறுவது?

சென்றது போக, இனிமேல் கொண்டாவது தீபாவளியை - அர்த்தமற்ற மூடப்பழக்கத்தை - நம் தலையில் நாமே மண்ணைப் போட்டுக்கொள்ளும் செயலைக்குறித்து ஒரு காசாவது, ஒரு நிமிஷ நேரமாவது செலவு செய்ய வேண்டாமென்று திராவிட மக்களாகிய உங்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

- ஈ.வெ.ரா.

குடி அரசு - கட்டுரை - 01.11.1936

சாஸ்திரியாரே இதற்கு சர்வாதிகாரியாக வேண்டியதில்லை

சுயராஜ்யம் வந்தாலே போதும்

மகா கனம் சாஸ்திரியார் பிரம்மபுரீ ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரி அவர்கள் விழுப்புரம் பேச்சில் நான் சர்வாதிகாரி ஆனால் இன்ன இன்னது செய்வேன் என்று விளக்கியதில் சத்தியத்தைச் சொல்லிவிட்டார். அதற்கு ஆக அவரை நாம் பாராட்ட வேண்டும். தோழர்கள் ஜவஹர்லால் நேரு, ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகிய பார்ப்பனர்களை விட கனம் சாஸ்திரியார் 1000 மடங்கு யோக்கியர் என்று சொல்லலாம்.

எப்படி யெனில் அவர் சர்வாதிகாரியானால் இந்தியாவில் ஒரே மதத்தை ஸ்தாபித்து விடுவேன், வகுப்புரிமையை எடுத்துவிடுவேன், தீண்டப்படாத மக்களுக்கு தனிக்கோவிலும், தனிப் பள்ளிக்கூடமும் கட்டி வைப்பேன், பெண்களுக்கு சம சொத்துரிமை அளிக்கமாட்டேன், ஹிந்தி பாஷையை இந்திய பாஷை ஆக்கி விடுவேன், சமூக சீர்திருத்த சம்மந்தமான காரியம் ஜனங்கள் சம்மதமில்லாமல் செய்யவிடமாட்டேன் என்று கூறி இருக்கின்றார். ஆனால் இதை இப்படியே நிர்வாணமாய்ச் சொல்லாமல் அதற்கு மூடிபோட்டு கழுத்தை மூடிக்குள் வைத்து பேசியிருக்கிறார்.

இந்தக் காரியங்கள் மாத்திரம் செய்ய வேண்டியதானால் சாஸ்திரியார் சர்வாதிகாரியாக ஆக வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதே நமதபிப்பிராயம். தோழர்கள் காந்தியாரும் ஜவஹர்லாலும் கோரும் சுயராஜ்யம் வந்தாலே போதுமானது. எப்படியெனில் இந்தக் காரியங்களுக்காகத்தான் சுயராஜ்யம் கேட்கின்றோம் என்று இருவரும் வெளிப்படையாகவே சொல்லுகிறார்கள்.

வகுப்புத் தீர்ப்பையும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தையும் தேசத்துரோகம் என்று காங்கிரஸ் தலைவரும் மாஜி தலைவரும் சொல்லும் காரணமுமே இதற்கு ஆகத்தான். இதைத்தவிர வேறு எதற்காக என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் காந்தியார் வட்டமேஜை மகாநாட்டில் பேசும்போது “சுயராஜ்யம் கொடுத்தால் வகுப்புவாதத்தை நான் அடக்கிவிடுகிறேன்” என்று சொன்னார். அதுவும் முஸ்லீம்கள் கேட்கும் வகுப்புரிமையை ஒடுக்கி விடுவேன் என்றார்.

தோழர் ஜவஹர்லால் கராச்சியில் “சுயராஜ்யம் வந்தால் அவரவர்கள் ஜாதிபழக்கவழக்கங்கள் காப்பாற்றி கொடுக்கப்படும்” என்று சொன்னார்.

சமூக சீர்திருத்த சட்டங்கள் சட்டசபையில் செய்யக்கூடாது என்று காந்தியார் வெகுநாளானது முன்பே சொல்லி சில மசோதா வாபீஸ் பெற்றாய் விட்டது. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை 500 கஜ ஆழத்தில் புதைக்கவே சுயராஜ்யம் கேட்கின்றேன் என்று தோழர் சத்தியமூர்த்தியும் சிம்லா ரேடியோ முதல் அனேகம் பேச்சில் சொல்லி இருக்கிறார்.

சுயராஜ்யம் வருவதற்குமுன்பே ஹிந்தியை இந்திய பாஷை ஆக்க வேண்டும் என்றும் எல்லா சுயராஜ்யவாதிகளும் சுயராஜ்ய தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

தீண்டப்படாதவர்களுக்கு தனிக்கோவில் தனிப் பள்ளிக்கூடம் கட்டும் வேலையை காந்தியாரும் அரிஜனசேவைக்காரரும் ஏற்று அதற்கு ஆக பொது ஜனங்களிடம் பல லக்ஷ ரூபாய் வசூலித்து வேலை செய்தும் வருகிறார்கள். சிதம்பரத்தில் ஒரு தீண்டப்படாதாரைப்பிடித்தே கோயில் கட்டச் செய்து அதற்கு அஸ்திவாரமும் காந்தியாரே போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்.

ஆகவே இந்தக்காரியங்களுக்கு ஆக சாஸ்திரியார் சர்வாதிகாரி ஆக வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அவருடைய அறியாமை என்றுதான் சொல்லுவோம். அதில்லாமலே இப்போதே சில நடந்து வருகின்றன. சில நடந்தாகி விட்டன. சில சுயராஜ்ய திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுமிருக்கின்றன. இதிலிருந்து பார்ப்பனர் என்றால் தோழர் மாளவியா ஒரு மாதிரி, ஜவஹர்லால் வேறு மாதிரி, ராஜகோபாலாச்சாரியார் மற்றொரு மாதிரி, சாஸ்திரியார் இன்னொரு மாதிரி, சத்தியமூர்த்தி இனியொருமாதிரி இருப்பார்கள் என்று நினைத்தால் நாம் தான் முட்டாள்களாகுவோமே தவிர அவர்களில் யாரும் குற்றவாளியாகமாட்டார்கள். சம்மந்தரும் மாணிக்கவாசகரும் பிறந்த ஜாதியாகிய பார்ப்பன ஜாதி ஆளுக்கொரு விதமாய் இருக்குமென்று அறிவாளி எவன்தான் கருதுவான்? “நரியைப் பரியாக்கி” ராஜாங்கத்தை ஒழித்தவர் மாணிக்கவாசகர். “துண்டுச் சீட்டை எதிர் நீந்தச் செய்து” 8000 சமணர்களை கழுவேற்றியவர் சம்மந்தர். அந்த ஜாதியில் பிறந்த ஜவஹர், ராஜகோபாலாச்சாரி, ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரி, சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்கள் சுயராஜ்யமும் சுதந்திரமும் சம்பாதித்து பார்ப்பனரல்லாதார்களில் தங்களுக்கு அடிமைகளாகவும், கூலிகளாகவும் இல்லாத கோடிக்கணக்கான மக்களை ஒழித்துவிடப் போவதிலும் சாகும்வரை பார்ப்பனரல்லாதார் கூட்டத்தாருக்கு எதிரியாய் இருக்கப் போவதிலும் ஆச்சரியமோ சந்தேகமோ இருக்க முடியுமா? ஆதலால் இவர்கள் எல்லாம் இந்த - பார்ப்பனர்கள் எல்லாம் புண்ணிய ஆத்மாக்கள் அதாவது மகாத்மாவைவிட ஒருபடி மேலான ஆத்மாக்கள் என்று சொல்லப்படுவதில் “பிழை” என்ன இருக்கிறது?

குடி அரசு - கட்டுரை - 01.11.1936

பட்டேல் வருகிறார் பண்பை ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!! ஜாக்கிரதை!!!

பார்ப்பனர் - உஷார்!

தென்னாட்டு மக்களிடம் காங்கிரஸ் பேரால் பணம் வசூலித்து பார்ப்பனப்பிரசாரம்செய்ய அப்பணத்தை பார்ப்பனர்களிடம் ஒப்பிவித்து விட்டுப் போக இம்மாதத்தில் தோழர் பட்டேல் வரப்போகிறாராம். இதுவரை கொடுத்தது போதாமல் இன்னமும் பணம் கொடுத்து ஏமாந்த சோணகிரிகளாகப் போகின்றீர்களா? அல்லது உஷாராய் இருக்கப்போகின்றீர்களா? என்று தமிழ்நாடு பார்ப்பனரல்லாத மக்களைக் கேட்கின்றோம்.

இதுவரை பார்ப்பனர்கள் பல ஆசாமிகளைக் கூட்டிவந்து எத்தனை தடவை எவ்வளவு லக்ஷ ரூபாய் தமிழ்நாட்டில் வசூலித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்துப்பாருங்கள். கல்யாணம், கருமாதி, கோவில், குளம், பண்டிகை, உற்சவம், பூனூல், கர்ப்பாதான முகூர்த்தம், வளகாப்பு, சஷ்டி பூர்த்தி முதலியவைகளுக்கு ஆக என்று அவர்கள் வசூலித்ததைப் பற்றியோ நீங்கள் வலியக் கொடுத்ததைப்பற்றியோ நாம் இங்கு இப்போது பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. அந்த வகையில் தென்னாட்டில் மாத்திரம் 2½ கோடி தமிழ்மக்கள் பல 2½ கோடி ரூபாய்களை பாழாக்கி அவற்றில் பல 2½ கோடிகளுக்கு மேல் பார்ப்பனர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படி செய்கிறார்கள். அது ஒரு புறமிருக்க இப்போது ஒரு புது “சனியன்” காங்கிரஸ், சுயராஜ்யம், தேசியம், சமதர்மம், சுதந்திரம் என்கின்ற பெயர்களில் வருஷா வருஷம் பல லக்ஷம் ரூபாய்கள் பாழாகின்றனவே அதைப்பற்றியே சொல்லுகின்றோம்.

திலகர் நிதி வசூல் செலவு வகைகள் எவ்வளவு தவறுதலான முறையில் நடந்திருந்தாலும் அவைகளை லட்சியம் செய்யாமல் போனாலும் கூட அந்தப் பணங்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டது என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அக்ஷய பாத்திரமெடுத்துக் கொண்டு அலையவேண்டிய பார்ப்பனர்கள் இன்று ஐ.சி.எஸ். ஆனார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன நடந்தது என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

கதருக்கு வசூலித்த பல லக்ஷ ரூபாய்கள் என்ன கதி அடைந்தது? அதனால் கதர் வேஷத்தால் ஊருக்கு நாலு இரண்டு பார்ப்பனர்கள்

முனிசிபாலிட்டிக்கும் ஜில்லாபோர்டுக்கும் மெம்பராகிறார்கள். வேலையில்லாக் கஷ்ட காலத்தில் பல பார்ப்பனர்கள் கதரின் பேரால் வயிறுவளர்த்தார்கள் - வளர்க்கிறார்கள். இதைத் தவிர வேறு என்ன நடந்தது? கதருக்கு பணம் வசூலிப்பதற்கு முன் நமது நாட்டில் கதர் உற்பத்தி ஆகி கதர் பரவி இருந்த அளவில் பகுதியில் பகுதியாவது இன்று கதர் உற்பத்தி ஆயிற்று என்றோ, பரவி இருக்கிறது என்றோ சொல்ல முடியுமா என்று நீங்களே உங்கள் மனதில் கையை வைத்துப்பாருங்கள்.

பிறகு தீண்டாமை விலக்குக்கு பல லக்ஷ ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டது. அந்த பணம் என்ன ஆயிற்று? எலக்ஷன் செலவுக்கும் எலக்ஷனில் பார்ப்பனர் வெற்றி பெறவும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? உதாரணம் வேண்டுமானால் சொல்லுகிறோம்.

வடஆற்காட்டில் தோழர் கல்யாணராம அய்யர் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் சிறு வாத்தியார் வேலையில் இருந்து நீங்க வேண்டியவரானவர். அவருக்கு தீண்டாமை கமிட்டியில் அதைவிட அதிகச் சம்பளம்கொடுத்து நியமித்தார்கள். அவர் வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டுக்கு மெம்பராகவும், மற்ற மெம்பர்களுக்கு பிரசாரம் செய்யவும் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். மற்றும் எத்தனையோ பேர்கள் தேர்தல் பிரசாரம் தீண்டாமை கமிட்டி சம்பளத்தில் செய்தார்கள். இந்த மாதிரி தமிழ்நாட்டிலும் ஆந்திர நாட்டிலும் மலையாள நாட்டிலும் தீண்டாமைக்கமிட்டி சம்பளக்காரர்கள் எத்தனை பேர் எலக்ஷனில் வேலை செய்யாதவர்கள், எலக்ஷனில் நிற்காதவர்கள், வெற்றி பெறாதவர்கள் என்று காங்கிரஸ் கணக்குக்காட்ட முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் ராஜன் தீண்டாமை கமிட்டி பிரசிடெண்டு என்கின்ற ஹோதாவின் தனது செல்வாக்கை எலக்ஷன்களுக்கு பயன்படுத்தி தீண்டாமை விலக்கு கமிட்டி சிப்பந்திகள் எலக்ஷன்களில் பிரசாரம் செய்து பல ஸ்தாபனங்களில் ஸ்தானம் பெற்றார். அவர் காங்கிரசுக்கு “துரோகம்” செய்த காரணத்தால் விலக வேண்டி வந்தாலும் கூட அந்த தலைமை ஸ்தானத்துக்கு மறுபடியும் அவரையே அழைத்தார்கள். அது பயன்படவில்லை. பிறகு மற்றொரு பார்ப்பனர் தான் தோழர் மதுரை வயித்தியநாதய்யர் தலைவராக ஆக்கப்பட வேண்டி இருந்ததே தவிர ஒருபார்ப்பனரல்லாதாரோ தீண்டாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவரோ வர முடியவில்லை. ஏன்? தீண்டாமை விலக்குக்குக் காந்தியார் வசூலித்த பணம் பார்ப்பனருடையது என்கின்ற எண்ணமா அல்லது 10-ல் ஒரு பாகமாவது பார்ப்பனர் பணம் அதில் இருக்கிறது என்கின்ற எண்ணமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

விஷயம் தீண்டாமை விலக்குதல்

தீண்டாமைக்கு காரணஸ்தர்கள் பார்ப்பனர்கள்.

தீண்டாமையால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் பார்ப்பனரல்லாதார்கள்.

பணமும் பார்ப்பனரல்லாதாருடையது.

அந்த கமிட்டிக்கு தலைவர்கள் எல்லாம் பார்ப்பனர்கள்.

அந்த வேலை செய்யும் சம்பள சிப்பந்திகள் பெரிதும் பார்ப்பனர்கள்.

இந்த உண்மை அறிந்தபிறகு கூட தீண்டாமை விலக்குப் பணம் நாணயமான தத்துவத்தின்மீது யோக்கியமான முறையில் செலவழிக்கப் படுகின்றது என்று எந்த மூடன்தான் ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? இது ஒரு புறமிருக்கட்டும்.

1920-ம் வருஷம் முதல் 1936-ம் வருஷம் வரை காங்கிரசும் அரிஜன கமிட்டியும் 30, 40-லக்ஷம் ரூபாய்களும் தீண்டாமை விலக்குக்காக செய்த வேலையின் பலனாக சில பார்ப்பனர்கள் அரசியலில் விளம்பரமும் ஸ்தாபனங்களில் ஸ்தானங்களும் பெற்றதல்லாமல் தீண்டாமை விலக்குக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்று கேட்கின்றோம். கிறிஸ்தவனாகவும் முஸ்லீமாகவும் ஆனவர்களில் சிலருக்கு தீண்டாமை விலகிற்று என்பதல்லாமல், ஜஸ்டிஸ் கட்சி அரசியல் ஆதிக்கத்தின் பயனாய் சட்ட மூலமாய் சில கொடுமைகள் நீங்கப்பட்டது என்பது அல்லாமல் மற்றபடி ஏற்பட்ட நன்மை என்ன என்று பார்ப்பனர்களையும் அவர்களது கூலிகளையும் கேட்கின்றோம்.

இனி இப்போதும் தேர்தலுக்கு ஆக பணம் வசூலிப்பதென்றால் என்ன செய்வதற்கு ஆக? பார்ப்பனரல்லாத மக்களிடம் தேர்தலுக்கு பணம் வசூல் செய்து பார்ப்பனர்களை அவர்கள் உரிமைக்கு மேல் 100-க்கு 400, 500 பங்கு அதிகமான பார்ப்பனர்களை நிறுத்தி சட்டசபை, ஸ்தல ஸ்தாபன சபை ஆகியவைகளை பார்ப்பன சபை, பார்ப்பன ஆதிக்க சபை என்று ஆக்குவதற்கு அல்லாமல் வேறு எதற்கு ஆக பணம் பயன்படுத்தப் போகிறது என்று கேட்கின்றோம்.

உதாரணமாக சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு பார்ப்பன ஜன சமூக எண்ணிக்கைப்படி, 2 கவுன்சிலர்கள்தான் பார்ப்பனர்கள் வரலாம். பொதுப் பணத்தை கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதின் பயனாய் தீண்டாமை விலக்குக் கமிட்டி மெம்பர்களும் சிப்பந்திகளும் வந்து பிரசாரம் செய்ததின் பயனாய் 40 ஸ்தானங்களில் 11 ஸ்தானங்கள் பார்ப்பனர்கள் அடைந்து விட்டார்கள்.

இந்தப் பார்ப்பனர்களில் பலர் எப்படி ஓட்டர் லிஸ்ட்டுக்கு வந்தார்கள் என்பதே கண்டுபிடிக்கமுடியாத காரியம். அப்படிப்பட்ட யோக்கியதை உடையவர்கள் வந்து விட்டார்கள். ஊர் ஆட்சி செய்ய என்பது ஒருபுற மிருந்தாலும் போதாக்குறைக்கு ஆல்டர் மென் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்படும் 5 ஸ்தானங்களுக்கும் 2½ பார்ப்பனர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படப் போகிறார்களாம். அதாவது தோழர்கள் சத்திய மூர்த்தி அய்யர், பிரகாசம் பந்துலு, முத்துலக்ஷ்மி

ரெட்டியார், மற்றவர்கள் யாகூப் ஹாசன் சாயபு, மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஆகிய இருவர்கள் தானாம். ஆகவே கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் பார்ப்பனர் ஏகபோகமாகவும் அதிகமாகவும் ஆதிக்கம் செலுத்தப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதெல்லாமல் வேறு எதற்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது என்று பாருங்கள். இந்த நிலையில் மறுபடியும் பணம் வசூல் செய்யவும் அதை தேர்தலுக்கு பயன்படுத்த பார்ப்பான் வசம் ஒப்படைக்கவும் தோழர் பட்டேல் அவர்கள் வருகிறார் என்றால் ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!! ஜாக்கிரதை!!! என்று எச்சரிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 01.11.1936

கார்ப்பரேஷன் தேர்தலில் பார்ப்பனர் வெற்றி

சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் நடந்து முடிவும் வெளியாகிவிட்டது. காங்கிரசுக்கு 27 ஸ்தானமாம். அப்படியானால் மீதி எல்லாம் ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கே என்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி கார்ப்பரேஷன் பொதுத் தேர்தலில் தோல்வியடைந்து விட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காங்கிரஸின் வெற்றி உண்மையான வெற்றியா அல்லது மற்ற வெற்றிகளைப் போல் வெறும்கொட்டை எழுத்துச்சேதி வெற்றியா என்பது ஒரு புறமிருந்தாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு நல்ல வெற்றி என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

எழுவானாலும் கல்யாணமானாலும் புரோகிதனுக்கு பலன் (வரும்படி) ஒரே மாதிரிதான் என்பது போல் பொய் வெற்றியானாலும் மெய் வெற்றி யானாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு 11 ஸ்தானம் கிடைத்து விட்டது. ஆதலால் அவர்களுக்கு தேர்தலின் அரசியல் பின் விளைவு எப்படியானாலும் கவலைப்படத்தக்க காரியம் ஒன்றுமில்லை.

பார்ப்பன சமூகம் 100-க்கு 3 பேர் வீதம் ஜனத்தொகை கொண்டது. ஆதலால் அவர்கள் 40 ஸ்தானங்களில் 1½ ஒண்ணரை ஸ்தானத்துக்கே அருகதையுடையவர்கள். ஆனால் காங்கிரசு, தேசியம், சுயராஜ்யம் என்ற கூப்பாடுகளின் பயனாய் 11 ஸ்தானங்களுக்கு குறையாமல் பெற்றுவிட்டார்கள். இந்த எண்ணிக்கை 100-க்கு 25 வீதத்துக்குமேல் ஆகின்றது. இனி நடக்கப்போகும் ஆல்டர் மென் தேர்தலிலும் 5-க்கு 3 வந்தே தீருவார்கள். எனவே பார்ப்பனர்கள் கூண்டோடு காங்கிரஸ், தேசியம், சுயராஜ்யம் என்று கத்துகிறார்கள் என்றால் பலனில்லாமல் வீணாகக் கத்தவில்லை. நல்ல அதுவும் அவர்களுடைய சமூக லாபத்தையே எதிர்பார்த்துத் தான் கத்துகிறார்கள் என்பதை இதிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஆகையால் அவர்களை நாம் முட்டாள்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பார்ப்பனரல்லாதார் அவர்களுடன் சேர்ந்துபின் தாளம் போடு கின்றார்களே அந்த முட்டாள்தனத்தைப் பார்த்துதான் நாம் கவலைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பார்ப்பனரல்லாதார்களில் பார்ப்பனர்களுக்கு ஓட்டுச் செய்பவர்கள் ஒரு சமயம் மூடர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் வெற்றிபெற பிரசாரம் செய்தவர்களிலும் பத்திரிகையில் எழுதினவர்களிலும் பார்ப்பனரல்லாதாராக இருந்தவர்கள் எல்லோரும் முட்டாள்கள் என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது.

அவர்களில் பெரும்பாலோர் பார்ப்பனக் கூலிகளாகவும் சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து வயிறு வளர்த்துத் தீரவேண்டிய ஈன நிலையில் இருந்தவர்களாகவும்தான் இருந்திருக்க வேண்டுமே ஒழிய மூடர்கள் அல்ல. மற்றபடி இவர்கள் கூலிகள் அல்லாமல் சுதந்திரவாதிகளாகவோ உண்மையான தேசியவாதிகளாகவோ இருந்திருப்பார்களேயானால் தேர்தலுக்கு அபேட்சகர்களை தெரிந்தெடுத்து ஆட்களை நிறுத்தும்போதே இவர்கள் “ஏன் இத்தனை பார்ப்பனரல்லாதாரைப் போடவில்லை?” என்றோ, “ஏன் இத்தனை பார்ப்பனர்களைப் போடுகிறீர்கள்?” என்றோ ஏன் கேட்டிருக்கக் கூடாது?

இந்த பிரசாரப் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் பத்திரிகைப் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் பார்ப்பனர்-பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி என்பதே இல்லாத அவ்வளவு பெரிய “தேசியவாதிகள்” என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? அவரவர்கள் இஷ்டம் போல் ஏதாவது ஒரு காரியம் ஆகாத காலங்களில் அவரவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் மரியாதைகள் கிடையாமல் போன காலங்களில் இவர்கள் பார்ப்பனர்-பார்ப்பனரல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சி கொண்டும் உணர்ச்சியைக் கிளப்பி விட்டும் எழுதி கிளர்ச்சி செய்யவில்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே கூழுக்கு கவி பாடுகிற முறையில் தங்கள் சமூக உணர்ச்சியை விற்று இருக்கிறார்கள் என்பதல்லாமல் வேறு தகுந்த பார்ப்பனரல்லாதார் கிடைக்கவில்லை என்கின்ற காரணமா என்று வாசகர்களையே யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

இதைப்பற்றி நாம் அதிகமாக கவலைப்பட இடமில்லை.

ஏனெனில் நம் நாட்டின் வாழ்க்கை நிலை இவ்வளவு தூரம் எட்டிவிட்டது. வாழ்க்கையின் சூத்திரக்கயிறு பார்ப்பனர்களிடம் சிக்கிவிட்டது.

ஆனால் இவற்றை உணர்ந்த சென்னை ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களில் சிலரின் யோக்கியதை இதைவிட மோசமாய் இருந்ததே இந்தத் தேர்தலின் முடிவுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

சென்னை ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தோழர்களுக்கு சகல உத்தியோகமும் வேண்டும், கட்சிக்காக பொதுவில் ஒரு காசும் செலவழிக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவோடு அல்லாமல் முதல்தர கோழைகளாகவும் இருப்பார்கள். பிரசாரம் செய்வது என்றால் அவர்களுக்கு வேப்பங்காயைப்போல் தோன்றும். காந்தியைப்பற்றியோ காங்கிரசைப்பற்றியோ வேறு யாராவது குறைகூறிப் பேசினாலும் தங்களுக்கு ஒட்டு கிடைக்கமாட்டாதே, “பாவம்” வந்துவிடுமே என்று பயப்படும் வீரர்கள். இப்படிப்பட்ட கட்சி “பிரமுகர்கள்” வெற்றி பெறுவது என்றால் வெற்றி பெற்றால்தான் ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்குமே ஒழிய தோல்வி பெறுவதில் ஆச்சரியமிருக்க இடமேது என்று கேட்கின்றோம்.

தமிழ்நாடு மத்திய பிரசாரக் கமிட்டியார் எவ்வளவோ அசௌகரியத்துடன் ஊர் ஊராய்ச் சுற்றி பிரசாரம் செய்துவிட்டு சென்னை நகர பிரசாரத்துக்கு

வந்திருந்த காலத்தில் அவர்களை ஏன் என்று கேட்க சென்னை ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் மீ 500, 1000, 5000 சம்பளம் பெற்ற, பெற்று வருகிற “தியாகிகள்” ஒருவராவது தங்கள் தலையைக் காட்டிக் கொள்ளக் கூட இஷ்டப்படவில்லை. சென்னை பொது பாமர மக்களுக்கிருந்த கவலையும் ஆத்திரமும் இந்த பிரமுகர்களுக்கு சிறிது கூட இல்லாமல் போய்விட்டது.

இதை நாம் எழுதுவது பிரசாரக்கமிட்டியை மரியாதை செய்யவில்லை என்பதற்கு ஆக அல்ல. ஆனால் பிரசாரத்தில் சென்னை ஜஸ்டிஸ் பிரமுகர்களுக்கு அதாவது சட்ட சபை மெம்பராகவும் கார்ப்பரேஷன் மெம்பராகவும் மந்திரிகள் காரியதரிசிகள் ஆகவும் இருந்து பயன் அனுபவித்தும் அனுபவிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆசையைக் கொண்டும் இருக்கும் பெரியார்களின் தன்மை எப்படிப்பட்டது என்பதையும் இப்படிப்பட்டவர்கள் எப்படி வெற்றி பெறக் கூடும் என்பதையும் இவர்கள் சம்மந்தம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும்கட்சி எப்படி உறுப்படி ஆகும் என்பதையும் பொது ஜனங்கள் அறியும் பொருட்டே எழுதுகிறோம். கட்சி தலைவர் மீது குற்றம் இல்லை தான். அவர் எலக்ஷன் செலவுக்கும் சுமார் (10000) பத்து ஆயிரம் ரூபாய்வரை செலவுக்கு கொடுத்தும் இருக்கலாம். ஆனால் எலக்ஷன் சமயத்தில் பணத்தை செலவு செய்து கொண்டு ஏதோ 2, 4 கூட்டம் போட்டு பேசுவதால் பணத்துக்கு கணக்கு காட்டுவதால் எலக்ஷன் காரியம் நடந்து விடுமா என்று கேட்கின்றோம். வீடு நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டு எரியும் போது கிணறு வெட்ட ஆரம்பித்தால் என்ன பயன் ஏற்படுமோ அதுபோல் தான் எலக்ஷன்போது பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பிக்கும் காரியமாகும். சட்டசபை எலக்ஷன் தினத்து அன்றுதான் தினசரியும் வெளிவரலாம் போல் இருக்கிறது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு இன்று உள்ள பலம், செல்வாக்கு, அதன் பலன் அறியும் தன்மையுள்ள மக்கள் முதலியவை எல்லாம் சென்னை தவிர மற்ற வெளியிடங்களில் உள்ள நிலையை அனுசரித்துத்தானே ஒழிய மற்றப்படி சென்னையைப் பொறுத்த வரை அங்குள்ள ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரமுகர்கள் பார்ப்பனர்களை யோக்கியர்களாக்கிவிடக் கூடியவர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதற்கு வருந்துகிறோம். ஏனெனில் பார்ப்பனர்கள் சகலத்தையும் விற்று தங்கள் ஜாதிக்குப் பாடுபடுகிறார்கள் என்றால் சென்னை ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரமுகர்கள் பலர் சகலத்தையும் விற்று தங்கள் குடும்பங்களுக்கு மாத்திரம் பாடுபடுபவர்கள் என்று சொல்ல வெட்கப்படுகிறோம்.

இவைகளையெல்லாம் யோசிக்கும்போது சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் தேர்தலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வி அடைந்தது என்கின்ற முடிவு அனுபவத்தில் உண்மையாய் இருக்குமானால் நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டியதே தவிர துக்கப்பட இடமில்லை. ஏனெனில் சென்னைத் தோழர்களுக்கு சட்டசபை தேர்தலுக்காவது இது ஒரு நல்ல பாடம் ஆகலாம் என்கிற ஆசை காரணமாகவேதான்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 01.11.1936

எப்படியெனில் மேலே குறிப்பிட்ட அதாவது அறிவுக்கும் அனுபவத்துக்கும் முன் பின் நடப்புக்கும் சரிப்படாததான கொள்கைகளையோ திட்டங்களையோ காங்கிரஸின் திட்டமாய் கொண்டதால் மேல்படி இரு சமூகத்தில் இருந்தும் தங்கள் சமூகத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் யோக்கியமும் உண்மை உழைப்பும் உள்ள மக்கள் காங்கிரஸில் சேர முடியாமல் போய்விட்டதுடன் அந்தக் காரணத்தால் அவ்விரு ஸ்தாபனத்தையும் ஸ்தாபனத் தலைவர்களையும் அவர்களது கொள்கைகளையும் குறை கூறி அழிக்கவோ தடுக்கவோ விஷமப் பிரசாரம் செய்யவோ பார்ப்பனருக்கு அனுகூலம் ஏற்பட்டது.

கதர்

ஆகவே அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளில் - திட்டங்களில் ஒன்றாகத்தான் இன்று கதர் இருந்து வருகிறது. “கதர்-சுயராஜ்யத்திற்கு வழி, தேச பக்தர்களுக்கு அறிகுறி, ஏழைகளுக்கு ஆதரவளிப்பது, இந்திய பொருளாதாரத்துக்கு ஆஸ்பதமானது, குடிசைத் தொழிலில் சிறந்தது, இந்தியர்களுக்கு வரப்பிரசாதமான பொக்கிஷம்” என்பது முதலிய பல காரணங்கள் கதருக்கு சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

இவை தவிர அதில் ஆத்மீக சம்மந்தமான பல கருத்துக்கள் இருப்பதாகவும் காந்தியாரால் சொல்லப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. என்னவெனில் “மன சாந்திக்கும் ஆத்மா மோக்ஷமடையவும் சத்தியத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படவும்” என்பவை போல் அனேக தத்துவார்த்தங்களும் கதருக்கும் ராட்டினத்துக்கும் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

1920-ம் முதல் 1936-ம் வருஷம் வரை இந்த 16 வருஷ காலமாக கதருக்கு செய்யப்பட்ட பிரசாரமும் அதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணமும் நிர்ப்பந்தமாக மக்களுக்குள் கதரை புகுத்துவதற்கு செய்யப்பட்ட காங்கிரஸ் சட்டதிட்டங்களும் எவ்வளவு என்பதை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

காங்கிரஸ்காரருக்கு கதர் முக்கிய சின்னமென்றும் கதர் கட்டாதவர்கள் ஏழைகளின் நண்பர்கள் அல்லவென்றும், கதர் கட்டினவர்கள்தான் தேச பக்தர்கள் என்றும் மற்றவர்கள் தேசத்துரோகி என்றும் சொன்னது மட்டும் போதாமல் காங்கிரஸ் தேர்தலுக்கு நிற்கவும் காங்கிரஸ் தேர்தலுக்கு ஓட்டுக் கொடுக்கவும் கதர் கட்டினால்தான் அருகதை உண்டு என்றெல்லாம் கூட நிபந்தனைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இவ்வளவும் நடந்தும் இன்று கதரின் நிலை என்ன என்பதுதான் இப்போது யோசிக்கத்தக்கதாகும்.

1920 முதல் 1936-ம் 16 வருஷ காலத்தில் மேல் கண்ட இவ்வளவு முயற்சிகள் செய்த பின்பும் இன்று கதரின் தத்துவத்தில்

காங்கிரசுக்காரர்களுக்குள் ஒரே அபிப்பிராயம் இருப்பதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. காங்கிரசுக்காரர்களுக்குள் ஒரே அபிப்பிராயம் இல்லாவிட்டாலும் காங்கிரஸ் தலைவர் என்பவர்களுக்குள்ளாகவே ஒருமனப்பட்ட அபிப்பிராயம் இல்லை. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்களுக்குள் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு உயிர் மூன்று சரீரமாய் விளங்குவதாகக் கருதப்படும் தோழர்கள் காந்தியார், ஜவஹர்லால் நேரு, ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகிய மூன்று பேருக்குமே கதரைப் பற்றியும் கதரின் முக்கிய தத்துவத்தைப்பற்றியும் ஒரு மனப்பட்ட அபிப்பிராயம் இல்லை என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை.

காந்தியார் அபிப்பிராயத்துக்கும் பண்டிதர் ஜவஹர்லால் அபிப்பிராயத்துக்கும் கதரைப் பற்றி ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத கருத்துக்கள் இருந்து வருகின்றன. பண்டிதர் “கதர் பொருளாதார பிரச்சினையை தீர்த்துவிடாது, ஏழ்மையை ஒழித்து விடாது” என்று சொல்லுவதோடு யந்திரங்களை பஹிஷ்கரிக்க முடியாது என்று ஸ்பஷ்டமாக சொல்லி வருகிறார். ஆனால் தற்காலம் ஏழைகளுக்கு பயன்படலாம் என்று சந்தேக பாஷையில் ஒரு வார்த்தை சொல்லி காந்திக்கு நல்ல பிள்ளை ஆகிறார். ஆச்சாரியார் அவர்களோ காந்தியாருக்கும் ஜவஹர்லாலுக்கும் நடுவில் நிற்கிறார். அதாவது கதரே ஏழைகள் கஷ்டத்தை போக்கவோ பொருளாதாரத்துறை கஷ்டத்தை நீக்கவோ முடியாது என்கிறார். அதோடு மாத்திரமல்லாமல் புதுப்பாளையம் ஆச்சிரம கதர் தொண்டுக்கு வேறு ஆள் வைத்து கைநழுவ விட்டு விட்டு சென்னைக்கு போய்விட்டார்.

இவர்கள் மூவர் நிலையோ மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் நிலையோ, மற்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் நிலையோ எப்படியோ இருக்கட்டும். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டே நாம் கதரை மறுக்கவில்லை. பொதுப்பட பொருளாதாரத்தையும் தேசத்தையும் உத்தேசித்தே கதரின் யோக்கியதை என்ன என்பதைப்பற்றி சற்று விவரிப்போம்.

இந்தப் பத்து பதினாறு வருஷத்துக்கு முன் இருந்ததைவிட இன்று விலையிலோ துணியின் நயத்திலோ அல்லது அதன் வாளிப்பிலோ எதிலாவது கதர் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறதா? அல்லது அதை ஆதரிக்கிற மக்களோ பாவிக்கிற மக்களோ அதிகமானார்களா? அதன் உற்பத்தியாவது செலவாவது அதிகரித்ததா? என்று பார்ப்போமானால் ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னேறவில்லை என்பதோடு அது முன் இருந்த நிலையில் கூட இல்லாமல் பின்னடைந்து விட்டது - பின்னடைந்து வருகிறது என்று கூட சொல்லலாம். அப்படி இருக்க இப்போது இவ்வளவு அனுபவத்துக்குப் பின்னும் இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியான காலத்தில் இவ்வளவு முன்னேற்றமான விஞ்ஞான வேகத்தில் இன்றும் மக்களை கதர் வாங்கி கட்ட வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்வதின் கருத்து என்ன என்று கேட்கின்றோம்.

தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதில் “கொஞ்சமாவது கதர் வாங்கி நாட்டு ஏழை மக்களுக்கு அன்னமளியுங்கள்”.

“மகாத்மாஜி தேசத்துக்கு அளித்த நிகரற்ற பொக்கிஷம் கதர்.”

“கதர் தான் காங்கிரஸ் ஒற்றுமைக்கு அறிகுறி.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“கொஞ்சமாவது கதர் வாங்குங்கள்” என்று சொல்லுவதிலிருந்து கதர் வாங்குவது இப்போது எவ்வளவு தூரம் நிறுத்தப்பட்டுப் போயிற்று என்பது ஒரு அளவுக்கு விளங்கும்.

மற்றப்படி “கதர் தேசத்துக்கு நிகரற்ற பொக்கிஷம்” என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்பது விளங்கவில்லை.

அர்த்தசாஸ்திரப்படி பொருளாதாரப்படி கணக்கு பார்த்தால் கதரால் எவ்வளவு பொருள் நஷ்டம் என்பது விளங்கும்.

முதலாவது பஞ்ச விஷயத்தில் பார்ப்போமானால் கதர்த்துணி எத்தனை கெஜம் உற்பத்தி ஆகிறதோ அத்தனை கெஜ எடைக்கும் சரிபகுதி பஞ்ச வீணாகிறது என்பதை காங்கிரஸ் பக்தர்களோ காங்கிரஸ் பொருளாதார நிபுணர்களோ சிறிதும் கவனிப்பதில்லை.

சர்க்காருக்காவது யோக்கியப் பொறுப்பு இருக்கும் பட்சம் கதர் உற்பத்திக்கு 144 போட்டோ அல்லது கிரிமினல் கோடில் ஒரு விதி விதித்தோ கதர் உற்பத்தியை அடக்கி மூலப்பொருள் நாசமாவதை நிறுத்தி இருப்பார்கள்.

நமது சர்க்காரார் நீதியைக் கொண்டு ஆட்சி புரிவதைவிட மக்களின் முட்டாள்தனத்தையும் அயோக்கியத்தனத்தையும் அனுமதித்துக் கொண்டு நடத்துவதே சுலபம் என்று கருதுவதாக இருப்பதால் இம்மாதிரி நாட்டு மூலப்பொருள் பாழாவதை அனுமதித்து வருகிறார்கள். பருத்திச்செடி பிடுங்குவதற்கு சிறிது நாள் தாமதப்பட்டு விட்டால் அதற்கு தண்டனை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் பருத்தியில் பூச்சி விழுந்து மற்ற பயிர்களைக் கெடுத்து பஞ்சின் உயர்வைக் கெடுத்து விடுகிறது என்கின்ற காரணம் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால் கதர்க்காரர்கள் கதர் உற்பத்திசெய்வதால் சாதாரண காடாத்துணிக்கு 10 கஜத்துக்கு முக்கால் ராத்தல் அல்லது ஒரு ராத்தல் பஞ்சு பிடிப்பதாய் இருந்தால் கதர்த்துணிக்கு 10 கஜெத்துக்கு மூன்று ராத்தல் முதல் 4 ராத்தல் பஞ்சு பிடிக்கின்றது. இதனால் ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கான பஞ்சு கதருக்கு தேவை இருப்பதால் இப்போது காங்கிரசுக்காரரால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கதரின் மூலம் எவ்வளவு ராத்தல் பஞ்சு நாசமாகின்றது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி பொது மக்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஒரு 5 முழ நீளமும் மூன்று முழ அகலமும் உள்ள கதர்வேஷ்டி 1 ராத்தல் இடை இருக்குமானால் காடா வேஷ்டியானால் ½ ராத்தலுக்கு உள்ளாகவே இடை இருக்கும். ஆதலால் ஒவ்வொரு வேஷ்டிக்கும் ½ ராத்தல் பஞ்சு நாசமாவதன் மூலம் பஞ்சு நாசமல்லாமல் வாங்குபவருக்கு விலை ஒரு கெஜத்துக்கு 4 அணாவுக்கு மேலாகவே நஷ்டமாகிறது.

துணியின் யோக்கியதையோ காடா 6 மாதத்துக்கு வந்தால் கதர் 3 மாதத்துக்குத்தான் வரமுடிகிறது.

விலையின் தன்மையோ காடா கெஜம் 3 அணா. ஆனால் கதர் கெஜம் 8 அணா 9 அணா ஆகிறது.

வேலையின் சுளுவோ மில் நூல் கெஜம் 0-0-6 பைசாவுக்கு நெய்யப்பட்டால் கதர் நெய்ய கெஜத்துக்கு 2 அணாவுக்கு மேல் கொடுக்க வேண்டி வருகிறது. அப்படிக் கொடுத்தாலும் நெய்பவனுக்கு வேலை கஷ்டம் கூலி குறைவுதான் ஏற்படுகிறது.

இத்தியாதி கஷ்ட நஷ்டங்களுடன் கதர் நெய்வதிலும் வாங்கிக் கட்டுவதிலும் பயன் என்ன என்பதை யாராவது விளக்கி இருக்கிறார்களா?

கிராமத்தில் வேலையில்லாமல் இருக்கும் ஏழைகளுக்கு தினம் முக்காலணா கூலி கிடைக்கிறதாம். கிராமத்தில் வேலையில்லாமல் இருக்கும் ஏழைகளுக்கு தினம் 9 பைசா கூலி கிடைக்க எத்தனை டன் பஞ்சை நாசமாக்குவது என்பதையும் 3 அணா துணிக்கு 9 அணா விலை கொடுத்து வாங்குவதன் மூலம் வாங்குபவர்கள் எத்தனை லக்ஷ ரூபாய் நஷ்டப்படுவது என்பதையும் சிறிதாவது யோசிக்க வேண்டாமா என்று கேட்கின்றோம்.

கதர் வரப்பிரசாத பொக்கிஷம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? யாருக்கு பொக்கிஷம்? என்று யோசித்தால் சில ஆசாமிகள் அதாவது தேச பக்தர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரியும் சோம்பேறி வகுப்பாருக்கு கதரின் பேரால் ஆளுக்கு 20, 30, 40, 50, 100 என்பதாக மாதச் சம்பளமும் பார்ப்பணர்களுக்கும் அவர்களது கூலிகளுக்கும் ஒட்டு வாங்கிக் கொடுக்க அடிமைச் சிப்பந்திகளும் தாராளமாய் கிடைக்கும்படியான பொக்கிஷமே அல்லாமல் மற்றபடி பொது மக்களுக்கோ வாங்குபவருக்கோ, நெய்பவருக்கோ, தேசத்துக்கோ, பொருளாதாரத்துக்கோ, மூலப் பொருளுக்கோ என்ன பொக்கிஷம் என்று கேட்கின்றோம்.

இதுவரை கதருக்கு செலவழித்த கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொண்டு 5, 5 லக்ஷ ரூபாய் சுமாரில் 20 மில்கள் கட்டி இருக்கலாம். அவைகளில் இன்று கதர் நூற்பவருக்கு தினம் 0-0-9 ஒன்பது பை கொடுக்கும் 10000 ஆட்களுக்கோ அல்லது 20000 ஆட்களுக்கோ நூற்கும் வேலை கொடுப்பதை விட தினம் 4 அணா முதல் 12 அணா வரை கூலி கொடுக்கும் படியான சுமார் 20 ஆயிரம் ஆட்களை நியமித்து அவர்கள்

மூலம் குடும்பத்துக்கு 5 ஜீவன் வீதம் ஒரு லக்ஷம் பேருக்கு வேலையும் தினம் முக்காலணா ஒரு அணா வீதம் கூலி கிடைக்கும்படியும் கொடுத்து ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு சராசரி 100-க்கு 7½ வீதம் வருஷம் (750000) ஏழு லக்ஷத்து ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் லாபமும் சம்பாதித்து வருஷம் ஒரு புதிய மில் வைத்து வருஷம் 1500 குடும்பம் வீதம் பிழைக்கும் மாதிரியான நிலையை உயர்த்திக் கொண்டே போகலாம்.

இதனால் அதாவது இயந்திரத்தினால் ஒரு சமயம் கை நெசவுக்காரர் களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடுமே என்று கருதினால் கை நெசவாளிகள் அதிகமாய் இருக்கிற இடங்களிலேயே இந்த மில்லுகளை வைத்து அவர்களுக்கே இந்த வேலைகளைக் கொடுத்து ஒரு ஆள் தினம் 10 மணி நேரம் வேலை செய்வதற்கு பதிலாக ஒரு ஆள் தினம் 3 மணி நேரமே (காங்கிரஸ் மில்லுகளில்) வேலை செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் ஏற்படுத்தி லாபத்தைக் குறைத்து கூலியை உயர்த்தி அதை மூன்றாகப் பிரித்து 3 பேருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் நூற்பவர்களுக்கு இன்று கிடைக்கும் முக்காலணாவுக்கு பதிலாக 2 அணா கிடைக்கக் கூடும் என்றும் நெய்ப்பவருக்கு அடியோடு வேலை இல்லாமல் பட்டினி கிடப்பதற்கு பதிலாக தினம் 4 அணா கிடைக்கக்கூடும் என்றும் சொல்லலாம்.

ஊரா? பாழா?

இந்த மாதிரியான பொருளாதார கணக்கை கவனியாமலும், கவனித்து இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கவலைப்படாமலும் தட்புடலாக ஜால வித்தைக்காரன் போல் “இதோ இந்த கீரிப்பிள்ளை தோலுக்கும் பாம்பின் தோலுக்கும் உயிர் கொடுத்து இரண்டையும் சண்டை செய்யச் சொல்லுகிறேன்” என்றும் “இதோ இந்த மாங்கொட்டையை முளைக்க வைத்து இப்போதே மரமாக்கி பழம் தருகிறேன்” என்றும் “இதோ இந்த கல்லை ரூபாயாக்குகிறேன்” என்றும் சொல்லுவதுபோல் சொல்லி கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூலித்து இந்தப்படி இந்த பதினாறு வருஷமாய் பாழாக்கி விட்டு இன்றும் கதர் வரப்பிரசாத பொக்கிஷம் என்றால் இதென்ன ஊரா, பாழா என்றுதான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறதுடன் இந்த அக்கிரமத்துக்கும் அயோக்கியத் தனத்துக்கும் கேள்வி கேப்பாடு இல்லையா என்றும் தான் கேட்க வேண்டி இருக்கிறது. மற்றபடி கதரில் என்ன ஒற்றுமை இருக்கிறது? கதர் கட்டி தேர்தலுக்கு நின்ற யோக்கியர்கள் நடந்துகொண்ட மாதிரியைப் பார்த்தாலே ஒற்றுமை யோக்கியதை விளங்கிவிடும்.

ஆகவே இனியாவது பொது ஜனங்கள் இந்த ஏமாற்றத்துக்கு கட்டுப்படாமல் விழித்து எழுந்து உங்கள் பணத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள். காங்கிரஸ் வேஷதாரிகளுக்குத்தான் கதர் வேண்டி இருக்கிறது. அதுவும் இன்று எல்லா வேஷதாரிகளும் 100-க்கு 99 பேர் ஓட்டுக்கு ஆகவும் தங்களுக்கு ஆகாதவர்களை வைவதற்காகவும் ஓட்டு பிரசாரத்தின் மூலம்

வயிறு வளர்ப்பதற்கு ஆகவும் அல்லாமல் வேறு எதற்கு ஆவது கதர் கட்டி இருக்கிறார்களா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். அப்படி அல்ல என்று யாராவது சொல்ல வருவார்களானால் அப்படிப்பட்டவர்கள் காங்கிரஸ் கதர் வாலாக்களுடைய மனைவி, மக்கள், சகோதரர், பெற்றோர்கள் முதலிய இவர்கள் வார்த்தைக்கு கட்டுப்பட்டவர்களுக்கும் இவர்கள் ஆதிக்கத்தில் காப்பில் இருப்பவர்களுக்கும் கதர் வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கிறார்களா அல்லது அவர்களாவது கட்டி இருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள்.

ஆகவே அடியோடு முட்டாள்தனமானதும் சூழ்ச்சியானதுமான கதர் விஷயத்தில் இந்த வருஷமாவது எல்லோரும் விழிப்பாய் இருங்கள்.

செம்மறி ஆடு போல் தலைகுனிந்து பார்ப்பன சூழ்ச்சிக்கு ஆளாகாதீர்கள்.

எச்சரிக்கை!

எச்சரிக்கை!!

எச்சரிக்கை!!!

குடி அரசு - தலையங்கம் - 08.11.1936

கணக்குத் தெரியவேண்டுமா?

நம் நாட்டில் மூடர்களோ அல்லது பித்தலாட்டக்காரர்களோ மன தறிந்து மக்களை ஏமாற்றுபவர்களோ எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வேண்டுமானால் கதர் கட்டியிருப்பவர்களை சென்செஸ் எடுத்தால் விளங்கிவிடும்.

குடி அரசு - பெட்டிச் செய்தி - 08.11.1936

முஸ்லீம்களும் காங்கிரசும்

தோழர் தாவுத்ஷா சாயபு அவர்கள் முஸ்லீம்கள் பிரதிநிதியாக காங்கிரசில் இருப்பவர். அவர் மற்ற முஸ்லீம்களையும் காங்கிரசுக்கு வரும்படி அழைக்கிறவர். தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரை அரசியல் குருவாகவும் தலைவராகவும் கொண்டு ஒழுங்குகிறவர். எலக்ஷன் நடக்கும் ஊர்கள் தோறும் அழைப்பில்லாமலே சென்று காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை ஆதரிப்பவர். இவ்வளவு மாத்திரமில்லாமல் ராமாயண பாரத காலகேஷபம் செய்வதில் பார்ப்பன சாஸ்திரிகளை விட ஒருபடி முன்னணியில் இருப்பவர்.

இப்படி எல்லாம் நடந்தும் பார்ப்பனர் தங்கள் பரம்பரை வழக்கம்போல் தோழர் தாவுத்ஷாவை சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனில் கொடை கவிழ்த்தி விட்டார்கள். அவ்வளவோடு இல்லாமல் உலகம் அறிய பெரியதொரு அவமானத்தையும் உண்டாக்கி வைத்துவிட்டார்கள்.

கார்ப்பரேஷனுக்கு முஸ்லீம் பிரதிநிதியாக தோழர் தாவுத்ஷாவை ஒரு அபேட்சகராக ஏற்று அவரது பெயரை வெளியிட்டு உலகம் அறியச் செய்துவிட்டு கடசியாக மற்றொரு முஸ்லீமின் வசவுக்கும் கலகத்துக்கும் பயந்து தோழர் தாவுத்ஷாவை வெளியில் நெட்டித் தள்ளி விட்டு தோழர் ஷாபி மகமது சாயபு அவர்களை போட்டுவிட்டார்கள்.

தோழர் தாவுத்ஷா சாயபு தன்னை விலக்கி விட்டதற்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல காரணமாவது சொல்லி பொது ஜனங்கள் முன்னிலையில் தனக்கு அவமானமில்லாமல் காப்பாற்றச் சொல்லிப் பார்த்தார். காங்கிரசுத் தலைவர் (பார்ப்பன மூர்த்தியார்) ஷாபி சாயபுக்கு பயந்து கொண்டு அதுகூட செய்ய மறுத்து விட்டார். கடசியாக தாவுத்ஷா சாயபு எல்லா இந்திய காங்கிரஸ் தலைவருக்கு அப்பீல் செய்து இருக்கிறார். அப்பீல் நீதிபதி யார் என்பது சாயபுக்கு தெரியாதுபோல் இருக்கிறது. அவரும் ஒரு பூணூல் என்பதை மற்றந்தார் போலும். முடிவு என்ன? அசல் அநியாயம், அப்பீல் அதுவே காயம் என்று தான் ஆகப்போகிறது. ஆகவே கலகமும் கலாட்டாவும் செய்யத் தகுதியற்ற முஸ்லீம்களுக்கு காங்கிரசில் இடமில்லை என்பதை இனியாவது தோழர் தாவுத்ஷா சாயபு அறிந்து கொள்வாராக. இந்த சமயத்தில் மற்றொரு முஸ்லீம் தலைவர் இப்பார்ப்பனர்களால் எப்படி நடத்தப்பட்டார் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறோம்.

தோழர் எம். ஜமால் மகம்மது சாயபு ஒரு கோடீஸ்வரர். பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்கு பதினாயிரக்கணக்காக பணம் அழுதவர். பார்ப்பனர் பக்கமே சதா எதற்கும் கை தூக்குபவர். இன்றும் கூட தன்னைக் காட்டித்தான் ஒன்று இரண்டு முஸ்லீம்களையாவது காங்கிரசில் இழுக்க இடம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறவர்.

இப்படிப்பட்ட இவர் ஒரு சமயம் இந்திய சட்டசபைக்கு (M.L.A.க்கு) ஒரு அபேக்ஷகராய் அதுவும் வியாபாரிகள் ஸ்தானத்துக்கு வியாபாரிகளின் பிரதிநிதியாக நிற்க முன்வந்தார். அது சமயம் ஒரு கோயமுத்தூர் பார்ப்பனரை “இந்து”, “சுதேசமித்திரன்” கூட்டம் தூக்கிவிட்டு அதாவது தோழர் சி.வி. வெங்கிட்டரமணயங்காரை தூக்கிவிட்டு தோழர் ஜமால் மகம்மது அவர்களுக்கு விரோதமாய் போட்டி போட ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். ஜமால் மகம்மது அவர்களுக்கு கண்விழி பிதுங்கும்படி செய்து விட்டார்கள். ராஜா சர். அண்ணாமலை செட்டியாருமே பார்ப்பனர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். அந்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட மனக்கசப்புதான் இன்னமும் அவர்களுக்குள் இருந்து வருகிறது. அந்த சமயத்தில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் தகராறு சற்று கொழுந்து விட்டு எரிய ஆரம்பித்த பிறகு ஒரு வழியில் பார்ப்பனர்கள் அடங்கினார்கள். அப்போது தோழர் ஜமால் மகம்மதுக்கு பார்ப்பனர் - அல்லாதார் என்கின்ற உணர்ச்சிதான் சிறிது உதவி அளித்தது. அதனாலேயே அந்த சந்தர்ப்பம் தோழர் ஜமால் மகம்மது சாயபு அவர்களே பார்ப்பனர்களை எப்பவும் நம்பக்கூடாது என்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. பிறகு சமய சந்தர்ப்பங்களை அனுசரித்து அதை மறக்க வேண்டியதாயிற்று. அதுபோலவே தோழர் தாவுத்ஷா அவர்களும் சமய சந்தர்ப்பங்களை அனுசரித்து மறக்க வேண்டியவராவார் என்பதில் நமக்குச் சந்தேகமில்லை.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 08.11.1936

ஈரோடு ரேஷனல் புக்ஸ் பப்ளிஷிங் சொசைட்டி [லிமிடெட்]

ஈரோடு ரேஷனல் புக்ஸ் பப்ளிஷிங் சொசைட்டி லிமிடெட்டின் ஜனரல்பாடி மீட்டிங்கு டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி மாலை 5 மணிக்கு ஈரோடு சொசைட்டி ஆபிசில் கூடும். அப்போது சொசைட்டியின் நிலையைப்பற்றியும் மேல் நடப்பைப்பற்றியும் யோசித்து முடிவு செய்யப்படும். மெம்பர்கள் வரவேண்டுமாய்க் கோரப்படுகிறார்கள்.

ஈ.வெ.ராமசாமி

பிரசிடெண்ட்

ஈரோடு

5.11.36

குடி அரசு - அறிவிப்பு - 08.11.1936

கருப்பு காங்கிரஸ்வாதிக்கும் வெள்ளை காங்கிரஸ்வாதிக்கும் சம்பாஷணை

- சித்திரபுத்திரன்

கருப்பு காங்கிரஸ்வாதி:- என்னப்பா முதலியார் பட்டத்தை விட வில்லையாமே?

வெள்ளை காங்கிரஸ்வாதி:- விடாவிட்டால் உனக்கென்ன இத்தனை ஆத்திரம்?

க.கா.வா:- இல்லை தேசாபிமானம் வேண்டாமா?

வெ.கா.வா:- என்ன தேசாபிமானம்? பட்டத்தைவிட்டால்தானா தேசாபிமானம்? பட்டத்தை விடவேண்டியது தேசாபிமான சின்னமா? இன்று காங்கிரசில் பட்டதாரிகள் யாருமில்லையா? சென்னைப்பட்டணத்தில் ராவ்பகதூர் பட்டம்விட்ட தோழர் ஓ. கந்தசாமி செட்டியார் இருக்கிறாரே அது போதாதா? C.I.E. பட்டம் விட்ட தோழர் S. சீனிவாசய்யங்கார் இருக்கிறாரே அது போதாதா? இவர்கள் தேசாபிமானத்துக்கு இன்று எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது பார்! இது உனக்கு தெரியாதா?

க.கா.வா:- சரி, பழய கதை பேசாதே, முதலியார் டைடிலை விட்டுவிடுகிறேன் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு இப்போது விடவில்லையே அதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

வெ.கா.வா:- எதற்காக முதலியார் டைடில் விடுகிறேன் என்று சொன்னார்? தேசாபிமானத்துக்காகவா? 4 அணா மெம்பர் பிளெஜ்ஜில் டைடிலை விடவேண்டும் என்று ஏதாவது இருக்கிறதா?

க.கா.வா:- 4 அணா பாரத்தில் இல்லாவிட்டால் என்ன? சட்ட சபைக்கு நிற்கிறவர்கள் டைடிலை விட வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறதல்லவா?

வெ.கா.வா:- ஆம், சட்டசபைக்கு நின்றால்தானே! அதுவும் காங்கிரஸ் கேண்டிடேட்டாய் நின்றால் தானே!! “நான் சேற்றில் இறங்கவுமில்லை

செருப்பைக் கழட்டவும் இல்லை” என்று ஒருவன் சொன்னால் அவன் தேசத்துரோகியா? முதலியார் காங்கிரஸ் சார்பாய் சட்டசபைக்கு நிற்கா விட்டால் பட்டம் எதற்காக விடவேண்டும்? அவர்தான் “என்னை காங்கிரஸ் சார்பாய் நிறுத்தாதீர்கள்” என்று காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு கடிதம் எழுதி விட்டாரே? பிறகு ஏன் அதைப்பற்றி பேசுகிறாய்?

க.கா.வா:- இல்லையப்பா, அவர் பட்டம் விட்டால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு எவ்வளவு கௌரவம் ஏற்படும் பார்.

வெ.கா.வா:- உங்கள் கௌரவம் போதுமே, ஓ. கந்தசாமி செட்டியார் விட்டதில் எவ்வளவு கௌரவம் வந்தது? இப்பொழுது அவர் எங்கிருக்கிறார், அவர் விலாசம் என்ன உனக்கு தெரியுமா? அப்படிமீறி வருகிற கௌரவம் ராமலிங்கம் செட்டியாரால் கமிட்டிக்கு வரட்டுமே. ஒரு ஜில்லாவில் இரண்டு பேர் பட்டம் விட்டு விட்டு ஒரு மந்திரி வேலைக்கு சண்டை பிடித்துக் கொள்ளுவானேன்?

க.கா.வா:- மந்திரி வேலைக்கா பட்டம் விடுவது?

வெ.கா.வா:- பின்னை எதற்கப்பா? சட்டசபை மெம்பர் வேலைக்கென்றே வைத்துக்கொள்ளேன்.

க.கா.வா:- என்னப்பா அப்படி சொல்லரே?

வெ.கா.வா:- பின்னை எதற்கு அப்பா? தேசாபிமானத்துக்கு பட்டம் விட வேண்டும் என்று இருந்தால் 4 அணா பாரத்திலேயே அந்த நிபந்தனை இருக்கும், இல்லாவிட்டாலும் காங்கிரஸ் தீர்மானத்திலாவது இருக்கும், அப்படி இல்லாமல் சட்டசபை அபேட்சகர்கள் பாரத்தில் மாத்திரம் அதுவும் நுழை வரியாய் எழுதி வாங்குகிறார்களே அது ஏன் உனக்குத் தெரியாதா?

க.கா.வா:- என்ன இருந்தாலும்...

வெ.கா.வா:- என்ன இருந்தாலும் என்கின்றது ஏனப்பா? ஒருத்தர் ஏமாறமாட்டேன் என்றால் அதற்குஆக கோபமா? இத்தனை ஆத்திரமா? காங்கிரஸ்காரர்கள் முதலியாருக்கு தொகுதி இன்னது என்றும் சொல்ல முடியாது; நேமிக்கிறார்களா இல்லையா என்றும் சொல்ல முடியாது. இந்த நிலையில் முதலியார் அனாவசியமாய் பட்டத்தை மாத்திரம் விட்டுப்போட்டு வாலுறுந்த நரிமாதிரி நிரந்தரமான மூளி சின்னத்தோடு இருக்க வேணுமாக்கும். அதைப்பார்த்து நீங்கள் சிரிக்கவேணுமாக்கும். வேண்டாம் வேண்டாம். உங்களையே பார்த்து நீங்கள் சிரித்துக்கொள்ளுங்கள். சிரிப்பு வரவில்லை யானால் அழுது கொள்ளுங்கள். அவர் தலையில் கை வைக்காதீர்கள்.

க.கா.வா:- அதே நிபந்தனையில் ராமலிங்கம் செட்டியார் பட்டங்கள் விடவில்லையா?

வெ.கா.வா:- ராமலிங்கம் செட்டியார் சங்கதி நமக்குத்தெரியாதா? அவர் எதையும் விடுவார் சந்தையும் அவருடையது, கொள்ளையும் அவருடையது. கேட்கிறவர்கள் யார்?

க.கா.வா:- அப்படி சொன்னால் எனக்கு விளங்கவில்லையே!

வெ.கா.வா:- காங்கிரஸ் என்றால் என்ன? யார்? அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் தான் கோயமுத்தூருக்கு காங்கிரசு தலைவர்; அவர் ராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு தம்பி. இருவரும் முதலியாருக்கு ஜென்மவிரோதிகள்; முதலியாரை “முண்டச்சி” ஆக்கவே பட்டம் சங்கதி உற்பத்தி பண்ணப்பட்டது; ஆதலால் செட்டியாருக்கு எப்படியும் ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்குவது உறுதி. அதுவும் அவர் எது கேட்கிறாறோ அது ஒதுக்கப்படும்; (ஆனால் கிடைக்குமோ இல்லையோ அது வேறு சங்கதி.)

முதலியார் விஷயத்தில் அப்படி இல்லையே? எதுகொடுத்தாலும் முதலியாருக்கு கிடைத்துவிடலாம். அதனாலே காங்கிரசில் ஒதுக்குவதையே அல்லவா நாமம் போடப்பார்த்தார்கள். நல்ல வேளையாய் தப்பித்துக் கொண்டார். அவர் சட்டசபை மெம்பர் ஆனாலும் சரி ஆகாவிட்டாலும் சரி, சாகும் வரைக்கும் சொட்டு இருக்கும்படியான ஏமாற்றத்தில் இருந்து தப்பி கொண்டார்.

க.கா.வா:- அப்படியா சங்கதி நல்ல வேளை எந்த சாமி புண்ணியமோ தப்பித்துக்கொண்டார். போகட்டும் போ. எனக்கு இந்தச் சூது தெரியாது.

வெ.கா.வா:- எந்த சாமி புண்ணியம், எல்லாம் நம்ப சாமி புண்ணியம் தான்.

மற்ற சங்கதி ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம். எல்லாம் தானாக வெளி வரும்; கொஞ்சம்பொறு. முதலியார் தப்பித்துக்கொண்டாரே என்கின்ற ஆத்திரத்தில் கண்டபடி உளறப்போகிறார்கள். அதிலிருந்து அநேக சங்கதி தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அரசியல் பிழைப்பில் நாணயம் பேச யாருக்கு உரிமை உண்டு? தோழர் சுப்பராயனை சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையா? அரசியல்வாத நாணயம், வக்கீல் வாத நாணயம், வியாபாரி வாத நாணயம், தாசிவாத நாணயம் இவைகளுக்கு விலக்குவிதி உண்டு உனக்குத் தெரியாதா?

அப்படியும் முதலியார் விஷயத்தில் விலக்கு விதி ஒன்றும் வேண்டியதில்லை; அவர் பொது வாழ்வில் பொதுநல காரியம் பார்த்ததில் எவ்வளவோ பணம் நடட்டப்பட்டு கடன்பட்டு தனது சொத்தை விற்று கடன் கட்டினார். ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டு வேலை போனபிறகே கடன் இல்லாமல் சாப்பிடுகிறார். ஏதோ லக்ஷம் ஐம்பது ஆயிரம் சம்பாதித்தார்.

காந்தியை கைது செய்யச் செய்த சீனிவாச சாஸ்திரி இன்னம் பெரிய மனிதராக இல்லையா? காந்தியை முட்டாள் என்ற சத்தியமூர்த்தி அதாவது

ஆனைமலை பேச்சுக்காரர் இன்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராக இல்லையா? முதலியார் என்ன துரோகம் பண்ணினார்? டாக்டர் ராஜனாட்டவா? சாஸ்திரியாட்டவா வேலூர் காங்கிரஸ்காரராட்டவா தென் ஆற்காடு காங்கிரஸ்காரராட்டவா? அல்லது திருநெல்வேலிகாரராட்டவா? இன்னும் பேசப்போனால் காந்தி முதல் சத்தியமூர்த்தி வரையிலுமாட்டவா என்கூட கேட்பேன்.

காங்கிரசில் சேர்ந்தார். காங்கிரசில் இருக்கிறார். நீ என்னை சட்ட சபைக்கு நியமிக்க வேண்டாம் நான் பட்டம் விடவில்லை என்றார். இதில் என்ன ஓட்டை சொல்லே பார்ப்போம்.

குடி அரசு - உரையாடல் - 15.11.1936

மகன் செத்தாலும் மருமகள் “முண்டை” ஆக வேண்டும்

ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தலைவர்களிடம் பொறாமைப்பட்ட பெரியார்கள் சிலரின் வீரப்பிரதாபம் இன்று காங்கிரசின் சாதாரண ஆட்களின் வாலைப் பிடித்துக் கெஞ்சிக்கொண்டு திரியும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது பற்றி நாம் சந்தோஷப்படுவதா வெட்கப்படுவதா என்பது தெரியவில்லை. ஒரு காலத்தில் கோவை ஜில்லா பிரமுகர்கள் என்று சொல்லி முன்னணியில் இருந்து அரசியல் பூஜையில் முதல் தீர்த்தப்பிரசாதம் பெற்று வந்த பெரியார்கள் இன்று காங்கிரசில் பக்தர்கள் ஆன காரணத்தால் தோழர் சத்தியமூர்த்தியாரையும் அவனாசிலிங்கனாரையும் சுப்பய்யா முதலியாரையும் “எனக்கு இன்ன தாலாகா கொடு” “எனக்கு இன்ன பிர்க்கா கொடு” என்று கெஞ்சவும் அவனாசிலிங்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம் “அதுதான் கொடுப்பேன் வாங்கினால் வாங்கிக்கொள் இல்லாவிட்டால் போ” என்று சொல்லவும் “இதற்குத் தானா நான் காங்கிரசுக்கு வந்தேன்? என் யோக்கியதை என்ன? அந்தஸ்து என்ன” என்று இந்தபக்தர்கள் கேட்கவும் அதற்கு அவனாசிலிங்கம் அவர்கள் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து தனது மார்பைப்பார்த்துக் கொண்டு “உம்மை யாரய்யா வரச்சொன்னார்? போமே இப்பொழுது வேண்டுமானாலும்” என்று சொல்லவும் இதைக் கேட்ட பக்தர்கள் “உம்மைச் சொல்லி என்ன செய்வது நம்ம புத்தியைச் சொல்ல வேண்டும்” என்று தன்னைத்தானே நொந்துகொண்டு புதிய ஞானம் உண்டாக்கி கொள்வதுமாக உள்ள ஒரு சீன் இனி எப்போதுமே பார்க்கக் கிடைக்காத அவ்வளவு அற்புதமான சீன் என்று சொல்லலாம். இவ்வளவுக்கும் இந்த கனவான்களுக்கு திருப்தி எல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி ஒழியப்போகுதே அதுவே போதும் என்பதல்லாமல் வேறு ஒன்றும் இருப்பதற்கில்லை.

இது எப்படியோ இருந்துபோகட்டும், இதைப்பார்த்து நாமும் வேண்டுமானாலும் சிறிது சிரிக்கலாம். ஆனால் இந்தமாதிரி தோழர்கள் அவினாசிலிங்கம் சுப்பையா கோயமுத்துருக்கும், தோழர் குப்புச்சாமி முதலியார், அண்ணாமலை முதலியார், சீனிவாசராவ், உபயத்துல்லா வட ஆற்காடுக்கும் தோழர் கிருஷ்ணசாமி பாரதி மதுரைக்கும் என்பதுபோல்

ஸ்தாபனங்கள் பிச்சை கொடுக்கின்ற பிரபுக்களாக அமைகிறது என்றால் இது சுயராஜ்ய தேசமா, சமதர்ம ராஜ்ய தேசமா, அல்லாவிட்டால் தன்னரசு சுதேச ராஜ்யமா என்பதுதான் கவனிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது.

“குடைநிழல் இருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர் நடைமெலிந்தோர் நண்ணினும் நண்ணுவர்”

“ஆறிடு மேடும் மடுவும் போலாம் செல்வம் மாறிடும் ஏறிடும்”

என்பதெல்லாம் பச்சையாய் பூதக் கண்ணாடியில் தெரிவதுபோல் தெரிகின்றது. இந்த லக்ஷணத்தில் தேசத்தின் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொல்லும் பத்திராதிபர்கள் யோக்கியதையோ அப்பப்பா நினைக்கவே நடுங்குகிறது மனம். இதெல்லாம் நாம் சொல்வது சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஆளையும் பார்த்தல்ல, அவர்களது பொறுப்பைப் பார்த்தேயாகும். ஆகவே இது ஒரு “புரக்ஷி” காலம் தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

குடி அரசு - கட்டுரை - 15.11.1936

தண்ணி மயக்கமா? ஆணவ மயக்கமா?

தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு தலை கிறு கிறுத்து விட்டது. இடுப்பில் வேஷ்டி இருக்கிறதா இல்லையா - மகளா மனைவியா என்பவைகளை உணரக் கூடாத அளவு போதை ஏறிவிட்டது. இது தண்ணி போதையா? அல்லது சென்னை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனில் 10, 15 பார்ப்பனர்கள் வெற்றிபெற்று விட்ட ஆணவ போதையா என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அசம்பிளி தேர்தலில் பல பார்ப்பனர்கள் வெற்றி பெற்றவுடன் இதுபோன்ற போதை வெறி ஒரு 2, 3 மாத காலம் தலைவிரி கோலமாய் பீச்சாண்டி மாதிரி திரியும்படி செய்தது. பிறகு ஜில்லா போர்டுகளும் முனிசிபாலிட்டிகளும் நல்ல பாடம் கற்பித்து வெறியை இறக்கிவிட்டன. இப்போதும் அதுபோலவே தலைகால் தெரியவில்லை. தெரியவில்லை என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் பொது ஜனங்கள் கண்களில் மண்ணைப்போட்டு அடுத்த சட்டசபைத் தேர்தலில் ஏமாற்றுவதற்கு ஆக அதிக போதை ஏற்றிக்கொண்டு கண்டபடி உளறுகிறார்.

அவரது ஜாதிப்புத்தி போகவில்லை; போக்கிரித்தனமாக ராக்ஷதன், சூரன், அசுரன் என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களை இழித்துக்கூறும் அற்பத்தனம் ஓய்ந்தபாடில்லை. அதாவது இவர் சேலத்தில் ற்ந்தேதி ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது “தென்னாற்காடு கும்பகர்ணனையும் திரு நெல்வேலி ராவணனையும் ஒழித்துவிட்டோம், இனி சேலம் நரகாசூரனை ஒழிக்கப்போகிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலையில் கல்லைப்போடவேண்டும். அதை ஒழிக்காவிட்டால் நான் உயிர் வாழ மாட்டேன், எனது ஜன்மம் சாபல்யமாகாது” என்று பேசி இருக்கிறார். இந்தமாதிரியாக பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாதாரை இழிவு படுத்தும் அயோக்கியத்தனத்தை அடியோடு ஒழிக்கவே ஜஸ்டிஸ்கட்சி போராடி வருகிறது. இந்தப் போராட்டத்தின் நடுவில் பதவியோ அதிகாரமோ கிடைத்தால் அதையும் பெற்று இந்த பார்ப்பன அயோக்கியத்தனத்தை ஒழிப்பதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஆகத்தான் பதவிகளைப் பற்றி கவலை கொள்வதே ஒழிய மற்றபடி மந்திரி பதவியோ அரசாங்க அதிகாரமோ பெறுவதற்கு ஆகவே ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி இன்று இருந்து வரவில்லை என்பதை யாவரும் அறிவார்கள்.

ஒரு சமயம் அதற்கும் ஆசைப்பட்டது என்று சொல்லுவதானாலும் அதையும் மறுக்க நாம் வரவில்லை. ஆசைப்படுவதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். அதனால் கெடுதிஎன்ன? தேசத்துக்குத்தான் என்ன கெடுதி?

சமூகத்துக்குத்தான் என்ன கெடுதி? பதவிகளையும் அதிகாரங்களையும் ஆசைப்படாமலும் லக்ஷியம் செய்யாமலும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகம் ஏமாந்த சோணகிரிகளாய் இதுவரை இருந்ததாலேயே மதத்தில் பார்ப்பனன் சங்கராச்சாரியாகி குருவாகி பார்ப்பனரல்லாதார் தோளில் சவாரி செய்வதுபோல் அரசியலில் சத்தியமூர்த்திபோன்றவர்கள் குருவாகி இன்று பார்ப்பனரல்லாதார் தோளிலேயே சவாரி செய்து “திக்கு விஜயம்” செய்கிறேன் என்கிறார்.

செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் “ஜஸ்டிஸ்கக்ஷி செத்து விட்டது, நிஜமாகவும் செத்து விட்டது” என்கிறார்.

உடனே அதே நிமிஷத்தில் “ஜஸ்டிஸ்கட்சியை கொல்லாமல், ஒழிக்காமல் இருக்க மாட்டேன்; ஜஸ்டிஸ்கட்சியை ஒழிக்காவிட்டால் நான் செத்துப் போவேன்” “எனது ஜன்மம் சாபல்யமடையாது” என்கிறார். இவருடைய போதைவெறிக்கு இதுவே ஒரு பெரிய உதாரணமாகும். செத்துப்போன ஜஸ்டிஸ்கட்சியை கொல்லுவதற்கு இத்தனை பார்ப்பனர்களும் இத்தனை விபீஷணர்களும் இத்தனை அனுமார்களும் எதற்காக தோழர் சத்தியமூர்த்திக்குத் துணை வேண்டியிருக்கிறது என்று கேட்கின்றோம்.

அவர் சொல்லுவதில் ஒரு விஷயம் மாத்திரம் உண்மையும் நிச்சயமுமான காரியமாகும்.

அதென்னவென்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொல்லப்படாவிட்டால் சத்தியமூர்த்தியார் சாக வேண்டியதுதான். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியும் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியும் சொல்லுவது போல் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழிக்கப்படா விட்டால் அவர்கள் வங்காளக்குடாக் கடலில் விழுந்து சாகவேண்டியதுதான். அதனாலேயேதான் அவர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) போராடுகிறார்கள். ஏனெனில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்பட்டது மந்திரி பதவிக்கும் அதிகாரத்துக்கும் சம்பளத்துக்கு மாத்திரமானால் பார்ப்பனர்கள் சந்தோஷமாக ஒவ்வொரு அதிகாரத்துடனும் ஒவ்வொரு பதவியுடனும் ஒவ்வொரு மங்கைப் பருவமுள்ள பெண்ணையும் வைத்து கன்னிகாதானமாக தாரை வார்த்து கொடுத்து விடுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி “அரசாங்கத்தை தாங்குகின்றதே” என்ற கவலையும் அவர்களுக்கில்லை. ஏனெனில் அரசாங்கத்தை தாங்குவதற்கு எவரும் வேண்டியதில்லை என்பதும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தாங்குவதன் மூலமாகத்தான் அரசாங்கம் நிலைக்கக்கூடிய அவ்வளவு பலமற்ற அரசாங்கமல்ல பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் என்பதும் சத்தியமூர்த்திகளுக்கும் ராஜகோபால் ஆச்சாரிகளுக்கும் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரிகளுக்கும் நன்றாய்த் தெரியும்.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமானது இன்று இந்த பார்ப்பனர்களையும் மற்றும் இவர்கள் போன்ற எத்தனையோ பேர்களையும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது

என்பதை இந்தக் கூட்டத்தார் அறியாததல்ல. மற்றபடி ஏன் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் சாகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இந்த பார்ப்பனர்களை சித்திரத்தில் எழுத ஒரு மாதிரி ஆசாமி கூட கிடைப்பதற்கு இடமில்லாமல் போன பின்பு தான் ஒய்வெடுப்பது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்து இருக்கிறது. அதனாலேயே பார்ப்பனர்கள் தங்களை ஒழிக்க எண்ணினவர்களையும் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளை சிறை வைத்தவர்களையும் அழைக்கும் - அழைப்பு முறையில் ராகுதன், சூரன் அசுரன் என்கின்ற வாக்கியங்களால் அழைக்கிறார்கள்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் ராவணன் என்று நம்மை அழைப்பதில் நமக்கு கோபம் இல்லை; மகிழ்ச்சி தான். ஆனால் ராவணன் பார்ப்பனர்களை கருவறுக்கும் வேலையில் முனைந்திருந்தான் என்பதோடு மாத்திரம் கதை இருந்தால் நாம் அந்தப் பெயரை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கலாம். ஆனால் ராவணன் மீது வேறு ஒருவிதமான பழி சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையானாலும் பொய்யானாலும் இப்பொழுது பார்ப்பனர்களை கருவறுக்க வேண்டுமென்று எண்ணங் கொள்ளுகிற யாரும் அம்மாதிரி யாருடைய மனைவியையும் கவர்ந்து செல்லவில்லையே? கவர்ந்து செல்லக் கருதவு மில்லையே? இப்படி இருக்கும் போது அப்படிச் சொல்லுவது அயோக்கியத்தனம் அல்லவா என்றுதான் கேட்கின்றோம்.

உதாரணமாக “திருநெல்வேலி ராவணனான” ஈஸ்வரம் பிள்ளை எந்தப் பார்ப்பனன் அல்லது ஆரியர் வீட்டில் ராவணன் வேலை செய்தார்? அதை ரஜூப்பித்தல்லவா பிறகு ஒருவரை ராவணன் என்று அழைக்க வேண்டும்?

பார்ப்பனர்களை கருவறுக்க வேண்டுமென்றால் பார்ப்பனர் என்று பெயர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மக்களே இல்லாமல் போகும்படி செய்வது அல்ல என்பதை நன்றாய் மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தப்படி செய்ய முடியாது. முடியுமானாலும் அப்படிச் செய்யும் உத்தேசம் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு இல்லை. மற்றென்னவென்றால் பார்ப்பனர் என்று சொல்லிக் கொண்டு அடையும் உயர்வையும் அதற்குரிய சின்னங்களையும் அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்பது தான்.

அந்தக்காரியத்தை ஜஸ்டிஸ்கட்சி விட்டுவிடும் என்றோ அப்படிச் செய்வதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ்கட்சியை சத்தியமூர்த்திகளாலோ மற்றும் அவர்கள் கூட்டங்களாலோ தடுப்பது என்பதோ ஒருநாளும் முடியாத காரியம் என்பதை நாம் தூக்குமேடையில் இருந்து கூறுவோம்.

மற்றும் ஜஸ்டிஸ்கட்சி செய்யப்போகும் இந்தக் காரியத்துக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கும் யாதொரு சம்மந்தமும் இல்லை. அதற்கு ஆக ஜஸ்டிஸ் கட்சி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை தாங்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இருப்பதாகச் சொல்லப்படுமானாலும் இந்த பார்ப்பனீயமும்

ஒழிவதற்கு ஆகத்தான் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருக்கட்டும் என்று சொல்லக் கூடியதாக ஏற்படலாம். இந்த முயற்சிக்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் எதிர்ப்பாய் இருந்தால் அது இருப்பதைவிட போவது மேல் என்று குஷாலாய் ஜஸ்டிஸ் கட்சி சொல்லும்.

ஆகவே ஜஸ்டிஸ்கட்சி சாகப்போவதில்லை; மந்திரி பதவி போய் விட்டாலும் கூட அது செத்துப்போகவும் போவதில்லை. இன்னமும் சொல்ல வேண்டுமானால் மந்திரிபதவி இக்கட்சிக்கு விலக்கமுடியாத சனியன் என்றுதான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறதே தவிர விலக்கக் கூடுமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் உண்மைக் கொள்கை முயற்சிக்கு அனுகூலம் என்றே சொல்வோம். ஆனால் சுலபத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை விட்டு மந்திரி பதவிகள் போய்விடும் என்று கருதி விடுவதற்கு ஒரு காரணமும் ஏற்பட்டு விடவில்லை.

அது எப்படி ஆனாலும் இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப்பற்றியும் அதன் தலைவர்களைப் பற்றியும் இவ்வளவு கேவலமாகவும் இழி தன்மையாகவும் பேசுவது யோக்கியமா என்றும் இம்மாதிரி “ஜஸ்டிஸ் கட்சி செத்துப் போய்விட்டது, ஜஸ்டிஸ்கட்சியை ஒழிப்பது எனது முதல் வேலை, ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழியாவிட்டால் செத்துப் போவேன், ஜஸ்டிஸ் கட்சியை விட வெள்ளைக்காரரே மேல்” என்பதாக வெல்லாம் குடிகாரன் வெறிகாரன் மாதிரி யுளரலாமா என்றும்தான் கேட்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 15.11.1936

நாயக்கர்மார்கள் நாமஞ்சாத்தப்பட்டார்கள்

கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கொங்கு வேளாளர்களுக்கு அடுத்த சமூகம் ஜனப் பெருக்கத்திலும் விவசாயத்திலும் இரண்டாவதாக விளங்கக்கூடியவர்கள் ஆந்திர நாயக்கர்மார் அதாவது கம்மநாயக்கர்மார் சமூகமாகும். இவர்கள் செல்வத்திலும் வியாபாரத்திலும் வேளாளர்களைவிட சிறிது குறைந்தவர்கள் அல்ல என்றே சொல்லலாம். பொள்ளாச்சி, உடுமல்பேட்டை, திருப்பூர், அவனாசி ஆகிய தாலுக்காக்களில் இவர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த ஜன சமூகமுள்ளவர்கள். இவ்வளவோடு மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரஸ் கூப்பாட்டிலும் கதர் வேஷத்திலும் ஜெயிலுக்கு போனதிலும் அடிப்பட்டதிலும் பிழைப்பு இருப்பு முதலியவைகளை லக்ஷியம் செய்யாமல் காங்கிரஸ் காங்கிரஸ் என்று அலைந்ததிலும் இவர்கள் மற்ற எந்த சமூகத்தாரையும் விட குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பது மாத்திரமல்லாமல் வேறு பல சமூகங்களை யெல்லாம் விட மேம்பட்டவர்கள் என்றும் சொல்லலாம்.

அப்படிப்பட்ட சமூகத்தார் இன்று காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி கமிட்டியாரால் நாமம் சாத்தப்பட்டு விட்டார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் அசம்பளிக்கு உள்ள 8 ஸ்தானங்களிலும் ஒன்றுக்குக்கூட நாயக்கர்களில் யாரையும் நியமிக்காமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் பட்டை நாமம் சாத்திவிட்டார்கள்.

இன்று பெரிய நூல் மில் வைத்து நடத்துபவர்களில் சுமார் 10 மில்லுகள் வரை நாயக்கர்மார்கள் நடத்துகிறார்கள். தோழர் P.S.G. கங்கா நாயக்கர் முதலிய மில் முதலாளிகள் பலர் காங்கிரசில் வெகு காலமாய் இருந்து கொண்டு காங்கிரசுக்கு தாராளமாய் மற்றவர்களுக்கு அதாவது தோழர்கள் ராமலிங்கம் செட்டியார், வெள்ளியங்கிரி கவுண்டர், அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் ஆகியவர்களுக்குச் சிறிதும் குறையாமலும் பின் வாங்காமலும் பணம், ஆள் முதலிய உதவி செய்து வந்தவர்கள். தோழர் வேலப்ப நாயக்கர் முதலியவர்கள் தங்கள் தொழிலை (மணியத்தை) பண்ணையத்தை விட்டு வந்து ஜெயிலுக்கு பல தடவை சென்றவர்கள். நாயக்கர்மார் சமூகத்தில் காங்கிரசை ஆதரிப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் பெரிதும் இவர்களுக்காகவே காங்கிரசை ஆதரிப்பவர்களாவார்கள். இப்படி இருக்க, கோவை ஜில்லாவில் தோழர் அவனாசிலிங்கம் செட்டியாருக்கு ஒரு இந்திய M.L.A., தோழர் ராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு ஒரு மாகாண M.L.A., தோழர் வெள்ளியங்கிரி கவுண்டருக்கு ஒரு அப்பர் சேம்பர் M.L.C., அவர் தம்பி

தோழர் பழனிச்சாமி கவுண்டருக்கு ஒரு ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டு, மற்றும் அவருக்கே ஒரு மாகாண M.L.A., என்று இப்படி இரண்டு குடும்பமே உள்ளதையெல்லாம் பங்கிட்டுக் கொள்வதென்றால் இவர்கள் தேசாபிமானமும், தியாகமும் - சமதர்ம தீவிரமும் இந்த ஜில்லாவில் அவ்வளவு பெரியதா என்று கேட்கின்றோம். போன தடவை ஜில்லாபோர்டு பிரசிடெண்டு அண்ணன் என்றால் இந்தத் தடவை தம்பிதான் பிரசிடெண்டாக இருக்கவேண்டுமா? ஜில்லா போர்டு மெம்பர் வேலைக்கும் அண்ணனுக்கு ஒன்று தம்பிக்கு ஒன்று மாப்பிள்ளைக்கு ஒன்று மருமகனுக்கு ஒன்று என்று நான்கைந்தும் ஒரு வீட்டுக்கே போகவேண்டுமா? மற்ற வேளாளர்கள் அல்லது மற்ற ஜாதிகாரர்கள் இருந்தால் போர்டு பாப்பராய்ப் போய்விடுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

கொங்கு வேளாளர் ஜில்லா ஆனதால் இந்த ஜில்லாவில் கிடைக்கக் கூடிய ஸ்தானம் எல்லாம் வேளாளருக்கே வரவேண்டும் என்றாலும் அந்த ஒரு குடும்பம் தான் வேளாளக் குடும்பமா? மற்ற குடும்பங்கள் ஏதாவது குற்றம்பட்ட வேளாள குடும்பமா என்று கேட்கின்றோம்.

வகுப்பு உணர்ச்சி உண்டாக வேண்டும் என்பது தான் நமது அபிப்பிராயம். அப்படிப்பட்ட வகுப்பு உணர்ச்சியில்தான் ஒவ்வொரு வகுப்பும் முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பது தான் நமது அபிப்பிராயம்.

ஆனால் வகுப்பு உணர்ச்சி கூடாது என்று காங்கிரசில் பார்ப்பனர்களுக்கு ஆயுதங்களாய் இருந்து கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டு இரகசியத்தில் வகுப்புவாதம் பேசி கிடைப்பதையெல்லாம் தங்கள் இரு குடும்பத்துக்கே பங்கு போட்டுக்கொள்வது என்றால் இது என்ன தேசியம்? இது என்ன காங்கிரசு என்று தான் கேட்கின்றோம். இவர்கள் இருவரும் அதாவது தோழர்கள் வெள்ளியங்கிரி கவுண்டரும் ராமலிங்கம் செட்டியாரும் மற்றவர்களை எப்படி வகுப்பு வாதம் கூடாது என்று சொல்லலாம் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த ஜில்லாவில் வேளாளர்கள் பெருந்தொகையாளர்கள் என்றும் அவர்கள் இந்த ஸ்தானங்களைப் பெற வேண்டும் என்றும் முதல் முதல் கிளர்ச்சி செய்து சிறிது கூட நினைத்தே இராது கனம் சங்கராண்டாம்பாளையம் பட்டக்காரர் அவர்களை சட்டசபை மெம்பராக ஆகச்செய்வதில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொண்டவர்களில் நாம் முதன்மையாக நின்றது யாரும் அறியாததல்ல. அதற்குப் பிறகே சட்டசபை ஸ்தானங்களை வேளாள கவுண்டர்மார்கள் மற்றவர்களுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை அடைந்தார்கள் என்று சொல்லலாம். அதாவது அந்த உணர்ச்சி ஏற்பட அவ்வளவு பாடுபட்டோம். ஆனால் அதற்குப் பலன் இதுதானா? எல்லாம் ஒரே குடும்பம், அதுவும் அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் மருமகனுக்கும் மாத்திரம் தானா? மற்ற வேளாளர்களுக்குப் பங்கு இல்லையா? என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

பங்கு இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, அது மற்ற வேளாளர்கள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்.

ஆனால் நாயக்கர்மார்கள் “தலைஎழுத்து” இவ்வளவுதானா என்று கேட்கின்றோம்.

அவனாசி கோயமுத்தூர் தாலுக்காக்களின் ஸ்தானத்தை ஏன் நாயக்கர்மார்களுக்கு விட்டுவிடக்கூடாது என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் வி.சி. பழனிச்சாமிக் கவுண்டர் அவர்களுக்கு ஜில்லாபோர்டு பிரசிடெண்டு ஒன்றுபோதாதா? அவர் தமையனார் கனம் வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர் அவர்கள் அப்பர் சேம்பர் பார்ப்பதுகொண்டே தோழர் பழனிச் சாமிக் கவுண்டர் திருப்தி அடையக்கூடாதா என்று மறுபடியும் கேட்கின்றோம்.

காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டுதான் இந்த விஷயத்தில் என்ன யோக்கியமாக நடந்துவிட்டது என்று கேட்கின்றோம்.

வகுப்பு உரிமை கூச்சல் இவ்வளவு பலமாகக் கூப்பாடு போடுகின்ற காலத்திலேயே இப்படி ஏமாந்தவன் தொடையில் கயிறு திரித்துக்கொண்டு அதுவும் ஜனத்தொகையும் பிரபலமும் செல்வமும் அரசியல் ஞானமும் ஊக்கமும் கொண்ட நாயக்கர்மார்களுக்கே பட்டை நாமம் சாத்திவிட்டுப் போவதென்றால் மற்றபடி இந்தப் பார்ப்பனர்களுக்கு பயந்தோ அவர் வலையில் சிக்கியோ நாம் இந்த வகுப்பு உணர்ச்சியை மறக்க விட்டுவிட்டால் பின்னால் என்ன கதி ஆவது என்பதைப் பொது ஜனங்களே நினைத்துப் பார்க்கட்டும்.

ஆனால் நாயக்கர்மார்களுக்கு இந்தக் கதி வேண்டியதுதான். காங்கிரஸ் என்று மனதறிந்து பொய் வேஷம் போட்டுக் கொண்ட தோழர் வரதராஜலு, நாயக்கருக்கு மோசம் செய்து விட்டு ஒரு செட்டியார் அதுவும் நேற்று வந்து காங்கிரஸ்வேஷம் போட்ட அரசியலில் பல்லுமுளைக்காத தவரத் தெரியாத ஒரு குழந்தைக்கு ஒட்டுப் போட்டு அவமானப்படுத்தி வேடிக்கை பார்த்த கூட்டம், தங்கள் சமூகம் பூராவுமே அவமானமேற்படும்படி செய்து கொண்டதில் அதிசயமொன்றுமில்லை.

முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்றாலும் இனியாவது புத்தி வந்துஉடனே ஒரு மகாநாடு கூட்டி காங்கிரஸ் கொடுமையை கண்டித்து கிளர்ச்சி செய்து தாங்கள் சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 15.11.1936

பட்டம் துறந்த பதி விரதைகள்

காங்கிரசின் பேரால் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்பவர்கள் தங்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டங்களை துறந்துவிடவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நாணயமானது என்பது நமக்கு இன்னமும் விளங்கவில்லை. இந்த நிபந்தனை சென்னை மாகாணத்துக்கு மாத்திரமா அல்லது இந்தியா பூராவுக்குமா அல்லது தோழர் ராமலிங்க செட்டியார், ரத்தினசபாபதி முதலியார் ஆகிய இருவர்களுக்கு மாத்திரமா என்பது விளங்கவில்லை.

தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் இன்னமும் அரசாங்க நியமனம் சில வகித்து வருகிறார். ஏதேதோ கமிட்டிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டு இருந்தார். காங்கிரசைச் சேர்ந்த வேறு சில அங்கத்தினர்களுக்கும் சில நியமனங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன.

அதிக தூரம் போவானேன் திவான் பகதூர் பட்டம் துறந்த தோழர் மாஜி திவான்பகதூர் ராமலிங்க செட்டியார் அவர்களுக்கு சென்னை அரசாங்கத்தாரில் அதுவும் மந்திரிமார்களால் நியமனம் செய்த சில பதவிகள் இருக்கின்றன.

தோழர் சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களுக்கும் மந்திரிகளால் நியமனம் பெற்ற சில பதவிகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ராஜினாமா செய்யாமல் அந்த உத்திரவுகளை திருப்பி அனுப்பாமல் பட்டங்களை மாத்திரம் விட்டுவிட்டோம் என்றால் இதற்கு அர்த்தம் என்ன என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

நாளைக்கு மந்திரி பதவி கிடைக்கும் என்றும் மந்திரி பதவி கேட்பதற்கு இதனால் ஒரு “சட்ட பூர்வமான” உரிமை ஏற்பட்டு விடும் என்றும் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு ஒரு இரவு கூத்துக்கு மீசையை சிறைத்துக் கொண்டது போல் பட்டங்களை துறந்துவிட்டேன் என்று சொல்லுவது சுத்த பைத்தியக்காரத்தனம் என்றே சொல்லலாம்.

இவ்விருவர்களும் சட்டசபை ஸ்தானங்களை எதிர்பார்த்து பட்டங்களை விடவில்லை என்பதை நாம் உண்மையாகவே ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். எப்படி எனில் இவ்விரு தோழர்களுக்கும் எப்படியானாலும் சட்டசபை ஸ்தானம் ஆளுக்கு ஒன்று கோவை ஜில்லாவில் தாராளமாய் கிடைக்கலாம். ஒரு சமயம் செட்டியார் பாடு சிறிது தகராறாய் இருக்கும் என்று சொன்னாலும் முதலியாருக்கு மூன்று இடங்களில் நிச்சயமாய் எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆதலால் இவர்கள் பட்டம் துறந்ததின் லக்ஷியம் மந்திரி வேலைக்கு ஆசைப்பட்டேதான் இருக்கவேண்டும் என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது. இது அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்டு அரசனும் புருஷனும் அதோடு போய் விட்டார்கள் என்கின்ற பழங்காலப் பெண்மக்கள் பழமொழிக்கே ஒப்பாகும்.

இது எப்படியோ ஆனாலும் இவர்கள் செய்கை புத்திசாலித்தனமான தென்றோ நானையமானதென்றோ சொல்லமுடியாமைக்கு வருந்துகிறோம்.

ஏன் எனில் இப்பொழுது எதற்காக சர்க்கார் அளித்த பட்டத்தை வாபீஸ் செய்யவேண்டும்? நாளைக்கு இந்த சர்க்கார் முகத்தில் விழிக்க வேண்டாமா? அல்லது விழிப்பதில்லை என்கிற தீர்மானமா? அப்படியானால் சீர்திருத்தத்தை உடைக்க இவர்கள் சட்டசபைக்கு போகிறார்களா? மந்திரி பதவி கிடைத்தால் அதை இவர்கள் சர்க்காரை முறியடிக்க அதைப் பயன் படுத்துவார்களா? அல்லது காங்கிரஸ் நாளை சீர்திருத்தத்தை ஏற்று அதனால் கூடியவரை மக்களுக்கு நன்மை செய்வது என்கின்ற சத்தியமூர்த்தியார் கொள்கை நிறைவேறினால் இவர்கள் பட்டம் துறந்தது என்ன ஆவது?

தவிர, சர்க்காரிடம் இவர்கள் பட்டம் வாங்கிக் கொண்டதின் கருத்து என்ன? அதற்கு விரோதமாக இப்போது நாட்டில் என்ன ஏற்பட்டு விட்டது? சர்க்கார் அப்போது செய்யாத கொடுமை என்ன இப்போது செய்தார்கள்? அல்லது இப்போது புதிதாக சர்க்கார் நடத்தையில் ஏற்பட்ட தாங்கமுடியாத கெடுதி என்ன? என்பவைகளை கவனிக்க வேண்டாமா? அல்லது உலகில் வேறு புத்திசாலிகள் எவரும் இதை கவனிக்க மாட்டார்களா? என்று கேட்கின்றோம்? ஒரு சிறு சந்தர்ப்பத்தை சமாளிக்க முடியாமல் பலவீனப்பட்டு இம்மாதிரி மூளை குழம்பி நடந்துகொள்கிற இவர்கள் எப்படி ஒரு ஜனசமூகத்துக்கு பிரதிநிதியாக யோக்கிய முடையவர்களாவார்கள் என்பதை பொது ஜனங்கள் யோசிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான காரியமாகும்.

சர்க்காரை ஏமாற்றின இவர்கள் சர்க்காருக்கும் இவர்களுக்கும் இருந்து வந்த நிலையை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொண்டவர்கள் இனி காங்கிரசில் தான் இவர்கள் யோக்கியமாய் இருப்பார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் என்ன? அல்லது பொது ஜனங்களிடமும் ஒரு நிர்ணயமாய் நடந்து கொள்வார்கள் என்பதற்கு இடம் தான் எங்கே என்றும் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த இரண்டு பைத்தியக்காரர்கள் மாதிரி எந்தப் பார்ப்பனராவது நடந்து இருக்கிறார்களா என்பதைப் பொது ஜனங்கள் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டுமாய் வேண்டுகிறோம்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் புத்திசாலியாய் இருந்தால் இதே சமயத்தில் இவ்விரு பைத்தியக்காரர்கள் வகிக்கும் சர்க்கார் நாமினேஷன் பதவிகளையும் பார்சல் செய்து அனுப்பும்படி கேட்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 15.11.1936

கள்ளனை குள்ளன் ஏமாற்ற முடியவில்லை

போடுங்கள் விடலாம் :: ::

:: :: விடுங்கள் போடலாம்

காங்கிரசின் பேரால் அபேக்ஷகர்களை நிறுத்துவதற்கு நிறுத்தப்படும் அபேக்ஷகர்கள் பட்டதாரிகளாய் இருக்கக் கூடாது என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியார் ஒரு தீர்மானம் ஒரு வாரத்துக்கு முன் தான் செய்து கொண்டார்கள்.

இப்படி இவர்கள் செய்து கொண்டதானது மொத்தத்தில் இந்திய மாகாணங்கள் பூராவுக்கும் ஏற்பட்டதல்ல.

அன்றியும் இது அகில இந்திய காங்கிரஸ் செய்துகொண்ட தீர்மானமும் அல்ல. இன்றைய காங்கிரசின் பொது கொள்கையுமல்ல.

காங்கிரசினிடத்தில் இன்றைய தினம் எந்தவிதமான ஒத்துழையாமை முறையோ சட்ட மறுப்பு முறையோ பகிஷ்கார முறையோ எதுவும் இல்லை. அவைகளையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக பாட்டா காங்கிரசில் தீர்மானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மற்ற தேர்தல்கள் விஷயத்திலும் காங்கிரசானது இதுவரை பட்டம் பதவி முதலியவைகளை விட வேண்டும் என்கின்ற எந்த விதமான கொள்கையையும் அனுசரிக்க இல்லை.

கள்ளு சாராயக்கடை வியாபாரிகளையும் கண்டிதாக்கடர்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு உடந்தைக்காரர்களையும் உற்பத்தி செய்யும் சொந்தக்காரர்களையும் பல காங்கிரஸ் தேர்தலுக்கு தெரிந்தெடுத்து எலக்ஷனில் வெற்றிபெற உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

கதருக்கு விரோதமாய் சீமை ஜவுளி வியாபாரிகளையும் சுதேசியத்துக்கு விரோதமாய் அயல்நாட்டு சாமான் வியாபாரிகளையும் காங்கிரசில் நிறுத்தி வெற்றி வாங்கிக் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள்.

இதுபோல் இன்னமும் எவ்வளவோ காரியங்கள் காங்கிரசின் ஜீவாதாரமான கொள்கை என்பவைகளுக்கே விரோதமாக உள்ள காரியங்கள் செய்தவர்கள் - செய்து கொண்டு இருக்கிறவர்கள் ஆகியவர்களை எல்லாம்

காங்கிரசில் சேர்த்து அவர்களுக்கு காங்கிரசின் பேரால் பதவிகள் கிடைக்கும்படி செய்துவிட்டு இப்பொழுது திடீரென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு மாத்திரம் இந்த பட்ட பஹிஷ்கார கவலை எப்படி உண்டாயிற்று? ஏன் உண்டாயிற்று என்பது மிகவும் கூர்மையாய் யோசிக்க வேண்டிய காரியமாகும்.

அதுவும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தமிழ்நாடு பார்லிமெண்டரி போர்டு கூடுகிற வரையில் அதாவது 4.11.36-ந் தேதி வரையில் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி யாதொரு உத்தேசமும் முடிவும் இல்லாமல் அன்றைய தினமும் திடீரென்று பட்டதாரிகளிடம் “அப்படி ஒன்றும் நேராது என்றும் தேசத்துக்காக எவ்வளவு பெரிய தியாகம் வேண்டுமானாலும் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் பாமர ஜனங்களுக்கு காங்கிரசினிடம் ஒரு மயக்கம் ஏற்பட வசதி இருக்கும் என்றும் பட்டதாரி களுக்குச் சொல்லி “பட்டம் விட வேண்டுமென்றாலும் விடத் தயாராய் இருக்கின்றோம்” என்று எலக்ஷன் அபேக்ஷகர்கள் விண்ணப்ப அச்ச பாரத்தில் ஒரு வரி எழுதி கையெழுத்து போடும்படி செய்து பிறகு பட்டம் விட்ட பிறகுதான் உங்களை தெரிந்தெடுப்பதோ இல்லை என்று சொல்லுவதோ இரண்டில் ஒன்று முடிவு செய்யப்படும் என்று சொல்லி பட்டதாரிகளுக்கு உத்திரவு அனுப்புவது என்றால் காங்கிரசின் கட்டுப்பாடான கொள்கையும் நாணயப் பொறுப்பும் எவ்வளவு என்பதை பொதுஜனங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம். நிற்க,

இம்மாதிரியான நிலையில் கோயமுத்தூர் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் யோக்கியதையைப் பற்றியும் சிறிது தெரிந்து கொண்டால் பின்னால் வரும் விஷயம் முழுவதும் விளக்க சௌகரியமாய் இருக்கும் என்று கருதி சிறிது கூறுவோம்.

கோயமுத்தூரில் காங்கிரசுக்கு தோழர்கள் கே. சுப்பிரி, சி.பி. சுப்பய்யா ஆகியவர்களே பிரமுகர்கள். சமீபத்தில் தோழர் அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் காங்கிரசில் சேர்ந்து ஒரு தடவை ஜயிலுக்கும் போய்விட்டு வந்தவர். அதற்கு கூலியாக தனது ஆச்சிரமத்துக்கு பல ஆயிரம் பணமும் இந்திய சட்டசபை பதவியும் சம்பாதித்துக்கொண்டவர். ஆகவே அவரைப் பொறுத்தவரை காங்கிரஸ் வரவு செலவு நேர் என்றே சொல்லிவிடலாம்.

தோழர் சி.பி. சுப்பையா அவர்களோ சகல துறையிலும் காங்கிரசுக்கு வருவதற்கு முன் இருந்ததைவிட அவர் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நினைத்திருக்க முடியாத மேல் அந்தஸ்து அடைந்துவிட்டார். ஆகவே அவர்தான் காங்கிரசுக்கு இன்னமும் பாக்கியாய் இருக்கலாமே தவிர அவருக்கு காங்கிரசால் ஒன்றும் பாக்கிவர வேண்டியதிருக்காது.

இனி தோழர் சுப்பரியோ காங்கிரசிலிருந்து அவர் ஒன்றும் லாபம் அடையவில்லை. காங்கிரசில் இருந்து அவருக்கு பாக்கி வரவேண்டியது உண்டு என்றே வைத்துக்கொண்டாலும் அவர் பார்ப்பனர் ஆதலால்

அவர்கள் காங்கிரசுக்கு உழைக்க கடன் பட்டவர்கள். ஏனெனில் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர் ஆட்சிக்கே உழைப்பது ஆனதால் கடமையை செய்தார், இன்னும் செய்யக் காத்திருக்கிறார்.

ஆகவே கோயமுத்தூர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, கோயமுத்தூர் காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரும் பார்லிமெண்டரி கமிட்டி போர்டு மெம்பரும் ஆன தோழர் அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் குடும்பத்துக்கும் தோழர் சி.எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியாருக்கும் உள்ள சம்மந்தம் இந்து முஸ்லீம் மதங்களுக்கு உள்ள சம்மந்தம் போன்றது.

அதாவது முஸ்லீம் மதம் இந்துக்கள் கடவுள்களை உடைத்தால் புண்ணியம் என்றும் இந்துக்கள் கடவுள்களாக வழங்கும் பசுக்களை சாப்பிடுவது ஆகாரம் என்றும் கருதுவதாகும்.

இந்து மதமோ முஸ்லீம்களை மிலேச்சர்களாகக் கருதுவதாகும்.

அதுபோல் எப்படியாவது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தோழர் ரத்தினசபாபதி முதலியாரை ஒழித்தால் ஒழிய தோழர் ராமலிங்கம் செட்டியார் தலையெடுக்க முடியாது. அதாவது மந்திரியாக முடியாது என்று கருதும் குடும்பமாகும். அதுபோலவே தோழர் ரத்தினசபாபதி முதலியாரும் அவர்கள் சினேகிதர்களும் எப்படியாவது ராமலிங்கம் செட்டியார் மந்திரியாகக்கூடாது என்று கருதுவதோடு தோழர் ராமலிங்கம் செட்டியார் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்கே ஒரு சாபக்கேடு என்று எதுபோல் என்றால் இந்துமதத்துக்கு தீண்டாமைக் கொள்கை எப்படி ஒரு சாபக்கேடோ அதுபோல் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்.

இந்த இரு கூட்டத்தின் ஜன்மத் துவேஷத்தின் காரணமாக தோழர் முதலியார் காங்கிரசில் அடைக்கலம் புகுந்தார்.

தோழர் செட்டியார் அதை பின்பற்றினார்.

செட்டியார் தம்பி தோழர் அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் ஏற்கனவே காங்கிரசில் தலைவர் குழாத்தில் இருக்கிறதால் அவர் சலுகை தோழர் ராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு இயற்கையாகவே கிடைத்தது. இந்த சலுகையின் ஆதரவு கொண்டு செட்டியார் முதலியாரை மூலை சேர்த்துவிடலாம் என்று நினைக்க சலபத்தில் இடமேற்பட்டு விட்டது. இந்த நினைப்பு பெற்ற பிள்ளைதான் பட்டதாரிகள் பட்டம் விட வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியோ அல்லது தமிழ்நாடு பார்லிமெண்டு போர்டோ தீர்மானித்த தீர்மானமாகும்.

எப்படி எனில் பட்டம் விட வேண்டுமென்றால் முதலியார் காங்கிரசை விட்டு ஓடிப்போவார் என்று கருதியது ஒன்று.

ஒருசமயம் அப்படி ஓடிப்போகாவிட்டாலும் பட்டம் விட்ட பிறகு காங்கிரசில் அவரை சட்டசபைக்கு நியமனம் செய்யாமல் விட்டு விடுவதன் மூலமோ அல்லது அவருக்கு கிடைக்க முடியாத ஒரு தொகுதியில் தள்ளி விடுவதன் மூலமோ அவரை ஒழித்துவிடலாம் என்று முடிவு செய்து கொண்ட “சகுனி” யாலோசனை இரண்டு.

இந்த இரண்டு யோசனையில் முதல் யோசனையில் முதலியார் உறைத்து நின்றார். அதாவது “காங்கிரஸ் பட்டம் விட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் நான் விட்டு விடுகிறேன் எனக்கு ஒரு தொகுதி கொடுங்கள்” என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்.

இதன்மேல் காங்கிரஸ்காரர்கள் யோக்கியர்களாய் இருந்தால் “உம்மை இன்ன தொகுதிக்கு நிறுத்த நியமனம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆதலால் நீர் அந்த தொகுதி ஏற்றுக் கொண்டு நிற்கப் பிரியப்படுவதாய் இருந்தால் உம்முடைய பட்டத்தை விட்டு விட்டு நிற்க வேண்டியது” என்றும் அல்லது அவருக்கு கொஞ்சமாவது தயவு காட்டுவதானால் “இதற்கு உம்முடைய இஷ்டத்தை தெரிவிக்க வேண்டியது” என்றும் தாக்கீது அனுப்பி இருக்கலாம்.

அப்படிக்கு ஒன்றும் இல்லாமல் “உம்மை காங்கிரசின் சார்பாக நிறுத்தலாமா வேண்டாமா என்று நாங்கள் யோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்னமேயே நீர் இது கிடைத்த 2 நாளைக்குள் உம்முடைய பட்டத்தை விட்டு விட்டு உமக்கு சர்க்கார் அளித்த சன்னதை வைசிராய்க்கு வாபீஸ் செய்துவிட்டு தெரிவிக்க வேண்டும்” என்றும் அந்த வாபீஸ் கடிதம் இன்ன மாதிரி இருக்க வேண்டும் என்றும் வாசகம் டிக்டேட் செய்து நோட்டீஸ் அனுப்பி இருந்தார்கள்.

இந்த நோட்டீசைப் பார்த்ததும் முதலியாருக்கு கொஞ்சம் சந்தேகம் தோன்றி பட்டணத்துக்கு ஓடி தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்களை “என்னை எந்தத் தொகுதிக்கு போடுகிறீர்கள்? தயவு செய்து சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டார். சத்தியமூர்த்தியார் “அதெல்லாம் சொல்ல முடியாது, நீர் முதலில் பட்டத்தை விட்டு விட்டு வந்த என்னை பாரும்” என்று உத்திரவு போட்டார். தோழர் முதலியார் உடனே ஒரு ஓய்வெடுத்துக்கொண்ட தலைவரிடம் போய் வாக்குப்பெறக் கருதினார். அவர் காங்கிரசுக்கும் பட்டங்களுக்கும் சம்மந்தமில்லை என்றாலும் தமிழ்நாடு தலைவர்கள் அபிப்பிராயத்தில் நான் பிரவேசிப்பதற்கில்லை. அவர்களை நம்பித்தான் நடக்க வேண்டும் என்ற சொல்லி விட்டார் போலும்.

இதற்குள் தகுந்த நம்பிக்கை உள்ள இடத்தில் இருந்து எப்படியோ ஒரு இரகசிய சேதி வெளியில் முட்டி விட்டது.

அதாவது முதலியாரிடம் பட்டம் வாப்பீஸ் ஆதாரம் பெற்றுக்கொண்டு அவரை நிறுத்த முடியவில்லை என்றோ அல்லது காங்கிரசில் சேராத

பட்டக்காரர்கள் எல்லையில் எங்காவது போட்டு அவருக்கு ஸ்தானம் இல்லாமல் செய்து விடலாம் என்றோ தோழர்கள் ராமலிங்க செட்டியார் அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் ஆகியவர்கள் கருதி இருப்பதாயும் இதை டாக்டர் சுப்பராயன் ஆட்சேபித்துக் கொண்டிருப்பதாயும் தெரிகிறது என்ற சேதி.

அதற்கேற்றாப்போல் தோழர் ராமலிங்கு செட்டியாரைப் பொறுத்தவரை அவருக்கு அவருடைய தாலுக்காவையே கொடுத்து அதில் வேலை செய்ய அனுமதியும் வாயில் கொடுத்து விட்டு கோயமுத்தூர் டவுனையும் தோழர்கள் சுப்ரி அல்லது சுப்பய்யா ஆகிய இருவர்களில் ஒருவருக்கு என்றும் சொல்லி விட்டு அந்த டவுன் எலக்ஷனுக்கும் செலவுக்கு பணம் ஒரு பகுதி முதலியார் முன் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னதால் தோழர் செட்டியாருக்கு ஆனந்தம். பழம் நமூகிப் பாலில் விழுந்ததாய் கருதிக்கொண்டு முதலியாருக்கு ஸ்தானம் இல்லாவிட்டால் (செட்டியார்) தான் மந்திரியாக வந்து ஆய்விட்டது என்று கருதி, உடனே தனது பட்டத்தையும் துறந்து விட்டதாக வைசிராய் பிரபுக்கும் சத்தியமூர்த்தி ‘பிரபு’க்கும் எழுதிவிட்டார்.

இந்த நிலையில் முதலியாரின் தோழர்கள் பலர் முதலியாரைப் பிடித்து உங்களுக்கு காங்கிரசின் பேரால் ஸ்தானம் இல்லாமல் போனாலும் போகட்டும், பட்டத்தை விட்டு பயித்தியக்காரராகி விடாதீர் என்று அவருடைய குமாரர் முதல் கொண்டு மடக்கிக்கொண்டார்கள். முதலியார் பாடு திண்டாட்டமாகி விட்டது. இருதலைக்கொள்ளியில் அகப்பட்ட எறும்பு போல் துடித்து விட்டார். கடசியாக காங்கிரசுக்கு “தயவு செய்து என்னை நியமிக்காதீர்கள், அபேட்ச விண்ணப்பத்தை வாபீஸ் பெற்றுக்கொள்ளு கிறேன்” என்று கடிதமும் எழுதி விட்டார். இதனால் முதலியாரை அடியோடு ஒழித்து மூலையில் தள்ளிவிட்டோம் என்று நிர்வாணமாய் குதித்தவர்கள் தலைக்கும் மூடி போட்டுக்கொள்ளவேண்டியதாய்விட்டது.

ஆகவே கோயமுத்தூர் காங்கிரஸ் நாடகத்தை சுருக்கமாக ஒரு வாக்கியத்தில் சொல்லவேண்டுமானால் முதலியாரை பட்டத்தையும் விடும்படி செய்து சட்டசபை மெம்பரும் இல்லாமல் செய்துவிட சிலர் எண்ணினார்கள். முதலியாரோ தனக்கு “தொகுதி இன்னது என்று தீர்மானித்து தன்னை அபேட்சகராக நியமித்த பின்தான் பட்டத்தை விடுவேன்” என்று சொன்னார். இதற்கு காங்கிரஸ் சம்மதிக்கவில்லை. “அப்படியானால் நான் காங்கிரஸ் அபேட்சகராய் நிற்க ஆசைப்படவில்லை” என்று முதலியார் சொல்லி விட்டார். ஆகவே “கள்ளனை குள்ளன் ஏமாற்ற முடியவில்லை.”

குடி அரசு - கட்டுரை - 15.11.1936

பட்டேல் வருகிறாராம்!

பத்து லக்ஷம் வேண்டுமாம்!!

யார் வீட்டு சொத்து!!! எதற்காக!!!!

தோழர் பட்டேல் தமிழ் நாட்டுக்கு வருவதாகவும் அவருக்கு 10 லட்சம் ரூபாயாவது வசூலித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதை அவர் தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கே கொடுத்து விட்டுப் போவார் என்றும் அந்தப் பணங்கள் சட்டசபை தேர்தலுக்கு செலவிடப்படுமென்றும் காங்கிரஸ் அறிக்கை கூறுகிறது.

சட்டசபை தேர்தலுக்கு 10 லட்சமோ அல்லது 5 லட்சம் தானாகட்டும் எதற்கு ஆகவேண்டும்? பணக்காரர்கள் கூடாது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கூப்பாடு போடுவது எதற்கு? குமாரராஜா பணக்காரர் என்றும் பொப்பிலி ராஜா ஜமீன்தார் என்றும் ஆத்திரப்படுவது எதற்கு? பணத்தால் காரியம் சாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் ஒழுக்கத்தால் கொள்கையால் ஜெயிப்பதில்லை என்றும் சொல்லுவதால்தானே அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது.

அப்படியானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் 10 லக்ஷ ரூபாய் வாங்கினால் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? ஒரு லக்ஷத்துக்கு 100 ஆயிரம் ரூபாய். 10 லக்ஷத்துக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. சென்னை மாகாண சட்டசபைக்கு 250 மெம்பர்கள் இருப்பார்கள். இவர்களில் 126 மெம்பர்கள் ஜெயித்தால் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றதாக கருதப்படும். ஆகவே இந்த 126 பேர்களின் தேர்தலுக்கு பத்து லக்ஷ ரூபாய் பங்கிட்டால் தேர்தல் ஒன்றுக்கு 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். இவற்றுள் சிலர் போட்டி இல்லாமல் வரலாம். சிலர் தங்கள் சொந்த பணச் செலவில் வரலாம். பாக்கி சுமார் 70 பேர்களுக்காவது பணம் செலவிட வேண்டி வந்தால் ஆள் ஒன்றுக்கு 10000, 20000 செலவழிக்க வேண்டும் என்பதும் இந்த பணத்தைக் கொண்டு பார்ப்பனர்களை கொண்டு வந்து நிரப்பிக்கொள்ளலாம் என்பதும் அல்லாமல் பணம் கேட்பதின் அருத்தம் என்ன? மற்றொருபுறம் ஜஸ்டிஸ் பணக்காரனைப்பற்றி ஆத்திரப்படுவதின் கருத்து என்ன என்று கேட்கிறோம். தேர்தலில் தேர்தல் ஒன்றுக்கு 10, 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து வெற்றிபெற நினைத்தால் அவ்வெற்றி பணத்துக்கு சொந்தமானதா காங்கிரசுக்கும் கொள்கைக்கும் சொந்தமானதா? என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் ரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்கள் பட்டம் விட்டு காங்கிரஸ் பேரால் நிற்பதற்கு பயப்பட்டதற்கு காரணமே பட்டம் விட்டு விட்டு தன் செலவை தானே போட்டுக்கொண்டு மற்றொரு பார்ப்பனர் தேர்தலுக்கு 2500 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று காங்கிரசுக்காரர்கள் கேட்டதேயாகும். தோழர் ராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு சொந்தத்தில் நல்ல பெயர் இல்லாததினாலும் நண்பர்கள் இல்லாததாலும் தனக்கே நம்பிக்கை இல்லாததாலும் பட்டம் விட்டு 10000 ரூ. வேண்டுமானாலும் கொடுத்து தன் செலவையும் போட்டுக் கொள்ள துணிந்தார்.

இந்நிலையில் காங்கிரசுக்காரர் லஞ்சம் ஒழிக, பணத் திமிர் ஒழிக, பணத்தினால் காரியம் சாதிக்கலாம் என்கின்ற ஆணவம் ஒழிக என்று கூவுவதில் நாணயமோ ஒழுக்கமோ இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

நம்மக்கள் - பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் எலக்ஷன் செலவுக்கென்று எதற்காக பட்டேல் பைக்கு பணம்கொடுப்பது என்பது விளங்கவில்லை. பார்ப்பனரல்லாதார்களில் பணக்காரர்கள் தான் நிற்கக்கூடும். நின்றால் அவர்கள் எக்கட்சியானாலும் தங்கள் சொந்த பணம்தான் செலவு செய்து தீர்வார்கள். அவர்களுக்கு பொதுப் பணம் பயன்படப் போவதில்லை. வசூலுக்கோ பார்ப்பனர் பணம் கொடுக்கப்போவதும் இல்லை. ஆகையால் பார்ப்பனர்கள், பார்ப்பனரல்லாதாரிடம் பட்டேலைக் காட்டி பணம் வசூலித்து நிறைய பார்ப்பனர்களை அதுவும் உண்மையாகவே உபாதானப் பார்ப்பனர்களை சட்டசபைக்கு நிறுத்தி இந்தப் பணத்தை செலவுசெய்து வெற்றிபெற்று 30, 40 (பேர்களுயாவது) ஸ்தானங்களாவது பார்ப்பனர்களாக வருவதற்கே இந்த பட்டேல் பண வசூல் சூழ்ச்சியாகும். அதையும் தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் பச்சையாய் சொல்லிவிட்டார்.

“தேர்தலில் தேசபக்தர்களை நிறுத்தி ஜஸ்டிஸ்காரரோடு போட்டி போட தேர்தல் செலவுக்கு 10 லக்ஷ ரூ. வேண்டும்” என்று சொல்லி விட்டார். பார்ப்பனரல்லாதார் எந்தக் கட்சியாய் இருந்தாலும் சரி. இந்த அறிக்கைக்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள்? மூட்டைக் கட்டிக் கொடுத்து பார்ப்பனர் பின் வாலைப் பிடித்து அன்னக்காவடிகளுக்கும், உஞ்சவிருத்தி உபாதானத்துக்கும் ஜே போடப் போகிறீர்களா? அல்லது உங்கள் மானத்தை காப்பாற்றப் போகிறீர்களா? தோழர்கள் சுப்பராயனையும், ராமலிங்கம் செட்டியாரையும் பின்பற்றாதீர்கள். அவர்களுக்கு சட்டசபையும் மந்திரி பதவியும்தான் தெய்வமும், மதமும், மோட்சமும் ஆகும். அவர்கள் எதையும் செய்வார்கள். சத்தியமூர்த்திக்கு பாத பூஜை செய்து தீர்த்தப் பிரசாதம் பெறுவார்கள். மற்றவர்களுக்கு என்ன முட்டு என்று கேட்கிறோம்.

பணம் கேட்டால் யார் தேடிக்கொடுத்தது? யார் அப்பன் வீட்டு சொத்து? எனத்துக்கு கேட்கிறாய் என்று கேளுங்கள்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.11.1936

தளவாய் குமாரசாமி முதலியாரும் காங்கிரசும்

தளவாய் குமாரசாமி முதலியார் கவர்னருக்கு உபசாரப்பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்ததற்கு ஆக அவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் விலக்கப் போகிறார்களாம், தேசத்துரோகி என்று கூப்பிடுகிறார்களாம், அவரை ராஜினாமா கொடு என்கிறாராம் சத்தியமூர்த்தியார். கவர்னர் இந்த மாகாணத்துக்கு ராஜப்பிரதிநிதி. அவர் ஆதிக்கத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவருடைய ஆட்சிக்கு - அரசருக்கு - அரசர் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாகும். இந்த நிலையில் கவர்னர் பிரபு ஒரு ஸ்தலத்துக்கு வந்தால் அவருக்கு மரியாதை செய்யக் கூடாது என்பது போக்கிரித்தனமே ஒழிய வேறில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனம் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குள் கால் வைக்கும் போதே பிரம்ம முடியைப் பிடித்துக் கொண்டு ராஜாவுக்கும், சட்டத்துக்கும், ராஜா பரம்பரைக்கும் பக்தியாய் விஸ்வாசமாய் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறேன் என்று பிரமாணம் செய்துவிட்டுத்தான் உள்ளே போகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஒரு ராஜப் பிரதிநிதிக்கு மரியாதை செய்வதில்லை என்றால் எப்படி நியாயமாகும்?

அப்படியாவது காங்கிரஸ் கொள்கையில் இது ஒரு திட்டமாக இருக்கிறதா? அநாவசியமாய் திருச்சி, மதுரை முதலிய முனிசிபாலிட்டிகளை கவிழ்த்ததுபோல் வீண் தொல்லைகளை விளைவித்துக் கொள்ளவே இந்த மாதிரி குறும்பு செய்கிறார்கள். இவர்களது குறும்பே இன்று முனிசிபாலிட்டி களுக்கு கமிஷனர்களை கொண்டு வந்தது, நாளைக்கு ஜில்லா போர்டுக்கும் வரச் செய்யப் போகிறது.

தினம் “மேன்மைபொருந்திய கவர்னர் பிரபு அவர்கள் ஆலோசனை சபை மெம்பர்களுக்கு” என்று கடிதப்போக்குவரத்திலும் அவர்களது கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதிலும், அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் போடுவதிலும் குறைவில்லை.

இந்நிலையில் பகிஷ்கரிப்பது என்றால் எதை என்று கேட்கின்றோம்.

யோக்கியம், நாணயம், மரியாதை ஆகியவைகளை பகிஷ்கரிப்ப தல்லாமல் இதில் வேறு என்ன பகிஷ்காரம் இருக்கிறது என்று கேட்கின்றோம்.

எப்படியாவது பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாத மக்களில் தகுதியும் யோக்கியதையும் உள்ள மக்களை மூலையில் உட்கார வைக்க கட்டுப்பாடாய் செய்யும் சூழ்ச்சியே ஒழிய வேறில்லை. ஆதலால் தளவாய் குமாரசாமி முதலியார் இப்பார்ப்பன சூழ்ச்சிக்கு ஏமாறாமல் தப்பிக்கொண்டதற்குப் பாராட்டுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.11.1936

பொப்பிலியும் நேருவும்

தோழர் நேரு அவர்கள் பொப்பிலிக்குச் சென்றபோது, பொப்பிலியில் வரவேற்பு இல்லையென்றும், பொப்பிலி ராஜாவின் இடத்தில் நேருவுக்கு பேச இடம் கொடுக்கவில்லை என்றும் இவர் யாருடைய தனி வீட்டிலேயோ இருந்து பேசும் போது பொப்பிலி ராஜாவின் சின்னங்கள் அப்பேச்சுகள் மற்றவர்கள் காதில் விழாமல் செய்து விட்டன என்றும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் ஒலமிடுகின்றன. அதற்கு ஆக பொப்பிலி ராஜாவைக் குறைகூறுகின்றன. இச்சம்பவங்கள் மிகைபடுத்திக் கூறப்பட்டவை என்று தக்க இடத்தில் இருந்து தகவல் கிடைத்திருக்கிறது என்றாலும் நாம் அதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும் அவர்களது கூலிகளும் கூறுவது அவ்வளவும் உண்மை என்றே வைத்துக்கொள்ளுவோம். காங்கிரஸ் நடத்தைக்கும் ஜவஹர்லால் யோக்கியதைக்கும் இச்சம்பவங்களில் எது தகுதி அற்றது என்று உசாவுகிறோம்.

காங்கிரசுக்காரர்கள் இதற்கும் தகுதி ஆனவர்கள், இன்னும் அதிகமான காரியத்துக்கும் தகுதியானவர்கள் என்று “நெருப்பின் மீது” நின்று மெய்ப்பிப்போம். மாட்டுச்சாமிக்கு புல்லும், பருத்திக்கொட்டையும் வைத்து ஆராதனை செய்வார்கள். நாய்ச்சாமிக்கு மலமும், கசுமலமும் வைத்து ஆராதிப்பார்கள். நல்ல குதிரையை சவுக்கு வீசி ஓட்டுவார்கள். எருமைக் கடாவை லத்தி தடி கொண்டு மொத்தி ஓட்டுவார்கள். இவற்றில் காங்கிரசுக்காரர்கள் எதற்குத் தகுதி என்று தங்கள் மனதில் கைவைத்துப் பார்க்கட்டும். கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் அதுவும் காந்தி குல்லாய் போட்ட காங்கிரஸ்காரர் ஒரு ஜஸ்டிஸ் கட்சி மாது (அலமேலு மங்கைத் தாயாரம்மாள் அவர்கள்) மீது பழய செருப்பையும், அழுகல் முட்டையையும் வீசி எறிந்தார். சேலத்தில் சித்தையன் முதலிய சுயமரியாதைக்காரர்களை சத்தியமூர்த்தியார் முன்னிலையில் காங்கிரஸ்காரர் நன்றாய் உயிர்போகும்படி அடித்தார்கள். தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி பொள்ளாச்சியில் பேசும்போது காங்கிரசுக்காரர்கள் முட்டைவீசினார்கள். செருப்பாலடிப்பதாயும் கத்தியால் குத்துவதாயும் கடிதம் எழுதினார்கள்.

மற்ற இடங்களிலும் அவர்கள் செய்த அயோக்கியத்தனங்களும், இன்னமும் ஜஸ்டிஸ் சுயமரியாதைக் கூட்டங்களில் காங்கிரசுக்காரர்

செய்யும், அற்பத்தனமும் இழி பிறப்புத்தனமும் ஏட்டிலடங்காது. நேற்று விருதுநகரில் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி பேசும்போது சிறு பையன்கள் வசம் கொடிகள் கொடுத்து கூட்டத்தை சுற்றிச் சுற்றி கூப்பாடு போடச் சொன்னார்கள்; பக்கத்தில் ஒரு கூட்டத்தை போட்டுக்கொண்டு தங்கள் கூட்டத்தில் கூட்டமில்லா விட்டாலுங் காலிப்பசங்களை அதிகமாய்ச் சேர்த்து கைதட்டும்படி செய்தார்கள். மறுநாள் காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்கு தோழர் ஜோசப் அவர்கள் வருகிறார் என்று தெரிந்ததால் அவர்கள் கூட்டத்துக்கு இடையூறு சிறிது கூட இருக்கக்கூடாது என்று அன்று ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் கூட்டம் போடவே இல்லை. அடுத்த நாள் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமிக்காக ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் கூட்டம் போட்டிருக்க, அன்று திடீரென்று பக்கத்தில் ஒரு கூட்டம் போட்டு ஒரு 10, 15 பேர்கள் மாத்திரம் அவர்கள் கூட்டத்தில் இருந்தும் சதா கைத்தட்டி தொல்லை விளைவித்தார்கள். சில்லறைப் பசங்கள் கொடிபிடித்து வி.வி. ராமசாமி வீழ்க, ஜஸ்டிஸ் கட்சி வீழ்க என்று கத்தினார்கள். அந்த சமயத்தில் உதைபிடித்திருந்தால் அந்த பசங்கள் பஜ்ஜி ஆகி இருப்பார்கள். ஏனென்றால், ஜஸ்டிஸ் கூட்டத்தில் அவ்வளவு பிரமாண்டமான கூட்டம் இருந்தது. ஆனால் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி அந்தக் காலிப்பசங்கள் கூட்டம் பக்கத்தில் வந்தபோதெல்லாம் தன் பிரசங்கத்தை நிறுத்தி நிறுத்தி அவர்கள் போன பின்பே அவர் பேசி வந்தார். மக்களையும் சமாதானப்படுத்தி வந்தார். சாதாரண நிலையில் இச்செய்கை அடிதடி கலகத்தை உண்டாக்காமல் இருக்காது. இவை போலீசுக்கும் தெரியும். அவர்களும் வேடிக்கை பார்த்தார்கள். இவைகளுக்கு பதில் கொடுக்க ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கு சக்தி இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? பணமும், காலிகளும் அவர்களுக்கு கிடைக்கமாட்டாவா? இப்படிப்பட்ட யோக்கியர்களுக்கும் அவர்கள் தலைவர்களுக்கும் பொப்பிலியில் இவ்வளவுடன் போனதற்கு அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்.

பண்டிதர் யோக்கியதையையே எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அவர் தமிழ் நாட்டில் எப்படி நடந்துகொண்டார்? சுயமரியாதைக்காரர்கள் பொய்யர்கள் என்று சொன்னார். இதைப் பார்ப்பனக் கூலிகள் கொட்டை எழுத்தில் போட்டு மகிழ்ந்தார்கள். ஏன் என்றால் திரும்பச் சொல்லுவதால் அவர்களுக்கு அவமானமில்லாத அவ்வளவு கீழ்ஜாதிகளாக, கீழ் மக்களாக அமைந்து விட்டார்கள்.

யார் பொய்யர்கள்? பண்டிதர் ஜவஹர்லால், அவங்கப்பன் மற்றும் பலர் பொய்யர்கள் என்று சொல்ல ஆதாரம் கிடைக்காது என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. மரியாதைக்கு ஆக திருப்பிச் சொல்லவில்லை. மற்றும் பண்டிதர் ஜஸ்டிஸ்கட்சியைப்பற்றி என்ன சொன்னார்? தமிழ்நாட்டு கீழ் ஜாதி காலிப் பசங்கள் கூலிக்கு குலைக்கும் வார்த்தைகளை அதாவது ஜஸ்டிஸ்கட்சி தேசத்துரோகக் கட்சி, சர்க்கார் தாசர் கட்சி, நக்கிப்பொறுக்கும் கட்சி, காட்டிக் கொடுக்கும்கட்சி என்பது போல் பண்டிதரும் கேவலமாகப்

பேசினார். எந்த யோக்கியதை கொண்டு பண்டிதர் எதிர்க்கட்சியாரிடம் மரியாதை எதிர்பார்க்கிறார் என்பதும் எந்த யோக்கியதை கொண்டு பார்ப்பனப் பத்திரிகையும், அவர்களது கூலி பத்திரிகையும், பண்டிதருக்கு மரியாதை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகின்றன என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை.

திண்டுக்கல்லில் கழுதை கழுத்தில் அட்டை கட்டி பொப்பிலி என்று எழுதின யோக்கியர்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் பொப்பிலியில் ஐவறுருக்கு என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்பதை சத்தியமூர்த்தியாரையும் அவரது கூலிகளையும், கூலிப் பத்திரிகைகளையும் வினவுகிறோம்.

ஐவறுர்லால் அவர்களை பொப்பிலியில் பேசவிட்டிருந்தால் என்ன பேசியிருப்பார்?

பொப்பிலியை அயோக்கியத்தனமாக வைது இருப்பார். அவர் தலைமை வகித்து நடத்தும் கட்சியை கேவலமாகப் பேசியிருப்பார். இப்படிப்பட்ட யோக்கியருக்கு பொப்பிலியில் பண்டிதருக்கு ஆலாத்தி எடுக்கவில்லை என்று எதிர்பார்க்கவும் எழுதவும் வெட்கமில்லையா? என்று கேட்கிறோம்.

“மூக்கரையா மூக்கரையா ஒரு கரும்பு கொடு” என்று ஒரு கரும்புக் கடைக்காரனைக் கேட்டால் அவன் கரும்புக் கட்டோடு கொடுப்பானா அல்லது ஒரு கரும்பை உருவி ஓட ஓட, ஓடிய ஓடிய இருத்துவானா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். புதுக்கோட்டையில் பண்டிதரை உள்ளே கால் வைக்கக் கூடாது என்றார்களே அவர்களை இந்த வீரர்கள் என்னசெய்து விட்டார்கள்?

பாண்டிச்சேரியில் பண்டிதரைப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்களே இந்த சூரர்கள் என்ன செய்துவிட்டார்?

உலக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சங்கத்தில் சங்கக் கொள்கைக்கு துரோகம் செய்துவிட்டார் என்று பண்டிதரை அச்சங்கத்தார் சங்கத்திலிருந்தே நீக்கி விட்டார்களே அதற்கு இந்த வீராதி வீரர்கள் என்ன செய்துவிட்டார்கள்?

மரியாதை கொடுத்து மரியாதை வாங்கத் தெரியாதவர் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் அவமரியாதை அடையவேண்டியது விஞ்ஞான விதியாகும்.

அதற்கு ஆக பொப்பிலி ஊரைப்பற்றியோ பொப்பிலி ராஜாவைப் பற்றியோ குறை கூறுவது கோழைத்தனமே ஒழிய வேறில்லை.

உண்மையில் அப்படி ஒன்றும் அவமரியாதையாக பொப்பிலியில் நடக்கவும் இல்லையாம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.11.1936

சமதர்மமும் முதலியாரும்

தோழர் கல்யாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் 13-11-36ந் தேதி “நவ சக்தி”யில் நாயக்கர் என்ற தலைப்பில் ஈ.வெ. ராமசாமியை சில கேள்விகள் கேட்டு சில புத்திமதி கூறியிருக்கிறார். அதற்காக முதலியாருக்கு நன்றி செலுத்தி விடையளிப்போம்.

தோழர் முதலியார் அவர்கள் சர்.கே.வி. ரெட்டி நாயுடும், சர். மகம்மது உஸ்மானும், குமாரராஜா முத்தைய செட்டியாரும் செட்டிநாட்டில் சமதர்மத்தைத் தாக்கிப் பேசி இருக்கிறார்கள் என்றும் இம்மூவர் பேச்சைப் பார்த்த பின்பு ராமசாமியாரே நீர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலேயே இருக்கப்போகிறீரா? அப்படியானால் உம்மை நம்பிய இளைஞர் நிலை என்ன? என்றும் கேட்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்த மூன்று விஷயம் பதிலளிக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கிறது.

அதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியோடு விடை பகருகிறோம். இக்கேள்விகள் கேட்டதை நல்லதொரு சமயத்தில் நமக்கு செய்யாமல் செய்த உதவி போல் கருதி விடை பகருகிறோம்.

இந்த இடத்தில் தோழர் முதலியார் அவர்கள் பிரயோகித்திருக்கும் சமதர்மம் என்பதற்கு பொருளென்ன? கடவுள், மோட்சம், ஆத்மா என்கின்ற விஞ்ஞானத்துக்கு அத்தீதப்பட்ட வார்த்தைகள் போன்ற வார்த்தையாய் சமதர்மம் என்ற வார்த்தையையும் கருதி பிரயோகித்திருக்கிறாரா? அல்லது நம் போன்ற எளிய அறிவுள்ளவர்களுக்கும் புரியும்படியான வார்த்தை என்று கருதி பிரயோகித்திருக்கிறாரா? என்பது எனது முதல் விடையாகும். இதை முதலியார் கருணை இருந்தால் அதை அடுத்த முதல் சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கித் தர விழைகின்றோம். அது நிற்க.

விவகார முறையில் விடை பகருகிறோம்.

சமதர்மம் வேண்டாம் என்கின்ற ரெட்டியாரும், செட்டியாரும், சாயபும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருப்பதால் உண்மை சமதர்மிகள் என்பவர்களுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடமில்லாமல் போகவேண்டியதுதான் என்பது முதலியார் அவர்களின் முடிந்த முடிவானால் காங்கிரசில் தோழர்கள் காந்தியார், பட்டேல், ராஜேந்திரர், சத்தியமூர்த்தியார், ஆச்சாரியார், ஜார்ஜ் ஜோசப், ஜமால் மகம்மது, தாவுத்ஷா முதலியவர்கள் சமதர்மத்தைப்பற்றிப்

பேசுவதும் தோழர் நேரு சமதர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுவதும், தோழர்கள் மாசானி, ரங்கா, பிரகாஸ் முதலியவர்கள் சமதர்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவதும் ஆன கருத்துக்களின்படி இவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரசில் இருக்க இடமுண்டா என்று அறிய ஆசைப்படுகிறோம். அதையும் முதல் அவசர சந்தர்ப்பத்தில் முதலியார் அவர்கள் விளக்குவார் என்று நம்புகிறோம்.

சத்தியமூர்த்தியார்

சத்தியமூர்த்தியார் என்றால் திருமயம் பஞ்சாங்க புரோகிதப் பார்ப்பனர் வம்ச சத்தியமூர்த்தியார் என்று நாம் இப்பொழுது பிரஸ்தாபிக்க வில்லை. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவர் - தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தொண்டர்களும் பிரமுகர்களும் கைகட்டி வாப்பொத்தி தலை குனிந்து வணங்கும் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் ஆணைமலையில் காங்கிரஸ் தலைவர் என்கின்ற முறையில் வெள்ளைக்கார முதலாளிமார்கள் முன் சமதர்மத்தைப் பற்றியும், காங்கிரஸ்கொள்கையைப்பற்றியும், பேசின பேச்சுக்களை நமது மதிப்பிற்குரிய தோழர் முதலியார் அவர்கள் கண்டும் கேட்டும் காய்ந்தும் தீய்ந்தும் உள்ளாரே, அங்ஙனமிருக்க, அந்த முதலியாருக்கு இன்னமும் காங்கிரசில் இருக்க இடம் இருந்தால் எப்படி இருந்தது என்பதை உகந்தருளினால் தோழர் ராமசாமியாரைக் கடாவும் கடாவுக்கு விடை கிடைக்கலாம் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அன்றியும், முதலியார்வாள் தமது எந்தக் கொள்கையை சிறிதாவது விட்டுக்கொடுக்காமல் காங்கிரசில் இருந்து காங்கிரஸ் தலைவர்களை ஆதரித்து வருகிறார் என்பதை அறிய விழைகின்றோம்.

காங்கிரசில் காந்தியார் கொள்கைகளில் எது இன்று காங்கிரஸ் கொள்கையாக இருந்துவருகிறது என்பதையும் காந்தியார் காங்கிரசில் தாம் இருப்பது தகுதி அல்ல என்று கருதி நாலணா மெம்பராகக்கூட இல்லாமல் வெளிப் போந்திருக்க, காந்தியடிகளை வழிகாட்டியாக - உபதேசமூர்த்தியாகக் கொண்ட முதலியார்வாள் எந்த விதமான ஆதாரத்தின் மீது காங்கிரசில் இருந்து கொண்டு காந்தியைப் புகழ்ந்து ஏற்றிப்போற்றி ஆதரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்பது விளக்கப்பட்டால் ராமசாமியார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருப்பதற்கு இடம் உண்டா இல்லையா என்பது விளங்காதா? என்று கருதுகிறோம்.

காந்தியார் அவர்களை சத்தியமூர்த்தி அவர்களும் போற்றுகிறார், நேரு அவர்களும் போற்றுகிறார், இர்வின் பிரபும் போற்றினார் மற்றும் சிலரும் போற்றுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி வேண்டியதில்லை. ஆனால் முதல் மூவர் போற்றுவது போல்தான் முதலியார் அவர்களும் காந்தியாரைப் போற்றுகிறாரா அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவா, அல்லது ஒவ்வொருவர் போற்றுதல் காரணங்களிலும் சிறிது சிறிது எடுத்துச் சேர்த்தா என்பதை

முதலியார் அவர்கள் உண்மையாய் நினைவிருத்திக்கொண்டால் ராமசாமியாருக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடம் உண்டா இல்லையா என்பது தெளியலாம் என்று கருதுகிறோம்.

இப்படி இன்னம் அனேக விஷயங்கள் முதலியாரின் தெளிவுக்கு உதவியாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

எனினும் விவகார முறையை விடுத்து அதாவது கனல் வாதம் புனல் வாதம் விடுத்து உண்மை விளக்கம் முறையில் சிறிது தெளிவிக்க விரும்புகிறோம்.

ராமசாமியார் சமதர்மத்தில் கருத்துக் கொண்டவர். ஆர்வங் கொண்டவர். அதுவே இன்று காணும் மனித சமூகக் குறைகள் பெரும்பாலான வற்றிற்கும் மருந்து என்பதை முடிந்த முடிவாகக் கொண்டவர். ஆனால் சமதர்மம் பொருளாதார சமதர்மம் என்றாலும், அரசியல் சமதர்மம் என்றாலும், சமுதாய சமதர்மம் என்றாலும், தேசிய சமதர்மம் என்றாலும் வார்த்தை வேறுபாடுகள், திட்ட வேறுபாடுகள், செய்முறை வரிசைக் கிரம வேறுபாடுகள் ஆகிய பல சமதர்மம் என்பதோடு சதா போரிட்டுவருகின்றன என்பதை முதலியார் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார் என்றே கருதுகிறோம். அதை “நவ சக்தி” தலையங்க குறிப்புகளிலும் காண்கிறோம்.

ராமசாமியின் சமதர்மம், காந்தியாரின் சமதர்மம், நேருவின் சமதர்மம், ரஷ்யாவின் சமதர்மம், ஜர்மனியின் சமதர்மம், ஸ்பெயினின் சமதர்மம், இந்தியாவின் பழய சமதர்மம் என்பன போன்ற பல சமதர்மம் நபர், இடம், காலம் ஆகியவைகளையும் கொண்டு சமதர்மம் விவாதப் போரிட்டு வருகின்றது என்பதும் முதலியார் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்றே கருதுகிறோம்.

இவைகள் தவிர எந்த இயல் சமதர்மமானாலும் எந்த நபர் சமதர்மமானாலும் எந்த தேச எந்த கால சமதர்மமானாலும் இடம், பொருள், ஏவல் ஆகியவைகளை பொறுத்துத்தான் கையாட வேண்டியதாகுமே தவிர எல்லாவிடத்தும் எந்நேரமும், எந்நிலையிலும் ஒரே மாதிரி கையாளுவதென்பது அறிஞர் கடன் அல்ல என்பதையும் முதலியார் அவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்றே கருதுகிறோம்.

ஆகவே தயவு செய்து முதலியார் அவர்கள் ராமசாமியார் சமதர்மத்தை விட்டுவிட்டார் என்றோ, ராமசாமியார் சமதர்மத்துக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடமில்லை என்றோ கருதாமல் இருக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

ராமசாமியார் சமதர்மக்காரர்தான். ஆனால் அவரது சமதர்மம் காரல் மார்க்சைப் பார்த்தோ, ஏஞ்சல்லைப் பார்த்தோ, ரஷியாவைப் பார்த்தோ, லெனினைப் பார்த்தோ ஏற்பட்டதல்ல என்பதையும் அல்லது அவர்களிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டவை அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அன்றியும் ராமசாமியின் சமதர்மம் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கோ மேடைப் பிரசாரத்துக்கோ, தலைமைப் பதவிக்கோ ஊர்மெப்புதலுக்கோ ஏற்பட்டதல்ல என்பதையும் முதலியார் அவர்கள் உணர வேண்டுகிறோம்.

அன்றியும் ராமசாமியாரின் சமதர்மமானது ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியையோ காங்கிரசையோ இளைஞர்களையோ முதியோர்களையோ செல்வ ராஜாக்களையோ காவுடிகளையோ லட்சியம் செய்தோ நம்பியோ பிரசாரம் செய்யவோ அமுலுக்குக் கொண்டுவரச் செய்யவோ வேண்டியதுமல்ல.

அன்றியும் இன்று ராமசாமியார் தனது சமதர்மத்தை நடத்துவது சமதர்ம பூமியில் இருந்தோ பொதுஉடைமை ஆக்ஷியிலிருந்தோ நடத்துவதாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கும் நபரும் அல்ல. மற்றும் ராமசாமி தனது சமதர்மத்துக்கு எந்த நபருடைய நற்சாக்கி பத்திரத்தையோ ஆமோதிப்பையோ எதிர்பார்த்து நடத்தவேண்டியவரும் அல்ல.

அதற்கு ஆக சங்கமோ ஸ்தாபனமோ குறிப்பிட வேண்டும் என்கின்ற கவலை கொண்டவரும் அல்ல.

மற்றென்னவென்றால் தன் புத்தியையே தன் வலிமையையே தன் பொறுப்பையே நம்பி தன் காலில் நிற்கக்கூடிய தன்மையிலேயே நடக்கிறவர்.

அதற்கு அவருக்கு துணைவர்கள் யாராவது உண்டு அல்லது வேண்டும் என்று ஏற்பட்டால் “குணம் குடி கொடி கொண்டால் உயிருக்கு உயிர்தான், இல்லாவிட்டால் என்னமோ” என்கின்ற மாதிரி தன்னை நம்பி தன்னை அடைந்து தனது கொள்கையை கமா, புள்ளி மாறுதல் இல்லாமல் ஒப்புக் கொள்ளுகிறவர் எவரோ அவரே துணைவர், அவரே நண்பர், அவரே தோழர். மற்றவர் யாரானாலும் உலக சபாவத்துக்கு நண்பனே கூட்டாளியே அல்லாமல் உண்மைக்கோ சமதர்ம முயற்சிக்கோ அல்ல என்பது அவர் கருத்து.

வாலிபர் தேவையானால் ஈசல் புற்றில் இருந்து வருவது போல் வேண்டும்போது உண்டாக்கிக் கொள்ள அவருக்குத் தெரியும். அவர் எந்த வாலிபருக்கும் எவ்வித வாக்குத்தத்தமும் கொள்கை உறுதியும் கொடுத்து எப்போதும் யாரையும் அழைத்ததில்லை. சேர்த்ததுமில்லை. வாலிபர் வருவதும் போவதும் சர்வ சாதாரணமான காரியமே தவிர ஒரு “ஆத்ம” சக்தியாலோ “மகாத்மா” சக்தியாலோ என்று அவர் கருதுவதில்லை.

வாலிபர்கள் என்றால் யார்? அவர்கள் பொறுப்பு என்ன? எதுவரை வாலிபப் பருவமோ வாலிபப் புத்தியோ நிற்கும்? அவர்களால் எந்த நிலையில் காரியம் செய்து கொள்ளலாம்? எந்த நிலையில் வாலிபர்களால் காரியம் கெட்டுவிடும்? என்பது ராமசாமி தனது வாலிப பருவத்தில் இருந்தே தனது வாலிப அனுபவத்திலிருந்தே அறிந்ததேயாகும்.

ராமசாமி செல்வப்பிள்ளை - காலிப் பிள்ளை - பிரபுப்பிள்ளை - பொது நல சேவைப்பிள்ளை - தேசபக்த வீரப்பிள்ளை, தேசத் துரோகப்பிள்ளை - வாலிபர்கள் துரோகப்பிள்ளை என்பதான பல நிலைகளிலும் இன்று இருக்கிற தன்மையில் - பதவியில் நிலையில் இருந்துதான் வந்திருக்கிறாரே ஒழிய நிலைமாதிய போது பதவி மாறியோ பதவி மாறிய போது நிலைமை மாறியோ போவதான நிலையை அவர் ஒரு போதும் அடைந்ததேயில்லை.

ஆகையால் ராமசாமியாருக்கு கட்சியோ உலகோர் என்ன சொல்வார்கள் என்கிற கவலையோ வாலிபர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்கின்ற லட்சியமோ சிறிதும் இல்லை.

தலைமை ஸ்தானம் வேண்டுமானால் தான் உண்டாக்கிக் கொள்வாரே தவிர தன்னை இன்னொருவன் தலைவனாக்கும்படி ஒரு நாளும் செய்து கொள்ளமாட்டார். அத்தலைமையின் கீழ் அரை நிமிஷமும் இருக்கவு மாட்டார். உலகோர் என்ன சொல்வார்கள் என்பதில் உலகோர் இன்ன விதம் சொல்லவேண்டும் என்று உலக அபிப்பிராயத்தை தான் உண்டாக்க முயற்சிப்பாரே ஒழிய உலக அபிப்பிராயம் இப்படி இருக்கிறதே என்று சிறிதும் கருத மாட்டார்.

மனிதன் கொஞ்சநாள் வாழ்வதானாலும் தன்னை நம்பி தன் காலில் நின்று தன் இஷ்டம் போல் இருந்து சாவதே சுயமரியாதை என்று கருதி இருக்கும் அவர் “உமக்கு கட்சியில் இடம் எங்கே?” “உம்மை நம்பினவர்கள் கதி என்ன?” என்பதற்காக கவலைப்படுவாரா? ஏங்குவாரா? என்பதை முதலியார் அவர்கள் சாவதானமாய் இருந்து சிந்திக்க கெஞ்சுகிறோம்.

இன்று உண்மையிலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் சமதர்மத்துக்கு இடம் இல்லாமல் போய் விட்டதினால் ராமசாமியின் சமதர்மத்துக்கோ பொது சமதர்மத்துக்கோ என்ன கெடுதி என்பது விளங்கவில்லை.

இனி ஒரு 2, 3 மாதத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி நிலை இன்னது என்று தெரிந்துவிடப் போகிறது. அதுபதவிக்கு வரும். வராவிட்டாலும் சரி, அதற்குப்பிறகு சமதர்மத்தை பிரசாரம் செய்வதில் தடை என்ன இருக்கிறது? என்றும், அப்புறம் வாலிபர்கள் உண்டாகமாட்டார்களா என்றும் கேட்கின்றோம்.

எந்த வாலிபனிடமும் எந்த கூட்டு வேலைக்காரனிடமும் ராமசாமி தனது சமதர்மத்துக்கு ஒப்பந்தம் பேசி ஒரு காதொடிந்த ஊசியளவு பயனும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. ராமசாமி எத்தனையோ பல சமதர்ம வாலிபருக்கு சோறு, உடை, செலவுக்கு காசு அவர்கள் குடும்பச் செலவுக்கு 25, 50, 100, 500, 1000 பணம் கொடுத்து மாதக்கணக்காய் வருடக்கணக்காய் சாப்பாடு போட்டு வளர்த்தி இருக்கலாமே தவிர ஒரு வாலிபரிடமாவது கூட்டுத் தோழர்களிடமாவது ராமசாமிக்கு என்று ஒரு சிறு உதவியும் பெற்று இருக்கமாட்டார். ஆதலால் ஒரு வாலிபரையும் அவர் மோசம் செய்யவில்லை.

இரண்டு காரியம் இல்லாதவன் உலகில் எதற்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்பதை முதலியாருக்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

1. தன் வாழ்வுக்கு எந்த நிலையிலும் மற்றொருவனை எதிர்பார்க்கக் கூடாது.
2. தன் சுயநலத்துக்காக என்று எந்தக் காரியத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது - எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

இப்படிப்பட்டவன் எந்த கொள்கைக்கும் எந்த கட்சிக்கும் எந்த வாலிபனுக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

இப்படிப்பட்டவன் நிமிஷத்துக்கு ஒரு கொள்கை சொல்லலாம், நிமிஷத்துக்கு ஒரு கட்சியையும் ஆதரிக்கலாம், எதிர்க்கலாம், யாரையும் வெளியே போ, உள்ளே வா என்று கூப்பிடலாம். ஆனதால் ராமசாமி சமதர்மம் யாரை எதிர்பார்த்தும் இருக்காது; அவர் உள்ளவரை மறையாது.

உண்மையாகவே உள் சிரத்தையுடன் மனம் கனிந்து முதலியாரை ஒன்று கேட்கிறோம். அதாவது தமிழ் நாட்டில் உண்மையான சமதர்மவாதி யார்? சமதர்ம வாலிபர் யார்? அவர்களின் சொந்த அந்தஸ்து, நடவடிக்கை, நாணயம், உறுதி ஆகியவைகள் என்ன? அனுபவம் என்ன? அவற்றில் எதில் ராமசாமியார் குறைந்திருக்கிறார் என்பதுதான்.

நமக்கு அனேக சமதர்மவாதிகள் தெரியும். நாடகத்தில் குச்சிக்காரிகள் சந்திரமதி, சீதை வேஷம் போட்டு நடிப்பது போலவும், நாடகத்தில் குடிகாரர்களும், காலிகளும், சாதுக்கள், முனிவர்கள், தர்மராஜாக்கள் முதலியோர் வேஷம் போட்டு நடிப்பது போலவும் மேடையில் ஒருவிதமாகவும் மற்றவர்களிடம் ஒருவிதமாகவும் தனி சொந்த நடத்தையில் ஒருவிதமாகவும் நடிப்பது சமதர்மம் என்றால் அதை ராமசாமியார் எவ்வளவு மதிப்பார் என்பதை முதலியாரே அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேடையில் பணக்காரனை ஜமீன்தாரனை வையலாம். மேடை விட்டிறங்கியவுடன் அவர்களுக்கு விரோதமான பணக்காரனை செலவுக்கு பணம் கேட்கலாம். சாப்பாட்டு நேரம் வரை அப்பணக்காரன் வாயிலில் காவல் காத்திருக்கலாம். இவர்கள் தான் சமதர்மவாதிகள் என்றால் அச்சமதர்மம் வாழ வேண்டுமா? அவர்கள் கூட்டுறவை ராமசாமியார் லட்சியம் செய்ய வேண்டுமா? என்று கேட்கின்றோம். இந்திய தேசம் இன்று தனி உடமை தேசம். உடமைக்கு இருக்கும் மதிப்பு ஓடிப்போகவில்லை. எந்த விதத்திலோ ஏதோ ஒரு பணக்காரனின் வெளிப்படையான தயவில்லாமல் பெரும்பான்மையான சமதர்மிகள் இன்று வாழ முடியவில்லை. சமதர்மிகளுக்குள் இன்று வரும் சண்டையும் சமதர்மிகள் மற்றவர்களை வையும் காரியமும் பெரிதும் பணம் காரணமாகவே என்பதை உள்ளூர்ந்து பார்த்தால் முதலியார் அவர்கள் நன்றாய் அறியலாம்.

ஆகையால் இன்று சமதர்மத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழிவை ஒழிப்பதற்கு ஆகவாவது இன்று ராமசாமி போன்றார் கொஞ்ச நாளைக்கு அந்தப் பேச்சை விட்டு வைத்திருப்பதே மேல். நிற்க,

பொருளாதார விஷயமாய் இல்லாவிட்டாலும், சமுதாயத் துறையில் ஜஸ்டிஸ்கட்சி ஏதாவது சமதர்ம வேலை செய்யவில்லையா என்பதையும், அதுவும் காங்கிரஸ் 50 வருஷமாய் செய்யாத வேலையும் 35 வருஷமாய் நினைக்காத வேலையையும் செய்திருக்கிறதா இல்லையா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ்கட்சி என்றால் முதலியார் அவர்கள் தோழர் பொப்பிலி ராஜாவையும், முத்தைய செட்டியாரையும், ராஜனையும், உஸ்மானையும் பார்த்து காயக்கூடாது என்பதை முதலியார் உணரும் நாளே ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் யோக்கியதையையும் அதன் பயனையும் உணரும் நாளாகும்.

அவர்கள் வருவார்கள் போவார்கள், தோல்வி அடைவார்கள் வெற்றி பெறுவார்கள், மறிப்பார்கள். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அதாவது அக்கொள்கை ஒருநாளும் மறையாது. அதன் அடிப்படை கொள்கை ராமசாமியின் சமதர்மத்தின் முக்கிய பாகமாகும்.

அக்கொள்கையை ராமசாமி ஒரு நாளும் விடமாட்டார். ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து ராமசாமி விலகலாம், விலக்கூடிய காலம் சீக்கிரம் அதுவும் வெகு சீக்கிரம் வரலாம், காங்கிரசில் புகுதலாம். இந்த காரியங்கள்வேறு, ராமசாமியின் கொள்கைவேறு. அதுதான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆரம்பித்தவர்களின் கொள்கை. அதை நடத்துவதே சமுதாய சமதர்மம். அதுவே பொருளாதார சமதர்மம் கொண்டு வந்து விடும். அதற்கு இந்த வாலிபர்கள் அதாவது முதலியார் கருதி இருக்கும் வாலிபர்கள் போதாது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் வெற்றிபெறுவதே சமதர்மத்துக்கு அடையாளம் என்கிறார் முதலியார். இன்னம் யாராவது இப்படிச் சொல்லலாம். குப்புசாமி, உபயதுல்லா, கிருஷ்ணசாமி பாரதி கூட்டம் சொல்லலாம். முதலியார் அவர்கள் இன்னமும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருப்பது விசனப்படக் கூடியதேயாகும். இனி நாடு பட்டம், பதவி, பணம் முதலியவற்றில் கவனம் செலுத்தாது என்கிறார். இதிலிருந்து முதலியார் எந்த உலகத்தில் இருந்து எழுதுகிறார் என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

தோழர் சத்தியமூர்த்தியார், டாக்டர் சுப்பராயன், தேவர் ஆகியவர்கள் முழங்காலுக்கு மேல் வேஷடி கட்டி ஆரஞ்சிப் பழரசமும் ஆட்டுப் பாலும் குடித்துக்கொண்டு ராட்டினம் சுற்றவா காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள்? அல்லது சமதர்மம் கொண்டு வரவா காங்கிரசில் இருக்கிறார்கள்? என்று வணக்கமாய்க் கேட்கிறோம்.

இந்த நாட்டில் பார்ப்பனன் வாழ்வு குலையாமல் பணக்காரன் வாழ்வு குலைவது சுலபமல்ல. பணத்தினாலேயே அதுவும் பணத்தை லக்ஷம் பத்து லக்ஷம் கோடி என்று வசூலித்து கூலி கொடுப்பதாலேயே காங்கிரசு நடக்கிறது என்பதை முதலியார் உணராமல் இருப்பார் என்று எந்த மூடனும் நம்ப மாட்டான். முதலியார் ஒரு சமயம் அறியாமலிருப்பாரானால் பட்டேல் வருகிறார் பத்து லக்ஷம் வேண்டும் என்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அறிக்கையைப் பார்க்கட்டும்.

பணம் காரணமாகவே தோழர்கள் குமாரசாமி முதலியார், டாக்டர் சுப்பராயன், நாடிமுத்து பிள்ளை, ராமலிங்கம் செட்டியார் முதலியவர்கள் காங்கிரசில் இருக்கிறார்களே ஒழிய கொள்கையிலோ ஒழுக்கத்திலோ தேச பக்தியிலோ என்று அவர் உரை எழுதின திருவிளையாடல் புராணத்தின் மீது “ஆணை”யாக சொல்லுவாரா என்று கேட்கிறோம்.

ஆகையால் ராமசாமிக்கு சமதர்மம் தெரியும். எப்போது பிரசாரம் செய்வது, எப்படி செய்வது என்பதும் அவருக்குத் தெரியும்.

முதலியாரே பார்த்து பயந்து, தோழரே நாயக்கரே வேண்டாம், இவ்வளவு வேண்டாம் என்று அன்பால் கெஞ்சி கருணையால் தாடையை பிடிக்கும் காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லை.

சமதர்மத்தின் பிறவி எதிரிகளான பார்ப்பனர்க்கு கையாளாய் கூலியாய் இருந்து சமதர்ம சித்திக்கு அதிக தூரம் ஏற்படுத்துவதை விட கூடியவரை சமீபமாக நிலைமையை நாட்டை மக்களை செய்யலாம் என்பதே இன்றைய ராமசாமி தொண்டு. ஆகவே முதலியார் பொறுத்தருள்வாராக.

குடி அரசு - கட்டுரை - 22.11.1936

திருவாங்கூர் பிரகடனம்

திருவிதாங்கூர் அரசாங்கமானது தனது ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட கோவில்களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உள்பட சகல வகுப்பு இந்துக்கள் என்பவர்களும் சென்று வணங்கலாம் என்று அனுமதி அளித்து அரசு பிரகடனம் பிறப்பித்துவிட்டது.

அந்த ராஜ்யமானது வைதீகப் பித்தும் வருணாச்சிரமக் குறும்பும் கொண்ட ராஜ்யமாகும். விவேகாநந்தர் அந் நாட்டை ஒரு பைத்தியக்காரர்கள் ஆஸ்பத்திரி என்று சொன்னார். தோழர்கள் லஜபதிராய் அவர்களும், காந்தியாரும், பண்டித ஜவஹரும் அந்நாட்டிற்குச் சென்றிருந்த காலையில் அவர்கள் கோவிலுக்குள் போக அனுமதிக்கப்படவில்லை.

அந் நாட்டின் தீட்டின் தன்மையானது மனிதனை மனிதன் கண்ணால் பார்ப்பதினாலும், நிழல் மேலே படுவதினாலும், பேசுவதினாலும் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடிய அவ்வளவு கொடுமையான தன்மையது என்று சொல்லலாம். அதோடு இன்ன இன்ன ஜாதி இவ்வளவு இவ்வளவு தூரத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற தூர வித்தியாசமும் உண்டு. கீழ் ஜாதியார் என்பவர்களுக்கு எப்படி இவ்வளவு இழிவும் கொடுமையும் உண்டோ அதேபோல் அந்நாட்டில் மேல் ஜாதியார் என்பவர்களுக்கும் உயர்வும் செளகரியங்களும் போக போக்கியங்களும் உண்டு. அதாவது,

ஒருவன் பார்ப்பான் என்று சொல்லிக்கொள்ளுமானால் அவனுக்கு ஆயுள் உள்ள அளவும் அரசாங்க சத்திரங்களில் அப்பளம், வடை பாயாசத்துடன் சாப்பாடு கிடைக்கும். சாப்பாடு மாத்திரமல்லாமல் பெண்கள் விஷயத்திலும் பார்ப்பனன் என்பவர்களுக்குக் குறையே இருக்காது. பார்ப்பானுக்குப் பெண் விஷயத்தில் உள்ள செளகரியத்திற்கு இரண்டொரு உதாரணம் கூறலாம். அதாவது ஒரு மலையாளியைப் பார்த்து ஒரு நம்பூதிரிப் பார்ப்பான் “அடே சுகுமார உன் பாரியை மிகுந்த சுவந்திரவதி என்று கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா?” என்றால், “அவடத்திய கடாஷுத்தால் ஆமாம் சுவாமிகளே” என்று பதில் சொல்லுவதும் அதற்கு அந்தப் பார்ப்பனன்,

“அப்படியானால் நாம் அவாளை அனுபவித்துப் பார்க்க வேண்டாமா” என்றால் “பாக்கியம் பாக்கியம்” என்று கூறிக்கொண்டு ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி குதியாட்டம் போட்டுக்கொண்டு ஓடோடிப் போய் பாரியாளை

அழைத்து வந்து பார்ப்பானிடம் ஒப்புவித்து “அவடத்திய சவுகரியம் போல் அனுப்பிக் கொடுக்கலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் போவதும், மற்றும் பெரிய வீடு பாரம்பரியமாய் பெருமை உள்ள குடும்பம் என்பவைகளில் உள்ள பெண்கள் தங்கள் பார்ப்பனர்களை கணவனாகக் கொள்வதிலும் சொல்லிக்கொள்வதிலும் பெருமை அடைவதும் அப்பார்ப்பனர்கள் தங்களுக்கு புருஷனாய் இருப்பதற்காக மீ சம்பளம் 100, 200 என்பதாக ராயல் குடும்பம் என்பது வரையில் கொடுப்பதும் வழக்கமாகவும் பெருமையாகவும் இருந்து வந்த நாடாகும். இப்போது மற்ற எல்லாத் துறைகள் போலவே இதிலும் சில மாறுதல் இருக்கலாம்.

மற்றும் பார்ப்பனர் சாப்பிட்ட எச்சில் இலைகளை அரசாங்கம் கண்டிராக்ட் விடுவதும் கண்டிராக்டில் எடுத்தவர் இலை ஒன்றுக்கு காலணாவுக்கு குறையாமல் அரையணா ஒரு அணாவுக்கு விற்பதுமான ராஜ்யமாகவும் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட சுயமரியாதையும் மனிதத் தன்மையும் பகுத்தறிவும் குறைந்திருந்த அந்த நாடானது அந்நாட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குள் ஏற்படுத்தப்பட்ட சுயமரியாதை உணர்ச்சியின் காரணமாக இப்போது ஒரு பெரும் புரட்சிகரமான சேதியையும் செய்கையையும் கேட்கவும் பார்க்கவுமான தன்மை ஏற்பட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இந்த திருவாங்கூர் அரச பிரகடனத்தைக் கண்ட பலர் இப்பிரகடனம் ஏற்படக் காரணமாய் இருந்தது வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் என்பதாகக் கருதுகின்றனர் - எழுதுகின்றனர் - பேசுகின்றனர். அதோடு கூடவே சிலர் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமியையும் பாராட்டி பேசியும் எழுதியும் நேரில் கடிதங்களும் எழுதுகிறார்கள்.

மற்றும் ஒரு சிலர் இதற்கு காங்கிரசு தான் காரணம் என்றும் காந்தியார் அனுமதி அளித்ததென்றும் பலவிதமாக எழுதி மக்களை மயக்குகின்றார்கள். திருவாங்கூர் பிரகடனத்துக்கு காங்கிரசோ, காந்தியாரோ, வைக்கம் சத்தியாக்கிரகமோ சிறிதும் சம்மந்தமில்லை என்பதை முதலில் மக்கள் உணர வேண்டுகிறோம். இப்பிரகடனம் மனித சமூகத்துக்கோ நாட்டுக்கோ நன்மையா தீமையா என்பது ஒரு பெரிய கேள்வி என்பதாய் இருந்தாலும் நம்மைப் பொறுத்தவரை இப்பிரகடனம் மனித சமூகத்துக்கு - இந்திய நாட்டுக்கு சிறப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமூகத்துக்கு ஒரு விதத்தில் கேட்டை விளைவிக்கக்கூடியது என்பதே நமது அபிப்பிராயம். இது ஒரு புறமிருக்கட்டும். இப்போது மக்கள் இப்பிரகடனத்தை ஒரு நன்மையாகவும் பெருமையாகவும் கருதுவதாலேயே அரசியல் வாழ்வுக்காரர்களும் அரசியல் பத்திரிகைகளும் இதை காங்கிரசினாலும் காந்தியாலும் ஏற்பட்ட பயன் என்று சொல்லி பொய்ப் பெருமையை காங்கிரசுக்கு சம்பாதித்துக் கொடுக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

முதலாவது வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்துக்கும் காந்தியாருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை மக்கள் உணர ஆசைப்படுகிறோம். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதானது தோழர்கள் டி.கே. மாதவன், கே. அய்யப்பன் முதலிய ஈழவ சமூக சீர்திருத்தத் தலைவர்களால் திடீரென்று துவக்கப்பட்டதாகும். அதில் தோழர்கள் கே.பி. கேசவமேனன், ஜார்ஜ் ஜோசப்பு முதலிய அரசியல் பிரமுகர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். திருவாங்கூர் சர்க்கார் ஒரே அடியாக எல்லா பிரமுகர்களையும் ஆரம்பித்த உடனே கைதிசெய்து விட்டார்கள். சத்தியாக்கிரகத்தை நடத்த ஆளில்லாமல் போய்விட்டது. தோழர்கள் ஜார்ஜ் ஜோசப்பும், கே.பி. கேசவமேனன் அவர்களும் “நிலைமை மோசமாகி விட்டதால் நீங்கள் உடனே வந்து சத்தியாக்கிரக தலைமையை ஏற்று நடத்தாவிட்டால் பெருந்த அவமானத்துக்கு இடம் ஏற்படும்” என்று தந்தியும் கடிதமும் ஆளும் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமிக்கு அனுப்பினார்கள். தோழர் ஈ.வெ.ரா. தன் சொந்த முறையிலேயே உடனே சென்றார். அதன்பிறகு காந்தியார் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆகியவர்கள் அதற்கு பூரண அனுமதி அளிக்காமல் சில ஆக்ஷேபணைகள் கிளப்பினார்கள். கட்சியாக ஈ.வெ.ரா. பிடிவாதத்தின் மீதும் சத்தியாக்கிரகம் எல்லா இந்திய விஷயமாகிவிட்ட பிறகும் சத்தியாக்கிரகத்தில் தாங்களும் கலந்திருப்பதாக காட்டிக் கொண்டார்கள். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் கூடாது என்று ஆச்சாரியாரும் காந்தியாரும் எழுதிய கடிதங்கள் தமிழ்நாடு பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும்,

தோழர் காந்தியார், தோழர் ஜார்ஜ் ஜோசப்பை மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு வெளியேறும்படி சொன்னதற்கும் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சத்தியாக்கிரகத்துக்கு பண உதவி செய்து நடத்த வந்த சீக்கியர்களை வெளியேறும்படி சொன்னதற்கும் ஆதாரங்கள் உண்டு. இம்மாதிரி இன்னும் பலவித தொல்லை கொடுத்து வந்தார்கள். இது விஷயங்களை எல்லாம் அப்போதைய “தமிழ்நாடு” வாரப் பத்திரிகையில் நன்றாய்க் காணலாம்.

இந்த நிலை ஒருபுறமிருக்க வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் நடக்கும் ரோட்டைப் பொறுத்ததே தவிர கோவிலைப் பொருத்ததல்ல என்று காந்தியார் அப்போது 100 தடவை வெளிப்படுத்தி அப்பொழுது “அரசாங்கத்தாருக்கு வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்துக்கும் கோவில் பிரவேசத்திற்கும் சம்மந்தமில்லை” என்று வியத்தமாகச் சொல்லப்பட்டு வாக்குறுதியும் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தியா பூராவிலுமே வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் ஒன்றுதான் அதுவும் சுதேச மன்னர் ராஜ்யத்தில் ஜெயித்தது என்றாலும் அது எந்த விதத்திலும் இந்த கோயில் பிரவேச பிரகடனத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லை என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாய் கூறுவோம். அதிலும் காந்தியாருக்கும் கோவில் பிரவேச கூட்டத்திற்கும் சிறிது கூட சம்மந்தமில்லை என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் பல கூறலாம்.

தோழர் காந்தியார் எந்த சீர்திருத்தமும் அதுவும் கோவில் நுழைவு “சீர்திருத்தம்” சட்டத்தின் மூலம் செய்யக் கூடவே கூடாது என்று சொன்னவர்.

சமீபத்தில் இந்திய சட்டசபையில் இந்த ரங்கய்யர் கோவில் நுழைவு மசோதாவை கொலை செய்தவர். மற்ற இந்திய சட்டசபை மெம்பர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட மசோதாவோ வேறு எந்த சமூக சீர்திருத்த சம்பந்தமான மசோதாவோ சட்டசபைக்குக் கொண்டுவரக்கூடாது என்றும் சொன்னவர். காங்கிரஸ்காரர்களும் தோழர் ஆச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தியார், டாக்டர் ராஜன் ஆகியவர்களும் சீர்திருத்தத்திற்கு எவ்வித சட்டமும் கூடாது என்றவர்கள்.

சீர்திருத்த காரியங்களுக்கு சத்தியாக்கிரகம் செய்யக்கூடாது என்றும் சொன்னவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ள காந்தியாரும் காங்கிரசும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகமும் திருவாங்கூர் கோவில் நுழைவு பிரகடனத்துக்கு காரணம் என்றோ, சம்மந்தம் உண்டு என்றோ சொல்ல யாராவது வருவார்களானால் அவர்கள் இழி தன்மைக்கும் அல்லது அறிவீனத்துக்கும் வருந்தவேண்டியதே அல்லாமல் வேறில்லை. இதுவிஷயமாய் “தலைவர்கள்” நடத்தை பற்றி இன்னும் அனேக ரகசியங்கள் உண்டு. அதை இப்போதும் வெளியிட நாம் விரும்பில்லை.

ஆனால் “இந்தப்பிரகடனத்துக்கு ஒன்றுமே காரணம் இல்லையா? திடீரென்று அரசருக்கோ திவானுக்கோ தோன்றிய ஞானோதயமா?” என்று சிலர் கேட்கலாம். காரணம் உண்டு என்பதாகவே பதில் கூறுவோம். அந்த பதில் என்னவென்றால் இப்பிரகடனத்துக்கு ஆக மகாராஜாவை வாழ்த்தி பாராட்டி வரும் விஷயங்களைப் பார்த்தால் அக்காரணம் என்ன என்பது விளங்கிவிடும் என்பது ஒன்று.

அதாவது அனேகமாக பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு வாழ்த்துதலிலும் பாராட்டுதலிலும் “இந்துமதத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியான சமயத்தில் மகாராஜா இந்த பிரகடனத்தின் மூலம் உதவி செய்து இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றினார்” என்பது மிளர்கின்றதைப் பார்க்கலாம்.

ஆகவே, இந்து மதத்திற்கு இன்று ஏற்பட்ட நெருக்கடி என்ன? இத்தனைநாள் இல்லாத நெருக்கடி இப்போது என்ன வந்துவிட்டது? என்பவைகளை யோசித்துப்பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டுகிறோம். “புத்தர், சமணர், முஸ்லீம்கள் ஆகியவர்கள் காலத்தில் நால்வர், ராமானுஜர் செய்தது போல்” என்று பலர் பாராட்டுதல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே இதன் இரகசியமென்ன? இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு பிடித்தால் அந்தக் காரணங்கள்தான் இந்த பிரகடனத்துக்கு காரணம் என்று சொல்லுவோம். களிமண்ணு மாளவியா பண்டிதர் இப்போது ஏன் பேசவில்லை? சனாதனப் புலிகளின் வாய் ஏன் புளிஇட்டு அடைக்கப்பட்டு விட்டது? மகாகனம் சாஸ்திரியின் சர்வாதிகாரக் கனவுகள் எங்கே போயின? “சோஷியல்

ரிபார்மர்” பத்திராதிபர் தோழர் கே. நடராஜன் போன்றவர்களின் சூழ்ச்சி உபாயம் இப்போது எங்கே தூங்குகிறது? ஆகவே இந்தப் பதில்களில் தான் திருவாங்கூர் பிரகடனத்தின் பிறப்பு - அஸ்திவாரம் - கர்ப்பதானம் இருக்கிறது என்போம்.

அதென்ன வென்றால் அதுதான் “இந்து மதம் ஒழிய வேண்டும், கோவில்கள் இடிபட வேண்டும், எல்லோரும் முஸ்லீம்களாக வேண்டும், நாஸ்திகமே பரவவேண்டும்” என்ற பிரசாரமும் அனேக மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களும் ஈழவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களது மகாநாட்டு தீர்மானமும் இவர்களில் பலர் முஸ்லீம்களாகவும், கிறிஸ்தவர் களாகவும், சீக்கியர்களாகவும், மதம் மாறினதும் அம்பேத்கார் வெடிகுண்டும் சுயமரியாதைக்காரர்களின் டம் டம் குண்டும் இதற்கு முன்னின்றவர்கள் பிரசாரங்களும் முதலாகியவைகளே யாகும்.

அன்றியும் உண்மையிலேயே கோயில், இந்துமதம் முதலியவை ஒழியவேண்டும் என்பவர்களுக்கு இந்த பிரகடனம் விரோதமானது தான். அதனால்தான் மகாராஜாவை பாராட்டினவர்கள் பெரும்பாலோர் “நல்ல சமயத்தில் இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றினீர்கள்” என்று பாராட்டினார்கள். என்ன நல்ல சமயம் என்றால் இந்துமதம் ஒழியப்போகிற சமயத்தில் என்பது தவிர வேறு என்னமாய் இருக்கும்? சிலர் பொறுப்பில்லாமலோ வீண் ஜம்பமாகவே பெருமை பேசிக்கொள்ளலாம். “இந்து மதத்தை அழிக்க யாராலும் ஆகாது” என்று பேசலாம். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சுயமரியாதையில் வெகு சங்கதி ஆடிப்போய்விட்டது.

கோவில் பிரவேசம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று 1928ல் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி தேவஸ்தான கமிட்டி பிரசிடெண்டாய் இருந்த காலத்திலேயே அவர் போர்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதனால் பிறகு கோயில் பிரவேசம் செய்தவர்கள் சர்க்காரால் தண்டிக்கப்பட்டதும் ஹைகோர்ட்டில் விடுதலையானதும் பிறகுசட்டம் ஏற்பட்ட பிறகுதான் அது செய்யப்பட வேண்டுமென்று கருதி சட்டம் செய்ய முயற்சித்ததும் காந்தியார் சத்தியமூர்த்தியார் போன்றவர்கள் சட்டம் கூடாது என்று தடுத்ததும் சாரதா சட்டம் போன்றதற்கே காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் சத்தியமூர்த்தி “என் மகளுக்கு சாரதா சட்டத்தை மீறி சிறுவயதில் கல்யாணம் செய்து நான் ஜெயிலுக்கு போகப்போகிறேன்” என்று சொல்லி பொது ஜனங்களை கிளப்பி விட்டதுமான காரியங்களுக்கு பிறகுதான் கோவில்கள் இடிக்கப்படவேண்டும் - இந்துமதம் அழிக்கப்படவேண்டும் - முஸ்லீம் மார்க்கத்தில் சேரவேண்டும் என்பவையான பிரசாரம் பலமாய் தொடங்கப் பட்டது என்பதும் யாவரும் உணர்ந்ததேயாகும்.

அவைகளை தொடங்கினவர்கள் பொதுஜனங்களால், தங்கள் கூட்டத்தாரால், தங்களை பின்பற்றுவவர்களால் எவ்வளவுதான் மதத்துரோகி,

தேசத்துரோகி, அரசாங்க அடிமை பயங்காளி கீழ் நோக்குக்காரர் என்றெல்லாம் வையப்பட்ட போதிலும் பாமர ஜனங்களிடம் செல்வாக்கு இழந்த போதிலும் அதன் பலன்கள் மாத்திரம் இன்று திருவிதாங்கூர் கோவில் கதவு திறக்கப்படக்கூடிய நிலைக்கும் மற்றும் பல பழக்கவழக்கங்கள் பிடிவாதங்கள் ஒழியக்கூடிய நிலைக்கும் கொண்டு வந்து விட்டன.

இப் பிரகடனத்தில் பலவித சூழ்ச்சிகள் இருந்தாலும் இருக்கலாம். எப்படியோ ஆகட்டும், சூழ்ச்சி வெற்றி பெறட்டும். அதையும் அனுசூலமாய் பயன்படுத்திக்கொள்ள நாம் அதைரியப்படவில்லை. என்றாலும் 5, 6 வருஷத்துக்கு முன் இந்து சாஸ்திரங்கள் ஸ்மிருதிகள் என்பவைகளுக்கு விரோதமாய் எப்படி பெண்களுக்கு புஷ்பவதியான பிறகு தான் கல்யாணம் செய்யவேண்டுமென்று சட்டம் செய்யப்பட்டதோ அதேபோல் இப்போது துருப்பிடித்த செல்லரித்த ஆகமங்களுக்கு விரோதமாய் எல்லா (தாழ்த்தப்பட்ட) வகுப்பாருக்கும் கோவில் நுழைவு உண்டு என்று பிரகடனம் போட்டதும் அதை சத்தியமூர்த்தி உள்பட அதாவது தன் மகளை “புஷ்பவதி ஆகு முன் கல்யாணம் செய்து ஜெயிலுக்குப் போய் சாரதா சட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு உயிரை விடுவேன்” என்று சௌரியம் கூறிய சத்தியமூர்த்தி உள்பட ராஜாவையும் (மந்திரியை) திவானையும் பாராட்டுவதுமான காரியம் ஏற்பட்டு விட்டது பெரிய காரியம் என்றும் இது ஒரு புரகூசி காரணமானது என்றும் மக்களுக்கு இனி எவ்வித புரகூசியும் செய்யலாம் - செய்தால் முடியும் என்று கருதும்படியானதுமான காரியம் என்றும் கூறுவோம். அன்றியும் இப்போது கோவில் பிரவேசத்தைப் பற்றி நாம் ஆச்சரியமோ மகிழ்ச்சியோ அடையவில்லை. ஆனாலும் இந்துமத ஆதாரங்களில் தீ வைக்கப்பட்டதற்கும் அத்தீய்க்கு பார்ப்பனர்களே இன்று ஆகுதி செய்வதற்கும் நாம் மகிழ்ச்சியும் தைரியமும் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

தோழர் சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் சீர்திருத்தத்திற்கு சட்டம் செய்ய ஒருப்படாதவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இதை அவர்தான் இந்திய சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது கும்பகோணத்து வருணாச்சிரமி களுக்கு சொன்ன பதிலில் விளக்கியிருக்கிறார். அவர்பார்த்து இப் பிரகடனத்தை நிறுத்தி இருந்தால் நிறுத்தி இருக்கக் கூடுமானாலும் அவருடைய போட்டி நண்பர் தோழர் சர். ஷண்முகம் செட்டியார் ஓடுகிற ஓட்டத்தில் பஞ்சாமிர்தம் சாப்பிடுவது போல் கொச்சி ராஜ்யத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ பிரகடனம் செய்யச் செய்துவிட்டார். அதனால் 100க்கு 45, 50, 75 வீதம் உத்தியோகம் பெற்றுவந்த பார்ப்பனர்கள் 100க்கு 2 வீதமே பெறும்படியாகவும் 100க்கு 2 வீதம் கூட பெறக்கூடாமல் இருந்த ஈழவர்கள் 100க்கு 22 பெறும்படியாகவும் செய்து ஒரே அடியாய் நல்ல பேர் வாங்கிவிட்டார்.

இதை எந்தப் பார்ப்பானும் தேசியவாதியும் பாராட்டவில்லை. ஆனாலும் உள்ளூர் 10 லக்ஷக்கணக்கான மக்களின் உள்ளத்தில் அன்பு

உருவமாய் ஊசலாடிக்கொண்டு இருக்கும் பேற்றை அடைந்துவிட்டார். இதை உண்மையில் கண்ட தோழர் ராமசாமி அய்யர்தான் ஏதாவது செய்து ஒரு நல்ல பெயரை வாங்கவேண்டாமா என்பது முள்ளு முனையில் இருந்து தவம் செய்யவேண்டிய தேவை போல் இருந்துவந்தது மற்றொரு காரணமாகும்.

இவற்றையெல்லாம்விட மற்றொரு காரணம் அதுவும் சரியான காரணம் என்னவென்றால் திருவாங்கூர் ராஜ்யம் சுமார் 45 லக்ஷம் ஜனத் தொகை கொண்டது. இதில் கிட்டத்தட்ட 20 லக்ஷம் கிறிஸ்தவரும், 4, 5 லக்ஷம், முஸ்லீம்களுமாக இப்போதே தோட்ட விஸ்தீரணத்தில் பகுதிக்குமேல் கிணறு என்பது போல் திருவாங்கூர் (இந்து மகாராஜா) பிரஜைகளில் பகுதிக்கு மேல் வேறு மதக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். மீதி உள்ள இந்துக்கள் என்பவர்களும் சுற்று (பாம்பேரி) கட்டிடம் இல்லாத கிணறு நாளுக்கு நாள் ஓரம் இடிந்து சரிந்து கிணறே தோட்டமெல்லாம் விழுந்துவிடுவதுபோல் மக்கள் நாளுக்கு நாள் வேறு மதத்தில் சேர ஆரம்பித்து விட்டார்கள். வேறு மதத்தில் சேர இஷ்டமில்லாதவர்கள் இந்து மதத்தையே அடியோடு விட்டுவிட தீர்மானித்து விட்டார்கள். சகல மதக்காரர்களும் லக்ஷம் இரண்டு லக்ஷம் ரூபாயுடன் மதமாற்ற வியாபாரம் அங்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

இந்த நிலை இப்படியே இருந்தால் நாளைக்கு மகாராஜாவின் பாடே அவர் எந்த மதம் என்பது திண்டாட்டமாய்விடும் நிலைமை ஏற்படலாம். ராஜ்யம் கிறிஸ்து அல்லது முஸ்லீம் ராஜ்யமாகக்கூட ஆகிவிடலாம். ஆகவே தனது பிரஜைகள் பகுதியாவது இந்துக்களாய் இருக்கட்டுமே என்கின்ற ஆசையே இந்தப் பிரகடனத்துக்கு கல்லுப் போன்ற உறுதியான காரணமாகும்.

ஆகையால் இப்படிப்பட்ட பிரகடனத்தை அதற்கு எதிரிகளாய் இருந்த காந்தியாராலும் காங்கிரசாலும் பார்ப்பன தலைவர்களாலும் ஏற்பட்டது என்று சொல்லுவது அறிவீனம் என்றே சொல்லுவோம். தங்களுக்கு இது விஷயத்தில் போதிய அறிவு இருக்கிறது, நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் சொன்னோம் என்று யாராவது சொல்வாரானால் மற்றபடி அதை மாற்றி வடிகட்டின அயோக்கியத்தனம் என்று சொல்ல மடிகட்டி நிற்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 22.11.1936

சிதம்பரம் சிதைவு

தோழர் வி.ஒ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் முடிவெய்தி விட்டார். தனக்கு இயங்கும் சக்தி இருந்து ஓடி ஆடி உசாவித் திரியும் காலமெல்லாம் தனக்கு சரியென்று தோன்றிய வழிகளில் உழைத்துவிட்டு ஒடுக்கம் ஏற்பட்டவுடன் அடக்கமாகி விட்டார். இது மக்கள் வாழ்க்கையின் நியாயமான நிலையே யாகும்.

மிக்க மந்தமான காலத்தில் அதாவது மனிதன் பொதுநலம் என்றால் மத சம்மந்தமான காரியம் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்றும், அரசியல் என்றால் அது தெய்வீக சம்மந்தமானது என்றும், எப்படி எனில், கூனோ குருடோ, அயோக்கியனோ, கொள்ளைக்காரனோ, ஒருவன் புருஷனாய் அமைந்துவிட்டால் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை என்பதற்கு இலக்காகவும், பின் தூங்கி முன்னெழுபவள் போலவும் இருப்பதுதான் பெண்ணின் கற்புக்கு குறியென்றும் அக்கூட்டு தெய்வீக சம்மந்தமாய் ஏற்பட்டதென்றும் சொல்வது போல் அரசன் எப்படிப்பட்டவனாய் இருந்தாலும் ஆகூழி எப்படிப்பட்டதாய் இருந்தாலும் அரசனை விஷ்ணுவாய்க் கருதி ஆகூழியை வேதக் கோட்பாடாகக் கருதி வாழவேண்டும் என்று இருந்த பார்ப்பனிய ஆதிக்க காலத்தில் மற்றும் தண்டனை, சிறை என்பவைகள் மகா அவமானகரமாகவும், மகா இழிவாகவும், மகா கொடுமையாகவும் துன்பமாகவும் இருந்த காலத்தில் தென்னாட்டில் முதல் முதல் வெளிவந்து அரசனை எதிர்த்து அரசியலை இகழ்ந்து துச்சமாய் கருதி தண்டனையை அடைந்து சிறைக் கொடுமையை இன்பமாய் ஏற்று கலங்காமல் மனம் மாறாமல் வெளிவந்த வீரர்களில் முதன்மை வரியில் முதன்மை லக்கத்தில் இருந்தவராவார் நமது சிதம்பரம். அதன் பலன் எப்படியோ ஆனாலும் அவராலேயே அனேக பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் உண்மை வீரர்களாகவும் சுயநலமற்றவர்களாகவும் வெளிவர முடிந்தது.

தோழர் சிதம்பரம் ஒரு பார்ப்பனராய் இருந்திருப்பாரானால் லோகமானியர், முனீந்திரர், சிதம்பரம் கட்டம், சிதம்பரம் உருவச் சிலை, சிதம்பர நாதர் கோவில், சிதம்பரம் பண்டு, காங்கிரஸ் மண்டபங்களில் காங்கிரஸ் பக்தர் வீடுகளில் சிதம்பரம் கழுத்து சிலை, சிதம்பரம் உருவப்படம் இருக்கும் படியான நிலையை அடைந்திருப்பார். ஆனால் அவர் பிள்ளை அதுவும் சைவப் பிள்ளையானாலும் “சூத்திரப் பிள்ளை”

ஆனதால் அவர் வாழ்வு அவருக்கே அவ்வளவு மகிழ்ச்சியை கொடுக்காமல் இருந்தது என்பதோடு அவருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பண்டுகூட வெளியிட யோக்கியதை இல்லாததாய் இருந்து வருகிறது.

சிதம்பரம் பிள்ளையின் அனுபவத்தை மற்ற தேசாபிமான பார்ப்பனரல்லாதாரும் அறியட்டும் என்பதற்காகவே இதைக் குறிப்பிட்டோம்.

அரசியல் உலகம் அவர் இறங்கின காலத்தில் ஒரு விதமாகவும் இப்போது ஒரு விதமாகவும் இருக்கிறபடியால் ஒரு அளவுக்கு பார்ப்பனரல்லாத தேச பக்தர்களைப்பற்றி ஆறுதல் அடைகிறோம். எப்படியெனில், பார்ப்பனரல்லாத தேசபக்தர்களை பார்ப்பனர் ஒரு அளவுக்காவது வேஷத்துக்காகவாவது அணைத்துத்தீர வேண்டிய நிலையில் வேறு பல இயக்கங்கள் நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டிருப்பதால் அதிகம் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

ஆகையால் சிதம்பரம் பிள்ளையை ஒரு உதாரணமாகக் கொண்டு மற்ற தேசபக்தர்கள் அதற்கேற்றபடி நடந்து கொள்வார்களாக.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 22.11.1936

கிராம சீர்திருத்தம் என்பது புரட்டு

கிராமங்கள் அழியவேண்டும்

முன்னுரை

தோழர்களே!

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்பெஷல் டெக்ஸ்ட் பயிற்சி சாலையின் 6-வது ஆண்டு விழாவிற்குத் தலைமை வகிக்கும்படியான கௌரவத்தை எனக்கு அளித்ததற்கு நான் இதன் முக்கியஸ்தர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நீங்கள் முதலில் எதிர்பார்த்தபடி இவ்வாண்டு விழாவிற்கு ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரி தலைமை வகித்திருந்தால் மிகவும் பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும். ஏதோ எதிர்பாராத காரணத்தால் அவர்கள் வர முடியாமல் போனதால் எதிர்பாராத நிலைமையில் என்னைத் திடீரென்று பிரேரேபித்து விட்டார்கள். உங்கள் ஆண்டு விழாவில் பேசுவதற்கு எனக்கு மிகவும் ஆசைதான். நான் இதை ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகவும் கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரு உபன்யாசகராய் இருந்தால் எவ்வளவு சுதந்திரமாய்ப் பேசவேனோ அவ்வளவு தலைவன் என்கின்ற முறைமையில் பேசுவதற்கு முடியாது. ஏனெனில் தலைமை வகிப்பவருக்கு சில பொறுப்புகளும் கடமைகளும் உண்டு. உபன்யாசகர்களின் சொற்பொழிவுகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் தலைவர் மறுக்கவோ கண்டிக்கவோ செய்வது தர்மமாகாது.

ஏனெனில் தலைவர் முடிவுரை கூறியபின் உபன்யாசகர்களுக்கு சமாதானம் சொல்ல சந்தர்ப்பமில்லை அல்லவா?

அன்றியும் நீங்களும் சில நிர்ப்பந்தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாவீர்கள். ஆகையால் நான் இப்போது பேசப்போகும் உபன்யாசகர்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தழுவி சில வார்த்தைகள் பேசி விட்டு என் அபிப்பிராயமாக சில வார்த்தை முடிவுரையில் சொல்லிவிட்டு இவ்விழாவை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

முடிவுரை

தோழர்கள் கருர் கே.வேலாயுதம் அவர்கள் “கிராம முன்னேற்றத்துக்கு ஆன வழி” என்பது பற்றிப் பேசினார்.

பிறகு இந்த ரேஞ்சு டிட்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல் தோழர் துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் “கிராமக் கல்வி” என்பது பற்றிப் பேசினார். இருவர் பேசியதும் ஏறக்குறைய எல்லாம் என் அபிப்பிராயத்தை தழுவுவதேயாகும். அவர்கள் இரண்டு முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியும் நன்றாய் கையாண்டு இருக்கிறார்கள். அவற்றிலிருந்து நானும் பல விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கிராமாதிகாரிகளும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும் என்பது பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டும் என்றும் என்னை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் நான் தலைவன் என்கின்ற முறையில் உபன்யாசகர்களை அறிமுகப்படுத்தி விட்டு உபன்யாசகர்களை எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்துக்குள்ளும் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள்ளும் பேசும்படி பார்த்துக்கொள்ளுவதே தலைவரின் நியாயமான கடமையாகும்.

ஆகையால் எல்லாவற்றையும் கவனித்து, நான் பேசவேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதையும் சேர்த்து முடிவுரையாக சில வார்த்தை பேசுகிறேன். அவற்றை நீங்கள் ஒருவருடைய அபிப்பிராயமாகக் கொள்ளவேண்டுமே ஒழிய ஒரு உபதேசமாகக் கொள்ளாதீர்கள் என்று உங்களை முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோழர்களே!

கிராமாதிகாரிகளும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும் ஆகிய இரு கூட்டத்தார்கள் அவர்களது தொழிலின் காரணமாக அடிமைகளேயாவார்கள். ஏனெனில் இருவர்களும் அரசியல் முறைப்படி இரு இலாக்காவின் கடசி தர அடிமைகள்.

விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் கிராமாதிகாரிகள் “தலைவிதி” தாசீல்தார், ரிவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசர் முதலியவர்களுடைய பேனா முனையில் அடங்கி உள்ளதாகும். இந்த கிராமாதிகாரிகளுடையது மாத்திரமல்லாமல் இவர்களது பின் சந்ததிகளுடைய “தலைவிதி”யும் அது போன்றதேயாகும். கிராமாதிகாரிகள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு முறிச் சீட்டு எழுதிக்கொடுத்த அடிமை என்று சொன்னால் மறுப்பதற்கு போதிய காரணங்கள் கிடையாது. அது போலவே ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் தலையெழுத்தும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல், ஜில்லா போர்ட் பிரசிடெண்ட், சேர்மென் ஆகியவர்கள் கை பேனா முனையில் தான் இருக்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் எல்லாம் நல்ல நிபந்தனை இல்லாத அடிமைகளா என்பதைப் பொருத்ததே தவிர இவர்களின் நடத்தையையோ சாமார்த்தியத்தையோ பொருத்தது என்று அடியோடு சொல்லிவிட முடியாது.

ஆனால் இவர்கள் மேல் அதிகாரிகளால் யோக்கியமாய் கையாளப் படுவார்களேயானால் இவர்களும் நல்ல யோக்கியர்களாகவும் கெட்டிக்காரர்

களாகவும் அமைவார்களானால் இவர்களால் ஜன சமூகத்துக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்ய வசதி இருக்கிறது. இவர்களது நிலைமை அடிமைத் தன்மையானது என்றாலும் இவர்களது பதவி நல்ல பொறுப்பும் பயனும் உள்ளது என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாய்ச் சொல்லுவேன் - இவர்கள் புது உலகத்தை சிருஷ்டிக்கலாம். கிராமாதிகாரி என்பவர் கிராம மக்களுக்கு தகப்பனார் ஆவார். சிட்டி பாதர் City Father என்பது போல் இவர்கள் Village Fathers வில்லேஜ் பாதர்ஸ் ஆவார்கள். அதுபோலவே ஆரம்ப ஆசிரியர்களும் பிள்ளைகளுக்கு வெளிச்சத்தை கொடுத்து அந்த வெளிச்சத்திலேயே வாழ்நாள் முழுதும் நடக்கும்படி செய்யக் கூடிய ஒரு உயர்ந்த தச்சன் ஆவார்கள். இவர்கள் இருவர்களும் இன்றைய உலக வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான ஸ்தானம் வகிப்பவர்களாவார்கள்.

தோழர் வேலாயுதம் அவர்கள் இவ்விருவரும் கிராமத்தை எந்த எந்த வழியில் முன்னுக்குக் கொண்டு வரலாம் என்பதைப்பற்றி பலவழிகள் சொன்னார்கள் என்றாலும் நானும் ஒரு வழி சொல்லுகிறேன். அந்த ஒரே வழியின் மூலம் தான் கிராமங்களை முன்னுக்கு கொண்டுவரலாமே ஒழிய மற்ற எந்த வழிகளாலும் கிராமங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

கிராம முன்னேற்றம்

அந்த வழி என்ன வென்றால் நாட்டில் கிராமங்களே இல்லாமல் செய்து விடுவது தான். ஏனெனில் கிராமம் என்பது ஒரு வித வருணாச்சிரம தர்ம முறையில் கீழான ஜாதிக்கு சமமாய் இருப்பது. மேல் ஜாதியானுக்கு உழைத்துப்போட வேண்டியது எப்படி கீழ் ஜாதியானின் கடமையாக இருந்து வருகின்றதோ அதாவது கீழ்ஜாதியான் ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் ஜாதி முறையில் கட்டுப்பட்டு இருப்பதின் காரணமாகவே எப்படி கீழ் ஜாதியான் என்பவன் உழைப்பவனாகவும் மேல் ஜாதியான் என்பவன் அவ்வுழைப்பை அனுபவிப்பவனாகவும் தானாகவே இருந்துவர முடிகின்றதோ அது போலவே பட்டணங்கள் மேல் ஜாதியாகவும் கிராமங்கள் கீழ்ஜாதியாகவும் இருந்து வருகின்றன. எப்படி கீழ் ஜாதிக்காக எவ்வளவு தான் பாடுபட்டு அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்கு ஆக நாம் எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் அவர்கள் அடியோடு ஜாதிமதத்தை விட்டு விட்டு வேறு மதத்திற்கு போய்விட்டால் ஒழிய அவர்களது கீழ்ஜாதித் தன்மை ஒழிவதில்லையோ அதுபோல் மேல்ஜாதித்தன்மையும் ஒழிவதில்லையோ அது போலவேதான் கிராமங்கள் அடியோடு ஒழிந்து கிராமவாசி என்கின்ற மதம் மாறி பட்டணவாசி நகர வாசி என்கின்ற மதக்காரன் ஆனால் ஒழிய கிராமவாசி கஷ்டம் ஒழியப்போவதில்லை.

ஆதலால் கிராம அதிகாரிகளும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும் கிராம முன்னேற்றம் என்னும் துறையில் ஏதாவது உழைக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசை

இருந்தால் அவர்கள் கிராம ஜனங்களையெல்லாம் நயத்திலோ பயத்திலோ பட்டணங்கள் நகரங்கள் ஆகியவைகளுக்குத் துரத்திவிடுவதேயாகும்.

கிராம முன்னேற்றம் என்றால் என்ன? கிராம ஜனங்களுடைய முன்னேற்றம் என்பதேயாகும்.

கிராம ஜனங்கள் முன்னேற்றம் என்றால் என்ன? கிராம ஜனங்களுடைய சவுக்கியமேயாகும்.

கிராம ஜனங்களுடைய சவுக்கியம் என்றால் என்ன? கிராம ஜனங்கள் பட்டணத்தில் உள்ள ஜனங்கள் அடைகின்ற சௌகரியங்களையும் சுகங்களையும் அடையவேண்டும் என்பதாகவே ஆக வேண்டும் அல்லவா?

அப்படிக்கில்லாமல் கிராமத்துக்கு இட்டேரி போட்டு ஒரு கிணறு வெட்டிக்கொடுத்து ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டிவைத்து கம்பு இப்படி விதைக்கிறது, சோளம் இப்படி அறுக்கிறது, விறகு இப்படி உடைக்கிறது, ஆடுமாடு இப்படி மேய்க்கிறது, பால் வெண்ணெய் இப்படி எடுத்து நகரத்துக்காரனுக்கு கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு போவது, சாணி இப்படி சேகரம் செய்வது, எருமுட்டை இப்படித் தட்டுவது, ஏர் இப்படி உழுவது, களை இப்படி எடுப்பது, தண்ணீர் இப்படிப் பாய்ச்சுவது, இப்படி அறுப்பது, அறுத்து பட்டணத்தானுக்கு இப்படிக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது என்பன முதலியவைகளை கிராம மக்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் போதுமா?

அதுபோலவே கைத்தொழில் விஷயத்திலும் இப்படிப் பஞ்சு அரைப்பது, இப்படிப் பஞ்சு கொட்டுவது, இப்படி ராட்டினத்தில் நூல் நூற்பது, இப்படி நூல் கொண்டுவந்து பட்டணத்தில் விற்றுவிட்டு உப்பு, மிளகாய், கடுகு, மிளகு, சீரகம் வாங்கிக்கொண்டு போவது என்பன போன்றவை சொல்லிக் கொடுத்தால் போதுமா?

இவற்றால் எல்லாம் கிராமவாசி சினிமா பார்க்க முடியுமா? நல்ல துணிமணி மேல்சட்டை போட முடியுமா? பார்க்கில் உலாவ முடியுமா? அவன் பெண்டு பிள்ளை S.S.L.C. இல்லாவிட்டாலும் தாய் பாஷையில் கையெழுத்துப் போடவாவது கற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அல்லது கிராமவாசிகளுக்கு இந்த உரிமை, மனுவோ “கடவுளோ” பிறவியிலேயே கொடுக்கவில்லையா? சூத்திரன், முதல் மூன்று வருணத்தானுக்கு உழைக்கவே பிறந்தான், சூத்திரன் பணம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் பலாத்காரமாய் மேல்ஜாதிக்காரன் பிடுங்கிக் கொள்ளலாம் என்கின்ற மனுவதர்ம சாஸ்திரம் போல் கிராமவாசி பட்டணவாசிக்கு உழைத்துப் போடவே பிறந்தான், கிராமவாசி பணம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் வக்கீலும் வியாபாரியும் லேவாதேவிக்காரனும் “கழுத்தைத்திருகி” பிடுங்கிக் கொள்ளலாம் என்று ஏதாவது, கினு சாஸ்திரம் இருக்கிறதா?

கிராமவாசியை மனிதன் என்று இன்று யாராவது மதிக்கிறார்களா? அவர்களின் வாழ்க்கை மிருக வாழ்க்கையை விட வேறு வழியில் மாற்றம் இருக்கிறதா?

இன்று இந்தியாவில் 100க்கு 8 பேர் படித்து இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த 8 பேர் யார்? கிராமவாசிகளுள்படவா விகிதாச்சாரம்? அவர்களிலும் 100க்கு 8 பேர் படித்து இருக்கிறார்கள்? மேல் ஜாதிக்காரர்கள் 100க்கு 100பேர், பட்டண வாசிகள் 100க்கு 50 அல்லது 60 பேர் ஆக இந்தக் கூட்டத்தாரின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தால்தான் எல்லா மக்களுக்கும் இந்தியாவில், 100க்கு 8 வீதம் கணக்கு ஆகிறதே தவிர கிராம வாசிகள் 100க்கு 2, 3 பேர் கூட படித்து இருக்கவில்லை.

ஒரு கிராமம் என்றால் ஒரு பணக்காரன் ஆதிக்கமும், மற்ற மக்களை அவன் அடக்கி ஆளுவதும் அந்த பணக்காரன் பட்டணத்தான்களுக்கு அடிமையாகி மற்ற கிராம ஜனங்களை அரித்துக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதும் என்பதல்லாமல் வேறு என்ன நிலையில் கிராமம் இருக்கிறது என்று பாருங்கள்.

கிராமநிலை குப்பை மேடு, கக்கூஸ் ஜலதாரைநாற்றம், தரித்திரக்குச்சுகள் நோய் உருவங்கள், முட்டாள்தனமும் மூடநம்பிக்கையும் தாண்டவம் என்பவை போன்றவை அல்லாமல் வேறு என்ன காணமுடிகின்றது என்று நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள். நமது நாட்டு வரிகள் முழுவதும் கிராமவாசிகள் உழைப்பையே அஸ்திவாரமாக்கி கொண்டதாகும். அவர்களை நாம் மனுஷ வர்க்கத்தில் சேர்ப்பதில்லை. ஆனால் அவர்களுக்காகவே பாடுபடுகிறோம் என்று வேஷம் போட்டு நாம் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறோம். நமது சுயராஜ்யத்தாலோ, நமது பூரண சுயேச்சையாலோ, சமூக முன்னேற்றத்தாலோ, ராமராஜ்யத்தாலோ கிராமவாசிகளுக்கு ஏற்படும் நன்மை என்ன? இதுவரை ஏற்பட்டதென்ன என்று நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். இந்திய காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரியான அல்லது சூல்தரதாரியான தோழர் காந்தியாரின் கிராம முன்னேற்ற திட்டம் என்ன என்று பாருங்கள்.

“கிராமவாசிகள் பெட்டிகளில் வெள்ளி நாணயம் இருக்கக்கூடாது” என்று காந்தியார் பல தடவை சொல்லிஇருக்கிறார். நெல்லுக் குத்த வேண்டும், கருப்பட்டி காய்ச்ச வேண்டும், ராட்டினம் நூற்க வேண்டும் என்பது போன்ற திட்டங்கள் மூலம் 1000 வருஷத்துக்கு முன்னால் இருந்த உலகத்துக்கு போகச் சொல்லுகிறார். இதனால் கிராமம்தான் ஆகட்டும் கிராமவாசிதான் ஆகட்டும் எப்படி முன்னுக்கு வரமுடியும்? என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். நகரத்தில் பட்டணத்தில் இருக்கிற ஒரு தொழிலாளிக்கோ வீதி கூட்டுபவனுக்கோ உள்ள சவுகரியம் அனுபவம் கிராமாந்தர மிராசுகாரனுக்கு இல்லை என்றால் நீங்கள் நம்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

யந்திரசாலைத் தொழிலாளிகளைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறோம்; அவர்கள் நன்மையே உலக நன்மை என்று பிரசாரம் செய்கிறோம். அவர்களாலேயே உலகம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகின்றோம். யந்திரசாலைத் தொழிலாளிகளின் உழைப்பைவிட கிராமவாசிகள் உழைப்பு கொஞ்சமானதா? அல்லது யந்திரசாலைத் தொழிலாளிகளால் நாட்டுக்கு ஏற்படுகின்ற

நன்மையைவிட கிராமவாசிகளால் ஏற்படும் நன்மை குறைந்ததா? என்று யோசித்துப்பாருங்கள். ஆனால் அவர்கள் நிலைமையையும் கிராமவாசிகளின் நிலைமையையும் சிறிது ஒத்திட்டுப் பாருங்கள், கிராம வாசிகள் நிலை எவ்வளவு பரிதாபகமானது என்று பாருங்கள்.

என்றாலும் ஒரு விஷயத்தில் நான் நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். என்னுடைய ஆசை தானாகவே நிறைவேறி வருகிறது. அதாவது கிராமங்கள் தானாகவே அழிந்து வருகின்றன. கிராம ஜனங்கள் பட்டணங்களுக்குத் தானாகவே குடி ஏறி வருகிறார்கள். இந்த 25 வருஷத்தில் பழைய கிராமங்கள் ஒன்றுக்கு பகுதி ஆகிவிட்டன. பட்டணங்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை இரண்டு பங்குகூட ஜனப்பெருக்கம் ஆகி பெருத்துவிட்டன.

உதாரணமாக இந்த ஈரோட்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். 1910ல் (16000) பதினாறு ஆயிரம் ஜனங்கள் ஈரோட்டில் இருந்தார்கள். 1920ல் 22 ஆயிரம் ஜனங்கள் ஆனார்கள். 1930ல் 34 ஆயிரம் ஜனங்கள் ஆனார்கள். 1936ல் இப்போது கிட்டத்தட்ட (40000) நாற்பது ஆயிரம் ஜனங்கள் ஆகி இருப்பார்கள்.

இதுபோலவே நமது ஜில்லாவிலேயே கோயமுத்தூர், திருப்பூர், பொள்ளாச்சி முதலிய நகரங்கள் இரட்டிப்பு ஆகிவருகின்றன. இந்த ஜனங்கள் எங்கிருந்து உற்பத்தி ஆனார்கள்? சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். கிராமங்கள் காலி ஆகிவருகின்றன. கிராம ஜனங்களுக்கு பட்டண வாசத்தில் மையல் ஏற்பட்டுவிட்டது. இனி அதைத் தடுக்க யாராலும் ஆகாது என்பதை மனதில் வையுங்கள்.

ஒரு சமூகம் முன்னேற்றம் அடைந்தது என்றால் அந்த சமூகத்தில் எப்படி கீழ் ஜாதி ஈன ஜாதி மக்கள் என்பவர்கள் இருக்கக் கூடாதோ அதுபோலவே ஒரு நாடு முன்னேற்றம் அடைந்தது என்றால் அந்த நாட்டில் கிராமங்கள், பட்டிகள், தொட்டிகள் இருக்கக்கூடாது என்பது என் கருத்து. நாடெல்லாமே நகரங்களாய் இருக்க வேண்டும். சூரியன், சந்திரன், தென்றல் எப்படி எல்லோருக்கும் பொதுவோ அப்படியே பொதுவாழ்க்கை போக்கியங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் இருக்க வேண்டும்; “பட்டணத்தில் இருப்பதால் மாத்திரம் தான் அனுபவிக்க முடிகின்றது, கிராமத்தில் இருப்பதால் அனுபவிக்க முடிகிறதில்லை” என்கின்ற நிபந்தனை இருக்கக்கூடாது.

சமதர்மம் ஒங்கும் நாடுகளில் கிராமம் என்பதாக ஒன்று இல்லை. வேண்டுமானால் ஒரு நகரத்தில் 25 லக்ஷம் பேர் இருக்கலாம், மற்றொரு நகரத்தில் 250 பேர் இருக்கலாம். பாடும் அனுபவமும் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரி தான். இந்த செளகரியம் செய்ய பொது உடமையோ, சமதர்மமோ, சட்ட மறுப்போ, ஒத்துழையாமையோ, பூரண சுயேச்சையோ தேவை இல்லை; ஜனப்பிரதிநிதிகள் ஜனத்தலைவர்கள் யோக்கியர்களாக இருந்தால் போதும். அவர் அப்படி இல்லாவிட்டாலும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும்

கிராம அதிகாரிகளுமாவது இந்த வேலை செய்தால் போதும். நீங்கள் ஒருவரும் செய்யாவிட்டாலும் இயற்கை செய்யப்போகிறது; செய்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை தடுக்காமல் இருந்தாலும் போதும்.

கல்வி

கல்வியைப்பற்றி தோழர் துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் பேசினதைக் கேட்டீர்கள்.

நமது நாட்டு கல்விக்கு லட்சியமே இல்லை. நமது வாழ்வுக்கே லட்சியமில்லை என்பதோடு சுயநலப் போட்டியும் பேராசையுமே ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையையும் அடிமைப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் கல்விக்கு என்ன லட்சியம் இருக்கப் போகிறது? என்ன படிப்பது? என்பதை எத்தனை பண்டிதர்கள் கல்வியில் பெரிய பட்டம் பெற்ற மேதாவிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்?

ஏதோ படிப்பது, என்னமோ வாய்ப்பது, வாய்த்ததை பிடித்துக்கொண்டு சப்புச் சப்பென்று சப்பி அதன் உயிரை வாங்கி கடைசியில் “ஓய்வு” எடுத்து சாவது என்பதல்லாமல் இன்றைய கல்விக்கு என்ன லட்சியமோ மரியாதையோ பயனோ இருக்கிறது என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி பரவுவது நம் நாட்டில் பொது உடமைக் கொள்கை பரப்புவது போன்ற அவ்வளவு கஷ்டமான காரியமாய் இருக்கிறது.

“எல்லோருக்கும் உள்ள சொத்துக்களை சரியாய் பங்குபோட்டுவிட்டால் அப்புறம் பணக்காரன் ஏழை இருக்கமாட்டானே, உலகம் ஒழுங்காய் நடவாதே” என்று சொல்லிகின்ற வாதம் தான் இன்று கல்விக்கும் ரகசியத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் “எல்லாரும் படித்துவிட்டால் பிறகு முட்டாள் யார், புத்திசாலி யார் என்கின்ற பேதமே இல்லாமல் போய்விடுமே, படித்தால் பாடுபடாமல் வாழ்க்கை நடத்தும் சவுகரியம் போய்விடுமே” என்று கருதியே கல்வியை இந்த நாட்டில் இவ்வளவு மோசமாக்கிவிட்டார்கள். மேல் நாடுகளில் கல்விக்கு இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் கிடையாது; யாவருக்கும் ஒரு அளவு கல்வி சுதந்திரமாய் நிர்ப்பந்தமாய் வினியோகிக்கப்படுகிறது?

மற்றும் இங்கு கல்வி பிழைப்பிற்கு வழியே தவிர அறிவுக்கு வழியல்ல என்கின்ற தன்மையில் வந்தவிட்டதால் கல்வி இவ்வளவு பூஜ்ஜியமாகப் போய்விட்டது. ஆதலால் எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி பரவ வேண்டுமானால் கிராமங்களை ஒழித்தாலே போதுமானது. பட்டண வாழ்க்கையே ஒருவிதமான கல்வி ஸ்தாபனம் என்று சொல்லலாம். கிராம வாழ்க்கையே ஒரு விதமான மௌன ஸ்தாபனம் என்றும் சொல்லலாம்.

பட்டண வாசம் அறியாமையைப் போக்குவது மாத்திரமல்லாமல் ஏழ்மையையும் போக்கும், நோயையும் கூட போக்கும் என்று சொல்லலாம்.

ஆகவே மக்களின் இன்றைய பெருவாரியான குறைகளுக்கு கிராம வாசம் ஒரு காரணமாகும் என்பதை நன்றாய் ஞாபகத்தில் வையுங்கள்.

தோழர்களே! முடிக்கப்போகிறேன். கிராமாதிகாரிகளுக்குப் பரீட்சை என்று இம்மாதிரி ஒரு ஸ்தாபனம் வைத்து பயிற்சி கொடுத்து வருவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதும் பயன்படத்தக்கதுமான காரியம். இதைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமாதிகாரிகளும் உபாத்தியாயர்களும் அரசியலில் சம்மந்தப் படாதீர்கள். உங்களுக்கும் அரசியலுக்கும் சம்மந்தமில்லை. உங்களுக்குக் கஷ்டம் வந்தால் சர்க்கார்தான் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் தயவிலேயே இருக்க வேண்டியவர்களாவீர்கள். நீங்கள் ஒரு அளவுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களே ஆவீர்கள். சில கிராமாதிகாரிகள் என் பேச்சைக் கேட்டு அரசியலில் தலையிட்டு வேலை போய் உள்ளூரில் போட்டி ஏற்பட்டு 4000, 5000 செலவு செய்து நியூ ஜெண்ட்ரிகிராண்ட் வைத்து மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்து தப்பவேண்டியதாயிற்று. உங்களுக்கு கோர்ட்டோ விசாரணையோ ஒன்றும் கிடையாது. மேல் அதிகாரிகளின் இஷ்டம்தான். ஆகையால் நீங்கள் கிராமாதிகாரிகளாகவோ உபாத்தியாயர்களாகவோ இருக்கும் வரை உங்கள் வேலைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதில் கவலையாயிருங்கள். உங்கள் ஒப்பந்தம் எஜமானுக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதுதான். அந்த ஒப்பந்தத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதில் உங்கள் உத்தியோகத்தின் பெரும் பகுதியை செலுத்துங்கள்.

ஒரு போலீசுக்காரனுக்கு ஒரு சூப்பிரண்டு ஒருவனை தடியால் அடிக்கும்படி உத்திரவு செய்தால் அந்த போலீசுக்காரன் அடிப்பது நியாயமா அநியாயமா அது “தேசியமா” “பரதேசியமா” என்று யோசிக்கலாமா? யோசித்தால் நாணையத்தையும் கடமையையும் செய்ததாகுமா? ஒப்பந்தப்படி நடக்க வேண்டாமா? அதுபோல் தான் உங்கள் நிலையும் என்பதை எப்போதும் மனதிலிருத்துங்கள்.

மற்றுமொருமுறை என்னை நீங்கள் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்ததற்கு நன்றி செலுத்திவிட்டு நான் சொன்னவைகள் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்றும் அதை நீங்கள் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து தள்ளுவதை தைரியமாய் தள்ளி, கொள்ளுவது உண்டானால் உங்கள் செளகரியம், சந்தர்ப்பம் ஆகியவைகளை கவனித்து கொள்ளுங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு எனது முடிவுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பு: 31.10.1936 ஆம் நாள் ஈரோடு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பயிற்சி சாலையின் 6-ஆவது ஆண்டு விழாவில் தலைமையேற்று “கிராம அதிகாரிகளும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும்” என்ற பொருள்பற்றி ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 22.11.1936

ஐவர் அறிக்கை வெறும் புரட்டு

தோழர்கள் ஐவஹர்லால், பட்டேல், ராஜேந்திர பிரசாத், அப்துல் கபூர்கான், ஜம்நாலால் பஜாஜ் ஆகிய ஐவர்கள் காங்கிரசுக்கு அபேட்சகர்கள் நிறுத்தும் விஷயத்தில் யோசனை கூறுகிறார்கள். அதாவது

“இதற்கு முன் காங்கிரசுக்கு விரோதமாயிருந்தவர்கள் வரப்போகும் மாகாண அசெம்பளிக்கு அபேட்சகர்களாக சில காங்கிரஸ் கமிட்டி தெரிந் தெடுத்திருக்கிறது”

என்று குறிப்பிட்டு உண்மையை ஒப்புக்கொண்டு விட்டு இனி அப்படிப்பட்டவர்களை தெரிந்தெடுக்கக்கூடாது என்றும் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த எச்சரிக்கை மாகாண அசெம்பளிக்கு மாத்திரமாய் இருக்கும் என்றுதான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் அந்தப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொண்ட போதிலும் டாக்டர் சுப்பராயன் போன்றவர்களை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியார் அசெம்பளிக்கு நிறுத்துவது இந்த அறிக்கைப்படி யோக்கியமாகுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறோம்.

ஏனெனில் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் வேலை செய்தவர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர் என்பது மாத்திரமல்லாமல் காங்கிரசுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தவர் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சமீப காலம் வரை கூப்பாடு போட்டு வைது கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது அவரை காங்கிரசு சார்பாக நிறுத்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்திருந்தால் அதை இந்த தலைவர்களும் ஒப்புக் கொள்வதானால் இந்த அறிக்கை யோக்கியமான அறிக்கை என்று சொல்லுவதா அல்லது பொதுஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காக அதாவது பொதுஜனங்கள் முன்னிலையில் தாங்கள் யோக்கியர்கள் என்று காட்டிக் கொள்ளுவதற்கு ஆக செய்யப்பட்ட பித்தலாட்ட அறிக்கை என்று சொல்லுவதா என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. மற்றும் இதுவரை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு காங்கிரஸ் சார்பாய் நிறுத்தப்பட்ட அபேட்சகர்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் இந்த மாதிரி அதாவது காங்கிரசை வைதுகொண்டும்

அதற்கு நேர் விரோதமாய் வேலை செய்து கொண்டும் இருந்தவர்களே ஒழிய மற்றபடி காங்கிரசுக்கு உழைத்தவர்களோ காங்கிரஸ் கொள்கையில் இருந்தவர்களோ என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

ஆகவே இதுவரை காங்கிரஸ் ஜெயித்தது என்று சொல்லப்பட்டு வந்த தெல்லாம் பொது ஜனங்களுக்கு கணக்கு காட்டவே ஒழிய மற்றபடி காங்கிரசின் உண்மையான பலத்தை காட்டுவதற்கு அல்ல என்பதே நமது அபிப்பிராயம். இனியும் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் இந்த மாதிரி காரியத்தால் தான் காட்ட முடியுமே ஒழிய மற்றபடி உண்மையான காங்கிரஸ் கொள்கைக்காரர்கள் என்பவர்களோ, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பவர்களோ 100க்கு 10 வீதம் கூட வெற்றிபெற முடியாது என்று சபதம் கூறுவோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 29.11.1936

செட்டி நாட்டில் சமதர்மம்

செட்டிநாட்டு வாலிபர்களுக்கு இன்று ஒரு புதிய ஞானம் உதயமாகி இருக்கிறது. அதாவது “பணக்காரர்கள் ஆணவம் அடக்கப்பட வேண்டும்” என்பது. இவர்களை நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம். என்னவென்றால்,

இன்று செட்டிநாட்டில் 96 கிராமத்தில் உள்ள செட்டியார் பிள்ளைகளுக்கும் தங்கள் தங்களைப் பொறுத்தவரை பணக்காரர்கள் என்பதல்லாமல் வேறு வகையில் யோக்கியதை உள்ள வாலிபர்கள் எத்தனை பேர்? ஏழை மக்களுக்கு அனுகூலமாய் இருந்து வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள் எத்தனை பேர்? இவர்கள் இத்தனை பேரும் இன்று வாழ்வதும், உடமை வைத்திருப்பதும் எதனால்? எந்த மாதிரியான திருப்பணியில் என்பதேயாகும். பணக்காரர்களை வையும் பத்திரிகைக்காரர்களும் பணக்காரர்கள் வாயல் கடந்து பல்லைக் காட்டிப் பெற்றுவந்த பணங்களாலும் பிடித்துவந்த சந்தாதாரர்களாலும் நடைபெறும் பத்திராதிபர்களேயல்லாமல் தங்களது கொள்கை பலத்தால்-தாங்கள் எழுதுந் திறந்தால் செல்வாக்குப் பெற்று தன் காலில் நிற்கும் தகுதியில் இருப்பவர்களா? என்று கேட்கின்றோம்.

ராஜா சர். அண்ணாமலைக்கு பத்து கார் இருந்தால் தனக்கு ஒரு கார் இருப்பவர்களும் மற்றவருக்கு 10 லக்ஷமிருந்தால் தங்களுக்கு இரண்டு லக்ஷம் ஒரு லக்ஷம் 50 ஆயிரம் இருப்பவர்களும் மேலவனைப் பார்த்து பொறாமைப்படும் கீழவனும் என்று சொல்லத் தக்கவர்கள் அல்லாமல் ஏழை எளியவர்கள் என்கின்ற கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர்கள் யார்? எளிய வாழ்க்கையில் வாழ்பவர்கள் யார் என்று கேட்கின்றோம்.

பணக்காரர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியது என்பதிலும் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஒழியத்தான் போகிறார்கள் என்பதிலும் நமக்கு மலைப்பு இல்லை. ஆனாலும் செட்டியார் பிள்ளைகள் “பணக் கொழுப்பு”, “பணத்திமிர்” என்று பேசுவது தன்னை அறியாத்தனம் என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம். எப்படியோ ஒரு வழியில் தங்கள் தங்களையே கேவலப்படுத்திக்கொள்ள தக்க ஒரு புது உணர்ச்சி அச்சமுகத்தில் தோன்றியதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியதேயாகும்.

ஆனால் இந்த உணர்ச்சி இனியும் எத்தனை நாள் பொறுத்து செட்டியார் பிள்ளைகளை மணவெட்டி எடுக்கவும் கோடாலி எடுக்கவுமான சரீரப் பிரயாசை வேலை அதாவது உண்மை உழைப்பாளி நிலைக்கு கொண்டு வந்து விடுமோ, அல்லது எவரும் பொறாமை அதாவது பெரிய பணக்காரனைப் பார்த்து சின்னப் பணக்காரன் காய்ந்து தீய்ந்து விழுகும் உணர்ச்சியாகி மங்கிவிடுமோ என்று பார்ப்போம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 29.11.1936

ஆகையால் இனியாவது அரசாங்கம் சற்று கவலை கொண்டு கூட்டங்களிலும் தேர்தல்களிலும் காலித்தனம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு ஏதாவது முயற்சி செய்வார்கள் என்று எண்ணுகின்றோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 29.11.1936

காலித்தனம்

காங்கிரசுக்கு கொள்கையற்று நாணையமற்று செலவுக்கு பணமும் அற்றுப்போன பின்பு அது தனது உயிர் வாழ்வுக்கு காலித்தனத்தையே குறையா பொக்கிஷமாய்க் கருதி இருக்கிறது என்பதை சமீப தேர்தல்களில் அவர்கள் நடந்துகொண்ட மாதிரிகளால் நன்றாய் உணர்ந்து கொண்டோம்.

இது விஷயமாய் சர்க்காருக்கும் முன்பு பல தடவைகளில் வலியுறுத்தி பத்திரிகைகளில் எழுதி இருக்கிறோம். சர்க்கார் சிறிதும் கவனித்ததாக தெரியவில்லை.

சமீபத்தில் மந்திரிகள் சென்ற இடங்களிலும் தேர்தல் கூட்டங்கள் நடந்த இடங்களிலும் தேர்தல்கள் நடந்த இடங்களிலும் காங்கிரசுக்காரர்கள் நடந்துகொண்ட காலித்தனங்கள் சர்க்காரார் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று யாராலும் சொல்லி விட முடியாது.

அதிகாரிகள் பெரும்பாலோர்கள் பார்ப்பனர்கள் ஆனதினாலும் குறிப்பாக போலீஸ் இலாக்கா பார்ப்பன ஆதிக்கமாய் இருந்து வருவதாலும் காங்கிரஸ் பார்ப்பன ஆதிக்க ஸ்தாபனமானதினாலும் காங்கிரசுக்காரருக்கு காலித்தனம் செய்ய வசதியும் தைரியமும் அதிகமாக இருந்து வருகிறது என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் விருதுநகர் தேர்தலிலும் தேர்தல் கூட்டங்களிலும் காலிகள் செய்த அட்டகாசத்திற்கு அளவே இல்லை என்பதோடு எல்லாப் பொறுமைகளும் தீர்ந்து போக வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டது.

சிறுபையன்களைப் பிடித்து கொடிகளை கொடுத்து எதிர் அபேட்சகர்களை வையச் சொன்ன காட்சி மிகவும் சகிக்கக் கூடாதாகவே இருந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

கூட்டங்களில் அவர்களைக் கொண்டு தொல்லையும் கலவரமும் செய்த காட்சியும் கடுமையான பொறுமை காட்டாமல் இருந்திருந்தால் கொலைகளே நடந்திருக்கும்படியான நிலையை உண்டாக்கின.

இவற்றை சர்க்காரார் கவனியாமலிருப்பதன் இரகசியம் இன்னது என்று நமக்கு இன்னும் விளங்கவில்லை.

கட்சித் துரோகம்

ஜஸ்டிஸ்கட்சியின் உப்பைத் தின்றவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு நன்றி விசுவாசம் அறியும் இயந்திரம் அழிந்துபோவதாகத் தெரிகிறது.

கடலூர் ஜில்லாபோர்ட் பிரசிடெண்டாய் இருந்த தோழர் சீதாராம ரெட்டியார் அவர்களின் ஒவ்வொரு மயிர்க்காலும் ஜஸ்டிஸ் உப்பைத் தின்றே ஊறியதாகும். அவர் தனது தகுதிக்கு பலபாகம் மேற்பட்ட பயன்களை அக்கட்சி மூலம் அடைந்தார். கட்சியாக மீ ஆயிரக்கணக்கான சம்பளமுள்ள உத்தியோகமும் 4, 5 ஸ்ரங்களாக ஏன்? 6, 7 வருஷங்களாக அனுபவித்து வந்தார். அப்படிப்பட்டவர் உத்தியோகம் வாய்தா தீர்ந்த எட்டாம் நாளே ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியில் சேர்ந்து பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாகி பட்டத்தையும் விட துணிந்து ஜஸ்டிஸ்கட்சியை ஒழிக்க முயற்சித்து மடிகட்டி நிற்கிறார். காங்கிரசில் காங்கிரசுக்கு விரோதமாய் இருந்தவர்களை சேர்க்கக் கூடாது, அபேட்சகர்களாய் நிறுத்தக்கூடாது என்று “ஐவர்” அறிக்கை இருந்தும் நேற்றுவரை காங்கிரசை வைதுகொண்டு அதன் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து வந்த ஒரு உத்தமரை - அதுவும் தான் உப்புத் தின்று வளர்ந்து வந்த கட்சிக்கு துரோகம் செய்துவிட்டு வந்த ஒரு “பெரியாரை” எப்படிச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ் யோக்கியதையும் மாஜி ராவ்பகதூர் ஜஸ்டிஸ் தூண்கள் யோக்கியதையும் விளங்கும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 29.11.1936

சமதர்மம்

சமதர்மிகளுக்கு ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இடமுண்டா? என்பது தோன்ற தோழர் திரு.வி.க. முதலியார் அவர்கள் தமது “நவசக்தி” தலையங்கத்தில் குறிந்திருந்ததற்கு விடையாய் சென்றவார்க் “குடி அரசி”ல் “சமதர்மமும் முதலியாரும்” என்னும் தலைப்பில் சில குறிப்புகள் எழுதி இருந்ததை வாசகர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள்.

இவ்வார “நவசக்தி”யில் தோழர் திரு.வி.க. முதலியார் அவர்கள் “சமதர்மிகளுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்” என்னும் தலைப்பில் நீண்ட குறிப்புகள் பல தலையங்கமாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவற்றை வாசகர்களின் தெளிவுக்காக மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

அவற்றில் பல விஷயம் சமதர்மக்காரர்கள் என்பவர்கள் ஞாபகத்திலிருத்த வேண்டியவை உள்ளன எனினும் அவற்றில் தலையாயவை :-

“சமதர்மிகள் என்று தங்களைக் கருதிக்கொள்ளுவோர் சிலர் கனவு உலகில் வசிப்பவராகக் காணப்படுகிறார். பல்வேறு காலங்களில் பலவேறு காரணம் பற்றி பலவாறு எழுதிய நூலை மட்டும் படித்து இந்தியாவின் இயற்கை நிலை, மக்கள் நிலை முதலியவற்றை யோராது மனம் போனவாறு சிலர் பேசுவதாலும், எழுதுவதாலும் இந்தியாவுக்கு எவ்வழியிலும் நல்ல பயன் விளையாது. இவர்கள் எழுத்தும் பேச்சும் உண்மை சமதர்மிகளுக்கு இடருஞ் செய்யும். புத்தக உலகம் வேறு; இயற்கை உலகம் வேறு. இவ்வுண்மையை இளஞ் சமதர்மிகள் உணர்ந்து நடப்பது ஒழுங்கு”.

“நமது நாட்டுக்குரிய சமதர்மம்..... ஜாதி, மதம், நிறம், மொழி, நாடு முதலிய வேற்றுமைகளைக் களைவது. பொருளாதார சமதர்மத்தை அறிவுறுத்துவது.....”

“இளஞ் சமதர்மிகள் கால தேச வர்த்தமான நிலையைக் கருதிச் சேவை செய்வார்களாக”

என்பவைகளாகும். மற்றும் பலவும் கவனிக்கத் தக்கவைகளே.

இந்தியாவில் உழைப்பாளி சுக போகி என்கின்ற இரண்டு வகுப்புகள் இருக்கின்றன. அவையே பெரிதும் ஏழை பணக்காரன் என்பதாகப் பரிணமிக்கச் செய்கின்றன.

உண்மையான சமதர்மத்துக்கு ஒருவன் உழைப்பதானால் அவன் முதலில் உழைக்கும் வகுப்பு ஒன்று, (உழைப்பின் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டு) சுக போகியாய் இருக்கும் வகுப்பு ஒன்று என்று இருப்பதை ஒழிக்க வேண்டியதேயாகும். அடியோடு கல்லி எறிய வேண்டியதேயாகும். இதைச் செய்யும் வரையில் எவ்வித பொருளாதார சமதர்மத் திட்டமும் அரை வினாடி அளவும் நிலைக்காது என்பதை சமதர்மம் பேசுவோர் - நினைப்போர்- ஆசைப்படுவோர் மனதிலிருத்த வேண்டும்.

பணக்காரனை மாத்திரம் குறைகூறும் சமதர்மம் வெறும் பொறாமைச் சமதர்மமேயாகும்.

ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறோம் என்றால் இந்திய சமூக அமைப்பானது பிறவியின் காரணமாகவே ஏழையையும் பணக்காரனையும் அல்லது உழைப்பாளியையும் சுகபோகியையும் உண்டாக்கி இருக்கிறது.

உதாரணமாக இன்றைய சுகபோகிகள் எல்லாம் மேல் ஜாதிக்காரர்களாகவும் பாட்டாளிகள் அல்லது உழைப்பாளிகள் எல்லாம் கீழ் ஜாதிக் காரர்களாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

அதுபோலவே பணக்காரர்களும் பெரிதும் மேல் ஜாதிக்காரர்களாகவும், ஏழைகள் பெரிதும் கீழ் ஜாதிக்காரர்களாகவும் ஜன சங்கைப் பொதுவில் இருப்பதைக் காணலாம்.

இந்தப்படியாக இருப்பதற்கு முக்கிய காரணமாய் இருக்கும் பிறவி ஜாதிப் பாகுப்பாட்டை உடைத்து நொறுக்காமல் எப்படி சமதர்மத்தை - பொருளாதார சமதர்மத்தைத்தான் ஆகட்டும் ஏற்படுத்தவோ நிலைக்கச் செய்யவோ முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகின்றோம்.

இன்றைய தினம் ஏதோ ஒரு அரசன் மூலமோ அல்லது ஒரு சர்வாதிகாரியின் மூலமோ இந்தியாவில் பொருளாதார சமதர்மப் பிரகடனம் ஏற்பட்டு விட்டதாகவே வைத்துக் கொள்ளுவோம். அந்தப்படியே கணக்குப் பார்த்து இந்திய மக்கள் எல்லோருக்கும் இந்தியப் பொருள்களை பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டதாகவே வைத்துக் கொள்ளுவோம்.

பிறகு நடப்பதென்ன?

என்பதை யோசித்தால் என்ன விளங்கும்? மறுபடியும் பழய நிலையே ஏற்படுவதற்கு ஆன காரியங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே போய் ஒரு சில வருடங்களுக்குள் பொருளாதார உயர்வு தாழ்வுகள் தானாகவே பழயபடி ஏற்பட்டு விடும் என்பதில் சிறிதும் ஆகேபணை இருக்காது.

ஏனெனில் பிரகடனத்தால் பொருளாதார சமதர்மம் தான் செய்யப்படுமே ஒழிய அதுவும் தற்கால சாந்தியாய் அல்லாமல் சமூக சமுதாய சமதர்மம்

ஏற்பட இடமில்லை. அது பிறவியின் பேராலேயே தளங்கிவிடும். அது தனது காரியத்தை எப்படிப்பட்ட பொருளாதார சமதர்மத்திலும் செய்து கொண்டுதான் இருக்கும்.

அதுவும் மதத்துக்கும் ஜாதிக்கும் பெயர்போன இந்திய மக்களுக்குள் - கல்வி அறிவற்று மூடநம்பிக்கையில் ஆழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திய பாமர மக்களுக்குள் பிறவி பேதம் நீக்கப்படாதவரை எப்படிப்பட்ட பொருளாதார சமதர்மமும் கடுகளவு மாற்றத்தையும் உண்டாக்கிவிடாது.

உதாரணமாக நாட்டுக் கோட்டையார்கள் 10 லக்ஷக்கணக்கான பணம் சேகரித்தும் அவர்களது சேகரம் பெரிதும் கோவில் கட்டவும் சடங்கு செய்யவும் “மேல்” ஜாதியாகக் காட்டிக் கொள்வதிலுமே பெரும் பாகம் பாழாகி கூடிய சீக்கிரம் சாதாரண நிலைக்கு வரத்தக்க வண்ணம் சரிந்து கொண்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம்.

மற்றும் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்தில் பலர் கீழ் ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்கள் எவ்வளவு செல்வம் தேடியபோதிலும் ஜாதிமத சம்பிரதாயம் காரணமாக அடிக்கடி சருக்கி விழுந்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவோடு மாத்திரமல்லாமல் சமூகத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். செல்வவான்களாய் கோடீஸ்வரர்களாய் இருந்தும் கீழ்ஜாதிக்காரர்களாய்தான் இருந்து வருகிறார்கள்.

சமதர்ம வாசனையே சிறிது கூட இல்லாதவர்களும் சமதர்மத்துக்கு பிறவி எதிரிகளாய் இருப்பவர்களுமான பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு ஏழைகளாகவும், எவ்வளவு பாப்பர்களாகவும், எவ்வளவு சோம்பேறிகளாகவும், உழைக்காதவர்களாகவும் இருந்தாலும் மக்களின் சராசரி வாழ்க்கையை விட மேலாகவும் மனித சமூகத்தில் மேல் நிலையை உடையவர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள்.

இதனாலேயே பார்ப்பனர்கள் சமுதாய சமதர்மக்காரரைக் கண்டால் காய்ந்து விழுவதும் சமுதாய சமதர்ம இயக்கங்களை ஒழிக்க சூழ்ச்சி செய்வதுமாய் இருப்பதோடு பொருளாதார சமதர்மக்காரர்கள் என்பவர்களை வரவேற்பது போலவும் பொருளாதார சமதர்ம ஸ்தாபனங்களை ஆதரிப்பவர்கள் போலவும் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஏனெனில் வெறும் பொருளாதார சமதர்மம் பார்ப்பனனை ஒன்றும் செய்து விடாது; மேலும் பார்ப்பானுக்கு பொருளாதார சமதர்மம் அனுகூலமானதேயாகும். எப்படியெனில் இப்போது அவனால் பிச்சை வாங்கப்படும் நபர்கள் ஒரு பங்காய் இருந்தால் பொருளாதார சமதர்மத்தில் பார்ப்பானுக்கு பிச்சை கொடுக்கும் நபர்கள் 10 பங்காக ஆகிவிடுவார்கள். அப்போது அவனுக்கு (பார்ப்பானுக்கு) சமதர்மத்தில் பிரித்துக் கொடுக்கும் சொத்துக்கள் தவிர மற்றும் ஜாதி மத சடங்குகள் காரணமாக அதிகப் பிச்சையும் சேர்ந்து

ஒவ்வொரு பார்ப்பனனும் ஒவ்வொரு சங்கராச்சாரி, மடாதிபதி ஆக சுலபத்தில் மார்க்கம் ஏற்பட்டு விடும். இந்த நிலை மறுபடியும் வெகு சீக்கிரத்தில் பழைய நிலை அதாவது இன்றைய நிலையை உண்டாக்கி விடும்.

இதனால் தான் தோழர் முதலியார் அவர்களும் “நமது நாட்டுக்குரிய சமதர்மம், ஜாதி மதம் வேற்றுமைகளைக் களைவது” என்று குறித்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறோம்.

இந்தியாவில் ஜாதியும் மதமும் சிறப்பாக ஜாதி ஒரு கடுகளவு மீதப்பட்டாலும் எப்படிப்பட்ட சமதர்மமும் நிமிட நேரத்தில் கவிழ்ந்து போகும் என்பதை சமதர்மிகள் என்பவர்கள் கருத்திலிருந்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறோம்.

இரண்டையும் ஏககாலத்தில் ஏன் செய்யக் கூடாது? என்பது சிலருக்கு வினாவாய் இருக்கலாம். இரண்டையும் ஏககாலத்தில் செய்வது என்றால் நாடும் தகுதி இல்லை, அரசியலும் தகுதி இல்லை என்பதோடு அவை இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டால் எதிர்ப்புக்கு பலம் அதிகமாகிவிடும் என்பதோடு செய்பவர்களுக்கும் சக்தி குறைந்துவிடும் என்று கூறுவோம். நமது அரசியல் ஜாதி மதத்தையே பெரிதும் ஆதாரமாய்க் கொண்டிருக்கிறது. பொருள் இரண்டாவதேயாகும்.

மற்றும் சமுதாய சமதர்மத்துக்கு அதாவது ஜாதிகளை ஒழிப்பதற்கு என்றால் பணக்காரன் சேருவான். ஏனெனில் எவ்வளவு பணக்காரனாய் இருந்தாலும் 100க்கு 99 பேர் “கீழ் ஜாதிக்காரர்”களாகவே இன்று இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் சேருவார்கள். பணக்காரனை ஒழிக்க பார்ப்பான் சேர மாட்டான். சேருவதாய் இருந்தாலும் ஜாதி இருப்பதன் பலனாக மறுபடியும் பணக்காரனை உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம் என்று கருதியே சூழ்ச்சித் திறமாய்ச் சேருவான்.

ஆதலால் உண்மையான நாணயமான சமதர்மக்காரர்கள் இன்று பணக்காரனுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பதை விட்டு விட்டு ஜாதியை ஒழிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, பார்ப்பானை ஒழிக்கும் காரியத்தில் ஈடுபட்டு பார்ப்பனியம் ஒழிக்கப்பட முயற்சிக்க வேண்டியது முதற் கடமையாகும் என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

மற்றபடி தோழர் ஜவஹர்லால் பேரால் நடைபெறும் சமதர்மமாகிய அதாவது “சமதர்மத்துக்கு ஏகாதிபத்தியம் ஒழிய வேண்டும், அதற்கு இந்திய ஆட்சியில் இருந்து இங்கிலீஷ்காரர் விரட்டி அடிக்கப்பட வேண்டும்” என்று கூறுவதாகிய சமதர்மம் வெறும் வாய்ப்பேச்சு சமதர்மம் என்றுதான் கூறுவோம். ஏனெனில் இன்றைய நிலையில் அது ஒரு நாளும் முடியாத காரியமாகும். அதிலும் இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களால் அந்நிய ஆட்சி இந்தியாவில் இருந்து ஒழிக்கப்படும் என்பது எப்போதும் முடியவே முடியாத காரியம். இதை ஸ்தம்பத்தில் எழுதி நாட்டி வைக்கலாம்.

அந்நிய ஆட்சி ஒழிந்த நாடுகள் நிலையை அறிவதற்கு அபிசீனியா, ஸ்பெயின் முதலிய நாடுகளின் சம்பவங்களே போதுமானது. நமது நாடு 1008 ஜாதி கொண்டது. நமது சேனா பலத்துக்கோ 100 க்கணக்கான சமையல் அறைகள் வேண்டும். வீம்பு பேசலாம், போலி வீரம் பேசலாம், காரியத்தில் சாத்தியம் பேசுவதே அறிவுடைமையாகும். ஐரோப்பா நாடுகள் சுதந்திர நாடுகள், சுயராஜ்ய நாடுகள், குடி அரசு நாடுகள் ஆகியவைகளாய் இருந்தும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் திகீர் திகீர் என்று அந்நிய ராஜ்ய படையெடுப்புக்கு பயந்து நடுங்குகின்றன.

இந்தியாவோ பிறவி அடிமை நாடு; 100-க்கு 97 மக்களை அடிமை யாகவும் கீழ் மக்களாகவும் பிறவியில் கொண்ட நாடு; இந்து முஸ்லீம் போருக்கு சதா சர்வகாலம் நெருப்பும் - பஞ்சம் போல் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டிய நாடு. ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவை விட்டு விலகுவதாய் இருந்தால் இந்தியா முஸ்லீம் நாடு ஆவதற்கோ இந்துக்கள் நாடு ஆவதற்கோ எல்லோரும் சம்மதிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையானால் இரண்டு சமூகத்திய பாமர மக்களும் அவர்களது பெண்களும் சின்னாபின்னப் படுவதற்கு தயாராய் இருக்கவேண்டும். பம்பாயைப் பார்க்கலாம், லாகூரைப் பார்க்கலாம், மலையாளத்தைப் பார்க்கலாம், இன்னம் பல ஊர்களைப் பார்க்கலாம். இதற்கு என்ன காப்பு காங்கிரஸ் செய்திருக்கிறது? ஒரு உபயத்துல்லா சாயபும், ஒரு ஷாபி முகமது சாயபும், ஒரு தாவுத்ஷா சாயபும் முஸ்லீம்களுக்கு பிரதிநிதியாய் உறுதி கொடுத்தால் போதுமா? ஒரு குப்புசாமியும், ஒரு கிருஷ்ணசாமி பாரதியும் ஒரு சுப்பையாவும் இந்துக்களுக்கு உறுதி கொடுத்தால் போதுமா? நமது அஹிம்சை “மகாத்மாக்கள்” காந்தியும் கபூர்கான் சாயபும் கத்தி முன்னிலையிலும் குண்டர்கள் முன்னிலையிலும் எவ்வளவு நேரம் இருப்பார்கள்? ரத்தம் சிந்துவதை காண சகிக்காமல் தபசுக்கு போய்விட மாட்டார்களா? போகவிட்டால்தான் என்ன? இவர்கள் பேச்சை எவ்வளவு பேர்கள் கேட்பார்கள்? சத்தியமூர்த்தியாரும், ஜவஹர்லாலும் எவ்வளவு செல்வாக் குடையவர்கள் என்பது நாம் அறியாததா? அல்லது எவ்வளவு வீரர்கள் என்பது நாம் அறியாததா? பண்டிதரின் தென்னாட்டு சுற்றுப்பிரயாண நிகழ்ச்சிக் குறிப்பை நேராக தைரியமாக வெளியிட முடியாமல் திருட்டுத்தனமாய் அதுவும் ஜாமம் ஜாமமாய் சுற்றிவிட்டு வந்தவர்கள் என்பது நாம் அறியாததா? கலவரம் ஏற்பட்டால் தாழ்ந்த ஜாதியார் என்பவர்களை மேல் ஜாதியார் என்பவர்கள் கள்ளு போதையேற்றி பலி கொடுத்துப் பார்ப்பார்கள்; காரியம் முடியாவிட்டால் காட்டிக்கொடுத்து விட்டு எதிரிகளின் காலுக்குள் நுழைந்து விடுவார்கள். இவைகள் தானே நமது இந்தியாவின் பண்டைப் பெருமையாய் விளங்குகின்றன.

இந்தியாவுக்கு இந்திய மக்களுக்கு நன்மை வேண்டுமென்று கருதுகிறவன் இந்தியன் என்கின்ற நிலையில் இந்திய நிலை என்பதை

உணர்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி நடக்கவேண்டுமே ஒழிய மேல்நாட்டைப் பற்றி படித்து விட்டு புஸ்தகப் பூச்சியாய் இருப்பது வீண் பிரயாசையேயாகும். மேல்நாட்டு சமுதாய நிலைபோல் நம்நாட்டு சமுதாய நிலை ஆகும்போது மேல்நாட்டு முறைகளை கையாளுவது பொருத்தமுடையதாகும். அப்படிக்கில்லாமல் “குருடன் ராஜ விழி விழிக்கப் பார்ப்பது” என்பதுபோல நாம் இந்திய பறையன், சக்கிலி, பிராமணன் சூத்திரன் என்கின்றவர்கள் உள்ள ஊரில் பொருளாதார சமதர்மம், மார்க்கிசம், லெனினிசம் என்று பேசுவது வெறும் வேஷமும் நேரக்கேடுமேயாகும் என்று கூறுவோம்.

ஆதலால் இன்று சமதர்ம வாலிபர்கள் தயவுசெய்து கொஞ்ச நாளைக்காவது பணக்காரனை வைவதை மறந்துவிட்டு ஜாதியை ஒழிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டு சமுதாய சமதர்மத்தை உண்டாக்கவும் சமுதாயப் புரட்சிகளை உண்டாக்கவும் பாடுபடுவார்களாக. எதிர்பாராத சம்பவங்களால் நிலைமை அனுகூலமாய் இருக்கும் சமயம் பொருளாதாரத்தைப் பற்றியும் யோசிப்போமாக.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 29.11.1936

பட்டேல்

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) தோழர் பட்டேல் அவர்களை அழைத்து வந்து அவர் பேரால் பணம் வசூலித்து அதைத் தாங்கள் கைப்பற்றி காலிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் கொடுத்து காலித்தனம் செய்வதின் மூலம் தேர்தலில் வெற்றி பெறவே தோழர் பட்டேலை அழைத்து வரப் போகிறார்கள்.

தமிழ் மக்கள் இக்காரியம் கைகூடாதபடி செய்யக் கடமைப் பட்டவர்களாவார்கள்.

ஆதலால் ஊர்கள் தோறும் பட்டேல் பகிஷ்காரக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் அவரது வரவை தமிழ் மக்கள் பஹிஷ்கரிக்கிறார்கள் என்று காட்டவேண்டியதுடன் மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்காமலும் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதும் நியாயமாகும்.

கமிட்டி விபரம் தெரிந்தவுடன் துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலியன அனுப்பிக் கொடுக்கப்படும்.

குடி அரசு - வேண்டுகோள் - 29.11.1936

கவர்னர் வரவேற்பும்

திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டும்

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தட்புடல்

மூர்த்திக்கு ஓர் சட்டம் – தளவாய்க்கோர் சட்டமா?

காங்கிரசிலும் மனுநீதியா?

சிதம்பரப் பார்ப்பான் செய்தால் கப்சிப்

திருநெல்லை முதலியார் செய்தால் கடபடாவா?

இந்த ஏமாற்று இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு?

திருநெல்லைக்கு கவர்னர் இம்மாதம் 16-ந் தேதி வந்தார். திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு, கவர்னருக்கு வரவேற்பு பத்திரம் வாசிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தது. போர்டின் எந்த தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றி வைப்பது போல இத்தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியது பொறுப்புள்ள தலைவரின் கடமை. அதில் அறிவுள்ளவருக்குள், சதி ஆலோசனை யில்லாதாருக்குள் அபிப்பிராய பேதமிருக்க முடியாது.

அதுவே சரியான வழியென்று நமது மாபெருந் தலைவரும், பாரத மாதாவின் வீர புத்திரரும், சுயநலமின்மைக்கு ஓர் அறிகுறியாய் வாழ்க்கை நடத்தியவரும், சுதந்திர போராட்டத்திலே உயிரிழந்தவரும், சத்தியமூர்த்தி அய்யர் ஜெயில் வாழ்விற்குப் பயந்து திருவல்லிக்கேணியில் ஒளிந்து கிடந்த காலையில் சிறைச்சாலை சென்றவருமாகிய காலஞ்சென்ற தோழர் வி. ஜே. பட்டேலே காண்பித்திருக்கிறார். அவர் அசம்பிளிக்கு காங்கிரசின் பேரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உபதலைவராகவும் இருந்தார். காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவாலேயே, சர்க்கார் போட்டிக்கும் எதிராய் அசம்பிளி தலைவராய் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தேர்தலானவுடன் அவர் என்ன சொன்னார்? நான் இனிமேல் ஓர் கட்சியையும் சார்ந்தவனல்லேன். எக்கட்சி கட்டுப்பாட்டுக்கும் அடங்கியவனல்லேன் என்றார். சொன்னதோடு நின்றாரில்லை; செய்கையிலும் காட்டினார். அசம்பிளியில் வைசிராய் பேச வரும்பொழுது காங்கிரசார் வெளியேற வேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் விதி. அப்படியே மோதிலால் நேரும் மற்றவர்களும் வெளியேறுவார்கள். ஆனால் பட்டேல் அசம்பிளியில் இருந்து வைசிராயை மரியாதையாய்

வரவேற்பார். அம்மட்டோ! சில வருடங்களுக்குப் பின் காங்கிரஸ், சட்டசபைகளில் யாதொரு பயனுமில்லை, காங்கிரஸார் எல்லோரும் வெளியேறவேண்டும் என்று தீர்மானித்தது. எல்லாரும் வெளியேறினார்கள். சட்ட சபையிலிருப்பது வீணென்று தீர்மானித்த பிறகும் பட்டேல் அசம்பிளி தலைவராகவேயிருந்தார். ஏன்? அதுதான் தலைவர் பதவியேற்ற எவரும் நடக்கவேண்டிய முறை. அதைச் சரியென்று மகாத்மா காந்தி, நேரு போன்ற மாபெரும் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். பட்டேலாவது, நேருவாவது நமது அய்யரை விட தேசபக்தியிலும், காங்கிரஸ் பக்தியிலும் குறைந்தவர்களா? இல்லையே!

ஆனால், மகா மேதாவியென்று தன்னைத்தானே மதித்த சத்தியமூர்த்தி அய்யரைத் தலைவராகக் கொண்ட தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஜில்லா போர்டு தலைவர் வரவேற்பு பத்திரம் வாசித்துக்கொடுத்தல் கூடாது என்று ஒரு பெரிய உத்திரவு போட்டுவிட்டது; அதற்கு கடுமையான தண்டனையும் விதித்து விட்டது. என்ன? “பொது வாழ்வில் மூக்கறுப்பட்டுப்போமாம்”. மூக்கறுக்கும் தொழிலில் வேலையில்லா மூர்த்தி யிறங்கிவிட்டார். அதற்குத் “தினமணி” பத்திராதிபரும் சுத்திப் பெட்டி தூக்கி பின் தொடர்ந்து விட்டார். “நண்பர்களே மூக்கு ஜாக்கிரதை” ஜாக்கிரதை போனால் தலை முடியுடனாவது நிற்கட்டும்.

இப்படிச் செய்வதற்கு அய்யரும் அவரது கூலிகளும், தோழர் பட்டேலை விட, மகாத்மா காந்தியை விட, பண்டித மோதிலால் நேருவை விட எதில் உயர்ந்தவர்கள்? தேசபக்தியிலா, தேசத் தொண்டிலா, தேசத்திற்காக பட்ட கஷ்டத்திலா, ராஜ்ய ஞானத்திலா, யோக்கியதையிலா, எதில்? ஒன்றிலு மில்லையே? அல்லது இவர்கள் சொல்வது தான் காங்கிரஸ் விதியா? அந்த விதிதான் இதுவரை கைப்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறதா? காங்கிரஸ் விதிகளை மீறினவர்களுக்கெல்லாம் மூக்கறுத்தாய்விட்டதா? எத்தனை பேருக்கு இன்று மூக்கில்லை? இவைகளைக் கவனிப்போம்.

இதுவரையும் “தாலி அறுத்த மூர்த்தியா”யிருந்து இன்று மூக்கறுக்கும் மூர்த்தியாய் மாறின சத்தியமூர்த்தி அய்யரின் யோக்கியதை தான் என்ன? காங்கிரசின் விதிகளை விட காங்கிரசின் கொள்கை தான் முக்கியமென்று ராஜ்யக் குழந்தைகளும் அறியும், காங்கிரசின் கொள்கை (Creed) பூர்ண சுதந்திரம் பெறுதல் என்பது காங்கிரசில் நாலு அணாக் கொடுத்து கையெழுத்துப் போட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். விதிகள் என்று சொல்லப்படுகிறவைகளை மீறுகிறவர்களுக்கு மூக்கறுபட வேண்டுமானால், கொள்கையையே இல்லையென்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு பொது வாழ்வில் மரண தண்டனை யல்லவோ இடவேண்டும்? அதைத்தானே செய்தார் சத்தியமூர்த்தி ஆனைமலையில். ஆனைமலை ஐரோப்பிய சங்கத்தில் காங்கிரசின் நோக்கம் குடியேற்ற அந்தஸ்துதான், பூரண சுதந்திரமில்லை யென்று முக்காலும் மூன்று முறை ஆணையிட்டுக்கொடுத்தாரே, இதை விட

காங்கிரசுக்கு என்ன துரோகம் வேண்டும்? கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளாத ஒருவன் காங்கிரசில் நாலணா மெம்பருக்கும் லாயக்கு இல்லையே? காட்டிக்கொடுக்கும் இவருக்கு இன்னும் தலைவர் பதவியா? இவர் மூக்கு அறுபடவில்லையே! மூக்கில் கண்ணாடியும் துலங்குகிறதே!

கவர்னருக்கு, ஜில்லா போர்டின் தீர்மானத்தை மதித்து வரவேற்பு வாசிப்பது காங்கிரசுக்கு கேவலமானால், கவர்னர் வரும்போது சட்ட சபையிலிருப்பது கேவலமானால், சுயநலத்திற்காக, மந்திரி பதவி கிடைக்காதாவென்ற ஏக்கத்திற்காக, ஒரு காங்கிரஸ் வாதி அதுவும் ஓர் மாகாணத் தலைவர் பல்லெல்லாம் தெரியக்காட்டி மிகப் பணிவுடன் வேண்டி அதே கவர்னரை பேட்டிக் காணப்போவது காங்கிரசிற்கு கேவலமல்லவா? கவர்னரைப் பேட்டி காணும் விதம் தெரியுமா? அவருடைய காரியதரிசிக்கு “ஐயா தயைகூர்ந்து எனக்கு கவர்னரிடம் உத்திரவு வாங்கிக்கொடுங்கள்” என்று எழுத வேண்டும். இந்த நாள் இத்தனை மணிக்கு பேட்டி கொடுக்க கவர்னர் இசைந்துள்ளார் என்று காரியதரிசியிடமிருந்து பதில் வரும். அன்று அந்நேரத்திற்கு முன்பாகவே கவர்னர் மாளிகையில் காத்து நிற்க வேண்டும். இது காங்கிரசுக்கும், தலைவருக்கும் மரியாதைபோலும்! ஆனால் அது சுயநலத்திற்கு அல்லவா? அதுவும் பார்ப்பனரின் சுயநலத்திற்கல்லவா? ஆகையால் காங்கிரஸ் மனுநீதியின்படி சரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் போலும்! இத்தோடு நின்றாரா? “மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்கவேண்டாம்” என்ற பொன்மொழியையும் மறந்து காங்கிரசின் எதிரியாகிய பொப்பிலி ராஜாவையும் பேட்டி கண்டாராமே! அதை அவரே சொல்லிக்கொள்ளுகிறாரே! மூர்த்தி, யாரையும் பேட்டி காணலாம்; எதுவும் செய்யலாம். தளவாய் மாத்திரம் வரவேற்பு பத்திரம் வாசிக்கக்கூடாதா?

சத்தியமூர்த்தி அய்யர் சிம்லாவிலும் டெல்லியிலும் காலை சந்தியா வந்தனம் செய்ததும் கவர்ன்மெண்டு மெம்பர்களை தரிசிக்கப்போவது தானே வழக்கமாம்; எல்லாரும் சொல்லுகிறார்களே! ஆனால் அவர் இல்லை என்று சொல்லலாம்; நாம் நம்பத் தயாரில்லை. ஏனெனில் இவருக்கு அசத்தியமூர்த்தி அய்யர் என்ற பட்டம் கிடைத்துவிட்டது. “சத்தியமூர்த்தி பொய்யன் இல்லையென்று கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும்” என்று “ஜஸ்டிஸ்” பத்திரிகை அறைகூவி அழைத்ததே, இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லையே! அது காணாதென்று சுதந்திரத்தாகம் ததும்பும் பத்திரிகையாகிய “சுதந்தரசங்கி”ன் பத்திராபதிபரும் தேசிய வீரருமாகிய சங்கு கணேசன் அவர்கள் நாலுநாட்களுக்கு முன்பாக “இச் சிறு சங்கதிக்கும் பொய்யா” என்று கேட்டார்களே! பதிலில்லையே! ஆகையால் இல்லை யென்று ரூபிக்க வேண்டுமானால் ஒரு கவர்ன்மெண்ட் மெம்பராவது சர்ட்டிபிக்கட் கொடுக்கவேண்டும்.

சரி, யோக்கியதை நேர்மை என்பதே தெரியாத தலைவர் தான் போகட்டும், மற்றவர்களும், மற்ற விதிகளும் என்னாயிற்று?

காரைக்குடியில் பட்டதாரிகளுக்கு காங்கிரசில் இடமில்லை என்று தீர்மானித்த பிறகு, திவான் பகதூர் ரத்தினசபாபதி முதலியாருக்கும், ராவ்சாகிப் கச்சாபகேச முதலியாருக்கும் காங்கிரசில் என்ன வேலை? சத்தியமூர்த்தி அய்யருக்கு மந்திரி பதவிக்கு ஒட்டுக்கொடுப்பதற்காகவா?

சித்தூர் ஜில்லா போர்டிற்கு காங்கிரஸ்காரர் ஒட்டு காணாமல் கடவுளும் ஒட்டுக்கொடுத்து தலைவரான சி.ஆர். ரெட்டியார், அதற்கு அடுத்த வாரம், மகாத்மா படமொன்று போர்டில் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் சொந்தச் செலவில் வைப்பது என்று கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை அனுமதிக்க மாட்டேனென்றாரே. ஆக்டிவ் கவர்னருக்கு ஏகோப உபசாரம் செய்தாரே என்ன ஆயிற்று? அவர் சற்று அறிவுள்ளோர் அடங்கிய ஆந்திர காங்கிரசைச் சார்ந்தவர், போகட்டும்.

தமிழ்நாட்டில் மூக்கறுபட்டோர் கணக்கென்ன? சென்னை கார்ப்பரேஷன் மேயர் ஹமீத்கான், ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் போலீஸ் கமிஷனருக்கு முன்னதாகவே போய் நின்று கவர்னர்களை வரவேற்பதுவும் ரயிலில் ஏற்றுவதுமாயிருந்தாரே என்ன ஆயிற்று? காங்கிரசின் பேரால் காங்கிரசின் வெற்றி என்ற முழக்கத்துடன் கவுன்சிலரானது தான் கைமேல் கிடைத்த பலன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாபோர்டு தலைவர் சீமான் ரெட்டியார், “ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியார் தலையிடுவது அதிகப் பிரசங்கித்தனம் என்றாரே” அவர் மூக்கு இருக்கிறதா, போய்விட்டதா?

சிதம்பரத்திலே திருச்சபையிலே நடராஜப்பெருமான் முன் தவமிருந்து சத்தியமூர்த்தி அய்யர், அவருடைய பார்ப்பன சகோதரர் ஐடா வல்லபரை காங்கிரசின் பேரால் முனிசிபல் சேர்மனாக்கினாரே அவர் சென்ற மாதம் அழகான டுவீட்டு சூட்டுடன் கவர்னருக்கு வரவேற்பு அளித்து கைகுலுக்கி குலாவினாரே அதற்கேன் கேள்வியில்லை? கூச்சலில்லை? மூக்கறுக்க கத்தி தீட்ட வில்லை? அன்று “தினமணி” செத்துக்கிடந்ததா? மூர்த்தி மந்திரி பதவி மோகத்தில் மதிமயங்கிக் கிடந்தாரா? ஆனைமலையில் ஐரோப்பியர் முன் பூர்ண சுதந்திரம் வேண்டாமென்று சொன்னது பார்ப்பன சூழ்ச்சியோடு சேர்ந்த சூழ்ச்சிதானே. சிதம்பரம் பார்ப்பான் செய்தால் கப்சிப், திருநெல்வேலி முதலியார் செய்தால் கடபடாவா? அதுவும் போகட்டும். நமது ஜில்லாவில்தான் என்ன ஒழுங்கு?

ஜில்லாபோர்டு தலைவர் பதவிக்காக காங்கிரசில் கையெழுத்திட்டு எலக்ஷன் இல்லாமல் மெம்பரான தோழர் சின்னக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்களும், மற்றும் ஐவர்களும் எலக்ஷன் முடிந்து பத்து நாட்களுக்குள் கட்சி மாறினார்களே என்ன ஆயிற்று? அன்னவர்களின் ஆப்த நண்பர் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் என்ன செய்தார்? எத்தனை கூட்டத்தில் கண்டனம் செய்தார்?

இந்த கவர்னர் வரவேற்புத் தீர்மானம் வரும்பொழுது போர்டு காங்கிரஸ் கட்சித்தலைவர் தோழர் குப்புசாமி அய்யர் என்ன செய்தார்?

எதிர்த்தாரா? இல்லையே! சள சள என்று பேசும் நாவடக்கமேயில்லாத அவர் அன்று நாவடக்கியிருந்ததின் மர்மமென்ன? கதர் குல்லாயும் சட்டையும் போட்டு அலங்காரமாய் முதல் சீட்டில் இருந்த அவர், கவர்னர் வரவேற்புக்கு எதிர் எத்தனை பேர் என்று பிரசிடெண்டு கேட்கும்போது அவரது கை, வீரத்துடன் கதர் குல்லாவிற்கு மேல் வரவேண்டியிருக்க, சட்டைப்பைக்குள் போய் ஒழிந்ததேன்? இவரை என்ன செய்தார்கள்? வேறொன்றுமில்லா விட்டாலும் தலைவர் பதவியை விட்டாவது நீக்கினார்களா? அன்று வரவேற்பு இல்லை என்று காங்கிரஸ் முறைப்படி செய்யாமல் சும்மாயிருந்த அய்யர் தலைவரை விட்டு விட்டு ஒழுங்குப்படி நியாயப்படி வரவேற்பு வாசிக்கப்போகும் முதலியாரின் பேரில் ஏன் இக்கோபம்? அய்யரின் குற்றத்தை மறைப்பதற்குத்தானே!

சங்கரன் கோவில் மெம்பர் தோழர் அம்பலவாணபிள்ளை காங்கிரஸ் கட்டளையை மீறனாரென்றும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியுடனேயே ஒட்டுச் செய்கிறாரென்றும், உட்காருவது கூட எதிரிகளுடன் உட்காருகிறாரென்றும் குற்றஞ்சாட்டியதின் மேல் தமிழ்நாடு கமிட்டியாரே அவரை ஜில்லாபோர்டு மெம்பர் பதவியை ராஜினாமா செய்யச்சொல்லி கட்டளையிட்டார்களே! இன்றைக்கும் அவர் மெம்பர் தானே? தமிழ்நாட்டுக் கமிட்டியை நிராகரித்து “போடா பொட்டைக்கண்ணா” என்று சொல்லித்திரிகிறவருக்கு கைமேல் என்ன பலன் தெரியுமா? ஜில்லா கமிட்டித் தலைவரின் பேருதவியால், வேசிப்பூர் காங்கிரசுக்கு பிரதிநிதியாகவும் தமிழ்நாடு கமிட்டியில் மூர்த்தி அய்யருடன் சம மெம்பராகவும் ஆய்விட்டார். இனம் இனத்தோடு சேரவேண்டியதுதானே!

நமது டவுன் காங்கிரஸ் பிரபலர் மிட்டாய்க்கடை லாலா தெரியுமல்லவா, சினிமா ஒன்றும் நடத்தினாரே! மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் பிரான் இறந்ததற்காக சினிமாவை அடைத்து தனது ராஜவிசுவாசத்தை காட்டிக்கொண்டார், அதில் தப்பிதமென்ன? அவருடைய குருக்கள் தலைவர்கள் அண்ணாக்களெல்லாம் கதர் குல்லா தலையில் தாங்கி ராஜ விசுவாசப் பிரமாணம் செய்வதற்கு இது அடுத்தபடி தானே? ஆனால் கமலா நேரு, டாக்டர் அன்சாரி போன்ற பெரியோர் பிரிவாற்றாமையை எவ்வாறு காட்டினார்? சினிமாவை நடத்தியா? அடைத்தா? என்று யோசித்துப்பாருங்கள். அம்மட்டா, இம்மாதம் மற்ற சினிமாக்களைப் போல இதற்கும் லைசன்ஸ் தகராறு வந்தவுடனே என்ன நடந்தது தெரியுமா? கதர் கொடியைக் காணோம். தேசியக்கொடி திடீரென்று மறைந்து வந்ததையா பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியக்கொடி (Union Jack) முதல் வகுப்பு நாற்காலிகளுக்கு மேலும் இரண்டாவது வகுப்பு நாற்காலிகளுக்கு மேலும். ஆனால் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. லைசன்ஸ் ரத்தாயிற்று. கெட்டுப்போனதென்ன? காங்கிரஸ் கொடுத்தது கைமேலே பலன். அவர்தான் நமது நகருக்கு புது அசம்பிளி தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேட்சகராம். ஒரு சந்தேகம், தேர்தல் போது நமது லாலா தேசியக்கொடி பிடிப்பாரா, யூனியன் ஜாக் பிடிப்பாரா?

எல்லாம் தொலையட்டும், லாலாவும், அம்பலவாணரும் எப்படியும் போகட்டும். நமது ஜில்லா காங்கிரஸ் தலைவரும், மாஜி சர்வாதிகாரியுமான தோழர் சுத்தர் நமக்கு நடந்து காட்டும் நல்வழியென்ன? சில நாட்களுக்கு முன் முனிசிபாலிட்டி தண்ணீர் தீர்வை பிரச்சினையில் எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்? ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டியும் அவர் இல்லத்திலே, அது தான் சாவடி ஹாலிலே அன்னாரின் தலைமையிலே கூடி இந்த தண்ணீர் தீர்வை பிரச்சினையில் காங்கிரஸ் கலந்துகொள்ளக் கூடாதென்று தீர்மானித்ததே! “தினமணியும்” கொட்டை எழுத்தில் பிரசுரித்ததே. அதற்கு இவர் செய்த மரியாதை என்ன? காங்கிரசின் பேரைச்சொல்லி, காங்கிரஸ் தொண்டர்களை உபயோகித்து கலாட்டா செய்தாரே! மற்றும் இரு தலைவர்களே அதற்கு எதிரிடையாய் நின்றார்களே! என்னாயிற்று? இவரின் மூக்கை இவரே அறுத்துக்கொண்டாரா? மூக்கும் நீளம் தானே கொஞ்சமாவது அறுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? இவரை தலைவர் பதவியை விட்டு விலக்க வேண்டாமா? அவசரப்பட்டு; அவரே விலக்கப்போகிறார் என்று ஒரு சிட்டுக்குருவி சொல்கிறது. நன்னாளும் நற்சமயமும் தான் பார்க்கிறாராம். ஏனென்று கேட்டதாம் நமது குருவி. சொன்னாராம் பிள்ளை அவர்கள். “பெருமையும் புகழும் நாடி வந்தேன், காங்கிரசிற்கு அவை கிடைத்தது; சர்வாதிகாரியானேன். இந்த ஜில்லா மட்டுமல்ல, மற்ற ஜில்லாவிலும் காங்கிரஸ் பிளசர் காரில் சுற்றினேன், காந்தியும் நேருவும் வந்தார் என் வீட்டிற்கு. ஜில்லா போர்டிற்கு வந்த காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் எல்லாம் என் தயவால் தான் வந்தார்கள் என்ற ஜம்பமும் அடித்தாய்விட்டது. ஆனால் காலம் மாறுகிறது. பெருமையும் புகழும் போய் சிறுமையும் சிரமும் வரும்போல் தெரிகிறது. செக்ஷன் 144-ஆம், ஜாமீனாம் என்னமோ பேசுகிறார்கள். பக்கத்து ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக்கும் சமயம் தெரியவில்லை. கவர்னர் வரும்போது தலைவர் வீட்டிலாவது கருப்புக்கொடி வேண்டாமா என்கிறார்கள். சீக்கிரம் நழுவ வேண்டியது தான்.” சிட்டுக்குருவி சொல்வதின் உண்மை சீக்கிரம் விளங்கிவிடும்.

கவனித்தீர்களா! சகோதரர்களே! எத்தனை அய்யர்கள், தலைவர்கள் மூக்கு போன பின் முதலியார் மூக்குக்கு ஆபத்து வரவேண்டும். முதலியார் அவர்கள் பயப்பட வேண்டாம். தங்கள் மூக்குப் போகுமுன், தங்கள் தலைவர் அசத்தியமூர்த்தியின் சிரசே போய் ஆகவேண்டும். ஆனால் எத்தனை நாளைக்கு இந்த ஏமாற்றம்? பார்ப்பனரல்லாத மக்களே விழியுங்கள்!

குடி அரசு - கட்டுரை - 29.11.1936

அசட்டுத்தனமா? அயோக்கியத்தனமா?

பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் “தேசிய” ‘ஹிந்து’வுக்கு இருந்துவரும் வெறுப்பு பல முறை இப்பத்திரிகையில் வெட்ட வெளிச்சமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அபேதவாதப் பத்திரிகையான “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்”க்கும் அம்மாதிரியான வெறுப்புத் தோன்றியிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப் படுகிறோம்.

சென்னை கோக்கலே மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சென்னை பிலிம்லீக் மகாநாட்டில் பேசிய பம்பாய்த் தலைவர் ஸர். பிரோஸ் சேத்னா, அம்மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த ஸர். கே.வி. ரெட்டி நாயுடுகாரு அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுகையில் சென்னை ஆக்டிங் கவர்னர் பதவியை அவர் வெகு திறமையாக நிர்வகித்து அகில இந்தியப் புகழ்பெற்று விட்டதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால், இந்த விஷயத்தை வழக்கப்படி “தேசிய” தினசரியான “ஹிந்து”வும் அபேதவாத தினசரியான “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்”ம் பிரசுரம் செய்யவே இல்லை. யோக்கியப் பொறுப்புள்ள எந்தப் பத்திரிக்கையும் இம்மாதிரி செய்திகளை மறைக்கவே செய்யாது. கட்சி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் சகல கட்சிச் செய்திகளையும் பிரசுரம் செய்யவேண்டியதே பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகைகளின் கடமையென, பண்டித ஜவஹர்லால் சமீபத்தில் சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது ஒரு பத்திரிகைக்கு அனுப்பிய செய்தியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், பிரஸ்தாப விஷயம் கட்சி சம்பந்தமானதுமல்ல. ஒரு பெறுப்பு வாய்ந்த தலைவர் மற்றொரு இந்தியப் பிரமுகரைப் புகழ்ந்து பேசிய பேச்சை அந்த இரண்டு பத்திரிகைகளும் அழுக்கி விட்டது மிகவும் கேவலமான செயலாகும். தேசியமும், சமதர்மமும் பேசும் அப்பத்திரிகைகள் உண்மையில் வகுப்புவாதப் பத்திரிகைகளாக இருப்பதை தேச மக்கள் இப்பொழுதாவது உணர்வார்களாக!

“விடுதலை”

குடி அரசு - கட்டுரை (மறு பிரசுரம்) - 29.11.1936

தர்மம் என்றால் என்ன?

மனித வாழ்க்கையில் தர்மம் என்கின்ற வார்த்தை பெரிதும் உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதற்குப் பொருள் பலர் பலவிதமாக சொல்லியும் எழுதியும் வருகிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக தர்மம் என்பதற்குப் பொருள் கூறும்போது தர்மம் என்பது ஒரு மனிதனின் கடமைக்கும், மனிதனின் இயற்கைத் தன்மைக்கும், ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனிடம் செய்யவேண்டிய உதவிக்கும், மற்றும் ஒரு மனிதன் ஆத்மார்த்த சாதனம் என்னும் நலமடைவதற்கு செய்ய வேண்டிய கடமை என்பதற்கும், பொதுவாக இயற்கையென்பதற்கும் உபயோகப்பட்டு வருவதோடு பெரும்பாலும் பிச்சைக்காரர்களும் சோம்பேறிகளும் ஏமாற்றக்காரர்களும் பிழைப்பதற்கும் ஒரு சாதனமாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எது எப்படியிருந்த போதிலும் நான் அதை நீங்கள் எந்த வழியில் உபயோகப் படுத்துகிறீர்கள் என்று கருதுகிறேனோ அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன்.

அதாவது ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கு செய்கிற உதவியை தர்மம் என்று கருதி அதையே உங்கள் கடமையாகவுங்கொண்டு நடந்து வருகிறீர்கள் என்பதாகவே நினைத்து அதைப்பற்றியே சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்குச் செய்யும் உபகாரம் -கடமை என்பது காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்றவாறு அவ்வப்போது மாறுதலடையக்கூடிய ஒரு தன்மையுடையதேயல்லாமல் மற்றபடி தர்மம் என்பது ஏதோ ஒரு காலத்தில் யாராலோ யாருக்கோ குறிப்பிடப்பட்டு அதேபடிக்கு நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டியது அல்ல வென்பதை உணர்ந்து கொண்டால் தான் நாம் உண்மையான தர்மம் செய்தவர்கள் ஆவோம் என்பதோடு நமது தர்மமும் மக்களுக்கும் நாட்டிற்கும் பயன்படக் கூடியதாகும். அப்படிக்கில்லாமல் நமது பெரியோர்கள் செய்து வந்தார்கள், முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள், அவதாரங்களும் ஆச்சாரிகளும் எழுதிவைத்தார்கள், வெகு காலமாக நடந்து வருகிறது, அநேகம் பேர்களும் செய்து வருகிறார்கள் என்கின்றதான காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு கண்மூடித் தனமாக அதன் பலா பலன்களைக் கவனியாமல் செய்து கொண்டிருப்பது வீண் வேலையாகும்.

ஏனெனில் ஒரு காலத்தில் தருமம் என்று சொல்லப்படுவது மற்றொரு காலத்தில் முட்டாள்தனமாகத் தோன்றப்படுவதை நேரில்

பார்க்கிறோம். உதாரணமாக ஒரு மனிதன் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்து பணம் சேகரித்து அவற்றைப் பார்ப்பனர்கட்கு அள்ளிக்கொடுத்து ஆசீர்வாதம் பெறுவது மனிதனுடைய கடமையான தர்மம் என்று கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அவை இன்றைய தினம் சுத்த மூடத்தனம் என்றும் ஏமாந்த தனம் என்றும் தோன்றி விட்டது. அதுபோலவே ஏழைகளை ஏமாற்றிக் கொடுமைப்படுத்திச் சம்பாதித்த பணத்தைக்கொண்டு கோயில் கட்டுவது, மோட்சத்தில் இடம் சம்பாதித்துக்கொள்வதற்காகச் செய்யப்படும் தர்மம் என்று கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது அதை முட்டாள்தனமென்றும், தேசத்திற்கு கெடுதியை விளைவிக்கத்தக்கதான தேசத்துரோகமென்றும் தோன்றி அநேகர்களுக்கு பள்ளிக்கூடம், தொழிற்சாலை, வைத்தியசாலை முதலியவைகட்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டியது முக்கியமான தர்மம் என்று தோன்றி விட்டது. ஒரு காலத்தில் மூன்று வேளை குளித்து நான்கு வேளை சாப்பிட்டு விட்டு சாம்பலையும் மண்ணையும் பூசிக்கொண்டு உத்திராட்சத்தையும் துளசி மணியையும் உருட்டுவது தர்மமென்று நினைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அது திருடர்களுடையவும் சோம்பேறிகளுடையவும் வேலையென்று நினைத்து அப்படிப்பட்ட மனிதர்களிடம் வெறுப்பு ஏற்பட்டு இரண்டு வேளையும் உடலை வருத்திக் கஷ்டப்பட்டு சாப்பிடுகிறவர்களிடம் இரக்கமும், அன்பும், நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டு விட்டது. ஒரு காலத்தில் கள்ளையும் சாராயத்தையும் குடிக்கக்கூடியதாகவும், ஆட்டையும் எருமையையும் பலியாக சாப்பிடக் கூடியதாகவும் உள்ள குணங்கள் கற்பிக்கப்பட்ட சாமி என்பதை கும்பிட்டுக்கொண்டு அவைகளை அதற்கு வைத்துப் படைத்துக்கொண்டு தாங்களும் சாப்பிடுவது கடவுள் வணக்கத் தருமமென்று கருதப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அவைகள் காட்டுமிராண்டித்தன மென்று உணர்ந்து மக்களுக்கு உணர்த்தப்பட்டு வருகிறது. மற்றும் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு ஆடும் பன்றியும் தின்பது தருமமாகயிருக்கிறது. இன்னொரு கூட்டத்தாருக்கு மாடு தின்பது தருமமாக இருக்கிறது; பன்றி தின்பது அதர்மமாக இருக்கின்றது. வேறொரு கூட்டத்தாருக்கு எந்த ஜெந்துவையும் சாப்பிடுவது தருமமாக யிருக்கிறது. பிறிதொரு கூட்டத்தாருக்கு எந்த ஜெந்துவையானாலும் சாப்பிடுவது அதர்மமாயிருக்கிறது.

ஒரு மதக்காரருக்கே மதக் கொள்கைப்படி கள்ளு சாராயம் குடிப்பது தர்மமாயிருக்கிறது. வேறொரு மதக்காரருக்கு அவைகளைத் தொடுவது அதர்மமாயிருக்கிறது. ஒரு கூட்டத்தாருக்கு மனிதனை மனிதன் தொடுவது தீட்டாகக் கருதப்படுகிறது. இன்னொரு கூட்டத்தாருக்கு யாரைத் தொட்டாலும் தீட்டில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோலவே விவாக சம்பந்தமுறையிலும் ஒரு கூட்டத்தார் அதை பெண்ணை மணக்கிறார்கள். மற்றொரு கூட்டத்தார் சித்தப்பன் பெரியப்பன் பெண்ணை மணக்கிறார்கள். பிறிதொரு கூட்டத்தார் சிறிய தாயார் பெண்ணை மணக்கிறார்கள். இனியொரு கூட்டத்தார் மாமன் பெண்ணை

மணக்கிறார்கள். ஒரு வகுப்பார் தங்கையை மணக்கிறார்கள். வேறொரு கூட்டத்தார் யாரையும் மணந்து கொள்கிறார்கள். மற்றொரு கூட்டத்தார் விபசாரத் தனத்தை வெறுக்கிறார்கள். இன்னொரு கூட்டத்தார் விபசாரத்தனத்தை தங்கள் குல தருமமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். வேறொரு கூட்டத்தார் பார்ப்பனர்களை யோக்கியமற்றவர்களென்று வெறுக்கிறார்கள். மற்றொரு கூட்டத்தார் பார்ப்பனர்களைப் புணருவது மோட்ச சாதனம் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ விதமாக ஒன்றுக்கொன்று விபரீதமான முறைகள் தருமமாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் இதுபோலவே சாஸ்திர விஷயங்களிலும் ஒரு காலத்தில் மனித சமூகத்திற்கு கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட தருமமென்று சொல்லுகிற மனுதர்ம சாஸ்திரம் வெகு பக்தி சிரத்தையோடு பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது சுயநலக்காரர்களின், சூழ்ச்சிக்காரர்களின் அயோக்கியத்தனமான செய்கையென்று நெருப்பு வைத்துக்கொளுத்தப்படுகிறது. இது போலவே காலத்திற்கும் தேசத்திற்கும் அறிவிற்கும் தகுந்தபடி தருமங்கள் மாறுவது சகஜமாகயிருக்கிறது.

ஆகையினால் தருமமென்கிற விஷயத்தில் மிக அறிவைச் செலுத்தி உலகத்தை யெல்லாம் நன்றாய் ஆராய்ந்தறிந்து மிக்க அவசியமென்றும் பயன் படத்தக்கது எதுவென்றும் தெரிந்து செய்வது தான் உண்மையான தருமமாகும்.

- ஈ.வெ.ரா.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - நவம்பர் 1936

நில அடமான பாங்கியும் நிர்வாகமும்

நில அடமான கடன்களுக்கென்று சர்க்கார் பொது ஜனங்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து பணம் எடுத்து நில அடமான பாங்கிக்கு முதலாகக் கொடுத்து நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து குடியானவர்களை அதிக வட்டிக்கடன் தொல்லையிலிருந்து விடுவிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததேயாகும்.

அதன்மூலம் உண்மையாகவே சில குடியானவர்களுக்கு சௌகரியமும் ஏற்பட்டு வருவதை யாரும் அறிந்திருக்கலாம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருடைய பல திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். அதாவது தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமியால் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் வேலைத் திட்டம் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களில் “விவசாயிகளுடைய கடன்களைக் குறைப்பதும் இனி கடன் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதுமான காரியங்கள் செய்யப்படும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அத்திட்டங்களில் சில அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் இந்த விவசாயிகள் கடன் மசோதா சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அதற்காக ஏற்கனவே ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இப்போது மறுபடியும் (2500000) இருபத்தைந்து லக்ஷ ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி கனம் ராஜன் அவர்கள் முயற்சித்து இவ்வாறு சட்டசபையில் அரசாங்கத்தில் இருந்து பணமும் ஒதுக்கப்பட்டாய் விட்டது. இப்பணம் ஒதுக்குவதற்கு நடந்த வாக்குவாதங்கள் மிகவும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். என்னவெனில்,

நில அடமான பாங்கு இலாகா பார்ப்பனமையமாயிருக்கிறதென்றும், அதிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார்கள் பெயரளவில் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் ஆனாலும் காரியத்தில் பார்ப்பன பக்தர்களேயாகும் என்றும், அதற்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கே பெரிதும் பயன்படும் என்றும், கடன்கொடுக்கும் காரியத்தை அரசியல் கட்சி நலத்துக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறதென்றும் குறைகூறி அப் பணத்தை நிபந்தனை இல்லாமல் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஜஸ்டிஸ்கட்சி அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

அதன் பயனாய் மந்திரி கனம் ராஜன் அவர்கள் நில அடமான பாங்கி காரியதரிசி பதவிக்கு ஒரு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரை (டிப்டி

கலைக்கட்டரை) நியமித்துக்கொள்ள நில அடமான பாங்குகாரர்கள் சம்மதித்தால் மாத்திரமே இந்தப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று வாக்களித்து கிராண்டை பாசாக்கிக்கொண்டார்.

தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமியார் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். அதாவது “கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு இன்னமும் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுத்து அவற்றின் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாளியாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும்” என்பதாகும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் எவ்வளவு நன்மை பயக்கும் படியான தன்மையைக் கொண்டவையானாலும் அதைக் கைப்பற்றுகிறவர்கள் பெரிதும் அரசியல் கட்சி நலத்துக்கு பயன்படுத்தி பக்ஷபாதம் முதலியவை செய்து ஸ்தாபனங்களின் கருத்து முழுவதும் நிறைவேறாமல் செய்துவிடுகிறார்கள். அனேக பட்டணங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பார்ப்பனர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு மானிய சொத்துப்போல் ஒரு வகுப்பாரே ஏகபோகமாய் பயன் அனுபவிக்கும்படியாயும் ஸ்தல ஸ்தாபனம் முதலிய தேர்தல்களுக்கு தங்களுக்கு அனுகூலமாய் இருக்கும்படியும் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். உதாரணமாக சென்ற அசெம்பிளி தேர்தல்களில் இரண்டொரு ஸ்தாபனங்கள் கோவாப்ரேட்டிவ் ஸ்தானம் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காரணமாகவே வேறு யாதொரு தகுதியும் இல்லாதவர்கள் வெற்றி பெற முடிந்தது. தேர்தல்களுக்கு இந்த இயந்திரத்தை தயவு தாஷ்ணணியம் இல்லாமல் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டதானது மிகவும் வெளிப்படையான காரியமாகும். இதைப்பற்றி “குடி அரசி”ல் முன்னமேயே பல தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆதலால் கோவாப்ரேட்டிவ் ஸ்தாபனங்களின் டைரெக்டர்கள் பொதுஜன பிரதிநிதிகள் என்பவர்களாய் இருந்தபோதிலும் காரியதரிசிகள் கண்டிப்பாய் சர்க்கார் அதிகாரிகளாகவே இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். அதை ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் ஒப்புக் கொண்டதுபோல் காரியத்திலும் செய்ய முன் வந்ததிற்கு நாம் மிகுதியும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

கோவாப்ரேட்டிவ் இலாக்கா மந்திரி கனம் ராஜன் அவர்கள் இந்த முறை ஒரு சமயம் ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமோ என்று மயங்கினார் என்றாலும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கமிஷனர் போட்டிருப்பதுபோலவும், பஞ்சாயத்து ஆபீசர்கள் ஹெல்த் ஆபீசர்கள் முதலியவர்கள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டு சர்க்காருக்கு பொறுப்பாளிகளாய் இருப்பதால் எப்படி ஜனநாயகத்தன்மை கெட்டுப்போகவில்லையோ அதுபோலவும் கூட்டுறவு இலாக்காவுக்கு சர்க்கார் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதால் ஜனநாயகத்தன்மை கெட்டுவிடாதென்று தோழர் சி.டி. நாயகம், எம்.எல்.சி. அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுடன் ஏற்கனவே ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதையும் ஞாபகமுட்டி மந்திரியாரை திருப்தி செய்தார்.

இக்காரியங்கள் சில தேசபக்தர்களுக்கு பிற்போக்கான முறையாய் காணப்படலாம். ஆனால் தேசபக்தர்கள் என்கின்ற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் கூட்டுறவு இலாக்காவில் நடந்துகொண்ட யோக்கியதைகளை உத்தேசித்தே இம்மாதிரி செய்யவேண்டியேற்பட்டதே ஒழிய பிற்போக்கான காரியம் செய்ய வேண்டியதற்காகவல்ல என்பதை பொதுஜனங்கள் உணர்வார்களாக.

கூட்டுறவு, நில அடமானம், வீடு கட்டுதல், நிலம் திருத்துதல், யந்திரசாலை வைத்தல் முதலிய காரியங்களுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்தல் ஆகியவைகளுக்கு இலாக்காக்கள் ஏற்படுத்தி அவற்றை சர்க்காராரே தங்கள் சிப்பந்திகள் மூலம் நேரிட நிர்வாகம் செய்து வருவார்களானால் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் ஏழ்மைத் தன்மையையும் ஒரு அளவுக்கு நீக்க தாராளமாய் வசதி ஏற்படலாம். ஆனால் இப்பொழுதோ கூட்டுறவு முதலிய இலாக்காக்கள் நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றுவவர்களின் பெருமைக்கும் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதித்துவ காரியங்களின் வெற்றிக்குமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆதலால் இந்தக் குறை ஒருவாறு நீங்க இப்போதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் தைரியமாய் நில அடமான பாங்கி நிர்வாகத்துக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரை காரியதரிசியாய் போடத் துணிந்ததற்குப் பாராட்டுகிறோம். மற்ற பாங்கிகளுக்கும் இது போல் ஏற்படுத்த சட்டம் கொண்டு வருவார்களாக.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.12.1936

திருவாங்கூர் ஆலயப் பிரவேச உரிமை

தலைவரவர்களே! தோழர்களே!

திருவாங்கூர் மகாராஜா அவர்கள் தனது சகல இந்து பிரஜைகளுக்கும் ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல் இந்து பொதுக்கோவில்கள் எல்லாவற்றிலும் பிரவேசிக்க அனுமதி அளித்ததைப் பாராட்ட இக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டது என்றாலும் எனக்கு முன் பேசியவர்கள் பலர் இந்த மாதிரி உத்திரவு இப்போது திருவாங்கூரில் வெளியாவதற்கு 12 வருஷங்களுக்கு முன் நானும் எனது மனைவியாரும் இருந்து வைக்கத்தில் நடத்தி வெற்றிபெற்ற சத்தியாக்கிரகமே முக்கிய காரணமென்று சொன்னார்கள். பல பத்திரிகைகளும் அந்தப்படி எழுதி இருக்கின்றன.

ஆனால் நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நானும் ஒரு அளவுக்கு காரணஸ்தனாய் இருக்கலாம் என்றாலும் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் மூலம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சத்தியாக்கிரகம் காரணம் அல்ல வென்றால் மற்ற எந்த விதத்தில் நானும் காரணமாய் இருக்கலாம் என்று கூறுகிறேன் என்பதாக நீங்கள் கேட்கலாம்.

சத்தியாக்கிரகத்துக்கு உலகில் மதிப்பில்லை, அதை சண்டித்தனம் என்றுதான் நானே கருதிவிட்டேன். சத்தியாக்கிரகம் நடத்தப்பட்ட விஷயங்களில் 100-க்கு 5 கூட வெற்றி பெறவில்லை. ஏதாவது பெற்று இருந்தால் நம் எதிரிகள் சண்டித்தனமும் தொல்லையும் பொறுக்கமாட்டாமல் இசைந்து வந்ததாயிருக்கலாம்.

ஆதலால் திருவாங்கூர் மகாராஜா இந்த உத்திரவு போட கருணை கூர்ந்ததற்கு காரணம் தற்சமயம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியான நிலையேயாகும்.

என்னைப்பற்றி உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். மற்ற வெளியூர்க் காரர்களை விட உள்ளூர்க்காரர்களாகிய உங்களுக்கு என்னை நன்றாகத் தெரிய வசதி உண்டு என்று கருதியே அப்படிச் சொல்லுகிறேன்.

எனக்கு கோவில், குளம், மதம், சாமி, பூதம் போன்றவைகள் ஒன்றும் பிடிக்காது என்பதும் அவற்றைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவது மில்லை என்பதும் நீங்கள் அறிந்ததே. அதனாலேயே இந்த ஊர் பொது ஜனங்களிடம் எனக்கு அவ்வளவு செல்வாக்கும் கிடையாது. சுமார் 15-20

வருஷங்களுக்கு முன் இந்த ஊரில் அனேக வீடுகளுக்கு நான் வராவிட்டால் கல்யாணங்கள் முகூர்த்த நேரம் தவறிக்கூட ¼ மணி ½ மணி காத்திருக்கும். அது போலவே பிணங்கள் கூட வெளியேறாமல் காத்திருக்கும். அவ்வளவு பொது ஜன செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவனாகிய நான் இன்று ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்து தேர்தலுக்கு நின்றால் கூட கட்டின பணம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம் தான். (அப்படி அல்ல என்ற சப்தம்) அது எப்படியோ போகட்டும். இன்று எனக்கு மக்களிடத்தில் ஏதோ ஒரு இயக்க சம்மந்தமான நட்பு தவிர மற்றபடி உலக வழக்கமான பொதுஜன நட்பு எனக்கு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏன் அப்படி சொல்லுகிறேன் என்றால் அநேக துறைகளில் பொது ஜன அபிப்பிராயத்துக்கு மாறான அபிப்பிராயம் சொல்லி எதிர் நீச்சல் நீந்திக்கொண்டு இருக்கிறேன். அப்படி இருந்தால் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்தக் கதிதான். ஆனால் இப்படி இருந்தும் சிறிதாவது சமாளித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். மற்றவர்களில் அனேகருக்கு இதுகூட சாத்தியப்படாமல் அடிக்கடி கரணம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவேன்.

ஜாதி, மதம், கோவில், குளம், சாமி, பூதம் கூடாது என்று நான் சொல்லுவதால் அவற்றினிடம் எனக்கு ஏதாவது தனிப்பட்ட துவேஷமா? நான் ஏதாவது எதிர் மதக்காரனா? அல்லது தீண்டாத ஜாதியா? என்றால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நான் 22 வருஷம் தேவஸ்தான கமிட்டியில் முக்கியஸ்தனாகவும் தலைவனாகவும் இருந்திருக்கிறேன். என் அபிப்பிராயம் எப்படி இருந்தாலும் அனேக கோவிலுக்கு திருப்பணி செய்திருக்கிறேன். எனது பெற்றோர்களும் செய்திருக்கிறார்கள். இதே எதிரில் தெரியும் இந்த அம்மன் கோவில் நான் முன்னின்று கட்டி வைத்ததல்லவா? மற்றும் இவ்வூர் பிரபல கோவில்களில் எங்கள் தாயார் தகப்பனார் பெயர் போட்டிருக்கிறதல்லவா? அப்படி இருக்க நான் ஏன் இப்படிச் சொல்லுகின்றேன்? அவற்றால் ஏற்படும் கெடுதிகளை அறிந்தேதான்.

கோவில் பிரவேசத்திற்கு இந்த ஊர் தேவஸ்தான கமிட்டியில் நான்தான் - என் தலைமையில் தான் முதல் முதல் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினேன். அதை அமுலுக்கு கொண்டு வந்ததில் கோயில் பிரவேசம் செய்த சில தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் தோழர் ஈஸ்வரன் அவர்களையும் சர்க்காரில் தண்டித்தார்கள். அப்பீலில் விடுதலை ஆயிற்று என்றாலும் அந்த தீர்மானம் கேன்சில் செய்ய வேண்டியதாகவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனாலேயே நான் தேவஸ்தான கமிட்டியில் ராஜினாமா செய்தேன். அதற்கப்புறமே சாமியையும் கோவிலையும் மதத்தையும் அடியோடு அழிக்க துணிந்தேன். காரியம் வெற்றி பெற்றதோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம். அதன் பயனாய் பல கோவில்களுக்கு வரும்படி குறைந்தது. சில சாமிகளுக்கு மதிப்பும் குறைந்தது. திருப்பதி ராமேஸ்வரம் டிரஸ்டிகள் வரும்படி குறைந்து விட்டதாக ரிபோர்டு செய்தார்கள். கொச்சி

திருவாங்கூரில் 10 லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் தாங்கள் நாஸ்திகர்கள் என்றும் சகல மதத்தையும் சிறப்பாக இந்து மதத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் தீர்மானம் செய்தார்கள். பதினாயிரக்கணக்கான பேர் கிறிஸ்து முஸ்லீம் சீக்கிய ஆரிய சமাজம் முதலிய மதங்களுக்கு பாய்ந்தார்கள். திருவாங்கூர் பிரஜைகளில் ஏறக்குறைய பகுதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏற்கனவே கிறிஸ்துவர்களாகவும் முஸ்லீம்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதோடு இப்போதும் கும்பல் கும்பலாய் மதம் மாற ஆரம்பித்தார்கள். எனது பிரசாரத்தின் பலனாய் நான் ஜாதிமத ஜனங்களிடை செல்வாக்கு இழந்து மதிப்பு இழந்து வர நேருகிறது என்றாலும் மேல் கண்ட பலன்கள் இந்நாட்டில் இதற்கு முன் என்றும் இருந்ததை விட அதிகமாக ஏற்பட ஆரம்பித்து விட்டதால் பொது ஜனங்களிடை என் மீது எவ்வளவு ஆத்திரம் இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு வழியில் நாஸ்திகத்தையும் கோவில் குள வெறுப்பையும் மாற்றி இந்துக்கள் மதம் மாறுவதையும் நிறுத்தித் தீரவேண்டிய அவசியம் மகாராஜாக்கள் முதல் சாதாரண பார்ப்பனர்கள் வரை ஏற்பட்டு விட்டது. நானோ அல்லது என்னைப் போன்ற யாராவது ஒருவரோ தனது சுயநலத்தையும் தனது செல்வாக்கையும் இழந்து பொதுஜன வெறுப்பையும் ஏற்க தயாராய் இருந்திருக்காத வரையில் இந்த மாறுதல் அதுவும் புரட்சி போன்றது ஒன்று ஏற்பட்டிருக்க முடியவே முடியாது என்பதை வேண்டுமானால் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் இப்படிப்பட்ட புரட்சி ஏற்பட்டும் சாஸ்திரிகளும் ஆச்சாரிகளும் வர்ணாச்சரிமக்காரர்களும் இந்த புரட்சியை வாய் வார்த்தையிலாவது கூட்டோடு ஆதரிக்க வெளிவரவும் முடியாது.

ஆதலால் இந்த உத்திரவுக்கு காரணம் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் அல்லவென்றும் கடவுளையும் கோவிலையும் மதத்தையும் ஒழிக்கப் புறப்பட்ட சிலருடைய முயற்சியும் திருவாங்கூர் மகாராஜாவினுடைய ஒப்பற்ற விவேகமும் சாமர்த்தியமும் என்றுதான் சொல்லுவேன். இந்த உத்திரவினால் சாமி தரிசனம் செய்ய கீழ் ஜாதியார் என்பவர்களுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டது என்பதல்ல எனது திருப்திக்கு காரணம். மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதிக்கும் தீண்டாமைக்கும் ஒரு அளவுக்கு ஆதரவாக சாமியும் கோவிலும் ஒரு தூணாய் இருந்தது திருவாங்கூரைப் பொறுத்த வரையிலாவது இடிந்து விட்டதல்லவா என்கின்ற திருப்தி தான்.

மதம் என்கின்ற தூணும் இடிந்து விழுந்தாலொழிய தீண்டாமையும் மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதியும் நம் நாட்டில் ஒழியவே ஒழியாது என்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். அதற்கு ஆகவே கீழ்ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களை முஸ்லீம் மதத்தில் சேருங்கள் என்று சொல்லிவருகிறேன். அதனால் இந்து மதத்துக்கு கேடு என்று கருதினால் இந்துமத தர்மகர்த்தாக்கள் ஜாதியை ஒழிக்கட்டுமே. மகாராஜா உத்திரவுபோல் ஒரு உத்திரவு போடட்டுமே. ஒரு சட்டம் கொண்டு வரட்டுமே. யார் வேண்டாம் என்கிறார்கள்?

ஜாதி காப்பாற்றப்பட வேண்டும். பொது ஓட்டலில் ரயிலில் இருக்கிற வித்தியாசம்கூட ஒழியப்படாது என்று சொல்லிக்கொண்டும் ஒழிக்க சட்டம் கொண்டு வராமலும் இருந்து கொண்டும் மதம் கெட்டுப்போகிறது என்றால் இதில் நாணயமேது? ஜாதி ஒழிவதற்கு ஆக தீண்டாமை ஒழிவதற்கு ஆக ஒருவன் வேறு மதத்துக்கு போனால் மதம் வேண்டாம் என்பவர்களுக்குத் தான் ஏன் ஆத்திரம் வரவேண்டும்? இவர்கள் ஆத்திரத்தால் என்ன காரியம் நடக்கும்? ஒன்றுமே நடவாது. இந்தியா கூடிய சீக்கிரத்தில் முஸ்லீம் ஆதிக்கத்துக்கு வரப்போகிறது. பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு அதாவது இந்து ஆதிக்கத்துக்கு குழி தோண்டி ஆய்விட்டது. முஸ்லீம் ராஜ்யம் இந்தியாவில் விரிவு அடையப் போகிறது.

அரசியலிலும் முஸ்லீம்கள் ஆதிக்கம் விரிவடைந்து வருகிறது. பொருளாதாரத்திலும் அவர்களே மேன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். இந்த ஊரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் 10, 20 வருஷத்துக்குள் முஸ்லீம்கள் எவ்வளவு முன்னுக்கு வந்து விட்டார்கள். எங்கும் அவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு மேல் பதவி வகிக்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதனால்? அச்சமுக ஒற்றுமையினால். அவர்கள் தங்கள் சமூகத்துக்குள் ஒருவரை ஒருவர் அழுத்த நினைப்பதில்லை. ஒருவருக்கு வரும் கஷ்டத்தை - இழிவை தங்கள் சமூகத்துக்கே வந்ததாய் கருதுகிறார்கள். இதை அவர்கள் மதம் போதிக்கிறது. மற்றபடி சாமியைப்பற்றி மோகஷத்தைப்பற்றி நாம் கவலைப்படாதவர்களானாலும் இந்த அருமையான ஒற்றுமை குணத்திற்கு அவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டாமா? அதன் பயனை அவர்கள் அடைய வேண்டாமா?

ஆதலால் இந்தியா ஒற்றுமையடைய - இந்தியா சுயமரியாதை அடைய ஜாதி பிரிவு பார்ப்பனீயம் ஒழிய வேண்டும்; அல்லது முஸ்லீம் ஆதிக்கம் ஏற்பட வேண்டும். இரண்டும் இல்லாவிட்டால் நம் கதி அதோ கதிதான். ஆதலால் இந்த பிரகடனத்துக்கு மகாராஜாவையும் ஜாதிமத ஒழிப்புக்கு முயற்சித்தவர்களையும் பாராட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

குறிப்பு: 15.11.1936 ஆம் நாள் ஈரோடு காரை வாய்க்கால் மைதானத்தில் ஈரோடு பார்ப்பனரல்லாத வாலிப சங்கத்தாரால் நடத்தப் பெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 06.12.1936

சுயமரியாதை இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் என்ன காரணத்துக்கு ஆக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதும் அக் காரணத்தை இதுவரை சு.ம. இயக்கம் ஆதரித்து வந்திருக்கிறதா அல்லது மாறிவிட்டதா என்பதும் வாசகர்கள் அறிந்ததேயாகும். ஆனாலும் அதைப்பற்றி சிறிது மறுபடியும் எடுத்துக்கூறுவது மிகையாகாது என்றே கருதுகிறோம்.

பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் சமூகத்துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் பார்ப்பனர்களால் ஏய்த்து அடிமைப்படுத்தப்பட்டு சுயமரியாதை உணர்ச்சியில்லாமல் தாழ்ந்து கிடப்பதை மாற்றி அவர்களை எப்படியாவது பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபடச் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். மற்றும் பல நோக்கங்களும் இருக்கலாம்.

இந்த நோக்கத்தில் ஈடுபட்டு உழைத்ததில் ஆரம்ப முதல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் ஏற்றே நடந்து வந்திருப்பதுடன் அரசாங்கத்தின் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் கூட அவசியம் நேர்ந்த போதெல்லாம் ஏற்று நடந்து வந்திருக்கிறது.

இவற்றால் ஏற்பட்ட பயன்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி இந்த வியாசத்தில் நாம் விவரிக்க முன் வரவில்லை.

சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பகாலம் முதல் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொரு துறையிலும் காங்கிரசை எதிர்த்தும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை வெறுத்தும் வந்திருப்பதுடன் சு.ம. இயக்கத்தில் பார்ப்பனர்கள் அங்கத்தினராவதற்கு தடையும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சு.ம. இயக்கத்தின் முக்கியமெல்லாம் சமூகத்துறையில் பார்ப்பனீயத்தை அழிப்பதை எப்படி ஒரு முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு வந்ததோ அதேபோல் அரசியலிலும் காங்கிரசைத் தாக்கி அதன் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொரு மூச்சும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது சு.ம.காரர்கள் மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் எவரும் உணர்ந்ததேயாகும்.

சைமன் கமிஷனை வரவேற்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பெண்மக்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ

முறை அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டது முதல் சென்ற மாதம் பண்டிட் ஜவஹர்லாலை பகிஷ்கரித்தது வரை காங்கிரசின் ஒவ்வொரு நிலையையும் எதிர்த்தே வந்திருக்கிறது. இதனால் சு.ம.காரர்கள் நால்திகர்கள் என்றும் தேசத்துரோகிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். காங்கிரசும் தன்னால் கூடுமானவரை சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு விரோதமாகவே அதன் சகல ஆயுதங்களையும் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

இந்த நிலையை பூரணமாய் உணர்ந்தே காங்கிரசிலிருந்த பலர் சு.ம. இயக்கத்துக்கு வந்து சேர்ந்ததும் சு.ம. இயக்கத்தில் இருந்த பலர் காங்கிரசில் போய்ச் சேர்ந்ததுமான காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

ஆகவே இவற்றை பொது மக்கள் அறியாததல்ல என்பதே நமது நம்பிக்கை.

இந்நிலையில் இன்றும் சில சு.ம. காரர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்தும் காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரசாரத்தில் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாய் பிரசாரம் செய்தும் அப்பிரசாரங்களில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும் சு.ம. இயக்கத்தையும் இகழ்ந்து கூறியும் வருவதுடன் காங்கிரஸ் சார்பாய் சில தேர்தல் ஸ்தானங்களுக்கு அபேட்சகர்களாய் இருக்க முயற்சிப்பதாயும் சேதிகள் வருகின்றன.

இவற்றைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை இன்று நேற்று அல்லாமல் இயக்க ஆரம்ப காலம் முதல் கொண்டே நடந்து வந்திருக்கிறது. இது நமது இயக்கத்துக்கு மாத்திரமல்லாமல் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கும் இதுபோலவே இந்த 15 வருஷ காலமாகவே நடந்து வந்திருக்கிறது. காங்கிரசுக்கும் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆதலால் அரசியலை வாழ்வுக்கு ஆதாரமாய்க் கொண்டவர்கள் உள்ளவரையில் இக்காரியங்களுக்கு அனுமதி அளித்துத்தான் தீர வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களால் பொது ஜனங்கள் ஏமாந்து போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது தான் தவிர்க்க முடியாத நமது கடமையாகும். அதென்னவென்றால் இன்று பல பத்திரிகைகளில் “சு.ம.காரர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்துவிட்டார்கள்” என்றும் “சு.ம. இயக்கத் தலைவர் நடத்தை பிடிக்காமல் சிலர் காங்கிரசுக்கு வந்து விட்டார்கள்” என்றும் எழுதுவதுடன் சு.ம. இயக்கமே காங்கிரசில் கலந்துவிட்டது போலவும் கருதும்படி விஷமத்தனமாகவும் சில பத்திரிகைகளில் எழுதி பாமர மக்களை ஏய்க்கிறார்கள். அதனால் சிற்சில சமயங்களில் இயக்க முயற்சிக்கு கெடுதி உண்டாக இடமேற்படுகிறது. ஆதலால் அதைப்பற்றி எழுத வேண்டியிருக்கிறது.

சு.ம. இயக்கத்துக்கும் காங்கிரசுக்கும் உள்ள முரண்களில் முக்கிய முரண் சு.ம. இயக்கம் ஜாதிப் பிரிவுகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் உத்தியோகம் ஆகியவைகளில் ஜாதி மதம் உள்ள வரை ஜாதி மத வகுப்பு எண்ணிக்கைக்கு தகுந்தபடி பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இந்தக் காரியங்களுக்கு மாறாகவே இன்று காங்கிரஸ் வேலை செய்து வருகிறது. காங்கிரசின் உயிர் வாழ்வுக்கு அவசியம் வகுப்புகளை காப்பாற்றவும் வகுப்பு உரிமைகளை ஒழிக்கவுமான காரியமே ஆகையால் அந்நிலையில் இருந்து காங்கிரஸ் மாறுகிறவரை அல்லது தனது நிலையில் இருந்து சு.ம. இயக்கம் மாறுகிறவரை காங்கிரசும் சு.ம. இயக்கமும் இரண்டு நேர்கோடுகளே யாகும். ஒன்றுக்கொண்டு சம்மந்தம் ஏற்பட இடமே இருக்க நியாயமில்லை. இந்த இரு லட்சியங்களையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு ஆகத் தன்னாலான காரியத்தை செய்து வந்ததாலும் செய்து வருவதாலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினிடம் சு.ம. இயக்கம் சம்மந்தம் வைத்திருக்கிறது.

இந்த இரண்டு காரியமும் தங்களுடைய லட்சியம் அல்ல என்று கருதுகின்ற எவருக்கும் சு.ம. இயக்கத்தில் இடமில்லை. இடம் ஏற்பட்டால் அது நாணயக் குறைவான முறையின் சம்பாத்தியமும் வினியோகமுமேயாகும்.

இந்த இரண்டு காரியத்துக்கு ஆக சு.ம. இயக்கம் ஏகாதிபத்தியமோ அந்நிய ஆட்சியோ அல்லது வேறு எதுவோ ஆனாலும் அவற்றுடன் அவசியம் ஏற்படும் போதெல்லாம் ஒத்துழைத்தும் ஆதரித்தும் தான் தீரும். இந்த இரண்டு காரியமும் வெற்றிபெறாமல் சு.ம. இயக்கம் அரசாங்கத்தாரோடு போரிடவோ அல்லது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கவோ ஒருநாளும் சம்மதியாது. மற்றும் இந்த இரண்டு காரியங்களுக்கு விரோதமாய் இருக்கும் எந்த ஸ்தாபனமும் சு.ம. இயக்கத்துக்கு விரோதமானதே என்பது நமது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மற்றொரு விஷயம் கூட சொல்லுவோம். அதாவது தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போலவே நாமும் சொல்லுவோம்.

சத்தியமூர்த்தியார் என்ன சொன்னார் என்றால் “அபேதவாதிகள் என்பவர்கள் எனது விரோதியே யாவார்கள், காங்கிரசின் விரோதியே ஆவார்கள்” என்பதாகக் கூறினார். அதுபோல் தான் நாமும் மற்றொரு விஷயத்தில் கூறுவோம். அதாவது ஜாதிப் பிரிவு ஒழிப்பதற்கும் அது உள்ளவரை வகுப்பு வாத பிரதிநிதித்துவத்துக்கும் எவன் விரோதியோ அவனெல்லாம் சு.ம. இயக்கத்துக்கும் விரோதி என்றே சொல்லுவோம்.

இதற்கு மாறாக ஏதாவது சு.ம. இயக்கத்தில் ஏற்படுமானால் அது எது அதிக கெடுதி? எது குறைந்த கெடுதி என்கின்றதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்குமே ஒழிய விட்டுக்கொடுப்பதற்கு ஆக ஒரு நாளும் ஏற்பட்டுவிடாது.

சு.ம. இயக்கம் தனிப்பட்ட ஒரு சமதர்ம இயக்கத்தில் சேரக்கூடாதா என்று சிலர் கேட்கலாம். சேரலாம் என்றே பதில் கூறுவோம். ஆனால் வகுப்புகள் ஒழியும் வரை வகுப்புவாரி சம உரிமைகளுக்கு இணங்கிவரக்கூடிய சமதர்ம இயக்கமாய் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களே தங்களை சு.ம. சமதர்ம வாதிகள் என்று அழைத்துக் கொள்ளக்கூட உரிமையுடையவர்களாவார்கள். அதில்லாமல் சு.ம. சமதர்மவாதிகள், சு.ம. காங்கிரஸ்காரர்கள்,

சு.ம. தேசீய வாதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் ஏமாற்று வித்தை அல்லது நாணையக் குறைவான காரியம் அல்லது அறியாத்தனம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இதை ஏன் எழுதுகிறோம் என்றால் இந்தமாதிரியான பெயர்களைக் கண்டு பொது ஜனங்கள் ஏமாந்து போகக்கூடாது என்பதற்கு ஆகவே எழுதுகிறோம்.

சு.ம. இயக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதற்கு ஆக வேண்டி “ஒரு குண்டு” இருக்கிறவரையிலும் அது போராடியே தீரும். மற்றும் அது தனக்கு போதிய ஆதரவு இருக்கிறது, எதிரிகளின் தொல்லை நமது முயற்சியைக் கெடுக்காது, நம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை, அதனால் நமக்கு இடையூறு உண்டாகிவிடாது என்றெல்லாம் விளங்கும்வரை அரசாங்கத்தாரோடு முரண்பாடு செய்துகொள்ள முயற்சிக்காது என்பதையும் பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிவித்துவிடுகிறோம்.

இதன் மத்தியில் அவசியம் நேர்ந்தால் அது தனிப்பட்ட முறையில் தனிநபர்கள் காரியமாய் இருக்க நேருமே அல்லாமல் இயக்கத்தின் கொள்கையாக இருக்க இன்றைய நிலையில் முடியவே முடியாது.

தோழர்கள் டி.என். ராமன் அவர்களும், டி.எஸ்.எஸ். மணியம் அவர்களும் “விடுதலை”யில் (குடி அரசில் மற்றொரு பக்கம் பிரசுரித் திருக்கிறது) எழுதி இருப்பதுபோல் தங்கள் தங்கள் சொந்த தனிப்பட்ட சுயநலங் காரணமாகவும் வெறுப்பு விருப்பு காரணமாகவும் பல மாஜி சுயமரியாதை தோழர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பற்றியும் அதன் உழைப்பாளிகளைப் பற்றியும் செய்துவரும் விஷமப் பிரசாரங்களுக்கு மக்கள் இடம் கொடுக்காமல் எவ் விஷயத்தையும் ஆர அமர பொறுமையாய் யோசித்து ஒரு துறையில் இறங்கி பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு தங்கள் தங்களால் ஆன தொண்டை ஆற்ற வேண்டுமாய் வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 06.12.1936

பட்டேல் ஜாக்கிரதை!

BEWARE OF PATEL!

நமது பார்ப்பனர்கள் தோழர் பட்டேல் அவர்களை கூடிய சீக்கிரம் தமிழ்நாட்டுக்கு அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்துத் தீரவேண்டும் என்பதும் அதை செலவு செய்து எப்படியாவது பார்ப்பனர்களை சட்ட சபைக்கு வரும்படி செய்து பார்ப்பனரல்லாதார் ஆதிக்கத்தை தடுத்து ஒழித்து பழயபடி “சூத்திரன்” ஆக்கி பார்ப்பன ஆட்சியை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதுமே நமது பார்ப்பனர்களுக்கு முக்கிய தவமாக ஆகிவிட்டது.

பார்ப்பனரல்லாதார்களில் யாரையாவது காங்கிரசில் சேர்த்து காங்கிரஸ் மூலம் எந்த தேர்தலுக்கு நிறுத்துவதானாலும் காங்கிரசுக்கு முதலில் இவ்வளவு என்று பணம் கொடுத்து விட்டு தங்களது செலவும் தாங்களே போட்டுக்கொண்டு காங்கிரசால் நிறுத்தப்படும் பார்ப்பனரின் தேர்தல் செலவுக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்படுகிறது.

பார்ப்பனர் யாராவது தேர்தலில் நிறுத்தப்படுவதாய் இருந்தால் அந்தப் பார்ப்பனருக்கு இந்த நிபந்தனைகள் ஒன்றும் கிடையாது. அவருடைய தேர்தல் செலவுக்கு ஒதுக்கி வைத்த (என்று மற்றவர்களுடைய) பணத்தில் - கொடுக்கப்பட்ட பணத்தில் மீதி செய்து தனித்த முறையில் அந்த அபேட்சக பார்ப்பனர் சொத்து சேர்த்துக் கொள்ளவும் முடிகிறது.

மற்றும் பல இடங்களில் தேர்தலுக்கு நிறுத்தி வைப்பதற்கென்று நிற்பவர்களிடம் காங்கிரஸ் விதிப்படி வாங்கும் பணம் தவிர அதிகப்படியாக தயவு பயன்படுத்த என்றும், தனிப்பட்டவர்கள் நன்மைக்காக என்றும் பணம் வசூலித்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமானால்

“காங்கிரஸ் தொண்டில்” இறங்கி ஜில்லா பிரமுகர்களாகவும் ஜில்லா தலைவர், காரியதரிசிகளாகவும் ஆன அனேகம் பேர்களுக்கு “காங்கிரஸ் சேவை”யின் பயனாய் ஏராளமாகப் பணம் சேர்ந்திருப்பதை பார்க்கலாம்.

தோழர் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியார் அவர்கள் நிலையையே சற்று யோசிப்போம். அவர் வக்கீலாக இந்த 16 வருஷத்தில் எத்தனை வழக்குகளுக்கு போயிருக்கக் கூடும்? இதற்கு எத்தனை ரூபாய் பீசு வரும்படி வந்திருக்கும்? பீசு வரும்படிக்கு எத்தனை ரூபாய் வருமான வரி கொடுத்திருக்கக்கூடும்?

இன்று அவருக்கு சொத்து எவ்வளவு இருக்கும்? அவரது 2-வது வகுப்பு பிரயாணத்துக்கு எந்த வகையில் பண வருவாய்? என்பவைகளை ஊடுருவிப் பார்த்தால் காங்கிரசு பக்தர்களும் அவர்களது பணநிலை எப்படி சேர்ந்தது என்பதும் நன்றாய் விளங்கும்.

மற்றும் தெரியவேண்டுமானால் மற்ற ஜில்லாக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தோழர் குப்புசாமி முதலியார் காங்கிரசுக்கு வரும்போது அவரது நிலை என்ன? அதன் பிறகு அவர் என்ன வியாபாரம் செய்தார்? இப்போது அவருக்கு இருக்கும் பண நிலை எவ்வளவு? இது எப்படிச் சேர்ந்தது? இதற்கு ஆதாரமோ கணக்கு வழக்கோ உண்டா? என்பவைகளை மேல்வாரியாகக் கவனித்தாலும் காங்கிரஸ் பக்தர்களும் பண நிலையும் என்கின்ற விபரம் நன்றாய் விளங்கும். இன்னும் எத்தனை ஜில்லாக்களை வெளிப்படுத்த வேண்டுமானாலும் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் வாசகர்கள் மூளைக்கு விருந்தளிக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆகவே சிலவற்றை அவர்களையே சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி விட்டு விடுகிறோம்.

இந்த மகா உத்தமர்கள் மூலம் “தேசியப்பணியாற்றவும்” “பாரதமாதாவின் விலங்கை உடைத்தெறியவும்” என்னும் பித்தலாட்டத்தின் பேரால் தென்னாட்டில் இன்னமும் லக்ஷக்கணக்காக பணம் வசூலித்து கொடுத்து விட்டுப்போக பட்டேல் வருகிறார் என்றால் அவரை வரவேற்பதாபுறிஷ்கரிப்பதா என்பதை பகுத்தறிவுடனும் சுயமரியாதையுடனும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி தமிழ் மக்களை வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

எங்காவது பார்ப்பனன் சத்திரங்கட்டி அன்னதானம் செய்திருப்பதை யாராவது பார்த்திருக்கிறோமா? பார்ப்பான் கோவிலோ, குளமோ, மண்டபமோ, சாவடியோ கட்டி பொதுஜனங்களுக்கு விட்டதாக யாராவது பார்த்திருக்கிறோமா? எங்காவது பார்ப்பான் பள்ளிக்கூடம் கட்டியோ பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்தோ பொதுமக்களைப் படிப்பித்திருப்பதை யாராவது பார்த்திருக்கிறோமா? வேண்டுமானால் பார்ப்பனர்கள் நன்மைக்கு ஆக மாத்திரம் என்று எங்காவது மற்றவர்கள் இடம் மிக்க பொருள்பறித்து ஏற்பாடு செய்து தன் பெயரை எழுதிக் கொள்ளுவான். தன் பெயரை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளுவான். உதாரணமாக தோழர்கள் வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், சர்.பி.எஸ். சிவசாமி அய்யர் முதலிய படித்த - “தலைவர்”களான (பார்ப்பனரல்லாதாராலேயே) பெரும்பொருள் சம்பாதித்த கனவான்கள் செய்த தருமங்கள் என்பவைகள் கூட பார்ப்பனர்கள் என்பவர்களுக்கு மாத்திரமே பயன்படக்கூடியதாயும் பார்ப்பனர் என்பவர்களுக்கு மாத்திரமே உத்தியோகம் இருக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்றால் மற்ற பார்ப்பனர்களைப்பற்றி யோசிக்க நேரத்தை செலவழிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இப்படிப்பட்ட சமூகத்தார் நடத்தும் காங்கிரசுக்கு அதாவது அவர்களது ஆதிக்கத்தை உயர்த்தி மற்றவர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு உலை வைக்கும்

முயற்சி ஸ்தாபனத்துக்குப் பார்ப்பனரல்லாதார் பணம் உதவுவது என்றால் இதில் மானமோ அறிவோ எப்படி இருக்க முடியும் என்றுதான் கேட்கின்றோம்.

தோழர் பட்டேல் பற்கொள்ளை அடிப்பதற்கே வருகிறார். கொள்ளை அடித்த பொருளை பார்ப்பனருக்கு அழகவும் பார்ப்பன தாசர்கள் சொத்து சேர்க்கவும் பயன்படுத்த உதவவே வருகிறார்.

தோழர்களே பட்டேல் ஜாக்கிரதை!

Beware of Patel!

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 06.12.1936

சர்க்காரின் ஞானோதயம்

பிரசாரக் கூட்டங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்ற கட்சியார்களை அற்பத்தனமாகவும், அயோக்கியத்தனமாகவும் பேசுவதைப்பற்றியும், காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாத மற்றவர்கள் கூட்டங்களில் காங்கிரஸ் காலிகளும், பல கஞ்சித் தொட்டிக் கூலிகளும் கல்லெறிதல், செருப்பு வீசுதல், அழுகல் முட்டைகள், அசிங்கப் பண்டங்கள் வீசுதல், அனாவசியமாய் மற்றவர்கள் கூட்டங்களில் “காந்திக்கு ஜே” “சத்தியமூர்த்திக்கு ஜே” என்பது போன்ற முட்டாள்தனமான மொழிகளைக் கூவி தொல்லைப்படுத்துதல், பள்ளிக்கூடத்து பிள்ளைகள் கையிலேயும், தெருவில் பிச்சையெடுக்கும் எச்சிலைப் பையன்கள் கையிலேயும் கொடிகளைக் கொடுத்து பிரசங்கங்கள் நடக்கும்போது கூட்டத்தைச் சுற்றியும், கூட்டத்து நடுவிலும் கூச்சல் போடும்படி செய்தல் ஆகிய பல காரியங்கள் தொடர்ச்சியாய், கட்டுப்பாடாய் நடந்து வந்ததை “குடி அரசு” மூலம் புள்ளி விபரங்களோடு பல தடவைகளில் எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறோம். அதை ஆதரித்தே காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும் தங்களது இம்மாதிரியான காலித்தனங்களில் தங்கள் வெற்றியைக் காண்பிப்பதின் மூலம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ “ராமசாமி கூட்டத்தில் குழப்பம்” “ஜஸ்டிஸ் கட்சி கூட்டம் கலவரத்தில் முடிந்தது” “விளக்குகள் உடைபட்டன” “கல்லுகளும் செருப்புகளும் எறியப்பட்டன” “அழுகல் முட்டைகள் வீசப்பட்டன” “ராமசாமிக்கு அடி” “சௌந்திரபாண்டியனுக்கு அடி” என்றெல்லாம் கொட்டை யெழுத்துக்களில் எழுதி மகிழ்ந்து காலித்தனங்கள் நடந்ததை மெய்பித்துக்கொண்டே வந்தன.

மற்றும் அதிகாரிகளும் சிற்சில இடங்களில் பார்ப்பனர்களாக உள்ளவர்கள் காங்கிரசுக்கு ஆதரவு காட்டி வந்ததையும், காங்கிரசுக்கு விரோதமானவர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்து வந்ததையும் மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் மூலமாகவும் நேரிலும் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்தன. இவ்வளவு நடந்தும் இதுவரையிலும் அரசாங்கம் எவ்வித பயன் தரத்தக்க நடவடிக்கையும் கையாளாமல் இருந்துபற்றி நாம் அரசாங்கத்தை சலித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதனாலேயே சென்றவாரத்துக்கு முந்தினவாரம் இது சம்மந்தமாய் அரசாங்கத்துக்குக் கண்டித்து எழுதி சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நேரிலும் தகவல் கொடுத்தோம். அவை இப்பொழுதாவது ஒரு அளவுக்கு அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய ஒரு அளவுக்கு ஆறுதல் அடைகிறோம்.

நிற்க, காலித்தனத்தின் மூலம் எலெக்ஷன் வெற்றி தோல்விகளைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று வெளிப்படையாய் ஏற்பட்டுவிடுமானால் இன்றுள்ள ஸ்தானங்களெல்லாம் எந்த தேர்தலிலானாலும் போட்டியில்லாமல் ஜெயித்துவிட முடியுமென்று எவ்வித உறுதியும் கூற நம்மால் முடியும். ஏனெனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கூலியும் பதவியும் கொடுத்து ஆள்களைச் சேர்த்து காலித்தனம் செய்யச் செய்ய வேண்டும். மற்ற கட்சிக்கு அவ்வித நிர்ப்பந்தம் எதுவுமில்லை. தடை செய்யாமலிருந்தாலே காங்கிரஸ் காலித்தனத்தை விடநூறு மடங்கு செய்யச் செய்வதற்கான சௌகரியங்களுண்டு. இதை உத்தேசித்தேதான் தோழர் பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் திருச்செங்கோடு ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டின் திறப்புவிழா ஆற்றிய சொற்பொழிவில் வியக்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது “காங்கிரஸ்காரர்கள் காலித்தனத்தையே தங்கள் வெற்றி பெறும் ஆயுதமாகக் கருதி இருக்கிறார்கள். நாங்களும் அப்படியே கருத ஆரம்பித்தோமானால் காங்கிரஸ்காரர்களைவிட நூறு மடங்கு மேன்மையாகவும் பயன் தரத்தக்கதாகவும் செய்யச் செய்ய முடியும்” என்பதை விளங்கப் பேசி இருக்கிறார். அதன் பிறகு செட்டி நாட்டு ராஜா சர் அண்ணாமலை அவர்கள் கூட்டத்தில் சிலர் செய்த காலித்தனமும் தோழர் சௌந்திர பாண்டியன் அவர்கள் கூட்டத்தில் நடந்த காலித்தனமும் படம் பிடித்தாற்போல் அதிகாரிகளுக்கு விளக்கப்பட்டு விட்டது. இவ்வளவு ஆன பிறகே சர்க்காருக்குக் கொஞ்சமாவது தோன்றி அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள முன் வந்தது ஒரு அளவுக்காவது புத்திசாலித்தனமானதாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 06.12.1936

காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவி

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைமைப்பதவிக்கு தோழர் ஜவஹர்லாலின் மோகமானதுமான அவமானத்தைக்கூட கவனிக்க முடியாமல் செய்துவிட்டது.

சமதர்மத்தை பிரசாரம் செய்வதில்லை என்றும், பதவி ஏற்பு மறுப்பை பிரசாரம் செய்வதில்லை என்றும் வாக்குகொடுத்து தலைவர் பதவியை கேட்க வேண்டிய அளவுக்கு துணிந்துவிட்டார்.

“என்னை தலைவனாக தேர்ந்தெடுத்தால் எனது கொள்கையை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக அர்த்தமல்ல, சமதர்மத்தை அனுமதித்ததாக அர்த்தமல்ல, பதவி மறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதாக அர்த்தமல்ல” என்று தானாகவே அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்.

சென்னை பார்ப்பனர்கள் தோழர் ஜவஹர்லால் தலைவராகக் கூடாது என்று எவ்வளவோ தந்திரங்கள் செய்தார்கள். ஜவஹர்லாலின் யோக்கியதையற்ற தன்மையை தயவு தாக்கண்ணியமில்லாமல் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவருக்கு தலைமைப்பதவி தகாது என்றும் இது சமயம் அவர் கூடாது என்றும் எவ்வளவோ எழுதினார்கள். கடசியாக காந்தியார் எங்கு ஜவஹர்லால் விறைத்துக்கொண்டால் தன்னைத் தூக்கி கீழே போட்டுவிடுவாரோ என்று பயந்து மற்ற இரு அபேக்ஷகர்களையும் பின் வாங்கிக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார். அதனால் பண்டிதருக்குதான் தலைமைப்பதவி கிடைக்கலாம் என்று கருதும்படியான நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

2, 3 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே தோழர் சி.ஆர். ஆச்சாரியாருக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டிய இந்தப் பதவி இப்பொழுது கூட கிடைக்காமல் மூன்றாந் தடவையாக ஒரு வெத்தி வேட்டுக்கு போய் சேருகிறது. அதுவும் அரசியல் உலகில் செல்வாக்கில்லாத நபருக்கு போய்ச் சேரப்போகிறது. இவையெல்லாம் காங்கிரஸின் பொறுப்பற்ற தன்மையைத்தான் காட்டுகிறதே ஒழிய அதன் பொறுப்பையோ புத்திசாலித்தனத்தையோ காட்டவில்லை.

பண்டிதர் தேர்தலில் இருந்து வடநாட்டுப் பார்ப்பனர் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர் என்கின்ற பிரிவு உணர்ச்சி ஒன்று புதிதாக உற்பத்தியாக இடமேற்பட்டும் விட்டது.

பொதுவாக சொல்லவேண்டுமானால் காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு பாடுபட்டவர்களில் தோழர் எஸ். சீனிவாசயங்கார் கூட 2வது மூன்றாவதாக ஆகத்தக்க வண்ணம் தோழர் ஜவஹர்லால் பிரயத்தனப்பட்டு அறிக்கை மேல் அறிக்கை வேண்டுகோள் மேல் வேண்டுகோள் விட்டு நயம் காட்டி பயம் காட்டி கொள்கைகள் என்பவற்றை விட்டுக்கொடுக்க இசைந்து பதவி பெற்றுவிட்டார். “பதவி மோகமற்ற” ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் யோக்கியதையைப் பாருங்கள்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.12.1936

கோவில் பிரவேசம்

திருவாங்கூர் கோவில் பிரவேச பிரகடனம் தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் பரீட்சை பார்க்கப்பட்டாய் விட்டது. அதாவது தோழர் ஆச்சாரியார் சுமார் 40 புலையர்களுடன் திருவனந்தபுரம் பத்மனாபஸ்வாமி ஆலயம் என்பதற்குள் பிரவேசித்து உள் பிரகாரம் முதலியவற்றிற்குள் நுழைந்து விக்ரிகத்தைத் தொட்டுப்பார்த்துவிட்டு வந்துவிட்டதாகவும் யாரும் எவ்வித தடையும் செய்யவில்லை என்றும் பத்திரிகைகளுக்கு சேதி விடுத்திருக்கிறார்.

இது இவ்வளவும் உண்மையாய் இருக்குமா என்பது சுலபத்தில் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய காரியமல்ல என்றாலும் தோழர் ஆச்சாரியார் கூறுவதினால் அவை உண்மையாய்த்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம்.

அப்படியே உண்மையாய் இருக்குமானால் தோழர் ஆச்சாரியார் கூறுகிறபடி இது ஒரு புரட்சியான மாறுதல் என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

இதனால் தோழர் ஆச்சாரியார் கூறுவது போல் ரத்தக்களரி இல்லாமல் பெரும் புரட்சிகரமான காரியங்கள் நடைபெறலாம் என்பதற்கும் அதிக நம்பிக்கை வைக்க இடமுண்டாய்விட்டது.

ஆனால் இந்தக் கோவில் பிரவேசத்தால் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு - கீழ்ப்படுத்தி வைத்திருந்த மக்களுக்கு ஏற்பட்ட காரியமான லாபம் என்ன என்பதை யோசித்தால் அவர்களது முன்னேற்றத்துக்கு ஆன முயற்சிகள் அடைக்கப்பட்டு போய்விட்டன என்பது தான். எப்படி எனில் இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் சமுதாயத்துறையில் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு ஒடுக்கி கொடுமையாய் வைக்கப்பட்டிருந்த காரணம் பொருளாதாரத் துறையில் தாங்கள் கீழ் நிலையில் இருப்பதால்தான் என்று கருதி பொருளாதார விடுதலைக்கு நேரே பாடுபட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த காரியத்தால் அவர்களது சமூகக் கொடுமை ஒரு அளவுக்கு நீங்கி விட்டதாக அவர்கள் உணர நேரும் போது தங்களது பொருளாதாரக் கொடுமைக்கு காரணம் இன்னது என்பதை உணரமுடியாமல் கடவுள் பேரிலும் தலைவிதி பேரிலும் பழியைப் போட்டு விட்டு உறங்கிக் கிடக்க நேரிட்டு விடுமே என்பதுதான்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 06.12.1936

சுயமரியாதைத் திருமணமும்

வைதீகத் திருமணமும்

புரோகிதத்தின் லக்ஷணம் என்ன?

தோழர்களே!

இன்று இங்கு நடந்த திருமண ஒப்பந்தத்தை கேட்டதோடு அதன் வினைமுறைகளையும் பார்த்தீர்கள். இதைத்தான் இன்று பலர் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் சீர்திருத்த திருமணம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டும் ஒன்றுதான். எப்படிச் சொன்னாலும் சரி, வயது வந்த ஒரு பெண்ணும், ஒரு ஆணும் வாழ்க்கையில் பிரவேசிப்பதற்கு ஆக தங்களுக்குள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்த வினையைத்தான் இன்று நாம் திருமணம் என்கிறோம்.

அந்த வினைகள் பல விதமாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அத்தனை விதங்களுக்கும் ஆதாரமோ அவசியமோ என்ன என்பதற்கு யாராலும் காரணம் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஏதோ பழக்க வழக்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் கௌரவங்களையும் நினைத்துக்கொண்டு என்ன என்னமோ செய்து வருகிறார்கள்.

உலகில் மக்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு துறையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதுபோல் இத்திருமணம் என்கின்ற முறையிலும் காலதேச வர்த்தமானத்தை உத்தேசித்து பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் பல துறைகளிலும் அனாதியான பழக்க வழக்கம் என்பவைகளிலும் கூட அறிவு விசாலத்தை முன்னிட்டும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

மற்றும் பல துறைகளில் வெறும் மாறுதலை விரும்பியே பல பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இவை உலக இயற்கையே யாகும். ஏதோ ஒரு விதத்தில் மாறுதல்கள் ஏற்படுவது தள்ள முடியாத காரியமாகும். இந்த உண்மையை நமது வாழ்க்கையையும் அனுபவத்தையையும் ஞாபகப் படுத்திப் பார்த்தால் அதன் விபரம் பூராவும் நமக்கு நன்றாய்விளங்கும்.

நாம் மாறுதல்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களும் அடிமைப்பட்டவர்களும் ஆசைப்பட்டவர்களும் ஆவோம்.

ஆதலால் அந்த மாறுதலேதான் அதுவும் அறிவு ஆராய்ச்சி ஆகிய காரணங்களைக் கொண்டுதான் இந்தத் திருமணமுறையில் காணப்படுகிற மாறுதல்கள் ஏற்பட்டவைகளாகும்.

திருமணங்களை இப்போது பெரும்பாலும் ஒரு நாளில் முடித்து விடுவது என்பது பெரும்பாக மக்களுக்குள் அதுவும் அறிவாளிகளான மக்கள் என்பவர்களுக்குள்ளாகவே ஒப்புக்கொண்ட விஷயமாகி விட்டது. அதோடு சடங்கு முதலியவைகளும் கூட பெரிதும் சவுகரியத்திற்கு ஏற்றபடி நழுவவிட்டும் மாற்றியும் அமைத்துக்கொண்டாகி விட்டது. நகை உடை ஆகியவைகளும் முன்பு சமயத்துடனும் சடங்குடனும் பிணைத்திருந்ததெல்லாம் இப்போது விடுவிக்கப்பட்டு சௌகரியம்போல் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. பெரிதும் பாமரத்தன்மை உள்ள வகுப்புகளில்தான் ஏதோ பல பிடிவாதங்களை காண்கின்றோமே அல்லாமல் மற்றபடி அனேக விஷயங்கள் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றதை காண்கின்றோம். எப்படியோ மக்கள் மாறுதல்களை விரும்பவும் சகிக்கவும் வந்து விட்டார்கள். ஆனால் அவை வெறும் மாறுதல்களுக்கு ஆகவே இல்லாமல் அறிவுக்கும் அனுபவ சவுகரியத்திற்கும் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் நமது ஆசை. அது தான் இன்று நமது தொண்டும் ஆகும். இந்தத் திருமணத்தில் நாம் காணும் மாறுதல்கள் அதை அனுசரித்தன என்று தான் உங்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இத்திருமணத்தில் நீங்கள் என்ன மாறுதல் காண்கிறீர்கள்?

புரோகிதன் இல்லை; அது ஒரு முக்கிய மாறுதல். ஆனால் புரோகிதன் எதற்கு? புரோகிதன் என்றால் என்ன? என்பது முதலில் யோசிக்கத்தக்கதாகும். இன்று புரோகிதன் என்பவனுக்கு உள்ள லட்சணம் எல்லாம் முதலில் அவன் பெரிய ஜாதிக்காரனாக இருக்கவேண்டும். அவனுடைய நடத்தை தன்மை முதலியவைகளைப்பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. பெரிதும் நமக்கு தெரியாத பாஷையில் அவசியம் புரியாத சடங்குகளைச் செய்யச் சொல்லி பணம் வசூலித்துக்கொண்டு போகிறவனையேதான் இன்று புரோகிதன் என்கின்றோம். மற்றும் அவன் காலில் நாமும் மணமக்களும் விழுந்து கும்பிடுகிறோம்; அவனை சாமி என்று அழைக்கிறோம். இவற்றைத் தவிர புரோகிதனுக்கு வேறு லக்ஷணம் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். அல்லது வேறு பயனையாவது சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். இந்தப் புரோகிதன் நமக்கு எதற்கு என்று உங்களில் எத்தனைப் பேருக்குத் தெரியும்? அவன் நமது தமிழ் மக்கள் திருமணங்களில் எந்தக் காலத்தில் வந்து கலந்து கொண்டான் என்று உங்களுக்குள் யாருக்காவது தெரியுமா? அவனால் வகுக்கப்பட்ட சடங்குகள் மந்திரங்கள் முதலியவை எதற்கு ஆக எப்போது என்ன அவசியத்தின் மீது ஏற்பட்டதென்று உங்களுக்கு யாருக்காவது தெரியுமா? உங்கள் பழைய இலக்கியங்கள் பழைய ஆதாரங்கள் என்று சொல்லப்படுபவைகளில் இந்த புரோகிதனுக்கும் சொற்களுக்கும் அவன் சடங்குகளுக்கும் ஏதாவது

ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா? ஆகவே புரோகிதம் என்பது ஏதோ உங்கள் பழக்கம் அல்லது முன்னோர்கள் நடந்த வழி என்பது அல்லாமல் வேறு எந்த அவசியத்தைக் கொண்டது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆதலால் இங்கு புரோகிதன் இல்லாத ஒரு மாறுதலானது ஒன்றும் பிரமாத மாறுதல் அல்ல என்பதோடு அவனில்லாததால் எவ்வித குறையும் ஏற்பட்டு விடவில்லை என்பதையும் உணருகிறீர்கள்.

மற்றொரு மாறுதல் மணமக்களின் ஒப்பந்தம் என்பதில் நிகழ்ந்ததாகும். அதாவது பழைய முறைப்படி செய்யப்படும் மண ஒப்பந்தத்தில் எஜமான் அடிமை ஒப்பந்த வாசகம் இருக்கும். அதாவது ஆணுக்கு பெண் அடிமை, பெண்ணுக்கு ஆண் எஜமான் என்பதும், பெண்ணை ஆண் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்பதும், அதற்கெல்லாம் பெண் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதுமான அடிமை முச்சலிக்காவே ஒப்பந்தத்தில் மிளிரும்.

ஆனால் இந்த திருமண ஒப்பந்தத்தில் இருவரும் சமம் என்றும் வாழ்க்கை இன்ப துன்பங்களிலும் போக போக்கியங்களிலும் இருவருக்கும் சம உரிமை உண்டு என்றும் குறிப்பிட்ட சமத்துவபாவம் மிளிரும். இந்த மாறுதல் அவசியமா இல்லையா என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள். உங்கள் மனைவிமார்களை நினைத்துக்கொண்டே யோசித்தாதிர்கள். உங்களுடைய செல்வப் பெண் குழந்தைகளையும் அன்பு சகோதரிகளையும் மனதில் கொண்டு யோசித்துப்பாருங்கள். உங்கள் தாய்மார் சுதந்திரவாதிகளா யிருந்தால் நீங்கள் எப்படி இருந்திருப்பீர்கள் என்பதையும் யோசித்துப் பாருங்கள். இன்று உலகில் கீழ் ஜாதியார் என்பவர்களுக்கு சம சுதந்தரம் வேண்டும் என்று போராடுகிறோம். அரசாங்கத்தினிடமிருந்து விடுதலை பெற்று சுதந்திரமாய் வாழவேண்டுமென்று போராடுகிறோம். அதே போராட்டத்தை நமது தாய்மார்கள் விஷயத்திலும் நமது சகோதரிகள் விஷயத்திலும் நமது பெண் குழந்தைகள் விஷயத்திலும் கவனிக்க வேண்டாமா? நமது வாழ்க்கைத் துணைகளிடத்திலும் கவனிக்கப்பட வேண்டாமா? அந்தப்படி கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களானால் அதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைவிட வேறு சந்தர்ப்பம் எது என்று கேட்கின்றேன். இத்திருமணத்தை சீர்திருத்த மணம் என்றும் வைதீக மணம் என்றும் சொல்லாமல் இது ஒரு சுயமரியாதை மணம் என்றும் நாஸ்திக மணம் என்றும் சொல்லப்படுவதற்கு அந்த இரண்டு காரியங்களில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் தான். அதாவது புரோகிதம் இல்லாததாலேயே நாஸ்திகம் என்றும் பெண்ணுக்கு சம சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாலேயே சுயமரியாதை திருமணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப்படி சொல்லப்படுவதற்கு ஆக நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. திருமணங்களில் ஆஸ்திக நாஸ்திகத்துக்கு இடமே இல்லை. நாஸ்திகம் அவரவர்கள் உணர்ச்சி - ஆராய்ச்சிதிறன் ஆகியவைகளைக்

கொண்டதே தவிர அது ஒரு குணமல்ல - ஒரு கக்ஷி அல்ல; ஒரு மத மல்ல. ஆகையால் இத் திருமணமுறை மாறுதல்களில் நாஸ்திகத்திற்கு இடமில்லை. கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் இந்த இடத்தில் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் இந்த திருமணம் கடவுள் சித்தமில்லாமல் நடைபெற்றது என்று சொல்லிவிட முடியுமா? என் போன்றவர்கள் அப்படி சொல்லுவதானாலும் எந்தகடவுள் நம்பிக்கைக்காரராவது அதை நம்ப முடியுமா? ஆதலால் இதில் நாஸ்திகத்தை புகுத்துவது சரியல்ல. புரோகிதன் இல்லாததே நாஸ்திகம் என்றால் அவன் இல்லாமல் நாம் செய்யும் மற்ற அனேக காரியங்கள் நாஸ்திகம் என்று தான் அருத்தம். ஆதலால் அதையும் நாம் லக்ஷியம் செய்ய வேண்டியதில்லை. மற்றொரு விஷயமான ஆண் பெண் சமத்துவம் என்கின்ற சுயமரியாதை சிலருக்கு பிடிக்கவில்லையானால் நாம் அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஆண் பெண் சமத்துவமாய் பாவிக்கப்பட்டு சமத்துவமாய் நடத்தப்படுவதாய் இருந்தால் தான் இம்மாதிரி வாழ்க்கை ஒப்பந்தங்கள் அதாவது திருமண காரியங்கள் இருக்கவேண்டுமே ஒழிய அப்படி இல்லாவிட்டால் பெண்கள் “திருமணம்” இல்லாமல் தனித்து வாழ்வதே மேல் என்று சொல்லுவேன். எதற்காக ஆணுக்கு பெண் அடிமையாக இருக்க வேண்டும்? இஷ்டப்படா விட்டால் என்ன செய்யமுடியும்? அதற்கு என்ன நிர்ப்பந்தம் செய்ய யாருக்கு பாத்திய முண்டு? ஆகையால் வேறு எந்த காரியங்களில் மாறுதல் இல்லாவிட்டாலும் இந்த வாழ்க்கை சுதந்திரத்தில் சமசுதந்திரம் என்பது ஏற்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முதல் லட்சியமே அதுவாகும். ஆதலால் அது விஷயத்தில் உள்ள - ஏற்படப்போகும் மாறுதலை மக்கள் வரவேற்றுத்தான் ஆக வேண்டும்.

மற்றபடி இத்திருமணத்தில் உள்ள மாறுதல் செலவு சுருக்கம் என்பது. இதையெல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவீர்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இந்தியாவின் பொருளாதார நிலையைப்பற்றி கண்ணீர் வடிக்காத அரசியல்வாதிகள் கிடையாது. அதை நம்பி கோவிந்தா போடாத பாமர மக்களும் கிடையாது. அது உண்மையாய் இருக்குமானால் இந்த மாதிரி ஒரு 5 நிமிஷ காரியத்துக்கு ஆக - 4 வரி ஒப்பந்த வார்த்தைக்கு ஆக ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் செலவழிக்க அனுமதிக்கப் படலாமா என்று கேட்கிறேன். இப்படி செலவு செய்வது கிரிமினல் குற்றமாகாதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்தியாவில் ஒரு ஆளுக்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு அணா வரும்படி என்கிறார்கள். அப்படியானால் தினம் நான்கு அணாவே வரும்படி உள்ள ஒரு ஜோடிக்கு - இந்த வாழ்க்கைத் துணை ஒப்பந்தத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிப்பது. குறைந்தது 250 ரூபாய் செலவானாலும் 1000 நாளை வரும்படி செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று பாருங்கள். இந்த வழக்கம் இதுவரை அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே இந்த நாட்டில் பொறுப்புள்ள சீர்திருத்தக்காரரோ, பொருளாதார துணைவர்களோ, நல்ல அரசியல்

தலைவர்களோ, ஜீவகாருண்யமுடையவர்களோ, தேசியவாதிகளோ இல்லை என்று அருத்தமாகவிலையா? நான் ஒரு நிமிஷம் அரசனாய் இருந்தாலும் முதல் முதல் இம்மாதிரியான பொருள் விரையத்தை தடுக்கவே தூக்கு தண்டனை நிபந்தனையுடன் சட்டம் செய்வேன். இம்மாதிரியான பொருள் நஷ்டம் தான் இன்று இந்தியாவுக்கு பிடித்த பெரும்பிணி என்று சொல்லுவேன். சம்பாதனை மார்க்கங்கள், பொருள் உற்பத்தி மார்க்கங்கள் நாளுக்கு நாள் அருகிக்கொண்டு போகின்றன. செலவு மார்க்கங்கள் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. நமது மக்கள் வாழ்க்கைக்கு பொருளாதார கணக்கு வரவு செலவுத் திட்டமே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நாடு எந்தக் காலத்திலும் எந்த ஆட்சியினும் பொருளாதார சவுக்கியத்தை உண்டாக்கவே முடியாது. நமது திருமணங்கள் மாத்திரமல்லாமல் நமது தெய்வங்களின் திருமணங்கள் நமக்கு பெரியதொரு கழுத்தறுப்பாகும். மற்றவை நம் வாழ்க்கை சடங்கு முறைகள், ஜாதி ஆச்சார முறைகள் ஆகியவைகளில் உள்ள பொருளாதாரக் கொடுமையாகும். இவைதவிர பாடுபட ஒருவன், பயன் அடைய ஒருவன், உட்கார்ந்து சாப்பிட ஒருவன் என்கின்ற முறை நமது பொருளாதாரத்தை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை நாம் உணருவதில்லை. ஆகையால் இம்மாதிரி திருமணங்களில் மக்களின் சராசரி வரும்படியில் ஒரு 10 நாள் அல்லது 15 நாள் வரும்படிக்கு மேல் செலவு செய்ய அனுமதிக்கவே கூடாது. மற்றும் நாள் சுருக்கமும் ஒரு மாறுதலாகும். இதை இன்று வைதீக ஜாதியான பார்ப்பனர் முதல் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆதலால் அந்த மாறுதல் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதே யாகும்.

இன்னும் பல மாறுதல் செய்ய வேண்டியதும் உண்டு. அவை தம்பதிகள் தங்களில் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதும், தக்க பொருத்தம் இருக்க வேண்டியதும் தக்க வயதும் தொழிலும் ஏற்பட்ட பின் மணத்தில் இறங்க வேண்டியதும் மற்றும் பல காரியங்களும் உண்டு.

குறிப்பு: 06.12.1936 ஆம் நாள்திருப்பூரில் நடைபெற்ற எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம் - சென்னியம்மாள் திருமணத்திலும் 09.12.1936 ஆம் நாள் நடைபெற்ற துரைசாமி - லட்சுமிபாய் அம்மாள் திருமணத்திலும் தலைமைவகித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 13.12.1936

பட்டேல் வருகிறாராம் எதற்கு?

தோழர் பட்டேல் அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு பணம் வசூலுக்கு ஆக அடுத்தவாரம் வரப்போகிறார் என்றும், அவருக்கு தாராளமாய் பணம் உதவ வேண்டும் என்றும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கோடு கட்டிய அறிக்கை வெளியிட்டு வருகிறார். சென்ற வாரம் தலைவரான தோழர் முத்துரங்க முதலியாரும் அறிக்கை வெளியிட்டு விட்டார்.

பட்டேல் அவர்களுக்கு பணம் எதற்காக வேண்டும்? வசூலித்த பணத்தை அவர் என்ன செய்யப்போகிறார்? இதுவரை தமிழ்நாட்டில் தோழர்கள் காந்தியார் முதல் பல பேர் வந்து பல தடவைகளில் பொது ஜனங்களிடமிருந்து வசூலித்த பணங்கள் என்ன ஆயிற்று? மற்றும் 1920-ம் வருஷம் தமிழ்நாட்டில் திலகர் சுயராஜ்ய நிதி என்னும் பேரால் வசூலிக்கப்பட்ட ஒரு கோடி என்னும் பெரு நிதி என்ன ஆயிற்று? என்பன போன்ற விஷயங்கள் ஒன்றையும் யோசிக்காமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கும்போதெல்லாம் பணம் அள்ளிக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது என்றால் நமது மக்களுக்கு புத்தியோ சுயமரியாதை உணர்ச்சியோ இருக்கின்றது என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா? திலகர் சுயராஜ்ய நிதியைப்பற்றி பெரியதொரு ஆவலாதி வட நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் எழுந்து அவற்றிற்கு சரியான பரிகாரம் சொல்ல காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு யோக்கியதை இல்லாமல் போய் கட்சியாக “கணக்கு கேட்கின்றவர்கள் மீது கேசு போடவேண்டும்” என்று காங்கிரஸ் தலைவரும் “திலகர் சுயராஜ்ய நிதிக்கு பணம் கொடுக்காதவர்கள் அதைப்பற்றிய கணக்கு கேட்க யோக்கியதை கிடையாது” என்று காங்கிரசிடம் கூலி பெற்ற பத்திரிக்கைகாரர்களும் எழுதிவிட்டார்கள். அது சம்மந்தமான விவகாரம் இன்னமும் திலகருடைய மருமகப்பிள்ளைக்கும் காங்கிரஸுக்கும் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை திலகர் சுயராஜ்யநிதி எப்படி கையாளப்பட்டது, அதில் பார்ப்பனர்களுக்கு எவ்வளவு கொள்ளை கிடைத்தது என்பது பற்றி “குடி அரசி”ல் புள்ளி விவரங்களோடு சில குறிப்புகள் அப்போதே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

அவற்றில் முக்கியமான அய்ட்டங்கள் பத்திராதிபர்களுக்கு ஆயிரம் பதினாயிரமாக அதாவது “சுயராஜ்யா”வுக்கு 10000-மும் “தேச பந்து”க்கு 2000-மும் “ஜெயபாரதி”க்கு பல ஆயிரமும் என்று கொடுக்கப்பட்ட பணங்களைப்பற்றியும் கதர் வேலைக்கு ஆக என்று பல பார்ப்பனர்களுக்கு

கொடுக்கப்பட்ட பணங்கள் வசூல் செய்யாமல் செலவு எழுதி தள்ளிவிட்ட விபரமும் முன்னமேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டாய் விட்டன.

மற்றபடி கதர் நிதி என்று தோழர் காந்தியாரே நேரில் வந்து வசூல் செய்து இங்குள்ள பார்ப்பனர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப்போன பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களும் ஹரிஜன இலாக்கா என்று ஒன்று ஆரம்பித்து அதற்கு பார்ப்பனர்களையே முக்கிய நிர்வாகஸ்தர்களாக ஆக்கி வேலை இல்லாத பார்ப்பனர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்து அதன் மூலமே அப்பணம் பெரிதும் செலவழிக்கப்பட்டதோடு அந்த ஆசாமிகள் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யவும் அந்த ஆசாமிகள் தேர்தலுக்கு நிற்கவுமான காரியத்துக்கு பயன்படுத்தவுமான வேலைக்கு செலவாக்கப்பட்டதும் தோழர் காந்தியாரே சென்ற மாதத்தில் “ஹரிஜன்” பத்திரிக்கையில் ஹரிஜன இலாக்கா சிப்பந்திகள் யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று கண்டித்தும் இனிமேல் அதற்கு ஆக பொது ஜனங்களை தான் கேட்கப் போவதில்லை என்றும் எழுதியதும் அதை பல காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகள் வெளியிட்டதும் யாரும் அறியாததல்ல.

அதுபோலவே கதர்நிதியும் கதர் இலாக்கா நிர்வாகத்தில் பார்ப்பனர் களுக்கு வேலையும் ஆளுக்கு 100, 200 என்பதாக சம்பளமும் கொடுத்து வந்ததின் மூலமும் அப்பணங்கள் பெரிதும் செலவழிக்கப்பட்டதோடு கதர் அபிவிருத்தி என்பது நாளுக்கு நாள் கதர் செலவாவது குறைவாகவும் விலை அதிகமாகவும் ஆக நேர்ந்ததும் அதனால் வேறு யாரும் கதர் உற்பத்தி செய்யக்கூடாதபடி நிபந்தனை போட்டு ஏகபோக ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் அதன் முக்கிய சிப்பந்திகளாய் இருந்தவர்கள் அந்த செல்வாக்கில் சட்ட சபைக்கும் முனிசிபாலிட்டிக்கும் ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் மெம்பர்களாக முயற்சித்து வெற்றி பெறுவதும் அல்லாமல் வேறு கண்ட பயன் என்ன என்பது எவரும் அறியாததல்ல. இப்படி ஒரு வருஷத்தில் சுயராஜ்யம் என்றும், ஏழைகளுக்கு உணவு என்றும் தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கு என்றும் வசூலித்த பணங்கள் பார்ப்பனர்கள் பிழைக்கவும் அவர்கள் பதவி பெறவுமான காரியங்களுக்கு பயன்பட்டன என்பதல்லாமல் வேறு பயன் ஏற்படவில்லை என்பது நாம் சொல்லாமலே யாவரும் அறிந்த விஷயமாகும். மற்றும் காங்கிரசின் பேரால் தாசிகளைக் கொண்டும், விவசாயிகளைக் கொண்டும் சதிர்க் கச்சேரி, பாட்டுக் கச்சேரி, நாடகம், கண்காட்சி என்பன போன்ற பல வேடிக்கைகள் வைத்து அவை மூலமும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பொது ஜனங்களிடம் வசூலித்து அவைகளையும் பார்ப்பனர்களுக்கே போய்ச் சேரும்படியாக பாழாக்கி அனேக விஷயங்களில் வரவு செலவு கணக்குகூட வெளியில் காட்டாமல் தங்களுக்குள்ளாகவே ஒருவருக்கொருவர் கலகம் செய்து கொண்டு சந்தி சிரிக்கும்படி நடந்துகொண்டதும் யாரும் அறியாத தல்ல.

இந்தப்படியும் பல தடவை பலவழிகளில் பல லட்சக்கணக்கான பணம் வசூலித்ததோடு காங்கிரஸ் கான்பரன்ஸ் முதலிய மகாநாடுகள்

நடத்தியதன் மூலமும் ஏராளமான பணம் மீதியானதையும் ஒரு சமூகத்தாரே தின்று ஏப்பம் விட்டு விட்டு பல விஷயங்களில் திருப்தி அற்ற தப்பு கணக்கும் வெளியிட்டு விட்டு இனியும் பணம் வசூல் பண்ணப்போகிறோம், எல்லோரும் பணத்தை கொடுங்கள் என்றால் இது எவ்வளவு தைரியமான பகல் கொள்ளைக் காரியம் என்று கேட்கின்றோம்.

இந்த விஷயங்கள் எப்படியோ போகட்டும். இப்போது பட்டேலின் பேரால் வசூல் செய்யப்படும் பணம் எதற்கு ஆக என்று யோசித்து பாருங்கள். தேர்தல் செலவுக்காம். யாருடைய தேர்தல் செலவு என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தேச பக்தர்கள் தேர்தல் செலவுக்காம். தேசபக்தர்கள் என்பவர்கள் யார் என்பதை இதுவரை காங்கிரசுக்காரர்கள் தேர்தலுக்கு நிறுத்திய தேச பக்தர்கள் என்பவர்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏறக்குறைய 100க்கு 90 பேர் பார்ப்பனர்களையே நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். சென்னை கார்ப்பரேஷனில் காங்கிரஸ்காரர் நிறுத்திய பார்ப்பனரல்லாத தேச பக்தர்கள் என்பவர்கள் தங்கள் கைப்பணத்தில் இருந்து செலவுக்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். பார்ப்பன தேச பக்தர்களுக்கு ஏறக்குறைய ஒருவர் இருவர் தவிர மற்ற எல்லா பார்ப்பன தேசபக்தர்களுக்கும் பொதுப்பணமே செலவழிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதிலும் பல பார்ப்பன அபேக்ஷகர் மீதம் செய்து கொண்டார்கள். இதுபோலவே தான் இனியும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்களிடம் வசூலிக்கப்படும் பணங்கள் பார்ப்பனர்களின் எலக்ஷன் செலவுக்கு ஆகவே செலவழிக்கப்படப் போகின்றன.

அதை வெளிப்படையாகவே தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் சொல்லியே தான் இப்போது பணம் கேட்கிறார். தோழர் சத்தியமூர்த்தியார் இப்போது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு தலைவராக இல்லாவிட்டாலும் செகரட்டரி என்கின்ற முறையிலும் பார்லிமெண்டரி போர்ட் தலைவர் என்ற முறையிலும் அவரே அப்பணத்திற்கு எஜமானராய் இருக்கப்போகிறார். எப்படி எனில் பட்டேல் அவர்கள் வசூலித்த பணத்தை இங்கேயே கொடுத்துவிட்டுப் போகப் போகிறாரே ஒழிய ஒரு காசு கூட கொண்டு போகப்போவதில்லை.

ஆகையால் நமது கையைக்கொண்டே நமது கண்ணைக் குத்திக் கொள்வதுபோல் முட்டாள்தனமாகப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகு அது நமக்கு இந்தக் கெடுதி செய்தது, அந்தக் கெடுதி செய்தது என்று வருத்தப்படுவது பெரிதும் முட்டாள்தனமே யாகும். அப்படித்தான் ஆகட்டும், தேர்தலுக்கு ஏதாவது லட்சியமுண்டா என்று யோசித்துப்பார்க்க விரும்புகிறோம். தேர்தல் லட்சியமெல்லாம் மூர்த்தியின் ஆணைமலைப் பேச்சில் இருக்கிறது. மற்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை 500 கெஜ ஆழத்தில் புதைக்க வேண்டும் என்பது.

ஆகவே சுத்த ரத்த ஓட்டமுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் இதற்கு ஒரு காசாவது கொடுக்கலாமா?

குடி அரசு - கட்டுரை - 13.12.1936

அடுத்த மந்திரி சபை நிலை

“பந்தியில் உட்காரவே அனுமதி இல்லாமல் இருக்கும்போது இலை ஓட்டையாய் இருப்பதைப்பற்றி சொல்லுவதில் பயன் என்ன?” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதன் பொருள் என்னவென்றால் ஒரு மனிதன் ஒரு சாப்பாட்டு பந்தியில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதற்கு தகுதி உடையவனல்ல என்று கருதி வெளியில் தள்ளப்படும்போது இலை ஓட்டையாய் இருக்கிறது என்று ஆவலாதி சொல்வதில் ஏதாவது புத்திசாலித்தனம் இருக்க முடியுமா என்பதே யாகும்.

அதுபோலவே நமது காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்று மந்திரி பதவி ஏற்க வேண்டும் என்று ஒரு கூட்டமும், ஏற்கக்கூடாது என்று ஒரு கூட்டமும், ஏற்றால் ஒரு முட்டுக்கட்டை போடவேண்டும் என்று ஒரு கூட்டமும், ஏற்றால் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கவேண்டும் என்று ஒரு கூட்டமும், உடைக்க முடியாது என்று ஒரு கூட்டமும், மரியாதையாய் ஏற்று உத்தியோகங்களையும் பதவிகளையும் ஒப்புக்கொண்டு தங்களால் கூடியதை ஜன சமூகத்துக்குச் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு கூட்டமும் ஆக இப்படியாக பலவித அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லி சண்டை போட்டுக்கொண்டும் மகாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் கொண்டுவந்து வாதப் பிரதிவாதம் செய்து நிறைவேற்றிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

இது முன் சொன்ன பழமொழிபோல் தான் இருக்கிறது. எப்படி யெனில் காங்கிரசுக்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாய் சட்டசபை ஸ்தானங்களை கைப்பற்றுவார்களா? கைப்பற்ற முடியுமா? என்பது ஒரு புறமும், கைப்பற்றினாலும் மந்திரி பதவி கிடைக்கும்படியான அளவுக்கு இவர்களுக்கு பலம் ஏற்படுமா என்பது ஒரு புறமும், அதுவும் சீர்திருத்தத்தை உடைக்கும் மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் காங்கிரசில் மெஜாரிட்டியாய் இருப்பார்களா என்பது ஒரு புறமும் சந்தேகமாகவும் சில விஷயங்களில் முடியாது என்பது சந்தேகமறவும் இருக்கும்போது இப்போது மந்திரி பதவியை ஆசை காட்டி தாங்கள் அதிகாரம் வகிக்கப்போவதைச் சொல்லி மக்களை மயக்க வீண் மெனக்கெட்ட வேலை செய்வது புத்திசாலித்தனமான காரியமாகுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

இன்றுள்ள நிலையில் எந்தக் காரணம் கொண்டும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரிசபை அமைக்கும்படியான மெஜாரிட்டி எண்ணிக்கையுடன்

சட்டசபைக்கு வரமாட்டார்கள் என்பது அனேகமாய் உறுதி என்றே சொல்லி விடலாம். எப்படி யெனில் சட்டசபை அமைப்பு அப்படிப்பட்டது. சட்ட சபைக்கு மொத்தம் 215 மெம்பர்கள் என்றாலும் அவர்களில் 116 பேர்கள் தவிர மற்ற 99 மெம்பர்கள் தனித்தொகுதிக்காரர்களே யாவார்கள். அதாவது:-

தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் 30, முஸ்லீம்களில் ஒரு பெண் உள்பட 29, கிறிஸ்தவர்களில் ஒரு பெண் உள்பட 9, இந்தியப் பெண்கள் 6, ஐரோப்பியர்கள், ஆங்கிலோ இந்திய தோட்டக்காரர், ஐரோப்பிய வியாபாரிகள் 9, ஜமீன்தார்கள் 6, தொழிலாளிகள் 6, இந்திய வியாபாரிகள் நகரத்தார் உள்பட 2, மலைவாசி 1, கலாசாலை தொகுதிக்கு 1 ஆக 99 ஸ்தானங்கள். இந்த 99 ஸ்தானங்களில் ஒரு 10 அல்லது 15 கூட காங்கிரசுக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதோடு கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்கள், ஆதி திராவிடர்கள் ஆகியவர்கள் சங்கங்கள் காங்கிரசின் பேரால் நிற்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அப்படியே பத்தோ பதினைந்தோ பெறுவதாய் இருந்தாலும் இவற்றுள் கண்டிப்பாய் 80 ஸ்தானங்கள் காங்கிரசுக்கு கிடையாது என்று இப்போதே சொல்லி விடலாம். 215க்கு 108 ஸ்தானங்கள் பெற்றால் தான் மொத்தத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக வந்ததாக கருதப்படுமே யல்லாமல் மற்ற தனித்தனிக் கஷ்டிகளைவிட 1, 2 அதிகமாய் தாங்கள் பெற்றுவிடுவதால் காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டி என்று ஆகிவிடாது. ஏனெனில் மொத்த 215 ஸ்தானங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எத்தனைபேர், காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் எத்தனைபேர் என்று தான் கணக்குப் பார்ப்பார்களே ஒழிய எந்தக்கட்சி அதிகம் என்று பார்க்க மாட்டார்கள். அப்போது 108 பேர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆதலால் தனித்தொகுதிகளில் காங்கிரசில் சேராதவர்கள் எண்ணிக்கை 80 போய்விட்டால் பாக்கி இருக்கும் 135 - ஸ்தானங்களில் காங்கிரஸ் 108-ஸ்தானங்கள் கைப்பற்றி ஆகவேண்டும். அதாவது 5ல் 4 பாகம் கைப்பற்றியாக வேண்டும். இது சுலபத்தில் முடியக் கூடிய காரியமல்ல. இப்போதே காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு ஜில்லா தோறும் பொது தொகுதிகளில் பகுதிக்குக்கூட ஆள்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாய் இருக்கிறது.

உதாரணமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் தோழர் டி.எ.ராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மற்றவை இன்னமும் நிஷ்கரிஷை செய்ய முடியவில்லை. செட்டியார் அவர்கள் ஸ்தானமும் ஜெயிப்பார்களா என்பது 100-க்கு 75 பாகம் சந்தேகம் தான். ஏனெனில் எதிர்ப்போட்டிக்காரர் 40ஆயிரம் 50ஆயிரம் செலவழிக்க துணிந்து விட்டார். ஜாதி அபிமானம் வேறு தாண்டவமாடுகின்றது.

அவருடைய தொகுதியில் கொங்குவேளாளருக்கும் கம்ம நாயக்கர்மார்களுக்கும் தான் போட்டி நடக்கும். மற்ற ஜாதிக்காரர்கள் வந்தால் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து கொள்ளுவார்கள். ஆகையால் செட்டியார் ஜெயிப்பது சந்தேகம்.

இது தவிர மற்ற திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கும் தோழர் தேவரைத்தவிர வேறு ஆள் கிடைப்பது கஷ்டமான காரியமாய் இருக்கிறது. தேவருடன் போட்டி போடும் ஆளும் சுமார் 10, 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கத் துணிந்து நிற்கிறார். அங்கும் டவுனில் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு என்பது நாம் எழுதி தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியத்தில் யாரும் இல்லை.

சேலத்தில் தோழர் சுப்பராயன் அவர்களைத் தவிர வேறு ஆள்கள் அந்த ஜில்லாவில் சட்டசபைக்கு நிற்கக்கூடியவர்கள் காங்கிரசுக்கு கிடையாது. தோழர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் அவர்கள் சொந்த ஜனங்களுக்குள்ளாகவே போட்டியும் அதிருப்தியும் பலமாக இருக்கிறது.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் தோழர்கள் அண்ணாமலை குப்புசாமிகள்தான் இதுவரை அபேட்சகர்களாகக் கிடைத்திருக்கிறார்கள். தோழர் வி.எம்.ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பயந்து கொண்டிருக்கிறார். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு ஐயாயிரம் ஆறு ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய ஒரு அபேட்சகர் முன் வந்து விட்டால் அவரை எதிர்க்க காங்கிரசில் அபேட்சகர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும்.

மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களும் இது போல்தான் இருக்கின்றன. மதுரைக்கு மாத்திரம் இதுவரை சுமார் 4½ பார்ப்பனர்களை அபேட்சர்களாக காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரஸ்தாபித்து இருக்கிறார்கள். அங்கு பார்ப்பனரல்லாதார் அபேட்சகர்களாக வரக்கூடியவர்கள் நூற்றுக் கணக்காக இருந்தும் காங்கிரசுக்கு ஒருவர் கூடக் கிடைக்கவில்லை. வலைபோட்டுத் தேடி ஓய்ந்தாய்விட்டது.

ராமநாதபுரத்தில் தோழர் குமார ராஜா பேர் அடிபடுகின்றது. அவருடைய இந்திய சட்டசபை ஸ்தானம் ராஜினாமா ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பிறகுதான் அபேட்சகராய் நிற்க முடியும். அதுவும் 5000 அல்லது 10000 ரூபாயுடன் ஒருவர் போட்டி போட்டால் தோழர் ராஜா நிற்பாரா என்பதே சந்தேகம்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு இன்னமும் யார் பேரும் பிரஸ்தாபிக்க முடியவில்லை. தளவாய் அவர்கள் இப்பொழுதே காங்கிரசுக்கு டிமிக்கி கொடுத்துவிட்டார். தோழர்கள் எக்கினேஸ்வர சர்மாவும் கூத்த நயினார் பிள்ளை அவர்களும் வண்டி வாடகை கொடுத்தால்தான் ஓட்டுப்போடவே வெளியேறுவார்கள். ஆகவே அந்த ஜில்லாவுக்கு ஆள்களை இனிமேல் குயவன் சூளையில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதாய் இருக்கிறது.

தஞ்சை ஜில்லாவில் தோழர் நாடிமுத்துபிள்ளை ஒரு ஸ்தானத்துக்கு துணிந்து நிற்பார். அதுவும் மந்திரி வேலைக்கு வாக்களித்திருப்பதினால்தான். மற்ற ஸ்தானங்களுக்கோ அய்யர்மார்களைத் தான் பிடிக்க வேண்டும்.

தென் ஆற்காட்டில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியால் தின்று கொழுத்து உருவமான ஒரு முந்திரிக் கொட்டை ரெட்டியார் பட்டம் விட்டு விட்டு தலையை நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை ஒரு ஸ்தானத்துக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். மற்ற ஸ்தானத்துக்கு காங்கிரசின் பேரால் நிற்க ஆள் கிடைப்பது கஷ்டம். ஜில்லா போர்டில் வெற்றி பெற்ற ரெட்டியார்களும் படையாச்சிகளும் டிமிக்கி கொடுத்து விட்டார்கள்.

செங்கல்பட்டுக்கு நமது தோழர் முத்துரங்க முதலியார் நிற்பார் என்பது உறுதி. மற்ற ஸ்தானங்களுக்கு ஆள் கிடையாது.

இவ்வளவுக்கும் கிடைப்பதானாலும் இனியும் ஒன்று இரண்டு ஆள்கள் கிடைப்பதாகவே வைத்துக்கொள்ளலாம். என்றாலும் இவைகள் மெஜாரிட்டி ஆகிவிடுமா என்பதோடு ஆந்திர தேச நிலவரம் என்ன என்று பார்த்தால் “வேட்டை ஆடினதில் 3 வெடி போட்டதில் 2 குண்டு குறிதவறி விட்டது. ஒன்று வெடிக்கவே இல்லை” என்பது போல் அவ்விடத்திய நிலையும் மிகவும் மோசம் என்று தான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி, அனந்தபூர் ஜில்லாக்களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சும்மா கவுரவத்துக்கு நிறுத்துவதற்குக் கூட அபேக்ஷகர்கள் பெயர் கிடைக்கவில்லை.

விசாகப்பட்டணமோ “பொப்பிலி ராஜ்யம்” என்று ஏற்கெனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லி விட்டார்கள்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா, நெல்லூர் ஆகிய ஜில்லாக்களில் பார்ப்பனர்கள் கம்மா - ரெட்டி முதலிய தகராறுகளில் காங்கிரஸ் பேரால் நிற்க பார்ப்பனர்கள் தவிர பார்ப்பனரல்லாதார்களில் அபேட்சகர்கள் கிடைப்பது அரிதாய் விட்டது.

தமிழ்நாட்டிலாவது காங்கிரசுக்கு ஏதோ சில ஆள்கள் பார்ப்பன ரல்லாதாரில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் ஆந்திராவில் அது கூடக்கிடையாது. சுற்றிச்சுற்றி தோழர்கள் பட்டாபி, பிரகாசம், நாகேஸ்வரராவ், காளேஸ்வரராவ், புலுச சாம்பமூர்த்தி என்கின்ற பந்துலுகள், அய்யர்கள் கூட்டங்களே தவிர மற்றபடி வேறு ஆள்கள் மிகவும் அபூர்வமாய்ப் போய்விட்டது. சில ரெட்டியார்கள் காங்கிரஸ் பேரால் குதியாட்டம் போட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களும் இப்போது முக்கியமானவர்கள் காங்கிரசை விட்டு விட்டார்கள்.

ஆகவே சென்னை மாகாணத்தின் நிலை காங்கிரசுக்காரர்கள் ஒரு 50, 60 ஸ்தானம் கைப்பற்றுவது என்பது கூட மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகத் தான் இருக்கும்; அதுவும் பதவி ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று சொல்லி விட்டால் ஒரு 10 ஸ்தானம் கிடைப்பது கூட காங்கிரசுக்கு அருமையாகத்தான் போய்விடும். வெறும் பார்ப்பனரும் குப்புசாமி கம்பெனியும் தான் மீதியிருக்கும்.

ஆகவே எந்த விதத்திலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மொத்தத்தில் 110 ஸ்தானங்கள் சம்பாதித்து மெஜாரிட்டி ஆகி மந்திரி சபை நியமிக்கும் அந்தஸ்துக்கு வருவார்கள் என்று நினைப்பது அமாவாசையன்றைக்குப் பூரண சந்திரோதயம் ஏற்படும் என்பது போல் தான் முடியும். இதற்குள் பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்கின்ற பிளவு காங்கிரசில் காட்டுத் தீபோல் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. மந்திரி சண்டைக்கு இப்போது இருந்தே ஆயுதங்கள் தயாராகிக்கொண்டிருக்கின்றன. யாருக்கு மந்திரி வேலை கிடைத்துவிட்டாலும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுக்கு மாத்திரம் மந்திரி வேலை இல்லை என்பதை இப்போதே காங்கிரஸ் பக்தர்கள் கல்லில் எழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் துறவும் தவமும் இனியும் நீண்டு அவை அஞ்ஞாத வாசத்தில் முடியும் போலிருக்கிறது.

ஆதலால் காங்கிரஸ் முயற்சி முடிவில் ஊரை ஏமாற்றி பணம் வசூலித்ததும், வாலிபர்களை ஏமாற்றி காலித்தனத்துக்கு உசப்படுத்திவிட்டதும் பெண்களை ஏமாற்றி மக்களை மயக்கச்சொன்னதும், ஏமாந்த சோணகிரிகளை ஏமாற்றி பட்டம் பரிவட்டம் விடச்சொன்னதும் தான் மீதி ஆகப்போகிறதே தவிர முடிவில் காரியம் ஆகப்போவது ஒன்றும் இல்லை என்று இப்போதே எழுதி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

எலக்ஷன் முடிந்த உடன் கவர்னர் காங்கிரசுக்கு எத்தனை பேர் வந்தார்கள்? காங்கிரசு அல்லாதவர்களில் எத்தனை பேர் வந்தார்கள்? என்று தான் கேட்கப் போகிறாரே ஒழிய சத்தியமூர்த்தியாரே எத்தனை பேர் உங்கள் ஆட்களும் அடிமைகளும் என்று கேட்கப்போவதில்லை.

அப்போது எப்படியோ காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் தான் மெஜாரிட்டியாய் இருக்கப்போகிறார்கள். கவர்னர் பிரபு அவர்கள் (காங்கிரஸ் அல்லாதவர்களை) எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஐரோப்பியருக்கு ஒரு மந்திரி, தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு ஒரு மந்திரி, முஸ்லீம்களுக்கு ஒரு மந்திரி ஆக மூன்று மந்திரி போக மீதி நான்கோ ஐந்தோ நீங்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ளுகிறீர்களா நான் தீர்மானிக்கட்டுமா என்று கேட்கப்போகிறார். அதிலும் எப்படியாவது பொப்பிலி ராஜாவுக்கு ஒரு மந்திரி பதவியும் செட்டிநாட்டு குமாரராஜாவுக்கு ஒரு மந்திரி பதவியும் கண்டிப்பாய் கிடைத்துவிடும். ஆகவே மூன்றும் இரண்டும் கூடி ஐந்து போக பாக்கி மூன்று ஸ்தானங்கள் மீதி கட்சி பலத்துக்கோ அல்லது ஜாதி பலத்துக்கோ ஆள் பலத்துக்கோ கொடுக்கப் பட்டுவிடும். இந்த 8 மந்திரிகள் எப்படியும் சட்டசபையில் எப்போதும் மெஜாரிட்டியாகவே இருந்துவரத் தக்கவர்களாக ஆகி விடுவார்கள்.

இந்த நிலை தெரிந்த உடன் காங்கிரசுக்காரர்கள் சீ அந்தப்பழம் புளிக்கும் என்கின்ற மாதிரியில் பதவி மறுப்பு, சீர்திருத்த உடைப்பு, முட்டுக் கட்டை ஆகிய நாமாவளி சொல்லிக்கொண்டு வெளியில் நின்று பஜனை

பாடி மறுபடியும் பிச்சைக்கு வரப் போகிறார்கள். இதற்குள் காங்கிரஸ்காரர்களில் சிலர் ஏதோ ஒரு நொண்டிச் சாக்கை சொல்லிக்கொண்டு ஒவ்வொருவராய் காங்கிரசில் இருந்து விலகி சுயேச்சைவாதியாகி மற்ற கட்சிகளின் அனுதாபிகளாகி ஆதரவாளர்களாகி வெட்கம் எல்லாம் தீர்ந்த உடன் ஜஸ்டிஸ்கட்சி ஜோதியில் இரண்டறக் கலந்துவிடப் போகிறார்கள். இதுதான் நடக்கக்கூடுமே தவிர காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டி வந்து கோட்டைக்குள் புகுந்து காங்கிரஸ் கொடியை பறக்கவிட்டு காரியதரிசிகளையும் கவர்னரையும் கதர்கட்டச் சொல்லப் போகிறோம் என்பதும் போலீஸ்காரர்களை தலை வணங்கச் சொல்லப்போகிறோம் என்பதும் பட்டாளத்தை திருப்பிச் சுடச் சொல்லப் போகிறோம் என்பதும் வெட்டி அளப்பும் ஏதோ சில பார்ப்பனர்களையாவது சட்ட சபைக்குள் நுழையச் செய்யும் சூழ்ச்சியுமேயாகும்.

ஆதலால் ஆங்காங்குள்ள சொந்த செல்வாக்குள்ளவர்களும் சொந்த பணவசதி யுள்ளவர்களுமான பார்ப்பனரல்லாதார்கள் இந்த தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூட்டத்தாரின் பித்தலாட்டங்களுக்கு ஆளாகி மானங்கெடாமல் சுயமரியாதை இழக்காமல் ஜாக்கிரதையாய் இருந்து தங்கள் சொந்தத்தில் சுயேச்சையில் நின்று வெற்றிபெற வேண்டுமாய் யோசனை கூறுவதுடன் பின்னால் ஏமாந்துவிட்டோமே இனி எப்படி கட்சி மாறி அவமானமடைவது என்று வருத்தப்படாமல் இருக்க எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

மற்றும் வீணாக நமது பணத்தை 10000, 150000, 200000 என்று செலவு செய்து நாம் ஆலாய்ப் பறந்து அவதிப்பட்டு ஓட்டு சம்பாதித்து ஸ்தானம் பெற்று “திருப்பதிக்குப் போயும் பறத்தாசன் காலில் தானா விழுக வேண்டும்?” என்கின்ற வைதீக பழமொழிப்படி இந்தப் பார்ப்பனர்கள் பின்னாலும் அவர்களுடைய கூலிகள் பின்னாலும் கபாத்து பழக வேண்டுமா என்பதையும் நிதானமாய் சொந்த புத்திகொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

குடிஅரசு - தலையங்கம் - 13.12.1936

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர்கள்

தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பது பாமர மக்களுக்குத் தெரியாது. பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பன பத்திரிக்கைகளும் சத்தியமூர்த்தி அவர்களை வேண்டுமென்றே தூக்கி வைத்து அவரது இழிகுணங்களை மறைத்து விளம்பரம் செய்கின்றதினால் அவர் அரசியல் உலகில் லக்ஷியம் செய்ய வேண்டியவராய் இருக்கிறார். சத்தியமூர்த்தியாருக்கு வடநாட்டில் எங்கும் செல்வாக்குக் கிடையாது. ஆந்திராவிலும் மலையாளத்திலும் இவரை லக்ஷியம் செய்கிறவர்களே கிடையாது. அரசாங்கத்தாரும் இவர் விஷயத்தில் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயத்துக்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் அசம்பளி நடிவடிக்கையின் போது அரசாங்க மெம்பருக்கும் சத்தியமூர்த்தியாருக்கும் நடந்த ஒரு விவாதத்தில் “என்னைப்பற்றி நீங்கள் ஏதாவது தெரிந்து வைத்திருக்கிறீர்களா?” என்று அரசாங்க மெம்பரை மூர்த்தியார் கேட்டபோது “உம்மைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவ்வளவு முக்கியமான மனிதர் நீர் என்று நான் கருதவில்லை” என்று அரசாங்க மெம்பர் பதில் சொன்னார். இதை அப்போதே “குடிஅரசி”லும் குறிப்பிட்டிருந்தோம். மற்றபடி தமிழ்நாட்டில் மூர்த்தியாருக்கு எவ்வளவு மரியாதையும் செல்வாக்கும் இருந்து வந்தது என்பதற்கு அவர் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் நடந்த மரியாதையைக் கொண்டே தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட மரியாதை, கவரவம் “உள்ள” ஒருவர்தான் தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராயிருந்தார். அதுவும் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களால் பட்டம் சூட்டப்பட்டு ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்.

காங்கிரசின் எதிர்க்கட்சியாருக்கெல்லாம் தோழர் சத்தியமூர்த்தி காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராய் இருப்பதே ஒரு தைரியமாயும் ஆறுதலாயும் தங்களுடைய வெற்றிக் குறிப்பாயும் இருந்தது. ஏனெனில் அவர் தைரியமாக உண்மையை வெளியிட்டு விடுவார். காங்கிரசின் பித்தலாட்டத்தையும் போலித்தனத்தையும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ வெளியிட்டு விடுவார். அன்றியும் காங்கிரசு ஒரு கூட்ட சுயநலக்காரர்களுடைய ஸ்தாபனம் என்பதையும் அதற்கு ஆதாரமெல்லாம் முட்டாள்களுடைய பணமும் முரட்களுடைய காலித்தனமும் தான் என்பதையும் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தி விடுவார். இந்தக்

காரணங்களால் காங்கிரஸின் எதிரிகளுக்கும் காங்கிரசை வெளியாக்க வேண்டியவர்களுக்கும் இவரால் அதிக சவுகரியம் ஏற்பட்டு இருந்தது.

உதாரணமாக அவர் ஆணைமலை ஐரோப்பியர்களிடம் பேசின பேச்சு எவ்வளவோ உண்மைகளைக் கக்கி விட்டது. அதாவது, “பூரண சுயராஜ்யம் என்பது வெள்ளைக்காரர்களோடு ராஜி செய்துகொண்டு வாழ்வது” என்றும், “சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்திக்கொடுப்பதே தங்கள் கொள்கை” என்றும், “தோழர் ஜவஹர்லால் அபிப்பிராயத்துக்கும் காங்கிரசுக்கும் சம்பந்தமில்லை” என்றும், “அவரது தகப்பனார் பெருமைக்கும் தியாகத்துக்கும் ஆகவே அவர் தலைவராக்கப்பட்டார்” என்றும் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார். இந்தப்படி மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் உண்மை பேசிவிடுகிறார். இந்தக் காரணங்களால் அவர் பல காங்கிரஸ் வாதிகளுக்கு பிடிக்கவில்லை என்பது ஒரு புறமும் மற்றும் அவர் பல சமயங்களில் அற்பத்தனமாய் நடந்துகொள்ளுவதும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு இரகசியமாகக்கூட இல்லாமல் வெளிப்படையாய் பலம் சேர்ப்பதும் இவைகளை யெல்லாம் விட அவர் பணம் சம்பாதித்துக்கொண்ட முறையைப் பார்த்து வெறுப்பும் பொறாமையும் கொண்டதுமான பல காரியங்கள் அவரை கவிழ்த்துவிட்டன.

சென்றவாரம் வேலூரில் நடந்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிர்வாக சபையில் முதலாவதாக அவரது தலைமைப் பட்டத்தை பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். அதுவும் எதிர் அபேக்ஷகருக்கு இரண்டு பங்கு ஓட்டும் இவருக்கு ஒரு பங்கு ஓட்டும் தான் கிடைத்திருக்கின்றன. பெரிதும் பார்ப்பனர்கள் எல்லாம் மூர்த்தியாருக்கும் பார்ப்பனரல்லாதார் எல்லாம் முத்துரங்கனாருக்கும் ஓட்டுப் போட்டிருப்பதாய் தெரிகிறது.

அடுத்தாற்போல் காரியதரிசி பதவிக்கும் போட்டி பலமாக ஏற்பட்டதால் தான் தோல்வி அடைந்து விடுவோம் என்ற கருதி பயந்து ஓடும்போது அங்குள்ளவர்கள் ஏதோ தயவுக்காக பரிதாபப்பட்டு அவருக்கு ஒரு ஸ்தானம் போட்டியில்லாமல் அதுவும் சென்னை விஷயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் என்று கூட்டுக் காரியதரிசி ஆக்கினார்கள். இதை கீழ் நோக்கிய பதவி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு தலைவராய் இருந்தவர் அதே ஸ்தாபனத்திற்கு பெருமித ஓட்டுகளால் தோல்வி அடைந்து அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட காரியதரிசியாய் வரவே பாடுபட்டு தயவில் பெறுவது என்றால் அது கீழ் நோக்கிய பதவி என்று அல்லாமல் வேறு என்ன என்று சொல்லுவது?

நிற்க, தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இருந்திருந்தால் தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு இந்த மாதிரியான பரிதாபகரமான நிலை வந்தேயிராமல் தடுத்து ஆட்கொண்டிருப்பார். இவரை ஆதிக்கப்போக அவர் நிலையும் மிக்க மோசமாய் போய்விட்டதால் அவர் விலாசம் தெரிவிக்காமல் மறைந்து கொண்டார்.

பார்ப்பனர் – பார்ப்பனரல்லாதார்

இது ஒரு புறமிருக்க, காங்கிரஸ் நிர்வாகசபை தேர்தலிலும் தமிழ்நாடு காரியக் கமிட்டியில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் வாதம் தலைசிறந்து கடசியாக 20 ஸ்தானத்திற்கு பார்ப்பனர்கள் 4, 5 பேரே தெரிந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

மற்றும் பல ஸ்தானங்களின் தேர்தல்களிலும் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறது.

அவ்வளவு ஸ்தானங்கள் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு கொடுக்கப்பட்டும் பெரிதும் எப்படிப்பட்ட ஆட்கள்தான் அவர்களுக்கு கிடைக்க முடிந்தது என்பது அந்தப் பெயர்களைப் பார்த்தாலே விளங்கிவிடும்.

இந்த நாட்டில் காங்கிரசுக்கு உள்ள செல்வாக்கை அதை ஆதரிக்கும் மக்களின் தரத்தை அறிய ஒரு அளவு கருவி வேண்டுமானால் இந்த பெயர்களையும் நபர்களையும் கவனித்து தெரிந்துகொள்வதன் மூலம் நன்றாய் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதில் ஒரு விசேடம் என்னவென்றால் வேலூரில் மகாநாடு நடந்து மாகாண நிர்வாக சபை முதலிய ஸ்தாபனங் களுக்கு தேர்தல் நடந்தும் வேலூர் ஜில்லா சர்வாதிகாரிகளான தோழர்கள் குப்புசாமி உபயதுல்லா முதலிய பண பக்தர்கள் எந்த ஸ்தானத்துக்கும் தெரிந்தெடுக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சமயம் இப்பொழுதுதான் இவர் போன்றவர்களின் யோக்கியதையை காங்கிரஸ் பக்தர்கள் தெரிந்து கொண்டதாய் காட்டிக்கொள்ள சமயம் ஏற்பட்டதோ என சந்தேகிக்கின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி என்ன செய்தது என்று காங்கிரசிலுள்ள சில பார்ப்பனரல்லாத தோழர்களுக்கு விபரம் விளங்க வேண்டுமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாதிருந்திருக்குமானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாமல் போனால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிர்வாக சபையிலும் மற்றும் பல ஸ்தானங்களிலும் இந்த பேர்வழிகள் அங்கம் பெற்றிருக்க முடியுமா என்பதையும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இல்லாத காலத்தில் இவர்களது நிலை எப்படி இருந்தது என்பதையும் கொண்டு உணர்ந்து கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 13.12.1936

பள்ளத்தூர், கோட்டையூரில் பிரசங்கம்

தோழர்களே!

நான் இங்கு உங்கள் முன் ஜில்லாபோர்டு தேர்தல் என்பது பற்றி பேசுவேன் என்பதாக நோட்டீசில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பேச்சு ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்கு பயன்படுமா என்பது எனக்கே சந்தேகம். நான் இங்கு ஜில்லாபோர்டு தேர்தலைப்பற்றி பேசுவதில் அபேக்ஷகர்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்காவது ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று சொல்லப்போவதில்லை.

ஜில்லா போர்டு பிரஸ்தாப அபேக்ஷகர்களில் ஒருவரைத்தான் எனக்குத் தெரியும். அதாவது தோழர் சி.வி.சி.டி. வெங்கிடாசலம் செட்டியார் அவர்களைத் தெரியும். மற்றொரு அபேக்ஷகரை எனக்குத் தெரியாது. பார்த்ததும் இல்லை. அவரைப்பற்றிய குணங்களும் எனக்குத் தெரியாது. இந்த நிலையில் நான் அபேக்ஷகர்களின் தகுதியைப்பற்றி எப்படிப்பேச முடியும்? மற்றும் இருவரும் கிட்டத்தட்ட சரிசமானமான பணக்காரர்களாம். ஆகையால் பணக்காரர்கள் ஒழிய வேண்டும் என்று பேசுவதற்கும் இதில் இடமில்லை.

அன்றியும் இருவரும் லேவாதேவியில் பணம் சம்பாதிக்கிறவர்கள் தானாம். ஆதலால் லேவாதேவிக்காரர்கள் ஒழியவேண்டுமென்று பேசுவதற்கும் இதில் இடமில்லை. லஞ்சம் ஒழியவும் இதில் இடமில்லை. வெளிப்படையாகவே லஞ்சங்கள் தாண்டவமாடுகின்றன. ஒரு கட்சிப் பணம் சிறிது ஓட்டர்களுக்கு அதிகமாகப் போகலாம். மற்றொரு கட்சிப்பணம் சிறிது காலிகளுக்கும் பிரசார ஜீவனக்காரர்களுக்கும் காலித்தனமாய் பேசுகிறவர்களுக்கும் அதிகமாய்ப் போகலாம். இரண்டில் எது நல்லது என்றால் காலிகளுக்கும் வசவுக்காரர்களுக்கும் பணம் போவதைவிட ஓட்டர்களுக்குப் போவது நல்லது. ஜில்லா போர்டு பணம் ஓட்டர்களுடையது. மெம்பர்களுக்கு நிற்பவர்களுடைய பணமும் பெரிதும் ஏழை ஓட்டர்களது பணம் தான். ஆகவே ஓட்டர்களை மோசம் செய்து காலிகள் அடித்துக்கொண்டு போவதை தடுத்தாக வேண்டும். பணத்துக்காகத் தடுக்காவிட்டாலும் இம்மாதிரி வாழ்வில் காலித்தனம், வசவு, கூலிப் பிரசாரம், பொய், பழி, பித்தலாட்டம், ஏமாற்றம் ஆகிய பிரசாரங்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும். என்னுடைய முக்கிய ஆசை சுயராஜ்யம் சமதர்மம் என்கின்ற பித்தலாட்டங்கள் ஒழிக்கப்படுவதற்கு முன் அவை நிஜமாக இருந்தாலும்கூட அவை ஏற்படுவதற்கு முன் காலித்தனம் ஒழிக்கப்பட

வேண்டும். காலித்தனத்துக்கு இடமுள்ள நாட்டில் சுயராஜ்யமும் நடக்காது சமதர்மமும் நடக்காது. சிலர் சமதர்மம் என்றாலே காலித்தனமும் கூலி வசவும் தான் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாட்டுக்கு - மனித சமூகத்துக்கு பெருங் கெடுதி. இந்த காலித்தனத்தைப் பார்த்தபின் ராணுவச் சட்ட ஆக்ஷி மக்களுக்கு மேல் என்று எனக்குப் படுகிறது.

பொது உடமைத் தேசமாகிய ரஷியாவில் காலித்தனம் தலைகாட்ட முடியாது. பச்சை தேசிய நாடாகிய ஹிட்லர் ஆக்ஷியில் காலித்தனம் கிடையாது. எப்பேர்ப்பட்ட நாடானாலும் கட்டுப்பாடும் அமைதியும் ஒழுங்கும் வேண்டும். அதில்லாத நாட்டை அழித்துவிட வேண்டியதுதான்.

ஜர்மனியில் ஹிட்லரைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னால் உடனே சுட்டுவிடுகிறார்கள். ரஷியாவில் அரசாங்கத்தைப்பற்றி ஒருவார்த்தை சொன்னால் உடனே தண்டனை. அந்த சுதந்திர - தேசிய பொதுவுடமை தேசங்களில் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் அவ்வளவு தாண்டவமாடும் போது இந்த “அடிமை” நாட்டில் கட்டுப்பாடு வேண்டியதில்லை, காலித்தனத்தில் வாழவேண்டும் என்றால் அரை நிமிஷமும் நான் சம்மதிக்க முடியாது.

சில செட்டிப்பிள்ளைகள் காந்திக் குல்லாய் போட்டுக்கொண்டு பணக்காரன் ஒழிய, ராஜா சர் ஒழிய என்று கூப்பாடு போட்டதைப் பார்த்தேன். கூலிகொடுத்து கூப்பாடு போடச் சொல்லுவதையும் பார்த்தேன். இதனால் பணக்காரர்கள் ஒழிந்து போகமாட்டார்கள். மிகவும் பத்திரமாய் விடுவார்கள். கூப்பாடு போடுகிற செட்டிப்பிள்ளைகள் அன்னக்காவடிகள் அல்ல; இன்சால் வெண்டுகள் அல்ல; மண்வெட்டியாலும் கோடாலியாலும் பிழைக்கிறவர்கள் அல்ல. அவரவர்கள் வீடு வாசல் பெண்டு பிள்ளை நகை, வாழ்க்கைத் திமிர் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். ஊரார் உழைப்பில் வயிறு வளர்க்கின்ற ஒரு வருணாச்சரிமக்காரர்கள் தான். ராஜா சர்க்கு 50 லக்ஷம் இருந்தால் கூப்பாடு போடுகின்ற பலருக்கு பல லக்ஷம் இருக்கின்றன. இன்று ராஜா சர் செட்டியார் மீது ஏவி விடப்பட்ட ஆட்களே நாளைகூட 2 அணா அதிகமாகக் கொடுத்தால் உங்கள் வீட்டின் முன்புறம் நின்றுகொண்டு உங்களை பெண்டு பிள்ளைகளுடன் ஒழிய என்று கூப்பாடுபோடுவார்கள். நீங்கள் சாணி எடுத்துப்போடச் செய்தால் நாளை உங்கள் மீது மலம் எடுத்துப்போடச் செய்யச்செய்ய முடியும். இனி நான்கு தடவை இப்படி நடந்தால் உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுக்கு பந்தோபஸ்து கிடைக்கமாட்டாது; ஜாக்கிரதை. உங்களால் நாளை உழைத்து சாப்பிடமுடியாது. வேடிக்கையாய் இந்த காரியத்தில் இறங்கிவிட்டீர்கள். வயிற்று வளர்ப்புப் பத்திரிகையை பார்த்து ஏமாந்து போகாதீர்கள், வயிற்றுப்பிழைப்பு கூலிகளின் பிரசங்கத்தில் மயங்கி விடாதீர்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் நடந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன.

ராஜா சர் இல்லாதிருந்தால் உங்கள் சமூகம் என்ன கதி அடைந்திருக்கும்? உங்களுக்கு உள்ள பெருமை யாரால்? நீங்கள் என்போல் வெறும் ஆளாய்

திரிய தைரியங்கொண்டால் ராஜா சர் ஒழிக என்று கூவுங்கள். ராஜா சர்கள் ஒழிந்தால் உண்மையில் நான் அதிக சந்தோஷப்படுவேன். அவர்களை எப்படி ஒழிப்பது என்பதில் என் கவலையும் முயற்சியும் யோசனையும் இன்னமும் நீங்கவில்லை. ஆனால் நாகப்பசெட்டியார் உயருவதற்கு ராஜா சர் ஒழிக என்றால் இது கூலிக்கூப்பாடு என்பது விளங்கவில்லையா? ராஜா சர்களும், நாகப்பர்களும், குட்டி ராஜா சர்களும், குட்டி நாகப்பர்களும் எல்லாம் ஒழிந்தால்தானே பணக்காரர்கள் ஒழிய முடியும்? இந்த ஒரு பணக்காரர் ஒழிந்தால் மற்றொரு உஞ்சவிர்த்திகாரர் பணக்காரர் ஆகிவருகிறாரே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? தோழர் சத்தியமூர்த்தியாருக்கு ஏது இவ்வளவு பணம்? தோழர் குப்புசாமிக்கு ஏது இவ்வளவு பணம்? மற்றும் சில “பணக்காரர் ஒழிப்புக்காரர்”களுக்கு ஏது நெய்யும் பிரியாணியும் சாப்பாடும் என்பவைகளை யோசியுங்கள்.

பணக்காரர் ஒழிக, ராஜா சர்கள் ஒழிய என்கின்ற கொள்கை ஒருவேளை சோத்துக்கும் 4 ரூ. கூலிக்கும் விற்கப்பட்டு மற்றொரு பணக்காரன் ஜெயிக்க வேண்டுமென்று கூப்பாடு போடுவதானால் அந்தக் கூப்பாட்டுக்கு இடம் கொடுக்கலாமா என்று யோசித்துப்பாருங்கள். இரண்டு பணக்காரர் பணத்திமிரினாலோ அல்லது பணம் சம்பாதித்து பெருமை அடையவோ சண்டை போட்டுக்கொண்டால் இங்கு காந்திக்கும் கதருக்கும் காங்கிரசுக்கும் சமதர்மத்துக்கும் காலிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் என்ன வேலை என்று கேட்கின்றேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கேட்கின்றேன்.

காங்கிரசின் பேரால் பணக்காரரை ஏன் நிறுத்த வேண்டும்? அது தெரிந்தும் பணக்காரன் ஒழிய என்று ஏன் கூப்பாடு போடவேண்டும்?

ஜில்லா போர்டு வேலைக்கு யாரும் ஆசைப்படலாம். யாருக்கும் பாத்தியமுண்டு. யாருடைய எந்த கட்சியாருடைய தாய் தகப்பனாரோ, பெண்டு பிள்ளையோ பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பொருள் அல்ல. ஆற்றிலே ஜலம் போகிற மாதிரி எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. இதில் காங்கிரசுக் காரனுக்கு மாத்திரம் என்ன சொந்தம்? காந்திக்கு மாத்திரம் என்ன சொந்தம்? ஜஸ்டிஸ்காரனுக்கு ஏன் பாத்தியமில்லை? ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரன் வரிப்பணம் ஜில்லாபோர்டு பண்டில் இல்லையா? ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரன் சட்டமும் உழைப்பும் ஜில்லாபோர்டு ஸ்தாபன உற்பத்தியில் இல்லையா? ஜில்லா போர்டு சட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரன் மாத்திரம் செய்யக்கூடியதாகவோ நாகப்ப செட்டியார் மாத்திரம் செய்யக்கூடியதாகவோ என்ன காரியம் இருக்கிறது?

குறிப்பு: 12.12.1936 இல் பள்ளத்தூரிலும் கோட்டையூரிலும் நடைபெற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சி பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 20.12.1936

சமூக சீர்திருத்தமும் அரசியலும்

காங்கிரஸ் என்றால் என்ன?

தோழர்களே!

சமூக சீர்திருத்தமும் அரசியலும் இரண்டும் ஒன்றேயாகும். நமது நாட்டில் சமூக உயர்வால் ஒரு கூட்டம் மக்கள் பாடுபடாமல் வயிறு வளர்க்கத் தக்கபடி சமூகம் அமைக்கப்பட்டதாலும் அரசியலை அந்த சமூக உயர்வுக்காரர்களே கைவசப்படுத்திக்கொண்டதாலும் சமூக சீர்திருத்தத்தை அடியோடு விட்டுவிட்டு சமூக சீர்திருத்தத்துக்கு சம்பந்தப்படாத அரசியலைப் பற்றி பேசிக் காலம் கழித்து வருகிறார்கள். சமூக சீர்திருத்தமில்லாத அரசியல் சிலரின் சுயநலத்துக்குத்தான் பயன்படுமே தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படாது. இந்த நாடு சுமார் ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முந்தியே சமூக சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டியதாகும். அந்தப்படி செய்யப் பட்டிருக்குமானால் இன்று இந்தியா, உலகில் ஒரு நாகரீகமுள்ள மக்கள் அடங்கிய நாடாக ஆகி இருக்கும். இந்தியாவில் இன்று உள்ள கீழ் ஜாதி மேல் ஜாதி கொடுமை இருந்திருக்காது. அந்நிய ஆட்சியும் இந்தியாவுக்கு அரை நிமிஷம்கூட வேண்டி இருக்காது.

ஆனால் இன்று இந்தியா ஒரு காட்டுமிராண்டி நிலையில் இருக்கிறது. இங்கு கூடியுள்ள மக்கள் ஆளுக்கு ஒரு வேஷம் கொண்டு இருக்கிறார்கள்; ஆளுக்கு ஒரு ஜாதிப்பேரும் கொண்டு இருக்கிறார்கள். உடையில் பேதம், அணியில் பேதம், குறியில் பேதம், மதத்தில் பேதம், உண்பன தின்பன கிடையாது; கொடுப்பன கொள்வன கிடையாது. ஒவ்வொருவனும் அவனவன் பழமையைப் பேசி பெருமையடைகிறான். வீணாக சமயத்துக்கும் ஜாதிக்கும் சண்டை போடுகிறான். தன்னை அந்நியன் கீழ் ஜாதி என்று கூப்பிடுவதை சகித்துக்கொண்டு மற்றவனை கீழ் ஜாதி என்று கூப்பிடுவதில் திருப்தியும் பெருமையும் அடைகிறான். இதுதான் மூட மக்கள் என்பதற்கு அடையாளமாகும்.

தன்னை வேறு ஜாதியான் என்று பிரித்து காட்டுவதில் ஒவ்வொரு வனுக்கும் ஆசை இருக்கிறது. தேச ஒற்றுமையும். சமத்துவமும் விடுதலையும் பேசுகிறவன் கூட குடுமி ஒரு மாதிரி வைத்துக்கொள்ளுகிறான்; வேஷ்டி சேலை ஒரு மாதிரி கட்டிக்கொள்ளுகிறான்; பூணூல் ஒரு மாதிரி போட்டுக் கொள்ளுகிறான்; பொட்டு ஒருமாதிரி வைத்துக் கொள்ளுகிறான். இவர்களை எல்லாம் எந்தக்கணக்கில் சேர்த்துகிறீர்கள்?

இந்தக்கூட்டத்தார் இந்தியர்களுக்கு விடுதலையும் சுதந்திரமும் தேடிக் கொடுப்பார்கள் என்று அநேக முட்டாள்கள் நம்புகிறார்கள். அனேக மடையர்கள் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

ஜாதி என்பதற்கு ஆணும் பெண்ணும் தகுதி அற்ற ஜோடியாய் வாழ்கின்றனர். வாழ்க்கை லட்சியம் ஜாதி மதத்தைக் காப்பாற்றுவது என்றே கருதுகிறார்கள். இதுவரை இந்தியாவில் தோன்றிய பெரியார்கள் என்பவர்களில் அனேகர் ஜாதி மதத்தைக் காப்பாற்றுவதில் ஈடுபட்டார்களே ஒழிய மக்களை ஒன்றுபடுத்த முயற்சிக்கவில்லை. காந்தியாரை மகாத்மா என்கிறார்கள்; அவர் ஜாதியை ஒன்றாக்கச் சம்மதிக்கிறாரா? மதத்தை ஒன்றாக்க சம்மதிக்கிறாரா? அவருடைய எந்த திட்டத்திலாவது ஒன்றாக்கும் வாசனை இருக்கிறதா? இந்திய மக்களுக்கு தங்களையே பிரதிநிதிகள் தர்மகர்த்தாக்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் மக்களாவது ஜாதி மதப் பிரிவுக்கு ஏதாவது வகை செய்கிறார்களா?

நேற்று திருவாங்கூர் ராஜா கோவிலை திறந்து விட்டுவிட்டதற்கு ஆக காந்தியார் முதல் “உயர்ந்த” பார்ப்பனர் வரை பாராட்டினார்கள். அப்படி பாராட்டினவர்கள் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தில் என்ன செய்ய முயற்சித்தார்கள்?

அரசியலை உடைக்கிறோம், சீர்திருத்தத்தை உடைக்கிறோம், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை விரட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் ஜாதியை உடைக்கட்டுமே, மதத்தை அழிக்கட்டுமே, கோவில் கதவுகளை உடைக்கட்டுமே பார்க்கலாம். வாயாலாவது பேசட்டுமே பார்க்கலாம். இதற்கு வெள்ளைக் காரனுடைய தயவோ அரசியல் உதவியோ வேண்டியதில்லையே. அப்படி இருக்க அதை மூடி வைத்து விட்டு காந்தி முதல் ஒவ்வொருவரும் ஜாதி மத வேஷம் போட்டு மக்களைப் பிரித்து மேல் கீழ் ஆக்கி வைத்து விட்டு சுயராஜ்யம் பெறுகிறேன் என்பது புரட்டா நாணையமா என்று பாருங்கள். நமக்கு சர்க்காரால் என்ன தொல்லை இருக்கிறது? வரி வாங்குகிறான்; சம்பளம் கொடுக்கிறான்; தன்னுடைய வியாபாரத்தை நடத்திக் கொள்கிறான்; அதை தடுக்க நம்மால் ஆகவே ஆகாது. நாம் ஜாதிச் சண்டை போட்டுக்கொண்டு ஜாதிப் பிரிவை வைத்துக்கொண்டு என்ன காரியம் செய்யமுடியும்? வெள்ளைக்காரனிடம் துப்பாக்கி பிரங்கி இருக்கின்றன. நம்மிடம் ஜாதிச் சண்டை இருக்கிறது. வியாபாரமோ ராட்டின யந்திரம் வைத்து வெள்ளைக்காரன் வியாபாரத்தை நிறுத்தப் பார்க்கிறோம். இதெல்லாம் வீண் மைனாப் பிடிக்கும் வித்தையே ஒழிய யோக்கியமான பயனுள்ள காரியம் ஆகாது. ஜாதி ஒழிக்கப்பட்டு பறையன் பார்ப்பான் என்கின்ற பிரிவு அழிக்கப்பட்டால் ஒழிய இந்தியர்கள் மனிதர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள உரிமையற்றவர்களே என்பது என் கருத்து. பணக்காரர்களை ஒழித்து, ஏழை பணக்காரர்களை ஒன்று படுத்துகிறேன் என்று சில வீணர்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். மூடமக்கள் அதை நம்பி கூடவே கோவிந்தா

போடுகிறார்கள். ஒரு காசு பெறாத பார்ப்பான், பறையன் என்பதையும், நாயுடு, முதலி, தேவர், மறவர், நாடார் என்பதையும் ஒன்றுபடுத்த முடியாத தைரியமில்லாத, இஷ்டமில்லாத ஆட்கள் பணத்தை சொத்தை எப்படி ஒன்று படுத்தி சமத்துவப்படுத்த முடியும் என்பதை யோசித்துபாருங்கள்.

மனிதன் திருடுகிறான், பொய் பேசுகிறான், பாடுபடாமல் வயிறு வளர்க்கப்பார்க்கிறான். இவனை மக்கள் இகழ்வதில்லை; ஜாதியை விட்டு தள்ளுவதில்லை. ஆனால் ஜாதிவிட்டு ஜாதி சாப்பிட்டால், கல்யாணம் செய்தால் ஜாதியை விட்டு தள்ளிவிடப்படுகிறான். இந்த மக்களில் ஒழுக்கம், நாணயம் எப்படிப்பட்டது என்று பாருங்கள்.

ஆதலால் சமூக சீர்திருத்தத்தின் முக்கியம் நாம் உணருகிறவரை நமது மக்கள் சுதந்திரத்தின் முக்கியமோ சுயமரியாதையின் முக்கியமோ தெரியாதவர்கள் கவலையற்றவர்கள் என்று தான் அருத்தம்.

அரசியல்

நிற்க, அரசியலைப் பற்றி சிறிது பேசும்படி கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஊர்க்காரர்கள் பெரிதும் காங்கிரசுக்காரர்கள் என்று தெரிகிறது. அநேகம் பேர் கதர்கட்டி இருக்கிறார்கள். அதுவே ஒரு வைராக்கியத்தைக் காட்டக்கூடிய அறிகுறியாகிவிட்டது. அப்படிப்பட்டவர்கள் முன் அரசியலைப்பற்றி பேசுவது என்றால் எனக்கு பயம்தான். ஆனால் ஒன்று சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வதைக் கேட்டு ஆத்திரப்படக் கூடாது. முதல் முதல் இங்கு வந்திருக்கிறேன், பொறுமையாய்க் கேளுங்கள்; உங்கள் கேள்விகளை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். பதில் சொல்லி விட்டே இங்கிருந்து அசைகிறேன். முரட்டுத்தனம் செய்தால் நான் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். உங்கள் தேசாபிமானமும் காங்கிரசும் எப்படிப்பட்டது என்று அளந்து கொள்ளுகிறேன். உங்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு மாறுபட்டவன் பேசக்கூடக்கூடாது என்றால் உங்கள் சுதந்திரத்தின் யோக்கியதையும் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன். வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில் வெள்ளைக்காரனை கண்டிக்கும் இடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இந்தியர்கள் பெறப்போகும் ஆட்சியில் அதன் யோக்கியதையைப் பற்றிக் கூட பேசக்கூடாது என்றால் இந்தியர்கள் சுயராஜ்யத்தை விட ஆயிரம் பங்கு வெள்ளைக்காரரின் ஆட்சியே மேல் என்பது எனது அபிப்பிராயம். நான் செல்லுமிடங்களில் சுயராஜ்யக்காரர்கள் காங்கிரசுக்காரர்கள் - காந்தியாட்கள் இவர்களின் யோக்கியதையை உணர்ந்துதான் வருகிறேன்.

இந்தக் கூட்டத்தார் ஒழிவதே இந்தியாவுக்கு பூரண விடுதலை என்பது எனது அபிப்பிராயம். இந்த அபிப்பிராயம் எனக்கு பலப்பட்டு வரும்படியாகத்தான் காங்கிரசுக்காரர்களும் காந்தி சிஷ்யர்களும்

கதர்க்காரர்களும் நடந்து வருகிறார்கள். பள்ளத்தூரில் நன்றாகப் பார்த்தேன்; விருதுநகரில் பார்த்தேன். நான் வெறும் காலிகள் நடத்தையைப் பார்த்து சொல்லவில்லை.

ஜவஹர்லால், சத்தியமூர்த்தி முதலியவர்கள் நடத்தையையும் பேச்சையும் கொண்டே சொல்லுகிறேன்.

ஆகையால் நீங்கள் விஷயம் உணர வேண்டுமானால் பொறுமையாய் கேளுங்கள்; மனதில் ஞாபகமாய் இருத்துங்கள். உங்கள் தலைவர்கள் - வீரர்கள் வரும்போது அவைகளுக்கு சமாதானம் கேளுங்கள். மறுபடியும் நீங்கள் கூப்பிடுகிறபோது நான் வருகிறேன், நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறேன்; அதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறேன். இல்லாவிட்டால் உங்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன். காலித்தனத்தை மாத்திரம் அனுமதிக்கமாட்டேன்.

ஆகவே, தோழர்களே! காங்கிரஸ் என்றால் என்ன? அரசியல் என்றால் என்ன? சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன? பொருள் தெரியாமல் வைத்து மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். காங்கிரஸ் என்றால் கூட்டம் என்று பெயர். இது உத்தியோகம் பெறுவதற்கு ஆக சுமார் 50 வருஷத்துக்கு முன்பு படித்தவர்கள் ஏற்படுத்தினது. படித்தவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் உத்தியோகம் பெறவும் அதற்குப் பதிலாக பாமர மக்களுக்கு இவர்கள் ராஜ பக்தி கற்றுக்கொடுத்து ராஜ விஸ்வாசம் உண்டாக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். அதுவும் வெள்ளைக்காரன் சொல்லிக்கொடுத்த உபாயமாகும்.

ஏனெனில் வெள்ளைக்காரன் 50, 60 வருஷங்களுக்கு முன் உத்தியோகங்களை படிப்பு காரணமில்லாமல் பெரிய குடும்பம் பெரிய வம்சம் என்று பொறுக்கி எடுத்து கொடுத்து வந்தான். சம்பளமும் அதிகாரமும் இருந்ததால் சில மேல் ஜாதிக்காரர்கள் படித்தவர்கள் ஆசைப்பட்டு போட்டி போட்டார்கள். அதற்கு ஆக ஒரு வெள்ளைக்கார ஜி.சி.எஸ். உத்தியோகஸ்தர் இந்த தோது சொல்லிக்கொடுத்தார்.

அதாவது “இந்தியர்கள் அரசியலில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டியது, இந்தியாவும் பிரிட்டிஷும் என்றென்றும் இணைபிரியாமல் இரண்டறக் கலந்துகொள்ள வேண்டியது”. இதுதான் காங்கிரஸின் கொள்கை. இதற்கு இணங்க காங்கிரஸ் ராஜ விஸ்வாச தீர்மானத்தை செய்து அதை பள்ளிக்கூடம், கோவில், சடங்கு ஆகியவைகளில் கலக்கி மக்களுக்கு கற்பித்து வந்தது. அவற்றில் ஒன்றுதான் அரசன் விஷ்ணு அம்சம் என்று வேதத்தில் இருப்பதாக பார்ப்பனர்கள் போதித்து வந்ததாகும். அதன்படியே ராஜ விஸ்வாசம் பெருகினதோடு உத்தியோகமும் சம்பளமும் பெருகி அதற்கு ஏற்றபடி வரியும் பெருகி வந்தது. இதைக்கண்டு முஸ்லீம்கள் ஆசைப்பட்டு முஸ்லீம் சங்கமேற்படுத்தி தங்கள் ஜனத்தொகைக்கு தக்க விகிதாச்சாரம் பெற்று விட்டார்கள்; கிறிஸ்துவர்களும் அதுபோலவே

பெற்று விட்டார்கள். இந்துக்கள் பங்கை பார்ப்பனர்களே அடைந்து வந்தார்கள். காங்கிரசில் பாடுபட்ட நாயர், தியாகராயர் முதலியவர்கள் பலதடவை பார்ப்பனர்களால் தோல்வியுற்ற பிறகு முஸ்லீம்களைப்போல் பார்ப்பனரல்லாதார் சங்கம் ஏற்படுத்தி தங்கள் விகிதாச்சாரம் பங்குகேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் பார்ப்பனர்களின் ஏகபோக உரிமை குறைவாயிற்று. அதைக் காப்பாற்றவே பார்ப்பனரல்லாதாரில் காந்தியை பிடித்து மகாத்மாவாக்கி அவர் பெயரைப் பிரபலப்படுத்தி நம்மை ஏமாற்றுகிறார்கள். நமக்கு கஷ்டம் வரும்படியான கொள்கைகளை வாயளவில் ஏட்டளவில் காங்கிரசில் போட்டுக்கொண்டு நமது வாலிபர்களையும் சில கூலிகளையும் பிடித்து நம்மைத் தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள். இதுதான் அரசியல். உங்களுக்கு அரசியல் எ.பி.சி.டி. தான் சொன்னேன். இது சரியா தப்பா என்பதை தெரிந்துகொள்ளுங்கள். பிறகு இன்னமும் பாக்கி சொல்லுகிறேன்.

சுயராஜ்யம் என்பதில் ஒன்றும் இல்லை. வெறும் வார்த்தைதான். சுயராஜ்யம் இதுவரை ஒரு தேசத்திலும் பட்டினியையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் ஒழிக்கவில்லை. நான் பந்தயம் கூறுகிறேன். ஜவஹர்லால் பார்ப்பனர் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். எந்த ஊரிலாவது சுயராஜ்யம் பட்டினியை நீக்கி இருந்தால் நான் எல்லோருக்கும் முன்பாக சுயராஜ்யத்தில் கையெழுத்து போடுகிறேன்.

அது வெற்று வேட்டு. ஏமாந்து விடாதீர்கள். வெள்ளைக்காரனை விரட்டி விடுவது சுயராஜ்யமானால் கதரால் காந்தியால் வந்தே மாதர கூப்பாட்டால் முடியுமா? பட்டாளத்துக்கும் குண்டுக்கும் பதில் சொல்ல முடியுமா? நாம் ஒருவரை ஒருவர் நம்புகிறோமா? காங்கிரசில் உள்ள ஜாதிச் சண்டை உங்களுக்குத் தெரியாதா? நம்மை சரிசமமாய் கருதாதவனுடன் நான் கலந்து வேலை செய்ய முடியுமா? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஸ்தல ஸ்தாபனம்

ஸ்தல ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி கேட்கிறீர்கள். இது மற்றொரு பித்தலாட்டம். நமக்கு அதில் உள்ள சுதந்திரம்,

1. மக்கள் 1000, 10000 செலவு செய்து பதவிபெற வேண்டியது, பிறகு அந்தப்பணத்தை வட்டியுடன் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டியது.
2. பெருமை அடைய வேண்டியது.
3. கண்டவர்கள் பொறுக்கித் தின்ன விட்டு வேடிக்கை பார்க்க வேண்டியது. இதுதான் என் அனுபவம்.

இன்றைய ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சர்க்காரால் நிர்வகிக்கப்பட்டால் அரை வரிசை செலவு மீதியாகும். அதற்கு நான் ஜவாப்தாரி, நான் அங்கம் வகிக்கும் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியில் கவுன்சிலர்கள் கண்ணியமுள்ளவர்கள்.

அதிலேயே 100 க்கு 50 ரூ. பாழாகின்றது. கவலை இல்லை; பொறுப்பு இல்லை. சிங்கங்களும், புலிகளும், நரிகளும், நாய்களும் தின்கின்றன. மற்றதை சொல்லுவானேன்?

இதை தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும், சத்தியமூர்த்தியாரும் ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள்.

உடனே கலைக்க வேண்டியது ஜில்லா போர்டுகள் என்று பம்பாயில் சத்தியமூர்த்தியார் பேசினார். நான் 20 வருஷமாக பேசிவருகிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபனம் மக்களுக்குள் கட்சி, பேராசை, ஒழுக்க ஈனம் முதலிய கெட்ட குணங்களை கற்பிக்கிறது. ஆனால் இன்று ஜனங்களுக்கு அதில் மோகம் இருக்கிறது. பணம் சம்பாதிக்கலாம், பதவி பெறலாம், அதிகாரம் செய்யலாம், கவுரவம் அடையலாம். இன்னும் பலவும் உண்டு. இதை யார்தான் வேண்டாம் என்பார்கள்?

ஆகவே தோழர்களே மறுமுறை வரும்போது இன்னும் விளக்கமாகப் பேசுகிறேன்.

குறிப்பு: 14.12.1936 ஆம் நாள் கமுகுமலை குருவிசுவாமிநாதரால் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - 20.12.1936

காங்கிரஸ் சுயராஜ்யம்

காலித்தனத்தில் முடிந்தது

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய அரசியலில் தங்கள் கொள்கைகளை யெல்லாம் கைவிட்டு விட்டார்கள், பஹிஷ்காரங்களை வாக்குறுதிகளை பிரமாணங்களை எல்லாம் காற்றில் பறக்கவிட்டார்கள். புது புது - புரியாத கொள்கைகளையெல்லாம் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். பாமர மக்களை ஏமாற்ற விஞ்ஞான சாஸ்திர முறைப்படி எத்தனையோ தந்திரங்கள் செய்து பார்த்தார்கள். பழங்கால ராம ராஜ்யம் முதல் தற்கால நாகரீக பொது உடமை ராஜ்யம் என்பதுவரை பேசித் தீர்த்தார்கள். வருணாச்சிரமத்தை ஆதரிப்பது - புனருத்தாரணம் செய்வது என்பது முதல் சகல சமூக சீர்திருத்தம் ஆச்சார சீர்திருத்தம் எல்லாம் பேசினார்கள். கதர் என்றும் அரிசன சேவை என்றும், கிராமப் புனருத்தாரணம் என்றும் எவ்வளவோ கிளை இயக்கங்கள் கண்டு அவைகள் மூலம் பணம் பறித்தார்கள். சட்டத்தை மீறுவது, அரசாங்கத்தை ஒழிப்பது, அந்நியர்களை விரட்டி அடிக்கும் சுயராஜ்யம் சம்பாதிப்பது என்று சொல்லி கும்பல் கும்பலாக ஜயிலுக்கு ஆட்களை அனுப்பினார்கள்.

கட்சியாக சட்டம் மீறுவதில்லை, உத்திரவுகளை அலட்சியம் செய்வதில்லை என்று சர்க்காருக்கு எழுதிக்கொடுத்தார்கள். இவைகள் ஒன்றும் பலியாமல் போகவே ராஜவிஸ்வாச பிரமாணமும் சட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக சத்தியமும் செய்து சட்டசபைகளுக்குள்ளும் நுழைந்து பார்த்தார்கள். அவர்களால் ஆனதெல்லாம் செய்தார்கள். உலகத்தில் மற்ற நாடுகளில் நடந்த - நடக்கும் முறைகளையும் கடன் வாங்கி காப்பி அடித்துப் பார்த்தார்கள். என்னசெய்தும் “எண்ணெய்ச் செலவே ஒழிய பிள்ளை பிழைக்கப் போவதில்லை” என்கின்ற பழமொழிப்படி இந்தப் பதினாறு வருஷ காலமாய் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாமல் ஒரு பயனும் ஏற்படாமல் போனதால் இப்போது கடைசியாக காலித்தனத்தை இறுதி ஆயுதமாகக் கையாண்டு பார்த்து விடுவது என்கின்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். இத்தனை பித்தலாட்டங்களை வெளிப்படுத்தி அடக்கிய சர்க்காருக்கு அதுவும் “அஹிம்சை”யையும் “சத்தியாக்கிரகத்தை”யும் அடக்கி மன்னிப்பு வாங்கிய சர்க்காருக்கு காலித்தனத்தை அடக்க முடியாது என்று யாருமே நினைக்கமாட்டார்கள். ஆனால் கலவரங்கள் ஏற்படுவதால் தங்கள் தோல்வி மறக்கப்பட்டு விடும் என்று கருதியோ அல்லது தாங்கள்

சீக்கிரத்தில் முதுகு காட்டி ஓடப்போவதற்கு இப்போதே ஒரு சாக்கு தேடி வைத்துக்கொண்டால் தங்கள் மானம் தங்குவதற்கு சௌகரியம் ஏற்படும் என்று கருதியோ காங்கிரஸ்காரர்கள் பொது ஜனங்களிடை இருந்து வசூலித்த பணத்தையும் பெரிதும் காலிகளுக்கே கொடுத்து காலித்தனத்தை வளர்த்து இன்று அதையே சுயராஜ்யமாகச் செய்து வருகிறார்கள்.

சமீபத்தில் விருதுநகரிலும், செட்டிநாட்டிலும் நடந்த காலித்தனங்கள் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் மூலமே உணர்ந்திருக்கலாம். போலீஸ்காரர்கள் சாதாரண தன்மையில் நிலைமையை சமாளிக்க தங்களால் கூடுமான முயற்சியெல்லாம் செய்துபார்த்தார்கள். சில்லறை விஷமக்காரர்களையும் சில காலிகளையும் மாத்திரம் அதட்டி பார்த்தார்கள். பயனில்லாமல் போகவே சிலரை போலீஸ் காவலில் வைத்துப்பார்த்தார்கள். அதுவும் பயனில்லாமல் போயிற்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கு சட்டம் கேட்கவும் காலிகளுக்கு போதையேற்றி உசுப்படுத்தி விடவுமான காரியம் செய்ததால் அவர்களுக்கு பயம் விட்டு போலீசாரையே கண்டபடி பேசவும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் நூற்றுக்கணக்கான பேர் நின்று கூப்பாடு போடவும் போலீசு சூப்பிரண்டு முதலிய அதிகாரிகளை நேரிலேயே அலட்சியமாய் கேலி பரிகாசமாய் பேசவுமான நிலைமையும் ஏற்படும்படி செய்து விட்டார்கள். இவ்வளவு அக்கிரமங்களையும் போலீசார் பொறுமையோடு பொறுத்து இருந்ததுடன் செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்களும் போலீசாரையும் மற்றும் தனது வகையாரையும் கெஞ்சிக்கெஞ்சி பலாக்காரம் சிறிதும் உபயோகப்படுத்தாமலேயே நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும் வந்திருக்கிறார் என்றாலும் கட்சியாக ரிசர்வ் போலீசு பட்டாளம் தருவிக்காமலும் தடி அடிப் பிரயோகம் செய்து காட்டாமலும் நிலைமையை சமாளிக்க முடியாமலே காங்கிரசு தலைவர்கள் என்பவர்கள் செய்து விட்டார்கள்.

சிறு பையன்களையும் அநாதி பிள்ளைகளையும் வீடுகளில் பெற்றோர் வார்த்தைக்கு அடங்காமல் 10 ரூபாய் வாங்கி 100 ரூபாய்க்கு நோட்டு எழுதிக் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு குடி கூத்தியில் வாழ்க்கையை நிர்ணயித்துக் கொண்டு திரிகின்றவர்கள் வரை கதர் வேஷ்டி, கதர் குல்லாய், கொடி ஆகியவைகளுடன் கூட்டம் கூட்டமாக தெருவில் நடந்துகொண்டு அதுவும் செட்டிநாட்டு ராஜா வீட்டுக்கு முன்புறம் நிற்குகொண்டு ராஜா சர் ஒழிக, பணக்காரர் ஒழிக, சர்க்கார் அடிமை ஒழிக, ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஒழிக என்கின்ற நாமாவளியை சொல்லிக்கொண்டு கூப்பாடு போடுவதுமான காட்சி கண்கொண்டு பார்க்க முடியாததாகவே இருந்தது. மற்றும் கூட்டங்களில் பேசும்போதும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி முதல் ஒவ்வொரு காங்கிரசுக்காரரும் காலிகளுக்கு உற்சாகம் உண்டாக்கும் விதமாகவே பேசுவதும் எதிர்க் கூட்டங்களின் பக்கத்தில் கூட்டம்போட்டு கூச்சல் போடுவதும் கூட்டத்தில் இருக்கும் ஆட்களை ஒவ்வொருவராக ஆள்விட்டு இழுத்துக்கொண்டு

போவதும் கூட்டத்துக்கு ஆட்கள் வராமல் தூரத்தில் நின்று கொண்டு வருகிறவர்களை தடுத்து திருப்பி அனுப்புவதும் சாணி உருண்டைகளை வீசுவதும் கற்களையும் சேறுகளையும் வீசுவதுமாக துணிந்து இன்னது செய்வது என்று அறியாதவர்களாகி கண்டபடி ஆடித் தீர்த்துவிட்டார்கள்.

பள்ளத்தூர் சர்க்கிளில் அபேட்சகர்கள் இருவரும் பணக்காரர்களே ஒழிய ஒருவர் மாத்திரம் பணக்காரர் மற்றவர் ஏழை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒருவருக்கு அதாவது ராஜா சர் மாப்பிள்ளை தோழர் சி.வி.சி.டி. வெங்கிடாசலம் செட்டியார் சொத்துக்கு பெரிதும் விட்டவர் என்று சொல்லிவிட முடியாத நிலையில் தான் எதிர் அபேட்சகர் தோழர் நாகப்ப செட்டியார் நிலையையும் சொல்லலாம். அவருக்கு பிரசாரக்களாக தோழர்கள் ஜீவானந்தம், நீலாவதி அம்மையார் - ராமசுப்பிரமணியம், ராய சொக்கலிங்கம் முதலிய “பணக்காரர்களின் விரோதிகள்” என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்கள் கூட அங்கு வந்து ஆசை தீர பணக்காரர்களை வைவது என்னும் பேரால் ராஜா சர் அவர்களை வைதுவிட்டு போயிருக்கிறார்கள் என்றால் மற்றவர்கள் தோழர் திருவண்ணாமலை அண்ணாமலை கம்பெனியார் எவ்வளவு பேசி இருப்பார்கள் என்பதை நாம் விவரிக்க வேண்டியதில்லை. இன்னும் சரியான விபரங்களை “மெயில்” பத்திரிகையிலும் “இந்து” “தினமணி” பத்திரிகையிலும் பார்க்கலாம்.

12-ந் தேதி இரவு பள்ளத்தூர் கூட்டத்தில் தோழர் ஈ.வெ.ராமசாமி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சாணி உருண்டைகள் மார்க்கு நேராகவே வந்து விழுந்து சால்வையில் மொத்தையாய் ஒட்டிக்கொண்டன. அவற்றை யெடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது தோளிலும் வயிற்றிலும் இடுப்பிலும் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் வந்து கல்லுகள் விழுந்தன. ஒரு பெண்ணின் காதில் ஒரு கல் விழுந்தது. தோழர் எஸ். ரங்கநாதன் அவர்கள் தலையில் பொறிக்கு பக்கமாக ஒரு கல் விழுந்து உடனே புடைத்து விட்டது. ஒரு சிறு பையன் தலையில் ஒரு கல் விழுந்து ரத்தம் வடிந்தது, அவன் கூவென்று கத்தினான். இவ்வளவு அனுபவித்துக்கொண்டு கலங்காமல் தோழர் ஈ.வெ. ராமசாமி பேசிக்கொண்டும் மற்ற ஆள்களை சமாதானப் படுத்திக்கொண்டும் இருக்கும்போது கற்கள் மழைபோல் பொழிய ஆரம்பித்து விட்டன. உடனே கூட்டத்தை முடிக்கும்படி தோழர் ராமசாமியை ராஜா சர் ஆட்கள் கட்டாயப் படுத்தியதோடல்லாமல் இழுத்துப்போய் மோட்டார்காரில் உட்கார வைத்து ஒட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இதில் உள்ள ஒரு முக்கிய விசேஷம் என்னவென்றால் நான்கே போலீஸ்காரர்கள் தான் அங்கு இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் மீது கல் விழுகாமல் பார்த்துக்கொள்வதில் அதிக கவனமாய் இருந்ததுதான். பிறகு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து போலீஸ்காரரும் டிப்டி சூப்பரண்டும் வந்து நேரில் கற்கள் விழுவதை பார்த்தபிறகே கூட்டத்தை தடிகொண்டு கலைக்க உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

இதையறிந்த ராஜா சர் செட்டியார் மறுநாள் கூட்டம் போட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டாராம். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டமும் ஊர்வலமும் வசவு பஜனையும் வழக்கம் போல் நடந்திருக்கின்றன. 13-ந் தேதி தந்தி கொடுத்து மதுரையில் இருந்து ரிசர்வ் போலீசுகாரர்கள் 40, 50 பேர்கள் தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ராஜா சர் செட்டியார் வசமும் அது சமயம் சுமார் 100 பேர்கள் வரை இருந்தும் கண்டிப்பான உத்திரவின் பயனாய் அவர்களால் ஒரு பயனும் ஏற்பட முடியாமல் போய்விட்டது. 14-ந் தேதி தேர்தலில் ஓட்டுகள் ஒழுங்காக பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்த பிறகே ஓட்டர்கள் தாராளமாய் வெளியில் வரவும் இஷ்டப்படி ஓட்டுப் போடவும் முடிந்ததே ஒழிய மற்றபடி பந்தோபஸ்து இல்லையானால் ஓட்டிங் இடத்திலும் சில கொலைகள் நடத்திருக்கக்கூடும்.

இம்மாதிரி ஆன நிலையில் ஜனநாயகம், சுயராஜ்யம், பணக்காரர் ஒழிப்பு என்கின்ற காரியத்துக்கு ஏதாவது இடம் உண்டா என்று யோசித்து பார்க்க விரும்புகிறோம். இந்த ராமநாதபுரம் ஜில்லா தேர்தலில் இந்த சென்ற 15 நாளில் இருகட்சிக்கும் எல்லாம் சேர்ந்து (200000) இரண்டு லக்ஷ ரூபாய் செலவாகி இருக்கலாம். யாரோ வீம்பு பேசி இரண்டு செட்டியாருக்கும் மாட்டி விட்டுவிட்டார்கள். செலவுகள் தாராளமாய் செய்யப்பட்டன. காலித்தனங்கள் தாராளமாய் நடத்தப்பட்டன. கடசியாக ஏதோ ஒரு கட்சி ஜெயித்தது. அவ்வளவுதானே ஒழிய, இதில் காந்தியோ காங்கிரசோ கொள்கையோ ஜெயித்தது என்றோ, இனியும் எப்போதாவது ஜெயிக்க முடியும் என்றோ சொல்ல முடியுமா என்பதை யோசித்துப்பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

வைது கூப்பாடு போட்டவர்களில் 100 க்கு 70 பேர் ராஜா சர் மாப்பிள்ளை ஜெயித்தார் என்ற உடன் அவர் வீட்டிற்கு உடனே வந்து வெற்றிலை பாக்கு சந்தனம் வாங்கிக்கொண்டு சேஷம் சமாச்சாரம் விசாரித்து “காங்கிரசு என்றால் என்ன காலித்தனம் தானே” என்று சொல்லுபவர்களும் நாமினேஷன் சிபார்சுக்கு பல்லைக் கெஞ்சினவர்களும் மாகத்தான் இருந்தார்களே ஒழிய மானத்தையோ கொள்கையை யோ கவனித்தவர்கள் ஒருவரைக்கூட கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

ஆகவே இந்த முறையை இனியும் விட்டுக் கொண்டே இருந்தோமானால் நாட்டுக்கோ, பட்டினி கஷ்டம் ஒழியவோ, பணக்காரன் ஒழியவோ, சுயராஜ்யம் பெறவோ பொது உடமை ஏற்படவோ முடியுமா என்பதை வாசகர்களையே யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 20.12.1936

பட்டேல் சுற்றுப்பிரயாணமும் பணம் வசூலும்

தோழர் பட்டேல் பணம் வசூலித்துப் பார்ப்பனர்களின் தேர்தல் சிலவுக்காக ஒப்படைத்து விட்டுப் போகவே தமிழ்நாட்டுக்கு அழைத்து வரப்பட்டார். அதனாலேயே அவருக்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும், மக்கள் உஷாராய் இருக்க வேண்டும் என்றும் எழுதினோம். ஆனால் அவரை பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தவில்லை. அப்படியிருந்தும் பல இடங்களில் பகிஷ்கரித்ததாகவும், கருப்புக்கொடி பிடித்துத் தங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டிக்கொண்டதாகவும் தோழர் பட்டேல் அவர்களே பேசியிருப்பதாகப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம்.

என்றாலும் அதைப்பற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை. ஆனால் அவர் நடந்து கொண்ட மாதிரியையும், பேசிய மாதிரியையும் கவனித்தால் தோழர் பட்டேல் பகிஷ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டியவரேயாவார் என்பது நன்றாய் விளங்கும்.

அது ஒருபுறமிருக்க தென்னாட்டு மக்கள் பணம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இந்தத்தடவை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் மாத்திரம் சுமார் ரூ.50000 போல் வசூலாகி இருப்பதாகவும், மற்ற எல்லா இடங்களிலும் 6, 7 ஆயிரத்துக்குள்ளாகவேதான் வசூலாகி இருப்பதாகவும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் மூலமே தெரிய வருகின்றது.

அதுவும் சென்னையில் குஜராத்திக்காரர்களும், பார்ப்பனர்களும் தான் மொத்தமாய் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மற்ற ஊர்களிலும் நாம் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொன்னதற்காக நம்மிடம் பொறாமை உள்ளவர்கள் நமது பேச்சு வெற்றி ஆகிவிட்டால் நமக்கு யோக்கியதை வந்து விடுமே என்கின்ற “அபிமான”த்தின் மீது ஏதோ காலும், அரையும், ஒன்றுமாகச் சேர்த்து 10, 18, 20, 40 என்கிற முறையிலேயே பெரிதும் பண முடிப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

மற்றபடி இந்தத் தடவை அவர்களுக்குப் பொதுமக்கள் நல்ல புத்தி கற்பித்ததற்கு மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தப் பணங்கள் எதற்காக செலவழிக்கப் போகின்றன என்பதைப் பற்றி நாம் எழுத வேண்டியதில்லை. பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்காகப் பார்ப்பன அபேஷைகர்களுக்குத்தான் பெரிதும் செலவிடப்போகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆகவே மோட்சத்துக்காக என்று நம்மிடம் பார்ப்பனர்கள் வசூலிப்பது போலவே சுயராஜ்யத்துக்காக என்றும், பணம் பறிப்பதில் தீர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். நம்முடைய முட்டாள்தனம்தான் இன்னமும் மாறாமல் இருந்து வருகிறது.

இனியாவது பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் அறிவு பெற்றுப் பார்ப்பன சூழ்ச்சி வெற்றிபெறாமல் போகிறபடி செய்வார்களாக.

குடி அரசு - கட்டுரை - 27.12.1936

சட்டசபை வேட்டை

சென்னை சட்டசபையாகிய லெஜிஸ்லேட்டிவ் அசம்பிளி தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் மடிகட்டி நிற்கிறது. ஜஸ்டிஸ்கட்சியும் மடிகட்டி நிற்கிறது. மற்றும் பல கட்சிகளும் சில தனிப்பட்ட நபர்களும் மடிகட்டி நிற்கின்றார்கள். எல்லோருக்கும் ஆசைப்பட உரிமையுண்டு. எல்லோரும் அதன் பயனை அனுபவிக்கவும் உரிமையுடையவர்களே ஆவார்கள். ஏனென்றால் சட்ட சபையில் செய்யும் வேலை எதுவானாலும் இந்நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் பற்றியதாகும். அதற்கு ஏற்படும் செலவு அவ்வளவும் இந்நாட்டு மக்களின் உழைப்பால் சம்பாதிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட வரிப்பணத்தைப் பொருத்ததேயாகும். ஆதலால் செல்வவான், ஏழை, படித்தவன், படிக்காதவன், மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதி என்கின்றதான எவ்வித பிரிவு தடையும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சம்மந்தப்பட்டதும் உரிமையுடையதுமேயாகும். ஆனால் ஒரு கூட்டத்தாரோ, ஒரு ஜாதியாரோ, ஒரு கட்சியாரோ, தங்களுக்குத்தான் உரிமையுண்டென்றும், தாங்கள் தான் தகுதி உடையவர்கள் என்றும் சொல்லி தனி பாத்தியம் கொண்டாடுவதும் மற்ற ஒரு கூட்டத்தாரை உரிமையற்றவர்கள் என்றும், தகுதியற்றவர்கள் என்றும் சொல்லி வைவதும், தடுப்பதுமான காரியத்தை யார் செய்தாலும் அதை ஆக்ஷேபிக்காமலோ அம்முயற்சியை ஒழிக்காமலோ இருக்க முடியவில்லை.

இதையேன் சொல்லுகின்றோமென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு கூட்டத்தார் இப்போது இந்த சட்டசபை தேர்தலில் தாங்கள் தான் நிற்க உரிமையுடையவர்கள் என்றும், தாங்கள் தான் மெம்பர்களாகத் தகுதி உடையவர்கள் என்றும் மற்றவர்கள் தகுதி அற்றவர்கள் என்றும் சொல்லி பிரசாரம் செய்து வருவதால் அதை ஆக்ஷேபித்து மறுக்க வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆகவே இதைப்பற்றி எழுதுகிறோம்.

சட்டசபைக்குப் போகிறவர்கள் யாராய் இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கு சென்று தாங்கள் செய்யப்போகும் வேலை என்ன என்பதையும், சட்ட சபையைப் பற்றினவரை தங்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதையும் நாணயமாகவும், யோக்கியமாகவும் ஓட்டர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள். சட்ட சபைக்குச் செல்லுபவர்களின் வேலையையும், கொள்கையையும் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டே ஓட்டர்களும் ஓட்டு செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

இந்த இரண்டு குணமும் இல்லாத அபேட்சகர்களும், ஓட்டர்களும் இருப்பார்களானால் அவர்கள் அரசியலைப் பொருத்தவரையில் பூமிக்குப் பாரமான மாம்சபிண்டங்கள் என்று சொல்ல வேண்டியவர்களே யாவார்கள். இன்று சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்களே சட்டசபைக்குப் போக உரிமையுடையவர்கள் என்றும், தங்களைத்தவிர வேறு யாருக்கும் ஓட்டர்கள் ஓட்டு செய்யக்கூடாதென்றும் சொல்லுவதோடு தாங்கள் சட்டசபைக்குச் செல்வதானது தங்களைத் தவிர உள்ள மற்ற கட்சியை அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்காகவும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் சட்டசபைக்குப்போகாமல் தடுப்பதற்காகவும் சட்டசபைக்குப் போகிறோம் என்கின்றார்கள். மற்றபடி தங்களுக்கு வேறு எவ்வித கொள்கையோ, தகுதியோ இருப்பதாக அவர்கள் இதுவரை சொல்லவே இல்லை. சிற சில சமயங்களில் சட்டசபையில் போய் என்னசெய்வது என்பதை இனிமேல் அதாவது தேர்தல் முடிந்த பிறகு தீர்மானிக்கப்போவதாய் சொல்லுகிறார்கள். சிறசில சமயங்களில் சட்ட சபைக்குப் போய் சுயராஜ்யம் பெரும் நாளைத் துரிதப்படுத்தப் போவதாய் சொல்லுகிறார்கள். சிறசில சமயங்களில் சட்ட சபையில் சுயராஜ்யம் பெற முடியாது என்றும், சட்டசபைக்கு ஆதாரமான புதிய சீர்திருத்தத்தை உடைத்து சர்க்காரை திக்குமுக்கலாடச் செய்யப்போகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இவ்வளவோடு மாத்திரமல்லாமல் சட்டசபைத் தேர்தல் முடிந்து அங்கத்தினர்களான பிறகு அரசியலை நடத்தும் பொறுப்புகளை வகிக்கும் படியான மந்திரி பதவிகளை வகிக்கும் விஷயத்திலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வித அபிப்பிராயமும் சொல்லாமல் மந்திரிபதவியை ஏற்றாலும் ஏற்போம். மறுத்தாலும் மறுப்போம். ஏற்றபிறகு அரசியல் சட்டப்படி நடந்தாலும் நடப்போம். அல்லது எதிர்த்து அரசியல் சட்டத்தை உடைத்தாலும் உடைப்போம் என்று ஒரு பொறுப்பும், ஒரு ஜவாப்தாரித்தனமும் இல்லாதவர்களாகவே பேசுகிறார்கள்.

சட்டசபைக்குப் போவது என்பதும் அங்கு மந்திரி பதவி ஏற்று அதை உடைப்பது என்பதும் விளையாட்டுக் காரியமல்ல என்பதும் லேசில் செய்யக் கூடிய காரியம் அல்ல என்பதும் நாம் விவரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. சட்டசபை தேர்தல் என்பதில் ஒவ்வொரு தனி நபர் தேர்தல் ஒன்றுக்கு சராசரி 10 ஆயிரம் ரூபாயுக்கு குறையாமல் செலவு செய்து பெறவேண்டிய ஸ்தானமாகும். இதுபோலவே அரசியல் மந்திரிபதவி சபை என்பதும் மாகாணம் ஒன்றுக்கு சராசரி மீ 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு லக்ஷ ரூபாய் என்பதான செலவைக் கொண்டது என்பதும் யாரும் அறியாததல்ல.

சட்டசபை கூட்டங்கள் நடக்கும் காலத்தின் பணச் செலவும் நாள் ஒன்றுக்கு மாகாணம் ஒன்றுக்கு 4000, 5000 ரூபாய் வீதம் செலவாகக்கூடிய காரியமே தவிர வேறல்ல. இன்னும் மற்ற செலவுகள் எவ்வளவோ உண்டு.

இவ்வளவு பணச் செலவும் நடத்தி இப்படி பொருப்பில்லாமல் பேசுவார்களை மெம்பர்களாகக் கொண்ட நமதுநாடு எப்படிப்பட்ட நாடு என்று பார்ப்போமானால் நாள் ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு சராசரி வருமானம் 0-1-6 ஒன்றரை அணாவோ, 0-2-0 இரண்டு அணாவோ கிடைப்பதுகூட கஷ்டமான காரியம் என்று சொல்லும்படியானதும், விவசாயிகளாய் இருப்பவர்கள் தங்கள் விவசாய விளைபொருள்களின் பயனைக்கொண்டு சர்க்கார் வரி கட்டுவதே கஷ்டமாய் இருக்கிறதே என்று கூக்குரலிடும் படியானதுமான நாடு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எனவே இப்படிப்பட்ட பணச் செலவும், கஷ்டமும் உள்ள சட்டசபை மெம்பர் ஸ்தானங்களையும் அரசியல் பதவிகளையும் இம்மாதிரி அதாவது “அங்குபோய் என்ன செய்வோம் என்பது எங்களுக்கே தெரியாது, அதற்காக இப்போது எங்களிடத்தில் ஒரு திட்டமும் இல்லை, உடைப்போமோ, நடத்துவோமோ இப்போது சொல்லமுடியாது, கூனோ, குருடோ, மொண்டியோ, முடமோ, மிருகமோ, பிண்டமோ யாரை நாங்கள் நிறுத்தினாலும் நீங்கள் ஓட்டுப்போட வேண்டும்” என்று பொருப்பில்லாமல், கவலையில்லாமல் பேசுகிறவர்கள் அந்த ஸ்தானங்களை அடைய மக்கள் ஓட்டு செய்வது என்றால் இதை யார்தான் புத்திசாலித்தனமான காரியம் என்றோ, யோக்கியபொருப்பை உணர்ந்த காரியம் என்றோ சொல்லக்கூடும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறோம்.

தவிரவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்ற கட்சியாரை அதாவது ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்காவது ஏதாவது சரியான காரணம் சொல்லுகிறார்களா என்று பார்த்தால் அதுவும் பொறாமைமையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது “ஜஸ்டிஸ்கட்சி சர்க்காரை ஆதரிக்கிறது, சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்துகிறது, வகுப்புவாதம் பேசுகிறது” என்கின்ற மூன்று “குறை”களை கூறுகிறார்கள். இவற்றை குறையென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்பதை முதலில் யோசிக்கவேண்டும்.

இந்த நாட்டில் இன்று சர்க்காரை ஆதரிக்காமலோ, சர்க்காருடன் ஒத்துப் போகாமலோ ஒரு காரியமும் நம்மால் செய்யமுடியவில்லை. சர்க்கார் என்றால் நமது வரிப்பணம், பட்டாளம், பீரங்கி, துப்பாக்கி, போலீசு, ஜெயில் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. இவற்றை அலட்சியமாய் இதுவரை யாரும் கருதியதில்லை. கருதினவர்களும் யாதொரு காரியத்தையும் சாதித்துவிடவும் இல்லை.

காங்கிரசே இவற்றை ஒருகாலத்தில் அலட்சியமாய் கருதிற்று என்று சொல்லப்பட்டாலும் இன்று அப்படி கருதியதால் ஒரு காரியமும் சாதிக்கக் கூடவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து இனி பட்டாளத்தையோ, ஜெயிலையோ, போலீசையோ அலட்சியமாய்க் கருதுவதில்லை என்று சர்க்காருக்கு எழுதிக்

கொடுத்துவிட்டு வந்து சட்டசபைக்குள்ளும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குள்ளும், ராஜவிலுவாசப் பிரமாணமும், சட்டத்திற்கு கீழ்படியும் பிரமாணமும் செய்து அரசாங்க ஸ்தாபனத்துக்குள்ளும் அரசாங்க சீர்திருத்தத்திற்குள்ளும் நுழைய மடிகட்டி நிற்கிறது. இந்நிலையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கின்றது என்றால் இதற்கு ஏதாவது அருத்தம் உண்டா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி வாசகர்களை வேண்டுகிறோம். மற்றபடி ஜஸ்டிஸ் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்துகிறது என்பதிலும் குற்றம் என்ன சொல்லக் கூடும்?

காங்கிரசானது 1920-ம் வருஷத்தில் இப்போது அமுலில் இருக்கும் சீர்திருத்தத்தை போராதது என்றும், தகுதி அற்றது என்றும், அதிருப்திகரமானது என்றும் சொல்லி அரசியலின் சகல சம்மந்தத்தையும் பஹிஷ்கரித்துப் பார்த்தாய் விட்டது. பிறகு சீர்திருத்தத்தை உடைக்கச் சட்ட சபைக்குப் போவதாய்ச் சொல்லி தாஸ், நேரு, லஜபதி, மாளவியா போன்ற பெரியார்கள் சட்டசபைக்கு மெஜாரிட்டியாய் போய் தங்களால் ஆனதை யெல்லாம் செய்து பார்த்தாய் விட்டது. சென்னை மாகாணத்தில்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இருந்து கொண்டு காங்கிரஸ் வேலையை தடுத்துவிட்டார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரரால் சொல்லப்படுவதானாலும் பஞ்சாப், வங்காளம், மத்திய மாகாணம் முதலிய “பாரதத்தாயின்” நேத்திரமும், இருதயமும் போன்றதான தேசிய வீரர்களும், அருந்தவப் புத்திரர்களும் மகா தியாக உருவங்களும் இருந்த நாடுகளில் - ஜஸ்டிஸ் கட்சி வாசனையே இல்லாத நாடுகளில் காங்கிரஸ்காரர்களால் எந்த அளவுக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு சீர்திருத்தத்தை உடைத்து அரசாங்கம் நடைபெற முடியாமலோ, அரசாங்கத்தார் கீழே இரங்கி வரும்படியாகவோ செய்ய முடிந்தது என்று கேட்கின்றோம்.

ஆகவே இந்த 16 வருஷ காலமாய் காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியலில் ஞானமும், பொருப்பும் கடுகளவும் இல்லாமல் பொது ஜனங்களின் முட்டாள்தனத்தையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் தங்கள் ஆயுதங்களாகக் கொண்டு தங்களால் கூடுமானவரை ஆடிப்பாடி குதித்துக் கும்மாளம் போட்டுவிட்டு சிறிதும் பொருப்பும் மானமும் இல்லாமல் ஒரு வருஷத்தில் சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லி ஒரு கோடி இரண்டு கோடி, ரூபாய்கள் வசூல்செய்து ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் பேரை ஜெயிலுக்கு அனுப்பியும் கட்டுக்கடங்காமல் காலித்தனமாய் திரியச் செய்தும் சகல முயற்சியிலும் படுதோல்வி அடைந்த காந்தியாரே காங்கிரசில் ஒழுக்கமில்லை, நாணையமில்லை, நான் காங்கிரசை விட்டு வெளியேபோய் காங்கிரசுக்கு மேன்மை உண்டாக்கப்போகிறேன் என்று சொல்லி ராஜினாமா கொடுத்துவிட்டு ஓடிப்போய் காங்கிரசுக்கு காஷியாளராய் வருகிறேன் என்பதும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை ஒழித்துவிடப் போகிறோம் நீங்கள் மாத்திரம் இந்த ஒரு தேர்தலுக்கு ஓட்டுக் கொடுத்தால் போதும் என்ற ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி ஓட்டு வாங்கி கடைசியாக காங்கிரசுக்குக் கட்டுப்பாடும், நாணையமும் உண்டாவதற்காக ஆக நான்

காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தில் இருந்து விலகி நிற்கிறேன் என்று சொல்லி ஏமாற்றிவிட்டுப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு மறுபடியும் இந்த ஒருதடவை மாத்திரம் ஓட்டு செய்யுங்கள் இல்லாவிட்டால் வங்காளக்குடாக் கடலில் விழுந்து சாகவேண்டி வரும் என்று சொல்வதுமாய் இருக்கும்போது ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் சீர்திருத்தத்தை நடத்திவிட்டு இனியும் அதிக சீர்திருத்தங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்பதில் என்ன தப்பு என்று யோசித்துப்பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

வகுப்புவாதம்

மற்றபடி ஜஸ்டிஸ்காரர்கள் வகுப்புவாதம் பேசுகிறார்கள் என்பதில் ஏதாவது அருத்தம் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம். இந்தியா என்றாலே வகுப்புவாதம் என்பதல்லாமல் வேறு ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம். இந்தியாவில் பல மதம், பல ஜாதி, பல உள் வகுப்புகள் நிறைந்திருக்கின்றன. இதில் கட்டுப்படாத மனிதன் யாருமே கிடையாது. காந்தியாரும் தன்னை இந்து என்றும், சனாதன வர்ணாச்சிரம இந்து என்றும், இந்து மதத்தின் சனாதன வர்ணாச்சிரமத்தைக் காப்பாற்றவே மூச்சு விடுகிறேன் என்றும் சொல்லி வருவதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தோழர்கள் மௌலானாக்கள் முகமதலி, ஷவுக்கத்தலி, அஜ்மால்கான், அன்சாரி, அப்துல்கலாம் ஆசாத், மகமதலி ஜின்னா போன்ற தேசிய வீரர்களும் ஒப்பற்ற தேசபக்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களைப்பற்றி “நான் முதலாவது முஸ்லீம், இரண்டாவது முஸ்லீம், அப்புரம் மூன்றாவதுதான் இந்தியன்” அதாவது எனக்கு முதல் லக்ஷியம் முஸ்லீம் மார்க்கம், இரண்டாவது லக்ஷியம் முஸ்லீம் சமூகம், மூன்றாவது லக்ஷியம் தான் இந்தியா தேசம் என்று சொல்லி இருப்பதும் இனியும் சொல்லி வருவதும் யாராவது மறுக்கக் கூடுமா என்று கேட்கின்றோம்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும், சத்தியமூர்த்தியார் அவர்களும் “எனக்கு உச்சிக் குடிமையும், பூனூலும், பஞ்சகச்சமும், வர்ணாச்சிரம தர்மமும், கீதையும், மனு தர்ம சாஸ்திரமும், உப நிஷத்தும், புராணமும், ஆகமமும் தான் முதல் லட்சியம், பார்ப்பன வகுப்பின் நன்மை இரண்டாவது லட்சியம், அப்புரம் தான் தேசாபிமானம் என்பது மூன்றாவது லட்சியம்” என்று காட்டி வரவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

தேசிய கொடி

மற்றும் ஒப்பற்றதும், உயிருக்குச் சமானமானதுமான “தேசியக்கொடி” என்பதில் என்ன விளங்குகிறது? சிகப்பு, பச்சை, வெள்ளை ஆகிய வர்ணங்கள் அதாவது வர்ணதர்மம் தான் விளங்குகிறது. என்ன என்றால் சிகப்பு வர்ணம் இந்துக்களைக் குறிப்பது, பச்சை வர்ணம் முஸ்லீம்களைக் குறிப்பது, வெள்ளை வர்ணம் மற்ற வேறு பல மதக்காரர்களையும், வகுப்புக்காரர்களையும் குறிப்பது என்பதாக வியாக்கியானம் சொல்லப்படவில்லையா என்று

கேட்கின்றோம். 1910ம் வருஷத்திலேயே இந்திய சட்டசபையில் முஸ்லீம்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் என்று அவரவர் ஜனத்தொகைக்குத் தக்கபடி பிரிவு ஏற்பட்டு அதை காங்கிரசும் எவ்வித ஆக்ஷேபணையும் இல்லாமல் ஒப்புக்கொண்டு காங்கிரஸ் கொள்கையிலும், திட்டத்திலும் லக்னோ பேக்ட் என்பதாக இடம் கொடுத்து தீர்மானங்கள் செய்துகொண்டதா இல்லையா என்று பழைய ஆதாரங்களைப் புரட்டிப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

1932 ல் தோழர் காந்தியார் இந்தியத் தீண்டப்படாத மக்கள் என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அவர்களுடைய ஜனத்தொகை எண்ணிக்கைக்குத் தக்கபடி எண்ணிக்கை கொடுத்து அச் சமூகத்தாரிடம் ராஜி பேசி முடித்துக் கொண்டு அந்த முடிவை அரசாங்கமும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்துக்கு காங்கிரசும், இந்திய தேசியத் தலைவர்களும் இரு சமூகப் பிரமுகர்களும் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவில்லையா என்று கேட்கின்றோம்.

இவற்றால் எல்லாம் உடைந்துவிடாத சீர்திருத்தமும், கெடாத தேசியமும், ஜஸ்டிஸ் கட்சி சீர்திருத்தத்தை நடத்திக்கொடுப்பதாலும் மற்ற சமூகங்களுக்கும் உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்பதாலும் தானா இந்திய தேசிய விடுதலை தடை பட்டுப்போகும்? என்று கேட்கின்றோம்.

காங்கிரசானது 1885ம் வருஷத்தில் துவக்கப்பட்டதற்கு காரணமே இந்தியர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் அதிகமான பதவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானே ஒழிய இந்தியர்களுக்கு சுயராஜ்யம் கொடுக்கவோ, பூரணசுயேச்சை ஏற்படுத்தவோ அல்ல என்பதை நாம் எங்கிருந்தும் ருஜுப்பிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். இந்தியர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகம் சம்பாதிப்பது என்பது மாத்திரம் அல்லாமல் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி என்றென்றும் நிலைக்கச் செய்து இரண்டு தேசத்தையும் ஒன்றாக்கக்கூடிய பிணைப்பது என்பதும் காங்கிரசின் முக்கிய கொள்கையாக இருந்து வந்தது என்பதையும் எப்பவும் ருஜுப்பிக்கத்தயாராய் இருக்கிறோம். காங்கிரசின் முக்கிய தீர்மானமே ராஜவிஸ்வாசப் பிரமாணமும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி என்றென்றும் இந்தியாவின் மீது இருக்கவேண்டும் என்றும் கடவுளை வேண்டிக் கொள்ளும் தீர்மானமும், ராஜ வாழ்த்துத் தீர்மானமுமாக இருந்தது என்பதை 1920ம் வருஷம் வரையில் இருந்து வந்தது என்பதையும் மெய்ப்பிக்கவும் ஆதாரம் காட்டவும் தயாராய் இருக்கிறோம்.

இன்றும் கூட தோழர்கள் காந்தியார், ஜவஹர்லால், பட்டேல் மற்றும் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யும் சமதர்ம வீரர்கள் தேர்தலுக்கு சமதர்மத்தின்மீது நிற்கும் சமதர்ம வாதிகள் தோழர் ரங்கா உள்பட இந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விஸ்வாசமாய் இருப்பதாகவும், பிரிட்டிஷ் அரசரிடமும், அரசு பின் சந்ததி இடமும் பக்தியாய் இருப்பதாகவும், பிரிட்டிஷ் அரசியல் சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதாகவும் பிரமாணம் அதுவும் அவரவர்கள் இஷ்ட

தேவதையை வேண்டி பிரமாணம் செய்து விட்டு ஸ்தானத்தில் அமரவே அந்தப்படி பிரமாணத்தின்படி நடந்து கொள்ளவே சட்ட சபைக்கோ, ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கோ செல்லுகிறார்கள் என்பதையும் யாராவது மறுக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைவதிலும், சட்ட சபையில் முட்டுக்கட்டை போட்டு அரசியலையோ சீர்திருத்தத்தையோ உடைப்பது என்பதிலும் கடுகளவாவது நாணையமோ அறிவோ இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம்.

சென்னை மாகாணத்தைப் பொருத்தவரை காங்கிரசின் பேரால் செய்யப்படும் காரியங்கள் இந்நாட்டுப் பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்காகச் செய்யப்படும் காரியங்கள் என்றும் பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்துக்காகச் செய்யப்படும் முயற்சிகளை ஒழித்து இந்நாட்டில் 'பிராமணர்' 'சூத்திரர்' என்கின்ற இரண்டு வகுப்பை நிலை நிறுத்தி மனு ஆட்சியை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் காரியங்கள் என்றும், குறிப்பாக பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் முயற்சியால் பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகத்துக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தீண்டப்படாத மக்கள் என்பவர்கள் உள்பட ஒவ்வொரு முக்கிய வகுப்புக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் வகுப்புப் பிரதிநிதித்துவத்தையும், வகுப்பு உரிமையையும் ஒழிக்கவே சூட்சி செய்யப்படுகின்றதென்றும் நாம் இந்த 10, 12 வருஷங்களாகவே சொல்லி வருகின்றபடியே இன்றும் சொல்லுகின்றோம்.

ஆகவே இன்றைய தேர்தல் போரில் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் காங்கிரசின் பேரால் சொல்லப்படும் பொய் பித்தலாட்டமான பேச்சுளுக்கும், செய்யப்படும் காலித்தனமான காரியங்களுக்கும், கோடாலிக் காம்புகளுடைய கூலி விஷமப் பிரசாரங்களுக்கும் யாரும் ஏமாந்துவிடாமல் இரண்டு கட்சியின் உண்மை யோக்கியதைகளையும் உள் எண்ணங்களையும் முன் பின் நடத்தைகளையும் நன்றாய் உணர்ந்து பிறகு தங்கள் தங்கள் ஓட்டுகளை பயன்படுத்தும்படி வேண்டுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 27.12.1936

தேசிய பத்திரிகைகளின் யோக்கியம்

காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் என்பது பார்ப்பனர்களால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளேயாகும். “இந்து”, “சுதேசமித்திரன்”, “தினமணி”, “ஜெயபாரதி” முதலிய பத்திரிகைகள் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் சொல்லி யாரும் அறியவேண்டிய நிலைமையில் இல்லை.

இந்த பத்திரிகைகளின் நேர்மையற்ற விஷமப் பிரசாரமே இன்று நாட்டில் மக்கள் பெரிதும் உண்மை உணரமுடியாமல் போவதோடு ஏமாந்து போவதற்கும் இடம் ஏற்படுகிறது.

சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்த ஷெடியூல் வகுப்பார் தேர்தலில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு தொகுதிக்கு காங்கிரஸ் சார்பாக தோழர் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் நின்றார். ஜஸ்டிஸ் சார்பாக தோழர் ஜே. சிவஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் நின்றார். காங்கிரஸ் அபேக்ஷகருக்கு 117 ஓட்டுகளும், ஜஸ்டிஸ் அபேக்ஷகருக்கு 1057 ஓட்டுகளும் கிடைத்து காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர் கட்டின பணம் இழக்கக்கூடிய படுதோல்வி அடைந்திருக்கிறார். இதை வெளியிட்ட காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் காங்கிரஸ் அபேக்ஷகர் தோற்றார் ஜஸ்டிஸ் அபேக்ஷகர் வெற்றிபெற்றார் என்று எழுதும் யோக்கியமான காரியத்தை கைக்கொள்ளவே இல்லை. முடிவை மாத்திரம் தான் வெளியிட்டன. ஆகவே தேசிய பத்திரிகைகளின் நேர்மையை பொது மக்கள் உணர்ந்துகொள்ள இது ஒரு தக்கசமயம் என்பதற்காகவே இதை எடுத்துக்காட்டுகிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 27.12.1936

சட்டசபை உடைப்பது மெய்யா?

காங்கிரஸ்காரர்கள் ராஜாங்க சபைக்கு (ஸ்டேட் கவுன்சிலுக்கு) ஆட்களை நிறுத்தினார்கள். அங்குபோய் சட்டசபையை உடைக்கவோ, சீர்திருத்தத்தை உடைக்கவோ ஏதாவது இடம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம். வெறும் பதவிவேட்டை அல்லாமல் அதில் வேறு நாணையம் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம். சென்னை மாகாணத்தில் ஸ்டேட் கவுன்சிலுக்கு இரண்டுபேரைத்தான் நிறுத்த காங்கிரசுக்கு முடிந்தது. மற்ற இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை. அதுவும் ஒரு வருணாச்சிரம சவுக்கார் சேட்டையும், ஒரு ஆந்திர பார்ப்பனரையும் தான் நிறுத்த முடிந்தது. அவர்கள் இருவரும் காங்கிரஸ் அல்லாதார் பெற்று வெற்றிபெற்ற ஓட்டை விட மிகக்குறைந்த ஓட்டுபெற்று 3வது 4வது நபர்களாய் வெற்றி பெற்றார்கள். ஆகவே நாட்டில் அறிவாளிகளில் அரசியல் நிர்வாக அனுபவம் பெற்ற மக்களிடத்தில் காங்கிரசுக்கு உள்ள மதிப்பு எவ்வளவு என்பதற்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபைகளில் செய்யப்போகும் முட்டுக்கட்டை யோக்கியதை எப்படிப்பட்டது என்பதற்கும் இந்த ராஜாங்கசபைத் தேர்தல் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 27.12.1936

கல்யாண விடுதலை

ஆண் பெண் கல்யாண விஷயத்தில் அதாவது புருஷன் பெண்ஜாதி என்ற வாழ்க்கையானது நமது நாட்டில் உள்ள கொடுமையைப் போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையவே கிடையாது என்று சொல்லலாம். நமது கல்யாண தத்துவம் எல்லாம் சுருக்கமாகப் பார்த்தால் பெண்களை ஆண்கள் அடிமையாகக் கொள்ளுவது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே அதில் இல்லை. அவ்வடிமைத்தனத்தை மறைத்து பெண்களை ஏமாற்றுவதற்கே சடங்கு முதலியவைகள் செய்யப்படுவதோடு அவ்வித கல்யாணத்திற்கு தெய்வீகக் கல்யாணம் என்பதாக ஒரு அர்த்தமற்ற போலிப் பெயரையும் கொடுத்து பெண்களை வஞ்சிக்கின்றோம்.

பொதுவாக கவனித்தால் நமது நாடுமாத்திரமல்லாமல் உலகத்திலேயே அநேகமாய் கல்யாண விஷயத்தில் பெண்கள் மிக்க கொடுமையும், இயற்கைக்கு விரோதமான நிர்ப்பந்தமும் படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை நடுநிலைமையுள்ள எவரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் நமது நாடோ இவ்விஷயத்தில் மற்ற எல்லா நாட்டையும் விட மிக்க மோசமாகவே இருந்து வருகிறது.

இக்கொடுமைகள் இனியும் இப்படியே நிலைபெற்று வருமானால் சமீபகாலத்திற்குள்ளாக அதாவது ஒரு அரை நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளாக கல்யாணச் சடங்கும், சொந்தமும் உலகத்தில் அநேகமாய் மறைந்தே போகும் என்பதை உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இதை அறிந்தே மற்ற நாடுகளில் அறிஞர்கள் பெண்கள் கொடுமையை நாளுக்கு நாள் தளர்த்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். நம் நாடு மாத்திரம் குரங்குப்பிடியாய் பழய கருப்பனாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆதலால் தலைகீழ் முறையான பெண்கள் கிளர்ச்சி ஒன்று நமது நாட்டில் தான் அவசரமாய் ஏற்பட வேண்டியிருக்கின்றது.

செங்கல்பட்டில் கூடிய மகாநாட்டில் பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் கல்யாண விடுதலை செய்து கொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதாக ஒரு தீர்மானம் செய்யப்பட்டவுடனும் சென்னையில் கூடிய பெண்கள் மகாநாட்டில் கல்யாண ரத்துக்கு ஒரு சட்டம் வேண்டும் என்று தீர்மானித்த உடனும் உலகமே முழுகிவிட்டதாக சீர்திருத்த வாதிகள் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள் உட்பட பலர் கூக்குரலிட்டார்கள். ஆனால் செங்கல்பட்டு தீர்மானத்திற்குப் பிறகு வெளிநாட்டிலும், இந்தியாவிலும் பல விடங்களில் கல்யாண ரத்துச் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ருஷ்யாவில் கல்யாணமே தினசரி ஒப்பந்தம்போல் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஜர்மனியில் புருஷனுக்கும், பெண்ஜாதிக்கும் இஷ்டமில்லையானால் உடனே காரணம் சொல்லாமலே கல்யாணத்தை ரத்து செய்துகொள்ளலாம் என்பதாக சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். சமீபத்தில் பரோடா அரசாங்கத்தாரும் கல்யாண ரத்துக்குச் சட்ட சபையில் சட்டம் நிறைவேற்றி விட்டார்கள். மற்ற மேல்நாடுகளிலும் இவ்விதச் சட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. நமது நாட்டில் மாத்திரம் இவ்விஷயம் சட்டம் செய்வதில் கவனிக்கப்படாமலிருந்து வருகின்றதானது மிகவும் அறிவீனமான காரியம் என்றே சொல்லவேண்டும். சாதாரணமாக தென்னாட்டில் பத்திரிகைகள் மூலம் அனேக புருஷர்கள் தங்களது பெண்ஜாதிகளின் நடவடிக்கைகளில் சந்தேகம் கொண்டு கொலைகள் செய்ததாக தினம் தினமும் செய்திகள் வெளியாவதைப் பார்த்து வருகின்றோம்.

சில சமயங்களில் ஒரு பெண்ஜாதியின் நடவடிக்கை சந்தேகத்திற்கு பல கொலைகள் நடந்ததாகவும் பார்க்கின்றோம். தெய்வீக சம்மதமான கல்யாணங்கள் இப்படி முடிவடைவானேன் என்பதைப்பற்றி தெய்வீகத்தில் பிடிவாதமுள்ள எவருக்குமே யோசிக்கப் புத்தியில்லை. பெண்கள் உலகம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், அவர்களுக்கும் மனிதத்தன்மை ஏற்பட வேண்டுமானால் ஆண்களுக்கும் திருப்தியும், இன்பமும், உண்மையான காதலும், ஒழுக்கமும் ஏற்பட வேண்டுமானால் கல்யாண ரத்துக்கு இடம் அளிக்கப்பட வேண்டியது முக்கியமான காரியமாகும். அப்படிக்கில்லாதவரை ஆண், பெண் இருவருக்கும் சுதந்திர வாழ்க்கைக்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடும்.

நமது “சீர்திருத்தவாதிகள்” பலர், ஒரு மனிதன் இரண்டு பெண்டாட்டிகளைக் கட்டிக்கொள்வதைப்பற்றி மாத்திரம் குடி முழுகிப்போய்விட்டதாகக் கூச்சல் போடுகின்றார்கள். இவர்கள் எதை உத்தேசித்து இப்படிச் கூச்சல் போடுகின்றார்கள் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. மதத்தை உத்தேசித்தா? அல்லது பகுத்தறிவை உத்தேசித்தா? அல்லது பெண்கள் நலத்தை உத்தேசித்தா? அல்லது மனித சுதந்திரத்தை உத்தேசித்தா? என்பது நமக்குச் சிறிதும் விளங்கவில்லை. அல்லது மனித ஒழுக்கத்தை உத்தேசித்து இப்படிப் பேசுகின்றார்களா என்பதும் விளங்கவில்லை.

நிற்க, ஒரு பெண்ஜாதிக்கு மேல் மனிதன் கல்யாணம் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லுபவர்களை நாம் ஒன்று கேட்கின்றோம். அதென்னவெனில், கல்யாணம் என்பது மனிதன் இன்பத்துக்கும், திருப்திக்குமா? அல்லது சடங்குக்காகவா? என்று கேட்பதோடு இஷ்டமில்லாத, ஒற்றுமைக்கு இசையாத, கலவிக்கு உதவாத ஒரு பெண் எந்தக் காரணத்தினாலோ ஒருவனுக்குப் பெண்ஜாதியாக நேர்ந்துவிட்டால் அப்போது புருஷனுடைய கடமை என்ன என்று கேட்கின்றோம். அதுபோலவே ஒரு பெண்ணுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஒரு புருஷன் அமைந்துவிட்டால் அப் பெண்ணின் கதி என்ன என்றுதான் கேட்கின்றோம். கல்யாணம் என்பது தெய்வீகமாகவோ,

பிரிக்க முடியாததாகவோ உண்மையில் இருக்குமாயின் அதில் இவ்வித குணங்கள் ஏற்பட முடியுமா என்பதை யோசித்தாலே தெய்வீகம் என்பது முழுப் புரட்டு என்பது எப்படிப்பட்ட மனிதனுக்கும் புரியாமல் போகாது. ஆகவே நமது நாட்டிலும் மற்ற நாடுகளில் இருப்பதுபோன்ற கல்யாண ரத்துக்குச் சட்டம் சமீபத்தில் ஏற்படாமல் போகுமாயின் கல்யாண மறுப்புப் பிரசாரமும் கல்யாண ஆன புருஷர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பலதாரப் பிரசாரமும் தான் செய்யவேண்டி வரும். அன்றியும் இது சமயம் ஒன்றுமைக்கும், திருப்திக்கும், இன்பத்திற்கும் உதவாத பெண்களை, உடைய புருஷர்கள் கண்டிப்பாக தைரியமாக முன் வந்து தங்களுக்கு இஷ்டமான பெண்களை திரும்பவும் மணம் செய்துகொள்ளத் துணிய வேண்டும் என்றும் தூண்டுகின்றோம். ஏனெனில் அப்படி ஏற்பட்டால்தான் தெய்வீகம் என்கின்ற பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு புருஷர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சம்மதமும் முன் பின் அறிமுகமும் இல்லாமல் செய்யப்பட்டுவரும் கல்யாணங்களில் மக்கள் அடையும் துன்பம் ஒழிபட முடியும். மனிதன் ஏன் பிறந்தானோ ஏன் சாகிறானோ என்பது வேறு விஷயம். ஆதலால் அது ஒரு புறமிருந்தாலும் மனிதன் இருக்கும்வரை அனுபவிக்க வேண்டியது இன்பமும் திருப்தியுமாகும். இதற்கு ஆணுக்கு பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும் முக்கிய சாதனம்.

அப்படிப்பட்ட சாதனத்தில் இப்படிப்பட்ட துன்பத்திற்கிடமான இடையூறு இருக்குமானால் அதை முதலில் களைந்தெறிய வேண்டியது ஞானமுள்ள மனிதனின் கடமையாகும். மனித ஜீவகோடிகளின் திருப்திக்கும், இன்பத்திற்கும் வேலை செய்பவர்கள் இதையே செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் “ஏதோ கல்யாணம் என்பதாகச் செய்து கொண்டோமே, செய்தாய் விட்டதே, எப்படி இருந்தாலும் சகித்துக் கொண்டுதானே இருக்க வேண்டும்” என்று கருதி துன்பத்தையும், அதிருப்தியையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதும், அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கச் செய்வதும், மனிதத்தன்மையும், சுயமரியாதையும் அற்ற தன்மையுமேயாகும் என்பதே நமதபிப்பிராயமாகும்.

- ஈ.வெ.ரா.

பகுத்தறிவு (மா.இ.) - கட்டுரை - டிசம்பர் 1936

அருஞ்சொல் பொருள்

அதிதி	- விருந்தினர், புதியவர்
அவடத்திய கடாஷத்தால்	- அவ்விடத்து பெரும் அருளால்
அவிழ்தம்	- மருந்து
அக்ஷராப்பியாசம்	- எழுத்துப்பயிற்சி (முதன் முதலாக எழுதக் கற்றுத் தருதல்)
ஆகுதி	- அக்கினியில் மந்திரபூர்வமாகச் செய்யும் ஓமம்
உஞ்சவிருத்தி	- அரிசிப் பிச்சை யெடுத்து நடத்தும் வாழ்க்கை
உபாதானம்	- அரிசிப் பிச்சை
உளமாந்தை	- கடு நோய், உட்புண்
கபாத்து	- போர்வீரர்கள் பயிலும் உடற்பயிற்சி
கலாபம்	- கலகம்
காட்டுப் பிரவாகம்	- காட்டாற்று வெள்ளம்
காலாடிகள்	- தொழிலற்றுத் திரிவோர்கள்
கூடார்ந்த	- உட்கருத்து, மறைபொருட்கருத்து
கொட்டணம்	- நெற்குற்றுகை
சண்ட மாருதம்	- பெருங்காற்று
சதாசாரம்	- நல்லொழுக்கம்
சந்தியா வந்தனம்	- காலை, உச்சி, மாலைகளில் வேதமந்திரங்களால் செய்யும் வழிபாடு
சம்சயம்	- அய்யம், சந்தேகம்
சன்னது	- விருது, பட்டம்
சாங்கோபாங்கமாக	- முழுமையாக
சிகைடி	- தண்டனை,
சொண்டு	- குழிவு, செருக்கு

ஞாபகஸ்தம்பம்	- நினைவுத் தூண்
டயார்க்கி கவர்ண்மென்ட்	- இரட்டை ஆட்சி
தவரத் தெரியாத	- தவழ்ந்து போகத் தெரியாத
தாயாதி	- ஒரு குடியில் பிறந்த உரிமைப் பங்காளி
நிர்ப்பயம்	- பயமில்லாமல்
நிரக்ஷரகுஷி	- எழுத்தறிவற்றவன்
நிஷ்டூரம்	- கொடுமை,
பலிதமாகாமல்	- பலிக்காமல், வெற்றி பெறாமல்
பரதவிக்க	- வருந்த
பரியந்தம்	- எல்லை, வரைக்கும்
பஹுமானம்	- பாராட்டு, பரிசு, வெகுமானம்
பாரியாள்	- மனைவி
பிரக்யாதி	- புகழ்
பிரசங்கி	- பேச்சாளர்
பிரஸ்தாபிக்க	
முடியவில்லை	- அறிவிக்க முடியவில்லை
புரணமான	- தோன்றுகின்ற, மயக்கமான
பெற்றி	- பெருமை
மாரீச	- ஏமாற்று
முட்டு	- தடை, குறைவு
முச்சலிக்கா	- உடன்படிக்கைப் பத்திரம்
வதியும்	- தங்கியிருக்கும்
வஜா	- நிலவரி தள்ளுபடி
வாத்சல்யம்	- அன்பு, பாசம்
வாயல்	- பக்கம்
விசதமாக	- விரிவாக
விபசாரக் குச்சுகள்	- விபச்சார விடுதிகள்
ஸ்தன்னியங்கள்	- தனங்கள், மார்பகங்கள்
ஸ்பஷ்டமாக	- தெளிவாக
விருதா செலவு	- வீணான செலவு